

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206004

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

Call No. T610

Accession No. T1542

Author

C43C

చంద్రావతి .

Title

చంద్రావతి 1926-

This book should be returned on or before the date last marked below

పీఠిక.

ఆంధ్ర దేశమునందు చిరకాలమునుండి మన యార్యజాతీయతకు సహకారములయిన ప్రాచీనములగు సంస్కృతాంధ్రగ్రంథములను ముద్రించి చక్కనికూర్పులతో వెలయించుచుండుట అందరు నెఱిగినదే. అముద్రితములును వ్యాప్తిచెందఁగిన సమస్తసంస్కృతాంధ్రగ్రంథములును పఠనయోగ్యములుగ నన్నిశాఖలలోను ప్రచురించి భాషాసేవచేయుటయే మాపరమావధి. ఈయాదర్శముతోడనే మేము చిరకాలమునుండి వేదవేదాంతాదిగ్రంథములను, తర్కవ్యాకరణాదిశాస్త్రగ్రంథములను, సాహిత్యాదిగ్రంథములను సాధ్యమైనంత వరిశ్రమతో ప్రాచీనమగు కట్టుబాటును తొలగఁగఁగఁడ నిర్వహించికొనిచున్నాము. ఇట్లున్నను ఆయాశాఖలందు ఎన్నెన్నియో యుత్తమోత్తమములగు గ్రంథములు ఇంకను వేనకువేలుగా వెచ్చించి ప్రచురింపవలసియే యున్నది. అయినను, ఉపతథక్తితో శక్తిరంతరేక పనిచేయగల్గుచున్నామని విన్నవించుచున్నారము.

మన వాఙ్మయమునందలి తక్కిన యన్ని శాఖలయందువలెనే ప్రస్తుతము వైద్యవాఙ్మయమునందును, తత్రాపి ఆయుర్వేదమునందు నింతవఱకును చాల పరిమితమగు వాఙ్మయము మాత్రమే ప్రకటింపఁబడియున్నది. ఈలోపమును పూర్తిచేయుటకై మేము చాలకాలమునుండి ప్రయత్నించుచునే యున్నాము. అయినను మాకు తగినంత యుత్సాహమును ఆంధ్రలోక మిత్రులను ఒసంగి లేదని ప్రాయుటకు చాల విచారిముగనే యున్నది.

ఆయుర్వేదమునందు ఇంతవఱకును ఎట్టుట్టో పరిశ్రమించి ప్రాచీనతాత్పర్యముల సాయమునను నాగ్రీవులు సాయమునను సంప్రదాయాల్గు పండితుల చేదోనువాదోదుచే కొంత కృషిచేసినారము.

ఇప్పుడు చక్రదత్త యనునీవైద్యగ్రంథమును వెలువరించితిమి. ఈగ్రంథమును రచించినది సుప్రసిద్ధుడగు చక్రపాణి వైద్యుడు. ఇతఁడు ఈగ్రంథాంతమునందు వ్రాసికొన్న ఈక్రందిశ్లోకమును బట్టి

ఇతఁడు గొడరాజయొక్క ఆస్థానమునందు వైద్యవిద్వాంసుడుగా నుండెననియును, తండ్రి పేరు నారాయణసూరి యనియును, భానుగోధ్ర కులీనుఁ డనియును తెలియుచున్నది.

శ్లో. గౌడాధిపాథ రసవత్కథికారిపాత్ర నారాయణవ్య భవయః సునయోఽపిరంగత్,
భానోఽనుప్రథితగోధ్రవలీకలీనః శ్రీపక్రవత్త ఇహ కర్తృపదాధికాః.

ఇట్టి ఈ గ్రంథమును యథా శక్తి సరళమగు తెలుగుతాత్పర్యముతో ముద్రించి పాఠకుల కుపాయన మిచ్చుచున్నాము. ఇందలి స్థానిత్యాదులను పన్నించి అంధవైద్యలోక మిగ్రంథమునకు తగిన యాదరమిచ్చెద రని విశ్వసించెదము.

ఇదివఱలో తెనుగులిపిలో అచ్చుకాసి గదనిగ్రహము, వైద్య శతశ్లోకి, అజీర్ణచుంజరి, భేషజకల్పము, శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, రాజమార్తాండము, రావణకుమారతంత్రము, వృక్షాముర్చ్యేదము మున్నగు గ్రంథ రత్నములఁ బెక్కింటి సుబోధమగు తెనుగుతాత్పర్యాదులతో ముద్రించి యున్నాము. యూనానీగ్రంథరత్నమగు ఇలాజుల్ గుర్బా ఆంధ్రమున చక్కగ ముద్రించి ప్రచురించినాము. ఇవిగాక అనువాదమంజరి, నాడీజ్ఞానము, లోలంబరాజీయము, శార్ఙ్గధరసంహిత, సుప్రతశారీరము, కాలజ్ఞానము, షడ్రసనిఘంటువు మొదలగు వైద్యగ్రంథముల చక్కగ సంస్కరించి ప్రచురించుచున్నాము. సంస్కృతభాషామయంబులై ఆంధ్రదేశపువైద్యులకుఁ దెలిసికొన నశక్యమై యున్న చరకసంహిత, భావప్రకాశక మున్నగు గ్రంథరాజముల అచిరకాలమున ముద్రించ దలచినారము. ఆంధ్రదేశమన హెచ్చుగ ప్రచారమున యున్నట్టి బసవరాజీయము, వస్తుగుణరత్నాకరము మొదలగు గ్రంథముల త్వరలో ప్రకటింపఁబూనుకొని యున్నారము. కావున, సహృదయులు ప్రాచీనవైద్యగ్రంథములన్నియుఁ ద్వరలో వైలువకు నట్లు ప్రోత్సాహమును గలుగఁజేయుదురని ప్రార్థన.

ఇట్లు,

వాఘ్లే. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

ప్రకాశకులు.

విష్ణుయ సూచిక.

విషయము

పుట

విషయము

పుట

౧. జ్వరాధికారము.

మంగళాచరణము

1

గ్రంథసంకలనవిధానము

1

స్తైర్యనికృత్యము, జ్వరవర్త్యములు

1

లంఘనవిధానము, లంఘనావశ్యకత

2

లంఘనావృత్తి, తత్త్వకావ్యవలక్షణము

3

లంఘనాధ్యయనము గల్గినవానిలక్షణము

3

నమనమున కర్మతగలవారు, వషనము

4

చేయించునప్పుడు గమనింపవలసిన

కొన్ని ముఖ్యవిషయములు

4

దాహజ్వరములను పడంగపాసేయా

దులు, మందాన్నిగలవానికి పానీ

యకల్పనములు, యవాగూపానీ

యము, త్సృధితస్వరూపము పిప్పలాది

లాబజేయములు, శిశోనాగిగోధూ

రిపేయము, క్షౌర్యబలమునను

క్షాదిశృతము, పంచమాలయవాగు,

మృదుమధ్యాద్యమసార యవాగూ

కల్పనము, మంథపేయాదికల్పము,

యవాగుకల్పము

యవాగును చేసెడిరీతియును, దానిని

సేవించవలసిన కాలమును

పిత్తజ్వరములలో చేయదగిన పాచన

విధానము, ఆశ్మిభూతాదులయందలి

పథ్యవిధానము, ముగ్ధయూష ఆమ

లకీయూషాదలు

6

7

అన్నము మున్నగువానిని సేవించుట

లో కలుగు నరుచిని పోగొట్టులేహా

దులు, జ్వరభేదములు, అమజ్వర

ములందు జౌషధము సేవించరాద

నట, వక్రజ్వరలక్షణము

9

త్రినోషజ్వరాగమ పాచనకషాయ

ము, కోధనచేయదగనివారు, (స్త్రీ

లు స్త్రీలు జౌషధమును సేవించు

టలో గమనింపదగినవిధ, జౌషధ

ము జీర్ణించిగొనికొనినగుర్తులు,

అట్లే జీర్ణపనిగుర్తులు, జీర్ణపక

ముందు ఆహారాదులను సేవించిన

యెడల వచ్చుప్రమాదములు, (స్త్రీ

బాలకృష్ణులు జౌషధమును సేవించ

వలసిన రీతి

10

జౌషధమును సేవించునప్పుడు గమనిం

పవలసిన మూత్రావహము, కావ్య

గ్రాహజౌషధముల విషయములో

గల పరిమాణము, కషాయవిషయ

మున స్తైర్యలక్షణభాష

12

5

పలపలములువిషయమున కు కాదుల

మతభేదములు

13

6

పాతజ్వరమునకు చికిత్సలు, పిల్వాది

పంచమాల కషాయము, నేలపే

నుకషాయము, రాస్నాదికషాయ

ము, పిప్పలాదికషాయములు, (స్త్రీ

క్షాదికావ్యములు

11

విషయము	పుట	విషయము	పుట
సీతజ్వరచికిత్సలు, కళింగాదికషాయము, తిక్తాదిమార్గము, గుడూచీ క్వాథము, పటోలాదిగుడికలు, దూలగొండిస్వరసము, త్రాయమాణాదిక్వాథములు, మృద్వికాదికషాయములు, పర్పటకక్వాథము, శుంఠ్యాదికషాయము, ద్రక్షాదికషాయము	15	కఫపాతజ్వరములకై పంచకోలకషాయము, పిప్పలీశ్వరము, అరగ్వథాదిక్వాథము	24
సీతజ్వరముగలవానికి శీతక్రియలు, ఘానాశ్మకశ్రుతము, అభ్యంజనము, శిరోలేపము, ఉద్వర్తనాదులు, కాంజికవస్త్రధారణము, మాతులుంగబంధనము మొ.	17	క్షుద్రాదిగణము	25
కఫజ్వరచికిత్స, మాతులుంగాదికషాయము కఫజ్వరహరద్రవ్యములు, కటుకాదిక్వాథములు, నింబాదికషాయములు, దీపనపాచనయోగములు, త్రిఫలాముస్తాదిక్వాథములు	18	కఫాదిజ్వరములను దశమూలీంశము, మస్తాదికషాయము నేవదార్వాదిక్వాథము, మాతులుంగాదికలగును	26
చాతుర్భుద్రావలేహిక, శ్వాసాదులకుపిష్పలీహృద్గము, ద్వంద్వజ్వరచికిత్స	20	సన్నిపాతజ్వరచికిత్స, త్రిదోషజ్వరచికిత్సారంభకప్రమము మున్నగునవి	27
నవాంగకషాయము	21	సన్నిపాతమున వధూకసాచిస్యము వైంధవాదినస్యము, అంజుక్రియ	28
వాతసీతజ్వరాలకు నిర్ధాతాదికషాయము, పుంధ్రము, ముఖాదిచికిత్సము	21	అష్టాంగవలేహనము	29
పిత్తశ్లేష్మములకై పటోలాదిగణము, గుడూచ్యాదిగణము	22	పంచమష్టికకషాయము, సప్తమష్టికయుషము	29
కంటకార్యాదివర్గము, వాసాకషాయము, పటోలాదికషాయము	22	సన్నిపాతములకై చాతుర్భుద్రకవంచమాలము	30
అమృతాష్టకము, పంచలిక్తము	23	దశమూలకషాయము	30
కఫసీతజ్వరములకై కటుకాదియోగములు, ఘాత్యాదియోగము మున్నగునవి	23	చతుర్దశాంగకషాయము	31
		అష్టాదశాంగకషాయము	31
		సిత్తశ్లేష్మాతిశయమునకై యష్టాదశాంగకషాయము	31
		శత్యాదిగణము	32
		బృహత్త్యాదిగణము	32
		భాక్తిగణము, చతుర్దశాంగము, అభివ్యాసజ్వరచికిత్స మున్నగునవి	33
		సన్నిపాతములకు ప్రపుడాదికషాయములు	33
		జీర్ణజ్వరచికిత్స, నిద్రాగ్నికాక్వాథము	34
		విషయజ్వరమున మస్తాదికషాయము, అజాతీల్పము, రసోనాతైలము మున్నగునవి	36

విషయము	పుట
బృహద్రామమును అష్టాంగ దశాంగ కపాయము, అపరాజితాధూపము మున్నగు	
వి	39
వికాశికాష్టాంగసాక్షనమంత్రాదులు	40
బృహద్రామమును ఘృతప్రయోగము	41
జ్వరతులకు అపరాజితమును, పిప్ప	
ల్యాద్యఘృతము ఘృతపాకమున	
వస్తుపరిణామము.	"
క్షీరపట్నఘృతము	43
దశమూలపట్నఘృతము, కపాయక్షీ	
రాదల పరిమితి	"
హంచాదిఘృతము	44
గుడూచ్చాది పంచఘృతములు, బౌష	
ధదాన కాలము, క్షీరవిషయము	
నందు విధినిషేధాదులు	"
పట్నఘృతము	47
అష్టాంగదుల కంగారక తైలము	"
శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము, య	
వాణితైలము, సర్వాంగము మున్న	
గుంపి	48

౨. బృహత్సారాధికారము.

జ్వరచికిత్సలు	51
అతిసారములకు నాగరాదికాష్టాభము	"
గుడూచ్చాదివేయము	52
ఉశీరాదికాష్టాభము	"
పంచమూలక సాయము, కళింగాదికపా	
యము, వత్సకాదియోగము, నా	
గరాదికాష్టాభము, ముస్తకాదికాష్టా	
భము	"
కళింగాదిఘృతములు, ఉత్పలాదియోగమున	

వ్యోపాదిమాస్త్రము, దశమూలకపాయ	
ము, విషంగాదికాష్టాభము, కిరాతా	
దికాష్టాభము	54

3. అతిసారాధికారము.

అతిసారమున సామన్యోపాయములు	56
బృహచ్చాశిపకీ మాస్త్రము, లఘుశాశిపకీ	
కాష్టాభాదులు	57
ధ్యాపంచకము, త్రికటుకాదికాష్టాభ	
ము, కప్పల్యాది మాస్త్రాదులు	59
అంకోలవటకము, విషంగాదికాష్టాభము	64
వత్సాదియోగములు, దాడిమాచికసా	
ములు మున్నగునవి	65
కుటజరసాయకము, గురభగ్రంశములకు	
కపాయము, కుటజస్తటపాకము	66
కుటజలేపము	68
కుటజాష్టకయోగములు	69
షడంగఘృతము	"
క్షీరమూరిఘృతము	70

౪. గ్రహణ్యాధికారము.

గ్రహాశీప్రకారములు	72
చిత్రకాదిఘృతములు, శ్రీఫలాదిఘృతములు,	
నాగరాదికాష్టాభములు	73
నాగరాదిగ్రహణము	74
భూని బాదిమాస్త్రము, అగ్నిదీపకాధి	
మున్నగునవి	"
పాతాదిమాస్త్రము	76
కపిటాపకమాస్త్రము	"
దాడిమాష్టకమాస్త్రము	77
వాగ్దాహఘృతములు	"

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అష్టఫలస్సృతాదులు	78	విజయమూర్తిము	98
కు శీఘ్రము	„	బాహుశాలగుడము	99
చిత్రకఘృతము	79	గుడభల్లాతకము	101
బిల్వాదిఘృతము	„	భల్లాతకఘృతము	102
చాంగేరీఘృతము	„	చవ్యాదిఘృతము.	„
మరీచాదిఘృతము	„	వ్యోషాదిఘృతము.	„
మహాపట్టలఘృతము	80	ఉదకపట్టలఘృతము.	102
లఘుచుక్రము	81	సింహాద్యమృతఘృతము.	„
బృహత్సుక్రలక్షణము	„	పిష్పల్యాద్యతైలము	„
తక్రారిష్టము	82	కుటబలేహము	104
కల్యాణగుడము	84	కుటబరసక్రియా	105
కూష్మాండగుడకల్యాణకము	85	కుటబాది ఘృతము	106
రసపూర్ణిక	86	చాంగేరీఘృతము	„
తామ్రయోగము	87	క్షారపాకము	108

గి. అర్చ్యోర్గాధికారము.

మూలర్గామలము చేయదగిన నాలుగు		ప్రతిపాదనీయక్షారప్రయోగవిధి	„
ఉపాయములు	89	అగ్నిముఖలేహము	110
మలబద్ధమూలర్గామలము చికిత్స	90	భల్లాతకలేహము	111
తిలాదియోగములు	91		

దంత్యారిష్టము	„	ఓ. అగ్నిమాంద్యాధికారము.	
ప్రాణదగుటిక	94	హింఘ్వష్టకమూర్తిము.	113
కాంకాయనమోద్దకములు	„	శ్వాంత్యాదిమూర్తిము	„
మాణిభద్రమోదకములు	„	తీక్షణాగ్నిచికిత్స	114
లఘుసూరణమోదకములు	95	హరీక్షీయోగము	115
బృహత్సూరణమోదకములు	„	శాస్త్రాలకాంజీము	116
సూరణసిండి	96	అగ్నిముఖమూర్తిము	„
వ్యోమిద్యమూర్తిము	„	పానీయభక్తగుటిక	117
సమశర్కరమూర్తిము	97	బృహదగ్నిముఖమూర్తిము	118
లవణోత్తమాదిమూర్తిము	„	భాస్కరలవణమూర్తిము	119
నాగార్జునయోగము	„	అగ్నిఘృతము	120

విషయము	పుట
ముస్తవట్టలకీ ఘృతము	121
బృహదగ్నిముఖఘృతము	122
క్షారగుడము	123
నాసాగోగములకు చిత్రకగుడము	124
ఆజీర్ణమునకు ప్రతికీర్తి	125
విషూచికాచికిత్స	126
దప్పికి చికిత్స	126

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచికిత్స	128
విడంగుఘృతము	129

౩. పాండురోగాధికారము

విరేచనార్థము త్రిఫలత్వేలాదులు	130
అయశ్శూర్ వటి, మందూరము, ననాయ శూర్ణము	131
యోగరాజము రసాయనము	132
పిశాలాద్యమార్గము	133
పాండాదులకు లోహక్షీరము	134
కామేరలకు త్రిఫలపద్మములు	135
నిడంగాద్యలోహము	136
శూర్ణమణిమండూరము	137
పువర్ణ వామనము	138
మందూరపజ్జవటుకము	139
భాత్ర్యంబము	140
రాక్షాఘృతము	141
హరిద్రాఘృతము	142
మూర్వాద్యఘృతము	143
నోమోద్యఘృతము	144

౪. రక్తపిత్తాధికారము.

తర్పణాదులు	139
రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగాదులు	140

B

విషయము	పుట
రక్తపిత్తముశమించు క్షీరాదులు	141
విలాదిగుటికలు	142
పుష్కీకాప్రయోగములు	143
దూర్వాద్యమునుఘృతము	144
శతావరిఘృతము	145
పిండవదియగు శతావరిఘృతము	146
పిండాఘృతము	147
కామదేవఘృతము	148
సప్తస్థఘృతము	149
ఖండకూష్మాండకము	150
వానఖండకూష్మాండకరసాయనము	151
వాసాఖండకరసాయనము	152
ఖండకాద్యలోహము	153
ఛాగమాంసాదివర్ణములు	154

౫. రాజయత్నాధికారము.

క్షయరోగములందు శాల్యాదిప్రయోగములు	155
దశమాలపరితాపప్రయోగము	156
సితోపలాదిలేహ్యము	157
లవంగాద్యమార్గము	158
తాడిశమార్గము	159
మిథ్యానాసియోగము	160
నిసేద్రగుటిక	161
విలాదిమంథము	162
సర్పిరుడము	163
చ్యవనప్రాశము	164
జీవంత్యాది ఘృతము	165
శివులీఘృతము	166
పారాశః ఘృతము	167
ఛాగలాద్య ఘృతము	168
ఛాగఘృతము	169
అజాపంచక ఘృతము	170
బలాగర్భ ఘృతము	171

విషయము	పుట
నాగ బలా ఘృతము	165
నిర్గుణీ ఘృతము	"
బలాద్య ఘృతము	166
చందనాద్యతైలము	"
బలా నాగ బలా ఘృతము	167

౧౧. కాస రోగాధికారము,

కాసరోగమునందు సామాన్యోపాయములు	168
అపరాజితాశేహము	"
శొంఠి లేహము మున్నగునవి	169
పుష్కరమూలాది క్వాథము	170
కట్టలాది క్వాథము	171
వాకుడు మొదలగు కషాయములు	"
మరీచాద్యమృతము	172
సమశర్కరచూర్ణము	"
హరీతకీమోదము మున్నగునవి	173
దశమూలఘృతము	174
దశమూలాద్యఘృతము	"
దశమూలపట్టలఘృతము	175
కంటకారీఘృతము	"
బృహత్కంటకారీఘృతము	"
రాస్నాద్యఘృతము	176
అగస్త్యహరీతకీ	177
వ్యాఘ్రహరీతకీ	"

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

దశమూలక్వాథము	180
హింస్తాద్యఘృతము	181
తేజోవతీఘృతము	182
భారీ ఘృతము	"
కుబుక్త ఘృతము	183

విషయము	పుట
౧౩. స్వరభేదాధికారము.	
స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు	184
చవ్యాదిమృతము	"
కంటకారీ ఘృతము	185
భృంగరాజ ఘృతము	186

౧౪. అరోచకాధికారము.

అరోచకమునందు సాధారణము లగు నుపాయములు	187
అరోచకమును పోగొట్టు నుపాయములు	"
యమానీకషాయము	189
కలహంసక ఘృతము	"

౧౫. శస్త్రాధికారము.

పిత్తశుద్ధిపాపాయములు	190
చందన కల్కలును మద్దాదిపాపాయములు	191
కషభగ్ద కషాయములు	"
శ్రీశిఖిఘృతము పాపాయములు	192
విల్వా మృతము	193
కోలాది లేహము	"
పద్మక ఘృతము	194

౧౬. తృష్ణాధికారము.

వారమచలన నగు తృష్ణలు	195
పిత్తతృష్ణలు	"
ఛర్దితృష్ణలకు చికిత్స	196
తామశోషలకు చికిత్స	197
తృష్ణలకు సామాన్యచికిత్స	"

విషయము	పుట
౧౭. మూర్ఖాధికారము.	
మూర్ఖులయందు ఉపాయములు	199
క పాపమును ప్రయోగించవలసిన తెలుగులు	200
భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము	200

౧౮. మదాశ్చర్యాధికారము.	
త్రిదోషమునకు ఖర్చుం గానివంధము	201
వాతమువలనను త్రాగుడువలననుక లిగిన దోషములకు చికిత్సలు	202
దగ్ధాది ప్రయోగములు	202
పునర్నవానిశ్చుతము	202
అస్థాంగలవణము	202
నివ్యాదులకు సుపాయములు	202

౧౯. దాహాధికారము

దాహశము సూపాయములు	204
కుశాదితైలమును ఘృతమును	205
ఫలివ్యాదిలేపము	205

౨౦. ఉన్నాదాధికారము.

వాతమువలన నగు సిచ్చికి యుపాయములు	206
సరపతైలాదులు	207
తక్కినవిషయములవర్తలు	207
అంజనతాడనాదులగు సుపాయములు	208
లేపమును ఘృతపానమును	208
కల్యాణఘృతము, క్షీరకల్యాణఘృతము	209
మహాకల్యాణకఘృతము	210
చైత్రసఘృతము	210
మహాపైశాచికఘృతము	210
హిం గ్వాదిఘృతము	211

విషయము	పుట
లఘునాద్యశ్చుతము	211
పైశాచపుసిచ్చికి మంత్రాదులు	212
2౧. అపస్తాసాధికారము.	
అపస్తాసమునందు సామాన్యములగు సుపాయములు	214
అపస్తాసమునకు జనాదులు	214
అపస్తాసమునకు గూఢపవర్తలు	215
అపస్తాసమునకు లేపములు మున్నగువి	215
స్వల్పపంచగవ్య ఘృతము	216
బృహత్పంచ మూలఘృతము	217
మహాచైత్రసఘృతము	217
కూస్తాపక ఘృతము	218
బ్రాహ్మఘృతము	218
పల్లక సాద్య తైలము	218
తలంటులు	218

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయములు	219
న్నేహపిరేచనములు వ స్తి శోధనాదులు	220
విరేచనాదులు	220
కల్యాణక లేపము	221
మాపబలాది ఘృతము	222
అపతంత్రకి దశమూలాదికావ్యధము	223
స్వల్పరసోప సింధము	223
దధ్యహ్లాది ప్రయోగము	224
గృధ్రాస్యాదులకు దశమూలాది కావ్యధములు	225
గృధ్రాస్యము దితరములగు సుపాయములు	225
గృధ్రాస్యకి దాహాదిక్రియలు	226

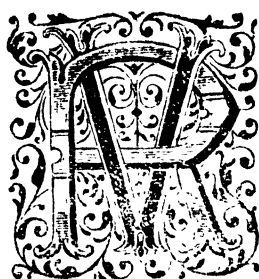
విషయము	పుట	విషయము	పుట
కటి శూలలయందు సామాన్యోపాయములు	227	అస్త్రదశశతిక ప్రసారణీతైలము	249
అదిత్యపాకగుగ్గులువటకము	228	నఖకుద్ది	252
త్రయోదశాంగగుగ్గులుము	229	మహారాజ ప్రసారణీతైలము	255
వాతహగోపాయములు	230	మహాసుగంధతైలలక్ష్మీవిలాసతైలములు	257
కోలాదిప్రదేహము	230	— ౨౩. వాతరక్తాధికారము	
సాల్యనస్వేదము	231	వాతరక్తమునకుసామాన్యోపాయములు	259
అశ్వగంధాఘృతము	232	గుడూచీస్వరసాదులు	260
దశమాలఘృతము	232	నవవారిక కర్వాభము	261
ఛాగలాదిఘృతము	232	గుడూచీ ఘృతము	262
ఏలాదితైలము	233	శతావరీ ఘృతము	263
బలాశైరీయ తైలము	234	అమృతాద్య ఘృతము	264
బలామహాబలాశైలములు	234	దశపాక బలాశైలము	264
విష్ణుతైలము	235	గుడూచ్యానీతైలము	264
నారాయణ తైలము	236	ఖుశాకపక్షిక తైలము	265
మహానారాయణ తైలము	237	వైడ్యమృతవపులగపు తైలము	265
అశ్వగంధా తైలము	238	సింధ తైలము	265
మూలకాద్య తైలము	238	మహాసింధ తైలము	266
రసోన తైలము	239	కైశోరక గుగ్గులము	266
కేతకీ తైలము	239	అమృతాద్యగుగ్గులము	267
వైదికాద్య తైలము	239	అమృతగుగ్గులము	268
స్వల్పమాష తైలము	240	యోగసారాఘృతము	
మాష తైలము	241	— ౨౪. ఉష్ణస్తంభాధికారము.	
ఇంకొకవిధగుగ్గు మాష తైలము	241	ఉష్ణస్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు	269
మూడవవిధగుగ్గు మాష తైలము	242	అష్టకట్వర తైలము	270
బృహన్నాష తైలము	243	— ౨౫. ఆమవాతాధికారము.	
మహామాష తైలము	244	రాస్నాదశమూలకము	271
రెండవమహామాష తైలము	245	రాస్నాపంచకము	272
మజ్జనీహము	246	రాస్నాసప్తకము	273
చతుఃస్నేహము	247	వైశ్యానరమూర్తము	274
గుబ్బాప్రసారణీతైలము	248		
త్రిశతి ప్రసారణీతైలము	249		
సప్తతి ప్రసారణీతైలము	250		
ఏకాదశశతిక ప్రసారణీతైలము	251		

శ్రీ రస్తు

చక్రదత్త

శ్రీ చక్ర పాణి కృతము.

అంధ్ర తాత్పర్య వివరణ సహితము.

చేస్తుంది :

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్

వారిచే బ్రకటితము.

1926.

All Rights Reserve

PRINTED AT
THE SRI RAMA PRESS,
15, Broadway, Madras. -1926.

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అఖంబుసామ్రాజ్యము	273	౨౬. పరిణామశూలాధికారము.	
హిందూవిశ్వాసము	274	పరిణామశూల కుపాయములు	291
యోగ రాజగురువులు	„	నాగరికాదికల్పము	„
సింహనాదగురువులు	275	లోహ చూర్ణాది ప్రయోగములు	292
అఖంబుసామ్రాజ్యము	„	సామ్రాజ్యచూర్ణము	293
అజమోదాద్యపటకము	276	సప్తామృతము	„
శుంభిఘృతము	277	గుడిపిప్పలీఘృతము	294
గుహాచిఘృతము	„	పిప్పలీఘృతము	„
కాంజికపట్టులఘృతము	„	కోలాది మంచూరిము	„
శుంభిఘృతము	278	భీమపటక మంచూరిము	„
కసోనపిండము	„	శ్రీరమందూరిము	295
ప్రసాదినీసంధానము	„	చవికాది మంచూరిము	„
కసోనసుర	279	శతావరీమంచూరిము	„
సిద్ధుల	280	తాగమంచూరిము	296
అమనాతిమననపథ్యములు	281	రామమంచూరిము	„
		రసమంచూరిము	297
		త్రిఫలాలోహము	„
౨౭. శూలాధికారము.		లోహగుటిక	298
గూయందు పమనాద్యపామములు	281	ధాత్రీ లోహము	„
యామినీసు గామం నాద్యపామములు	282	లోహామృతము	299
సావ్యుగాదగుటిక	283	ఖండామలక	„
పిత్తగూలలకు గుడచికిత్స	284	నారకశ్శ ఖండాము	300
శతావరీసుస్కృతోదకము	285	కలాయమాగ్రాదలు	„
శ్రేష్ఠాధికర్యమునకు ఘృతచామలు	„		
శూలామపానమునకు మసాదలు	286	౨౮. పరిణామశూలాధికారము.	
బృహస్పతివిశ్వాసము	287	నారాచిచూర్ణము	302
రుచికాదలు	288	మడిగాది ప్రయోగములు	303
హిందూవిశ్వాసము	„	హిందూవిశ్వాసము	305
ద్వితీయహిందూవిశ్వాసము	289	శుభ్ర-మూలాద్యఘృతము	306
పిండదాహవిశేషము	„	సింహాద్యఘృతము	„
గోమాత్రగుహాగము	„		
దాధిఘృతము	290	౨౯. గులాధికారము.	
ధూపాదులు	„	గుల్మగుల భోజనపదార్థి	306
		ఇతరవిధములు	307

విషయము	పుట	విషయము	పుట
వాతగుల్మముల కుపాయములు	308	శతావృత్తులము	327
కఫగుల్మములకు ఘృతాదులు	309	త్రికటకఘృతము	328
సన్నిపాతగుల్మములకు చిక్షితము	310	సుకుమారఘృతము	328
హింగాద్విచూర్ణము	"	— — —	— — —
హింగాద్విప్రతివాపము	311	329. మూత్రాఘాతాధికారము.	
కాంకాయనగుటిక	313	మూత్రాఘాతా పాయములు	329
హపుపాద్యఘృతము	314	త్రికటకానిపయము	330
పంచపలకఘృతము	"	చిత్రకానిఘృతము	331
తూర్ణిపరాదిఘృతము	"	— — —	— — —
ధాత్రీపట్నలఘృతము	316	333. అర్శర్శాధికారము.	
భార్యపట్నలకఘృతము	"	అర్శర్శాగమనకు సామాన్య పాయములు	332
క్షీరపట్నలకఘృతము	"	పాపాణ భేదాధికారము	333
భల్లూతికఘృతము	317	ఉషకానికాణము	"
రసోవాదిఘృతము	"	కళానికఘృతము	"
దంతిపారీతగుడములు	"	నరుణాది ఘృతము	334
వృశ్చీరాద్యర్థము	318	వరుణాది కషాయము	"
రక్తగుణాపాయములు	"	విగ్రాది క్షౌధ్రము	335
— — —	— — —	త్రికటకానిచూర్ణము	336
30. హృన్మగ్ధాధికారము.		పాపాణభేదచూర్ణము	"
వాతికహృన్మగ్ధా పాయములు	320	కులుత్తిచూర్ణము	"
ఇతిరముగ శీత్ర జేహాద్యపాయములు	"	శరణానందనిమూలఘృతము	337
పిప్పల్యాచూర్ణము	321	వరుణాదిఘృతము	"
నాగబలాదిచూర్ణము	322	వీరతిరాదిఘృతము	"
మాంసాశనమును వల్లభఘృతమును	323	వరుణాద్యత్తలము	338
శ్వదంత్యాదిఘృతము	"	శర్కారాద్యకాద్యపాయములు	"
బలాఘృతమును నర్జునఘృతమును	324	— — —	— — —
— — —	— — —	339. ప్రమేహాధికారము.	
31. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.		ప్రమేహాపాయములు	339
అభ్యంగాద్యపాయములు	324	లోగ్రాదిక పాయము	340
శతావర్యాది క్షౌధ్రములు	325	భిన్నాదికక్షౌధ్రములు	341
భిన్నభిన్న కృచ్ఛములకు భిన్నభిన్నాపాయములు	326	మానిసపుక పాయము	341
శిలాజీతు లేహ్యము	"	స్వగ్రాధిచూర్ణము	342

విషయము	పుట	విషయము	పుట
త్రైకంటక శాస్త్రము	343	మాణాన్యగుటికా	361
ధాన్యతరిఘ్నము	"	సాహిత్యము	"
తూర్ణిపణగుటికలు	344	పన్నెత్తమహానామము	362
శిలాశిల్పయోగము	"	సప్తశ్రీచిత్రకఘ్నము	"
విదంగానిశాస్త్రము	345	సప్తశ్రీఘ్నము	"
మక్షికాద్యసాయములు	"	ద్వితీయచిత్రకఘ్నము	"
		సాహిత్యకఘ్నము	363
		మహాకోపాతకఘ్నము	"

27. సౌల్యధికారిము.

సౌల్యహాసావళిము	346		
వ్యసానిశిల్పయోగములు	"	28. శోధాధికారిము.	
అమృతానిగుటికలు	347	శోధా సామాన్యసామములు	364
నవకగుటికలు	"	పున్నవపక్షము	365
అహారసాయనము	348	శోధయిచ్చుననుక్తాధికారిసామము	366
త్రైకాన్యశాస్త్రము	349	పంచకల్పాదులు	367
శిల్పశాస్త్రశాస్త్రము	"	క్షాంతిగుటికా	"
		పున్నవపక్షము	368
		శుభకఘ్నము	"
		చిత్రకాన్యఘ్నము	369
		పంచకోపాన్యఘ్నము	369
		చిత్రకఘ్నము	"
		పాణిశిల్పము	"
		పున్నవపక్షము	370
		పున్నవపక్షము	"
		శుభకఘ్నము	"
		పున్నవపక్షము	"
		దశమూలహారము	371
		పంచహారము	"
		వాపునకు శాస్త్రము	372

29. ఉత్తరగోధాధికారిము.

ఉత్తరగోధాధికారిము	350		
సహాయములు	"		
తక్కియల కమగ్నములు	351		
సామగ్రియములు	352		
విద్యానిశాస్త్రము	"		
సామగ్రియము	353		
సారాములము	"		
దంత్యానికలములు	354		
దేశదారుకము	355		
పున్నవపక్షము	"		
చిత్రకఘ్నము	356		
పంచఘ్నము	357		
సారాచిత్రము	"		

30. వృద్ధాధికారిము.

31. వృద్ధాధికారిము.		వృద్ధాధికారిము	373
వృద్ధాధికారిము	358	గానాధికారిము	374
ఇతరములు	359	గవ్యఘ్నము	375

విషయము	పుట
బిల్వాది క్యాథమార్తములు	375
బృహత్సేంద్రవ తైలము	376
<hr/>	
రం. గళగండాధికారము.	
గళగండమున నుపయోగింపఁ దగిన ప్రయోగములు	376
కుంభితైలాదులు	377
అమృతౌద్య ఘృతము	378
కోశాతిక్షిప్తము	379
చుచుందరీ శాఖోటక వింభాన్తి	
లము	"
నిర్దుండితైలము	"
కాగ్వాసి కాపూపాదులు	380
వ్యోమద్యతైలము	"
చందనాద్యతైలము	381
గుంజాద్యతైలము	"
గ్రంథుల దుశోధనక్రియలు	"
వికంఠాదిలేపము	382
గ్రంథిపాచనవిధి	"
నిష్పావాదిలేపములు	383

రం. వైష్ణవాధికారము.

శ్లోపదుకనకు సామాన్యవిధియు	384
వృద్ధదారకమాణ్డము	385
పిప్పల్యాది మార్తము	386
కృష్ణాద్యమోదకము	387
సారేశ్వరఘృతము	"
విడంగది మార్తము	388

రం. విద్రద్యధికారము.

విద్రధికి సామాన్యోపాయములు	388
---------------------------	-----

విషయము	పుట
రం. వైష్ణవాధికారము.	
ప్రణాళోధ కుపాయములు	390
ప్రణాళోధకు రక్తమోచనాదులు	391
తేలాప్తకము	392
నింబపత్ర లేపాదులు	393
సప్తదశదగ్ధాదులు	"
జీవికాకల్పములు	395
కషాయలేపాదులు	396
త్రిఫలాగుగ్ధము	397
వటికాగుగ్ధము	"
అమృతగుగ్ధము	398
బాతికాద్యఘృతము	"
గౌరాద్యఘృతము	"
కరంబాద్యఘృతము	399
ప్రసాంధరీకతైలము	"
తక్కానిఘృతము	400
విశరీతగుల్మతైలము	"
అంగారకతైలము	"
రంధవప్రసాంధరీకతైలము	"
మూర్వాద్యఘృతము	401
మంజిష్ఠాఘృతము	"
పాటలితైలము	"
చందనతైలము	"
మనశ్శివాదిలేపములు	402

రం. నాడీ ప్రణాళికారము.

నాడీప్రణాళి న కుపాయములు	403
కృత్వాదులకు శిశోవ్యాపౌపాయములు	405
సప్తాంగగుగ్ధము	404
సజ్జికాద్యతైలము	404
కుంభికాద్యతైలము	"
భల్లాతకతైలము	405

విషయము	పుట
నిర్గుణీతైలము	405
హంసపాదాదితైలము	„

రగ. భగందరాధికారము.

భగందరమునకు సామాన్యోపాయములు	405
నవకారి కగుగ్గులము	406
సప్తవింశతిగుగ్గులు	407
విష్ణుత్వదత్తైలము	„
క్షుద్రీరాద్యతైలము	408
నిశాద్యతైలము	408

రఁ. ఉపదంశాధికారము.

ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము	409
ఉపదంశమునందు సామాన్యోపాయములు	„
భూనింబాద్యఘృతము	410
కరంబాదిఘృతము	„
అగారధూమతైలము	411

ర2. శూకదోషాధికారము.

శూకదోషములకు సామాన్యోపాయములు	411
-----------------------------	-----

ర. భగ్నాధికారము.

భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు	412
లాక్షాగుగ్గులు	413
అంబాగుగ్గులు	414
గంధతైలము	„

ర. కుషాధికారము.

కుషుకు పంచకపాయములు	416
విరేచనాదులు	„

విషయము	పుట
మనశ్శిలాదీతర ప్రదేహములు	417
ధాత్ర్యాది లేపములు	418
ప్రభున్నాదాది ఉద్వర్తనము	419
కషాదిలేపములు	420
ఏడగబాది లేపనములు	„
గోమూత్రపానాదులు	421
హరిద్రా లేపము	422
నవకపాయము	423
భిన్నస్వరసాది నేవనము	„
వయస్యాది లేపములు	424
ధాత్యై క్వాథములు	425
కుష్మహర మూగములు	„
ఏకవింశతి గుగ్గులము	426
తిలపట్టుల ఘృతము	427
పంచతిక్తక ఘృతము	428
తిక్తక ఘృతము	„
మహాతిక్తక ఘృతము	„
మహా ఖాదిర ఘృతము	429
పంచతిక్తకగుగ్గులము	430
వజ్రక ఘృతము	„
శీలతైలము	431
తృణక తైలము	„
మహాతృణక తైలము	„
వజ్రక తైలము	432
మరిచాద్యతైలము	„
బృహన్నరీచాద్యతైలము	433
విషతైలము	„
కరణీర తైలము	434
తెల్లని స్నేహ	„
సిందూరాదితైలము	„
మహాసిందూరాదితైలము	„
అదిత్యక తైలము	435
దూర్వాద్యతైలము	„
అర్కతైలము	„

విషయము	పుట
గండిరాది తైలము	"
పుద్గీసార తైలము	"
సోమరాజి తైలము	436
శేచనాదితైలము	"

౫౦. ఉద్ధరకోశశీత పిత్తాధికారము.

ఉద్ధరకాదులకు అభ్యంగములు	436
నింబపత్ర నేవనాదులు	437

౫౧. ఆమ్లపిత్తాధికారము.

ఆమ్లపిత్తమునకు సామాన్యోపాయములు	438
వాసాదశాంగము	439
వాసాదిగుగ్గులము	"
పటోలాదిక పాయము	440
పంచసని బాదిమార్జము	441
లోహకట్టాది ధాతుశోధనములు	"
క్షుధావర్తిగుటిక	442
జీరకఘృతము	443
పటోలశుంఠిఘృతము	"
పిప్పలిఘృతము	444
ద్రాక్షాద్యఘృతము	"
శతావరీఘృతము	"

౫౨. విసర్పవిస్ఫోటాధికారము.

విసర్పవిస్ఫోటములకు ఉపాయములు	445
వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు	"
ఖదిరలేపాదులు	446
నవక పాయగుగ్గులు	447
అమృతాదిక్వాథము	"
పటోలాదిక పాయములు	448
వృషాద్యఘృతము	449
పంచభిక్షకఘృతము	"

విషయము	పుట
మహావద్దక ఘృతము	"
స్నాయువులకు వాచిలిరసము	450

౫౩. మసూర్యధికారము.

మసూరికకు సామాన్యోపాయములు	450
ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు	451
వాతజనులందు గుహాచ్ఛాదములు	452
నిఃబాదులు	453
పటోలాదిజలము	"
ఖదిరాష్టకము	454
అమృతాదిక్వాథములు	"
ధన్వమాంసరసాదులు	455
హరిద్రాది ప్రలేహములు	456

౫౪. క్షుద్ధరోగాధికారము.

శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు	458
ప్రసారణాదులు	459
స్తన్యశోధనాదులు	460
చాంగేరీ ఘృతము	"
మాషికాద్యతైలము	461
పరికర్షక చికిత్స	"
తారుణ్యసిడికా గోగచికిత్స	462
ముఖకాంతికై వర కొన్ని యుపాయములు	463
హరిద్రాద్యయ తైలము	"
కనక తైలము	464
మంజిష్ఠాదితైలము	"
మంచుమాదితైలము	"
మరియొక విధమగు మంచుమాదితైలము	465
వర్జక ఘృతము	466
హరిద్రాద్యయ తైలము	467
త్రిఫలాద్యతైలము	"
భృంగరాజ తైలము	468

విషయము	పుట
మాలత్యాది తైలము	"
స్నుహ్యది తైలము	469
ఆదిత్యపాక గుడూచీతైలము	470
చ దనాది తైలము	"
మధుకాది తైలము.	"
శంఖచూర్ణము మున్నగులేపనములు	472
వ హలీతైలము	"
భృంగరాజఘృతాదులు	473

౫౫. ముఖరోగాధికారము.

ఓషధిగమునకు సామాన్యములగు సుపాయములు	474
దంతరోగమునకు సుపాయములు	475
పండ్లుపట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు	476
పండ్ల నూడదెలుకుట	478
దంతపాలికాగోగములచికిత్స	479
విదార్యాదితైలము	"
శిశివ్యరోగచికిత్స, నూటిపూతలు	480
కంతరోగచికిత్స	482
కాలకచూర్ణము	483
నీతకచూర్ణము	484
క్షారగుటికా	"
ముఖరోగమునకు నితరములగు చికిత్సలు	485
పటోలాక్షకషాయము	486
మహానహారతైలము	487
చంద్రతైలము	"
లాక్షాదితైలము	488
వసుకాదితైలము	"
సహకారగుటికలు	489
స్వల్పఖిధిరపటిక	"
బృహత్ఖిధిరగుటిక	490

విషయము	పుట
౫౬. కర్ణరోగాధికారము.	
కర్ణరోగమునందు చేయదగు సుపాయములు	491
దీపికాతైలము	492
క్షారతైలము	493
అపామాంతరతైలము	"
సక్తకాదితైలము	494
దశమూలీతైలము	"
బిల్వతైలము	"
బంబూలతైలము	495
నాశోధనతైలము	"

స్నేహము స్నేదము మున్నగు సుపాయములు	"
హస్తాక్షిణిలము	497
విక్రమమున్నగునాని కిత్తములగు సుపాయములు	"

౫౭. నాసారోగాధికారము.

నాసారోగోపాయములు	498
వ్యోమదేహులము	499
పానాదులగు వివిధతైలములు	"
వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు	500
గన్నేరుతైలము	502
శిఖరితైలము	"
చిత్రికతైలము	"
చిత్రికనసాయనము	"

౫౮. నేత్రరోగాధికారము.

నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు సుపాయములు	503
నేత్రాభివ్యంధనమునకు నేకాదులు	504
నింబపత్రకల్కాదులు	506

విషయము	పుట
వాతాధిక్యమునందు భిన్నోపాయములు	508
బిల్వంజనము	509
షడంగగుగ్గిలము	510
వాసకాద్వైపథము	511
బృహద్యాసాదికాద్వైపథము	512
పథ్యాదికాద్వైపథములు	513
సైంధవాదిప్రయోగములు	514
నేత్రవణిములకు షడంగగుగ్గిలము	515
నేచినాదులు, దంతవర్తి	516
పటోలాద్యస్తుతము	517
కృష్ణాద్యస్తైలము శశకాద్యస్తుతము	518
త్రిఫలాదిసేవనము	519
గుఖాతీతవర్తి, చంద్రోదయవర్తి	520
కుమారికావర్తి, త్రిఫలాదివర్తి	521
చంద్రప్రభావర్తి, నాగార్జునీయాంజనము	522
పిత్తల్యాద్యంజనము	523
నీలకమలాద్యంజనము	524
కజ్జలాంజనము	525
చించాదిమార్జము	526
శృంగిబేరసస్యాదులు	527
దూర్వారసాదులచేతముఖలేపములు	528
వర్ణంజనము	529
గుటికాంజనము	530
త్రిఫలాస్తుతము మహాత్రిఫలాస్తుతం	531
కెండవత్తైఫలస్తుతము	532
భృంగరాజస్తైలం శృపవల్లభస్తైలము	533
అభిజితైలము	534
శుక్తజిరోగములకు ఛేదనాదులు	535
సంధిజముల కుపనాహములు	536
ప్రతిసారణాదులు	537
చూర్ణాంజనము	538
కుత్తికాంజనము	539
ర్జవజములకు ఘృతాదిచోర్ణితనం	540

విషయము	పుట
గ్రీ. శిరోరోగాధికారము.	
వాతశిరోరోగచికిత్స	534
పైతికశిరోరోగచికిత్స	535
కఫశిరోరోగచికిత్స	536
శతాహ్వతైలము	537
జీవకాద్యస్తైలము	538
బృహద్రాజస్తైలము	539
పట్టిండుస్తైలము	540
అపామాన్యస్తైలము	541
నశమాలకాద్వైపథములు	542
యష్టాంగిస్తుతము	543
మయూరీస్తుతము	544
ప్రపాండరికస్తైలము	545
బృహత్తయూరస్తైలము	546
గ్రీ. అస్థ్యశిరోగాధికారము.	
అస్థ్యశిరోగములకుపాదములు	547
శ్రీ. ప్రదర్శనకు దిశమూలాదులు	548
పుష్కరముగమూర్జము	549
ముదాదిస్తుతము	550
బృహత్తయూరస్తైలము	551
గ్రీ. యోనిరోగాధికారము.	
యోనిరోగములకుపాదములు	552
గోరోచనాచూర్ణము	553
శతపుష్పతైలాదిమార్జములు	554
పంచపల్లవస్తుతము	555
గర్భోత్పత్తికుపాదములు	556
పుత్రజననోపాయములు	557
ఫలస్తుతము	558
కెండవఫలస్తుతము	559
సోమస్తుతము	560
నీలాత్పలాదిస్తుతము	561

విషయము	పుట
బృహచ్చతావరీఘృతము	552
ఆరగ్వధానితైలము	553
క్షారతైలము	553

౬౨. శ్రీగో గాధికారము.

గర్భహితములగు నుపాయములు	554
గర్భము నిలుచుటకు దుగము	555
నాభిలేపములు మున్నగునవి	"
నుఖిప్రసవమునకు మంత్రితోడకములు	556
గర్భయంత్రాదులు	556
గర్భిణికి విశల్కకణ్ణమంత్రము	557
మదిరాసేవనాదులు	557
శ్రీ సేరానిక పాయములు	558
వజ్రకాంబికము	"
పంస జీరకగుడము	559
దుగవర్జనోపాయములు	"
స్థనశోధలకు చికిత్స	560
శ్రీపరీతైలము	560
కాశీస సిద్ధశైలాదులు	561

౬౩. గాలగో గాధికారము.

బాలురకు దుగ్గాదులు	"
మయూరి శిఖాధారణాదులు	562
తైలాభ్యంగాదులు	563
హరినాగ్రిదులు	564
బాలచతుర్భుక్తిక	564
ధాతుక్యాదులు	"
శృంగ్యాదిలేహము	"
బిల్వక్యాధాదులు	565
మోచరసాదియనాగువు	566
పిప్పలీలేహాదులు	567
పండ్లువచ్చునప్పటిగోగము	567
తృపాశాంతుకాయములు	568

విషయము	పుట
ఆశ్వగంధిఘృతము	569
బాలచాంగేరిఘృతము	"
కుమాంకలాణఘృతము	570
ఆప్తమంగళఘృతము	"
లాడ్డాదితైలము	"
గ్రహపీడారాన్నాదులు	571
బలిమంత్రములును విధులును	"
ప్రథమవర్షమాసదివములలోని గ్రహ	
వీడలు	572

చండవయేడు	"
మూడవయేడు	573
నాల్గవయేడు	574
అయిదవయేడు	575
ఆరవయేడు	"
ఏడవయేడు	576
ఎనిమిదవయేడు	"
తొమ్మిదవయేడు	577
పదియవయేడు	578
పదునొకండవయేడు	"
పన్నెండవయేడు	579

౬౪. విషాధికారము.

ఆరిష్టాబంధనమనే మంత్రమును విషహ	
హరములగు చికిత్సలును	580
త్రివృతాది మూర్తము	581
వృశ్చికాది విషములు	582
సోమవల్కలాది క్వాథములు	583

౬౫. రసాయనక్వాథము.

రసాయనప్రకారము	584
త్రిఫలా రసాయనము	585
మంహికపక్వాది రసాయనము	585
వృశ్చికాది మూర్తము	586
ఉసిరితిప్పతీగెల మూర్తము	"

విషయము	పుట
బ్రాహ్మణీ ఘృతము	587
ఉషః పానము	588
లోహరసాయన పురీతులు	"
లోహశుద్ధికరణములు	589
కాంతాదిలోహమారణవిధులు	590
స్థాలీపాకవిధి	591
పుటిపాకవిధి	592
లోహపాకామృతసారములు	593
రెండవపాకవిధి	594
అభ్రకవిధి	"
అభ్రకపుసమంత్రకమగువిధి	595
అభ్రకమును సేవించురీతులు	596
అభ్రక సేవనమునకు పద్ధతులు	596
అభ్రక సేవనమునందు హ్రస్వవృద్ధిరీతులు	597
లోహ సేవనమునకు నుపానాదులు	598
తామ్ర యోగము	599
తామ్ర భస్మ పుటిపాకవిధి	600
తామ్ర సేవనము	601
శిలాజితు స్నానము	"
శిలాజితభస్మము సేవించుటవలన	ఫ
లము	602
శిలాజితూర్ణవములగు శిలాగుటికలు	603
శివాగుటి కా సేవనవిధి	604
అమృతభల్లాలక	605

౬౬. వృష్యాధికారము.

వాణీకరణోపాయము	607
ఘృతభిక్షప్రమాణద్యోషధములు	608
నారసింహచూరము	"
గోధూమధ్యచూరము	610
శతావరీఘృతము	611
గుడకూష్మాండకము	"
అశ్వగంధాతైలము	"
ఇతరములగు వాణీకరణోపాయములు	612

విషయము	పుట
౬౭. స్నేహాధికారము.	
స్నేహవిచారము	613
స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు	614
స్నేహప్రమాణాదులు	615
కోష్ఠభేదమువలన సేవనపరమాణుము	616

౬౮. స్వేదాధికారము.

స్వేహాధికారులును తదపాయులును	617
అతిస్వేదనమున కుపశమనపురీతులు	618

౬౯. వమనాధికారము.

వమనవిధులు	619
పంచకషాయములు	620
వాంతిపరీక్ష	621
వమనాదులకు నూనము	"

౭౦. విరేచనాధికారము.

విరేచన విధులు	622
అభయోగి మోదకము	623
విరేచనమైనను నిలక్షణము	624
పిత్తాదులకు భిన్నములగు విరేచనములు	625

౭౧. అనువాసనాధికారము.

అనువాసనార్థములు	626
వస్తియంత్రనిర్మాణపురీతులు	627
వస్తివిధి	"
అశుద్ధియుందు నిరూహములు	629
వస్త్రాదులందలిపరిణామములు	"

౭౨. నిరూహాధికారము.

నిరూహవిధియును సమయమును	630
నిరూహము చేయురీతులు	631
నిరూహము లేనివారికింపాయములు	"

విషయము	పుట
ఆరమాత్మకవిరూపము	632
తౌరవస్తువులు	633
వైతరణవస్తువులు	„

23. నస్యధికారము.

నస్యవిధి ప్రకారము	634
నస్య ప్రమాణములు	635
శిరోవిరేచనములు	„
నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము	636

24. ధూమాధికారము.

ధూమాంతులు, తదుపాయములు	637
-----------------------	-----

25. కవలగంధూషాధికారము.

కవలగంధూషాధికారములు	638
--------------------	-----

26. ఆశోచ్ఛ్రితనాంజన

తర్పణపుటపాకాధికారము.

నేత్రరోగములకు ఆశోచ్ఛ్రితనాంజనులు	639
నేత్రములనునకు అంజనములు	„

విషయము	పుట
నేత్రములకు తగ్గణము	641
నేత్రములకు పుటపాకము	„

22. సిరావ్యాధ్యధికారము.

సిరావ్యాధనమునకు అధికారములు	642
రక్తాతిస్రావములకు శమనోపాయములు	643
సిరావేధనస్థానములు	644

27. సుస్థాధికారము.

దినచారవిధులు	645
అభ్యంగములు	646
గమనాద్యపకరణములు	„
బుళుచిర్య	647
వసతిపహారాదులు	648
శరత్కాలపదార్థములు	649
గ్రంథకర్తగూర్చిన ప్రశంస	650

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

చక్రదత్త

ఆంధ్రతాత్పర్యసహితము.

౧. జ్వరాధికారము.

మంగళాచరణము.

శ్లో. గుణత్రయవిభేదేన మూర్ఛిత్రయ ముపేయుషే,

త్రయీభువే త్రినేత్రాయ త్రిలోకీపతయే నమః.

1

తాత్పర్యము. సత్యగుణము రిణోగుణము తమోగుణ మను మూడుభేదములచేత మూడుశరీరములను ధరించినవాడును, ఋగ్యజుస్సామములను వేదముల కుత్సత్తిస్థాన మైనవాడును, ముల్లోకములను సద్విపత్తియు నగునాముక్తినింకి నమస్కారమును చేయుచున్నాను.

గ్రంథసంకలనవిధానము.

శ్లో. నానాయుర్వేదవిఖ్యాత సద్యోనై శ్చక్రపాణినా,

క్రియతే సంగ్రహేన గూఢవాక్యబోధకవాక్యవాన్.

2

అనేకములయిన ఆయుర్వేదవైద్య గ్రంథములయందు సిద్ధములైనవియు, ఉత్తమోత్తమములు నగుయోగములతో, చక్రపాణియను పేరుగల నాచేత రహస్య వాక్యములను నులుపుగా బోధించుమాటలతో వైద్యసంగ్రహము చేయబడుచున్నది.

వైద్యసిక్పత్యము—జ్వరవర్జ్యములు.

శ్లో. రోగ మాణా పరీక్షేత తతోన్మతర మాషధమ్,

తతః కర్మ భిషక్ సత్సాజ్ఞానపూర్వం సమాచరేత్.

3

నవజ్వరే దివాస్వస్మ స్నానాభ్యంగాన్నమైకునమ్,

క్రోధప్రవాతవ్యాయామ కషాయాం శ్చ వివర్జయేత్.

4

మొట్టమొదలను వైద్యుడగువాడు రోగమును చక్కగా తరీక్ష చేయవలయును. ఆపిమ్మట నారోగమునకు తగినయోషధము నీయవలయును. క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చినవాడు పగలు నిద్దరపోవుట, స్నానముజేయుట, తలనంటికొనుట, భుజించుట, స్త్రీసంగమమును చేయుట, కోపమునొందుట, వాతము నెక్కువజేయుపనులను చేయుట, శరీరపరిశ్రమలను చేయుట, కషాయమును త్రాగుట మున్నగువల వలసిపెట్టవలయును. ఇచ్చట రోగమును పరీక్ష చేయుట యవమాటకు అర్థమేమనగా—ఏవ్యాధియో ఎట్టులు వచ్చినదో మున్నగువిషయాలను రోగిని అడిగియును, ఏదేనాడి ఏమే విధముగా నున్నదో స్వయముచేత గమనియును, మలమూత్రాదుల చూచియును, రోగముమొక్క స్వభావమును గుర్తింపవలయు నని యెఱుంగునది.—ఇందుకు ప్రమాణము. 'దర్శనస్పృశ్య ప్రత్యక్షే పరీక్షే తాథ రోగిణం' అనుమున్నగు వాక్యములు గలవు.

—౭౭ లంఘనవిధానము—లంఘనాశశ్చ క త. ౭౭—

శ్లో. జ్వరే లంఘనమేవాహ ఉపదిప్త మృతే జ్వరాన్, క్షయానిలభయక్రోధ కామకోకశ్రమోర్భవాన్. 5. ఆమాశయస్థో హత్యాగ్నిం సామో మార్గాన్ విధాపయత్, విదధాతి ధ్వరం దోషస్తస్మాల్లంఘన మాచరేత్. 6. అనవస్థితదోషాగ్నేః లంఘనం దోషపాచనం, జ్వరఘ్నం దీపనం కాంతూరుచిలాఘవకారకం. 7. బలాధిష్ఠాన మారోగ్యం యదగ్ధోయం క్రియాక్రమః.

జ్వరవిషయమునందు మొట్టమొదట లంఘనముచేయుటయే మంచిపని యని చెప్పబడినది, కాని క్షయచేత వచ్చెడిజ్వరమునకును, వాతముచేతవచ్చెడి జ్వరమునకును, భయము, కోపము, కామము, దుఃఖము, ఒడలుతెలియక పనిచేయుట మున్నగువాని కారణములవచ్చిన జ్వరములకును లంఘనమును చేయరాదు.

ఆముఠోకూడినదోషము, ఆమాశయమునందుండి జతరాగ్నిని చల్లార్చి, శరీరమునందలి మార్గముల నన్నింటిని అడ్డగించికొని జ్వరమును కలిగించుచున్నది. కావున రోగి లంఘనమును అవశ్యము చేయవలయును.

అనవస్థితదోషుడగువానికిని, జతరాగ్ని దీపనముగా నున్నవానికిని లంఘనము చేయించుటచేత దోషమును పక్ష్యము చేయును. లంఘనము జతరాగ్నిని దీపింపజే

యును. అన్నమును తినవలయు ననుకోంకఁ గలిగించును. గుచి కలిగించును. శరీరమునం దలి భారమును తగ్గించి చులకఁడఁమును కలిగించును.

ఽర్జునుగలవారికి లంఘనము చాలచుఁచివి క బా యని యెఱుఁగవగా లంఘనము లను చేయింపరాదు. ప్రాణములకు ముప్పులేని లంఘనమునే గోగికి పెట్టించుచుండవల యును. ఏలయునఁగా—లంఘనముచుట, ఆరోగ్యముకొఱకేదా! ఆయారోగ్యము బలమునుబట్టి యుండును. ఈచికిత్సలన్నియు నెందుకొఱకొ అట్టి యారోగ్యమునకు భంగమురాసీయక గోగిని ల ఘనములఁ జేయింపవలయును.

—● లంఘనాన్విత, తత్ప్రకాశవృత్తాంతం; లంఘనాధిక్యముగల్గినవానిలక్షణము. —●

శ్లో. తత్తు మారుతక్షు తృప్తా ముఖశోషభ్రమాన్వితే. 8. కార్యం నభలే వృద్ధేవా సగర్భశ్యాం నదుర్బలే, వాతమూత్రపురీషాణాం విసర్జే గాత్రలాఘవే. 9. హృదయోద్ధారకంతాప్యశుద్ధ తంద్రాక్షమే గతే, స్వేదే జాతేచాచాపి క్షుత్పిపాసాసహౌదయే. 10. కృతం లంఘన మాదేశ్యం నిర్వృధే చాంతరాత్తని, పర్వభేదోఽగమ్యశ్చ కాశ శ్శోషో ముఖస్యచ. 11. య త్ప్రశోభోఽనుచి తృప్తా నౌర్బల్యం శ్రోత్ర నేత్రయోః, మనసస్సంభ్రమోఽభీష్ట మార్థ్యవాలి స్తమోహృది. 12. దేహగ్నిబలహనిర్చ లంఘనేఽతికృతే భవత్.

కొఱిదిపాటి వాతచలనము గలవానికి, ఆకలిగొన్నవానికి, పిప్పిగొన్నవానికి, ముఖ శోషగలవానికి, భ్రమగలవానికిని లంఘనము చేయింపఁగూడదు. ఇట్లులే పిల్లలవిషయమునను, ముడునలివారియెడలను, సిగ్గుచీఁత్రీలపట్టులను దుర్బలులవిషయములలోను లంఘనమును చేయింపరాదు.

అపావాయవును, మూత్రమును, పురీషమును, చక్కగా వెడలునంతఁజుకు ను, శరీరము తేలికయుగునంతఁజుకును, హృదయం నందలి పనరువెడలి శుద్ధమగునంతఁజు జుకును గొంతుక, ముఖము పుకడ్డములై, ఆలస్యము, గ్లాని లేక, చెయ్యటపట్టి రుచికలు గునంతఁజుకును, ఆకలిదప్పలు కలుగునంతఁజుకును, అంతరాత్మలో— ఏవిధమైన కష్టము లేకయుండునంతఁజుకును లంఘనము చేయుట మంచిది.

లంఘనము శక్తికిమించి చేసినయెడల క్షీణులాగుట, (అనగా క్షణపోటులుమొ.) శరీరము నలిగినట్లుండుట, దగ్గు, ముఖమువాడినావుట, ఆకలితగ్గినావుట, అరుచి, దిప్పి, చెవులు సరిగా విఁబడకయుండుట, కండ్లు మూసికొనిపోవుట, మనస్సు దిమ్మ

తిఱుగుట, ఎగుటోష్ఠ కలుగుట, భ్రమము, చీకట్లుక్రమ్ముట, జఠరాగ్ని నశించుట, బలములేక యుండుట మున్నగు నవగుణములు కలుగును.

❖ { పమనమున కర్హతగలవారు; పమనముచేయించునప్పుడు } ❖
గమనింపవలసిన కొన్ని ముఖ్యవిషయములు.

శ్లో. సద్యోభుక్తస్య వా జాతే జ్వరే సుతర్పణోత్థితే. 13 వ
మనం వమనార్హస్య శస్త్రమిత్యాహ వాగ్భటః, కఫప్రధానానుష్టి-
ష్టా దోషానామాశయస్థితాన్. 14. బుద్ధ్వా జ్వరకరాకాలే ప
న్యూనాం వమనై ర్హరేత్, అనుపస్థితదోషాణాం వమనం తరుణజ్వరే.
15. హృద్రోగం శ్వాసమానాహం మోహం చ కరుతే భృశమ్, తృ
ప్యతే సలిలం చోష్ణం దద్యాద్వాతకఫజ్వరే. 16. ¹సద్యోజ్ఞే మైత్రి
కేచాథ శీతలం తిక్తకైశ్శుతమ్, దీపనం పాచనంచైవ జ్వరఘ్న
ముభయం చ తత్. 17. ప్రోతసాం శోధనం బల్యం రుచిన్వేదప్రదం
శివమ్.

అప్పుడే భోజనము చేసినవానికి, భోజనాధిక్యమువలనను, అతిత్పస్తివలనను జ్వరమువచ్చినయెడల నట్టివానికిని, వాంతిచేయు నర్హుడైనచో వాంతిచేయించుట నుంచి దని వాగ్భటుడు చెప్పెను. కఫమే ప్రధానముగాచేసికొని వచ్చునవియును, పెరిగినవియును, ఆమాశయమునందున్నవియును జ్వరములను గలుగఁజేయునవియు నగు దోషములను యోగ్యకాలమునందు చక్కగా తెలిసికొని, అవశ్యము పమనము చేయింపఁతగినచో పమనముల చేయించుటచేతనే పోగొట్టవలయును. దోషములకు, లేక దోషములని నిశ్చయించినవానికి, తరుణజ్వరమునందు పమనముచేయించినయెడల, కడుపు నొప్పి, శ్వాసము, కడుపుబ్బుట, మోహము మున్నగువానిని కలిగించును. పాతకఫజ్వరము వచ్చినప్పుడును, దష్టి యధికముగా గలుగువానికిని వేడినీటిని ఈయవలయును. అప్పుడుపుట్టిన పిత్తజ్వరమునకు, చేదుపదార్థములచేత కాఁగినవియును, చల్లార్చినవియు నగుకషాయోదకముల నీయవలయును. ఈరెండువిధములయిన కషాయములు ఆరిని పుట్టించును. ఆహారమును పక్వముచేయును. బలమును కలిగించును. రుచిని పుట్టించును. చెడుటను కలిగించును. మేలు నిచ్చును.

[దాహజ్వరములకు షడంగపానీయాదులు, మంగాన్ని గలవానికి పానీయకల్పనములు, యవాగూపానీయము, క్షుధితజ్వరునకు పిష్పల్యాది లాజవేయములు, శిరోగోగి గోక్షురవేయము, కోష్ఠబంధమునకు గ్రాక్షాదిశృతము, పంచమాలయవాగు, మృదుమద్యాద్యుపానముగా యవాగూకల్పనము, మంథవేయాదికల్పము, యవాగుకల్పము.]

శ్లో. ముస్తాపర్పకకోశీర చందనోదీచ్యనాగర్జైః. 18. శృతం శీతం జలం దద్యాత్ పిపాసాద్వారశాంతయే, 'ముఖ్యభేషజసంబంధో నిష్కర్షస్థుణే జ్వరే. 19. తోయపేయూనిసంస్కారే నిర్దోషం తేన భేషజం, యదపు శృతశీతాసుషణుగాది ప్రయుజ్యతే. 20. కర్షమాత్రం తతో 'దత్వా సాధయే త్రాన్సికేంద్రం. అర్థశృతం ప్రయోక్తవ్యం పానే పేయూదిపావిధౌ. 21. ఐముత్యం లంఘనం కాలే యవాగూభిరుపాచరేత్, యథా స్వోషధిసిద్ధాభి ముడపూర్వాభిరాదితః. 22. లాజవేయాం సుఖజరాం విషలీనాగ్నై శ్శృతాం, పిబే జ్వరీ జ్వరహరార్కా త్సుద్వా నల్పాన్ని రాదితః. 23. పేయాం వారిష్టశాలీనాం పార్శ్వవస్తిశిరోరుజి, స్విదంస్త్రిసోటకాభివ్యా సిద్ధాం జ్వరహరాం వివేత్. 24. కోష్ఠే విబద్ధే సరుణి పిబే పేయాం శృతాం జ్వరే, మృక్షీకాషిపలీమూల చవ్య చిత్రకనాగర్జైః. 25. పంచమూల్యై లఘీయస్య గుర్వాస్య తాభ్యాం సథాన్యయా, నిణరూ యూషపేయాది సాధనం స్యా ద్యథాక్రమం. 26. వాతపిత్తే. పంశక ఫే త్రిదోషే. స్లేష్మస్తిశ్లేశే, యవాగూస్యా త్రిదోషఘ్నీ వ్యాఘ్రే హస్త్యర్చగోక్షుణే. 27. కర్షార్థం వా కణాశుంఠ్యోః కల్కద్వన్యస్య వాపలం, విసీయ పాచయే ద్యుక్త్యా వాచప్రస్థేన చాపరాం. 28. షడంగపరిభాషేన ప్రయః పేయాదిసంమతా, యవాగూముచితా దృక్తా చ్చతుర్భాగక్రిశాం వదేత్. 29.

(షడంగపానీయము) తుంగముపైఱ, పర్వాటకము, వట్టివేల్లు, ఎఱ్ఱచందనము, కురువేరు, శొంఠి నీనితోటిక పాయమును చేసి దాహజ్వరము పోవుట కీయవలయును. తరుణజ్వరము వచ్చినయెడల ముఖ్యముగా నావధము నీయగాదు. తోయ

1 ఈశ్లోకము తెలుగుప్రాతప్రతులలో కానరాదు. 2 'ప్రవృం' అని కొందఱి పాఠము.

పేయాది సంస్కారమును చేసినపిమ్మట నౌషధము నిర్దుష్ట మగును. ఒక ప్రస్థమును కాచి చిచల్లార్పబడిన యుదకమును తీసికొని దానియందు ఒకకన్న మెత్తు షడంగపానీయమును కలిపి, సగముమిగులునట్లుగా గాచి, పేనూడివిధమున నుపయోగింపవలయును. వాంతి చేసికొనినవానికిని, లఘునయు చేసినవానికిని తగినసమయమున గంజి నీయవలయును. మొదలను మండములను తగినయౌషధులచేసిన లాజవేయను అనగా, సప్తగంజీయును, మండము, సిద్ధము డను, లాజమండము అను మున్నగుభేదములచేత పెక్కువిధములై శ్లేష్మ, శ్లేష్మసి త్రజ్వరములను పోకాన్ని రక్తివృద్ధినిం గలిగించునని సంప్రదాయజ్ఞులందురు.] ఏప్పట్లు, శొంతి వేసి కాచిన యుదకము నిచ్చిన ముఖమగును. జ్వరముహరించును. జ్వరముగలవాడు అగ్నిమాంద్ర్యముకలవాడై యుండినచో మొరటినుండియును జ్వరహర మగు నీపానీయమును త్రాగవలయును. పాంపిష్టిపునోష్ఠి, కలకాంపి కలవారలు, ఎఱ్ఱబియ్యమును వేయమచేయించికొని త్రాగవలయును.

పల్లెరు, వాకుండు వీరవేత సిద్ధము చేయబడినవేయను, చక్కగా కాచినదానిని త్రాగిన జ్వరము హరించును. గ్రాక్షి, ఏప్పలిమూలము, చెవ్యము, చిత్రిమూలము, శొంతి వీనిని సిద్ధము చేయబడిన వేయను క్షీణపట్టకొనినప్పుడును, నోష్ఠికలిగినప్పుడును, ఎఱ్ఱకుండు త్రాగుచుండవలయును. లఘుపంచమూలములు, బృహత్పంచమూలములు, ధనియాలు, ఏప్పట్లు, చక్కమూలములు వీటితో త్రమసుగా వేయను యూషమును చేసి ఈయవలయును. వాతాత్రిజ్వరములు, వాతకఫములచేతను, త్రిదోషములచేతను పిత్రముచేతను కలిగినజ్వరములను వాకుండు తీటక సింధ, పల్లెరు వీనితోచేయబడిన గంజిని ఇయ్యవలయును. వాతాత్రియ, వాతకఫము, త్రిదోషములు, కఫాత్రియ క్షీణపిషయమునందు, వాకుండు, అంతరదామర, పల్లెరు క్షీణతోచేయబడిన గంజి నీయవలయును. (దీనినే హిందీలో గుడయాణీ అందురు.) ఇది త్రిదోషములను హరించును. ఏప్పట్లు, శొంతి, అర్థకర్ణముగాని, ఒకశలముగాని కల్కద్రవ్యము కీటిని 16 పలములనీళ్లలో యుక్తిగా పక్వముచేసిన నెలకొకవిధమగు గంజి సిద్ధము అగును. సాధారణముగా పేయాదులయందు కలింగపరిభాషయే యంగీకరింపబడినది. సామాన్యముగా భుజింపదగిన యాహారములో, అనగా ధాన్యమునకు వార్గితలు నీరుపెక్కి తీసినగంజిని స్వీకరింపవలయును, దీనినే యవాగు వనియును వేయ మనియును చేప్పెదరు.

—ॐ యవాగువును చేకూడిరితీయును, దానిని నేమింపవలసినకాలము. ॐ—

శ్లో. సిక్తకై రహితో మండః పేయా సిక్తసమన్వితా, యవా గూర్భహుస్థిక్తా స్యా ద్విలేపీ విరళద్రవా. ౩౦. అన్నం పంచగుణే సాధ్యం విలేపీ తు చతుర్గుణే, మండ శ్చతుర్ద్విగుణే యవాగూర్భదుణే.

భ.సి. 31. పాంశుధానే యథావృష్టిః క్లేదయ త్యతికర్తవ్యమ్, తథా శ్లేష్మణి సంవృద్ధే యవాగూశ్లేష్మవర్ధసి. 32. 'గదాత్యయే మద్యనిత్యే గ్రీష్మే పిత్తకఫాధికే, ఊర్ధ్వగే రక్తపిత్తే చ యవాగూరహతా జ్వరే. 33. తత్ర తర్పణమేవాగ్రే ప్రదేయం లాజసక్తుభిః.

ఇట్లు సిద్ధముచేయబడిన యవాగువునందు గల భేదములను ఇట్లుపై నిరూపించును. సిక్తకములు మిగులనట్లులుకాచిన గంజి మండమును, సిక్తకములు గలది పేయ యు నగును. చాల సిక్తములుగలది కాపుడుగింజి. అనగా యవాగువు అగును. ఇయ్యది పలచనగానగును. అయిదు కెట్లనీటిలో అనగా ఎసరుతోవండిన అన్నమనబడును. నాలుగుకెట్ల నీటిలో విలేపియగును. పదునాలుగుకెట్ల యుదకములో చేసిన మండ మగును. ఆరుకెట్లనీటిలో యవాగు వగును. దుయ్యగలచోట వ్యముమరిసిన నెట్లు అంబలి అనగా బుబద యగునో, అట్లులే శ్లేష్మము పెటిగినచోట యవాగువునూడ వాడినచో నయ్యది శ్లేష్మమును వృద్ధి కలిగించుచుండే యగును. మదాశ్యయరోగమునండించు, నిత్యమును మద్యమును త్రాగుటయుండును, గ్రీష్మమునుపు అనగా శ్యేష్టాషాఢమాసములలోను పిత్త, కపాధిక్యతవలన నగుజ్వరములయ దును, ఊర్ధ్వగతమగు రక్తపిత్తమునందును, యవాగువు మేలు నీయును. అనగా అపథ్యకా యరిభావము. ఆసమయములలో లాజ పేయచేత దప్పి నావుట మంచుది.

❧ { పిత్తజ్వరములలోచేయవలసిన పాచనవిధానము, ఆభిపూతాదుల యంత్రవిధానము, మద్య యూష ఆమలక యూషాదులు. } ❧

శ్లో. జ్వరాపహేః ఫలరసైః యుక్తం సమధుశిర్కరం. 34. ద్రవేణాలోడితాస్తే స్యుః తర్పణం లాజసక్తవః, శ్రమోపవాసానిలజే హితో నిత్యం న దనః. 35. ముద్గాయాసోదనశ్చాపి దేయః కఫసముదభవే, సవన సితియూ యుక్తిః శీతపిత్తజ్వరే హితః. 36. రక్తశాల్యాదయ శ్శిస్తాః పురాణాష్టశ్శితైః స్పృహ, యవాగోష్ఠదనలాజాశ్చ జ్వరితానాం జ్వరాపహః. 37. ముద్గామలకయాపస్తు వాతపిత్తాత్మకే హితః, హాస్య మూలకయాపస్తు కఫవాతాత్మకే హితః. 38. నింబమూలకయాపస్తు హితః పిత్తకఫాత్మకే, ముద్గా మహారం శృణకా మలుతాం శ్చా 2 ధకానపి. 39. ఆహారకాలే యూషార్థం జ్వరితాయ ప్రదాపయేత్,

1 'మదాత్యయే' అని కొన్ని ప్రతుల పాఠము. 2 'మనఃకా' అని కూడ పాఠమున్నది యట. 3 యూషాశ్లే.

పటోలపత్రం వార్తాకం కులకం కార వేల్లకం. 40. కర్కోటకం చర్పటకం గోజిహ్వం వాలమూలకం, పత్రం గుఱూచ్చా¹ శ్వాకా²ం జ్వరితాయ ప్రదాపయేత్. 41 జ్వరో హితమశ్నీయా యద్యప్యస్యారుచి త్థవేత్, అన్న కాలేహ్యభంజనః క్షీయతే³ మ్రియతే⁴పిచ. 42.

జ్వరమును హరించు ఫలరసములతో, తేనెను కంఠచక్రము కలిపినదియును, ద్రవపదార్థములచేత చక్కగాఁ గలియఁబెట్టఁబడినదియు నగు లాజవంత్రము ఈయవలయును. ఇదియే తర్పణమని చెప్పఁబడును. బంజలికను ఉపవాసములుచేయుటను వాతప్రకోపమువలనను గలుగుజ్వరములయందు శాతరాగ్నియున్నచో మాంసరసమునకలిపిన అన్నము హితకరమై యుండును.

కఫజ్వరములలో పెసరకట్టు (అనగా పలచని పెసరపప్పుపైసెరు) గలిపి బియ్యమును పులగముగా వండి తినుట చాలమంచిది. చక్రంతో గలిపినచో నీంజయే⁵ పిత్తజ్వరములలో మేలు కలుగఁజేయును. గంజి, అన్నము, కేలాలు మొదలగు వానిని చేయటకు, యెఱ్ఱనిబియ్యము మున్నగునని ప్రాతవియగు పశ్చిమధాన్యమును [అనగా నాల్గెలకు పండుధాన్యమును] కలిపి యుపయోగించినయెడల మిక్కిలి శ్రేష్ఠము. హింజయే⁶ నీ వారు నెలలపండుధాన్యమును “సాతీచావత్” అని యందురు. ఇవి జ్వరమును హరించును. పెసరపప్పు, ఉసిరికపొట్టు వీటితో చేయఁబడిన యూషము, అనగా శీతలతో చేసినకట్టు వాతపిత్తజ్వరములలో మిక్కిలి హితమును గలుగఁజేయును. దీనినే యుగ్ధామలక యూషమనియు నందరు.

లఘుపంచమాలములతో చేసిన యూషము కఫవాతజ్వరములయందు మిక్కిలి హితమును గలుగఁజేయును. వేపవేళ్లతో చేసిన యూషము పిత్తజ్వరములలో హితమగును. జ్వరపడినవానికి, పెసరపప్పు, పిల్ల పెసరపప్పు, సెనగపప్పు, ఉలపపప్పు, కింక పప్పు మున్నగువానిచేతను యూషమును స్థియచేసి ఆహారమును వీసికొనుననుయముల నిచ్చుచుండవలయును. ఇవి జ్వరమువచ్చినవానికి యుగ్ధముగా ఆహారకాలములలో యూషములకై యుపయోగించుచుండవలయును.

పొట్లకాయలు, తేజవంకాయ, కాకిరకాయలు, ఆరగాడిరకాయలు, పొట్లకాయ పర్వాటకము, ఎద్దునాలుక చెట్టు, చిన్నముల్లంగి, తిప్పతీగెకులు మొదలగువానిని జ్వరపీడితునకు శాకపదార్థములుగా నుపయోగింపవలెను. జ్వరమువచ్చినవానికి ఆహార నేవనకాలమందు ఏవస్తువులును హితములుగా నుండవు. అయినప్పటికిని హితవైశిష్ట్యము

ర్థములను హితవుచేసికొని భక్షించుచుండవలయును. జ్వరపీడితుఁడు ఆహారముగా నే
వస్తువులను తీసికొనకున్నయెడల క్షీణుడై దుర్బలుఁడగును. ఒక్కొక్కప్పు డిట్టికార
ణములచేత చచ్చిపోవుటయును కలదు. కావున రోగి హితవై నంతవట్టునకు మెల్లగా
భోజనమును చేయుచుండవలయును.

[అన్నము మున్నగువానినినేవించుటగో కలుగు నరుచిని పోగొట్టు
లేహాదులు; జ్వరభేదములు; ఆమజ్వరములందు జౌషధము
నేంపగాదవట; పక్షజ్వరలక్షణము.]

శ్లో. అరుచౌ మాతులుంగస్య కేసరిం నాజ్యసైంధవమ్, ధాత్రి
ద్రాక్షాసితానాం వా కల్క మాస్యేన ధార్యతామ్. 43. సాతత్యా తస్య
ద్వభావాద్వా పథ్యం ద్వేష్యత్వ మాగతమ్, కల్పనావిధిభి సైస్యైః ప్రి
యత్వం గమయే త్పునః. 44. జ్వరితం జ్వరముక్తం వా దినాన్తే భోజ
యే ల్లఘు, శ్లేష్మక్షయోవివృద్ధోష్టా బలవా ననల స్తదా. 45. గుర్వభి
ష్యద్వ్య కాలే చ జ్వరీ నాద్యా త్క్రిధగచ, నహి తస్యా హితం భుక్త
మాయుషే వా సుఖాయ వా. 46. లంఘనం స్వేదనం చాథ యవా
గ్వ స్తిక్తకో రసః, పాచనాస్యవిషక్వానాం దోషానాం తరుణే జ్వరే. 47.
ఆసప్తరాత్రం తరుణం జ్వర మాహు ర్ననీషిణః, మధ్యం ద్వాదశరా
త్రం తు పురాణ మత ఉత్తరమ్. 48. పాచకం శమనీయం వా కషాయం
పాయయేత్తు తం, జ్వరితం షడ పాతీతే లఘున్న ప్రతిభోజితం. 49. స
ప్తాహా త్పరతోఽస్తభే సామేస్యాత్పాచనం జ్వరే, నిరామే శమనం స్తభే
సామే నాషధ మాచరేత్. 50. లాలాప్రసేకో హృల్లాస హృదయా
శుద్ధ్యరోచకాః, తంద్రాలస్యావిపాకస్య వైరస్యం గురుగాత్రతా. 51.
క్షున్నాశో బహుమూత్రత్వం స్తబ్ధతా బలవా న్జ్వరః, ఆమజ్వరస్య లిం
గాని న దద్యా త్తత్ర భేషజం. 52. భేషజం హ్యమదోషస్య భూయో
జ్వలయతి జ్వరమ్, మృదౌ జ్వరే లఘూ దేహే ప్రచలేషు మలేషా
చ. 53. పక్వం దోషం విజానీయా జ్వరే దేయం త చాషధమ్.

రోగికి అన్నమునం దరుచి కలిగినయెడల మాదీఫలపు కింజల్కములును, నేయి,
మైంధవలవణము వీనినిగాని; ఉసిరిక, ద్రాక్ష, చక్కెర వీనినిగాని కల్కముచేసి నూటి
లొ నుంపవలసినది. ఎప్పుడును ఎడతెగక పథ్యముచేయుటవలనగాని, ఆకలి లేకపోవు

టవలనఁ గాని, కలిగిన పథ్యవస్తువులపై నగునరుచిని అనేక విధములగు ననుపానాదుల చేత పోగొట్టవలయును. జ్వరము వచ్చినవానికిగాని, జ్వరము విడిచిపోయినవానికిగాని సాయంకాలమునందే లఘుభోజనమును పెట్టవలయును. శేష్ము తయించుటచేత వేడి యధిక మగును. దానివలన ౭౮ రాగ్ని పెంపొందును. నియమములేకుండ జ్వరితుఁడు గురుపదార్థములను, ప్రవర్తులఁ గలుగఁజేయు పదార్థ లను భుజింపరాదు. అట్టివానిని భుజించుట ఆయుష్యమునకును, శుఖమునకును, మంచికొఱకును కాదు.

లఘునముచేయుట, ఆవిరిపట్టుట, గంజి, చేదగుక పాయములు నివి పక్వము గాని యన్ని విధములగు జ్వరములను పక్వము చేయును. వఱుసగా నేడురాత్రులవఱకు వచ్చెడి జ్వరమును తరుణజ్వరమని పండితులు చెప్పెదరు. ఇట్లే పండ్రెండురాత్రులవఱకు వచ్చెడిదానిని మధ్యమజ్వర మనియెదరు. ఇంతకంటె నధికముగా వచ్చెడిజ్వరమును పురాణజ్వరముగా చెప్పెదరు.

జ్వరముగలవాఁడు పాచనమును శమనమును చేయు కి పామును త్రాగవలయును. ఆరురోజులు గడచిపోయిన పిమ్మట లఘువగు నన్నమును భుజింపవలయును. ఏడురోజుల పైన సాధారణములగు నామజ్వరములయందు పాచనము చేయుటయును, ఆమరహితమగు జ్వరములలో శమనముచేయుటయును, తీక్ష్ణమగు నామజ్వరములలో బౌషధమునే ఈ యకుండుటయు సత్తమము. శుఖము ఎఱ్ఱబొలుట, ఉమ్మిన కషాయపురంగుగావచ్చుట, హృదయము నిర్మలముగానుండకుండుట, రుచిపుట్టకుండుట, తంద్రాలస్యములు కలుగుట, దోషములు పక్వములు గాకయుండుట, నోటినుండి ఉమ్మి ఎక్కువగా నుండుట, దేహము బరువుగా నుండుట, ఆకలిలేకపోవుట, మూత్ర మెక్కువగా ప్రవించుట, జ్వరముగల గోగి బలవంతుఁడుగానుండుట ఇయ్యది ఆరుజ్వరలక్షణములు కావున నిట్టియెడ నౌషధము నీయరాదు. అమజ్వరరోగుల కీయఁబడిన నౌషధము వఱల జ్వరమును ప్రకాశింపఁజేయును. జ్వరము క్లిగ్గుకొలఁదిని, దేహము చులకనగుకొలఁదిని, మలము వెడఁగుకొలఁదిని దోషము పక్వమైనట్లులు తెలిసికొని అప్యధు బౌషధము నీయవలయును.

[త్రిదోషజ్వరార్థము పాచనక పాయము; శోధన చేయఁదగనివారు; శ్రీలు

పిల్లలు బౌషధమును సేవించుటలో గమనింపఁదగినవిధి; బౌషధము

శీర్ణించినట్లు తెలిసికొనుగుర్తులు; అట్లే శీర్ణింపనిగుర్తులు;

శీర్ణింపకముందు ఆహారాదులు సేవించినయెడల వచ్చు

ప్రమాదములు; శ్రీబాలవృద్ధులు బౌషధమును సేవించురీతి.]

శ్లో. నాగరం దేవకాష్ఠం చ ధాన్యాకం బృహతీద్వయమ్, ద
ద్యా త్పాచనకం పూర్వం జ్వరితాయ జ్వరాపహమ్. 54. వీతాంబు

ర్లంఘితః క్షీణః ¹జీర్ణీ భుక్తః పిపాసితః, న పిబేదావధం జంతుః సు
శోధన మథేతదత్. 55. వీర్యాధికం భవతి భేషజ మన్నహీనం హన్యా
త్తదామయ మసంశయ మాశుచైవ, తద్బాలవృద్ధయువతీహృదుభిశ్చ
పీతమ్, గ్లానిం పరాం నయతి చాశు బలక్షయంచ. 56. అనులోమోనిల
సాన్వి స్థ్యం క్షుత్తృష్టాసుమనస్కతా, లఘుత్వమింద్రి యోద్ధార
శుద్ధిజ్ఞాపధాకృతిః. 57. క్లమో దాహః గసదనం భ్రమో మూర్ఖా
శిరోరుజా, అరతిర్బలహనిశ్చసావశేషాపధాకృతిః. 58. బౌషధ కేషే భు
క్తం పీతం చ తథావధం సశేషేన్నే, ప్రకరోతి గదోపశమ్య ప్రకోప
య త్యన్యరోగా శ్చ. 59. శీఘ్రం విపాక మఃపయాతి బలం న హిం
స్యాదన్నావృతం నచ ముహు ర్వదనాన్నిరేపి, ప్రాగ్భుక్తనేచిత మథా
వధమేతదేవ దద్యాచ్చ వృద్ధ శిశు భీరు వరాంగనాభ్యః. 60.

అన్నివిధములగు జ్వరములకును, శొంఠి, దేవదారు, ధనియములు, పెద్దములక,
చిన్నములక అనుబృహతిలోని లెండువిధములును తెచ్చి నీనిలో కాచిన కషాయ
మును పాచ్యమునకై బ్రవేశన క్రియవలయును. ఇయ్యది జ్వరమును పోగొట్టును. నీటిని
త్రాగినవాడును, లంఘనముచేసినవాడును, దప్పిగొని యున్నవాడును, కృశించిన
వాడును, అజీర్ణగియును, భుజించినవాడును, బౌషధమునుగాని, ఇతరవిధముగు
శోధనను గాని సేవింపరాదు.

అన్నములేక యౌషధము పరాక్రిమవంత మగును. ఇట్టియౌషధ మాయమును
చంపివైదును. సందేహము వలదు. కావున పిల్లలు, వృద్ధులు, మౌవనవతు లగుస్త్రీలు,
మృదుశరీరులు మున్నగునా రౌషధమును అన్నములేక సేవించిన బడలిక నొందుదురు.
శీఘ్రముగా బలమునునెఱింగును. ఈవిషయమున సందేహము బొత్తుగా వలదు.

అనుకూలముగా వాయువువెడలుట, స్వస్థుడై యుండుట, అంకలి దప్పిక
గలిగియుండుట, మనస్సు నిశ్చలముగానుండుట, శరీరము లేలికగా నుండుట,
ఇంద్రియములు కలపి తమముగాక ప్రసన్నములై యుండుట, త్రేపులు రాకుండుట
మున్నగునవి జీర్ణావధునకు అనగా నౌషధము జీర్ణించినవానికి లక్షణములు. వాడఁబా
టుట, ఆయాసమునొందుట, దప్పిగొనియుండుట, కాళ్లుచేతులు మొదలగు నవయవములు
లాగుచుండుట, భ్రమకమ్మట, మూగ్ధిలుట, తలనొప్పి, అసహ్యము, ఆరుచి మున్నగునవి,
మనోవ్యాకులము అనునీయవి కలయప్పుడు, బౌషధము జీర్ణముకాక శేషించియున్న
దని తెలిసికొనవలయును.

బౌద్ధము పూర్ణముగా జీర్ణింపకముందు తినినయన్నమును, త్రాగిననీరును, అవిధముగానే అన్నము సంపూర్ణముగా జీర్ణింపక ముందు తీసికొనిన యౌషధమును, గోగమును కాలి నొందింపదు. వైంగా నిది ఇంకను ఇతరగోగములను పుట్టించును. అన్నాపుతమైన యౌషధము, అనఁగా అన్నము చక్కగా జీర్ణమైనప్పటి దానితో ఇమిడికఁబొందినదైనచో అట్టిబౌద్ధము త్వరగా ప్సమై జీర్ణించును. బలమును నశింపనీయదు నోటినుండి మాటిమాటికి వెల్లిరాదు. ఈపైని చెప్పియున్న తెఱఁగున యౌషధమును సాధారణముగా వైద్యులు ముడుసలివారికి, పిల్లలకు, భయస్వభావము గలవారికి, సౌందర్యవతు లగు నారిమణులకును ఈయవలయును.

— { బౌద్ధమును సేవించునప్పుడు గమనింపవలసిన మాత్రాపంచామము; }
 { క్వాథాది బౌద్ధముల విషయములొగల పరిమాణము, కషాయ }
 విషయమున వైద్యుల పరిభాష.

శ్లో. మాత్రాయా నా స్త్యవస్థానం దోషమగ్ని ర్పలం వయః,
 వ్యాధిం ద్రవ్యం చ కోషం చ వీక్ష్య మాత్రాం ప్రయోజయేత్.
 61. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్వాప్తైశ్చ మధ్యమే, జఘనస్య
 పలాద్దేన స్నేహక్వాథౌషధేషు చ. 62. కర్షణాతు పలం యావ ద్ద
 ద్యాత్ పోడశికం జలం, తతస్తు కుడపం యావత్ తోయ మప్యగుణం
 పిబేత్. 63. క్వాథ్యద్రవ్యపలే కుర్వాత్ప్రీస్థాం పాదశేషితమ్.

గోగులకు బౌద్ధము నిచ్చునప్పుడు సాధారణముగా మాత్రల నింకింతలుగా నిట్లు ఈయవలయు నను సాధారణముగా నియము లేదు. కాని వైద్యుడగువాఁడు, గోగికిఁగల దోషమును బలమును వయస్సును వ్యాధిని బౌద్ధమును జతరకోషమును చక్కఁగా బరీక్షించి తదనుసారముగా బౌద్ధమాత్రల సుపయోగింపవలయును. తైలము కల్కము మున్నగువాని సుపయోగించనప్పుడు ఉత్తమమగుమాత్ర (అనఁగాజత రాగ్నికలవానికిచ్చెడి మాత్ర) పలప్రమాణముండవలయును. మధ్యమును మూడుకిర్రముల పరిమాణమున నుండవలయును. అంతకంటె దక్కువ పరిమాణముగల మాత్ర యన్నిటికంటె నధమము అనెదరు. స్నేహకషాయముల దయారుచేయుటో ఒకకర్షము మొదలుకొని పలప్రమాణమువఱకు గలవానికి, పదియాలురెట్లు నీటిని చేర్చవలయును. పలము మొదలుకొని కుడపమువఱకు గలవానికి నెనిమిదిరెట్లు ఉదకమును చేర్చవలయును. కల్కములు మున్నగు ప్రత్యేకక్వాథాదులయందు ఒకపలము యౌషధమునకు ప్రసపరిమాణము నీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవభాగము నీరు మిగులునట్లు చేయవలయును. (దీనినే పాదావశేష విధి యని యందురు.)

పలపరిమాణవిషయమున చరకాదుల మతభేదములు. ౭౭

శ్లో. ద్వాత్రింశన్తాషకైర్దాషశ్చరకస్యతు తైః పలమ్. 64.
అష్టచత్వారింశతా స్యా త్సుశ్రుతస్య తు మాషకః, ద్వాదశభిర్దా
ష్యమాషై శ్చతుష్షష్ట్యాతు తైః పలమ్. 65. ఏతచ్చ తులితం పంచరక్తి
మాషాత్త కం పలమ్, చరకార్థపగ్నానం చరకే దశరక్తికైః. 66. మా
షైః పలు చతుష్షష్ట్యా యద్భవేత్త త్తథేతితం, తస్మా త్పలం చతుష్ష
ష్ట్యా మాషకై ర్దశరక్తికైః. 67. చరకానుమతం వైద్యై శ్చికిత్సా
సూపయుజ్యతే.

చరకమహానుజి మతానుసారముగా ముప్పుదిరెండు మాషముల [మినపగింజల] యెత్తు ఒక మాషమగును. 48 మాషములయెత్తు పల మగును. ఇతనిమతమున నొకపల మునకు పది రత్తికలనియందురు. సుశ్రుతునిమతానుసారము 12 మాషములయెత్తు మాష మును 64 మాషములయెత్తు పలమగును. ఈమతమున పలమనగా (అనగా 5 రత్తిల [రత్తికలు]యెత్తు గలది) పలమగును. ఇయ్యది అనగా సుశ్రుతునియొద్దరత్తికలు, చరక ముని యొద్ద పలమునకు సమానము. పరిశ్రుతులు మాషమని యందురు. 64 మాషములచేత నగుపలమే ఇచ్చట గ్రహింపఁబడును. వైద్యులు చికిత్సకి మతానుసారముగనే చికిత్సల యందు పలాదిపమాణములను ఉపయోగించుచున్నారు.

వాతజ్వరమునకు చికిత్సలు; బిల్వాదిపంచమూలకషాయము; నేల
పేయకషాయము; రాస్నాదికషాయము; నిప్పలాదికషాయములు; }
గ్రాక్షాదిక్వాధము.

శ్లో. బిల్వారిఃపంచమూలస్య క్వాధస్యాద్వాతికే జ్వరే. 68.
పాచనం పిష్పలీమూలగుహాచీ విశ్వజోధవా, కిరాతాబ్దామృతోదీచ్య
బృహతీద్వయ గోక్షురైః. 69. సస్థిరాకలశీవిశ్వైః క్వాధో వాతజ్వరాప
హః, రాస్నా గ్రాక్షాదనీ దారు సరళం నైలనాలుకమ్. 70. కషాయశ్చ
ర్కరాక్షాద్రీయక్తో వాతజ్వరాపహః, ప్రక్షేపః పాదికః క్వాథాత్
స్నేహే కల్క సమో మతిః. 71. పరిభాషామిమామన్యే ప్రక్షేపోఽ
ప్రూచిరే యథా, కర్షచూర్ణస్య కల్కస్యగుటికానాంచ సర్వశః. 72.
ద్రవ్యశుక్త్యా సలేధవ్యః పాతవ్యశ్చచతుర్ద్వివః, మాత్రాక్షాద్రఘృతా
దీనాం స్నేహే క్వాధేషు చూర్ణవత్. 73. బిల్వాదిపంచమూలీచ గు
హాచ్యామలకే తథా, కుస్తుంబురుసమోహ్యేష కషాయో వాతికే జ్వ

రే. 74. పిప్పలీ శారివా ద్రాక్షా శతపుష్పా హరేణుభిః, కృతః కషాయ స్సగుణో హన్యాత్సననజం జ్వరమ్. 75. గుడూచీ శారివా ద్రాక్షా శతపుష్పా ఘనర్నవా, సగుణోఽయం కషాయ స్సాన్యత్ వాతజ్వరవినా శనః. 76. ద్రాక్షా గుడూచీ కాశ్మర్యం త్రాయమాణా స్సశారిణాః, నిష్కాన్వధ్య సగుడం క్వాథం పిబే ద్వాతజ్వరాపహమ్. 77. శతానరీ గుడూచీభ్యాం సర్వసో యంత్రవీడితః, గుడప్రగాఢ శ్శమయేత్ సద్యోఽనిలకృతం జ్వరమ్. 78.

బిల్వాని పంచమాలములు వీటికషాయమును గాని, వాతజ్వరముల కీయవలయును. లేనిచో పిప్పలీమాలము, తిప్పతీగె శొంతితో చేసిన కషాయమునైన నిచ్చినచో వాతజ్వరములు పక్షము లగును. నేలవేరు, కుంగము స్తలు, తిప్పతీగె, కుటువేరు, పెద్దములక, చిన్నములక, నీరుగుపల్లెరు, మయ్యగుపాన్న, కోలపాన్న, శొంతి కీటికషాయము (అంగగా వీటిని సమభాగములుగా వేసి చేసిన కషాయము) వాతజ్వరములను నాశనము చేయును.

సన్నరాష్ట్రము, బదనిక, సరళ దేవదారు, ఏలకులు, కూతురుబుడమ వీనిని సమభాగములుగా వేసి కషాయముగా గాచి తేనెతోను, చక్కెరతోను కలిపి పుచ్చుకొనిన వాతజ్వరములు నిర్మూలములగును. కల్క మైనయెడల నివి (అంగగా శర్కర, తేనెమొదలగునవి) నాల్గవభాగమును కలుపవలయును. తైలమునందు సమానభాగమును వేయవలయును. ఈత్రైకమును చేయుటయందు చెప్పినట్లు క్రింద చూపించుచున్నాము. చూర్ణము, కల్కము, మాత్రలు, గుటికలు చేయునప్పుడు పలప్రమాణము మాత్ర మే శర్కర, తేనె సమముగా చేర్చవలెను. ఇట్లేపాకకథిలో చిక్కగాచేయు నెడల ద్రవము నకు రెట్టింపుగను, ఇంకను ద్రవరూపముగ జేయు నెడల నాలు రెట్లును నీటిని చేర్చవలయును.

తేనె, నేయి మొదలగువానివిషయములో మాత్రాప్రమాణ మెట్లనగా: చుక్కలలో చూర్ణమువలె సమముగా చేర్చుటయై తమము. బిల్వము మొదలుగాగల పంచమాలములు వీనికే గురుపంచమాలములనివేరు. తిప్పతీగె, ఉసిరిక, కొత్తిమరలు వీనిని అన్నింటిని సమానభాగములుగా వైచి కానకషాయము వాతజ్వరమును సోగొట్టెనందు. పిప్పళ్లు, కుంగధపాల, ద్రాక్ష, సదాప, రేణుకయును గంధద్రవ్యము, సోపు కీట్లతోటికాచబడిన కషాయమునందు బెల్లముగలిపి త్రాగినయెడల వాతజ్వరములు నశించిపోవును.

ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, సుగంధిపాల, సదాప, తెల్లగల్లేరు వీటితో సమభాగముగ కాచినక పాయమునందు బెల్లమునుకలిపి నేవించిన నది వాతజ్వరములను మొదలంటుకట్లు అణచివేయును. ద్రాక్ష, తిప్పతీగ, వట్టివేళ్లు, కలుకాయగ వీటినివేసి కాచినక పాయములో మంచిబెల్లమును గలిపి త్రాగిన వాతజ్వరము నశించిపోవును. తిప్పతీగ వీటిని యంత్రములోనుంచి మర్చించి, వీటినుండితీయఁబడిన రసమునందు బెల్లమును కలిపి త్రాగినయెడల తల్మక్షణమే వాతప్రకోపమువలనఁ బుట్టిన జ్వరమును నశింపఁజేయును.

[పిత్తజ్వరచికిత్సలు; కఠిం గాదిక పాయము; తిక్తాదిమూర్ఛము; గూడుచీ క్వాథము; పటోలాదిగుటికలు; దూలగొండిస్వరసము; త్రాయ మాణాదిక్వాథములు, మృద్వీకాదిక పాయములు, పుట్టకక్వాథము; శుంఠ్యాదిక పాయము; ద్రాక్షాదిక పాయము.]

శ్లో. కలింగం కట్ఫలం ముస్తం పాతాం తిక్తకరోహిణీమ్, పక్వం సశర్కరం వీతం పాచనం పైత్తికే జ్వరే. 80. సత్కైద్రం పాచనం పైత్తే తిక్తాబ్జే న్ద్రయవైః కృతమ్, లోక్రోత్పలామృతా పద్మశారివాణాం సశర్కరః. 81. క్వాథః పిత్తజ్వరం హన్యాదథవా పర్పటోద్భవః,* 'పటో'లీంద్రయవక్వాథో మధునా మధురీకృతః. 82. తీవ్రపిత్తజ్వరా మగ్ధీ పానా త్పైత్తదాహనాశనః, దుర్బాభా పర్పటక ప్రియంగు భూనింబవాసా కటురోహిణీనామ్, జలం పిబే చ్చర్కరయావగాఢం, తృష్ణాస్రపిత్తజ్వరదాహాయుక్తః 83. త్రాయమాశాచ మధుకం పిష్ప లీమూల మేవచ, కిరాతతిక్తకం ముస్తం మధుకం సవిభీతకమ్. 84. సశర్కరం వీతమేతత్పిత్తజ్వరనిర్హణం, మృద్వీకా మధుకం నింబం కటుకా రోహిణీసమా. 85. అవశ్యాయస్థితం పాక్వమేత్పిత్తజ్వరా పహమ్, ఏకః పర్పటక శ్చేష్ఠః పిత్తజ్వర వినాశనః. 86. కింపున ర్వది యుజ్యేత చందనోదీచ్యనాగరైః, విశ్వాంబుపర్పటోశీరఘనచందనసా

* [గూడుచీపద్మలూత్రాణాం కాగిబోత్పలయోస్తథా, శర్కరామధురీ క్వాథః కిరః పిత్తజ్వరాపహః.] ఈశ్లోకము కొన్ని ప్రతులలో నున్నది. తిప్పతీగకమలములు, లాడుగ చెక్క వీనితోగాని, సుగంధిపాలకలునలు వీనితోగాని సమభాగముగ క పాయముగాది చెక్కరపై చివల్లార్చి త్రాగిన పిత్తజ్వరములు హరించునని దీనిభావము. ఇది సుశ్రుతములో నున్నది.

1 'పటో'ల యవనిష్కాథ'. 2 'వినాశకమ్' అని పాతాంతరములు,

ధితం. 87. దద్యాత్సుశీతలం వారి తృప్తీఛర్దిజ్వరదాహానుత్, పర్వటా మృతధాత్రీణాం క్వాభః పిత్తజ్వరాహహః. 88. ద్రాక్షారగ్వధయోశ్చాపి కాశ్చర్యా శ్చాధవాపునః. 89. ద్రాక్షాభయా పర్వటకాబ్జతిక్తా క్వాభం ససమ్మాకఫలం విదధ్యాత్, ప్రలాపమూర్ఛా భృమదాహ శోష తృష్ణాన్వితే పిత్తభవే జ్వరే తు. 90.

పిత్తజ్వరమును చేయవలసి చికిత్స.—కొడిసెనిత్తనాలు, నేలగుమ్మడు, తుంగ ముస్త, చేదుపొట్ల, అగరుశొంతి, కలుకరోహిణి వీటిని సమముగా నీటిలో నైచి చక్కగాకాచి శర్కరనువైచి పిత్తజ్వరముగలవారి కీయవలయును. ఇది పిత్తజ్వరము నకు చేయదగిన పాచనము. చేదుపొట్ల, తుంగగడ్డలు, కొడిసెపాలవిత్తులు వీని చేత చేయబడిన పాచనమునందు లేనెకలిపి వాడవలయును. లాద్దుగు, నల్లకలున, తిప్పతీగ, కమలములు, సుగంధిపాల వీట్ల సమభాగములలో చేయబడిన కషాయము నందు చక్కెరనుకలిపి త్రాగిన పిత్తజ్వరమును నశింపజేయును. పర్వాటకముతో చేయబడిన కషాయమైనను పిత్తజ్వరములకు పోంగొట్టగలుగును. చేతిపొట్ల, యవలు వీటితో కాచబడినకషాయమునందు లేనెను కలిపి తీసిగొనించి త్రాగియెడల అతిశ్రమముగా వచ్చిన పిత్తజ్వరములైనను నశించిపోవును. ఈకషాయము త్రాగినతనే అతిరహము మున్నగు నవగుణములును నశించిపోవును.

మాలగొండి, పర్వాటకము, ప్రేకణపుచెక్క, నేలవేము, అడ్డసరము, కలుకరోహిణి వీటితో సిద్ధముచేసిన స్వరసమునందు శర్కరను మిశ్రమముచేసి త్రాగి యచ్చి విదాహము, చెమట, పిత్తజ్వరమును నశించిపోగలవు. కలుకరానుగ, వఘున, మోడి, వాయువిడంగు, చేదుపొట్ల, ముస్త, తుంగముస్తలు, విప్పపువ్వు, తాడికాయ వీనితో సమభాగముగ పక్వముచేయబడిన కషాయమునందు చక్కెరను కలిపి త్రాగిన పిత్తజ్వరములు నశించి పోగలుగును.

ద్రాక్ష, యష్టివఘుకము, వేపవేళ్లు, లేక వేపచెక్క, కలుకరోహిణి వీనిససమానభాగములను తీసికొని మంచునీటిచే పాకమునుచేసి త్రాగించిన పిత్తజ్వరము లణగిపోవును. ఇదియే పిత్తజ్వరములకు పాచనము, లేనిచో వేపల మొక్కపర్వాటకమే పిత్తజ్వరముల నణంచుటగో సుత్తముగాఁ బనిచేయగలదు. ఇది ఎఱ్ఱగండపుపొడి, కురువేరు, శొంతి మున్నగువానితోగూడినచో నిక దాని ప్రభావము చెప్పటకు నలవియుగూడ అనఁగా నత్యంత ముత్తమ మనట.

శొంతి, కురువేరు, పర్వాటకము, పట్టవేరు, తుంగగడ్డలు, ఎఱ్ఱగండపుపొడి వీని చేత సమభాగముగా సిద్ధముచేయబడిన చల్లనియుదకము దప్పి, ఛర్ది విదాహముగల

పితృజ్వరమును పోగొట్టును. పర్వాటకము, ఉసిరిక వీటితో చేయఁబడిన క్వాథము నుగాని; ద్రాక్ష, తిప్పతిగ, రేలచెక్క వీటితో చేయఁబడిన కషాయముగాని పితృజ్వరమునా పూర్ణముగా నశింపజేయును. ద్రాక్ష, కరక్కాయ, పర్వాటకము, తుంగముస్తలు, కటుకగోహిణి, రేలచెక్క వీటితో సమభాగముగ సిద్ధముచేయఁబడిన క్వాథమును, ప్రలాపము, మూర్ఛసోవుట, బ్రాంతకముట, అతిదాహము, సామ్యసిల్లుట, దప్పి, ఆరకయుండుట ఈమొదలగు గుణములుండెడి, పితృజ్వరమైన జ్వరము వచ్చినవారికి యిచ్చినయెడల నెప్పుడు కలుగును.

[పితృజ్వరము గలవానికి శీతక్రియలు; ధాన్యకశ్మతము; ఆభ్యంజనము; శిరోలేపనము; ఉద్యర్తనాదులు; కాంజిక వస్త్రధారణము; మాతులుంగబంధనము.]

శ్లో. వృష్టితం ధాన్యకజలం ప్రాతః పీటం సశర్కరం పుంసామ్, అన్తద్దాహం శమయత్వచిద్రూప్తప్రరూఢమపి. 91. పితృజ్వరేణ తప్తస్య క్రియాం శీతాం సమాచరేత్, విదారీదాడిమం లోద్రం ²దధితం బీజపూగకమ్. 92. ఏభిః ప్రదిహ్మ న్మూర్ఛానం తృష్ణాహర్తస్య దేహిసః, ఘృతభృష్టాప్లుపిప్లూచ ధాతీ³లేపాచ్చ దాహనత్. 93. అప్లుపిప్లై సుశీఘ్రైర్వా పలాశతరుజై ర్ద్విపాత్, ఒదరీపల్లవో⁴ఞ్ఞేన ఘనే నారిప్టకస్య ¹చ. 94. కాలేయ చందనానంతా యష్టీబదర కాంజికైః, సప్లవై స్సస్య చ్చిరోలేప స్తృష్ణాదాహార్తశాంతయే. 95. ఉత్తానసుప్తస్య గభీరతాన్మ కాంస్యాదిపాత్రం ప్రణిధాయ నాభా, తత్త్రాంబుధారా బహుళా పతంతీ నిహంతి దాహం త్వరితం సుశీతా. 96. శీతకాంజిక వస్త్రావగుంధనం దాహనాశనమ్, జిహ్వాతాలుగళక్లోమ శోషే మూర్ఛితృ దాపయేత్. 97. కేసరిం మాతులుంగస్య మధుసైంధవసంయుతమ్.

పితృజ్వరమును చేయఁపలసిన శైతోపచారములను చెప్పుచున్నాడు — ధనియాలును నీటిలో రాత్రియంతయును నానవైచి, అనీటిని చక్కగ గలిపికొని త్రాగినయెడల గోగులకు కలిగిన భయంకరమగు సంతర్దాహము ముదిరినదై నను శీఘ్రముగా నశిం

1 ధాన్యకజలం. 2 కశితం. 3 ర్ద్విపాత్. 4 వా.

చిపోగలడు. పిత్తజ్వరముచే సంతాపము కలిగిననునుష్యునికి శీతలోపచారము అవశ్యముగా జేయవలయును.

శేలగుమ్మడు, దానిమ్మపండు, లాద్దుగ, వెలగ, మాదీఫలము వీటిని అనగా కేసరములను నీటితో మెత్తగానూరి, దాహము ఎక్కువగా గలిగిన రోగియొక్క మాడునకు పట్టు వేయవలయును. నేతిలోగాని, నిమ్మపండ్లరసములోగాని, ఉసిరిగపొట్టును ఆమ్లకాంజికముతో నూరి పట్టువేసియొడల దాహ మణిగిపోవును. మోడుగచిగుళ్లనుగాని, పూవులనుగాని ఉసిరిగపొట్టునుగాని ఆమ్లకాంజికముతో నూరి పూసినను దాహము కాంతి నొందగలదు. రేగుఆకులను సిండ్గా వచ్చినరసముతో కుంకుడుకాయల నురుగుచేసి పూసినను తగ్గిపోవును. హరిచంద్రము, నల్లనుగంధిపాల, యష్టిమధుకము, రేగుపండ్లు వీనిని గంజితోనూరి దానిలో నేతిని కలిపి తలకు పట్టువేసియొడల, తృష్ణ, దాహము కలిగిన జ్వరములనైనను సశింపజేయును.

మనుష్యుని (అనగా రోగిని) వెల్లకిలఁ బరుండఁజెట్టి, ఆమనుష్యునిబొడ్డుపైన లోతైనరాగిపాత్రనుగాని కంచుపల్లెరమునుగాని పెట్టి, ఆపాత్రయందు సన్నగా చాల ఎత్తునుండి నీటిని ధారకట్టునట్లు పోసినయెడల అతిదాహమును త్వరగా తగ్గించివైచును. చల్లనినీటిలోనుగాని, గంజిలోగాని గుడ్డను మంచి శరీరముపై నుంచినయెడల దాహ ముపశమించిపోవును. నాలుక, దవడలు, గొంతుక, దాహస్థానము ఇవి వైత్యజ్వరాధిక్యముచేత ఎండిపోయిన యప్పుడు తలపైని మాదీఫలమును, తేనె, కైంధ్రవలవణము వీనినినూరి లేపనము చేయవలయును.

[కఫజ్వరశీత్య:— మాతులుంగాదిమూర్తము; కఫహరద్రవ్యములు;

కటుకాదిక్వాథములు; నింబాదికషాయములు; దీపకపాచన

యోగములు, త్రిఫలముస్తాదిక్వాథములు.]

మాతులుంగ శిఫా విశ్వ బ్రాహ్మ గ్రంథికసంభవమ్. 98. కఫజ్వరేంబుసత్కారం పాచనంవా కణాదికం, పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చవ్యచిత్రకనాగరమ్. 99. మర్దచైలాజమోదేంద్ర పాతారేణుకజీరకం, భాస్జమహానింబఫలం హింగురోహిణీసరళం. 100. విడంగాతివిషే మూర్వ్యా చేత్యయం కీర్తితోగణః, పిప్పల్యాదిః కఫహరః ప్రతిశ్యారోచకానిలాన్. 101. నిహన్యా దీపనో గుల్మశూలఘ్న స్వామపాచనః, కటుకం చిత్రకం నింబ హరిద్రాతివిషే వచాం. 102. కుష్ఠ మింద్ర

యవం మూర్ఖాం పటోలం చాపి సాధితం. పిబే స్వరిచసంయుక్తం స
క్షౌద్రం శైష్టికే జ్వరే. 103. నింబవిశ్వామృతా దారు శటీభూనింబ
పాష్కరం, పిప్పల్యా బృహతీచేతిక్వాథో హంతి కఫజ్వరం. 104. సింధు
వారదల¹క్వాథం శోషణం కఫజే జ్వరే, జంఘయోశ్చ బలే క్షీణే కణ్ఠే
వా విహితేపి బేత్. 105. ఆమలక్యభయా కృష్ణా చిత్ర క శ్చేత్యయం
గణః, సర్వజ్వరకఫాతంక భేదీ దీపనపాచనః. 106. త్రిఫలాపటోలవాసా
చ్ఛిన్నరుహ తిక్తరోహణీ వడ్డంధాః, మధునా శ్లేష్మసముత్థే దశ
మూలీవాసకస్య వా క్వాథః. 107. ముస్తం వాత్సుకబీజాని త్రిఫలా
కటురోహణీ, పరూషకాణి చ క్వాథః కఫజ్వరవినాశనః. 108.

కఫజ్వరచికిత్సా:—మాదీఫలము, శొంఠి, సహస్వతిఅకు, మోడి, వట్టివేరు వీటితో
చేసిన క్వాథమునందు యవక్షామును కలిపి త్రాగినయెడల కఫజ్వరములు నశించును.
కణాదిక్వాథముచేతగూడ నీకఫజ్వరములు పోగలవు. కణాదిక్వాథమునఁగా పిప్పల్యా
దికమును వేసి కాచిన కషాయము. పుష్క, మోడి, చవ్వము, చిత్రమూలము, శొంఠి,
మిరియములు, ఏలగులు, ఓమము, దాల్చినపట్ట, అగరుశొంఠి, రేణుకలు, జీలకఱ్ఱ, గంటు
భారంగి, గజనిమ్మపండు, ఇంగువ, కటుకరోహిణి, ఆవాలు, వాయువిశంగములు, అతి
వస, చాగవేళ్లు వీటిని కఫహరముగు కణాదిగణముని చెప్పెదరు. అనఁగా పిప్పల్యాది
గణపరితము లగు శబ్దము లని యర్థము.

ఈపిప్పల్యాదిగణము కఫమును పోగొట్టును. మఱియును, వీనస లేక పడిసెము.
అగోచకము, వాతరోగము అనువానిని నశింపజేయును. జురరాగ్నిని దీపింపజేయును,
గుల్మము, శూలరోగము వీటిని మొదలఁట నశింపజేయును. ఆమమును పక్వముజేయు
ను. కటుకరోహిణి, చిత్రమూలము, వేపచెక్క, మ్రానిపసపు, అతివస, వస, చెంగ
ల్యకోష్ఠ, కొడిసెపాలవత్తులు, చాగవేళ్లు, చేదుపొళ్ల, (పొట్లఅకులని కొందఱు) వీని
తో కషాయమును సమభాగముగచేసి మిరియములచూర్ణమును తేనెను కలిపి త్రాగిన కఫ
జ్వరములు నశించును.

వేపచెక్క, శొంఠి, తిప్పతీగ, చేపూరుచెక్క, కచ్చూర్ము, నేలవేము,
పుష్కరమూలము చెండువిధములగు పిప్పళ్లు, అనఁగా పిప్పళ్లు, గజపిప్పళ్లు, పెద్దములక
వీటిని కషాయమునందు వైచి కాచి కఫజ్వరములు గలవారిచేత త్రాగించుచుండవల
యును. తెల్లవావిలిఅకుతోచేసిన క్వాథము కఫజ్వరమును ఎండింపజేయును. మఱి

యును, పిక్కులయందు బలములేనియప్పుడును, చెవులు మూసికొని పోయినప్పుడును ఈకషాయమును నేవించినయెడల హితము కలుగును. ఉసిరిక, కరక్కాయ, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, ఈగణము అన్నివిధములైన కఫజ్వరములను పోగొట్టును.

అడసరము, తుంగము స్త్రులు, కొడిశెపాలవీర్తనములు, త్రిఫలములు, కటుక గోహిణి, చిట్టితకాయలు వీటితోటి చేయబడిన క్షాధము కఫజ్వరమును పోగొట్టును.

—ॐ చాతుర్భద్రావలేహికః శ్వాసాదులకు పిప్పలీచూర్ణము; ద్వంద్వజ్వరచికిత్స. ॐ—

శ్లో. కట్ఫలం పామరం శృంగీకృష్ణాచ మధునానహ, కాస శ్వాసజ్వరహరః శ్రేష్ఠో లేహః కఫాంతకృత్. 110. కర్షశ్చ ర్ణస్య కల్కస్య గుటికానాం చ సర్వశః, ద్రవశుక్త్యా స లే ధవ్యః పాతవ్యశ్చ చతుర్దినః. 111. ఊర్ధ్వజత్రుగ రోగఘ్ని సే యం స్యా దవలేహికా, అథోరోగహరీయా తు సా పూర్వం భోజనాన్తతా. 112. ఔద్రోపకుల్యాసంయోగః కాసశ్వాసజ్వరాప హః, స్త్రీహానం హంతి హిక్మాంచ బాలానాం చ ప్రశస్యతే. 113. సంస్మృప్తదోషేషు హితం సంస్మృప్త మథ పాచనం.

ఇప్పుడు చాతుర్భద్రావలేహికను చెప్పుచున్నాడు—నేలగుమ్మడు, పుష్కరిమూలము, కర్కాటకశృంగి, పిప్పళ్లు వీటిని సమభాగముగ చూర్ణమును చేసి లే నెలొకలిపి తినినట్టులయినచో దగ్గు, శ్వాసము, జ్వరము, కఫము వీటిని పోగొట్టును. ఇట్లు సిద్ధము చేసిన యవలేహికను సాయంకాలమునందు గ్రహించినయెడల జత్రుప్రసంగలి రోగము అనగా గొంతుకకు క్రిందిభాగమునః బుట్టెడివ్యాధులను కూడ పోగొట్టును. ఈఅవలేహికను భోజనము చేయుటకు ముందుగానే ముచ్చుకొనవలయును. పిప్పళ్లును, లే నెను కలిపినయెడల, దగ్గును, శ్వాసమును, జ్వరమును పోగొట్టెలుగును. మఱియును స్త్రీహను పోగొట్టును. వెక్కిళ్ల నణచును. ఇది బాలురను మిక్కిలి శ్రేష్ఠ మైనదియును కూడ నై యున్నయది. గుంపుగా నొకచోటచేరిన దోషములయందు అనగా ననేక రోగములు ఒక్కటిగా సంస్మృప్తములైయున్న విషయములలో మిక్కిలి హితకారి యగును. పాచనమును అనగా జీర్ణమునుగూడ చేయుచుండును.

—ॐ సవాంగకషాయము. ॐ—

శ్లో. విశ్వాన్మృతాబ్ధభూనింబైః పంచమూలీసమన్వితైః. 114 కృతః కషాయో హంత్యాశు పాతపితోద్భవం జ్వరం, త్రిఫలా శాల్మలీ రాన్న రాజవృక్షాటరూషకైః. 115. శృత మంబు హరేత్తూర్ణం వానిపితో

దృఢం జ్వరం, కిరాతతిక్తమమృతాం ద్రాక్షా మామలకీం శరీం. 116.

నిష్కాన్వధ్య పిత్రానిలజే క్వాథం తం సగుడం పిబేత్.

శోంఠి, తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, నేలవేను, లఘుపంచమాలములు వీటితో చేసిన క్వాథము వాతపిత్తములనలసఁ జుట్టిన జ్వరమును పోఁగొట్టును. త్రిఫలములు, బూరుగువేరు, సన్నరాస్త్ర, కేలగుజ్జ, అడ్డపరలు వీటితోఁ జేయఁబడిన క్వాథము వాతపిత్త జ్వరములను హరించును. తిప్పతీగె, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, కమ్పూరము వీటి సమభాగములను యములో బెల్లమునుగలిపి నేవించిన వాతపిత్తజ్వరములు నశించును.

—ॐ వాతపిత్తజ్వరాలకు నిర్దిష్ఠాదికషాయము; పంచభద్రము; మధుకాదికీతము. ॐ—

శ్లో. నిర్దిగికా బలా రాస్తా త్రాయమాణామృతాయుతైః.
117. మసూరవిదక్షైః క్వాథో వాతపిత్తజ్వరం జయేత్, గుడూచీ పర్పటం ముస్తా కిరాతం విశ్వధమజా. 118. వాతపిత్తజ్వరే దేయం పంచభద్రమిమం పుష్కం, మధుకంకారబాద్రాక్షే మధుకం చందనోత్పలం. 119. పాస్తానీపర్పకం లోఢ్రం త్రిఫలం పద్మకేసరం, కరూపకం మృగాళం చ న్యసే దుత్తమవారిణి. 120. మధులాజసితాయుక్తం తత్ప్రీత ముపితిం నిశి, వాతపిత్తజ్వరం దాహాత్ప్రిష్ఠాన్మూంఘ్రిమిభ్రమాన్. 121. శమయే ద్రక్షిపిత్తిం చీమూతానివ మారుతః.

వాసుడు, ముస్తాపప్పులము, సన్నరాస్త్ర, కలుక్రాసుగ, తిప్పతీగె, త్రిఫలపర, నల్లతెగఁది వీటికషాయము వాతపిత్తజ్వరముల నణించును. తిప్పతీగె, పర్పటకము, తుంగముస్తలు, విడంగాలు, శోంఠి వీటితోఁ జేయఁబడిన కషాయమునకు పంచభద్ర మని పేరు. ఇది వాతపిత్తజ్వరములకు శ్రేష్ఠము. యష్టిమధుకము, తిప్పతీ, సుగంధపాలవేళ్లు; (నల్లవి, తెల్లవి) ద్రాక్ష, పుష్కావు, ఎఱ్ఱచండనము, నలుకలువ, గుమ్మడు, పద్మకములు, లొడ్డగ, త్రిఫలములు, కవలముల కింఁజుములు, చిట్టేతపండ్లు, తామరతొడు వీటిని నిల్లలమైన నీటిలో వ్రచి రాత్రియంతయును నానవ్రచి దానిలో పర్పాటకము, పేలండి, పెక్కిర కరీరి త్రాగవలయును. ఇది వాతపిత్తజ్వరమును, వివాహము, మూర్ఛ, పడిపోవుట మొదలగు గోఁగుములను, గాలి మేఘములనునది రిక్తపిత్తజ్వరములను గూడ నశింపజేయును.

—ॐ పిత్తశేష్ఠములకై పటోలాదికషాయము; గుడూచ్యాదికషాయము. ॐ—

శ్లో. పటోలం చండినం మూర్వా తిక్తా పాతా మృతా గణః. 122. పిత్తశేష్ఠారుచిచ్ఛర్ది జ్వరకంఢూవిషాపహః, గుడూచీ

నిబధాన్యాకం పద్మకం చందనాని చ. 123. ఏష సర్వజ్వరాణా
హంతి గుడూచ్ఛాదిస్తు దీపనః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది పిపాసాదా
హనాశనః. 124.

చేదుపొళ్ల, ఎఱ్ఱగంధము, చాగ, కటుకరోహిణి, విపబొద్ది, తిప్పతీగె, ఈవస్తు
వులు పటోలాది గణ మనబడును. ఇయ్యది పిత్తము, కఫము, అరుచి, ఛర్ది, జ్వరము,
దుఃఖ, విషము మొదలగువానిని పోగొట్టును. తిప్పతీగె. నిమ్మకాయ, ధనియాలు, పద్మ
కములు, రక్తచందనము అను కీటిని గుడూచ్ఛాది గణమని యనియెదరు. ఇది అన్నివిధ
ములగు జ్వరములను పోగొట్టును. ఆకలిని పుట్టించును. ఎప్పుడును అతిగా ఉమ్మివే
యుట, పదార్థములపైని యసహ్యత, ఛర్ది, నీటియం దిచ్చ, దాహము కీటిని బో
గొట్టును.

శ్లో. కిరాతం నాగరం ముస్తం గుడూచీంచ కిషాధికే,

పాతోదీచ్యమృతా లైస్తు సహ పితృధికే పిబేత్.

125

శేలవేము, శొంఠి, తుంగముస్తలు, తిప్పతీగె, పీటిని కిఫ మెక్కువగా నుండిని
జ్వరమునం దుపయోగి పవలయును. విపబొద్ది, కురువేరు, తామర అను వానిని పిత్తాధి
క్యమువలన సంభవించెడు జ్వరములయం దుపయోగింపవలయును.

— కంటకార్యాదివర్గము; వాసాకషాయము; పటోలాదిక షాయము. —

శ్లో. కంటకార్యమృతా ఘృత్తే నాగి రేంద్రయవాసకం, భూనింబం
చందనం ముస్తం పటోలం కటురోహిణి. 126. కషాయం షాయయే
దేత త్పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహం, దాహతృష్ణా రుచిచ్ఛర్ది కాసహృత్వా
ర్వశూల నుత్. 127. సపత్రపుష్పవాసాయాం రసః క్షౌద్రసితా
యుతః, కఫపిత్తజ్వరం హంతి సాస్త్రపిత్రం సకామలం. 128. పటో
లం పిచుమర్దశ్చ త్రిఫలా మధుకం బలా, సాధితోఽయం కషా
య సాస్య త్పిత్తశ్లేష్మోద్భవే జ్వరే. 129.

వాకుడు, తిప్పతీగె, గంటుభారంగి, శొంఠి, కొడిసెపావిత్రులు, దూలగొండి,
శేలవేము, రక్తచందనము, తుంగముస్తలు, చేదుపొళ్ల, కటుకరోహిణి వీనిని సమభాగ
ముగా కషాయముగా గాచి త్రాగించినయెడల పైతృధిక్యమువలనగాని, శ్లేష్మమువలన
గాని వచ్చిన జ్వరములను వెంటనే యణచివేయును. దాహము, నీటినిత్రాగునీచ్ఛ, దప్పి,
అరుచి, వాంతి, కాసము, రొమ్మునొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి ఈమొదలగువానినిగూడ
నశింపజేయగలదు. ఇదియే కంటకార్యాది వర్గము అనబడు.

అకులు, పూవులుతో యడ్డపరపు తీగతెచ్చి దంచి దానిననునందు లేనను శర్కరను కలిపి కొని త్రాగినయెడల కఫపిత్తజ్వరములను, రక్తపిత్తమును, కామెరలను నశింపజేయును. చేదుపొళ్ల, వేపవేళ్లు, త్రిఫలములు, యష్టిమధుకము, ముత్తకపులగము వీనితో జేయబడిన కషాయమును నేవించినయెడల పిత్తమువలనను, శ్లేష్మమువలనను ఉద్భవించిన జ్వరము లణగిపోవును.

—ॐ అమృతాష్టకము; పంచతిక్తము. ॐ—

శ్లో. గుడూచీద్రవ్యవారిష్ట పటోలం కటుకోహిణీ, నాగరం చందనం ముస్తా పిప్పలీచూర్ణసంయుతం. 130. అమృతాష్టక ఇత్యేష పిత్తశ్లేష్మజ్వరాపహః, హృల్లాసారోచకచ్ఛర్ది శృణ్గాదాహనివారణః. 131. పటోలయవధాన్యాకం ముద్గామలకచందనం, పైత్తికే శ్లేష్మపిత్తోత్థే జ్వరే తృప్త్యధిదాహనుత్. 132. క్షుద్రామృతాభ్యాం సహ నాగరేణ సపాష్కరం చైవ కిరాతతిక్తం, పిబే త్కషాయం త్వహ పంచతిక్తం జ్వరం నిహం త్యప్యవిధం సమగ్రమ్. 133.

అమృతాష్టకమును జెప్పుచున్నాడు—తిప్పతీగ, కొడిసెపాలవిత్తులు, వేప, చేదు పొళ్ల, కటుకగోహిణి, శొంఠి, గత్తచందనము, కుంగుమున్ను, పిప్పళ్లు వీనిని కషాయముగా గాంచి త్రాగవలయును. దీనినే అమృతాష్టక మని యందురు. ఈ అమృతాష్టకము, పిత్తజ్వరములను హరిగొట్టును. మఱియును నోటివెంట నుమిడ్గురుచుండుట, అగోచకము, ఛర్ది, దాహము, దస్పి మొదలగువానిని దూరముగాఁ బాఱదోలును.

చేదుపొళ్ల, యవలు, కొత్తిమెర, పెసలు, ఉసిరిక, రక్తచందనము వీటితో సనుభాగముగ కషాయమును పెట్టి పుచ్చుకొనిన పిత్తజ్వరకఫజ్వరములయం దుండెడి దస్పి, ఛర్ది, గొంఠిపోవుట అనునివి మొదలంట నణగిపోవును. వాకుడు, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము, నేలవేము ఈతయిదును పంచతిక్తము లనబడును. ఈ పంచతిక్తములతో చేసిన కషాయమును నేవించినయెడల, ఎనిమిదివిధములయిన జ్వరము లును సంపూర్ణముగా నశించిపోగలవు.

[కఫపిత్తజ్వరములకై కటుకాదియోగములు; ధాన్యకాదియోగములు;

వాతశ్లేష్మజ్వరచికిత్స; వాలుకాస్తేదనము; ముస్తాదిక్వాథము.]

సశర్కరా మక్షమాత్రాం కటుకా ముష్ణవారిణా, వీత్వా జ్వరే జయే జ్వంతుః కఫపిత్తసముద్భవం. 134. దీపనం కఫవిచ్ఛేది వాతపిత్తా నులోమనం, జ్వరస్మై పాచనం భేది శృతం ధాన్యపటోలయోః. 135.

కఫవాతజ్వరే స్వేదాః కారయే ద్రుక్షునిర్జితాన్, స్రోతసాం మార్దవం
కృత్వా నీత్వా పావకమాశయం. 136. హత్వా వాతకఫస్తంభం స్వే
దో జ్వర మపోహతి. ఖర్పరభృష్ట పటస్థిత కాంజకసిక్తో హి వాలుకా
స్వేదః, శమయతి వాతకఫామయ మస్తకశూలాంగభంగాదీన్. 137.
ముస్తానాగర భూనింబం త్రయ మేతత్త్రికార్షికం, కఫవాతాఽమ
శమనం పాచనం జ్వరనాశనమ్. 138.

చక్రారతో కలిసిన కటుకరోహిణిని ఒక్కొక్క అర్థకర్షముగా చేకొని జేడినీళ్ల
తోకూడ త్రాగినయెడల కఫజ్వరములును, పిత్తజ్వరములును, వాతపిత్తజ్వరములును నశించి
పోవును.

ధనియములు, చేదుపొల్ల వీటిక పాయము జతరాగ్నిని దీపింపజేయును. కఫము
ను, బోగొట్టును. వాతపిత్తములకు సమానత్వమును కలుగజేయును. జ్వరమును పోగొ
ట్టును. అహారాదులను పక్వముచేయును. భేదిని కలిగించును.

కఫము వాతము మున్నగువానిచే వచ్చిన జ్వరములయందు గూఢపదార్థములవలన
చెచ్చుట కలుగునట్లు రక్తనాడులను శుభ్రపఱచి, నుదువుగా చేసి జీర్ణకోశమునందలి
యన్నిని వృద్ధిపొందించునట్లు చేయవలయును. వాతము కఫము అను వీటి యవరోధము
లను గూలగ్రోసి జ్వరమును పోగొట్టగలదు. పెనమువైనగాని మూతనడులోగాని ఇను
కను వేయించి కాంచి తఱువాత దానిని ఒక గుడ్డయందు కట్టి గంజిలో ముంచి దాని చేత
యొడలిన తడవవలయును. దీనివేరే వాలుకాస్వేదము. ఈవాలుకాస్వేదము వాతరో
గములను, కఫరోగములను, తలనొప్పిని, కాళ్లుచేతులు లాగుటను ఈమెదలగు బాధ
లను అణచివేసి సౌఖ్యము నీయగలదు.

తుల్యము స్తలు, శౌంతి, శేలవేము ఈమూడువస్తువులను పలముచొప్పన తీసి
కొని కాచి ఆక పాయము నిచ్చినచో కఫమును, వాతమును, అమమును తగ్గించివైచును.
పాచనముగూడ నగును. జ్వరము నణచివేయును.

కఫవాతజ్వరములకై పంచకోలక పాయము; విప్పలీశృతము; ఆరగ్యధాది క్వాధము.

శ్లో. విప్పలీ విప్పలీమూల చవ్యచిత్రకనాగరం, దీపనీయః
స్మృతో వర్గః కఫానిలగదాపహః. 139. విప్పలీభి శ్శృతం తో
యం అనభివ్యంది దీపనం, వాతశ్లేష్మవికారఘ్నం ప్లీహజ్వర వినా
శనం. 140. ఆరగ్యధగ్రంథికము స్తతిక్తా హరితకీభిః క్వధితఃకపాయః,

యః, సామే సశూలే కఫవాతయుక్తే జ్వరే హితో దీపనపాచనశ్చ . 141.

పిష్టశ్లు, పిష్టలీమూలము, (పిష్టలి, మోడి,) గవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి ఇవి పంచమూల మని చెప్పబడును. ఈపంచమూలముల కషాయము జఠరాగ్నిని వృద్ధిని బొందించును. కఫసంబంధములయిన వాతసంబంధములయిన గోగములను నిశ్శేషముగా బోగొట్టును. పిష్టశ్లకషాయము కఫమును బుట్టింపదు. జఠరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. వాతకఫమువలనను శ్లేష్మవికారమువలనను కలిగి-రోగములను నశింపజేయును. రేలచెక్క, పిష్టలిదుంప, మోడి, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి, కరక్కాయలు వీటితో సమభాగములుగా చేయబడిన కషాయము, ఆమళూలముచేతను కఫవాతముల తోను కూడిన జ్వరములను పోగొట్టుటయందు శ్రేష్ఠమైనది.

— శ్లో ఝద్రాదిగణః. —

శ్లో. ఝద్రామృతా నాగరపుష్కరాహ్వయైః

కృతః కషాయః కఫమారుతోద్భవే,

సశ్వాస కాసారుచి పార్శ్వరుక్మరే

జ్వరే త్రిదోషప్రభవే చ శస్త్యతే.

142

తా. మలక, తిప్పతీగ, శొంఠి, పుష్కరమూలము వీనిని కషాయముగాఁ గాచి పుచ్చుకొనినయెడల కఫవాతములవలనఁ బుట్టిన జ్వరములును, శ్వాస, దగ్ధ, ఆరుచి, పార్శ్వపునోస్పి మొదలగు లక్షణములు గల త్రిదోషములవలన బుట్టిన జ్వరమును నశించిపోవును.

— శ్లో { కఫాదిజ్వరములకు దశమూలీరసము; ముస్తాదికషాయము; }
దేవగారవాదిక్వాథము; మాతులుంగాదికల్కము. —

శ్లో. దశమూలీరసః పేయః కణాయక్తః కఫానిరే, అవిపాకేతినిద్రాయాం పార్శ్వరుక్మాశ్వాసకాసకే. 143. ముస్తం పర్పటకశ్యుంఠీ గుడూచీ సుదురాలభా, కఫవాతారుచి చ్ఛర్ది దాహ శోష జ్వరాపహః. 144. దారుపర్పటఖార్జ్యర్జ్య వచాఢాన్యాకకట్ఫలైః, సాభయా విశ్వభూతి కైః క్వాథోహింగుమధూత్కటః. 145. కఫవాతజ్వరే పీతో హిక్మాశ్వాసగగ్రహణ, కాసశోష ప్రసేకాంశ్చ మాన్యా త్తరుమివాశనిః. 146. మాత్రాక్షాద్రస్యతాదీనాం స్నేహే క్వాథేషు చూర్ణ

వత్, మాషికం హింగుసింధూత్థం జరణాద్యాస్తు శాణికాః. 147. మా
తులంగఫలకేసరో ధృతః సింధుజన్తమరిచాన్వితోముఖే, హంతివాతకఫ
రోగ మాస్యగం శోష మాశు జడతా మరోచకం. 148.

కఫవాతజ్వరము, అజీర్ణము, అతినిద్ర, పార్శ్వపుతలనొప్పి, అధికముగ శ్వాస
మువెడలుట, దగ్గు నీనియును అనగా నివి సంభవించినపుడు దశమాలమును కషా
యముపెట్టి ఆ కషాయమునందు పిప్పళ్లను పొడిచేసి వైచి త్రాగింపవలయును. తుంగము
స్త్రులు, పర్వాటకము, శొంఠి, తిప్పణీగ, కన్నదూలగొండి నీనికషాయము చేసి ఇచ్చి
నయెడల కఫమును, వాతమును, అరుచిని, ఛర్దని, దాహమును, గొంతు ఎండిపో
వుటను, ఇట్టి గుణములుగల జ్వరమును అణచివైచును. దేశదారువు, వర్షాటకము,
గంటుభారంగి, తుంగముస్త్రులు, వస, ధనియములు, గుమ్మడు, కరక్కాయలు, శొంఠి,
శేలచేము వీటితోఁ జేయఁబడిన కషాయముతోఁ దేనెను ఇంగువను కలిపి త్రాగిన కఫ
వాతజ్వరములు నశించును.

ఈకషాయము వెక్కిళ్ళును, శ్వాస మెక్కువగా వెడలుట, గొంతుక పట్టుకొను
ట, దగ్గు, గొంఁజెండిపోవుట, ప్రనేకము అనునీదోషములను పోగొట్టును. పిడుగు పృక్ష
ములను కూల్చునట్లు పైసోగముల నీకషాయము మొదలఁట నశింపజేయును. లేనె, నె
య్యి మొదలగువాని మాత్రాప్రమాణములను తైలమునందు కషాయమునందు చూర్ణము
లలాగుననే ఎఱుంగవలయును. మఱియును ఇంగువ, సైంధవలవణమును, ఒక్కొక్క
మాప్రమాణమును, జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు మొదలయినవి నాలుగుమాపముల ఎత్తును కలపవ
లయును. మాదీఫలము, కింజల్కములు, సైంధవలవణము, మిరియములు వీటినికఱిపి నోట
ను ధరించుకొనినయెడల వాతకఫమువలన బుట్టుచుండెడి గొంతుకయెండిపోవుట, మొ
ద్దుపాపుట, అసహ్యము మున్నగునవి అతిక్రిమముగా నశించిపోగలవు. ఇచ్చట కలిసి
న దోషములవలన కలుగుచుండెడి జ్వరమునకు చేయఁదగిన చికిత్స మగిసినది.

[సన్నిపాతజ్వరచికిత్స; త్రిదోషజ్వరచికిత్సార్థ క్రమము;
సన్నిపాతమునందు లంఘనరీతి; సన్నిపాతమునందు నిష్ఠీవనము;
సన్నిపాతమున నస్యవిధి.]

శ్లో. లంఘనం వాలుకాన్వేదో నస్యం నిష్ఠీవనం తథా, అవలే
హౌఽంజనంచైవ ప్రాక్ప్రియోజ్యం త్రిదోషజే. 149. సన్నిపాతజ్వరే
పూర్వం కుర్యా దామకఫాపహం, పశ్చాన్నేచ్ఛణి సంక్షిణ్ణే శమయే

త్పితమారుతే. 150. త్రిరాత్రం పంచరాత్రం వా దశరాత్ర మథా
పివా, లంఘనం సన్నిపాతేషు కుర్యా దారోగ్యదర్శనాత్. 151.
దోషాణామేవ సా శక్తి ర్లంఘనే యా సహిష్ణుతా, సహి దోషక్షయే
కశ్చి త్సహతే లంఘనాచికం. 152. ఆర్ద్రక స్వరసాపేతం సైంధవం నక
టుత్రికం, ఆకంతం ధారయే దాస్యే నిష్ఠీ వేచ్ఛపునఃపునః. 153 తేనా
స్య హృదయా జ్వేష్టా మన్యా పార్శ్వశిరోగలాన్, లీనోష్ఠ్యాఽప్యతే
శుష్కో లాఘవం చాస్య జాయతే. 154 పర్వభేదోఽంగమర్దశ్చ
మూర్ఛాకాసగలామయాః, ముఖాక్షిగౌరవంజాడ్య ముల్లేశ శోఛప
శామ్యతి. 155. సకృద్ద్వి త్రి చతుః కుర్యా ద్ద్రష్ట్యా దోషబలాబ
లం, ఏతద్ధి పరమం ప్రాహు ర్భేషజం సన్నిపాతినాం. 156. మాతులుం
గార్ద్రకరసం కోష్ఠం త్రిలవణాన్వితం, అన్య ద్వా సిద్ధివిహితం తీక్ష్ణం
నన్యం ప్రయోజయేత్. 157. తేన ప్రభిద్యతే జ్వేష్టా ప్రభిన్నశ్చ ప్రసి
చ్ఛతే, శిరోహృదయకంఠాస్య పార్శ్వ చు కోఽపశామ్యతి. 158.

లంఘనము, వాలుకాస్యేదము, నస్యము, ఉమ్మివేయుట, అవలేహము, అంజనము
ఇవి యన్నియును త్రి దోషముల వశనపుట్టిన జ్వరములవిషయములలో మొదట నుపయో
గింపవలసినది. సన్నిపాతజ్వరమున వైద్యుఁడు మొదట ఆమము, కఫము హరించునట్టి
చికిత్సను ఆరంభింపవలయును. అటుతరువాత కఫము తగ్గిపోయినయెడల పిత్తమునకును
వాతమునకు చికిత్స చేయవలయును. సన్నిపాతజ్వరములలో, ఆయాజ్వరమురీతుల నను
సరించి మూఁడురాత్రులు, లేక అయిదురాత్రులు, లేక పదిరాత్రులు ఇతయే? ఆరో
గ్యము అగువఱకును లంఘనములను చేయింపవలయును.

ఇన్ని లంఘనములను రోగి సహించగలుగునా? యని సంక్షేపము వలదు.
లంఘనములను సహించుట, దోషముల శక్తివలననే గలుగుచున్నది. కాని దోషములు
నశించినపిమ్మట ఎంత పుష్టి గలవాఁడైనను లంఘనములను సహించజాలక యుండును.

అల్లపురసములలో సైంధవలవణము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటినికలిపి
నూరి కంతమున ధారణచేసి మాటిమాటికి ఉమ్మివేయుచుండువలయును. ఇట్లు చేసిన
యెడల సన్నిపాతరోగికి హృదయము మెడ ప్రక్కభాగము, తల, గొంతు వీటిలో

నున్న కఫము ఎండిపోయినను సంపూర్ణముగా లాగివేయఁబడును. శరీరముకూడ చులుకనగును. మఱియును క్షీణ్ణపోటు, కాళ్లులాగుట, మూర్ఛ, దగ్గు, గొంతుక పట్టుకొని పోవుట, ముఖమును కండ్లును బరువెక్కుట, మొద్దుబారుట, వాడిపోవుట మొదలగు నవగుణములను నాశనము నొందించును. ఈచికిత్సను వైద్యుఁడు దోష మునందలి బలాబలములను చక్కఁగాఁ బరికించి నిర్ణయించికొని తగినయట్టులు ఒక లేప కెందుమాటులు నాలుగుమాటులుగూడ చేయవలయును. ఇట్లుచేయుట రోగులగువారికి పరమాషధ మని తెలియవలయును. మాదీపలరసమును అల్లపు రస ముతో కొంచెము వెచ్చఁగా గాచి యందు లవణాత్మకము వేసి వెచ్చఁజేసి యిచ్చి నను, సిద్ధపురుషులు విధించినసస్యము నిచ్చినను చాలును. ఈసస్యమువలన కఫము తగ్గు ను. శిరస్సు కంఠము హృదయము ముఖము వీనియందుపుట్టెడు బాధలు నుపశమించును.

❖ సన్నిపాతమున మధూకసారసస్యము; సైంధవాదినసస్యము; అంజనక్రియ. ❖

శ్లో. మధూకసార సింధూత వచోషణ కణా స్సమాః, శ్లేష్మం పిష్టాంభసా నస్యం కుర్యే త్సంజ్ఞాప్రబోధనం. 159. సైంధవం శ్వేత మరిచం సర్వపం కుష్టమేవచ, బస్తూత్రేణ పిష్టాని నస్యం తంద్రీనివారణం. 160. శిరీషబీజగోమూత్ర కృష్ణామరచ సైంధవైః, అంజనం న్యా త్పిబోధాయ సరసానశిలావచైః. 161.

ఇప్పపండురసమునందు సైంధవలవణము, వస, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీనినిసమా నభాగములను తీసికొని వీటితోనూరి ఆరసమును నస్యవిధిని చేయించినచో స్పృతి కలిగించును. సైంధవలవణము, తెల్లఆవాలు, మునగవిత్తులు, చెంగల్వకొప్పు వీనిని మేక యుచ్చతోనూరి నస్యముచేయించిన సన్నిపాతమునందలి మ్రాఁగన్నుపోఁగొట్టును. ఇచ్చి ట కొన్ని ప్రతులలో వత్సమూత్రేణ అనిపాతము నంగీకరించి, గోవత్సమూత్రముతో నూరి నస్యము చేయఁదగునని. దిరిసెగింజలు, పిప్పళ్లు, మిరియములు, సైంధవలవణము వీనిని గోమూత్రముతోనూరిగాని, లేక ఉల్లిగడ్డ, మణిశిల, వస వీటితో సిద్ధముఁజేయఁ బడిన యంజనమునుగాని ప్రయోగించిన సన్నిపాతానికి చేతనము కలుగును.

❖ అష్టాంగావలేహనము. ❖

శ్లో. కట్ఫలం పౌష్కరం శృంగీ వ్యోషం యూష శృ కారవీ. శ్లేష్మచూర్ణకృతం చైత న్నధునాసహ లేహయేత్. 162. ఏషాఽవలే హికా హంతి సన్నిపాతం సుదారుణం, హిక్మాం శ్వాసం చ కాసం చ

కంకరోగం నియచ్చతి. 163. ఊర్ధ్వగ శ్లేష్మహరణే ఉష్ణస్వేదాదికర్తణి,
విరోధ్యుష్ణే మధు త్యక్వా కార్యేషార్ద్రాకజై రసైః 164.

గుడ్డుడు, కర్కాటకశృంగి, పుష్కరమూలము, శొంఠి, దారైనచెక్క, నల్లజీల
కఱ్ఱ వీటిని మెత్తగా పొడిచేసి తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. ఈయవలేహిక
దారుణము లగు సన్నిపాతములను పోగొట్టును. మఱియును వెక్కిళ్లు, దగ్గు, గొంతుక
పట్టికొనిపోవుట మొదలగువానిని నశింపజేయును. శరీరపు ప్రైభాగములయందుండెడి కఫ
మును పోగొట్టుటయందును వెచ్చగా చెమటను పుట్టించుట మొదలగు కార్యములందును,
సరిపడనియంతవేడిమియందును ఈయవలేహికను తేనెనువదలివైచి అల్లపురసముతో
నేవింపవలయును.

— పంచముష్టికకషాయము; సప్తముష్టికయూషము. —

శ్లో. యవకోలకుంభుతానాం ముద్గమూలకఖండయోః, ఏకైక
ముష్టి మాన్యాత్య పచే దప్యగుణే జలే. 165. పంచముష్టిక ఇత్యేష
వాచిపిత్తకఫాపహః, శిస్యతే గుల్మశూలే చ శ్వాసే కాసే క్షయే
జ్వరే. 166.

యవా, పిప్పళ్లు, కోలము, పెసలు, ముల్లంగిదుంపలు వీనిని ఒక్కొక్కదాని నొ
క్కొక్క డికిలిని తీసికొని మెత్తమునకు ఎనిమిది కెట్ల నీటిలోపోసి పక్వమును చేయవ
లయును. దీనిపేరు పంచముష్టికము, అనుయూషము అనబడును. ఈపంచముష్టికము
వాతము, పిత్తము, కఫమును నశింపజేయును. మఱియును గుల్మములను, శూలబాధలను
శ్వాసమును, దగ్గును, క్షయమును, జ్వరమునుకూడ మొదలగు నశింపజేయును. ఈచెండవ
దానికి సప్తముష్టికయూషమని పేరు.

— సన్నిపాతములకై చాతుర్భద్రక పంచమూలము. —

శ్లో. పంచమూలీ కిరాంతాది ర్గణో యోజ్య స్త్రిదోషజే,
పితృత్కలే చ మధునా కణయాచ కఫోత్కలే. 167

ఇప్పుడుచాతుర్భద్రకపంచమూలమును చెప్పుచున్నాడు. — గురుపంచమూలములు,
వాయువిదంగములు, శొంఠి, తుంగమస్తలు, తిప్పతీగె వీనికషాయమును పితృధిక్యతను
గలిగించుదానియందును త్రిదోషములవలన సత్పత్తియయ్యెడిదానియందును తేనెతోటి
యును కఫమును పెంచు త్రిదోషమునందు. పిప్పళ్లచూర్ణముతోను కషాయమును గాచి
ఈయవలయును.

—౧౦ దశమూలక సాయము. ౧౦—

శ్లో. బిల్వహ్వనాక గాంభారీ పాటలూ గణకారికాః, దీపనం
కపవాతఘ్నం పంచమూల మిదం మహత్. 168. శాలవర్ణీ పృష్ఠీపర్ణీ
బృహతీద్వయ గోక్షురం, వాతపిత్తహరం వృష్యం కనీయః పంచమూ
లకం. 169. ఉభయం దశమూలం తు సన్నిపాతజ్వరాపహా, కానే
శ్వానే చ తంద్రాయాం పార్శ్వశూలే చ శస్యతే. 170. పిష్పలీచూర్ణ
సంయుక్తం కంఠహృద్గ్రహనాశనం.

బిల్వము(అనంగా మారడు)(దుండిగము గంభారి) అనంగాగుమ్మడు, కలిగొట్టు,
తక్కెడ ఈవర్గమును బృహత్పంచమూల ము దురు, ఇయ్యది ఒరరాగ్నిని వృద్ధిపొందిం
చును. కఫమును వాతమును అణచివేయును. ముయ్యగుకపాన్ని కోలపొన్న వాకుడు పెద్ద
మూలక పల్లెరు ఇది లఘుపంచమూలము. ఇయ్యది వాతపిత్తములను హరించును. పిగ్యవృద్ధిని
కలుగఁజేయును.

పైరెండునుకలిన దశమూలము లగును. ఈదశమూలము సన్నిపాతజ్వరములను
పోగొట్టును. దగ్గు అలత ఆలస్యము పార్శ్వపునొప్పి కీనినిపోగొట్టుట కిదియుత్తమమై
నది. పిష్పశ్లచూర్ణముతో కలిపి దశమూలక సాయమును నేవించినయెడల గొంతుకనుగుం
డెలను పట్టుకొనెడి కిఫమును (అనంగా గళగ్రహములను హృద్గ్రహములను)
పోగొట్టును.

—౧౧ చక్షురశాంక సాయము. ౧౧—

శ్లో. చిరజ్వరే వాతశఫ్లాబ్ధే వా త్రిదోషజేవా దశమూలమిశ్రః,
కిరాతతిక్తాదిగణః ప్రయోజ్యః శుద్ధ్యర్థినే వా త్రివృతా విమిశ్రః.
పురాణజ్వరములయందు గాని, వాతకఫము లధికముగాగల జీర్ణ జ్వరమునందు
గాని, త్రిదోషములబుట్టెడి జ్వరములందుగాని దశమూలముతో కిరాతతిక్తాదిగణమును
ప్రయోగింపవలయును. మఱియును గుణాగుణములను శోధించుటకు తెల్లతెగడ నందు
చేర్పవలయును. కిరాతతిక్తాదిగణమునంగా, వాయువిదంగములు, శొంఠిముస్తలు, తిప్ప
తీగె అనునివి యని తెలియవలయును,

—౧౨ అస్తాదశాంగ సాయము. ౧౨—

శ్లో. దశమూలీ శతీ శృంగీ పౌష్కరం సదురాలభం, భార్జీకుట
జబీజం చ పటోలం కటురోహణీ. 172. అస్తాదశాంగ ఇత్యేష సున్ని
పాతజ్వరాపహా, కాసహృద్గ్రహ పార్శ్వార్తి శ్వాసహిక్కావహి

పూరః. 178. భూనిబ దారు దశమూల మహాషభాబ్ధ తిక్తేంద్రబీజ
ధనికేభ కణాకషాయః, తంద్రీ ప్రలాప కసనారుచి దాహ మోహ శ్వా
సాదియుక్త మఖిలం జ్వర మాశు హతి. 174.

దశమూలమును, కచూరమును, కర్పూటకశృంగి, పుష్కరమూలము, సన్నదూల
గొండి, గంటుభారంగి, కొడిసెపాలవిత్తులు చేమకూర, కటుకరోహిణి అనువివి కలిసి అ
ష్టదశాంగము లనబడును. వీటి సమభాగకషాయము సన్నిపాతజ్వరమును దగ్ధును గుం
డైపట్టుటకు పార్శ్వపురొప్పులను శ్వాసములను ఎక్కిళ్లును వమనమును వీనిని నశింపఁ
జేయును. నేలవేసు, దేవదారు, దశమూలములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, చాగవారము
ట్టలు, కొడిసెపాలవిత్తులు, కొలిమెరలు, ఏనుగుసిప్పుళ్లు. వీటితో సమభాగముగాచేయుఁ
బడిన కషాయము, అతినిద్రను, ప్రేలాపనను, దగ్ధు, అరుచి, దాహము, మోహము.
శ్వాసము, ఇట్టి వికారములతోగూడిన వివిధములగు జ్వరములను శీఘ్రముగా పోఁ
గొట్టును.

—ॐ పిత్తశ్లేష్మతిశయమునకై యష్టదశాంగము. ॐ—

శ్లో. ముస్తాపర్పటకోశీర దేవదారు మహాషభం, త్రిఫలా ధన్వ
యాన శ్చ నీలీ కంపిల్లకం త్రివృత్. 175. కిరాతతిక్తకం పాతా బలా
కటుకరోహిణీ, మధుకం పిప్పలీమూలం ముస్తాద్యో గణ ఉచ్యతే. 176.
అష్టదశాంగ ముదిత మేషద్వా సన్నిపాశనుత్, పితృత్తరే సన్నిపాతే
హితం చోక్తమనీషిభిః. 177. మన్యాస్తంభే హ్యురోమాతే ఉరఃపార్శ్వ
శిరోగ్రహే.

తుంగముస్తలు, పర్పటకము, వట్టివేళ్లు, దేవదారు, శొంఠి, త్రిఫలములు,
చిన్నదూలగొండి, నీలి, కంపిల్లకము, తెల్లతెగడ, నేలవేసు, విషబిడ్డి, ముత్తువపుల
గము, కటుకరోహిణి, తిప్పతీగ, పిప్పలిమూలము, యష్టిమధుకము ఇది ముస్తాదిగణము.
అనబడును. వైనఁజెప్పఁబడినట్టి అష్టదశాంగముగాని, ముస్తాదిగణముగాని సన్నిపా
తములను పోఁగొట్టును. పితృధిక్యతగల సన్నిపాతమునందును, మన్యాస్తంభమునం
దును, ఉరోమాతము, ఉరోగ్రహము, పార్శ్వగ్రహము, శిరోగ్రహము అను వీని
యందును, హితమని పండితులు నెప్పిరి.

—ॐ శత్యాదిగణము. ॐ—

శ్లో. శతీ పుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీశృంగీ మరాలభా. గుడూ
చీ నాగరం పాతా కిరాతం కటురోహిణీ, 178. ఏష శత్యాదికోవర్గః.

సన్నిపాతజ్వరాపహః. 179. కాస హృద్గ్రహ పార్శ్వార్థి శ్వాసే తి
ద్ర్యంచ శస్యతే.

కశోరములు, పుష్కరమూలము, వామడు, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, తిప్పరీగ, శొంఠి, వాయువిడంగము నేలవేము, కటుకోరోహిణి, ఇది శత్యాదిగణ మనబడును. ఈశత్యాదిగణము సన్నిపాతజ్వరములను పోగొట్టును. మఱియు సతిగాను పద్రవమును గలిగించెడి దగ్గుమొదలగు వానియందుగూడ దీనిని వాడుట యుత్తమము.

—౧౭ బృహత్సాధనము. ౧౭—

శ్లో. బృహత్సౌ పుష్కరం భార్గీ శతీ శృంగీదురాలభా. 180

వత్సకస్య చ బీజాని పటోలం కటుకోహిణీ,
బృహత్సాదిర్గణః ప్రోక్తః సన్నిపాతజ్వరాపహః. 181
కాసాదిషుచ సర్వేషు దేయ సోపద్రవేషు చ,

చిన్నములక, పెద్దములక, పుష్కరమూలము, గంటుభారంగి, కచ్చూరము, కర్కాటకశృంగి, దూలగొండి, కొడిసెపాలవిత్తులు, చేదపల్ల, కటుకోరోహిణి, ఇవి బృహత్సాదిగణ మనబడును. ఇయ్యది కాస ప్రకుశితము లగు సన్నిపాతజ్వరములను హరించును. ఉపద్రవకరము లగు సన్నివిధములయిన కాసగోగములను అణచును.

భార్గీగణము; చతుర్దశాంగము; అభిన్యాసజ్వరఙ్కిత్య; తల్లక్షణము;
—౧౮ { దానియందు కారవ్యాధిరసము; శూలచికిత్స; మాతులుంగుసాయన } ౧౮—
ము; త్రికటుకాది క్వాధములు.

శ్లో. భార్గీ పుష్కరమూలు చ రాన్నాం బిల్వం యవాని
కాం. 182. నాగరం దశమూలం చ పిప్పలీం చాపు సాధయేత్, సన్ని
పాతజ్వరే దేయం హృత్పా ర్శ్వనాహ శూలినాం. 183. కాస శ్వా
సాగ్నిమందత్వం తంద్రిం చ వినివర్తియేత్, ద్విపంచమూలీ షడ్గ్రంథా
విశ్వగృధ్రసఖిద్వయాత్. 184. కఫవాతహరిః క్వాధః సన్నిపాతహరః
పరః. కారవిపుష్కరై రండ్రాయంతీ నాగ గామృతాః. 185. దశమూలీ
శతీ శృంగీయాసభార్గీ పుసర్నవాః, తుల్య మూత్రేణ నిష్కావధ్య పీ
తాః స్రోతోవిశోధనాః. 186. అభిన్యాసజ్వరం ఘోర మాశు హంతి

సముద్భవమ్, మాతులుంగాశ్వభిద్భివ్యావ్యాఘ్రే పాశోరుబూకజః. 187. క్వాఘోలఃకమాత్రాఘోభిన్యాసానాహశూలనుత్, నిద్రోపేతమభిన్యాసం క్షీణం విద్యాద్భతౌజసమ్. 188. కంఠరోధ కిఘశ్వాస హిక్మాసన్యాసవీడితః, మాతులుంగార్ధ్యకరసం దశమూలాంభసా పిబేత్. 189. వ్యోమాబ్ధ త్రిఫలాత్తిక్తపటోలాదిష్టవానక్షైః, సభూనిగబామ్మతాయానైః శ్రీదోషజ్వరను జ్వలం. 190.

గంటుభారంగి, పుష్కరములము, సన్నరాస్త్ర, మారేగువేరు, ఓమము, శొంఠి, దశమూలములు, పిప్పళ్లు వీనిసమభాగకషాయము నేవింపవలయును. దీనిని తొమ్ము, ప్రక్కలు, పిక్కలు మొదలగుచోట్ల నొప్పిగలిగిన రోగులకు సన్నిపాతజ్వరములందు ఇయ్యవలయును. మఱియును దగ్గు, శ్వాసము, మందాగ్ని, ఆసల్యము వీటిని నశింప చేయును.

దశమూలములు, వస, నల్లఉప్పి, తెల్లఉప్పి వీటిసమభాగ కషాయము, కఫవాతములను, సన్నిపాతములను పోగొట్టును. నల్లజీలకఱ్ఱ, పుష్కరములము, కలుకరాగు, ఆముదపువేళ్లు, శొంఠి, తిప్పతీగె, దశమూలము, కచ్చారము, వృషభకముగంధద్రవ్యము, దూలగొండి, గంటుభారంగి, గజ్జెరు వీటిని సమానభాగములను తీసికొని ఆపు పంచితకులూనూర కషాయమును గాచి త్రాగినయెడల రక్తపుకాయములను పరిశుద్ధము చేయును. మాదీఫలము పాషాణభేష మారేడు ములు; అగరుశొంఠి తేగుపండు వీటిని కషాయముచేసి సైంధవలవణమును గోమూత్రమును కలిపి ఇచ్చినయెడల, అభిన్యాసజ్వరము అనాహారు శూల వీటిని పోగొట్టును. నిద్రతుండగు సభిన్యాసజ్వరము గల రోగిని హతజానిగాను క్షీణించినవానిగాను తెలియవలయును. కంఠము ఎండుట, కఫము శ్వాసము వెక్కిళ్లు వీనిచే వీడింపబడుట, ఈబాధలుగల వనుష్యుడు మాదీఫలము అల్లపురసమును కలిపికొని దశమూలకషాయమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు కటుకరోహిణి చేదుచాళ్ల వేపనెక్క అద్దసరము నేలవేము తిప్పతీగె దూలగొండి వీటికషాయమును నేవించిన శ్రీదోషప్రకోపజనితములగు జ్వరములను పోగొట్టును.

— సన్నిపాతములను త్రివృదాదులగు కషాయములు. —

శ్లో. త్రివృద్విశాలా త్రిఫలా కటుకారగ్వధైః కృతః, సత్తారో భేదనః క్వాఘః పేయః సర్వజ్వరాపహః. 191. స్వేదోద్గమే జ్వరే దేయ శుష్కణ్ణో భృష్టకులుప్తజః, ఘృతజ్జిహ్వం జడం సింధుత్ర్యాషణైః స్యాప్లువేతనైః. 192. ఉచ్చుష్కాం సుటితాం జిహ్వం ద్రాక్షయా

మధుపిష్టయా, లేపయే తృణ్యుతం చాస్యం సన్నిపాతాత్తి కే జ్వరే. 193. కాకజంఘా జటా నిద్రాం జనయే చ్చిరసి స్థితా, సన్నిపాతే ప్రకంపంతు శ్రులవంతం న బృంహయేత్. 194. తృష్ణాదాహభిభూతేఽపి న దద్యా చ్చీతలంజలమ్, సన్నిపాతజ్వరస్యాతే కర్ణమూలే సుదారుణః. 195. శోధ స్సంజాయతే తేన కశ్చిదేవ ప్రముచ్యతే, రక్తావసే చనైః పూర్వం సర్పిః పానైశ్చ తం జయేత్. 196. ప్రదేహైః కఫ పిత్తశ్లేష్మైః వమనైః కబళగ్రహైః, గైరికం పాంశుజం శుంఠీ నచా కటుక కాంజీకైః. 197. కర్ణశోధహరో లేప స్సన్నిపాతజ్వరే భృశమ్, కుటుత్థ కట్ఫలే శుంఠీ కారపీ చ సమాశ్రిక్తైః. 198. సుఖోష్ణ ర్లేపనం కార్యం కర్ణమూలే ముహూర్తపాః.

సన్నిపాతమునందు పయోగించుటగిన త్రిపునాదికి సాయములు:—తెల్ల తెగడ పా పరబుడను త్రిఫలములు కటుక గోహిణి రేలచెక్క వీరితో సిద్ధముజేయఁబడిన కసాయమునందు యవక్షారమును కలిపి త్రాగినయెడల సన్నివిధములగు జ్వరములు నశించును. తలనొప్పి తగ్గిపోవును. త్రిదోషముల ప్రకోపముచేతఁ బుట్టిన జ్వరమునందు మిగుల చెమట పుట్టుచున్నట్లున నేయించిన ఉలవలను చూర్ణముచేసి రుద్దవలయును. నాలుక మొద్దువలె ముద్దగిట్టుకొనిపోయినట్లుయిన నైంధ్రవర్ణము శొంఠి మిరియములు పుల్లప్రబ్బలి వీటింపుచు లేపనము చేయవలయును. మిక్కిలి ఎండిపోయినను అతిగా వగలియున్నను అట్టి నాలుకకు తేనెలో ద్రాక్షనునూరి నేతిలోఁగఱిసి సన్నిపాతజ్వర మన్నప్పుడు లేపనము చేయవలయును. కాకజంఘవేరు దంచి దానిని తలపైని వేసి కట్టినయెడల నిద్రను పుట్టించును. సన్నిపాతజ్వరముచేత వడనుచున్నవానిని నూటికివచ్చుచున్నట్టులు ప్రేలువానిని పలుకరింపగూడదు. అతిగాహము, పానేచ్ఛ వీటిలోఁ దపించుచున్నప్పటికి నీటిలో గికి చల్లని నీటి నీయరాదు. సన్నిపాతజ్వరము వచ్చి చివరి దశలోనున్నప్పుడు చెవిదగ్గఱ నొకవిధమగు శోధ పుట్టును. అట్టిశోధ పుట్టినవారిలో నెక్కడనో యొక్కడే నూటికి నొటికి బ్రదుకను.

రక్తమును వెడలించుటచేతను, పిష్పల్వాదిఘృతము పుచ్చుకొనుటచేతనుగాని కఫ పిత్తముల నణచివేయగల ప్రలేపనలచేతను, వాంతులచేతను, అట్టిపదార్థములను భుజించుటచేతను అట్టిశోధను జయింపవలయును. కావిరాయి, శొంఠి, అన్నభేది, వస, కటుకగోహిణి వీటిని కఠినీర్లతో నూరి లేపనచేసినయెడల సన్నిపాతజ్వరములలో వచ్చు కర్ణ శోధన మతిత్వరగా పోగొట్టును. ఉలవలు, నేలగుమ్మడు, నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని

సమానభాగములను తీసికొని నీటితో నూరి కొద్దిగా వెచ్చజేసి చెవిగూబదగ్గల మాటి మాటికి పట్టువేయుచుండవలయును. ఇంతటితో సన్ని పాశజ్వరములకు చేయవలసిన చికిత్సలు ముగిసినవి.

❖ జీర్ణజ్వరచికిత్స: నిదిగి కా క్వాథము. ❖

శ్లో. నిదిగికా నాగరకామృతానాం క్వాథం పిబేన్నిశ్చితవిషు
లీకమ్, జీర్ణజ్వరాఠోచక కాసశూల శ్వాసాగ్నిమాంద్యాద్దిత పీనసేషు.
199. హస్తూర్ధ్వగామయం ప్రాయః సాయం తేనోఽయుజ్యతే, విషులీ
చూర్ణసంయుక్తః క్వాథ శ్చిన్నరుహేలాద్యవః. 200. జీర్ణజ్వరకఫధ్వంసీ
పంచమూలీకృతోఽథవా, కాసాజీర్ణాదుచిశ్వాస హృత్స్వాదుక్రిమి రో
గనత్. 201. జీర్ణజ్వరేఽగ్నిసాదేచ శస్త్యతే గుడవిప్పలీ, కళింగకాః
పటోలస్య పత్రం కటుకరోహణీ. 202. పటోలం శారివా ముస్తం పాతా
కటుకరోహణీ, నిబ పటోలం త్రుఫలా మృద్వికా ముస్తవత్సకా.
203. కిరాతలిక్త మమృతా చందనం విశ్వభేషజమ్, గుడూచ్ఛామలకం
ముస్త మర్జ్జిత సమాహనాః. 204. కషాయా శ్శమయంత్యాశు పంచ
పంచవిధాః జ్వరాన్, సుతితం సతితాన్యేద్య స్త్రుతీయక చతుర్థకా.
205. గుడప్రగాఢాం త్రిఫలం పిబేద్వా విషచూర్దితః, దీర్ఘపత్తక
కర్ణాఖ్యం నేత్రం ఖదిరసంయుతమ్. 206. తాంబూలై స్తద్దినే భుక్తం
ప్రాత ర్విషవినాశనమ్, గుడూచీ ముస్త ధాత్రణాం కషాయం వా
సమాక్షికం. 207.

వాకుడువేళ్ళు, శొంఠి, తిప్పతీగె వీనినికషాయములో విప్పళ్లనుచూర్చ ముకలిపి
త్రాగిన పురాణజ్వరము, అఠోచకము, దగ్గు, శూల, శ్వాసము, అగ్నిమాంద్యము, పీడ, పీన
సరోగము మొదలగు పంచశంఛిపోవును. మఱియును తఱచుచుగా నీకషాయము ఊర్ధ్వా
వయములపై వ్యాపించినరోగమును పోగొట్టును. కావున దీనిని సాయంకాలమునందు
పుచ్చుకొనుచుండవలయును.

తిప్పతీగెకషాయమునందు విప్పళ్లపొడిని పలిపిగాని, లేక పంచమూలములతో చే
సినకషాయమున విప్పళ్లచూర్ణమును కలిపిగాని నేరించినయెడల జీర్ణజ్వరములను, కఫము
ను మొదలంటి నశింపజేయఁగలదు. మఱియును దగ్గు, అజీర్ణము, అస్వసునం దరుచి,
శ్వాసము, లెల్లబారుట (పాండురోగము), కృమిరోగము (అనఁగా నులిపురుగులు) ఈ
మొదలగువానిని గూడను తప్పక నశింప జేయఁగలుగును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణ

జ్వరములయందును, అగ్ని మాంద్యమునందును బెల్లముతోఁ గలిపినపిప్పలిచూర్ణమును నే వించుట చాల యుత్తమము.

(1) కొడి నెపాలపిత్తులు చేదుపొట్లలను వీనిని గాని, సుగంధపాల కటుకరోహిణి. (2) చేదుపొట్ల, కారివ, తుంగముస్తలు, విషబొద్ది, కటుకరోహిణి వీనినిగాని. (3) వేప, చేదుపొట్ల, త్రిఫలములు, ద్రాక్ష, తుంగముస్తలు, చెంగల్యకోష్ఠు వీనినిగాని, (4) నేలవేము, తిప్పతీగె, రక్తచందనము, శొంఠి. (5) తిప్పతీగె, ఉసిరిక, తుంగగడ్డలు ఇట్లు సగముసగము స్లోకములలో చెప్పబడిన అయిదురకముల వస్తువులను క సాయము పెట్టి నేనించిన అయిదువిధములగు జ్వరములను అతిశీఘ్రముగా శాంతింపజేయఁగలవు.

(1) ప్రతిదినము వచ్చెడిజ్వరము (దీనినే అహ్నిక మనియెదురు.) (2) విడువక నచ్చుచుండెడి జ్వరము. (3) దినముమార్చి దినమువచ్చుచుండెడి జ్వరము. (4) మాఘ రోజులకొకసారి నచ్చుచుండెడి జ్వరము, చాతుర్థికజ్వరము, (5) అయిదేసి రోజులకొక మారు వచ్చుచుండెడి జ్వరము అని విషమజ్వరము లయిదువిధములుగా నున్నవి. ఇట్టి విషమజ్వరములచే వీడింపబడుచున్న మనుష్యుఁడు బెల్లముఁగలిపిన త్రిఫలముల క సాయమును త్రాగవలయును.

ముల్లంగి, లవంగపుపట్ల, కాచు వీనిని తాంబూలములలో మాటుపెట్టికొని ప్రాతః కాలములయందు భక్షించుచున్నయెడల ఇయ్యది విషమజ్వరములను పోఁగొట్టును. లేకపోయినచో తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, ఉసిరికపప్పు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన క సాయములలో దేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల విషమజ్వరము తొలగిపోవును.

[విషమజ్వరమున ముస్తాదిక సాయము, అజాజీకల్పము, రసోనాతైలము, ఘృత పాకములు, వేయములు, విషమజ్వరారంభచికిత్స, నీల్యాదిక సాయము, మాంసాద్యాహారములు, చాతుర్థికముల కాష్టాటజము, అంజన క్రియలు, ధూపములు, నస్యములు మున్నగునవి.]

శ్లో. ముస్తామలక గూడూచీ విశ్వోషధ కంటకారికాక్వాథః, వీత స్సకణాచూర్ణః సమధు ర్విషమజ్వరం హంతి. 208. మపశాషధా మృతాముస్త చందనోశీరధాన్యక్తైః, క్వాథ స్తృతీయకం హంతి శర్కరామధుయోజితః. 209. వాసాధా త్రీసిరాదారుషభ్యానాగరసాధితః, సితా మధుయతః క్వాథః చాతుర్థికనివారణః. 210. మఘనా సర్వజ్వరసుత్తేఘాబీదలజోరసః, అజాజీగుడిసంయుక్తా విషమజ్వరనాశినః. 211. అగ్ని సాదం జయే త్సమ్యక్ వాతరోగాంశ్చ నాశయేత్. రసానకల్పం తిల

తైలమిశ్రం యోఽశ్నాతి నిత్యం విషమజ్వరాంతః. 212. విముచ్యతేనాఽ
 పృచిరా జ్వరేణ వాతామయై శ్చాపి సుఘోరరూపైః, ప్రాతఃప్రాత
 స్ససర్పిర్వా రసానముపయోజయేత్. 213. విప్పలీనర్థమానాంవాపి బేత్
 క్షీరరసాశ్చ, షట్పలం వా పి బేత్సర్పిః పథ్యాం వా మధునా పి బేత్.
 214. పయస్సైలం ఘృతంచైవ విదారీక్షురసం మధు, సుచూర్ణ్య పా
 యయేదేత ద్విషమజ్వరనాశనమ్. 215. పయసా నృషదంతస్య శక్త
 ద్వేగాగమే పి బేత్, [పిప్పలీశర్కరాక్షౌద్రం ఘృతంక్షీరం యథాబలం,
 ఖాజేన మధితం పేయం విషమజ్వర నాశనం.] పృషస్య దధిమండేన
 సురయావా సస్సైంధవం. 216. నీలినీ మజగంధాంచ త్రివృతాం
 కటురోహణీ, పి బే జ్వరస్యాగమనే స్నేహస్వేదోపపాదితః. 217.
 సురాం సమండాం పానార్థే భక్ష్యార్థే చరణాయుధాన్, తిత్తిరీంశ్చ
 మయూరాం శ్చ ప్రయుజ్యా ద్విషమజ్వరే. 218. అగ్లౌటజ
 సహస్రేణ ద్రవేణ సుకృతం పి బేత్, పేయాం ఘృతప్లుతాం జంతుః
 చాతుర్థకహరాం త్రిహం. 219. సైంధవం విప్పలీనాంచ తండులాస్య
 మనశ్శిలాః, నేత్రాంజనం తైలపిష్టం విషమజ్వరనాశనం. 220. వ్యాఘ్రీ
 రసా హింగుసమా నస్య తద్వత్సస్సైంధవా, కృష్ణాంబరదృఢా బద్ధం
 గుగ్గులూలాకఫుచ్ఛజః. 221. ధూపశ్చాతుర్థికం హంతి తమస్సూర్యశివో
 దిశః, శిరీషపుష్పస్వరసా రజనీద్వయసంయుతః. 222. నస్యం సర్పి స్స
 మాయోగా చ్చాతుర్థికజ్వరం జయేత్, నస్యం చాతుర్థికం హంతి రసా
 వాగస్త్యవత్రజః. 223.

ముస్తకాదిగణమును చెప్పమన్నాడు, —తుంగముస్తలు, ఉశిరికపొట్టు, తిప్పతీ
 గె, శొంఠి, వాఙ్కుడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును, పిప్పళ్ల మార్జమును,
 తేనెను కలిపి పుచ్చుకొనిఁబయెడల విషమజ్వరము నశించిపోఁగలదు.

శొంఠి, తిప్పతీగె, తుంగముస్తలు, రక్తచందనము, వట్టివేళ్లు, ధనియములు వీటి
 తో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయమునందు చక్కరను, తేనెను కలిపి త్రాగిఁబయెడల
 మూఁడురోజుల కొకతూరి ముప్పు విషమజ్వరము నశించిపోవును. అద్దసరము, ఉసిరిక
 పొట్టు, వట్టివేళ్లు, దేవనారచెక్క, కిరకకాయలు, శొంఠి, వీటితోఁటి సిద్ధముచేయఁ

బడిన కషాయముతో కలకండ, లేనను కలిపి పుచ్చుకొనిన చాతుర్థికజ్వరములు మొదలంట నశించిపోవును.

నల్లవావిలియును రసమును తీసి కానిలో లేనను కలిపి త్రాగినను కాని, లేక బెల్లమునందు జీలకఱ్ఱను పొడిగా నూరి కలిపి తినినగాని విషమజ్వరము నశించి పోగలదు. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యమును మొదలంట నశింపజేయును. చుట్టియును వాతతోగములను కూడ శీఘ్రముగానే పోగొట్టగలుగును.

విషమజ్వరముచేత బాధపడుచుండెడివాను శైల్లలికల్మషు, నూనెనుకలిపి ప్రతి దినమును తినుచున్నయెడల విషమజ్వరములును, అతిభయంకరములను వాతతోగములును తొలగి దూరముగా పోవును. ఉదయమునందు ప్రతిదినము శైల్లలికల్మషమును నేతితో అద్దకొని తినుచుండినయెడల కాని, పాలుత్రాగెడి యభ్యాసముగల, లేక, మాంసమును భుజించు నలవాటుగలిగిన విషమజ్వరరోగి పెద్దపిప్పళ్ళకి సాయమునుగాని, ఆముదమును గాని, నారుపలముల నెత్తినత్రాగినగాని, అదియును లేకయున్నచో కరక్కాయలను లేనెతోకూడా నూరిగాని, పాలు, నూనె, నెయ్యి, నేలగుమ్మడిరసము, చెఱకురసము, లేనె, వీటిని నూరికొనిగాని త్రాగినయెడల విషమజ్వరములు నశించును.

పిప్పళ్ళుచూర్చుము, కలకండ, లేనె, నేయి, పాలు వీటిని మంటిపాత్రలో పోసి బలముకోలఁది చిల్లికి త్రాగినయెడల విషమజ్వరములను పోగొట్టును. విషమజ్వర మతిశీఘ్రముగా వచ్చుచున్నయెడల ఎద్దుపేడ పాలలో కలిపికొని త్రాగవలయును. లేకపోయినయెడల ఎద్దుపేడను సైంధవఃపణముతో కలిపి పెరుగునీటితోగాని, కల్లుతోగాని కలిపి త్రాగవలయును. నీలివేళ్లు, వాయంటలకు, తెల్లతెగడ, కటుకరోహిణి వీగితోచేయఁబడిన కషాయమును, చెచ్చుటగలవానికి జ్వరమువచ్చినయెడల నీయవలయును.

త్రాగుటకు మజ్జికకలిపిన కల్లును, తినుటకు కోడిమాంసమును ఇయ్యవలయును. తిత్తిరిపక్షి, నెమలి వీట్లయొక్క మాంసమును విషమజ్వరములలో నుపయోగింపవలయును. వేయించితాకులరసముతో పానకమును సిద్ధముచేసి నేతిని కలిపి మూడుగోజాలు పుచ్చుకొనినయెడల చాతుర్థికజ్వరములు నశించిపోవును.

సైంధవలవణము, పిప్పలిగింజలు, మణిశింప వీటిని నూనెతో నూరి కన్నులకు కాటుకగా నుపయోగించిన విషమజ్వరములు మొదలంట నశించును. వాంతుడు, వస, ఇంగవ, సైంధవలవణము వీటిని తైలములో నూరి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల విషమజ్వరములు హరించిపోవును.

నల్లనిగుడ్డలో గుగ్గలమును గుడ్డగుబయొక్కతోక ఈకలను కట్టి కాల్చి వేయఁ బడినధూపము నూర్చుఁడు చీకటిని పాఱదోలినట్లు చాతుర్థకజ్వరమును పోఁగొట్టును. దిరిసిన పూవులయొక్క రసమునందు పసుపును, మ్రాసుపసుపును కలిపి నేతితో చేర్చి నస్యమునుగా నుపయోగించినయెడల చాతుర్థకజ్వరముల నణఁచివేయఁగలదు. లేకపోయినయెడల, అది సెఱకులను రసమును పిండి నస్యమునుగా నుపయోగించినను చాతుర్థక జ్వరములను నశింపజేయును.

[జ్వరములకు అష్టాంగధూపము; అపరాజితాధూపము తృతీయజ్వర

ఏకాహిక సర్వజ్వరములకు చిటుకాలు; ఆగ్రతుజ్వరమునకు

లింత్రము మొదలగునవి.]

పలంకిపా నింబపత్రం వచా కుష్ఠం హారితకీ, సర్వపా స్సయవా
స్పర్షి ధూపనం జ్వరనాశనమ్. 224. పురథ్యామవచా (?) సర్వ నింబార్థా
గురుదారుణీః, సర్వజ్వరహరో ధూషకార్యోఽయమఃరాజితః. 225. జై
డాలంవా శశ్వద్ర్యోజ్యం వేషమానస్య ధూపనే, అపామార్గజటాకట్యాం
లోహైస్తైస్స ప్తతం తుభిః. 226. బద్ధ్యావారేరవే స్తూర్ణం జ్వరం హంతి
శృతీయకమ్, కాకజంఘా బలా శ్యామా బ్రహ్మదండీ కృతాంజలిః. 227.
పుష్పిపర్ణి త్వపామార్గః తథా భృంగరజోష్ఠమీః, ఏషా మన్యతమం
మూలం పుష్పేణోద్ధృత్య యత్నతః. 228. రక్తసూత్రేణ సంవేప్య బద్ధ
మైకాహికం జయేత్, మూలం జయంత్యా శ్శిరసా ధృతు సర్వజ్వరా
పహమ్. 229. కర్క సాధారణం జప్యత్ తృతీయః చతుర్థకా, ఆగంతు
రనుబంధీ హి స్తాయతో విషమే జ్వరే. 230.

గుగ్గలము, వేపఆకులు, వన, చెంగల్వకోష్ఠ, కరక్కాయబెరడు, ఆవాలు, కొడిసెపాలనిస్తులు, నేయి వీటితో వేయఁబడిన ధూపము జ్వరమును నశింపజేయును. దీనినే అష్టాంగధూప మని చెప్పెదరు. గుగ్గలము, కామంచిగడ్డ, (లేక, దవనము) వన, సజ్జకంకలు, వేపఆకు, జిల్లేడుఆకులు, అగురు, దేవదారుచెక్క వీటితో వేయఁబడిన ధూపము, అన్నివిధములగు జ్వరములను నశింపజేయును. దీనిని అపరాజితాధూప మని యనెదరు.

జ్వరముచే వంతుమన్న ముఱుఘ్యునికి సిల్లిపెంటికలను తెచ్చి ధూపమునుగా వేయవలయును. ఉత్తరేణు వేరును ఎఱ్ఱనినూలుపోగులతో గట్టి అనివారమునాఁడు తాయెఱులగున మొలలో గట్టిన మొదల మూడుమూఁడు గోజాలకు వచ్చు జ్వరములు శీఘ్రము

గా నశించిపోవును. కాకిదొండ, ముత్తవపులగము, నీలి, బ్రహ్మదండి కోలపొన్న, ఉత్తరేణు, గుంటగలరాను వీటిని ప్రైతిగా నే వీనిలో నేదైన నొకవేరును పుష్కనత్రమున నూడబెరికి ఎఱునిదారులుతో చుట్టి కట్టికొనినయెడల ఒక్కొక్కరొకజాన వచ్చెడి జ్వరములను అనగా నై కాహిక జ్వరములను అణచివేయును.

తక్కిలియొక్కవేరును తలమీద ధరించినయెడల నన్నివిధము లగు జ్వరములను పోగొట్టును. తృతీయకజ్వరములయందును, చాతుర్థక జ్వరముల యందును సాధారణము గా పనిచేయుటకు నదలిపెట్టవలయును. విశేషముగా మాతాత్తుగా వచ్చినజ్వరము గూడను విషమజ్వరములలోనే చేరికయును నని లెక్కపెట్టబడును.

❖ ఏకాహికజ్వరనాశనమంత్రాదులు. ❖

శ్లో. గంగాయా ఉస్తరే కూలే అపుత్ర స్తావసో మృతః, తస్యై తిలోదకం దద్యాన్మచ్చ్య త్యేకాహికో జ్వరః. 231. ఏతన్తంత్రేణ చా శ్వత్థ పత్రహస్తః ప్రతర్పయేత్, సోమం సానుచరం దేవం సమాత్మగణ మీశ్వరం. 232. పూజయన్ ప్రయత శ్శీఘ్రం ముచ్చ్యతే విషమజ్వరాత్, విష్ణుం సహస్రమూర్ధానం చరాచరపతిం విభుం. 233. స్తువన్నామస హస్తేణ జ్వరౌ స్సర్వా స్వ్యాపోహతి, కృతాసురాసురైఃపూర్వార్థనన్వం తరిసమర్చనా. 234. కల్పక్తే విధానేన సావిధేయాసభక్తికం, సర్వ జ్వర విముక్త్యర్థం సదారోగ్యాభికాంక్షిభిః. 235.]

ఏకాహికాదిజ్వరములు నశించిపోవుటకు మంత్రాదులను చెప్పుచున్నాడు — గంగానదియొక్క యత్తరపుగట్టిన నొకమహర్షి పుత్రులులేక చిరకాలము తపస్సును చేసి చనిపోయి యుండెను. ఆయుషికి తిలోదకముల నిచ్చినయెడలను ఏకాహిక జ్వరమునుండి మనుజుడు వి సదలయగును.

ఇది మంత్రము:—ఈమంత్రముచేత రాగిఆకులను చేతిలో నుంచుకొని తర్రణము చేయవలయును. పార్వతీసహితుడను, అనచ సహితుడును, మాతృగణవిరాజితుడునగు ఈశ్వరుని ప్రాతఃకాలమున పుజించిన యెడల విషమజ్వరము లన్నియు నశించి పోగలవు. మేయితిలలుగలవాడును, చరాచరముల కధిపతియు నగు సహస్రధ్వజుడైన విష్ణు దేవుని సహస్రనామములచే గీర్తించితిమేని అన్నివిధము లగు జ్వరములును శాంతి నొందును. ఇందులో కుండలీకరణములోనిశ్లోకము ప్రక్షిప్తము. గనుక టీక వ్రాయఁబడలేదు.

— జ్వరమునందు ఘృత ప్రయోగము. —

శ్లో. జ్వరాః కషాయై ర్వమనై ర్లంఘనై ర్లఘుభోజనైః,
రూక్షస్య యేన శామ్యంతి సర్వి స్తేషాం భిషజ్జితమ్. 236
నిర్దశాహమపి జ్ఞాత్వా కఫోత్తర మలంఘితమ్,
నసర్పిః పాయయే త్ప్రాజ్ఞః శమనై స్త ముపాచరేత్. 237

రూక్షగల మనుష్యునికి జ్వరమువచ్చిన కషాయములచేతను, వమనోపధములచేతను, లంఘనములచేతను, లఘుభోజనములచేతను ఉపశాంతిని పొందనియెడల నేలిన త్రాగింపవలయును. కఫ మెక్కువగా గలవానికిని, లంఘనము లేని జ్వరపీడితులకును పదిదినములు గడచినతరువాత చక్కగా బోకించి వైద్యుడగువాడు నేలిన త్రాగింపఁగూడదు. మతియు అప్పుడు చేయవలసిగది శమనములచేతను, బోపధములచేతను, నాజ్వరములను ఉపశాంతిఁ బొందించుటయే యై యున్నది.

— జ్వరమునందు ఆహారనియమము; పిప్పలాద్యఘృతము; ఘృతపాకమున వస్తుపామాణము. —

శ్లో. యావల్లఘుత్వాదశసం దద్యా న్నాంసరసేన తు, మాంసార్థ మేణలావాదీన్యక్త్వా దద్యా ద్విచక్షణః. 238. కుక్కుటాంశ్చమయూరాంశ్చ తిత్తిరిం క్రాంచమేన చ, గురూష్ణత్వా న్న శంసంతి జ్వరే కేచి చ్చికిత్సకాః. 239. లంఘనే నానిలబలం జ్వరే యద్యధికం భవేత్, భిషజ్జాత్రా విక ఎజ్జో దద్యా త్తా నపి కాలవిత్. 240. పిప్పల్య శ్చందనం ముస్త ముశీరం కటురోహణీ, కలింగ కాస్తామలకీ శారివాతివిషే సిరా. 241. ద్రాక్షామలకబిల్వాని త్రాయమాణా నిద్ధిగికా, సిద్ధ మేతైర్ఘృతం సద్యో జ్వరం జీర్ణ మపోహతి. 242. క్షయం కాసం శిరశ్శూలం పార్శ్వశూలం హలీమకమ్, అంగాభితాపమగ్నిం చ విషమం సన్నియచ్ఛతి. 243. పిప్పల్యాగమిదం క్వాపి తన్త్రే క్షీరేణ పచ్యతే, యత్రాధికరణే నోక్తి ర్గణేన్యా త్సేహసంవిధౌ. 244. తత్రైవ కల్పనిర్యాహో విష్యేతే స్నేహవేదినా, ఏతద్వాక్యబలేనైవ కల్పసాధ్యం పరం ఘృతమ్. 245.

ఎంత లఘువుగానున్న ఆహారమైనను మాంసరసముతోటి గూడ కలిపి ఈయవలయును. లేడి, లావుకపిట్ట మొదలగు జంతువుల మాంసములను మాంసముతినటకు శోధి

కపడినయెడల యుక్తిగానీయవలయును. కోడి, నెమలి, తీకుప, క్రాంచపిట్ట వీటిమాంసము చాల గురుపదార్థము. కావున గొందరువైద్యులు వీనిమాంసమునిచ్చుటకు సమ్మతంపరు.

లంఘనము చేయుటచేత జ్వరమునందు వాయువునకు అధికబలము కలిగినయెడల మాత్రల వికల్పభావములను సరిగా నెఱిగింపరాదును, సమయాసమయముల నెఱిగి నవాడునై వైద్యుడు కోడి మొదలగువానియొక్క గురువగు మాంసమును గూడ నీయ వచ్చును. వీపుళ్లు, రిక్తచందనము, తుంగము స్తలు, చట్టివేళ్లు, కటుకగోహిణి, కోడి నెపాల విత్తులు, నేలఱిసిరిక, సుగంధపాల, అతివస, కోలసన్ను, ద్రాక్ష, ఉసిరిక, ప్రబ్బలి, మారేడు, కంక్రానుగ, వాకుడు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి జీర్ణజ్వరములను శీఘ్రముగా నణఁచును. మఱియును ఝయ, దగ్గు, తలనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పి, హలీసుకము, అవ యములమంటలు, విషమాగ్ని ఈరోగములను పోగొట్టును.

ఇయ్యది పిప్పల్యాదిగణము. — ఈపిప్పల్యాదిగణము కొన్ని గ్రంథములలో కొంద టిచేత పాలలో పక్వముఁజేయఁబడు నని చెప్పఁబడియున్నది. దానినే పిప్పల్యాదిక్షీర మందురు. తైలములను చెప్పనలదు గణవిషయము అధికరణములో చెప్పఁబడకపో యినయెడల నచ్చట స్నేహాదివిధుల నెఱిగినవైద్యుడు కల్పమును, నిర్యాహమును తీసికొనవలయును. ఈవాక్యబలముచేతనే కల్పసాధ్యము ఘృత మగుచున్నది.

శ్లో. జలస్నేహకాషధానాంతు ప్రమాణం యత్ర నేరితమ్,
తత్రస్యా నౌషధా త్స్నేహః స్నేహతోయం చతుర్థణమ్. 246. అనుక్తే
ద్రవకార్యే తు సర్వత్ర సలిలం మతమ్, ఘృతతైలగుడాదీం శ్చనై
కాహా దవతారయేత్ 247. పుష్పితాస్తు ప్రకుర్వంతి విశేషేణ గుణా
న్యతః, స్నేహకల్లో యదాంగుల్యా వర్తితో వర్తివ ద్భవేత్. 248.
నహ్నా ష్టిప్తే చ నో శబ్దః తదా సిద్ధిం వినిర్దిశేత్, శబ్దే పుష్పరమం
ప్రాప్తే ఘనస్యోరమే తథా. 249. గంధవర్ణరసాదీనాం సంపత్తౌ సిద్ధి
మాదిశేత్.

నీరుమున్నగువానికి కొల్లుల చెప్పనలదు చేయవలసినపనులఁ జెప్పుదున్నాఁ డు. — నీళ్లకు, చమురునకు, బొప్పిమునకు ప్రమాణములను చెప్పనిస్థలములయందు బొప్పి మధునకంటె చమురు నాలుగురెట్టిధికముగాను, చమురుకంటె నీటినినాలుగురెట్లు అధిక ముగాను తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థములను చెప్పక యుండినచోటుల నన్నిస్థలము లలోను నీటినే తీసికొనవలయును. నెయ్యి, నూనె, బెల్లము మొదలగువాని నొకేదినములో సిద్ధము చేయఁగూడదు.

ఏలయనఁగా—నడుమ నొకదిన మవకాశ ముంచి చేసినయెడల నెక్కుడు ఫలమును గుణము నిచ్చుచుండును. స్నేహకల్పము అంఁగా చురుతో చేసెడి కల్పమును శ్రేణితో త్రిప్పినప్పుడు వత్తివలె అయిపోయినయెడలను, నిప్పులో వేసినయెడల చప్పుడుగాక యుండినను సిద్ధి యయ్యె నని చెప్పవలయును. చప్పు డణఁగిపోయి, భగ్గునుట తగ్గిపోయి, వాసన, కాంతి, రుచి ఈ మొదలగునవి పుట్టినట్లయిన సిద్ధిఅయినదని చెప్పవలయును.

—❖ ఊరపట్టుల ఘృతము. ౧౯ —

శ్లో. పంచకోలై స్సనిధూత్తైః పలిక్తైః పయసా సమమ్. 250

సర్పిః ప్రసంగ శృతం స్త్రీహా విషమజ్వరగుల్మనత్,
అత్ర ద్రవాంతరానుక్తేః ఊరమేవ చతుర్థమ్. 251

ద్రవాంతరేణ యోగేహి ఊరం స్నేహసమం భవేత్.

శొంఠి, పిప్పలి, పిప్పలీమూలము, చెవ్యము, చిత్రమూలము ఈయైదిటిని పంచకోలము అని యింటిదరు. ఈపంచకోలములను, సైంధవలవణమును ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్కచులమును గ్రహించి ఒకప్రస్థమునేతని పాలనొకప్రస్థము పోసి ఘృతమును చేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది తిల్లేరోగమును అనగానల్లిని, విషమజ్వరమును, గుల్మములను పోఁగొట్టును. ఇచ్చట మఱి ఇతరమైన ద్రవపదార్థ మేనియును చెప్పక పోయినయెడల పాలనే నాలుగుకట్టధికముగా తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థము నితరమును దేనినైనను చెప్పినయెడల చురుకుతో సమానముగానే పాలను గ్రహింపవలయును.

—❖ దశమూలపట్టుఁ ఘృతము; కషాయక్షీరాదుల పరిమితి. ౨౦ —

శ్లో. దశమూలీరసే సర్పిః సక్షీరే పంచకోలకైః. 252. సత్కారైర్హంతి తత్సర్వం జ్వరకాసాగ్నిమాందతాః, వాతపిత్తకఫవ్యాధీన్ స్త్రీహానంచాసి పాండుతాం. 253. క్వాధ్యా చ్చతుర్థణం వారి పాదస్థం స్యా చతుర్థణం, స్నేహా త్స్నేహసమం ఊరం కల్కస్తు స్నేహపాదికః. 254. చతుర్థణం త్వష్టగుణం ద్రవద్వైగుణ్యతా భవేత్, పంచప్రభృతి యత్ర స్యుర్ద్రివాణి స్నేహసంవిధౌ, తత్ర స్నేహసమా న్యాహు రర్వా క్చ స్యా చ్చతుర్థణం. 255.

దశమూలముయొక్కరసము, పాలు, పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్యము, చిత్రమూలము, శొంఠి, యవజ్వరము వీటియందు సిద్ధము చేయఁబడిన నేయిజ్వరమును, దగ్గును, అగ్నిమాంద్యమును, వాతపిత్తకఫరోగములను, స్త్రీహానాహము

లను పాండురోగమును నశింపజేయును. ఇయ్యది దశమాలపట్టులక ఘృత మనఁ బడును. కషాయమునకుఁ దగినట్టులు నాలుగురెట్లు నీటిని తెచ్చి చమరు, పాలు వీటిని సమానముగా తీసికొనవలయును. మఱియును చమరుతో కూడ నాల్గవభాగము కల్కమును తీసికొనవలయును. ద్రవపదార్థముయొక్క రెండవభాగములో నెనిమిదిరెట్లు గ్రహింపవలయును. ద్రవమును విధించుటయందు అయిదుమొదలుకొని అయినపుడు చమరుతో సమానముగానే యని చెప్పియున్నారు. ముందమాత్రము నాలుగురెట్లు మాత్రమే.

❖ వాసాదిఘృతము. ❖

శ్లో. వాసాః గుడూచీం త్రిఫలాం త్రాయమాణాం య వాసకమ్,
పక్త్వా తేన కషాయేణ పయనా ద్విగుణేన చ. 256

పిష్పల్యమలమృద్వీకా చందనోత్పలనాగ్నోరైః,
కల్కీ-కృతైశ్చ విపచే ద్భృతం జీర్ణజ్వరాపహమ్. 257

అడ్డపరము, తిప్పతీగ, త్రిఫలములు, కలుక్రాసుగ పేరు, తీటకసింద వీటితో కషాయముగాగాచి ఆకషాయమునకు రెండురెట్లు పాలను చేర్చవలయును. పిష్పళ్లు, ఉసిరిక, ద్రాక్ష, రక్తచందనము, కలువగడ్డ, శొంఠి వీటిని కల్కముచేసి నేతియందు పక్వముచేయవలయును. ఈఘృతమునే వాసాద్యఘృతమని యిదియెదరు. ఇయ్యది పురాణజ్వరముల నన్నిటిని బోగొట్టును.

[గుడూచ్యాదిపంచఘృతములు; ఔషధదానకాలము; క్షీరఃపయమునందు విధినిపే
ధములు; పంచమాలీక్షీరము; పాకవిధి; మలబద్ధమునకై త్రికటుకాదిక్షీరము;
పునర్నవాదిక్షీరము; క్షీరవీర్యభేదము; శోధనక్రియ;
మదనాదియోగములు; విరేచనౌషధులు; శిరో
విరోచనము; అభ్యంగనాదివిధులు.]

శ్లో. గుడూచ్యాః క్వాథకల్కాభ్యాం త్రిఫలాయా వృషస్య
చ, మృద్వీకాయా బలాయా శ్చ సిద్ధా న్నేహోజ్జ్వరచ్చిదః. 258. జ్వరే
పేయాః కషాయాశ్చ సర్పిః క్షీరం విరేచనమ్, పడపే పడపే దే
యం కాలం వీక్ష్యామయస్య చ. 259. జీర్ణే జ్వరే కఫే క్షీణే
క్షీరంస్యాదమృతోపమమ్, తదేవ తరుణే పీతం విషవద్ధంతి మానవమ్.
260. కాసాచ్ఛ్వాసాచ్ఛ్చిరశ్శూలాత్ పార్శ్వశూలాత్సపీనసాత్, ముచ్య

తే జ్వరితః పీత్వా పంచమూలీశృతం పయః. 261. ద్రవ్యా దప్తగుణం క్షీరం క్షీరా త్రోయం చతుర్గుణం, క్షీరావశేషః కర్తవ్యః క్షీరపాకే త్వయం విధిః. 262. త్రికంటకబలా బిల్వ గుడనాగరసాధితం, వర్షోమూత్ర విబంధమ్నం శోధజ్వరహరిం పయః 263. వృశ్చీర విశ్వవర్షాధూ పయ శ్చోదకమేవచ, పచేత్ క్షీరావశిష్టం తు తద్ధి సర్వజ్వరాపహం. 264. శీతం కోష్ఠం జ్వరే క్షీరం యథాస్వైరాషధై ర్యుతం, ఏరండమూల సిద్ధం వా జ్వరే సపరికర్తితే. 265. జ్వరిభ్యో బహుదోషేభ్యః ఊర్ధ్వం చాధశ్చ బుద్ధిమాన్, దద్యాత్సంశోధనం కాలే కల్పే యదుపదేక్ష్యతే. 266. మదనం విప్పలీభి ర్వా కలింగై ర్మధుకేన వా, యుక్తముష్ణాంబునా పీతం వమనం జ్వరశాంతయే. 267. ఆరగ్వధంవా యసా మృద్వీకానాం రసేన వా, త్రివృతాం త్రాయమాణాంవా యసా జ్వరితః పిబేత్. 268. జ్వరక్షీణస్య న హితం వమనం న విరేచనం, కామంతు పయసా తస్య నిరూహై ర్వా హరేన్దలాన్. 269. ప్రయోజయే జ్వరహరాన్నిరూహాన్సానువాసనాన్, పక్వాశయగతేదోషే వక్ష్యంతే యేచ సిద్ధిః. 270. గారవే శిరసః శూలీ విబద్ధేష్వింద్రియేషు చ, జీర్ణజ్వరే రుచికరం దద్యాత్చీరవిరేచనం. 271. అభ్యంగం శ్చ ప్రదోషం శ్చ సన్నేహాన్ సానువాసనాన్, విభజ్య శీతోష్ణకృతాన్ దద్యాజ్జీర్ణజ్వరే భిషక్. 272. తై రాశు ప్రశమం యాతి బహిర్దాగతో జ్వరః, లభంతే సుఖ మంగాని బలం వర్ణశ్చ వర్ధతే. 273.

గఢాచ్యాదిఘృతమును చెప్పచున్నాడు. — తిప్పతీగయొక్కగాని, త్రిఫలములయొక్కగాని, ద్రాక్షకషాయముయొక్క కల్కముగాని, ముత్తువపులగముయొక్కగాని, కషాయముతోనేనియు, కల్కముతోనేనియు సిద్ధముచేయఁబడినతైలము జ్వరములను మొదలంట హరింపఁజేయును. దీనిని గుఢాచ్యాదిఘృత మని యనెదరు.

జ్వరమువచ్చినప్పుడు రోగమును, కాలమును చక్కఁగా పరికించి పానకములనుగాని, కషాయములనుగాని, తైలములను, పాలను, విరేచనౌషధములను వీటిని ఆరారుదినముల కొక్కొక్కలేప నీయవలయును. జీర్ణజ్వరము అనఁగా పురాణజ్వరము వచ్చినప్పుడు కఫముబొత్తిగా క్షీణించిపోయినమీఁదట పాలనిచ్చినయెడల అమృతముతో సమాన మగును. కాని తరుణజ్వరమునందు పాలను త్రాగించినయెడల ముఖమ్యని విషముచంపిన రీతిగా అది చంపి వేయును.

పంచమూలములయందు పక్షము చేయఁబడిన పాలను జ్వరితుఁడు త్రాగినయెడల దగ్గు, శ్వాసము, శిరోవేదన, పార్శ్వపునొప్పి, పీనస ఈ రోగములనుండి విడుదల చేయఁబడును, ఇచ్చట మూలికకంటే (ద్రవ్యముకంటే) ఎనిమిదిరెట్లు పాలును, పాలకంటే నాలుగురెట్లు నీరును కలిపి పాలుమాత్రము మిగిలియుండునట్లుడుకఁబెట్టి దింపి నేవింపవలయును. పాలలో పాకముచేయవలసినప్పుడు చేయదగినరీతి యిది.

త్రికటుకములు, మత్తువపులగము, మునఁగ, బెల్లము, శొంఠి వీనిచే సిద్ధము చేయఁబడినకషాయము మలమాత్రములు బద్ధిఁబోవుటను పోఁగొట్టును. శోఘకలిగిన జ్వరములను గూడ నశింపఁజేయును. తెల్లగలిజేరు, మారేడుపేరు, ఎఱ్ఱగలిజేరుపేరు, పాలు, నీరు వీటినిన్నిటిని కలిపి వండి పాలుమాత్రము మిగిలియుండు సమయమున దించి తీసికొనవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు జ్వరములను పోఁగొట్టును. తగుమాత్రముగా ఔషధముఁ గలిపివీయును కొంచెము వేడిగా నున్నపాలు జ్వరము వచ్చిన సమయములలో మిక్కిలి హితకరము అగును. లేకపోయిన యెడలను పరికర్తితోకఁగివచ్చినజ్వరములను అనఁగాజ్వరమునందఁ గుదస్థానముకఁ త్తిరించినట్లుఁడువానిలో ఆముదపువ్రేళ్లతో కాచి సిద్ధముఁ జేయఁబడిన ఘృతము హితకరము అగును. అనేకవిధములగు రోషములతో కలిసికొనివచ్చిన జ్వరములవారలకు బుద్ధిమంఁడగు వైద్యుఁడు సమయమునగుర్తించి క్షయములో చేప్పఁబడిన ప్రకారము వమనములకుగాని, విరేచనములకుగాని యౌషధమును ఇప్పించవలయును. మఱి కాయరసమును విష్పల్లకషాయముతోగాని, కొడిసెపాలను యష్టిమధుకములతోటిగాని, కాంచబడిన వేడి నీటితోగాని తీసికొనినయెడల వాంతులును, జ్వరమును ఉపశమించి పోవును.

లేకున్నచో — రేలచెక్కను పాలతోగాని, ద్రాక్షారసముతోగాని, తెల్లతెగడరసముతోగాని, కలుక్రాసుగచెక్కతోగాని చేర్చి కాచి జ్వరముగలవాఁడు త్రాగవలయును. జ్వరముచేతకృశించిన మనుష్యునికివమనములుగాని, విరేచనములుగానిహితములు కావు. ఎవరికైనను విరేచనములకు తీసికొనవలయు నని శోరక [అనగా నిర్బంధము] ఉండినయెడల ఆరోగికి పాలనిచ్చిగాని, నిరూహములచేతఁగాని మలమును పోఁగొట్టవలయును. మఱియును జ్వరమునుపోఁగొట్టునట్టివియు అనువాసనలతోగూడినవియు నగు నిరూహములను ప్రయోగింపవలయును. వీనిని మలదోషము జీర్ణకోశమునందున్నప్పుడే యుపయోగింపవలయును. ఇట్టినిరూహముల నన్నిటిని మున్నందు చేప్పఁగలము.

శరీరము బరువెక్కుట, తలయండు శూలనొప్పి గలుగుట, ఇంద్రియములన్నియును విశేషముగా మూసికొనిపోవుట, ఇట్టి లక్షణములుగల జీర్ణజ్వరము వచ్చినవానికి రుచినికలిగించు శిరోవిరేచనమును ఈయవలయును. పురాణజ్వరములయందు వైద్యుఁడు

తైలసహితములును, అనువాసనాసహితములును నగు అభ్యంగనములను అనగా తలం
ట్లను, లేపనములను వేగువేరుగా విభాగించి చల్లగాను వేడిగాను చేసి ఇచ్చుచుండవల
యును. ఈయంపచారములవలన చెరుడుపట్టినట్టి జ్వరములుకూడ యణగిపోవును. అంగ
ములయందు నుభము కలుగును. బలము, కాంతియును హేచ్చును.

— పట్టు-ట్యర తైలము. —

శ్లో. సువర్చికానాగరకుష్ఠమూర్వాలాతూనిశాలోహితయస్తికాభిః
తైలంబృరేషష్టణతక్రసిద్ధమభ్యంజనాత్ శీతవిదాహనుత్స్విత.
దధ్నుః ససారకస్యాత్ర తక్రం కట్యర మిష్యతే,
ఘృతన తైలపాకేఽపి తైలే ఘోషోధికః పరః. 274

సజ్జ్వరము, శొంఠి, కోష్ఠ, చాగమట్ట, లక్క, పసుపు, మంజిష్ఠ, య
ష్ఠిమధుకము వీటికల్కుముగాని, కషాయముగాని ఆరుకెల్ల మజ్జికలో కాచి తైల
మును దున్నెయెడల బృహమునందలి శైత్యము, దాహమును హరించిపోవును. నేయి కలి
సిన పెరుగు మజ్జికు కట్నమునిఈశాస్త్రజ్ఞులపరిభాషగలదు. తైలమునందువలెనే నేయి
యందుకూడ పక్వముచేయవచ్చును. తైలము అనగా నూనెలో పక్వముచేసిన ఎక్కువ
యెద్దపకమును, నేతిలో పక్వముచేసిన ఆయెద్దపకము శాంతమును బొందును.

— అభ్యంగముల కంగారక తైలము. —

శ్లో. మూర్వా లాతూ హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా సేంద్రవారుణీ,
బృహతీ సైంధవం కుష్ఠం రాన్నా మాంసీ శతావరీ. 275
ఆరనాలాథ కేనైవ తైలప్రసృ విపాచయేత్,
తైలమంగారిం నామ సర్వజ్వరవిమోక్షణమ్. 276

అంగారక తైలమును చెప్పచున్నాడు. — చాగమట్ట, లక్క, పసుపు, మ్రానిపసుపు,
మంజిష్ఠ, బాపర, వామడు, సైంధవంబణము, చెంగల్వకోష్ఠ, సన్నరాస్త, పిల్లి
వీచర వీటియొక్క కల్కమునందును ఒక ఆఢకముగంజియందు ప్రథమణము నూనెను
బోసి వండి నేయిపవలయును. దీనినే అంగారక తైల మని చెప్పెదరు. ఈతైలము అన్ని
విధములగు జ్వరములను పోగొట్టి మనుష్యునికి మేలుచేయును.

శీతజ్వరములకు లాక్షాదితైలము; యవాదితైలము; సర్జాదితైలము; చందనాదితైలము; ఆగంతుజ్వరచికిత్స; అభిచారజ్వరచికిత్స; కామాదిజ్వరచికిత్స; భూతజ్వరచికిత్స; జ్వరమోక్షణ లక్షణములు.

శ్లో. లాక్షాహరిద్రా మంజిష్ఠా కల్పై స్తైలం విపాచయేత్, వడ్డుణే నారనాళేన దాహశీతజ్వరాపహం. 277. యవచూర్ణార్థకుడపం మంజిష్ఠార్థపలేన తు, తైలస్థం శీతగుణే కాంజికే సాధితంజయేత్. 278. జ్వరందాహం మహావేగ మంగానాం చ స్రహర్షనుత్, సర్జకాం జికసంసిద్ధం తైలం శీతాంబుమర్దితమ్. 279. జ్వరదాహాపహం లేపాత్స ద్యోవాతాస్తదాహనుత్, చందనాద్య మగుర్వాద్యం తైలం చరకకీర్తితం. 280. తథా నారాయణం తైలం జీర్ణజ్వరహరం పరం, అభిఘాతో జ్వరో నస్యా త్పనాభ్యంగేన సర్పిషః. 281. క్షతానాం నణితానాం చ క్షతప్రణచికిత్సయా, భౌషధీగంధవిషజౌ విషవీతప్రబాధనైః. 282. జయే త్కషాయై ర్కఠీమాన్ సర్వగంధకృత్తై స్తథా, అభిచారాభిశా పోత్థ జ్వరౌ హేమామాదినా జయేత్. 283. దానస్వస్త్వయనాతిభై రుత్పాతగ్రహవీడజౌ, క్రోధజే పిత్తజాత్కామ్యా అర్థా స్పద్యాకృత్యమేవ చ. 284. ఆశ్వాసే నేష్టలాభేన వాయోః ప్రశమనేన చ, హర్మ్యశ్చ శమం యాంతి కామక్రోధభయజ్వరాః. 285. కామా త్క్రోధజ్వరో నాశం క్రోధా త్కామసముద్భవః, యాంతితాభ్యా ముబాభ్యాంచ భయ శోక సముద్భవః. 286. భూతవిద్యాసముద్దిష్టై ర్బంధావేశనతాడనైః, జయేద్భూతాభిషంగోత్థం మనస్సాంత్యైశ్చ మానసం. 287. వ్యాయామం చ వ్యవాయం చ స్నానం చంక్రమణాని చ, జ్వరయుక్తో న సేవే త యావన్నీ బలనాన్ భవేత్. 288. దేహేబలఘ్నస్త్వగతక్లమ మోహతాపః పాకోముఖే కిరణసౌప్తవ మవ్యథత్వం, స్వేదః క్షుణ్ణ ప్ర కృతిగామిమనోస్థిలిప్సా కంఠాశ్చ మూర్ఛివిగతజ్వరలక్షణాని. 289.

లక్క, పసపు, మంజిష్ఠ వీటిలో చేయబడిన కల్పములతో తైలమును కాచవలయును. చక్కెరగా కాగుచున్న సమయమునందు ఆరురెల్లు గంజిని

అందులో చేర్చవలయును. ఈతైలము దాహమును, చలిజ్వరమును పోగొట్టును. ఇయ్యదియే లాక్షాద్దితైలము. యవలచ్చూర్ణము అర్థకుడపమును, మంజిష్ఠ అరపలమును నూనె ఒక ప్రస్థమును, గంజి నూరురెట్లును చేర్చి ఈరీతిగా సిద్ధము చేయఁబడిన, తైలము అత్యంతము వేగము కలిగిన జ్వరమును, విగాహమును అణచి వైచును. అవయవము లదరుటనుకూడ మాన్పును. స్వరసమునందుఁ, గంజియందును కలుపఁబడి సిద్ధముచేయఁబడిన తైలమును చల్లనినీటితో చేర్చి చిలికి పూతపూసినట్లయిన జ్వరము, విగాహము, వాతరక్తప్రకోపమువలన గలిగిన దాహము వీనిని పోగొట్టును.

చందనాద్దితైలమును, అగుర్వాద్దితైలమును చరకుండు చెప్పినరీతిగా— నారాయణతైలమును, ఈ మూఁడుతైలములును పురాణజ్వరములను హరించును. నేలని పీచుటచేతను, త్రాగుటవలనను, రుద్దికొనుటవలనను, అభిఘాతజ్వరము దూరముగా తొలగిపోవును. గాయము తగిలినవారలకుగాని, వ్రణములు కలుగుటవలనగాని, జ్వరమువచ్చినయెడల గాయములకును వ్రణమునకును చికిత్సచేయుటచేత జ్వరము తొలగిపోవఁగలదు.

బొప్పిల వాసనవలనగాని విషమువలన గాని కలిగిన జ్వరములను విషభక్షణము నశింపఁజేసి కిచ్చెడు కషాయముచేతగాని మతియు నన్నివిధములగు గంధములతోఁ గలిపిన కషాయములచేతగాని వైద్యుఁ డగువాఁడు తొలఁగునట్లు చేయవలయును. అభిచారము, అనఁగా చిల్లంగి (దీనిని ప్రయోగ మని చాతపాడి యని వాడుచుందురు.) కాపమిచ్చుటవలనఁ బుట్టెడు జ్వరములను హోమము మున్నగువానివలనఁ జయింపఁ దగును.

ఉత్పాతములచేతను గ్రహవీడలచేతను పుట్టినజ్వరములను, దానము, పుణ్యాహవాచనము, అతిభిక్షాజ, బ్రాహ్మణసంతర్పణము మొదలగువానివలన పోగొట్టుకొన వచ్చును. కోపాధిక్యమువలనఁ బుట్టుచుండెడి జ్వరములకు పీతజ్వరములను పోగొట్టు క్రియలనే చేయవలయును.

కామ్యములు, వాంఛితలాభము, ప్రయోజనసిద్ధి, ఊరడింపుమాటలు, వాయు పునుతగ్గించుట, సంతోషము, దీనిచేత కామక్రోధభయజనితములగు జ్వరములు నశించును. కామమువలన పుట్టెడిజ్వరమును, క్రోధమువలన కలిగెడి జ్వరములును ఈ రెండువిధములుగాక భయదుఃఖాదులవలన పుట్టిన జ్వరములు హర్షణక్రియలచేత శాంతికొందగలుగును.

మంత్రశాస్త్రము (అనఁగా భూతవైద్యము)లోఁ జెప్పఁబడియున్న, గ్రహబంధములు, ఉచ్చాటనలు, ఆవేశనములు, తాడనములు, మూరణములు మున్నగునీచికి

త్యలను చేసినయెడల భూతిభయమువలన వచ్చిన జ్వరములు నశించిపోగలవు. ఇట్లే మనస్సును సమాధానము చేసికొని మానసజ్వరములను పోగొట్టుకొనవలయును.

దండెములనుతీయుట, కసరత్తుచేయుట, ఇంకను శరీరమున కలతనిచ్చు వ్యాయామము చేవానినైనను చేయుట, శ్రీసాంగత్యము, స్నానముచేయుట, దివ్యతిరుగుట ఈమొదలగువానిని జ్వరపడిలేచినవాఁడు మఱల తనకు యథాప్రకారముగా బలము వచ్చునంతవఱకును విధిగా మానవలయును.

శరీరము చులకనగానుండుట, “ఘాని(అనఁగావాడిపోవుట)మోహము ఏడలు తెచ్చుబడుట” అనునిదిలేకయుండుట, ముఖమున గోగచిహ్నములు లేక పక్కముగా నుండుట, ఇంద్రియములు స్వాధీనములై యుండుట, బాధలేకయుండుట, చెమటయూ రుచుండుట, తుమ్ములు వచ్చుచుండుట, పూర్వపురీతిగా మనస్సుండుట, అన్నముతినటకు కోర్కె గలిగియుండుట, తల్లపైని దురద యెత్తుట ఈమొదలగునవి యన్నియును జ్వరము బొత్తిగా నశించిపోయినవాని కుండెడి లక్షణములుగా నెఱుంగవలయును.

ఇట్లని చక్రదత్తసంహితయందు జ్వారాధికారము ముగిసినది.

౨. జ్వరాతీసారాధికారము.

- శ్లో. జ్వరాతీసారే పేయాదిక్రమస్సాస్య లంఘితే హితః,
జ్వరాతీసారీ పేయాం వాఽపి బేత్సామ్నా శృతాం నరః. 1
- పుష్కేపర్ణబలాబిల్వసాగరోత్పలధాన్యకైః,
పాశేంద్రయవభూనింబముస్తకర్పటకామృతాః, 2
- జయంత్యామతీసారం సజ్వరం సమహతాషధాః,

జ్వరాతీసారమునందు లంఘనము చేసియున్న రోగులకు పానకము మున్న గనవిక్రమముగా హితకరము లగుచున్నవి. జ్వరాతీసారము గల మనుష్యుడు దానివృషంధరసముతీసి మిశ్రితముచేసి కొలపొన్న, ముత్తపపులగము, మారేడువేలు, శొంఠి, నల్లకలువ, ధనియములు కీటితో పక్వముచేయఁబడిన పానకమును త్రాగవలయును. అగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేరు, తుంగముస్తలు, పర్వాటకము, తిప్పతీగె, శొంఠి వీనిని కషాయముగా గాచి పుచ్చుకొనినయెడల జ్వరసహితములగు ఆమాతీసారములను పోఁగొట్టును.

— అతిసారములకు నాగరాదిక్వాధము. —

- శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్త భూనింబామృత వత్సకైః. 3
- సర్వజ్వరహరః క్వాధః సర్వాతీసారనాశనః,
ప్రీతేరాతివిషా మస్తా బిల్వధాన్యకనాగరైః. 4
- పిబే త్పిచ్చావిబంధఘ్నం శూలదోషమపాచనమ్,
సరక్తం హస్త్యతీసారం సజ్వరం వాఘ విజ్వరమ్. 5

శొంఠి, అతివస, తుంగముస్తలు, నేలవేరు, తిప్పతీగె, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధములగు జ్వరములను, అతిసారములను పోఁగొట్టును. కరువేరు అతివస తుంగముస్తలు మారేడువేరు ధనియములు శొంఠి వీనిని కషాయముచేసి పుచ్చుకొనినయెడల సిద్ధబంధములను (అనగా నొకరీతిశూలలను) అణచి వేయును. మతీయను శూలదోషమును ఆమమును పోఁగొట్టి పక్వముచేయును. ఇయ్యది రక్తాతిసారమును, జ్వరాతిసారమును, అతిసారమునుకూడ నాశనము నొందింపఁగలదు.

—౧౦ గుఱూచ్చాదిపేయము. ౧౦—

శ్లో. గుఱూచ్చతివిషాధాన్య శుంఠీ బిల్వబ్బవాలకైః,
పాతాభూనింబ కుటజ చందనోశీర పద్మకైః. 6
కషాయ శ్శీతలః కేయో జ్వరాతీసారశాంతయే,
హృల్లాసా రోచక చ్చర్ది పిపాసాదాహనాశనః. 7

తిప్పతీగె, అతివస, ధనియములు, శొంఠి, మారేడువేలు, తుంగముస్తలు, విష బాద్ది, నేలవేము, కొడిసెపాలవిత్తనములు, రక్తచందనము, వట్టివేరు, పద్మకము వీటిని కషాయమును చేసి చల్లగా త్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతీసారముల నుపశాంతిని బొందించును. మఱియును ఉమ్మివేయుచుండుట, అరోచకము, చర్ది, అతిదాహము, గొంతుకఎండిపోవుట మొదలగువానినికూడ నశింపజేయును.

—౧౧ ఉశీరాదిక్వాథము. ౧౧—

శ్లో. ఉశీరం బాలకం ముస్తం ధాన్యకం విశ్వభేషజం,
సమంగా ధాతకీలోధ్రం బిల్వం దీపనపాచనం. 8
హస్త్యరోచకపిచ్చామల విబంధం సాలివేదనం,
సశోణితే మతీసారం సజ్వరం వాఙ్ధ విజ్వరం. 9

ఉశీరాదికషాయమును చెప్పచున్నాడు.—వట్టివేళ్లు పిలకులు తుంగముస్తలు ధనియములు శొంఠి ముత్తవపులగము ఆరెపూవు లాద్దగ మారేడువేలు వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయము అకలిని దీపింపజేయును. ఆహారమును జీర్ణింపజేయును. అరోచకము పిచ్చము అమము మలబద్ధకము పోటు నెత్తురుపడునట్టి జ్వరము గలిగినట్టియు ఒకప్పుడు జ్వరరహితమైనదియు నగు సతీసారమును పోల్చుటను.

—౧౨ { పంచమూలకషాయము; కలింగాదిక్వాథము; వత్సకాదియోగము; }
నాగరాదిక్వాథము; ముస్తకాదిక్వాథము. { ౧౨—

శ్లో. పంచమూలీ బలా బిల్వగుఱూచీముస్తనాగరైః, పాతా భూ
నింబ హ్రీబేర కుటజత్వక్పలై శ్శ్రుతం. 10. హంతి సర్వాసతీసారాన్
జ్వరదోషం వమిం తథా, సశూలోపద్రవం శ్వాసం కాసం హన్యాత్సు
దారుణం. 11. కలింగాతివిషా శుంఠీ కిరాతాంబుయవాసకం, జ్వలాతీసా
రసంతాపం నాశయే దవికల్మషః. 12. వత్సకం కట్ఫలం దారు రోహిణీ
గజపిప్పలీ, శ్వదంష్ట్రా పిప్పలీధాన్యం బిల్వం పాతా యవానికా. 13.

ద్వాప ప్యేతౌ సిద్ధియోగా శ్లోకార్థేనాభిభాషితౌ, జ్వరాతీసారశమనౌ విశేషాద్దాహశాతనౌ. 14. నాగ రామృత భూనింబ బిల్వవాలక వత్సకైః, సముస్తాతివిషోశీరైః జ్వరాతీసారహృజ్జలం. 15. ముస్తక బిల్వాతివిషా పాతా భూనింబ వత్సకైః క్వాథః, మకరందగర్భయుక్తో జ్వరాతిసారౌ జయేద్ధోరా. 16. ఘనజల పాతాతివిషా పథోత్థలధాన్యరోహణీ విశైవ్యః, సేంద్రయవైః కృత మంభః సాతీసారం జ్వరౌ జయతి. 17.

పంచమాల్యానిక సాయమును చెప్పచున్నాడు. — పంచమాలములు ముత్తువపు లగము మారేడుచెక్క తిప్పతీగె శొంఠి విషబొద్ది నేలవేము కురువేరు కొడిసెపట్టు కొడి సెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అన్నివిధము లగు స్వరదోషము లను పోగొట్టును. మఱియును చెలిది శూల ఉపద్రవసహిత మగుశ్వాసము భయంకర మగు దగ్గు మొదలగువానినిగూడ నాశము నొందించఁగలదు.

కొడిసెపాలవిత్తులు అతివస శొంఠి వాయువిడింగములు వట్టివేళ్లు దూలగొండి వీటిని కషాయముగా చేసి ఇచ్చినట్లులయిన జ్వరాతిసారములను మొదలంట నశింపఁజేయును. కొడిసెపండు నేవదారుచెక్క కటుకరోహిణి ఏనుగుపిప్పళ్లు పెద్దపల్లెరు ధనియములు మారేడువేరు విషబొద్ది ఓమము ఇట్లని సగముసగము శ్లోకములో చెప్పఁబడిన ఈరెండుసిద్ధయోగములు [1 కొడిసెపండు మొదలుకొని ఏనుగుపిప్పలివఱకును. 2 పెద్దపల్లెరు మొదలగు ఓమమువఱకును] జ్వరాతిసారములను నాశము చేయును. ఎక్కువగా నగుచున్న దాహమును కూడ ముఖ్యముగా నశింపఁజేయును.

శొంఠి తిప్పతీగె నేలవేము ముల్లంగి కొడిసెపాలు తుంగముస్తలు అతివస వట్టివేళ్లు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము జ్వరాతిసారములను పోగొట్టును. తుంగముస్తలు మారేడువేము అతివస విషబొద్ది నేలవేము కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము అతిసారముల నణచును. తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లు విషబొద్ది అతివస కరక కాయలు నల్లకలువ ధనియములు కటుకరోహిణి శొంఠి కొడిసెపాలవిత్తనములు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన కషాయమును ఇచ్చినచో జ్వరాతిసారములను జయించును.

— ౧౦ కళింగాదిఘటికలు; ఉత్పలాదియోగము. —

శ్లో. కళింగబిల్వ జంభాస్వామృత కపిత్థం సరసాంజనం, లాక్షాహారిద్రే స్త్రీబేరం కట్ఫలం శుకనాసికాం. 18. లోధ్రం మోచరసం శంఖం ధాతకీవటశుంగకం, పిష్ట్యా తండులతోయేన వటకానక్షసమితానాం. 19.

ఛాయాశుష్కాః పిబే చ్చీఘ్రం జ్వరాతీసారశాంతయే, రక్తప్రసాదనా
త్రైతే శూలాతీసారనాశనాః. 20. ఉత్పలం దాడిమత్వక్ష్వ పద్మకేసర
మేవ చ, పిబే త్తండులతోయేన జ్వరాతీసారనాశనం. 21.

కొడిసెపాలవిత్తులు మారేడువేలు నేరేడుపలుకులు మామిడిపలుకులు వెలగపం
డు ఇంగిలీకము లక్క పనపు మ్రానిపసపు మరువేరు నేలగుమ్మడు దండిగచెక్క లొద్దుగ
ద్రాక్షరసము పాలు ఆరెపువ్వులు వ్వుట్టివేళ్లు వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి ఒక్కట
క్షమంలేసి ప్రమాణము గల మాత్రలనుచేసి నీడయందు యెండించి జ్వరాతిసారగో
గుల కిచ్చిన యెడల నెమ్మది కలుగును.

ఈమాత్రలు రక్తము శుభ్రము చేయును. వొప్పిగల ఆతిసారమాలన కూడ పోఁ
గొట్టును. కమలములు దానివ్వుబెరడు కమల కిండ్లములు వీటిని బియ్యపుకడు
గుతో కూడ కలిపి నూరి కలిపిత్రాగవలయును. ఇయ్యది జ్వరాతిసారములను మొదలం
ట నశింపజేయఁ గలుగును.

❧ { వ్యోషాదిచూర్ణము; దశమూలీః పాయసు; విడంగాదిక్వాథము; }
కిరాతాదీక్వాథము. { ❧

శ్లో. వ్యోమం వత్సకిబీజం చ సింధుభూనింబ మార్కనగ, చిత్ర
కం రోహిణీం పాతాం దార్యే మతివిహం సమాం. 22. శ్లేష్ణచూర్ణీకృ
తాన్ సర్వాన్ తత్తుల్యం వత్సకిత్వచగ, సర్వ మేకత్ర సంయుజ్య
ప్రపిబేత్తండులాంబునా. 23. సక్షాద్రం సా వహ దెత్త పాచనం
గ్రాహి భేషజం, తృష్ణారుచిప్రశమనం జ్వరాతిసారనాశనం. 24. కా
మలాన్ గ్రహణీదోషాన్ గుల్మం ప్లిహాన మేవ చ, ప్రమేహం పాండు
రోగం చ శ్వయంధుం చ వినాశయేత్. 25. దశమూలీకపాయేన విశ్వ
మ క్షుసమం పిబేత్, జ్వరేతివాఽతిసారే చ సశోధే గ్రహణీ గదే. 26.
విడంగాతివిహముస్తం దారుపాతాకలింగకం, ముచిచేన సమాయుక్తంశో
భాతీసారనాశనం. 27. కిరాతాబ్దామృతావిశ్వ చంగనోదీచ్యవత్సకైః,
శోధాతిసారశమనం విశేషాజ్వరనాశనం. 28. కిరాతాబ్దా మృతోదీచ్య
ముస్తచందనధాన్యకైః, శోధాతిసారత్ప్రద్దాహ శమనో జ్వరనాశనం. 29.

వ్యోషాదిచూర్ణమును చెప్పచున్నాడు. — కొంత, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కేప
చెక్క, కొడిసెపాలవిత్తులు, నేలవేము, జల్లేడువేలు, చిత్రమూలము, కటుకరోహిణి,

అగరుశొంతి, దేవకారు, అతివస వీనినన్నిటిని సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. పిదప వీనిని బాగా మార్చుచేసి కొడిసెపట్టయొక్క మార్తమును కూడ నిందుగలిపి కలికడుగునీళ్లలో వేసికొని త్రాగినయెడల గాని తేనెలోకలిపికొని నాకినయెడల గాని, తలనొప్పులనుపోగొట్టును. అన్నమును పచనముజేయుచు, దప్పిని అరుచిన పోగొట్టును. జ్వరాలిసారములను గూడ నశింపజేయును.

దశమూలముల కసాయముతో కలిపి ఒకపలమెత్తు శొంతిరసమును త్రాగవలయును. ఇట్లుచేసిన జ్వరమువచ్చినవ్యధులు, అతిసారము గలిగినవ్యధులు, శోభయందును, గ్రహణివోషములయందును బాధను పోగొట్టిగుళిమురు ఈయంగలదు. వాయువిడంగును, అతివస, తుంగముస్త్రులు, దేవకారు, అగరుశొంతి, కొడిసెపాలవిత్తులు వీటితో చేసిన కసాయములైన అతిసారములుగూడ నశించిపోవును.

శేలవేను, తుంగముస్త్రులు, లిప్పతీగె, శొంతి, రక్తచందనము, కరువేరు, కొడిసె విత్తులు, చందనము వీటికసాయము శోఫలుగల అతిసారములగూడ నణించును. మఱియును ముఖ్యముగా జ్వరములను పోగొట్టును. వాయువిడంగములు, తుంగముస్త్రులు, లిప్పతీగె, కరువేరు, భద్రముస్త్రులు, రక్తచందనము, ధనియములు వీటితో జేయఁబడిన కసాయము శోఫలతోగూడిన అతిసారములను, దప్పి, శొంతి తెండిపోవుట, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రచక్రసంహితయందు జ్వరాలిసారప్రకరణము ముగిసెను.

3. అతిసారాధికారము.

శ్లో. ఆమపక్వక్రమం హిత్యానాతిసారే క్రియాయతః, అతస్స
ర్వాతిసారేషు జ్ఞేయం పక్వామలక్షణం. 1. మజ్జత్వామాగురుత్వాన్విత్
పక్వాతూత్త్వవతే జ్వరే, వినాతిద్ధవసంఘాత శైత్యశ్లేష్మ ప్రదూషనా
త్. 2. శకృద్దుర్గంధిసాహోప విప్లంభా ర్ద్రీప్ర నేకినః, విపరీతం నిరామంతు కఫా
త్పక్వంచ మజ్జతి. 3. ఆమే విలంఘనం శస్తమాదౌ పాచన మేవ చ, కార్యం
చానశనస్యాంతే ప్రద్రవం లఘుభోజనం. 4. లంఘనమేకం ముక్త్యా
నచాన్య దస్తీహ భేషజం బలినః, సముదీర్ణం దోషచయం శమయతి
తత్పాచయ త్యపి చ. 5. స్త్రీ బేరశృంగ బేరాఖ్యం ముస్తపర్పట కేన వా, ము
స్తాదీచ్యశృతం తోయం దేయం వాపి పిపాసవే. 6. భుక్తేన్న కాలేక్షుత్తా
మం లఘూన్యన్నాని భోజయేత్. ఔషధసిద్ధా పేయా లాజానాం సక్త
వోతిసారహితాః, వస్త్రప్రస్తుతమండః శేయ శ్చ మసూరయావశ్చ. 7.
గుర్వీ పిండి ఖరాశ్యర్థం లఘ్వైవ విపర్యయాత్, సక్తానా మాశు
జీర్యేత మృదుత్వా దవలేహికా. 8.

పక్వములగు నామగోగములకు లక్షణములను చెప్పుచున్నాడు. — అతిసారగో
గము కలిగినప్పుడు, ఆమమును పక్వముచేయవలసినరీతిని తెలిసికొనక యే వైద్యుడును
చికిత్సను చేయకూడదు. కావున సమ స్తములగు అతిసారముల విషయములలోను ఆమ
మును పక్వముచేయు లక్షణమును తెలిసికొనవలయును. గురుత్వ విషయములో పక్వ
ముగాని మలము నీటిలో మునిగిపోవును. పక్వమైనమలము నీటిపైని లేలు నని తెలిసి
కొనవలయును.

మిగుల పలచనగా లేకుండుట, శైత్యముచే దూషింపఁబడుట, కడుపులో గుడ
గుడమని ధ్వని పుట్టుట, ఇట్టిలక్షణములు గల మలము చాల దుర్గంధముగా నుండును.
దీనికంటె భిన్నమైనది అమరహిత మనఁబడును. కఫాతిరేకముచేత వెడలు నలము
నీటిలో మునుగును. ఆమముచే వచ్చిన అతిసారములందు మొదట లంఘనము
చేయవలయును. అటుతరువాత పాచనము చేయించవలయును. అటుతరువాత లంఘన
ము చేసినవారలకు లఘువగు ఆహారము నిచ్చుచుండవలయును.

బలముగల యతిసారగోగికి లంఘన మొక్కటిదక్క యితర మాషధమే లేదు. ఆలంఘనము, పెరిగినిదోషముల గుంపును నశింపజేయంగలదు. ఆహారమును పక్వము గూడ చేయంగలదు. కురువేరు, శొంతి వీటిరసము, తుంగము స్తలు, ఘర్వాటకము వీటి కషాయముగాని లేకున్న తుంగము స్తలు, కురువేరు వీటితో కాచిననీటిని గాని యిచ్చిన యెడల దాహము తగ్గిపోవును.

భోజనమయములయందు ఆకలిగొన్నవానికి లఘువగు ఆహారమును ఇవ్వవలయును. జోషధులచేత సిద్ధముచేయఁబడిన పానకమును గాని, ధనియములు కేలపిండిని గాని ఇచ్చినయెడల అతిసారవ్యాధి నివృత్తించి హిత మగును.

పడయగట్టిన మజ్జిగాని, పానకముగాని, మనురధాన్యములగంజిగాని, హిత కరము అగును. భారముగాను, తీక్ష్ణముగాను ఉండవలె గట్టిగాను ఉండునట్లు చేయఁబడిన లాజస్త్రులేహ్యము ఆను పదార్థము శీఘ్రముగా క్షింపజేయును.

[బృహచ్ఛాలిపర్వ చూర్ణము; లఘుశాలిపర్వ కాండము; అతిసారాపథ్యములు; ధాన్యపంచకము; పంచమూల్యాదికాండములు; ధాన్యకానియోగములు; చికిత్సానర్హతలు; స్తంభనాద్యోషధనిషేధములు; పాచనోపధ నిషేధములు; సుఖవిరేచన క్రియ మొదలగునవి.]

శ్లో. శాలిపర్ణి పృశ్నిపర్ణి బృహతీ కంటకాగ్రికా. 9. బలాశ్వదంష్ట్రా బిల్వాని పాతానాగరధాన్యకం, ఏత దాహారసంయోగే హితం సర్వా తిసారిణాం. 10. శాలిపర్ణి బలాబిల్వైః పృశ్నిపర్ణ్యా చ సాధితా, దాడి మాన్లూహితాః పేయాః పిత్తశ్లేష్మాతిసారిణాం. 11. వాతపిత్తే పంచమూల్యా కఫే నా పంచకోల్కైః, యవాగూ ముపభుంజానో నను వ్యంజన మాచరేత్. 12. శాకమాంసఫలై ర్యుక్తా యవాగోష్ఠాశ్చదుర్జరాః, ధాన్యపంచకసంసిద్ధో ధానశిశ్యైః క్షేధవా. 13. ఆహారో భిషజో యోజ్యోవాతశ్లేష్మాతిసారిణాం, వాతపిత్తే పంచమూల్యా కఫే వా పంచకోల్కైః. 14. ధాన్యోగీచ్యశృతం తోయం త్రిష్ణాదాహాతిసారను త్, ఆభ్యామేవ సపాతాభ్యాం సిద్ధం మాహార మాచరేత్. 15. దోషా న్సన్నిచితాం యస్య పిదగ్దాహారమూర్ఛితాః, అతిసారాయ కల్పంతే భూయస్తా సుప్రవర్తయేత్. 16. న తు సంగ్రహణం దద్యాత్పూర్వ మామాతిసారిణే, దోషా హ్యనౌ పథ్యమానా జనయంత్యామయా న్బహూన్. 17. శోధపాండ్యమయస్త్రిహ కుప్తగుల్ఫోదరజ్వ

రాన్, దండకాలసకాధానాన్ గ్రహణ్యర్హోగదాం స్తథా. 18. క్షీణ
ధాతు బలార్తస్య బహుదోషోఽతిసిన్స్పృశః, ఆమోషి స్తంభనీయ
స్యాత్ పాచనా న్తరణం భవేత్. 19. స్తోకం స్తోకం విబంధంవా శశూ
లం యోఽతిసార్యతే, అభయాపిష్పలీకలైక్మః సుఖోష్ణే స్తం విరే
చయేత్. 20.

మయ్యాకుపాన్న, కోలపాన్న, పెద్దములక, చిన్నములక, ముత్తవపులగము, ఏనుగ
పల్లెరు, మారేడుపిండలు, అగరుశొంఠి, శొంఠి, ధనియములు వీటిని భోజనముచేయునప్పుడు
కూడాకలిపి తినినయెడల నతిసారగోగముకలవారికి గుణమిచ్చును. దీనినే బృహచ్చాలి
బర్హ్యదిచూర్ణ మని వైద్యులు చెప్పచుందురు. మయ్యాకుపాన్న, ముత్తవపులగము,
మారేడుపిండలు, కోలపాన్న వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన దానియొక్కయును
రసముతో కలిపినపానకము పిత్తకఫయులవలన గలిగిన అతిసారగోగములను పోగొట్టి
నుఖమును గలిగించును. ఇదియును శాలిపర్ణ్యాదియే యగును. కొందఱు దీనిని లఘు
శాలిపర్ణీక్వాథ మందురు.

గంజిని త్రాగుచుండెడివాఁడు వ్యంజనముమొదలగువానిని తినగూడదు, ఎందు
వలన ననఁగా కూరలుగాని మాంసముగాని పండ్లు మొదలగునవిగాని కూడా భక్షిం
చుచు తీసికొనినాఁజి జీర్ణము కాజాలదు. వాతకఫములచే నతిసారగోగము కలవానికి
ధాన్యశంకకమును కలిపి సిద్ధము చేయఁబడిన యన్నమునుగాని, లేక శొంఠిపొడికలి
పిన యన్నమును గాని కుభ్యముగా నొసఁగవలయును.

వాతపిత్తములచేతఁ గలిగిన నతిసారగోగములను లఘుశంకమాలములతో సిద్ధము
చేయఁబడిన కషాయముగాని, కఫముచేతఁగలిగిన నతిసారగోగమునందు పంచకోలము
లతో చేయఁబడిన కషాయముగాని, లేక పోయినయెడల ధనియములు ఉదీచ్యనాగర
ములతో కాచఁబడిన కషాయముగాని ఇచ్చినచో దప్పి, గొంతుకంటెడిపోవుట, అతిసా
రము మున్నగువానిని మొదలంట నశింపఁజేసి సౌఖ్యము నిచ్చును.

ధనియములు, కురువేరు, అగరుశొంఠి వీనిచూర్ణముచేత మిశ్రముచేసిన యన్న
మును పెట్టుచుండవలయును. దీనిని అసహ్యత, ఆహారమునందిచ్చలేకుండుట, మూర్ఛిల్లుట
మొదలగుదోషములుగలవానికిని, దోషములు వృద్ధి నొందినవానికిని ఈయవలయును.
ఆముము చేతకలిగిన నతిసారముగల రోగులకు మొదట, పట్టుపట్టునట్టివియును, వధివివే
యునట్టియును యగు ఔషధములను [అనఁగా సంగ్రహ ఔషధములను] ఈయ
రాదు. ప్రారంభములో అజ్ఞానముచేత పెంచినచో పిదప ననేక రోగములు పుట్టును.

శోభ పాండురోగము బిల్లుబిల్లుగావచ్చు తిల్లియను రోగము (దీనినే స్త్రీహమందురు). కుష్ఠ, గుల్మ రోగము, ఉదరరోగము, జ్వరము మొదలగువానిని కొయ్యలగున నీలిగొనిపోవుట, నశవలేపోవుట, నణంకుట, రక్తగ్రహణి, అగ్గోరోగము లను కూడ నావోషము పుట్టించును. ధాతుక్షీణము గలవానికిని బలముచేత పీడింపబడినవానికిని, మిక్కిలిగా రక్తస్రావము గలవానికిని, మిగుల వోషము లుండినయెడల ఆమమునుగూడ స్తంభనము చేయవలయును. మఱియును పాచనముచేత నొక్కొక్కయప్పుడు చనిపోవుటకూడ సాధారణముగా సంభవించుచుండును.

మిగుల కొద్దికొద్దిగాను, లేక బద్ధకముగాను, కడుపునొప్పి, తీపు గలుగునట్లుగాను ప్రపించుచున్నయెడల స్వల్పయతిసాగరోగమునకు కరకకాయలు, పిప్పళ్లును, గోరువెన్నెగా కల్మసుగాఁజేసి విశోషన మగునట్లులు ఔషధము నీయవలయును.

[ధాన్యసంచకము; త్రికటు కాదిమూము; సిష్పాదిహార్దము; హుద్రాదియోగములు; ఖండయూషములు; నాగరాదికృష్ణములు; పారాదిహార్దము; సుస్తాదిక్షీరము; పంచమూర్త్యాదిహర్దము.]

శ్లో. ధాన్యకం నాగరం ముస్తం వాలకం బిల్వ మేవ చ, ఆమశూలవిబంధఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనం. 21. ఇదం ధాన్యచతుష్కం స్యాత్ పితే శుతీం వినా పునః, పిప్పలీ నాగరం ధాన్యం భూతికం చాభయాం వచాం. 22. స్త్రీబేరభద్రముస్తాని బిల్వం నాగరధాన్యకం, పృశ్నిపర్ణ్యశ్వదంస్త్రా చ సముగా కంటకారికా. 23. తిప్రః ప్రమథ్యా విహితాః శ్లోకార్థై రతిసారిణాం, కఫపితే చ వాతే చ క్రమాదేతాః ప్రకీర్తితాః. 24. సంజ్ఞా ప్రమథ్యా జ్ఞాతవ్యా యోగే పాచన దీపనే, త్యూషణాతివిషా హింగుబలా సౌవర్చ లాభయాః. 25. పీతోష్ణే నాంభసా హన్యాత్ ఆమాతీసార ముద్ధతం, అగ్గవా పిప్పలీ మూల పిప్పలీ ద్వయచిత్రకాన్. 26. సౌవర్చ లవచా వ్యోష హింగు ప్రతివిషాభయాః, పిబే చ్ఛేష్టాతిసారార్థ శ్చూర్ణితా శ్శోషవారిణా. 27. హేద్రాదిం వచాదిం వా పిబే దామేషు బుద్ధిమాన్, ఖండయూష యవాగూషు పిప్ప ల్యాదిం ప్రయోజయేత్. 28. తక్రే కపిత్థ చాంగేరీ మరీచా జాజిచిత్రకేః, సుపక్వః ఖండయూషోయ మయం శాంబారికో పరః. 29. దధ్యమ్నో లవణస్నేహ తిల

మాంససమన్వితః, నాగరాతివిషాముస్తైః అథవా ధాన్యనాగరైః. 30. తృష్ణాతీసారశూలఘ్నమ్ పాచనం దీపనం లఘు, పాతావత్సకబీజాని హరీతకో మహాషధం. 31. ఏత దామసముత్థాన మతీసారం సవేదనం. కఫాత్తకం సపిత్తుచ వర్షోబధ్నాతి చ ద్రువం. 32. పయస్య త్వాభ్య ముస్తాం వా వింశతి భద్రకాహ్వయాః, క్షీరావశిష్టం తప్తి తు హన్యా దామం సవేదనం. 33. పకోష్ఠసక్యసతీసారో గ్రహణీ మార్ద్రవా ద్యదా, ప్రవర్తతే తదా కార్యః క్షిప్రం సాంగ్రహికో విధిః. 34. పంచమూలీబలావిశ్వధాన్యకోత్పలబిల్వజాః, వాతాతిసారిణే దేయాః తక్రేణాన్యతమేన వా. 35.

ధనియములు, శొంఠి, తుంగముస్తలు, కురువేరు, మారేడుపిండలు వీటితో చేయఁబడిన పాచనము ఆమును, నొప్పేరి, మలబద్ధకమును పోగొట్టును. జఠరాగ్నిని దీపింపఁజేయును. పిత్తమువలన వచ్చిన అతిసారములకు శొంఠిని వదలి ధాన్యచతుష్కము నుపయోగింపవలయునని చెప్పెదరు. పిప్పళ్లు, శొంఠి, ధనియములు, కానుగుచేక్క, కరక కాయలు, వస, కురువేరు, తుంగముస్తలు, మారేడుపిండలు, శొంఠి, ధనియములు, కోల పొన్న, పల్లెరు, ముత్తవపులగము, నేలములకవేరుఆరి సగముసగము స్లోకములలో మూఁడువిధము లగు ప్రమధ్యలు చెప్పబడినవి. ఇయ్యది కఫపిత్తవాతముల విషయములలో చెప్పఁబడినయవి. పాచనమునకును, జఠరాగ్నిని ఉద్దీపింపఁచేయుట కిచ్చెడు నౌషధమునకు ప్రమధ్య యని గుర్తు పెట్టఁబడినది.

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, అతివస, ఇంగువ, ముత్తవపులగము, సౌవర్చలవణము, కరకాక్షము వీటిని మార్తముచేసి వేడినీటియందు ఆచూర్ణమును వైచికోని త్రాగినయెడల కఫాతిసారముచేత వీడింపబడు గోగికి నుఖము కలుగును. బుద్ధిమంతుఁడగువాడు హరిద్రాదిగణములో చెప్పఁబడినవానినిగాని వచాదిగణపతితములగు మూలికలనుగాని కషాయముచేసికొని త్రాగవలయును.

ఖండయూషములయందుగాని గంజయందుగాని పిప్పల్యాదిగణములో చెప్పఁబడిన మూలికలచూర్ణమును కలిపికొని పుచ్చుకొనవలయును. ఆవుమజ్జిగ, వెలగపండులోని గుజ్జా, చాంగేరి, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము, అనువీటినిగూడఁజేర్చుకొని కాచవలయును. ఇయ్యదియే ఖండయూషమనఁబడును. మతీయును వీటినే కొందఱు కాంబలికములని జెప్పెదరు. కాని పెరుగు, నిమ్మపండ్లరసము, ఉప్పు, తైలము, నువ్వులు, మాంసము వీటితో కూడినయెడలనే కాంబలిక మగును.

శొంఠి, అతిసన, తుంగము స్త్రులు లేక ధనియులు, శొంఠి వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన క్యాధము, పాచనము, దాహము, అతిసారము, పోటు మొదలగువానిని పోగొట్టును. మఱియును జఠరాగ్నిని దీపింపఁజేయును. దేహమునుగూడ తేలిక చేయును.

ఆగరుశొంఠి, కొడిసెపాలవత్తులు, కరక కాములు, శొంఠి, వీటితోటి సిద్ధము చేయఁబడిన పాచనము అమలుచేత పుట్టినట్టియు బాధాకరము లగుట్టియు సతిసారములను, కఫాతిసారములను, పిత్తాతిసారసంబంధము లగు మలములను (నిశ్చయముగా) బంధించివైచును అనుటకు సందియము లేదు.

తుంగముపైలను ఇరువదియొక్కలనుగాని లేక భద్రముపైల నిరువదింటినిగాని పాలులో వైచి కాచి త్రాగవలయును. పాలుమాత్రము మిగిలియుండినప్పుడు త్రాగిన యెడల అమాతిసారములను సశంపఁజేయును. పక్షమైన అతిసారము గ్రహణిహర్గమున మాటిమాటికి వచ్చుచున్నయెడల శీఘ్రముగా సాంగ్రహికమును అనఁగా మలమును బంధించు నుపాయమును చేయవలయును. పంచమాలములు, ముత్తవపులగును, శొంఠి, ధనియులు, కలువ, మారేపిండిలు వీటిలో నేదియైన నొకదానితోచేర్చి మజ్జికతో నేవించినయెడల నాతలవలనఁ బుట్టుచుండెడి అతిసారముగల రోగులకు సౌఖ్యము కలుగును.

శ్లో. కంచటజంబూదాడిమశృంగాటక పత్రవిల్వప్రేరం, జలధర నాగరసహితం గంగా మపి వేగినీం రుద్ధ్యాత్. 36. కృత్వాలవాలం సువృథం పిష్టై రామలకై ర్భషక్, ఆర్ద్రాకస్వరసే నాశు పూరయే న్నాభిమండలం. 37. సదీవేగోపమం ఘోరం అతీసారం నిరోధయేత్, కరాతతిక్తకం ముస్తం వత్సకం సరసాంజనం. 38. పిబే త్పిత్తాతిసారఘ్నం సక్షాద్రం వేదనాపహం, పలం వత్సకబీజస్య శ్రవయత్వా జలం పిబేత్. 39. యో రసాశీ జయే చ్ఛీఘ్రం స వైత్తం జఠరామయం, మధూకం కట్ఫలం లోద్రం దాడిమస్య పలత్వచం. 40. పిత్తాతిసారే మధ్యక్తం పాయయే త్తొండులాంబునా, కుటజాతివిషాముస్తం హరిద్రాపర్ణినీద్యయం. 41. సక్షాద్రశర్కరం శస్తం పిత్తశ్లేష్మాతిసారిణాం, కుటజత్వక్ఫలా ముస్తం క్యాధయిత్వా జలం పిబేత్. 42. అతీసారం జయత్యాశు శర్కరామధుయోజితం, బిల్వచూతాస్థినిరూపాః పీతస్సక్షాద్రశర్కరః. 43. నిహన్యా చ్ఛర్ద్యతీసారం వైశ్వానర ఇవాహుతిం,

పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీతలః. 44. శర్కరామధు సం
యుక్తః ఛర్ద్యతీసారనాశనః, ప్రియంగ్వంజనముస్తాఖ్యం పాయయేత్తు య
థాబలమ్. 45. పటోలయవధాన్యాక క్వాథః పేయః సుశీలః, తృష్ణాతిసార
చ్ఛర్దిష్టుంసక్షౌద్రం తండులాంబునా. 46. కలింగకవచాముస్తం దారు
సాతివిషంసమమ్, కల్కం తండులతోయేన విభేత్తిత్తానిలామయీ. 47.
కుటజం దాడిమం ముస్తం ధాతకీబిల్వవాలకం, లోధ్రచంసనపాతా శృ
కషాయం మధునా విభేత్. 48. సామే సహా లే రక్షేపి చాచ్చస్తావేషు
శస్యతే, కుటజాది రితి ఖ్యాతః సర్వాతీసారనాశనః. 49. సమాగతివిషా
ముస్తం విశ్వం ప్రీతేరధాతకీ, కుటజత్వక్ఫలం బిల్వ క్వాథ సర్వాతి
సారనుత్. 50. దలోత్థః స్వరసః పేయః హింజలస్య సమాక్షికిః, జయ
త్యామ మతీసారి క్వాథో వా కుటజస్యచః. 51. వటారోహం తు
సంపిష్య శ్లేష్మం తండులహంజా, తం విభేత్తక్రసంయుక్త మతీసారరు
జాపహం. 52. తండులబలపష్టం కోశమూలకరారపాన మహహరతి,
సర్వాతిసారగ్రహణీ రోగసమూహం మహాఘోరం. 53. కల్కః కోమ
లబబ్బాలదలా త్పీతోతిసారహః, కుటజత్వక్ఫలః క్వాథో ఘనీభూతి
స్సుశీతలః. 54. లోపి-తో-2తీవిషాయుక్తః సర్వాతీసారిను ద్భవేత్,
వదంత్యత్రాప్తమాశేన క్వాథా సతిసిారిజః. 55. ప్రక్షిప్యత్వా
త్పాదికం తు లేహా దితి చ నో మతిః.

కొడిసిపాలపట్ట, నేరేడు, దానిమ్మ, పల్లెరు, మారేడుపిండెలు, కరువేరు, తుంగ
ముపైలు, శొంఠి వీటిని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమును క్వాథముచేసి నేపించినయెడల గం
గా ప్రవాహపు వేగమునైనను అపగలుగును అనిన అతిసారము విషయములో సిద్ధర్ప
గల దని వేరుగా చెప్పవలయునా? లేకపోయిన ఉసిరికపప్పు పిండిగా నూరి దానిని
చిక్కిని అంబలిగా గాచి తరువాత అల్లపురమును చేర్చి బొడ్డునకు పట్టించినయెడల
నదీవేగమువలె భయంకరమగు సతిసారమైనను అగిపోవును.

వాయువిదంగములు, నేలవేము, కొడిసెపిత్తులు, సరసాంజనము వీటిని చూర్ణము
చేసి దీనియందు లేనెను గలిపికొని పుచ్చుకొనినయెడల వీత్తమువలనఁ బుట్టిన సతిసార
రోగము తక్షణమే యుపశమనము నొందును. ఒకపల ప్రమాణముగల కొడిసిపాలవి
త్తులను కషాయమునందుకాచి త్రాగినను మాంసరసమును భుజించినను గాని వీత్తమువలనఁ

బుట్టెడి అతిసారగోగము దూరముగా తొలగిపోవును. ఇప్పుడున్న కాయఫలపుచ్చెక్క, లొడ్డుగ చెక్క, దానిష్టుపండుపైబెరడు, దానిష్టుఫలము వీటిని ఎంతబెట్టి చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణముతో తేనెను వైచికొని బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో చేర్చి పిత్తసంబంధములగు నతిసారవిషములలో త్రాగవలయును.

కొడిసెవిత్తులు, అతివస, తుంగముపైలు, మూనిపసపు, పచ్చిపసపు, కోలపొన్న, ముయ్యకపొన్న వీటిని చూర్ణముచేసి కషాయముగాచి యందు తేనెను కలిపికొని నాకి నయెడల పిత్తసంబంధములైనవియును, కఫసంబంధములు నైనవియు నగు అతిసారముల పోగొట్టుటయందు దిట్ట యగును. కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, తుంగముపైలు వీనిని కషాయముగా గాచి ఈ కషాయముతో కండచక్కరను తేనెను వేసి త్రాగినయెడల నతిసారగోగము లలికింపుముగా నశించిపోవును.

మారేడుగింజలు, మామిడిపండులు వీటిని నిర్వ్యాహముచేసి తేనెను కండచక్కరను కలిపి త్రాగినయెడల దుగ్ధకల యతిసారములు కూడను అగ్నిదేవునిముందట ఆహుతులవలె రూపదంగిపోవును. చేదపొల్ల, యవలు, ధనియములు వీటితో చేయబడిన కషాయమును చల్లగా చల్లార్చి దానిలో కలకండను తేనెను చేర్చికొని త్రాగినయెడల ఛర్దంగల యతిసారములు గూడను నశించి పోగలవు. కొడిసెవిత్తులు, వస, తుంగముపైలు వీటిని కషాయముచేసి తాగు ఓషధుగునంతమట్లునకు తీసికొని తేనెను అందులో కలిపి బియ్యపునీళ్లతో కలిపి నేనించినయెడల దాహము, అతిసారము, ఛర్ది మొదలగునవి నశించి పోగలవు.

కొడిసెపొన్నులు, దానిష్టుబెరడు, తుంగముపైలు వీటిని అన్నిటిని సమానములుగా తీసికొని కల్కముజేసి బియ్యపుకడుగుతోనూడా వాతపిత్తములవలన బుట్టిన యతిసారముగల గోగి పుచ్చుకొనవలయును. కొడిసెపాలవిత్తులు, దాడిమబెరడు, తుంగముపైలు, ఉసిరికెపప్పు, మారేడుపిండెలు, కురువేరు, లొడ్డుగ, రక్తచండనము, అగరుగొంత వీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను ఆ కషాయముతో వైచికొని త్రాగవలయును. ఈయాషధము ఆమముచేత వచ్చిన యతిసారములగును, పోటుగలిగిన యతిసారము నకును, రక్తాతిసారమునకును, పిచ్చాస్రావమునకును మిగుల శ్రేష్ఠమైనది. ఇయ్యది కుటబానికి పాన మనంబడును. ఈకషాయ మన్నివిధములగు నతిసారములను పోగొట్టును.

మర్తనపులగము, అతివస, తుంగముపైలు, కొంతి, కురువేరు, ఆరెపువ్వు, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపండు, మారేడుపిండెలు వీటియొక్క కషాయము అన్నివిధములగు నతిసారములను నశింపజేయును. నీరుప్రబ్ధి అకులరసములతో తేనెను కలిపికొని త్రాగ

నను కొడిసెపట్టతో చేసిన కషాయమునందు లేనను కలిపికొని త్రాగినను అమాతి సారములు నశించి పోయెను. మట్టిచిగుళ్ళను బియ్యపుకడుగుతోఁ గూడ చేర్చి నూరికొని త్రాగినయెడల సలిసారముల పీడ లేకుండ తొలగిపోవును.

ఊడుగ వేళ్ళను బియ్యపుకడుగుతో నూరి కల్కముచేసి అర్ధకర్ష ప్రమాణము నేవించినయెడల అన్నివిధములగు సలిసారములును, గ్రహణులును, భయంకరము లగు నితర రోగములును నశించిపోయెను. బబ్బాలపుచెట్టుయొక్క రేతిచిగుళ్లను (అనఁగా వెలిశుమ్మ చిగుళ్లు) కల్కముచేసికొని త్రాగినయెడలగాని కొడిసెపట్టనుగట్టిగా కషాయమును గా గాచికొని చక్కగా చల్లాల్చికొని అతివసనచూర్ణమును గా చేసికొని పుచ్చుకొనినయెడలగాని అన్నివిధములగు సలిసారములును నశించిపోయెను. కొందఱు కషాయమునందు ఎనిమిదవపాలు అతివసనచూర్ణమును వేయవలయు నని చెప్పెదరు. మఱియును లేహముకంటె అతివసనచూర్ణము నాల్గవపాలు వేయవలయు నని నేను యభిప్రాయము నొందుచున్నాను.

❖ అంకోలవటకము: విడంగాదికావధము. ❖

శ్లో. సదా ర్వ్యం కోట పాతానాం మూలం త్వక్కుటజస్య చ.
56. శాల్తలీశాలనిర్వాస ధాతకీలోద్రదాడిమం, పిష్టాక్ష సమ్మితాన్ కృత్వా వటకాం స్తండులాంబునా. 57. తేనైవ మధుసంయుక్తా నే కైకాకా ప్రాత రుత్థితిః, పిబే దత్యయ మూవన్నో విడ్విసర్గేణ మానవః. 58. అంకోటవటకో నామ్నా సర్వాతీసారనాశనః, య స్యర్థోన కే భాగే ప్రీతేరోత్పలనాగరైః. 59. పేయా రక్తాతీసారఘ్నీ పృశ్నిప ర్ణా చ సాధితా, రసాంజన సాతివిషం కుటజస్య ఫలం త్వచం. 60. ధాతకీ శృంగబేరం చ ప్రపిబే త్తండులాంబునా, ష్టాద్రేణ యుక్తం నుద తి రక్తాతీసార ముల్బణం. 61. మందం దీపయతే చాగ్నిం శూలం చా పి నివర్తయేత్, విండంగాతివిషాముస్తం దారుపాతాకలింగః. 62. మరిచేన సమాయుక్తం శోధాతీసారనాశనం.

ప్రానివసపు, అంకోలపుచెట్ల (ఊడుగు) వేళ్లు, అగరుశొంతి, కొడిసె చెక్క, బూరుగుబంక, మద్దిబంక, అరచెక్క, లొద్దుగ చెక్క, దానిమ్మబెరడు, వీటిని అన్నింటిని సమానముగా ఒక్కొక్కతముచొప్పున తీసికొని కడుగునీళ్లతో నూరి కల్కమును చేసికొని లేనను చేసికొని మాత్రకట్టి యుడవలయును. మఱల ప్రాతఃకాలముననే లేచి అతిసారరోగులుగల రోగి దానిని పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్య

దియే అంకోటవటక మనబడును. ఈఅంకోటవటకము అన్నిపదము లగు అతిసారములను నశింపజేయును.

సగపాలు నీరుకలిసిన మేకపాలలో భుగవేరు, నల్లకలువ, తుంగముస్తలు, కోలపాన్న వీటిని కలిపి సిద్ధముచేయబడిన పాచకము రక్తాతీసారములను పోగొట్టును. రసాంజనము, అతివస, కొడిసెచెక్క, కొడిసెపడు, ఆకెచెక్క, అల్లము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి చేర్చికొని త్రాగవలయును. లేనెలో కలసియెడల నియ్యది అత్యంతము భయంకరములయిన అతిసారులను కూడ నశింపజేయును. అగ్నిమాంద్యమును కూడ పోగొట్టి ఆకలిని దీపింపజేయును. శూలగమును పాఠద్రోలును వాయువిడంగములు, అతివస, తుంగముస్తలు, దేవదారుచెక్క, అగిరశొంత, కొడిసెపాల, మిరియములను కషాయముగా గాచి నేవించినయెడల శోధలుగల యతిసారులుగూడ నడుగంటి పోవును.

[వత్సాదియోగములు; దాడిహాదికషాయములు; బిల్వవటి; బిల్వాదిరసము; శాల్మల్యాదిరసము; జంబ్యాదిరసము, బిల్వాదిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. సకత్పక స్సాతివిష స్సబిల్వః సద్వీర్యముస్తై శ్చైవృతః కషాయః, సామే సశూలే సహశోణితే చ చిరప్రవృత్తే పి హితేఽతిసారే. 63. కషాయో మధునా వీర్యస్తవో దాడిమవత్సకాత్, సద్యో జయే దతిసారం సరక్తం దుర్నివారకం. 64. గుడేన ఖాదయే బిల్వం రక్తాతీసారనాశనం, ఆమశూలవిబంధఘ్నం కుక్షిరోగవినాశనం. 65. బిల్వాబ్జధాతీకీపాతా తులీ మోచరసా స్సహూః, వీతారుంధంత్యతీసారం గుడతక్రేణదుర్జయం. 66. శాల్మలీ బదకీజంబూపి యాలామ్రార్జునత్వచః, వీతాఃక్షీరేణ మధ్వాధ్యూః పృథక్ శోణితనాశనాః. 67. జంబ్యామ్రామలకీనాం తు పల్లవా నథ కుట్టయేత్, సంగృహ్య స్వరసం లేహ మజాక్షీరేణ యోజయేత్. 68. తం పిబే స్సద్ధునా యుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, బిల్వం ఛాగపయస్సిద్ధం సితామోచరసాన్వితిమ్. 69. కలింగచూర్ణసంయుక్తం రక్తాతీసారనాశనమ్, జ్యేష్ఠాంబునా తండులీయం వీతం చ ససితా మధు. 70. వీత్వా శతావశీకల్పం పయసా క్షీరభుజ్జయేత్, రక్తాతీసారీ వీత్వా చ తయా సిద్ధం ఘృతం నరః. 71.

కొడిసెపట్ట, అతివస, మారేడువేలు, కురువేరు, తుంగముస్తలు వీటిలోటి చేయఁబడిన కషాయము ఆమాతిసారములను, నొప్పిగలిగిన యతిసారరోగములను, రక్తాతిసారములను, మఱియును, చాలరోజులనుండి పుట్టిన యతిసారరోగములను నాశనము చేసి హితమును కలుగఁజేయును.

లేతదానిమధురేడు, కొడిసెపట్ట వీనితో పెట్టినకషాయములూ లేనెను కలిపికొని త్రాగియెడల రక్తాతిసారములు దూరముగా తొలఁగిపోవును. బెల్లముతో కలిపి మారేడుపండ్లను తినినట్టులయిన రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మఱియును ఆమఘాలము మలబద్ధకము మొదలగునవియుఁగూడ దూరముగా తొలఁగిపోవును. కడుపునొప్పి మొదలగునట్టి రోగములుగూడను మొదలంట నశించి పోగలవు.

మారేడుసింఁజెలు, తుంగముస్తలు, ఆరెచెక్క, అగరుశొంఠి, శొంఠి, బూరుగ వేరు వీటి నన్నింటిని సమానములైన భాగములనుగా తీసికొని బెల్లముతో కలిపి మజ్జిగతో త్రాగినట్టులయిన నత్యంతము భయంకిరము లగు నతిసారములును దూరము లగును. బూరుగువేరు, రేగువేరు, మొరటవేరు, మామిడివేరు, మద్దివేరు వీటిని వేరువేరుగా తీసికొని మేకపాలును లేనెను చేర్చికొని త్రాగియెడల రక్తాతిసారమును పోగొట్టును.

వేరేడు, ఉసిరిక, మామిడి వీటిచిగుళ్ల సమును మేకపాలలో కలిపి లేనె చేర్చి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారములు నశించిపోవును. మేకపాలలో మారేడుసింఁజెలు సిద్ధముచేసి (అనఁగా నానవైచి) చక్కెర మిఁదుపుపొడిని కలిపి అపిష్టట నను కొడిసె పాలపిత్తుల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లణగిపోవును.

అతిమధురమును నూరి చక్కెర లేనెల నందులో కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి కొని త్రాగినట్టులయిన గాని శతావరి [అనఁగా పెద్దపిల్లి పీచర] యొక్కయును పాలతోచేర్చి త్రాగియెడల గాని మనుష్యుఁడు రక్తాతిసారమును జయింపగలుగును. లేకపోయిన శతావరిని కల్కముగాచేసి సిద్ధముచేయఁబడిన నేతిని రక్తాతిసారరోగముగల రోగి త్రాగినయెడల సుఖము కలుగును.

— కుటజరసాయనము; గుడ భ్రంశములకు కషాయము; కుటజపుటపాకము. —

శ్లో. కుటజస్య పలం గ్రాహ్య మప్తభాగజలే శృణిమ్, తథైవ విపచే ద్భూయో దాడిమోదకసంయుతమ్. 72. యావచ్చైవ లసీకాభం శృతం త ముపకల్పయేత్, త స్యార్థకర్షం తక్రేణ పిబే ద్రక్తాతిసారవాన్. 73. అవశ్యమగణీయోపి మృత్యో ర్వాతీ న గోచరమ్, క్వాథ తుల్యం దాడిమాంబు భాగానుక్తౌ సమంతతః. 74. కల్క స్తిలానా

కృష్ణానాం శర్కరాభాగసంయుతః, ఆజ్యేన పయసా పీతః సద్యో
రక్తం నియచ్ఛతి. 75. గుడదాహే ప్రపాకే వా షట్లోలమధుకాంబు
నా, సేకావికం ప్రశంసంతి ఛాగేన పయసాపి వా. 76. గుడభ్రంశే
ప్రకర్తవ్యా చికిత్సా తత్ప్రీక్షీర్తితా, అవేదనం సుసంపక్వం దీప్తాగ్నే
స్సుచిరోత్థితమ్. 77. నానావర్ణమతీసారం పుటపాకైరుపాచరేత్.
స్నిగ్ధం ఘనం కుటజవల్క మజంతు జగ్గమాదాయ తత్తేణ మతీవచ పో
థయిత్వా, జంబూపలాశపుట తండులతోయనిక్తం బద్ధం కుశేన చ
బహిర్జనపంకలిప్తమ్. 78. సుస్విన్న మేత దవపీడ్య రసం గృహీత్వా
క్షౌద్రేణయుక్త మతీసారవతే ప్రదద్యాత్, కృష్ణాత్రిపుత్రమతపూజిత
ఏష యోగః సర్వాతిసారహరిణే స్వయమేవ రాజా. 79. స్వరసస్య
గురుత్వేన పుటపాకపలం పిబేత్, పుటపాకస్య పాకోఽయం బహి రా
రక్తవర్ణతా. 80.

ఒక పలము కొడిసెపట్టు తీసికొని ఎరిమిదిగ ట్లధికముగా నున్న నీటిలోవైచి
పాకము చేయవలయును. మఱల నదేప్రకారము దానిమ్మపండ్లరసమును కలిపి ఉడు
కఁబెట్టవలయును. బాగుగా నుడికి తీగమోస్తగుగా నుండినయప్పుడు దింపి బాగ్రత్త
చేసికొని అగ్ధికర్షప్రమాణముగా మజ్జితో కలిపి త్రాగుచుండినయెడల రక్తాతిసార
ముల నశించిపోవును. దీని సామర్థ్యమువలన చావునకు సిద్ధమైన మనుష్యుఁడుకూడను
బ్రదక గలఁడు. కషాయముతో సమానముగా దానిమ్మరసమును తీసికొనవలయును.

నల్లనూపులను కల్కముచేసి దానికి సమభాగముగ కలకండను కలిపి మేకపా
లతో కలిపి త్రాగినయెడల రక్తాతిసారము లన్నియు నతిశీఘ్రముగా నశించి పోగ
లవు. ముడ్డి ఎండిపోవునప్పుడుగాని, తీపు ఎత్తుచున్నప్పుడుగాని చేదుపొల్ల యస్థిమధు
కము మొదలగువానితో చేయఁబడిన కషాయముతో తడుపుచుండుట చాల శ్రేయ
మును కలిగించును. లేకపోయినచో మేకపాలతో తడుపుటయైనను ఉత్తమమే యగును.
గూడ దిగినప్పు డీదికిత్సను చేయవలయును.

అగ్నిదీప్తిగలవానికిని, కష్టములు లేనివానికిని పరిపక్వమై చాలకాలముక్రింద
టనే పుట్టి నానావిధములుగా నుండు అతిసారములకు పుటపాకముచేత చికిత్సను
చేయవలయును. దట్టముగాను పురుగులు నున్నగువానిచే కొఱకబడకయు యుండినది
యును, తగలఁబడనిదియు నగు కొడిసెపట్టు తీసికొనివచ్చి నూరి నేరేడుఆకులలో

చుట్టి బియ్యపుకడుగుతో తడిసి తోకగాగట్టి పైకి పూతను పూసి ఆముద్దను నిప్పులో పెట్టి యుడికించి తలువార రసమును పిండి దానియందు తేనెను కలిపి అతిసార రోగము కలవాని కాషధముగా నీయవలయును. ఈయోగము కృష్ణాత్రిముసోముని కొమరునిమతముచేత పూజితమై యున్నది. అన్నితెలుగులగు నతిసారములను నశింపజేయుటలో నిదియే యుత్తమమై కూడ నున్నది. స్వరసమును మఱిగించి పుటపాకముచేసిన రసమును పలమంత తీసికొనవలయును. పైని అన్నిప్రక్కలను ఎట్టి జారినయప్పుడు పుటపాకము పక్షమైనది మునితెలిసికొనవలయును.

— ౧౦ కుటజలేహము. ౧౧ —

శ్లో. త్వక్ష్విండం దీర్ఘవృతస్య శాశ్వరీపత్రవేష్టితమ్, మృదావ
లిప్తం సుకృత ముగారే వ్యవలేహయేత్. 81. స్విన్న ముద్భృత్య నిషీ
డ్య రస మాదాయ యత్నతః, శీతీకృతం మధుయుతం పాయయే దుద
రామయే. 82. శతం కుటజమూలస్య డ్లుణ్ణం తోయార్కణే పచేత్,
క్వాథే పాదావశేషేఽన్తిన్ లేహం పూతే పునః పచేత్. 83. సానర్ప
లయవక్షారవిడస్సెంధవస్పిలీ, ధాతకీంద్రమవా జాజీ చూర్ణం దత్వా
పలద్వయమ్. 84. లిహ్య ద్భస్రమాత్రం తచ్ఛృతం క్షౌద్రేణ సంయు
తం, పక్వాపక్వ మతీసారం నానావర్ణం సవేదనం. 85. దుర్వాం
గ్రహణీరోగం జయేచ్ఛైవ ప్రవాహికాం.

దుండిగపుచెక్క నునూరి ముద్దగాచేసి గుమ్మడిఆకుతో చుట్టి పెట్టి పైనమట్టిని పొదివి నిప్పులో (కుమ్మలో) నుడువబెట్టవలయును. చెక్కగా మృగిన తరువాత బయలునకు తీసి రసమునుతీసి చెక్కగా చల్లారినతరువాత దానిలో తేనెను వైచి కొని అతిసారరోగ ము కలిగినప్పుడు నేవంపవలయును. కొడిసెపట్టు నూరుపలములు తెచ్చి నూరి ఒకగ్రోణ పరిమాణముగల నీటిలో నుంచి పక్ష్యము చేయవలయును. మొదలపాసిన నీటిలో నా లవపాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియకట్టి మరల వండవలయును.

తరువాత యవక్షారము, బిడాలలవణము, సెంధవలవణము, పిప్పళ్లు, ఆరెచెక్క, కొడిసెపాలనిత్తులు, తెల్లజీలకఱ్ఱ నీటిని చూర్ణముచేసి రెండుపలములంతకలిపి చెక్కగా చల్లారినతరువాత తేనెనుకలిపి రెండుపండంతమాత్రము చేసికొని తినవలయును. ఇయ్యది యే కుటజాదిలేహ మనంబుదు. ఈకుటజాదిలేహము పక్ష్యములగు నతిసారములను, చ క్కగాఁ బక్ష్యముకానివానిని, అనేకములగు రంగులతో గూడినవానిని, శూలరోగముగలిగిన

వియు నగువానిని భయంకరము లగునని యగు అతిసారములను ప్రవాహిక గ్రహణి రోగము మున్నగువానిని పోంగొట్టును.

—ॐ కుటజాష్టక యోగములు. ॐ—

శ్లో. తులామథార్ద్రాం గిరిమల్లికాయాః సంక్షుద్య పక్వా రస మాదదీత, తస్మిన్ సుపూతే ఫలసమ్మితాని శ్లత్త్వాని పిప్త్వా సహ శాల్య భేష. 86. పాఠాం సమంగాతివిషాం సమస్తాం బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం, ప్రక్షిప్య భూయో విపచేత్తు తావ ద్దవ్య ప్రశం స్వర సస్తు యావత్. 87. పీత స్త్యసా కాలవిదా జవేన మండేన వాఽజాప యసాఽథవాపి, నిహంతి సర్వం త్వతిసార ముగ్రం కృష్ణం సితం లో హితపీతకం వా. 88. దోషం గ్రహణ్యా వివిధం చ రక్తం శూలం. తథార్థాంసి సకోణితాని, అస్పర్శరం చైవ మసాధ్యరూపనిహస్త్య పశ్యం కుటజాష్టకోయం. 89.

పచ్చికొడిసెపట్టకు తులాప్రమాణము తెచ్చి ద్రోణమునీళ్లవై చినాన్ని చక్క-గా నూరి వండి రసమును తీయవలయును. ఆసిమ్మట వడయఁబోసి బూరుగ చక్కను నూరి పల పమాణముగల అగరుశొంఠి, సుత్తవపులగము, అతివన, తుంగముపైలు, మారేడు వేలు, ఆశెపువ్వులును వీనినన్నిటిని చూల్లమును చేసి పైనిచెప్పిన రసములో వేసి వండ వలయును. గరిటెను అంటుకొని తీగవారుడు స్వరస మెప్పుడగునో అప్పుడు పక్వమై దిగా తెలిసికొనవలయును. అంతట దిగి తీసికొనవలయును.

సిమ్మట కాలమును గుఱతఱింగినవాడై మంచినీళ్లు త్రాగునప్పుడుగాని, మజ్జిగను త్రాగునప్పుడు గాని, లేక మేకపాలలో జేర్చిగాని త్రాగవలయును. ఇయ్యది భయంకర ములగు నతిసారములను, లేక నలుపు, తెలుపు, ఎఱుపు, పసపు మొదలగు రంగులుగల అతిసారములను, గ్రహణులను, మఱియును అనేకవిధములగు రక్తదోషములను, పోటు గల మగ్గోగ్గములను సాధ్యముకానివని వదలిపెట్టిన ప్రదర్శములను ఈకుటజాష్టకము సమూలముగా నశింపఁజేసివైచును.

—ॐ వడంగభృతము. ॐ—

శ్లో. తులాద్రవ్యే జలద్రోణో ద్రోణే ద్రవ్యతులా మతా, పత్తకస్య చ బీజాని దార్ద్రావ్యశ్చ త్వచ ఉత్తమాః. 90. పిప్పలీశృంగ

బేరం చ లాక్షాకటుకరోహిణీ, పక్షి రేభి ర్ఘృతం సిద్ధం పేయం
మండావచారితమ్. 91. అతిసారం జయే చ్చీఘ్రం త్రిదోష మపి దారు
ణమ్.

తా. తులాపరిమాణము గల ఔషధులయందు ద్రోణపరిమాణము నీటిని చేర్చినల
యును. ద్రోణపరిమాణముగల నీటియందు ఒకతులామాత్రము ఔషధులను చేర్చినల
యును.

కొడిసెపాల, దేవదారుపట్ట, మౌగిపసపుచెక్క, పిప్పళ్లు, శొంఠి, లక్క, కలు
కరోహిణి ఈ ఔషధులచేతను సిద్ధముచేయబడిన నేతిని మజ్జితోహారా త్రాగవల
యును. ఇయ్యది త్రిదోషములవలన శుభ్రత్వియైనట్టిఅత్యంతము భయకరములయినట్టి
అతిసారములగుడ శీఘ్రముగా నశింపజేయును. దీనినే పడంఘృత మని చెప్పెదరు.

❧ క్షీరద్రుమాధిభృతము. ❧

శ్లో. క్షీరద్రుమాధీమరసే విపక్వం తజ్జైశ్చ కలైః పయసా చ
సర్పిః, సితోహలాగ్ర మధుపాదయుక్తం రక్తాతిసారం శమయ త్యుదీ
ర్ణమ్. 92. జీర్ణేమృతోపమం క్షీర మతీసారే విశేషతః, ఛాగం తు భష
జై సిద్ధం దేయం వా హాసాధితమ్. 93. బాలం బిల్వం గుడం తైలం
పిప్పలీవిశ్వభేషజమ్, లిహ్య ద్వాతే ప్రతిహతే సశూలే సప్రవా
హికే. 94. పయసా పిప్పలీకల్కః పీతోవా మఠిచోద్భవః, త్ర్యహ
త్ప్రవాహికాం హంతి చిరకాలానుబంధినీమ్. 95. కల్క స్నాన్య ద్బాల
బిల్వానాం తిలకల్కశ్చ తత్సమః, దధ్న స్సారాప్లు సేషహాఢ్యః ఖండో
హన్యాత్ప్రవాహికామ్. 96. బిల్వోపణం గుడం లోధ్రం తైలం లిహ్య
త్ప్రవాహికే. దధ్నా ససారేణ సహక్షికేణ భుంజిత నిశ్చారకపీడి
తస్తు, సుతప్తకుశ్యకవృధితేనవాపి క్షీరేణ శీతేన మధుప్లుతేన. 97. దీప్తా
గ్ని ర్నిఘ్నోహో యః సార్యతే ఘ్నెనిలం శక్యత్. 98. స సిబే త్సాణితం
శుంఠీ దధ్నీతైలపయోఘృతమ్, శోధం శూలం జ్వరం తృణాగ శ్వాసు
కాస మరోచకమ్. 99. ఛర్దిం మూర్ఛాం చ హిక్మాం చ దృష్ట్యాతీసా
రిణం త్యజేత్, బహుమేహీ సరో యస్తు భిన్నవిటో న జీవతి. 100.
న్నానాభ్యంగావగాహం శ్చ గురుస్నిగ్ధతిభోజనమ్, వ్యాయామ మగ్ని
సంతాప మతీసారవివర్జయేత్. 101.

క్షీరద్రుమావ్యభృతమును చెప్పచున్నాడు:—మట్టి, మేడి, జువ్వ మొదలగు క్షీరవృక్షములతో సంభవమైనవాని క్వాథమున సిల్లిక్విచరసమును నేతికిరెండు రెట్లుగాకలిపి కల్పమును చేయవలయును. పిమ్మట చక్కెరను సగపాలును, తేనెను నాలవపాలునుకలిపి త్రాగినయెడల సతిభయంకరము లగు రక్తాతిసారమును గూడ తొలగిపోవును. జీర్ణ జ్వరవిషయములో పాలు అమృతబల్యములును, అతిసారమునందు విశేషించి యమృతముతో సమానములును అగును. ఓషధులచేత తయారుచేయఁబడినట్టి మేకపాలనుగాని నీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన మేకపాలనుకాని యిచ్చుట మంచిది. మారేడుపిండెలు, బెల్లము, తైలము, పిప్పళ్లు, శొంఠి వీనిని పోటుప్రవాహికలు గల వాతము నకు ప్రతిక్రియచేయుటయందు వినియోగింపవలయును.

నాలుగ మాషములపిప్పలిచూర్ణమునుగాని, మిరియములచూర్ణమునుగాని పలప్రమాణముగల మేకపాలలో కలిపికొని త్రాగినచో మూడురోజులలో నెంతటిపురాణమైన ప్రవాహికలుగూడనశించిపోవును. మారేడుపిండెలతో చేసిన కల్పమునందు తిలకల్పమును సమానముగా కలిపి గట్టిపెరుగును తైలము కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇది చిన్న ప్రవాహికలనురూపుమాపును. మారేడుపిండెలు, మిరియములు, బెల్లము, చమురు వీటితో చేయఁబడినపచ్చడిని (అవలేహము) గట్టిపెరుగునందు తేనెను కలిపికొని భక్షింపవలయును. వేడిపాత్రలో కాచియున్న పాలను చల్లార్చి తేనెను కలిపికొని త్రాగవలయును.

అన్నదీప్తికలవాడును, మలములేనివాడును, నురుగులు (అనగా బుడగలు) గట్టి మలము వెడలువాడును శొంఠి, పెరుగు, నూనె, పాలు, నేయి వీటిని కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. శోధ, పోటు, జ్వరము, దస్పి, శ్వాసము, దగ్గు, ఆరుచి, శబ్ద, మూర్ఛ, వెక్కిళ్లు వీటితో కూడిన అతిసారోగిని కనుగొని (కార్యములేదని) వనలివేయవలయును. అనేకవర్షాయులుగా మూత్రము వెడలుచుండుట వేరువేరు రీతులగా మలమువెడలుట కలసోగిబ్రదుకడు. అతిసారోగిని స్నానము, తలంటు, నీళ్లమునుంగుట, భారకరములగు భోజనపదార్థములను తినుట, వృష్టాన్నము ఎక్కువతినుట, కసరత్తుచేయుట, నిష్పమిదకాచికొనుట మున్నగువానిని వదలవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తసంహితయందు అతిసారచికిత్స ప్రకరణము ముగిసెను.

౪. గ్రహణ్యధికారము.

శ్లో. గ్రహణీ మాశ్రితం దోష మజీర్ణవ దుపాచరేత్, అతీసా
రోక్తివిధినా తస్యామృతం విపాచయేత్. 1. శరీరానుగతే సామే రసే
లంఘనపాచనం, విశుద్ధామాశయా యాస్తే పంచకోలాదిభి ర్యుతం. 2.
దద్యా త్పేయాది లఘ్వన్నం పున ర్యోగాంశ్చ దీపకాన్, కపిత్థబిల్వ
చాంగేరీ తక్రదాడిమసాధితా. 3. పాచనీ గ్రహణీ పేయా సవాతే
పంచమూలికీ, గ్రహణీదోషిణాం తక్రం దీపనం గ్రాహి లాఘవాత్. 4.
పథ్యం మధురపాకిత్వా న్న చ పిత్తప్రకోపనం, కషాయోష్ణవికాసిత్వా
ద్రాక్ష్య చైవ కఫే హితం. 5. వాతే స్వాద్వప్లుసాంద్రత్వా త్సవ్య
స్క మవిదాహితం. శుంఠీం సమస్తాతివిహం గుహాచీం పిబే జ్వలేన
కర్షథితాం సమాంశం, మందానలత్వే సతతామతాయా మామానుభూ
ధే గ్రహణీగడే చ. 6. ధాన్యకాతివిషోదీచ్య యవానీముస్తనాగ
రం, బలా ద్విపర్ణీబిల్వం చ దద్యా ద్దీపనపాచనం. 7.

గ్రహణీప్రకారమును చెప్పచున్నాడు:—గ్రహణీలో కలిగెడు దోషములకు
అజీర్ణ మనకువలెనే చికిత్సలను చేయవలయును. అతిసారమునకు చెప్పబడిరిగి నే ప్ర
తిక్రియలను చేసి ఆమమును పక్వము నొందింపవలయును. శరీరతత్త్వముల ననుసరించి
నదియును ఆమము వెడలునదియు నగు రసమునందు (అనగా గ్రహణీయందు) లంఘన
ము చేయుటకాని పాచము చేయుటకాని చాల యుత్తమమగు కార్యము.

విశేషముగా పరిశుద్ధమును ఆమాశయము గలరోగికి పంచకోలములచేత సిద్ధము
చేయబడిన పానకము మొదలయినవియును, చులక నగు నాహారమును ఇచ్చుచు జఠ
రాగ్నిని దీనింపఁజేయు ఔషధయోగములను కూడ నిచ్చుచు నుండవలయును.

వెలగపండు, మారేడుపండు, పులిచింతి, మజ్జిగ, దానిమ్మపండ్లు వీటితోటి సిద్ధ
ముచేయబడిన పానకము ఆహారమును పక్వముచేయును, మలమును మిక్కిలిగా వెడ
లకుండునట్లు బంధించును. మఱియును వాతముతో కూడినదోషములు గలిగినప్పుడు పం
చమూలములతో సిద్ధముచేయబడిన పానకమును ధూయవలయును.

గ్రహణిరోగముగలవారలకు మజ్జి దీపక మగును. మలమును బంధించును. ఒడలిని తేలిక చేయును. మిక్కిలి హితమునకలుగ చేయును. నుధురపాకముగలదగుట చేతిపిత్తమును పెలుగ నీయదు. కషాయము వేడిగాను వికాసముగలదిగా నుండుటవలన రూక్షముగాను నుండుటవలన కఫమునకు హితకారి యగును. రుచిగాను అమ్లమెక్కువగాను నుండుట వలన అప్పటికపుడు సిద్ధముచేసిన తక్రము వాతముఁడు హితకర మగును. శొంఠి, తుంగముస్తలు, అతివన, తిప్పతిగే ఇచి యన్నియును సమానభాగములుగా తీసికొని నూరి నీటితో కూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది అగ్నిమాంద్యము, అమదోషము, అమముగల గ్రహణిదోషము కీటిని పోగొట్టును. ధనియములు, అతివన, నురువేరు, వాచుము, తుంగముస్తలు, శొంఠి, ముత్తపఫలము, ముర్యాగుసొన్న, కోలపొన్న, మారేడుపండు ఇయ్యవి (అనగా కీటితో చేయఁబడిన పానకములు) అగ్నిదీపకమును పాచనమును పుట్టించును.

❖ చిత్రకాదిఘటికలు; శ్రీఫలాదిఘటికలు; నాగరక్వాథాదులు. ❖

శ్లో. చిత్రకం విప్పలీమూలం శ్యా త్సారాలవణాని చ, వ్యోష హింగ్వజమోదాం చ చవ్యం చైకత్ర చూర్ణయేత్. 8. గుటికా మా తులుంగస్య దాడిమామ్లరసేన వా, కృతా విపాచయ త్యామం దీపయ త్యాశుచాఃలమ్. 9. సానర్చలం పైంధవం చ బిడ మాద్భిద మేవచ, సామద్రేణ సమం పంచ లవణా న్యత్ర యోజయేత్. 10. శ్రీఫలశలా టుకలో నాగరచూణ్ణేన మిశ్రిత స్సగుణః, గ్రహణీగద మత్యుగ్రం తక్రభజా శీతితో జయతి. 11. జంబూదాడిమశ్మంగాట పాతా కంచ టపల్లవైః, పక్వం పర్యపితం బాలబిల్వం సగుడనాగరమ్. 12. హంతి సర్వా నతీసారాన్ గ్రహణీ మతిదుస్తరామ్, నాగరాతివిషాముస్త క్వాథ స్సాస్య దామపాచనః. 13. చూర్ణం హింగ్వప్తకం వాతగ్రహణ్యాం తు ఘృతాని చ.

చిత్రమూలము, మోడి, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, పంచలవణములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఇంగువ, అజామోదము, చెవ్యము సమభాగముగా వీటిని కలిపి చూర్ణము చేసి మాచిపత్రిపనరుతోగాని, దానిమ్మపండ్లరసముతోగాని సిద్ధము చేయఁబడిన గుటికలు అమమును పక్వము చేయును. జఠరాగ్నిని ప్రకాశింప చేయును.

మారేడుపించెలతో చేయఁబడిన కల్కమునందు బెల్లమును శొంఠి చూర్ణమును కలిపి మజ్జిగను పోసికొను నలవాటుకలిగినవాడు భక్షించినయెడల మిగుల భయంకరములైనట్టి గ్రహణిరోగములు అయినను దూరముగా పరుగులెత్తి పోవును.

నేరేడు, దానిమ్మ, విషబొద్ది, కంచటము అను నీయోషధుల ఆకులతోటి కాచబడినకషాయమును; మారేడుపించె, బెల్లము, శొంఠి వీటితో చేర్చిపుచ్చుకొనినయెడల నన్నిరకములయతిసారములను భయంకరములగు గ్రహణిరోగములనుఁగొట్టును. శొంఠి, అతివస, తుంగముస్తలు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము అనుమును పక్వముచేయును. రాతమువలన కలిగిన గ్రహణులయందు హింఘ్వప్తకమార్గమును, నేయియును మిగుల హితకరము లగును.

—౩ నాగరాధ్యమార్గము. ౧—

శ్లో. నాగరాతివిషా ముస్తం ధాతకీం సరసాంజనమ్. 14. వత్స కత్వకృలం బిల్వం పాతాం కటుకరోహిణీం, విభేత్సమాంశం తచ్చూర్ణం సక్షాద్రం తండులాంబునా. 15. వైత్తికే గ్రహణీదోషే రక్తం యచ్చోషవేశ్యతే, అర్ఘాం స్యథ గుదే శూలం జయే వైవ ప్రవాహికాం. 16. నాగరాధ్య మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితం, శీతం కషాయమానేన తిండులోదకకల్పనా. 17. కే ష్యష్టగుణతోయేన ప్రాహు స్తుడులభావనాం.

నాగరాధ్యమార్గమును చెప్పుచున్నాడు:—శొంఠి, అతివస, తుంగముస్తలు, ఆరెపువ్వులు, సరసాంజనము, కొడిసెపట్ట, కొడిసెపండు, మారేడుపించెలు, అగరుశొంఠి, కటుకరోహిణి ఇవి యన్నియును సమానభాగములుగా గ్రహించి చూర్ణముచేసి తేనెను కలిపి బియ్యపుకడుగుతో చేర్చి త్రాగవలయును. పిత్తసంబంధమైన గ్రహణిరోషమునందు గల రక్తపుసోటులను, అతిమూత్రమును గుదస్థానములో పోటుగలుగుట మొదలగువాని నణచివేయును. దీనినే నాగరాధ్యమార్గ మని చెప్పెదరు. ఇయ్యది కృష్ణాత్రేయమునిచే నంగీకరింపఁబడెను. శీతకషాయపు ప్రమాణముతో ననుముగా కడుగును కల్పింపవలయును. పలువురు విజ్ఞులగు వైద్యులు ఎనిమిదిరెట్ల నీటియందు బియ్యమును భావనచేయవలయు నని చెప్పెదరు. భావన యనగా ఏవైనరసములలో నోషధులఁ జక్కముచేయుట.

—౩ { భూనింబాదిచూర్ణము; అగ్నిదీపనవిధి; పిప్పలీమాలాది; భల్లాతక ఖారము, మరీచ్యాదిచూర్ణము మొదలగునవి. } —

శ్లో. భూనింబ కటుకావ్యోష ముస్త కేంద్రయవాన్సమాన్. 18.

ద్వా చిత్రకా ద్వత్సక త్వగ్భాగాన్ షోడశ చూర్ణయేత్, గుడశీతాం
బునా వీతం గ్రహణీదోషగుల్మనుత్. 19. కామలాజ్వరపాండుత్వమే
హరుచ్యతీసారనుత్, గుడయోగా ధ్నుడాంబు స్యా ధ్నుడవర్ణరసాన్వి
తం. 20. గ్రహణ్యాం శ్లేష్మదుష్టాయాం మమితస్య యథావిధి, కట్వమ్మ
లవణక్షారైః తీక్షణ్శాన్సిం వివర్ణయేత్. 21. సమూలాం పిప్పలీం త్వా
రౌ ద్వా పంచలవణాని చ, మాతులుంగాభయానాన్నశరీమరిచనా
గరం. 22. కృత్వాసమాంశం తచ్ఛూర్ణం పిబే త్ప్రతి స్సుఖాంబునా,
శ్లేష్మికే గ్రహణీదోషే. బలనగ్నాన్నివర్ధనమ్. 23. ప్లైవే రే వాషధై
స్సిద్ధం సర్పికి పేయం సమారుతే, భల్లాతకం త్రికటుకం త్రిఫలాలవణ
త్రయమ్. 24. అంతర్భూమం ద్విశలికం గోపురీమాన్నినా దహేత్,
సత్తూర స్సర్పిషా పేయో భోజ్యే నా ప్యవచారితి. 25. హృత్పాండు
గ్రహణీదోష గుల్మోదావర్తశూలనుత్, సర్వజాయాం గ్రహణ్యాం తు
సామాన్యో విధి రివ్యతే 26. చూర్ణం మరిచమహాషధ కుటజత్వ
క్సంభవం క్రమా ద్ద్విగుణమ్, గుడమిశ్రమధితవీతం గ్రహణీదోషా
పహం ఖ్యాతమ్. 27.

నేలవేము, కటుక రోహిణి, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, తంగముస్తం, కొడిసె
పాలవెత్తులు వీని నన్నింటిని సమానభాగములను; చిత్రమూలమును రెండుభాగములను;
కొడిసెపట్ట పదియారుభాగములను కలిపి చూర్ణము చేసి బెల్లమునుచేచి చల్లనినీటితో
కూడా త్రాగవలయును. ఇయ్యది గ్రహణీదోషములను, గుల్మములను, కామెరలను,
జ్వరమును, పాండురోగములను, మేహములను, అరుచిని, అతిసారమును మొదలంట
నశంపఁజేయును. బెల్లమునుకలుపుటవలన బెల్లపురంగులిగిన బెల్లపునీళ్లు (బెల్లపుపర్చత్)
అగును. మఱియును కఫాధిక్యముచే దుష్టగుగు గ్రహణీయందు వాంతులు చేయింపబ
డిన రోగికి తగునట్లుగా కటువు (చేదు) పులుపు, ఉప్పు, తూరము (కారము) తీక్షణము
గల పదార్థములచేత జఠరాగ్నిని వృద్ధి పొందింపవలయును.

మోడి, పిప్పళ్లు, సర్వక్షారయక్షౌరములు, పంచలవణములు, మాదీపలము, కరక
కాయలు, సన్నరాస్త, కమ్మగము, మిరియములు, శొంఠి వీనినన్నింటిని సమానభాగ
ములనుగా తీసికొని చూర్ణమును చేసి ప్రాతఃకాలమునందు నులివెచ్చిని నీటితో కలిపి
త్రాగవలయును. కఫసంబంధములయిన గ్రహణీదోషములయందు దియ్యది బలమును కాంతి
ని జఠరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. ఈవిషధులనువేసి కాచి సిద్ధము చేయఁబడిన నేలని

వాతసంబంధములగు గ్రహాబలయందు పుచ్చుకొనవలెను. నల్లజీడివీత్తనములు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరకాయలు, తాడికాయలు, ఉళిరికాయలు, సావర్నలవణము, బిడాలవణము, సైంధవలవణములును నీమొనిమిదింటిని రెండుపలముల ప్రమాణములుగా తీసికొని ఊరీతిగా ఎండిన ఆవుపేడ ముద్దలను కాలానలయును. తరువాత యవక్షారము నిందులూ కలిపికొని నేతితో రంగరించి పుచ్చుకొనవలయును. లేకపోయిన ఆహారముతో కూడతినవలయును. ఇయ్యది హృదయగమ (గుండెలునొప్పి) పొందువు (తెల్లబారిపోవుట) గ్రహణీదోషము, గుల్మము, ఉదావర్తము, శూలము మున్నగువాని పోగొట్టగలదు.

ఇట్లు అన్నివిధములగు దోషములవలనఁ బుట్టెడి గ్రహణీదోషములకును సామాన్యవిధి చెప్పఁబడినది. మిరియములు ౧ కర్షముచొ॥ శొంఠి ౨ కర్షములుచొ॥ కొడిసెపట్ట ౪ కర్షములుచొ॥ వీటిని తీసికొని మార్గమును చేయవలయును. ఆమార్గమునందు బెల్లమును కలిపి మధితము (చిలికినమజ్జగ) తోచేర్చి త్రాగినయెడల సన్నివిధములగు గ్రహణీదోషములును మొదలంట నాశనమును పొందగలవు.

❖ పాఠావిచారము. ❖

శ్లో. పాఠావిల్వానలవ్యోవజంబూదాడిమధాతకీ, కటుకాతివిషాముస్తదార్వోభూనింబవత్సకైః. 28. సర్వై రేతై స్సమం చూర్ణం కౌటజం తండులాంబునా, సక్షాద్రం చ పిబే చ్చర్దిజ్వరాతీసారశూలవాన్. 29. తృప్తాహగ్రహణీదోషాః రోచకానలసాదజిత్,

అగరుశొంఠి, మారేడుపేలు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, నేరేడుపలుకులు, దాడిమవిత్తులు, ఆకపూవులు, కటుకకోహిణి, అతివనశుంగముస్తలు, మ్రానిపసపు, నేలవేము, కొడిసెవిత్తులు వీటినిన్నింటిని సమానభాగములను తీసికొని వీటి అన్నిటితో సమానముగా కొడిసెపట్టుతీసికొని మార్గమునుచేసి లేనెను కలిపి బియ్యపు కడుగుతో కూడఁ ద్రాగవలయును. ఇయ్యది ఛర్ది, జ్వరము, అతిసారము, పోటు, దస్పి, గొంతెండిపోవుట, గ్రహణీదోషము, అసహ్యము (అనఁగా నరోచకము) అన్నిమాంద్యము వీనిని జయింపగలదు.

❖ కపిత్థాప్తకమార్గము. ❖

శ్లో. యవానీ పిప్పలీమూల చతుర్జాతక నాగరైః. 30. మరిచాగ్ని జలా జాజీ ధాన్యసౌనర్సలై స్సమైః, వృక్షామ్లధాతకీ కృష్ణాబిల్వ దాడిమ తిందుకైః. 31. త్రిగుణై ష్షద్గుణసిత్తైః కపిత్థాప్తగుణైః

కృతః, చూర్ణోఽతిసారగ్రహణీక్షయగుల్మగళామయాన్. 32. కాసం
శ్వాసారుచిః హిక్మాం కపిత్థాప్త మిదం జయేత్.

కపిత్థాప్తకూర్ణమును చెప్పచున్నాడు:—ఓమము, మోడి, చతుర్జాతకములు
(అనగా దాల్చినపట్ట, యాలకులు, జాపత్రి, నాగకేసరములు, శొంఠి, మిరియములు,
చిత్రమూలము, కుదవేరు, జీలకఱ్ఱ, ధనియములు, సావర్జలవణము వీనిని అన్నిటిని
సమానభాగములనుగా తీసికొనవలయును. చింతపండు, ఆరెపువ్వు, పిప్పళ్లు, చూరేడువే
రు, దానిమొవ్వులు, తుమికిచెక్క వీటిని మూడురెట్లెక్కువగా తీసికొనవలయును. చ
క్కెర అరుకెట్లు వెలగ ఎనిమిదిరెట్లుగా తీసికొనవలయును. ఈరీతిగా తీసికొని వీని
నన్నిటిని చూర్ణముచేసి పుచ్చునీనయెడల నతిసారము, గ్రహణిగోగము, క్షయ, గుల్మ
వ్యాధి, అశగోగము, దగ్గు, శ్వాసము, మోరుఅసహ్యముగానుండుట, వెక్కిళ్లు ఈమొద
గులవానిని నశింపజేయును. ఇదియే కపిత్థాప్తకూర్ణము.

—ॐ దాడిమాప్తక మూర్ణము. ॐ—

శ్లో. కర్షోన్మితం తు గోక్షీరీ చాతుర్జాతం ద్వికార్వికమ్. 33

యవాసింధాన్యకాజాజీ గ్రంధివ్యం పలాంశుకమ్,
పలాని దాడిమాదప్తా సితాయా వైచకతః కృతః. 34

గుణైః కపిత్థాప్తక చూర్ణోయం దాడిమాప్తకః.

తవాక్షిరి ఒకకర్ణము, దాల్చినపట్ట, జాపత్రి, విలకులు, నాగకేసరములు మొద
లగునవి అన్నియును రెండురెండు కర్ణములు, ఓమము, ధనియములు, జీలకఱ్ఱ, మోడి,
శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు ఇవియున్నియును ఒక్కొక్కపలములును, దానిమొవ్వులు,
చక్కెర ఇరువదిఎనిమిదిపలములును కలిపి చూర్ణమును చేయవలయును. దీనిని దాడి
మాప్తక మని చెప్పెనరు. ఇయ్యదియును కపిత్థాప్తకచూర్ణమువలెనే గుణముల నిచ్చును,

—ॐ వార్తాకుసుటికలు. ॐ—

శ్లో. చతుఃపలం సుధాకాండా త్రిపలం లవణాత్రయం. 35.
వార్తాకుకుడవశ్చార్కా దప్తా ద్వే చిత్రకా త్పలే, దద్ధా వార్తాకురసే
గుడికా భోజనోత్తరాః. 36. భుక్తం భుక్తం పచం త్యాశు కాసశ్వాసా
ర్శసాం హితాః, విషూచికా ప్రతిశ్శాయ హృద్రోగఘ్నా శ్చ తా
హితాః. 37.

ములుదంతి నాలుగుపలములు, సైంధవలవణము, సౌవర్చలవణము, బిడాలవణము అనులవణత్రయము వీటిని ఒక్కొక్కపలములును, తెల్లములక నాల్గుపలములు, జిల్లేడు వేణుయెనిమిదిపలములు, చిత్రమాలమురెండుపలములును తెచ్చి వీటినికాల్చి వార్తాకుంఠ మునందు కలిపి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రలను భోజనమైన తరువాత తిను చున్నయెడల శీఘ్రముగా నాహారమును జీర్ణింపచేయును. దగ్గు, శ్వాస, అర్శోగోగము మున్నగు రోగములను పోగొట్టి హితము కలుగచేయును. విషాచిక, పీనస, గుండెల టుపోలనుగూడపోగొట్టును.

అష్టపలఘృతాదులు. ౩౭

శ్లో. త్ర్యుషణత్రిఫలాకల్పే బిల్వమాత్రే గుడా తృలే, సర్పి
షోష్టపలం వక్త్యా మాత్రాం మందాసలః పిబేత్. ౩౮. మసూరస్య
కషాయేణ బిల్వగర్భం పచేద్ధృతం, హంతి కుక్ష్యామయాన్ సర్వాన్
గ్రహణీపాండుకామలాః. ౩౯. కేవలం ప్రహిప్రాణ్యంగక్వాఢో వ్యష్ట
స్తు దోషః.

అష్టపలఘృతముఁ జెప్పచున్నాడు:—శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కరక్క-
కాయలు, తాడి, ఉసిరికి వీటిని ఒక్కొక్కపలమునెచ్చి కల్కముచేసి దానియందుఒకపాము
మారేడుపిండెలు ఎనిమిదిపలముల నేటిలో పచనముచేసి తగుమైనరీతిలో మాత్రలనుకట్టి
పుచ్చుకొనిన అగ్నిమాంద్రము నశించును. ఇయ్యది అష్టపలఘృతమనఁబడును. ఇదిఅన్ని
విధములగు కుక్షిరోగములను, గ్రహణులను, పాండురోగములను, కామెరలను నశింపఁ
జేయును.

శుంఠీఘృతము. ౪౦

శ్లో. విశ్వేషధస్య గర్భేణ దశమూలజలే శృతం. 40

ఘృతం నిహన్యా చ్ఛ్వేషఘృం గ్రహణీసామతామయం,

ఘృతం నాగరకల్పేన సిద్ధం వాతానులోమనం. 41

గ్రహణీపాండురోగఘ్నం ప్లిహాకాసజ్వరాపహం.

శుంఠీఘృతమును చెప్పచున్నాడు:—శొంఠి కల్కము, దశమూలములకషాయ
మున పక్వముచేసి త్రాగినయెడల శోథ, గ్రహణి, అమదోషము మొదలగువానిని శీఘ్ర
ముగా పోగొట్టును. శొంఠికల్కమున సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి వాతమును వింతుట
యందు అనుకూలమును చేయును. నుటియును గ్రహణిని పాండురోగమును పోగొట్టు
ను. ఉబ్బసము, దగ్గు, జ్వరము మున్నగువానినిగూడ పోగొట్టును.

❖ చిత్రకఘృతము. ❖

శ్లో. చిత్రకక్వాఢకల్కాభ్యాం గ్రహణీష్ణుం శృతం హవిః,
గుల్మశోథోదరస్థిహ శూలాఝోష్ణుం ప్రదీపనం. 42

చిత్రమూలకషాయము, కల్కము వీటితో చేయబడిన నేయి గ్రహణిని పోగొట్టును. మఱియును గుల్మమును, ఉదరగోగమును, స్థిహము, శూలము, అతిసారమును పోగొట్టును.

❖ బిల్వాదిఘృతము. ❖

శ్లో. బిల్వాగ్నిచవ్యార్ద్రకశృంగబేర క్యాఢేన కల్కేన చ సిద్ధ
మాజ్యం, సచ్చాగదుగ్ధే గ్రహణీగదోత్థే శోభాగ్నిమాంద్యారుచిను
ద్వరిషం. 43.

మారేడుపిండెలు, చిత్రమూలము, చవ్యము, శొంఠి వీటిని కషాయముగాగాని కల్కముగాగాని చేసి మేకపాలతో సిద్ధముచేయబడిన నేతిలో చేర్చి పుచ్చుకొనిన యెడల గ్రహణివలన బుట్టిన శోఫ, మందాగ్ని, అరుచి మున్నగువానిని పోగొట్టును.

❖ చాంగేరీఘృతము. ❖

శ్లో. నాగరం పిప్పలీమూలా చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, శ్వదంష్ట్రా
సిప్పలీ ధాన్యం బిల్వం పాతా యవానికా. 44. చాంగేరీ స్వరసే సర్పిః
కల్మశై రేషై ర్విపాచితం, చతుర్గుణే చ దధ్నా చ తద్గుతం కఫవాత
నుత్. 45. అర్ఘాంసి గ్రహణీగోషం మూత్రకృచ్ఛ్మిం ప్రవాహికాం,
గుదభృంశాన్తమానాహం ఘృత మేత న్వ్యపోహతి. 46.

చాంగేరీఘృతమును చేప్పచున్నాడు:—శొంఠి, మాడి, చిత్రమూలము, చవ్యము, పల్లెలు, పిప్పళ్లు, ధనియలు, మారేడుపిండెలు, అగరుశొంఠి, ఓమము వీటియొక్క కల్కమును నాగకేసరముల న్వరసమున నాలుగుకట్ల పెరుగుతో కలిపి నేతిని వండవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేయబడిన నేయి కఫమును వాతమును పోగొట్టును. మఱియును అతిసారము, గ్రహణి, మూత్రకృచ్ఛ్మియు, ప్రవాహిక, గుదదిగుట, అనాహము మున్నగువానినిగూడ దూరముగాఁ బోగొట్టును.

❖ మరీచాదిఘృతము. ❖

శ్లో. మరిచం పిప్పలీమూలం నాగరం పిప్పలీం తథా, భల్లా
తకం యవానీ చ విడంగం హస్తిపిప్పలీ. 47. హింగుసౌవర్చలం చైవ
విడసైంధవదార్వ్యక, సాముద్రం సయవక్షారం చిత్రకో వచయా

సహ. 48. ఏతై రర్థపతై రాభ్యగై ర్ఘృతప్రసం విపాచయేత్, దశమూ
 లీరసే సిద్ధం పయసా ద్విగుణేన చ. 49. మందాగ్నీనాం హీతం సిద్ధం
 గ్రహణీదోషనాశనమ్, విష్టంభ మామం దౌర్బల్యం స్త్రీహాన మపక
 ర్షతి. 50. కాసం శ్వాసం క్షయం చైవ దుర్నామసభగందరం, కఫ
 జాన్ హంతి రోగాం శ్చ వాతజాన్ క్రిమిసంభవాన్. 51. తాన్
 సర్వా న్నాశయ త్యాశు శుష్కం దా ర్వానలో యథా.

మరీచాద్యఘృతమును చెప్పుచున్నాడు:—మిరియములు, మోడి, శొంఠి, పిప్పళ్లు,
 నల్లజీడివిత্তనములు, ఓమము, వాయువిడంగములు, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, పోవర్చలవణము,
 బిడాలవణము, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సాముద్రలవణము; చిత్రమాలము, నవ
 వీటినిన్నిటిని అర్థపలము లంతంత తీసికొని ప్రస్తమాత్రము నేతిలోపండవలయును. తరు
 వాతదశమూలములరసమునందును, రెండురెట్లమేక పాలలోను సిద్ధమును చేయవలయును.

ఈరీతిగా సిద్ధముచేయఁబడిన నేయి అగ్నిమాంద్యము గలవారికి హితమును కలి
 గించును. అన్నివిధము లగు గ్రహణీదోషములను పోగొట్టును. విష్టంభగోగము, ఆమ
 దోషము, స్త్రీహామన్నగువానిని దూరముగా తొలఁగించును. దగ్గు, శ్వాసము, క్షయరోగ
 ము, అతిసారము, భగందరరోగమును, కఫరోగములను, వాతరోగములను, కృమిరోగ
 మును మున్నగు వీని నన్నిటిని శీఘ్రముగా ఎండుకట్టెలను అన్ని రూపుమాపునట్లు నశిం
 పఁ జేయును.

—ॐ మహాపట్టలఘృతము. ॐ—

శ్లో. సౌవర్చలం పంచకోలం సైంధవం హపుషాం వచామ్. 52.
 అజమోదాం యవక్షారం హింగుజీరక మాద్భిదమ్, కృష్ణాజాజీసభూ
 తీకం కల్పీకృత్యపలార్థకం. 53. ఆర్ద్రకస్య రసం చుక్రం క్షీరం మ
 స్త్యమ్మకాంజికం, దశమూలకషాయేణ ఘృతప్రసం విపాచయేత్. 54.
 భక్తేన సహ దాతవ్యం నిర్భక్తం వా విచక్షణైః, క్రిమిస్త్రీహూదరా
 జీర్ణజ్వరకుష్ఠ ప్రవాహికామ్ 55. వాతరోగాత్ కఫవ్యాధీక్ హన్యా
 చ్చూఘ్న మరోచకం, పాండురోగం క్షయం కాసం దౌర్బల్య గ్రహణీ
 గదం. 56. మహాపట్టలకం నామ వృక్ష మింద్రాశని ర్యథా.

సహాపట్టలకఘృతమును చెప్పుచున్నాడు:—సౌవర్చలవణము, పంచకోలములు,
 సైంధవలవణము, బోడతరము, బిడాలవణము, ఓమము, యవక్షారము, ఇంగువ, జీలకఱ్ఱ,
 బొడ్డిదలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, వాము వీటి నన్నిటిని ఒక్కొక్క అర్థపలమును తీసికొని

కల్పమును చేసి అల్లపురసము, చుక్రము మేక పాలు పెరుగుపైలేసనీళ్లు, పులికడుగు దళమూలములకషాయము ఈ అన్నిటిలోను ప్రత్యేకముగ ప్రథమము చేయిని పక్షము చేయవలయును.

తరువాత ఈఘృతమును అన్నముతో :లిపిగాని, లేక ఉత్తదిగాని రోగికి ఈయవలయును. కృమిరోగములను, పీనసలను, ఉదరరోగములను, అజీర్ణమును, జ్వరమును, కుష్ఠమును పరివాహికను వాతరోగమును కఫరోగమును శూలమును అగోచకములను పాండురోగములను, త్వయ, దగ్గు, దౌర్బల్యము, గ్రహణి మున్నగువానిని ఈమహాపట్టలక ఘృతము దేవేంద్రనివజ్యము పుత్రముల బడఁగూర్చునట్లు గూర్చివేయును.

❧ లఘుచుక్రము. ❧

శ్లో. యస్తస్త్వాది శుచౌ భాంతే సగుడక్షౌద్ర కాంజికాం. 57

ధాన్యరాశౌ త్రిరాత్రస్థం శుక్తం చుక్రం త దుచ్యతే,

లవణం గుడ మధ్వారనాలమస్తం క్రమా దిహ. 58

పరిశుద్ధమైన కుండలో బెల్లము, దానికి కట్టింపు తేనె, దానికి కట్టింపు కాంజికము, దానికి కెట్టింపు పెరుగుపైలేట చేర్చి మూడు రోజులు ధాన్యరాశియందుండిన యెడల నది (అనగా చుక్రము) శుక్తమని చెప్పవచ్చును. కొందరు చుక్రమని గూడ నందురు. బెల్లము, తేనె, గంజి పెరుగుపైలేట వీటిని క్రమముగా నందునట్లు చొప్పున నిండు తీసికొనవలయును.

❧ బృహచ్చక్ర, శత్రుణము. ❧

శ్లో. ప్రస్థం లెండులతోయతక తుషజలా తృప్తిత్రయం చాప్లుతః, ప్రస్థార్థం దధితో ఒష్లుమూలకపలా న్యష్టా గుడా న్నానికే. 59. మాన్యా శోధితశృంగ బేరసకలా ద్వే సింధ్వజాజ్యోః పలే, ద్వే శృణ్ణోషణయో ర్నిశాలయగం నిక్షిప్య భాండే దృఢే. 60. స్నిగ్ధే ధాన్యయవాదిరాశిసహితం త్రీ న్వాసరా న్థాపయేత్, గ్రీష్మే తోయధరా త్యయే చ చతురో వర్షాసు పుష్పాగమే. 61. పట్ శీతేష్టదినా న్యతః పర మిదం విస్త్రాన్య సంఘాతయేత్, చాతుర్జాతపలేన సంహిత మిదం శుక్తం చ చుక్రం చ తత్. 62. హన్యా ద్వాతకఫామదోషజనితా న్నానావిధా నామయాన్, దుర్నామానిలగుల్మశూలజతరా స్థాత్వా నలం దీపయేత్. 63.

బృహచ్చక్ర సంధాఃమును చెప్పచున్నాడు:—బియ్యపుకడుగు ఒక ప్రస్థము, పొట్టుగల యవలనీరు మూడు ప్రస్థములు, పెరుగుఅర్ధప్రస్థము, కాంజీకములో నూరిన కుగుచేరుకుక్కలు యెనిమిది పలములు, శుద్ధిచేసిన (శొంఠి) అల్లము 2 ప్రస్థములు, సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ, రెండేసిపలములు, పిప్పిళ్లు మిరియములు రెండేసిపలములు, పనుపు 2 పలములు వీటినిన్నిటిని గట్టి కుండలో వేయవలయును.

పాత్రము స్నిగ్ధముగా నున్నయెడల ధాన్యము, యవలు మున్నగువాని రాశియందు మూడుదినములుంచవలయును. దీనిని శ్లేష్మము ఆసాధము, అశ్వయుజము, కార్తికము ఈమాసములలో పెట్టవలయును. శ్రావణభాద్రపదములలో నాలుగురోజులును, చైత్రవైశాఖమాసములలో నారుదినములపర్యంతమును, మార్గశిర పౌషమాఘషాల్లణమాసములలో నెనిమిదిదినములవఱకును పెట్టవలయును.

తరువాత బయటకు తీసి మార్చముచేసి, దాలచినచెక్క జాపత్రి, ఏలకులు, నాగశేనతములు వీటిచూర్ణమును అందులో కలపవలయును. ఇది శుక్తమని గాని, చుక్కమనిగాని యవబడును. ఇయ్యది వాతరోగము, కఫరోగము ఆమదోషము వీటివలన పుట్టిన అనేకవిధములగు రోగములను, అతిసారమును, గుల్మమును, శూలమును, ఉదరరోగమును పోగొట్టును. మఱియును జీత రాగ్నిని ఉద్ధిపింపజేయును.

తక్రాగిష్టము, ౭౭

శ్లో. యవాన్యాయవలకం పథ్యా మరిచం త్రిగలాంశికమ్,

లవణాని పలాశాని పంచ చైకత్ర చూర్ణయేత్.

64

తత్ర కంసాయుతం జాతం తక్రాగిష్టం పిబేన్నరః,

దీపనం శోధగుల్కార్కః క్రిమిమేహూదరాపహమ్.

65

తక్రాగిష్టము:—ఒమము, ఉసిరిక, కరికకాయ, మిరియములు, వీని నన్నిటిని మూడేసిపలములును; పంచలవణములు ఒక్కొక్కపలమును తీసికొని అన్నింటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. ఈచూర్ణమును, మజ్జిగలో కలిపి త్రాగవలయును. ఇయ్యది దీపనమును కలిగించును. శోఫ, గుల్మరోగము, అతిసారము, కృమిరోషము, మేహము ఉదరరోగము మున్నగువానిని నశింపజేయును. దీనికే తక్రాగిష్టమని పేరు.

శ్లో. వాట్యస్య దద్యా దవశుక్తకానాం పుథక్పృథక్త్యాధకసంమితం చ, మధ్యప్రమాణాని చ మూలకాని దద్యా చ్చతుష్టస్థే సుకల్పితాని 66. ద్రోణేంభసః ప్లావ్య సుతే సుధాతే దద్యా దిదం భేషజాతయుక్తమ్, ఔరద్వయం తుంబురుబ స్తగంధాధానీయకం స్యా ద్విడసైం

ధవం చ. 67. సౌవర్చలం హింగుసిరాటికాం చ శవ్యం చదద్యా ద్వి
పలప్రమాణమ్, ఇమాని చాన్యాని పలోన్తి తాని విజర్జరీగృత్య ఘటే
క్షీపే చ్చ. 68. కృష్ణా మబాజీ ముపకుంచికాం చ తథాసురీం కారవిచి
త్రికం చ, పక్షస్థితోఽయం బలవర్ణదేహవయస్కరోఽతీవ బలప్ర
దంచ. 69. కాం జీవయా మీతి యతః ప్రస్పృత స్త త్కాంజకేతి ప్ర
వదంతి సంతః, ఆయామకాలా జ్వరయే చ్చ భక్త మాయామకేతి ప్ర
వదంతి చై సం. 70. దకోదరం గుల్మ మశ్లేహానం హృద్రోగ మానాహ
మరోచకం చ, మందాగ్నినా క్షోష్ణగతం చ శూల మర్శోనికారా న్నభ
గందరాం శ్చ. 71. వాతాయూ నాశు నిహంతి సర్వాన్ సంశేవ్యమా
నం వివిధం సరాణాం.

ఆయామకాంజకము:— పిట్టచెడిగిడుచిచేసిన యపలకమును పేరుపేరుగా నొక
యాథకమును తీసికొనవలయును. మఱియును వ.ధ్యప్రమాణముగల కురుపేరుముక్కలు
64ను ఒకద్రోణమాత్రము నీటితో చక్కగా కడిగినకుండలో పేసి పిష్టట యవక్షార
ము, సర్జక్షారము, తుంబురులు, వస్త్రగ్రంథ ధనియములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము
సౌవర్చలవణము, ఇంగువ, ఇంగువపత్రి చవ్యము వీనిని కెడేసిపలములుగా తీసికొనవ
లయును. మఱియును చెప్పబోవు నితకౌషధములను ఒక్కొక్కపలమును తీసికొనవల
యును. తరువాత నన్నింటిని నూరి కుండలో వడియకట్టవలయును.

తరువాత పిప్పళ్లు, జీలకఱ్ఱ, పెద్దజీలకఱ్ఱ, చిన్నజీలకఱ్ఱలు, కెండు రకములగు
ఆవాలు, ఓమము, చిత్తమూలము వీనినన్నింటిని వైచి కుండికు వా సెంగట్టి వదియేనుదిన
ములవఱకు నుండనీయవలయును. ఇయ్యది బలమును, కాంతిని, వయస్సును వృద్ధి
పొందించును. ఈయాషధము “తాను ఎవ్వరిని జీవింపజేయుచును” అని [కాం=దేనిని,
లేక ఎవరిని, జీవయామి=బ్రతికింపవలెను అని] ప్రవర్తించును. గనుక దీనిని కారంజిక
పెద్దలు చెప్పెదరు.

ఇయ్యది ఒకజాములోపల అనగా యామములోపల భోజనమును జీర్ణింపజేయు
ను. ఈకారణమువలననే దీనిని ఆయామక మని చెప్పెదరు. జలోదరము, కడుపులోని
బిల్ల, ప్లీహరోగము, హృదయరోగము, అనాహము, ఆరోచకము, అగ్నిమాంద్యము,
శూలము, అతిసారము, భగందరము మొదలగు నన్నివిధములగు వాతరోగములును ఈ
యామ కాంజికమును నేనించినయెడల శీఘ్రముగా నశించిపోవును.

—ॐ కల్యాణగుడము. ॐ—

శ్లో. ప్రస్థత్రయేణామలకీరసస్య శుద్ధస్య దత్వార్థతులాం గుడ
స్య. 72. చూర్ణీకృతై ర్గ్రంథికజీరచవ్య వ్యోషేభకృష్ణాహపుషాజ
మోదైః, విడంగసింధు త్రిఫలాయమాసీ పాతాగ్నిధాన్వై శ్చ పలప్ర
మాదైః. 73. దత్వా త్రిపుచ్చూర్ణపలాని చాష్టౌ వష్టౌ చ తైలస్య
పచే ద్యథావత్, తం భక్షయే దక్షపల స్రమాణం యథేష్టచేష్టం త్రిసు
గంధియుక్తం. 74. అనేన సర్వే గ్రహణీవికారాః సశ్వాసకాసస్వీరభే
దశోభాః, శామ్యంతి చాయం చిరమంధరా గ్నే ర్హతస్య పుంస్తస్య
చ వృద్ధిహేతుః. 75. స్త్రీణాం చ వంధ్యామయనాశనోఽయం కల్యా
ణకో నామ గుడః ప్రదిప్తః, తైలే మనా గృర్జయంతి త్రిపు దత్త చికి
త్సకాః. 76. అత్రోక్తమానసాధర్మ్యాత్ త్రిసుగంధం పలం పృథక్,

కల్యాణగుడమును చెప్పుచున్నాడు:—ఏంబదిపలముల మంచి తైలమును, ఉసిరికా
యలరసము ప్రస్థముతో శుద్ధిచేసి ముద్దచేసి 8 పలముల తైలతెగడ చూర్ణముతైలముల
కాచి దానియం దాముద్దను పక్వముచేయుచు, జీలకఱ్ఱమోడి, శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు
చవ్యము ఏనుగుసిప్పళ్లు, ఓమము, వాయువిడంగములు, సైంధవలవణము, కరకకాయ,
తాడి, ఉసిరిక, అగరుశొంఠి, చిత్రమూలము, ధనియములు, ఇలియన్నియును ఒక్కొక్క
కొక్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. మఱియును వీటిని అన్నిటిని చూర్ణముచేసి
పైపాకములో కలిసి యథావిధిగా వండవలయును.

తరువాత దించి దాల్చినపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి, వీటిని చూర్ణముచేసి కలిసి
బలానుసారముగా నీయాపదమును తినవలయును. దీనివలన నన్నివిధములగు గ్రహణీ
వికారములును, శ్వాసము, కాసము, స్వరభేదము శోషము అనునవి నశించిపోవును.
మఱియును చాలకాలమునుండి యుండెడి అగ్నిమాంద్యము వలన నష్టమైపోయిన పుంస్తస్వ
ముగలవాని పుంస్తస్వమును వృద్ధిపొందించుటకు కారణమకూడ నగుచున్నది. స్త్రీలకు
గుడను గొడ్డుపోతులన మనురోగమును పోగొట్టగలుగును. ఇట్లని కల్యాణకమను గుడ
ము చెప్పబడినది.

తైలమునందు తైలతెగడచూర్ణమును వైద్యులు పలుమారు పక్వముచేయుచు
న్నారు. మఱియును దీనిలో పూర్వము, అనగా వైచెప్పబడినట్లు-బలానుసారముగా
దాల్చినపట్ట, ఏలకులు, జాపత్రి అను నీమూడిటిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పున
తీసికొనవలయును.

— ౯ కూష్మాండగుడ కల్యాణకము. —

శ్లో. కూష్మాండకానాం గూఢానాం సుస్విన్నం నిష్కులత్వచామ్.
77 సర్పిః ప్రథే పలశతమ్ తామ్రథాండే శనైః పచేత్, పిప్పలీ పిప్పలీ
మూలం చిత్రకో హస్తిపిప్పలీ, 78 ధాన్యకాని విడంగాని యవానీ మ
రిచాని చ, త్రిఫలా చాజమోదాచ కలింగాజాజస్సైంధవమ్. 79. ఏకైక
స్య పలం చైవ త్రిపు దప్తపలం భవేత్, తైలస్య చ పలా న్యష్టై గు
డః పంచాశ దేవ తు. 80. ప్రస్తై (ప్రీభి) స్సమేతం తు రసేనామలకస్య తు,
యదా దర్శ్యప్ర లేపస్తు త చైన మవతారయేత్. 81. యథాశక్తి గుడాన్
కుర్యా త్కర్షకర్షార్థమానకాన్, అనేన విధినా చైవ ప్రయుక్తస్తు జయే
దిమాన్. 82. ప్రసహ్య గ్రహణీరోగాన్ కుష్ఠా న్యర్శోభగందరాన్,
జ్వర మానాహ హృద్రోగ గుల్మోదరవిషూచికాః, 83 కామలాపాంశు
రోగాం శ్చ ప్రమేహం శ్చైవ విశతీం, వాతశోణితపిసర్పాన్ దద్రుచ
ర్మహలీమకాన్. 84. కఫపిత్తానిలాన్ సర్వాన్ ప్రరూఢాం శ్చ వ్యపో
హతి, వ్యాధిక్షీణా నయఃక్షీణాః స్త్రీషు క్షీణా శ్చ యే నరాః. 85.
తేషాం శృష్యం చ బల్యం చ వయఃస్థాపన మేవ చ, గుడకల్యాణకం
నామ వాఢ్యానాం గర్భదం పరం. 86. యాష్లుపి తై విధాతవ్యా గుడికా
చ క్షుధావతీ,

మంచిపక్షమయిన గుమ్మడికాయలను సున్నగా చెక్కతీసి నూరుపలముల ము
క్కలను చేసి నేతిలో పదవారుపలములలో రాగిపాత్రలో మెల్లగా పచనము చేయ
వలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ధనియములు, వాయువిడంగ
ములు ఓమము, మిరియములు, కరకకాయ, తాడి, ఉసిరిక, కొడిసెపాలవిత్తులు, జీల
కఱ్ఱ, సైంధవలవణము వీటివన్నింటిని ఒక్కొక్కచలము చొ॥ తైల తైగడ ఎనిమిదిపల
ములు తైలము 8 పలములు, బెల్లము 50 పలములు, ఉసిరికరసముమూడు ప్రస్తములుతో
కలిపి వండవలయును. గరిటెకు చుట్టుకొనునట్లు పాకము రాగానే క్రిందికి దింపవల
యును. తరువాత తమతమ శక్తి ననుసరించి అర్థకర్ష మంతంతగా మాత్రలను చేయవ
లయును. ఈరీతిగా నుపయోగించిన యెడల నీవిధములైన రోగముల నన్నింటిని పో
గొట్టును.

మఱియును గ్రహణిరోగము, కుష్ఠము, అతిసారము, భగంధరము, జ్వరము, హృద్గమము, గుల్మము, ఉదరరోగము, మకూచికము, కామెరలు, పాండురోగములు, శిశిరవిధములగు ప్రమేహములును, వాతగోగము, చలిదివ్యాధి, దద్దుచర్మరోగము, హలీమకము, కఫము, సిత్తము, వాతము మున్నగువానివలనఁ గలిగెడిరోగములును దీనివలన నశించిపోవును.

రోగముచేత చిక్కిపోయినవారుగాని, మయస్సువలనకృశించినవారుగాని, స్త్రీవిషయాదులవలన ఎండిపోవువారుగాని, ఈగుడమును నేవింపవలయును. అట్టివారి కియ్యది వీర్యమును వృద్ధిని పొందించును. బలము నిచ్చును. పూర్వపు వయోవృద్ధులు కూడ మఱి లనిచ్చును. గొడ్డొండు నేవించినయెడల గర్భము నిల్చును. అష్టపితృధికారిములొ చెప్పబడిన ఘృధావతీమాత్రలకుకూడ నిండులొ ఉపయోగింపవలయును.

—ॐ రసపర్పటిక. ॐ—

శ్లో. తత్ర ప్రోక్తవిధా శుద్ధా సమాసో రసగంధకౌ. 87. సమ్యగ్ద్య కజ్జలాభం కుర్యాత్సౌత్రే దృఢాశ్రయే, తతో బాదరహస్నిస్థలోహాశాతే ద్రవీకృతమ్. 88. గోమయోపరి విస్య స్తకనల్లిత్రపాతనాత్, కుర్యాత్పర్పటికాకార మస్య రక్తద్వయం క్రమాత్. 89. ద్వాదశరక్తికా యావత్ప్రయోగః ప్రహరార్థతః, తదూర్ధ్వం బహుపూగస్య భక్షణం దివసే వునః. 90. తృతీయవప మాంసాజ్యదుగ్ధాన్యత్ర విధీయతే, వర్జ్యం విదాహీస్త్రీంభామూలం శైలం చ సార్వపమ్. 91. క్షుద్రమత్స్యాంబుజఘ్నాన్ త్యక్తోన్నిద్రః పయః పిబేత్, గ్రహణీక్షయకుష్ఠార్చ్య శ్శోషాజ్జీర్ణవినాశినీ. 92. రసపర్పటికా ఖ్యాతా నిబద్ధా చక్రపాణినా,

పైనిచెప్పబడినరీతిగా శాస్త్రప్రకారము శుద్ధిచేయఁబడిన పాదరసము, గంధకమును సమానముగా తీసికొని గట్టికుండలో వైచికాటుకవలె మెత్తగా నూరవలయును. అటుతరువాత శేకుర్యోన్య నిప్పులయందు లోహమయమగుపాత్రములో ద్రవరూపముగా చేసినతరువాత వేడపైని పెట్టి యుంచిన యరఁడియాకులొ పడవేయవలయును. ఇట్లుచేసి దీనిని పర్పటికాకారముగా చేయవలయును. దీనిని రెండురెండు రకు లంతగా మాత్రలు చేయవలయును. పండ్రెండురకులవఱకు సగమునగము ప్రహరమునకు అనగా జామునకు రెండుపర్వాయములు చొప్పున నీయవలయును.

ఇది యైన తఱువాత రెండవదినము చాల పోకచెక్కలరసముగో దీనిని తినవలయును. మూడవరోజుమాంసము, నేయి, పెరుగు మొదలగువానితో పెట్టవలయును. విచా

హమును పుట్టించువస్తువులు అరటిపండ్లు, లేకదుంపలు, ఆవనూనె, చిరిచేపలు, జలము లోపుట్టుచుండుపీతలు, కమలములు, పక్షులు మొదలగువానిని భక్షింపరాదు. నిదురపోవ రాదు. పాలనుమాత్ర మే త్రాగి యూడవలయును. ఇది రసపర్పటక మని చెప్పఁబడినది.

ఇయ్యది గృహణి, క్షయగోగము, కుష్టుము, అతిసారము, శోషము, అజీర్ణము వీని నన్నిటిని పోగొట్టు నని చక్రపాణివైద్యుడు స్వాసభవ ప్రక్రియఁగా చెప్పుచు న్నాడు.

తామ్రయోగము. ౧౧

శ్లో. స్థాల్యాం సమృద్ధ్య దాతవ్యో మాషికా రసగంధకా. 92. సఖక్షుణ్ణం తదుపరి తండులీయగ ద్విమాషికం, తతో నైవాలతామ్రాది పిథాయ సుకరాలితం. 93. పాంశునా పూరయే దూర్ధ్వం సర్వాం స్థాలీం తతోఽనలః, స్థాల్యాగో నాలికాం యావద్దేయ స్తేన మృతస్య చ. 94. తామ్రా తామ్రస్య రక్తేకా త్రిఫలా చూర్ణరక్తకా, త్రూషణస్య చ రక్తేకా విడంగస్య చ తన్మథు. 95. ఘృతే నాలోఽప్య శభవ్యం ప్రథమే దిననే తతః, రక్తివృద్ధిః ప్రతిదినం సార్యా తామ్రాదిషు త్రిషు, 96. సింహావిడంగర క్త స్తు యదా భేదో నివక్షితః. తదా విడంగం త్వధి కం నద్యా న్నక్షోద్యయం పునః. 97. ద్వాదశభాగాం యోగవృద్ధి స్తతో హృస్కమోఽప్యయం, గృహణీ హస్తాపిత్తం చ క్షయం శూలం చ సర్వదా. 98. తామ్రయోగో బయత్సేష బలవన్మృగ్నిచర్ధనః.

తామ్రయోగమును చెప్పుచున్నాడు:—స్థాలీయందు (అనఁగా కల్పమునందు శుద్ధిచేయఁబడిన) మృతచేయఁబడిన యొక్కొక్కమాషముపాచరసు గంధకమును వేసి, గోగ్ధగో ప్లీయ గిల్లవేయఁబడిన బియ్యపుగింజులు మొదలుపములును, పిచ్చటనేపాశపు తామ్రము మొదలగువానిని చేర్చి మాత్రలను చేసి పాత్రలోపైచి ఇసుకతో నింపించి వేయవలయును. తరువాతి స్థానమిది నెక్కించి నిష్కరించి మంటలెట్టుచుండ వలయును.

తరువాత నౌషధి యొకరక్తియును, త్రిఫలములచూర్ణ మొకరక్తియును శొంతి మిరయములు విప్పియు నొకరతియును, వాయువిడంగము లొకరతియును, లేనె యొకరతియును వీని నన్నిటిని కలిపి నేతితో అలోడనమును చేసి మొదటిగోజున నేవింపవలయును. చన్ని స్థుత్రాగవలయును. తరువాత ప్రతియొక్కొక్కగోజునను తామ్ర రూపములగు నౌషధులు మున్నగువానితో నొక్కొక్కరతిచొప్పున హేచ్చించు

చుండవలయును. వాయువిడంగములుమాత్రము ఒక్కరతినిమాత్రమే యుంచవలయును.

విశేషబంధాదులవలన ఎప్పుడైనను మార్పవలయు నని శోధిక గల్గినయెడల వాయువిడంగము నెక్కువగా చేర్పవలయును. అనగాచెందురతుల నీయవలయును. పండ్లెండుదినములవఱకు నీయోగమును వృద్ధిచేయవలయును. అనగా నౌషధమును హేచ్చ చేయవలయు ననుట. ఈతామ్రయోగము గృహణి, అమృతిత్తము, శ్మయ, కూలము వీటిని అన్నివేళలలోను జయించును. మఱియును బలము వర్ణము జలరాగ్ని వీటిని వృద్ధిని పొందించును.

ఇట్లని చక్రదత్తయందు గృహణిచిత్సాధికారము సంపూర్ణము.

౧. అర్హోరోగాధికారము.

— మూలరోగమునకు చేయదగిన నాల్గు పాయములు. —

శ్లో. దుర్బామ్నం సాధనోపాయ శ్చతుర్థా పరికీర్తితః, భేష జఙ్గారశస్త్రాగ్ని సాధ్యత్వాదాద్యఉచ్యతే. 1. యద్వాయో హనులో మ్యాయ యదగ్ని బలవృద్ధయే, అనుపానోషధదవ్యం తత్సేవ్యం నిత్య మర్హసాం. 2. శుష్కార్హ సాం ప్రలేపాదిక్రియా తీక్ష్ణా విధీయతే, స్రావిణాం రక్త మాలోక్య క్రియా కార్యా ప్రవైత్తికీ. 3. సుక్ష్మీరం రజ నీయుక్తం లేపా ద్దుర్బామనాశనం, కోశాతకిరజోఘ్నాత్ నిపతంతి గుదోద్భవాః. 4. అర్కక్షీరం సుధాక్షీరం తిక్తతుంభ్యాశ్చ పల్లవాః, కరంజో బస్తమూత్రేణ లేపనం శ్రేష్ఠ మర్హసాం. 5. అర్హోఘ్ని గుదగా వర్తి ద్గుడఘోషా ఫలోద్భవా, జ్యోత్స్నికా మూలక లేపన లేపో రక్తార్హసాం హితః. 6. తుంబీబీడం సాద్భిరంతు కాంజీవిప్థం గుటీత్రయం, అర్హోహరం గుదస్థం స్యా ద్గధి మాహిష మశ్నుతి. 7. అపామార్గాం ఘ్రిజః క్షూరః హరిణాలేన సంయుతః, లేపనం లింగసంభూతమర్హో నాశయతి ద్రువం. 8. మహారోధిప్ర దేశస్య పథ్యాకోశాతకిరజః, కఫేన లేపతో హంతి లింగవర్తి మసంశయం. 9. వాతాతీసారవద్భిన్నవర్షాం స్యర్థాం స్యుపాచరేత్, ఉదావర్తవిధానేన గాఢవిట్కాని చాసకృత్.

మూలరోగములను సాధించుటకు నాల్గు పాయములు. — ఔషధము లని, క్షౌము లని, శస్త్రక్రియ లని, ఆగ్నిక్రియ లని చెప్పబడినవి. వీనిలో సాధ్యమైనది కావున మొదటిదగు నౌషధచికిత్సను చెప్పెదను. వాయువు ననులోమమును గా చేయునదియు ను, జఠరాగ్నిని పెంచునదియు నగు నౌషధము ననుపానముతో చేర్చి మూలరోగులు నిత్యమును నేపంపవలయును. ఎండినమూలరోగములపై తీక్ష్ణములగు చికిత్సలను చేయ వలయును. రక్తము ప్రవించు మూలరోగములయందు రక్తమును పరిక్షించి రక్తపిత্তము లను తగ్గించు చికిత్సను చేయవలయును. జెముడుపాలలో పసపును కలిపి లేపము చేసి నచో మూలరోగము తొలగి చనును. చేదుబీర సమూలము గా నెండించి చూర్ణించి రా చిన మూలరోగములు నశించును. జిల్లేడుపాలు, జెముడుపాలు, చేదుపొల్ల, సారపుకు

లును, కరంజము అనగా నెనులియడ్డుచెట్టు, మేకయుచ్చు వీటిని కలిపి లేపముచేసిన మూలగోగములకు శ్రేష్ఠము. కంద, కొడిసెపాలవత్తనములు పొడిచేసి వత్తిచేసి గుడస్థానమున నుంచినను, చేదుపొళ్ల, మల్లంగి కల్కముచేసి లేపముచేసినను రక్తపుటగోగోగములకు హితకరము. చేదుసారవిత్తులు లేపమునున్నప్పుడు వేసి గంజితోమాత్రలను చేసి మూడుమాత్రలను చేసి గుడస్థానముల నుంచినచో మూలగోగములు దూరమగును. శేదపెరుగును త్రాగినను మంచిదియే. ఉత్తరేణిమార్గములో హరిదళమును కలిపి లేపనముచేసిన లింగమునందుఁ బుట్టిన మూలగోగములఁ బోగొట్టును. కొండకరక్కాయ, నేలగుమ్మడు పీటి చూగ్గమును లేపముచేసిన లింగస్థానమూలగోగములఁ బోగొట్టును; వాతపుటతినారగోగములవలెనే వివిధములగు మూలగోగములను గూడ నుపచరింపవలయును. ఉదావర్తపురీతిచొప్పున నే మాటిమాటికి చికిత్సచేయవలయును.

—● మలబద్ధపు మూలగోగములకు చికిత్స. —●

శ్లో. విడ్విబద్ధే హితం తక్రం యమానీక్షణదసంయుతం, వాతశ్లేష్టార్కసాం తద్గుత్పరం నాస్తీహ భేషజం. 11. శత్రుయోజ్యం యథా దోషం సన్నేహం రూక్ష మేవవా, సవిరోహంతి గుడజాః పునః ప్రకృతమాహితాః. 12. త్వచం చిత్రకమూలస్య పిష్ట్యా కుంభం ప్రలేపయేత్, తక్రం వా దధి వా తత్ర జాత మర్శోహరం పిబేత్. 13. పితృశ్లేష్ట ప్రశమనీ కచ్చుకండుారుజాపహా, గుడజా న్నాశయ త్యాశు యోజితా సగుడాభయా. 14. సగుడాం పిప్పలీయుక్తాం లభయాం ఘృతభరితాం, త్రివృద్ధంతీయుతాం వాపి భక్షయే దానులోమికిం. 15. తిలారుష్కరసంయోగం భక్షయే దన్నివర్ధనా, కృష్ణరోగహరం శ్రేష్ఠ మర్కసాం నాశనం పరం. 16.

మలబద్ధకము కలిగిన మూలగోగములయందు వాసును పేటుప్పుతో చేర్చిన మజ్జిగను భక్షింపవలెను. వాతకఫమువలన మూలగోగము గలవాఁలకు ఇంతకంటెను మంచియోషధ మింకొక్కటియు లేదు. కాబట్టి దోషము ననుసరించి నైలయుతముగా గాని, రూక్షముగా గాని తక్రము నుపయోగింపవలయును ఈతక్రముచేత నశించినమూలగోగము మఱల కనుకట్టదు. చిత్రమూలపు బెరడును నూరి కుండలోపలను గాచి దానియందు మజ్జిగను పోసి త్రాగుచున్న మూలగోగములు హరించును. బెల్లముతో చేర్చి కరిక్కాయను భక్షించిన పితృశ్లేష్టములను పోగొట్టును. తీటలను, దురదల నడంచును. గుడరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, బెల్లమును నేతితో వేయించిన కరక్కాయలతో చేర్చికొని భక్షించినను, కరకకాయలతో బెల్లతెగడ దంతిచెట్టు బెరడులతో బెల్ల

మును కలుపుకొని తినినయెడల గుడసానపు వాయువు ననులోమమును గా చేయును. నల్లనూపులు, నల్లజీడివిత్తులుకలిపి తినినయెడల జీతరాగ్ని వృద్ధి నొందును. కుషరోగము, మూలరోగమును నాశనము నొందును.

— తిలాదియోగములు. —

శ్లో. తిలభల్లాతకం పథ్యా గుడ శ్చేతి సమాంశికం, దుర్నామ కాసశ్వాసఘ్నం స్తీహపాండుజ్వరాపహం. 17. గోమూత్రవృషితా దద్యా త్సగుడాం వా హాతీతకే, పంచకోలకయుక్తం వా తక్ర మస్తై ప్రదాపయేత్. 18. మృల్లిప్తం సూరణం కందం పక్వాఽగ్నా పుటపాక వత్, అద్యా త్సతైలలవణం దుర్నామవినివృత్తయే. 19. స్విన్నం వార్తాకుఫలం ఘోషాయాః ఘోరజేన సలిలేన, తద్ధృతిభృష్టం యుక్తం గుడేనాత్మప్తితో యోఽత్తి. 20. పిబతి చ తక్రం నూనం తస్యాశ్వే వాతిశృద్ధగుదజాని, యూతి వినాశం పుంసాం సహజా న్యపి సప్తరా త్రేణ. 21. అసితానాం తిలానాం ప్రాక్ ప్రకుంచం శీతవార్యను, ఖాదతో ఽర్చాసి నశ్యంతి ద్విజదార్థ్యాంగపుష్టిదం. 22.

నల్లనూపులు, నల్లజీడివిత్తులు, కరక కాయ, బెల్లము కీనిని సమానభాగములను గ్రహించి భక్షించినయెడల మూలరోగము, దగ్గు, శ్వాసము, స్తీహ, పాండు జ్వరము మున్నగునవి నశించును. గోమూత్రములో రాత్రియంతయును నానవైచి యుంచబడిన కరకకాయను బెల్లముతో చేర్చి భక్షించినయెడలగాని, లేక చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి పిప్పళ్లు మోడి పంచకోలచూర్ణము వీటితోఁజేర్చిన మజ్జిగ గాని మూలరోగము గలవారి కియ్యవలయును. అడవికందము మట్టితో పూసి పుటపాకము బెట్టునట్లు పుటమువేసి తైలమును లవణమును కలిపికొని తినినయెడలను మూలరోగము నష్టమగును. చేమబీరక్షాములో నీళ్లుపోసి వినీకి మంచముదుక బట్టితో బాగుగా వడిముకట్టి దానితో మలకపండు నుడుకపెట్టిగాని, వండిగాని నేతితో వేయించికొని బెల్లముతో కలుపుకొని నేవించినయెడల మూలరోగములు దూరము లగును. ఆవుమజ్జి గను త్రాగినయెడల మిక్కిలి వృద్ధిబొందిన గుడలును, శరీరముతో పుట్టిపెరిగిన చులలను ఏడురోజులలో నశించును. ఒకపలము నల్లనువ్వులను మొదట తిని వెంటనే చల్లని నీరు త్రాగినయెడల మూలరోగములు అన్ని విధము లైనవియును నశించును. పండ్లు గట్టిపడును. అవయవములకు మంచి బలము వచ్చును.

—ॐ దంత్యోరిష్టము. ॐ—

శ్లో. దంతీచిత్రకమూలానాం ఉభయోః పంచమూలయోః,
భాగా స్పలాంశౌ నాపోభ్య జలద్రోణే విపాచయేత్. 23. త్రిఫలం త్రిఫ
లాయా శ్చ దలానాం తత్ర దాపయేత్, రసే చతుర్థశేషే తు పూతశీ
తే ప్రదాపయేత్. 24. తులాం గుడస్య తత్త్రిషే న్నాస్థార్థం ఘృతభోజ
నే, తన్నాత్రయా పిబే న్నిత్య మర్ఘ్యభ్యో విప్రముచ్యతే. 25. గ్రహణీపాం
డురోగఘ్నం వాతవర్మ్యులలోమనమ్, దీపనం చాఽరుచిఘ్నం చ దం
త్యోరిష్ట మిదం విదుః. పాత్రేఽరిష్టాదిసంధానం ధాతుకీలోధ్ర లేపితే. 26.

తెల్లడింపెన నల్లడింపెన చిత్రమూలము దశమూలములు త్రిఫలములు వీటి నొ
క్కొక్క పలముచొప్పున తీసికొని నలియగొట్టి ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేయవలయును.
అందు త్రిఫలముల బెరడును కి పలములును జాపత్రి కి పలములు బెల్లము తులాప్రమాణ
మును ఆరెపువ్వులు వీటినిన్నిటి నందుచేర్చి కలిపి నేతికుండలో నైచి పదునైదుగోజులుం
చవలయును. తరువాత మాత్రల ననుసరించి ప్రతిదినును నేవించుచున్నచో మూల
రోగములు గ్రహణీరోగములు పాండురోగములు వీటిని నశింపఁజేయును. గుడస్థాన
మునందలి వాయువును మలమును అనుకూలముగా నెడలించుచుండును. ఇద్దానివలన జర
రాగ్ని దీపించును. అరుచి నశించును. ఏనిని దంత్యోరిష్ట మని యందురు.

—ॐ ప్రాణదగుటిక. ॐ—

శ్లో. సనాగరారుష్కరవృద్ధదారుకం, గుడేన యో మోదక
మత్యుదారకం. అశేషదుర్మానుకరోగదారకం, శరోతి వృద్ధం సహ
సైవ దారకం. 27. చూర్ణే చూర్ణసమో జ్ఞేయః మోదకే ద్విగుణో
గుడః, త్రిఫలం శృంగబేరస్య చతుర్థం మఱచస్య చ. 28. పిప్ప
ల్యాః కుడపార్థం చ చన్యాయాః పల మేవ చ. 29. తాలీసం
త్రస్య పలం పలార్థం కేసరస్య చ, ద్వే పలే పిప్పలీమూలా దర్ధకర్షం
చ పత్రకాత్. 30. సూత్రైలాకర్ష మేకిం తు కర్షం చ త్వజ్జ్వణాశ
యోః, గుడా త్వలాని తు త్రింశ చూర్ణ మేకత్ర కారయేత్. 31.
అక్షప్రమాణా గుటికా ప్రాణదేతి చ సా స్త్రౌతా, పూర్వం భక్ష్యా
తు పశ్చాత్తు భోజనస్య యథాబలం. 32. మద్యం మాంసరసం యూ
షం క్షీరం తోయం పిబే త్తథా, హన్యా దర్మాణి సర్వాణి సహజా

న్యస్తజాని చ. 84. వాతపిత్తకఫోత్థాని సన్నిపాతోద్భవాని చ, పానా
త్యయే మూత్రకృచ్ఛ్యే వాతరోగగళగ్రహే. 85. విషమజ్వరే చ మం
దేగ్నా పాండురోగే తథైవ చ, క్రిమిహృద్రోగిణాం చైవ గుల్మశూలా
ర్తినాం తథా. 86. శ్వాసకాసపరీతానా మేషా స్వాదమృతోపమా,
శంత్యా స్థానేఽభయా దేయా విద్యోహే పిత్తపాయుజే. 87. ప్రాణ
దేయం సితాం దత్వా చూర్ణమానా చ్చతుర్గుణామ్, ఆమృషితాగ్ని
మాంద్యానా ప్రయోజ్యా గుణజాతురే. 88. అనుపానం ప్రయో
క్తవ్యం వ్యాధౌ శ్లేష్మభవే పలమ్, పలద్వయం త్వనిలజే పిత్తజే తు
పలత్రయం. 89.

శొంఠి, నల్లజీడివొట్టలు, పెద్దమూకుచెక్క, బెల్లము వీటిని మోదకములను చేసి తిని
నచో నన్నివిధములగు మూలరోగములును, మలమును నశించును. చూర్ణముతో సమాన
ముగా బెల్లమును వాడవలయును. అల్లము నీ పలములు, మిరియములు ఒకపలము, పిప్పళ్లు
2 పలములు, చెన్యము 1 పలము, తాడిశపత్రి ఒకపలము, నాగ కేసరములు అరపలము, మోడి
2 పలములు, జాబిపత్రి 3 మాషములు, చిన్న పులములు సావుపలము, లవంగపువట్ట వట్టివేళ్లు
ఒక్కొక్క అర్ధకిర్రమును బెల్లము నీ పలములు వీటి నన్నిటిని చూర్ణముచేసి కలిపి ఒ
క్కొక్కతులమంత మాత్రమున కట్టవలయును. ఇయ్యది ప్రాణవగుటిక యనఁబడును.
భుజించుటకు ముండుగా ఈమాత్రము నేవించి భోజనానంతరమున బలానుసారముగా
మద్యము మాంససరమును యూషమును పాలు నీరు వీనిని త్రాగవలయును. ఇదియన్ని
తెగలగు మూలరోగములను శరీరముతో కూడఁ బుట్టిన మూలరోగమును, వాతపిత్తకఫ
ముల నగు మూలరోగములను నశింపఁజేయును.

అతిపానము మూత్రకృచ్ఛ్యేను వాతరోగము గళగ్రహము, విషమజ్వరము అగ్ని
మాంద్యము పాండురోగము వీటిలోనిది హితకరము. జంతువాతము హృద్రోగము గుల్మ
రోగము శూలరోగము శ్వాసరోగము దగ్గు వీటితోకూడిన రోగికిఈమాత్రలు అమృత
తుల్యములు. పిత్తమువలనమూలరోగముకలిగినేనిశొంఠిఅల్లము వీటికిబదులుగాకరక్కా
యను వేయవలయును, చూర్ణముకంటె నాలుగుకెట్లు చక్కెరను కలిపి దీనిని తయారు
చేయవలయును. అమృషిత్తము మందాగ్ని మున్నగువానియందును, గుదరోగములయందు
నీమాత్రల సుపయోగింపవలయును. కఫరోగమునం దొకపలము అనుపానమును చేర్చ
వలయును. వాతరోగమునందు 2 పలముల అనుపానమును పిత్తరోగమునందు 3 పలముల
అనుపానమును ఈయవలయును.

—ॐ కాంకాయనమోదకములు. ॐ—

శ్లో. పథ్యాపంచపలా న్యేక మజాజ్య ముచస్య చ, సిప్పలీ
సిప్పలీమూల చవ్య చిత్రక నాగరాః. 40. పలాభివృద్ధాః క్రమశః
యవక్షారం పలద్వయమ్, భల్లతకపలా నృష్టే కందస్తు ద్వీగుణో
మతః. 41. ద్వీగుణేన గుడేనై హం నటకా నక్షస్మితాన్, కృత్తైవినం
భక్షయే త్వౌతః తక్రమభోను వా సిబేత్. 42. పుందాగ్నిం దీపయ
త్యేష గ్రహణీపాండురోగవితే, కాంకాయనేన శిష్యేభ్యః శత్రుక్షారా
గ్నిభి ర్విహ. 43. భిషగిత మితి ప్రోక్తం శ్రేష్ఠ మర్హోవికారణమ్,

కరక్కాయలు విడువలములు, జీలకఱ్ఱ, మిరియములు ఒకపలము, పిప్పళ్లు ఒకపల
ము, మోడి మూడుపలములు, చవ్యము నాలుగుపలములు, చిత్రమూలము అయిదుపలములు
శొంఠి ఆరుపలములు, యవక్షారము ఒండుపలములు, నల్లజీడిపప్పులు ఎనిమిదిపలములు,
కందదుంప పదహారుపలములు వీటి యన్నింటికీ కందుకెల్లు బెల్లము కలిపి పావుపావుప
లము చొప్పున మాత్రలను కట్టవలయును. ప్రాతఃకాలమున ఒకమాత్రను తిని పైన మ
జ్జిగను కాని నీళ్లనుకాని త్రాగవలయును. ఇది అగ్నిమాంద్యమును పోగొట్టును. గ్రహ
ణులను, పాండురోగమును నశింపజేయును. ఇది శత్రువులు, క్షారపదార్థములు అగ్ని
తాపములు పెండులగునవి లేకయే జయించు నని కాంకాయనమునిచేత శిష్యులకు చెప్ప
బడినది. మూలరోగముల కన్నిటికిని శ్రేష్ఠమైన ఔషధము.

—ॐ మాణిభద్రమోదకము. ॐ—

శ్లో. విడంగసారామలకాభయానాం పలంపలం స్వాత్మివృత
త్రయంచ. 44. గుడస్య పట్ ద్వాదశభాగయుక్తా మానేన త్రింశ
ద్దుటికా విధేయాః. నివారణే యక్షవరోణ సృష్టః, స మాణిభద్రః కిల
శాక్తిభిక్షవే. 45. అయం హి కానక్షయ కుశనాశనం భగందరప్రీహ
జలోదరార్చసామ్, యథేష్టచేష్టాన్నవిహారనేపీ అనేన వృద్ధ స్తరు
ణో భవే చ్చ. 46.

వాయువిడంగములు, దానిమ్మ బెరడు, ఉసిరిక కాయలు, కరక్కాయలు వీటి
నొక్కొక్కపలమును, తెల్లకెగడ మూడుపలములు, బెల్లము ఆరుపలములు చొ
ప్పపైండుభాగములను తీసుకొని ముప్పదియొడలను కట్టవలయును. ఈయొడలను మాణి
భద్రుడను యక్షుడు సృజించెను. వీనివలన దగ్గులు, క్షయరోగములు, కుష్ఠులు భగం

దరములు, పాడలలోగములు, జలదరములు, మూలలోగములునశించును. యథేష్ఠముగా తిరుగుట, భుజించుట పనిచేయుట కలవాడు వీనిని నేవించుటచేత ముసలివాఁడైనను వయసువాఁడగును.

— ౭౭ లఘునూరణమోదకములు. ౭౭ —

శ్లో. గురిచమహాపథచిత్రక సూరణభాగా యథోత్తరం ద్వి
గుణాః, సర్వసమో గుణభాగః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రసిద్ధఫలః.
47. జ్వలనంజ్వలయతి జాతరమున్మలయతి శూలగుల్మవాన్, నిశోష్ణ
షయతి శ్లేపద మర్శాం స్యపి నాశయత్యాశు. 48.

మిరియము ఒకభాగము శొంత రెండుభాగములు, చిత్రమూలము నాలుగుభాగములు, అడవికంద యెనిమిదిభాగములు, వీటిని అన్నిటితో సమానముగా బెల్లము చేర్చి లడ్డులు చేసి నేవించవలయును. ఇది ప్రసిద్ధమగు ఫలము లిచ్చును. జతరాగ్నిని వృద్ధి పొందించును. కడుపుకొప్పి, బల్లలు మొదలగువానిని పారదోలును. శ్లేపదమును మూల రోగమును నశింపజేయును.

— ౭౮ బృహత్సూరణమోదకములు. ౭౮ —

శ్లో. సూరణమోదకభాగా వహ్నే రలం మహాపథస్యాతః,
అర్ధేన భాగయుక్తి ర్గరిచస్య తతోఽపి చార్ధేన. 49. త్రిఫలాకణాన
మూలాతాలీశారుక్మరక్రిమిఘ్నానామ్, భాగా మహాపథసమా
దహనాంశా తాలమూలీ చ. 50. భాగః సూరణతుల్యో దాతవ్యో
వృద్ధధారుకస్యాపి, భృంగై లే మంచాంశే సర్వాణ్యేకత్ర సంచూర్ణ్య.
51. ద్విగుణేన గుణేన యతః సేవ్యోఽయం మోదకః ప్రకామధనైః,
గురువృష్యభోజ్యరహితే ప్వితరేషూపద్రవం కుర్యాత్. 52. భస్తక
మనేన జసితిం పూర్వ మగస్తస్య యోగరాజేన, భీమస్య మారుతే
రపి యేన తౌ మహాశనౌ జాతౌ. 53. అగ్నిబల బుద్ధిహేతు
ర్న కేవలం సూరణో మహావీర్యః, ప్రభవతి శత్రుక్షారాగ్నిభిర్వి
నాప్యగ్భనా మేషః. 54. శ్వయంభుశ్శీవరజిద్గ్రహణీమపి కఫవాతసంభౌ
తామ్, నాశయతి బలీవలితం మేధాం కరుతే వృషత్వం చ. 55. హిక్మాం
శ్వాసం కాసం సరాజయత్కప్తమేహంశ్చ, స్తీహానాం చాథోగ్రం
హన్తి సదైతద్రసాయనం పుంసాం. 56.

అడవికంద 16 భాగములు, చిత్రమాలము 8 భాగములు, శౌంఠి నాల్గుభాగములు మిరియములు 2 భాగములు, కరక్కాయలు ఉసిరిక తాడి సిప్పళ్లు మోడి తాడిశపత్రి నల్లజీడివిత్రసములు వాయువిడంగములు వీనినన్నిటిని నాల్గునాల్గుభాగములును నేలతాడి 8 భాగములును పెద్దమాను 16 భాగములును, వీలకులు దాల్చినపట్ట చెండుచెండు భాగములు వీటి నన్నిటిని ఒక్కచోట నొక్కమాటుగా చూర్ణము చెండుచెట్లు బెల్లము కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యదికామదేవుని వృద్ధి నొందించును. ఈయోగరాజమును నేవించినందువలన నే యగస్త్యునికి మొదట భస్మమగునట్లు జీర్ణశక్తి గలిగినది. ఆతరువాత భీమనేనునకు గలిగినది అగ్నిబలము వృద్ధియై ఇట్లగుటకు కారణము. ఇయ్యదికేవలము వీర్యమును వృద్ధి నొందించునది మాత్రమే కాదు. అగ్నికిని బలమునకును బుద్ధికిని కారణముగూడ నై యున్నది. శత్రుములు క్షారచికిత్సలు అక్కఱలేకయే లోములను పోగొట్టును. శోభ శ్రీపదము కఫము వాతము వీటివలన పుట్టిన గ్రహానికిని పోగొట్టును. శరీరము ముడుతలుపడుట వెంట్రుకలు తెల్లపడుట నశించును. బుద్ధిని పుంస్త్యమును పుట్టించును. వెక్కిళ్లు క్వాస దగ్గు రాజయత్నము ప్రమేహము పాదలతోగము వీటిని పోగొట్టును. ఇయ్యది పురుషులకు రసాయనముతో తుల్యమైనది.

—● సూరణపిండి. ●—

శ్లో. చూర్ణీకృతా ఘోడశ సూరణస్య
భాగా స్తతః ౭ ధేన చ చిత్రకస్య,
మహాపథార్థో మరిచస్య చైకో
గుడేన దుర్నామజయాయ పిండి.

57

పిండిచేసినఅడవికంద 16 భాగములును, చిత్రమాలము 8 భాగములును, శౌంఠి, మిరియములు వీటి నొక్కభాగమును చెట్టింపు బెల్లములో కలిపి ముద్దచేసి నేవించి, మూలరోగములు నశించును. దీనిని పిండిగా చేయవలయును. అనినందున లడ్డువలెగాని కుడుముల వలె గాని చేయవలయును.

—● వ్యోషాద్యమార్గము. ●—

శ్లో. వ్యోషాగ్న్యరుష్కరవిడంగతిలాభయానాం
చూర్ణం గుడేన సహితం తు సదోపయోజ్యం,
దుర్నామకుష్మగరశోధశకృద్విబంధా న
గ్నే ర్జయ త్యబలతాం క్రిమివాండుతాం చ.

58

తా. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, చిత్రమూలము, నల్లజీడివి తనములు, వాయు విడంగములు, నల్లనువ్వులు, కరక్కాయలు వీటిని చూర్ణముచేసి బెల్లముతో కలిపి యెల్లపుడు సేవింపవలయును. ఇయ్యది మూలరోగము, కుష్ఠము, విషము, వాపు, మలబద్ధ కము, అగ్నిమాంద్యము, పాండురోగము, జంతువాతము వీటిని హరించును.

— సమశర్కరచూర్ణము. ౭ —

శ్లో. శుంతీకణామరిచ నాగదలత్వగేలం
చూర్ణీకృతం క్రమవివర్ధిత మూర్ధ్వ మంత్యాత్,
ఖాదే దిదం సమసితం గుదజాగ్నిమాంద్య
కాసారుచిశ్వసన కంఠ హృదాయయేషు.

59

శొంతి, పిప్పళ్లు, మిరియములు, తమలపాకలు, లవంగపుపట్ట, ఏలకులు వీటిని చూర్ణముచేసి యీచూర్ణముతో సమానముగా చక్కెరనందు కలుపుకొని తినిన యెడల మూలరోగము, అగ్నిమాంద్యము, శ్వాస, కంఠరోగము, హృద్రోగము వీటియందు హితమును కలిగించును.

— లవణోత్తమాదిచూర్ణము. ౮ —

శ్లో. లవణోత్తమ నహ్నికలింగయవాన్
చిరబిల్వమహాపిచ మర్దయంతాన్,
పిబ సప్తదినం మధితాలులితాన్
యది మర్దితు మిచ్ఛసి పాయురుహాన్.

60

పైంధవలవణము చిత్రమూలము కొడిశపాలవి తనములు క్రాసుగువేటు పెద్ద వేము వీనిసమభాగకల్కము మజ్జిగలో నానవేసుకొని యేడుదినములు సేవించిన మూల రోగములు తొలగిపోవును.

— నాగార్జునయోగము. ౯ —

శ్లో. త్రిఫలా పంచలవణం కుష్ఠం కటుకరోహిణీ, దేవదారు విడంగాని పిచుమర్దఫలాని చ. 61. బలా చాతిబలాచైవ హరిద్రే ద్వే సువర్చలా, ఏత త్సంభృత్య సంభారిం కరంజత్వగ్రనేన చ. 62. పిష్ట్యాచ గుటికాం కృత్వా బదరాస్థినమాం బుధిః, ఏకైకాం తాం సముద్భృత్య రోగే రోగే పృథక్ పృథక్. 63. ఉష్ణేన వారిణా వీతా శాస్త మగ్నిం ప్రదీపయేత్, అర్ఘాసి హన్తి తక్రేణ గుల్మ మష్టేన నిర్హరేత్. 64.

జంతుదష్టంతు తోయేన త్వగ్దోషం ఖదిరాంబునా, మూత్రకృచ్ఛ్చంతు
తోయేన హృద్రోగం తైలనంయుతా. 65. ఇంద్రస్వరసంయుక్తా
సర్వజ్వరవిनाశిని, మాతులుంగరసేనాథ సద్యశ్శూలహరీస్తృతా. 66.
కపిత్థతిందుకానాం తు రసేన సహమిశ్రితా, విషాణి హంతి సర్వాణి
పానాశనప్రయోగతః. 67. గోశకృద్ద్రసంయుక్తా హన్యా త్కుషాని
సర్వశః, శ్యామాకషాయసహితా జలోదరవిनाశిని. 68. భక్తచ్ఛం
దం జనయతి భుక్తస్యోపరి భక్షితా, అక్షిరోగేషు సర్వేషు మధునా
ఘృష్యతాం జయేత్. 69. లేహమాత్రేణ నారీణాం సద్యః ప్రదరనా
శిని, వ్యవహారే తథా ద్యూతే సంగ్రామే మృగయాదిషు. 70. సమా
లభ్య సరో హేయనాం క్షిప్రం విజయ మాఘ్నయాత్.

కరక్కాయలు తాడి ఉనికి పంచలవణములు చంగల్వకోష్ఠ కటుకరోహిణి
దేవదారు వాయువిడంగము వేముపండ్లు ముత్తువపులగము తెల్లముత్తువపులగము పసుపు
మానిఫసుపు అదిత్యభక్తి ప్రాద్దుతిరుగుడు వీటినన్నిటిని క్రానుగురసముతోటి నూరి లేగు
గింజలంత మాత్రలు చేసి ఒక్కొక్కమాత్రను ప్రతిరోగమునందు వేరువేరుగా వేడి
నీళ్ల అనుపానముతో నేపించిన యెడల జలరాగ్నిని దీపింపజేయును. మూలరోగము
లను పోగొట్టును. గంజితో పుచ్చుకొనిన గుల్మరోగములను పోగొట్టును. ఇన్నీ శృతోనైన
జంతువాయువును పోగొట్టును. కాచునీళ్లతో బుచ్చుకొనిన చర్మదోషములను పోగొ
ట్టును. మంచినీళ్లతో పుచ్చుకొనినయెడల మూత్రకృచ్ఛ్చములను పోగొట్టును. తిలతైల
ముతో బుచ్చుకొనిన హృద్రోగములను పోగొట్టును. కొడిసెపాలరసముతో బుచ్చుకొనిన
అన్ని విధములయిన జ్వరమును పోగొట్టును. మాధీపలంసము బుచ్చుకొనిన తాత్కా
లిక శూలలను పోగొట్టును. కాచు తుమికరసములతో చేర్చి బుచ్చుకొనిన అన్నివిధము
లైన విషములు దిగిపోవును. అపువేదరసముతో బుచ్చుకొనిన అన్నికృమములును, తెల్లతెగ
డకషాయముతో బుచ్చుకొనిన జలోదరములు నశించును. భోజనమైన తరువాత బుచ్చు
కొనిన భోజనమందు రుచి కలిగించును. నేత్రోరోగము లన్నిటికిని తేనెతో చాచి కలి
కము వేయవలయును. స్త్రీలకు దీనిని నేపించినమాత్రమున ప్రదరరోగములు నశించు
ను. వ్యవహారము జూడము యద్ధము పేట మొదలైనవానియందు మహజాడు దీనినినేపిం
చిన త్వరగా విజయము నొందును.

— విజయచూర్ణము. —

శ్లో. త్రికత్రయవచా హింగు పాతాక్షారనిశాద్వయం.

చవ్యతిక్తాకలింగాగ్ని శతాహ్వలవణాని చ, గ్రంధిబిల్వజమోదాచ
గణోష్ఠావింశతి ర్మతః. 72. ఏతాని సమభాగాని శ్లేష్మచూర్ణాని కార
యేత్, తతో బిడాలపదకం పిబే దుష్టేన హరిణా. 73. ఏరండ్వతైల
యుక్తం తు సదా లిహ్య త్తతో నరః, కాసం హన్యాత్తదా శోధం
అర్ఘాసి చ భగందరం. 74. హృచ్చులం పార్శ్వశూలం చ వాత
గుల్మం తథోదరం, హిక్మాశ్వాసప్రమేహం శ్చ కామలాన్ పాండు
రోగతాం. 75. ఆమాన్వయ ముదావర్త మంత్రవృద్ధిం గుదక్రిమీన్,
అన్యే చ గ్రహణీదోషాః యే మయా పఃకీర్తితాః. 76. మహాజ్వరో
పసృష్టానాం భూతోఽహతచోషిణం, అప్రశానాంతు నారీణాం ప్రజావ
ర్ధన మేవ చ. 77. విజయో నామ చూర్ణోఽయం కృష్ణాత్రేయేణ పూజితః.

కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిక, శొంఠి, మిరియములు, పప్పుళ్ళు, కంఠపట్ట,
ఏలకులు, బాజిపత్రి, వస, ఇంగువ, విషబొద్ది, యవజ్జ్వరము, పసుపు, హ్రాసుపసుపు, చవ్య
ము, కటుకగోహిణి, కొడిశపాలవిత్తనములు, నల్లబిడింగజలు, సదాప, పంచలవణములు,
మోడి, మారేడువేలు, వాము ఇవి అష్టావింశతిగణ మనఁబడును. వీనిని సమానభాగము
లుగా తీసికొని మెత్తగా చూర్ణము చేయవలయును. తరువాత ఆమదములో కలుపు
కొని తులమంతము వేడినీళ్ల తోనుకా త్రాగవలయును. దగ్గు, వాపు, మూలరోగము,
భగిందరము, కడుపునొప్పి, పార్శ్వశూల, వాతగుల్మము, ఉదరరోగము, వెక్కిళ్ళు, శ్వాస,
ప్రమేహము, కామరలు, పాండురోగము, ఆమవికారము, ఉదావర్తము, అంత్రవృద్ధి,
ముడ్డినొప్పి అనువీటిని పోగొట్టును. ఇంకను నాచేత చెప్పఁబడిన యితర గ్రహణీదోగము
లనునివర్తించును. పెద్దపెద్ద జ్వరములతో వీడింపఁబడినవాకిని దయ్యములవల్ల మతిపో
యినవారికిని ఇది సుఖము నిచ్చును. బిడ్డలులేని స్త్రీలకు బిడ్డలను పుట్టించును. ఇవి విజ
యచూర్ణము. కృష్ణాత్రేయలవారిచేత పూజింపఁబడినది.

— ౭౭ బాహుశాలగుడము. —

శ్లో. త్రివృత్తేజోవతీ దన్తీ శ్వదంప్రాచిత్రకం శరీ. 78. గదా
క్షీ ముస్త విశ్వాహ్వ విడంగాని హర్తకీ, పలోన్ది తాని చైతాని పలా
న్యస్తా పరుష్కరాన్. 79. ప్పటలం వృద్ధదారస్య సూరణస్య తు షోడ
శ, జలద్రోణద్వయే క్వాభ్యం చతుర్భాగావశేషితం. 80. పూతం
తు తం రసం భూయః క్వాభ్యేభ్య శ్రీగుణో గుడః, లేహం పచేత్తు
తం తావత్ యావద్దవీప్రలేపనం. 81. అవతార్య తతఃపశ్చ చూచ్ఛ

ర్ణా నీమాని దాపయేత్, త్రివృత్తేజోవతీ కంద చిత్రకాన్ ద్విపలాంశి కాన్. 82. ఏలాత్వజ్జరిచం చాపి గజాహ్వం చాపి షట్పలాం, ద్వా త్రింశతం పలా న్యేవం చూర్ణం దత్వా నిధాపయేత్. 83. తతో మా త్రాం ప్రయుంజీత జీర్ణే క్షీరరసాశనః, పంచగుల్తా న్ప్రమేహంశ్చ పాం డురోగం హలీమకమ్. 84. జయే దర్శాసి సగ్వాణి తథా సర్వోద రాణిచ, దీపయే ద్ద్రహణీం మందాం యత్క్వాణం చాపకర్షతి. 85. పీన సే చ ప్రతిశ్శాయే ఆధ్యవాతే తథైవ చ, అయం సర్వగదే శ్వేవ కల్యాణో లేహ ఉత్తమః. 86. దుర్నామారి రయం చాశు దృష్టో వార సహస్రశః, భవం త్యేనం ప్రయుంజానాః శతవర్షం నిరామయాః. 87. ఆయుషో దైర్ఘ్యజననో వలీపలితనాశనః, రసాయనవర శ్చైష మేధా జననఉత్తమః. 88. గుడ శ్శీగ్రాహుశాలోయం దుర్నామాగిప్రకీర్తితః.

తెల్లతెగడ చవ్యము తెల్లదింబెన వినుగుపల్లెరు చిత్రమాలము కచ్చురము పాపరబుడను తుంగముస్తలు శొంతి వాయువిడంగములు కరక్కాయలు వీటినన్నిటిని ఒక్కొక్కపలమును, జీడివిత్తులు రి పలములు, వెద్దమానిచెక్క రి పలములు, అడవి కంద 16 పలములు వీటిని కెండుద్రోణముల నీటిలో వేసి కషాయము చేయవలయును. నాలుగవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపి వాసెన కట్టి మరల పాయ్యమిడ పెట్టి మూడింతలు తెల్లము వేసి పక్వముచేయవలయును. (తీగెపాకమురాగానే) గరిటకు అం టుకొని లేచునపుడు దింపి లూక్రింద చెప్పబోవు ఔషధముల చూర్ణములను కలపవ లయును. తెల్లతెగడ జ్యోతిష్కతి అడవికంద చిత్రమాలము ఇవి కెండురెండు పల ములును, ఏలకులు లవంగపుపట్ట ఏనుగుపిప్పళ్లు ఇవి ఆరుఆరుపలములు ౧౦|| 32 పల ములు తీసికొని చూర్ణముచేసి కలపవలయును. తరువాత మాత్రలను కట్టి తగునట్లుగా తినవలయును. ఔషధముజీర్ణమైనతరువాత పాలనుత్రాగవలయును. ఇది ఆయుదువిధములగు గుల్త రోగములను ప్రమేహమును పాండురోగమును హలీమకమును అన్నివిధములైన మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. మందగ్రహణిని క్షయరోగమును పోగొట్టును, పీనసయందును ప్రతిశ్శాయశుండును వాతరక్తమందును హితకరము. అన్ని విధములగు రోగములయందు లూలేహము ఉత్తమము హితకరము నగును. మూలరోగ ములను త్వరగా పోగొట్టును. ఇట్లు అనేక పర్యాయములు ఇది నిదర్శనము చూడబడ్డది. దీనిని నేపించినవారు నూరువర్షములు నీరోగులై జీవించెదరు. ఇది ఆయుష్యహను వృద్ధి పొందించునదియును, తల నెరియటకు పోగొట్టునదియును, తెలివిని పుట్టించునదియు

నగు ఉత్తమమైన రసాయనము. ఇది బాహుళాల మను పేరుగల గుడము, మూలగోగములను పోగొట్టు నని కొనియాడఁబడినది.

— 90 గుడభల్లాతకము. 90 —

శ్లో. తోయపూర్ణే యదా పాత్రే ఖిప్తో న ప్లవతే గుడః. 89.
 ఖిప్తశ్చ నిశ్చల స్తిప్తేత్ పతిత స్తు న శీర్యతే, యదా దర్శ్య ప్రలేప
 స్యాత్ యావద్వా తంతులీభవేత్. 90. ఏష పాకో గుడాదీనాం సర్వే
 సాం పరికీర్తితః, సుఖనర్ద సుఖస్సర్వో గుడః పాక ముపాగతః. 91.
 వీడితో భజతే ముద్రాం గంధవర్ణరసాన్వితః, భల్లాతకసహస్రే ద్వే జ
 లద్రోణే విపాచయేత్. 92. పాదశేషే రసే తస్మి న్నచే ద్గుడతులాం
 భిషక్, భల్లాతకసహస్రార్థం ఛిత్వా తత్రైవ దాపయేత్. 93. సిద్ధే
 స్లిం శ్రీఫలావ్యవయమానీముస్తసైంధవమ్, కర్షాం శసమ్మితం దద్యా
 త్వగేలాపత్ర కేసరం. 94. ఖదే దగ్నిబలాపేక్షీ ప్రాత రుతాయ మా
 నవః, నుచార్కః కామలామేహ గ్రహణీగుల్మపాండుతాః. 95. హన్యా
 త్త్విహౌషధరం కాసక్రిమిరోగభగంధరాన్, గుడభల్లాతకో హ్యేష
 శ్రేష్ఠ శ్చార్భోవికారణం. 96.

నీళ్ళతో నిండిన పాత్ర లో వేసిన లేలక యుండినను, కదలకయుండినను, నీటిలో
 యున్నను, కరిగకుండినను, పాక సమయమున గరిటకు చుట్టుకొని తీగెలు పారినను, గుడా
 దులకు పాకము కలిగించని తెలుసుకొనవలయును. చక్కగా పక్వమైనగుడము చూచు
 టకు స్వచ్ఛముగాను వాసన రంగు రుచి కలదిగను యుండును. కెండువేలనల్ల జీడివిత్తు
 లను ముక్కలుచేసి నీళ్లలో పోసి వండి, ద్రోణపరిమాణపునీటిలో, నాలవపాలు నీరు
 మిగిలియున్నప్పుడు నూరువలముల బెల్లమునుకలిపి పక్వము చేయవలయును. 500 నల్లజీడి
 విత్తులను ముక్కలుచేసి అపాకమునందు కలవవలయును. త్రిఫలములు శొంఠి మిరియ
 ములు పిప్పళ్లు వామము తుంగముస్తలు సైంధవలవణము లవంగపుపట్ట ఏలకులు
 జాసత్రి నాగకేసరములు వీటిని ఒక్కొక్కపలము నొప్పన కలపవలయును. ఇట్లు సిద్ధ
 ముచేసిన యీలేహమును మనుజుఁడు ప్రాతఃకాలమున లేచి జల రాగ్ని సేవనంబి భక్షిం
 పవలయును. ఇయ్యది కుఘ్టలను మూలగోగములను కామెగ్లను మేహములను గ్రహ
 ణులను గుల్మగోగములను పాండుగోగములను స్త్రీహగోగములను దగ్గును జంతువాయు
 వులను భగంధరములను పోగొట్టును. గుడభల్లాతకము అను పేరుగల యీలేహము
 అన్నివీధము లగు మూలగోగములందును శ్రేష్ఠము అయిన దందురు.

—ॐ భల్లాతకగుణము. ౭—

శ్లో. దశమూల్యమృతా భాగ్ని శ్వదంష్ట్రా చిత్రకం శరీ, భల్లాత
క సహస్రం చ పలాం శం క్వాథయే ద్భదః. 97. సాదశేషే జల
ద్రోణే రనేతస్మి న్విపాచయేత్, దత్వా గుడతులా మేకాం లేహీ
భూతం సముద్ధరేత్. 98. మాక్షికం పిప్పలీతైలం బౌరుబూకం చ
దాపయేత్, కుడపం కుడపం చాత్ర త్వగేలామచం తథా. 99.
అర్యః కాస ముదావర్తం పాండుత్వం శోధ మేవ చ, నాశయే ద్వహ్ని
సాదం చ గుడభల్లాతక స్మృతః. 100.

దశమూలములు తిప్పతీగె గంటుభారింగి ఏనుగుపల్లెరు చిత్రమాలము కమ్మ
రము కేయిసల్లజీడివితైములు వీటిని కషాయము పెట్టవలసినది. నాల్గవపాలు మిగిలి
యుండగా ఒక్క ద్రోణమాత్రపురసములో నూరుపలముల బెల్లమును వేసి చక్కగా
పక్వమును జేసి లేహముగా అయిన తరువాత దించవలయును. తేనె పిప్పళ్లు అముదము
వీనిని నాలుగునాలుగు పలములను, ఏలకులు లవంగపుపట్టమిరియములను నాలుగు నాలు
గు పలములను అందు కోపి పాకముచేసి భక్షించినయెడల మూలగ గము దగ్గు ఉదా
వర్తము పాండుగ గము వాపు వీటిని పోగొట్టును. ఇది భల్లాతక గుడమని చెప్పబడును.

—ॐ చవ్యదిఘ్నము. ౮—

శ్లో. చవ్యం త్రికటుకం పాతాం ధూరం కుస్తుబురూణి చ, య
మానీ పిప్పలీమూల ముభే చ బిడసైంధవే. 101. చిత్రకం బిల్వ మభ
యాం పిష్టా సర్పి ర్విపాచయేత్, శక్య ద్వాతానలోమ్యార్థం జాతే
దద్ధి చతుర్ధణే. 102. ప్రవాహికాం గుదభ్రంశం మూత్రకృచ్ఛం పరి
స్రవమ్, గుదవంక్షణశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యపోహతి. 103.

చవ్యము, శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, అగరుశొంతి, యవక్షారము, ధనియము
లు, ఓమము, దశమూలములు, బిడాలలవణము, సైంధవలవణము, మారేడువేణు, కరక్కా
యలు వీటిని నూరి నేతిలో పక్వము చేయవలయును. మలవాతముల యానులోమ్య
మునకై పెరుగుకొలిపి పక్వమును చేయవలయును. ప్రవాహిక గుదభ్రంశము మూత్రకృ
చ్ఛము పరిస్రవము గుడశూలము అంశసంధిశూలము వీటిని ఈతైలము పోగొట్టును.

—ॐ వ్యోషాదిఘ్నము. ౯—

శ్లో. వ్యోషగర్భం పలాశస్య త్రిగుణే భస్మవారిణి,
సాధితం పిబతి సర్పిః పతం త్యక్తాం స్యసంశయమ్.

మోడుగకట్టలను భస్మముచేసి మూడు కట్టనీటిలో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటికల్పముచేసి దానియందు సిద్ధముచేయబడిన ఘృతమును త్రాగిన గువరోగములు నశించును. సందేహములేదు.

— ౯౯ ఉదకపట్టలఘృతము. ౯౯ —

శ్లో. సత్కారైః పంచకోలై స్తు సలిక్తైః స్త్రిగుణోదకే.

సమక్షీరం ఘృతప్రస్థం జ్వరార్యః స్త్రీహాకాసనుత్.

105

యశఃశారము పంచకోలములు ఒక్కొక్కపలము తీసికొని మూడుకట్ట నీటిలో సమానముగా పోసి తీసికొని 16 పదహారుపలముల నేమిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది జ్వరమును మూలరోగమును స్త్రీహాగోగమును దగ్ధును వాంగొట్టును.

— ౧౦ సింహ్యాన్యతఘృతము. ౧౦ —

శ్లో. పచే ద్వారి చక్షుర్ద్రోణే కంటకార్యమృతా శతమ్,

తత్రాగ్ని త్రిఫలంవ్యోషపూతి కత్వోల్లింగకైః.

106

సకాశ్చర్యవిడంగై స్తు సిద్ధం దుర్నామమేహనుత్,

ఘృణం సింహ్యాన్యతం నామ బోధిసత్వేన భాషితమ్.

107

నాలుగుద్రోణములనీటిలో వామడును తిప్పక కరక్కాయలను ఏబడేసిపలము చొప్పున వేసి పక్వముజేసి అందు చిత్రమాలము త్రిఫలము త్రికటుకములు క్రానుగచెక్కలవంగి పువ్వు కొడిసెపాలవిత్రములు గుడ్డుకు వాయువిడంగములు వీటిని కలిపి అందు సిద్ధముచేసి నేతిని నేమిడిన ప్రమేహములు నశించును. ఇయ్యది బోధిసత్తుండను ఋషిచేతఁ జెప్పబడిన ఘృతము.

— ౧౧ పిప్పలాద్యతైలము. ౧౧ —

శ్లో. పిప్పలీం మధుకం బిల్వం శతాహ్వం మననం వచామ్, కుష్ఠం శరీ పుష్కరాఖ్యం చిత్రకం దేవదారు చ. 108. పిష్టా తైలం విపక్తవ్యం ద్విగుణక్షీరసంయుతం, అర్చసాం మూఢవాతానాం తచ్ఛ్రేష్ఠ మనువాసనం. 109. గుదనిస్సరణం శూలం మూత్రకృచ్ఛ్రం ప్రవాహికాం, కట్యూరుప్తృషణార్పల్య మానాహం వంక్షణాశ్రయం. 110. పిచ్ఛాస్తానం గుదే శోథం వాతవర్షోనిగ్రహం, ఉత్థానం బహుదోషం చ జయే వైవానువాసనాత్. 111. రక్తార్కసా ముపేక్షేత రక్తమాదా స్రవే ద్భిషక్, దుష్టాస్త్రే నిగృహీతే తు శూలానాహా వస్ప

గ్గదాః. 112. లాజైః పేయా పీతా చుక్రికదల కేసరోత్పలై స్సిద్ధా,
హస్త్యస్త్రావంసా తథా బలా పృశ్నివర్ణీభ్యామ్. 113. శక్రక్వాభ
స్సవిశోవా కింవా బిల్వశలాటవః, యోజ్య రక్తార్కసాం తద్వజ్జ్యో
త్సికామూలలేపనం. 114. సవనీత తిలాభ్యాసాత్ కేసరనవనీతశర్క
రాభ్యాసాత్, దధిసరమధితాభ్యాసాత్ గుదజా శ్శామ్యంతి రక్తవహః.
115. సమంగోత్పలమోచాహ్వతిరీటతలచంద్రైః, ఛాగక్షీరంప్రయో
క్తవ్యం గుదజే శోణితాపహమ్. 116.

పిష్పర్లు యష్టిమధుకము మా రేడుపిండెలు సదాప మంగ కాయ వస చెంగల్యకోష్ఠ
క చూర్ణము పుష్కరమూలము చిత్రమూలము దేవదాను వీటినినూరి రెండుగెట్లుపాలను
కలిపితైలమునుపక్వముచేసి అనువాసనచేసినచో మూలంగోగములకు శ్రేష్ఠము. గూదబయలు
వెడలుట శూలమూత్రకృచ్ఛము ప్రవాహికమున్నగువాట్లయందును, పిచ్చాస్త్రాపమునున్న
గువాట్లయందు దీని నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది పిష్పలాద్యతైలము, రక్తగ్రహణి
గలరోగులు దీనిని మొదల రక్తమును వెడలించినేవించిన హితకరము. లాజలతోపేయచు
చేసికొనిగాని, పులిచింతాకు నాగకేసరములు నల్లకలువ వీటితో లాజపేయమును చేసికొని
దానినిత్రాగినచోగాని, కోలసాన్నము త్రవపులగమువీటితో సిద్ధముచేయబడిన లాజపేయ
ముగాని అస్త్రావము నశింపజేయును. కొడిశపట్టక పాయమందు కొంచెముశొంతిచూర్ణము
చేర్చిగాని, మా రేడుపిండెల రసమందు శొంతిచూర్ణమును చేర్చిగాని రక్తార్కస్సులందు
నిస్సంశయముగ వాడవచ్చును. చేదుబీరవేరు అరగదీసి మొలలకు లేపనము చేసినను మే
లగును. 1 నల్లనువ్వులు వెన్న; 2 తామరపూవులాని కేసరములు చుక్కర సవనీత
ము; 3 మిగడ పెరుగు తరిచినవెంటనే వేడిగనుండు మజ్జిగ వీనిలో దేనినైనను అభ్యా
సమును జేయుచు వచ్చినచో, రక్తము ప్రవించు మూలవ్యాధులు హరించును. ముత్ర
వపులగ నల్లకలువ బూరుగు లూద్దుగు నల్లనువ్వులు రక్తచందనము వీనిని చక్కగా నూరి
మేకపాలలోకిలిపి పిసికి వడియగట్టి లోపలి కిచ్చినయెడల రక్తార్కస్సులు హరించును.

—● కుటజకేహము. ●—

శ్లో. కుటజత్వక్పలశతం జలద్రోణే విపాచయేత్, అష్టభాగావ
శిష్టం తు కషాయ మవతారయేత్. 117. వస్త్రపూతం పునః క్వాభం
పచే ధ్లేహత్వ నూగతం, భల్లాతకం విడుగాని త్రికటుత్రిఫలా తథా.
118. రసాంజనం చిత్రకంచ కుటజస్య ఫలాని చ, వచా మలివిపాం
బిల్వం ప్రత్యేకం చ శలం పలం. 119. త్రిశత్పలాని గుడస్య చూర్ణీ

కృత్య నిధావయేత్, మధునః కుడపం దద్యా ద్భృతస్య కుడపం తథా. 120. ఏవలేహ శ్శమ యతి చాఽగ్నిరక్తసముష్ణవం, వాతికం ధైత్తికం చైవ శ్లెష్మికం సాన్నిహతికం. 121. యే చ దుర్మానుజా రోగా స్తా స్సర్వా న్నాశయన్తిసి, అప్లుపిత్త మతీసారం పాండురోగమరోచ కమ్. 122. గ్రహణీమార్దవం కాశ్యం శ్వయంఘ్ర కామల మపి, అనుపానం ఘృతం దద్యా న్నధుతక్రం జలం పయః. 123. రోగానీక వినాశాయ కౌటజో లేహ ఉచ్యతే.

కొడిసెపట్టు 100పలములు తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో చక్కముచేసి ఎనిమిద వపాలు మిగిలినప్పుడు ఆకషాయమును నింపవలయును. తరువాత దానిని వడియకట్టి మఱల ప్రాయ్యమిదఁ బెట్టి 30 పలములు బెల్లము వైచి లేహమువలె కడికించి ముద్దకట్ట గనే నల్లబడివిత్తనములు వాయువిడంగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయ లు తాడియనీరికలు రసాంజనము చిత్రిమూలము కొడిసెపా. పండ్లు పస అతివస మా రేడుపించెలు వీటిని ఒక్కొక్క పలమును చూర్ణించి 4 పలములచొ నెయ్యని లేనెను కలిపి నేపింపవలయును. ఇయ్యది మూలశోగములు వైత్యశోగములు మన్నగువానిని పోగొట్టును. ఇయ్యది కుటజలేహము. దీనికి నెయ్యి లేనె మజ్జిగ నీళ్లు పాలు ఆనుపానము లు. శోగముల నన్నిటి నిది పోగొట్టును. ఇది అప్లుపిత్తము అతిసారము పాండురోగము ఆరోచకమును పోగొట్టును.

కుటజరసక్రియ. ౧౨

శ్లో. కుటజత్వవో విపాచ్యం శతపలమార్ద్రం మహేంద్రసలిలేన, యావ త్స్యా దరసం తద్ద్రవ్యం స్వరస స్తతో గ్రాహ్యః. 124. మో చారసః సమంగా ఫలినీ చ పలాంశిభి శ్రీభి స్తై శ్చ, వత్సకబీజం తుల్యం చూర్ణీకృత మత్ర దాతవ్యమ్. 125. పూతోత్కృథిత స్సాంద్రః సరసో దర్శప్రలేపనో గ్రాహ్యః, మాత్రాకాలోఽహితా రసక్రియైషా జయ త్యసృక్సావమ్. 126. ఛాగలీపయసా యుక్తా పేయా మండేన వా యథాగ్నిబలమ్, జీర్ణోషధ శ్చ శాలీ న్పయసా ఛాగేన భుంజిత. 127. రక్తగుడజాతిసారం శూలం సాస్పగుజో నిహన్త్యాశు, బలవచ్చ రక్త పిత్తం రసక్రియైషా హ్యుభయభాగమ్. 128.

పచ్చికొడిసెచెక్కను నూరుపములు తెచ్చి ఆకాశము నుండివడిన నీళ్లతో ప క్షయముచేసి నీరులేకుండా పోయినప్పుడు అప్పుడు స్వరసమును తీసికొనవలయును. బూరు గుచేరురసము ముత్తపపులగరసము క్రేంఖణిరసము వీటి నొక్కొక్కపలమును కొడిసెపాల విత్తనములను ఒకపలమును చూర్ణముచేసి పైదానిలో కలపవలయును. వస్త్రముతో వడియంగట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట దానిని మాత్రను కాలమును అనుసరించి నేవించవలయును. ఈరసక్రియ మూలరోగములను పోగొట్టును. మేకపాలలో చేర్చినదిగాని మంశముతో చేర్చినదిగాని అయినచో పేయను బలానుసారముగా నిందు త్రాగుట మంచిది. ఔషధము జీర్ణమైనపిమ్మట వాయున్ననును మేకపాలతోఁ దినవలయును. రక్తాతిసారములు, అతిసారములు మున్నగున వన్నియును దీన సశించును.

—౧౦ కటజాదిఘృతము. ౧౦—

శ్లో. కుటజఫలవల్కలకేసరి నీలోత్పలలోధధాతకీకల్కైః, సిద్ధం ఘృతం విధేయం శూలే రక్తార్శసాం భీషజా. 129.

కొడిసెపాలపండుపట్ట నాగకేసరములు నల్లకల్వలు లూడ్డుగ ఆకుపువ్వు వీటితో చేసిన కల్కముతో సిద్ధముచేసిన నేతిని రక్తార్హోగపు శూలలయందు వైద్యుఁడు ఉపయోగ పెట్టవలయును.

—౧౧ చాంగేరీఘృతము. ౧౧—

శ్లో. అవాక్షప్తే బలాదార్ద్యే పుష్కపర్ణే త్రికంటకమ్, స్య గ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ శృంగా శ్చ ద్విపలోన్మితాః. 130. కషాయ ఏష పేష్టస్తు జీవన్తి కటురోహణీ, విష్పలీ విష్పలీమూలం మరి చం దేవదారు చ. 131. కలింగం శాలల్లీపుష్పం ఏరా చందన మంజనం, కట్ఫలం చిత్రకం ముస్తం ప్రియం గ్వతివిషే స్థిరా. 132. షడ్రోత్పలనాం కంజల్కో సమంగా సనిద్ధిగా, బిల్వం మోచరసం పాతా భాగా స్సుయః కార్షికాః పృథక్. 133. చతుఃప్రస్థుతం ప్రస్థం కషాయ మవతారయేత్, త్రింశత్పలని తు ప్రస్థో విజ్ఞేయో ద్విపలాధికః. 134. సునిషణ్ణకచాంగేర్యోః ప్రస్థౌద్వా స్వరసస్య చ, సర్వై రేతై ర్యథోద్దిప్తైః ఘృతప్రస్థౌ విపాచయేత్. 135. ఏత దర్శ్య స్వవీసారే త్రిదోషే రుధిరస్తుతౌ, ప్రవాహణే గుదభ్రంశే పిచ్ఛాను వివిధాను చ. 136. ఉత్థానే చాపి బహుశః శోధశూలగుదామయే,

అంతర్గ్రహ మూఢవాతే మందాగ్నా వరుచా వపి. 137. ప్రయోజ్యం విధివ త్సర్పిః బలవర్ణాగ్నివర్ధనం, వివిధే ష్వన్నపానేషు కేవలం వా నిర త్యయం. 138.

బ్రహ్మాదండి మత్తవపులగము మ్రానిపనుపు కోలసన్న త్రికటుకములు మట్టివేళ్లు మేడివేరు రావివేరు వీటిని రెండురెండు పలముల మోక సాయమును చేయవలయును. పిమ్మట తిప్పతీగ కటుకగోపిణి పిప్పి మోడి మిరియములు దేవదారువు కొడి సెపాఃవిత్తులు బూరుగుపువ్వు క్షీరకాకోలి రక్తచందనము రసాంజనము నేలగుమ్మడి చిత్రమాలము తుంగము స్థలు ప్రేంఖణము అతివస కర క్కాయ తామరకేంజల్కములు నల్లకలువకేంజల్కములు మంజిష్ఠము వామనువేళ్లు మారేడుపిండేలు బూరుగురసము అగరుకొంతి ఒక్కొక్కకర్షము చొప్పన గ్రహించి నాలుగుప్రస్థముల క సాయమును ఒకప్రస్థమునుగా దిగగాపి దించి పులిచెంచలము పులిచింతిలకుయొక్కరసమును రెండుప్రస్థములను కలిపి ఒకప్రస్థము నేలిన పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము మూలగోగములను త్రిదోషజము లగు రుధిస్తావములను గదభ్రంశము పిచ్చ, మున్నగువానిని పోగొట్టి అగ్ని నుద్దీపింప జేయును. అనేకవిధము లగు అన్న పానముల యందు ఇయ్యది యొక్కటియే హితకర మగును.

— శ్లో పాకము —

శ్లో. ప్రశస్తేహని నక్షత్రే కృతమంగలపూర్వకమ్, కాలముష్ణక మాహృత్య దధ్వా భస్త సమాహరేత్. 139. ఆఢకం త్వేక మాదాయ జలద్రోణే పచే ద్భిషక్, చతుర్భాగావశిష్టేన వస్త్రపూతేన వారిణా. 140. శంఖచూర్ణస్య కుడపం ప్రక్షిప్య విపచే త్పునః, శనైశ్శనైస్తు మృద్వగ్నో యావ త్సంద్రతను ర్భవేత్. 141. సర్జికాయవశూకా భ్యాం శుంఠీమరిచపిప్పలీ, వచాచాతివిషా చైవ హింగుచిత్రకయోస్తథా. 142. ఏషాం చూర్ణాని నిక్షిప్య పుథక్త్యేనాప్తమాపకమ్. దర్వా సంఘటితం చాపి స్థాపయే దాయనే ఘటే. 143. ఏష వహ్ని సమః ధూరః కీర్తితః కాశ్యపాదిభిః. తోయే కాలకముష్కకస్య విపచే ద్భస్మాధకం పద్మణే, పాత్రే లోహమయే దృఢే విపులధీర్దర్వా శనై ర్ఘట్టనమ్. 144. దధ్వాగ్నా బహుశంఖనాభిశకలాన్ పూతావశేషే క్షిపేత్, యద్యేరండజ నాల మేష వహతి ధూరో

వరో వాక్చతాత్. 145. స్తాయ త్రిభాగ శిష్టే స్తి స్వచ్ఛవైచ్చి
 ల్యరక్తతా, సంజాయతే తదా స్తావ్యం త్వారాంభో గ్రాహ్య మి
 వ్యతే. 146. తుర్యే శాష్టమ కేన షోడశ భవే నాంశేన సంవూ
 హితో, మధ్యశ్చేష్ఠిష్ఠితి క్రమేణ విహితః త్వారోదకా చ్ఛంఖ
 కః. 147. నాతిసాంధ్రో నాతితనుః త్వారపాక ఉదాహృతః, దుర్నామ
 కాదా నిర్దిష్టః త్వారోయం ప్రతిసారణః. 148. వాసీయో య స్తు గుల్తా
 దా తం వారా నేకవింశతిం, స్త్రావయేత్ పద్మణే తోయే కేచి దాహు
 శ్చతుర్గుణే. 149.

శుభవాసరమునందు నల్లపువ్వులమొక్కపుచెట్టు సమూలముగ నెండించి నువ్వు
 కంపతో తగులఁబెట్టి ఆభస్మమును తీసి యుంచికొనవలయును. ఒక అంశమును ద్రవ్య
 మును ద్రోణపునీటిలో పవ్వముచేసి నాలుగవపాలు మిగిలి యుండునప్పుడు వడియకట్టి
 ఒక ప్రథమ శంఖుచూర్ణమునందుపోసి చక్కగా నుడక బెట్టి సన్ననిపెగను గట్టిపడునం
 తవఱకు నుంచి సజ్జత్వరములను శౌంతిమిరియములు పిప్పళ్లు వన అతివన ఇంగువ చి
 త్రమూలము పిటిని చూర్ణములను ప్రత్యేకముగా నెన్నిదియెన్నిది మాషములచొప్పన
 చేసి కలియఁబెట్టి ఒక కుండలో నుంచి నేవించవలయును. ఇయ్యది వహ్నిసమ
 మగు త్వారము. కాశ్యపుఁడు మున్నగువారిచేత నిగ్గనియాడఁబడినది.

పైని చెప్పఁబడిన మొక్కపుసమూలత్వారము ఒక అంశ ప్రమాణము ఆరుఅంశ
 ముల నీళ్లలోకలిపిధృడమయిన లోహసాత్రయందుకాచుచు తెడ్డుతోకలియపెట్టుచుం
 డవలెను. అర్థభాగము ఇగిరిన పిష్టుట వడియగట్టి అందు శంఖునాభులభస్మము చేర్చి దా
 నని కొంచెము ఆముదముతో కలిపి మొలలకు లేపనము చేసినయెడల యూడి వడిపో
 వును. దీనిని రెండునిమిషముల కాలముకన్న ఎక్కివ నుంచరాదు. సామాన్యముగ మూ
 డవవంతు జలము మిగులునట్లు కాచిన త్వారోదకము గ్రహించతగినది. ఈత్వారోదకము
 నందు మూడవవంతు శంఖునాభుల చూర్ణము కలిపి; సంవూహ మనియు, ఎనిమిదవ
 వంతు కలిపిన మధ్యమ మనియు, పదహారవవంతు కలిపిన శ్రేష్ఠమనియు శంఖత్వా
 రోదకముకగు పేరు. త్వారపాకము మిక్కిలి చిక్కగను మిక్కిలి పలుచగను నుండరా
 దు. దీనినిమూలరోగము యందు ప్రతిసారణత్వారముగ వాడవగును. గుల్తాదులందు త్వారో
 దకము వాడునెడల శంఖునాభుల చూర్ణము కలుపకుంక ఆరురెట్లు ఉదకము చేర్చి ఇరు
 వదియొక్క మారులు వడపోసి ఇవ్వవలెను. కొందరు నాల్గురెట్లు నీళ్లు చేర్చవలె నని
 చెప్పుచున్నారు.

— శ్రీ. ఖారనూత్రము. —

శ్లో. భావితం రజనీచూర్ణైః స్నుహీచూర్ణం పునఃపునః, బంధనా
త్సుధృఢం సూత్రం చిన త్యగ్యోభగందరం. 150. ప్రాగ్దక్షిణం తతో
వామం పృష్ఠజం చాగ్రజం క్రమాత్, పంచతిక్తేన సున్నేహ్య దహే
త్ ఖారేణ వహ్నినా. 151. వాతజం శ్లేష్మజం చార్యః ఖారేణాస్ర
జపిత్తజే, మహంతి తనుమూలాని ఛిత్రైవ బలిన్ దహేత్. 152.
చర్తకీలం తథా ఛిత్యా దహే దశ్వతరేణవా, పక్వజంబూపమో వర్ణః
ఖారదగ్గః ప్రశస్యతే. 153.

దారము నొకదానిని గాజుపాత్ర లో నుంచి దానిపైని కొద్దిగా పసుపుచూర్ణము
ను వేసి కొండజెముకుపాలను దారము మనుగునట్లుగా పోయుచు ఏడుదినములు భా
వనచేయవలెను. ఇట్లు భావనచేయబడిన దారముతో మొలలను కట్టి బిగించవలెను. దీనివ
లన మొలలు తెగి పడిపోవును. ఇట్లు చేయునప్పుడు ముందుగా తూర్పువైపుననున్న మొ
లకును చివరను అండకోశమునకు ముందునుండు మొలకును దారము బిగించవలెను. ఒకటి
తెగిపడి పిదప రెండవదానికి కట్టవలె గాని అన్ని మొలలకు ఒకేపర్యాయము కట్టకూడ
దని వృద్ధవైద్యులతము. వాతార్కస్సుకు శ్లేష్మార్కస్సుకు చికిత్స జేయునపుడు పంచతిక్త
ఘృతిము ముందుగా కొన్నిదినములు నేవించజేసి పిదప ఖారము, అగ్ని అనువానిచే చికి
త్స జేయవలెను. రక్తార్కస్సునకు పితార్కస్సునకు ఖారకర్మయుక్తము. అగ్నికర్మ చేయ
రాదు. గోగి బలమం దున్నయెడల మొలలను శస్త్రముచే ఛేదించి అగ్నికర్మను గాని
ఖారకర్మను గాని ప్రయోగించనగును. ఖారముచే కల్పబడిన మొలలు ఊడిపడిన తర్వాత
పండిన శేరేడుపండుచాయ గలిగియున్నయెడల చక్కగా రోగము నివర్తియైనట్లు గ్రహి
ంచవలెను. లేనిచో మరల కొన్నిదినములవరకు ఖారలేపనముచేయుచుండవలెను.
అండకోశమునకు ముందునుండు మొలలకు అగ్నికర్మచేసినయెడల పండత్వము తటస్థి
చును. గనుక దానికి ఖారాదికర్మలే యుక్తములు.

— శ్రీ సారణీయఖారప్రయోగవిధి. —

శ్లో. గోజీ శేఫాలికాపత్రై రర్క స్సంలిప్య లేపయేత్, ఖారేణ
వాక్యతం తిష్ఠేత్ యంత్రద్వారం పిథాయ చ. 154. త చ్చావసీయ
వీక్షేత పక్వజంబూఫలోపమం, యది చ స్యాత్తతో భద్రం నోచే
న్లింపే తథా పునః. 155. తత్తుషాంబు ప్లుతం సాజ్యం యష్టికల్పేన

లేపయేత్, న నిమ్నం తాళవల్లాభం వహ్నిదగ్ధం స్థితాస్పృశం. 156
 నిర్వాప్య మధుసర్పిభ్యాం వహ్నిసంజాతవేదనాం, సమృద్ధిగ్రేషు గోక్షీ
 ర్విష్ణుచందనగైరికైః. 157. సామృతై స్సర్పిసా యుక్తై రాలేపం కార
 యే ద్భిషక్, ముహూర్త ముపవేశ్యాసా తోయపూర్ణైః ధభాజనే. 158.
 త్కార ముష్ణాం బునా పాయ్యం విబంధే సూత్రవర్జసః, దాహే వస్వా
 దిజే లేపః శతధాతేన సర్పిసా. 159. నవాన్నం మాషతక్రాది సేవ్యం
 పాకాయ జానతా, పిబే ద్ర్యణవిశుద్ధ్యర్థం వరాక్వాధం సగుగ్గులుం.
 160. జీర్ణశాల్యన్న ముద్ధాతివస్యం తిక్తాజ్యసైంధవం, రూఢసర్వవ్రణం
 వైద్యః క్షారం దత్వా చ వాసయేత్. 161. పిష్పల్యాద్యేన తైలేన
 సేవే ద్దీపనపాచనం,

బలైంక వావిలి ఆకులయొక్క రసముచేత మొలలను బాగుగా రుద్ది పైన
 క్షారమును లేపనము చేసి ఉన్నివస్త్రముచేత గుదస్థానము కప్పి పెండునిమిషములకాల
 ముంచి తీసి వేయవలెను. అప్పుడామొలలు పండిన సేరేడుపండుచాయ గలిగి యుండును.
 అట్లు డకభిన్నవర్ణముగా నున్నయెడల తిరిగి పైజెప్పినరీతిని క్షారప్రయోగము చేయవలెను.
 ఇట్లుచేయుటచేత మొలలు నల్లబడును. తరువాత మొలలందు మంట తగ్గుటకై యప్పి
 మధుకపుకల్గుములో ఘృత కాంజికములు కలిపి పూయవలెను. దోషనివర్తయైన మొలలు
 నల్లనై యుండును. వానికి తేనె నెయ్యి పూసిన హరించును. లేక తవక్షీరి జావ్వపట్ట
 గైరిక రక్తచందనం తిప్పతీగ దీనికల్గుమును నేతితో పూయవలెను. వేడిఅన్నమును మి
 నుములు మజ్జిగ యివి ఇందు పథ్యములు. రోగము పూర్తిగ కుదిరినను మఱికొంతకాలము
 పిష్పల్యాదితైలముతో అనువాసనవత్తి నిచ్చుచు దీపనపాచనాదులను సేవించుట యా క్త
 మని యందురు.

—ॐ అగ్నిముఖలోహము. ॐ—

శ్లో. త్రిపు చ్చిత్రక నిర్గుండీ గ్నుహీ మండలికా జ్వటాః, ప్రత్యే
 కశో వ్యవలికాం జలద్రోణి విపాచయేత్. 162. పలత్రయం విడంగస్య
 వ్యోషా త్కర్షత్రయం పృథక్, త్రిఫలాయాః పంచపలం శిలాజతుపలం
 స్యసేత్. 163. దిన్యౌషధిహతిస్యాపి వైకంకతహతస్య వా, పలద్వాద
 శకం దేయ రుక్తం తాహస్య చూర్ణితమ్. 164. పలై శ్చతుర్వింశతిభిః
 మధుశర్కరయో ర్యుతం, ఘనీభూతే సుశీతే చ దాపయే దవతారితే.

165. ఏత దగ్నిముఖం నామ దుర్నామాంతకరం పరం, సమమగ్నిం కరో త్యాశు కాలాగ్నిసమతేజసం. 166. పర్వతా అపి జీర్ణంతి ప్రాశనా దస్య దేహినః, గురువృష్యాన్నపానాని పయోమాంసరసా హితః. 167. దుర్నామపాండుశ్వయథు కుష్ఠస్త్రీమౌలా దరాషహం, అకాలపలితం చైత దామవాత గుదాహయం. 168. న స రోగో స్త్యైర్యం చాపి న నిహన్యా దిదం క్షణాత్, కరీరకాంజికాదీని శకారాదీని నర్జయేత్. 169. స్రవ త్యతో న్యథాలాహం దేహః త్కిట్టం చ దుర్జరం.

తెల్లతెగడ చిత్రముము వావిలి జెముడు జటామాంసి ఎన్ని దెన్నిదిపలములుచో॥
2 కర్దోణము నీటిలో చక్కము చేయవలయును.

వాయువిడంగములు 3 పలములు శొంఠి మాడుకర్పములు నల్లే మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు అరపలము శిలాజిత్తు ౧ పలము వీటినికలిపి దివ్యౌషధులచేత హ తముచేసిన రుక్తలోహచూర్ణమును 16 పలములును పైసీటిలోకలపవలయును. గట్టిప డిన పిమ్మట నింపి చల్లార్చి 24 పలముల తేనెను చక్కెరను కలిపి నేనింపవలయును.

ఇయ్యది అగ్నిముఖమును చూర్ణము. ఇది మూలరోగములనుపోగొట్టును. అగ్నినుద్దీ పింపచేయును. ఈచూర్ణమును నేవించినవారు రాశ్వను భుజించినను జీర్ణముకాగల శక్తి నొందెదరు. బలకరములైన వృష్యములును అన్నపానములును పాలుమాంసము మున్నగునవి ఇందుహితములు. ఇయ్యది మూలరోగము పాండురోగము స్త్రీహ కుష్ఠ అర్భ ఉదరోగ ములు అసమయగులలో తలనెఱియూట, అమవాతము గుదాహయము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టును.

ఇంతయేల? దీనగుదులని రోగ మేలేదు. ఈయాషధమును నేవించుకాలమునందు శరీరము కంజికము మున్నగు క కారము మొదలుగల పదార్థములను త్యజింపవలయును. అట్లు త్యజింపనిచో దేహమునుండి లోహముయొక్క మైల స్రవింప నారంభించును. ఇయ్యని ఆత్యంతము దుర్భరమైనది.

● భల్లాతిక లేహము. ●

శ్లో. చిత్రకం త్రిఫలా ముస్తం గ్రంధికం చవికా మృతా, హ స్తిపిష్పల్యపమార్గ నండోత్పలకుశేరకాః. 170. ఏతాన్ చతుష్పలాన్ భాగాన్ జలద్రోణే విశాచయేత్, భల్లాతికసహస్రే ద్వే ఛిత్రా తత్రైవ దాపయేత్. 171. తేన పాదావశేషేణ లోహపాత్రే పచే ద్భిషక్, తులార్థం తీక్ష్ణలోహస్య ఘృతస్య కుడపస్వయం. 172. త్యాగవణం

త్రిఫలా వహ్ని సైంధవం బిడమాద్భిదం, సౌవగ్గులవిడంగాని వలికాం
 శాని కల్పయేత్. 173. కుడపం వృద్ధదారస్య తాలమూల్యా స్తథై
 వచ, సూరణస్య పలా న్యష్టా చూర్ణం కృత్వా వినిక్షి కేత్. 174. సిద్ధే
 శీతే ప్రదాతస్య మధునః కుడపద్యయా, ప్రాలిరోజనకాలే చ తతిః
 ఖాదే ద్యభాబలం. 175. అశ్వాసి గ్రహణీదోషం పాండురోగ మరో
 చకం, క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహాశ్చాలం చాశు వ్యపోహతి. 176. కరోతి
 శుక్రోపచయం వలీపలితనాశనం, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహ
 రం పరం, రసస్తు పాచిక స్తుల్యా విడంగ మరిచాభి కాః. 177. గంగాపా
 లంకజరసే ఖల్వయిత్వా పునఃపునః, రక్తిమాత్రా గుదార్యోష్ణీ వహ్ని
 రత్యర్థదీపనీ. 178. వేగావరోధ శ్రీ పృష్ఠయానమత్కటకాననం, యథా
 స్వం దోషలం చాన్న మర్శనః పరిపర్జయేత్. 179.

చిత్రములము త్రిఫలము తుంగము స్థలు చవ్యము తిప్పతీగె వినుగుపిప్పళ్లు ఉ
 త్తరేణుము త్తవపులగము కమలములు తుమికి వీటిని నాల్గునాల్గు పలముల నొక్కద్రోణ
 ము నీటిలోపక్వము చేసి రెండువేల నల్లజీడివిత్రనములను ముక్కలు చేసి అండుపోసి నా
 ల్గవపాము మిగులునట్లుగా లోహపాత్ర లో పక్వముఁ జేయవలయును. అందు ఆగ్రతలూ
 ప్రమాణము లోహధస్తము పెండుకుడపములు ఆపునెయ్యి త్రికటుకములు చిత్రమా
 లము సైంధవలవణబిడాలలవణములు ఉద్బిదలవణము సౌవర్చలవణము వాయవిడంగములు
 ఇవిఒక్కొక్కపలము పెద్దమానుచెక్క నేలతాడి వీనిచూర్ణము ఒక్కొక్క కుడపముఅడ
 వికందచూర్ణము 8 పలములు తేనె చేర్చి నేవించినచో సమస్తమూలంగములు గ్రహ
 ణీ పాండు అరోచకము క్రిమిగుల్మాశ్చ రీమేహరోగములును హరించును. ఇది యుత్తమర
 సాయనము. శుద్ధియైన రసము 2 మాపములు వాయవిడంగములు మిరియాలు సిందూరము
 ఇవి ఆరేసిపలములు గంగరావియాకుల పనరులో నూరి పేడదీసములు గుంజాప్రమాణ
 ము నేవించినచో అగ్నిదీపనము గల్గి మూఃవ్యాధి హరించును. మలమూత్రాదుల వేగము
 నిరోధించుట, శ్రీసంభోగము, స్వాదిచేయుట, కతిసాననములఁ గూర్చుండుట, విరుద్ధా
 హరసేవము, ఇయ్యవిమూలవ్యాధిగలరోగికి పనికిరావని తెలియునది.

ఇది చక్రదత్తయందు అశ్వారోగాధికార ప్రకరణము మగిసిపది.

౬. అగ్నిమాంద్యాధికారము.

శ్లో. సమస్య రక్షణం కార్యం విషమే వాతనిగ్రహః,
తీక్ష్ణే పిత్తప్రతీకారో మందే శ్లేష్మవిశోధనమ్.

1

అవ. అగ్నిమాంద్యము నీచ్రకరణమునఁ జెప్పచున్నాఁడు.—

జఠరాగ్ని సమఃసుగా నున్నయెడల తగ్గిపోకుండునట్లు రక్షణ నేయవలయును. హేచ్చుతక్కువలుగా నున్నయెడల వాతమును పోఁగొట్టవలయును. మిక్కిలి యధికముగా నున్నయెడల పిత్తమును పోఁగొట్టెడి చికిత్సలను చేయవలయును. మందముగా నున్నయెడల కఫమును పోఁగొట్టుటకు యత్నింపవలయును.

— హింఘ్వప్తక చూర్ణము. —

శ్లో. త్రికటుక మజమోదా సైంధవం జీరకే ద్వే,
సమధరణధృతానా మప్తమో హింగుభాగః.

2

ప్రథమకబలభుక్తం సర్పిషా చూర్ణమేతత్,

జనయతి జఠరాగ్నిం వాతరోగాం శ్చ హన్యాత్.

3

అవ. హింఘ్వప్తకమును చెప్పచున్నాఁడు.—

శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వామము, సైంధవలవణము, నల్లజీలకఱ్ఱ, తెల్లజీలకఱ్ఱలను సమానభాగములుగా తీసికొని ఎనిమిదవపాలు పొంగించిన ఇంగువను చేర్చికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణమును భోజనకాలమునందు మొదటిముద్దలో చేర్చికొని నేతితోగూడ భక్షించవలయును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని పుట్టించును. వాతరోగములను కూడ నశింపజేయును.

— శొంత్యాదిచూర్ణము. —

శ్లో. సమయవశూక మచశాషధచూర్ణం లీఢం ఘృతేన గోస
న్దే, కురుతే క్షుధాం సుఖోదకవీతం సద్యో మచశాషధం వైకమ్. 4.
అన్నమండం పిబే దుష్ణం హింగుసౌవర్చలాన్వితమ్, విషమోఽపి సమ
స్తేన మందో దీప్యేత పావకః. 5. క్షుద్బద్ధనో వస్తివిశోధన శ్చ ప్రా

ణప్రద శ్శోణితవర్ధన శ్చ, జ్వరాపహారి కఫపిత్తహంతా వాయుం జయే దప్యగుణో హి మండః. 6.

యవక్షారము, శొంఠి సమానభాగములు తీసికొని చూర్ణముచేసి అవునేతితో కలిపికొని ప్రాతఃకాలమునందు నేవించినయెడలగాని, కేవలము శొంఠిచూర్ణమును మాత్రమే తిని మంచిత్తిగమును త్రాగినను గాని ఆకలి పుట్టును. పొంగించిన ఇంగువ, సౌవర్ణ్యవణములను చేర్చిన అన్నిపుగంజని వేడివేడిగా త్రాగినయెడల హేచ్చుతగ్గులుగాను సమానముగాను మందముగాను నున్న జఠరాగ్ని నుద్దీపించును. (అనఁగా వృద్ధిపొందించు ననుట) ఈగంజకి ఈక్రింది ఎనిమిదిగుణములు కలవు. 1 ఆకలినిపుట్టించును, 2 విస్తలము నిర్మలము చేయును, 3 ప్రాణముల నిచ్చును, 4 రక్తమును వృద్ధిపొందించును, 5 జ్వరమును పోగొట్టును, 6 కఫమును పోగొట్టును. 7 పిత్తమును నశింపజేయును, 8 వాతమును జయించును.

— తీక్షణ్ణాగ్నిచికిత్స. —

శ్లో. నారీక్షీరేణ సంయుక్తాం పిబే గాదుంబరీం త్వచమ్, ఆభ్యాం వా పాయసం సిద్ధం పిబే దత్యగ్నిశాంతయే. 7. యత్కించి ద్దురు మే ధ్యం చ క్లేష్టకారి చ భేషజమ్, సర్వం త దత్యగ్నిహితం భుక్త్వా ప్రస్వపనం దివా. 8. ముహుర్ముహు రజ్జేణైపి భోజ్య మన్యోపగల్పయేత్. నిరింధనోంతం లభ్యాయతైనం న నిపాతయేత్. 9. విశ్వాభయాగుడూచీనాం కషాయేణ షడూషణమ్, పిబే చ్చైష్ట్యేణి మందేగ్నా త్వక్ష్మత్ర సురభీకృతమ్. 10. పంచకోలం సమరిచం షడూషణ ముదాహృతమ్.

మేడిచెక్కను కర్షప్రమాణముగ కల్కముచేసి చనుబాలతో కలిపి త్రాగవలయును. లేక మేడిచెక్కను చనుబాలు వీటితో తయారుచేయబడిన పాయసము నైనను త్రాగినయెడల అధికమగు జఠరాగ్ని తగ్గిపోవును. గురుత్వమును కల్పించునదియును, మేధ్యమును కఫమును కలిగించునదియు నగు నౌషధములు అన్నియును అత్యధికమగు జఠరాగ్నికి హితకరము లగును. ఇట్లులే భుజించి నిద్రపొవుటయును హితకర మగును. జీర్ణముకాకయున్న ప్పటికిని ఈరోగము గలవానికి మాటిమాటికి భోజనము పెట్టుచుండవలయును. ఇట్టిరోగులకు భోజనము నీయకున్నయెడల జఠరాగ్నికి తగినయాహుతీలేక, ప్రాణములనే హరింపఁజూచును. శొంఠి, కరకకాయ, తిప్పతీగ వీటిని కషాయము తెట్టి నాల్గవంతు షడూషణ చూర్ణమువైచి త్రాగినయెడల క్లేష్టము హరించి ఆకలిఁ బుట్టించును. దీనిని లవంగపుపట్ట, దాల్చినచెక్కనేని పరిమళింపఁజేసి తీసికొనవచ్చును.

ఇట్లైన కథముచే మందమైన అగ్ని దీపించును. పిప్పళ్లు, మోడి, చవ్వమచుద్రవ్యము; చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు ఇయ్యవి పడూపణము లని చెప్పబడును.

— హరితకీయోగము. —

శ్లో. హరితకీ భక్ష్యమాణా నాగరేణ గుడేన వా, సైంధవోప
హితా వాపి సాతత్యేనాగ్నిదీపనీ. 12. సింధూత్పథ్య మగధోద్భవ
పహ్నిచూర్ణ ముష్ణాంబునా పిబతి యః ఖలు నష్టచహ్నిః, తస్యామిషేణ
సఫృతేన వరిం నవాన్నం భస్తీభవ త్యశనమాత్ర మిహ క్షణేన. 13.
సింధూత్పథి హింగుత్రిఫలాయమానీ వ్యోమై ర్గుడాంశై ర్గుడకా స్ప్రికు
ర్యాత్, తై ర్భక్ష్యైస్తై స్తృప్తి మివాపున న్నా భుంజిత మందాగ్ని
రపి ప్రభూతమ్. 14. విడంగభల్లారికచిత్రకామృదాశనాగరా స్తుల్య
గుడేన సర్పిషా, నిహంతి యే మందహుతాశనా సరాః భవంతి తే
బాణబతుల్యవహ్నయః. 15. గుడేన శంతీ మధవోపకుల్యాం పథ్యాం
తృతీయా మథ దాడిమం వా, ఆమే ష్వజ్జీరేషు గుదామయేషు వరోచ
విబంధేషు చ నిత్య మద్యాత్. 16. భోజనాగ్రే హితం హృద్యం దీప
నం లవణార్ద్రకం, అగ్నిసందిపనం హృద్యం జిహ్వకంఠవిశోధనమ్. 17.

అవ. అగ్నిదీపకములగు నౌషధములఁ జెప్పుచున్నాఁడు:—శొంఠితోగాని బెల్ల
ముతోగాని సైంధవలవణముతోగాని కలిపిభక్షింపఁబడిన కరక కాయ ఎల్లప్పుడును జల
రాగ్నిని దీపింపఁజేయును. సైంధవలవణము కరక కాయ పిప్పళ్లు చిత్రమూలము వీటిని
చూర్ణముచేసి దానిని వేడినీళ్లతో కూడ కలిపి అగ్నిమాంద్యము కలవాఁడు త్రాగినయె
డల, నేయి మాంసములు చేర్చిన క్రొత్తయన్న మైనప్పటికిని ఒక్కక్షణములో భస్మమై
పోవును. సైంధవలవణము, పొంగించిన ఇంగువ, కరక కాయ, తాడి, ఉసిరిక, ఓము, శొంఠి,
మిరియములు, పిప్పళ్లు వీని నన్నిటిని సమానభాగములను తీసికొని వీనియన్ని
టితో సమానమగునట్లు బెల్లమును చేర్చి మాత్రలను చేయవలయును. ఈమాత్రల
నగ్నిమాంద్యముగలరొగి భక్షించినయెడల మిక్కిలి ఆకలికలిగి భుజింపగలఁడు. వాయు
విడంగములు నల్లజీడివీత్తనములు చిత్రమూలము తిప్పతీగ శొంఠియును పలమపలము తీసి
కొని వీనియన్నిటితో సమముగా బెల్లమును, నేతిలోకలిపి మాత్రలనుచేసి భక్షించినయె
డల అగ్నిమాంద్యము గల రొగి బడబాగ్నితో సమమగు జలరాగ్ని కలవాడగును.
బెల్లముతోకూడ కలిపిన శొంఠినిగాని, లేక పిప్పళ్లుగాని, కరక కాయచూర్ణమును
గాని, దాడిమఫలమునుగాని, అమరొగములయఁడును, అజీర రొగములయఁడును,

గోదస్థానపురోగములు కలిగినప్పుడును ప్రతినిత్యమును భక్షణనేయించుండవలయును. భోజనమునకు ముందుగా వీనిని భుజింపవలయును. ఉప్పును, అల్లపుముక్కలును భోజనమునకు ముందుగాభక్షించిన జిహ్వకంఠవిశోధనమును చేయును.

— శార్దూలకాంజికము. —

శ్లో. కపిత్థబిల్వచాంగేరి మరిచాజాజిచిత్రకైః, కఫవాతహరో గ్రాహీ ఖండో దీపనపాచనః. 18. పిప్పలీం శృంగబేరం చ దేవదారు సచిత్రకమ్, చవికాం బిల్వపేశీం చ అజమోదాం హరితకీమ్. 19. మహాషధం యమానీం చ ధాన్యకం మరిచం తథా, జీరకంచాపి హింగుం చ కాంజికం సాధయే ద్భిషక్. 20. ఏష శార్దూలకో నామ కాంజికోఽగ్నిబలప్రదః, సిద్ధార్థతైలసంభృష్టో దశరోగాన్ వ్యపోహతి. 21. కాసం శ్వాసమతీసారం పాండురోగం సకామలమ్, ఆమం చ గుల్మశూలం చ వాతగుల్మం సవేదనమ్. 22. అర్ఘాంసి శ్వవధుం చైవ భుక్తే పీతే చ సాత్త్వతిః, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికస్యాపి సాధనమ్. 23.

తెలగపండు, బిల్వము, మజ్జిగ పులిచింత, మిరియములు, తెల్లజీలకఱ్ఱ, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణముగాచేసి నేవించిన జఠరాగ్ని సుద్ధిపింపజేయును. అతిగా మలము వెడలుచున్నయెడల బంధించును. అన్నము సరిగించును. కఫమును వాతమును గూడ పోగొట్టును. పిప్పళ్లు, అల్లము, దేవదారు, చిత్రమూలము, చెవ్యము, మారేడుపిండెలు, వాము, కరక కాయలు, శొంఠి, అజామోదము, ధనియములు, మిరియములు, జీలకఱ్ఱ, ఇంగువ వీటితో గంజిని కాచవలయును. ఇయ్యది శార్దూలక కాంజికమని పిలవబడెడి గంజి. ఇది జఠరాగ్నిని వృద్ధిపొందించును. బలము నిచ్చును. తెల్లఆవనూనెతో కలిసినయెడల నీగంజి ఈక్రిందిపదిరోగములను పాఠిస్తోలును. దగ్గు, ఉబ్బసము, అతిసారము, పాండురోగము, కామెరలు, ఆమము, గుల్మరోగము, శూల, వాతగుల్మము, మూలరోగము, శోఫ వీటిని దూరముగా పాఠిస్తోలును, కాని రోగులు తమతమ శరీర ప్రకృతుల ననుసరించి అన్నపానాదులను తీసికొనవలయును. పాలను పాకముచేయురీతితోనే గంజిని కూడ చేసికొనవలయును.

— అగ్నిముఖచూర్ణము. —

శ్లో. హింగుభాగో భవే దేకో వచా చ ద్విగుణా భవేత్, పిప్పలీ త్రిగుణా చైవ శృంగబేరం చతుర్ధణమ్. 24. యమానికా పం

చగుణా వక్షుణా చ హరీతకీ, చిత్రకం సప్తగుణితం కుష్ఠం చాష్టగుణం
భవేత్. 25. ఏత ద్వాతహరం చూర్ణం పీతమాత్రం ప్రసన్నయా, పిబే
ద్దధ్నా మస్తురా వా సురయా కోష్ణవారిణా. 26. సోదావర్త
మజీర్ణం చ స్త్రీహాస ముదరం తథా, అంగాని యస్య శీర్యంతే విషం
వా యేన భక్షితమ్. 27. అర్శోహరం దీపనం చ శ్లేష్మఘ్నం గుల్మనాశ
నమ్, కాసం శ్వాసం నిహం త్యాశు తథైవ యక్షునాశనమ్. 28. చూర్ణ
మగ్నిముఖం నామ స క్వచి త్ప్రతిహస్యతే.

పొంగించిన ఇంగువ ఒకభాగము, వస రెండుభాగములు, పిప్పళ్లు 2 భాగములు,
అల్లము నాల్గుభాగములు, వామము అయిదుభాగములు, కరకకాయ ఆరుభాగములు,
చిత్రమూలము ఏడుభాగములు, చెంగల్వకోష్ఠు ఎన్నిదిభాగములు తెచ్చి చూర్ణముచేసి
దీనిని మద్యములో కలిపి త్రాగినయెడల వాతరోగములు హరించును. లేకపోయినచో
పెరుగు మిఠుగడపైగలనీళ్లు, మద్యము, వేడినీళ్లు నీటిలో విడచిన నొకదానితో చేర్చి
త్రాగవలయును. ఉదావర్తమును, అజీర్ణము, పొడలరోగము, ఉదరరోగమును, కాళ్లు
చేతులను ఎగలాగురోగమును, విషభక్షణమువలన వచ్చినరోగములను, మూలరోగమును
నశింపజేయును. జఠరాగ్నిని పెం పొందించును. కఫమును వాతమును గుల్మములను
పోగొట్టును. ఇయ్యది అగ్నిముఖమును పేరుగల చూర్ణము. ఎట్టి విషమ మగు స్థలమున
నైనను దీనికి ఎదురు లేదు.

❀ పానీయ భక్త ఘృతీక. ❀

రసోఽర్ధభాగిక స్తుల్యా ద్విడంగమరిచాభిక్తాః. 29

భక్తోదకేన సంమర్ద్య కుగ్యా ద్దంజాసమాం గుటీమ్,

భక్తోదకానుపానైకా సేవ్యా వహ్ని ప్రదీపనీ. 30

వార్యన్నభోజనం చాత్ర ప్రయోగే సాత్త్వ్య మివ్యతే.

పాదరసము సగభాగము, వాయువిడంగములు, మిరియములు, కృష్ణాశ్త్రకసింధూ
రము ఇవి సమానభాగములును తెచ్చి అన్నింటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి గురిగింజ లం
తంతగామాత్రము కట్టవలయును. బియ్యపుకడుగు అనుపానముతో వీనిని సేవించిన జఠ
రాగ్నిని శుద్ధిపొందించును. నీటిలోనుంచిన యన్నము ఈయోషధము సేవించుకాలమున
అత్యుత్తమ మని వైద్యు లందఱి యభిప్రాయము.

—●బ్రహ్మహద్విముఖచూర్ణము. ●—

ద్వాత్వారా చిత్రకం పాతా కరంజలవణాని చ. 31. సూక్ష్మ
లాపత్రకం భార్గ్యక్తి మిఘ్నం హింగుపాష్కరం, శతీ దావ్య త్రిశు
న్దుస్తం వచా సేంద్రయవా తథా. 32. ధాత్రీ జీరకపృథ్వామ్లం శ్రేయ
సీ చోపకుంచికా, ఆమ్లవేతస మమ్లీకా యమాసీ సురదారు చ. 33.
అభయాతివిషా శ్యామా హపుషారిగ్వధం సమం, తిలపుష్కరశిగ్రూ
ణాం కోకిలాక్షపలాశయోః. 34. క్షూరాణి లోహకీట్టం చ తప్తం గో
మూత్రసేచితం, సమభాగాని సర్వాణి సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్.
35. మాతులుంగ రసేవైవ భావయే చ్చ దినత్రయం, దినత్రయం
చ శుక్తేన చార్ద్రాక స్వరసేన చ. 36. అత్యగ్నికారకం చూర్ణం ప్రదీప్తాగ్నిస
హస్రభం, ఉపయుక్తవిధానేన నాశయ త్యచిరా ద్గదాన్. 37. అజీ
ర్ణక మథో గుల్మాన్ స్త్రీహాసం గుదజాని చ, ఉదరాణ్యంత్రస్థాని చ
అష్టిలాం న తశోణితం. 38. ప్రణుద త్యుబ్బణాన్ రోగాన్ నష్టం వహ్నిం
చ దీపయేత్, సమస్తవ్యంజనోపేతం భక్తం దత్వా సుభాజనే. 39.
దాపయే దస్య చూర్ణస్య బిడాలపదమాత్రకం, గోదోహ మాత్రా
త్త త్వర్వం ద్రవీభవతి సోష్ణకం. 40.

యవక్షారము సజ్జక్షారము చిత్రమాలము అగరుశొంతి కానుగ పంచలవణ
ములు చిన్నపిలకులు జావత్రి గంటుభారంగి వామింట ఇంగువ పుష్కరమాలము క
చ్చూరము మ్రానివసపు తెల్లతెగడ తుంగముస్తలు వస కొడిశపాలవిత్తులు ఉసిరిక
జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఏనుగపిప్పళ్లు కరక కాయ పెద్దజీలకఱ్ఱ పుల్లప్రబ్బలి ఇలివింద
ఓమము దేవదారు కరక ఆలివన గల్లతెగడ ప్రబ్బి రేలచెక్క వీటిని సమానభాగము
లనుగా తీసికొని నవ్వులు మొక్కపుచెక్క మునగచెక్క నీటిగొబ్బివిత్తులు మోదుగు
వీటియొక్క క్షారమును చేర్చి వెచ్చపెట్టి ఆపుపంచిముతో శుద్ధిచేసిన సిద్ధమండూరము
వీటిని సమానభాగములనుగా చేసికొని చూర్ణము చేసి, మాదీఫలపురసముతో మూడు
రోజులు భావన కట్టవలయును. మూడురోజులు ముక్తసంజ్ఞకమును గంజితోను అల్లపు
రసముతోను మఱి మూడు రోజులును భావన చేయవలయును. ఇయ్యది అత్య
గ్నికారకచూర్ణ మనంబడు. భగభగమని మండెడి యగ్నితో సమాన మైనది. క్రమ
ముగా పక్వముచేసినచో రోగముల నతిశీఘ్రముగా పోగొట్టగలదు. అజీర్ణము, గుల్మ

వ్యాధి, పొడలలోగము, పీనస, మూలలోగము మున్నగు గుఱునానజనితము లగులోగములను, ఉదరలోగము, అంత్రవృద్ధి, అష్టిల వాతరక్తము మున్నగు హెచ్చినలోగములను నశింపఁజేయును. జఠరాగ్నిని కూడ వృద్ధి నొందించును. అన్ని వ్యంజనములతోటి మందిపాత్రలో నన్నముపెట్టి ఈహూర్ణము నొక్కతులము ప్రమాణము వేయవలయును. దీనిచేత ఆవును పాపితుషసంతసేపులొ వెచ్చగా ద్రవముగా తిన్నయాహార మంతయును జీర్ణమగుచున్నది.

— భాస్కరలవణచూర్ణము. —

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలా ధాన్యకం కృష్ణజీరకం, సైంధవం చ బిడం చైవ పత్రం తాలిసకేసరం. 41. ఏషాం ద్విపలికాన్ భాగా౯ పంచ సౌవర్చలస్య చ, మరిచాజాజిశుంతీనా మేకైకస్య పలం పలం. 42. త్వగేలే చార్థభాగే చ సాముద్రా త్కుడపద్వయం, దాడిమా త్కుడపం చైవ ద్వే పలే చాప్లువేసాత్. 43. ఏత చ్చూర్ణీకృతం శ్లక్ష్యం గుఢాఢ్య మమృతాపమం, లవణం భాస్కరం నామ భాస్కరేణ వినిర్మితం. 44. జగతస్తు హింతార్థాయ వాతశ్లేష్మామయాపహం, వాతగుల్మం నిహన్త్యేత ద్వాతశూలాని యాని చ. 45. తక్రమస్తుసురాసీ భుశుక్తకాంజికయోజితం, జాంగలానాం తు మాంసే రసేషు వివిధేషు చ. 46. మందాగ్నే రశ్మిత శ్మక్తో భవే దాశ్వేవ పావకః, అర్కాంసి గ్రహణీ దోష కుస్తామయ భగంధరాన్. 47. హృద్రోగ మామదోషాం శ్చ వివిధా నుదరస్థితాన్, స్త్రీహాన మశ్కరీంచైవ శ్వాస కాసోదరక్రిమీన్. 48. విశేషత శ్మర్కరావీన్ రోగా న్నానావిధాన్స్తథా, పాంశురోగాం శ్చ వివిధా న్నాశయ త్యశని ర్భృథా. 99.

భాస్కరలవణమును చెప్పచున్నాడు:—పిప్పళ్లు, ధనియములు, నల్లజీలకఱ్ఱ, సైంధవలవణము, బిడాలలవణము, అకుపత్రి, తాడిసపత్రి, నాగకేసరములు ఇవియన్నియును రెండురెండు పలములును, సౌవర్చలవణము అయిదుపలములును మిరియములు జీలకఱ్ఱ శొంతి ఇవి ఒక్కొక్కపలములును, లవంగపుపట్ట ఏలకులు ఆర్థపలముచొ|| సముద్రలవణము ౨ పడవములును, దానిమ్మబెరిడు ఒకకుడవము, పులిప్రబ్బలి రెండుపలములును వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పరిమళవంతముగా చేసి యెడల అమృతముతో సమానమగుచున్నది. ఇయ్యది భాస్కరలవణము. భాస్కరుడు దీనిని నిర్మించెను. సమస్త లోకములకు భుధము లాదవులకు వాతశ్లేష్మరోగముల హరించు దీనిని సృజించెను.

ఇయ్యది వాతముచేత నగు గుల్మరోగమును వాతశూలములను పోగొట్టును. ఆవుపాలు పెరుగుపై తేలినలేట మద్యము శుక్తము గంజి వీటిలో నేదైన నొకదాని నిండు చేర్చి కొనవలయును. అశవిజంతువులమాంసముతోటి నానావిధము లగు రసములయందు కలిపి భుజించినయెడలను అగ్నిమాంద్యముగల రోగికి బడబాగ్నివలె జఠరాగ్ని వృద్ధి పొందును. మూలరోగములు, గ్రహణులు, కుష్ఠ, భగందర వ్రణములు, కడుపునొప్పి, ఆమదోషము, పొడలరోగము, ఉదరరోగములును, క్లిహ, దగ్ధ, నులిపురుగులు పడుట మొదలగువానిని విశేషించి శర్కరమున్నగు ననేకవిధములగు రోగములను పిడుగువలె నశింపజేయును.

❖ అగ్నిఘృతము. ❖

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చిత్తకో హస్తిపిప్పలీ, హింగు చ వ్యాజమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 50. క్వాత్కారౌ హపుషా చైవ దద్యా దధృపహ్నితాన్, దధికాంజికశుక్తాని స్నేహమాత్రసమాని చ. 51. ఆర్ద్రాకస్వరసప్రస్థం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఏత దగ్నిఘృతం నామ మాదాగ్నినాం ప్రశస్యతే. 52. అర్కనం నాశనం క్రేష్టం తథా గుల్మోదరాపహం, గ్రంధ్యర్బదా పచీకాసకఫమేదోఽనిలా నపి. 53. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం శ్వయంధుం సభగంధరం, యే చ వప్తిగతారోగా యే చ కుక్షీసమాశ్రితాః. 54. సర్వాస్తా న్నాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇ వోదితిః.

పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్తమూలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగువ, ఓమము, చవ్వము, ఆజామోదపువ్వు తనములు, పంచలవణములు, యవక్షారము, సజ్జక్షారము, ప్రబ్బి ఇవియన్నియు అరవలము చొప్పునను, పెరుగు గంజి శుక్లము కాంజికముఇవి నేతితో సమభాగములు గాను చేర్పవలయును. తరువాత అల్లపురసము 16 పలములు నెయ్యిప్రస్థమునగు లిపి వండవలయును. ఇయ్యది అగ్నిఘృత మనబడను. అగ్నిమాంద్యపు రోగుల కుత్తిమ మగు మందు. మూలరోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది గుల్మములను, ఉదరరోగములను, గ్రంథులు, అర్బుదము, ఆజీర్ణము, దగ్ధ, కిఫము, వాతము, గ్రహణి, వాపు, భగందరము, వక్తిరోగమును, ఉదరరోగము మొదలగు నన్నింటిని నూర్చుండు చీకటుల బోలె నాశనమును చేయును.

— ము స్తపట్టలకఘృతము. ౧౯ —

శ్లో. పల్లికైః పంచకోటై స్తు ఘృతం ముస్త చతుర్థణం. 55

సత్కారై స్సిద్ధ మల్పాన్ని కఫగుల్మ వినాశయేత్.

పిప్పళ్లు, మోడి, చెవ్వలు, చిత్రమాలము, శింశ, యవక్షారము ఒక్కొక్కపల మచొక ఇంటిసికిని నెయ్యి, పెరుగుపైలేట 16 పలములు చొచ్చేవేరిని వండి సిద్ధముచేయవలెనని. ఈఘృతము అగ్నిమాంస్యమును కఫమును గుల్మరోగములను నాశనము చేయును.

— బృహదగ్నిముఖఘృతము. ౨౦ —

శ్లో. భల్లాతకసహస్రార్థం జలద్రోణే విపాచయేత్. 56. అప్తభాగావశేషం చ కషాయ మచతారియేత్, ఘృతప్రస్థం సమాదాయ కల్కానీ మాని దాపయేత్. 57. స్రూసణం పిప్పలీమూలం చిత్రకోహస్తిపిప్పలీ, హింగుచవ్యా జమోదా చ పంచైవ లవణాని చ. 58. క్వాత్నానా హపుషా వైవ దద్యా దర్థపూర్ణితాక, దధికాంజికశుక్లాని స్నేహమాస్త్రి సమాని చ. 59. అగ్నికస్పరిసం వైవ శోభాంజన రసం తథా, తత్స్వే మేకతావ్యత్వా శ్చైవ వృద్ధవ్యసనా పచేత్. 60. ఏతద్గ్నిఘృతం నామ పంచదాగ్నినాం ప్రశస్యతే, అర్చనాం నాశనం శ్రేష్ఠం మూఢవాతానలోమనః, 61. కఫవాతోద్భవే గుల్మే శ్లేష్మదే చ దకోదధే, శోధం చండ్రావమయం కానం గ్రహణీం శ్వాస మేవ చ. 62. ఏణా నివినాశయ త్యాశు సూర్యస్తమ ఇవోదితః.

నల్లజీడివెల్లికాయలను శుద్ధిచేసి నానిని వైదురపండును తెచ్చి ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వైచి పెండవలయును. ఏనిమిదవపాకం నీరు మిగిలియుండఁగాఁ జూచి కషాయమును చనిపవలయును. తరువాతి ఒక ప్రక్షుమనెయిని తెచ్చి ఈక్రింద చెప్పఁబోవు నోషధములతో కలిపిపండవలయును. శింశ, మిరియములు, పిప్పళ్లు, మోడి, చిత్రమాలము, ఏనుగుపిప్పళ్లు, ఇంగున, చెవ్వలు, జబామోదంబైవములు, పంచలవణములు, సజ్జక్షారము, యవక్షారు ప్రచ్ఛిన్నమునైనవి అర్థపలముల చొచ్చేవలయును పెరుగు గంజి. కంఠికిము శుక్తము, అల్లవత్సరము వైలముతో సమానమాత్రములనుగా చేర్చవలయును. అల్లపురసము, పొనక చెక్కరిసమును తీసి అందు కలపవలయును. నీటిని నివేరిని చేర్చి మెల్లగా నన్నునెగను వండవలయును. ఇది బృహదగ్నిముఖఘృతము.

అగ్నిమాంద్యమున కుత్తమాషధము. మూలగోగములకు నాశకారి. మూఢవాతములలో ననుకూలమును గల్గించును. కఫవాతములవలనఁ బుట్టిన గుల్మములను క్షీపదములను దక్షోదరములను వాపును పాండుగోగమును దగ్ధును గ్రహణిగోగములను శ్వాసమును ఇయ్యని మిగుల శీఘ్రముగా నుదయించిననూర్యుఁడు చీకటుల నశింపఁజేయునట్లు నశింపఁ జేయును.

—ॐ షారగుడను. ॐ—

శ్లో. ద్వే పంచమూలే త్రిఫలా మర్కమూలం శతావరీం. 63. దంతీం చిత్రక మాస్ఫీతాం రాన్నాం పాతాం సుధాం శతీం, పుథ గ్దశ పలా న్భాగా ద్ధ్వా భస్త సమావపేత్. 64. త్రిస్సప్తకృత్వ స్తద్భస్త జలద్రోణేన గాలయేత్, తద్రసం సాధయే దగ్ధ చతుర్భాగావశేషితం. 65. తతో గుడతులాం దత్వా సాధయే స్త్పదునాగ్నినా, సిద్ధం గుడం తు విజ్ఞాయ చూర్ణా నీమాని దాపయేత్. 66. వృశ్చికాల్పీ ద్వికాకో త్యా యనక్షారం సమావపేత్, ఏతే పంచకలా భాగాః పుథ క్షంచ పలాని చ. 67. హతీతకీం త్రికటుకం సర్జికాం చిత్రకం వచాం, హింగ్వప్లువేతసాఖ్యాం చ ద్వే పలే తత్ర దాపయేత్. 68. అక్షప్ర మాణాం గుటికాం శృత్వా ఖాదే ద్యథాబలం, అజీర్ణం జరయత్యేష జీర్ణే సందీపయ త్యపి. 69. భుక్తం భుక్తం చ జీర్యేత పాండుత్వమ సకర్షతి, స్తీహఃశృశ్శ్వయధుం చైవ శ్లేష్మకాస మరోచకం. 70. మందా గ్నివిషమాగ్నినాం కఫే కంఠోరసిస్థితే, కుష్మాని చ ప్రమేహం శ్చ గుల్మం చాశు నియచ్ఛతి. 71. ఖ్యాతః క్షారగుడో హ్యేష రోగయుక్తే ప్ర యోజయేత్.

దశమూలములు, త్రిఫలములు, జిలేడు వేణు, పెద్దపిల్లిపీచర, తెల్లనింబెన, చిత్ర మూలము, అనంతమూలము, సన్నరాస్త, అగరుశొఠి, కాకజెముడు, కచూరములు వీటిని అన్నిటిని పడేసిపలములు తీసికొని కాల్చి బూడిదచేసి ఇరువదియొక్కమారు ఒకద్రోణము నీటిలోకలిపి వస్త్రకాలితము పట్టవలయును. అరసమును పొయిపై బెట్టి కాచి నాల్గవభాగము నీరు మిగిలియుండఁగా ఒకద్రోణపు బెల్లము నందుచేర్చి సన్నని నెగను వండవలయును, చక్కఁగా పక్వమైనపిట్టట పైచూర్ణము నిందులో కలపవల

యును. లేలునుడిచెట్టు కాణోలి క్షీరకాణోలి యవక్షారము వీటినిగూడ చేర్చి అన్నింటిని బిడైదుపలములను తీసికొనవలయును. కరక్కాయ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సజ్జక్షారము చిత్రమాలము వస వీనిని అన్నింటిని 5 పలములు చొ॥ ఇంగువ పుల్లప్రబ్బలి 2 పలములు తీసి కలపవలయును. ఇయ్యది ఆజీర్ణమును పోగొట్టును. జీర్ణమగుచున్న యెడల నగ్నిని పెంపొందించును. తినినవొడట నెన్నిమార్లు పదార్థముల భక్షించుచుండినను జీర్ణంపఁజేయును. పాండురోగములను పాఱిద్రోలును. పొడలు వాపు దగ్గు అరోచకము అగ్నిమాంద్యము విషమాగ్ని గొంతుకలోని కఫము, గండెలలోని కఫమును అన్నివిధములైన కుష్ఠరోగములును, అన్నితెగల మేహములును, కడుపులోని బిల్లులును, దీనివలన నశించిపోవును. ఇయ్యది క్షారగుణ ము చెప్పఁబడును. దీనిని వైశిష్ణవట్టిరోగికి మాత్రమే ఇయ్యవలయును.

— నాసారోగములను చిత్రకగుడము. —

శ్లో. నాసారోగే విధాతవ్యా యా చిత్రకహరీతకీ. 72. వినా ధాతీరసం సోఽస్తిన్ ప్రోక్త శ్చిత్రగుడోఽగ్నిదః, వచా లవణతోయేన వాంతి రామే ప్రశస్యతే. 73. అన్నం విదగ్ధం హి నుస్య శీఘ్రం శీతాంబునా వై పరిపాక మేతి, తద్ధ్యస్య తైత్వేన నిహంతి పిత్తమాక్షేదిభావాచ్చ నయ త్యథస్తాత్. 74. విదహ్యతే యస్య తు భుక్తమాత్రం దహ్యేత హృత్కోష్ఠగలం చ యస్య, ద్రాక్షాసితామాక్షికసంప్రయుక్తా లీఢ్యా భయం వై స సుఖం లభేత్. 75. హరీతకీధాన్యతుపోదసిద్ధాం సపిప్పలీసైంధవహంగుయుక్తా, సోంగారధూమం భృశమప్యజీర్ణం విజిత్య సద్యో జనయేత్ క్షుధాం చ. 76. విష్టభే స్వేదనం పథ్యం పేయం చ లవణోదకం, రసశేషే దివాస్వప్నాలింఘనం వాతవర్జనం. 77. వ్యాయామప్రమదాధ్వవాహనరత క్లాంతానటీసారిణః, శూలశ్వాసవత స్త్రహపరిగతాన్ హిక్కామరుత్ప్రీడితాన్. 78. క్షీణాన్ క్షీణశఘాన్ శిశూన్దహతా న్వృద్ధాన్ ప్రసాజ్జిగ్ఘ్నో, రాత్రౌ జాగరితాన్ స్తథా నిరశనా న్కామం దివా స్వాపయేత్. 79.

నాసారోగములను చెప్పనవ్వడు చిత్రకహరీతకీ యని చెప్పఁబడినదానినే ఈ సరికరసములేకుండ సిద్ధముచేసినచో చిత్రకగుడ ముఁబడును. ఇయ్యది జఠరాగ్నిని దీపిం

వజ్రేయును. వస కలిపిన ఉష్ణనీటితో ఆమమునందు వాంతి చేయించుట శ్రేయము. మనుజునికి భక్షించిన అన్నము అరుగకపోయినచో చల్లని నీటిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది శీఘ్రముగా జీర్ణింపజేయును. ఇయ్యది చల్లదనముచేత ఇట్టిరోగియొక్క పై త్వము నణంపును. శ్రమను కష్టములేక తగ్గించును.

అన్నము తినగానే అధికముగా దాహము గలిగెడివానికిని, గుండెలు కోష్ఠము గొంతు మండికొని పోవుచున్నట్లున్నవానికిని, ద్రాక్ష చక్కెర లేనే కరక కాయలను చేర్చి నూరికొని నాకినయెడల సుఖము కలుగును. ధనియనులు యవలు వీటిగంజితో నుడక పెట్టెబడిన కరక్కాయలలో పిప్పళ్లు సైంధవలవణమును కలిపి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్లు పొగ వెడలినట్లుండెడి యజ్జీర్ణమును శాంతి, శీఘ్రముగా నాశనమయ్యును. అజీర్ణము సిగ్గుముగా నిలిచియున్నచో చెమ్మపట్టునట్లు చేయుట మంచిది. ఉష్ణకలిశికొని నీటిని త్రాగవలయును. రసశేష మగు నజీర్ణములకు పగలుపరుండుట, లంఘనముచేయుట, వాతమును విడిచిపెట్టుట యచునివి పథ్యములు. ఈయకాషధమును నేవించునపుడు మిశ్రించు యుట, స్త్రీలపొందు, దొంగడచుట, నవ్వు చేయుట అనువీటివలన బడలిన ఆతిసారరోగులను శూలము, శ్యావ, దప్పి, వెక్కిళ్లు, వాము వీటివలన బాధపడువారలను, చిక్కి పోయినవారలను, కఫము క్షీణించినవారలను, పిల్లలను, మదముచేత గృభించినవారలను, ముదుసలలను, రసావశేషముగల అజీర్ణరోగులను రాత్రులు మేలుకొనువారలను, ఉపవాసమున్నవారలను వారి ఇష్టమువచ్చినంతసేపు పగలు నిద్ర పోనీయవలయును.

—ॐ అజీర్ణమునకు ప్రతిక్రియ. ॐ—

శ్లో. ఆలిప్య జఠరం ప్రాజ్ఞో హింసత్రాప్యషణసైంధవైః, దివా
స్వప్నం ప్రకుర్వీత సర్వాజీర్ణప్రణాశనమ్. 80. ధాన్య నాగరిసిద్ధగ తు
తోయం దద్యా ద్విచక్షణః, ఆమాజీర్ణపిశమనం దీపనం వస్తి
శోధనం. 81. పథ్యాపిప్పలినంయుక్తం చూర్ణం సౌవర్చలం పిబేత్,
మస్తు నోష్ణోదకేనాథ బుద్ధ్యా తోషగతిం భిషక్. 82. చతుర్వధ
మజీర్ణం చ మందానిల మథా రుచిం, ఆధ్వానం వాతగుల్మం చ శూలం
చాశు నియచ్ఛతి. 83. భవే దజీర్ణం ప్రతి యస్య శంకాన్నిగ్ధస్య
జంతో ర్బలిసోఽన్నకాలే, పూర్వం సశుం తీ మభయా మశంకః
సంప్రాశ్య భుంజీత హితం హితాశీ. 84. కించి దామేన మందాన్ని రభ

యాగుడనాగరం, జగ్ధ్వా తక్రేణ భుంజీత యుక్తేనాన్నం షడూ
షణ్ణైః. 84.

ఇంగువ, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, సైంధవలవణము వీటితో కడుపుపైని
పట్టువేసికొని పగటివేళ పరుండినయెడల నన్ని తెఱఁగులగు నజీర్ణములును నశించును. ధని
యములు శొంఠి వీటితో పక్వముచేయఁబడిన కషాయమును వైద్యుఁ డొసఁగినయెడల
ఆమస బంధము లగ నజీర్ణములు హరించును. అగ్ని ఉద్దింపించును. నసిని అనగా పొత్తిక
డుపును చక్కగా శోధించును. కరక కాయ పిప్పళ్లు సౌచర్యలవణము వీటిని సమభాగ
ములుగా చుట్టముచేసి పెరుగుపై తేటశోటి గాని, లేక వేడినీళ్లతోగాని దోషానుసార
ముగా పుచ్చుకొనవలయును. ఇది అగ్నిమాంద్యము ఆరుచి గుడగుడముని ధన్వనిపుట్టుట వా
తగులములు అనువానిని నాలుగువిధములగు నజీర్ణములను కడుపునొప్పిని తొలగించును.
బలిసియున్నవానికి బలవంతునికి భోజనము చేయునప్పుడు అజీర్ణము చేయుచున్న దని
సంజేహము కలిగినయెడల చాతఁడు శొంఠి కరక కాయలను తిని తనయిచ్చవచ్చిన పదా
ర్థములను తినవచ్చును. కొంచెము ఆమును కలిగి అగ్నిమాంద్యము తటస్థించినయెడల కరక
కాయ బెల్లము శొంఠి వీటిని తిని పిప్పళ్లు మోడి నవ్వుము చిత్రమాలము శొంఠి మిరి
యములు వీటితో మిశ్రమగు మజ్జిగు వేసికొని అన్నమును భక్షింపవలయును.

❁ విషూచికాచిత్స. ❁

శ్లో. విషూచికాయాం వమితం విరిక్తం సులంఘితం వా మనుజం
విదిత్వా, పేయాదిభిర్ద్వీచనపాచనై శ్చ సమ్యక్కుధార్తం సముపక్ర మేత. 86.
కుష్ఠసంధవయోః కల్కం చుక్రతైల సమన్వితం, విషూచ్యాం మర్దనం
కోష్ఠం ఖల్లీశూలనివారణం. 87. కరంజనింబశిఖరీగుడూచ్యర్జకవత్సకైః,
పీతః కషాయో నసనా ద్ధోరాం హంతి విషూచికాం. 88. వ్యోక్షం
కరంజస్య ఫలం హరిద్రాం మూలం సమావాప్య చ మాతులుంగ్యాః,
ఛాయావిశుష్కా గుడికాః కృతాస్తా హన్య ర్విషూచీం నయనాం
జనేన. 89. గుడపుష్పసారశిఖరీ తండులగిరికర్ణికాహరిద్రాభిః, అంజనగు
టికా విలయతి విషూచికాం త్రికటుసనాథా. 90. త్వక్వత్ప్రరాస్నాగు
రుశిగుక్తుపై రణ్ణేన పిష్టై స్సవచాశతాహ్వైః, ఉద్వర్తనం యద్ధి విషూ
చికాఘ్నం తైలం విపక్వం చ తదర్థకారీ. 91.

విషూచికవిషయములలో వాంతి చేయఁబడినవానిని నొప్పిగలవానిని లంఘ
నముఁ బెట్టినవానిని చక్కగా పరికించి పానకములు మున్నగువానిచేత గాని దీపనములు

పాచనములగు క్రియలచేతఁగాని చక్కగా నాకలికలుగునట్లుల చేయవలయును. చెంగ
ల్యకోష్ఠ మైంధవలవణముల కల్గములలో నువ్వుల తెలమును చుక్రమును కలిపి కొంచె
ము వెచ్చచేసి రుద్దినయెడల ఖల్లిశూము నివర్తించును. కానుగ కాయ, మదిసవేప, ఉ
త్తరేణువీతులు, తిప్పతేగ, తెల్లగగ్గర, కొడిసెవీతులు వీటితో కషాయముఁ బెట్టిత్రాగవల
యును. ఇయ్యది వమనము చేయించుటచేత భయంకరము లగు విషూచికలను పోగొట్టు
ను. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, కానుగగింజలు, పసుపు, మాదీఫలపువేళ్లు వీటిని మెత్త
గానూరి మాత్రలనుకట్టి నీడలో నెండించిపెట్టుకొని తరువాతచాదికాటుక వేసినయెడల
విషూచికలునశించును. ఇప్పురసము ఉత్తరేణి తెల్లదింటైన పసుపు త్రికటుకములు వీటిని
సమానభాగములుగ నూరి అంజనము వేసినచో విషూచి నివర్తించును. దాల్చె చక్క
జోతప్పతి పెద్దములక వస పిల్లపీచర వీటిని నిమ్మపులుసుతోటి నూరి కలియత్రిప్పి
నలుగుపెట్టుకొనిన విషూచికలను నశింపఁజేయును. లేవన్న పైవానితో నూనెనుకాచి
రుద్దినయెడల కూడను విషూచికలు నశింపజేయును.

—ॐ దప్పికి చికిత్స. ౨—

శ్లో. విపాసయా మనుత్లేశే లవంగస్యాంబు శస్యతే, జాతీఫ
లస్య వా శీతం శ్రుతం భద్రఘనస్య వా. 92. విషూచ్యా మతివృద్ధా
యాం పాష్ణ్యోద్దాహః ప్రశస్యతే, వమనం త్వలసే పూర్వం లవణే
నోష్ణవారిణా. 93. స్వేదో వర్తిర్లంఘనం చక్రమశ్చాతోగ్నివర్ధనః,
సరుక్ చానద్ధ ముదర ముష్ణపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 94. దారుహైమవతీ
కుష్ఠ శతాహ్వ హింగుసైంధవైః. తక్రేణ చూర్ణం ముష్ణం సత్తౌ
రమార్తిం జతరే నిహన్యాత్, స్వేదోఘృతైర్వా బహుబాష్పపూ
ర్ణైరుష్ణైస్తథా వై రపి పాణితాపైః. 95. తీవ్రార్తి రపి నాజీర్ణీ
పిబే చూలఘ్న మాషధమ్, దోచ్చన్నో ౭నలో నాలం పక్తుం
దోషాఘనాశనమ్. 96.

చాల దప్పిగలిగి బాధలేకున్నయెడల లవంగపుకషాయముగాని లేక జాజికాయ
కషాయముగాని లేక కుంగుస్తలతో సిద్ధముచేయఁబడి చక్కగానూరిన కషాయము
గాని త్రాగుట శ్రేష్ఠము. మిక్కిలి పెరిగిన మశూచికములకు ప్రక్రియలు వెచ్చచేయుట
మంచిది. మాంద్యహోగములలో మొదట నువ్వుచేర్చిన వేడినీళ్లతో వాంతి కలిగించుట,

చెట్టుటఁ బుట్టించుట, గుడసానమున గుడ్డల నుంచుట, లంఘనము చేయించుట, ననునివిక్రమముగా జర రాగ్నిని వర్షలఁ జేయును. నొప్పి కలిగియుండినచో పొట్టుకు దేవదారు చెక్క వస చెంగల్యుకోష్ఠ సదాప ఇంగువ పైంధవలవణము వీటిని కాంజకముతో నూరి పట్టు వేయవలయును. యవలను పొడిచేసి ఆచూర్ణమును వెచ్చజేసి దానిలో యవక్షారము మజ్జగ కలిపి త్రాగినయెడల కడుపులోని శూల తొలఁగి చనును. అజీర్ణ రోగి ఎక్కువకడుపునొప్పిచేత బాధపడుచున్నను శూల నణగించు నౌషధములను త్రాగకూడదు. ఏలయఁగా దోషములచేత గప్పివేయఁబడిన జర రాగ్ని దోషములరాశిని పచనముచేయుటకు గాని నశింపఁజేయుటకు గాని సమర్థము కాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అగ్నిమాంద్రాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

2. క్రిమిరోగాధికారము.

క్రిమిరోగచికిత్స.

శ్లో. పారసీయ యమానికా వీతా పర్యుషితవారిణా స్రాతః, గుడపూర్వా క్రిమిజాతం కోష్ఠగతం పాతయ త్యాశు. 1. పారిభద్రా ర్క-పత్రోత్థం రసం ఔద్రయుతం పిబేత్, కేబుకస్య రసం వాపి ధత్తూ ర స్యాథవా రసమ్. 2. లిహ్యత్ ఔద్రేణ వైడంగం చూర్ణం క్రిమివి నాశనం, ముస్తాఖుపర్ణి ఫలదారు శిగు క్వాఢః సకృష్టా క్రిమి శత్రుక ల్కః. 3. మార్గద్వయేనాపి చిరప్రవృత్తాన్ క్రిమీ న్నిహంతి క్రిమిజాం శ్చ రోగాన్, ఆఖుచ్ఛర్దదలైః పిప్టైః పిప్టకేన చ పూపికాం. 4. జగ్ధ్వా సౌవీరకం చాను పిబే త్క్రిమిహరం పరం, పలాశబీజస్వరసం పిబే ద్వా ఔద్రసంయుతం. 5. పిబే త్తద్బీజకల్కం వా తక్రేణ క్రిమినాశనం, సు రసాదిగణం వాపి సర్వథైవోపయోజయేత్. 6. విడంగసైంధవక్షార కాంపిల్లక పారితోకీ, పిబే త్తక్రేణ సంపిప్టాః సర్వక్రిమినివృత్తయే. 7.

! ఖురాసాని వాసు వామసు వీనిని కషాయముగాచి మలునాడు వడయకట్టియుంచి బెల్లముదిని ప్రాతఃకాలమునందు త్రాగినయెడల కోష్ఠములోనున్న పురుగులు కూడ నతిశీఘ్రముగా పడి నశించిపోవును. పారిజాతపుత్రకు జిల్లేడుఆకురసముతీసి అందు తేనెను కలిపి కొని త్రాగినను వక్కలగసమును త్రాగినను గాని ధత్తూరరసమును త్రాగిననుగాని వాయు విడంగములచూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని నేవించినను గాని పురుగులు నశించును. తుంగము స్థల ఎలుక చెవిఆకు త్రిఫలములు దేవదారుపు పెద్దములక పేరు వీటితో కషాయముః జేసి అందు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములతో చేసిన కల్కమును కలిపి త్రాగినయెడల రెండువిధములగు నవియు చిరకాలమునుండి యున్నవియు నగు క్రిమిరోగములను హరింపఁజేయును. ఎలుక చెవిమూర ఆకులను నూరి పిండిలో కలిపి రొట్టెగా చేసికొని తినవలయును. తరువాత గంజిని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రిమిలను హరించును. మోడు గఆకులను నూరికొని తేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. లేకున్న వానిగింజలతో చేసిన కల్కమును మజ్జిగతో చేర్చికొని త్రాగినను జంతువులు నశించును. లేకపోయిన నురసా దిగణములో చెప్పఁబడిన యౌషధములను అయినను అన్నివిధముల నుపయోగింపవలయును. వాయువిడంగములు సైంధవలణము యవక్షారము కాంపిల్లక మను ద్రవ్యము కిరక

కాయ వీటినిసమభాగముగా మజ్జితో నూరి త్రాగినను అన్నివిధములగు జంతువులును (అనగా నులిపురుగులు మున్నగునవి) నశించిపోవును.

❖ విడంగఘృతము. ❖

శ్లో. విడంగపిష్పలీమూల శిశుభి ర్మరిచేన వా. 7. తక్రసిద్ధా
యవాగూ స్సాస్య త్క్రిమిఘ్న స్ససువర్చికా, వీతం బింబీఘృతం హంతి
పక్వ మాశయగా నిక్రిమిన్. 8. త్రిఫలా త్రిపుతా దంతీ వచా కాం
పిల్లకం తథా, సిద్ధ మేభి ర్గవాం మూత్రే సర్పిః క్రిమివినాశనమ్. 9.
త్రిఫలాయా త్రయః ప్రస్థా విడంగప్రస్థ ఏవ చ, ద్విఫలం దశమూలస్య
చ లాభత స్సముపానయేత్. 10. పాదశేషే జలద్రోణే శృతే సర్పి
ర్విపాచయేత్, ప్రస్థాన్వితం సింధుయుతం తత్ఫలం క్రిమినాశనమ్. 11.
విడంగఘృత మేత చ్చ లేహ్యం శర్కరయా సహ, సర్వా నిక్రిమీ
న్ప్రణదతి వజ్రం ముక్త మివాసురాన్. 12. రసేంద్రేణ సమాయుక్తో
రసో ధత్తూరపత్రజః, తాంబూలపత్రజో వాపి లేహో యూకవినాశ
నః. 13. సవిడంగగంధకశిలాసిద్ధం సురిభీజలేన కటుతైలమ్, ఆజన్వ
నయతి నాశం లిక్షాసహితా స్తు యూకా శృ. 14.

వాయువిడంగములు మోడి పెద్దములకవిత్తులు మిరియములు సజ్జత్కారము వీటి
తోటిగాని మజ్జితోగాని సిద్ధముచేయఁబడిన గంజి, జంతువాతమును దూరముగా పా
రంధ్రాలును. త్రిఫలములు తైలతగడ దింటెన వస కాంపిల్లక ము ద్రవ్యము వీటి
తోను గోమూత్రముతోను సిద్ధముజేయఁబడిన నేయి జంతువాతమును హరించును. మూ
డుప్రస్థములు త్రిఫలములు, వాయువిడంగము లొకప్రస్థము. [ప్రస్థమనగా 21 పలములు]
ఇందుపలములు దశమూలములు తీసికొని పక్వము చేయవలయును. ద్రోణపణిమాము జల
ములో పక్వముచేసి నాలుగవపాలు నీరు మిగిలెయింపఁగా పదియారుపలముల నేతని
చేర్చి కాచవలయును. తరువాత నందు వైంధవలనణమును చేర్చి నాలుగుతులములుత్రాగి
నయెడల జంతువులు హరించిపోవును. ఇయ్యది వాయువిడంగఘృత మనంబడును. దీనిని
చక్కెరతో నేనింపవలయును. అన్నివిధము లగు కృముల నిది పోగొట్టును. ఇంద్రునివ
జ్రము అనురుల జంపినట్లు కృముల నశింపచేయును. నల్లఉమ్మెత్త ఆకుల రసములో పా
దరసమును కలిపికొని, తాంబూలపత్రముల రసములో పాదరసమును కలిపిగాని పూసి
నయెడలను (క్రిములు) జంతువులు నశించి పోవును. వాయువిడంగములు, గంధకము,
మణిశిల, గోమూత్రము వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన ఆవనూసెను రుద్ది నయెడల బ్రదికి
యొన్నంతవఱకు కృములు మఱి పుట్టక యుండునట్లు చేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు క్రిమిగోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౮. పాండురోగాధికారము.

[విరేచనార్థము త్రిఫలాలైలాదులు; వాతశ్లేష్మది చికిత్స; త్రిఫలక్వాథములు.]

శ్లో. సాధ్యంతు పాండ్వామయినం సమీక్ష్య స్నిగ్ధంఘృతేనోర్ధ్వ
మధశ్చ శుద్ధం, సంపాదయేత్ ఔద్రఘృతప్రగాఢైర్వరీతకీచూర్ణమయ
ప్రయోగైః. 1. పిబేద్ధృతుం వా రజనీవిపక్వం సత్తైఫలం తైలక మే
వ చాపి, విరేచనద్రవ్యకృతాన్ పిబేద్వా యోగాం శ్చ వైరేచనికా
న్ ఘృతేన. 2. విధి స్నిగ్ధోదధ వాతో ణే తి క్తశీతస్తు పైత్తికే, శ్లేష్మి
కే కటురూక్షోష్ణః కారోఽమిశ్ర స్తు మిశ్రకే. 3. ద్విశర్కరం త్రివృ
చ్చూర్ణం చలాగ్ధం పైత్తికే పిబేత్, కఫపాండు స్తు గోమూత్రయక్తాం
క్లిన్నాం హారీతకీమ్. 4. నాగరం లోప చూర్ణం వా శృష్టాం పథ్యా మ
థాశ్చజమ్, గుగ్గులం వాఽథ మూత్రేణ కఫపాండ్వామయీ పిబేత్.
5. సప్తగాత్రం గవాల మూత్రే భావితం వా ప్యయోరజః, పాండురోగ
ప్రశాంత్యర్థం వయసా ప్రపిబేన్నరః. 6. ఫలత్రికామృతావాసా తిక్తా
భూనిః నింబజః, క్వాథః ఔద్రయతో హన్యా త్పాండురోగం స
కామలమ్. 7.

పాండురోగము గలవానిని చక్కగా పరీక్షింపి సాధ్యముగా నుండినచో
నేలితో వైనను క్రిందను శుద్ధముచేసి తరువాత తేనె నెయ్యి కలిపి పట్టించిన కరక
కాయల చూర్ణము నుపయోగింపవలెను. లేకపోయిన పసపుతోవండిన నేలిని త్రాగవ
లయును. త్రిఫలములు లాగ్రకములతో చేసిన నేలివైనను త్రాగవలయును. లేక విరే
చనకరములగు నోషధులచే సిద్ధముచేయఁబడిన విరేచనయోగ సంబంధ మగు నేలివై
నను పుచ్చుకొనవలయును. వాతమువలన నగుపాండురోగములయందు తైలవిధులను
చేయవలయును. పిత్తపాండురోగములయందు చేదును శీతలము నగు చికిత్సఁ జేయవ
లయును. కఫముచే నగు పాండురోగములయందు చేదును కారమును గలిగి పెచ్చునిదియు

నగుచికిత్సఁ జేయవలయును. ఒకదానితో నొకటి మిశ్రమములైన దోషములు గలపాం
డురోగములకు మిశ్రమములగు చికిత్సల నొనర్పవలయును. పలముచక్కెర తెల్లతెగడ
యొక్క చూర్ణముపలము వీటిని పిత్తపాండురోగములలో పుచ్చుకొనవలయును. కఫమునకు
గోమూత్రముతో కలిపిన కరక కాయను నేవింపవలయును. శొంఠి, లోహచూర్ణమును,
పాండురోగమునందును లేక పిప్పళ్లు కరక్కాయలను గాని శిలాజిత్తు గుగ్గిలము గో
మూత్రముతో గూడ గాని కఫపాండురోగము గలవాఁడు త్రాగవలయును. త్రిఫల
ములు లెప్పతీగె అడ్డసరము కటుకగోహిణి నేలవేము వేపచెక్క వీటిని కషాయము
గా గాచి త్రాగినయెడల పాండురోగమును కామెరలును నశించిపోవును.

— అయశ్చార్ణవటిః వండురసుః; నవాయశ్చార్ణమః. —

శ్లో. అయస్త్రిల త్యూషణ కోలభానై స్సర్వై స్సమం మాక్షీ
కథాతుచూర్ణమ్, తైర్దోదకః క్షౌద్రయుతో నుతక్రః పాండ్వామయే
దూరగతేఽపి శస్తః. 8. అయోమలం తు సంతప్తం భూయో గోమూ
త్రశోధితమ్, మధుసర్పిర్యుతం చూర్ణం సహ భక్తేన యోజయేత్. 9.
దీపనం చాగ్నిజననం శోధపాండ్వామయాపహం, త్యూషణ త్రిఫలా
ముస్త విడంగాచిత్రకా స్సహః. 10. నవాయోరజసో భాగాస్తచ్చూర్ణం
మధుసర్పిషా, భక్షయే త్పాండుహృద్రోగకుష్ఠార్భకామలాపహమ్. 11
నవాయస మిదం చూర్ణం కృష్ణాత్రేయేణ భాషితమ్.

లోహభస్మము నల్లనూవులు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లుఎండిన తేగుచెక్క వీని
నన్నింటిని ఎన్నిదెన్నిదిమాచములును వీటియన్నిటియంత హేమాక్షికథాతువులచూ
ర్ణము వీటిలో తేనెను కలిపి అద్దండలుగా చేసి తిగవలయును. తరువాత నుజ్జగను త్రా
గవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను పారద్రోలుటయం దత్యుత్తమ మైనది. ఇనుప
చిట్టెమును నిప్పులో వైచి కాల్చి మాటిమాటికి ఆవుపంచితములో తడిసి శుద్ధిచేసి చూ
ర్ణముచేసి అచూర్ణమునందు తేనెను నేతిని కలిపికొని యుపయోగించుకొనవలయును.
ఇయ్యది దీపనము జఠరాగ్నిని పెంపొందించును. వాపు పాండురోగములను తొలగించు
ను. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక కాయ ఉసిరిక తాడి తుంగముస్తలు వాయువిడం
గములు చిత్రమాలము వీనిని సహనముగా తీసికొని నవీనలోహభస్మ మన్నిటియంత
తీసికొని అన్నింటిని తేనెలోను నేతిలోను కలిపి కొని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది పాం
డురోగములను హృద్రోగములను కష్ఠ మూలరోగము కామెల వీటిని నశింపజేయును.

— యోగ రాజమను రసాయనము. ౧ —

శ్లో. త్రిఫలాయా శ్రుయో భాగా శ్రయ శ్రీకటుకస్యచ. 12. భాగ శ్చైత్రకమూలస్య విడంగానాం తథైవ చ, పంచాశ్శజతుసో భాగా స్తథా చూష్యమలస్య చ. 13. మాక్షికస్య విశుద్ధస్య తాహస్య రజన స్తథా, అష్టా భాగా స్సితాయా శ్చ త త్సర్వం శ్లక్ష్యచూర్ణితం. 14. మాక్షికేణాప్లుతం స్థాప్యమాయనే భాజనే శుభే, ఉదుంబ రసమాం మాత్రాం తతః ఖాదే ద్యభాగ్నినా. 15. దినేదినే ప్రయాజిత జీర్ణే భోజ్యం యథేషితి, వర్జయిత్వా కులుత్థాం శ్చ కాకమాచీకపోతకాః. 16. యోగ రాజ ఇతిఖ్యాతో యోగోఽయ మమ్యుతో పమః, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం సర్వరోగహరం శుభమ్. 17. పాండురోగం విషం కాసం యత్క్యణం విషమజ్వరమ్, కుస్తా న్యజరకం మేహమ్ శ్వాసం హిక్మా మరోచకం. 18. విశేషా ధి స్త్యపస్తారం కామలాం గుదజాని చ.

త్రిఫలములు ౧ భాగములు మిరియములు పిప్పళ్లు ౧ భాగములు చిత్రమూలము 1 భాగము వాయువిడంగములు 1 భాగము శిలాజిత్తు 5 భాగములు వెండిచిట్టెము హేమ మాక్షికము లోహభస్మము అయిదు అయిదుభాగములును చక్కెర 8 భాగములును వీటి నన్నిటిని కలిపి చూర్ణముచేసి తేనెలోకలిపి లోహపుపాత్రలో పెట్టవలయును. తరువాత తమతమ జలరాగ్ని ననుసరించి మేడిపండంత మాత్రలనుగా చేసికొని ప్రతిదినమును నేవించుచుండవలయును. తినినది జీర్ణమగుచున్నచో ఇచ్చిన వచ్చినట్లు పదార్థములను భుజింపవచ్చును కాని ఉలవలును కపోతమాంసము కామంచి వీటిని యదలిపెట్టవలయును. యోగ రాజ మని ిష్పంబడు నీయోగ మమృతముతో తుల్యమైనది. ఇయ్యది ఉత్తమ మగు రసాయనము. సర్వరోగములను హరించును. పాండురోగమును విషమును దగ్ధును క్షయరోగమును విషజ్వరమును కుష్ఠ అజీర్ణకము మేహము శ్వాసము మున్నగువానిని ఆరోచకమును ఎక్కుగా నెపస్తారములను కుష్ఠును గుదరోగములను నశింపజేయును.

— విశాలాద్యచూర్ణము. ౧ —

శ్లో. విశాలా కటజా ముస్తకుష్ఠ దారు కలింగకాః. 19. కర్ణాం శా ద్విపిచ ర్హర్షా కర్హారా చ ఘనప్రియా, వీత్వా తచూర్ణ మం

భోభి స్సుభై ర్లిహ్య త్తో మధు. 20. పాండురోగం జ్వరం దాహం కాసం శ్వాస మరోచకమ్, గుల్తానాహమవాతాం శ్చ రక్తపిత్తం చ త జ్జయేత్. 21.

చేదుపుచ్చ లేక తెల్లదింటైన కటుకగోహిణి తుంగము స్తలు చెంగల్యకోష్ఠు దేవ దారు కొడిసెవిత్తులు వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్క మును, నేలవేసు వేపచెక్క చాగమట్ట ఇవి ఒక్కొక్కక్క మును, తెల్లదింటైన అర్ధకర్ణము వీటిని చూర్ణముచేసి నీళ్లలో కలిపి కొని త్రాగవలయును. అపిత్తుట లేనను నాకవలయును. ఇయ్యది పాండురోగమును జ్వరమును దగ్గును శ్వాసమును అగోచము కడుపులోని బల్లలను అనాహములను అమవాతిములను రక్తపిత్తములను జయింపగలదు.

— పాండ్వాదలకు లోహాక్షీరము. —

శ్లో. లోహపాత్రే శృతం క్షీరం సప్తాహం పథ్యభోజనమ్. 22. విబే త్పాండ్వామయీ శోషే గ్రహణీదోషవీడితః, కల్యాణకం పంచ గవ్యం మహాతిక్త మథాపి వా. 23. స్నేహనార్థం ఘృతం దద్యాత్కమలాపాండురోగిణే, రేచనం కామలార్తస్య స్నిగ్ధ స్యాదౌ ప్రయోజయేత్. 24. తతః ప్రశమనీ కార్యా క్రియా వైద్యేన జానతా.

లోహపుపాత్రలో కాచినపాలను త్రాగవలయును. ఈరీతిగా నేడురోజులు పథ్యమును పాండురోగియును వాపుగలవాఁడును అతిసారరోగియును చేయవలయును. కామెరలు పాండురోగము గలవానికి కల్యాణఘృతమును గాని, పంచగవ్యఘృతమును గాని, మహాతిక్తఘృతమును గాని, స్నేహన మగుట కొఱ క్రియవలయును. కామెరలు గలరోగికి మొదట స్నేహనమును చేసి తరువాత రేచనము నుపయోగించవలయును. అటులేలు వాత చక్కగా తెలిసికొని వైద్యుఁడగువాఁడు నేర్పుతో ప్రశమనోపాధులను నొసంగవలయును.

— కామెరలకు త్రిఫలాద్యౌషధములు. —

శ్లో. త్రిఫలాయా గుడూచ్యావా దార్వాణ్య నింబస్య వారసః. 25. ప్రాత ర్నాక్షికసంయుక్తః శీలితః కామలాపహః, అంజనం కామలార్తస్య ద్రోణపుష్పిరస స్స్పృశః. 26. నిశాగైరికధాత్రీణాం చూర్ణం వా సం ప్రకల్పయేత్, నస్యం కర్కోటమూలం వా ఘ్నేయం వా జాలినీ ఫలమ్. 27. సశర్కరాకామలినాం త్రిభండీ హితాగవాక్షీసగుడాచ శుంఠీ, దార్యేన త్రిఫలావ్యౌష విడంగా న్యయసో రజః. 28. మధుసర్పి ర్యు

తం లిహ్యత్కామలాపాండురోగవాన్. 29. తుల్యా అయోరజః పథ్యా హరిద్రాః క్షౌద్రసప్తిపా, చూర్ణితాః కామలీ లిహ్య ద్గుడక్షౌద్రేణ వాఽభయాం. 30. ధాత్రీతాహరజోవ్యంప నిశాక్షాద్రాజ్యశర్కరాః, లీహ్య నివారయత్యాశు కామలా ముద్ధతా మపి. 31. దగ్ధ్వాక్షకామైర్మల మాయసం తు గోమూత్రనిర్వాపిత మప్తవారాన్, విచూర్ణ్య లీఢం మధునా చిరేణ కుంభాహ్వయం పాండుగదం నిహంతి. 32. పాండురో గక్రియాం సర్వాం యోజయే చ్చ హలీమకే, కామలాయాం చ యా దృష్టా సాపి కార్యా భిషగ్వైరై. 33.

త్రిఫలముల రసముగాని తిప్పతీగెరసముగాని వేపచెక్కగాని తెచ్చి దాని యందు తేనెను కలిపికొని ప్రాతఃకాలమున తాగినచో కామరలు నశించును. కామెరలు గలవారికి తుమ్మిరసము నంజనముచేసి గాని, పసపు కైరికము ఉసిరిక వీటిని చూర్ణముచేసి గాని ఇయ్యవలయును. ఆగాకరచెట్టుపైబెరడును నస్యము చేసి యుపయోగింపవలయును. లేక ఆవఆకులను వాసననైనను చూడవలయును. చక్కెరతో కలిపిన తెల్లతెగడయైనను కొడినెపాలవిత్తులు బెల్లము చేర్చిన శొంథియైనను హిత మొనర్చును. మ్రానిపసపు త్రిఫలములు శొంథి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు లోహపు భస్మము వీటిని నూరి తేనెనీతులలో చేర్చికొని కామెరలు పాండురోగము గల రోగితాగ్రవలయును. లోహభస్మము కరక కాయ మ్రానిపసపు వీనిని సమానభాగములను తేనెనీతులలో కలిపి గాని, కరక కాయను బెల్లము తేనెతో కలిపి గాని, కామెరలు గలవాఁడు భక్షింపవలయును. ఉసిరిక ఇనుపచిట్టము శొంథి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు తేనె నెయ్యి చక్కెర వీటిని కలిపికొని తినినయెడల నశింభయంకిరము లగు కామెరలు కూడను తొలగిపోవును. పాతఇనుపచిట్టెమును తాండ్రనిష్పలతోతగులబెట్టి గోమూశ్మములో నెన్నిదిమారులు ముంచి పిమ్మట చూర్ణముఁ జేసి తేనెలో కలిపి కొని తినిన టైన కుంభ కామెరలు పాండు రోగములును నశించును. పాండురోగములో చెప్పబడిన చికిత్సలను హలీమకరోగవిషయమునఁగూడ నొనర్పవలయును. కామెరలకు చెప్పిన చికిత్సనే వైద్యుఁడు హలీమకమందు గూడ నుపయోగింపవలయును.

— విడంగాద్యలోహము. —

శ్లో. విడంగ ముస్త త్రిఫలా దేవదారు పడూషణైః, తుల్య మాత్ర మయశ్చూర్ణం గోమూత్రేఽప్తగుణే చచేత్. 34. తై రక్షమా

త్రాం గుడికాం కృత్వా ఖాదే ద్దినేదినే, కామలాపాండురోగార్తః సుఖ
మాపద్యతే ౭చిరాత్. 35.

వాయువిడంగములు తుంగము స్త్రులు త్రిఫలములు దేవదారు పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము
చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు వీని నన్నిటితో సమానముగా లోహభస్మము
నుచేర్చి ఇంతకు ఎనిమిదికెట్లు ఆవుపంచిత్రాగో నుడకఁ బెట్టవలయును. తరువాత
అక్షువు ప్రమాణము చొప్పున మాత్రలను కట్టి ప్రతిదినమును తినుచుండినయెడల కామె
రలు పాండురోగము వీటితో బీడింపఁబడుచున్న రోగి సుఖమును శిశుకాలములగానే
పొందఁగలఁడు.

— త్యూప్రిషణాదిమందూరము. —

శ్లో. త్యూప్రిషణా త్రిఫలా ముస్తా విడంగం చవ్యచిత్రకా,
దాణ్య త్వజ్జాక్షీకో ధాతు ర్గంధికం దేవదారు చ. 36. ఏషాం ద్విప
లికా న్యాగాన్ చూర్ణం కృత్వా పృథక్పృథక్, మందూరం ద్విగుణం
చూర్ణా చ్చుర్ధ మంజనసన్నిభం. 37. మూత్రే చాష్టగుణే పక్త్వా త
స్తింస్తు ప్రక్షిపే త్తతః, ఉరుబరసమాన్ కుర్యా ద్వటకాం స్తాన్య
థాగ్నితః. 38. ఉపయుంజీతి తక్రేణ సాత్త్వ్యం జీర్ణే చ భోజనం, మం
డూరపటకా హ్యేతే ప్రాణదాః పాండురోగిణాం. 39. కుస్తా న్యజరకం
శోధ మూరుస్తంభక ఛామయాన్, అర్ఘాసి కామలా మేహాన్ ప్లేహా
నం శమయన్తి చ. 40. నిర్వాప్య బహుశో మూత్రే మందూరం గ్రా
హ్య మిష్యతే, గ్రాహయం త్యప్తగుణితం మూత్రం మందూరచూర్ణతః.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగము స్త్రులు వాయువిడంగములు
చవ్వము చిత్రమూలము మూనిపసపు హేమమాక్షికము గ్రంధితగరిము దేవదారు
ఇవి యన్నియు కెండేసితులములచొప్పున చూర్ణము చేయవలయును. చూర్ణముకన్న
బదికె ట్లెక్కువగా శుద్ధిచేసిన మందూరమును చేర్చవలయును. ఎన్నిదికె ట్లధికమగు నావు
పంచిత్రమును కాచి మైచూర్ణమునందు వేయవలయును. తరువాత మేడిపం దంతంత గా
వడలను చేసి తమతమ జత రాగ్ని ననుసరించి వలయునంతవఱకు భుజింపవలయును. ఇది
చక్కగా జీర్ణమైనప్పుడు మజ్జికతో తమతమ శరీరప్రకృతులకు తగిన ఆహారములను
భక్షింపవలయు. ఇయ్యవి మందూరపటకములు. పాండు రోగులకు ప్రాణమునిచ్చునట్టివి.
కుష్ఠ ఆజరకము వాపు వాతాదులవలన నైన ఊరుస్తంభవాతము కఫరోగము అన్నితె
గల మూలరోగములు, కామరలు మేహము లగుపొడలు వీటిని పోఁగొట్టును. గోమూత్ర

ములో చాల పర్యాయములు కుద్ధిచేయఁబడిన మండూరముమాత్రమే ఇందు పుచ్చుకొనఁగలది. మండూరచూర్ణముతోకూడ నెన్నిదిలెట్లు ఎక్కువగా ఆపుపంచితమును పుచ్చుకొనవలయును.

❖ పునర్నవామండూరము. ❖

శ్లో. పునర్నవా త్రివృచ్చంతీ పిప్పలీమరిచానిచ, విడంగం దేవకాపం చ చిత్రకం పుష్కరాహ్వయం. 42. త్రిఫలం ద్వే హరిద్రే చ దంతీ చ చపికం తథా. కుటజస్య ఫలం తక్తాం పిప్పలీమూలముస్తకమ్. 43. ఏతాని సమభాగాని మండూరం ద్విగుణం తతః, గో మూత్రే ౭వ్రగుణే పక్వా స్థాపయే త్స్నిగ్ధభాజనే. 44. పాండురోరోదరానాహ శూలార్కః కిమిగుల్తున్.

శొంఠి తెగడ తెల్లగజ్జేరు పిప్పళ్లు మిరియములు వాయువిడంగములు దేవదారు మోడి చిత్రములము పుష్కరములము త్రిఫలములు పసపు హ్రానివసపు దింఁబెన చవ్యము కొడిసెపాలపండు కటుకరోహిణి తిప్పతీగెతుంగము స్తలు వీటిని సమభాగములను చేసి అంతకంటె పెండుకె ట్లెక్కువ మండూరమును చేర్చి ఎనిమిది కెట్లెక్కువయగు నాపుపంచితములో చక్కగా వండి నేతితోమాగినపాత్రములో నంచవలయును. ఇయ్యది పాండురోగము వాపు కడుపునొప్పలు మున్నగువానిని, అనాహము శూల మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము వీనిని పోగొట్టును.

❖ మండూరవజ్రవటకము. ❖

శ్లో. పంచకోలం సమరిచం దేవదారుపల త్రికం. 45. విడంగముస్తయుక్తా శ్చ భాగా శ్రీపలసంమితాః, యావం త్యేతాని చూర్ణాని మండూరం ద్విగుణం తతః. 46. పక్వా చాప్రగుణే మూత్రే ఘనీభూతేత దుద్ధరేత్, తతో క్షమాత్రా న్నడకాన్ పిబే త్తక్రేణ తక్రభుక్. 47. పాండురోగం జయత్యేష మందాగ్నిత్వ మరోచకమ్, అర్ధాంసి గ్రహణీదోష మూరుస్తంభ మథాపివా. 48. కిమిష్టిహాన ముదరం గరరోగం చ నాశయేత్, మండూరవజ్రినామాయం రోగానేకవినాశనః. 49.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రములము శొంఠి మిరియములు దేవదారు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు వీని నన్నింటిని మూడుభాగములు చొప్పునను వీటి చూర్ణముకంటె పెండుకె ట్లెక్కువమండూరమును చేర్చి ఎనిదిలెట్లు గోమూత్రములో వండవలయును. వండయ్యెప్పుడు మద్దగట్టగానే దింపి ఒక్కొక్క అక్షము ప్రమాణముగా మాత్రము కిట్టి మజ్జితో పుచ్చుకొనుచుండవలయును. మజ్జిగనుకూడను

త్రాగవలయును. ఇయ్యది పాండురోగములను జయించును. అగ్ని మాండ్లమును అరోచకమును మూలరోగములను గృహణులను ఊరు స్తంభములను జంతువాతములను పొడలను ఉదరరోగములను విషభక్షణజనితములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇయ్యదియే మంధూరవజ్రవటక మనబడును. ఇయ్యది పెక్కులగు రోగములను నశింపజేయును.

❧ ధాత్రిష్టము. ❧

శ్లో. ధాత్రి ఫలసహస్రే ద్వే వీడయిత్యా రసం భషక్, తౌ ద్రాప్త భాగం పిష్పల్యా శ్చూర్ణార్థకుడ పాన్వితమ్. 50. శర్కరార్థతు లోన్మిశ్రం పక్వం స్నిగ్ధఘృతే సితమ్, ప్రపిబే త్వాంశురోగార్తీ జీర్ణే హిత మితాశనః. 51. కామలాపాండు హృద్రోగవాతాస్పృశ్యమజ్వరాన్, కాసహిక్కారుచిశ్వాసా నేషోర్విష్టః ప్రణాశయేత్. 52.

కండువేల యునికి పండ్లను త్రెచ్చి తోక్కి రసమతీసి ఆం దెనిమిదవపాలు తే నెను పిష్పల్ల పొడి కండుపలములును చక్కె 50 పలములును వీని నన్నిటిని కలిపి వండ వలయును. పిష్టుట (నేయిబోసి యంచిన) చురుగు పాత్రిలో పెట్టికొని పాండురోగి తాగించుండవలయును. బొప్పగు చక్కెగా జీర్ణమెనెప్పట తగినట్లువలయునట్లు భోజనములు చేయవలయును. ఇయ్యది ధాత్రిష్ట మనబడును. ఇయ్యని కామెరలను పాండురోగములను హృద్రోగములను వాతరక్తమును విషమజ్వరములను దగ్గును 'వెక్కిల్లను' అరుచిని శ్వాసమును నశింపజేయును.

❧ ద్రాక్షాఘృతము. ❧

శ్లో. పురాణసర్విషః ప్రస్థో ద్రాక్షార్థ ప్రస్థ సాధితః, కామలాగు ల్లపాండ్వర్తి జ్వర మేహాద రాపహః. 52.

8 పలముల ద్రాక్షకల్కములో 16 పలముల ప్రాతనీలని వండవలయును. ఇయ్యది ద్రాక్షాఘృతము. ఇది, కామెరలను గుల్మరోగములను పాండురోగములను జ్వరములను మేహరోగములను ఉదరరోగములను నశింపజేయును.

❧ హరిద్రాఘృతము. ❧

శ్లో. హరిద్రాత్రి ఫలానింబ బలామధుకసాధితమ్, సక్షీరం మా హిషం సర్విః కామలాహర ముత్తమమ్. 54.

పసపు త్రిఫలములు వేపచెక్క ముత్తువల్లగము గేదెపాలు వీటితో తయారు చేయబడిన గేదెనీయ కామెరలను పోగొట్టుట కు తుమాపధము.

—౧౦ మూర్వాద్యఘృతము. ౧౦—

శ్లో. మూర్వాతిక్తానిశాయాసకృష్ణాచందనపర్పటైః, త్రాయంతీ
వత్సభూనింబ పటోలాంబుదదారుభిః. 55. అక్షమాత్రైర్ఘృతప్రస్థంసిద్ధం
క్షీరం చతుర్గుణమ్, పాండుతా జ్వరవిస్ఫోట శోధార్యోరక్తపిత్తమత్. 56.

చాగమట్ట కటుకరోహిణి పసపు దూలగొండి పిప్పళ్లు చందనము పర్పాటకము
కలుక్రాసుగు కొడిసెపండు నేలవేలు చేదుపొళ్లు తుంగముస్తలు దేవదారు వీనినన్ని
టిని అక్షప్రమాణము చొప్పున తెచ్చి నెయ్యి పదియారుపలములు పాలు నాలు ప్రస్థము
లు పైవానితో కలిసి, వండి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది మూర్వాద్య
ఘృతము. ఇది, పాండురోగములను జ్వరములను స్ఫోటకములను వాపులను మూలరోగ
మును రక్తపిత్తమును హరించును.

—౧౧ వ్యోషాద్యఘృతము. ౧౧—

శ్లో. వ్యోషం బిల్వం ద్విరజనీ త్రిఫలాద్వి పునర్నవా, ముస్తాన్య
యోరజః పాతా విడంగం దేవాదారు చ. 57. వృశ్చికారీచ భాగీచసక్షీ
రై స్తైర్ఘృతం శృతమ్, సర్వాస్పృశమయత్యేత ద్వికారా స్తృప్తి
కాశృతా. 58.

శ్లో. మిరియములు పిప్పళ్లు బిల్వఫలము పసపు మునిపసపు త్రిఫలములు
తెల్లగజ్జేరు నల్లగజ్జేరు తుంగముస్తలు లోహభస్మము అగరుశొంఠి వాయువిడంగములు
గంటుభారంగి వీటిని జేర్చి వీటినుండు నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇది వ్యోషాద్య
ఘృత మనఁబడును. ఇయ్యది మన్నుతినుట వలన గలిగెడి యన్ని తెఱఁగులగు రోగము
లను పాఠివోలును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పాండురోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౯. రక్తపితృధికారము.

—●● తర్పణాది. ●●—

శ్లో. నోద్రిక్త మాణా సుగ్రహ్యం బలిన్-౭వ్యశ్చ తి శ్చయత్,
హృత్పాండుగ్రహణీదోష స్తీహగుల్మ జ్వరాదిశ్చిత్. 1. ఊర్ధ్వం ప్రవృ
త్తదోషస్య పూర్వం లోహిత పిత్తిసః, అక్షీణబలమాంసాగ్నేః కర్త
వ్య మపతర్పణమ్. 2. ఊర్ధ్వగే తర్పణం పూర్వం కర్తవ్యం చ విరేచ
నమ్, ప్రాగధోగమనే పేయా వసునం చ యథాబలమ్. 3. తర్పణం సస్థు
తక్షాద్రలాజచూర్ణైః ప్రదాప యేత్, ఊర్ధ్వగం రక్తపితృ త త్పీతంకా
లే వ్యపోహతి. 4. బలం ఖర్జూగమృద్వీకా మధుకై స్సపరూషకైః,
శృతశీతం ప్రయోక్తవ్యం తర్పణార్థం సశర్కరం. 5.

బలముగలరోగికిని పుష్టిగా భుజించుచున్నవానికిని ప్రసహించుచున్న రక్తమును
మొదల కట్టివేయకూడదు. అట్లు రక్తమును బంధించినయెడల, హృద్రోగము పాండురో
గము, గ్రహణి, పాదలరోగము, గుల్మము, జ్వరము మున్నగువానిని పుట్టించును. పైభా
గమున పుట్టిన దోషము గల రోగికిని నశింపకయుండుబలము మాంసము జరరాన్ని కల
వానికిని రక్తపిత్తము గలవానికిని మొదట లంఘనము చేయింపవలయును. పైభాగమున
ప్రసరించిన రక్తపిత్తమునందు మొదట తర్పణమును విరేచమును చేయింపవలయును.
క్రిందిభాగమున ప్రసరించురక్తపిత్తమునందు మొదట బలనుసారముగా వాంతిని చే
యింపవలయును. నెయ్యి, లేనె, పేలసిండి వీటితోటి తర్పణము చేయవలయును. ఇది
పైభాగపురక్తపిత్తములను తగినసమయముగా నేవించినయెడల పారగ్రోలును. ఖర్జూరపు
పండ్లు, ద్రాక్ష, యష్టిమధుకము, చిట్టితెకాయలు వీనిని కషాయము పెట్టుకొని చక్కెర
ను కలిపికొని తర్పణముకొలుపు ఉపయోగింపవలయును.

[రక్తపిత్తములలో విరేచనయోగము; వసునకల్పము; పథ్యములు; పానీయములు;
విరేచనాదులకన్ధులు; వాశాకషాయము; వాశాస్వరసము; వాశాది
క్వాథము, వాశామహిమము; బ్రహ్మమేడిరసము మొదలగునవి.]

శ్లో. త్రివృతా త్రిఫలా శ్యామా పిప్పలీ శర్కరా మధు, మే
దకః సన్నిపాతోర్ధ్వం రక్తపితృజ్వరాపహః. 6. శాలిపర్ణ్యాదినా సిద్ధా పే

యా పూర్వ మధోగమే, వమనం మదనోన్మిత్రో మన్థ స్సక్షాద్రశర్కరః. 7. శాలివృక్షకనీవారకోరదూషప్ర శాతికాః, శ్యామాకా శ్చ ప్రియంగు శ్చ భోజనం రక్తపిత్తినామ్. 8. మసూరముద్గచణకాః నముద్గా శ్చాఢకీఫలాః, ప్రశస్తా స్సూపయూషార్థం కల్పితా రక్తపిత్తినామ్. 9. శాకం షటోలవేత్తాగ్రతండులీయాదికం హితమ్, మాంసం లావకపోతాడిశశైణహరిణాదిజమ్. 10. వినా శుంఠీం షణ్డం గేనసిద్ధం తోయం చ దాపయేత్, క్షీణమాంసబలం బాలంవృద్ధం శోషానుబంధిసమ్. 11. అవమ్య మవిరేచ్యం చ స్తంభనైస్సముపాచయేత్, వృషపత్రాణి నిష్పీడ్య రసం సమధుశర్కరం. 12. పిబేత్తేనశమాయాతి రక్తపిత్తం సుదారుణం, అలరూషకనిర్యూషే ప్రియంగూమృత్తికాంజనే. 13. విసీయ లోద్రం సక్షాద్రం రక్తపిత్తహరంపిబేత్. వానాశ సాయోత్పలమృత్ప్రియంగుగోధ్రాజ్ఞానాంభోరు హకేసరాణి, పీత్వా సితా క్షాద్రయుతాని హన్యుః పితృసృజోవేగ ముదీర్ణమాశు. 14. తాలీసచూర్ణయుక్తః పేయః క్షాద్రేణ వాసకస్వరసః, కఫవాత సత్తతమక శ్వాస స్వరభేద రక్తపిత్తహరః. 15. ఆటరూషక మృద్వీకాపథ్యాక్వాథ స్సశర్కరః, క్షాద్రాఢ్యః కసనశ్వాసర రక్తపిత్తనిబర్హణః. 16. తాసాయా విద్యమానాయా మాశామాంజీవితస్య చ, రక్తపిత్తే క్షయీ కాసీ కిమర్థ మదసిదతి. 17. సపూషీకః ఫల్గు ఫలోద్భవా వా పీతో రస శ్శీతత మాశు హంతి, మరయ త్యంఘ్రిజః క్వాథ స్తద్వ త్సమధుశర్కరః. 18. అతిసేకుసుమసుసంగా పాతారోహత్యగభసా పితా, ప్రశమయతి రక్తపిత్తం యది భుజ్జ్కముద్గయాపేణ. 19.

తెల్ల తెగడ త్రిఫలములు నల్ల తెగడ పప్పుళ్లు చక్కెర లేన పీటిలో సిద్ధము చేయఁబడిన కుసుములు లేక మోదుకములు నన్ని పాతములను పైకొకబ్రాకడి రక్తపిత్తములను జ్వరములను నశింపఁజేయును. అధోగతమగు రక్తపిత్తము విషయమున మొట్టమొదట శాలిపర్వాయలచేతి సిద్ధము చేయఁబడిన పేయముగాని మంగకాయచూర్ణము లేన కండచక్కెర పీటియొక్క ముఠమునుగాని త్రాగించి వమనము చేయింపవలయును. శాలిధాన్యము పచ్చకధాన్యము అనగా అరువదిరోజులకు పండు ధాన్యము నీవారధాన్యము ఆర్థ ప్రకాశికమనుధాన్యము చేయుట, కొల్లు మొదలగు ధాన్య

మలయొక్క భోజనము, రక్తపిత్తరోగులకు హితకర మగును. రక్తపిత్తరోగము గలవారలకు చిరుసెనగలు పెసలు సెనగలు కందులు అడవి పెసలు మొదలగునవి పప్పుకొఱును గంజికిని శ్రేష్ఠము లని చెప్పబడినవి. పొట్లకాయ ప్రేంభిణము చిట్టి కూర మొదలగుకూరలు హితకరములు. లావపిట్టలు పాపురములు మున్నగువాటి యొక్కయును కుండలు బింక లేడి మున్నగువానియొక్కయును మాంసము హితకరము. శౌతిలేకుండునట్లు పడంగక పాయమును బెట్టి దీనిని మాంసముక్షీణించినవానికిని బలము గల సిల్లవానికిని వృద్ధులకును శోషిల్లువారికి (రోగులకు) ఇయ్యవలయును. వాంతి చేయింపఁ దగినవానిని విరేచనముల క్రియకూడనివానిని స్థాభసములచేత చికిత్స చేయ వలయును. ఋషభక మను ఆంధ్ర ద్రవ్యముయొక్క ఆకులను పిండి తేనెను చక్కెరను ఆరసములో గలిపి త్రాగినయెడల నతిభయంకరమైన రక్తపిత్తము కూడ శాంతించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు కొఱ్ఱధాన్యములోని మట్టిని తైలమును గాని, లొడ్డుగరసము నందు తేనెను కలిపికొనిగాని త్రాగినచో రక్తపిత్తములు హరించును. అడ్డసరపుక పాయమునందు తాళిసవత్రిచూర్ణమును కలిపి త్రాగినయెడల కఫము పిత్తములు స్వరభేదము రక్తపిత్తము హరించును. అడ్డసరపాకు, ద్రాక్ష, కరక్కాయల క పాయములో కండ చక్కెరను తేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల చిగు శ్వాస రక్తపిత్తము లీలఁగి చును. అడ్డసరపుటాకుండగా జీవించెనను ప్రాణములపై నాశయింపఁగా రక్తపిత్తరోగియును కాసరోగియును ఎందుకొఱును దుఃఖితుండై యుండవలయును. బ్రహ్మమేడియాకుల రసమునందు తేనెను కలిపి త్రాగిన రక్తపిత్తములు నశించును. మల్లెవేరుతో చేసిన కపాయమునఁ దేనెను కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినచో రక్తపిత్తరోగియు కాసరోగియు క్షయరోగియును సుఖము నొందును. అవిసెపువూలు ముత్తవపుఁగము మట్టి యూడల బెరడు వీటిని సమభాగములుగా నూరి త్రాగి పెసరగంజిని పుచ్చుకొనెనేని రక్తపిత్తము శమించిపోవును.

— రక్తపిత్తములు శమించు క్షీరాదులు. —

శ్లో. కపాయయోగైర్వివిధైః దీప్తాగ్నా నిర్బితే కఫే, రక్తపిత్తనచే
చ్ఛామ్యేత్ తత్ర వాతోల్బణే పయః. 20. ఛాగం పయోధవా గవ్యం
శృతిం పంచగుణే జలే, అభ్యసే త్సనితాక్షాద్రం పంచమూ లీశృతంప
యః. 21. ద్రాక్షయా పర్ణినీభిర్వా కలయా మధుకేన వా, శ్వదంష్ట్రీయాశ
తావర్యా రక్తజి త్సాధితం పయః. 22. పకోద్విదుంబరకాశ్చ ర్యపధ్యాఖ
రూరగోస్తనాః, మధునా ఘ్నంతి సంలీధా రక్తపిత్తం పృథగ్ పృక్. 23.

ముస్తా శాఖోట త్వగ్రస బిందుద్వితయయు ద్విగుణితాజ్యః, భూనింబ కల్మషార్థ్యగపిత్రాసశ్వాసకాస హానికరః. 24. ఖదిరస్య ప్రియంగూనాం కోవిదారస్య శాల్మలే, పుష్పచూర్ణంతు మధునా లీడ్వా చారోగ్య మశ్నుతే. 25. అభయ మధుసాయుక్తా పాచనీ దీపనీ మతా, శ్లేష్మాణం రక్తపిత్తం చ హంతి శూలాతిసారసత్. 26. వానకస్వరసే పథ్యాపప్తధా పరిభావితా, కృష్ణా వా మధునా లీడ్వా రక్తపిత్తం ద్రుతం జయేత్. 27. భావనాయాం ద్రవో దేయః సమ్యగార్ద్రత్వకారకః.

నానావిధములైన కషాయములచేతను యోగములచేతనా అగ్నిదీపనవిషయములూ కఫముకట్టి ఒకవేళ రక్తపిత్తము శాంతినిొందకయుండెనేని అస్పృశును వాత మధిక ముగానుండు రక్తపిత్తమునకును పాలను త్రాగింపవలయును. మేక పాలుగాని అపుపాలు గానితెచ్చి అందెదుకెట్ల నీరుకలిపి కాగంబెట్టి దించి కండచక్కన తేనెనుకలిపి అభ్యాసము చేసికొని త్రాగవలయును. లేకపోయిన పంచమూలములతో పక్వము చేయఁబడిన పాలనైనను త్రాగవలయును. ద్రాక్షచేతఁగాని కోలపొన్న ముయ్యగవూపొన్న కారు మినుము కారుపెసలు మున్నగువానిచేతగాని యష్టిమధుకములచేతఁగాని ఏనుగుపల్లెరు పిల్లిపీచర వీటితోగాని పక్వముచేయఁబడిన పాలు రక్తపిత్తమును హరించును. చక్కగా పండిన మేడిపండు గుమ్మడు కరకకాయ ఖర్జూరపుపండు ద్రాక్ష వీటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపికొని భక్షించినయెడల రక్తపిత్తము నశి చును. తుంగముస్తలు లేతబట్టెంక రసము కెండుకెండు బిందువులను చేర్చికొని రెండింతలు నేటిని నేలవేము కల్మమును కలిపి తినినయెడల ఊర్ధ్వము ప్రసరించు రక్తపిత్తములు దగ్గు శ్వాస ఇయ్యవి నాశనము నొందును. చండ్రపువ్వులు ప్రేంబులుపువ్వులు కాంచనపువ్వులు బూరుగపువ్వులు పొడి చేసి దీనిని తేనెతో కలిపి భక్షించినయెడల నారోగ్యమును పొందగలఁడు. తేనెతో కలిపిన కరకకాయ పాచనమును దీపనమును కలిగించును. కఫము రక్తపిత్తము శూల అతిసారము వీనిని పోగొట్టును. అడ్డసరపు రసమునందు ఏడుమార్లు భావనకట్టఁబడిన కరక కాయగాని తేనెతో కలిపిన పిప్పర్లుగాని రక్తపిత్తము నతిశీఘ్రముగా నశింపఁజేయును. భావన చేయు నప్పుడు చక్కగా తడుపగలిగినట్టి రసమును వేయవలయును.

❖ ఏలాదిగుటికలు. ❖

శ్లో. ఏలాపత్రత్వచోర్ధ్వాక్షా పిష్పల్యర్థఫలంతథా. 28. సీతామధుక ఖరూర మృద్వికా శ్చపలోన్మితా, సంచూర్ణ్య మధునా యుక్తా గుటికాః కారయేద్భిషక్. 29. అక్షమా త్రాంతత ష్చైకాం భక్షయేచ్ఛ దిగేదినే.

కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాం చర్దిం మూర్ఛాం మదం భ్రమం. 30. రక్తనిష్ఠీవనం తృష్ణాం పార్శ్వశూల మరోచకం, శోధస్తీ హృద్యవాతాంశ్చ స్వరభేదం త్తతక్షయం. 31. గుటికా తర్పణీ వృష్యా రక్తపిత్తం చ నాశయేత్.

ఏలమలు జాపత్రి లవంగపట్ట వీనిని అరకర్ణమున్న పిష్పళ్లు అరపలము, కలకండ యష్టిమధుకము ఖర్జూరము ద్రాక్ష ఇవి ఒక్కొక్కపలము తెచ్చి అన్నింటిని కలిపి చూర్ణముచేసి తేనెను కలిపి వైద్యుడు మాత్రలను కట్టవలయును. కర్ణమంటేసి ప్రమాణముగల ఆమాత్రలను ప్రతిదినమును భక్షింపవలయును. ఇయ్యది దగ్ధ శ్వాసము జ్వరము వెక్కిళ్లు దురద మూర్ఛ మత్తు భ్రమ సెత్తురునుట్లు దస్పి పార్శ్వపునొప్పి అరోచకము వాపు పొడలరోగము వాతరక్తము స్వరభేదము త్తయ రక్తపిత్తము మున్నగువాని ని నశింపజేయును. తృప్తి నొందించును. వీర్యమును వృద్ధి నొందించును.

— పృథ్వీకాప్రయోగములు. —

శ్లో. లోహగంధిని నిశ్వాసే ఉద్ధారే రక్తగంధిని. 32. పృథ్వీకాం శాణమాత్రాం తు ఖాదే ద్ద్విగుణశర్కరాం, నాసాస్రవృత్తిరుధిరంఘృతభృష్టం శ్లక్ష్యపిషమామలకమ్, సేతునివ తోయవేగం రుణద్ధి మూర్ధ్ని ప్రలేపేన. 33. పూణస్రవృత్తే జలమేవ దేయాం సశర్కరం నాసికయా పయోవా, ద్రాక్షారసం క్షీరఘృతం పిబేద్వా సశర్కరం చేక్షురసం హితంవా. 34. నస్యం దాడిమపుష్పోత్థోరసా దూర్వాభవో ధవా, ఆమ్రాస్థిజః పలాం డోర్వా నాసికాస్రుతరక్తజిత్. 35. మేఢగేతి ప్రవృత్తే తు వస్తి రుత్తర సంజ్ఞితః, శృతం క్షీరంపిబే ద్వాపి పంచమూల్యా తృణాహ్వయం. 36.

ఇళమువంటి వాసనగల నిట్టూర్పు గలిగినప్పుడును, సెత్తురువాసనవంటి వాసనగల త్రేపులు వచ్చినప్పుడును, నాల్గమాషముల నల్లజీలకఱ్ఱచూర్ణమును రెండురెట్లు శర్కరతో చేర్చి తిని తినవలయును. ఉసిరిక కాయలను నూరి నేతిలో వేయించి తలపైన పట్టు వేయించినయెడల ముక్కున సెత్తురు గారుటను నీటి ప్రవాహమును అనకట్టవలె నిల్పివేయను. ముక్కునుండి రక్తము కారుచుండినప్పుడు కండచక్కెర గలిపిన నీటినిగాని పాలనుగాని ద్రాక్షరసమునుగాని పాలతోచేసిన నేతినిగాని ముక్కుగుండా పీల్చవలయును. లేకపోయినచో చక్కెర గలిపిన చెఱుసరసముగాని హితకర మగును. దానిమహాపులరస

మును గాని గరికిరగమును గాని ఉసిరికకాయల రసమును గాని ఉల్లిగడ్డలరసమును గాని నస్యమునుగా చేసినయెడల ముక్కునుండి రక్తముకారుట నాపివేయును. శిశ్నుమద్య రా ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించుచున్నయెడల ఉత్తరవస్తిని చేయవలయును. పంచమూలములు వట్టివేళ్లు చేసి కాచినపాలనైనను త్రాగవలయును.

—ॐ దూర్వాద్యమను ఘృతము. ॐ—

శ్లో. దూర్వాసోత్పలకింజల్కా మంజిష్ఠా సైలవాలుకా, సితాశీ తముశీరిం చ ముస్తా చందనపద్మకా. 37. వివచే త్కార్షిక్షై రేతైః సర్పిరాజం సుఖాగ్నినా, తండులాంబు త్వజాక్షీరం దత్వాచైవ చతుర్గుణమ్. 38. తత్త్వానం వమతో రక్తం నావనం నాసికాగతే, కణ్ఠాభ్యాం యస్య గచ్ఛేత్తు తస్య కర్ణౌ ప్రపూరయేత్. 39. చక్షుస్సాన్నివిణి రక్తే తు పూరయే త్తేన చక్షుషోః, మేధ్రపాయుప్రసృతే తు తదభ్యంజనే ప్రయోజయేత్. 40. రోమకూషప్రజృతే తు వస్తికర్మసు యోవయేత్.

గరిక వేళ్లు నల్లకమలములలోని కింజల్కములు మంజిష్ఠము కూతురుబుడమ విటిగి చెక్క. వట్టివేళ్లు తుంగముపై మంచిగంధపుపాడి కవలములు వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కకర్మముచో తీసికొని వచ్చి నేతిలో వైచిపాయిపైనిబెట్టి సన్నని మంటచేసి పండవలయును. బియ్యపుకడుగు మేకపాలును నాలుగురె ట్లెక్కువగాచేర్చి పండవలయును. ఇట్లుసిద్ధముచేసిన నేతిని నోటినుండి నెత్తురుపడుచున్నయెడల త్రాగవలయును. ముక్కునుండి పడుచుండినయెడల పీల్చవలయును. చెవులలోనుండి నెత్తురు పడువానికి చెవులలో పోయవలయును. కండ్లనుండి పడుచుండినచో గన్నులలో వేయవలయును. లింగమునుండి గాని గుదస్థానమునుండి గాని రక్తము పడుచుండిన నీనేతిని వస్తికర్మలలోప్రయోగింపవలయును. రోమకూషములనుండి కారుచున్నచో నీనేతితో రుద్దకొనవలయును.

—ॐ శతావరి ఘృతము. ॐ—

శ్లో. శతావరీ దాడిమ తిలిదీకిం కాకోలిమేదే మనుకం విదారీం, పిష్టా చ మూలం ఫలపూరకస్య ఘృతం వచేత్ తీరచతుర్గుణం జ్ఞః. 41. కాసఙ్విరానానావిబంధశూలం తద్రక్తపిత్తంచ ఘృతం నిహన్యాత్.

పిల్లిపీచర దానిమ్మ చింతకాయ కారుగొలిమి మేధ మహామేధ యష్టిమధుకము నేలగుమ్మడి వీటిని తెచ్చి నూరి మాదీఫలముచేర్చి నిందులో కలిసి ఇండ్లకు నాలుగురెట్ల

పాలు పోసి నేతిని వండవలయును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నత మనఁబడును. ఇది దగ్గు జ్వరమును మలబంధమును శూలలను రక్తపిత్తగ్గుములను నశింపఁజేయును.

— ౯౭ కెండవదియును శతావరీఘ్నతము. ౯౭ —

శ్లో. శతావర్యాస్తు మూలానాం రసప్రస్థద్వయం మతమ్, తత్సమం చ భవేత్తీరం ఘృతప్రసే విపాచయేత్. 42. జీవకర్షభకా మేదా మహామేదా తక్షణ చ, కాకోలి క్షీరకాకోలి మృద్వికా మధుకం తథా. 43. ముద్గపక్షి మాషపక్షి విదారీ రక్తచండనమ్, శర్కరా మధు సంయుక్తం సిద్ధం విస్తాపయేద్భిషక్. 44. రక్తపిత్తవికారేషు వాతరక్త గదేషు చ, ఊణశు క్రేషు దాతస్యం వాజీకరణ ముత్తమమ్. 45. అంస దాహం శిరోదాహం జ్వరం పిత్తసముద్భవం, యోనిశూలం చ దాహంచ మూత్రకృచ్ఛించ నైత్తికమ్. 46. ఏతా శ్రోగా న్నిహంత్యాశు ఛిన్నా భ్రాణీనా మారుతః, శతావరీసర్ప రురం బలపఞ్చాగ్నివర్ధనమ్. 47. స్నేహ పాద స్మృతః కల్మష కల్మష స్తద్గుశర్కరే, ఇతివాక్యబలా త్నేహ పౌ ప్రక్షిప్యం పాదికం భవేత్. 48.

శ్లోపీచరసము కెండు ప్రస్థములును కెండు ప్రస్థముల పాలలోకలిపి ఒక ప్రస్థము నేతిని వండవలయును. జీవకము ఋషభకమును గంధ ద్రవ్యమును మేద మహామేదలను చేర్చి కాకోలి క్షీరకాకోలి గ్రాక్ష యష్టిమధుకము శిల్లి పెసని కారుమియు నేలగుమ్మడి రక్తచండనముకండచక్కెర తేనెవీటినికూడ వైదానియందుకలిపి నేతినిపక్వముచేసి దింప వలయును. రక్తపిత్తవికారములయందును వాతరక్తగోగములయందును క్షీణించిన వీర్యము గలవారిపట్లను ఈ నేతిని ఇచ్చినయెడల నత్యుత్తమ మగు వాజీకరణ మగును. భుజముల మంట తలమంట జ్వరము పిత్తజ్వరము యోనిశూల దప్పి మూత్రము కృచ్ఛము నను నీరోగముల నియ్యది గాలి మేఘములఁ బాఱవోలిననీతి బాఱవోలును. ఇయ్యది శతావరీఘ్నతము. బలమును కాంతిని ఆకలిని పెంపించును. నేతిలో నాల్గవభాగము కల్మషముతో సరిగా తేనెను చక్కెరను చేర్చవలయునను వాక్యముఁబట్టి నేతిలో నాల్గవభాగము కలుపుట మిగుల మంచిది.

— ౯౮ వాసాఘ్నతము. ౯౮ —

శ్లో. వాసాం సశౌఖాం సపలాశమూలాం కృత్వా కషాయం కుసుమాని చాస్యాః, ప్రదాయ కల్మష విపచేద్ధృతం తత్సక్షాద్ర మాశ్వేవ నిహంతి రక్తమ్. 49.

కొమ్మలు బెరడుతోగూడిన అడ్డసరమును కషాయమును కాచి యందులో అడ్డ సరపుపూవుల కల్కమును కలిపి అంతట నేరిని పక్వముచేసి దానిలో లేనను కలిపి తినినయెడల రక్తపిత్తముల నతిత్వరితముగా పోగొట్టును.

—ॐ కామదేవఘృతము. ౧—

శ్లో. శణస్యకోవిదారస్య వృషస్య కకుభస్య చ, కల్కాఘృత్వా త్పుష్పకల్కం ప్రథే పలచతుష్టయం. 50. అశ్వగంధాపలశతం తదర్థం గోక్షురస్య చ, శతావరీ విదారీ చ శాలివర్ణీ బలా తథా. 51. అశ్వత్థస్య చ శుంగాని పద్మబీజం పునర్నవా, కాశ్మరీపల మేత త్తు మాషబీజం తథైవ చ. 52. పృథ గ్దశపలా న్భాగాన్ చతుర్ద్విణేంభనః పచేత్, చతుర్భాగావశేషే. తు కషాయ మచతారయేత్. 53. మృద్వీ కా పద్మ కం కుప్తం పిప్పలీ రక్తచందనం, బాలకం నాగపుష్పం చ ఆత్మగుప్తాపలం తథా. 54. నీలోత్పలం శారివే ద్వే జీవనీయం విశేషతః, పృథక్కర్షణముం చైవ శర్కరాయాః పలద్వయమ్. 55. రసస్య పౌండ్రకేక్షూణా మాఢకం తత్ర దాపయేత్, చతుర్గుణేన పయసా ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 56. రక్తపిత్తం క్షుణ్ణీణం కామలాం వాతశోణితమ్, హలీమకం తథా శోధం వర్ణభేదం స్వరక్షయమ్. 57. అరోచకం మూత్రకృచ్ఛం పార్శ్వశూలం చ నాశయేత్, ఏత ద్రాజ్ఞాం ప్రయోక్తవ్యం బహ్వస్తాపురచారిణామ్. 58. స్త్రీణాం చైవానపత్యానాం దుర్బలానాం చ దేహీనాం, క్షీణానా మల్పశుక్రాణాం జీర్ణానా మల్పకేతసామ్. 59. శ్రేష్ఠం బలకరం హృద్యం వృష్యం పేయంరసాయనం, ఓజస్తేజఃకరం చైవ ఆయుఃప్రాణవివర్ధనమ్. 60. సంవర్ధయతి శుక్రం చ పురుషం దుర్బలేంద్రియం, సర్వరోగవినిర్ముక్త స్తాయసిక్తో యథాద్రుమః. 61. కామదేవ ఇతి ఖ్యాత స్సర్వరోగేషు శస్యతే,

మద్దిపూవులు క్రాంచనపుపూవులు జనుపపూవులు అడ్డసరముపూవులు వీటిలో చేసిన కల్కమును నాలుగుపలములు తీసికొని పదహారు పలముల కషాయములో కలపవలయును. అన్నేరుగడ్డ 100 పలములు పెద్దపల్లెరు 50 పలములు పిల్లసీచరు నేలగుమ్మడు కొలపొన్న

ముత్తవపులగము రావిచిగుళ్లు పద్మ బీజములు తెల్లగజ్జెరు గుమ్మడుతేగు మినుములు ఇవి యన్నియును పదేసివలముల చొప్పున తీసికొని నాలుగుద్రోణముల నీటియందు పక్వము చేసి నాలుగవపాలు నీరు బాక్టీయందునప్పుడు ఆకషాయమును దించి ద్రాక్ష పద్మాక్షము చెంగల్యవోష్టు పిప్పళ్లు రక్తచందనము కురువేరు నాగకేసరములు దూలగొండివిత్తులు నల్లకల్వలు పాలనుగంధి నల్లనుగంధి గరిక జీవకము ఋషభకముబుద్ధి కాకోలి క్షీరకాకోలి మేద మహామేద కారుమినుము కారుపెసర వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కరన్నమును కండ చక్కెర చెండుపలములును చెరకురసము ఆఘకమును తీసికొనవలయును. మఱియు నిందు నాలుగు రెట్లు పాచిబోసి పదియారుపలముల నేతని బోసి వండివలయును. ఇయ్యది కామదేవఘృతము. రక్తపిత్తమును క్షతిక్షీణము కామెర వాతరక్తము హలీమకము వాపు రంగుమారుట మాటపడిపోవుట ఆరోచకము మూత్రకృచ్ఛ్రము స్వాప్నపుశూల వీటి నన్నింటిని నాశనముచేయును. ఈశోని గాబాలకును ధనికులకును ఎక్కువగా నంతఃపురముల నంచరించు నృపులకును బిడ్డలు లేని స్త్రీలకును దుర్బలులగు నరులకును నపుంసకులకును కొద్ది పాటి వీర్యము గలవారికిని ముదుసలివారికిని దీని నీయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైనది. బలమును గలిగించును. మనోహరముగా నుండును. వీర్యము గలిగించును. రసాయనము. తాగితగినది. బలమును కాంతిని పెంపొందించును. ఆయుష్యమును ప్రాణమును వీర్యమును ఇచ్చును. దుర్బలవీర్యముగల పురుషుని వృద్ధి నొందించును. దీనిని సేవించినయెడల నీళ్లుపోసి పెంచిన వృక్షమువలె అన్నిరోగములచేత వదలిపెట్టఁబడిపెఱుగును. ఈకామ దేవఘృత మన్నిరోగములను పోగొట్టుటయందు సమర్థమైనది.

❖ సప్తప్రస్థుతము. ❖

శ్లో. శతావరీ పయో ద్రాక్షా విదారీ త్వామలై రసైః. 62.
సర్పిషాసహ సంయుక్తై స్సప్తప్రస్థం విపాచయేత్, శర్కరాపాదసం
యుక్తం రక్తపిత్తహరం పిబేత్. 63. ఉరేక్షతేపిత్తశూలే యోనివాతే
వ్యసృగ్దరే, బల్య మూర్జాస్కరం వృష్యం క్షుధాహృద్రోగనాశనమ్. 64.

పిల్లిపీచరసము పాలు ద్రాక్షరసము నేలగుమ్మడిరసము చెఱుకురసము ఉసిరికకాయలరసము వీటితోకూడ ఒక ప్రస్థము నేతనిపక్వము చేయవలయును. తఱువాత నాల్గవ పాలు కండచక్కెరను కలిపికొని తాగవలయును. ఇయ్యది రక్తపిత్తముల హరించును. రొమ్మరొప్పి పిత్తశూలము యోనివాతము ప్రదర్శనము వీటిని పోగొట్టును. బలము గలిగించును. పరాక్రమము నిచ్చును. వీర్యమును గలిగించును. ఆకలి కడుపునొప్పి మున్నగు వానిని హరించును.

—ॐ ఖండకూష్మాండకము. ॐ—

శ్లో. కూష్మాండకా త్పలశతం సుస్విన్నం నిష్కులీకృతమ్, పచే
త్రప్తే ఘృతప్రసే శనై స్తామ్రమయే దృఢే. 65. యదా మధునిభః పాక
స్తదా ఖండశతం స్యనేత్, పిష్పలీశృంగబేరాభ్యాం ద్వే పలే జీరకస్య
చ. 66. త్వగేలాపత్రమచిచధాన్యకానాం పలాఢకమ్, స్యనేచ్ఛూణీ
కృతంత్రదర్వాస్య సంఘట్టయే స్తుహుః. 67. తత్పక్ష్యం స్థాపయే ద్భాం
డే దత్వా ఊద్రం ఘృతార్థకమ్, తిద్యధాగ్నిబలం ఖాదే ద్రిక్తపిత్తి
క్షుతక్షుయా. 68. కాసశ్వాసతమ చ్ఛగ్నీ తృష్ణాజ్వరనివీడితః, వృష్యం
పునర్నవకరం బలవర్ణప్రసాధనమ్. 69. ఉరస్సంధానకరణం బృంహణం
స్వరబాధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్మితం సిద్ధం కూష్మాండకరసాయనం. 70.
ఖండామలకమానాసుసారా త్కూష్మాండకద్రవాత్, పాత్రం పాకాయ
దాతవ్యం యవా న్వా తద్రసో భవేత్. 71. అత్రాపి ముద్రయా
పాకో నిస్త్యచం నిష్కులీకృతమ్.

బూడిదగుమ్మడికాయను నూరుపలములు మెత్తగా చెక్కుతీసి ఒకకుంచము నె
య్యి బోసి అందు వానిని పోసి గట్టి రాగిపాత్రలో మెల్లగా పక్వము చేయవలయును.
లేనెలాగున పాకము కట్టినప్పుడు నూరుపలముల కండచక్కెర నందు వేయవలయును.
పిప్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ గండుగండుపలములును దాల్చినపట్ట విలకులు బాపత్ర మిరియ
ములు ధనియములు ఇవి అన్నియును అర్థపలము చొప్పునను చేర్చి చూర్ణముచేసి పైదాని
లో పడవేసి గరిఁజెత్తోమాటిమాటిక కలియబెట్టవలయును. చక్కెరగా పక్వమైన పిప్పట్ల
దానిని లేతిలో సగభాగము లేనెను పోసి కుండలో నుంచుకొని రక్తపిత్తరోగము గల
వాండు తనయాకలి ననుసరించి తినవలయును. దగ్ధశ్వాసము చీకట్లుగ్రస్తుట ఛర్ది దస్పి
జ్వరము వీటిచేత పీడింపబడినవాండు గూడ నేవింపవలయును. ఇయ్యది వీర్యమును వృద్ధి
నొందించును. శరీరమును క్రొత్తదానినిగా చేయును. బలముకాంతిని చేకూర్చును. వత్సస్థల
మును పెరిగించును. ధాతుపుష్టి నిచ్చును. స్వరమును పెంపొందించును. ఈకూష్మాండకరసా
యనముశ్విగీచేవలచే సృజింపబడినది. ఇయ్యది నిద్రోపధము. కండచక్కెర ఉసిరిక
మున్నగువానిని ఫలాదిమానములననుసరించి వండుటకొఱకు ఇయ్యవలయును. దీనిని కూడ
ను వండునప్పుడు మూసియే వండవలయును. గుమ్మడినితోఱగి చెక్కులేకుండ ముక్క
లుగా చేసి కలపవలయును.

విశేషాంశములు:—ఒక ప్రతిలో ఈ యోగమును వివరించునప్పుడు “యదామధునిభః” అన్నదానితర్వాత ఈ క్రిందిశ్లోకము అధికముగాగలదు. శ్లో. కూష్మాండ పీడనాత్తోయే నాథకేన పునః పచేత్, యుక్తస్సృజే యదాపశ్యే తదాసిద్ధేత నిక్షిపేత్.

❧ వాసఖండకూష్మాండక రసాయనము. ❧

శ్లో. పంచాశచ్చ పలం స్విన్నం కూష్మాండా త్వస్థ మాజ్యతః.
72. గ్రాహ్యం పలశతం ఖండం వాసా త్కృథాథ కే పచేత్, ముస్తా
థాత్రీ శుభా భార్జీ త్రిసుగంధై శ్చ కార్షికైః. 73. విలేయ విశ్వ థా
న్యాక మరిచై శ్చ పలాంశికైః, పిప్పలీకుడంప చైవ మధుమానీం ప్ర
దాపయేత్. 74. కాసం శ్వాసం క్షయం హిక్మాం రక్తపిత্তం హలీమ
కమ్, హృద్రోగ మప్లుపిత্তం చ పీనసం చ వ్యపోహతి. 75.

బూడిదె గుమ్మడికాయను చెక్కుతీసి ముక్కలుగాచేసి 50 పలములును, నేయి 16 పలములును, కండచక్కెర 100 పలములును తెచ్చి వీటిని 64 పలముల అడ్డపరపు కషాయములో పక్వము చేయవలయును. తుంగులుస్తలు, ఉసిరికపప్పు, తవక్షీరి, గంటు భారంగి, జాజికాయ, లవంగములు, ఏలకులు, బాపత్రి ఇవి అన్నియు నొక్కొక్క పలమును, కూతురుబుడమ శొంతి ధనియములు మిరియములు ఇవి ఒక్కొక్కపలమును, పిప్పళ్లు నాల్గుపలములు యప్పిమధుకమును అందులో చేర్చవలయును. ఇయ్యది వాసఖం డక కూష్మాండ మనఁబడును. దగ్గు శ్వాసము క్షయ వెక్కిళ్లు రక్తపిత্তము హలీమకము హృద్రోగమును అప్లుపిత్రమును పీనస మున్నగువారి నన్నిటిని పోగొట్టును.

విశేషాంశములు:—ఈయోగములోగూడ “పిప్పలీ కుడపమ్” అన్నశ్లోకము తర్వాత సీక్రిందిగ్రంథభాగ మధికముగా గలదు. శ్లో. వితచ్యుర్ద్రికృతం తత్ర దా ర్వాప్యసంఘట్టయేత్పునః, తద్యథాగ్నిబలంఖాదే ద్రక్తపిత్రక్షతక్షయీ, వృష్యం పున ర్నవ కరం బలవర్ణకరంచ రిత్.

❧ వాసాఖండకరసాయనము. ❧

తులూ మాదాయ వాసాయాః పచే దప్యగుణే జలే, తేన పాదా పశేషేణ పాచయే దాథకం భిషక్. 76. చూర్ణానా మభయానాం చ ఖండా చ్ఛుద్ధం తథా శతమ్, ద్వే పలే పిప్పలీచూర్ణా త్సిద్ధశీతే చ మా

క్రీ.శా. 77. కుడపం పలమాత్రం తు చాతుర్జాతం సుచూర్ణితమ్, క్షి
ప్త్యా విలోడితం ఖాదే ద్రక్షపిత్తి క్షతక్షయీ. 78. కానశ్వాసపరీత
శ్చ యక్షణా చ ప్రపీడితః,

నూరుపలముల అడ్డుపరచమును తెచ్చి ఎనిమిదిరెట్లు నీళ్లుపోసి వండి నాల్గవభాగము మిగులుండగా కరకకాయ 64 పలములు కలకండ్ 100 పలములు పిప్పళ్లు రెండు పలములు వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసి పైదానియందు కలిపి పక్వమైన పిమ్మట చల్లార్చి తేనె 8 పలములు దాల్చినపట్టు ఏలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము ఒకపలమును వేసి కలిపి రక్తి తగ్గింపులును తుతక్షయమును భక్షింపవలయును. దగ్ధ శ్వాసలచేత బాధపడువాండును తుయరొగియును కూడ భక్షింపవలయును.

❧ ఖండ కాద్యలోహము. ❧

శ్లో. శతా వరీ చ్చిన్నరుహా వృషముండతికా బలాః. 79. తాల
మూలీ చ గాయత్రీ త్రిఫలాయా వచ స్తథా, భార్గీ పుష్కరమూలం
చ పృథ క్వంచపలాని చ. 80. జలద్రోణే విపక్తవ్యం అష్టమాంశావశే
పితమ్, దివ్యాషధహతస్యాపి మాక్షి కేణ హతస్య వా. 81. పలద్వా
దశకం దేయం రుక్తతాహస్య చూర్ణితమ్, ఖండతుల్యం ఘృతం
దేయం పలపోడశికం బుధైః. 82. పచే త్తామ్రమయే పాత్రే గుడపా
కో యథామతిమ్, ప్రస్థార్థం మధునో దేయం శుభాశ్శజతుకం త్వ
చం. 83. శృంగీ విడంగం శృష్ణా చ శుంఠ్యజాజీ పలంపలం, త్రిఫలా
ధాన్యకం పత్రం ద్వ్యక్షం మరిచకేశరమ్. 84. చూర్ణం దత్వా సుమ
ధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, యథాకాలం ప్రయుంజీత బిడాలప
దకం తతః. 85. గవ్యక్షీరానుపానం చ సేవ్యం మాంసరసం పయః,
గురువృష్యానుపానాని స్నిగ్ధం మాంసాదిబృంహణం. 86. రక్తపిత్తం
క్షయం కాసం పక్తిశూలం విశేషతః, వాతరక్తం ప్రమేహం చ శీత
పిత్తం వమిం క్షమం. 87. శ్వయంధుం పాండురోగం చ కృష్ణం స్త్రీయో
దరం తథా, ఆనాహం రక్తసంస్థానం చామిషిత్తం నిహంతి చ. 88.

చాక్షుషం బృహణం వృష్యం మాంగల్యం ప్రీతివర్ధనం, ఆరోగ్యం పుత్రదం శ్రేష్ఠం కామాగ్నిబలవర్ధనం. 89. శ్రీకరం లాఘవకరం ఖండ కాద్యం ప్రకీర్తితమ్.

పెద్దపిల్లిపీచర, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, ఋషభము గంధద్రవ్యము, తెల్లబోడ తరము, ముత్తవపులగము, నేలతాడి, త్రిఫలములు, గంటుభారంగి, పుష్కరమూలము వీనిని 5 పలముల చొ॥ తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో నుంచి వండవలయును. అనీటిలో నెన్నిదవభాగము మిగిలియుండఁగా దివ్యోపధములచే శుద్ధిచేసినది గాని మాక్షికముతో శుద్ధిచేయఁబడినది గాని యగు దుక్కలోహమూర్ణమును [అనగా నయస్కాంతమును, లేక ఉష్ణభస్మమును] 12 పలములును, కండచక్కెరతో సమానముగా 4 పలములు నేతని పోయవలయును. ఆపిమ్మట రాగిపాత్రములో బెల్లమును పా-ము పట్టురీతిగా పక్షము చేయవలయును. తేనె రి పలములును తవక్షీరి, శిలాజిత్తు, లవంగపుపట్ట, వృషభ మను గంధద్రవ్యము, వాయువిదంగములు, పిప్పళ్లు, శొంతి, జీలకఱ్ఱ వీటిని ఒక్కొక్కపల మును, త్రిఫలములు, ధనియములు, తాడిశపత్రి, మిరియములు, నాగకేసరము వీని నరర ధ్రువమును తెచ్చి కలిసి మార్చముచేసి చక్కగా వస్త్రకాళితమును పట్టి, నున్ననికుండలో పెట్టి నుంచవలయును. పిదప కాలానుసారముగా తులమంత నువయోగింపవలయును. దీనిపై ఆవుపాలతోటి అనుపానమును మాంసరసము పాలు నేవింపవలయును. గొప్ప వియమును బలకరము లగు ననుపానముల నీయవలయును. చమరుకల మాంసాదిపదార్థముల బెట్టవలయును. ఇయ్యది గత్తపిత్తమును క్షయము దగ్గును విశేషముగా పార్శ్వ పునొప్పిని మేహమును శీతపిత్తమును జీల పోటు అప్లపిత్తమును వీనిని నశింపఁజేయును. కన్నులను హితకరము. ధాతువును వృద్ధి పొందించును. వీర్యమును కలుగఁజేయును. సౌందర్యము నిచ్చును. సంతోషమును పెంచును. ఈఖండఖాద్యము ఆరోగ్యకరము. పుత్రులఁ గల్గించును. శ్రేష్ఠము. కామమును బలమును పెంపొందించును. శోభనిచ్చును. చులకదనము నిచ్చును అని కొనియాడఁబడినది.

—ॐ ఛాగమాంసాదిపద్యములు. 90—

శ్లో. ఛాగం పారావతం మాంసం తిత్తిరి కృకరా శృశాః. 90. కురంగాః కృష్ణసారా శృ తేషాం మాంసాని యోజయేత్, నారి కేళప యఃపానం సునిష్ణాకవాస్తుకం. 91. శుష్కమూలకజీరాఖ్యంపటో లం బృహతీఫలం, ఫలం వార్తాకుపక్వామ్రం ఖర్జూరం స్వాదు దాడి మం, 92. క కారపూర్ణకం యచ్చ మాంసం చానూపసంభవం, వర్జ

నీయం విశేషేణ ఖండఖాద్యం ప్రకర్వతా. 93. లోహంతరవ దత్తా
పి పుటనాదిక్రియేష్యతే, య చ్చ పితృజ్వరే ప్రోక్తం బహి రస్తశ్చ
భేషజం. 94. రక్తపితృ హితం తచ్చ క్షీణక్షతహితం చ యత్.

మేకమాంసము, పావురపుమాంసము, తిత్తిరిపిట్టమాంసము, గోరువంక, కుండేలు,
లేళ్లు వీనియొక్క మాంసములు ఈయవచ్చును. కొబ్బరినీళ్లు, చెంచలికూర, చక్ర
వర్తికూర, ముల్లంగి, జీలకఱ్ఱ, పొల్లకాయ, పెద్దగుమ్మడి, వంకాయ, మామిడికాయ,
ఖర్జూరము, తియ్యదానివ్వుపండ్లు, కారపూర్వకమగు నన్నిపదార్థములు, మెట్టప్రదేశ
ములలోని జంతువుల మాంసము వీనిని ఖండకాద్యమును భక్షించువారలు ప్రయత్నపూ
ర్వకముగా వదలిపెట్టవలయును. ఇది లోహములకువలెనే ఇచ్చటకూడ పుటపాకము
మున్నగువాని జేయుట చాల మంచిది. పితృజ్వరముల కొఱకు పైకిని లోపలికిని చెప్పిన
యౌషధములనే రక్తపితృజ్వరములచే బాధపడువానికి గూడ చేయవలయును. ఇట్లులే
క్షీణక్షతరోగులకు గూడ నీయవలయును. ఇయ్యది హితము అగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రక్తపితృధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౦. రాజయక్షాధికారము.

శ్లో. త్సయరోగములందు కాల్యాని ప్రయోగములు. ౧౦

శ్లో. శాలిషష్టిక గోధూమ యవముద్గాదయ శృభాః, మద్యాని జాంగలాః పక్షిమృగా శ్శస్తా విశుష్యతాం. 1. శుష్యతాం క్షీణ మాంసానాం కల్పితాని విధానవిత్, దద్యాత్ప్రవాదమాంసాని బృంహణాం విశేషతః. 2. దోషాధికానాం వమనం శస్త్రతే సవిరేచనం, స్నేహస్వేదోపపన్నానాం స్నేహనం యన్న కర్షణమ్. 3. శుద్ధకోష్ఠస్య యుంజిత విధిం బృంహణదీపసమ్, శుక్రాయత్తం బలం పుంసాం మలాయత్తం హి జీవితమ్. 4. తస్మాద్వత్సేన సంగ్రహ్యే ద్యక్షిణో మలరేతసీ, సపిప్పలీకం సయవం సకులుత్తం సనాగరం. 5. దాడిమామలకోపేతం సిద్ధ మాజరసం పిబేత్, తేన షడ్వినివర్తంతే వికారాః పీనసాదయః. 6. రసే ద్రవ్యాంబుపేయావ త్సుపశాస్త్రవశా దిహ, పలాని ద్వాదశ ప్రస్తే ఘనేథ తనుకే తు షట్. 7. మాంసస్య వటకం కుర్యాత్పల మచ్చతరే రసే, ధన్యాక పిప్పలీ షిశ్వాదశమూలిజలం పిబేత్. 8. పార్శ్వశూల జ్వరశ్వాస పీనసాదినివృత్తయే, అశ్వగంధామృతాభీరుదశమూలీ బలావృషాః. 9. పుష్కరాతవిషే ఘ్నంతి క్షయం క్షీరరసాశినః.

పరిబియ్యము, అరుమాసములకు పండ్లడిభాగ్యము గోధూమలు యవలు పెసలు మున్నగు ధాన్యములును మద్యములు అడవిబాతులకు పక్షులు మృగములు మున్నగువాని మాంసములును విశేషముగా త్సయరోగికి ఉత్తమములగు పద్యములు. క్షీణించుచున్న వారలకు ఎండిన మాంసము గలవారలు ఆగు త్సయరోగులకు మాంసము తినెడి బాతిలో చేరిన మృగముల మాంసమును వైద్యుండు ఇప్పించుచుండవలయును. విశేషముగా వీర్యకారకము లగు పదార్థముల నియ్యవలయును. దోషాధిక్యము గలవారలకు వాంతు లగుటకు విరేచనములకు మందు నీయవలయును. చమరు, చెఱుట వీటిచేత కలిగిన రోగులకు స్నేహనము చేయింపవలయును. కాని వటిపిడి కలుగునట్లు చేయింపరాదు. కోష్ఠములు బిగి

చినవారికి బృంహణదీపనములను గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. ఏలయనగా పురుషులకు బలము వీర్యము ననుసరించి యుండును. జీవితము మలము ననుసరించి యుండును. ఈ కారణమువలన త్నయరోగులకు ప్రయత్నపూర్వకముగా మలమును వీర్యమును కాపాడుచుండవలయును. పిప్పళ్లు కొడిసెపాలయవలయు ఉలవలు శొంఠి దానిమ్మరసము ఉసిరిక వీటితోటి పక్వముచేయఁబడిన మేకమాంసపురుషమును త్రాగింపవలయును. ఇద్దానిచేత పీనస మొదలగు నారువికారములు నశించును. రసమునందు ద్రవ్యములను నీటిని పానకములలోవలెనే నూపకాత్మము ననుసరించి ప్రస్తపరిమాణజలమునకు ౧౨ పలములు చేర్చవలయును. గట్టిగా చేయవలసియున్న నిట్లు చేయవలయును. చల్పనగా చేయవలసినచో నారుపలములను మాత్రమే చేర్చవలయును. పరిశుద్ధము చేసిన రసములో ఒక పలమంతగా మాంసమునునూరి కలిపివేయవలయును. ధనియములు, పిప్పళ్లు, శొంఠి, దశమాలములు వీటియొక్క కషాయమును త్రాగవలయును. అశ్వగంధ (పెన్నేరు) తిప్ప తీగ పిల్లపీచర దశమాలము ముత్తువపులగము పృషభక మనుగంధద్రవ్యము అడ్డపరము పుష్కరమాలము ఆతివస వీటియొక్క చూగమును పాలను మాంసపురుషమును నేవించినయెడల త్నయరోగములు నశించి పోవును.

—౧౧ దశమాల సలితాదిప్రయోగము. —

శ్లో. దశమాల బలా రాస్నా పుష్కరసురదారు నాగరైః
కర్ణధితమ్, పేయం పార్శ్వంసశిరోరుక్ త్నయకాసాదిశాంతయే స
లిలమ్. 10. కకుభత్వజ్నాగబలా వానరబీజాని చూర్ణితంపయసి, పక్వం
ఘృతమధుయుక్తం ససితం యత్ప్రాదికాసహరమ్. 11. పారావత కపి
చ్ఛాగ కురంగాశాం పృథక్పృథక్, మాంసచూర్ణ మజాతీరం వీతం
యత్తహరం పరం. 12. ఘృతకుసుమసారలీఢం త్నయం త్నయం నయ
తి గజబలామూలం, దుగ్ధేన కేవలేన తు వాయసజంఘాని పీతైర్వివ. 13.
కృష్ణాద్రాక్షాసితాలేహః త్నయహః క్షౌద్రతైలవాన్, మధుసర్పిర్యుతో
వాశ్వగంధా కృష్ణాసితోద్భవః. 14. శర్కరా మధుసంయుక్తం సవసీతం
లిహన్ త్నయీ, క్షీరాశీ లభతే పుష్టి మశ్నుతే చాజ్యచూషీకే. 15.

దశమాలములు ముత్తువపులగము సన్నరాస్త పుష్కరమాలము దేవదారు శొంఠి వీటి నన్నిటిని కషాయమును కాచి త్రాగవలయును. ఇయ్యది పార్శ్వపునొప్పి తలనొప్పి త్నయ దగ్గు మొదలగువానిని శాంతి పొందించును. మద్దిపట్ట కీర నాగబల దూలగొండితులు వీటిని చూర్ణముచేసి పాలలో చక్కఁగా కాచి, నెయ్యి లేన

వీనితో కలిపి కండచక్కార కలిపి భక్షించినయెడల త్షయరోగము మున్నగు రోగములను దగ్గును నశింపచేయును. పావురము కొంత మేక లేడి వీటిమాంసమును వేరువేరుగా చూర్ణముచేసి మేకపాలతో కలిపి పుచ్చుకొనవలయును. ఇందువలన త్షయరోగము నశించును. నేయి జాజికాయ నాగకేసరములు నాగబల చూర్ణించి వీటిని న్నిడిని కలిపి సూరవలయును. లేకున్న నేరుగా కలిపి త్రాగినయెడల కాకజంఘ (క్షయరోగము) నశింపచేయును.

పిప్పళ్లు ద్రాక్ష కలకండ లేనె వీటితో చేసిన లేహము త్షయరోగములను నశింపచేయును. లేకపోయినచో అశ్వగంధ పిప్పళ్లు కలకండ నేయి వీటితో చేసిన లేహమైనను త్షయరోగములను నశింపజేయును. కండచక్కారలోను లేనెలోను నవనీతమును కలిపికొని నేవనచేయుచు పాలతోటి యన్నమును తినువా రగు త్షయరోగులు బలము నొందగలరు. ఇయ్యోషధమునందు (అనగా దీనిని నేవించుకాలమునందు) నేతిని లేనెను ఎక్కువగా భక్షింపరాదు.

— సితోపలాదిలేహము. ౧౬ —

శ్లో. సితోపలా తు గోక్షీరీ పిప్పలీ బహులా త్వచః, అస్త్యై దూర్ధ్వం ద్విగుణితం లేహయేత్ ఔద్రస్పిషా. 16. చూర్ణితం పాశయే దేత చాచ్చిసకాసక్షయాపహమ్, సుప్తజిహ్వ రోచకిన మల్బాన్నిం పార్శ్వశూలినమ్. 17. హస్తపాదాంసదా హేషు జ్వరే రక్తే తథోర్ధ్వగే.

కండచక్కార 16 భాగములు, తవక్షీరి 8 భాగములు, పిప్పళ్లు 4 భాగములు, ఏలకులు 2 భాగములు, అవంగపుపట్ట ఒకభాగము వీని నన్నిటిని కలిపి చక్కగా నూరి లేనెలోను కలిపి నేవింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసము, దగ్గు, త్షయరోగము నశింపజేయును. మఱియును నాలుక మొద్దుబారియుండుట, అగోచకము, అగ్నిమాంద్యము, పార్శ్వపునొప్పి, ఊరోగములను పోగొట్టి చేతులు, కాళ్లు, భుజములు మున్నగువిమందునప్పుడును జ్వరమునందును ఊర్ధ్వగత మగు రక్తపిత్తమునందును హితమును కలిగించును. ఇయ్యది సితోపలాదిలేహ మనబడును.

— అవంగాద్యచూర్ణము. ౧౭ —

శ్లో. అవంగ తక్కిల ముఖీభచందనం నతం సనీలోత్పలజీరకం సమమ్, తృటి స్సకృష్ణాగురుభృగకేసరం కణాసవిశ్వానలదం సహంబుదమ్. 18. అహింద్రజాతీఫలవంశలోచనా సితాష్టభాగం సమసూక్ష్మ చూర్ణితమ్, సురోచనా తర్పణ మగ్నిదీపనం బలప్రదం వృష్యతమం

త్రిదోషసత్, 19. ఉరోవిబంధం తమకం గళగ్రహం సకాసహిక్కా-
రుచియత్తపీససమ్, గ్రహణ్యతీసార భగందరార్బుదం ప్రమేహగుల్తాం
శ్చ నిహంతి సజ్వరాన్. 20.

లవంగములు, తక్కిలములు, వట్టివేళ్లు, రక్తచండనము, నల్లగల్వలు, జీలకఱ్ఱ,
ఏలకులు, నల్లజీలకఱ్ఱ, అగరు, దాల్చినపట్ట, నాగకేసరములు, జటామాంసి, పిప్పళ్లు, శొంఠి,
తుంగము స్తుం, నాగకేసరములు, జాజికాయ, కంకుమపువ్వు, తవక్షీరి వీని నన్నిటిని
సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. ఇందులో కలకండను ఎనిమిదిభాగములు
చేర్చి అన్నిటినిచూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణము రుచిని పుట్టించును. తృప్తిని
గలిగించును. ఆకలిని పుట్టించును. బలము నిచ్చును. నీర్వమును వృద్ధినింపించును. మఱి
యును త్రిదోషములను నశింపజేయును. చిన్ననొప్పి తమకము శ్వాసము గళగ్ర
హము దగ్గర వెక్కిళ్లు అరుచి త్తయగోగము పీనస గ్రహణి అతిసారము భగంధరోగ
ము అర్బుదరోగము మేహరోగము గుల్తవాధిభుజ జ్వరము మున్నగువానిని నశింపజే
యును. ఇయ్యదియే లవంగాద్యచూర్ణ మని చెప్పబడును.

❖ తాడిశచూర్ణము. ❖

శ్లో. తాళీసపత్రం మరిచం నాగరం సిప్పలీ శుభా, యథోత్త
రం భాగవృద్ధ్యా త్వగేశే చార్ధభాగికే. 21. పిప్పల్వస్తగుణా చాత్ర ప్ర
దేయా సితశర్కరా, శ్వాసకాసారుచిహరం తచ్చూర్ణం దీపనం పరం.
22. హృత్పాండుగ్రహణీరోగ స్తీహశోషజ్వరాపహం, ఛర్ద్యతీసారశూ
లఘ్నం మూఢవాతానులోమనం. 23. కల్పయేద్ధుటికాం చైత చూర్ణం
పక్త్వా సితోపలం, గుటికాహృగ్నిసంయోగా చూర్ణాల్లఘుతరాస్తనై
తాః. 24. పైత్తికే గ్రాహయం త్యేకే శుభయా వంశలోచనామ్.

• తాడిశపత్ర ఒక భాగము, మిరియములు 2 భాగములు, శొంఠి 2 భాగములు,
పిప్పళ్లు నాలుగుభాగములు, తవక్షీరి 5 భాగములు, ఏలకులుదాల్చినపట్ట అగరార్థభాగము,
పిప్పళ్లు 8 భాగములు మఱియు నిందులో తగినట్లు తెల్లచక్కెర కలిపి చూర్ణమును చే
యవలయును. ఈచూర్ణము శ్వాసము దగ్గర అరుచి వీటిని హరించును. చక్కగా జఠ
రాగ్నిని దీపింపజేయును. హృద్రోగము పాండురోగము గ్రహణి పీనసరోగము
శోషజ్వరములను హరింపజేయును. మఱియును ఛర్ది అతిసారము శూల వీనినిగూడ హరిం
చును. మూఢవాతము ననుకూలముగా త్రిప్పును. కలకండను పాకముచేసి దానిలో
నీచూర్ణమును కలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. ఈమాత్రలు నిష్ఫలైక చూపినందువలన

చూర్ణముకంటెను లేలికవి యగుచున్నవి. అనేకులు వైద్యులు పితృమువలనఁ బుట్టిన క్షయరోగములలో నీచూర్ణమును వాడియున్నారు. మూలమునందు శుభయా అని చెప్పినందున వంశలోచన అని అర్థము చేసికొనవలయును. ఇయ్యదియే తాడిశచూర్ణ మనఁబడును.

— వింధ్యవాసియోగము. —

శ్లో. శృంగార్జునాశ్వగంధా నాగబలా పుష్కరాభయా చ్ఛిన్న
రుహాః, తాలీసాదినమేతాః లేహ్య మధుసర్పిభ్యాం యక్షహరాః. 25.
మధుతాప్య విడంగాశ్చ జతులోహ ఘృతాభయాః, ఘ్నంతి యక్షాణ
మత్యుగ్రం సేవ్యమానా హితాశినా. 26. వ్యోషం శతావరీ త్రిణి
ఫలాని ద్వే బలే తథా, సర్వామయఃకరో యోగః సాయం లోహగ
జోన్మితః. 27. ఏష వక్షఃక్షతం హంతి కంఠజాం శృంగదాం స్తథా,
రాజయక్షాణ మత్యుగ్రం బాహుస్తంభ మథార్దితం, 28.

కర్కాటకశృంగి, మద్దిపట్ట, పెన్నేరుగడ్డ, నాగబల, పుష్కరమూలము, కరక
కాయ, తిప్పతీగ, తాడిశపత్రి, మిరియాలు, శొంఠి, పిప్పళ్లు, తపక్షిరి, దాల్చినచెక్క
విలకులు వీనినిచేర్చి చూర్ణించి కలిపి ఈయాషధులయందు ముందు చెప్పిన తాడిశపత్రి
చూర్ణముతోచేసిన బొప్పెనికలిపి తేనె, నేయిలకూడ నందు చేర్చి భక్షించినచో క్ష
యరోగములు నశించి పోగలవు. తేనె, వాయువిడంగములు, శిలాజిత్తు, లోహభ
స్మము, నేయి, కరకకాయ వీటిని లేహముచేసి భక్షించుచు హితకరముగా భోజనమును
చేయవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల అతిభయంకరములైన క్షయరోగములను కూడ
నశింపఁజేయును. శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, పిల్లిపీచర [దీనినే కొందఱు చల్లగడ్డ
యందురు.] త్రిఫలములు నాగబల ముత్తపపులగము లోహభస్మము వీటితో చేయఁ
బడు యోగము అన్నివిధములైన రోగములను హరింపఁజేయును. ఇయ్యది బొమ్మనొప్పి
గొంతుసంబంధము లగు నన్నిరోగములను పోగొట్టును. మఱియును మిక్కిలి భయంక
రము లగు క్షయరోగములను చచ్చుటను అర్దిత మను రోగమును హరించును. ఇయ్యది
వింధ్యవాసియోగ మనఁబడును. దీనినే కొందఱు శృంగార్జునవాది యోగ మందురుట.

— రసేంద్రగుటిక. —

శ్లో. కర్షః శుద్ధరసేంద్రస్య స్వరసేన జయార్ద్రయోః, శిలా
యాం ఖల్వయే త్తావ ద్యావ త్పిండం ఘనం తతః. 29. జలకర్ణా కాక
మాచీ రసాభ్యాం భావయే త్పునః, సాగంధికఫలం భృంగస్వరసేన

విభావితం. 30. చూర్ణితం రససంయుక్త మజాక్షీర పలద్వయే, ఖల్వితం
ఘనపిండం తు గుటీం స్విన్నకలాయవత్. 31. కృత్వాదా శివ మభ్య
ర్ష్య ద్విజాతీ స్పరితోవ్య చ, జీర్ణాన్నో భక్షయే దేకాంక్షీరమాంసర
సాశనః. 32. సర్వరూపం క్షయం కాసం రక్తపిత్త మరోచకం, అపి
వైద్యశతై స్త్యై మప్లుపిత్తం నియచ్ఛతి. 33.

యథావిధిగా శుద్ధిచేసిన పాదరసము ఒకకర్ణము తెచ్చి ఖల్వములో వేసి తక్కి
లిరసము అల్లపురసముల నందుచేర్చి చక్కగా నూరవలయును. బాగుగా ముద్దగట్టు
వఱి కిట్లు నుద్దింపవలెను. చాగమట్టరసమునందు మఱల దానిని భావనచేయవలయును.
తఱువాత ఏలకులు లవంగపట్ట జాపత్రి నాగకేసరములు వీటిని చూర్ణమును ఒకపల
మునందు కలిపి గుంటకలగి రావలసిననుండు భావన కట్టవలయును. ఆపిమ్మట చూర్ణము
ను చేసి మేకపాలు రెండుపలముల తెచ్చి వానితో చక్కగా మద్దింపవలయును. గట్టి
గానై ఉండకట్టునంతఱి కిట్లు మద్దించి సెనగగింజ లంతంత మాత్రలను చేసికొని మొ
దట నీశ్వరుని పూజించి, బ్రాహ్మణుల సంతోషపెట్టి అన్నము జీర్ణమైన పిమ్మట ఒకమా
త్రను తినవలయును. పాలు మాంసపురసమును భుజింపవలయును. ఈమాత్రలు అన్ని
విధములగు క్షయ దగ్గు రక్తపిత్తము ఆరోచకము మున్నగువానిని వందఱతఱబడి
వైద్యులు చికిత్సచేసి సాధింపనేరక పడలిపైచిన ఆప్లుపిత్తములను తొలగించును.
ఇయ్యది రసేంద్రగుటిక యనఁబడును.

— ౧౧ ఏలాదిమంథము. —

శ్లో. ఏలాజమోదామలకాభయాక్ష గాయత్రినింబాశనశాలసా
రాన్, విడంగభల్లాతకచిత్రకాం శ్చ కటుత్రికాంభాదసురాష్ట్రికా
శ్చ. 34. పక్త్యా జలే తేన పచేత్తు సప్తి స్తస్మిన్సుసిద్ధే త్వవతారితే
చ, త్రిగళత్పలా న్యత్ర సితోపలాయా దద్యాత్తు గోక్షీరపలాని ష
ట్పు. 35. ప్రథిగ్ఘృతస్య ద్విగుణం చ దద్యాత్ ఔద్రం తతో మంథ
హతం నిదభ్యాత్, పలంపలం స్రాత రతో లిహే చ్చ పశ్చాత్పిబేతక్షీర
మతంద్రిత శ్చ. 36. ఏత ద్ధి మేధ్యం పరమం పవిత్రం చక్షుష్య మా
యుష్య తమం తథైవ, యత్క్షౌణ మాశు వ్యవహంతి శూలం పాండ్వా
మయం చాపి భగందరం చ. 37. న చాత్ర కించి త్వనినర్జనీయం రసా
యనం చైత దుపాస్యమానం.

ఏలకులు, వామము, ఊసిరిక, కరక, తాడి, చండ్రచెక్క, వేపచేప, వేగిస చేప, మద్దిచేప వీటియొక్కరసమున్ను, వాయువిడంగములు, జీడివిత్రనములు, చిత్రమూలము, శొంఠి, మిరియములు, శివభృగ్గు, తుంగముద్దలు, తొవరిమన్ను వీనిన్నింటి కషాయము చేసి ఆకషాయమునందు నేతిని పోసి పక్వముచేసి నేయి పరిశుద్ధముగా సిద్ధమైనప్పుడు పొయినుండి దింపి 30 పలముల కలకండనందులో చేర్చిరి పలముల తవక్షీరిని కూడ నందు కేయవలయును. 16 పలముల ప్రమాణములో చాడుగట్లు లేనెను కలిపి పిష్టుట కవ్వముతో చిల్లకవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన ఈనూపదమును ప్రాశాకాలములలో లేచి పలము చొప్పున నేవింపవలయును. తఱునాత మెల్లగా పాలనుకూడ త్రాగుచుండనలయును. ఈమంథము పరిశుద్ధమైనదియును మిగుల పవిత్రమైనదియు నై యున్నయది. ఇది నేత్రములకు దిగ్యామృతము. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. క్షయగోగమును శూలగోగమును పాండుగోగమును తత్తణుమే నశింపజేయును. భగంధరగోగములఁ గూడ నవహరించును. ఈమంథములో పరిహరింపఁదగిన (అనగా పాణవేయఁదగు) పదార్థమేదియును లేదు. ఈరసాయనము నేవింప తగినది. ఇయ్యది ఏలాదిమంథమును రసాయన మనఁబడును.

— సర్పిర్గుడము. —

శ్లో. బలా విదారీ హ్రస్వా చ పంచమూలీ పునర్నవా, పంచానాం క్షీరవృక్షాణాం శుంగా ముష్ణ్యంశికాః పృథక్. 38. ఏషాం కషాయే ద్విక్షీరే ఐదార్యా జరసాంశికే, జీవనీయైః పచేత్కలైర్న రక్షమాత్రైః ఘృతాథకం. 39. సితాపలాని పూతే చ శీతేద్వాత్రింశ దానపేత్, గోధూమపిప్పలీవాంశీ చూర్ణం శృంగాటకస్య చ. 40. సమాక్షికం కాడవికం తత్సర్వం ఖజనూర్ఘటం, స్త్రావనం సర్పిర్గుడా స్ఫోత్యా భూర్జపత్రేణ వేష్టయేత్. 41. తాన్ద్ర్యా సలికాన్ క్షీరం మద్యంచాను పిబేత్క. ఫే, శోషే కాసే క్షతక్షీణే శ్రమస్త్రీభారకర్షితే. 42. రక్త నిష్ఠినసే తాపే వీససే చోరసి స్థితే, శస్త్రాః పార్శ్వశిరశ్శూలే భేదే చ స్వరవర్ణయోః. 43. క్వాఢ్యే త్రయోదశపలే ద్రవ్యాల్పత్వభయా జ్వలం, అష్టగుణం క్వాథసమో విదార్యాజరసో పృథక్. 44. కేచి ద్యధోక్తక్వాఢ్యే తు క్వాథం ఘృతసమం జగతి.

మత్తపవులగము నేలగుమ్మడు లఘుపంచమూలములు శొంఠి గల్లేరుక్షీరవృక్షపంచకము, అనఁగా జావ్వి మణ్ణిరావి మేడిదిరిసెలు వీటిచిగుటాకులు మొగ్గులు వీటిని ఒక్కొక్క

టియునొక్కొక్క పిడికెడు చొప్పున వేటువేటుగా తీసికొనవలయును. పిమ్మట వీనిని క
షాయముపెట్టి ఆక షాయమునందు పెండురెట్ల పాలుకలిపి నేలగుమ్మడుయొక్కయును మే
కమాంసముయొక్కయు రసమును కలిపి దానియందు మేద మహామేద కాకోలి మొద
లగువానిని ఒక్కొక్కక్క ము చొ॥ తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి 64 పలముల నేతిని అం
దుపక్వము చేయవలయును. చక్కగా పక్వమైనపిమ్మట ద.సి చల్లార్చి వడియకట్టి
అందులో 32 పలముల కలకండను కలిపి తఱువాత గోధుమలు విప్పళ్లు తవక్షిరి వీ
టిని చూర్ణమును చేసి ఆచూర్ణమును తేనెను 14 పలములచొప్పున కలవవలయును.
తఱువాత వీని నన్నింటిని చక్కగా చిలికి ఒక్కొక్కపల మంత కుడుములను చేసి
భుజపత్రపుటాకులో చుట్టి పెట్టవలయును. ఇట్టి కుడుములలో నొక్కొక్కటి చొ
ప్పున ప్రతిదినమును తిని ఆమీదట పాలను గాని మద్యమును గాని త్రాగుచుండవ
లయును. కఫరోగమునందును శోషము అనగా తయయందును తృతీయామయందు
ను పరిశ్రమలు బరువుమోయుట స్త్రీసంగమము ఇట్టివానిచేత నాకర్షింపఁబడిన వాని
యందును రక్తచ్ఛర్దలలోను జ్వరమునందును వీనసయందును ఎదురుతొమ్మలోని కూ
లలయందును పార్శ్వపునొప్పలవిషయమునను తలనొప్పియందును స్వరభేదము మాటల
మార్పు మున్నగువానియందును ఈకుడుము లత్యుత్తమముగా గుణము నిచ్చునని చెప్పఁ
బడినవి. పదమూఁడుపలముల కషా పువు వస్తువులు స్వల్పమగు నేమో? యనుశంక యున్న
చో వీటి నెన్నిదిరెట్లుగా గ్రహింపవలయును. కషాయముతో సమముగా నేలగుమ్మడు రస
మును మేకమాంసపు రసమును వేరు వేరుగా తీసికొనవలయును. కొందఱు వైద్యులు పై
చెప్పిన కషాయవస్తువులలో నేటితో సమముగా కషాయముగూడ నుండవలయు నని
చెప్పిరి.

❖ చ్యవనప్రాశము. ❖

శ్లో. బిల్వోగ్నిమంథస్యానాక కాశ్శర్మః పాటలీ బలా. 45.
పర్ణ్య శ్చతస్రః పిప్పల్యః శ్వదంష్ట్రా బృహతీద్వయం, శృంగీతామ
లకీ ద్రాక్షా జీవంతీ పుష్కరాగురు. 46. అభయా సామృతా ఋద్ధి
ర్జీవకర్షభకా శరీ, ముస్తం పునర్నవా మేదా సూక్ష్మ లోత్పలచందనే.
47. విదారీ వృషమూలాని కాకోలీ కాకనాసికా, ఏషాం పలోన్మితా
న్భాగాన్ శతాన్యామలకస్య చ. 48. పంచ దద్యా త్త దైకథ్యం
జలద్రోణీ విపాచయేత్, జ్వత్వా గతరసా న్యేతా న్యౌషధా న్యథ
తం రసం. 49. త చ్ఛామలక మృద్ధృత్య నిష్కులం తైలసర్పిషోః.

పలద్వాదశకే భృష్ట్యా దత్వా చాథతులాం భిషక్. 50. మత్స్యండి
కాయాః పూతాయాః లేహవ త్సాధు సాధయేత్, షట్పలం మధున
శ్చాత్ర సిద్ధశీతే ప్రదాపయేత్. 51. చతుష్పలం తు గోక్షీర్యాః పిష్ప
ల్యా ద్విపలే తథా, పల మేకం నిదధ్యా చ్చ త్వగేలాపత్ర కేసరాత్.
52. ఇ త్యయం చ్యవనప్రాశః పర ముక్తో రసాయనః, కాసశ్వాసహర
శ్చైవ విశేషేణోపదిశ్యతే. 53. క్షీణక్షతానాం వృద్ధానాం బాలా
నాం చాంగవర్ధనమ్, స్వరక్షయ మురోరోగం హృద్రోగం వాతశోణి
తమ్. 54. పిపాసాం యూత్ర శుక్రస్థా దోషాం శ్చైవ వాపకర్షతి, అస్య
మాత్రాం ప్రయుంజీత యో పరుంధ్యా న్నభోజనం. 55. అస్య ప్రయో
గా చ్యవనః సువృద్ధో భూ త్పున ర్యవా, మేధాం స్ఫులిం కాంతి
మనామయత్వం వపుఃప్రకర్షం బల మింద్రియాణాం, స్త్రీషు ప్రహర్షం
పర మగ్నివృద్ధిం వర్ణప్రసాదం పవనానులోమ్యం. 56. రసాయన స్యాస్య
నరః ప్రయోగా ల్లభేత్ జీర్ణోఽపి కుటీప్రవేశాత్, జరాకృతం పూర్వ
మపాస్య రూపం బిభర్తి రూపం సవయావనానాం. 57. సితామత్స్యండి
కాలాభే ధాత్ర్యా శ్చ మృదుభర్జనం, చతుర్భాగజలే ప్రాయః ద్రవ్యం
గతరసం పిబేత్. 58.

బిల్వము కూర నెల్లి పాదిరివేళ్లు నేలగుచ్చుడు చీట్టాముట్టి కారుమినుము కా
రుపెసర కోలపాన్న ముయ్యాకుపాన్న పిప్పళ్లు పల్లెరు వాకుడు పెద్దములక
కర్కాటకశృంగి నేయిసిరిక ద్రాక్ష మనుబాల పుష్కరమూలము అగరు కరక కాయ
తిప్పతీగ బుద్ధి జీవక మను ద్రవ్యము ఋషభక మను గంధ ద్రవ్యము కచ్చారము
తుంగము నైలు శొంఠి మేద చిన్నవీలకులు గలిజేరు నల్లకలవ చందనము నేలగుచ్చుడు
అతివస కాళోలి కాడిదొండ వీసనన్నింటిని ఒక్కొక్కపలముగా తీసికొనివచ్చి ఉసిరిక
100 పలములును తీసికొనవలయును. అన్నింటిని కలిపి ద్రోణపునీరుబోసి చక్కగా వండ
వలయును. అందలి రస మంతయు నావధములకు నిశ్చేషముగా పట్టిన తరువాత ఆరస
మును ఉసిరిక కాయలను తీసి పొట్టుతీసి తైలము నెయ్యి 12 పలములు తెచ్చి దానిలో
వేసి వేయించి అపిమ్మట చక్కగా నన్నింటిని కలియఁబెట్టి లేహమువలె సిద్ధము చేయ
వలయును. ఇట్లుచేసిన దీనిలో 6 పలముల లే నెను చల్లారినపిమ్మట వేసి తవక్కిరిని నాలు
గుపలములు, పిప్పళ్లు 2 పలములు లవంగపుపట్ట వీలకులు బాపత్రి నాగకేసరములు ఇవి
అన్నియును ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను వేయవలయును. ఇట్లు చేయఁబడినరసాయ

నమును చ్యవనప్రాశమని యందురు. ఇయ్యది విశేషముగా దగ్ధులను శ్వాసరోగములను పోగొట్టును. బలముడిగినవారలు, ముదుసళ్ళు, పసిపిల్లలు వీరికి అవయవములకు బలము నిచ్చును. స్వరక్షయము తొమ్మిదొప్పి కడుపునొప్పి వాతరక్తము దాహము మాత్ర దోషము వీర్యదోషము వీనినిపోగొట్టును. ఈయావధమును నేవించునప్పుడు అన్నమునునిల్బుదల చేయరాదు. దీనిని నేవించుటచేత ముదుసలియైన చ్యవనమహాముని ప్రాయపువాడయ్యెను. ఇయ్యది బుద్ధిని, జ్ఞాపకశక్తిని, కాంతిని, ఆరోగ్యమును, దేహమునకు లాఘవమును, ఇంద్రియములకు బలమును, సంతోషమును, అగ్నివృద్ధిని, చక్కని కాంతినిచ్చి వాయువుయొక్క క్రిందుమీదులను పోగొట్టి వృద్ధిపొందించును. ఈరసాయనమును నేవించుటచేత ముసలివాడును యౌవనమునొందును. కాని కుటీప్రవేశము మాత్రమవశ్యకార్యము. మఱియును ముసలితనము గల తనపూర్వపురూపును తొలగించికొని క్రొత్తదియగు యౌవనరూపమును ధరింపఁగలుగును. ఈరసాయములలోనికి ఆనుపానము అగు చెఱుకుపాకు దొరకనియెడల చక్కెరను వేసికొనవలయును. మఱియును లేతయుసిరికలను వేయించి వేయవలయును. మఱియును సామాన్యముగా నాల్గవభాగము నీటిలో వస్తువులరసము చేరుచున్నది. ఇయ్యదియే చ్యవనప్రాశ మనఁబడును.

—జీవంత్యాధిపుత్రము. ౭—

శ్లో. జీవంతం మధుకం ద్రాక్షం పలాని కుటజస్య చ, శరీపుష్కరమూలం చ వ్యాఘ్రీం గోక్షురకం బలాం. 59. నీలోత్పలం త్వామలకీం త్రాయమాణాం దురాలభాం, పిప్పలీం చ సమం పిష్ట్యాఘృతం వైద్యో విపాచయేత్. 60. ఏత ద్వాద్విధిసమూహస్య రోగేశస్య సముత్థితం, రూప మేకాదశవిధం సర్పిరగ్ర్యం వ్యవోహతి. 61.

పాలకూర యష్టిమధుకము ద్రాక్ష కొడిసెపండ్లు చచ్చురము పుష్కరమూలము నేలములక పల్లెరు చిట్టానుట్టి నల్లకల్వలు నేలయుసిరిక అగరుశొంతి దులదగొండి లేక తీటకసింద పిప్పళ్ళు ఇవి యన్నియు సమానభాగములుగా తెచ్చి వానియందు నేయిపోసి పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శ్రేష్ఠమైన ఘృతము. రోగముల గుంపుల నన్నిటిని నశింపఁజేయును. పదునొకండు తెఱఁగులగు క్షయరోగములను కూడ నీజీవంత్యాధిపుత్రము నాశనము నొందించును. ఇయ్యది జీవంత్యాధిపుత్ర మనఁబడును.

—పిప్పలీపుత్రము. ౭—

శ్లో. పిప్పలీగుడసంసిద్ధం ఛాగక్షీరయుతం ఘృతం, ఏత దగ్నివివృద్ధ్యర్థం సర్పి శ్చ క్షయకాసినాం. 62.

పిప్పళ్ళు బెల్లము మేకపాలు వీటితో పక్వము చేయఁబడిన నేయి త్తయ దగ్గు కలవారలకు జత రాగ్ని నుద్దీపింపఁజేయును. ఇయ్యది పిప్పలీఘృతము.

— పారాశరఘృతము. —

శ్లో. యష్టి బలా గుడూ చ్యల్పపంచమాలీ తులాం పచేత్, శూర్పే ౭పా మప్తభాగస్థే తత్ర పాత్రం పచేద్భృతం. 63. ఛాత్రీవి దానీస్వరసే త్రిపాత్రే పయసార్థణే, సుసిష్టే నీవసేయైశ్చ పారాశర మిదం ఘృతం. 64. ససైస్యం రాజయత్క్షాణ మున్మూలయతి శీలితం,

యష్టిమధుకము ముత్తపఫలము తిప్పతీగె లఘుపంచమాలములు వీటినిఅన్నిటిని కలిపి తుల్యప్రమాణము తెచ్చి రెండుదోణముల నీటిలో వేసి పక్వము చేయుచు నెని మిదవ పాలు నీరు మిగు లుండగా 64 పలముల నేలి నందులో బోసి పక్వము చేయవల యును. ఈఘృతము నేనలతో కూడి దండెత్తివచ్చిన రాజయత్తల నైనను (అనగా పరి వారవ్యాధులతోఁగూడిన త్తయము నైనను) మొదలంటునట్లు నశింపజేయును. ఇయ్యది పారాశరఘృత మనఁబడును.

— ఛాగలాద్యఘృతము. —

శ్లో. ఛాగమాంసతులాం గృహ్య సాధయే ల్లవణేంభసి. 65. పా దశేషేణ తేనైవ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఋద్ధిచ్చద్ధీ చ మేదే ద్వే జీవకర్ష భకా తథా. 66. కాకోలిక్షీరకాకోలికత్కైఃపుష క్షలోన్మితైః, సమ్యక్సిద్ధే త్వవతార్య శీతేతస్మి న్ప్రదాపయేత్. 67. శర్కరాయాః పలా న్యష్టౌ మధునః కుడవం క్షీపేత్, పలం పలం పిబే త్ప్రాతః య త్క్షాణం హంతి దుర్జయం. 68. త్తతత్తయంచ కాసంచ పార్శ్వశూల మరోచకం, స్వరక్షియ మురోరోగం శ్వాసం హన్యాత్సుదారుణం. 69.

మేకమాంసము తుల్యప్రమాణమును తెచ్చి ద్రోణత్రు నీటిలో వైచి పక్వము చేయవలయును. నాల్గవభాగము నీరు బాక్షియుండగా 16 పలముల నేలిని గూడ చేర్చి వండవలయును. కాని పక్వము అగుననుయమునందు ఋద్ధి వృద్ధి మేద మహామేదము తిప్పతీగె ఋషభమును గంధద్రవ్యము కాకోలి క్షీరకాకోలి వీటినిన్నిటినిపేరు పేరుగా కల్కము చేసి ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తీసికొనవలయును. ఇయ్యది దుర్జయ మగు రాజయత్తను పోగొట్టును. త్తతత్తయము కాసము పార్శ్వశూలము అరోచకము స్వరక్ష యము ఉదరరోగము శ్వాసము వీనిని పోగొట్టగల్గును.

—౧౧ ఛాగఘృతము. ౧౧—

శ్లో. తోయద్రోణద్వితయే మాంసం ఛాగస్య పలశతం పక్వా,
జల మష్టాంశం సుకృతం తస్మిన్ నివచేద్ధృతం ప్రసమ్. 70. కల్కేన
జీవనీయానాం కుడవేన తు మాంససర్పి రిదమ్, పితృనిలం నిహన్యా
త్తజ్జానప్తి రసకయోజితం వీతమ్. 71. కాసశ్వాసా శుక్ర యత్నాణాం
పార్శ్వహృద్రజం ఘోరామ్, అధ్వ వ్యవాయ శోషం శమయతి చై
వాపరం కించిత్. 72.

రేండుద్రోణముల నీటిలో మేకమాంసము నూరుపలములను పక్వము చేసి
ఎనిమిదవభాగము నీరు బాక్రియిండగా దానిలో 16 పలముల నేతని వండవలయును.
చక్కగా పక్వ మగు సమయమున బుద్ధి వృద్ధి జీవము బుష్కభమును గంధద్రవ్యము
మేద మహామేదము కాకోలి క్షీరకాకోలి వీటిని 4 పలముల కల్కమును సిద్ధము చేయ
వలయును. రసములో కూర్చిన లూమాంసపుఘృతమును త్రాగినయెడల పిత్తవాతములను
పిత్తవాతములవలన బుట్టిన రోగములను నశింపజేయును. మఱియును భయంకర మగు
శ్వాసము దగ్గు క్షయరోగము పార్శ్వపునోస్పి హృదయకులము దారి నడచినందువ
లనక గలుగు శోషము శ్రీలవలన గలుగు క్షయను మఱియు నితరవిధములగు రోగములను
నశింపజేయును.

—౧౨ అజాపంచకఘృతము. ౧౨—

శ్లో. ఛాగశక్తద్రవసమూత్ర క్షీరైర్దధ్నా చ సాధితం సర్పిః,
సత్కారం యత్ప్రసారం కాసశ్వాసోపశాంతయే పరిమమ్. 73.

మేక శెంటికలురసము పాలు మూత్రము పెరుగు నీటిలో సిద్ధము చేయఁబడిన
నీటిలో యవజ్జారమా చేర్చి పక్వముచేసి ధక్షింఛినయెడల శ్వాసము తగ్గిపోవును. ఇన్యుది
అజాపంచక మను ఘృత మనఁబడును.

—౧౩ బలాగర్భఘృతము. ౧౩—

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే ప్రస్థద్వయే నూంసర
సస్య చైకే, కల్కం బలాయా స్సునియోజ్యగర్భం సిద్ధం పయః ప్రస
యుతం ఘృతం చ. 74. సర్వాభిఘాతోత్థితయత్క్షయాల క్షతక్షయో
త్కాసహరం ప్రదిప్యమ్.

దశమూలములయొక్క 2 ప్రస్థాల పరిమితకషాయములో మేకమాంసరసము ఒక
ప్రస్థము మునుపపులగము కల్కము 16 పలములు, పాలు 16 పలములు కూరితగా ఘృత

మును సిద్ధము చేయవలసినది. ఈఘృతము అన్నివిధము లగు అభిఘాతములవలనఁ బుట్టిన క్షయోగములు కూల క్షతక్షయము మఱియును భయంకర మగు దగ్గు వీటిని నశింపఁ జేయును.

— నాగబలాఘృత మ. —

శ్లో. పాదశేషే జలద్రోణే హరి న్నాగబలా తులామ్, తేన క్వాఢేన తుల్యాంశం ఘృతం క్షీరం చ సాధయేత్. 75. పల్కాక్షై శ్చాతిబలా బలాయష్టిపునర్నవా, ప్రపాండరీ కాశ్చర్యప్రియాల కపి కచ్ఛుభిః. 76. అశ్వగంధాసితాభీరు మేవాయుగ్మ త్రికంటకైః, మృణాలవిషశాలాకశృంగాటక కశేరుకైః. 77. ఏత న్నాగబలా సర్వ రక్తపి త్తక్షతక్షయం, హంతి దాహం భృమం తృష్ణాం బలపుష్టికరం పరం. 78. బల్ల మాజస్య మాయుష్యం వలీవలితనాశనం, ఉపయుంజీత వజ్రా సా స్వప్రదోఽపి తరుణాయతే. 79.

ద్రోణపరిమాణములనీటిని స్త్రాయీమిదఁబెట్టి 64 పలములుగా దిగగాచి నూరు పలముల జీబిలికను పక్వము చేయవలయును. ఈఁ నాయ మన్ని పాళ్లున్న దానితో సమా నముగా కలిపి అంతే శీఘ్ర కూడను కలిపి సక్వము చేయవలయును. తఱువాత ఆతిబల ముత్తవపులగు యష్టిగుఢకము గల్లేరు కమలము నేలగుత్తుడు పాలచెట్టు దురద గొండి పల్లేరు వంశలోచనము పిల్లిపిచ్చర లేక చల్లగడ్డ రెండు తెఱగులగు మేదలు పల్లేరు పట్టివేళ్ళు మృణాలము కమలపుగడ్డ గొట్టిపువ్వు తుంగున్నపైలు అను వీటి నన్నిటిని అర్ధపలము చొప్పున వేసి పక్వము చేయవలయును. ఇది నాగబలాఘృత మనంబడును. ఇయ్యది రక్తపిత్తములను క్షతక్షయము గములను పోగొట్టును. దాహము భ్రమ దష్ణులను కూడ నశింపఁజేయును. బలము నిచ్చును. లేజన్ను నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంచును. ముడుతలు నెఱియుట వీటిని పోగొట్టును. ఇద్దానిని ఆరుమాసములు నేనింపవలయును. ఈయావధినేవలన ముడుసలికూడ స్త్రాయపువాఁడు అగును.

— నిర్గుండీఘృతము. —

శ్లో. సమూలఫలసత్త్రాయా నిర్గుండ్యా స్వరసైః ఘృతం,

సిద్ధంపీత్వా క్షయక్షీణాః నిర్వాధి ర్భాతి దేవవత్. 80.

వేళ్ళు అకులు కాయలతో కూడకల వావిలిరసముతో శీఘ్రవండి పుచ్చుకొనిన యెడల క్షయోగముచేత కృశించినమనుజుఁడు దేవునివలెఁగనులేనివాడుగా ప్రకాశింప గలుగుచున్నాడు.

—ॐ బలాద్యఘ్నకము. ౭—

శ్లో. బలాశ్వదంష్ట్రా బృహతీ కలశీ ధావనీ స్థిరాం, నింబం పర్వ
టకం ముస్తం త్రాయమాణాం దురాలభాం. 81. కృత్వా కషాయం
పేష్యార్థం దద్యాత్త్వామలకీం శతీం, ద్రాక్షాం పుష్కరమూలం చ
మేదా మామలకాని చ. 82. ఘృతం పయశ్చ తత్సద్ధం సర్పి ర్జ్వరహ
రం పరం, క్షయకాసప్రశమనం శిరఃపార్శ్వరుజాపహం. 83. చరకోదిత
వాసాద్యఘ్నతానంతర ముక్తితః, వదంతీ హ ఘృతా త్యాగం పయ
శ్చ ద్విగుణం పృథక్. 84.

ముత్తువపులగము, పల్లెరు, పెద్దములక, కోలపొన్న, నక్కతోకపొన్న, మయ్యా
కుపొన్న, వాకుడు, రేలచెక్క, పర్వాటకము, తుంగముపైలు, కలుగ్రానుగ, చిన్నదూల
గొండి వీటిని కషాయమును బెట్టికొని ఉసిరిక, కచోరము, ద్రాక్ష, పుష్కరమూలము,
మేద, ఉసిరిక కాయలు, నేయి, పాలు చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధము
చేసిన ఘృతము జ్వరములను పోగొట్టును. క్షయ దగ్ధలను తగ్గించును. తలనొప్పి పా
ర్శ్వపునొప్పి వీని నపహరించును. ఇయ్యది చరికముపిచే చేప్పఁబడిన వాసాద్యఘ్న
తము తలువాత చేప్పటచేత కొందఱు నేతికంటెను కషాయమును పాలును రెండుగె
ట్లుగా తీసికొనవలయు నని చెప్పెదరు.

—ॐ చందనాద్యతైలము. ౮—

శ్లో. చందనాంబునఖం వాప్యం యస్తీశైలేయపద్మకం, మంజిస్తా
సరలం దారు శత్యేలాపూతికేసరం. 85. పత్రం తైలం ముగామాంసీ
తక్కోలం వనితాంబుదం, హరిద్రే శారివే తిక్తా లవంగాగురుకుం
కుమం. 86. త్వగ్రేణులలికా చైభి స్తైలం మస్తు చతుర్గుణం, లాక్షార
సశమం సిద్ధం గ్రహస్థుం బలవర్ణకృతే. 87. అపస్తాంబురొన్మాద కృ
త్యాల్క్షీవినాశనం, ఆయుఃపుష్టికరం చైవ వశీకరణ ముత్తమం. 88.

మంచిగంధము కరువేరు ఖమను గంధద్రవ్యము కోమల యష్టిమధుకము అడవిసదా
పనెమలి అడుగుచెట్టు కమలముమంజిష్ఠము సరళదేవదారురసము దేవదారురసము కచ్చా
రము ఏలగలు జవ్వాజి కస్తూరి నాగ కేసరములు శిలాజిత్తు జాపత్రి మురయనుగంధద్ర
వ్యము జటా మాంసితక్కోలపుచెట్టుపసపు మౌనిపసపు ముగంధిసాలవేళ్ళు కలుకరోహిణి
లవంగములు అగురు కంకుమపూవు లవంగపుపట్ట రేణుక గింజలు నలిక వీటితోటి జేయఁబడి
నకషాయములో తైలముకంటె నాలుగెట్లధికముగా పెరుగుపైసెరు ఇంలే ప్రమాణముగా

లాక్షారము వీటిని అన్నిటిని కలిపి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈ తైలము గ్రహ దోషములను హోగొట్టును. బలమును కాంతిని పెట్టింతును. అపస్మారము జ్వరముపిచ్చి కృశ్య అలక్ష్మి మున్నగువానిని నిశంపజేయును. ఆయుష్యమును బలమును ఇచ్చును. మఱియు నిది యుత్తమ మగు వశీకరణము కూడనై యున్నయది.

❧ బలానాగబలాద్యఖ్యతము. ❧

శ్లో. ఛాగం మాంసం పయశ్చాగం ఛాగం సర్విస్సశర్కరం,
ఛాగోపసేవాశయనం ఛాగమధ్యే తు యత్తునుత్. 89. ఉరో మత్వా
క్షతం లాక్షాం పయసా మధుసంయుతాం, సద్యఏవ పిబే జ్వరే పయ
సాద్యా త్సర్కరం. 90. ఇత్వాలికా బిసగ్రంధి పద్మకేసర చందనైః,
శ్రుతం సయోమధుముతం సంధానాం పిబే త్తతీ. 91. బలాశ్వగంధా
శ్రీపల్లి బహుపుత్రీ పునర్నవాః, పయసా నిత్య మభ్యస్తాః క్షపయంతి
క్షతక్షయం. 92. ఘృతం బలా నాగబలార్జునాంబు సిద్ధం సయష్టిమధు
కల్కపాదిం, హృద్రోగ శూల క్షతర క్తపిత్త కాసానిలాస్మక్ శమయ
త్యుదీర్ఘం. 93.

మేకమాంసము చక్కెర వేసిన మేకపాలు మేక నేయి మేకలను కాయుట మేక
లనడుమను పరుండుట ఇవి యన్నియును క్షయరోగములను హోగొట్టును. ఉరఃక్షతరోగి
వెంటనే లక్క కషాయమును తేనెతో కలిపి పాలతో త్రాగవలయును. జీర్ణ
మైనవెనుక పాలతో చక్కెరను కలిపికొని తివలయును. చెఱుముక్కు తామరతూ
డు పద్మములలోనికింజల్కము మంచిగంధము వీటితో పాలను కాచి వాటియందు
తేనెను వేసికొని ఉరఃక్షతముకై త్రాగవలయును. ముత్తువపులగము, అశ్వగంధ, కోల
పొన్న, తేగు, పిల్లిపీచర, తెల్లగలిజేరు వీటితో చేసిన కషాయమునందు యష్టి
మధుకముల కల్కము నాలవభాగమునుకలిపి నేరిని వక్రము చేయవలయును. ఈఘృ
తము హృద్రోగమును, శూలమును, క్షయరోగములను, రక్తపిత్తములను వాతములను వాత
రక్తములను వీటిచేత పెంపొందిన ఇతరరోగములను నశింపజేయును.

ఇది చక్రదత్తయందు క్షయరోగాధికారప్రకరణము ముగిసినది.

౧౧. కానరోగాధికారము.

—● కానరోగమునందు సామాన్యోపాయములు. ●—

శ్లో. వాస్తూకో వాయసీశాకం మూలకం సునిషణ్ణకం, స్నేహ
స్థైలాదయో భత్యైః క్షీరేక్షురసగౌడికాః. 1. దధ్యారనాలాష్టఫలం
ప్రసన్నాపాన మేవ చ, శస్యతే వాతకానేషు స్యాద్వప్లవణాని చ.
2. గ్రామ్యానూపోదకై శ్శాలియపగోధూమ పష్టికాన్, రస్యై ర్వాపా
త్తగుప్తానాం యూషై ర్వా భోజయే ద్ధితాన్. 3. పంచమూలీకృతః
క్వాథః పిప్పలీచూర్ణసంయుతః, రసాన్న మశ్నతా సిత్యం వాతకాసము
దస్యతి. 4.

చక్రపర్తికూర కామంచీకూర ముల్లంగి చెంచలకూర నూనె మొదలగు తైలప
దార్థములును, పాలు, చెఱికురసము బెల్లపువస్తువులును తీనందగిన పథ్యపదార్థములు
వాతమువలనఁ గలుగు దగ్గుల విషయమై పెరుగు గంజి పులిబచ్చలి మద్యపానము
పుల్లనిపదార్థములు మధురపదార్థము ఉష్ణవస్తువులు ఉత్తమములగు పథ్యములని శైవ్యఁ
బడినవి. గ్రామములయందలి నీళ్లుతరగని చెరువులుమున్నగు ప్రదేశములలోని యువక
ములచేత పరిబియ్యమును యవలను గోధుమలను పశ్చిధాన్యములను వండికొని గాని
మినుములు దురదగొండి వీనియూపములు గాని పక్వముచేసి భుజింపవలయును.
పంచమూలపు కషాయములో పిప్పలి చూర్ణమును వేసికొని త్రాగవలయును. మాంస
రసముతో గూడ నన్నమును తినవలయును. ఇట్లు చేసినయెడల వాతమువలన గలిగిన
దగ్గు నశించిపోవును.

—● అపరాజితాలేహము. ●—

శ్లో. శృంగీశతీకణాభాణ్ణీః గుడవాదద యానకైః, సత్తైలైర్వా
తకాసఘ్నైః లేహూయ మపగాజితైః. 5.

అతివస గంటుక చోరము పిప్పళ్ళు గంటుభారంగి బెల్లము తుంగముపైలు తీటక
సిందతైలము వీటితో లేహమును చేసి నేవించిన వాతరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును.
ఇయ్యది అపరాజిత మను లేహము.

శ్లో॥ శౌంతి; లేహము మన్నగునవి. ॥

శ్లో. చూర్ణితా విశ్వదుస్పర్శ శృంగీ ద్రాక్షా శతాసితాః, లీఘా
వై లేన వాతోత్థం కాసం జయతి దారుణమ్. 6. భాగ్య ద్రాక్షా శతీ శృ
ణ్ణీ పిప్పలీవిశ్వభేషజైః, గుడతైలయుతో లేహః హితో మారుతకాసి
నాం. 7. పిత్తకాసే తనుకఫే త్రివృతాం మధురైర్యతాం, దద్యాద్ధనక
ఫే తిక్తైః విగేకార్థం యతాం భిషక్. 8. మధురైః జ్వాలలరసైః శ్వా
మాకాయవకోద్రవాః, ముద్గాదియూషై శ్వాకై శ్చ తిక్తకై ఛాత్రయా
హితాః. 9. బలా ద్విబృహతీ వాసాద్రాక్షాభిః క్వధితం జలం, పిత్తకా
సాపహం పేయం శర్కరామధుయోజితం. 10. శరాదిపంచమూలస్య
పిప్పలీద్రాక్షయోస్తథా, కషాయేణ శృణం క్షీరం పిబేత్సమధుశర్కరం.
కాకోలీ బృహతీ మేదా యుగైః సప్తపనాగరైః, పిత్తకాసే రసక్షీర
యాపాం శ్వా పుష్కలృదోత్. 12. ద్రాక్షామలకఖర్జూరం పిప్పలీ
మరిచాన్వితమ్, పిత్తకాసాపహం హ్యేతే ల్లిప్యన్తాక్షీకసర్పిషా. 13.
ఖర్జూర పిప్పలీ ద్రాక్షా సితాలాజా స్సమాంతికాః, మధుసన్నిర్యతో లే
హః పిత్తకాసహరః పరః. 14. శతీ హీరబృహతీ శర్కరావిశ్వభేష
జమ్, పిష్ట్య రసం పిబేత్సృతం సఫృతం పిత్తకాసనత్. 15. మధు
నా పద్మబీజానాం చూర్ణం వైత్తికకాసనత్, బలిం నమనేనాదా
శీలితం కఫకాసినమ్. 16. యవాన్నైః కటురూక్షైః కఫఘ్నై శ్వా
పుష్పాచరేత్, పిప్పలీ తూరకైః ద్యూషైః కాలశైః స్థూలకస్య చ. 17.
లఘూ న్యన్నాని భంజిత రసై ర్వా కటుకాన్వితైః.

శౌంతి, యవక్షారము, అతివన, ద్రాక్ష, కచ్చరము, కలకండ వీటను తైల
ముతో లేహమునుగా చేసి భక్షించిన మిగుల భయంకర వైరదైవము వాతముచే
బుట్టెడు దగ్గునశించును. గంటుభారంగి ద్రాక్ష కచ్చరము కర్కాటకశృంగి పిప్పళ్లు
శౌంతి బెల్లము తైలము వీటిని లేహమును చేసికొని భక్షించిన దగ్గుగలవారికి హిత
కర మగును. పైత్యసంబంధము లగు దగ్గుల విషయమునను కొద్దిగా కల్లె పడువనియం
దును తీపిపదార్థములతో కలిపి తైలతెగడ నీయవలయును. కల్లె జాన్తిగా వచ్చుచున్న
యెడల కటుపదార్థములతో కలిపి తైలతెగడను విరేచనము లగుటకొఱుకు ఇయ్యవలయు
ను. మధురము లగు పదార్థములు అడవిజుతువుల మాంసరసము వీటితో కూడను,
చామలు యవలు కొఱ్ఱలు మొదలగువాని నాహారముగా నేర్పఱుపవలెను. మఱియును

పెసర (గంజి) కట్టును చేదుకూరలును హితకరము లగును. ముత్తువపులగము, చిన్నములక, పెద్దములక, ద్రాక్ష, వీటితో కషాయము పెట్టిన నీరు ప్రైత్యరోగములను దగ్గులను పోగొట్టును. ఇందు లేనె కలకంఠయును చేర్చుకొనవలయును. కాకివెడల మొదలగు పంచమూలములయొక్కయు ద్రాక్షయొక్కయు కషాయముచేత కాచినపాలు లే నెచక్కారను కలిపికొని త్రాగవలయును. కాకోలి చిన్నములక మేద మహామేద అడ్డపరము శొంఠి ద్రాక్ష వీటితో కాచిన కషాయోదకములో చక్కార లేనెను కలిపికొని త్రాగినయెడల పిత్తసంబంధము లగు దగ్గులు నశించును. ద్రాక్ష ఉసిరిక ఖర్జూరఫలము పిప్పళ్లు మిరియములు వీటిని చూర్ణమునుచేసి అందు లేనెను నేలిన కలిపికొని నేవించిన ప్రైత్యపుదగ్గులతగ్గును. ఖర్జూము, శేకిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష, కలకంఠ, కేలాలు వీటినిసహజభాగములనుచేర్చి లేనెలోను నేతిలోనుకలిపికొని నేవించినయెడల పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను తగ్గించును. కచ్చూరము కురువేరు నేలములక కలకంఠ శొంఠి వీటిగఱమును తీసి వడియకట్టి దానిలో నేలిన కలిపికొని త్రాగిన పిత్తకాసములు నోలగించును. తామరగింజల చూర్ణములో లేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తసంబంధములగు దగ్గులను పాఱుగ్రోలును. కఫ సంబంధ మగు దగ్గుల రోగి బలముగలవాడై యుండినయెడల మొదల నతనికి వమనమును చేయింపవలయును. కొంచెము చేదుగాను పెచ్చగాను నున్నట్టి అన్నమును కఫ నాశకములగు వస్తువులను భుజింప నీయవలయును. పిప్పళ్లు, త్షారపదార్థములు, ఉలవలు, దుంపలు వీనితో చేయఁబడిన గంజితోఁగాని, కటువుగల రసములతోఁగాని లేలియగు నన్నములను భుజింపవలయును.

ప్రైత్యోకములతర్వాత కొన్నిటిలో నీక్రిందిశ్లోకము గలదు. శ్లో. పంచకోలైశ్చ తంక్షీరం కఫఘ్నంలఘుశస్యతే, శ్వాసకాశజ్వరహరం బలవర్ణాగ్ని వర్ధనమ్.

— పుష్కరమూలాదికావ్యధమ. —

శ్లో. పాష్కరం కట్ఫలం భాజ్జీ విశ్వవిప్లసాధితమ్. 18 పిబే త్కావ్యధం కఫోద్రేకే కానే శ్వాసే చ హృద్గ్రహే, స్వరసం శృంగ బేరస్య మాక్షి కేణ సమన్వితమ్ 19. పాయయేచ్ఛాప్సకాసఘ్నం ప్రతిశ్వాయక ఫాపహమ్, ముద్గామలాభ్యాం యవదాడిమాభ్యాం కర్కంధునా మూలక శుంఠకే న. 20. శతీకణాభ్యాం చ కులుతేకేన యూషో నవాంగః కఫరోగహంతా, పార్శ్వశూలే జ్వరే శ్వాసే కానే శ్లేష్మసముద్భవే. 21. పిప్పలీచూర్ణ సంయుక్తం దశమూలీజలం పిబేత్,

పుష్కరమాలము, నేలగుమ్మడు, గంటుభారంగి, శొంతి, పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధముచేయబడిన కషాయమును, కపః మెక్కుడుగా గలిగిన కాస(దగ్గు)రోగమునందును, శ్వాసమునందును, హృదయరోగమునందును త్రాగవలయును. అల్లపురసములో తేనెను వేసికొని త్రాగవలయును. శ్వాసకాసముల నిది యణంబును. పీనసవగ్గులను సోగొట్టును. పెసలు, ఉసిరిక, యవ, దానిమ్మపిండెలు, రేగు, కురువేరు, శొంతి, కచ్చూరము, పిప్పళ్లు, మఱియును ఉలవలు వీటితోడ గవాంగయూషమును గంజి సిద్ధము చేయబడును. ఇయ్యది కఫరోగముల నణంచి వైచును. పాష్పవైశూలల విషయములొను, జ్వరము శ్వాసము కాసము క్షేప్తమువలన గలగుదగ్గులు వీటివిషయములలో, పిప్పళ్లచూర్ణమును కలిపికొని దశమూలముల కషాయమును త్రాగవలయును.

❖ కట్టలాది క్వాఢము. ❖

శ్లో. కట్టలం కత్త్రణం భార్జీ ముస్తం ధాన్యం వచా భయా.

22. శృంగీ పార్వటకం శుంతీ సురాహ్వ చ జలే శృతమ్, మధుహిం గుముతం పేయం కాసే వాత కఫాత్త కే. 23. కంతరోగే క్షయేశూణి శ్వాసహిక్వాజ్యరేషు చ.

నేలగుమ్మడు, కామంచి, గంటుభారంగి, తుంగముస్తలు, ధనియములు, వస, కరక కాయలు, కర్కాటక శృంగి, పర్వాటకము, శొంతి, దేవదారు వీటిని కషాయము పెట్టి అందు తేనెయును, ఇంగువయును చేర్చి త్రాగవలయును. ఇయ్యది వాతమువలన, కఫమువలన గలిగెడి దగ్గులయందును, కంతరోగములయందును, క్షయయందును, శూలలయందును, శ్వాసము, నక్కిళ్లు, జ్వరము వీనియందును హితకరము అగుచున్నది.

❖ వాకుడు మొదలగు కషాయములు. ❖

శ్లో. కంటకారీకృతః క్వాఢః సకృష్ట స్సర్వకాసహః. 24. విభీతకం ఘృతాభ్యక్తం గోశకృత్పరివేష్టితమ్, స్విన్న మగ్న హరే త్కాసం ద్రువ మాస్యవిధారితమ్. 25. వాసక స్వరసః పేయోమధుయుక్తో హితాశినా, పిత్తశ్లేష్మకృతే కాసే రక్తపిత్తే విశేషతః. 26. పిప్పలి మధుకం ద్రాక్షా లాక్షా శృంగీ శతావరీ, ద్విగుణా చ తుగాక్షీరీ పితాసర్వై శ్చతుర్ధణా. 27. తం లిహ్య న్నధుసర్పిర్భాగ్నిం క్షతకాసనివృత్తయే, పిప్పలీ షడ్భకం లాక్షా సంపక్వం బృహతీఫలమ్. 28. ఘృతక్షౌద్రయుతో లేహః కాసశ్వాసనివర్హణః, హరీతకీనాగరముస్తచూర్ణం గుడేన

తుల్యం గుటికా విధేయా. 29. నివారయ త్యాగ్యవిధారి తేయం శ్వాసంప్రపృథం ప్రబలం చ కాసమ్.

నేలములక కషాయములో పిప్పళ్లు చేర్చి కొని త్రాగిన నన్నివిధములగు దగ్గులు తగ్గిపోవును, తాడికాయలను నేతిలో నూర్చవైచి, ఆవుపేడలో సాదివి కుట్టులో నుడుకఁ బెట్టి పుక్కిట నుంచికొనుచుండినయెడల దగ్గును హరింపఁజేయును. అడ్డసర పుటాకురసములో తేనెను కలిపికొని పిత్తశ్లేష్మములచేత నగు దగ్గులు కలిగివుడు త్రాగవలయును. విశేషముగా నిద్రానిని రక్తశ్లేష్మములచేత బుట్టెడి దగ్గులయందు నేవంపవలయును. పిప్పళ్లు, యష్టిసుధుకము ద్రాక్ష లక్కపుడకలు కర్కాటకశృంగి పిల్లిపిచ్చగ వీనిని సమానభాగములుగాను, తవక్షీరి నన్నిఁటికంటె ద్విగుణముగాను, చక్కెర నన్నిఁటికంటె చతుర్గుణముగాను తీసికొని వీని నన్నిఁటిని నేతిలోను లేనగాను కలిపి భక్షించినయెడల త్వయసంబంధము లగు దగ్గులు నివర్తించును. కరకకాయలు, శొంఠి, తుంగము పులు వీటిచూర్ణములో సమానముగా బెల్లమును కలిపి మాత్రలను కట్టి నేవంపవలయును. ఈమాత్రలు పుక్కిటిలో నుంచికొనినయెడల ప్రబలిత శ్వాసమును దగ్గులును పోగొట్టును.

❖ మరీచాద్యచూర్ణము. ❖

శ్లో. క్షిప్తః కర్ణార్ధ మక్షోః పలు పలద్యయ మథార్థకర్ష శ్చ, మరిచస్య పిప్పలీనాం దాడిమగుడయావశూకానాం. 30. సర్వోష్ణధైరసాధ్యాయే కాసా స్మర్వవైద్యవివర్జితాః, అపి పూయం ఛర్దయంతాం తేషా మిద మౌషధం పథ్యమ్. 31.

మిరియములు ఒకకర్ణము, పిప్పళ్లు అర్థకర్ణము, దానిమ్మగింజలు 1 పలము, బెల్లము చెండుపలములు, యవక్షారము అర్థకర్ణము వీటి నన్నిఁటిని చేర్చి చూర్ణమును చేయవలయును. అన్నివిధములగు మందులచేతను కుదురనివియును వైద్యులెల్లరును కుదుర్పజాలక నిరాశఁపఱిగొని పదిలిపెట్టఁబడినవియును, దుర్గంధము వచ్చునట్టివియు నగు దగ్గుల కియ్యది అమూల్యమును పథ్యము నగు నౌషధము.

❖ సమశర్కర చూర్ణము. ❖

శ్లో. లవంగజాతీఫలపిప్పలీనాం భాగా స్ప్రికల్పాన్యక్ష యతా నమీషాం, పల్కార్థ మేకం మరిచస్య దద్యా త్వలాని చత్వాది మహశౌషధస్య. 32. సితాసమం చూర్ణ మిదం ప్రసహ్య రోగా నిమా నాశు

బలాన్నిహన్యాత్. కానజ్వారారోచక మేహగుల్, శ్వాసాగ్నిమాంద్య గ్రహణీప్రదోషాన్. 33.

లవంగములు జాడకాయ పిప్పళ్లు ఇవి యన్నియును అక్షప్ర మాణమును మిరియములు అరపలమును, శొంఠి నాగుపలములను చేర్చి వీటిని చూర్ణమును చేయవలసి నది. అమర్ణముతో సమానముగా చక్కెరను చేర్చవలయును. ఇయ్యది మిగుల బలవంతము లగు దగ్ధలను జ్వరమును అగోచకములను మేహమును గుల్మగోగములను శ్వాసములను అగ్నిమాంద్యమును గ్రహణులను నశింపజేయును.

— హరితకీమోదకము మన్మగునవి. ౩౪ —

శ్లో. హరితకీ కణా శుంఠీ మదిచా గుడసంయుతమ్, కాసఘ్నా మోదకః ప్రోక్తః తృష్ణారోచక నాశనః. 34. తాలీసవహ్నిదీప్యక చవికా శుంఠ్యమ్లవేతస వ్యోమైక, తుల్యై స్త్రిగుంధియుతై ర్గుడేన గుటికా ప్రకర్తవ్యః. 35. కాసశ్వాసారోచక పీచసమృత్కంతవాక్షిరోధేషు, గ్రహణీగుదోద్భవేషు గుటికా వ్యోమాంతికా నామ. 36. మనశ్శిలాల మధుక మాంసీము స్తేగుడైః పిబేత్, ఘ్రామం త్ర్యహం చ తిన్యాను సగుడం చ పయః పిబేత్. 37. ఏష కాసా స్పృథగ్ద్వంద్వ సర్వదోష సముద్భవాన్, శైతై రపి ప్రయోగాణాం సాధయే దప్రసాధితాన్. 38. మనశ్శిలాలిప్తదలం బదర్యా ఘృత్తశోషిణిమ్, సక్షీరం ఘ్రామపానా త్తు మహాకాసనిబర్హణమ్. 39. అర్కచ్ఛల్మితే తుల్యే తతోధేన కటుత్రి కమ్, చూర్ణితం వహ్నినిక్షిప్తం పిబేత్ ఘ్రామం తు యోగవిత్. 40. భక్షయే దథ తాంబూలం పిబేద్ధుగ్ధను గాంబు వా, కాసాః పంచవిధా యాంతి శాంతి మాశు న సుశయః. 41.

కరక కాయలు పిప్పళ్లు శొంఠి మిరియములు బెల్లము వీనిని చూర్ణము చేసి, కుడుములుగా జేసి భక్షించినయెడల దష్పిక, అగోచకములను నశింపజేయును. తాడిశపత్రి చిత్రమూలము ఓమము చెవ్యము శొంఠి అస్థవేతసము మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట విలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని సమానముగా చేర్చి బెల్లముతో మాత్రలు కట్టి నేనింపవలయును. ఈమాత్రలను వ్యోమాంతికము లని యందురు. ఈమాత్రలు దగ్ధశ్వాసము అగోచకము పీచస మృద్రోగము మాంసపిషాచపుట గ్రహణి ఈరోగముల యందు మిక్కిలి హితమును చేయును. ఈమాత్రలలో లవంగపుపట్ట విలకులు జాపత్రి వీని నన్నిటిని నాల్గమాషములయెత్తు కలవలయును. మణిశిల హరిదళము య

ప్రీతుడుకము జటామాంసి, తుంగముస్తలు గారకాయలు వీనిని చూర్ణముచేసి, చుట్టగా కాల్చి, ఈపొగను మూడుదినములు త్రాగుచు ఆపైని పాలను త్రాగుచుండినయెడల మిక్కిలి భయంకరము లగు దగ్గులుకూడను దూరముగా తొలగిపోవును. జిల్లేడుఆకులు మణిశిల సహజభాగములుగా చేర్చికొని, శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సగభాగమును చేర్చి చూర్ణముచేసి చుట్టచుట్టి కాల్చి పొగను యోగవేత్త యగువాడు త్రాగవలయును. తలువాత తాంబూలమును వేసికొనవలయును. లేకున్న పాలను గాని నీళ్లవైనను గాని త్రాగవలయును, ఇందుచేత అయిదు తెఱంగులగు దగ్గులును నిస్సంశయముగా తొలగి పోవును.

❖ దశమూలఘృతము. ❖

శ్లో. మరిచశిలార్కుక్షీరై ర్వాస్తాకీం త్వచ మాశు భావితాం శుష్కామ్, కృత్వా విధినా ధూమం పిబతః కాసా శ్శమం యాంతి.
42. దశమూలీకషాయేన భార్జికల్కం పచే ద్ఘృతమ్, దక్షతి త్త్రిని ర్యూషే తత్పరం వాతకాసనుత్. 43.

మిరియములు మణిశిల జిల్లేడుపాలు వీటితోడ మలకచెట్టులొక్కను నానవైచి. తరువాత దానిని ఎండించి యథావిధిగా పొగను త్రాగడివాని కీచ్చిన దగ్గులన్నియును తగ్గిపోవును. దశమూలముల కషాయముతో గంటభారంగి కల్కమును కలిపి దానియందు నేతిని చేర్చి వండవలయును, లేక కోడి లిత్తిరిపళ్లుల నిర్యూహమునందు ఘృతమును గాని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నేపించినచో విశేషముగా వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పాఠద్రోలును.

❖ దశమూలాద్యఘృతము. ❖

శ్లో. దశమూలాథకే ప్రస్థం ఘృతస్యాక్షసమైః పచేత్, పుష్కరాహ్వ శతీ బిల్వ సురా సవ్యోష హింగుభిః. 44. పేయానుపానం తద్దేయం కాసే వాతకఫాధికే, శ్వాసరోగేషు సర్వేషు కఫవాతాత్మకేషు చ. 45.

అరువదినాలుపలముల దశమూలపు కషాయమునందు పుష్కరమూలము కచ్చూరములు బిల్వపువేరు నల్లతెగడ శొంఠి మిరియములు ఇంగువ వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కఅక్షము చొప్పునను తీసికొని వానియందు పదియారుపలముల నేతిని పోసి పక్వము చేయవలయును. దీనిని పేయానుపానముగా వాతము కఫము మొదలగువానివలనఁ బుట్టిన

దగ్గులయందును శ్వాసనోగములయందును కఘమవాతము వీనివలన కలిగినవాటియందును ఈయవలయును.

—ॐ దశమూలపట్టః ఘృతము. ॐ—

శ్లో. దశమూలీచతుఃప్రస్థే రసే ప్రస్థాన్తితం హవిః, సత్తారైః
పంచకోలై స్తు కల్కితం సాధు సాధితమ్. 46. కాసహృత్వాత్సర్వశూ
లఘ్నం హిక్వా శ్వాసనిబర్హణమ్, కల్కం పట్టం మేవాత్ర గ్రాహ
యంతి భిషగ్వరాః. 47.

నాలుగు ప్రస్థముల దశమూలకషాయములో పదియారు పలముల నేరిని యవత్కారము పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి వీటియొక్క కల్కమును కలిపి నేరిగి సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది దగ్గు హృదయశూలము పార్శ్వపునొప్పి వెక్కిళ్లు శ్వాసము వీటిని నశింపజేయును. ఇచ్చట నుత్తమవైద్యులు 6 పలముల కల్కమునే గ్రహింపవలయు నందురు.

—ॐ కంటకారీఘృతము. ॐ—

శ్లో. కంటకారీగుడూచీభ్యాం పృథక్ క్రింశ త్వలా ద్రసే, ప్రస్థ
స్సిద్ధో ఘృతా ద్వాశకాసను ద్వహ్నదీపనః, 48 పృథక్ రాస్నాబలా
వ్యోష శ్వదంష్ఠాకల్కపాచితమ్, కంటకారసే సప్తః పంచకాసనిషూ
దనం. 49.

నాగుడు తిప్పటిగ వీటిలోచేసిన ముప్పదిపలముల కషాయముతో నేరిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతసంబంధము లగు దగ్గులను పోగొట్టును. అగ్ని నుద్దిపింపజేయును. సన్నరాస్త ముత్తువపులగము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పల్లెరు వీటికల్కములలోను నాగుడురసములలోను పక్వముచేయబడిన ఘృతము అయిదు తెలెంగులగు దగ్గులను నశింపజేయును.

—ॐ బృహత్కంటకారీ ఘృతము. ॐ—

శ్లో. సపత్రమూలశౌఖాయాః కంటకార్య రసాధకే, ఘృత
ప్రస్థం బలావ్యోష విడంగశతిచిత్రకైః. 50. సోవర్చల యవత్కార బిల్వా
మలక పుష్కరైః, వృక్షీర బృహతీ పథ్యా యచూనీదాడిమ
ర్ధిభిః. 51. ద్రాక్షా పునర్ననా చ్య ధన్వయాసాన్లు వేతనైః, శృంగీతా
మలకీ భార్గీ రాస్నా గోక్షురకైః పచేత్. 52. కల్కైః స్తు సర్వకా

నేషు హిక్మాత్వానే చ శస్త్రతే, కంటకారీఘృతం సిద్ధం కఫవ్యాధివి
నాశనమ్. 58.

అకులు వేళ్లు కొమ్మలుతో గూడిన నేలములక రసమును ఆధకప్రమాణము సిద్ధము
చేసి దానియందు పదిఘాయపలముల నేతినితీసికొని, ముత్తువపులము శొంఠి మిరియములు
పిప్పళ్లు వాయవిడంగములు కచ్చరము చిత్రిమూలము సౌవర్చలవణము యవక్షారము
బిల్వపువేణు ఉసిరిక పుష్కరమూలము పృశ్నీము ములక కరకకాయ ఓమము దాని
య్ బుద్ధి ద్రాక్ష శొంఠి చెవ్యము మువాసము గజ్జేరు వ్యాఘ్రనఖమను ద్రవ్యము నేల
తాడి గంటుభారంగి సన్నరాస్త్ర పల్లెరు వీటితో కల్కమునుచేసి అకల్కముతో నేతిని
పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కంటకారీఘృతము. ఇది అన్నివిధము లగు దగ్గులను
చెక్కిళ్లను శ్వాసమును పోగొట్టటయం దత్యుత్తమము. మఱియును కఫరోగములను
నశింపజేయును. ఇయ్యదియే బృహత్కంటకారీఘృతమనియు ననంబడును.

— రాస్నాద్యఘృతము. —

శ్లో. ద్రోణేఽపాం సాధయే ద్రాస్నాం దశమూలీం శతావరీమ్,
ఫలికాం మానికాంశాం శ్రీన్ కులుత్థాన్ బదరాన్ యవాన్.
54. తులార్థం చాజమాం పృతదశేషేణ తేన చ, ఘృతాధకం పను
క్షీరం జీవనీయైః పల్నోన్మిల్లికైః. 55. సిద్ధం తద్దశభిః కల్లైః సస్యపానా
నువాసనైః, సమీక్ష్య వారోగేషు యథావస్థం ప్రయోజయేత్. 56.
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం పార్శ్వశూల మరోచకమ్, సర్వాం
గై కాంగరోగాం శ్చ సప్తీహార్యానిలం జయేత్. 57. జీవక భకా
మేదే కాకోత్యా శూర్పః శిశికే, జీవతీ మధుక శైచివ దశకో జీవకో
గణః. 58.

ద్రోణపరిమితిమగు నుల ములలో సన్నరాస్త్రను దశమూలమును పిల్లిపిచ్చరము
ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను, కలవలు నేగుపండ్లు యవలును మూడు మూడు మాని
కలు చొప్పుననున్ను, మేకమా సము 50 పలములు, జీవనీయగణములో చెప్పిన యా
షడములు ఒక్కొక్కపలమును, నేయి 64 పలములును వీని నన్నిటిని చేర్చి నేతిని
పక్వముచేయవలయును, దీనితో వారోగముల విషయము లో నప్యము పానము అనువా
సనలను తగుమాత్రముగా ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది అయిదు తెఱంగులగు దగ్గుల
ను క్షయ శ్వాసము పార్శ్వశూల అరోచకము సర్వాంగరోగము ఏకాంగరోగము
జీవా డార్థ వాతిము వీటిని యించును. జీవకము ఋషభకము మేద మహామేద

కాళోలిక్లిర కాళోలి ఋద్ధి వృద్ధి త్యవంతి జ్యేష్ఠమధుకము ఇవి పదియాషఢులుతీసు నం. తీగణ మని చెప్పబడును.

— అగస్త్యహరీతకీ. —

శ్లో. దశమూలీంస్వయంగుప్తాంశంఖపుష్పీంశతీంబలామ్. హస్తిపిప్పల్య
పామార్ద పిప్పలీమూల చిత్రకాన్. 59. భార్జి పుష్కరమూలం చ
ద్విపలాంశం యవాధకమ్, హరీతకీశతం చైకం జలే పంచాధకే పచేత్
60. యవై స్పిష్టవైః కషాయం తం పూతం త చ్చాభయాశతమ్, పచే
ద్ధుడతులాం దత్వా కుడసం చ పృథగ్మృతాత్. 61. తైలా త్సపిప్పలీ
చూర్ణాత్ సిద్ధశీతే చ మక్షికాత్, లిహ్య ద్వైచాభయే నిత్యమతః
ఖాదే ద్రసాయనమ్ 62. త ద్వలీపలితంహన్యా ద్వలాముర్మలవర్ధనమ్,
పంచకాసాన్ క్షయం శ్వాసం హిక్మా స్సవిషమజ్వరాన్. 63. హ
న్యా త్రధా గ్రహణ్యర్హౌహృద్గోగారుచిపీనసాన్, అగస్త్యవిహితం ధ
న్య మిదం శ్రేష్ఠం రసాయనమ్. 64.

దశమూలములు పెద్దదూలగొండి శంఖపుష్పి కచ్చూరము ముత్తవపులగము
ఏనుగుపిప్పళ్లు ఉత్తరేణి మోడి చిత్రమూలము గ.టుభూరంగి పుష్కరమూలము వీని
సన్నిఁదీని రెండురెండు పలములును, యవలు 64 పలములును, 100 పలముల కకకా
యలు వీటి సన్నిఁదీని ఆయుదు అధకముల ప్రమాణపు నీటిలో పక్వము చేయవల
యును. యవలు మెత్తబడగానే ఆకషాయమును వడియగడ్డి 25 పలముల కరక్కా
యలయందు 100 పలముల దెల్లము 4 పలముల నేయిని కలిపి వండవలయును, తైల
మును పిప్పలీచూర్ణమును నాలుగునాలుగు పలములచొప్పున చేర్చవలయును. పక్వ
మైసివ్వుట చల్లారిన తఱువాత 4 పలముల తేనెను కలిపి మఱల ప్రతినిత్యమును రెండు
రెండు కరక్కాయల చొప్పున రసాయనములను భక్షించువీరిని భక్షింపవలయును.
ఇయ్యది పదుతలపడుట తలనెఱియుటలను పోగొట్టును. బలమును ఆయుష్యమును
మలమును వృద్ధి నొందించును. అయుదు తెఱగు లగు దగ్గులను క్షయరోగములను శ్వా
సరోగమును వ్రేళ్లును విషమజ్వరములను గ్రహణులను మూలగోగములను హృదయ
రోగములను ఆరుచిపీనసను పోగొట్టును. ఇయ్యది అగస్త్యసహాయునిచేత నిర్మింపబడి
యెను. ధన్యమును శ్రేష్ఠము నగు రసాయనము కావున దీనిని అగస్త్యహరీతకీ యందురు.

— వ్యాఘ్రహరీతకీ. —

శ్లో. సమూలపుష్పచ్ఛద కంటకార్యా, మ్తూలాం జలద్రోణపరిప్లు
తాం చ, హరీతకీనాం చ శతం నిదధ్యా దధాత్ర పక్వాచరణావశే

షష్ఠ. 65. గుడస్య దత్త్వా శతమేత దిగ్న విపక్వ ముత్తీర్య తత స్సు
 శీతే, కటుత్రికం చ ద్విపల ప్రమాణం పలాని షట్ పుష్పరసస్య తత్ర
 66. క్షిపే చ్చతుర్జాతపలం యథాగ్ని ప్రయుజ్యమానో విధిసాఽవలే
 హః, వాతాత్త కం పిత్తకఫోద్భవం చ ద్విదోషకాసా నపి యాం స్త్రీ
 దోషాన్. 67. క్షయోద్భవం చ క్షతజం చ హన్యాత్ సవీనసశ్వాస
 మురఃక్షతం చ, యత్క్షణ మేకాదశరూప ముగ్రం భృగూపదిప్తం హి
 రసాయనం స్యాత్. 68.

వేళ్ళు, పూవులు అకులు వీటితో కూడిన వాకుడుచెట్టును 100 పలముల నెచ్చి 231
 పలములనీటితో చేర్చవలయును. మఱియునుకరకకాయలు ఒక వందయునుకలిపి పక్వము
 చేయవలయును. నీరు నాల్గవభాగము మిగులు గలుగునప్పుడు 100 పలముల బెల్లమునందు
 చేర్చి వండవలయును. అపిష్టట దించి చక్కగా చల్లారినపిష్టట శొంఠి, మిరియములు
 పిప్పళ్ళు కండుపలములును పూచేనె రిపలములును లవంగపుచెక్క వీలకులు జాపత్రి
 నాగకేసరములు వీటిచూర్ణము నొకపలమును చేర్చి కలియబెట్టి లేహమునుగా చేసికొని
 జఠరాగ్ని ననుపరించి నేవించు చుండవలయును. ఇయ్యది వాతపు దగ్గులను పైత్యపు ద
 గ్గులను ద్విదోషముచేత నగు దగ్గులను త్రిదోషములవలన నగు దగ్గులను క్షయదగ్గులను
 పీనసశ్వాసములను తొమ్మిది బ్రద్ధగుచుండుటను పదునొకండు తెలుగులగు క్షయరోగ
 మును నశింపజేయును. దీనిని భృగుమహర్షి చెప్పెను. ఇయ్యదియే వ్యాఘ్రహారీకక య
 నంటడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కాసరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. హిక్కాశ్వాసాధికారము.

శ్లో. హిక్కాశ్వాసాతురే పూర్వం తైలాక్తే స్వేద ఇష్యతే,
 స్నిగ్ధైర్లవణయోగైశ్చ మృదుర్వాతానులోమనమ్. 1. ఉర్ధ్వాధ
 శ్శోధనం శక్తే దుర్బలే శమనం మతమ్, కోలమజ్జాంజనం లాజాతిక్తా
 కాంజనగైరికమ్. 2. కృష్ణాధాత్రి సితా శుంఠీ కాసీసం దధినామ చ,
 పాటల్య స్పృఘం పుష్పం కృష్ణాఖర్జూర ముస్తకమ్. 3. ష డేతే షా
 దికా లేహః హిక్కానాం మధుసంయుతాః, మధుకం మధుసంయుక్తం
 విప్పలీశర్కరాన్వితా. 4. నాగరం గుడసంయుక్తం హిక్కాఘ్నం నా
 వనత్రయం, స్తన్ద్యేన మక్షికావిష్టా నస్యం వా లక్తకాంబునా. 5.
 యోజ్యం హిక్కాభిభూతాయ స్తస్యం వా చందనాన్వితమ్, మధుసౌ
 వర్చలోపేతం మాతులుంగరసం విబేత్. 6. హిక్కార్తస్య పయ
 శ్చాగం హితం నాగరసాధితమ్, కృష్ణామలకశుంఠీనాం చూర్ణం మధు
 సితాయుతమ్. 7. ముహూర్తపక్షః ప్రయోక్తవ్యం హిక్కాశ్వాసనివా
 రణమ్, హిక్కాశ్వాసీ విబే ద్భార్జ్య సవిశ్వా ముష్ణ వారిణా. 8. నాగ
 రం వా సితా భార్జ్యే సౌవర్చలసమన్వితమ్. శృంగీ కటుత్రిక ఫలాత్ర
 యకంటకారీ భార్జ్యే సపుష్కరజటాలవణాని పంచ, చూర్ణం విబే దశశి
 రేణ జలేన హిక్కా శ్వాసార్ధ్యవాతకసనాదుచిషీనసేషు. 9. అభయా
 నాగరకల్కం పౌష్కరయవశూకమగిచకల్కం వా, తోయే నోష్ణేన
 విబేత్ శ్వాసీ హిక్మీ చ తచ్ఛాన్తైః. 10. అమృతానాగరభార్జ్యే వ్యా
 ఘ్నీప్రదాశసాధితః క్వాథః, వీత స్పృశణాచూర్ణః కాసశ్వాసౌ జయ
 త్యాశు. 11.

వెక్కిళ్ళు శ్వాస గలిగి బాధపడెను రోగినిషయమున ముందుగా నూనెను చ
 రిమిన పవార్థములచేత గాని, మృదువు లగు లవణయోగములచేత గాని చెమటను పు
 టించుట యుత్తమము, వాతమును అనుకూలముగా వర్తింపజేయుటయును మంచిదే

యగును. రోగి బలముగలవాడై యున్నయెడల, వమనమునకును జాలాబునకు అనఁగా ప్రవర్తులకు నిచ్చుచుండవలయును. దుర్బలుడైనయెడల శమనమగు నట్టులు శాంతి నొందించు నౌషధముల నుపయోగింపవలయును. లేగుచెక్క, సోపీ రాంజనము, పేలూలు, కటుకరోహిణి, ఉష్ణైత్త, పిప్పళ్ళు, ఉసిరికపప్పు, కలకండ, శొంఠి, అన్నభేది, వెలగకాయ, కలిగొట్టుచెట్టు, పువ్వులు, ఫలములు, పిప్పళ్ళు, ఖర్జూరము తుంగముస్తలు ఈయాలు అవలేహములను లేనెతో కలిపి నేవించిన వెక్కిళ్లను పోగొట్టును. లేనెతో కలిపిన యష్టిమధుకము కలకండతో చేర్చినపిప్పళ్ళు, బెల్లముతో కలిపిన శొంఠి, ఈమాఁడు నాసికావిధులును వెక్కిళ్లను పోగొట్టును. చనుబాలలో ఈగవిష్టను (అనఁగా మైనమును) కలిపి యుపయోగించిన నస్యముగాని చనుబాలలో చందనముకలిపియుపయోగించిన నస్యముగాని వెక్కిళ్లనుపోగొట్టును. లేనె సౌవర్చలవణము వీటితో కూడిన మాదీఫలరసముగాని, శొంఠిచాడికలిపిన మేకపాలుగాని వెక్కిళ్ళు రోగముగలవారికి హితమునుగలిగించును. పిప్పళ్ళు ఉసిరిక శొంఠి వీటిచూర్ణమును లేనెతోను కలకండతోను కలిపి మాఁటిమాటికి ఇచ్చుచున్నయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తొలఁగి చనును. గంటుభారంగి శొంఠినిగాని, శొంఠి గంటుభారంగి సౌవర్చలవణము వీట్లుగాని వేడినీటితో కూడా నేవించినయెడల వెక్కిళ్ళు శ్వాసయును తగ్గును. శృంగి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు కరక్కాయ తాడికాయ ఉసిరికపప్పు వాకుడు గంటు భారంగి పుష్కరమూలము యవలు శూక ధాన్యము పంచలవణములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో గూడ చేర్చికొని వెక్కిళ్ళు శ్వాస ఎగటొప్ప దగ్గు అరుచి పీనస ఈరోగములు కలిగినప్పుడు త్రాగవలయును. కరక్కాయలను శొంఠిని కల్కముచేసి గాని పుష్కరమూలము యవక్షారము మిరియములు వీనికల్కముగాని వేడినీళ్లతో గూడను శాంతికలుగుకొఱకు శ్వాసము వెక్కిళ్ళు కలవారు త్రాగవలయును. తిప్పతీగ శొంఠి బ్రహ్మాదండి నేలములక నల్లగగ్గర వీటితో సిద్ధము చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పళ్ల చూర్ణమును వేసికొని త్రాగినయెడల కాసశ్వాసములను జయింపఁగలదు.

—● దశమాలక్ష్వాధము. —●

శ్లో. దశమూలీకషాయ స్తు పుష్కరేణ విచూర్ణితః, శ్వాస కాసప్రశమనః పార్శ్వవృష్ణాచ్ఛులనాశనః. 12. కులుత్థినాగరవ్యాప్తి వాసాభిః క్వాధితం జలమ్, వీతం పుష్కరసంయుక్తం హిక్కాశ్వాసని బర్హణమ్. 13. గుడం కటుకతైలేన మిశ్రయిత్వా సమం లిపేత్, త్రినిస్తాహప్తయోగేణ శ్వాసం నిర్మూలతో జయేత్. 14. శృంగీమ హశాషధకణాఘన పుష్కరాణాం, చూర్ణం శతీమరిచశర్కరయా సమే

తమ్, క్వాధేన వీత మమృతావృషపంచమూల్యాః, శ్వాసం త్ర్య హేణ
శమయే దతిదోష ముగ్రమ్. 15. హృద్రా, మరిచం ద్రాక్షాం గుడం
రాన్నాం కణాం శతీమ్, జహ్య తైలేన విలిహన్ శ్వాసా న్నాగిహరా
నపి. 16. హిక్మాం హరతి ప్రబలాం ప్రబలం శ్వాసం చ నాశయ త్యా
శు, నిఖపుచ్చభూతిపిప్పలి చూర్ణం మధుమిశ్రితం లీడమ్. 17. కర్ణం క
లిఫలచూర్ణం, లీడం చాత్యంతమిశ్రితం మధునా, అచిరాద్ధరతి శ్వాసం
ప్రబలా ముద్గంసికాం చైవ. 18.

దశమాలముల కషాయములలో పుష్కరమాలముల చూర్ణమును కేసికొని
త్రాగినయెడల శ్వాసము దగ్గు పార్శ్వపునోప్పి హృదయశూలము వీటిని నశిం
పజేయును. ఉలవలు శొంఠి నేలములక అడ్డసరము వీటితోటి సిద్ధముచేయఁ
బడిన కషాయాదకమును, పుష్కరమాలమును చేర్చికొని త్రాగినయెడల వెక్కి
ళ్ళును శ్వాసమును నశించును. బెల్లమును కలుకత్తెలకుతో సమానభాగమును
గాగ్రహించి రెండింటిని కలిపి నేవించుచుండవలయును. ఇద్దాని నిరుపదియొక్క
రోజు నేవించినయెడల శ్వాసము నిర్మూలముగా నశించును.

తిప్పతీగ, అడ్డసరము, పిప్పళ్లు, తుంగము స్తలు, పుష్కరమాలము, కచ్చూరము,
మిరియములు వీటిని చూర్ణముచేసి కండచక్కర నుండనఁ గలిసి, తిప్పతీగ అడ్డసరము
లలో పెట్టిన కషాయమును చేర్చి మూడురోజులు త్రాగినయెడల మిక్కిలి భయంకరము
లగు శ్వాసములు కూడ నష్టములు కాఁగలవు. పసపు, మిరియములు, ద్రాక్ష, బెల్లము,
సన్నరాస్త, పిప్పళ్లు, కచ్చూరము వీటిని నూనెలో కలిపి నేవించిన ప్రాణముల నపహరిం
చునంతవియైన వగు శ్వాసములు నాశనమునొందును. నెమలివెన్నలు గాల్చి చేసిన బూ
డిదను పిప్పళ్ల చూర్ణములలో కలిపి అందు తేనెను చేర్చి భక్షించినయెడల వెక్కిళ్ళు భయంక
రములగు శ్వాసములు నష్టము లగును. పదిమాషములయెత్తు తాడిచూర్ణమును చేసి స్వచ్ఛ
మగు తేనెలో చేర్చి నేవించిన భయంకరము లైన వెక్కిళ్లైన శిశువులుగా నశించును.

హింస్తాద్యఘృతము.

శ్లో. హింస్తా విడంగ పూతీక త్రిఫలా వ్యోష చిత్తకైః, ద్విక్షీ
రం సర్పిషః ప్రస్థం చతుర్ధణజలాన్వితం. 19. కోలమాత్రైః పచే త్తద్ధి
కాసశ్వాసం వ్యపోహతి, అర్ఘాం స్యరోచకం గుల్మం శక్పద్యేధం
క్షయం తథా. 20.

హింస్తయను ద్రవ్యము [అనఁగా నల్లఉప్పియఁట] నాయువిడంగములు, కాను
గుచెక్క, కరకకాయలు, శొంఠి, తాడి, ఉసిరిక, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, చిత్తమా

లము వీని నన్నిటిని ఎన్నిదిఎన్నిదిమాచముల చొప్పునను, పాలు 32 పలములు, నేయి 16 పలములు, నీరు 64 పలములు వీని నన్నిటినికలిపి నేతిని కాచవలయును. ఈ నేయి దగ్గులను శ్వాసములను మూలరోగములను అరోచకములను గుల్మవాగ్ధులను విడ్డోదమును త్షయను సశింపజేయును. ఇయ్యది హింసాద్యపుత మనఃబడును.

—ॐ తేజోవతీఘృతము. ౧—

శ్లో. తేజోవత్యభయా కుష్ఠం సిప్పలీ కటురోహిణీ, భూతికం పాష్కరం మూలం చలాంశం చిత్రకం శతీ. 21. సావర్చలం త్వామలకీ సైంధవం బిల్వపేషికా, తాలీసపత్రం జీవంతీ వచా తై రక్షసం సంమితైః. 22. హింగుపాదై ర్ఘృతం ప్రస్థం పచే త్తోయచతుర్దశే, ఏత ద్యథాఽలం వీత్వా హిక్కా-శ్వాసా జయే న్నరః. 23. శోధాని లోరోగ్రహణీ హృత్పార్శ్వరుజ ఏవ చ.

చవ్యము, కరకకాయలు, చెంగల్యకోష్ఠ, పిప్పళ్ళు, కటుకరోహిణి, కామంచి, పుష్కరమాలము, మోదగమాడ, చిత్రమూలము, కచ్చూము, సావర్చలవణము, నేల తాడి, సైంధవలవణము, మారేసుచెక్క, తాడిశపత్రి, జీవంతియును ద్రవ్యము, వస వీని నన్నిటిని ఒక్కొక్కక్కన్నము చొప్పున తీసికొని మూడు మాచములయెత్తు ఇంగువను కలిపి నాలుగురెట్లసీళ్లలో 16 పలముల నేతిని వండవలయును. ఈ నేతిని బలానుసారముగా త్రాగిన మనుష్యుడు వెక్కిళ్లను, శ్వాసమును, శోఘము, మూలరోగములను, గ్రహణులను, తొమ్మనొప్పి, పార్శ్వపునొప్పులను జయించును.

—ॐ భార్యగుడము. ౧—

శ్లో. శతం సంగృహ్య భార్జ్యస్తు దశమూల్యాస్తథా పరం. 24 శతం హారితకీనాం చ పచే త్తోయచతుర్దశే, పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు రసే వస్త్రపరిస్రతే. 25. ఆలోడ్య చ తులూ పూతాంగుడస్య త్వభయాం తతః, పునః పచేత్తు మృద్వగ్నా యావ ల్లేహత్వ మాగతం. 26. శీతేషు మధున శ్చాత్ర పట్వలాని ప్రదాపయేత్, త్రికటు త్రిసు గంధం చ పలికాని పృథక్పృథక్. 27. కర్షద్వయం యవతూరం సం చూర్ణ్య ప్రక్షిపే త్తతః, భక్షయే దభయా మేకాం లేహ స్పృశపలం లిహేత్. 28. శ్వాసం సుదారుణం హంతి కాసం పంచవిధం తథా, స్వగవర్ణప్రదో హ్యేష యతరాగ్నే శ్చ దీపనః. 29. పలోల్లేఖాగతే మానే న ద్వైగుణ్య మిహేష్యతే, హారితకీశతస్యాత్ర ప్రస్థత్వాదాథకంజలమ్.

గంటుభారంగి నూరుపలములును, దశమూలములు 100పలములును, కరక కాయలు నూరు నీటినినాలుగు శెట్లధికముగా నీటిలో వండి చక్కగా నుడికిన తఱువాత నా అవభాగము నీరు మిగిలియుండగా దించి ఆసమును వడియకట్టి, అందులో 100పలముల బెల్లమును కలిపి, మఱియును చక్కగా కలియునట్లు కలియఁబెట్టి కరక కాయల చూర్ణము నందు వైచి సన్నని మంటపైనుడకఁబెట్టి లేహపు పాకమునకు వచ్చునంతవఱకు నుంచి పిమ్మట చల్లార్చి రిపలముల తేనె నందు కలుపవలయును. శొంతి, మిరియములు, పిప్పళ్ళు, లవంగపుపట్ట, విలకులు, బాప త్రివీటినివేళ్వీరుగా పలముచొ॥ తెచ్చి యవక్షారమును 20మాషముల యెత్తు తెచ్చి చూర్ణముచేసి కలుపవలయును. పిమ్మట నొక్కొక్క కరక కాయను తినుచు ఒకపలమును లేహమును నేరించుచు వచ్చినయెడల భయంకర మగు శ్వాసము పంచవిధము లగు దగ్గులును నశించును. ఇయ్యది స్వరమును, కాంతి నిచ్చును. జఠరాగ్నిని కూడ దీసింపఁజేయును. పలమని వ్రాయుటచేత కొలతలో శెట్టింపు అవసరము లేదు. నూరుకరక కాయ లొకప్రస్థము అగుచున్నవి. కావున వాఢకగు అనగా 64పలముల ప్రమాణమునే నీటిని గ్రహింపవలయును. ఇయ్యదియే భాగ్యగుడ ముఁబడును.

—ॐ కులుతగుడము. ౧—

శ్లో. కులుతం దశమూలం చ తతైవ ద్విజయస్త్రికా, శతం శతం చ సంగృహ్య జలద్రోణే విసాచయేత్. 31. పాదావశేషే తస్మిన్ స్తు గుడస్యార్థతులాం క్షిపేత్, శీతీభూతేచ పక్షేచ మధునోఽప్తౌ పలానిన. 32. పట్ఫలాని తుగాక్షీర్యాః పిప్పల్యా చ ఫలద్వయం, త్రిసుగంధికయుక్తం తత్థాదే దగ్నిబలం ప్రతి. 33. శ్వాసం కాసం జ్వరం హిక్మాం నాశయే త్తమకం తథా, ప్రతిశనంద్రోణనియమూక్షజ్జేయం ద్రోణత్రయంత్యిహ. 34.

ఉలము దశమూలములు బ్రహ్మాండి నీటినినాలుగు 100పలముల చొప్పున తెచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో వండి కాలుభాగము నీళ్ళుండగా 50పలముల బెల్లమును వేయవలయును. చక్కగా పాకమై చల్లరిన పిమ్మట తవక్షీర రిపలములు పిప్పళ్ళు రిపలములు, లవంగపుపట్ట, విలకులు, బాప త్రియునుకలిపి జఠరాగ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇయ్యది శ్వాసమును దగ్గును జ్వరమును వెక్కిళ్లును తమకమును నశింపఁజేయును. నూరుపలములు ద్రోణ గును నియమముతో నీపాకమునందు మూడుద్రోణముల నీటిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హిక్మాశ్వాసాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౩. స్వరభేదాధికారము.

— స్వరభేదమునందు కొన్నియుపాయములు. —

శ్లో. వాతే సలవణం తైలం పితై సర్పిస్సమాక్షికమ్, కఫే సత్తారకటాకం క్షౌద్రం కుడవ ఇష్యతే 1. గలే తాలుని జిహ్వాయాం దంతమూలేషు చా శ్రితః, తేన నిష్క్రమ్యతే శ్లేష్మా స్వర శ్చాస్య ప్రసీదతి. 2. ఆద్యే కోష్ఠం జలం పేయం దద్ధ్యా పుతగుడౌదనమ్, క్షీరాన్నపానం పితౄత్థే పిబే త్వర్చి రతంద్రితః. 3. పిప్పలీ పిప్పలీమూలం మరిచం విశ్వభేషజమ్, పిబే స్తూత్రేణ మతిమా న్న-ఫజే స్వరసం క్షయే. 4. స్వరోపఘాతే వేదోజే కఫవ ద్విధి రిష్యతే, క్షయజే స్వరజే చాపి ప్రత్యాఖ్యాయ సమాచరేత్. 5.

వాతమువలన నగు స్వరభేదమునందు యవత్తారమును తైలముతోను పితృస్వరభేదమునందు తేనకలిసిన నేతిని, కఫస్వరభేదమునందు ఉప్పు కాములేనెగల కబలమును యుపయోగించుట యుత్తమము. గొంతుక దవడలు నాలుక దంతమాలములు వీటిని ఆశ్రయించికొనిన కఫము, ఈ ప్రయోగమువలన బయలుపడును. ఇట్టిరోగముగలవానిస్వరము చక్కగాకూడనగును. వాతస్వరభేదమునందు బెల్లమును చేర్చిన నేతిని బియ్యమును భక్షించి కొంచెము వేడినీరును త్రాగుట మంచిది. పితృస్వరభేదమునందు నెయ్యి పాలతోటి యన్నమును తినిపిచ్చుట సావకాశముగా నేతిని త్రాగవలయును. పిప్పళ్లు, మోడి, మిరియములు, కొంత వీనిని మృదువుచేసి ఆవుపంచితముతో త్రాగుట, కఫస్వరభేదమునకు మంచిది. మేదస్సు అతిశయించుటచేత బుట్టిన స్వరభేదమునందు కఫస్వరభేదమునందు వలెనే చికిత్స చేయవలయును. క్షయవలన గాని సన్నిపాతమువలన గాని పుట్టిన స్వరభేదమునందు సాధ్యము కాదను నమృతముతోనే చికిత్స చేయవలయును.

— చవ్యాదిమార్గము. —

శ్లో. చవ్యాప్లవేతన కటూత్రికతింతిడిక తాలీసజీరకతుగాదహ నై స్సమాంజైః, చూర్ణం గుడప్రముదితం త్రిసుగంధియుక్తం వైస్వ ర్యపీనసక ఫారుచిషు ప్రశస్తమ్. 6. తైలాక్తం స్వరభేదే వా ఖదిరం ధారయే న్నఘృ, పథ్యాం పిప్పలియుక్తం వా సంయుక్తం నాగరేణ

వా. 7. అజమోదాం నిశాం ధాత్రీం క్షారం వహ్నిం విచూర్ణ్య చ, మధుసర్పిర్యుతం లీడ్వా స్వరభేదం వ్యపోహతి. 8. కలితరుఫలసింధు కణా చూర్ణం తక్రేణ లీఢ మపహరతి, స్వరభేదం గోపయసా పీతం వా ౭మలకచూర్ణం చ. 9. బదరీపత్రకల్పం వా శ్చుతభృష్టం స సైంధవం, స్వరోపఘాతే కాసే చ లేహ మేనం ప్రయోజయేత్. 10. శర్కరామధుమిశ్రాణి శృతాని మధురై స్సహ, పిబే త్వయాంసి యశ్చాఽప్యై ర్వదతో ౭భిహత స్స్వరః. 11.

చవ్యము, అన్లువేతనము, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, ఉసిరిక, తాడిశపత్రి, జీలకఱ్ఱ, వంశలోచనము, చిత్రమూలమువీనిని సమానభాగములను తెచ్చి చూర్ణముచేసి, బెల్లమునందు కలిపి, పిమ్మట అవంపుపట్ట, ఏలకులు, బాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి పై దానిలోనఁ జేర్చి భక్షించినయెడల స్వరభేదమునందును, పీనస, కఫము ఆరుచి మున్నగువానియందును శ్రేష్ఠము. లేనిచో స్వరభేదము కలిగినప్పుడు నూనెలో నానవైచిన కాచును బుగ్గయం దుంచుకొనవలయును. ఇదియును కానిచో శొంఠితో కరకకాయను పుక్కిటిలో నుంచుకొనవలయును. వామము, పసపు, ఉసిరిక, యవక్షారము, చిత్రమూలము వీటిని చూర్ణము చేసి తేనెను నేతిని యందు చేర్చుకొని భక్షించినయెడల స్వరభేదములు నశించును. తాడికాయ, సైంధవలవణము, పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును మజ్జిగలో కలిపి నేవించినను కాని, ఆవుపాలతో ఉసిరికచూర్ణమును నేవించినను కాని స్వరభేదములు నశించును. లేకున్న తేగు ఆకు కషాయమును నేతితో చేర్చి సైంధవలవణమునందు కలిపి స్వరభేదమునందును, దగ్గులయందును ప్రయోగింపవలయును. పెద్దగా నఱచి మాటలాడుటచేత నెవ్వనికి స్వరము పడిపోవునో వాడు చక్కర, తేనెను కలిపిన కషాయములను మధుర పదార్థములతోటి త్రావలయును.

— కంటకారీఘృతము. —

శ్లో. వ్యాఘ్రీస్వరస విపక్వం రాస్నావాట్కాలగోక్షుర వ్యోమైః, సర్పి స్వరోపఘాతం హన్యా త్కాసం చ పంచవిధం. 12. శుష్కద్రవ్యముపాదాయ స్వరసానా మసంభవే, వారిణ్యప్రగుణే సాధ్యం గ్రాహ్యం పాదావశేషితం. 13.

వామధురసములో సన్నరాస్త, సుత్తవపులగము, పల్లెరు, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు వీటిని కల్పముచేసి దానిలో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది స్వర

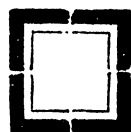
భేదములను, అయిదువిధము లగు దగ్గులను నశింపఁ జేయును. స్వరసము లేనిచో ఎండి నదానినైతేను గ్రహింపవచ్చును. అప్పుడు ఎనిమిది రెట్లు నీటిలో వండవలయును. నాలు గవభాగము నీరు మిగిలియుండినప్పుడు దించి నేవంపవలయును. ఇయ్యది కంటకారీ ఘృత మన బడును.

—● భృంగరాజఘృతము. ●—

శ్లో. భృంగరాజామృతావల్లీ వాసకదశమూలకాసమర్దరసైః
సప్తసప్తవింశతీకం సిద్ధం స్వరభేదకాసజి స్తథునా. 14.

గుంటకలగరామ, తిప్పతీగ, అడ్డసరము, దశమూలములు, కసిగండవేరు వీటిర సముచితములు తెచ్చి యందులో నేతిని పోసి వండవలయును. పక్వమైన పిప్పట నందులోన పిప్పళ్ల చూర్ణమును కలిపి, తేనెతో నేలించినయెడల స్వరభేదమును దగ్గులను నశించి పోవును. ఇయ్యది భృంగరాజఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వరభేదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను

౧౪. అరోచకాధికారము.

❖ అరోచకమునకు సాధారణములగు సుపాయములు. ❖

శ్లో. వాంతిం సమీరణే పితౄ విరేకం వమనం కఫే, కుర్యాద్ధృ
ద్యానుకూలాని హర్షణం చ మనోఘ్నజే. 1. వాంతో వచాద్భి రనిలే
నిధివత్పి బేత్తు స్నేహాష్టతోయ మదిరాన్యతమేన చూర్ణం, క్లిష్టావి
డంగ యవభస్మక రేణుభాజ్ఞే రాస్నిలహింగులవణోత్తమనాగరా
ణాం. 2. పైతౄ గుడాంబుమధురై ర్వమనం ప్రశస్తం లేహ స్ససైంధవ
సితామధునర్హిరిష్టం, నింశాంబుభద్రితవతః కఫజే తు పానం రాజద్రు
మాంబు మధునా సహ దీప్యకాఢ్యం. 3. చూర్ణం యదుక్త మధవా
నిజేతదేవ, సర్వై శ్చ స్వస్వీకృత మేవ ముపక్రమేచ్చ.

వాతముచేతనగు నరోచకమున వాంతి తీసికొనవలయును. పితూరోచకమునందు ప్రవర్తి తీసికొనవలయును. కఫారోచకమునందు వాంతి తీసికొనవలయును. మనో వ్యాకులతచేతనగు నరోచకములకు మనస్సంతుష్టి కలిగించి కొనవలయును. వాతారోచక మునందు వనసు కసాయముగా గాచియును, వమనములైన రోగి చమరపదార్థములు, వేడినీరు, కల్లు కీటిలో దేనినైన నొకదానిని చేసికొని గాని పిష్టర్లు, వాయువిడంగ ములు, యవలక్షారములు, రేణుకలు, గంటుభారంగి, సన్నరాస్త, విలకులు, ఇంగువ, సైంధవలవణము, కొంతి వీటిచూర్ణమున కలిపికొని త్రాగవలయును. పితూరోచకము నందు బెల్లపుపానకమును, మధురపదార్థమును పుచ్చికొని వాంతిచేసికొనుట యుత మును. సైంధవలవణము, చక్కెర, తేనెయును నుత్తములులే. నిమ్మపండ్లరసముతో వాంతి తీసికొనువారలకును, కఫారోచకమునందును రేలచెక్కక సాయములూ తేనెబో దనరపుచూర్ణమును కలిపి త్రాగినను, వాతారోచకమునందువియేచూర్ణములు వెనుక చెప్పఁ బడెనో, వానినిసేవించినగానిహితకరమగును. సన్నిపాతరోచకమునందు అన్నియాపధ ములచేతను చికిత్స చేయవలయును.

❖ అరోచకమును పోగొట్టు సుపాయములు. ❖

శ్లో. కృష్ణ సావర్చలా జాజీ శర్కరా మరిచం బిడమ్, ధాత్ర్యే
లాపద్మకోశీర పిప్పలీచందనోత్పలమ్. 4. లోధ్రం తేజోవతీ పథ్యా
త్యూషణం సయవాగ్రజం, ఆర్ద్రదాడిమనిర్వాస శ్వాజాజీశర్కరా
యతః. 5. సత్తైలమాక్షికా శ్చైతే చత్వారః కుడవగ్రహాః, చతురో

రోచకా వైష్ణవ్య స్వాతాద్యైకజనర్వజాన్. 6. త్వజ్జుస్త మేలాధాన్యాని ముస్త మామలకానిచ, త్వక్ష్ణ దార్వీయవాన్యా శ్చ పిష్పల్యస్తేజవ త్వపి. 7. యమానీ తింతిడీకం చ పంచైతే ముఖశోధనాః, ఆమ్లికాగుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వితం. 8 శ్లోకపాదై రభిహితాః సర్వారోచక నాశనాః, ఆమ్లికా గుడతోయం చ త్వగేలామరిచాన్వితం. 9. అభక్తశ్చందరోగేషు శస్త్రం కబలధారణం, కారవ్యజాజీమరిచం ద్రాక్షా పృక్షాష్లుడాడినుం. 10. సౌవర్చలం గుడం క్షౌద్రం సర్వారోచకనాశనం. త్రియూషణాని త్రిఫలా రజనీద్వయంచ చూర్ణీకృతాని యవశూకవిమిశ్రితాని, క్షౌద్రాన్వితాని వితరే న్ముఖధారణార్థమన్యాని తిక్తకటుకాని చ భేషజాని. 11. విటచ్ఛర్ణ మధుసంయుక్తో రసో దాడిమసంభవః, అసాధ్యా మపి సంహన్యా దరుచిం వక్త్రధారితః.

1 కోష్ఠ, సౌవర్చలవణము, జీలకఱ్ఱ, కలకండ, మిరియములు, వాయువిషంగములు; 2 ఉసిరిక, ఏలకులు, పద్మాక్షి, వట్టివేళ్లు, పిప్పళ్లు, చందనము, కమలములు; 3 హిందూగ, లేజోవతి, కరకకాయలు, శొంఠి, మిరియములు; 4 యవక్షారము, అల్లము, దానిమ్మ కాయలజిగురు, జీలకఱ్ఱ, కండపక్కెర, తైలము, లేనె. ఇట్లు నాలుగుభాగములుగా చెప్పబడిన నాలుగుయోగములును కబలగ్రహములు, వాతములు మున్నగు అనేక దోషజములు ద్విదోషజములు త్రిదోషజములు నగు అరోచకములను పోగొట్టును. 1 లవంగపుపట్ట, తుంగముస్తలు, ఏలకులు, ధనియములును; 2 ఉసిరిక, లవంగపుపట్ట, మ్రానిపసపు, తుంగముస్తలును; 3 మ్రానిపసపు, యమానియును. 4 పిప్పళ్లు, లేజోవతియును; 5 ఓమము, బచ్చలి ఈయైదువర్గములును ముఖమును చక్కగా శుద్ధముగా చేయును. అరోచకమును పోగొట్టును. ఉసిరిక బెల్లము వీనితో చేసిన పానకములో లవంగపుపట్ట, ఏలకులు, మిరియములు కలపి యుండగా చేసి కొని ముఖమునం దుంచుకొనవలయును. ఇయ్యది వీడతీసి చికిత్సచేయ నలవిగాని గోగములయందు హితమును చేయును. నల్లజీలకఱ్ఱ తెల్లజీలకఱ్ఱ ద్రాక్ష చింతపండు దానిమ్మ గింజలు సౌవర్చలవణము బెల్లము లేనె వీటినినూరి యద్దచేసి పుక్కిటనంచుకొనిన నన్ని విధములగు సరోచకములును నశించును. శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు కరకకాయలు తాడి కాయలు ఉసిరిక పసపు మ్రానిపసపు యవక్షారము వీటిని చూర్ణముఁజేసి లేనెలోకలిపి నాకినయెడలను, చేదు కారముగల ఇతరవస్తువులనుగాని నూటిలోనుంచుకొనుట కుపయోగించుకొనినను అరోచకములు నశించును. బిణాలలవణమును లేనెలో కలిపి దానిమ్మ రసముచేర్చి నోటియందుంచుకొనిన మిక్కిలి నసాధ్యము లగు సరోచకములు నశించును.

—ॐ యమానీపాదబము. ॐ—

శ్లో. యవానీ తింతిడికం చ నాగరం చాప్లువేతసం, దాడిమం బ
దరం చాప్లుం కార్వికా ణ్యుపకల్పయేత్. 13. ధాన్యసౌవర్చలాజాజీ వ
రాంగం చార్ధకార్వికం, పిప్పలీనాం శతం చైకం ద్వే శతేఽపరిచస్య చ.
14. శర్కరాయా శ్చ చత్వారి షలా న్యేకత్ర చూర్ణయేత్, జహ్వవి
శోధనం హృద్యం తచ్చూర్ణం భక్తరోచనం. 15. పృష్ఠీడాపార్శ్వశూ
లఘ్నం విబంధానాహనాశనం, కాసశ్వాసహరం గ్రాహీ గ్రహణ్యరో
వికారనుత్. 16.

వామము చింతపండు శొంతి ఆప్లువేతసము దానిమ్మ రేగు ఉసిరిక పీటి నన్నిటిని
ఒక్కొక్కక్కన్నను చొప్పన తీసికొనవలయును. ధనియములు సౌవర్చలపణము జీలకఱ్ఱ
త్రిఫలములు పీటిని కర్షముచొప్పనను, పిప్పళ్ళు 100 పలములు, 200 పలములు మిరి
యములు, చక్కెర నాలుగుపలములు నొకటిగా చేర్చి చూర్ణముచేయవలయును. ఈ
చూర్ణము నాలుకను శుద్ధముగా చేయును. నుందరముగా నుంచును. ఆరోచకము
హృదయవీడి పార్శ్వశూన్యస్థి విబంధము ఆనాహము దగ్గ గ్రహణి సంగ్రహణి
మూలరోగము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును. మలమును గట్టిపఱచును. ఇయ్యది యమా
నిపాదబ వనఁబడును.

—ॐ కలహంసక లేహము. ॐ—

శ్లో. అష్టాదశ శిగుఢసలా న్యక దశమరిచాని వింశతిశ్చ పిప్ప
ల్యః, ఆర్ద్రకపలం గుడపలం ప్రస్తత్రయ మారనాశవృక్షస్య. 17. ఏత
ద్విడలవణయుతం ఖజాహతం సురభిగంధాఢ్యం, వ్యంజనసహస్రఘాతి
జ్ఞేయం కలహంసకం నామ. 18.

మనగవిత్తులు 18 పలములు, మిరియములు 10 పలములు, పిప్పళ్ళు 20 పలములు
అల్లము 1 పలము, బెల్లము పలము, గంజి మూడుమానికలు పీటితో బిడాలలవణముచే
ర్చి తెడ్డుతో చక్కగా వంచినానన వచ్చు వరకు కలియఁబెట్టి వండుచులవంగళుపట్ట
వీలకులు జాపత్రి పీటిచూర్ణమును వేసి సేవించిన యెడలను వేలకొలది వ్యంజనము
లనుగూడ నశింపఁజేయును. ఇయ్యది కలహంసక మనులేహము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆరోచకాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౫. ఛర్మధికారము.

శ్లో. ఆమాశయోక్తేశభవా హి సర్వా శ్చర్మ్యో మతా లం
ఘన మేవ తస్మాత్, సా క్కారయే న్నారతజం విముష్య సంశోధనం
వా కఫపిత్తహరి. 1. హన్యా త్తీర్దకం వీతే ఛర్మం మనసంభవాం,
ససైంధవం పిబే త్స్వీః వాతచ్ఛర్మనివారణం. 2. మద్ధామలకయాపం
వా సస్పిష్కం ససైంధవం, యవాగూం మఘమిశ్రాం వా పంచమూ
లీకృతాం పిబేత్. 3.

సమస్తము లగు ఛర్మరోగములును ఆమాశయములో వేదన కలుగుటవలననే పుట్టుచున్నవి. కావున, ఒక్కొక్క వాతమువలన నగు ఛర్మని వదలిపెట్టి తక్కిన యన్నిటికిని లంఘనమును గాని, కఫమును పిత్తమును నిర్మూలచేడి శోధనను గాని చేయవలయును. పాలను నీటిలో కలిపి కొని త్రాగినయెడల కమఃఛర్మలు నివారించును. సైంధవలవణమును చేర్చికొని నేయిని త్రాగినయెడల వాతముచేత నగు ఛర్మలు నివారించును. పెసర ఉసిక వీటిలో గంజని కాడికొని సైంధవలవణమును చేర్చికొని త్రాగినను, లేనను చేర్చికొని గంజని త్రాగినను, పంచమూలకషాయమును త్రాగినను ఛర్మలు నశించును.

❖ పిత్తఛర్మకి ఉపాయములు. ❖

శ్లో. పితృత్తికాయాం త్వనులోమనార్థం ద్రాక్షాపిదాక్షురసై
శ్రివృ త్స్యాత్, కఫాశయథం వ్యతిమాత్రవృద్ధం పిత్తం జయే త్స్వ
దుభి రూర్ధ్వమేవ. 4. శుద్ధస్య కాలే మనుశర్కరాభ్యాం లాజై శ్చ
మంథం యది వా పి పేయాం, ప్రదావయే న్దుద్ధరనేన వాపి శాల్యా
దనం జూగలజై రసై ర్వా. 5. చందనే నాక్షమాత్రేణ సంయోజ్యా
మలకీరసం, పిబే న్నాక్షికసంయుక్తం ఛర్మ స్తేన నివర్తతే. 6.

పిత్తఛర్మలో అనులోమనము కొఱవ ద్రాక్ష నేలగుమ్మడి చెఱకు వీటి రసములో తెల్లతెగడను వైచి త్రాగినయెడల కఫాశయములో నన్ననియును, మిక్కిలి పెరిగినదియును నగు నూర్ధ్వపిత్తమును జయించును. కాని దీనిని స్వాదుపదార్థములతో చేర్చి నేవినవలయును. మనుష్యుండు నిర్మలఁడుగా నుండిన వానికి లేన కలకంఠ పేలాలు

వీటితో మాంధమును చేయవలయును. లేకున్న పెనరకట్టుతోగాని అడవి ప్రదేశములలోని జంతువుల మాంసరసముతో గాని మవియ్యపుట్టమును పెట్టింపవలయును. ఒక అక్షమెత్తు మంచిగఁగఁగమును ఒకపలము ఉసిరికఁగఁగములూ కలిసి లేనను అందు చేచ్చుకొని త్రాగినచో ఛర్ది నివర్తించును.

— చందనకల్పమును ముద్గాడిక సాయమును. —

శ్లో. చందనం చ మృణాళం చ బాలకం నాగరం వృషం, సతండులోదకక్షౌద్రం వీతః కఙ్కా వమిం జయేత్. 7. కషాయో భృష్టముద్గస్య సలాజమధుశర్కరః, ఛర్ద్యతీసారత్పద్మాహ జ్వరఘ్న స్సంప్రకాశితః. 8. హరీతకీనాం చూర్ణం తు లిహ్య న్నాషీకసంయుతం, అథోభాగీశృతే దోషే ఛర్దిః క్షిప్రం నివర్తతే. 9. గుడూచీత్రిఫలారిష్టపటోలైః క్వథితం పిబేత్, క్షౌద్రయుక్తం నిహంత్యాశు ఛర్దిం పితౄష్ణసంభవాం. 10. కాష్ఠః పర్పటజః వీతః సక్షౌద్ర శ్చర్ది నాశనః.

చందనము, పట్టివేళ్లు, కురువేరు, శొంఠి, అడ్డనరము వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి కల్పమును చేసి లేన నందు చేచ్చుకొని త్రాగినయెడల ఛర్ది నశించిపోవును. వేయించిన పెనల కషాయములూ పేలాలు చక్కెర చేచ్చుకొని త్రాగినయెడల ఛర్ది. అతిసారము, దప్పి, గొంఠెండుట, జ్వరము మొదలగునవి నశించును. కరక కాముల పొడిలూ లేనను కలిపికొని త్రాగినయెడల దోషము క్రిందికినికి అచగాతగ్గి ఛర్ది కీఘ్రముగా తొలగిపోవును. తిప్పతీగె, త్రిఫలములు, చేదుపొత్ల వీటితో కషాయమును కాచి లేనెందువైచికొని త్రాగినయెడల పితౄష్ణజనిత మగు ఛర్ది నశించిపోవును.

— కఫఛర్దికి కషాయములు. —

శ్లో. కఫాత్తికాయాం వమనం తు శస్తం సప్పిలీసర్వపనింబతోద్దైః, పిండితకై సై సంధవసంప్రయుక్తైః ఛర్ద్ద్యం కఫామాశయశోధనార్థం. 11. విడంగత్రిఫలావిశ్వ చూర్ణం మధుయుతం పిబేత్, విడంగప్లవశుంఠీనా మధవాశ్లేష్మజాం వమిం. 12. సజాంబవం వా బదరస్య చూర్ణం ముస్తాముతాం కర్కటకస్య శృంగీర, దురాలభాం వా మధుసంప్రయుక్తం లిహ్య త్కఫచ్ఛర్దివినిగ్రహార్థం. 13.

కఫఛర్దియందు పిప్పళ్లు, ఆవాలు, వేపచెక్క, మంగచూర్ణము వీటికషాయములతోవాంతి చేయించుట యుత్తమము. మధువము సైంధవలవణముచేసిన కషాయములతో నామాశయమును శోధించు నిమిత్తమై వాయువిడంగములు, త్రిఫలములు, శొంఠి వీ

టిమార్గమును కలిపి త్రాగిన ఛర్మని జయించును. వాయువిడంగములు తుంగము స్తలం శొంఠి వీటిమార్గములలో లేనను కలిపికొని నేవించిన కఫఛర్మి నాశన మగును. లేకున్న నేరేడుమార్గము రేగుమార్గము వీటిలో తుంగము స్తల కర్మాటకశృంగి మార్గములు గాని, సమూలముగా చేసిన దూలగిండి మార్గము గాని, లేనను వైచికొని నేవించిన యెడల కఫసంబంధము లగు ఛర్మలు నశించును.

—ॐ త్రివిధ ఛర్మలకు ఉపాయములు. ॐ—

శ్లో. తర్పణం వా మధుయుతం తిస్యణా మపి భేషజమ్, కృతం
కుశూచ్యా విధివ త్కషాయం హిమసంజ్ఞితం. 14. తిస్యవ్యపి భవే త్ప
థ్యం మాక్షి కేణ సమాయుతం, ద్రవ్యా దాపౌత్థితా త్తోయే ప్రతప్తే
నిశి సంస్థితాత్. 15. కషాయో యో భినిర్యాతి సశీత స్సముదాహృ
తః, వడ్ఢిః పలై శ్చతుర్భి ర్వా సలిలా చ్చీతఫాంటయోః. 16. ఆప్లవం
భేషజపలం రసాఖ్యాయాం సలద్వయం, శ్రీఫలస్య గుడోచ్యా వా కషా
యో మధుసంయుతః. 17. పేయ శ్చర్మిత్రయే శీతో మూర్ధ్వా వా
తండులాంబునా. జంబ్వప్రపల్లవగవేధుకథాన్యసేవ్య ప్రిభేరివారిమ
ధునా పిబతో ఒల్పమల్పం, ఛర్మిః ప్రయాతీకమనం త్రిసుగంధియుక్తా
లీథా నిహంతి మధునా ఒథ దురాలభావా. 18. జాతీరసః కపిత్థి స్య పి
ప్పలీమరిచాన్వితః, క్షౌద్రేణ యుక్త శ్శమయే ల్లేహా యం చర్మి
ముల్బణం. 19. పిష్ట్యా ధాతీర్జలం ద్రాక్షాం శర్మరాం చ పలోన్తి
తామ్, దత్వా మధుపలం చాత్ర కుడవం సలిస్య చ. 20. వాసనా
గాలితం వీతం హంతి చర్మిం త్రిదోషజాం.

తిప్పలీగళు హిమసంజ్ఞక కషాయమును చేసి తేనెకడిని త్రాగిన ఛర్మలు నశించును. వేడినీటిలో యావధులను రాత్రిపూట నానవైచిన ప్రాతఃకాలమున చల్లబడినది హిమసంజ్ఞక మనఁబడును.

హిమసంజ్ఞక, ఫాంటసంజ్ఞక కషాయములలో ఆరుపలములు, లేక 4 పలముల నీటిని పోసి యావధులను నానవేయవలయును. రసములోకూడ 2 పలములను నీరు చేర్చుకొనవలయును. మారేడుచెక్క తిప్పలీగళు కషాయములలో లేనను చేర్చికొని త్రాగినయెడల కాని చాగపండ్లును బియ్యపుకడుగుతో గాని త్రాగినయెడల ముత్తెఱగు లగు ఛర్మలు నశించును. నేరేడు మామిడికాయలకు ఆడవిగోధుమలును, ధనియములు శిప్పళ్ళు వట్టివేరు వీటిని రసముతీసి నీళ్లలో కలిపి లేనె నందులో వేసికొని కొంచెము

కొంచెముగా త్రాగుచున్నయెడల ఛర్దలు శాంతించును. అవంగపుపట్ట, వీలకులు, బాపత్రి వీటితోచేర్చిన బాజికాయల గ్రహమునందు లేనెను కలిసికొని నేవించినయెడల భయంకిరము లగు ఛర్దలు కూడను నాశనము లగును. ఉసిరిక ద్రాక్ష నూరి దాని యందు ఒకపలము కండచక్కెరను లేనెను కొంచెమును నీళ్లను నాలుగుపలములును కలిపి వడియకట్టి త్రాగినయెడల త్రిదోషజము లగు ఛర్దలును నశించును.

— విలాదిమార్గము. ౨ —

శ్లో. ఏలాలవంగ గజకేసర కోలమజ్జ లాజా ప్రియంగు ఘన చందన పిప్పలీనాం, చూర్ణాని మాక్షిక సితాసహితాని లీడ్వా ఛర్దిం నిహంతి కఫమారుతపిత్తజాం చ. 21.

వీలకులు అవంగములు నాగకేసరములు తేగుగుజ్జ వేలాలు కొజ్జలు తుంగముస్తలు చందనము పిప్పళ్ళు వీటిచూర్ణములతో లేనెను చక్కెరను కలిపికొని నాకినయెడల త్రిదోషములవలన నగు ఛర్దలును నశించును. ఇయ్యది విలాదిమార్గ మనబడును.

— కోలాని శోహము. ౩ —

శ్లో. కోలామలకమజ్జాని మక్షికవిటసితామధు, సక్ష్మస్థాతండులోలేహ శ్చర్దిమాశు నియచ్ఛతి. 22. అశ్వత్థవల్గ లఽశుష్కం దద్ధా నిర్వాపితం జలే, తిజ్జలం పానమాత్రేణ ఛర్దిం జయతి నుస్తరామ్. 23. యష్ట్యాహ్వాం చందనోపేతం సమ్యక్క్షీరప్రపేషితం, తేనై వాగోడ్య పాతవ్యం రుధిరచ్ఛర్దినాశనం. 24. లాజాకపిత్థమధుమాగధికోషణానాం క్షౌద్రాభయాత్రికటుధాన్యక జీరకాణాం, పథ్యామృతామరిచ పిప్పలమాక్షికానాం లేహః శ్రుయ స్సకలవమ్యరుచిప్రశాంపైశ్చ. 25.

తేగుపండు ఉసిరికపండు లేన మైనము చక్కెర లేన పిప్పళ్ళు బియ్యము వీటి తోటి చేసిన శోహము ఛర్దిని శీఘ్రముగా హరించును. రావిచెక్కను తెచ్చి తగులబెట్టి నీటితో చల్లార్చి ఆముదకమును త్రాగిన పోగొట్ట నలవికాని ఛర్దలనుకూడ నశింపఁజేయును. యష్టిమధుకమును చందనమును పాలతో నూరి పాలతోనే కలిపి త్రాగినయెడల రక్తసంబంధములగు ఛర్దలు నశించిపోగలవు. వేలాలు కపిత్థము అనగా వెలగపండు లేన పిప్పళ్ళు మిరియములును, లేన కరకకాయలు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్ళు

ధనియములు జీలకఱ్ఱయును కరక్కాయలు తిప్పతీగె మిరియములు లేనె పిప్పళ్లును ఈ మూటితో చేయబడిన లేహ మన్ని ధము లగు ఛర్మలను ఆరోచకములను శాంతి నొందించును.

— పద్మకఘృతము. —

శ్లో. పద్మకామృతనింబానాం ధాన్యచందనయోః పచేత్, కల్లేక్వాథే చ హవిషః పథ్యం ఛర్దినివారణమ్, తృష్ణారూచిప్రశమనం దాహజ్వరహరం పరమ్. 26.

కమలములు తిప్పతీగె వేప ధనియములు చందనము వీటితో చేయబడిన కషాయములను కల్కములను 16 పలముల నేతిని పోసి వండి సిద్ధముచేసి త్రాగినయెడల ఛర్మలు నశించును. మఱియును దప్పి అరుచి దాహము జ్వరము వీనిని ఎక్కువగా పోగొట్టును. ఇయ్యది పద్మకఘృత మనబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఛర్మ్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. తృష్టాధికారము.

—ॐ వాతమువలన నగుతృష్టలు. ౧౦—

శ్లో. తృష్టాయాం పవనోత్థాయాం సగుడం దధి శస్యతే, రసా శ్చ బృంహణా శ్శీతా గుడూద్యా రిసపవ చ. 1. పంచాంగకాః పంచ గణాయ ఉక్తాః తే వ్యంబుసిద్ధం ప్రథమే గణే వా, పి బే త్సుఖోష్ణం మ నుజోఽల్పమాత్రం తృష్ణోపరోధం న కదాపి కుర్యాత్. 2. పిష్తోత్థితం పిత్త హరై ర్ద్విపక్వం నిహంతి తోయం పయపవ చాపి. కాశ్చర్య శర్కరా యుక్తం చందనోశీరపద్మకమ్, ద్రాక్షామధుకసంయు క్తం పిత్తతప్నో జలం వి బేత్. 3.

వాతమువలన నగు తృష్టారోగమునందు బెల్లముకలిపిన పెరుగు మిక్కిలి మంచిది. పీగ్యమునువృద్ధి పొందించు చల్లనికషాయములును తిప్పతీగకషాయములు నుత్తమములు. వేళ్లు పండ్లు పూవులు చెక్క ఆకులు అను పంచాంగములును గల చిన్నవాకుడు కోల పొన్న పల్లెరు మొదలగు పంచగణములును, ఏవి చెప్పబడినవో వానిని కషాయమును గా గాచి నులివెచ్చుగా త్రాగినయెడల మఱల నెప్పటికిని తృష్ట కలుగదు. పిత్తహరము లగు సోపధులచే కాంచబడిన కషాయము గాని పాలు గాని పిత్తతృష్టలను హరించు ను. నేలగుమ్మడు చందనము వట్టివేళ్ళు పద్మాక్షము ద్రాక్ష ముల్లంగి వీటితో కషాయ మును చేసి కండచక్కరను చేర్చి త్రాగినయెడల పిత్తతృష్టలు నశించిపోవును.

—ॐ పిత్తతృష్టలు. ౧౧—

శ్లో. పిత్తిజాయాం య తృష్టాయాం ః కోవ్యమంబరజో రసః, తత్కౌవ్వి థో వా హిమ స్తద్వత్ చ్ఛారివాంబుగణాది వా. 4. స్యా జ్జీవనీయ సిద్ధం క్షీరఘృతం వాతపిత్తజే తప్నో, తద్వ ద్రాక్షాచందన ఖజూరోశీర మధుయుతం తోయం. 5. సశారివానా త్ప్రణవంచమూలే తథోత్ప లానా మధురే గణే వా, కుర్యా త్కషాయాం స్తు తథైవ యుక్తా మధూకపుష్పాదిషు చాపరేషు. 6. బిల్వోటకీఘాతకీపంచకోల దర్భేషు సిద్ధం కఫజాం నిహంతి, హితం భవే చ్ఛర్దన మేవ చాత్ర తప్తేన నింబ

ప్రసవోఽదకేన. 8. సజీరకాణ్యాద్ధృక శ్శృగజేర సౌవర్చలా న్యర్థజ
లాప్లుతాని, మద్యాని హృద్యాని చ గంధవంతి పీతాని సద్య శ్శమ
యంతి తృష్ణామ్. 9. క్షయోత్థితాం రుగ్వినివారణేన జయే ద్రసానా
మసృజ శ్చ పానైః, క్షయోత్థితాం క్షీరజలం నిహన్యాత్ మాంసో
దకం వాథ మధూదకం వా. 10. గుర్వన్నజా ముల్లిఖనై ర్జయేత్తు క్ష
యోద్ధృతే సర్వకృతాం చ తృష్ణామ్, లాజోదకం మధుయుతం శీతం
గుడవిమృద్ధితమ్, కాశ్చ ర్యశర్కరాయుక్తం పిబే తృష్ణార్దితో నరః. 11.

పిత్తజనిత మగు తృష్ణయందు పండిన మేడిపండురసము గాని దాని కషాయ
ముగాని శారివాదిగణపతితము లగు నౌషధములతో జేయఁబడిన కషాయముగాని హిత
కర మగును. వాతపిత్తజ మగు తృష్ణయందు జీవనీయగణోక్తము లగు నౌషధులచే
కాచఁబడిన పాలతో నిద్ధముచేయఁబడిన నేయి యుత్తమము. అట్లే గ్రాక్ష చందనము
ఖర్జూరము వట్టివేళ్ళు వీటికషాయమున తేనెను జేర్చి నేవించిన హితమగును. శారివాది
గణము, తృణాదిపంచమూలములు ఉత్పిలాదిగణము లేక మధురగణము మధూకిపు
ష్పాదిగణము నను ఁటిచేత నిద్ధముచేయఁబడిన కషాయము హితముఁ గల్గించును.
మారేడుచెక్క అడ్డనరము ఆగెపువ్వు పిప్పళ్లు మోడి చక్కము చిత్రిమూలము
శొంఠి దర్భ వీటికషాయముగాని, వేపచిగుళ్లు కషాయముతో వాంతిచేసికొనుట
గాని హితకర మగును. జీలకఱ్ఱ పిప్పళ్లు అల్లము శొంఠి సౌవర్చలవణము ఁటిని కొలఁ
దినీటిలో వైచి కషాయముఁజేసి త్రాగినను, సుగంధములును మనోహరములగు మద్యముల
నుపయోగించినను తృష్ణను పోగొట్టును. క్షయజనిత మగు దష్ఠిని గోగనివారణచేసి
మాంసరసము రక్తమును పెంచి జయించును. పాలుగఁజేసిన నీరుగాని మాంసరసముగా
ని లేక తేనెపై తేటగాని క్షయ తృష్ణలను హరించును. బెల్లపుపాకమును నేలగు
ముడిరసములో చక్కరకలిపి కొని తృప్తితుండు త్రాగవలెను.

❖ చంద్రతృష్ణలకు ఁకిత్స. ❖

శ్లో. అతిరూక్షదుర్బలానాం తర్షం శమయేన్నృణా మిహాశు
షయః, ఛాగో వా ఘృతభృష్టః శీతో మధురో రసో హృద్యః. 12.
ఆమ్రజంబూకషాయం వా పిబే న్నాఙ్గికసంయుతమ్, ఛర్దిం సర్వాం
ప్రణుదతి తృష్ణాం చై వాపకర్షతి. 13. వలశృంగసితాలోధ్రదాడిమం
మధుకం మధు, పిబే త్తండులతోయేన ఛర్దితృష్ణానివారణమ్. 14. గో

స్తనేక్షురసక్షీరయష్టిమధుమధూత్పలైః, నియతం నస్యతః పానైః తృష్ణా శామ్యతి దారుణా. 15.

మిక్కిలి పరుసముగాను దుర్బలుడుగానున్న మనుజునకు గలిగిన తృప్తను పాలు మిక్కిలిత్వరగా హరించును. లేక మేకమాంసరసము నేతితో చేయించి చల్లాల్పి త్రాగ వలయును, అదియును గానిచో మామిడి నేరేడు కషాయములలో లేనను చేర్చిత్రాగిన యెడల అన్నివిధములగు ఛర్మలును తృప్తలును తొలగిపోవును. మట్టియగుళ్ళు చక్కెర లొద్దగ దాడిమ యష్టిమధుకము లేన వీటిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగినయెడల ఛర్మలును తృప్తలును నశించును. ద్రాక్షచెఱకురసము పాలుయష్టిమధుకము కమలములు వేసి చేసిన నస్యమవలనగాని కషాయమును త్రాగుటవలననుగాని అతిభయంకరమైన తృప్తగోగములును శమించును.

—౧౭ తాలుశోషలకు చిత్త. ౧—

శ్లో. క్షీరేక్షురసమాస్త్వికైః క్షౌద్రశీధుగుడోనకైః, పృతా మ్లామైశ్చ గండుాష స్తాలుశోష నివాణం. 16. తాలుశోషే. పిబే త్సర్పి ఘృతమండ మధాపి వా, మూర్ఘాభిర్నితృపాదాహా శ్రీమద్యభృ శికర్షితాః. 17. పిబేయు శీతలం తోయం రక్తపితై మదాత్యయే, ధా న్యాప్లుమాన్యవైరస్యమలక్ష్ణాధ్యనాశనమ్. 18. తిదేవావణం పీతం ముఖశోషహరిం పరమ్, వైశద్యం జనయ త్యాస్యే సందధాతి ముఖే వ్రణాన్. 19. దాహాత్పష్టాప్ర శమనం మధుగండుాషధారణం.

పాలు చెఱకురసము ఇప్పపూవులు లేన మద్యము బెల్లము పానకము చింతపండు రసము వీటిరసములను నేవించిన దవద లెండికొనిపోవుట నశించును. తాలుశోషమునందు నేతిని త్రాగవలయును. లేనిచో నేతితో చేసిన మండమునైనను త్రాగవలయును. మూర్ఘులు చర్మి తృప్త దప్పి శ్రీలు మద్యము యన్నగు కారణములచేతి శుష్కించిన వాడు చల్లనినీటిని త్రాగవలయును. రక్తపిత్తమునందును, మదాత్యయమునందునుగంజిని త్రాగవలయును. ముఖమువాడుట మలము దుర్గంధముగావెడలుట మున్నగునవి ఇద్దాన నశించును. ఉప్పులేనిగంజిని త్రాగినయెడల ముఖశోషలను హరించును. సౌందర్యము నిచ్చును. వ్రణములను మాన్చును. దాహమును దప్పిని పోగొట్టును.

—౧౮ తృప్తలకు సామాన్యచికిత్స. ౧—

శ్లో. కోలదాడిమ మృతామ్ల చుక్రకా చుక్రకారసః. 20. పంచామ్లకో ముఖాలేప స్సద్యస్తృష్టాం నియచ్ఛతి, వారిశీతం మధుయుత

మాశంతా ద్వా పిపాసితమ్. 21. పాయయే ద్వామయే చ్చాపి తేన తృష్టా ప్రశామ్యతి, వటశ్శృగామయక్షాద్ర లాజనీలోత్పల్లైర్దృఢా. 22. గుటికా వదనన్యస్తా క్షిప్తం తృష్టాం నియచ్ఛతి, ఓదనం రక్తశాలీనాం శీతం మాక్షికసంయుతం. 23. భోజయే త్రేన శామ్యే త్తు ఛర్ది స్తృష్టా చిరోత్థితా, పూర్వామయాతుర స్సన్ దీన స్తృష్టాద్ధితో జలం యాచన్. 24. న లభేత చే దాశ్వేవ మరణ మాప్నోతి దీర్ఘరోగం వా, తృప్తితో మోహ మాయాతీ మోహ త్యాగో నిష్ఠముంచతి. 25. తస్మా త్స్వర్వా స్వసస్థాసు న క్వచి ద్ద్వారి వార్యతే.

రేగుపండ్లు దానిమ్మపండ్లు చింతపండు ఫులిచెంచలి వీరసమును ముఖమున పట్టు గావేసినయెడల శీఘ్రముగా దాహములు నశించును. చల్లని నీరు తేనెయును కలిపి తృప్తితులకు ఇచ్చినయెడలను కంఠమువఱకు నీళ్లను త్రాగించి కక్కించినను దప్పి శాంతించును. వట్టిఇగుళ్లు చె గల్వకోష్ఠు తేనె పేలాలు నల్లగల్వలు వీటితో చేయఁ జడిన యుండలను పుక్కిట నుంచుకొని దప్పి తొలగిపోవును. ఎఱ్ఱబియ్యపు టన్నుమును చల్లార్చి అందు తేనెను చేర్చికొని భుజించినచో మిక్కిలి ప్రాచీనములైనను ఛర్దిలును తృష్ణలును నశించును. మొదట గోగనీడితుండై యుండి నిలువలేని గోగి దీనముగా తృప్తితుండై నీటి గడిగినచో ఈయవలయును. అట్లు కానివాఁడు మరణించును. లేకున్న దీర్ఘరోగి యగును. దప్పిగల మహాబాధు మార్చు నొందును. మూర్ఛవలన మరణించును. కావున నెట్టి యవస్థలో నున్నను గోగికి దాహము నిచ్చుటను మానుకొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయండు తృష్టాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౭. మూర్ఖాధికారము.

—ॐ మూర్ఖులయందు ఉపాయములు. ॐ—

శ్లో. నేకావగాహకా మణయ స్సహారాః శీతాః ప్రదేహా వ్యజనానిలా శ్చ, శీతాని పానాని చ గంధనంతి సర్వాః మూర్ఖాను నివారితాని. 1 సిద్ధాంత వర్గే మృగురే పయాంసి సదాడిమా జాంగలజారసా శ్చ, తథా యవాలోహితశాలయ శ్చ మూర్ఖాను శస్త్రా శ్చ సతీనముద్గాః. 2.

అన్నివిధములగు మూర్ఖులయందును పైని నీటిని చిలకరించుచుండుట. శీతలజలముల స్నానము చేయించుట, చంద్రకాంతము మున్నగు మణులు, చల్లని కమ్మని వీవనల గాడ్పులును, శీతలము లగు పానకములును, పరిమళసంతము లగు పానకములును నివారణోపాయము లగుచున్నవి. మధురగణోక్తము లగు నౌషధులచేత కాంచబడిన పాలును గాని పుష్పముతో సిద్ధముచేయబడిన యడవినిండుఫల మాంసరసమును, యవలు పిష్టినియును గండ్ర పెసలు మున్నగువాని రసములును మూర్ఖులన్నిటిలోను హితకరములు.

—ॐ కపాయములను ప్రయోగింపవలసిన తైలుగులు. ॐ—

శ్లో. యథాదోషం కపాయాశి జ్వరఘ్నాని ప్రయోజయేత్, రక్తజాయాంతు మూర్ఖాయాం హిత శ్శీతక్రియావిధిః. 3. మద్యజాయాం వమే స్సద్వ్యం నిద్రాం నేవే ద్యథాసుఖమ్, విషజాయాం విషఘ్నాని భేషజాని ప్రయోజయేత్. 4. కోలమజ్జోషణోశీర కేసరం శీతవారిణి, శీతం మూర్ఖా జయే న్నీహ్వతృష్ణాంవా మధుసంయుతామ్. 5. మహాషధామృతాక్షుద్రా పౌష్కరగృంధి కోద్భవం, పిబే త్కణాయతం క్వాథం మూర్ఖానిషు మదేషు చ. 6. శతావరీబలామూలద్రాక్షా సిద్ధం పయాః పిబేత్, ససితం భ్రమనాశాయ బీజం వాత్యాలకస్య చ. 7. పిబే ద్దురాలభాక్వాథం సప్తతం భ్రమశాంతయే, త్రిఫలాయాః ప్రయోగో వా ప్రయోగః పయసోపి వా. 8. రసాయనానాం కాంభస్య సర్పిషో వా ప్రశస్యతే.

దోషముల ననుసరించియే జ్వరనాశము లగు కషాయముల నుపయోగింపవలయును. రక్తమువలనఁ బుట్టెడి మూర్ఖలయందు శీతక్రియలను చేయుట హితకరము. మద్యపానమువలనఁ గలిగెడి మూర్ఖలకు మద్యమును క్రక్తిఁపవలయును. విషభక్షణములచేత గలుగుమూర్ఖలకు విషనాశకము లగు సౌవధముల నుపయోగింపవలయును. తేగు మిరియములు వట్టివేళ్లు నాగ కేసరములు వీటితో చేయఁబడిన కషాయము త్రాగినను గాని, పిప్పళ్లు చూర్ణమును తేనెలో కలిపికొని భక్షించినను గాని, మూర్ఖులు నశించును. శొంఠి తిప్పతీగ నేలములక పుష్కరమూలము సింపులమూలము వీటితో చేయఁబడిన కషాయములో పిప్పలిచూర్ణమును కలిపికొని త్రాగవలయును. మూర్ఖులన్నిటియందును మదనునందును సిల్లపిచ్చర ముత్తునపులగము ద్రాక్ష వీటితో నగు కషాయమున చక్కరను వైచికొని త్రాగవలయును.

తేనెతో చిట్టాముదపుగింజలనునూరి చక్కరతో కలిపికొని త్రాగవలయును. దూలగొండి కషాయములో నేతిని వైచికొని త్రాగిన భిక్షులు శాంతించును. తేనెయొడల త్రిఫలముల నుపయోగింపవలయును. అథవా పాలను త్రాగించిన భిక్షుఁడగుచును, రసాయనములను గాని నూరేండ్లనాటి ఘృతమును గాని నేవించిన హితకర మగును.

— భ్రమలయందు త్రిఫలముల ప్రయోగము. —

శ్లో. మధునా హం త్యుషయుక్తా త్రిఫలా రాత్రౌ గుడార్ద్రాకం
ప్రాతః, సప్తాహం త్యుష్యభోజీ మదమూర్ఛాకాన కామలోన్మాదాన్. 9.
అంజనా న్యవపీడాశ్చ ధూమః ప్రథమనాని చ, సూచీభి స్త్యంజనం
శస్త్రం దాహః వీడా నఖాంతరే. 10. అంఘనం కేశరోష్ణాం చ దగ్ధై
ర్దశన మేవ చ, ఆత్మగుప్తాః పుష్ప శ్చ హితాస్త స్వావరోధనే. 11.

రాత్రులయందు తేనె కలిపిన త్రిఫలములును, ప్రాతఃకాలములయందు బెల్లమును, అల్లమును, ఏడుదినములు వధ్యముగా భుజించినవాడు మదమూర్ఖులను దగ్గులను కామెరలను విచ్చిని జయింపగలుగును. మూర్ఖుల నడ్డుపెట్టి నశింపజేయుటలో అంజనములును అవపీడలును చోగ వేయటమును కొట్టుటయును సూదులతో పొడుచుటయును గోళ్లలోపల కాల్చుటయును వెంట్రుకలను త్రెంచుటయును పండ్లతోటి కొలుకుటయును దురదగొండితో నెల్పుటయును మిక్కిలి హితకరము లగు సౌవధములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయ స మూర్ఖాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. మదాత్యయాధికారము.

—ॐ త్రిదోషమునందు ఖర్జూరాదిమంథము. ॐ—

శ్లో. మంథః ఖర్జూర మృద్వీకా వృక్షామ్లామ్లీక దాడిమైః,
రాషకై స్సామలకై ర్యుక్తో మద్యవికారసత్. 1. జలే చతుష్పలే
శీతే ఘృణ్ణద్రవ్యపలం ఊపేత్, మృత్వాత్రే మర్దయే త్సమ్యక్ తస్మా
చ్చ ద్విపలం పిబేత్. 2. సతీనముద్గమిశ్రాన్ వా దాడిమామలకాన్వి
తాన్, ద్రాక్షామలకఖర్జూర పరూషకర సేన వా, 3. కల్పయే త్తర్పణా
న్యూపాన్ రసం శ్చ పిబిధాత్త కాన్.

ఖర్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష చి తపండు చిట్టీతపండు దానిమ్మఫలములు వీటితో
చేసిన మంథము మదము పలన నగు వికారములను పోగొట్టును. శాలుగుపలముల నీటి
లో పొడిచేసిన యాషధద్రవ్యములను పలుకువేయవలయును. దీనిని మట్టిపాత్రలో
చక్కగా పండి 2 పలములు త్రొక్కివలయును. గుండ్రపెసలు లేక దానిమ్మ ఉసిరికలు
ఖర్జూరఫలములు ఉసిరికకాయలు వీటిరసమును తీసి తృణములుగాను, యూషమును
గాను అనేకవిధము లగు రసములుగాను చేసి యుపయోగింపవలయును.

—ॐ వాతమువలనను తాగిగుడువలనను కలిగిన మదదోషములకు చికిత్సలు. ॐ—

శ్లో. మద్యం సావర్చలవ్యోషయక్తం కించి జ్వలాన్వితమ్. 4.
జీర్ణమద్యాయ దాతన్యం వాతసానాత్యయాపహం, ముద్గయాష సి
తాయుక్తః స్వాదు ర్వా పైశితోరసః. 5. పిత్తవానాత్యయేయోజ్యాః
సర్వత శ్చక్రియా హిమాః, పానాత్యయే కఫోద్భూతే లంఘనం చ
యథాబలమ్. 6. దీపసీయాషఫోపేతం పిబే త్తద్యం సమాహితః,
సర్వజే సర్వ మేవేదం ప్రయోక్తన్యం చికిత్సితం. 7. ఆభిః క్రియాభి
ర్శ్రాభిః శాంతిం యాతి మదాత్యయః.

సావర్చలవణము శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు కొంచెముగా నీళ్లు వీటితో
చేయబడిన మద్యము జీర్ణమద్యము గలవోగములకు ఇవ్వవలయును. ఇయ్యది వాతపు
తాగిగుడుదోషమును పోగొట్టును. చక్కెర వేసిన పెసలగంజిని కాని చక్కెరకలిపిన
మాంసరసము గాని పిత్తిపానదోషమునందు ఇవ్వవలయును. కాని యన్నివిధము లగు
తైల్యోపచారములను చేయుట మంచిది. కఫసానాత్యయమునందు బలానుసారముగా
లంఘనము చేయుట హితము. సావధానముగా బోడనరపు విత్తములతో చేయబడిన

మద్యమును త్రాగవలయును. సన్నిపాతపు మదాత్యయోగమునందు ఈచికిత్స సంతయును చేయవలయును. ఈక్రియలను చేసిననే మదాత్యయము శాంతించును.

—౧౭ దుఃఖాది ప్రయోగములు. ౧౭—

శ్లో. న చేన్మద్యక్రమ ముక్త్వా క్షీర మస్యప్రయోజయేత్. 8. లంఘనాద్యైః కఫే క్షీణే జాతశార్పల్యలాఘవే, ఓజ స్తుల్యగుణం క్షీరం విపరీతం చ మద్యతః. 9. క్షీర ప్రయోగం మద్యం వా క్రమేణాల్పాల్ప మాచరేత్.

మదాత్యయరోగికి మద్యక్రమమునువదలిపెట్టి పాలను ప్రయోగింపరాదు. లంఘనము మున్నగువాని వలన కఫు క్షీణింపఁగా దుర్బలము చులకదనముకలుగ అప్పుడు మద్యము నిచ్చుటకు బదులుగా ఓజస్సునకు (అనగా బలమునకు) తగినట్లు క్షీరము నీయవలయును. క్షీరము నిచ్చుట గాని, మద్యమును గాని కొద్దికొద్దిగా క్రమానుసారము ప్రయోగింపవలయును.

—౧౮ పునర్నవాదిఘృతము. ౧౮—

శ్లో. యః పునర్నవాక్వాథ యష్టికల్కప్రసాధితమ్. 10. ఫుతం పుష్టికర పానాత్ మద్యపానహతౌ జనః.

పాలు తెల్లగజ్జెరు రసము యష్టిమధుకఫుకల్కము వీటినిో సిద్ధము చేయఁబడిన నేయి మద్యపానము చేత నశించిన బలము గలవానికి గూడను పుష్టిని గలుగఁ జేయును.

—౧౯ అష్టాంగలవణము. ౧౯—

శ్లో. సౌవర్చల మజజ్యం చ వృక్షామ్లం సామ్లవేతనమ్. 11. త్వగేలామరిచార్థాంతం శర్కరాభాగయోజితమ్, హితం లవణ మష్టాంగం అగ్నిసందిపనం పరమ్. 12. మదాత్యయే కఫప్రాదే దద్యాత్ప్రసోతోవిశోధనమ్.

సౌవర్చలవణము తెల్ల జీలకఱ్ఱ చింతపండు ఆమృతేతనము తనక్షీరి లేక లవంగపు పట్టవలకులు మిరియములు వీటినిన్నిటిని కలకండతోగూడ ఏడేడు భాగములును, అప్పు ఎనిమిదవ భాగమును కలిపి చూర్ణముచేసి నేవంపవలయును. ఇయ్యది జతరాగ్నిని వృద్ధి నొందించును. దీనిని కఫజనుగు మదాత్యయమునం దియ్యవలయును. ఇయ్యది రక్తనాడులను సరిశోధించును. దీనినే అష్టాంగలవణ మందురు.

—౨౦ చవ్యాదులకు సుపాయములు. ౨౦—

శ్లో. చవ్యం సౌవర్చలం హింగు పూరకం విశ్వదీప్యకమ్. 13. చూర్ణం మద్యేన దాతవ్యం పానాత్యయరుజాపహం, జలాప్లుత శ్చందన

గూషితాంగ స్తస్య స్వీకృతం సభక్తాం పిశితోఽపదంశాం, పిబ స్సురా నైవ
 వ లభేత రోగాన్. మనోమతిస్సుం చ మదం న యాతి. ద్రాక్షాకపిత్థ
 ఫలదాడిమపానకంయ త్తత్పానవిభృమహరం మధుశర్కరాఢ్యమ్. ప
 థ్యాక్వాఢేన సంసిద్ధం ఫృతం ధాత్రీరసేనవా, సర్పిః కల్యాణకం వాపి
 మదమూర్ఛాహరం పిబేత్. 15. సచ్ఛర్దిమూర్ఛాతిహరం మదం పూగ
 ఫలోద్భవమ్, సద్యఃప్రశమయే త్వీతం ఆత్మస్తే ర్వారి శీతలమ్. 16. వ
 శ్యకరీషస్రాణా జ్వలపానా ల్లవణభక్షణా ద్వాపి, శామ్యతి పూగఫల
 మదః చూర్ణ రుజాశర్కరాకబలాత్. శంఖచూర్ణజోష్ఠాణం స్వల్పం
 మద మహాహతి కూష్మాండకరస స్సగుఢః, శమయతి మదనకోద్భవజమ్
 ధౌతూరం చ సమగ్ధం సశర్కరం పానయోగేన. 18.

చేవ్యము సౌపర్శ్వవణము పొంగించిన ఇంగువ మాదీఫలము శొంతి అజామో
 దవిత్తనములు నీటిచూర్ణమును మద్యముతో చేర్చి ఈయవలయును. ఇయ్యది మన్యపా
 నముచేతనగు మదములను పోగొట్టును. మనజుండు చక్కగా స్నానము చేసినవాడై
 మంచి గంధము నలదికొని పూలమాలికల ధరించి మాంసనిసము గల యన్నమును తిను
 చున్నవాడై, తగుసాటిగా మద్యమును త్రాగెనేని అద్దాన రోగములును పొందెడు. మతి
 పోగొట్టగల మదమును కూడ నొందెడు. గ్రాక్ష వెలగపండ్లు దానివ్వు వీటితో చేసిన
 పానకముగా తేనెను చక్కెరను మిక్కుటముగా వైచికొని నేవించినయెడల మద్య
 పానముచే నగు మదముల నణించును. కరక కాయ క సాయముచేతగాని ఉసిరికరసము
 చేతగాని సిద్ధముచేయఁబడిన ఫృతము, లేక కల్యాణఫృతము గాని మదమును
 మూర్ఛలను పోగొట్టును. శంఖచూర్ణముగాని ఏరుపిడకల చూర్ణముగాని పీల్చుటచేత
 నున్న చాలినంతవఱకు త్రాగినచో చల్లనినీరుసముతము త్రాగుటచేతను, చ్ఛ మూర్ఛ అతి
 సారము పోకచెక్క వీటివలన బుట్టిన మదమును శీఘ్రముగా శాంతిపఁజేయును.
 అడవిదానివ్వు నయ్యమును జలమును పీల్చినయెడలకాని, ఉప్పు తినుటచేతగాని, చక్కలు
 నమలుటచే నగు సొక్కు (మదము) అణగును. నున్నమును చక్కెరలో మాటి భక్షిం
 చుటవలన, కొద్దిపాటి మదాత్మ్యము లణగును. బూడిద గుమ్మడిసములో బెల్లముఁ
 జేర్చి ద్రాగిన, యుమ్మై త్రదినుటవలన నగు మదములు నశించును. చక్కెర వేసికొని పాలను
 త్రాగిన యుమ్మైతవలని మదము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మదాత్మ్యయాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౯. దాహాధికారము.

—ॐ దాహశమనోపాయములు. ౧—

శ్లో. శతధౌతఘృతాభ్యక్తం లిహ్య ద్వా యవసక్తుభిః, కోలా
మలకముక్తై ర్వా ధాన్యాన్తై రపి బుద్ధిమాన్. 1. ఛాదయే త్తస్య
సర్వాంగ మారనాలార్ద్రవాససా, లామజ్జే నాథ శుక్తేన చందనే
నానులేపయేత్. 2. చందనాంబుకణాన్యంది తాలవృంతోపవీజితః, సు
ప్యా ద్దాహార్దితో ఒంభోజకదలీదలసంభవే. 3. పరిషేకావగాహేషు
వ్యజనానాం చ సేవనే, శస్యతే శిశిరం తోయం తృష్ణాదాహేనాప
శాంతయే. 4. క్షీరైః క్షీరికపాయై శ్చ సుశీతై శ్చందనాన్వితైః,
అంతర్దాహం ప్రశమయే ద్దేతై శ్చాన్వై శ్చ శీతలైః. 5.

మారుమారులు వడియకట్టబడిన నేలితో మాటినరసమును నాకవలయును. యవల
సక్తుపిండిచేతఁగాని, రేగు ఉసిరికలు కలిపిచేసిన గంజిచేతఁగాని బుద్ధిమంతుఁడగువాఁడు
పిపాసాపీడుతుని సర్వాంగములను రుద్దవలయును. లేక తడిబట్టితో కప్పవలయును. మ
రువేరు రసముతోగాని శుక్తమును గంజివిశేషముతోగాని మంచిగంధముతోగాని లేపన
మును చేయవలయును. కమలములు అరఁటి యాకులు దొరకినయెడల వాటిపై పరుండ
వలయును. చందనోదకమును చిలికిన విసనకఱ్ఱతో వీచుకొనవలయును. మీద చల్లు
టఁగో గాని స్నానమునందు గాని వీననలతో విసరించుకొనుటవృద్ధు గాని చల్లనినీటి
నుబయోగించిన దప్పి గొంతెండి పోవుటలు నిర్విపోవును. పాలు పాలచెట్లతోబె
ట్టిన కపాయమును మంచిగంధముతో చేర్చిగాని ఇతరశీతల క్రియలనుచేసినగాని లోప
లిదాహమును పోగొట్టవలయును.

—ॐ కుశాది తైలమును; ఘృతమును. ౨—

శ్లో. కుశాదిశాలపర్ణీభి ర్భివకాద్యేన సాధితం,

తైలం ఘృతం వా దాహఘ్నం వాతపిత్తవి నాశనమ్. ౬.

కుశాది గణపతితము లగు సౌషధములును అనగా తృణపంచమాలములు.
మయ్యకుపొన్న కోలపొన్న కారుమినుము కారుపెసర జీవకాదిగణము వీటితో

పిదము చేయఁబడిన తైలముగాని నేయిగాని దాహమును పోఁగొట్టును. వాతపిత్తములను గూడ నశింపఁజేయును.

—ॐ ఫలిన్యాదిలేపము. ॐ—

శ్లో. ఫలినీలోధ్ర సేవ్యాంబు హేమపత్రం కుటన్నటం, కాలీయ
కరసోపేతం దాహే శస్తం ప్రలేపనమ్. 7. హీర బేర పద్మకోశీరం చందన
క్షోదవారిణా, సంపూర్ణా మవగాహేత ద్రోణీ దాహార్దితో నరః. 8.

ప్రేంజపుటాసులు లొడ్డుగ వట్టివేరు కురువేరు నాగకేసరములు వీటితో నాన్నిన
యుదకమును దుండిగపుచెట్టు పద్మకము తుంగముస్తలు వీటిని చందనపురసముతో జేర్చి
లేపము చేయుట దాహములయందు శ్రేష్ఠము. కురువేరు పద్మకము వట్టివేళ్లు చందన
ము వీటిచూర్ణము కలిపిన నీటితో పూర్తిగా గొంతువఱకు మునిగినట్లైన దాహము
శమించును.

అట్లు చక్రదత్తయందు దాహాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. ఉన్నాదాధికారము

—ॐ వాతము వలననగు పిచ్చికి యుపాయము. ౧—

శ్లో. ఉన్నాదే వాతికే పూర్వం స్నేహపానం విరేచనమ్, పిత్తజే కఫజే వాంతిః పరే వస్త్యాదిః క్రమః. 1. య చోచ్చిదిశ్యతే కించిదపస్తారచిత్సితే, ఉన్నాదేతచ్చ కర్తవ్యం సమానాద్దోషదూష్యయోః. 2. సబ్రాహ్మీ కూష్మాండి షడ్భింధాశంఖపుష్పికాస్వరసాః, ఉన్నాదహృతో దృష్టాః పృథగేతే కృష్ణమధుమిశ్రాః. 3. దశమూలాంబుసఘృతం యుక్తం మాంసరసేన వా, ససిద్ధార్థకచూర్ణం వా పురాణం వైకకం ఘృతమ్. 4. ఉగ్రగంధం పురాణం స్యాద్దశవర్షసితం ఘృతమ్, లాక్షారససంభం శీతం ప్రపురాణ మతఃపరమ్. 5. శ్వేతోన్నతోత్తరదిజ్జాలసిద్ధం పాయసః, గుడాజ్యసంయుతో హంతి సర్వోన్నాదాంస్తు దోషజాన్. 6.

వాతమువలన గలిగిన పిచ్చియందు మొదట తెలయును త్రాగటయును పిత్తజ మగునున్నాదమున విరేచనములను తీసికొనుటయును కఫజ మగు నున్నాదమున వాంతి చేయించుటయును, తక్కిన యున్నాదములయందు వస్తికర్మ మున్నగునవి చేయుటయును మంచిది. అపస్తారవ్యాధులలో చికిత్సనెయ్యది చెప్పబడియెనో పిచ్చియందుగూడదని నే చేయవలయును. ఏలయనగా దోషమును దూష్యమును ఈరెండిటియందు తుల్యములు. మండుకబ్రాహ్మీ గుమ్మడి శంఖపుష్పిక నన వీటిరసమును వేర్వేరుగాతీసి చెంగల్వకోస్తు యష్టిమధుకము తేనెయునుచేర్చికొని నేవించినచో ఉన్నాదములనుహరించును. దశమూలములక్వాథమును నేతితో కలిపి కాని మాంసరసముతో చేర్చికొని గాని అవాలు పొడి చేసి చేర్చికొని పురాణపు నేతిని గాని నేవించిన యున్నాదములు నశించును. పురాణపు నేయి యనగా — ఘాటగు వాసన కలదియును, పదివర్షములు మాగినదియును, లత్తు కవంటి రంగు కలదియును, చల్లగా నున్నదియునగు నేయి యని యందురు. తెల్లయు మైత్త యొక్క యుత్తరపు దిక్కు పేరువేసి పాయసముచేసి బెల్లము నేతిని చేర్చి నేవించిన సమస్తము లగు నున్నాద దోషములును నశించును.

—ॐ సర్వ పతైలాదులు. ౨—

శ్లో. ఉన్నాదే సమధుః పేయః శుద్ధో వా తాలశాఖజః. 7.

రసో నన్యేభ్యంజనే చ సార్వవం తైల మివ్యతే, అపక్వచటకీషీర
వీతోన్మాదవివాశినీ. 8. బద్ధం సార్వపతైలాక్త ముత్తానం చాతపే న్య
సేత్. సిద్ధార్థో హింగువచా కరంజో దేవదారు చ. 9. మంజిష్ఠా
త్రిఫలా శ్వేతా కటభీత్వ క్కబుత్రికమ్, సమాంశాని ప్రియంగు శ్చ
శిరీషో రజనీద్వయం. 10. బస్తమూలేణ పిష్టోయ మగదః పాన మంజ
సమ్. నన్య మాలేపనం వైవ స్నాన ముద్వర్తనం తిథా. 11. అపస్తా
రవిహోన్మాదం హృత్వా లక్ష్మీజ్వరాపహః, భూతేభ్య శ్చ భయం హం
తి రాజద్వారే చ శస్యతే. 12. సర్పి రేశేన సిద్ధం వా సగోమూత్రం
తదర్థకృత్.

ఉన్నాదమనందు తాటిచెట్టుపండి గీయఁబడిన కల్లులో తేనెను చేర్చికొని త్రా
గుట మంచిది. నన్యక్రియలయందును తలంటుకొనుటయందును ఆవనూనె మిక్కిలి మం
చిది. చక్కగా పండని చిరిసెనగులక, పాలను త్రాగిన యున్నాదములు నశించును.
ఉన్నాదములలోగిని కట్టినైచి ఆవనూనెతో తలనంటి ఎండలో వెల్లికల బరుండబె
ట్టిన యున్నాదము నశించును. తెల్లఆవాలు, ఇంగువ, వస, కానుగుపట్ట, దేవదారు,
మంజిష్ఠ, త్రిఫలములు, దెల్లదింటే, మద్దిపట్ట, శొఠి, సిప్పలి, మిరియములు,
ప్రేంకణము, దిరిసెన, పసపు, మ్రానిపసపు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి మేకమూ
త్రముతో నూరి దీనిని త్రాగినను, అంజనముగా నుపయోగించినను సశ్యముగను, ఆలేపన
ముగను, స్నానసమయమున నలుగుపిండిగాను నుపయోగించినను ఆవస్థారములను విష
ములను పోంగొట్టి ఆలక్ష్మిని (బీదతనమును) జ్వరమును నశింపజేయును. మతియును భూ
తప్రేతాదుల నగు భయములను పోంగొట్టును. రాజద్వారములయందు శుభదము అగును.
ఈయాపధమే గోమూత్రముచే సిద్ధముచేసిన, నేయితో సిద్ధముచేసినను పైచెప్పఁబ
డిన ఫలముల నన్నింటి నిచ్చును.

● త్రూప్యవణములవర్తలు. ●

శ్లో. త్రూప్యవణం హింగులవణం వచా కటుకరోహిణీ. 13.
శిరీషనక్తమాలానాం బీజం శ్వేతా శ్చ సర్పిషాః, గోమూత్రపిష్టై
రేణై ర్వా వర్తి ర్మేత్రాంజనే హితా. 14. చాతుర్థక మపస్తార మున్నా
దం చ నియచ్చతి.

శొఠి మిరియములు సిప్పళ్లు ఇంగువ వైంధవలవణము వస కటుకరోహిణి
దిరిసెనవత్తులు కానుగచెక్క తెల్లయావాలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి వత్తిచేసి

శ్రేష్ఠములకు కాటుకగా నుపయోగించినచో హితము కలిగించును. చాతుర్థకజ్వరములును అపస్తాంబములును పిచ్చిని నశింపజేయును.

—ॐ అంజనతాడనాదులగు నుపాయములు. ॐ—

శ్లో. శుద్ధస్యాచారవిభింశే తీక్ష్ణం నావన మంజనమ్. 15. తాడనం చ మనోబుద్ధి స్మృతिसంవేదనం పరం, తర్జనం త్రాసనం దానం సాంత్యనం హర్షణం భయం. 16. విస్తయో విస్తృతే హ్నేతో ర్నయంతి ప్రకృతం మనః, కామశోకభయక్రోధహర్షైర్వ్యలోభసంభవాన్. 17. పరస్పరప్రతిద్వంద్వై రేభిరేవ శమం నయేత్, ఇష్టద్రవ్యవినాశాత్తుమనో యస్యాపహన్యతే. 18. తస్య తత్సదృశప్రాప్త్యై శాంత్యాశ్వాసై శ్చ తాం జయేత్.

పరిశుద్ధుఁ డగువా డున్నాదమున ఆచారమునుండి భ్రష్టుడైనచో తీక్ష్ణములగు నస్యక్రియలును అంజనములును తాడనములును మనస్సు బుద్ధి పూర్వవిషయముల సంస్కరణము మున్నగువానిఁ దెలుపు నుపాయములును హితకరములు. ఔదిరించుట, భయపెట్టుట, అడిగినవాని నిచ్చుట, ఊరడించుట, సంతసపెట్టుట, భయము, ఆశ్చర్యము ఇయ్యది విస్తృతిజనకము లగుటచేత మనస్సును పూర్వమువలె నుంచును. కామము దుఃఖము భయము శోపము సంతసము పిసినిగొట్టుతినము వీటిచేత బుట్టిన యున్నాదములను ఒకదానికొక్కటి విరుద్ధములగు పనులవలన శాంతించును. ప్రియవస్తువినాశనము వలన గలుగు మనోవిభ్రమములనుండు ఆవస్తువుతో సహాను లగు వస్తువుల నిచ్చుట చేతను ఊరడింపు మున్నగువానిచేతను స్వస్థకై కలుగును.

—ॐ లేపమును ఘృతపానమును. ॐ—

శ్లో. ప్రలేపోత్సర్జనాభ్యంగ ధూమాః పానం చ సర్పిషః. 19. ప్రయోక్తవ్యం మనోబుద్ధిస్మృతिसంజ్ఞా ప్రబోధనం, కల్యాణకం మహద్వాపి దద్యాద్వా చైతనం ఘృతం. 20. శైలం నారాయణం చాపి మహానారాయణం తథా.

నేతితోలేపము నలుగు అంటికొనుట పొగ వేసికొనుట త్రాగుట మున్నగు వానిని చేయవలయును. మనస్సు బుద్ధి జ్ఞాపకము తెలివి వీటిని గలిగించు క్రియలను చేయవలయును. కల్యాణఘృతము నైనను మహాకల్యాణఘృతమునైనను చైతనఘృతమునైనను ఉపయోగింపగావలయును.

— కల్యాణఘృతము - క్షీరకల్యాణఘృతము. —

శ్లో. విశాలా త్రిఫలా కాంతీ దేవదార్యలవాలుకం. 21. స్థిరా
నతం రజన్యో ద్వే భారివే ద్వే ప్రియంగుకాః, నీలోత్పలైలామం
జిహ్వా దంతీదాడిమకేసరం. 22. తాలీశపత్రం బృహతీ మాలత్యాః
కుసుమం నవం, విడంగం పృష్ఠిపత్నీ చ కుష్ఠం చందనపద్మకా. 23. అష్టా
వింశతిభిః కల్పై ర్మైతై రక్షనమున్వితైః, చతుర్గుణం జలం దత్వా
స్మృతప్రస్థం విపాచయేత్. 24. అపస్తారే జ్వరే కాసే శోషే మందానిరే
క్షయే, వాతరక్తే ప్రతిశ్యాయే తృతీయకచతుర్థకే. 25. వమ్యగోమూ
త్రకృచ్ఛే చ విసర్వోపహతేషు చ, కంఠాపాండ్వామయోన్తాదే విష
మేహగరేషుచ. 26. భూతోపహతచిత్తానాం గద్గదానామరేతసాం,
శస్తం శ్రీణాం చ వంధ్యానాం ధన్య మాయుర్బలప్రదం. 27. అలక్ష్మీ
పాపరక్షోఘ్నం సర్వగ్రహానివారణం, కల్యాణక మిదం సర్పి శ్చేష్ఠం
పునవనేషుచ. 28. ద్విజలం సచక్షుః క్షీరం క్షీరకల్యాణకం త్విదం.

పాపరబుడమ త్రిఫలములు రేణుకలు దేవదారులు మామిడిమ వాలు
కము తిగగము పసపు ప్రానిపసపు ప్రేంకాపుచెక్కి నల్లకల్లులు విలకులు మంజీ
షము దానిమ్మ నాగ కిసగములు తాడిశపత్రి పెద్దవాకండు సంపెంగపూవులు (క్రొ
త్తవి) వాయువిడంగములు కోలపొన్న చెంగల్యకోష్ఠ చందనము పద్మాక్షము వీటిని 28
మిది యౌషధములను ఒక్కొక్కరన్న మహా తీసికొని కల్పముచేసి ఒకద్రోణము
నీళ్ల లో 16పలముల నేలిన పోసి దీనిని పక్షముచేయవలయును. అపస్తారములు జ్వర
ములు శ్వాసకాసములు శోష అగ్నిమాంద్యము క్షయ వాతరక్తములు కీనస మూడునా
ల్గుగోజాలకు వచ్చు వరుసజ్వరములు ఛర్ది మూలరోగము మూత్రకృచ్ఛము చలిది
జల పాండురోగము పిచ్చి విషము మేహరోగము వీటియందు భూతములవలన
భయపడినవారికిని షిగుత్తుక వీర్యనష్టము లందును గొడ్డుబోతు లగుశ్రీలకును శ్రేష్ఠము.
ఇయ్యది ఆయుర్బలములను పెంపొందించును. దారిద్ర్యమును పాపమును పోగొట్టును.
గ్రహబాధల నశింపజేయును. ఇయ్యది కల్యాణఘృతము. పురుషుల కత్యంతోపకారి
యగునది. మఱియు నిందు నాల్గురెట్లు పాలను నెండురెట్లు నీటిని పోసి పక్షముచేసిన
నిదియే క్షీరకల్యాణకఘృత మనఁబడును.

—౨౨ మహాకల్యాణకఘృతము. ౨౨—

శ్లో. ఏభ్య ఏవ స్థిరాక్షిని జలే వక్ష్యైకవింశతిమ్, రసే తస్మిన్పచే
త్సర్వైః గృప్తిక్షీరచతుర్గుణమ్. 29. వీరాద్విమాషకాకోలీ స్వయంగు
ప్తస్తభ్రగ్భిః, మేదయా చ సమైః కల్లైః త త్సృత్య త్కల్యాణకం మ
హత్. 30. బృహణీసుం విశేషేణ సన్నిపాతహరం పరం.

వినక చెప్పబడిన యౌషధముల భాగముల ప్రకారమే పాపర మోచలగు నిరు
పదియొక్క ఔషధములను నీటిలో పక్వముచేసి ఆరసములో తొలుచుగాని యీనిన
ఆవుపాలను నాలుకెట్లును, పిల్లసిచ్చురి మిశ్రము ఆదవిమిశ్రము కాకోలీ దూలగొండి
విత్తనములు ఋషభమును గంధద్రవ్యము ఋద్ధి మేద ఈయౌషధముల సన్నివేశిని
సమానభాగములుగా తీసికొని కల్కమును చేసి కలిపి నేనింపవలయును. ఇయ్యది
మహాకల్యాణకఘృత మనబడును. విశేషముగా వీర్యమును పృథ్వి నొంగించును. సన్ని పా
తజ్వరములను పోగొట్టును.

—౨౩ చైతస ఘృతము. ౨౩—

శ్లో. పంచమూల్యక కాశ్మర్య రాస్నైరండ్రప్రవృద్ధలా. 31.
మూర్వాశతావరీ చేటిక్వాత్తైర్ద్విపలకై రిమైః, కల్యాణకస్య చాం
గేన తద్భృతం చైతసం ఘృతమ్. 32. సర్వచేతోవికారాణాం శమనం
పరమం మతం, ఘృతస్త్తో ౭త్ర పక్తవ్యో క్వాథో ద్రోణాంధసా ఘృ
తాత్. 33. చతుర్గుణో ౭త్ర సంపాద్యో కల్కః కల్యాణ కేఠిః.

పంచమూల్యములు గుమ్మడు సన్నరాస్త్ర అమదపువేరు తేల్లతెగడ ముత్తువపుల
గము చాగ పిల్లపీచర వీటి నన్నీటిని పెండిసిపలముల చొప్పున తీసికొని కషాయమును
చేసిన కల్యాణకఘృతమున కంగముగా చైతసఘృత మనబడును. ఇయ్యది అన్నివిధము
లగు చిత్తవికారములను పోగొట్టును. దీనియందు (అనగా దీని సిద్ధముచేయుటలో)
16 పలముల నెయ్యి ద్రోణసునీళ్లతో కాచిన 64 పలముల కషాయములో కల్యాణ
ఘృతకల్కము నార్చితమును తీసికొని పక్వము చేసి నేనింపవలయును.

—౨౪ మహావైశాచిక ఘృతము. ౨౪—

శ్లో. జటిలా పూతనా కేశీ చారటీ మర్కటీ ఏచా. 34. త్రాయ
మాణా జయావీరా చోరకః కటురోహణీ, వయస్థా శూకరీ ఛత్రా సాతి
చ్ఛత్రాపలంకసా. 35. మహాపరుషదంతా చ వయస్థా నాకులీద్వయమ్,

కటుంభరా వృశ్చికాల్లి స్థిరా చైవ చ తైర్దృతం. 36. సిద్ధం చాతుర్థికోన్మాదగ్రహా పస్తారనాశనమ్, మహాపైశాచికం నామ ఘృత మేత ద్యృఢామృతం. 37. మేధాబుద్ధిస్త్వత్రికరం బాలానాం చాంగవర్ధనమ్,

జటామాంసి కరక కాయలు మెట్టతామర, దూలగొండి వస కలుకానగ పచ్చ మినుము పిల్లపిచ్చుర ఖురాసానివామము గడ్డిదవనము కటుకరోహిణి బ్రాహ్మి వారాహి కంద పట్టివేళ్లు మెండు లక్ష్మి పెద్దపీచర శ్రీరకాకోలి కందువిధము లగు ములకలును, చాగఫలమును శాలిపర్ణి వీటితో నేతని పక్షము చేయవ యును. ఇయ్యది చాతుర్థి కజ్వర ములను సిద్ధి గ్రహవోషము అపస్తారములను నశింపజేయును. ఇయ్యది మహాపైశాచిక మనుఘృతము, అమృతముతో సమానము. మత్రీయును నిర్మలమగు బుద్ధినిచ్చును. స్మృతిని కలిగించును. బలమును అవయవములను పెంచును.

— ౩౮ హింగాద్విధిఘృతము. ౩౮ —

శ్లో. హింగుని వర్చలవ్యంజైః ద్విషలాంజైః ఘృతాఢకం, చ తుర్గుణే గవాం మూత్రే సిద్ధ మున్నాదనాశనమ్. 38.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము శొంతమిరియములు పప్పుళ్లు వీటిని కందుపలములచొ|| తీసికొని ఒక ఆఢకము నేతని అంశము నాలుగుగట్లు గోమూత్రమును చేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది యున్నాదములను పోగొట్టును.

— ౩౯ లశునాద్య ఘృతము. ౩౯ —

శ్లో. లశునస్యాశినప్రస్య తులార్ధం నిస్తుషేకృతమ్, తదర్ధం దశ మూల్యాస్తు ద్వావిధకేఽపాం విపాచయేత్. 39. పాదశేషే ఘృతప్రసం లశునస్య గసం తథా, కోలమూలక పృథ్వాప్లు మాతులుంగార్ద్రాకై ర్నైః. 40. దాడిమాంబు సురావస్తు కాంజకాన్తైః తదర్థికైః, సాధయే త్రిఫలాదారులవణవ్యంజ దీప్యకైః. 41. యమానీ చన్య హింగావ్ల మేత సైశ్చి పలార్థికైః, సిద్ధ మేత త్విబే చ్చూలగుల్కార్యోజత రాపహం. 42. బ్రథ్నపాండ్వామయస్థీహ యోని దోష క్రిమిజ్వరాన్, వాతశ్లేష్మామయాం శ్చాన్యాన్ ఉన్నాదాం శ్చాపకర్షతి. 43.

50 పలములు ఉల్లి గడ్డలను తల్లగడ్డలనుగా తేచ్చి, సాట్టునొలిచి 25 పలముల దశమూలములను చేర్చి, కండాఢకముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గ

వభాగము నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల ఘృతమును 16 పలముల నుల్లిగడ్డల రసమును లేగు కురువేరు చింతపండు అల్లము వీటి రసమును దానిమృతరసము మద్యము మజ్జిగ గంజి వీటిని 5 పలములు తీసి పైదానియందు నేర్చి ఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది శూలములను గుల్లములను మూలరోగములను ఉదరరోగములను పోగొట్టును. బ్రద్ధరోగమును పాండురోగమును స్త్రీహరోగమును యోనిదోషములను జ్వరములను వాతకఫరోగములను అన్నివిధములగు సున్నాదములను తొలగించును.

—ॐ వైశాచపు పిచ్చికి మంత్రాదులు. ౧—

శ్లో. సర్పిః పానాని రాగంతో ర్మంత్రాది శ్రేష్ఠతే విధిః, పూజాబల్యుపహారేష్టి హోమమంత్రాంజనాదిభిః 44. జయే దాగంతము న్నాదం యథావిధి శుచి ర్భిషక్, కృష్ణామరిచసింధూత్త మధు గోపి త్తినిర్జితమ్. 45. అంజనం సర్వభూత తమ హోమన్తాదవినాశనం, దాఙ్గిమధుభ్యాం పుష్పాభ్యాం కృతం చ గుడికాంజనమ్. 46. మరిచం వాతపే మాంసం ససి త్తం స్థిత మంజనం, వైకృతం పశ్యతః కార్యం దేవభూతహతస్త్వతే. 47. నింబపత్ర సచాహింగు సర్పనిర్లోక సర్వపైః, ఛాకిన్యాదిహరో ధూపా భూతో న్నాదవినాశనః. 48. కార్పసాస్థిమయూరపిచ్ఛబృహతీ నిర్మాల్యపిండితకై, స్తవ్వాంసీ విషదంశ విత్త్రుషవచా కోశాహనిర్లోకకైః, గోశ్మగద్విపదంతి హింగుమరిచైః తుల్యైస్తుధూపః కృతః, స్కందో న్నాదపిశాచరాక్షససుగ్రావేశ జ్వరఘ్నః స్త్రుతిః. 49. బ్రహ్మరాక్షసజి న్నస్యం పక్షైవం ద్రీఫల మూత్రజం, సాజ్యం భూతహరం నస్యం శ్వేతాజ్యేస్తామ్బు సర్జితం. 50. దేవర్షి పితృగంధర్వై రుత్తతస్యచ బుద్ధిమాన్, వర్జయేదం జనాదీని తీక్ష్ణాని కూరిత మేవ చ. 51.

ఆగంతకమగు సున్నాదములయందు ఘృతపానము మున్నగునవిమంత్రి ముదేవపూజలలికానుకలు ఇష్టి చేయుట హోమముచేయుట మున్నగువానితోను చికిత్స చేయవలయును. శిష్యుల మిరియములు పైధవలవణము లేనె గోగోచనము వీటితోచేయఁబడిన మంజనము ధూతజ మగు సున్నాదములను పోగొట్టును. మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము లేని వీటితో జల్లేదుతో చేసిన యంజనము పైనిచెప్పఁబడిన ఫలములనిచ్చును. మ్రానిపసపు

మానమును నెలగోజులు మిరియములలో నుంచి దానిని, వికారముగా చూచువారికి దేవతలవలన భూతములవలన మతిపోయిన వారికిని ఇచ్చిన, దోషములను హరించి మేలుకలిగించును. వేపాకు వస ఇంగువ పాముకునును ఆవాలు వీటితో ధూపమువేసిన ఉన్నాదములు నశించును. ప్రత్తివీత్తులు నెమలిపింఛము తిప్పతీగె గంగోదకము మరువము లకంగపుపట్ట వంశలోచనము యవలపైనిచేట్టు వస పాముకునును ఆవుకొమ్ము ఏనుగదంతము ఇంగువ మిరియములు వీటిని సమానభాగములుగాగైకొని పాడిచేసి పొగవేసిన స్కంధగ్రహదోషములను, ఉన్నాదము శిశాచము దేవతలు రాక్షసులు మొదల అవేశముల జ్వరము వీనిని నశింపజేయును. పాపరబుడమపండును ఆవుపంచితములలో నూరి నస్యవిధి చేసిన బ్రహ్మరాక్షసజనిత మగు ఉన్నాదము నశించును. శ్వేతశ్యేష్ఠ వీటినిటితో నస్యవిధిచేసిన భూతదోషములు నశించును. దేవతలు ఋషులు గంధర్వులు మున్నగువారిదర్శనముచే గలుగునున్నాదము గలవారలకు తీక్షణములగు నంజనములను చేయరాదు.

ఇట్లు చక్రపత్తయందు ఉన్నాదాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౧. అపస్తా రాధికారము.

❖ అపస్తా రమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు. ❖

శ్లో. వాతికం వస్త్రభిః ప్రాయః వైత్తం ప్రాయో విశేషనైః,
శైష్వికం వమనప్రాయై రపస్తార ముపాచరేత్. 1. సర్వత స్సువిశుద్ధస్య
సమ్య గాశ్వాసితస్య చ, అపస్తారవిమోక్షార్థం యోగా స్సంశయనా
ఇచ్ఛాను. 2.

సాధారణముగా వాతపుటపస్తారములలో వస్త్రకర్తలచేసిన పిత్తపుటపస్తారము
లలో విగోచనములచేతను శ్లేష్మపస్తారములలో వాంతులచేతను చికిత్స చేయవలయును.
అన్నివిధములను పరిశుభ్రపండు నగువానికి, చక్క గా నూపిరి వెడలెడివానికిని అపస్తారగోగ
మును తోలగించట మపాయములను చెప్పచున్నాను వినుము.

❖ అపస్తారమున కంజనాదులు. ❖

శ్లో. మనోన్యై తార్దజం చైవ శృత్పారావతస్య చ, అంజనం
హం త్యజస్తార మున్మాదం చ విశేషతః. 3. యష్టిహింగువచావస్తి శిరీ
షలశునావయ్యైః, నాజమ్నాఞ్చై రపస్తారే సాస్తాదే నావనాంజనే. 4.
పుష్పార్ద్రతం శునఃపిత్త మపస్తారఘ్న మంజనమ్, తదేవ సర్పిశా యుక్తిం
ధూపనం పరమం స్మృతమ్. 5.

మణిశిల రసాంజనము పావురపుపెంట వీటిని కాటుకచేసి శేత్రములం బెట్టు
కొనినచో నపస్తారమును ఎక్కువగా పిచ్చిని పోగొట్టును. యష్టిశుభ్రకము ఇంగువ
వస గ్రంధితగరము శిరీషఫలము (అనగా దిరిసెనపండు) ఉల్లిగడ్డ చెంగల్వకోష్ఠ వీటిని
మేకుయ్యచ్చతో నూరి నస్యమును గాను అంజనము గాను ఉపయోగించినచో అపస్తారము
లును ఉస్తాదములును దూరము లగును. పుష్పనక్షత్రమునాడుకుక్కయొక్క పిత్తమును
తెచ్చి, కనులకు కాటుకగా నుపయోగించినచో నపస్తారములు నష్టము లగును. లేకున్న
అపిత్తమునందే నేయిని కలిపి ధూపమును వేసి నయెడలను అపస్తారములు నష్టము లగును.

❖ అపస్తారమునకు ధూపనపద్ధతుః. ❖

శ్లో. నకులోలూక మాజ్ఞార గ్రధ్రకీటాహి కాకిజైః, తుంజైః

వత్సైః పురీషై శ్చ ధూపనా కారయే ద్భుధః. 6. కాయస్థాన్ శారదాన్ ముద్గాన్ ముస్తాశీరయనాం స్తథా, సవ్యోసా స్పృష్టమూత్రేణ పిష్టా వర్తిః ప్రకల్పయేత్. 7. అపస్తారే తథోన్మాదే సర్వసంప్రేగరాద్ధితే, విషవీతే జలమృతే చైతా స్సుస్య రమృతోపమాః. 8. అపే తరాక్షసీకుష్మపూతనా కేశి వోరక్తైః, ఉత్సాదనా మూత్రపిష్టైః మూస్తైరేవావసేచనమ్. 9.

మంగిస గ్రుడ్లగూబ పిల్లి గ్రడ్డ స్వము కాకి వీటియొక్క ముక్కులు తెక్కులు గులము వీటిచేత ధూపనమును చేయింపవలయును. నల్లకులసి శరదృతువు లోని పెనులు తుంగము స్తలు వట్టి వేళ్లు యనలు శొంతి మిరియములు పిష్టాన్ని వీటిని మేకయన్నతోనూరి ధూపనవర్తుల చేయవలయును. ఈ గ్రుడ్లు అపస్తారమునందును ఉన్నారమునందును పాలు కాఱునందును విష పానమునందు కృత్రిమవిషముల వల్ల నగు వీడలయందును నీళ్లలో చనిపోవుటయందును అమృతతుల్యములు. అనగా ప్రాణమిచ్చి బ్రదుక జేయునవి. తెల్లకులసి చెంగల్వతోన్ము కుక్కాయలు కిచ్చుగములు వీటిని గోమూత్రముతో నూరికాని వేవలయొక్క గోమూత్రముతోగాని నలుగు పెట్టి ఆమూత్రములతోనే స్నానముచేయింపవలయును.

— అపస్తారమునకు లేపనములు మున్నగునవి. —

శ్లో. జఘ్నుకాశకృతౌ తద్వద్ధగై ర్వా బస్తోమభిః, అపస్తార హారో లేపః మూత్రసిద్ధార్థశిగ్రుభిః. 10. యః ఖండే త్తిరభక్తాశీ మాక్షీ కేణ వచారజః, అపస్తారా వహాఘూరం సుచిరోత్థం జయే ద్భువమ్. 11. ఉల్లుంఛితసర్గ్రీవా పాశం దద్ధ్వా కృతామసీ, శీతాంబునా పమా పీతా హస్త్యపస్తార ముద్ధతమ్. 12. ప్రయోజ్యం చైలల శునం పయసా వా శతావరీ, బ్రాహ్మీరస శ్చ మధునా సర్వాపస్తారభేషజమ్. 13. నిద్రిహ్య నిద్రివాః కృత్వాఽఛాగికా మారనాలికామ్, తామస్తుసాధికాం ఖాదన్మపస్తార ముదస్యతి. 14. హృత్పాకోక్షిగుజాయస్య స్వేదో హస్తాదిశీతతా, దశమూలీజలం తస్య కల్యాణాజ్యం ప్రయోజయేత్. 15.

శిలాజీవులకు మేక వెంట్రుకలతో దగ్ధముచేసి వీటితో చేయబడిన వత్తి ను పయోచిన వైఫల్యము నిచ్చును. ఆవాలు మనగ చెక్క వీటిని గోమూత్రముతో నూరి

యైనను లేవనము చేయవలయును. పాలుత్రాగు స్వభావము గలవాడు లేనతో వసపోడిని తినినచో భయంకరములును పురాణములునగు అపస్తంబములు నిశ్చయముగా జయించును. ఉరిపోసికొని చచ్చిన వనుష్యుని ఉరిత్రాటిని దగ్ధముచేసి చేసిననునిచ్చినినీటితో నేవించినచో మిక్కిలి భయంకరము లగు సపస్తంబములును నష్టములగును. తైలముతో నుల్లిగడ్డను గాని పాలలో పిల్లపీచరను గాని లేనతో మండు బ్రాహ్మిని గాని నేవించిన అపస్తంబములను అన్నిటినిపోగొట్టును. మేకపాలలో ఆరనాభికల రసమును తీసి నిప్పులో వెచ్చచేసి పులుపు ఎక్కువంగలుగు నట్లుగా చేసి నేవించిన యపస్తంబములు తొలగును. హృదయము వడకుట నేత్రములలో పోటు చెప్పటకారుట కాళ్ళుచేరులు చిల్లబారుట కలరోగికి దశమాలముల క్వాథమును గాని కల్యాణ ఘృతమును కాని ఈయవలయును.

—● స్వల్పపంచగవ్యఘృతము. —●

శ్లో. గోశక్పద్రసదధ్యమ్లక్షీరమూత్రైస్సమైర్ఘ్యైః, సిద్ధం చాతుర్థికోన్మాదగ్రహాపస్తంబాశనమ్. 16.

ఆవుపేదరసము ఆవుపెఱుగు ఆవుపాలు ఆవుపంచితము వీటిని సమాన భాగములను తెచ్చి ఆవునేతితో సిద్ధముచేసి నేవించినచో చాతుర్థికజ్వరములను ఉన్మాదములను గ్రహగోగములను అపస్తంబగోగములను నశింపజేయును.

—● బృహత్పంచమాలఘృతము. —●

శ్లో. ద్వే పంచమూలే త్రిఫలారజశ్చా కుటజత్వచమ్, సప్తపర్ణమపామూర్గం నీలిసింకటురోహణీం. 17. సంపాకం ఫల్గుమూలం చ పౌష్కరం సదురాలభమ్, ద్విపలాని జలద్రోణే పక్వా పాదానశేషితే. 18. భార్జీ పాతా త్రికటుకం త్రివృతానిచులాని చ, శ్రేయసి మాధకీం మూర్వాం దంతీ భూనింబచిత్రకా. 19. ద్వే శారివే రాహివం చ భూతికం మదయంతికామ్, క్షిపే త్విష్టా ౭క్షమాత్రాణి తైః ప్రస్థం సర్పిషః పచేత్. 20. గోశక్పద్రసదధ్యమ్లక్షీరమూత్రైశ్చ తత్సమైః, పంచగవ్య మితి ఖ్యాతం మహత్తదమృతోపమం. 21. అపస్తంబే జ్వరే కాసే శ్వయథా వుగరేశుచ, గుల్మార్కుః పాంశురోగేషు కామలాయాం హలీమకే. 22. అలక్ష్మీగ్రహరక్షోఘ్నం చాతుర్థికవినాశనమ్.

దశమాలములు శ్రీఫలములు మానిపసపు పచ్చిపసపు కొడిసెపట్ట పిడాకుల యరటి ఉత్తరేణువేళ్లు పుష్కరమాలము నీలికటుక గోహిణి రేలచెక్క బ్రహ్మమేడి వీటిని రెండురెండు పలముల చొప్పున తీసికొని దోగ్రణము నీటిలో వండి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియున్నప్పుడు గంటుభారంగి అగరుళొంతి శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్ల తెగడ నీటిప్రబ్బలి కరక్కాయలు చాగ దంతి నేలవేసు చిత్రమాలము మనుబాల గోహిషమును కసపు వాసు అడవిదుల్లె వీనినన్నిటిని ఒక్కొక్క కాలపలము చొప్పున నూరి 16 పలముల నేతితో పక్వము చేయవలయును కాని ఘృతమును సిద్ధము చేయునప్పుడు ఆవుపేడరసము పెటుగు పాలు గోమూత్రము వీటిని సమానభాగములను తీసికొని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది బృహత్సంచగవ్య ఘృత మనఁబడును. అపస్తాంబములను జ్వరములను దగ్గులను శోఫలను ఉదరరోగములను బల్లలను మూలరోగములను పాండురోగములను కామెరలను హలీమక మను గోగమును దర్ద్రమును గ్రహబాధలను పితాచబాధలను చాతుర్థి జ్వరములను పోగొట్టును.

— మహాచైతనఘృతము. —

శ్లో. శిః శ్రీవృత్తైరంశో దశమూలీ శతావరీ. 24. రాన్నా మాగధికా శిగ్రు క్వాధ్యం ద్విపలికం భవేత్, విదారముఘృకం మేదే ద్వే కాకోల్యా సూతా తథా. 25. ఏభిః ఖర్జూరమృక్షీకా భీరు యంజాత గోక్షురైః, చైతనస్య ఘృత స్వాంతైః పక్తివ్యం సర్పిరుత్తమం. 26. మహాచైతనసంజ్ఞం తు సర్వాపస్తాంబాశనమ్, గరోన్మాదప్రతిశ్యాయ తృతీయక చతుర్థకాన్. 27. పాపాలక్ష్యై జయే దేత త్వర్వ గ్రహానివారణమ్, కాసశ్వాసహరం చైవ శుక్తార్తవవిశోధనం. 28. ఘృతనూనః క్వాధవిధి రిహ చైతనపవత్తః, కల్మషైస్తృతసకలొత్థద్రవ్యై స్సార్థం చ పాదికః. 29. నిత్యం యుంజాతకాప్రాప్త తాలవస్తక మిష్యతే.

జనుపవిత్రము తెల్లతెగడ చిట్టాముదలు దశమూలములు పిల్లపిచ్చర సన్నరాస్త పిప్పలి మునగ వీటిగోచేసినకసాయములు యష్టిమధుకము మేదమహామేద నేలగుచ్చుడు కాకోలి క్షీరకాకోలి చక్కెర ఖర్జూరపుపండ్లు ద్రాక్ష పెద్దపీచర పల్లెరు వీటిని రెండు రెండుపలములను చైతనఘృతములో చెప్పఁబడిన ఔషధములను చేర్చి నేతని బాగుగ పక్వము చేయవలయును. ఇది మహాచైతనఘృత మనఁబడును.

అన్నిఁదియులైన అపస్తాంబములను పోగొట్టును. విషమును పిచ్చిని పీసను మూఁదేసి నాలుగేసిగోజాలకు ఎచ్చువరసజ్వరములను పాపమును దానిద్రవ్యమును పోగొట్టును.

దగ్గును శ్వాసను తోలగించును. వీర్యమును ఆర్తవమును శుద్ధము చేయును. దీనియందు నెయ్యి చేయవలసిన క్రమము, కషాయములు చేయునీతి చైతన్యపుత్రములలోవలెనే.

—ॐ కూష్మాండకపుత్రము. ౨౦—

శ్లో. కూష్మాండకరసే సర్పిః అష్టదశగుణే పచేత్, యప్త్యాహ్వ కల్కం తత్సానం అపస్తారవిసాశనమ్. ౩౦.

పసునెనిమిదికెట్లు గుడ్డుడిరసములో యప్తమధుకకల్కమును కల్పి నేతిని సిద్ధము చేయవలయును. దీనిని నేవించినచో ఆపస్తాంబములు నశించును.

—ॐ బ్రాహ్మీపుత్రము. ౨౧—

శ్లో. బ్రాహ్మీరసే వచా కుష్ఠ శంఖపుష్పీభి రేవచ, పురాణం మే ధ్య మున్నాదగ్రహపస్తారను ద్భ్రుతమ్. ౩౧.

మందూకబ్రాహ్మీరసములో వస కోఠ యైర్మ శిబినిక ిటికల్కమును వేసి మిక్కిలి ప్రాచీనమైన నేతిని చేర్చి పక్వము చేయవలయును. ఇది బుద్ధిని నిర్మలముగాచేయును. పిచ్చిగ్రహదోషము ఆపస్తారము ిటిని పోగొట్టును.

—ॐ పలంక సుద్యతైలము. ౨౨—

శ్లో. పలంకసా వచా పథ్యా వృశ్చికాల్పర్కసర్వక్షేః, జటి లాపూతనాకేశీ లాంగలీహింగుచోర్మకైః. ౩౨. లఘునాతిరసా చిత్రా కుస్తైర్విడ్భిశ్చపక్షిణామ్, మాంసాశినాం ధాలాభం బస్తమూత్రే చతుర్ధశే. ౩౩. సిద్ధమభ్యం జనేశైల మపస్తారవిసాశనమ్.

లక్క, వస, కరక్కములు, యరగలిజేరు, జిల్లేడానులు, ఆనాలు, జటా మాంసి, కోలవస, ఇంగువ, సుయ్యకుపాన్న, వురలగడ్డ, చాగఫలము, చిత్రమాలము, చెంగుల్వకోఠ, పక్షులకెట్లు ిటితో దొంగిలెంతవరకు నాలుగుకెట్లు మేకమూత్రములో తైలమును చేర్చి సిద్ధముచేయవలయును. దీనినిఅంటుకున్నయెడల అపస్తారములునశించును.

—ॐ తలంటులు. ౨౩—

శ్లో. అభ్యంగ స్సార్వపం తైలం బస్తమూత్ర చతుర్ధశే, సిద్ధం స్యా ద్దోశకృత్తూత్రైః పానోత్సాగన మేవ చ. ౩౪.

నాలుగుసార్లు మేకమూత్రములో ఆవుపేడను, ఆవుపంచితమును కలిపి దాని యందు పక్వము చేయబడిన ఆపనూనెను అంటుకొనినయెడల మేలు గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అపస్తాంబాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౨. వాతవ్యాధ్యధికారము.

❧ వాతవ్యాధిలో సామాన్యోపాయము. ❧

శ్లో. స్వాద్వమలవణై స్నిగ్ధై రాహురైర్వాతరోగిణః, అభ్యం
గిస్తేహ వస్త్యాద్యై స్పర్శా నే వోపరాదయేత్. 1. విశేషతస్తు
కోష్ఠస్థే వాతే త్వారం పిబే స్పర్శః, ఆమాశయస్థే శుద్ధస్య యథా
దోషహరీ క్రియా. 2. ఆమాశయగతే వాతే ఛర్దితాయ యథాక్ర
మం, దేయ షడ్ధారణా యోగ స్సత్తరాత్రం సుఖాబునా. 3. చిత్త
కేంద్రయవాః సాతా కటుకాతివిసాభయాః, మహావ్యాధిప్రశమనో
యోగ షడ్ధారణ స్త్వప్యశః. 4. పలదశ్శమాంశో ధరణం, యోగోయం
సాశ్రుతస్తస్య, మాషేణ పంచగుజక మానేన సత్ప్రహం సుయుగ్దేయః.

మధురము ఆద్రుము ఉప్పు గోగి చిక్కిగా వండు ఆహారపదార్థముల నిచ్చి
యును, అభ్యంగనస్నానము తైలవస్తులు మున్నగువానిచేతను వాతరోగులకు చికిత్స
సేయవలయును. కోష్ఠమున వాతము చేరినయెడల విశేషముగా మనుష్యుడు యవక్షా
రపదార్థములను చేర్చి త్రాగవలయును. ఆమాశయమునకు వాత ముండినయెడల ప్రవ
ర్తలు మున్నగువాని ద్వారా శుద్ధునిగా నొనర్చి దోషమును పోగొట్టు క్రియల నాచ
రింపవలయును. ఆమాశయములో చేరియున్న వాయునందు మొదల గోగి ఛర్దిని
చేయించి క్రిమము ననునంచి షడ్ధారణయోగమును పరివెచ్చవగు నీటితో చేర్చి నీడు
రాశ్రులవఱకు ఇచ్చుచుండవలయును. సుత్రములను, కొడిసెపాలవిత్తులు, అగరు
ఘోతి, కటుకగోహిణి, అనివన, కరకాయలు అను నీయోగమే షడ్ధారణయోగ
మని చెప్పబడును. ఇయ్యది గొప్పవ్యాధులకు నిశంపజేయును. పలములో పనియవభా
గము ధరణ మనంబును. ఇయ్యది సుశ్రుతమతానుసారమగు మానము. ముప్పదిరెండు
గురిగించలయెత్తుచో, ప్రతిదినమును ఇచ్చుచుండవలయును.

❧ స్నేహన విరేచనములు, వస్తిశోధనాదులు. ❧

శ్లో. పక్వాశయగతే వాతే హితిం స్నేహవిరేచనమ్, వస్తయః
గోధనీయాశ్చ ప్లాశాశ్చ లవణోత్తరాః. 6. స్నుహీలవణవార్తాకు స్నేహం
శ్చస్నేఘటే దహేత్, గోమయైః స్నేహలవణం తత్పరం వాతనా

శనం. 7. కార్యోవస్తిగతేచాపి విధి ర్వస్తివిశోధనః, త్వజ్జ్ఞానాస్యక్ శిరాస్తాప్తే కుర్యాచ్చా సృగ్వమోక్షణం. 8. స్నేహలూపానాహగ్నికర్మ బంధనోన్మర్దనాని చ, స్నాయుసంభ్యష్టిసంప్రాప్తే కుర్యా ద్వాతే విచక్షణః. 9. స్వేదాభ్యంగావగాహం శ్చ హృద్యం చాన్నం త్వగాగ్నితే, శీతాప్రదేహం రక్తస్థేవిశేకో రక్తమోక్షణమ్. 10. విశేకో మాంసమేదఃస్థే నిరూహః శ్చమనాని చ, బాహ్యభ్యస్తరతః స్నేహై రస్థిమజ్జగతం జయేత్. 11.

పక్వాశయమును పొంచిన వాతరోగమునందు తైలము నిచ్చి ప్రవర్తని చేయించవలయును. వస్తిగ్గలచేత శుద్ధి నొనర్పవలయును. ఉప్పు మాటు వెట్టుకొని భోజనమునకు ముందుగా తినుచుండవలయును. పంచలవణాలు జముడుపాలు నేలములుక చమురు వీనిని వాసెగట్టి కుండలో నెది తగులఁబెట్టి ఆచమురు కలిపిన ఉప్పును నేవించిన వాతయులను పోగొట్టును. వస్తిత మగు వాతరోగమునందు వస్తులను శోధించు విధినే చేయవలయును. చర్మము మాంసము రక్తము నాడులు వీటిలో నున్న వాతరోగమునందు అభ్యంగస్నానములను గాని, అవగాహనములను కాని చేయించవలయును. చర్మము విషయును ప్రాప్తి చేసిన వాతరోగమున చక్కని యన్నమును పెట్టింపవలయును. రక్తమునందు చేరిన వాతరోగవిషయును శీతలభేదమును ప్రవర్తుల కిప్పించుటలను రక్తమును వెడలించుటను చేయవలయును. మాంసమునందును మెదడునందును గలవాతము విషయులు ప్రవర్తుల చుట్టయును వెళ్లగక్కించుటయును శాంతించు వెస్తువుల నుపయోగించుటయు నుత్తమములు. ఎముకలు మజ్జ నీలో విషయులుగా కలిగిన వాతరోగములయందు వెలుపలను లోపలను తైలము నుపయోగింపవలయును.

❧ విరచనాదులు. ❧

శ్లో. హర్షోన్నపాను శుక్రస్థే బలశుక్రకరం హేతం, విబద్ధమార్గం శుక్రంతు దృష్ట్యా దద్యాద్విరచనం. 12. గర్భే శుష్కేతు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతా, సితామధున కాశ్చైర్ద్యుః హిత ముత్తాపనే పయః. 13. శిరోగతేనిస్సలే వాత శిరోరోగహరీ క్రియా, వ్యాధితాస్యే హనం స్విన్నా ముగ్ధుశాభ్యాం ప్రవీడ్యచ. 14. ప్రదేశినీభ్యాం వోన్నమ్య చిబుకోన్నామనం హితం, అర్దితే నవనీతేన ఖాదే న్నాపేండరీం నరః. 15. క్షీరమాంసరసైర్భుక్త్యా దశమూలీరసం విభేత్, స్నేహభ్యంగశిరోవస్తిః పానస్యపరాయణః. 16. అర్దితం స జయే త్సర్వి

పి బే కాత్తర భక్తికం, పంచమూలీ కృతః క్వాథో దశమూలీ కృతోఽథవా. 17. రూక్షస్వేదస్తథానస్యం మన్యాస్తంభే ప్రశస్యతే, వాతాద్వాగ్మనీ దుష్టా స్నేహగంధూషధారణమ్. 18. .

శీర్ణ్యమును పోషించిన వాతమునందు సంతోషమును బలమును శీర్ణ్యమును పుట్టించు నన్న పానముల నీయవలయును. విశేషము గా వీర్యము వడలుద్వారా బుజిగిసికొనియున్నచో పరిక్షించి విశేషముల నీయవలయును. వాతమువలన గర్భము ఎండియున్నను పిల్లలు కుష్మించి పోవుచున్నను వాటిని నేలగుండు వీటిలో సిద్ధము చేయఁబడిన పాల నీయవలయును. శిశువునందు గల వాతగోగమునందు శిరోగోగమును పోగొట్టు క్రియలను చేయవలయును. ముఖము పోలిన ప్లండినయెడల మోకానిది చెమటను బుట్టించి బొటన వ్రేళ్లతో బట్టి ప్రవేశపెట్టి చైత్ర ఎత్తిపట్టి క్రింది పెనవిని ఎత్తియుంచుట మంచిది. వాతరోగముచే ప్లండినబడినవానికి మినపనున్ను నేతితో నండి తినింపవలయును. పాలు మాంసమును త్రాగనగుట దశమూలముల కిషాయమును త్రాగవలయును. కలఁగింపకొనట, శిరోవస్తి చేయుచుట, కషాయమును త్రాగట, నస్యవిధిని వాచించునాని నేతిని త్రాగుచుండినచో వాతప్లిడితులు అయినను బ్రదికెదరు. పంచమూలముల కషాయము గాని దశమూలముల కషాయము గాని తీక్ష్ణమై వేడిచేసి చెమటల బుట్టించు కన్యమును గాని మన్యాస్తంభము నందు ఇచ్చుట మంచిది. వాతమువలన మాటలన పాడినను చెడిపోయిన యెడల నీనితోనే స్నేహగంధూషముల నిష్పించవలయును.

❖ కల్యాణకేహము. ❖

శ్లో. సహాద్రా వచా న్దుష్టం పిప్పలీ విశ్వభేషజం, అజాజీ చాజమోదాని యష్టేచుధుక స్తంభవం. 19. ఏతాని సహభాగాని శ్లేష్ణచూర్ణాని కాయేత్, తిచ్ఛూర్ణం సర్పిషాలోష్య ప్రత్యహం భక్షయేన్నరః. 20. ఏకవింశతి రాత్రేణ భవే చ్ఛృతిధరో నః, మేఘదుందుభినిరోహో మత్తికోకిలసస్వనః. 21. జగద్గదమూకత్వం లేహః కల్యాణకో జయేత్, రుక్షశ్రీకస్యందగతం వాయుం మన్యాగతం తథా. 22. వమనం హన్తి నస్యం చ కుశలేన ప్రయోజితః.

పసపు, పస, చెంగల్వకోళ్లు, పిప్పళ్లు, శొంతి, నల్లజీలకఱ్ఱ, వామను. ముల్లంగి, యష్టేచుధుకము, స్తంభవలవణము వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని మెత్తగా పొ

డిచేసి దానిని నేలిలో పోసి చక్కగాఁ గలియఁజెట్టి ప్రతినిత్యమును భక్షింపవలయును. దీనిని ఇరువదియొక్క రోజు నేవించినవాడు శ్రుతధరుఁడు (అఁగగా విన్నదాని నెల్లను జ్ఞాపక ముంచికొనెడి వాఁడు) గా కాఁగలఁడు. మేఘముల బోలి గర్జన గల వాడుగను, మత్తకోకిలవలె మనోహరముగా మాటలాడగా గలవాడుగను అగును. మొద్దుబారుట, డగ్గుత్తికపడుట, నోట మాట వెడలవండుట వీనిని ఈకల్యాణకలేహము పోఁగొట్టును. కిటిప్రదేశములో వ్యాపించిదియును కంఠ ప్రదేశమునఁ గలదియు నగు వాతములను నశింపజేయును. మన్యాగతము లగు వాతములను నేర్పియును వైద్యుఁ డిచ్చిన నస్యవిధియును పమనమును నశింపజేయుఁ గలుగును.

—౨౩ మాషబలాదిలేహము. ౨౩—

శ్లో. మాషబలా శూకశుంభీ కళ్యాణరాన్నాశ్వగంధోరుబూ కాణాం, క్వాథోనస్యనస్కనిపీతో రామధలవణాన్వితః కోష్ఠ్యః. 23. అపహరతి పక్షువాతం మన్యాస్తంభం సకర్ణనాదరుజం, దుర్జయమర్దితి వాతం సప్తాహ జ్వయతి చావశ్యం. 24.

కారుమినుములు ముత్తువల్లలగును దురవగండి కామంచి సన్నగాస్త అశ్వగంధ ఆముదపువ్వుతనములు వీటితో కషాయమును చేసి దానిలో ఇగువ ఉప్పునువేసి కొద్దిగా వెచ్చచేసి త్రాగిన యెడల పక్షువాతము మన్యాస్తంభము చేపింపి వాతబాధ నీటి నేడురోజులలో నిశ్చయము గా పోఁగొట్టును. దీనిని మాషబలాదిలేహ మందురు.

—౨౪ అపతంత్ర దశమూలాదిక్వాథనం. ౨౪—

శ్లో. దశమూలీ బలా మాష క్వాథం తైలాజ్యమిశ్రితం, సాయం భుక్త్వా పిబేన్నక్తం విశ్వాచ్యా మషబాహుకే. 25. మూలం బలాయాస్త్యథ పారిభద్రా త్తథాత్మగుప్తా స్వరసం పిబేచ్ఛా, నస్యం తు యో మాంసరసేన దద్యా న్తాంసా దశా వజ్రనమానబాహుః. 26. మాషాత్కగుప్తకైరండ వాట్యాలకశ్రుతం పిబేత్, హింగుసైంధవసం యుక్తం పక్షాఘాతనివారణం. 27. బాహుశోషే పిబే త్వర్చః భుక్త్వా కల్యాణకం మహత్, హృది ప్రకుపితే వాతే చాంశుమత్యాః పయో హితం. 28. హరితకీ వచా రాన్న సైంధవం చాస్తువేతసం, ఘృతీమా త్రాసమాయుక్త మపతంత్రకనాశనం. 29.

దశమాలములు ముత్తువపులగము మినుము వీటితో చేసిన కషాయములూ నూనెను నేలిన కలిపి భోజన మైన పిమ్మట సాయుకాలసమయమున నస్యమును గా పీల్చిన యెడల ఒడలంతయు వ్యాపించునదియును, అపవాహకమును పేగు గలదియు నగువాతము నష్ట మగును. చిట్టి ఆయుదపు చెక్క దేవనార చెక్క దూలగొండి వీటిరసమును త్రాగినను, మాంసపురసమును నస్యవిధిచేసిననుగాని ఇట్లు ఒకమాసము రోజులు నేవించినయెడల వజ్ర సమానము లగుబాహువులు కలవాడు అగును. మినుములు చిట్టి ఆయుదపు చిట్టులు ఆయుదపుచిట్టులు ముత్తువపులగము వీటికషాయములూ ఇంగువ సైంధవలవణమును చేర్చి త్రాగినసత్త వాతములునశించును. బాహుశోషములయందుభోజనమైన పిమ్మట బృహత్కల్యాణ ఘృతమును త్రాగవలయును. గుండెలలో నాతప్రకోపము గలిగిన యెడల మయ్యాకుపొన్న క్వాథమును త్రాగినయెడల హితమగును. కరక్కాయులు వనస్పరాస్త సైంధవలవణము ఆమ్లవేతనము వీలిన నేలితో చేర్చి కొని నేవించినయెడల అవతంత్రకమును వాతరోగము నశించును.

— స్వల్పరసోపపాదము. —

శ్లో. పలమర్థం పలాంచైవ రిశానస్య సుకుటిరం, హింగుజీరక సింధూక్షి సౌవర్చల కటుత్తయైః. 30. చూర్ణైశ్చ ధౌమకోన్మానై రవ చూర్ణైః విలోడితం, యథాగ్ని భక్షితం ప్రాశ రుబూక్వాథమపానతః. 31. దినేదినే ప్రయోక్తస్యం మాస మేకం నిరంతరం, వాతరోగం నిహన్యాశు అర్దితం సావతంత్రకం. 32. ఏకాంగరోగిణ్యేచైవ తథా సర్వాంగ రోగిణే, ఊరు స్థంభే చగృధ్రస్యాం క్రిమికోపే విశేషతః. 33. కటివృషా మయం హన్యా దుదరం చ విశేషతః.

చిట్టాడదీసిన వెల్లులిరసము ఒకటిన్నరపలము ప్రమాణము చొప్పునగాని, ఒకపాముచొప్పున గాని తీసికొని ఇంగువ జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము శొంఠి మిరియములు వీపుళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి ఒక్కొక్కమాసము చొప్పున వైదానియందుకలిపి కలియబెట్టవలయును. ఆపిమ్మట జత రాగ్ని ననుసరించి ప్రాతః కాలమున భక్షింపవలయును. ఆయుదపువేళ్లకషాయమును అనుపానముగా చేసికొని దినదినము పుచ్చుకొనవలయును. ఇట్లు ఒకమాసమువఱకు ఉపయోగించుచుండవలయును. ఇది వాతరోగమును అర్దితవాతమును కీఘముగా వాంగ్మోక్షము. ఏకాంగరోగులకు సర్వాంగ వాతరోగులకు ఊరు స్థంభము గృధ్రాని యను రోగమునందును జంతువాతమునందును

మిక్కిలి హితకరము. కటిరోగము పుష్టరోగము ఉదరరోగము వీటిని ఎక్కువగా పోగొట్టును. దీనినే స్వల్పరసోనమిడ మనియెదరు.

❧ దధ్యమ్ముని ప్రయోగము. ❧

శ్లో. హన్తి ప్రాగ్భజా త్వితం దధ్యమ్ముం సవచోమణం. 34. అపతానక మన్యోపి వాతవ్యాధిక్రమో హితః, వాతహ్నే ర్దశిమూల్యా చ నవం కుబ్జ ముపాచరేత్. 35. స్నేహైర్ధాంసరసైర్వాపి ప్రవృద్ధం తం వివర్జయేత్, విప్పల్యాదిరజస్తూణీప్రతితూణ్యోః సుఖాంబునా. 36. పిబే ద్వా స్నేహలవణం సఘృతం ఘోరహింగు వా, ఆధ్వాన లంఘనం పాణితాప శ్చ ఫలవర్తయః. 37. దీపనం పాచనం చైవ వస్తీ శ్చాప్యత్ర శోధనః, ప్రత్యాధ్వానే తు వమనం లంఘనం దీపనం తథా. 38. ప్రత్యష్టిలాష్టిలికయో రంత ర్విద్రధిగుల్మవత్.

దధ్యమ్మునునందు వస మిరియములు కలిపి అన్నము తినుటకు ముందుగా నేవల వలయును. ఇయ్యని అపతానక మును పోగొట్టును. మఱియు నితరములగు వాతరోగము లకును హితకరము. వాతముఁ బోగొట్టు మందులచేతను, దశమూలముల చేతను, నూతన కుబ్జరోగములకు చికిత్స చేయవలయును. తైలములచేతను మాంస సమల చేతను చికిత్స చేయవలయును. శెతీగిన కుబ్జరోగములనువదలి పెట్టవలయును. తూణి ప్రతితూణి వాతములయందు విప్పల్యాది రజసుల యోషధ్యముల చూర్ణమును గొరు వెచ్చునీశ్శత్రోఁ గూడ తీసికొనవలయును. శేకపోయిన స్త్రీలముఁగో యవత్కారమును కలుపుకొని కాని ఇంగువను యవత్కారమును నేటిలో కలిపి కొని కాని త్రాగవలయును. ఆధ్వాన వాతమునందు లంఘనముచేయుట చేతులతో కామట ఫలపర్తి నుంచుట ఇయ్యని మిక్కిలి హితకర ములు. ప్రత్యాధ్వానేవాతమునందు వమనము చేయించుటయును లంఘనము చేయించుట యును దీపనము చేయించుటయును హితములు. ప్రత్యష్టిల అష్టిల అనువాతి రోగముల యందును అంతర్విద్రధి గుల్మరోగములయందు వలెనే చికిత్సను చేయవలయును.

❧ గృధ్రస్యాదలకు దశమూలాదిక్వాథములు. ❧

శ్లో. దశమూలీ బలా రాన్నా గుడూచీ విశ్వభేషజం. 39. పిబే దేరండ్వతైలేన గృధ్ర సీ. శంజపః గుషు. శేఫాలికాదతైః క్వాథో మృద్వ గ్నిరసిసాధితః. 40. దుర్వాం గృధ్ర సీరోగం వీచిమాత్రం సముద్ధరేత్, పంచమూలీ కషాయం తు రుబూతైలం త్రిపుష్ఫులైః. 41. త్రిపుష్టైర్వాథవా యుక్తం గృధ్ర సీగుల్మశూలనత్, ఘృతం వార్ధికమాతు

లుంగ్యోరసంసమక్రం సగుడంపిబేద్యా. కట్యూరుగృష్టత్రి కగుల్లశూ
లగృధ్రస్యదాపర్తహరః ప్రదిప్తః. 42. ప్రైల మేరండజం వాపి గోమూ
త్రేణ పిబేన్నరః, మాసమేకం ప్రయోగోఽయం గృధ్రస్యూరుగ్రహప
హః. 43. గోమూప్రైరండప్రైలాభ్యం కృష్ణాపీతా సుచూర్ణితా, దీర్ఘ
కాలోత్థితాం హన్తిగృధ్రసీం కన్యవాలజాం. 44. అత్నాతి యో నరః సింధా
మేరండప్రైలసాధితాం, వార్ధాకం గృధ్రసీఖన్నః పూర్వామాయ్నో త్యసా
గతుః. 45. విస్త్వేరంకలం టీరే నవిశ్చిం వాన్యలం రుఖః, పాయసా భక్షి
తస్యిన్ధో గృధ్రసీకరహాలనుత్. 46. రానన్యూస్తుపలం చైకం కర్వాన్వం
చచగ్గులోకే, సర్పిణా పలు రాన్యత్యాభాదే ద్యా గృధ్రసీహరాం. 47.

శిములములు ముప్పుపలములు మున్నరాన్య తిప్పలీగ శొంతి నీటిచూర్ణమును
అనుదముతో నేరిగొని గృధ్రసీ పగునాము ఖంబనాతములయందు పితనుగును. లేత
మంటలేత కాన్యబడిన కల్లునానామక పాయసు అనిభయంకరములగు గృధ్రములను
నోగట్టును. గురుపంజులముల కృధ్రమునటడు. ఆయము మున్నరాన్యకలిపికాసి చేప
లము త్రొత్తెగడను కలికొని కాసి త్రొగయడల గృధ్రములు మున్నరాన్యమును శూల
నోగములను నశింప జేయును. నేరినిగాని ప్రైలమును గాని అల్లము మదీఫలరసములలో
గాని చల్లమును కలిపికొని త్రొగినయెడల నడుమలు లోడలు ముడ్డి కోస్త్రాంతము నీ
టియందు పుట్టిన గృధ్రసీని సూలరీగమున న్నదొన్నయను హరించు నని చెప్ప బడి
నది. లేక ఆయుగమును ఆవుపంచితములో కలిపికొని త్రొగినయెడల ముడ్డికో
చేసినచో గృధ్రసీని లోడలుపట్టకొని పోవుటయను నశింపజేయును.

ఆవుపంచితములో ఆనుదముతో నూరి బడిన పప్పులీ చూర్ణమును కలిపి త్రొగిన
యెడల తడవు కాలమునుండి యుండిన కఫవాతముల వలని గృధ్రసీని పోగొట్టును.
గృధ్రసీబాధచేత వీడింపబడిన మనుష్యుడగు ఆనుదమునందు సాధింపబడిన నేల
ములకిను నేవించినయెడల మఖమునొందును. ఆనుదము గింజలను పాలలో నూరిగాని
శొంతిని చచ్చికొని ఆనుదపుగింజలను పరమాన్నముగా చేసికొనిగాని భక్షించినయెడల
గృధ్రములును కటిశూలమును నశించును. సన్నగాన్య ఒకపలము గుగ్గులము ఒకటిం గాలు
పలము వీటిని నేతిలో కలిపి మాత్రలను కట్టి తినినయెడల గృధ్రములు నశించును.

—ॐ గృధ్రసియం చితరములగు సుపాయములు. —

శ్లో. గృధ్రస్యార్తం నరం సమ్యక్పాచనాద్యై ద్విశోధితం,
జ్ఞాత్వానరం ప్రదీప్తాగ్నిం వస్తిభి స్సముపాచరేత్. 48. నానా వస్తివిధిం
కుర్యాద్దాప దూర్ధ్వం న శుద్ధ్యతి, స్నేహా నిరర్థక స్తస్య భస్మ

వ్యేప హుతి ర్యథా. 49. 'గృధ్రస్యార్తస్య జంఘాయాః స్నేహ స్వేదేకృతే భృశమ్, పద్భ్యం నిర్తథితాయాశ్చ సూక్ష్మమార్గేణ గృధ్రసీ. 50.

గృధ్రసి చేత బీడింపఁబడిన మనుష్యుని చక్కగా పాచనమునున్నగు వానిచేత శోధించి జఠరాన్ని చక్కగా నుడిసెవాఁడైనచో వస్తికర్తలను చేయవలయును. ఊర్ధ్వ భాగము శుద్ధ మగువఱకును వస్తికర్తను చేయరాదు. చేసిన యెడల బూడిలో పోసిన నేయివలె నిష్ఫల మగును. గృధ్రసీపీడితుఁడగువానికి పిక్కలకు మిక్కిలి చెమట కలిగింపవలయును. కాళ్లను చక్కగా మర్చింపవలయును.

—౧౦ గృధ్రసికి దాహాదిక్రియలు. ౧౦—

శ్లో. అవతార్యాంగులౌ సమ్యక్ క్కనిష్ఠాయాం శనై శ్శనైః, జ్ఞాత్వా సమున్నతం గ్రంథిం కండరాయాం వ్యవస్థితం. 51. తం శస్త్రేణ విదార్యాశు ప్రవాళాంకురసన్నిభం, సముద్భత్యాగ్నినా దగ్ధ్వా లింపేద్యప్యోహ్యచందనైః. 52. విధ్యే చ్చిరా మింద్రవస్తే రథస్తా చ్చతురంగులే, యది నోపశమం గచ్ఛేద్దహే త్వాదకనిష్ఠికాం. 53.

చిటికెనవ్రేలియందు మెల్లమెల్లగా దించి కండరమునందున్న ముడిని ఎత్తుగా నున్నయెడల శస్త్రముచేసి తీసివేయవలయును. పిమ్మట లేతచిగురుతో సమానముగా నొత్తిపైవెంచి నిష్ఫలలో కాల్చిన యష్టిమధుకము మంచిగంధములతో పూయవలయును. ఇంద్రవస్తికొఱకు క్రింద నాలుగు అంగుళముల నరమును వ్యధనము చేయవలయును. ఇట్లైనను కుదురనియెడల కాలిచిటికెనవ్రేలిని కాల్చవలయును.

—౧౧ కటిశూలలయందు సామాన్యోపాయములు. ౧౧—

శ్లో. తగరస్య శిఫా మార్దాంగం, పిష్టాతక్రేణ యః పిబేత్. వక్షణానిలరోగార్తః సక్షణా దేవ ముచ్యతే. 54. దశమూలీకపాయేణ పిబేద్వా నాగరాంభసా, కటుశూలేషు సర్వేషు తైలమేరండ సంభవమ్. 55. విశ్వావ్యాం ఖంజపక్ష్యోశ్చ దాహే హస్తే చ పాదయోః, క్రోష్టుశీర్షవికారే చ వికారే వాతకంటకే. 56. శిరాం యథోక్తాం నిర్విధ్య చికిత్సా వాతరోగనుత్.

గ్రంథిగరము చెట్టుయొక్క వేళ్ళనుతీసికొని మజ్జితో నూరి ఆండసంధియందు వాతరోగముకలవాఁడు సేవింపవలయును. ఇయ్యది వాతబాధను తక్షణమే యుపశమిం

పజేయును. అన్నివిధములగు నడుముల పోటాలయందును ఆముదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంత కషాయముతోగాని సేవింపవలయును. విశ్వానిఖంజము పంగురోగము దాహము పాదహర్షము క్రోమ్య శిరోవికారము వాతవికారము వీటి యందు పైని చెప్పబడిన చొప్పున శిరలను వ్యధించి చికిత్సను చేసిన వాతరోగములు నశించును.

— ఆదిత్యపాకగుగ్గులువటకము. —

శ్లో. గుగ్గులుం క్రోమ్య శీర్షంతు గుడూచీ త్రిఫలాంభసా. 57.
క్షీరేణైరండ్లతైలం వా పిబేద్వా వృక్షదారుకం, రక్తావసేచనం కుర్యా
దభీష్టం వాతకంటకే. 58. పిబే దేరండ్లతైలం వా దహేత్సూచీభి
రేవ వా, ఖల్యాం స్నిగ్ధామ్లలవణైః స్వేదమర్దోఽనాహనం. 59. పృథక్ప
లాంశా త్రిఫలా విప్పలీచేతీ చూర్ణితం, దశమూలాంబునా భావ్యం
త్సగేలార్థపలాన్వితం. 60 దత్వా పలాని పం చైవ గుగ్గులో ర్వటకీకృ
తః, ఏష మాంసరసాభ్యా సాద్వాతరోగా నివ్విశేషతః. 61. హంతి సం
ధ్యస్థి మధ్యస్థా స్వృక్ష మింద్రాశిని ర్యథా, భావ్యద్రవ్యసమం క్వా
ధ్యం క్వాఘోస్థాంశస్తు తేన చ. 62. ఆర్చ్యం యావద్దినం భావ్యం స
ప్తాహం భావనావిధిః,

క్రోమ్యనాతిమనందు నిష్పత్తిగై త్రిఫలములు వీటి కషాయముతో గుగ్గులమునుగా
ని ఆముదపువేళ్ల కషాయముతోగాని విదారి కంఠపాలతో గలిపికాని త్రాగవలయును.
జేనిచో నూదులతో కాల్పవలయును. ఖల్లీవాతమునందు త్రెయ్య పులుపు ఉప్పు వీటి
స్వేదనమును చేయుట కాని మద్దనము చేయుటకాని పినుకుట కాని చేయవలయును.
కరక్కాయలు తాడి ఉసిరికి నిష్పత్తు ఇవి యన్నియును ఒకపలము తీసికొని మూర్జము
ను చేసి దశమూలముల కషాయముతో తడిపి నిచ్చుట దాల్చెనచెక్క ఏలకులు జాపత్రి
వీటి నన్నిటిని అగ్గిపలముచొక్క కలిపి నీపలముల శుద్ధనహిసాక్షిగుగ్గులమును కలిపి ఉండ
లు కట్టవలయును. ఈయండలను మాంసరసముతోకూడ అధ్యసించి వాతరోగములలో
సేవించిన వాతములు నశించును. క్రిత్య ఎముకలు మెదడు వీనిలోనున్న వాతమును పోఁ
గొట్టును. ఇంద్రుఁడు వృక్షముల నఱికినట్లే భావనచేయదగు ద్రవ్యముతో సమానముగా
నీకషాయమును పెట్టవలయును. ఎనిమిదిపాళ్లక షాయములోనానవైచిభాగుగానాన్ని
ఇట్లు ఏడు రాత్రులు భావన చేయవలయును. ఇయ్యది ఆదిత్యపాక గుగ్గులువటకము
ఆనఁబడును.

దీనితరువాత గొన్ని ప్రతులలో నీ క్రిందిగీతి నధికపాఠమున్నది.

శ్లో. కుప్తపైంధవయోః కల్మషః చుక్రకైలసమన్వితః,

సుఖోష్ణో మర్దనే యోభ్యః ఖల్లిఖాలనివారణః.

ఇది 'ఖల్పాం సిద్ధాష్టలవజైః' అన్న శ్లోకమునకు పైఁగలదు.

—౨౨ త్రయోదశాంగ గుగ్గులము. ౨—

శ్లో. ఆహాశ్వేదగంధాహపుషా గుహూచీ, శతాపరీ గోక్షుర వృద్ధ
దారకం, రాన్నా శతాహి సశతీ యమానీ సనాగరాశ్చేతి సమై శ్చ
చూర్ణమ్. 63. తుల్యం భవే త్కౌశిక మత్ర మధ్యే దేయం తథా
సర్పి రశోర్ధభాగం, అథాక్షచూత్రం త్వఖ తత్ప్రియోగాత్ కృత్వా
నుపానం సురయాధయూషైః. 64. మధ్యేన వా కోష్ఠజలేన వాథ
క్షీరేణ వా మాంసరసేన వాపి, కటిగ్రహ గృధ్రసి బాహుపుష్పే
హనుగ్రహే జానుని పాదయుగ్లే. 65. సంధిస్థితే చాస్థిగతే చ వాతే
మజ్జాగతే స్నాయుగతే చ కుష్ఠే, గోగూన్ జయే ద్వాతకఫానువిధా
న్ వాతేఽతాన్ హృద్గ్రహయోఽదోపాన్. 66. భగ్నాస్థిభిర్ధ్వజా చ
ఖంజవాణే త్రయోదశాంగం ప్రసదన్తి తిజ్జాః.

పెన్నేరు నిప్పత్తిగ బోదతము ిల్లసీతర పల్లెరు పెద్దదేవదారు పన్నరాస్త
సోంపు వట్టివేళ్లు కచ్చూరము యవాని కొంతి ఇవి యన్నియును సమాన భాగములుగా
తీసికొని చూర్ణము చేయవలయును. ఈచూర్ణముతో సమానముగా గుగ్గులమును గుగ్గుల
ములో శర్ధభాగమును నేనుని కలిపి ఆపివ్వుట గి మాషముల యెత్తు ప్రతినినమును లినవల
యును. ఇందు మద్యమును అనుపానముగా గ్రహింపవలయును. లేకున్నచో కల్లతో గాని
వెచ్చని నీటితోగాని పాలతో గాని మాంససముతో గాని కటిగ్రహమునందును గృ
ధ్రసియందును బాహు మూలములయందలి వాతమునందును పృష్ఠగ్రహము హను
గ్రహము జానుగ్రహము పాదగ్రహము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాతము మజ్జాగతవాత
ము స్నాయువాతము కుష్టము మున్నగు వాతకఫముల వృద్ధిచేత నగు గోగములయం
దును మేలుకలిగించును. వాతప్రేరితములగు హృద్గ్రాములలోను యోనిదోషములలో
ఖంజవాతములలోను ఈత్రయోదశాంగగుగ్గులము ఉత్తమ మగు గుణము నిస్తునని
వైద్యులు చెప్పుచున్నారు.

— వాతహారో పాయములు. —

శ్లో. జిత్వా పరక మగ్రే తు వాతే వాతహారం హితం, అన్నా
వృతేత్రదుల్లేభో దీపనం పాచనం లభుః. 67. సుప్తివానే త్వస్థుజ్జ్వోతుం
కారయే దృఘశో భిషక్, దిహ్యో చ్చ లవణాగార ధూమై స్తైలిమ
ద్విజైః. 68. సర్విస్తైలవసామజ్జపానాభ్యంజన వస్తయః, స్వేదాః
స్నిగ్ధాని వాతం చ స్థానం ప్రావరణానిచ. 69. రసాః పయాంసి భోజ్యా
ని స్వాద్వస్తులవణాని చ, బృహణం య త్తు తత్సర్వం ప్రశస్తం వాత
రోగిణాం. 70. పటాలపాలకైర్లోషో వృక్ష్యో వాతహారో లభుః,
పాశ్యాలకీకృతో యూషః పరం హావి నాశనం. 71. బలాయాం పంచ
మూలస్య గణమూలస్య వా రసే, అబశేనాంబుజానూపక్రవ్యాద
పిత్తిభ్యః పురకః. 72. నిఘంటిశ్చ రసో స్నిగ్ధా న్నధ్యమ్నశ్శృష
సంస్కృతాన్, భోజయే ద్వాతరోగార్థం హి ర్వ్యక్తలవణైర్నరం. 73.
పంచమూలేబలింసన్తం క్షీరం వాతానుయే హితం, వాజిగంధా బలా
స్త్రిప్ర నశిమూలేమహాషధం. 74. ద్వే స్నిగ్ధైస్సర్వై గాన్నా చ గణో
మంగుశావశేషః.

ను పిత్తాశ్మశ్మలును నేత్రదులును వడలిండులును నయవలయును. ఉప్పు పొగ
మిను నీటిని స్తైలిమనో పుష్టినీ పుష్టు చేయును. నేయ నూనె వస మజ్జ
నీటిని త్రాగవలయును. తిండిలు పిక్వకలు చేయటవల్లట నున్నని పదార్థములు
అనగా కంబళి మున్నగు మర్మవస్త్రములతో స్వేదమును గలుగజేయుట తైలముచేత
చుక్కించుట కంబళిమున్నగు వానిని నీటికొనుట రసపదార్థములు పాలు తీసి పులుపు
ఉప్పు భుజించుట పుష్టిభిక్షములను పదార్థముల నుపయోగించుటయును వాతరోగుల
కుహితములు. చేగపొత్త చిక్రమాలము నీటితో చేసినగంధి హితమునుచేయును.
వాతమును పోగొట్టి తేలికచుచ్చును. ముస్తవపులగముతో చేసిన కసాయముగాని గంజి
గాని మిక్కిలియును వాత రోగములను నశింపజేయును. ముస్తవపులగము పంచమూ
లముల యొక్క గాని దశమూలముల రసము నందుగాని మేక మాంసపు నీరునుగాని
నీటిపదేశములయందుండు జీవముల మాంసమును గాని స్వీకరించి 100 పలములు తీసి
కొనవలయును. పెరుగు కొంత మిరియములు పిప్పళ్లును చేర్చి సిద్ధముచేసి పిట్టల నుప్పు
నుకలిపి క్రొత్తగా నగు వాతరోగములయందు తినిపింపవలయును. పంచమూలములు ము
త్తవపులగము నీటితో సిద్ధము చేయబడిన పాలు వాతరోగములయందు హితకరములు.

పెన్నేరు మత్తువపులగము దశమాలములు శొంఠి నల్లయుప్పి తెల్లయుప్పి సన్నరాస్త
ఇయ్యవి వాతనాశకములు.

— శోలాదిప్రదేహము. ౭౭ —

శ్లో. శోలం కుఖతం సురదారు రాన్నా మాషా ఉమాతైలఫలా
నికుప్తం, వచాశతాహ్వో యవచూర్ణ మప్లు ముష్ణాని వాతామయి
నాం ప్రదేహః, అనూపవేశ వారోష్ణ ప్రదేహా వాతనాశనః. 75.

రేగులు, ఉలవలు, దేవదారు, సన్నరాస్త, మినుములు, శోఘ, వస, పిల్లపీచర,
యవలు వీటిని చూర్ణమును చేసి లేపనచేసిన శ్రేష్ఠము. జలప్రదేశములయందుండు జీవ
ముల మాంసముతో సంభారమును చేసి వెచ్చచేసి లేపముచేసిన వాతనాశములు నశిం
చును.

— సాల్వనస్వదః. ౭౮ —

శ్లో. నిరప్టిపిశితంపిప్తం స్విన్నం గుడఘృతాన్వితం. కృష్ణామి
చసంయుక్తం వేశవార ఇతి స్మృతః. 76. కాకోల్యాది స్ప వాతఘ్న
స్పర్వామృదవ్యసంయుతః, సానూపమాంసః సుస్విన్నః సర్వస్నేహసమ
న్వితః. 77. సుఖోష్ణః స్పృష్టలవణః సాల్వనః పరికీర్తితః, తేనో పనాహం
కుర్వీత సర్వదా వాతరోగిణాం. 78. వాతఘ్న భద్రదారవాడిః కాకో
ల్యాది స్తు సౌఖ్యతః, మాంసే నాత్రోపధం తుల్యం యావ దాప్యేన
చాప్లుతా. 79. పట్టి స్యా త్వేన్వదనార్థం చ కాంచికా ద్యప్లు మిస్సృతే,
చతుస్సేహా త్ర తావా న్స్యత్ సుస్విన్నత్వం యతోభవేత్. 80. సమస్తం వర్గి మర్గం వా యథాలాభ మథాపి వా, ప్రయుంజీతేతి
వచనం సర్వత్ర గణకర్తణి. 81.

ఎముకలులేని మౌసమును నూరి వెచ్చజేసి తైలమును నేతిని కలిపి, పిప్పళ్లు
మిరియములు చేర్చినయెడల వేశవారము ఆగును (అనగా కూరలలో వేయు సాంబారు
అనబడును). అన్నివిధము లగు పులివస్తువులతో చేర్చి కాకోల్యాదిగణము వాతమును
పోగొట్టును. నీటి ప్రదేశపు జంతువుల మాంసమును బాగుగా వండి దానిలో తైల
మును కలిపి ఉప్పు కలిపినయెడల నయ్యది సాల్వన మనబడును. ఈసాల్వనముచేత
వాతనాశమును చెప్పటపట్టునట్లు కాచవలయును. భద్రదారువు మొదలగు వస్తువులు
కాకోల్యాదిగణ మని నుక్రతుని యభిప్రాయము. ఇయ్యది వాతమును పోగొట్టును.
ఈసాల్వనమందు మాంసముతో సమానముగా నౌషధమును వాడవలయును. పుల్లవాని

తో నూడినంతవఱకు పు నపు నీయ వలయును. ఇట్టిది స్నేహమునకై తగినది. ఇందులో గంజిమొదలగునది అష్టమని తెలియదగినది. ఈసాల్వనమునందు చక్కగా తడియు నంతతైలము నుపయోగింపవలయును. గణములయందు సంపూర్ణవస్తువులుగాని సగము వస్తువులుగాని ఎంతదొరికిన నంతవఱకు గాని చేకొనవలయు నని కాస్త్రసంప్రదాయా నుసార నుగు మాట కలదు.

అశ్వగంధాఘృతము. ౭౭

శ్లో. అశ్వగంధాకషాయే చ కల్కే షీరచతుర్థణం,
ఘృతం పక్వం తు వాతఘ్నం పృష్ఠం మాంసవివర్ధనం. 92

పెన్నేరు గడ్డలతో చేసినకషాయములో కాని కల్కములోగాని నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి అందు పక్వముచేసిన నేలని నేవించిన వాతగోగములు నశించును. బలము కలుగును. కండలను పెంచును.

దశమూలఘృతము. ౭౮

శ్లో. దశమూలస్య నిరూపా జీవనీయైః పలోన్మితైః, షీరేణ
చ ఘృతం పక్వం తిర్పణం పవనార్తినుత్, క్వాథోఽత త్రిగుణః సర్పిః
ప్రసః సాధ్యః పయ స్సమః. 93.

దశమూలముల కషాయములో జీవనీయగణము యొక్క జౌషధములను ఒక్కొక్కపలముచొప్పునకొని పాల చందు జేర్చి దానిలో నేలని పోసి పక్వము చేయవలయును. ఈఘృతము త్పిత్తం కలిగించును. వాతగోగములను పోగొట్టును. ఈఘృతము చేయునప్పుడు మూడురెట్లు కషాయములో ఒకప్రథమము నేయి పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును.

ఛాగిలాదిఘృతము. ౭౯

శ్లో. ఆజం చర్త వినిర్మక్తం త్యక్తశృంగఖరదికం, పంచమూలీ
ద్వయం చైవ బలద్రోణే విపాచయేత్. 94. తేన పాదావశేషేణ ఘృ
తప్రసృ విపాచయేత్, జీవనీయై స్సకట్యుప్తైః షీరం చైవ శతావ
రీం. 95. ఛాగలాద్య మిదం నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్, అర్దితే
కర్ణశూలే చ బాధిర్యే మూకమిన్తి నే. 96. జడగద్గదపంగూనాం ఖం
జే గృధ్రసి కుబ్జయోః, అపతానేఽపతంత్రే చ సర్పి రేత త్ప్రశస్యతే. 97.
ద్రోణే ద్రవ్యతులాశ్రుత్యా స్యా చ్ఛాగదశమూలయోః, పృథక్తులా
ర్థం యష్ట్యాహ్వద్వయం దేయం ద్విధోక్తితః. 98.

చరము కొమ్ములు గిట్టలు మొదలగు వానిని తీసివేచిన మేకి మాంసమును దశమూలములను తీసికొనివచ్చి ద్రోణపరిమిత మగు జలములో పవనముచేసి సాల్పతభౌగపు నీరు మిగిలియుండగా 16 పలముల నేలనిచ్చే వండె పక్వమగు సమయములో జీవనీయ గణమునందలి యౌషధములను ముద్దవపుల గను పాలు మిశ్రితమున పీటిని కలిపి నేతని సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది ఛాగలాద్యభృత్తుల ముంబును. అష్టవిధములగు వాతవికారములను పోగొట్టును. అద్దవౌషధము కర్ణశూలము చేటితనము మాగటనము మినమిన గోగము మొద్దబాటుట దగ్గల్గి పక్షిత్వము పోవు స్వప్నని ఆపలములు ఆహారము మున్నగు వానియందు ఈఘృతము మిశ్రితముచే దగి కొనినకాక బడెనది. క్రితపామితజలములో 100 పలముల మేని ప్పవేకిమాంసము దశమూలములు ముద్దవపుల గము జీవనీయనిజపు యౌషధములు ఏదగిలినవియును వాష్పనము వలనయును. ఇయ్యది ఛాగలాద్యభృత్తుల ముంబును.

❧ ఏలాగిత్తలము. ౯౯ ❧

శ్లో. ఏలా మురూ సర్వభృత్తలదానం కౌతూహలం పరం నానాచంపకీ సోమఘృష్టం, స్థానయంతిగ్ధ రిసం తేదీలం మృణాల శ్రీవాంకుంఠం సఖాంబుల పతాంగ కుమ్మ. 99. వాతయకుం బలనివర్తకుడు దనశ్రీ త్తంత్రాత్మకముల పడినను బహుకుతుము చ, పక్కా పానముల ఘృతములం భిక్షయం పేసెయి పులం బలంబృథసమగ్ధయుత్తం సర్వధృ. 100. సార్వ పక్షిం పుత్రం పుత్ర మదాహరన్తి వాతానాయకం బలన్తర్కవపుః ప్రకాశి,

ఏలకులు తాళిస్తూ లేవరాని శిలాత్మకములైన అవి అన్ని భృత్తులు, వాని పుష్ప కమ్మరలు బటామాని సుపరిగానం పేసెయి పుత్రము బహుకుతుము బాపత్ర పట్టివేరు శ్రీవాంసము గుర్తుబహుపము కర్మిసగడ్డ పుత్రము సుంధప్రకృతము కురువేరు అవంగపుపట్టి చొగ్గవకోష్ఠా ప్రానిపశు సుంధములు కర్మాటకశృంగ చంపనము అవంగము బాణికాయ కుంభి కుమహపుష్ప పీటిని భాగములవౌష్ణవి వౌజికసంతకలము తెచ్చి కల్గమును చేసి దానిలో ముత్తువపులగ ప్రకసాయమును పాలను పెటుగును ద్వి వండి త్రలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది పాచికగము లలో హితకరము. బలమును కాంతిని శరీరమును వృద్ధి నొందించును.

❧ బలాశైర్యక్షయమైలము. ౧౦౦ ❧

శ్లో. బలా నికృష్టకల్మాభ్యాం శైలం పక్ష్యం పయో నివృత్తం, సర్వవాతవికారఘ్న మేవం శ్లేణీయపాచితమ్. 101.

ముక్తువపులగపు కషాయము కష్టము వీనిలోపాలను కలిపి అందు చమురును పోసి వండవలయును. ఇయ్యది అన్ని తెఱఁగులగు శ్వాతవికారములను పోగొట్టును. ఈరీతిగనే ముల్లుగోరంటితైలమును కూడ చేయుదురు. ఇయ్యది బలాత్తైలము అని, శైరీయతైలము అనియనబడును.

—ॐ బలామహాబలాత్తైలములు. ॐ—

శ్లో. బలామూలకషాయస్య దశమూలీకృతస్యచ, యవకోల కులుఞ్ఘస్య క్వాశస్య పయసా తథా. 92. అప్తానప్తౌ శుభా భాగా స్తైలా దేక స్తదేకతః, పచే దావాప్య మధురం గణం సైంధవసంయు తః. 93. తథా గురుసర్జరసం సరలం దేవదారు చ, మంజిష్ఠాం చంద నం కుశ్మ మేలాం కాలానుశాంబం. 94. మాంసీ శైలేయకం పత్రిం తగరం శారిబం చచాం, శవాశ్చ మర్విగుంధాం శశపుస్సాం పునర్నవాం 95. తత్సాధునిగ్ధం నావణ్ణే రాజతే మృత్తయేఽపి వా, ప్రక్షిప్య కలశే సమ్య క్కునిగుప్త నిధానయేత్. బలాత్తైల మిదం నామ్నా సర్వవా తవికారనత్, యథాబల మయో మాత్రం సూతికాయై స్తదాపయేత్. 96. యాచ గర్భాక్షణీ నాశీ ఖీణాశుక శ్చ యః పుమాన్, ఖీణ వాశే మర్త్య మాతేఽభిహితే మధతేఽథవా. 97. భగ్వే శ్రమాభిపన్నే చ సర్వథై వోపయోజయేత్, సర్వా నాశేపకాదీంశ్చ వాతవ్యాధీ న్వ్య పోహతి. 98. వాక్మాకాన మిధేమన్థం గుల్మశ్యాసం సుమస్తరం, పక్ష్యా నా నశయుజ్యైత దస్తవృత్తి మపోహతి. 99. ప్రత్యగ్రధాతుః పురుషో భవేచ్ఛస్థిగమూవనః, ఏతస్మిరాజ్ఞాకి ర్తవ్యం రాజమాత్రా శ్చ యే నరాః. 100 సుఖనఃసుకుసుమారా శ్చ బలిన శ్చాపి యే నరాః.

ముక్తువపులగము వేళ్లతో చేసిన కషాయముతో గాని దశమూలముల కషాయ ముతో గాని చేసుకొనుచు యవము ఉలము వీటితోపెట్టిన కషాయముతోగాని సమముగా పాలు నింతకంటె పెన్నిదిట్లుగా పోసి ఒకపాలు నూనెను సైంధవలవణము మధురారిని గజాపధములు అగును సరశరసము దేవదారు బాపత్రి మంజిష్ఠులు చందనము చెంగల్వ కోష్ఠు నిలగులు గ్రంధితగరులు శిలాజిప్తు జటామాంసి ఆనుపత్రి వన పిల్లపిచ్చర ఆశ్వ గంధ సదాప శెల్లగజ్జెరు వీటి నన్నిటి నొకభాగము తీసికొని బంగారము వెండి మట్టి వీటితో దేనితో నైనను చేసిన యొక పాత్రమునందు సిద్ధముచేసి తర్వాత కలశములో పోసి బాగుగా మూతపెట్టి యుంచవలయును. ఇద్దానికి బలాత్తైలమనిపేరు, సమస్తవాత

వికారములనుపోగొట్టును. ఈమాత్రమును బలానుసారముగా ప్రసవించినస్త్రీకి ఈయవలయును. దీనిని గర్భముకాగోరుస్త్రీలును వీర్యముక్షీణించిన పురుషులునుక్షీణవాతమునందును మర్తస్థానమునఁ గల దెబ్బలయందును అభిహత మధిత భద్రము లగు పరిశ్రమలయందును ఉపయోగింపవలయును. వెక్కిళ్లు దగ్గు అధిమంధము గుల్మము భయంకరమగు శ్వాసము అండవృద్ధి పీటినిఆరుమాసములు నేవించిన నశింపఁ జేయును. దీనిని నేవించిన ధాతువృద్ధి గలవాఁడును స్థిరమగు యౌవనము కలవాఁడును అగును. రాజులు రాజసేనకులు సుఖవంతులు సుఖమారులు బలవంతులు సగువారును నేవింపవలయును.

❖ విష్ణుస్తోత్రము. ❖

శ్లో. శాలపర్ణి పృశ్నిపర్ణి బలా చ బహుపుత్రికా. 101. ఏరం డస్యచ మూలాని బృహత్కోః పూతికస్య చ, గవేఘృకస్య మూలాని తథా సహచరస్య చ. 102. ఏషాం తు షల్కికైః శైలైః శైలస్థం విపాచయేత్, ఆజం వా యది వా గచ్ఛం క్షీరం దద్యా చ్చతుర్గుణమ్. 103. అస్య శైలస్య షక్వస్య శృణు వీర్యవతిః పరమ్, అశ్వనాం వాతభగ్నానాం కంజరాణాం తథా నృణామ్. 104. శైల మేతత్ప్రియోక్తవ్యం సర్వవ్యాధినివారణమ్, ఆయుష్షాం శ్చ సరః పీత్యా నిశ్చయేన దృఢో భవేత్. 105. గర్భ మశ్వతరీ వింద్యాత్ న చ మృత్యువశం న్రజేత్, హృచ్ఛూలం పార్శ్వశూలంచ తథై వాగ్ధావభేదకమ్. 106. కామలా పాంశుగోగఘ్నం శిర్కరాశ్శరీనాశనం, క్షీణేంద్రియా శ్శుక్రనష్టా జరయా జర్జరీకృతాః. 107. యేషాం చై వ క్షయోవ్యాధిరంత్రవృద్ధిశ్చ దాగుణా, అర్దితం గలగండంచ వాతశోణిత మేవ చ. 108. స్త్రీయో యా న ప్రసూయంతే తాసాం చై వ ప్రయోజయేత్, ఏత దజ్గం సరం శైలం పిష్ఠునా పరికీర్తితం. 109.

స్తోత్రము 1 ప్రథమ, మేకపాలు తోక ఆవుపాలు 4 ప్రథమములు, మయ్యాకు పొన్న కొలపొన్న ముత్తవపులము పెద్దపీచర ఆముదపువేళ్లు నేలములక వేళ్లు పెద్దములక వేళ్లు క్రాసుగచెక్క గోధుమ వేళ్లు ములిగోరింటవేళ్లు వీనికల్కములు ప్రత్యేకము 11 పలములు చేర్చి సిద్ధపఱచిన ఘృతము వాతరోగముగల మనుష్యులకు గుఱ్ఱములకు ఏనుగులకు గూడా శ్రేష్ఠమయినది. ఇది వంధ్యాదోషమును హరించును. ఆయువు నిచ్చును. వలీపలితములను హృచ్ఛూలపార్శ్వశూల అగ్ధావభేదకము కామిలపాండువు అశ్శరీ ఇంద్రియనష్టము అంత్రవృద్ధి అర్దితవాతము గలగండము వాతరక్తములను హరిం

చును. ఆవుల కిచ్చినచో పుట్టిన దూడలు బ్రదుకును. ఇది విష్ణువుచే చెప్పబడిన దివ్య యోగము.

❖ నారాయణతైలము. ❖

శ్లో. బిల్వగ్నిమంధ స్కానాక పాటలా పారిభద్రకాః, ప్రసార
ణ్యశ్వగంధాచ బృహతీకంబుకారికా. 110. బలాచాతిబలా చైవ శ్వదం
ష్ట్రో సపునర్నవా, ఏషాం దిశఫలాం భాగాం శ్చతుర్దోశేంధసః పచే
త్. 111. పాదశేషం షరిస్త్రావ్య తైలపాత్రం ప్రదాపయేత్, శతపుష్పా
దేవదారు మాంసీ శ్చై లేయకిం వచా. 112. చందనం తగరం కుష్ఠ
మేలాపర్ణ చతుష్టయం, రాస్తా శురగగంధా చ స్తైంధవం సపునర్న
వం. 113. ఏషాం ద్వీపలికా న్భాగా స్పేషయిత్వా విగ్ఠీపేత్, శతా
వరీరసం చైవ తైలతుల్యం ప్రదాపయేత్. 114. ఆజం వా యదివా
గవ్యం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం, పానే చస్తా తథాభ్యంగే భోజ్యే
చైవ ప్రశిష్యతే. 115. అశ్వోవా వాతసంభగ్నీ గజోవా యదివానరి,
పల్మలః వీరసర్పిచ తైలేనానేన సిన్ధ్యతి. 116. అఘోభాగే చ యే
వాతాః శిరోమధ్యగతా శ్చ యే, దంతశూలే హనుస్తంభే మన్యా
స్తంభే గలగ్రహే. 117. యస్య శుష్కతి వైకాంగం గతీర్యస్య చ
విహ్వలా, క్షీణోద్రియా నష్టశుక్రా జ్వరిక్షీణాశ్చ యేనరా. 118. బధి
రా లల్లజహ్వశ్చ మందసేధస ఏవచ, అల్పపజాచ యా నారీ
యా చ గర్భం న విందతి. 119. వాతారౌ నృషణౌ యేషా మస్తృ
ప్రద్ధి శ్చ దారుణా, ఏత తైలవర తేషాం నామ్నా నారాయణం స్మృ
తమ్ 120. తగరం సతి మత్త స్యా దభావ శీతలీజటా.

మా రేడు మీరి నెల్లి పెద్దమాను పున్నాగ బాడిన గొంతెనుగోరు చెక్కి పెన్నేరు
పెద్దనులక చిన్ననులక ముత్తవపులగము పెద్దముత్తవపులగము పల్లేరు గలిజేరు వీటినిపది
పదిపలములచొ తెచ్చి నాల్గుగ్రాణముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గవపాలు
నీరు మిగిలియుండఁగా 4 పలములనూ నెనందు చేర్చవలయును. తరువాత సదాప దేవదా
రు జటామాంసి రసాంజనము వన చందనము గ్రంధితగరము చెంగల్వకోష్ఠ పలకులు
ముయ్యశిపొన్న కారుమిరుము కారుపెసర సన్నరాస్త్ర పెన్నేరు పెంధవలవణము తెల్ల
గలిజేరు వీటి నన్నిటిని రెండురెండుపలములు తీసికొని నూని కలపవలయును. మఱియు
ను 48 పలముల పిల్లిసిచ్చుర సమునుకూడ చేర్చవలయును. మేక పాలు లేక ఆవుపాలు

లుగాని నాలుగురెట్లు పోసి తైలమును సిద్ధమును చేయవలయును. తరువాత దానిని త్రాగుటకుగాని తలంతునకుగాని భోజనమునందుగాని యుపయోగించిన శ్రేష్ఠము. వాతము చేత పడిపోయిన వాడుగాని గుఱ్ఱము ఏనుగు మున్నగు నవిగాని పండువు మ్రుడ్డితో దోగియాడెడువాడుగాని ఈతైలమును నేవించినచో బాగుపడును. శరీరపు అధో భాగమునందలి వాతములను తలమధ్యములో నుండు వాతములను దంతశూల మోకాళ్లు పట్టుకొనుట మన్యాస్తంభము గర్భహము అవయును లెండిపోవుట నడక పడి పోవుట ఇంద్రియము క్షీణించుట జ్వరముచేతక్షీణించుట మున్నగుగుణములును, చెవుడు నాలుకనుచొంగ గారుట మేధస్సు మందగించుటయనునవియు నశించును. కొలదిమంది (అనగా అల్పసంతానము) బిడ్డలుగల స్త్రీయును గర్భము నిలువని చిన్నదియును టినిని నేవించవలెను. వాతమువలన అంధవృద్ధియును అంత్త వృద్ధియును కలిగిన వారలకును నీ నారాయణతైలము శ్రేష్ఠమైన దని చెప్పబడినది.

—● మహానారాయణతైలము. ●—

శ్లో. శతావరీ చాంశుమతీ పృశ్నిపర్ణి శరీ వరా. . 121. ఏరంశుస్య చ మూలాని బృహత్యోః పూతికస్యచ, గవేధుకస్య మూలాని తథా సహచరస్యచ. 122. ఏషాం దశవలాన్భాగౌ జలద్రోణే విపాచయేత్, పాదావశేషే పూతే చ గర్భం చైవం సమావహేత్. 123. పునర్నవా వచాదారు శతాహ్వ చందనాగురు, శైలేయం తగరం కుష్ఠ మేలామాంసీసితా బలా. 124. అశ్వాహ్వ సైంధవం రాన్నా షలాగ్ధాని చ పేషయేత్, గవ్యాజపయసః ప్రసౌ క్వాద్వా పత్రి ప్రదాపయేత్. 125. శతావరీరసప్రస్థం తైలప్రస్థం విపాచయేత్, అస్య తైలస్య సిద్ధస్య శృంఖిర్య మతిఃపరం. 126. అశ్వానాం వాతభగ్నానాం కంజరాణాం నృణాం తథా, తైల మేత త్ప్రియా క్తవ్యం సర్వవాతనివారణం. 127. ఆయుష్షాం శ్చ సరః పీత్వా నిశ్చయేన దృఢీభవేత్, గర్భ మశ్వతరీ విందే త్క్రింపున ర్మానుషే తథా. 128. హృచ్చూలం పార్శ్వశూలం చ తథైవార్థావభేదకం, అపచీం గుడమూలాం చ వాతరక్తం హనుగ్గహం. 129. కామలాం పాండురోగం చ హ్యశ్తరీం చాపి నాశయేత్, తైల మేత దృగవతా విష్ణునా పరికీర్తనం, నారాయణమితి ఖ్యాతం వాతాంతకరణం వరం. 130.

పిల్లిపీచర ముయ్యకపొన్న కోలపొన్న కచ్చురము త్రిఫలములు ముత్తువపులగ
ము ఆముదపువేళ్లు చిన్నఘులక పెద్దములక వేళ్లు గానుగవేళ్లు ముల్లుగోంట వేళ్లు
వీటి నన్నిటిని పదిపదివలములు తీసికొని ఒకద్రోణపరిమిత మగు నీటిలో పక్వముచేసి
నాలుగవపాటు నీరు మిగిలియుండఁగాచి పడియఁ గట్టి గలిజేరు యన దేవరారువు
శతపుష్పర క్తచందనము అగరు రసాంజనము గ్రంధితగరము చెంగల్వకోస్తు ఏలములు జటా
మాఁసి, ముత్తువపులగము శాలిపర్ణి పెన్నేరు సైంధవలవణము సన్నరాస్త వీటి నన్ని
టిని అర్ధపలముచొప్పున నూరి ఆవుపాలు 32 పలములు మేకపాలు 32 పలములు
తెచ్చి తరువాత శతావరిసమును 16 పలములును నూనెను 16 పలములును చేర్చి
పక్వముచేసి తైలమును సిద్ధముచేయవలయును. ఇట్లు సిద్ధముచేసిన నీతైలమున కున్న
ప్రభావమును పినుము. -- వాతమఁచేత పడిపోయిన గుట్టులులకును ఏనుగులకును వను
జాలకును ఈ తైలము నుపయోగించిన అన్నివిధము లగు వాతములఁ బోగొట్టును. దీనిని
త్రాగినవాడొకనియుగా నాయుష్షంతయు డగును. దార్ధ్యము గలవాఁడునునగును. కన్నర
స్త్రీలు సేవించినను గర్భవగు లగుదుగని మనుష్యస్త్రీని గుఱించి కష్టపలసిన దేమి?
హృదయశాలము పాశ్చ్యపునొప్పి అగ్గివభేదకము అపచి గండమాల వాతర క్తము
మోకాళ్ళుపట్టుట కామల పొంక గోగము మాత్రక్రొచ్చుమును పోగొట్టును. ఇయ్యది
భగవానుఁ డగు కృష్ణువుచేత గీర్తింపఁబడెనని. సుహానాగాయణమును తైలము. వాత
గోగములకు మృత్యుప్రాయమైనది.

❖ అశ్వగంధాతైలము. ❖

శ్లో. శతం కత్వా శ్వగంధాయా జలద్రోణేఽశశేషేతం. 131.
విస్తాన్య విపచే తైలం క్షీరం చత్వా చతుర్గుణం, కత్వా ర్శ్మణాల
శాలూక బిస కింజల్క మాలతీ. 132. పుష్పై హ్రిబేర మధుక
శారివా యద్ద కేసరైః, మేదా పునర్నవా ద్రాక్షా మంజిష్ఠా బృహతీ
ద్వయైః. 133. ఏలైలవాలుత్రిఫలా ముస్తచందనవద్దకైః, పక్వం రక్తా
శ్రయం వాతం రక్తిపిత్త మస్మగ్గరం. 134. హన్యా త్సుష్టిబలం కుర్యా
త్ప్రళానాం మాంసవర్ధనం, రోమోయోనివికారఘ్నం ఘ్రాణశోషాప
కర్షణమ్. 135. పండానపి వృషాన్కుర్యాత్పానాభ్యంగానువాసనైః.

నూరుపలముల యశ్వగంధను అనగా పెన్నేరు గడ్డలను దెచ్చి ఒకదోణము
నీటిలో కండి నాలుగవపాటు నీరు మిగిలియుండఁగా గుడ్డను వాసనఁగట్టి నాలుగురెట్లు

పాలు పోసి తైలమును చేర్చి పక్షము చేయవలయును. తామర దుంప గింజలు దార కింజల్కము మాతీత్రాపులు కురు వేరు యష్టిమధుకము ఘృగంధికాల కమలకేసరములు మేద గలిజేరు ద్రాక్ష మంజిష్ఠము ములక నేలములక ఏలకులు నూగుదోస త్రిఫలములు కుంగముస్తలు చందనము పద్మాక్షులు వీటిని కల్కముచేసి కలిసి తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్యది రక్తవాతములను రక్తపిత్తములను ప్రదరగోగములను నశింపజేయును. శరీరమునకు పుష్టిని గలిగించును. ఎండిపోయిన వారికి కండలు పెట్టును. వీర్యవికారములను యోనివికారములను నశింపజేయును. నాసికాదోషములను నశింపజేయును. ఈతైలము త్రాగుట తలంటికినుట తలకు రాచుకొనుట వీటినిచేయుచేత నశుంసకులకునయితము పుంస్తవము నిచ్చును.

—ॐ మూలకాద్యతైలము. ౧౧—

శ్లో. మూలక స్వరసం తైలం క్షీరదధ్యస్తుకాంజికం. 136.
తుల్యం విపాచయే త్కల్కైః బలాచిత్రక సైంధవైః, పిప్పల్యతవిషా
రాన్నా చవికాగురుచిత్రకైః. 137. భల్లారక వచాకుష్ఠశ్వదంత్రావిశ్వ
భేషజైః, పుష్కరాహ్వశతీబిల్వ శతాహ్వనతదారుభిః. 138. తత్సిద్ధం
వీత మత్యుగ్రాహంతి వాతాత్తకాన్మదాన్.

కురువేరు స్వరసమును నూనెను పాలను పెరుగు అల్లకొంజికము వీటి నన్నిటిని సమానభాగములుగా చేసికొని వానియందు ముప్పువపులగము కుల్లములము సైంధవలవణము పిప్పళ్లు అతివేస నన్నరాస్త చవ్యము అగరు ఆచుకపువెళ్లు నల్లజీడిపత్తములు, వస చెంగల్వకోస్తు పల్లెరు శొంఠి పుష్కరమూలము కచ్చూరము మారేడు వేళ్లు సదాపతగరము జేవదారుపు వీటితో చేసిన కల్కమునందు తైలమునుపక్వము చేసి త్రాగినయెడల భయంకరములగు వాతగోగములను నశింపజేయును.

—ॐ రసోనతైలము. ౧౨—

శ్లో. రసోనకల్కస్వరసేనపక్వం తైలం పిబే ద్య స్త్వనిలొమ
యార్తః, తస్యాశు నశ్యన్తి హి వాతరోగాః గ్రంథా విశాలాఞ్చ దుర్బ
హీతాః. 139.

ఉల్లిగడ్డలతోచేసినకల్కమును ఉల్లిరిసమును చేర్చి పక్వముచేసిన తైలమును వాతరోగముచేత పీడింపబడువాగు నేవింపవలయును. సమస్తవాతగోగములును చికిత్సచేయనలవికాని గ్రంథులునుకూడ దీని నేవించుటచేత నశించును.

❖ కేతకీ తైలము. ❖

శ్లో. కేతకీనాగబలాతిబలాసాం యద్బహులేన రసేన విపక్వం,
తైల మనల్పతుషోదకస్థితం మాదుత మస్థితం వినిహంతి. 140. అనల్పవ
చనాత్తత్ర తుల్యే క్వాథతుషోదకే, అకల్కోఽపి భవేత్సేహౌ
యః స్నాన్యః కేవలే ద్రవే. 141.

కేతకీ నాగబల అతిబల వీటిని చాలరసముతో పక్వముచేసి తుషోదకమును కలిపి తైలమును సిద్ధముచేసి సేవించినచోడల అస్థిగత మగువాతముల కూడను సశింపఁ జేయును. మూలమునందు ఆనల్పరసేన యనినందున కి సాయమును తుషోదకమును సమాన ముగా తీసికొనుచుండవలయును. పిండరసముతోనే సిద్ధముచేయునెడల కల్కము లేక గో చేయవలయును.

❖ సైంధవాద్య తైలము. ❖

శ్లో. ద్వే పలే సైంధవాత్పంచ తంత్ర్యా గ్రస్థికిచిత్రకాత్, ద్వే
ద్వే ఘల్లాతకాన్ధీనివింశతి ద్వై తథాథకే, అరణాం త్పంచే త్ప్రస్థం తైల
మేతై రపత్యదా, గృధ్రస్యూగుప్రహా ర్హిర్ని సర్వవాతవికారనుత్.

సైంధవలవణము శండుపలములు, అయిదుపలములు శొంఠి, మోడి చిత్రమూలము శండుగండుపలములు కి తొండ్లజీడివిల్లనములలోని పప్పు 21 ద్రోణముగంజి వీటియందు 16 పలముల తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యని గృధ్రసి ఊరు గ్రహము మూలగోగమా మొదలగు సమస్తవాతవ్యాధులను పోగొట్టును.

❖ స్వల్పమాష తైలము. ❖

శ్లో. పైలం సః కుచిశేఽభ్యంగే మాషసైంధవసాధితం, బాహు
శీర్షగతే నస్యం పానం చౌత్తిరభక్తికిం, క్విథోఽత్ర మాషనిష్పాద్యః
సైంధవం కల్క మేవ చ. 143.

మినుములు సైంధవలవణము వీటిలో సాధించిన తైలమును తెచ్చి వాతమువలన పట్టుకొని పోయిన ఆవయవములకు మగ్గన చేయవలయును. చేతులు తిల వీటియందు గల వాతములయందు అన్నము తినుటకంటె ముందుగా నీతైలమును త్రాగవలయును. నస్యవిధిని చేయవలయును. ఈతైలములో మినుములతో సిద్ధము జేయఁబడిన సైంధవల వణపు కల్కమునుకూడ కలపవలయును.

❀ మాషతైలము. ❀

శ్లో. మాషాత్తగుప్తాతివిహారుబూక రాన్నాశతాహ్వలవణైః సుపి
ష్టైః, చతుర్గుణేమాషబలా కషాయే తైలం కృతం హస్తీ చ పక్షవాతం.

మినుములు దురదగొండి యష్టిమధుకము ఆముదపువేళ్లు సన్నరాస్త సదాప
సైంధవలవణము వీటికల్కములో నాలుగురెట్లు మినుములను ముత్తవపులగవుకషాయము
నుచేర్చి యందు తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమును నేవించినచో పక్ష
వాతములును నశించును.

❀ ఇంక నొకవిధమగు మాషతైలము. ❀

శ్లో. మాషప్రస్థం సమావాప్య పచే త్సమ్యగ్జలాఢకే, పాదశే
షేరసే తస్మిన్ క్షీరం దద్యా చ్చతుర్గుణమ్. 145. ప్రస్థం చ తిలజైల
స్య కల్కం దత్వాఽక్ష సమృతం, జీవనీయాని యాన్యష్టా శతేపుష్పాం
సస్సోధవం. 146. రాన్నాత్తగుప్తా మధుకం బహువ్యోషం త్రికంఠకం,
పక్షాఘాతాద్ధితే వాతే కర్ణశూలే సుదారుణే. 147. మందశ్రుతో చాశ్ర
వణే తిమిరే చ త్రిదోషజే, హస్తకంపే నీరకంపే విశ్వాచ్యా మపభా
హుకే. 148. శస్త్రం కళాయఖండజేచ పానాధ్యంజనవస్తభిః, మాష
తైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజత్తుగదాపహమ్. 149.

16 పలముల మినుములను శెచ్చి ఒక గ్రోణము నీటిలో వండి వాల్లవపాలు నీరు
మిగిలియుండఁగా నందు నాలుగురెట్లు పాలను కలపవలయును. పిమ్మట పనియారుపల
ముల నువ్వులనూనెను ఒక్కొక్కకర్ణము (అనఁగా పావుపలము) జీవనీయగణపు బొ
షధములను సదాప సైంధవలవణము సన్నరాస్త దురదగొండి ముల్లంగి ముత్తవపుల
గము శొంఠి మిరియుములు సిప్పళ్లు పల్లెరు వీటిని కల్కముచేసి అందు కలిపి ఆకల్క
మునందు సిద్ధము చేయఁబడిన తైలము పక్షపాతిములను అగ్నితపాతిములను భయం
కరము లగు కర్ణశూలాలను వినిపింపకపోవుట చెవుడు త్రిదోషములచెలఁగ బుట్టిన
తిమిరగోగములను కంఠగోగములను శిరఃకంఠ హస్తకంఠములను బాహుశోషములు
అపభాహకము బధిరగోగము మున్నగువానిని కలిగియున్నయెడల దీనిని త్రాగుట
యును రుద్దుకొనుటయును వస్త్రీకర్తముల నుపయోగించుటయును మంచిది. ఇయ్యది
మాషతైలము. ఇది పైభాగములయందు కలిగిన వాతగోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

—ॐ మాండవవిధపు మాషతైలము. ॐ—

శ్లో. మాషాతసీ యవకురుంటక కంఠకారీ గోకంటబుండుక
జటాకిపి కచ్చుతోయైః, కార్వాసకాస్థి శణబీజ కులుత్థకోలక్వాథే
న బస్తశితస్య రసేన చాపి. 150. శుంథ్యా సమాగధికయా శతపుష్ప
యా చ, సైరండమూల సపునర్నవయా సరగ్యా, రాన్నాబలామృతల
తాకటుకైర్వీపక్వం, మాషాఖ్య మేత దపబాహుహరం చ తైలమ్.
151. అగ్ధాంగశోష మపతానక మాధ్యవాత, మాక్షేపకం సుభుజ
కంపశిరఃప్రకంఠమ్, నస్యేన వస్త్రవిధినా పరిషేచనేన, హన్యా త్కటిజ
ఘనజానురుజ శ్చ సర్వాః. 152.

మినుములు, అవిసె, యవలు, గోరంట, నేలములక, పల్లెరు, జిల్లేడు, దురద
గొండి, ప్రత్తిమీలు, ఉలవలు, జనుములు వీటితో కసాయము చేసి మేకమాంస
పురసమును శొంఠి, సిప్పళ్లు, సదాప, ఆముదపువేళ్లు, సిల్లపిచ్చుర నన్నరాస్త ముత్తవ
పులగము తిప్పజీగ కిటుకిగోహిణి వీటిని చేర్చి, పక్వముచేసిన తైలము మాషతైల
మనబడును. ఇయ్యది అపబాహుకవాతములకు పోగుట్టును. సగము శరీరములలో
చచ్చుపుట్టుట, అపతానము, పూర్ణవాతమును, వాతరిక్తము, భుజశిరఃకంపములు
మున్నగువాని నన్నిటిని వస్త్రీకర్తములు, పరిషేకము మున్నగుదికిత్సలమాలమున
నశింపజేయును.

—ॐ బృహన్నాష తైలము. ॐ—

శ్లో. మాషక్వాథే బలాక్వాథే రాన్నాయా దశమూలజేయ
వకోలకులతానాం ఛాగమాంసం భవేత్పుథక్. 153. ప్రస్థే తైలస్య
చ ప్రస్థం క్షీరం దత్వా చతుర్గుణమ్, రాన్నాత్కగుప్తాసింధూత్థ శతా
హ్వైరండముస్తకైః. 154. జీవనీయైర్బలాయోమైః పచేదక్షునస్తై ర్భిష
క్, హస్తకంపే శిరఃకంపే బాహుశేషేషబాహుకే. 155. బాధిర్యే
కర్ణశూలేచ కర్ణనాదేచ దారుణే, విశ్వచ్యాయద్ధితే కుజ్జే గృధ్రస్య
మపతానకే. 156. వస్త్రభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయేత్,
మాషతైల మిదం శ్రేష్ఠ మూర్ధ్వజతుగదాపహమ్. 157 క్వాథప్ర
స్థాః పడే వాత్ర విభక్త్యంతేన కీర్తితాః,

మినుములకసాయము, ముత్తవపులగపు కసాయము, నన్నరాస్త కసాయము,
దశమూలముల కసాయము, యవలు, తేగుపండ్లు ఉలవలు వీటికసాయము, మేక

మాంసపు రసము వీటి నన్నిటిని ప్రత్యేక ప్రత్యేకముగా 16 పలములు తీసికొనవలయును. అందు 16 పలముల తైలమును 64 పలముల పాలను సన్నరాస్త దూలగొండి సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చర, ఆముదపువేళ్ళు తుంగుపైలు, జీవనీయగణపు జౌషధములును చుత్తువపులగము మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నొక్కపాలును, చేర్చి కల్కమును చేసి పైదానియందు కలిపి సిద్ధముచేసి నేపింపవలయును. ఇయ్యది, హస్తశిరః కంపములను, బాహుశోషము, అపబాహుకములను పోగొట్టును. చెవుడు చెవిపోటు చెవిదిమ్మ మున్నగువానియందును విశ్వాచీగమునందును, అద్దితవాతము కుబ్జవాతము గృధ్రసి అపతానకము వీటియందును, వస్తికర్మ రుద్దుట త్రాగుట నస్యవిధి మున్నగు వాని ద్వారా ఉపయోగింపవలయును. ఇది ఊర్ధ్వజత్తుగోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది బృహన్నాపతైలము అనఁబడును.

—● మహామాషతైలము. ●—

శ్లో. మాషస్యార్థాధకం దత్వా తులార్థం దశమూలతః. 158.
పలాని ఛాగమాంసస్య త్రింశద్దోణేంభసః పచేత్, పూతశీతేకసాయే
చ చతుర్థాంశావతారితే. 159. ప్రస్థం చ తిలతైలస్య పయో దద్యా
చ్ఛతుర్లుణమ్, ఆత్మగుప్తోదుబూక శ్చ శతాహ్వలవలత్రయమ్. 160.
జీవశీయాని ముజిస్థాచవ్యచిత్రకకట్ఫలమ్, సన్యోపం పిప్పలీమూలం
రాస్నామధుక సైంధవమ్. 161. దేవదార్వమృతాకుస్థం వాజిగంధా
వచా శతీ, వృశే రక్షసమ్మైః కల్కైః సాధయే స్త్వదునాగ్నినా. 162. ప
క్షాఘాతార్దితే వాతే బాధిర్యే హనుసంగ్రహ, కర్ణనాదే శిరఃశూలే
తిమిరే చ త్రిదోషజే. 163. పాణిపాదశిరోగ్రీవాభ్రమణే మందచం
క్రమే, కలాయశింజే పాణ్దుల్యే గృధ్రస్యా మపబాహుకే. 164. పానే
వస్తౌ తథాభ్యంగే నస్యే కర్ణాక్షిపూరణే, తైల మేతత్ప్రశంసన్తి సర్వ
వాతరుజాపహమ్. 165.

మినుములు 32 పలములు దశమూలములు 50 పలములు మేకమాంసము 30 పలములు వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో వైచి వడవలయును. తరువాతను వడియకట్టి చక్కగా చిల్లార్పవలయును. ఈసాయమును వడియకట్టుటకు దింపినప్పుడు నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండవలెను. పిమ్మట ఒక ప్రస్థము నూవులనూ నెను అంశకు నాలుగు రెట్లు పాలను దురిదగిండి ఆముదపువేళ్ళు సదాప సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము బిడాలలవణము ఈమూడిటిని జీవనీయగణమునందు చెప్పబడిన యౌషధములను

మంజిష్ఠ చిత్రమాలము గుఱుడు శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు మోడి సన్నరాస్త్ర య
ప్తిమధుకము దేవదారువు తిప్పకీగె చెంగల్వకోఱు పేన్నేరు వస కచ్చారము వీటి నన్ని
ఒక్కొక్కపావుపలముచొప్పున వేసి కల్కమును చేసి ఈకల్కమును పైదానియం
దు కలిపి నన్ను నిప్పుపై పై నుంచి పక్వముచేసి నింపవలయును. ఇయ్యది పక్షవా
తము, తలనొప్పి త్రిదోషములవలన గలిగెడి తిమ్మిరులు కాలుచేతులు తల మెడ వడ
కుచుండుట మందముపడుట పంగువాతము గృధ్రసి అపబాహుకము వీటియందు త్రా
గిండుట వస్తులనుచేయుట దుద్దుట నన్యవిధి నొనర్చుట చెవులలో పోయుట, కంటిలో
వేయుట మున్నగువాని ద్వారా యుపయోగించిన యపూర్వగుణము నిచ్చు నని వైద్యు
లు ప్రశంసించెదరు.

— ౧౦౬వ మహామాష తైలము. —

శ్లో. ద్విశంచమూలీం నిఃక్వాధ్య తైలాత్ షోడశభి ర్మణైః,
మాషాథకం సాధయిత్వా తన్నిరూపాం చతుర్గుణమ్. 166. గ్రాహ
యిత్వా తు విపచే తైలప్రస్థం పయఃసమమ్, కల్కార్థం చ సమా
వాప్య భిషగ్ద్రివ్యాణి బుద్ధిమాన్. 167. అశ్వగంధాం శతీం దారుబ
లాం రాస్త్రాం ప్రసారణీ, కుష్ఠం పయాషకం భాగ్గ్ం ద్వే విదార్య
పునర్నవాం, మాతులుంగఫలాజాత్యం మతం శతపుష్పికాం. 168.
శతావరీగోక్షురికం పిప్పలీమూలచిత్రకమ్, జీవనీయగణం సర్వం సం
హృత్యైవ సస్సంధనమ్. 169. తత్సాధుసిద్ధం విజ్ఞాయ మాషతైల
మిదం మహత్, వస్త్యభ్యంజనపానేషు నావనే చ ప్రయోజయే
త్. 170. పక్షాఘాతే హనుస్తంభే అర్థితే సాంతస్త్రీకే, అపబాహుక
విశ్వాచ్యోః ఖంజకజ్జుయోరిపి. 171. హనుమన్యాగ్రహే చైవ
మధిమంధే చ వాతికే, శుక్రక్షయే కర్ణనాదే కర్ణశూలే చ దారు
ణే. 172. కలాయఖంజశమనే భ్రష్టజ్యమిద మాదిశేత్, దశమూ
లాథకం ద్రోణే నిఃక్వాధ్య సాదికో భవేత్. 173. క్వాధ శ్చతుర్గుణః
తైలా న్నాషక్వాథే ప్యయం విధిః,

దశమూలముల కషాయమును తైలమున కన్న పనియారుకెల్లు తీసికొని, మిఠ
ముల కషాయమును ఒకఅంశపరిమితిని సిద్ధముచేసి, దానియందు 16 పలముల తైల
మును, 16 పలములపాలను కలిపి కల్కము చేయుటను బుద్ధిమంతు డగు వైద్యుడు
పేన్నేరు, కచ్చారము, దేవదారు, ముత్తవపులగము, సన్నరాస్త్ర, సదాప, చెంగల్వ

కోష్ఠ గంటుభారంగి నేలగుమ్మడు పాలగుమ్మడు శొంఠి తెల్లగలిజేరు మాదీఫలము జీలకఱ్ఱ ఇంగువ సదాప పిల్లపిచ్చర పల్లెరు మోడి చిత్రమూలము జీవనీయగణము లోని అన్నిమూలికలు సైంధవలవణము వీని నన్నిటిని కలిపి ఈమహామాషతైలమును సిద్ధము చేసి వస్త్రీకర్మముద్వారా తలఁటు నస్యవిధులద్వారా ప్రయోగింపవలయును. పక్షిఘాతము, మోకాళ్లుపట్టుకొనిపోవుట, అర్ధితవాతము, అవతంత్రము, అసభాహు కము, విశ్వాచి, పంగువాతము. మన్యాగ్రహము, అధిమంథము శుక్రక్షయము, చెవి దిమ్మ, భయంకరమగు చెవిపోటు, కలాయఖంజములు వీటిని పోగొట్టుటయందు దీనిని ఉపయోగింపవలయును. అఘోరపరిమిత మగు దశమూలముల కషాయమును, ఒకద్రోణము నీటిలో పోసి పక్వముచేసి నాలుగవభాగము మిగిలియుండగా నింతకునాలుగుకాట్లు తైలముతో పక్వము చేయవలయును. మాషక షాయములయందు ఇదియే నిర్మాణవిధి యని యెఱుఁగఁదగినది.

❧ మజ్జస్నేహము. ❧

శ్లో. గ్రామ్యానూపోదకానాం తు భిన్నాస్థీని ఐచేజ్జలే. 174. తం స్నేహం దశమూలస్య కషాయేణ పునః పచేత్, జీవకర్షభకాస్ఫోతావి దారీకపికచ్చుభిః. 175. వాతమైర్జీవనీయైశ్చ కల్లైర్ద్విక్షీరభా గికం, తత్సిద్ధంనావనాభ్యంగాత్తథా పానానువాసనాత్. 176. శిరఃపా ర్శ్వాపిశోష్ణసం ప్రణుదత్యాశు మారుతమ్, యేస్యః ప్రక్షీణమజ్జానః క్షీణశుక్రాజసశ్చ యే. 177. బలవృష్టికరం తేషామేతత్స్యాదమృ తోపమమ్.

గ్రామ్యజఙ్తువులు నీటిపట్టులనుండు జఙ్తువులు నీటిజంతువులు వీటియొక్కవ ముకలను నీటిలో వేసి వండవలయును. ఇట్లు వండినదానిని దశమూలముల కషాయముతో మరల వండవలయును. జీవకము ఋషభకము విష్ణుక్రాంత నేలగుమ్మడు దురదగొండి వాతనాశకము లగు జీవనీయగణములోని యాషధులు నీటితో కల్కము చేసి 2 భాగములను వీనినికలిపి సిద్ధముచేసి నస్యపిథిఅభ్యంగనముల ద్వారాను పానము వస్త్రీకర్మములమూలముగాను ప్రయోగించిన శిరోవాతము పక్షివాతము అస్థివాతము కోష్ఠవాతము మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇయ్యది క్షీణమజ్జ గలవారలకును, క్షీణించిన శుక్రము బలము కలవారలకును బలమును పుష్టిని గలిగించును. అమృతముతో సమాన ముగా నిది పనిచేయును.

— చతుస్సహస్రము. —

శ్లో. ప్రస్థస్థాస్య త్రిఫలాయాస్తు కులుత్థకుడపద్వయమ్. 178.
కృష్ణగంధాత్వగాఢకోఢ్యః పుష కృంచపలం భవేత్, రాస్నాచిత్రకయో
ద్వేద్వే దశమూలం పలోన్మితం. 179. జలదోణే పచే త్పాదశేషం
ప్రసోన్మితం పుషక్, సురారణాలదధ్యమ్ సోవీరకతుషోదకం. 180.
కోలదాడిమపుటామృతం తైలం ఘృతం వసామ్, వజ్రానం చ పయ
శ్చైవ జీవనీయపలాని షట్. 181. కల్కం దత్వా మహాస్నేహం సమ్య
గేనం విపాచయేత్, శిరామజ్జాస్థిగే వాతే సర్వాంగై కాంగరోగిషు.
182. లేసనాక్షృణ్మలేషు త మభ్యంగం ప్రదాపయేత్.

త్రిఫలములు 16 పలములు, ఉలవలు 8 పలములు, మునగ చెక్కి 5 పలములు,
కువరిమన్ను 5 తులములు, సన్నరాస్న చిత్రమూలము 2 పలములు, దశమూలములు 1
పలము కీటి నన్నిటిని 16 పలముల నీటిలో వైచి కషాయముగాఁ గాచి నాల్గవపాలు
మిగిలియున్నప్పుడు కల్లు గంజి మట్టిపైతేట సోవీరమనుగంజి తుషోదకము తేగు
దానిన్ను మాదీఫలము వీడియొక్కనసము తైలము నేము క్రొవ్వు మజ్జ పాలు వీటిని 16
పలముల చొప్పున చేర్చి జీవనీయగణపు మూలికలను 6 పలములను చేర్చి వీటితో
కల్కమును చేసి తైలమును చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది నాడులలోని
వాతమును మజ్జావాతమును అస్థివాతమును సర్వాంగవాతమును ఏకాంగవాతములను
కంపము శూలమున్నగు రోగములను పోగొట్టును. దీనిని పైరోగములయందు మర్దనము
చేయవలయును.

— కుబ్జాప్రసారణీతైలము. —

శ్లో. ప్రసారణీశతం క్షుణ్ణం పచే త్తోయార్కణేశుభే. 183. పాద
శిష్టే సమం తైలం దధి దద్యా త్సకాంజికం, ద్విగుణం చ పయో
దత్యా కల్కా ద్వివదికాం స్తథా 184. చిత్రకం విప్పలీమూలం మధు
కం సైంధవం వచామ్, శతపుష్పాం దేవదారు రాస్నాం వారణసిప్ప
లీం. 185. ప్రసారణ్యా శ్వమూలాని మాంసీభల్లాతకానిచ, పచే స్త్వ
ద్వగ్నినా తైలం వాతశ్లేష్మామయాన్ జయేత్. 186. అశీతిం సరనా
రీస్థా న్వాతరోగా నపోహతి, కుబ్జం స్తిమిణిపట్టత్వం గృధ్రసీఖిడుకా
ర్జితమ్, హనువృషశిరోగ్రీవాస్తంభం వాపి సయచ్ఛతి. 187.

నూరుపలముల గొంతిమగోరు తెచ్చి ద్రోణపరిమాణముల నీటిలో వైచి పక్వము ను చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండునప్పుడు తైలము పెఱుగు గంజి వీటిని సమాన భాగములుగాను పాలు రెండురెట్లును రెండురెండు పలములు చిత్తమూలము మోడి యప్పిమధుకము సైంధవలవణము వస సదాప దేవదారువు సన్నరాస్త్ర ఏనుగుపిప్పళ్ళు గొంతిమగోరువ్రేళ్ళ జటామాంసి నల్లజీడివిత్రములు వీటి నన్నిటిని కడిపి సన్నని సెగలో పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతకఫమును జయించును. శ్రీపురుషులకు సాధారణముగా గలగడి వాతగోగులను పోగొట్టును. గూని తిమ్మిరి వంగ వాతము గృధ్రుని ఖుడుక వాతము అర్జున వాతము హను స్తంభము పృష్ఠస్థము గ్రీవా స్తంభము మున్నగునవియును దీనివలన తొలుగును.

❧ త్రిశతీప్రసారణీతైలము. ❧

ప్రసారణ్యా మ్తూల మశ్వగంధాయా దశమూలతః, తులాం తులాం ష్పథక్ వాచి ద్రోణీ సాదాశశేషితే. 188. పైలాఘకం చిశుః క్షీరం దధిశుల్యం ద్వికాంజికమ్, ద్విపల్లైర్గంధిక ఘృతం ప్రసారణ్యాక్షుప్తం ధవైః. 189. సమంజస్సాగ్నియస్త్వాహ్వాం పల్కైశ్చ ననీయృక్తైః, శుంథ్యాం పంచ పలం దత్వాత్రింశ ద్భల్లతకాని చ. 190. పచే ద్వస్తా వ్యధినా వాతం హన్తి సుధిసిరాస్థితమ్, పుంస్తాత్సాహ స్తృతీ ప్రజ్ఞా బలవర్ణా గ్నివృద్ధయే. 191. ప్రసారణీయం త్రిశతీ లక్షంసావర్చలం త్వహ.

నూరుపలముల గొంతిమగోరుచెక్క, పశమూలములు 100 పలములును తెచ్చి వీటి నన్నిటిని ద్రోణమునీటిలో వేసి పక్వము చేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండుగా, 64 పలముల నూనెను, ద్రోణము పెఱుగును, 521 పలముల గంజిని, 512 పలములును మోడి యవక్షారము గొంతిమగోరు సైంధవలవణము, మంజిష్ఠ చిత్తమూలము ముల్లంగి జీవనీయగణపు తెనిమిది యాషధులును, వీని నన్నిటి నొక్కొక్కపలమున శొంతి 5 పలములు జీడివిత్రములు 50 పలములు వీటిని కల్కమును చేసి తైలమును పక్వము చేయవలయును. దీనిని వస్త్రాదుల మూలమున సంధలయందును శిరోగతము లగు వాతములయందు నుపయోగింపవలయును. వ.టియు నియ్యది పుంస్తవము ఉత్సాహము స్తృతి ప్రజ్ఞ బలము వర్ధము అగ్నివర్ధనము మున్నగు గుణములను గలిగించును. ఇయ్యదియే త్రిశతీప్రసారణీతైలమని చెప్పబడును.

— సప్తశతీప్రసారణీ తైలము. —

శ్లో. సమూలపత్రముత్పాట్య శరత్కాలే ప్రసారణీ. 192. శతం గ్రాహ్యం సహచరా చ్చతావర్యాః శతం తథా, బలాత్కగుప్తాశ్వ గంధా కేతకీనాం శతం శతం. 193. సచే చ్చక్షుర్గుణే తోయే ద్రవై స్తైలాఢకం భిషక్, మస్తు మాంసరసం శుక్తం పయ శ్చాఢక మాఢ కం. 194. దధ్యాఢక సమాయుక్తం పాచయే నృమనాగ్నినా, ద్రవ్యాణాం చ ప్రదాతవ్యా మాత్రా చార్ధశలాంశికా. 195. తగరం మదనం కుష్ఠం కేసరం ముస్తకం త్వచం, రాన్నా సైంధవపిష్పత్యా మాంసీ మంజిష్ఠయష్టికా. 196. తథా మేదా మహామేదా జీవకర్షభకౌ పునః, శత పుష్పా వ్యాసృనఖం శుంఠీ దేనాహ్వమేవ చ. 197. కాకోలీక్షీరకా కోలీ పచా భల్లాతకం తథా, పేషయిత్వా సమా నేతా న్నాధనీయా ప్రసారణీ, నాతిశక్యం న హీనం చ సిద్ధం పూతం నిధాపయేత్. 198. యత్రయత్ర ప్రదాతవ్యా తన్నే నిగదతః శ్మిఘ్న, కుబ్జైనా మథ పజూనాం వామనానాం తిష్ఠైః చ. 199. యస్య శూష్యతి చైకాంగం యేచ భగ్నా సింధయః, వాతశోణతిదుష్టానాం పాతో సహతచేతసామ్. 200. స్త్రీషు ప్రక్షీణశుక్రాణాం వాజీకిరణ ముత్తయం, వస్తా వ నే తథాభ్యం గే నస్యేచైవ ప్రదాపయేత్. 201. ప్రయుక్తం శిమయ త్యాశు వాతజా నివిధాన్లదాన,

శరత్కాలముండు వేళ్లు ఆలనోటి గల గొంఠిమగోరును తెచ్చి నూరుపలముల గోంఠిను నూరుపలముల పెట్టిపిచ్చిరిను ముక్తువపులను దురదగోడివిత్తనములు పెన్నేరు ముగలదశములు వీటి నన్నిటిని నూగునూరు పలములును తీసికొనవలయును. వీటిని నాలుగు పట్లనీటితోను ద్రవములతోను తైలమును పక్వము చేయవలయును. పెలుగుపైలేటే మాంసరసము పులికడుగు పాలు పెలుగు వీనిని ప్రత్యేకముగా నొక్కొక్క యాఢకము చొప్పున చేర్చి సన్నని సుంటపైని పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమునం దీక్రింద చెప్పబోయెడి కూషధములను అరపలముఅరపలము చొ చేర్చవలయును. తగరము ఉమ్మెత్త చెగల్వకోష్ఠ కేసరి తుంగముత్తైలు లవంగపుపట్ల సన్నగాస్త సైంధవలణము పిప్పల్లు జటామాంసి మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము మేద మహామేద జీవకము ఋషభకము సదాప శిమిడుపాలు శుంఠి దేవదారు కాకోలీ క్షీర కాకోలీ వస జీడి విత్తనములు వీటి నన్నిటిని సమానముగా చేకొని నూరి కల్కమును చేసి పైవానిలో క

లిపి ప్రసారణతైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఈతైలమునుబాద్ధతగా పక్వమును చేయవలయును. ఎక్కువగా దిగఁగరాదు. తక్కువ కాపుపనికిరాదు. ఉచితముగా పక్వమైన పిష్టుట వాసెనఁగట్టి వడియఁగట్టినింపవలయును, ఈతైలము నేయే గోగములయందు పయోగింపవలయునో చెప్పచున్నానువినుము. గూనివారలకు కుంటివారలకు పొట్టివారలకు ఒకఁజగము మాత్రము త్రయ గలవారలకు అస్థిసంధులు పోయినవారలకు వాతిరక్తరోగదూషితులకు వాతముచేత కొట్టువడిన చిత్తము గలవారలకు శ్రీలయందు నష్టమైనవీర్యము గలవారలకు ఇయ్యది యుత్తమమగు వాచీకరణ మగుచున్నది. ఈతైలమును వస్తులయందును పానమునందును తలంటుకొనుటయందును నన్యవిధియందును ప్రయోగింపవలయును. దీని నుపయోగించిన వాతప్రకోపమువలన గలిగిన వివిధములగు రోగములు నైతము శమించును.

—ॐ ఏకాదశశతిక ప్రసారణీతైలము. ॐ—

శ్లో. శౌభామూలదలైః ప్రసారణీతులూ స్తిస్రః కురుంటాత్తులే,
ఛిన్నాయాశ్చ తులే తులే రుబుకతో రాన్నాశిరీ సాత్తులూ, దేవాస్వా
చ్చ సకేతకా ధ్వుటశతే నిఃక్వాభ్య కుంభాశికే, తోయే శైలఘటం తు
హంబకలసౌ దత్వా ధకం మస్తునః. 202. శుక్తాచ్చాగరసాదభేకః
రసతః క్షీరాచ్చదత్వాధకం, పృక్కాకర్కటజీవకాద్య వికసాకాకోలి
కాకచ్చురా సూత్రైలాఘనసారకుంఠసరలా కాశ్శీర మాంసేనఘైః, కాశీ
యోత్పలపద్మకాహ్వాన సిశా కర్కోలకిన్ద్రధిక్తైః. 203. చాంపేయూ
భయ చోజ పూగ కటుకా జాతీఫలాభీరుభిః, శ్రీవాసామరదాయ
చందనవచానే లేయసింధూద్భవైః, తైలాభ్యోదకటంభ రాంఘ్రిలికా
వృశ్చీరకచోరైః, కస్తూరీదశమూల కేతకనతధ్యామాశ్వగంధాంబు
భిః. 204. కాంతీతార్క్ష్యజశల్లకీఫలఘ్నశ్యామాగతాహ్వయైర్భల్లాత
త్రిఫలాబ్జకేసరమహాశ్యామాలవంగాన్వితైః, సహ్యైస్త్రిఫలై ర్మహీ
యసి పచేత్తందేన పాత్రేఽగ్నినా, పానాభ్యంజనవస్తినన్యవిధనా తన్వా
రుతం నాశయేత్. 205. సర్వాంగార్ధగతం తథావయవగం సంధ్యస్థిమ
జ్ఞాన్వితం శ్లేష్మోత్థానథ పైత్తికాం శ్చ శమయేన్నానావిధా నామయా
న్, ధాతూ స్పృహయతి సిరం చ కురుతే పుంసాం నవం యావనం
వృద్ధస్యాపి బలం కరోతి సుమహా ద్వన్ధ్యాసు గర్భప్రదం. 206. వీ
త్వాత్తైల మిదం జరత్స్యపి సుతం సూతే ఽమునా భూరుహాః, సిక్తాః

శోష ముపాగతాశ్చ ఫలిన స్థిగ్ధా భవన్తి స్థిరాః, భగ్నాంగా స్సద్భ
ధా భవన్తి మనుజా గావో హయూః కుంజరాః. 207.

కొమ్ము వేళ్లు ఆకులు శోగూడ గొంతునుగోరును 300 పలములును, గోరింట
200 పలములును, తిప్పతీగ 200 పలములు, చిట్టారుదము 200 పలములును నన్న రాస్తశి
పము 100 పలములు, దేవదారు మొగలివేళ్లు 100 పలములు, వీటినిన్నిటిని నూరుద్రోణ
ముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. ఈ నీళ్లన్నియును గండుద్రోణములుగా దిగ
గ్గరిన తలువారై యెలయు నొకద్రోణమును, యవగంజి నొకద్రోణమును, మజ్జిగ
64 పలములు, చెఱుగునము 64 పలములు, పాలు 64 పలములు, శుక్ర
మును 64 పలములును మేకిమాంసమును 64 పలములును స్పృక్తి జీవకాని
గణములోని యాపీధులను మండ్లి కాకోలి దూలగొండి చిన్నయేలకులు కర్పూ
రము మల్లెమొగ్గుల దేవదారుపు పసు గుమ్మడి జటామాంసి నఖమయగంధ ద్రవ్య
ము మూనిపమపు కవలములు పద్మాశువు పసపు కింకోలము మోడి సంపెంగ నల్లకు
రుచేరు లవంగపుపట్ట పోక కలుక రోహిణి జాజిజాయ పిల్లపిచ్చర శ్రీవాసభూపము
దేవదారు చందనము నస నైంధవలవణము రిసారేబనము కుంగముపైలు. గొంతున గోరు
వేళ్లు శొంఠి ఖుగాసానివాము వాము కమ్మూరి చశమాలములు మొగలిపట్ట గ్రంధితగర
ము కానుంచి పెన్నేరు రేణుకలు కగరకాయలు ఉసిరిక తాడి రేణుక శల్లకి అగరు
వ్రేంఖణము పెద్దపిల్లపీను నల్లముగ భి సవాప జీడిమిత్తినములు కిమలకేసరములు
కొడిసెపాలకొత్తినములు లవంగములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటి నన్నిటిని
మూడుమూడు పలముల చొప్పున నేకొని కల్పమును చేసి మిక్కిలి పెద్దపాత్ర
లో వ్రేచి నన్నని పెగలో పక్వము చేయవలయును. దీనిని పానము వస్త్రీకర్త నస్యము
వీటియంద యథావిధిగా నుపయోగించిన వాతములను నశింపజేయును. సర్వాంగవా
తము అర్ధాంగవాతము అంగగతవాతము సంధిగతవాతము అస్థిగతవాత . మజ్జాగత
వాతము కఫరోగము పిత్తిరోగము మున్నగు ననేకవిధము లగు రోగములను నశింపజే
యును. ధాతుపుష్టిని కలుగజేయును. పురుషులకు నూత్నయౌవనమును సిద్ధపఱచును.
ముదనలికిని మిగులబలకరము అగును. గొండ్రాలికి గర్భమును నిలుపును. ఈతైలమును
త్రాగినేని వృద్ధురాలును పుత్రుని కినును. ఎండిపోయిన చెట్టునకు ఈతైలోదకమును చ
ల్లినయెడల ఫలపుష్పసహితముగా తెచ్చుకొనును. భగ్నాంగుడు పృథుకాయుడగును.
ఎద్దులు గుఱుమును వీనుగులు మున్నగువానివలె బలియును.

— అష్టదశశతక ప్రసాదీతైలము. —

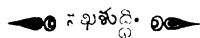
శ్లో. సమూలదలశాఖాయాః ప్రసారణ్యాః శతత్రయమ్, శత
మేకం శతానర్యా అశ్వగంధాశతం తథా. 208. కేతకీనాం శతం చై

కం దంశమూలాచ్చతం శతం, శతం వాట్యులకస్యాపి శతంసహ
 చరస్య చ. 209. జలద్రోణశతం దత్వా శతభాగావశేషితం, తతస్తేన
 కషాయేణ కషాయద్విగుణేన చ. 210. సువ్యక్తేనారనాలేన దధిమం
 డాథకేన చ, క్షీరశుక్లేక్షునిగ్యాసచ్చాగమాంసరసాథకైః. 211. తైలం
 ద్రోణం సమాయుక్తం దృఢే పాస్త్రే నిధానయేత్, ద్రవ్యాణియాని
 పేష్యాణి తాని ప్రత్యూమ్యతఃపరం. 212. భల్లాతకం నతం శుణ్ఠీ
 పిప్పలీ చిత్రకం శతీ, వచా పృక్కా ప్రసారణ్యః పిప్పల్యమాల
 మేన చ. 213. దేనదారుశాణాపశ్వా చ సూక్ష్మైలాత్వచవాలుకం,
 కుంకుమం మదమంజిషా తుగుష్కం సఖకాగురు. 214. కర్పూర
 కుందుసునిశాలచంగధ్యమచందనం, కక్కోలనలికాముస్తం కాలీయో
 త్పలపత్రకం. శతీహ రేణుశైలేయశ్రీవాసం చ సకేతకం, త్రిఫలా
 కచ్చురాభీరు సరలాపద్మకేశరం, ప్రియంగూశీర సలదం నీవకా
 ద్యం పునర్నవా. 215. దశమూల్యశ్వగంధే చ నాగపుష్పం రసాం
 జనం, కటుకాజాతిపూగానాం ఫలాని శల్లకీరసం. 216. భాగాత్త్రిఫ
 లికాద్దత్వా శనై ర్మృద్వీనా పచేత్, విస్తీర్ణే సుదృఢే పాస్త్రే పాక్ష్య
 షా తు ప్రసారణీ. 217. ప్రయోగః షడ్విధ శ్చాత్రి రోగార్తానాం
 విధీయతే, అభ్యంగాత్త్విగ్గతంహ నిపానాత్కౌష్ఠ్యగమంతిథా. 218. భోజ
 నా త్సుక్ష్మానాడిస్థా న్న స్యా దూర్ధ్వగతం తిథా, పక్వాశయగతే వ
 స్తిః నిరూఢః సార్వకాయకే. 219. ఏతద్ధి బడబాశ్వానాం కిశోరాణాం
 యథామృతం, ఏతదేవ మనుష్యాణాం కుంజరాణాం గవా మపి. 220.
 అనేనైవ చ తైలేన శుప్యమాణా మహాద్రుమాః, సిక్తాః పునః ప్రరో
 హంతి భవంతి ఫలశాఖసః. 221. వృద్ధోఽప్యనేన తైలేన పునశ్చ తరుణా
 యతే, సప్రసూతే చ యా నారీ సాపి పీత్వా ప్రసూయతే. 222.
 అప్రజః పురుషో యస్తు సోపి పీత్వా లభే త్సుతమ్, అశీతిం వాతజా
 న్రోగా న్నైస్త్రికాన్ నైష్క్వికానపి. 223. నన్ని పాతసముత్థాంశ్చనాశయేత్

క్షిప్రమేవతు, ఏతేనాంధకదృష్టినాం కృతం పుంసవనం మహత్. 224.
 కృత్వా విష్ణో ర్భులిం చాపి తైలమేత త్ప్రియోజయేత్, క్వాధే తులూ
 ర్ధంరాన్నాయాః కిలిమస్యచ దీయతే. 225. భల్లతకాసహత్వేతు తత్త్వా
 నే రక్తచందనం, త్వక్పత్రం సత్రమధునీ కుషచంకగ్నైరికాః. 226.
 గ్రంధికోషమరువకమధికత్వేనదీయతే, కర్పూరమదదానంచ శుక్తైర్గం
 ధోదకక్రియా. 227. ద్రవ్యగుణ్యైః పాకవిధిర్భావిప్రసారణీకమ?

వేళ్లు కొమ్మలు ఆకులతో గూడిన గొంతమగొరు 500 పలములును, పిల్లపీచర
 నూరుపలములును, పెన్నేరు నూరుపలములును, మొగలివేళ్లు 100 పలములును, దశమూ
 లములు, 100 పలములును, ముస్తావపులగము, నూరుపలములును, గోరింట, 100 పల
 ములును వీటిని ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వముచేసి, నూరివపాలు నీరు మిగిలియుండ
 గా దించి అకపాచుముచు, అందునకు చెండు గట్టి, గంజిని మట్టి 64 పలములపాలు,
 శుక్తము ఇష్టరసము, మాంసరసము, వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క అశకముచొప్పున
 చేర్చవలయును. తైలము ఒకద్రోణమును, అందు కలిపి, గట్టిపాత్రములో మంచవల
 యును. ద్రవ్యములను, కల్కమును చేయఁగిన వానిని ఇకమీద చెప్పెదను. నల్లజీ
 డివత్తసములు, గ్రంధితములు, శొంతి, పప్పుళ్లు, చిత్తములము, కర్పూరము, వస,
 స్ఫుక్కుయను గంధద్రవ్యము, గొంతమగొరు పిప్పలిమూలము, దేవదారుపు, పిల్లపిచ్చర
 చిన్నయేలకులు అవంగపువట్టి, కురువేరు, పసరి కస్తూరి మంచితము, శిలాజిత్తు నఖము
 అగరు కర్పూరము, పసపు, అవంగము, వట్టివేళ్లు, చందనము, కంకోలము, పాలకము,
 కుంగముపైలు మ్రానిపసపు కమలము, బాపత్రి కర్పూరము, రేణుక మను ద్రవ్యము
 మంచిగంధపు ధూపము, మొగలి త్రిఫలములు వట్టివేళ్లు పిల్లపిచ్చర దేవదారు
 సూపము కమలకేసరిము ప్రేంఖణము వట్టివేరు, అనకాదిగణపుటోషధములును దశ
 మూలములు పెన్నేరు, నాగకేసరములు, రిసాంజనము, కటుకగోహిణి, బాపత్రి పోక,
 అందుగురిసము వీటి నన్నిటిని మూడుమూడు పలములును చేర్చి, నన్నని మంటపైని
 పక్వము చేయవలయును. గట్టిగియును వెచ్చలుఅయినదియు నగు పాత్రమునందు
 ఈప్రసాదితైలమును, పక్వము చేయవలయును. ఇచ్చట నారువిధము లగు ప్రయో
 గములు, ఈతైలముతో నొనర్చినలయును. దీనితో తలంటుకొనిన త్యగతమగు వాతము
 నశించును. పానమునలని కోష్ఠగత మగు వాతమును పోగొట్టును. భుజించుటనలన
 సూక్ష్మనాడులయిందు గల వాతమును నశింపజేయును. నవ్యవిధివలన ఊర్ధ్వభాగము
 నందున్న వాతమును పోగొట్టును.

జీర్ణకోశమునం దున్న వాతమునకు, వస్త్రవిధుల నొనర్పవలయును. శరీరమునంత ను క్రమ్యుకొనిన వాతమునందు నిర్యాహము నొనర్పవలయును. ఈతైలము వయోవృద్ధులలోనున్న ఆకుగుట్టములకు మొగగుట్టములకు అమృతతుల్య మైనది. ఈతైలమే. మనుజులకును వినుగులకును గోవులకును అమృతముతో సమానము అయినది. ఎండినోయిన మాకు లీతైలముతో చల్లఁబడినయెడల (నేచనముచేయఁబడినయెడల) మరల మొలక లేతును. ఫలవృక్షములు నగును. ఈతైలనేవనముచేత వృద్ధుఁడును తరుణుఁ డగును. గొడ్డుబోతు బిడ్డలను కనును. సంతానము లేనిపురుషుఁడు దీనిని నేవించి నుతుని బడయగలుగును. ఎనుబదివిధము లగు వాతగోగములను శిత్తగోగములను, క్లేష్మగోగములను పోగొట్టును. సన్నిపాతిమువలనఁ బుట్టెడి గోగములను మిగుల శీఘ్రముగా నశింపఁజేయును, దీనివలన కన్నులు మసకలుగలవారికి దృష్టి గలుగును. గొప్పదృష్టి నిచ్చునదియు నై యిది యున్నయని, ముందుగా విష్ణు నారాధించి పిమ్మట ఈతైలము నాపయోగింపవలయును. కిషాయములలో దేవదారుపు దోఱకనియెడల సన్నరాస్త్రము పలములును జీడివిత్తనములు ధోఱకనిచో దానిసానమునందు రక్తచందనము అవంగపు పట్ట జాపత్ర తాడిశపత్ర ఉసిరిక కోష్ఠ జాజి పిప్పలములము మైనఫలము వీటివన్నిటి నెక్కువగా వేయుచుండవలయును. శుక్తమునందు గంధక పునీటిని చేర్చవలయును. ద్రవ్యశుద్ధి పాకవిధి మున్నగునవి ముందు చెప్పఁబోయెడి ప్రసాదితైలముతో సమానముగా తెలుసుకొనవలయును.

శ్లో. శతపత్రం ప్రసారణ్య ద్వేచ వీరసహచరాత్. 228. అశ్వ గంధైరండబలావరరాస్నాపునర్నవా, కేతకీదశమూలంచ పృథక్త్విక్వా భద్రకః. 229. ప్రత్యేక మేషాం తు తులా తులార్థం కిలిమాన్త్యైశ్చ, తులార్థం న్యాచ్ఛిగీషాచ్ఛలాక్షాయాఃకంచవింశతిః. 230. పలానిలోఢా చ్చ తథా సర్వ మేకత్ర సాధయేత్, జలపంచాఢకశివే సపాదే త్రిత్ర శేషయేత్. 231. ద్రోణద్వయం కాంజికంచ షడ్వింశత్యాఢకోన్మిలం, ఊరదధ్నోః పృథక్ప్రస్థాన్ దశమం త్వాఢకం తథా. 232. ఇత్సురసా ఢకాచైవ ఛాగమాంసతులాత్రయే, జలపంచచత్వారింశత్ప్రస్థాన్మ క్వే తు శోషయేత్. 233. సప్తదశరిసప్తస్థాన్మంజిష్ఠా క్వాఢ ఏవ చ, కుడ వోనాఢకోన్మానద్రవై రేతైస్తు సాధయేత్. 234. సుసుద్ధతిల తైలస్య

ద్రోణం ప్రసేన సంయుతం, కాంజికం నూనతో ద్రోణం శుక్తేనాత్ర
విధీయతే. 235. ఆద్యపభి ర్ద్రవైః పాకః కల్లో- భల్లాతకం కణా,
నాగరం మిరిచం చైవ ప్రత్యేకం పట్టులోన్మితం. 236. భల్లాతకాస
హత్యేతు రక్తచందన ముచ్యతే, పథ్యాత్మశాస్త్రీ సరళం శతాహ్వ
కర్కటీ వచా. 237. చోరపుష్పీ శతీ ముస్తం ద్వయం సద్దంచ సోత్ప
లమ్, పిప్పలీమూలమంజిష్ఠా సాశ్వగంధా పునర్నవా. 238. దశమూలం
సముదితం చక్ర పథ్యోరసాంజనం, గంధతృణం హరిద్రా చ జీవనీయో
గణస్తథా. 239. ఏషాం త్రిపలికై ర్భాగై రాద్యః పాకో విధీయతే,
దేవపుష్పీ బోలపత్త్రం శల్లకీరసశైలజే. 240. త్రియంగూశీరమధురీ
మాంసీ దారు బలాచలమ్, శీవానో నలికా భోటిసూక్ష్మలా కుందురు
స్తురా. 241. నభీత్రియం చ త్వక్ష్వత్రి మపరాపూతించపకం, మదనం
రేణుకాపుక్కానుచుమచ పత్రయం. 242. ప్రత్యేకం గంధతోయేన
ద్వితీయః పాక ఇష్యతే, గుఢోదకం తు త్వక్ష్వత్రి పత్రకోశీరముస్త
కం. 243. ప్రత్యేకం బలమూలం పలుని పంచవింశతిః, కుస్తూర్ధభా
గోత్రిజలస్థాస్తు పంచవింశతిః. 244. అర్ధానశిష్టాః కర్తవ్యాః పాకే
గంధాంబుకర్షణీ, గంధాంబుచందనాంబుభ్యాం తృతీయః పాక ఇష్య
తే. 245. కల్లోత్రి కేశరం కుష్ఠం త్వక్కాలీయక కుంకుమం, ఫల్ల
శ్రియం గ్రంథిపర్ణం లతాః స్థూలికా శథా. 246. లవంగాగురుక్కోల
జాతీకోషఫలాని చ, ఏలాలసంగం ఛల్వీ చ ప్రత్యేకం త్రిపలోన్మితం.
247. కస్తూరీపట్టులాచంద్రా త్పలా సార్థం చ గృహ్యతే, వేదార్థం చ
పునః చంద్రమగో దేయా తథోన్మితౌ. 248. మహాప్రసారణీ సేయం
రాజభోగ్యా ప్రకీర్తితా, గుణా నృసిరణీనాం తు పహత్యేషా
బలోత్తమాత్. 249. అత్ర శుక్తిపిఠి ర్మంజుః ప్రస్థః పుచాఢ
కోన్మితం, కాంజికం కుడవం దధో గుడపస్తామమూలకాత్. 250.
ఫలా న్యష్టాశోధితాద్ధా త్పలా షోడశకం తథా, కణాజీరకసింధూత్థ
హరిద్రామరిచం పృథక్. 251. ద్విపలం భావితే భాండే ఘృతేనాప్యదిన

స్థితం, సిద్ధం భవతి తచ్చుక్తం యదా వతార్యగృహ్యతే. 252. తదా దే
యం చతుర్జాతం పృథక్ష్వత్రయోన్మితం, పంచపల్లవతోయేన గంధా
నాం క్షాళనం తథా. 253. శోధనం చాపి సుస్కారో విశేష శ్చాత్ర
వక్ష్యతే, అనుజంబూకపితౄనాం బీజపూరకబిల్వయోః. 254. గంధ
కర్షణి సర్వత్ర పత్రాణి పంచపల్లవ, చండీగోమయతోయేన య
ది వా తింత్రీణజలైః. 255. నఖం సక్వాభయే దేభిరణాభే వృణ్ణయేన
తు, పునరుద్భవత్యుక్షాళ్య భర్జయిత్వా నిషేచయేత్. 256. గుడప
థ్యాంబునా హ్యేవం శుద్ధ్యతే నాత్ర సంశయః.

గొంతిమగోరుచెక్క. 500 పలములును పన్నెగోరంట 200 పలములును అశ్వగం
ధ (పెన్నేరు) చిట్టాముదము ముత్తవపులగము పల్లపిచ్చుర సన్నరాస్త శొంతి మొగలి
పూపు దశమూలములు అవంగపుపట్ట దేవదారుపు వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్కరిలము చొ
ప్పునను (అనగానూరునూరుపలములును) పెద్దదేవదారుపు 50 పలములును నిరసెనపుప్ప
ములు 50 పలములును లక్క 25 పలములును లొంగుగ 50 పలములును వీటినిన్నిటిని కలి
పి 50 అడకముల సిల్లలో పక్కను చేసి నావపాలు నీరు మిగిలియుండగా దిండి గంజి
512 పలములు 16 పలములు పాలు పెలుగు 16 పలములును బిడ్డిరసము 123 పలములు
మాంసరసము 500 పలములు 45 ప్రస్థములనీటిని పక్కముచేసి ఎండిపవలయును. మంజిష్ఠ
క సాయము 17 ప్రస్థములు పల్లతలము 272 పలములగంజి ఒక ద్రోణము శుక్తిమును చేర్చి
మైద్ర వములను చేర్చి మెట్టమెట్టది పక్కము చేయవలయును. కల్కము పీనుటకొఱను
జీడివిత్రనములు పిప్పళ్లు శొంతి మిరియములు వీటినిన్నిటిని 6 పలముచొ తీసికొనివలయు
ను. జీడివిత్రనములు. లేకపోయెనేని రక్తమందనము నందులను బదులుగా చేకొనివలయు
ను. కరక కాయలు ఉసిరిక తాడి నూలరసము పిల్లపిచ్చుర కాకిడాశింగి సుప శంఖిని క
చ్చూరము తుంగముపైలు నీటితామర మెట్టతామర తెల్లతామర పిప్పలిమూలము మంజి
ష్ఠ అశ్వగంధము శొంతి దశమూలములు రాతిపువ్వుము కురువేరు పసపు జీవనీయగణపు
టొషధములను మూడు మూడు పలములుచొ తీసికొనివచ్చి పాకము చేయవలయును.
అవంగములు తేజపత్ర స్లగ్ధరసము శిలాజిత్తుఉసిరిక దేవదారుపు ముత్తవపులగము పిల్ల
మూలము శ్రీవాసధూపము బోలపత్రము ఉన్నయేలగులు ఊడుచెల్లు వట్టివేళ్లు ముర
యను గంధద్రవ్యము ముత్తెఱంగులగు నఖములు, తిప్పతీగ నెమలియడ్డు చెక్క జాబి ఉ
మైత్తకాయ రేణుకయను ద్రవ్యము పుక్కు తెల్లమరువము వీటినిన్నిటిని మూడుమూడు
పలములును తీసికొని గంధోదకమునందు గండవపాకమును చేయవలయును.

తాడికపత్రి ఫేజపత్రి వట్టివేళ్లు తుంగుపైలు శుశ్టువపులగము వీటినిన్నిటిని
 కేలువేలుగా నిరుపదయిదు పలములనొప్పునతీసికొని కోస్తు పండ్రెడున్నరపలములును
 నీరు ఒకప్రస్థమును కీనినన్నిటిని కలిపి సగభాగము మిగిలియుండునట్లు కాచి గంధోదక
 మును చందసోదకమును కలిపి నూనవమాలు పాకమును చేయవలయును. దీనియందు
 కల్కము సేసి కోస్తు లవంగపుపట్ట మ్రాలిపనపు నాగకేసరములు చందనము కస్తూరిల
 వగములు అగరు కంకోలము బాసత్రి గుస్తుడుచెక్కవలయు కీటినిన్నిటిని వేరువేరుగా
 న్నాలునాలుగు పలములును కస్తూరి ఎనిమిదిపలములును, కర్పూసము ఒకటిన్నరపలమును
 చేకొని వేదాద్ధమై కర్పూసమును కస్తూరిని తగినట్లు చేర్చవలయును. ఇది మహాప్రసాదిణీ
 పైలము మహారాజులగుభవిష్యదగనని. ఆశ్వత్థమమగుబలమునిచ్చెడిది. ప్రసాదిణులగుణ
 ములను వహించుచున్నది. ఈపైలసేవనముందు శుక్తివిధిచేత సిద్ధము చేయబడిన మండ
 ము పదహారుపలములును అయిదాడకముల గణియును నాలుగుపలముల బెల్లమును
 16 పలముల నాల్గమును ముల్లంగిసము అయిదైదు. ప ములును శుక్తచేసిన అల్లము
 16 పలములును సిప్పెట్లు జీలకఱ్ఱ పైంధవలణము పసుపు మియములు ఇక్షయన్నయను
 కండుకండు పలుకులును తీసికొనవలయును. వేణిశోమ ఉదినపాత్రలో ఎనిమిదిదనము
 లు ఉంచినయెడల నిలితుక్తమగును. ఇంది సేవ:ప:నోవునప్పడు లవంగపుపట్ట విలకు
 లు లేనిపత్రి నాగకేసరములు కీటిని వేలువేలుగా నూర్చుకొనిపలము చేర్చవలయును.
 పంచపల్లముల కసాయములో గంధకమును శోధించి సంస్కరింపవలయును. ఈసం
 స్కారమును ఎక్కువగా నిండు చేయవలయును.

మామిడి, నేతేలి పుకగా మాచికాయపత్రి మారేడుపత్రి ఈమొదలపత్రిములును
 గంధకపుక్కిలయందు పంచపల్లములని చెప్పబడును. గంధక చోరము ఆవుపేడగసము
 నోటిగాని చింతపండు పులనుతోటిగాని ఇవిగొఱకని ముడల మట్టినిర్లతోగానినఖమును
 కాచవలయును. పప్పుడు మణిలతీసి పడిగి వేచవలయును. పిమ్మట దానినిపాడిచేసి ఉప
 యోగింపవలయును. ఈరీతిగా గారి బెల్లము, కిరక్కాయలు వేసి చేసిన కసాయముతో
 గాని నఖమును శుద్ధి చేయవలయును. ఈరీతిగా చేసిన సిగ్గయగును. కొంచెమైనను సంది
 యములేదు.

— మహారాజప్రసాదిణీపైలము. —

శ్లో. గోమూత్రే చాలంబుషకే పక్ష్యాదు పంచదలోద్ధకే. 257. పు
 నః సుంభివోయేన బాష్పస్వేదేన స్వదయేత్, గంధోగ్రా శుద్ధ్యతే
 హ్యేవ. రిజనీచ పిశేషతః. 258. ముస్తకంతు మనాకక్షిణ్ణం కాంజికే
 త్రిది నోపితం, పంచపల్లవపానీయస్విన్నమాతః శోపితం. 259. గు
 డాంబునా సిచ్యమానం భర్తయే చూర్ణయే త్తతః, ఆజశోభాంజన

జలై ర్భావయే చేతి శుభ్యతి. 260. కాంచీకే క్వధితం శైలం భృ
 స్త్వాపథ్యా గుణాంబునా, సింఛే దేవం పునః పుష్పై ర్వివిధై రధివా
 సయేత్. 261. యథాలాభ మపామార్గ స్నుహ్యది తూరలేపితం, భా
 వ్యస్వేదేన సంస్వేద్య పూతి నిర్దోమతాం నయేత్. 262. షోలాప
 క్వం పచే త్పశ్చా త్పంచపల్లవవారిణి, ఖలః సాధు మివోత్పద్య తతో
 నిఃస్నేహతాం నయేత్. 263. ఆజశోభాంజనజలై ర్భావయే చ్చపు
 నః పునః, శిగురూలేచ కేతక్యాః పుష్పపత్రపుటచ తమ్. 264. పచే
 దేనం విశుద్ధ స్సృక్ మృగనాభినమో భవేత్, తురుష్కం మఘనా భా
 వ్యంకాశ్చీరం చాపి సప్తిమా. 265. రుధిరేణాయసం ప్రాజ్ఞైర్గోమూప్తై
 ర్గంధిస్త్రికమ్, మధూదకేన మధుగీం పత్రకం తండులాంబునా. 266.
 ఈషత్ తూకానుగంధా తు దద్ధా యాతి న భస్మతాం, వీతా కేతక
 గంధా చ లఘుస్నిగ్ధా మృగోత్తమా. 267. పక్వా త్కర్పూరతిః ప్రా
 హు రపక్వం గుణవత్తరం, తత్రాపి స్యా ద్యది త్సుద్రం స్ఫటికాభం త
 దు త్తమం. 268. పక్వం చ సదలంస్నిగ్ధం హరితమృతిచోత్తమం, భంగే
 మనాగపి నచేన్నిపతన్తి తతిః కణాః. 269. మృగశృంగోపమం కుష్మం
 చందనం రక్తవీతకం, కాచతుండాకృతిః స్నిగ్ధో గురు శైచ్చోత్తమో గు
 రుః. 270. స్నిగ్ధాబ్జకేశరం త్వస్రం శాలిజో వృత్తమాచలః, ముగ్ధా
 వీతా వరా ప్రోక్తా మాంసీ పింగజటాకృతిః. 271. రేణుకాముద్గసం
 సానా శస్త్ర మానూపజం ఘనమ్, జాతీఫల సశబ్దం చ స్నిగ్ధం గురు
 చ శిష్యతే. 272. ఏలాసూక్ష్మఫలాశ్రేష్ఠా ప్రియఙ్గుః శ్యామపాడురా,
 నఖ మశ్వఖురం హస్తీకర్ణం చైవాత్ర శిష్యతే. 273. ఏతేషా మపగే
 షాం చ నవతా ప్రబలో గుణాః.

గోమూత్రము లజ్జావంతిక సాయము పంచపల్లవముః కషాయము వీటితోపక్వము
 చేసి గోమూత్రముతోను అరిరితోను పచనము చేసిన యెడల వసయును పసపును శు
 క్లములగుచున్నవి. మొదట తుంగెను పైచూర్చమును గంజిలో మూడుదినములు నాన్ని
 పెట్టుకొనవలయును. తరువాత పంచపల్లవకషాయమున స్వేదనమునొనర్చి ఎండలో
 నెండింపవలయును. తఱువాత బెల్లగునీళ్లును దానిపైనిచల్లి కేయించి చూర్ణమును చేసి
 పెట్టుకొనవలయును. ఈచూర్ణమును మేకమాంసపు రసమును మునగ వేళ్ల కషాయము

తో భావనచేసియెడల శుద్ధమగును. గంజిలో శుద్ధిచేయబడిన శిలాజీవులతోను చేచిన కరక్కాయ, బెల్లపుపానకముతో కలిపి చల్లవలయును. పిన్నట ననేకవిధములగు పుష్పములతో వాసెన కట్టవలయును. ఆవిరివలన చెన్నుటను పుట్టించి దుర్గంధమును తొలగి:పవలయును. మేకమాంసపు గసమునందును మునగరసమునందును మాటి మాటికి భావన చేయవలయును. మునగవేళ్లతోను కేతేదశసంపుటములతోను, చక్కగా పక్వము చేయవలయును. ఇట్లుచేసినయెడల శుద్ధమై కమూరితో సమానమైనది యగును. శిలాజీవును లేనెలో భావన చేయవలయును. కేసరిని ఘృతములలో భావన చేయవలయును. లోహములను రక్తముతోని భావన చేయవలయును, కిలోగమును గోమూత్రముతోను సదాసను మధూదకము తోను భావన చేయవలయును. బియ్యపుకడుగుతో లేజపత్రిని భావన చేయవలయును. కొంచెమంత జ్ఞాపదార్థముతో కలసిన సదాపను తగుల బెట్టినయెడల బూడిదగాఁ జాలదు. పచ్చనిదియును మొగజీకేసుతో సమానముగా పంపిణించు నదియును కొంచెమ త చిక్కనిదియు నొనరి యత్తుతమ మైనది. నండినకర్పూరముకంటెను పచ్చకర్పూరము మిక్కిలి గుణమును కోగించును. దానియందు కూడ నుత్పద్దముగాఁ గాఁగితికమువలె తొలలైనది యత్యంతము త్తమము. మఱియును దశములు దశములుగా పక్వమై నునుపు లేల పచ్చని గంగుగల కర్పూరము నుత్తమమైనది అగును. విడిపోయినప్పటికిని కణములు పడనిది మిక్కిలిశ్రేష్ఠము. లేడికొమ్మలవలె కొమ్ములుగానుండు కొమ్మ ఉత్తమమైనది, ఎఱుపుపచ్చగిరిగిన చందము శ్రేష్ఠమైనది. కాకిముక్కువలె స్నిగ్ధమై బరువుగా నున్న యగురుత్తమమైనది. చిక్కగా నుండి కొద్దిపాటి కింజల్కములు గల పేసరి యుత్తమమైనది. గుండ్లముగ ను లావుగనుండు బియ్యముత్తమము. పచ్చనిమరువము శ్రేష్ఠమైనది. ఎటామాంసి పచ్చనై జడవలె పెనవేసికొనినది యుత్తమము. పెనగింజలవలె పలుకులు గానుండిన రేణుకయును ద్రవ్యము శ్రేష్ఠము. నీటిపట్టుల మొలచెడి తుంగుముస్త శ్రేష్ఠము. మోగునదియును నున్ననైనదియు నగు బాజికాయ శ్రేష్ఠము. చిన్నగింజలుగల పిలకులు శ్రేష్ఠములు. నల్లగను పచ్చగనుండు కొఱ్ఱలు శ్రేష్ఠములు. నెండుతెలుగు లగు నఖమరు ద్రవ్యములును గజ్జపుగిట్టులువలె నుండినవియును ఏనుగుచేవివలె నుండునవియును శ్రేష్ఠములు. ఈపైనిచెప్పబడిన వస్తువులలో గాని యతరవస్తువులలో గాని నవత్వము (అనగా క్రొత్తదనము) మిక్కిలియును గుణకము అగుచున్నది.

❖ మహాసూంధితైల లక్ష్మీవిలాసతైలము. ❖

శ్లో. జింగీ వోరక దేవదారుపరిలం వ్యాప్రిచచావోలక, త్వక్పత్ర స్సహగంధపత్రకశతీ పథ్యాక్షుధాత్రీసునైః, వృతైః శోధితసంస్కృతైః పలయుగే త్యాభ్యాతయా సంఖ్యయా, తైలప్రథ మవస్థితైః సిరమితి కల్లైః పచే ద్దాంధికమ్. 274. మాంసీమురాదమనచంపక సుందరీత్వక్, గ్రన్థ్యంబురుచ్చురువకైః ద్విపలై స్సపుక్తైః శ్రీవాసకుందురున

భినలికామిషీణాం, ప్రత్యేకణః పల ముసాయ్య పునః పచేత్తు. 275. ఏ
 లాలవంగచలచందనజాతిపూతిః, కక్కోలకాగురులతాఘుస్పృశైః ప
 లార్దైః, కస్తూరికాక్షసహితామలదీప్తియుక్తైః పక్వాతు మందశిఖనైవ
 మహాసుగంధమ్, పంచద్వికేన చార్ధేన మదా త్కర్పూర మిష్యతే, క
 ర్పూరమదయో రర్ధం పత్రకల్పా ది హేష్యతే. 277. పక్వపూతే
 పుష్పష్టవవ సమ్మ క్షేపణ వర్తితమ్, దీనుతే గంధవృద్ధ్యర్థం పత్రకల్పం
 త దుచ్యతే. 278. ప్రాగుక్తాశుద్ధసంస్కారౌ గంధానా మిహ తైః పు
 నః, ద్విగుణై ర్లక్ష్మీవిలాస స్వాస్య దయం తైలసత్తమః. 279. పంచప
 త్రాంబునా చాద్యో ద్వితీయా గంధవారీణా, తృతీయోపి చ తేనైవ
 పాకో వా ధూపితాంబునా. 280.

మంజిష్ఠ చిన్నకచోరము జేవదారుపు సరళద్రవము వాకుడు వస చేలకము
 తాడికపత్రి, చందనము లేజపత్రి, కర్పూరము, కరక్కాయలు, తాడి, ఉసిరిక,
 తుంగముస్తలు వీటినన్నిటిని కుద్దిచేసి సంస్కరించి, రెండురెండు పలములంతంత తీసి
 కొని కల్కముచేసి అందు పదహారు పలముల తైలమునుచేర్చి నిరబుద్ధి గలవాడై పై
 ద్యుడు పక్వముచేయవలయును. గ్రంథితగిరము మురామాసి ద్రవమును సంపెగ లఘు
 కాబలియును సోంపును లవంగపుపట్ట మోడి కురువేరు కోష్ఠ ముచిశయ పుక్క
 గోరింట వీటిని రెండు రెండుపలముల చొప్పునను శ్రీవేద్యధూపము కుందురుష్కము
 (క్షీకగడ్డియనెదరట) సఖును గంధద్రవ్యము నాలిక సోంపు వీటినన్నిటిని పలము
 పలము చొప్పునను తీసికొని కల్కముచేసి కలిపి వండవలయు.

ఏలకులు లవంగములు సఖును గంధద్రవ్యము చందనము జాపత్రి నెమలి
 యడుగువేరు కంకొలము అగరు కుంకుమ పువ్వు కేసరములు కస్తూరి తాడియుసిరిక బో
 డనరపువ్వు తనములు వీటినన్నిటిని అర్ధపలము చొప్పునను తీసికొని మహాసుగంధతైలము
 ను పక్వము చేయవలయును. కస్తూరి కంటెను పదిరెట్లు కర్పూరమును కర్పూర కస్తూరు
 లకంటె నర్ధము పత్రికల్కము మున్నగు వానిని తీసికొనవలయును. చక్కగా పక్వము
 చేసి వాసెగట్టి వేడిగానున్నప్పుడే నూరబడినట్టిది వాసన హెచ్చుగా నుండునట్టి
 దియే పత్రకల్కమునవలయును. గంధముల కన్నిటికిని కుద్దిసంస్కారములొనర్చి రీతు
 లిడవలకే చెప్పబడినవి. వాటినిరెట్టింపుగాచేసిన లక్ష్మీవిలాసతైలము నిర్ధమగును. ఇయ్యది
 తైలములన్నిటికంటె సుత్తమమైనది. పంచపల్లవముల కషాయముతో నాద్యపాకమును
 గంధోదకముతో రెండవపాకమును మఱల నాగంధోదకముతో గాని ధూపక్రియచేత
 గాని మూడవ పాకమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతవ్యాద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౩. వాతరక్తాధికారము.

❖ వాతరక్తమునందు సామాన్యోపాయములు. ❖

శ్లో. బాహ్యం లేపాభ్యంగనేకో పానాహౌ ర్వాతశోణితమ్,
విలేకస్థాపనస్తేహపానైర్గంభీర మాచరేత్. 1. ద్వయో ర్ద్ధుంచే దస్మక్
శృంగ శూచ్యలాబూజతోకసా, దేహదేశం ప్రజే త్సావ్యం సిరా
భిః పుచ్చనేన వా. 2. అంగద్లనౌ చ స స్రావ్యం రూక్షే వాతోత్తరే
చ యత్, అమృతానాగరధన్యాక కర్షత్రయేణ పాచనం సిద్ధం. 3. జ
యతి సరక్తం వాతం సామం కృషా న్యశేషాణి, నతస్సద న్యుద్భవః
క్వాభః పీతో గుగ్గులుసంయుతః. 4. సమీరణ సమాయుక్తం శోణి
తం సంప్రసాదయేత్, వాసా గుహాచి చతురంగులానా మేరండ
ప్రలేన పిబే త్కషాయం, క్రమేణ సర్వాంగజ మప్యశేషం జయే ద
స్మగ్వాతభవం వికారమ్. 5. లీఘా ముండితికాచూర్ణ మధుసర్పిః సమ
న్వితం, చిన్నాక్వాథం పిబన్ హన్తి వాతరక్తం సుకుస్తరం. 6. తిక్రా
థవా పంచగుడేన పథ్యా, జగ్ధ్వా పిబే చ్చిన్నరూహాకషాయమ్. 7. త
ద్వాతరక్తం శమయ త్యుదీర్ఘ, మాజానుసంభిన్న మపి హ్యవశ్యం. 8.
ఘృతేన వాతం సగుడా విదధం, పిత్తం సితాఘ్నా మధునా కఠం చ,
వాతాస్పగుగ్గం రుబుతైలమిశ్రా శుంత్యామవాతం శమయే ద్గుడూచీ. 9.

బహిర్యమగు వాతరక్తమాను లేపనములు అభ్యంగములు సేకములు ఉపనాహ
ములు వీటితోటి తొలగింపవలయును. అంతఃతవాతరక్తమును వికేచనము స్థాపన వర్తి
తైలపానము మున్నగువాని నాచరించి గంభీరముగా తొలగింపవలయును. రెండువిధ
ములగు వాతరక్తమలయందును కొప్పు నూది జలగ మున్నగు వాని ద్వారా రక్తమును
వెడలింప వలయును. లేక పోయిన యెడల నాడుల ద్వారా గాని పుచ్చనము వలన
గాని శరీరమునుండి రక్తమును ప్రవింప జేయవలయును. అంగములకు గ్లాని కలుగుట
రూక్షత వాతాధిక్యము మున్నగునవి కలిగినపట్టుల రక్తము ప్రవింపచేయరాదు. ఉసిరిక
తుంగుయిత్తై కొలిమెర వీటిని పావుపావు చొప్పున తెచ్చి పాచనము చేసి సేవించిన
యెడల వాతరక్తములను ఆమవాతములను సమస్తవృద్ధిగములను జేయింపగలదు.

తిప్పతీగ తోపెట్టుటడినకషాయములో గుగ్గిలమును కలిపికొని త్రాగినయెడల వాతరక్త రోగమును సాధించును. అడ్డసరము తిప్పతీగ అష్టవేతసము నీటికషాయములో ఆముదమును కలిపికొని త్రాగవలయును. ఇయ్యది క్రమముగా సర్వాంగసంభవమగు వాతరక్త వికారములను జయించును. బోడతిరము చూర్ణములో నేలిన తేనెనుకలిపి నాక ఆపి ముట్ట తిప్పతీగ కషాయమును త్రాగినయెడల నుడుస్తమగువాతరక్తము నైనను పోగొట్టును. చూడుగాని లేక అయిదు గాని కరక్కాయలను బెల్లముతో చేర్చి తిని పిమ్మట తిప్పతీగ కషాయమును త్రాగినయెడల మోకాళ్లపడనును వ్యాపించియున్నను వాతరక్త రోగమును అవశ్యముగా పోగొట్టును. నేలినోచేర్చి తిప్పతీగను నేవించినయెడల వాత రోగమును బెల్లముతోచేర్చి నేవించిన పట్టుకొనిపోవుటను చక్కెరతోచేర్చి నేవించిన పిత్తమును లేనెతో నేవించిన కఫమును ఆముదముతో నేవించిన నతిభయంకరమగు వాతరక్త రోగములను శాంతితో చేర్చి నేవించిన ఆముదములను పోగొట్టును.

— గుడూచీస్వరసాదులు. —

శ్లో. గుడూచ్యాః స్వరసం కల్కం చూర్ణం వా క్వాధమేవ వా, ప్రభూతకాల మానేవ్య ముచ్యతే వాతశోణితాత్. 10. దశమూలీశ్చ తం క్షీరం సద్యః శూలనివారణమ్, పరిషేకో నిలస్తాయే తద్వ త్కోష్ఠేన సర్పిషా. 11. పటోలకటుకాభీరు త్రిఫలామృతసాధితమ్, క్వాథం పీత్వా జయే జ్వంతుః సదాహం వాతశోణితమ్. 12. గోధూమచూర్ణాజపయోఘృతం చ, సచ్చాగదుగ్ధోరుబుబీజకల్కః, లేపే విధేయం శతధాతసర్పిః సేకే పయశ్శావక మేవ శస్తమ్. 13. లేపః పిష్టాస్తిలాస్తద్య, ద్భృష్టాః పయసి నిష్క్రితాః కటుకామృతయష్ట్యాహ్వాంశుంతి కల్కం సమాక్షికమ్. 14. గోమూత్రపీతం జయతి సకథం వాతశోతణిమ్, ధాత్రీవారిద్రాముస్తానాం కషాయో వా కఫాధికే. 15. కోకిలాక్షామృతాక్వాథే పిబేత్కృష్ణాం కఫాధికే, పథ్యాభోజీ త్రిసప్తాహస్త్వచ్యతే వాతశోణితాత్. 16. కఫరక్తప్రశమనం హృదయంగుడపుత్రంస్తృతం, సంసర్గేషు యథోద్రేకం మిశ్రం వా ప్రతికారయేత్. 17. సర్వేషు సగుడాం పథ్యాం గుడూచీక్వాథ మేవ వా, పిష్టలీపధమానంవా శీలయేత్సుసమాహతః. 18.

తిప్పతీగరసమును గాని కల్కమును గాని చూర్ణమును గాని కషాయమును గాని నేవించుటవలన వాతరక్త రోగమునుండి మనుజుడు విడిపడును. దశమూలకషాయము

ములో పక్షముచేసినపాలు శూలలను పోగొట్టును. వాతాధిక్యముచేత నగు శూలలయందు కొంచెము వెచ్చకేసి నేలని పరిషేకము చేయవలయును. చేదుపాళ్ల కటుకరోహిణి పిల్లపీచర త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటిలో సిద్ధము చేయబడిన కషాయమును త్రాగ నేని దాహసహితముగు వాతరక్తమునజయింపగలుగును. గోధుమసిండి మేకపాలు మేకనేయి మేకపాలతో చేసిన ఆముదపుకల్కము ఇయ్యది వాతరక్తములయందు పథ్యములు. నూరుమారులు కాచి వడియకట్టిన నెయ్యి లేపమునకు హితకరము అగును. నేకమునందు మేకపాలు హితకరముఅగును. సువ్వలను నూరిగాని, వేయించి నీటిలో నాన్ని గాని లేపన చేయుటయును మంచిదే.

కటుకరోహిణి తిప్పతీగె యష్టినుధుకము ముల్లంగి శొంఠి వీటికల్కములో తెనెను కలిపి ఆవుపంచీకముతో త్రాగిన యుడల కఫసహితముగు వాతరక్తములను జయించును. లేనిచో ఉసిరిక పనపు తుంగముపైలు వీటికషాయమైనను వాతరక్తములయందు హితమును కలిగించును.

గొబ్బిగింజలు తిప్పతీగె వీటికషాయములో పిప్పళ్లను కలిపి వాతరక్తములయందు త్రాగవలయును. ఇరువది గోజులవఱకు కిరక్కాయుననేవించిన మనుజుడు వాతరక్తమునుండి ముక్తుడగును. బిల్లముతో చేర్చిన నేతనిత్రాగిన కఫరక్తములు శాంతిపొందును. సంస్కరములయందు వ్యాధియుక్త యుద్రేకము ననుసరించి గాని కలిపి గాని చికిత్సచేయవలయును. అన్ని విధములగు వాతరక్తములలోను గుడనసహితముగా కిరక్కాయను గాని తిప్పతీగె కషాయమును గాని పిప్పళ్లకషాయమును గాని సమాహిత చిత్తుడై నేనింపవలయును.

● నవవార్షిక క్వాథము. ●

శ్లో. త్రిఫలా నింబముజిహ్వావచా కటుకరోహిణీ. 19. వత్సాదనీ దారునిశా కషాయో నవకార్షికః, వాతరక్తం తిథాకుప్తం పామానం రక్తమండలమ్. 20. కుప్తం కాపాలికా కుప్తం పానా దే హపకర్షతి, పంచరక్తకమాషేణ కార్యోయం నవకార్షికః. 21. కింత్యేవం సాధితే క్వాథే యోగ్యమాత్రా ప్రదీయతే,

త్రిఫలములు వేపచెక్క మంజిష్ఠము వస కటుకరోహిణి తిప్పతీగె మ్రానిపనపు వీటినిన్నిటినిఁబిక్కిరిక్కిరి వత్సమంత తీసికొని కషాయమును చేయవలయును. వాతరక్తములు కుప్తగోగము పాన (అనగా) గజ్జ రక్తమండలకృష్టము, కపాలకుప్తము వీటిని ఈకషాయము పానమౌత్రిమున నేలొలగించును. ఇయ్యది నవవార్షికమును కషాయము. దీనిని

అయిదురతుల ప్రమాణముతో సగుమాషము చొప్పున చేయవలయును. ఈరీతిగా కాచిన కషాయమును వాతరక్తమునందు తగునన్ని మోతాదులు నిచ్చుచుండువలయును.

—౧౧ గుడూచీ ఘృతము. ౧౧—

శ్లో. గుడూచీక్వాథః కల్కాభ్యాం సపయస్కం శృతం ఘృతమ్,
హన్తి వాతం తథా రక్తం కృష్ణం జయతి దుస్తరమ్. 22.

తిప్పతీగెతోనైన కషాయము కల్కములతో పాలను నేతని కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇది వాతరక్తములను భయంకరములగు కృష్ణగములను నయించును.

—౧౨ శతావరీ ఘృతము. ౧౨—

శ్లో. శతావరీకల్కగర్భం రసే తస్యా శ్చిత్తుగ్గుణే, క్షీరతుల్యం
ఘృతం పక్వం వాతశోణితనాశనమ్. 23.

పిల్లపీచరకల్కములలో నాలుగురట్ల పిల్లపీచరరసములలో పాలను నేయిని సమానభాగములనుగా కలిపి నేతని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తములను నశింపజేయును.

—౧౩ అమృతాద్య ఘృతము. ౧౩—

శ్లో. అమృతా మధుకం ద్రాక్ష త్రిఫలా నాగరం బలా. 24.
వాసాగ్వధవృశ్చీర దేవదారు త్రికంటకం, కుటుకా సవరీకృష్ణా కాశ్చ
ర్యస్య ఫలాని చ. 25. రాస్నాక్షురకగంధర్వ వృద్ధదారు ఘనోత్పలైః
కల్కై రేభి స్సమైః కృత్వా సర్పిః ప్రస్థం విపాచయేత్. 26. ధాత్రిర
ససమం దత్వా వారిత్రిగుణసంయుతం, సమ్యక్సిద్ధం తు విజ్ఞాయ భోజ్యే
పానే చ శస్యతే 27. బహుదోషాన్వితం వాతం రక్తేన సహమూర్చితమ్,
ఉత్థానం చాపి గంభీరం త్రికజంఘోరుజానుజమ్. 28. క్రొష్టశీరే
మహాశూలే చామవాతే సుదారుణే, వాతరోగోపస్థప్తస్య నేదనాం
చాపి దుస్తరమ్. 29. మూత్రకృచ్ఛ్ర ముదావర్తప్రమేహం విషమజ్వరమ్,
ఏతా స్సర్వా నిహం త్యాశు వాతపిత్తకఫోత్థితాన్. 30. సర్వ
కాలోపయోగేన వర్ణాయుర్బలవర్ధనమ్, అశ్వీభ్యాం నిర్దిగం శ్రేషం
ఘృత మేత దన్తుత్తమమ్. 31.

తిప్పతీ యష్టిమధుకము ద్రాక్ష త్రిఫలములు శొంఠి ముత్తపఫులగములడ్డసరము
అరచెక్క శొంఠి దేవదారుపు వల్లెరు కటుక రోహిణి కసివిద పిల్లపీచర పిప్పళ్లు

గుమ్మడి సన్న రాస్త పల్లెరు తెల్ల అముదపువేళ్లు తుంగముపైలు తెల్లకమలములు వీటిని పమానభాగములుగా తెచ్చి కల్కమును చేసి 16 పలముల చేయిని పక్వము చేయవలయును కాని ఉసిరికరసము 16 పలములును నీళ్లు 48 పలములును చేర్చి బాగా పాకము అయిన పిమ్మట పరీక్షించి అన్నము తినునప్పుడును త్రాగడి నప్పుడు సుపయోగింపవలయును. అనేక దోషములతో గూడిన వాతకోగములను చక్రముతో కలిసిన వానిని ఉత్తానవాతమును కటిస్థలములయందును శిక్కలయందును తొడలయందును పుట్టెడి వాతములను పోగొట్టును.

కోష్ఠ శీర్షములయందును శూలలయందును భయంకరములగు నామవాతములయందును వాతకోగముగలవానికిని సహింపరాని వేదనను పోగొట్టి గుణమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛ్రము ఉదావర్తము ప్రమేహము విషమజ్వరము వాతశీతలక్షణములవలనఁ గలిగెడి జ్వరములను పోగొట్టును. దీనిని అన్ని సమయములందు సుపయోగించిన మంచికాంతిని వయస్సును బలమును వృద్ధి నొందించును. ఇయ్యది అశ్వినీ దేవతలచేత నిర్మింపఁబడిన యశస్య త్తమమగు ఘృతము శ్రేష్ఠమైనది.

❧ దశపాక బలైతలము. ❧

శ్లో. బలైశ్చ సాయకల్కభ్యం శైలం క్షీరచతుర్గుణమ్, దశపాకం భవే దేత ద్వాతాస్య గ్వాసితృజిత్. 32. ధన్యం పుంసవనంచైవ నరాణాం శుక్రవర్ధనమ్, రేతో యోసి వికారఘ్న మేత ద్వాతవికారనుత్. 33.

మత్తుపఘ్నలగును కషాయమునుగాను కల్కమును గాను చేసి అంతకు నాలుగు గెట్లు తెల్లమును పాలను కలిపి పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు ఇది దశపాక మైన ముత్తుపఘ్నల పు తెల్లమగును. ఇయ్యది వాతచక్రములను వాతశీతములను పోగొట్టును. ధన్యమగు పుంస్తవ్యము నిచ్చును. రేతమును వృద్ధి నొందించును. వీర్యవికారములను యోని వికారములను పోగొట్టును. మఱియు నియ్యది వాతవికారములను పోగొట్టును.

❧ గుడూచ్యాదితైలము. ❧

శ్లో. గుడూచీక్వాథదుగ్ధాభ్యం శైలం లాక్షారసేన వా, సిద్ధం మధుకాకాశ్చర్యరసై ర్వా వాతరక్తనుత్. 34.

తిప్పతీగ కషాయము పాలు గాని లక్ష్మరసమునుగాని యష్టిమధుకము గుమ్మడు రసమునుగాని చేర్చి సిద్ధము చేసినతైలము వాతరక్తములను పోగొట్టును.

—ॐ ఖజ్జాకపద్మక తైలము. ॐ—

శ్లో. పద్మకోశీరయప్యాహ్వా రజనీ క్వాథసాధితమ్, స్యా త్త్వి
ష్టైః సర్జమంజిష్ఠా వీరా కాకోలి చందనైః. ౩౭. ఖజ్జాకపద్మక మిదం
తైలం వాతాస్తదోపనుత్.

పద్మాక్షము వట్టివేళ్లు యష్టిమధుకము పసపు వీటిక సాయములో మద్ది చెక్క మంజి
ష్ఠము కాకోలి చందము వీటిక ల్కమును కలిపితైలమును సిద్ధము చేయవలయును. ఇయ్య
ది వాతరక్త దోషములను పోగొట్టును. ఇది ఖజ్జాకపద్మక తైల మునబడును.

—ॐ పెద్దముత్తవపులగపుతైలము. ॐ—

శ్లో. శుద్ధాం వచేన్న గబలాతులాం తు, విప్రాద్య శైలాథక
మత్ర దద్యాత్, లజాపయస్తుల్యవిమిశ్రితం తు, న తస్య యష్టిమధు
కస్య కల్కమ్. ౩౮. పృథక్వచే త్పంచపలం విపక్వం, తద్వాతరక్తం
శమయ త్యుదీర్ఘమ్, వస్తిప్రదానా దిహ సప్తరాత్రా, త్వీతం దశాహా
త్యక్రో త్యరోగమ్, తులారద్రవ్యే జలద్రోణోద్రోణేద్రవ్యతులామతా.

పెద్దముత్తవపులగమును శుద్ధిచేసి 40) తులములు తెచ్చి రసము తీసి దానిలో
64 పలముల నూనెను కలిపి 64 పలముల మేకపాలను తెచ్చి తగరును ముత్తవపుల
గమును వేరువేరుగా అయిదైదు పలముల కల్కమును చేసి పక్వము చేసి నేవించవల
యును. ఇయ్యది పెచ్చు పెటిగిన వాతరక్తములను కూడ శాంతి నొందించును. వస్తుల
మూలముగా దీనిని ఉపయోగ పెట్టుటవలన నిడురాత్తు లోను త్రాగుటవలన పదిదినముల
లోను రోగములను తొలగించివైచును. ఇచ్చట తులపరిమితముగు ద్రవ్యమునందు ఒక
ద్రోణమునీరును ద్రోణము నీటిలో నొక తులద్రవ్యమును చేర్చదగునని సంప్రదాయము.

—ॐ సింహతైలము. ॐ—

శ్లో. సమధూచ్ఛిప్త మంజిష్ఠం ససర్జరసశారివమ్, సింహతైలం
తదభ్యంగా ద్వాతరక్త క్షరుజాపహమ్. ౩౯.

లేనెమైనము మంజిష్ఠము సర్జరసము మనుబాల వీటిలో తైలమును పక్వము చే
యవలయును. ఇయ్యది సింహతైలమునఁ బడును. దీనిని రుద్దినయెడల వాతరక్తపు దోష
ము లన్నియును నశించిపోగలవు.

— మహాపిండతైలము. —

శ్లో. శాంవా సర్వ మంజీసా యష్టినిక్కైః పయోన్విక్షైః, తైలం
పక్వం విమంజ్యై రుబో ర్వా వాతర్క్తనత్.

మనుబాల సజ్జనము మంజీష యష్టిమధుకము ముత్తవపులగము మైనము వీటి
లోగాని మంజీష లేకుండు తక్కినవానిలో ఆముదపువత్తనములనుచేర్చి గాని పాలను గ
లిపి తైలము బోసి పక్వము చేసి యుపయోగించిన వాతర్క్తములు తొలగి పోవును.
ఇయ్యది మహాపిండతైలము.

— కైశోరకగుగ్ధలము. —

శ్లో. వరమహిషలోచనోదరః సన్నిభవర్ణస్య గుగ్ధలోః ప్ర
స్థమ్, ప్రక్షిప్య తోయరాశౌ త్రిఫలాం చ యథోక్త పరిమాణామ్. 40.
ద్వాత్రింశ చ్చిన్నరుహా పలాని దేయాని యత్నేన, విపచేత్తదప్ర
మళో దర్వాస్య సంఘటయ స్తుహు ర్వావత్. 41. అర్థక్షయితం
తోయం జాతం జ్వలనస్య సంపర్కాత్, అనతార్య వత్త్రపూతం పునరపి
సంపాదయే త్వాత్. 42. సాంగ్రీభూతే తస్మిన్నవతార్య హిమోపల
ప్రస్థే, తిగ్ధాచూర్ణార్ధఫలం త్రికటా శుచ్చర్ణం చడక్షపరిమాణమ్. 43.
క్రిమిరీపుచూర్ణార్ధఫలం కర్ణంకర్ణం త్రిస్పద్ధంతోక్తిః, కల మేకం చ
గుడూచ్ఛాః, దత్వా సంమూర్ఛ్య యత్నేన. 44. ఉపయుజ్య చాను
పానం యూపం తోయంసుగంధి సలిలేన, ఇచ్ఛాహారవిహరీభేషజ
ముపయుజ్య సర్వకాలమిదం. 45. తనురోధివాతశోణిత మేకజ మథ
ద్వంద్వజు చిరోత్థం చ, జయతి శ్శతం పరిశుష్కం స్ఫుటితంచాజాను
జంచాసి. 46. న్నణకాసమష్టగుల్లం శ్వయభూదరపాండు ప్రమేహం
శ్చ, మందాగ్నించ విబద్ధం ప్రమేహవిడకా శ్చ నాశయ త్యాశు.
47. సతతం నిషేషమాణః కాలవళా ధన్తి సర్వగదాన్, అభిభూయ
జరాదోషం యాతిహి కైశోరకిం చూపమ్. 48. ప్రత్యేకం త్రిఫ
లాప్రస్థ జలం తత్ర షడాథకం, గుడవ ద్దుగ్ధలోః పాకః సుగంధ స్తు
విశేషతః. 49.

మంచి శేడకన్నవలెను చొట్టవలెను మిసమిసలాడెడు గుగ్గిలమును 16వలములు
తేవలయును. 64 వలములనీటిలో నాగుగ్ధలమును త్రిఫలములును పడ వేయవలయును.

మఱియు నందు ౩2 పలముల తిప్పతీగెరసమును చేర్చి సావధానముగా గూర్చుండి య ప్రమత్తుడై కలియఁబెట్టుచు పక్వము చేయవలయును. అగ్నిసంపర్కమున సగమునీళ్లు ఇంకినపిప్పట దింపి వడియగట్టి మఱల పాత్రలోవైచి నడుకఁ బెట్టవలయును. బాగుగా గట్టిపాఁనపిప్పట 16 పలముల కర్పూరమును కలిపి అందు త్రిఫలముల చూర్ణమును అర్థ పలమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓటిచూర్ణము నొకటిన్నర పలమును వాయువిడం గముల చూర్ణమును అరపలమును తెల్లతెఱఁదను కాలుపలమును దంతిద్వయమును పావుపలమును తిప్పతీగె నొకపలమును కలిపి చక్కగా పక్వము చేసి సుగంధము గల నీళ్ళను గంజిని అనుపానముగా నుంచి యుపయోగింపవలయును. ఈయోషధమును నేవించి ఇచ్చితచ్చిపిట్లు అహార విహారముల ననుభవింపవలెను. ఇయ్యది శరీరము నడ్డ గించెడి వాతరక్తరోగమును ఏకజద్వంద్వజము లగురోగములను చిరకాలమునుండి పుట్టిరోగమును స్రవిచునట్టివియును ఎండినట్టివియును బ్రదలెనట్టివియును జానువుల వఱకు గలిగినట్టివియునగు వాతరక్తములనుపోగొట్టును. గాయములు దగ్ధ కృష్ణ గుల్మము వాపు ఉడరరోగము పాండురోగము మేహరోగము అగ్నిమాంద్యము పంథ్యాత్వము మేహపీడ ఓటిని పోగొట్టును. నిరంతరమును నేవించెదరేని అన్నిరోగముల నియ్యది పోగొట్టగలదు. ముసలితనమును తొలగించి కిశోరరూపము నొసంగును. కరక్కాయలు 16 పలములును ఉసిరిక 16 పలములును తాడి 16 పలములును 434 పలముల నీటిలో బెల్లమునువలెనే గుగ్గళమునుకూడ పక్వము చేయవలయును. విశేష మిందు సుగంధవస్తువుల చేర్చుటమాత్రమే.

—ॐ అమృతాద్యగుగ్గలము. ౨—

శ్లో. ప్రసమేకం గుడూచ్యాస్తు అరప్రసం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ తత్ప్రమాణం వినిర్దిశేత్. 50. సర్వ మేకత్ర సంక్షుద్య సాధయే త్వర్కణేభసి, పాదశేషం పరిస్రావ్య పున రగ్నావధిశ్రయేత్. 51. తావ త్వచే త్కషాయం తు యావ త్సాంద్రత్వమాగమి, దంతివ్యోపవిడంగాని గుడూచీ త్రిఫలాత్వచః. 52. తత శ్చార్ధపలం పూతం గృహ్ణీయాచ్చ ప్రతిప్రతి, కర్షం తు త్రిపుతాయాస్తు సర్వ మేకత్ర కారయేత్. 53. తస్మి న్ససిద్ధం విజ్ఞాయ కవోష్ఠే ప్రక్షిపే ద్భుధః, తత శ్చాగ్నిబలం జ్ఞాత్వా తస్యమాత్రం ప్రదాపయేత్. 54. వాతరక్తం తథా కుష్ఠం గుదజా న్యగ్ని సాదనం, దుష్టవ్రణ ప్రమేహం శ్చ సామవాతం భగందరం. 55. నాడ్యాధ్యవాతశ్వయ

ధూన్ స్వర్ణా నేతా స్వప్నోహతి, అశ్వభ్యాం నిర్మితః పూర్వ మమృతాభ్యో హి గుగ్గులుః. 56. అర్థప్రస్థం త్రిఫలాయాః ప్రత్యేక మిహ గృహ్యతే.

తిప్పతీగే 16 పలములును గుగ్గులము 8 పలములును కరక్కాయలు 8 పలములును తాడి 8 పలములును ఉసిరిక 8 పలములును వీటిని - తెచ్చి ఒకటిగాచేర్చి నూరి 231 పలముల నీటిలో పక్వము చేయవలయును. నాల్గవపాలునీరు మిగిలి యున్నప్పుడు వడియకట్టి మరిల నానీటిని నిప్పుపై పెట్టి గట్టిపడునంతవఱకును కాచి దంతీద్రవ్యము శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు నాయువిదంగాములు తిప్పతీగే త్రిఫలములదెరకు వీటినినీటిని అర్థ పలము చొ - తెల్లతెగడ పావుపము తెచ్చి అన్నిటిని నొకటిగా చేయవలయును. శుద్ధిచేసి పిప్పట కొద్దిపాటివెచ్చన యుండగా వేయవలయును. తఱువాత జరరాన్ని కనుసారముగా మాత్రలను గట్టి ఇచ్చుచుండవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్ఠరోగమును గుదరోగములను అగ్నిమాంద్యమును దుష్ప్రణయములను ప్రమేహములను ఆమవాతములను భగదరములను నాడివాతమును ఆఘవాతమును వాపును మఱియు నన్నివిధములగు రోగములను పోగొట్టును. ఈయమృతాదిగుగ్గులుముపూర్వము అశ్వినీదేవతలచేతు నుజ్జింపబడినది. ఈగుగ్గులము నిర్మాణకాలమునందు వేర్వేరుగా త్రిఫలములను అర్థప్రస్థమును గ్రహింపవలయును.

— అమృతగుగ్గులము. —

శ్లో. అమృతాయా శ్చ ద్విప్రస్థం ప్రస్థమేకం చ గుగ్గులోః, ప్రత్యేకం త్రిఫలా ప్రస్థం వక్షాభా ప్రస్థ మేవ చ. 57. సర్వ మేకత్ర సంక్షుధ్య క్వాథయే ల్లవణేంభసి, పునఃపచే త్పాదశేషం యావ త్సాంద్రత్వ మాగతం. 58. దంతీచిత్రకమూలానాం కణావిశ్వఫలత్రికం, గుడూచీ త్వగ్విడంగానాం ప్రత్యేకార్థపలోన్నితం. 59. త్రివృతాకర్ష మేకం తు సర్వ మేకత్ర చూర్ణయేత్, సిద్ధే చోష్ణే షీపే త్తత్ర త్వమృతా గుగ్గులోః పరం. 60. యథావహ్ని బలం ఖాదే దద్దుపిత్తీ విశేషతః, వాతరక్తం తథా కుపఠం గుదజా న్యగ్నిసాదనం. 61. దుష్ప్రణప్రమేహం శ్చ సా మవాతం భగందరం, నాడ్యాఘ్ననాత శ్శయభూన్ హన్యా త్వర్వామయా నయం. 62. అశ్వభ్యాం నిర్మితో హ్యేషోఽమృతాభ్యో గుగ్గులుః పురా.

తిప్పతీగ రెండు ప్రస్థములు గుగ్గిలమొక ప్రస్థము వేత్త్యేరుగా త్రిఫలము లా
 కొక్క ప్రస్థము గలిజేరు ఒక ప్రస్థము వీటినిన్నిటిని చూర్ణముచేసి ఉష్ణనీటిలో
 వైచి కాచవలయును. నాలవపాలు మిగిలియుండునంతవఱకును గట్టిపడునంతవఱకును
 పక్వముచేయుచునే యుండవలయును. దంతీద్యయము చిత్రమూలము మునగ చెక్క పి
 ప్పుళ్లు శొంఠి కరక్కాయలు తాడి యుసిరికలు తిప్పతీగ లవంగ పుపట్ట వాయువిడంగ
 ములు వీటినిన్నిటిని అర్థపలము చొప్పునను తెల్లతెగడ పావుపలము చొప్పునను
 కలిపి చూర్ణముచేసి సిద్ధమైన పిష్టుట కొంచెము వెచ్చజేసి అమృతాగుగ్గులు కల్కమును
 ఇందు కలపవలయును. అపిష్టుట జఠరాగ్ని ననుసరించి దీనిని భక్షించుచుండవలయును.
 అష్టపిత్తముగలవాడధికముగా దీని భక్షింపవలయును. ఇయ్యది వాతరక్తమును కుష్ఠము
 అగ్నిమాంద్యమును దుష్టవ్రణములను మేహములను ఆమవాతములను భగందరములను
 నాడీవాతమును ఆఘ్రవాతమును వాపును మున్నగు నన్నిసోగములను శింపజేయును.
 ఇయ్యది అమృతగుగ్గులము. పూర్వ మిది అశ్వినీకుమారులచేత రచింపబడినది ఉష్ణమ
 మైనది.

— యోగ సారామృతము. —

శ్లో. శతావరీ నాగబలా వృద్ధదారక ముచ్చటాః. 63. పునర్నవా
 మృతా కృష్ణా వాజిగంధా త్రికంటకమ్, పుష్కర్దశి పలా న్యేషాం
 శ్లక్ష్యం చూర్ణాని కారయేత్. 64. తదర్థం శిర్కరాయుక్తం చూర్ణం
 సప్తద్రవ్యే ద్భృథః, స్థాపయేత్సుదృఢే భాంజే మధ్వగ్ధాడకసంయు
 తం. 65. ఘృతప్రసే సమాలోడ్య త్రిసుగంధిపలేన తు, తం భాదే దిష్ట
 చేష్టాన్నో యథావహ్నిబలం సరః. 66. వాతరక్తం క్షయః కుష్ఠం
 కార్యం పిత్తాస్రసంభవం, వాతపిత్తకఫోత్థాం శ్వరోగా నన్యాం శ్చ
 తద్విధాన్. 67. హత్వా కరోతి పురుషం నలీలలితచర్జితం, యోగ
 సారామృతోనామ ఽక్షీకాఽతివివర్ధనః. 68. దివాస్వప్నాగ్నిసంతాపం
 వ్యాధియామం మైథునం తిథా, కటూష్ణగుర్వభిష్యంబ లవణామ్నాని వ
 ర్జయేత్. 69.

పిల్లపిచర పెద్దముత్తవపులగము పెద్దకచోరము శోయుసిరిక గలిజేరు తిప్పతీ
 గ పిప్పళ్లు పెన్నేరు పల్లెరు వీటిని ప్రత్యేకముగా పదిపలములచొక్క తెచ్చి చూర్ణము
 నుచేసి అందులో సగమును కిండచక్కరతోకలిపి మద్దనమును చేయవలయును. పిష్టు
 ట అర్థాధికము తేనెనుపోసి గట్టిపాత్రలోవైచి యుండవలయును. తరువాత 16 పల

ముల నేతిలో వైచి కలియఁబెట్టి అవంగపువట్ట పిలవలు బాపత్రి వీటినికొక్కొక్కపల ముచొ|| కలిపి జత రాగ్ని ననుసరించి భుజింపవలయును. ఇది వాతరక్తము కుష్టు త్తయ కృశించుట రక్తపిత్తజనితములగు రోగములు వాతరోగములు పిత్త రోగములు కఫరోగములు ఇతర రోగములు వీటినిపోఁగొట్టును. మనుజుని ముసలితనమును తల నెఱుపును లేని వారినిగా జేయును. ఇయ్యది యోగసారామృతమున కేరుగలది. ఈగుడ్గులుము లత్తిని కాంతిని పెంపొందించును. దీనిని సేవించునప్పుడు పగలుపరుండుట సెగనుకూర్పుండుట కసరతుచేయుట మైధునముచేయుట చేదు వేడి బలుపు పులుపు గలపదార్థములను తినుట వీటిని వృంపవలెను.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వాతరక్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. ఊరు స్తంభాధికారము.

❀ ఊరు స్తంభమునందు సామాన్యోపాయములు. ❀

శ్లో. స్తేష్ఠణః క్షుణ్ణం యత్స్యాన్న చ మారుతకోపనం, తిత్త్వ ర్వం సర్వదాకార్య మూరుస్తంభస్య భేషజం. 1. తస్య న స్నేహనం కార్యం న వస్తి ర్నచ రేచనం, సర్వోరూక్షః కమః కార్యస్తతాచా కఫనాశనః. 2. చశ్చ ద్వాతవినాశాయ కృత్స్నః కార్యః క్రియాక్ర మః, శిలాజతుః గుగ్గులుం వా పిష్పలీ మథ నాగరమ్. 3. ఊరు స్తంభే పిబే స్తాత్రైర్దశమూలీరసేన వా, భల్లాతికామృతాశుఠీ దారు పథ్యా పునర్నవాః. 4. పంచమూలీవ్యయోన్నిశ్చా ఊరు స్తంభనిబర్హణాః, పిష్ప లీపిష్పలీమూల భల్లాతిక్వాథ ఏవ వా. 5. కల్కోవా సమధుర్దేయః ఊరు స్తంభవినాశనః, త్రిఫలా చవ్య కటుక గ్రంధికం మధునా లిహే త్. 6. ఊరు స్తంభవినాశాయ పురం మూత్రేణ వా పిబేత్, లిహ్య ద్వా త్రిఫలాచూర్ణం క్షౌద్రేణ కసుకాముతం. 7. సుఖాంబునా పిబే ద్వాః చూర్ణం షట్కథరణం సరః, పిష్పలీవర్ధమానంచా మాక్షి కేణ గుడేనవా. 8. ఊరు స్తంభే ప్రశంసంతి గండిరాచిప్త మేవ వా, చవ్యాభయోగ్నిదా రూణాం సమధుస్స్యా దూరసంగ హే. 9. కల్కో దిహే చ్చ మూ

త్రాడ్యైః కరంజఫలనర్షణైః, ఊర్ద్రసర్షపవల్లిక మృత్తికాసంయుతం భిషక్. 10. గాఢ ముత్సాదనం కుర్యా దూరుస్తంభే ప్ర లేపనం, కఫక్షయార్థం వ్యాయామే ప్వేనం శ క్వేషు యోజయేత్. 11. ఫలా న్యాక్రామయే త్కల్పం ప్రతిస్త్రోతో నదీం తరేత్, పలాభ్యాం పిష్పలీమూలనాగరా దప్టకట్వరః. 12.

శ్వేష్ఠమును పోగొట్టునదియును, వాయువును ప్రకోసింపఁజేయునిదియు నగు యాషధమునంతను ఊరు స్తంభమునకు ప్రయోగింపవలయును. ఊరు స్తంభనగల గోగికి న్నేహనము గాని వస్త్రకర్తగాని లేచనకుగాని చేయరాదు. రూక్ష చికిత్సలనే యన్నిటిని చేయుచుండవలయును. అందునను కఫనాశక చికిత్సలను చేయవలయును. ఆపిమ్మట వాతము నశించుటకై క్రియాక్రమము నంతయును జటిసింపవలసినదియే. శిశిజిహ్వ గుగ్గులుము పిప్పళ్లు శొంఠి వీటిని ఆవుపంచితములతో గాని దశమాలముల రసముతో గాని ఊరు స్తంభముగలవాడు నేవింపవలయును. నల్లజీడివీరములు తిప్పతీగ శొంఠి దేవదారువు కిరక్కాయలు గలిశీరు దశమాలములు వీటితో కషాయము చేసి పుచ్చుకొనిన యూరు స్తంభములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి నల్లజీడివీరములు వీటికషాయము నందు గాని కల్కమునందుగాని లేనెను కలిపి యిచ్చినయెడల ఊరు స్తంభములు నశించును. నెమలీయడుగుజేళ్లు త్రిఫలములు ఆవాలు వీటిని ఆవుపంచితముతో నూరి పట్టుచేసినను నేకముచేసినను ఊరు స్తంభములు నశించిపోగలవు. లేనెయును ఆవాలును పుట్టనుట్టియును వీటితో లేపనమునుచేసిన ఊరు స్తంభములు తగ్గిపోవును. కఫము తగ్గిపోవుట కొఱకై కసోతులయం దీగోగిని ప్రవేశపెట్టవలయును. విజిక్షణముగా నీగింపవలయును.

—ॐ అప్టకట్వర తైలము. ॐ—

శ్లో. తైలప్రస్థఃసమోదధ్నా గృధ్రన్యూగుగ్రహపహః, అప్టకట్వరతైలేతైతైలం సార్షప మిష్యతే. 13. కుష్ఠశ్రీవేష్ట కోదీచ్యం సరళం దారు కేశరం, అజగంధా లశ్వగంధా చ తైలం తై స్సార్షపం పచేత్. 14. సక్షౌద్రం మాత్రయా తస్మా దూరుస్తంభార్దితిః పిబేత్, సైంధవాద్యం హితం తైలం వర్షాభ్యమృతగుగ్గులుః. 15.

పిప్పలి మోడి శొంఠి ఒక్కొక్కవలయును పెఱుగు రిపలములును తైలము నెన్నిదిపలములును కలిపి ఈతైలమును సిద్ధముచేసి యుపయోగించినచో గృధ్రగ్రీవియును ఊరు స్తంభమును నశించును. ఈయప్టకట్వరతైలమునందు అవనూనెనే పోయవలయును.

శోభు శ్రీవేదధూపము తుంగముస్తలు సరళము దేవదారువు కేసరి తలసి పెన్నే
రు వీటియొక్కకల్పములతో ఆవనూనెను వక్రము చేయవలయును. తేనెతోకలిపిన మా
త్రలతో నూరుస్తభగోగము గలవాడు త్రాగవలయును. లేకపోయినచో సైంధవాద్య
తైలమునుగాని పుర్రవత్తైలమునుగాని అమృతగుగ్గులునుగాని నేవించిన హితమగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఊరు స్తంభాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

తిథి

౨గి. ఆమవాతాధికారము.

— రాస్నాదశమా శము. ౨౭ —

శ్లో. లంఘనం స్వేదనం తిక్తం దీపనాని కటుని చ, విరేచ
నం స్నేహపానం వస్తయ శ్చామమారుతే. 1. సైంధవాద్యే నాను
వాద్య ఊరవస్తి ప్రశస్యతే, ఆమవాతే పంచకోలసిద్ధం సానాన్న మిష్య
తే. 2. రూక్షః స్వేదో విధాతవ్యో వాలుకాఘృతై స్తథా, శరీశం
ర్యభయా చోగ్రా దేనాహ్వాతివిషామృతా. 3. కషాయ మామవా
తస్య పాచనం రూక్షభోజనం, శరీశైస్త్వసధికల్పం ఏర్వాబూక్వాధసం
యుతమ్. 4. సప్తరాత్రిం పిబే జ్వంతు రామవాత వినాశనమ్, దశ
మూలామ్మృతైరండ గాన్నానాగరదారుభిః. 5. క్వాథోగుబూకైశ్చైతేన
సామం హస్త్యనిలం గురుమ్.

లంఘనము చెమట పట్టుట కటుపదార్థ సేవనము దీపనపదార్థములు కటువులగు
నొంపగుములు విరేచనములు తైలసేవనములు ఇవియన్నియును ఆమవాతమునందు హిత
కరములు. సైంధవాదితైలముచేత ననునాసితమగు ఊరవస్తి యుత్తమము. ఆమవాతము
నందు పిప్పళ్లు మోడి చన్యము చిత్రమూలము శొంథి వీటితో చేయఁబడిన కషాయపాన
మును అన్నమును హితములు. ఆమవాతమునందు ఇనుకపొట్టులుల వలన చెమట కట్టిం
చుట యుత్తమము. శొంథి కరక్కాయలు వన దేవదారు అతివస తిప్పటిగ వీటి
కషాయమును రూక్ష భోజనమును ఆమవాతమును అణగించును. కచ్చూరము శొంథి వీటి
కల్పమును శొంథి కషాయములలో కలిపి 7రోజులు నేవించిన ఆమవాతము పక్వమగును.
దశమూలములు తిప్పటిగ ఏరండము నన్నరాస్త శొంథి దేవదారు వీటికషాయమును ఆము
దముతో కలిపి త్రాగఁయెడల భయంగరములగు నామవాతములును నశించిపోగలవు.

—౧౦ రాస్నాపంచకము. ౧౦—

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ పిబే ద్వా నాగరాంభసా. 6. కుక్షి వస్తి కటిశూలే తైల మేరండసంభవమ్, రాస్నాం గుడూచీ మేరండం దేవదాగు మచశావధమ్. 7. పిబే త్స్వర్వాంగికే వాతే సామే సంధ్య సిమజ్జగే.

ఆమదమును దశమూలముల కషాయముతో గాని శొంఠి కషాయముతో గాని నేవించిన కుక్షి వస్తికూలసంబంధములగు శూలలయందు హితకరము. సన్నరాస్త తిప్ప తీగ దేవదారు వీటికషాయమును సంధ్య ఎముకలు మజ్జ వీటియందు గలవాతగోగము లందును ఆమవాతము నందును స్వార్వాంగ వాతము నందును నేవంపవలయును.

—౧౦ రాస్నాసప్తకము. ౧౦—

శ్లో. రాస్నామృతారగ్వధ దేవదారు త్రికటకైరండ పున ర్ణవానాం, క్వాభా పిబే న్నాగరచూర్ణమిశ్రం జంఘూరుపుష్ప పార్శ్వశూలే. 8.

సన్నరాస్త తిప్పతీగ దేవదారుపు త్రికటకములు ఆమదము గలిగిన కషాయమునందు శొంఠిచూర్ణమును కలిపి జంఘూవాతము పృష్ఠవాతము ఊరువాతము నడువని ప్రకృతినివృత్తులు వీటియందు త్రాగవలయును.

—౧౦ నైశ్వాసర చూర్ణము. ౧౦—

శ్లో. శుతీగోక్షురకక్వాభః ప్రాతః ప్రాత నిపేవితః, సామ వాతే కటిశూలే పాచనో రుక్ప్రణాశన. 9. ఆమవాతే కణాయక్తం దశమూలరసం పిబేత్, ఖాదే ద్వా పృథయా విశ్వం గుడూచీం గాగరేణ వా. 10. ఏరండతైలసంయుక్తాం హతకీం భక్షయే న్నరో పిభివత్, ఆమానిలాగ్నియుక్తో గృధ్రసీవుర్ధ్వర్దితో నిత్యమ్. 11. కర్షం నాగరచూర్ణస్య కాఙ్జికేన పిబే త్సదా, ఆమవాతప్రశమనం కఫ వాతహరం పరిం. 12. పంచకోలకచూర్ణం చ పిబే దుష్టేన వారిణా, మందాగ్నిశూలగుల్మామ కఫారోచకనాశనమ్. 13. అమృతానాగరగోక్షుర ముండతికావరుణకైః కృతం చూర్ణమ్, మస్త్యా రనాలపీత మామానిలనాశనం ఖ్యాతం. 14. మణిమంథస్య భాగో న్యాయమాన్యా

స్తద్వ దేవ తు, భాగా శ్రయోజమోదాయా నాగరా ద్యాగపంచ
కం. 15. దశ ణ్వా చ హరితక్యాః శ్లష్ఠ్యచూర్ణీకృతాః శుభాః, మస్త్యా
రణాలతిక్రేణ సర్పిహోష్ణోదకేన వా. 16. వీత్రం జఘ త్యామవాతగు
ల్లం హృద్వస్తిజా న్దదాన్, స్టీహానం హన్తి శూలాదీ. నానాహం గు
నజాని చ. 17. విబంధం జాతరా న్రోగాం స్తథా వై హస్తపాదజాన్,
వాతానులోమన మిదం చూర్ణం వై శ్వానరం స్మృతమ్. 18.

శొంఠి గలికేరు వీటిక నాయమును ప్రాతిఃకాలమునందు నేవించినయెడల నామవా
తము కటికూల వీటినిపచనమునకు తెచ్చి పోగొట్టును. ఆమవాతమునందు పిప్పళ్లతో
దశమాలముల రసమును త్రాగవలయును. కరక్కాయ శొంఠిని గాని తిప్పతీగను
శొంఠినిగాని తినవలయును. ఆముదముతో కరక్కాయను చేర్చి యథావిధిగా అమ
వాతము గృధ్రనీ వీటిచేతి వీక్షించినవాడు నేవింపవలయును. ఒకతులము శొంఠి
పొడిని గంజిలో వేసికొని త్రాగిన ఆమవాతిములు శాంతించును. కఫవాతములు తప్పక
పోవును. పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రిమాలము శొంఠి వీటిచూర్ణమును వేడి
నీళ్లతో త్రాగిన ఆగ్నిమాంధ్యము శూలరోగము ఆమవాతము కఫము అశోచకమును
నశించును. తిప్పతీగ శొంఠి గలికేరు బోడనరము, ఉలిమిరి వీటిచూర్ణమును మజ్జితే
టనో గాని గంజితోగాని కలిత్రాగిన ఆమవాతిములు నశించునందురు. వైధవలవ
ణము గండు భాగములును కరక్కాయము 12 భాగములును కలిపి చూర్ణముచేసి
మజ్జితేట నుంచినరు గంజి వేడినీళ్లు వీటితో త్రాగవలయును. ప్లుచేసిన ఆమవాతము
గుల్మరోగము హృద్రోగము వీటిని నశింపజేయును. వంధ్యరోగము వస్త్రీతిరోగము
హస్తరోగము కక్షీరోగము మున్నగు వానిని పోగొట్టును. ఈవైశ్వానరచూర్ణము వాత
మును వంచివేయును.

అలంబుపాచూర్ణము. ౧౯

శ్లో. అలంబుపాం గోక్షురికం గుడూచీం వృన్ధదారకమ్. 19.
పిప్లీం త్రివృతాం ముస్తాం వరుణం సపున్నీవమ్, త్రిఫలాం నాగరం
చైవ సూక్తిచూర్ణాని కాంఠమేత్. 20. మస్త్యానాలతిక్రేణ యో
మాంసర సేన వా, అమవాతం నిహ న్త్యాశు శ్వయంభుం సంతిసం
సితమ్. 21.

అలంబుప- అనగా బోడతరము - వల్లేరు తిప్పతీగ వీటిని కలిపి తెగడ పిప్పళ్లు
ను గముస్తాను ఉలిమిరి గలికేరు త్రిఫలములు శొంఠి వీటిచూర్ణమును గంజి మజ్జితేట

పాలు మున్నగువానిలో దేనితోనైన గాని నేవించిన ఆమవాతము సంధులలోని వాపు నశించిపోవును.

—౧౦ హింగాద్విచూర్ణము. ౧౦—

శ్లో. శతపుష్పావిడంగ శృ సైంధవం మరిచం సమమ్, చూర్ణ ముష్ణాంబునా పీత మగ్నిసందీక్షణం పరమ్. 22. హింగు చవ్యుబిడం శుంఠీ కృష్ణాబాజీ సపాష్కరమ్, భాగోత్తర మిదం చూర్ణం పీతం వా తామజి ద్భవేత్. 23.

పెద్దసదాప వాయువిడంగములు సైంధవలవణము మిరియములు వీటిని చూర్ణము చేసి వేడినీళ్లతో త్రాగిన జర రాగ్ని యుద్ధింతును. ఇంగువ 1 భాగము, చవ్యము 2 భాగములు, పేటుప్పు 3 భాగములు, శొంఠి 4 భాగములు, పిప్పళ్లు అయిదు భాగములు, జీల కఱ్ఱ 6 భాగములు, పుష్కరమాలము ఏడు భాగములును వీటిని చూర్ణము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు నశించును.

—౧౧ యోగరాజగుగ్ధము. ౧౧—

శ్లో. చిత్రకం పిప్పలీమూలం యమానీం కారవీం తథా, విడం గాన్ధజమోదాశ్చ జీరకం సురదారుచ. 24 చవ్యైలాం సైంధవం కుష్ఠం రాస్నా గోక్షుధాన్యకమ్, త్రిఫలము స్తనం వ్యోషం త్వగుక్షీరం య వాగ్రజం. 25. తాలీపత్రం పత్రిచ సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్, యావ స్త్రేతాని చూర్ణాని తావన్పత్రం తు గుగ్గులం. 26. సమృద్ధ్య సర్పిషా గాఢం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్, తతో మాత్రం ప్రయుం జీత యథేష్టాహరివా నపి. 27. యోగరాజ ఇతి ఖ్యాతో యోగోయ మమృతోపమః, ఆమవాతాశ్చ వాతాద్విన్దిమిదుష్ట ప్రణానపి. 28. స్త్రీహగుల్ఫోదరం నాహ దుర్నామాని వినాశయేత్, అగ్నిం చ కురుతే దీప్తం తేజోవృద్ధిబలం తథా. 29. వాతరోగాన్ జయ త్యేష సంధిమ జగతానపి.

చిత్రమూలము మోడి వామము పేటుప్పు వాయువిడంగములు అజామోదము జీలకఱ్ఱ దేవదారు చెక్క చవ్యము ఏలకులు సైంధవలవణము చెంగల్వకోస్తు సన్న రాస్త పల్లెరు ధనియములు త్రిఫలములు తుంగము స్తలు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగ పువట్ట వట్టివేళ్లు యవక్షారము తాడిశపత్రి తేజపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి చూర్ణమంత గుగ్గులము నిందు కలిపి నేతితో మర్చించి చెయరుకుండలో పెట్టి దినమును ఒక్కొక్క

మాత్రచోప్యన సేవింపవలయును. యథేష్ఠముగా భుజించుచు నుండవలయును. ఇయ్యది అమృతశితుల్యము. ఆమవాతము ఆధ్యవాతము మున్నగువానిని క్రమముగల వ్రణములను పీహము గుల్మము మున్నగువానినిపోగొట్టును. అగ్నినిదీపింపజేయును. లేజమును బలమును వృద్ధి నొందించును. సంధవాతము వజ్రవాతము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— సింహనాదగుగులము. ౨౯ —

శ్లో. పలత్రయం కషాయస్య త్రిఫలాయా స్సుచూర్ణితమ్ 30.
సౌగంధిఫలం చైకం కౌశికస్య పలం తథా, కుశమా చిత్రశైలస్య
సర్వమాదాయ యజ్ఞిణః. 31. పాచయే త్వాకవి ద్వైద్యః పాత్రే
లోహమయే దృఢే, హస్తీ వాతం తథా పిత్తం శ్లేష్మాణం ఖంజపంగు
తాం. 32. శ్వాసం సుదుర్జయం హస్తీ కాసం పంచవిధం తథా, కుశా
ని వాతరక్తం చ గుల్మశూలోదరాణి చ. 33. ఆమవాతం జయే దేత
ద్ధవి వైద్యవివర్జితం, ఏతదభ్యాసయోగేన జరావలీతనాశనమ్. 34.
సర్విః శైలరసావేత మశ్వేయా చ్ఛాలియష్టకమ్, సింహనాద ఇతి
భ్యాసో రోగవారణదర్పకః. 35. మన్నివృద్ధిరః పుంసాం భాషితో
దంపపాణినా.

త్రిఫలములకషాయమున పలములు, అపంగుళపట్టయేలములు బాపత్రి నాగకే
సరములు కీటిచూర్ణమును 1 పలము, గుగ్గలము 1 పలము, చిత్రమాలతైలము 4 పలములు
(పడవము) వీటినితెచ్చి సాకమును కనిపెట్టుచుగట్టిసాత్రిలో పక్వముచేయవలయును.
ఇయ్యది వాత పిత్త కఫములను ఖంజ పంగు వాతములను శ్వాసరోగమును అయిదు విధ
ముంగు చర్మములను నశింపజేయును. కుష్మము వాతాగ్నిము గుల్మము శూలము ఉదరరోగ
ము అసాధ్యమగు ఆమవాతము వీనినిపోగొట్టును. దీనినిధృసింపుటచేత ముసోతకమును
తల నెఱియొడుటయును నశించును. నేయు నూనె మాంసరసములతో వరియన్నమును తినవ
లయును. ఇది సింహనాదగుగులము. గోగములనెడి వినుగులను హరించునట్టిది. పురు
షులకు అగ్నిదీపకము. ఇయ్యది నందపాణిచేతః శిష్పంబుడనయోగము.

— అలంబుసాదిచూర్ణము. ౩౦ —

శ్లో. అలంబుసా గోక్షురకా త్రిఫలా నాగరామృతాః. 36.
యథోత్తరం భాగవృద్ధ్యా శ్వమాచూర్ణం చ తత్సమం, పిబే న్నస్తు
సురాతక కాంజికోష్ణోదకేన వా. 37. వీతం జయ త్యామవాతేం సశో
ధం వాతశోణితమ్, త్రికజానూరుసన్నిపం జ్వరారోచకనాశనమ్. 38.

బోడసరము 1 భాగములు పల్లెరు 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు తిప్పతిగ 5 భాగములు వీటి అన్నిటిలో సమానముగా తేల్లతెగడయాగ్రము కలిపి పొడిచేసి దీనిని మజ్జిగపై తేట కిల్లు మజ్జిగ వేడినీళ్లు వీటితో దేనితోనైనను కలిపి నేంఁచినచో ఆమవాతము శోఫవాతకత్తము నశించును. కిటి ప్రాతముల గల వాతము జానువాతము ఊరువాతము సంధివాతము జ్వరము అగోచకము మొదలైనవి నశించు.

❖ అజమోదాద్యవటకము ❖

శ్లో. పథ్యాక్షుధాత్ర త్రిఫలాభాగం వృద్ధవయః క్రమః, పథ్యా విశ్వయమానీభిః తూల్యాభిశ్చుర్జితం పితేత్. 39. తక్రే ణోష్ణోదకే నాథ అధవా కాంజికేన చ, ఆమవాతం నిహంత్యాశు శోథం ముదాగ్ని తామపి. 40. అజమోదా మంచపిప్పల విడంగసురదారుచిత్రకగతా హ్యః, సైంధవపిప్పలిమూలం భాగా నవకస్య పలికాః స్యుః. 41. శుంఠీ దశపలికాస్యాత్ పలాని తాపంతి వృద్ధదారస్య, పథ్యాపంచపలాని సర్వా జ్యేష్ఠకత్త కారయే చ్ఛూర్ణమ్. 42. సమగుణవటకం ఖాదత శ్చూర్ణం వాప్యష్ణవారణా పిబతః, నశ్యం త్యామానిలజాః సర్వే రోగాస్తు కష్టాస్తు. 43. విశ్వాచికా పతితూణీ తూణీహృద్రోగా శ్చగృధ్రసీ చోగ్రా, కటివస్తిగుదస్ఫుటనం, చైవాస్తిజంఘయోస్తీన్రం. 44. శ్వయంధుస్తథాంగసంధిషు యేచాన్యే ప్యామహివాతసంభూతాః, సర్వే ప్రయాన్తి నాశం తమఞ్చన సూర్యాంశు విధ్వస్తమ్. 45.

కరక్కాయ ఉసిరిక తాడి వీటినిభాగవృద్ధిలో తీసికొని కరక్కాయ వాము శొంఠి వీటిని కలిపి చూర్ణముచేసికొని సేవంపవలయును. ఇయ్యది ఆమవాతమును పోగొట్టును. మజ్జిగ వేడినీళ్లలో నేదైన నొకటి యిందులకు అనువాసము. అజామోదము మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు దేవదారు చిత్రమూలము పిల్లిపీచర సైంధవపిప్పలము పిప్పళ్లు మోడి వీటినిఒక్కొక్కపలమును శొంఠి 10 పలములును కరక్కాయఅయిదు పలములు దేవదారు 10 పలములును కలిపి చూర్ణము చేసి సమానముగా బెల్లమునుకలిపి ఉండలను చేసికొని భక్షింపవలయును. అధవా ఈచూర్ణమును నేతని వేడినీటి త్రాగవలయును. ఆమవాతములగురోగములు దీననశించును. విశ్వాచికా క్రతూణీ తూణీ హృద్రోగము, భయంకితగు గృధ్రసీ కటివస్తి గుదలు బద్ధలగటలముకలుమోకాళ్లు సిక్కిలు వీటియందుగల నొప్పి శోఫ ఆమవాతమువలన బుడ్డెడు నన్నిరోగములును సూర్యకిరణములవలన చీకట్లు నశించునట్లు నశించిపోవును.

శ్లోకములు. ౪౭

శ్లో. నాగరిక్యాధికల్యాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, చతుర్దశేన తేనాథ కేవలే నోదకేన వా. 46. వాతశ్లేష్మప్రశమన మగ్నిసందీపనం పరమ్, నాగరం ఘృత మిత్థ్యుక్తం కట్యా మశూలనాశనమ్. 47.

నాలుగు కట్టు శొంఠి కషాయము కల్కము వీటితో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి గాని వీటితో పక్వము చేసి గాని నేవించిన వాతకఫము ల్మందును. అగ్ని యుద్ధి పించును. కటివాతామవాతములు నశించును.

శ్లోకములు. ౪౮

శ్లో. అమృతాయాః కషాయేణ కల్నేన చ మహాపథాత్, మృద్వన్నా ఘృతప్రస్థం వాతరక్తహరం పరమ్. 48. ఆమవాతాధ్య వాతాదీ నిగ్నిమిదుష్టవణా నప, అర్థాంసి గుల్మశూలం చ నాశయత్యాశు యోజితమ్. 49.

తృప్తశీగకషాయము శొంఠి కల్కములయందు 16 పలముల నేతిని సన్ననిమం దుపైసి పక్వము చేసి నేవించిన వాతాక్తములు తృప్తక నశించును. ఆమవాతము ఆధ్యక వాతము యున్నగు వియును క్షమిహగ్ని మిదుష్టవణముల మూలరోగము శూల వీటిని నశింపజేయును.

శ్లోకములు. ౪౯

శ్లో. హంగుక్రికటుకం చన్యం మూణీమస్థం తథైవ చ, కల్కాన్యత్యా చ లికాన్ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 50. ఆరినాలాధకం దత్వా తత్సర్పి జతంపహం, శూలం విబంధ మానాహ మామ వాతం కటిగ్రహమ్. 51. నాశయే ద్ద్రహణీదోషం మందాగ్నే ర్దీపనం పరమ్.

ఇంగువ శొంఠి మిరియములు విషగ్భృచవ్యము సైంధవలవణము వీటినినీటి నొక్కొక్కపలముచొలికి తెచ్చి కల్కమును చేసికొని 16 పలములనేతిలో పక్వమును చేయవలయును. మతియును గంజి 64 పలములను కలిపి నేతిని సిద్ధముచేసి నేనింపవల యును. ఇయ్యది ఉదరరోగము శూల విబంధము ఆనాహము ఆమవాతము కటిగ్రహము అతిసారము మందాగ్ని వీటిని నశింపజేయును.

◀ శుంఖీశ్చుతము. ౨౭ ▶

శ్లో. పుష్పవృత్తం పయసా సాధ్యం దగ్ధవిష్ణుత్రిసంగ్రహే. 52.
దీపనార్థం మతిమతా మస్తునా చ ప్రక్షీర్ణితమ్, సర్పిర్నాగరకల్మేష
సావీరక చతుర్ధుమ్. 53. సిద్ధ మగ్నికరం శ్రేష్ఠ మామవాతాహరం
పరమ్.

బలము కొఱకైనచో పాలతోను, మలము మూత్రము కొఱకైన పెలుగుతోను,
దీపనము కొఱకైన మండము చేతను సిద్ధము చేసిన శొంక కల్మసున దు నాలుగుగట్ల
గంజినికలిపి అందు సిద్ధముచేసిన శ్చుతమును నేవించిన అగ్నిదీపనమును గల్గించును. ఆమ
వాతమును హరించును.

◀ రసోన పిండము. ౨౮ ▶

శ్లో. రసోనస్యపలశతం తిలస్య కుడంబ తథా. 54. హింగుస్త్రిక
టుకం ట్రారౌ పంచైవ లవణాని చ, శితపుష్పా తథా కుఘం విష్పలీ
మూల చిత్రికా. 55. అజమోదాయమానీ చ ధాన్యకం చాప బుద్ధి
మాన్, ప్రత్యేకం తు పలం చైహం సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 56.
ఘృతభాండే దృడే చైతత్ స్థాపయేద్దినపోడశి, ప్రక్షిప్తైలమానించప
స్థార్థం కాంజకస్య చ. 57. ఖాదే తక్ష్ణప్రమాణం కుతోయం మద్యం
పిబే దను, ఆమవాతే తథా వాశే సర్వాంగై కాంగస్సృతే. 58. అపస్తా
కేనలే మందే కాసశ్చ స గలేషు చ, సన్తానవాతభంగే చ శూలే
జంతుషు శస్యతే. 59.

ఉల్లిగడ్డలు 100 పలములు తిలలు 4 పలములు ఇంగువ శొంక పుయములు పిష్పర్లు
సజ్జికాక్షారము పంచలవణములు సోపు కోపు పిష్పర్లు మోడి వామము ధనియములు
వీటిని ఒక్కొక్కపలమును తెచ్చి మూర్చు చేసి నేతిసాత్ర లో పదహారు గోజాలుంచి
8 పలముల తైలము 8 పల గంజి వీటిని కలిపి ఒకతులముచొప్పున ప్రతిదినము తిని మంచి
నీళ్ళను గాని మద్యముగాని త్రాగవలయును. ఆమవాతము సర్వాంగవాతము ఏకాంగ
వాతము. మృగీగము మందాగ్ని దగ్ధ శ్వాస విషక్రమము పిచ్చి వాయువుపోట్లు
శూల ఈగోగములయందు ఇది యు త్తమము.

◀ ప్రసారిణీ సాధనము. ౨౯ ▶

శ్లో. ప్రసారిణ్యాథక క్వాథే ప్రస్థో గుడరసోనతి, పక్విః పం
చోషణరజః పాద స్స్య దామవాతహరః. 60.

ప్రసాదిణీ 64 పలముల తెచ్చి కషాయముచేసి యందు 16 పలముల బెల్లము ఉల్లిగడ్డలను చేర్చి పక్వముచేసి అందు సిప్పళ్లు మోడి చక్రము చిత్రమాలము శొంఠి వీటి మార్గమును కలిపి నేవించినచో ఆమహాతములు నశించును.

— ౧౦ రసోఽనుగ. ౧౦ —

శ్లో. బహుళాయాః సురాయాస్తు సుపక్వాయాః శితం ఘృతే,
తశోఽగ్నేన రసానంశు హశన్ధం కుట్టితం క్షీ పేత్ 61. పిప్పలీ పిప్పలీమూల
మజాజీ కుష్మచిత్రాకమ్, నాగరః మణిచం చన్యం చూర్ణితం చాక్షుసమ్మి
తమ్. 62. సప్తాక్షా శ్వరశః పేఘా వాతరోగామనాశినీ, క్రిమికుష్ఠక్ష
యానాహగుల్కర్యః క్షి హమేహనశ్. 63. అగ్నిసందీపనీ చైవ పాండు
రోగవినాశినీ.

కల్పము బానుగా నుడువఁజెట్టి 100 పలములు ఒక పాత్రములో వైచి అందర్థ
ప్రమాణము ఉల్లిగడ్డలను పోసి నించి కలుపవలయును. సిప్పట సిప్పళ్లు మోడి
జీలకఱ్ఱ కోళ్లు చిత్రమాలము శొంఠి మిరియములు చక్రము వీటిని పదిపదిమాప
ములయొత్తుచెచ్చి మార్చముచేసి కలిపి గుంబి విమరోజాలమునకిట్టుట ఈపేముల త్రాగ
వలయును. వాతరోగములు ఆగము క్రిమిరోగములు శుష్ణ క్షయ ఆనాహు గుల్కము
మూలనాగము పొడలు ప్రమేహము వీటిని నశింపఁజేయును. అగ్నిని దీపింపఁజేయును.
పాండురోగములను పోగొట్టును.

సిద్ధాంతి కల్పస్థం సునౌతం నిస్తుషం జలే. 64. మండసస్రం విని
క్షీప్య స్థాపయే ద్వివస్థితాయం, ధాన్యరాశే తతో దద్యాత్ సఃచూ
ర్ణ్య ఏలికాని చ. 65. అలంబుషా గోక్షరకం శితపుష్పి పుసర్నవే,
ప్రసాదిణీ వరుణత్వక్ శుంకీ మదన మేవ చ. 66. సమ్యక్కాకం తు
విజ్ఞాయ సిద్ధా తంకులమిక్రితా, మృస్తా సర్వి ప్తజలేన హింకుసైంధవ
సంయుతా. 67. ధక్షితా లవణోపేణా జయే దామం మహాజ్వరమ్, ఏక
జం ద్వంద్వజం సాధ్యం సాన్నిపాతిక మేవ చ. 68. కట్యూరువాత
మానాహ జానుజం త్రిక మాగణమ్, ఉదానర్తహరీ పేయా బలవర్ణా
గ్నికాదిణీ. 69.

నల్లఆనాలను 16 పలములు తెచ్చి పొట్టు తీసి కడిగి 16 పలముల మండములూ మూడుగుజ్జలు అన్నముతో నుంచి సిమ్మట పైకితీసి చూచి చూర్ణముచేసి బోడనరము పల్లెరు సోంపు లవంగపుపట్ట శొంఠి ప్రసాదీ ఉలిమిరి ఉమ్మెత్త వీటినిఁబక్కొక్కపలము చొప్పునఁ విసికొని ఇందు పక్వముచేసి పాకమును బాగుగాతెలిసికొని బియ్యమును చేర్చి సిద్ధముచేయవలయును. ఆపనూ నెతో సిద్ధముచేసిన ఇంగువ మైంధవలవణము నిందు కలిపి నేవించిన ఆమవాతములను జయించును. ఏకదోషజములు ద్విదోషజములు అసాధ్యములగు నన్ని పాతములు ఇట్టివగుజ్వరములు కటివాతాను వాతములు ఆనాహము మోకాళ్లవాతము కటిప్రాంతవాతము ఉదావర్తము పనెడి వీనిని పోగొట్టును. బలమును లేజమును అగ్నిని దీసింపచేయును.

❀ సిద్ధుల. ❀

శ్లో. త్వగాదిహీనాః సంశుష్కాః ప్రత్యగ్రా స్పృకులాదయః,
శ్లష్ణచూర్ణీకృతం తేసాం శీతే పలశతత్రయమ్. 70. శతేన కిట్టులలే
స్య వ్యోష రామత ధాన్యకైః, క్రమిష్ణుదీప్యక నిశా చవికా గృధ్రి
కార్ద్యకైః. 71. జీరకద్వయ వృశ్చీర సురసార్దక శిగురైః, నశమూ
లాత్తగుప్తాభ్యాం మార్కవై ర్లవణైః ప్రిభిః. 72. చూర్ణికైః పలికై స్సార్థ
మారనాశపరిష్కృతైః, విన్యసే త్సేహపాత్రే చ ధాన్యరాశౌ పున ర్విన్య
సేత్. 73. సప్తరాత్రా త్సముద్భృత్య పానభక్షణభోజనైః, సింహలేయం
ప్రయోక్తవ్యా సామే వాతే విశేషతః. 74. భగ్నరుగ్నాభ్యుపహతాః
కంపినః పీతసర్పిణాః, గృధ్రసీమగ్రిసాదగ చ శూలగుల్మోదరణి చ, చ
లీపలితఖాలిత్యం హత్వా స్యురమలేంద్రియాః. 75.

పొట్టులేని ఎండిన కోమలము కొత్తిదానినితెచ్చి చూర్ణముచేసి 300 పలములు తీసి చల్లని కషాయమును చేయవలయును. ఆపనూ నె 100 పలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇంగువ ధనియములు వాయువిడంగములు కొడి నెపాలవిత్తులు పనపు చెవ్యము మోడి అల్లము జీలకఱ్ఱ నల్ల జీలకఱ్ఱ తెల్లగజ్జెరు తులసి మునగ నశమూలము క్రొంచవిత్తనములు డరదగొండి పంచలవణములు వీటినిపలము చొప్పునఁ కలిపి చూర్ణము చేసి గంజిగో తడిపి చక్కనిపాత్రములూ నుంచి అన్నరాశిగో నుంచవలయును. ఏడురోజులయినపిమ్మటతీసి భక్షించుచుండవలయును. ఇయ్యగి సిద్ధులనునబడును. ఆమవాతము నందు భగ్నరుగ్నములగు వాతములయందునుహితకరము. మఱియును గృధ్రసీమందాగ్ని

శూలము ఉదారోగము శరీరము మడుతలుపడుట నెఱియుట తల బట్టగట్టుట మున్నగు వాటిని పోగొట్టి నిర్వశునియైనగా నొనర్చును.

— ఆమవాతమునకు ఆపథ్యములు. —

శ్లో. దధిమత్స్యగుడక్షీర పోతకీ మాపపిప్పకమ్, వర్జయే దామ వాతారో గుర్వభివ్యంశకారి చ. 79

పెఱుగు, చేపలు, బెల్లము, పాలు, పోతకీయనుకూర [అనగా బచ్చలి] మినపనున్న అనువీనినిన్నీ భారములును అభివ్యందమును పుట్టించు పదార్థములును వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రిదత్తయందు ఆమవాతాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౨౬. శూలాధికారము.

— శూలయందు పమనాద్యపాయములు. —

శ్లో. నమనం లంఘనం స్వేదః పాచనం ఫలవర్తయః, యోరచూర్ణాని గుడికాః శిస్యంతే శూలశాంతయే. 1. పుంసః శూలాభిపన్నస్య స్వేదపవ సుఖానవాః, పాయసైః కృశంతైః ప్రియైః స్నిగ్ధైర్వాపి సిఠో త్కృంతైః. 2. వాతాత్మకం హస్త్యచిరేణ శూలం, స్నేహేన యుక్తస్తు కలుఢాయాపః, సస్యేంద్రవోవ్యోమయతః సలానః సహింగుసౌవర్పలదాడిమాఢ్యః. 3. బలాపునర్నవైరండు బృహతీద్వయగోమృతైః, సహింగు లవణ పీతం సద్యోవతి రుజాసహమ్. 4. శూలీవిబంధకోఞ్చోద్భి గుణ్ణాభి శ్చుర్ణితాః పిబేత్, హింగుప్రతివిషా వ్యోమ చా సౌవర్పలాభయాః. 5. తుంబురూణ్యభియా హింగు పౌష్కరం లవణ త్రయమ్, పిబే ద్యవాంబునా వాతశూలగుల్మః తంత్రకే. 6. శ్యామా విడం శిగ్రుఫలాని పథ్యా, విశడ్ల కంపిల్లక మశ్వమూత్ర, కల్కం సమం మద్యయతం చ వీత్వా, శూలం నిహన్యా చనిలాత్మకం తు. 7.

వాంతి లంఘనము స్వేదవిధి పాచనము ఫలవర్తులు త్సారమూర్తములు గుటికలును, ఇవి యన్నియును శూలను పోగొట్టుటలో శ్రేష్ఠములు. శూలగలవానికి చెప్పుటను పుట్టించుట యుత్తమము. పాయసము పులగము సిండి సిండివంటలు వీటివలన శూల రోగములందు నుఖము కలుగును. వాతశూలలందు చమరు వేసిక ఉలవలయును ములో సైంధవలవణము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును కలిపికొని, లావణ్యము పక్షిమాంసపు యూషమునందు, ఇంగువ సౌవర్చలవణము దానిమ్మగింజలు కలిపికొని త్రాగినయెడల హితము కలుగును. ముల్లంగి శొంఠి ఆముదపువ్వు తనములు వానడు పల్లెరు వీటియూషమునందు, ఇంగువ సైంధవలవణములను కలిపికొని త్రాగిన వాతశూలలు శీఘ్రముగా హరించును. శూలరోగియును, బంధకోష్ఠముగలరోగియును, వేడినీళ్లతో ఇంగువ, ఆలివన, శొంఠి, మిరియములు, పిప్పళ్లు, వస, సౌవర్చలవణము, కగ్గక్కాయలు వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. ధనియములు కరక్కాయలు ఇంగువ పుష్కరమూలలు సైంధవలవణము సౌవర్చలవణము సముద్రలవణము వీటి చూర్ణమును, యవోదకముతో కలిపి త్రాగిన వాతశూలలు గుల్లములు అపశంత్రిములు నశించిపోవును. తెల్లతెగవ పేటుప్పు ముసలి వాయుపిడంగములు కంపిల్లపువ్వు పెన్నేలు వీటిని సమానభాగములను చేర్చి కల్కముచేసి, మద్యముతోచేర్చి త్రాగినచో వాతశూలలు నశించును.

—ॐ యామినీనుగా మండాద్యపానుములు. ౧౦—

శ్లో. యామినీ క్షుంగు సింధూత్థ త్సార సౌవర్చలూభయాః, సు రామండేన పాతవ్యాః వాతశూలనిష్కూదనాః. 8. విశ్వే మేగండజం మూలం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, హింగుసౌవర్చలోపేతం సద్య శ్శూలనివారణం. 9. హింగుపుష్కరమూలాభ్యాం హింగుసౌవర్చలేన వా, విశ్వైరండయవక్వాథః సద్యశ్శూలనివారణః. 10. తద్వస్త్రబు యవక్వాథో హింగుసౌవర్చలాన్వితిః, హిం గ్వస్తు కృష్ణా లవణం య మానీ త్సారాభయా సైంధవతుల్యభాగం. 11. చూర్ణం పిబే ద్వా రణమ డమిశ్రం శూలే ప్రవృద్ధే నిలజే శివాయ. 12.

వసపు, ఇంగువ, సైంధవలవణము, యవక్షారము, సజ్జత్సారము, సౌవర్చలవణము, కరక్కాయలు వీటిని పొడిచేసి మద్యముతో కూడ కలిపి త్రాగినచో వాతశూలములు నశించును. శొంఠి మిరియములు ఆముదపుగింజలు వీటిని కషాయముగాచేసి, ఇంగువ సౌవర్చలవణమును అందు వైచి త్రాగిన వాతశూలములు తక్షణమే నశించిపోవును.

ఇంగువ పుష్కరమాలములతోగాని, ఇంగువ సౌవర్చలవణములతోగాని, సిద్ధముచేసిన శొంఠి, యాముదపుకెల్లలక సాయము శూలము వెంటనే హరింపజేయును. ఏకండు యవల కసాయముతో ఇంగువ సౌవర్చలవణములను వైచికోని త్రాగినను సుఖమే యగును. ఇంగువ మాచిపత్రి పిప్పళ్లు ఉప్పు వాచుము కరక్కాయలు యవక్షారము వీటిని సమానభాగములగు చూర్ణము చేసి, వారుణీ మఱచుతోచేర్చి త్రాగినయెడల వృద్ధిపొందిన వాతశూలలు హరించి సుఖము కలుగును.

— ౧౦ సౌవర్చలానిగుటిక. ౧౦ —

శ్లో. సౌవర్చలాన్నికా జాటీ నురిచై ద్విగుణోత్తిరైః, మాత్రు లుంగరస్తైః పిష్ట్యా గుడికానిలసూలనుత్. 13. హింగ్వస్తువేతపవ్యోష యమాశిలవణత్రికైః, బీజపూరికపిష్టైః గుడికావాత శూలనుత్. 14. బీజపూరికమూలం చ సృజేన సూరాయశుక్, జయే ద్వాతథనం శూలం కర్షమేకేన్రమాణతః. 15. బిల్వమూలత్తైలై రిండం పిష్ట్యా చాన్లుతుసాంభవా, గుడికాంబ్రామయేనుస్థా శాశిశూలసానిశిం. 16. తిలై శ్చి గుడికాం కృత్వా భ్రూయే జ్వరరోపః, గుడికా శిమయ త్యేషా సూలం వైవాతిగుచ్ఛసా. 17. నాభిలేపా జ్వయే చూలం మదనో కాంజికాన్వితః, జీవన్తిమూల కల్కోవా స్తైలైః పార్శ్వ శూలనుత్. 18.

సౌవర్చలవణము 1 భాగము, కంఠపండు 2 భాగములు, జీలకఱ్ఱ 4 భాగములు, మిరియములు 8 భాగములు వీటిని మంచిపత్రిలనుతోనూ మాత్రలనుకట్టి నేవించిన వాతశూలములు నశించును. ఇంగువ ఆఱ్ఱవేతము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఓమము త్రిలవణములు వీటిని మంచికాయరసముతో నూరి మాత్రలనుచేసి యిచ్చిన వాత శూలములను హరించును. మంచికాయరసము నేతితో చేర్చికోని త్రాగిన సంవత్సరమునండి యుండిన వాతశూలములు నశించును. మారేడు తిలలు ఆముదపువ్వులను వీటిని పుల్లనిముసలగంజిలో కలిపి నూరి మాత్రలను చేసి వెచ్చజేసి చీటపైరుద్దినచో వాతశూలముల నశించును. తిలలను ఉండలను చేసి కడుపుపై నుంచిన మిక్కిలియును భయంకములగునాతిక గియ్యలనను నశించును. ఉష్ణత్వకాయము గంజిలోనూరి బొడ్డును పట్టువేసిన శూలము నశించును. సువర్ణమునుబాల బెఱుడుతో నైన కల్కము నందు తైలమునుకలిపి లేపనముచేసినను పార్శ్వశూలము నశించును.

❀ పితృశూలము గుడచికిత్స. ❀

శ్లో. గుడః శాలి ర్యవాః క్షీరం సర్పిః పానం విరేచనం, జాఁ
గలాని చ మాంసాని భేషజు పితృశూలినాం. 19. పైతృతే తు శూలే
వమనం పయోభీ ర్మైస్తథేక్షో స్పృహటాలనింబైః, శీతావగాహః పులి
నా స్సవాతా కాంస్యాదిపాత్రాణి జలప్లుతాని. 20. విరేచనం పితృ
హరం చ శస్త్రం రసాశ్చ శస్త్రాః శశలావకానాం, సంతర్పణం లాజమ
ధూపపన్నం యోగ్గా స్సుశీతామధుసంప్రయుక్తాః. 21. ఛద్వాః జ్వరే
పితృభవేషి శూలే, సుశీతే విదాహే త్వతిత్త్వి తేచ, యవస్య పేయాం
మధునా విమిశ్రాం, పిబే త్సుశీతాం మనుజ స్సుఖాన్. 22. ఛాత్రా
రసం విదార్యా వా త్రాయస్తీ గోస్తనాంబు వా, పిబే త్పిశ్చర్మరం స
ద్యః పితృశూలనిషాదనం. 23. శతావరీరసం క్షౌద్రయుతం ప్రాతః
పిబే న్నరః, దాహశూలోపశాస్త్ర్యర్థం సర్వపితృమయాపహం. 24.
బృహత్సోగోక్షురైరుడ కుశకాశేక్షురాలికాః, పీతాః పితృభవం శూలం
సద్యో హన్యుః సుదాహణం. 25.

బెల్లము పరిమియ్యము యవలు పాలు నేయి వీటినిత్రాగుట విరేచనమునకు తీసి
కొనుట అడవిజంతువుల మాంసమును తినుట ఇవియన్నియును, పితృశూలముల కుత్తము
ములగు నౌషధములు. పితృశూలమునందు పాలనిచ్చి వాంఠిచేయించుట చెఱుగుపాని
చేదుపార్శ్వ నిష్కపండ్లరసము వీటితోపమనములు చేయించి చల్లనీటితో చల్లుటయును,
నదీపులిసములపై గూలుచుండ బెట్టుటయును, చల్లనిగాలిని విసరుటయును, చల్లనీటి
తో పెట్టినకంచుపాత్రమును తగుల్చుటయును హితకరములు. విరేచనము పితృశూలము
లను హరించును. కుండేలు లావుక వీటిమాంసరసపానము తనము. కేలాలలో తేనెను
కలిపికోని తర్పణక్రియ చేయవలయును. ఛర్ది జ్వరము పితృశూలము వీటియందును,
విదాహమునందును యవలను కేయరగాచేసికొని తేనెనుకలిపికోని చల్లార్చికొని త్రాగిన
సుఖము నొందగలడు. ఉసిరికరసమును నేలగుమ్మదురసమునుగాని కలుకానుగురసము
గాని ద్రాక్షారసముగాని చక్కెరగలిపిత్రాగిన పితృశూలములను పోగొట్టును. పిల్లిపీచర
రసమును తేనెకలిపికోని ప్రాతఃకాలముననే లేచి దాహము శూల యడగుటకై త్రాగ
వలయును. వాకుడు పల్లెరు ఆముదము కుశలు చెఱుగు వీటిస్వరసమును నేవించిన పితృ
శూలలు నశించును.

శతావరీసంస్కృతోదకము. ౨౭

శ్లో. శతావరీ సయప్త్యాహ్వా వాట్యాల కుశ గోక్షురైః, శృత శీతం ఓబే త్తోయం సగుడక్షాద్రశర్కరం. 26. పితృస్మగ్వాతశూల ఘ్నం సద్యో దాహజ్వరాపహమ్, త్రిఫలా నింబయప్త్యాహ్వా కటుకా రగ్వథైః శృతమ్. 27. వాయయే స్వధుసంష్టిశ్రం దాహశూలోపశా న్తయే, శైల మేరండజం వాపి మధుకక్వాథసంయుతమ్. 28. శూలం పితృద్భవం హన్యా ద్గుల్మం వైత్తిక మేవ చ, త్రిఫలారగ్వథం క్వాథం సత్క్షాద్రం శర్కరాన్వితమ్. 29. వాయయే ద్రక్షపిత్తిఘ్నం దాహశూ లనివారిణమ్, ప్రలిహ్య త్పిత్తశూలఘ్నం ధాత్రిచూర్ణం సమాక్షీ కమ్. 30.

పిల్లిపిచ్చర యప్తిమధుకము మత్తువపులగము కుశలు పల్లెరు వీటికషాయముతో బెల్లమును లేనెను కంచచక్కెరను కలిపికొని త్రాగినయెడల రక్తపిత్తియు దాహము శూ ల దాహజ్వరము శీఘ్రముగా నశించును. త్రిఫలములు ని బను యప్తిమధుకము కటుక గోహిణి అష్టవేతసము వీటికషాయములో లేనెను వైచికొని త్రాగిన దాహసహితముల గు శూలమును శాంతించును. లేనిచో అమడములో యప్తిమధుకపు కషాయమును వై చిక త్రాగిన పిత్తిశూలము పిత్తిగుల్మముల నశింపింపును. త్రిఫలములు అష్టవేతసము వీటి కషాయములో లేనెను కంచచక్కెరను కలిపిత్రాగిన రక్తపిత్తియు దాహము శూలము న శించును. ఊసిరిచూర్ణములో లేనెనుకలిపి నేవించిన పిత్తిశూలము హరించును.

శ్లేష్మాధిక్యమునకు ఛర్దనాదులు. ౨౮

శ్లో. శ్లేష్మాధి కే చర్దన లంఘనాని శిరోవిరేకం మధుసకేధుపానం, మధూని గోధూమ యవా నరిష్టాన్ నేవేత రూక్షా న్కటుకాం శ్చస ర్వాన్. 31. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్య చిత్రిక నాగరైః, యవాగూ ర్ద్దీపనీయా స్యా చ్చూలఘ్నీ తోయసాధితా. 32. అవణాత్రయపంయుక్తం పంచకోలం సరామరమ్, సుఖోష్ణే నాంబునా వీతం కఫశూలవినాశ నమ్. 33. బిల్వమూల మత్తైరండం చిత్రికం విశ్వభేషజమ్, హింగు సైంధవసంయుక్తం సద్య శ్శూలనివారిణమ్. 34.

కఫాధిక్యముగల శూలగోగమునందు వఘనము లంఘనము శిరోవిరేకము కిల్లు లేనె త్రాగుట, గోధుమలు యవలు అరిష్టములు వీటినన్నిటిని, రూక్షములు కటుకములు

నగు పదార్థములను నేవించుట వీనిని చేయవలయును. పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్త్రమాలము శొంతి వీటితో చేసినగుడిము (గుడాయణియనునది) దిహమునులయినది. శూలలు నశించును. దీనిని నీటిలో నానవేయవలయును. సైంధవలవణము రున్నగు లవణాత్మయము పిష్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్త్రమాలము శొంతి ఇంగువ వీటిచూర్మమును వెచ్చజేసి గోరువెచ్చునినీళ్లతో త్రాగిన కిశశూలములు నశించును. మారేచచెక్క ఆముదపుగింజలు చిత్త్రమాలము శొంతి ఇంగువ సైంధవలవణము ఇవియును తత్కైలముః శూలలను నశింపజేయును.

శూలావపానమునకు ముసానుల. ౨౭

శ్లో. ముస్తా వచాం తిక్తకరోహణోచ తిక్తాభ మూర్ధా నిర్దహనీం
చ తుల్యామ్, పిబేత్తు గోమూత్రయుతాం క్షిప్తోత్తే తే తిక్తామ
స్యచ పాచనార్థమ్. 35. చుచ్యాబ్జగ్నస్థయాతిక్తా చూర్ణం గోమూ
త్రసుంయుతమ్, సత్కారం వా పిబేత్కావ్యసం బిల్వదేః కిశశూల
నుత్. 36. మాంసులుగరినా మపి శిగ్రుర్విష్ణు స్థానాది, సత్కారో
మధునా పీతః పార్శ్వహృద్వస్తిసూలనుత్. 37. అమశు లే క్రయా
కార్య కశశూలవినాశిని, సేవ్య మామహారిం సర్వం యదన్నిబలవృ
నమ్. 38. సహింగుతుంబువ్యోష యమానీ చ తిక్తాభయాని, సత్కార
లవణా శూచ్యర్థం పిబేత్కావ్యే స్సుఖాంబునా. 39. పిల్వాత్రానీలశూల
ఘ్నం పాచనం వహ్నిదీపనమ్, చిత్రికం గ్రంథికైరండ హిరణ్మధాస్యం
జలైః శృతం. 40. శూలంనాహవిబంధేషు సహింగు బిడదాడిమం,
దీప్యకం సైంధవం పథ్యా నాగరం చ చతుఃసమం. 41. భృశం శూ
లం జయ శ్యాశు మందస్యాగ్నే శ్చ దీపనం, సమాక్షికం బృహశ్యాది
పిబేత్పిత్తానిలాత్త కే. 42. వ్యామిశ్రం వా పిథిం కుర్యా చూర్ణే పిత్తా
నిలాత్త కే, పిత్తిజేకఫజే వాపి యాక్రియా కథిశా స్పృశక. 43. ఏకే
కృత్యప్రయుంజితే తాం క్రియాం కఫపిత్తజే, టోల త్రిఫలారిష్ట కావ్యథం
మధుయుతం పిబేత్. 44. పిత్తిశైలజ్వర చ్చర్షదాహశూలోపకాస్తయే,
రసానం మధుసంఘ్నం పిబేత్కావ్యే ప్రకాంక్షిత. 45. హతిశ్లేష్మభ
వం శూలం నిహన్తుం వహ్నిదీపనం.

తొంగముల్లు వన కటుకగోహిణి కక్కాయలు నల్లజీడివిత్తులు వీటిని
 కమభాగములను గోమూత్రములో నూరికొని త్రాగిన కఫకూలయందును ఆను
 ము నక్కము అగుటయందును హితకరము అగును. వన కక్కాయుల్లు చిత్రి
 మాలము కటుకగోహిణి పీటిమార్గములో గోమూత్రమును కలిపికొని త్రాగినను బి
 ల్వాదిగణపు బొప్పధనుల కషాయములో యవక్షారమును కలిపికొని త్రాగినను కఫశూ
 లములు నశించును. మాచిపత్రిక సులలోగాని సునకషాయములోగాని యవక్షారము
 నుకటి తేనెనున్న త్రాగిన పార్శ్వగూలులు పృష్ఠాగూలులు వస్త్రగూలులు నశించును.
 అమశాలన కఫకూలనాశములగు పద్మాములనే ఈయవాయును. అమశును హ
 రించునట్టి అగ్నిని దీపి వంశేయనట్టి క్రియలను పూర్ణముగా నేవింపవలయును. ఇంగువ
 ధనియములు శొంఠి మిరియములు నిప్పుగ్ల సమము చిత్రిమాలము కరక్కాయలు య
 వక్షారము వైంధవలకణము వీరచూర్ణమును వేడినీళ్లతో స్త్రావననేలేచి త్రాగవలయును.
 ఇయ్యది వాతగూ లను హరించును. చిత్రిమాలము మోడినిప్పుగ్లు ఆముదము శొంఠి
 ధనియములు వీరకషాయమును కాచిజంతుల ఇంగువ వైంధవలకణముదానిమివిత్రనములు
 వేసి త్రాగినములలు అనాహారమునవించును. ఇంగువబు నులయంద సింహకము. కొడిసె
 పం పిల్లలు వైంధవలకణము కరక్కాయలు శొంఠి వీటిని సమాన భాగములను గాతీసికొని
 వేనించినబలనుగుణము శీఘ్రము గా నశించిజగ్ని చేరించును. పైవాతపుకూలయందు
 బృహత్త్యాగి గణింపనము లో తేనె గలిపి నేరంపవలయును. పంచసౌర్ధ గ్రహలములు
 వేప వీటిని సాయమునందు. తేనెను కలిపి త్రాగి పిల్లలకనులు జ్వరము ఛర్ది దాహ
 ము ను ను నశించును. ఉల్లగ్లను తేనెతో నేవించిన వాతపుకూలులనశి చి అగ్నిదీప
 కమలము.

— బృహత్విశ్వదిహ్యము. —

శ్లో. విశ్వేంద్రబూతి దశమూల యవాభసా తు, ద్విత్వార హి
 గు లకాత్రయ పుష్కరాణామ్, చూర్ణం విబేధ్యకయ పార్శ్వకటి
 గ్రహణమ్, పుష్కరి చూర్ణం సుజ్వరిగుల్మసూత్రే. 46. క్వాఢేన చూర్ణ
 పాను య త్రిత్ర క్వాసప్రభాసతా, ప్రవర్తితే న తే వాత్ర చూర్ణా
 పేక్షీ చ గుర్దశిని. 47.

శొంఠి అపిచిపుగింబులు దశమూలములు యవలు వీటి కషాయములో యవక్షా
 రము నజ్జక్షారము ఇంగువ వైంధవలకణము సౌవర్చలకణము సాయుద్రలవణము పుష్కర
 మాలము వీటిచూర్ణమును కలిపి త్రాగిన పృథుయము పార్శ్వము కటిగ్రహము అమము

జీర్ణశోశము బుజము మున్నగువానియందుగల రోగములను గుల్మములను శూలములును నశించును. కషాయముతోచూర్ణమును నేవించునప్పుడు కషాయము ముఖ్యము. కావున చూర్ణపేక్షగలచో నాబుద్ధవద్రవ్యములు నిందు ప్రవర్తించును.

—ॐ రుచకాదులు. ౦—

శ్లో. చూర్ణం సమం రుచకహింగు మహాషధానాం, శుంథ్యం బునా కఫసమీరణ సంభవాను, హృత్పార్శ్వపుష్ట జఠరాద్రి విషూచికాసు, పేయం తథా యవరసేన తు విడ్విబంధే. 49. సమం శుంథ్యం బు నేత్యేవం యోజనా క్రియతే బుధైః, తేనాల్పమాన మేవాత్ర హింగు సంపరిదీయతే. 50.

సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని సమానభాగములను చూర్ణము చేసి శాంతినీళ్లతో కఫవాతపుబాధలయందు త్రాగవలయును. ఇయ్యది హృదయము పార్శ్వము పుష్టము క్షీణీకూలము విషూచికలను పోగొట్టును. మలబద్ధమునందును పని చేయును. అప్పుడు యవలరసముతో దివిని తీసికొనవలెను.

—ॐ హింగూదిచూర్ణము. ౦—

శ్లో. హింగు సౌవర్చలంపథ్యాబిడ సైంధవ తుంబురు, సాష్కరం చ పిబేచ్ఛూర్ణం దశమూలయవాంభసా. 51. పార్శ్వహృత్కటిస్థాం స శూలే తంత్రాపతానకే, శోధే శ్లేష్మామనేకేచ కర్ణరోగేచ శస్యతే. 52. ఏరండబిల్వ బృహతీ ద్వయనూతులుంగ, పాషాణభి త్రికటు మూల కృత్కషాయః, సక్షౌరహింగులవణోరుజు తైలమిశ్రః, శ్రోణ్యంనమేధ్ర హృదయ స్తసరుక్షు పేయః. 53.

ఇంగువ సౌవర్చలవణము కరక్కాయలు అంటుప్పు సైంధవలవణము ధనియములు పుష్కరమూలము వీటిచూర్ణమును దశమూలకషాయముతో త్రాగిన పార్శ్వపుకూలలు హృచ్ఛలములు కటికూలములు పుష్టకూలములు అంశకూలములు అపశంత్రము అపతానకము వాపు కఫప్రసేకము కర్ణరోగము వీటియందు శ్రేష్ఠమగు గుణమునిచ్చును. అముదపుగింజలు మారేడు వామడు పెద్దములక చిన్నములక మాచిపత్రి నాభిశాంతి మిరియములు పిప్పళ్లు మునగ వీటికషాయములో యశ్శూరము సైంధవలవణము ఏరండ తైలముకలిపిత్రాగిన కటిక దేశము మెడ లింగము హృదయము స్తనములు వీటియందైన శూలమునందు త్రాగుట యోగ్యము.

❧ ద్వితీయపాంగుమాన్దము. ❧

శ్లో. పాంగు త్రికటుకం కుస్థం యవక్షారోథ సైంధవం, మా
తులుంగరినాపేతం స్త్రీహాశూలాపహం రజః. 54. దగ్ధ మనిర్గతధూ
మం నృగశృంగం గోఘృతేన సహ వీతమ్, హృదయనితః బజశూలం
హరతి శిఖి దారునివహ మివ. 55. క్రిమిః పుచూర్ణం లీఢం స్వరసేన
తేనంగ నేనస్య, క్షిప్యత్యచిరాన్నియతం లేహాఽజీర్ణోద్భవం శూల
మ్. 56. విదారీదాడిమరసః సవ్యోపలవణాన్వితః, క్షౌద్ర యక్తో జయ
త్యాశు శూలం దోషత్రయోద్భవమ్. 57.

ఇంగున శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కోళ్లు యవక్షారము సైంధవలవణము వీటి
లో మాచిపత్రిరసమును చేర్చుకొని నేవించిన స్త్రీహామ శూలమునశించును. లేడికోమ్మలను
పొగి రానీయకుండ కాల్చి ఆర్ధస్థును ఆవునేతితో త్రాగవలయును. హృదయము పిటుద
లు వీటిలోని శూలల నిని హరించును. అవిసెఆకురసములు వాయువిదంగముల చూర్ణ
మున కలిసి నేంపవలయును. ఈలేహము శీఘ్రముగా ఆజీర్ణ జములగు శూలలను నశిం
పజేయును. నేలగుమ్మడు దానివ్వు వీటిరసములో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవ
లవణము కీడిచూర్ణమును కలిసి లేనెను వైచిత్ర్యానచో త్రివిధములుగా హరించును.

❧ ఏకండద్వాదశకము. ❧

శ్లో. ఏకండఫలమూలాని బృహతీద్వయగోక్షురమ్, వర్జిన్యః
సహదేవీప సింహపుచ్ఛీక్షుగలికా. 58. తుల్యై ర్దేజైః శృతం తో
యం యవక్షారయుతం పిబేత్, పృథగ్దోషభవం శూలం మాన్యా త్పర్య
భవం తథా. 59.

ఆముదపుకాయలు బీళ్లు వాకుడు పల్లెరు కోలపొన్న ముయ్యాకుపొన్న సహదే
వాకు మున్నగువానిని సమానభాగములుగా కషాయము చేసి యవక్షారమును కీడి
సమస్తశూలమును నశించును.

❧ గోమాత్రమండూరము. ❧

శ్లో. గోమూత్రసిద్ధం మండూరం త్రిఫలాచూర్ణసంయుతం, వి
లిహ స్తథుసర్పిర్భాస్యం శూలం హన్తి త్రిదోషజమ్. 60. శంఖచూర్ణం
సలవణం సహింగువ్యోష సంయుతమ్, ఉష్ణోదకేన తిప్తీతం శూలం హ
న్తి త్రిదోషజమ్. 61. తీక్ష్ణాయశ్శూర్ణసంయుక్తం త్రిఫలాచూర్ణ ముత్త
మమ్, ప్రయోజ్యం మధుసర్పిర్భాస్యం సర్వ శూలనివారణమ్. 62. మూ

త్రాస్తాః పాచితాం శుద్ధాం లోహచూర్ణసమన్వితాం, సగుడా మభ
యామద్యా త్సర్వశూలప్ర శాంతయే. 63.

గోమూత్రములూ మండూరమును శుద్ధిచేసి త్రిఫలములచూర్ణమును కలిపి లేనె
నేయి చేర్చి నేవించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును. శంఖచూర్ణము సైంధవ
లవణము ఇంగువ శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన
త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును. అయఃకాంతచూర్ణమును త్రిఫలములచూర్ణమును
లేనెతో నేటితో రంగరించి నాకిగ అన్నివిధములగు శూలలునశించును. కరకాయలు
ఆప్రమాత్రముతో వండి శుద్ధిచేసి మండూరము బెల్లము కలిపి నేవించిన అన్నిశూల
లును నశించును.

❧ దాధిక ఘృతము. ౭౦ ❧

శ్లో. సింహానాగరం బిల్వం కారవే చన్ద్రచిత్ర కమ్, హింగు దా
డిమ వృక్షాన్లు వచా క్షౌరాన్లువేతనమ్ 64. వర్షాభూ కృష్ణలవణ మజా
జీ బీజపూరకమ్, దధి త్రిగుణితం సర్పి స్తత్స్నిధౌ దాధికం స్మృతమ్. 65.
గుల్మగ్నః స్త్రీహవ్యాత్సర్వశూలయోని రుజాపహుః. 65. దోషసంశ
యనం శ్రేష్ఠం దాధికం పరమం స్మృతం. 66.

పిప్పళ్లు శొంఠి మారేడు నల్లజీలకఱ్ఱ చవ్యము చిత్రమాలము ఇంగువ దానిన్న
చింతపండు వస ఆమ్లవేతము శొంఠి సౌవర్చలవణము జీలకఱ్ఱ మాచికాయ కీటికల్గ
మును పుల్లనిపెలుగుతో నేలిన సిస్థముచేసి నేవించిన గుల్మము మూలగోగము స్త్రీహ
పార్శ్వపునోప్పి యోనిబాధ మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

❧ ధూపాదులు. ౭౧ ❧

శ్లో. కంబలావృతగాత్రస్య ప్రాణాయామం ప్ర కుర్వతః, కటుతై
లాక్తసక్తానాం ధూపః శూలసారః పరః. 67. వ్యాయామం మైథునం
మద్యం లవణం కటువైదలం, వేగరోధం శుచం క్రోధం వర్జయే చ్ఛు
లవాన్మరః. 68.

కంబడి కప్పకొన్నవానికి, ప్రాణాయామము చేయువానికి కటుతైలములతో
తడిపిన సత్తువులను ధూపము నైచినచో శూలలు నశించును. గాఢాయామము మైథునము
కల్లు ఉప్పు చేదు వెదుగుబియ్యపు అన్నము మలమూత్రవేగరోధము దుఃఖము కోపము
వీటిని శూలగోగి వదలొప్పట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూలగోగ ధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౭. పరిణామశూలాలాధికారము.

— పరిణామశూలాల వివరములు. —

శ్లో. నమసా తిక్తమఘైర్వరేణ శాచపి శస్యతే, వస్తయ శ్చ హితాః శూలే పరిణామసముద్భవే. 1. విషంగతండులవ్యోమం త్రివృద్ధస్తీ సచిత్రకం, సర్వా జ్యేతాసా సంస్కృత్య సూక్ష్మచూర్ణాని కారయేత్. 2. గుడిస మోదకం కృత్వా భక్షయే త్వాతి రుత్థితః, ఉష్ణోదకానుపానం తు దద్యా దగ్నివిన్ధనం. ౩. జయే త్ప్రదోషసం శూలం పరిణామసముద్భవం.

చేదు తీపి రసములతో వారి చేయించుటయును, రేచనమును వస్త్రీర్థలను చేయించుటయును, పరిణామశూలాలను పితములు. వాయువిదగధపుపిత్తములను శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు తెల్లతెగడ దంతిచెక్క చిత్రములను నీటిని చూర్ణము చేసి బెల్లముతో ఉండలను చేసి స్రాగ్గుల లేచి వేడినీళ్లతో నేవించిన పరిణామశూలాలను త్రిదోషజములగు శూలాలను పోగొట్టును.

— నాగరకాది కల్కము. —

శ్లో. నాగరతిలగుఢకల్కం యసా సంసాధ్య యః పుమానద్యాత్, ఉగ్రం పరిణతిహూలం తస్మాజ్జేతి త్రిసప్తరాత్రేణ. 4. శంబూకజం భస్మవీతం జలేనోష్ణేన తిత్తిణాత్, పక్షిసం వినిహస్త్యే త చూర్ణం షిష్టు రివాసురాన్. 5. అక్షధాత్ర్యభయా కృష్ణా చూర్ణం మధుయుతం లిహేత్, నధ్నా లూనస రేణాద్యా త్పిత్తీయవశిక్తుకాన్. 6. అచిరాస్తుచ్యతే శూలా న్నరోఽను పువర్తనాత్, తిలనాగరపథ్యానాం భాగం శంబూకభస్మనాం. 7. ద్విభాగం గుడసంయుక్తం గుడింకృత్వా ఽక్షభాగికాం, శీతాంబుపానాం పూర్వాష్ణా భక్షయేత్తీ రభోజసః. 8. నాయాపేరసకం వీత్వా సరో ముచ్చేతి దుర్జయాత్, పరిణామసముత్థా చ్చ శూలా చ్చిరభవా దపి. 9. శంబూకం త్రూషణం చైవ పుచైవ లవణాని చ, సమాంశం గుడికాం కృత్వా కలంబకరసేన వా. 10. స్రాత

రోజ్జనకాలే వా భక్షయేత్తు యథాకాలం, శూలా ద్విముచ్యతేజంతుః సహసా పరిణామజాత్. 11. యఃపిబతి సప్తరాత్రం సక్తా నేతా న్కలాయయాషేణ, సజయతి పరిణామరుజం చిరజా మపి కిముత నూతనజాం. 12.

శొంఠి తిలలు బెల్లము వీటికల్గమును, పాలతో సిద్ధముచేసి తినిన భయంకర ములగు పరిణామశూలలైనను 21 గోజాలలో నశించును. శంఖభస్మమును వేడినీళ్లతో త్రాగిన శీఘ్రముగా పరిణామశూలలు హరించును. నేయి లేకుండ పెయ్యగుతో యవల సత్తువును తినవలయును. త్రిఫలములచూర్ణమును తేనెతో తినవలెను. తిలలు శొంఠి కరక్కాయలు 1 భాగము, శంఖభస్మము 2 భాగములు వీటిలో బెల్లమును వైచి ఒక్కొక్కతూనుచు మూత్రలను కట్టి చల్లనినీటితో వీటిని మధ్యాహ్నమునకు లోపల తిని పాలయన్నమును భుజింపవలయును. సాయంకాలమునకు రసకముత్రాగిన భయంకరమైన పురాణపరిణామశూలలైనను నశించును. శంఖము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని సమముగా చేర్చి నూరి మూత్రముగా చేసికొని గాని తీగెబచ్చలిరసముతో మూత్రముగాగట్టిగాని ప్రాతఃకాలపు భోజనమునందు బోలు సుసారముగా తినిన పరిణామశూలముండి ముక్తుడగును. లంకలగంజితో న్నవ్వును విడురోజులుత్రాగిన పురాణములగు పరిణామశూలలే నశించుచుండినవనిచూచుకొంతగల్గిన శూలలు తొలగుటకు సందియమే లేదు.

❖ లోహచూర్ణాది ప్రయోగములు. ❖

శ్లో. లోహచూర్ణం పరాయుక్తం విలీఢం మధుసర్పశా, పరిణామశూలం శినుయేత్తలం వా ప్రయోజితం. 13. కృష్ణాభయాలోహచూర్ణం గుడేన సహ భక్షయేత్, పక్తిశూలం నిహస్తేభ్యత జ్వర రాణ్యగ్నిమందతాం. 14. ఆమవాతవికారాంశ్చ స్థాల్పం చైవాపకర్షతి, పథ్యాలోహరజః శుంఠీ చూర్ణం మాక్షికసర్పిశా, పరిణామరుజం హన్తి వాతపిత్తకఫాత్తికాం. 15.

లోహచూర్ణము త్రిఫలములు వీటియందు తేనెను నేతిని కలిపికొని తినిన ముందురమును తినినను పరిణామశూలలు శాంతించును, పిప్పళ్లు కరక్కాయలు లోహచూర్ణము వీటిలో బెల్లమును వేసికొని తినిన పరిణామశూలలు హరించును. అగ్ని దిపించును. ఆమవాతవికారములు తొలగును. కరక్కాయలు ముందురము శొంఠి చూర్ణము వీటిని నేటిలో కలిపి తినిన వాతపిత్తకఫజములగు పరిణామశూలలు నివర్తించును.

— సామద్రాద్యచూర్ణము. —

శ్లో. సామద్రం సైంధవం ట్టారో రుచకం రౌమకం బిడం,
దస్తీలోహరజః కిట్టం త్రివృ చూర్ణరణం సమం. 16. దధిగోమూత్రప
యసా మందపావకపాచితం, తద్యథాగ్ని బలం చూర్ణం పిబే దుష్టేన
వారిణా. 17. జీర్ణేజీర్ణే తు భుంజిత మాంసాది ఘృతసాధితం, నాభిశూ
లం యక్ష్మచూర్ణం గుల్మప్లీహాకృతం చ యత్. 18. విద్రధ్యష్టలికాం
హంతి కఫవాతోద్భవాం తథా, శూలానా మపి సర్వేషా మౌషధం
నాస్తి తత్పరం, పరిణామసముత్థస్య విశేషేణ సైక్య స్తతం. 19.

సామద్రాలవణము మున్నగు పంచవణములు వంటి లోహచూర్ణము తెల్ల
తెగడ అడవికింద వీటిని సమానభాగములనుతెచ్చి, పెలుగు గోమూత్రము పాలు
పిటితో పన్ననిసెగపై పక్వము చేసి అగ్నిబలము ననుసరించి ఆచూర్ణమును వేడినీళ్ల
తో త్రాగవలయును. జీర్ణించిన పిచ్చుట నేతితో పోల్చిన మాంససారమును భక్షింపవల
యును. ఇయ్యది నాభిశూలము యక్ష్మచూర్ణము గుల్మము ప్లీహము విద్రధి అష్టిలికా
గ గుల్మ కిఫశూల వాతశూలము పోగొట్టుటకు సాటిలేని దివ్యమగు ఔషధము. అన్ని
విధములగు శూలలకు నింతకంటె మంచిమందు లేదు. ఇయ్యది పరిణామశూలలకు
విశేషముగా పోగొట్టును.

— సప్తామృతతైలము. —

శ్లో. నారికేళం సతాయం చ లవణేన సప్రసూరితం, విషక్వ మ
గ్నినా సమ్యక్ క్షరిణామదశూలనుత్. 20. వాతికం వై త్రికించై వ శ్లేష్మికం సా
న్నిపాతికం, మధుకం త్రిఫలాచూర్ణమయోరజఃసమం లిహక్. 21. మ
ధుసర్పిర్యుతం సమ్యక్ గవ్యం క్షీరం పిబే దను, ఛర్దికి సతిమిరా. శూలం
మన్లుపిత్తం జ్వరం క్షమం. 22. ఆనాహం మూత్రబంధం చ శోధం
చైవనిహన్తి సః.

కొబ్బరికాయలో నీళ్లలో సైంధవలవణమువైచి మూసి నిప్పుపై కాచి పక్వము
చేసి సేవించిన పరిణామశూలు నశించును. వాతికత్రికిఫలన్నిపాతములైన నగు
పరిణామశూలల నియ్యది పోగొట్టును. యష్టిమధుకము త్రిఫలములచూర్ణము లోహ
చూర్ణము సమానభాగములుగా గ్రహించి తేనెను నేలిన కలిపి సేవించుచు ఆపువాల
ను త్రాగవలయును. చర్ది తిమ్మిర శూలము ఆమ్లపిత్తము జ్వరము గ్లాని ఆనాహము మూ
త్రబంధము వాపు మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

—౧౭ గుడపిప్పలీఘృతము. ౧౭—

శ్లో. సవిప్పలీగుడం సర్పిః కచేత్ ఊర చతుర్గుణే. 23. వినిహ
న్త్యమపి త్తం చ శూలం చ పరిణామజం,

పిప్పళ్లు బెల్లము నెయ్యి వీటిని నాలుగు గట్లపాలతో పక్వము చేసి నేవించిన అద్ద
పిత్తము పరిణామశూలము నశించును.

—౧౮ సిప్పలీఘృతము. ౧౮—

శ్లో. క్యాథేన కిల్కేన చ పిప్పలీనాం, సిద్ధం ఫృతా మాక్షిక
సంప్రయుక్తం, ఊరన్నవస్యేన నిహాన్త్యవశ్యే శూలం ప్రవృద్ధం
పరిణామసంజ్ఞం. 24.

పిప్పళ్లక పాయసుకల్కములతో నేటిని సిద్ధము చేసి తేనెను పక్షికాని త్రాగుచు
పాలయన్నమును తినవలయును. ఇయ్యిన పెచ్చు పెట్టిగిన పరిణామశూల నైవహించును.

—౧౯ కోలాదిమండూరము. ౧౯—

శ్లో. కోలాగ్రంధిక శ్రింగ బేరీ చపలా త్కారై స్సము చూర్తి
తమ్, మండూరం సురబీజలేప్తగుణితే పక్వాశా సాంద్రీకృతమ్. 25.
తిం ఖాదే దశనాదిమధ్యవిరతో ప్రాయేణ మగ్ధాస్సభుక్, జీతుం వాచి
కఫామయా త్పరిణితో శూలం చ శూలాని చ. 26.

చవ్యము మోడి గంధకము అల్లము పిప్పళ్లు యవక్షారము వీటిని సమానభాగ
ములనుగ చూర్ణము చేసి మండూరమును ఎనిమిది గట్ల గోమూత్రములతో పక్వము చేసికలిపి
గట్టిగామాత్ర చేయవలయును. దీనిని భోజనమధ్యమునందు తిని పాలను త్రాగిన వాచి
కఫములవల్లనైన పరిణామశూలలగ్నిటిని పాలించును.

—౨౦ భేమవటకమండూరము. ౨౦—

శ్లో. కోలాగ్రంధిక సహితైర్విశ్వోష్ణపథమాగధీయవత్కారైః, ప్రస్థ
మయోరజసామపి పలికాంతై శ్చూర్ణితై ర్క్లైశ్చైః. 27. అష్టగుణమూ
త్రయుక్తం క్రమపాకా త్ప్రిండితాం నయే శ్శర్వం, కోలప్రమాణా
గుటికాస్తీన్ర భోజ్యా దిగుధ్యవిరతో చ. 28. ఉసర్పిర్యుష్పయో
మాంసై రిశ్న స్సరో నివారయతి, అన్నవివర్జిత మంతే గుల్మం స్తీహో
గ్నిసాదాం శ్చ. 29.

చవ్యము మోడి శొంతి పిష్పర్థ యవత్కారము ఇవి ఒక్కొక్కపలమును మం
డూరము 16 పలములును నాలుగుగట్ల గోమూత్రములో కలిపి క్రమముగా పక్వము
చేసి గట్టిపడిన పిష్టుడు మాత్రలను కట్టవలయును. పిష్టుడు వీనిని భోజనమున మొదలను
నడుమును చివరిలను మూడుమాత్రలచో, తీసికొనవలయును. రసము నేను యూషము
పాలు మాంసము వీటిని భుజించుచున్న ఆస్పదీచక్షునము గుత్తము ప్లేహగోగము మందా
గ్ని వీటిని తొలగించును.

—ॐ క్షీరమం సూరియ. ౧౯—

శ్లో. లోహకట్టలూ న్యష్టా గోమూత్రాద్ధాథకే పచేత్, క్షీర
ప్రసేన తత్సేదం పక్తిశ్శాలకారగ నృణామ్. 30.

మండూరము రిపలములు అగ్ధాథకపు గోమూత్రములో పక్వముచేసి 16పల
ముల పాలలో నిష్కముచేసి నేపించిన పాణామకూలలను హరించును.

—ॐ చవికాని మండూరము. ౨౦—

శ్లో. లోహకట్టలూ న్యష్టా గోమూత్రేష్టగుణే పచేత్, చవికా
నాగర తూరి పిష్పలేమూలపిష్పలేః. 31. సంఘాత్య సిక్షిపే తస్మి
స్పృహంశాః సాంధ్రతాం గతే, గుడికాః కల్కయే త్తేన పక్తిశ్శాల
నివారణేః. 32.

మండూరము రిపలములును నిలిమిగి కట్టగోమూత్రములో పక్వము చేసి, చవ్య
ము శొంతి యవత్కారము మోడి పిష్పర్థు నీరద్యోగమును ఒక్కొక్కపలము కలిపి
గట్టిపడిన పిష్టుడు నేపించిన పాణామకూలలు హరించును.

—ॐ శతావరీమం సూరియ. ౨౧—

శ్లో. మండూరం శోధితం పత్రం లోహజాం వా గుడేన తు,
భక్షయే స్తుచ్యకేశూలా త్పరిణామసమద్భవాత్. 33. సంశోధ్యం
చూర్ణితం స్పృశ్వా మండూరస్య పలాష్టకమ్, శణావరీరస స్యాష్టాదన్న
స్తు నియంస స్తథా. 34. పలా న్యాదాయ చత్వారి తథా గచ్యస్య
సప్తపక్ష, విపచే త్స్వి మైకథ్యం యావత్ప్రసక్త్య మాగతం. 35. సిద్ధం
తు భక్షయే స్తుధ్యే భోజన స్యాగ్రతోపి వా, వాతాత్తకం పిత్తభవం
శూలం చ పరిణామజం. 36. నిహన్త్యేన హి యోగోయం మండూ
రస్య న సంశయః.

శుద్ధిచేసిన మండూరమును బెల్లముతోతనిన పరిణామశూలము హరించును. శుద్ధిచేసిన మండూరము 8పలములు పిల్లిపీచరగసము 8పలములు పెఱుగు పాలు 32పలముల చొ॥ ఆపునెయ్యి 4 పలములును కలిపి పక్వముచేసి మాత్రలను ిట్టి భోజనము ముందట ను నడుమను భుజించినచో వాత పిత్త పరిణామజనితగులగు శూలము హరించును.

❧ తామమండూరము. ❧

శ్లో. విడంగం చిత్రకం చవ్యం త్రిఫలా త్రూషణాని చ. 37. నవ భాగాని చైతాని లోహాకిట్టసమాసి చ, గోమూత్రం ద్విగుణం దత్వా మూత్రాధిక గుడాన్వితం. 38. శనై ర్నైర్దవ్యగ్నినా పక్వా సుసిద్ధం పిండతాం గతం, స్నిగ్ధే భాండే వినిక్షిప్య భక్షయే త్కోల మాత్రయా. 39. ప్రాజ్ఞధ్యాదిక్రమే జైవ భోజనస్య ప్రయోజనం, యోగోయం శమయ త్యాశు పక్తిశూలం సువారుణం 40. కామలాం పాండురోగం చ శోథం మందాగ్నితా మపి, అర్చాంసి గ్రహణీదోషం క్రిమిగుల్మోదరాణి చ. 41. నాశయే దప్లుపిత్తం చ స్థౌల్యం చైవాః కర్షతి, వర్జయే చ్చుష్కశాకాని విదాహ్యన్తుకలూని చ. 42. ప్తి శూలాస్తకో హేమ గుడో మండూరసంక్షకః, శూలార్తానాం కృపా హేతో స్తారియా పరికీర్తితః. 43.

వాచువిడంగములు చిత్రమాలము చవ్యము త్రిఫలములు శొంక మియములు పిప్పళ్లు ఇవి ఒక్కొక్క పాలును, మండూరమును సముముగాను గోమూత్రము ద్విగుణముగాను గోమూత్రము లో సగముపాలు బెల్లమునుచేర్చి మెల్లగా సన్నని మంట పైబక్వము చేసి మద్దబాతిన పిమ్మట మాత్రలనుచేసి నేతికుండలో బెట్టి భోజనమునకు మందుగను ప్రాగంభమునను మధ్యను భుజింపవలయును. ఇయ్యదిపరిణామశూలము కామెల పాండురోగము వాపు ఆగ్నిమాంద్యము మూలరోగము గ్రహణీ క్రిమిరోగము గుల్మము ఉదరరోగము అప్లుపిత్తము కీటిని నశింపజేయును. స్థౌల్యమును పోగొట్టును. ఎండినకూరలు, దాహము పులుపు కాగము బుట్టించు పదార్థములు ఇందు అపథ్యము. ఇయ్యని శూలరోగుల హితమునకై తాతచేతి చెప్పంబడినది.

❧ తామమండూరము. ❧

శ్లో. వశిరం శ్వేతవాత్యాలం మధుపణ్ణి మయూరకం, తిండు లీయం చ కషార్యం దత్వా ధ శోషర్థ్య మేవచ. 44. పాక్యం సుజీర్ణం ముగూగూగం గోమూత్రేణ దినద్వయం, అస్తర్భాష్ప మదగ్గం చ తథా

స్థావరం దినత్రయం. 44. విచూర్ణ్య ద్విగుణేనైవ గుడేన సువిమర్షితం, భోజన స్వాదీమధ్యాస్తే భక్ష్యం కర్షం త్రిభాగతః. 45. తక్రానుపానం వర్జ్యంచ వాక్ష్య మమృక మత్ర తే, ఆమృపిత్రేచ శూలే చ హిత మేత ద్యధామృతం. 46.

చవ్యము తెల్లనుత్తువపులగము ముల్లంగి మయూరకము తండులీయము వీటిని అయరతులముక్రిందను మీదను పోసి పురాణమండుకమును గోమూత్రములో నెండుగోజులు పక్వము చేయవలయును. కంచుపాత్రములో నిట్లుచేసిన తగులవడదు. ఇట్లు మూడారోజులుంచి చూర్ణమును గండునెట్లు బెల్లమునకులికి మర్దన చేసి గుటికలు చేసి భోజనమునకు ఆదిమధ్యాంతముల భక్షింపవలయును. మజ్జిగను అనుపానముగాచేసి కొని చితపండు మొలపులు వదలవలయును. ఇయ్యది ఆమృపిత్రము శూలముల యందు హితకరము.

— సమంధూకము. —

శ్లో. సభ్యాచూర్ణం ద్విపలం గంధకసారం చ, లోహాకిట్టం చ శుద్ధిరసస్వాధ్వపలం భృంగప్య రసం చ కేశరాజస్య. 47. ప్రశ్నితైరించ ద్దావ్యా లోహే పాత్రేఒథ దంషపఃపుష్పమ్, తుష్కం ఘృత మధు యుక్తం మృదితం స్థావరం చ భాండకే స్థితే. 48. ఉపయుక్తి మేత నచిరాన్నిహన్తి కఫపిత్తజ్వ్రోగాన్, మూలం తేనామృపిత్రం గ్రహణేమపి కామలా ముగ్రమ్. 49.

కవికాగ్రములపొడి గంధకము మండుకము వీటిని నెండుపలములు, శుద్ధిచేసిన పాదరసము అష్టపలము గుడుగలగర నల్లగుడుగలగర రసము 16 పలములు పోసి ఇకప పాత్రములో కొయ్యతో మర్దనచేసి ఎండిన విన్నుట మరల నేయి తేనె చేర్చి చురు పాత్రములోపోసి యుచి యుపయోగించినచో నీని కఫపిత్తజ్వరరగములను శూలలను ఆమృపిత్రములను గ్రహణములను కామెరలను నశింపజేయును.

— త్రిఫలలోహము. —

శ్లో. అక్షౌమలకశివానాం స్వరసైః పక్తివ్వి సులోహజం చూర్ణమ్, సగుడం యద్యుపభుజ్యే- ముంచతి సర్వః త్రిదోషజం శూలమ్. 50.

త్రిఫలములక సాయములో లోహమార్జ్యమును పక్వముచేసి బెల్లముచేర్చి నేపించిన త్రిదోషజములగు శూలలు నశించును.

—౧౦ లోహగుటిక. ౧౦—

శ్లో. లోహస్యరజసోభాగః త్రిఫలాయాః తథా త్రయః, గుడ
స్యాష్టే తథా భాగా గుడాన్మూత్రం చతుర్గుణమ్. 51. ఏత త్స్వర్వం చ
విపచేత్ గుడపాకవిధానవితే, లిహే చ్చ త ద్యథాశక్తి క్షయే
శూలే చపాకజే. 52.

లోహమూర్జము 1 భాగము త్రిఫలములు 3 భాగములు బెల్లము 8 భాగములు
నాలుగురెట్లు గోమూత్రము వీటిని బెల్లమును పాకుపట్టెడి విధమున పక్వముచేసి శక్తి
ననుసరించి భక్షించినచో శూలమును క్షయింపగములును నశించును.

—౧౧ ధాత్రీలోహము. ౧౧—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణ స్యాష్టే పలాని చత్వారి లోహచూర్ణస్య,
యష్టిమధుకరజ శ్చ ద్విపలం దద్యా త్సదోపలే ఘృష్టమ్. 53. అమృ
తాక్వాథే నైత చూర్ణస్యం భావ్యం చ సప్తాహమ్, చండాతపేషు
శుష్కం భూయః పిష్ట్యా నవేషుతే స్థావ్యం. 54. ఘృత మధునా
సహాయక్తం భక్తానా మధ్యత స్తథాస్తే చ, త్రి సపి వారా న్భాదే
త్పథ్యం దోషానుబంధేన. 55. భుక్తిస్యానా నాశయతి వ్యాధీ నిష్ఠా
నిలోద్భవా స్సన్యః, మధ్యేన్న విప్లంభం జయతి సృణాం సంవిదహ్యతే
నాన్నమ్. 56. పానా న్నక్రృతా ద్రోగా ద్భుక్తిస్తే శీలితం జయతి,
ఏవం జీర్యతి చాస్తే నిహన్తి శూలం సృణాం సుకష్ట మపి. 57.
హరతి సహసా యక్తో యోగచ్ఛాయం జరత్ప్రేతం, చక్షుష్యః లి
తేఘ్నః కఫపిత్తసముద్భవాం జయే ద్రోగాన్. 58. ప్రసాదయ స్పి
రక్తం పాండుత్వం కామలాం జయతి.

ఉసిరికకాయలచూర్ణము 8 పలములు లోహచూర్ణము 4 పలములు యష్టిమధు
కము 2 పలములు తామ్ర వీటిని పొడిచేసి ఏడురోజులు తిప్పతీగెక పాయములో భావ
నచేసి కణ్ణులెండలో నెండించి మణలనూరి క్రొత్తకుండలో నుంచి నేయితేనెలతో చే
ర్చి భోజనమునకు ఆదిమ ధ్యావసానముల ముహూర్తము నేపించి రోషానుసారమగు పథ్యము
నొసర్చునది. ఇది భోజనాదిని భక్షించిన పిత్తవాతరోగములను నడుమనైనచో అన్న
విప్లంభములను పోగొట్టును. చివరికి నన్నజములగు రోగములను నశింపజేయును. ఇట్లుభ
క్షించినయన్నము జీర్ణమయ్యెనేని ఆమనుష్యునికి కష్టతరమగు శూలదైనను హరించును.
పిత్తమును యోగబలమున క్షీణింపజేయును. నేత్రములకు హితము. వెంట్రుకలు గెఱి

యేట మానును. కఫపిత్తజములగు రోగములను నశింపజేయును. రక్తమును శుభ్రపఱచును. పాండురోగమును కామిలను పోగొట్టును.

—ॐ లోహోమృతము. —

శ్లో. తనూని లోహతేత్రాణి తిలోస్పదసమాని చ. 59. కాశికా మూకి లేన సంలిప్య సర్వపేష వా, విశోష్య సూర్యకిరణైః పున రే వానలేపయేత్. 60. త్రిఫలాయా జలే ధ్వాతా వాపయే చ్చ పునః పునః, తతః సంచూర్ణితం కృత్వా కర్మటేన తు ఛానయేత్. 61. భక్షయే స్తథుసర్పిర్భ్యాం యథాగ్నేయతప్రియోగతిః, మాషకం త్రిగుణం వాథ చతుర్గుణ మథాపి వా. 62. ఛాగస్య పయసః కుర్యా దనుపాన మథావతిః, గవాం శ్మతేన దుగ్ధేన చతుష్పత్తిగుణేన చ. 63. పంక్తిసు లం నిహ వ్యేషి న్వాసే నైకేన నిశ్చితమ్, లోహోమృత మిదం శ్రేష్ఠం బ్రహ్మణా నిర్మితం పునా. 64. కకారపూర్వకం యచ్చ యచ్ఛామ్లం పరిక్షేప్తం, సేచ్య త స్మి భవేత్తత్త్రి మాసు చానూప సంభవం. 65.

సువృణంతంత లోహపత్రములను కాశికామూలకల్మషులతో పూసి ఎండకు ఎం డించి మఱిపున నిప్పులో నెండించి త్రిఫలముల కిషాయమునా మాటిమాటికి ముం చినవలయును. పిన్నటయ్య ముచేసి వస్త్రముతో తుచేసి నేను తేనె ను జేర్చికొని జరరా గ్ని ననుసరించి భక్షింపవలయును. ఇట్లు ఒక నెలగాని నెడు నెలలు గాని నాలుగు నెలలు గాని ఈయోషధమును భక్షించి మేకపాలము ఆనుపానముగా గ్రహింపవలయును. 64 కట్ల ఆవునేతితోగాని ఆవుపాలతోగాని ఈయోషధమును చేయవలయును. దీనిని ఒక నెల నే విండినపక్షాదుమశూలులు నశించును. దీనిని బ్రహ్మ సృజించెను. కకారమాదిగలపదార్థ ములను పులుపునపులును నీటిపట్టలలోని జంతువులమాంసమును దీని సేవనకాలము నందు రోగి వర్జింపవలయును.

—ॐ ఖండామలక. —

శ్లో. స్విన్న వీడితకూష్మాండా శ్చులార్ధం మృష్ట మాజ్యతః, ప్రస్థాధే ఖండశుల్కం తు పచే దామలకీరసాత్. 66. ప్రస్థే సుస్విన్నకూష్మాండా రసప్రస్థే విఘట్టయన్, దర్వాస్య పాకం గతే తస్మిన్ చూర్ణీకృత్య వినిక్షి పేత్. 67. ద్వేద్వే పలే కణాజాజీ శుంఠీనాం మంచస్య చ, పలం తాళీ స ధన్యాక చాతుర్జాతక ముస్తకం. 68. కర్షప్రమాణం ప్రత్యేకం ప్రస్థార్ధం మాక్షికస్య చ, పక్తిశూలం నిహ వ్యే త ద్దోషత్రయభవం

చ యత్. 69. ఛర్ద్యష్టపిత్తమూర్ధాఞ్ శ్చ శ్వాసకాసావరోచకం, హృచ్ఛూలం రక్తపిత్తం చ పృష్ఠశూలం చ నాశయేత్, రసాయన మిదం శ్రేష్ఠం ఖండామలకసంజ్ఞకం. 70.

స్విన్నములు పీడితములునగు గుమ్మడికాయను ౧0 పలములు తెచ్చి 16 పలముల నేతితోవేయించి కండచక్కెర యుసిరికరసము 8 పలముల చొప్పున పైదానిలో కలిపి గరిటెతో మద్దనచేయుచు నుడికించి, పాకమైన పిమ్మట ఈ క్రింది యాషధముల నందు వేయవలయును. పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కొంత 2 పలములు చొప్పున మిరియములు 1 పలము చొప్పున తాడిశపత్రి ధనియములు ఏలగులు లేజపత్రి నాగకేసరములు తుంగముస్తలు ఇవి కాలుపలముచొప్పున లేన 15 పలముల చొప్పున చేర్చవలయును. ఇయ్యది శ్రీరోపజము లగు పరిణామశూలలను ఛర్ది ఆమ్లపిత్తము మూర్ధాఞ్ శ్వాసము కాసము అనారోగ్యము హృచ్ఛూలము రక్తపిత్తము మున్నగు వానిని హరింపజేయును.

—ॐ నాశకేశఖండాదులు. ॐ—

గుడవమితి మిహ స్వా న్నారీకేలం సుపిష్ఠం, పలపరిసామితి సర్వః పాచిశం ఖండాతుల్యం. 71. నిజవయసి తదేతే తృప్తమాత్రే పిపకృం, గుడవ దధ సుశీతే శాణభాగాన్ క్షిపేచ్చ. 72. ధన్యాపిపిష్ఠియోన తుగా ద్విజీరాం శాణం త్రిజాత మిభ కేసరవ ద్విచూర్ణ్య. 73. హస్తస్య ప్లపిత్త మరుచిం క్షయ మస్రపిత్తం శూలం వమిం సకలపౌగుషకార హరి. 74.

కొబ్బెరను చక్కెరగానూరి 8 పలములును నేతిని 10 పలములు కండచక్కెర అవుపాలు 4 పలము చొప్పున అందు కలిపి పక్వము చేసి చల్లారినప్పుడు ధనియములు పిప్పళ్లు తుంగముస్తలు వంశలోచనము జీలకఱ్ఱ అవంగపుపట్ట ఏలగులు లేజపత్రి నాగ కేసరములు వీటిని శాణప్రమాణము మూర్ధాఞ్ చేసి అందు కలిపి తినిన ఆమ్లపిత్తము అరుచి క్షయ రక్తపిత్తము శూల ఛర్ది నశించును.

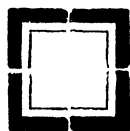
—ॐ కలాయచూర్ణాదులు. ॐ—

శ్లో. కలాయచూర్ణ భాగా ద్వా లోహచూర్ణస్య చాపరః, కార వేల్ల పలాశానాం రసే నైవ విమర్దితి. 75. కర్షమాత్రాం తత శ్చైకాం భక్షయే ద్దుటికాం నరః, మండానుపానా త్స హస్తా జర త్పిత్తం సుదారుణం. 76. లిహ్య ద్వా త్రైఫలం చూర్ణ మయశ్శూర్ణ

సమన్వితం, యష్టిచూర్ణేన వా యుక్తం లిహ్యత్ క్షాద్రేణ తద్గదే. 77. పితౄస్తం వమసం కృత్వా కఫాస్తం చ విరేచనం, అన్నద్రవే చ తత్కార్యం జరత్పిత్తే యదీరితం. 78. ఆమపక్వాశయే శుద్ధే గచ్ఛే దన్నద్రవః శమం, మాషేండరీ సతుషికా స్విన్నా సర్పిర్యుతా హితా. 79. గోధూమమండకం తత్ర సర్పిషా గుడసంయుతం, ససితం శీలదుగ్ధేన మృదితం వా హిశం మతం. 80. శాలితంశులమూరం వా కవోష్ఠం సిక్తవర్జితం, వాట్యం క్షీరేణ సంసిద్ధం ఘృతపూరం సశర్కరం. 81. శర్కరం భక్షయిత్వా వా క్షీర ముత్క్లిషితం పిబేత్, పటోలపత్రయూషేణ ఖాదే చ్ఛ్వాకసక్తుకాన్. 82. అన్నద్రవే జరత్పిత్తే వహ్నిర్ద్రవో భవే ద్యతిః, తస్మా దత్రాన్నశానాని మాత్రాహి నాని కల్పయేత్. 83.

బోడ సెనగల మోము 1 భాగమును లోహమార్లమును 1 భాగమును కాకర మోడుగ రసములతో ముట్టించి మాత్రలచేసి గోజు కొక్కదానిని తీసి మండపు అను పానము చేసిని భయంకరములగు జ్వరంబిమ్ములు నశించును. త్రిఫలమార్లములో లోహ మార్లమును కలిపి తీసిని, ముష్టిమధుకి పుష్కలములో నెగిరిపి తీసినను జ్వరపిత్తములు నశించును. పిల్లల పోషణమునకు వమనము, కఫము పోవునటును విరేచనమును చేయి యజ్వరపిత్తములను లిహింపబడునునును చేయవలయును. అమాశయపక్వాశయములు శుద్ధములైనచో అన్నద్రవము శాంతించును. దీనిని పొట్టతోగూడ నేరుతో వేచిన మాషేండరికి హితము. ఆంధ్ర గోధూమగంజిని నేతితో బెల్లముతో చేర్చి నిచక్కరతో చేర్చి గాని చల్లని పాలతో గాని మర్దనము హితము. నూకలు తీసివరిలియ్యుపుగంజి వెచ్చచేసి యిచ్చినను పాలతో చేసిన నాట్యము గాని చక్కరతో చేసినపుడు గాని హితము జేయును. కండచక్కరమునని కాచిన పాలముగాని చేనబ్బొగంజిలో సెనగసండి చేర్చి కొని గాని నేవించిన అన్నద్రవమునందును జ్వరపిత్తమునందును అయిన అగ్నిమాండ్రము శమించును. కావున నీవిధియందు అన్న పానములను మాత్రాహి నములగా చేయవలయును.

ఇట్లు పక్షదత్తయందు పరిణామగూలాధికారకృతరణము నుగిసెను.

౨౦. ఉదావరాధికారము.

—ॐ నారాచ చూర్ణము. ॐ—

శ్లో. త్రవృ త్సుధాపత్రతిలాది శాక గ్రామ్యైదకానూప గసై
ర్యవాన్నం, అవై శ్చ మృష్టానిలమూత్రవిడ్వి రద్యా త్వసన్నగుడ
సీధుపాయా. 1. ఆస్థాపనం మూత్రజే స్సగ్ధ స్వస్వస్య శస్యతే, పు
షజే తు కిర్తవ్యో షధి రానాహిక శ్చ యః. 2. త్వారనైతరిణా నస్త
యుంజ్య తత్ర చికిత్సకః, శ్యామా దంతీ ద్రవస్తీ శ్చ జ్ఞానాశ్యా
మా స్సుషీ త్రివృత్. 3. సప్తలం శిశునీ శ్వేతా రాజవృక్షః సతి
ల్యకః, కంపిల్లకం కిరండశ్చ హేమక్షీరీత్వయం గణః. 4. సప్తస్తైలరజః
క్వాథ కల్లే వ్యస్యతి సేషు చ, ఉదావర్తోదరానాహ విషగుల్మవి
శసః. 5. త్రివృత్క్రొస్తా హరిత్యో విచతుఃపంచభాగికాః, గుడికాగు
డతుల్యాస్తా విడ్విబద్ధగదాహః. 6. హారీతకీయవత్సర కీలా ని త్రివృ
తా తథా, ఘృష్టే శుష్కర్ష మిదం పేయ ముదావర్తననాశసమ్. 7.
హింగుకుష్ఠవచా సర్జి బిడలచేతి వ్యుచుత్తరమ్, కీతి సుద్యేస తిచ్చున్ది
ముదావర్తహరం హరమ్. 8. ఖండిపల్లం త్రివృతానమ, ముషకుల్యాః
కర్ష చూర్ణితం శ్లేష్ణం, ప్రాగ్భోజనే చ సమధు, బిడాలపిపికం లిహే
త్ప్రిజ్ఞః. 9. ఏతద్దాథపురీషే విత్తే సక లేచ వినియోజ్యమ్, స్వాదుః
సృపయోగ్యోయం చూర్ణో నారాచకో నామ్నా. 10.

తెల్లతెగడ సుధాపత్రము నూవుకూర మొగ్గ గ్రామ్యైదకములు అనూపదేశపు
మాంసము వీటితో యవాన్నమును గాని అథోవాతము విష్టమూత్రము వీటిని పుట్టించె
డి పదార్థముతో బెల్లము సారాయమునుగాని నేవింపవలయును. వాతోదావర్తమునం
దు చెమ్మటపట్టించు చికిత్స చేయవలయును. విష్టమును సుదావర్తమునందు ఆనాహము
నకువలె చికిత్సలను త్వారనైతరీణరాపములగు వస్తులను చేయింపవలయును. ప్రేంకణ
ముచెక్క వావిలి దింటెన ఎరుకచెవిమూర తెల్లవావిలి శంఖపుష్పము గోకర్ణి
అన్నవేతనము లొద్దుగ నెమలియడుగుచెక్క ఈ గణముతో నైసను గానీ, నేయి
తెల్లము చూర్ణము కషాయము కల్కము మన్నగు వానిలో లేనెతో నైసను నేవించిన
యుదావర్తము ఉదరరొగము మన్నగుపి నశించును. తెల్లతెగడ 2 భాగములు పిప్పళ్లు

4 భాగములు కరక్కాయలు 5 భాగములు వీటితో సరిగాబెల్లముకలిపి మాత్రలజేసి ఇచ్చిన విస్తా బంధకోగములు నశించును. కరక్కాయలు యవక్షారము వరగోగు తెల్ల తెగడ వీటిని చూర్మముచేసి నేనెతో తినిన శుద్ధావర్తము నశించును. ఇంగువకోష్ఠ వన సజ్జక్షారము వీటినిఉత్తర తలముగా చెండుకట్టుచొత్తినీకోనిచూర్మముచేసిమద్యముతో నేవించిన సువావర్తములు నశించును. ఒక పలము కండచక్కెరలో తెల్ల తెగడ పిప్పల్ల చూర్ణమును ఒక పలము వేసి ప్రాద్దుట తేనెతో తినిన గాఢమును పురీషము పిత్తము కఫము వీనియందు సుఖకరము. ఇయ్యది రాజులు నేవించవలగినది.

❧ ముగిసినది ప్రయోగములు. ❧

శ్లో. రసోనం మద్యసంమిశ్రం పిబే త్యాచిత. ప్రకాంక్షితః, గుల్మోదాపర్తశూలఘ్నం దీపనం బలవర్ధనం. 11. హింగుమాక్షికిసింధూశ్లో వత్సా వర్తిం సునిర్జితామ్, ఘృతాభ్యక్తాం గుదే దద్యాదుదావర్తవినాశినం. 12. మదనం శిష్యలీ కృష్ణం వచాగౌరాశ్చ సర్వపాణి, గుల్మక్షౌరసహాయక్తాం కలవర్తం పశ్యతే. 13. ఆగారధూమసింధూశ్చ కైలయుక్తాబ్జమూలకం, క్షుణ్ణం సిగ్గుండిసతం వం స్విన్నేపాయూక్షిపే న్నృధి. 14. సౌంద్యలఘ్నాం మదిరాం మూత్రే త్వభిహతే పిబేత్, ఏలం నా పృథ మద్యేన క్షీరం వాచి పిబే చ్చ సః. 15. ఉప్పుర్యాప్యనిశం నాపి కిషాయం కికుభస్య చ, ఏర్వాసుబీజంతోయన పిబే ద్వా బలదేవృణాం. 16. పంచమూలశ్శితం క్షీరం ద్రాక్షాంస మథాచి నా, పుష్కలే వోషయు త్తేజ మూత్ర కృచ్ఛాశ్శరీరవిధి. 17. స్నేహస్వేదై రుదావర్తిం జృంభజం సముపాచరేత్, అశ్రుమోక్షైర్బ్రజేకాంక్షాః స్వప్నో మన్యం ప్రియాః కథాః. 18. క్షవజే క్షిపితేణ ప్రాణాస్తే నానయేత్ క్షిరం, తథోష్ణిజత్రుకోభ్యంగః స్వేదో ధూమ స్సూరనః. 19. హితు వాతశ్చ మద్యం చ ఘృతం చోత్తరభక్తికం, ఉద్ధారజే క్రమోపేతం స్నేహికం ధూమ మాచరేత్. 20. ఛర్ద్విఘాతం యథాదోషం నస్యస్నేహాదిభి ర్జయేత్, భుక్వా ప్రచ్ఛ్యసం ధూమో లంఘనం రక్తమోక్షణం. 21. రూక్షాన్మహావ్నాయామే విరేకే శ్వాత, శిష్యతే, వస్తిశుద్ధికి రావాపం చతుర్గుణజలం పయః. 22. ఆవాచినాశా త్కృద్ధితం వీరవంతం ప్రకా

మతః, రమయేముః ప్రియా నార్యః శుక్రోదావర్తినం నరం. 23. అ
త్రాభ్యంగావగాహ శ్చ మదిరా శ్చరణాయుధాః, శాలిః పయోనిరూ
హశ్చ శస్త్రం మైథున మేవ చ. 24. క్షుద్విఘాతే హితం స్నిగ్ధ ముష్ణ
మల్పం చ భోజనం, తృష్ణాఘాతే పిబే న్తంథం యవాగూఢ వా పి
శీతలాం. 25. రసే నాద్యా త్సువిశ్రాంతః శ్రమః శ్వాసాతుగ్
నరః, నిద్రాఘాతే పిబేత్ క్షీరం స్వప్నః సంవాహనాని చ, ఉదావర్త
క్రియానాహే సామే లంఘనపాచనం. 26.

ఉల్లిగడ్డను కల్లుతో చేచ్చుకొని ప్రాతికాలమునందు త్రాగిన ఉదావర్తము గుల్ల
ము కూల ఇయ్యవి నశి చును. ఇయ్యని దీపనము బలవర్ధకము నగును. ఇంగువతేనె నైః
ధవలవణము వీటిని వత్తిచేసి పక్వముచేసి నేతితోమాటి గుడస్థానమున నుంచవలయును.
ఉత్తైత్తి పిప్పళ్లు కోప్పు పస తెల్లలవాలు బెల్లము యవక్షారము వీటితో ఫలవర్త శ్రేష్ఠ
ము. ఇంటిబూజు నైంధ్రవలణము తెల్లము పులుపు వీటితోచేర్చిన ముల్లంగి గాని వాని
లిని నలిచి గాని గుడస్థానమున నుంచవలయును. మూత్రము వెడలింప సావ్యవల
ణముతో సిద్ధముచేసిన కల్లునుత్రాగవలయును. ఏ కులను కల్లుతోగాని, నీటితోపాలను
గాని త్రాగవలయును. వాకుండులకు గల మునైవను మద్దిచేర్చినను గాని నక్క
దోనగింజల రసమును గాని నైంధ్రవలణముతో త్రాగవలయును. పంచమూలము యందు
పక్వము చేసిన పాలను గాని గ్రాక్షారమును గాని మూత్రకృచ్ఛాదులయందు పయో
గింపవలయును. జ్వంభనమును రుదావర్తమునందు స్నేహస్వేదములం జేయవలయును.
అశ్లాత్థిమగు దానికి కిన్నీరుం గార్పించునది. నిద్ర మద్యపానము కఫాశ్రవణము హేతి
కరములు. తున్నవలన గిలిగెడి యుదావర్తమునకు క్షుతపత్రినుల ముక్కులలోనుంచి తు
మ్మలను వెడలింప వలయును. పాతబమగు నేని మద్యమును నేయియును హితకరిములు.
ఉద్గారపులుదావర్తమునందు క్రిమానుసారముగా ధూమాదులను చేయవలయు. ఛర్మజ
ములకు దోసానుసారముగా సస్యాదులనుచేయవలయును. భోజనమైన పిప్పట ప్రస్థ
ర్తమును పొగవేయుట లంఘనము రక్తస్రావము రూక్షాన్నము శరీరవ్యాధామలు విరేచ
నమును హితకరములు. వస్తికుద్ధిని చేయువాండు వాల్మీకెట్ల నీటిలో పాలను పానీకొని
ఇగిరిపోవువఱకు కాచిత్రాగిన యుదావర్తములుంజించును. దీనియందు యభ్యంగనమున్నా
నము మద్యము కోడిమాంసము పరియన్నమును హితకరములు. అలివలననకు ఉదాన్ని
గ్ధమగు నాహారమును చేకొనివలయును. తృష్ణాఘాతమునందు మండమును గాని చల్లని
గంజినిగాని త్రాగవలయును. ఆయసజమగు శ్వాసముచేత వీడితుండగువాండు విశ్రాంతిని

గ్రామిని మాంసరసముతో భుజింపవలయును. నిద్రాఘృతమునందు పాలనుత్రాగవలయును. పరుండుట కాళ్లుపిసికించుకొనుట మంచిది. ఆనాహమునకు ఉదావర్తమునకువలెనే చికిత్సను చేయవలయును. అనుజమగు నానాహమునందలంఘనమును పాచనమును హితకరములు.

— హిం గ్యాదిగుటికలు. —

శ్లో. ద్విగుత్త రాహిం గువచా సకుస్థా సునర్హికాచేతి విషంగమా
ర్హిం, సుఖా బునానాహ విషూచకాద్ హ్యద్రోగగుల్మోర్ధ్వ సమీరణ
స్థం. 27. వచాభయాచిక్రికయాచశూకాన్ సపిష్పలీకాతివిషా న్సకుస్థా
న్, ఉష్ణాబునానాహ విమూఢవాతా స్పీత్యాజయో దాశు హితేద
నాశి. 28. త్రివృద్ధతీతక శ్యామాః స్నుహిక్షీరేణ భావయేత్, వటుకా
మూత్రపీతా స్తాః శ్రేష్ఠా శ్చానాహభేదికాః. 29. ఫలం చ మూలం
చ విరేచనోక్తిం హిం గ్వర్కమూలం దశమూల మగ్ర్యం, స్నుక్షీత్ర
క్వాచైవ పునర్నవా చ తుల్యాని సర్వై స్సేవణాని పంచ. 30. స్నేహౌ
స్సమ్మాప్తౌ స్సహజద్బరాణి శరణసం ధావించే త్సులిప్తే. షక్వం
సుపిష్పం లవణం తిదన్తైః పానై స్తథా నాహరుజాశ్చ మగ్ర్యం.
31. వాటఘ్నముపిష్పవ్యపగుడమూత్రార్ధ్వపాచితా, గుడేఽంగుష్ఠ సమా
నర్హి ర్వధేయా నాహసూలముత్. 32. పక్షి స్త్రీకటున్దైంధవ సర్వప
గృహాఘాతకుష్టుచదనశ్శలైః, మధుని గుడే వా క్షౌద్ధా పాయూలీగుష్ఠ
మాసజోవేశ్యా, వర్తిరియం దృప్తఫలా గుడే శక్తేః ప్రణిహితాఘృ
తాధ్వక్తా, ఆనాహౌదావర్త ప్రశమనీ జతంగుల్మనివారణే. 34.

ఇంగువ ఒక భాగము వప 4 భాగములు చెంగల్వకోష్ఠం 2 భాగములు సజ్జత్కారము
8 భాగములు విడాలలవణము 16 భాగములు మ్యామచేసి గోరువెచ్చునీటితో త్రాగ
ఆనాహము విషూచి హ్యద్రోగము గుల్మము ఉష్ణివాతమునశించును. వప కరక్కాయం
చిత్రిములము యదక్షారము పిష్పగ్గు అశివస కోష్ఠం వీటిన్మాగులతో సేవించిన ఆనా
హము మూఢవాతములు నశించును. కాని నశించినదియ్యపుఅన్నమును తినవలయును.
తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నల్లతెగడ జెముడుపాలతో నాన్ని నూరి మూత్రములను చేసి
గోమూత్రముతో సేవించిన ఆనాహము నశించును. విశేషమున్నై చెప్పిన పండ్లు
చేళ్లు ఇంగువ అర్కములము దశమూలములు శేనుడి పాలు కొంత చిత్రిములము
వీటిని సమానభాగములును వీటియన్నిటియత పంచల యలను పోడిచేసి తెలగో

మూత్రములతోరంగార్చి మూకుడులో పెట్టి మూసికట్టిపెట్టి పక్షము చేసి విప్పట నూరి సైంధవలవణముకలిపి అన్న సానములతోతిన ఆనాహములు శశించును. పుష్కరమూలము ఇంటిబూజా అంటువ్వు శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్ళు బెల్లము గోమూత్రము వీటినినూరి అంగుష్ఠ మంతలావువత్తిచేసి కాచి గుదస్నానములో నుంచిన ఆనాహములు శూలలు శశించును. శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్ళు సైంధవలవణము ఆవాలు కోష్ఠ ఉమ్మెత్త వీటితో అంగుష్ఠమంత వత్తిచేసి గుదస్నానమున నుంచవలెను. ఇది ఆనాహాదావర్తములను పోగొట్టును. గుల్మగోగులులు శశింపజేయును.

— శుష్క మూలాద్య ఘృతము. ౨౮ —

శ్లో. మూలకం శాష్క మార్ద్రం చ వర్షాభూః పంచమూలకం, ఆరేవతఫలం చాపి పిష్ట్యా తేన ఏచే ద్ధృతం, తత్త్రియమానం శమయే దుదావర్త మసంశయం. 35.

ఎంశినముల్లంగిని పచ్చి కప్పగుంతుఆకును పంచమూలములు అష్టవేతసము వీటిని నూరి ఇందులో నేతని పక్షముచేసి త్రాగిన ఉదావర్తము శశించును. సందేహములేదు.

— సింధిరాశిఘృతము. ౨౯ —

శ్లో. సింధిరాశివర్ణస్య పునర్నవా రూః సంపాకపూతీక కిరంజయోశ్చ, సిద్ధః కషాయే ద్వీపలా శికానాం ప్రోక్తః ఘృతా శ్శ్శ్చ త్త్రిరుద్రవాతే. 36.

సింధిరాశిరాశిపుడొపధములు శొంఠి అష్టవేతసము నెనులియడ్డుకొక్క వీటిని 2 పలముల చొ కషాయము చేసి 16 పలముల నేయిని సిద్ధముచేసి ప్రతిరుద్ధవాతిము నందు నేవించిన హింకరము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదావర్తాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౦. గుల్మాధికారము.

— గుల్మగోగుల భోజనపద్ధతి. ౩౦ —

శ్లో. లఘ్వన్నం నీపనం సిద్ధ ముష్ణం వాతానులోమనం, బృంహణం య ద్భవే త్సర్వం తద్ధితం సర్వగుత్తినాం. 1. సిద్ధస్య భిషజా

స్వేదః కర్తవ్యో గుల్మశాస్త్రయే, ప్రాతసాం మూర్ధవం కృత్వా జిత్వా
మారుత ముల్బణం. 2. భిత్వా విబద్ధం స్నిగ్ధస్య స్వేదో గుల్మ మహా
హతి, కుంభీపిండేష్టకాస్వేదా న్కారయే శ్శుశలా భిషక్. 3. ఉప
నాహ శ్చ కర్తవ్యః సుఖోష్ణః శాల్యజాదయః, స్థానావసేకో రక్తస్య
బాహుమధ్యే శిరావ్యధః. 4. స్వేదానులోమనం చైవ ప్రశస్తం సర్వ
గుల్మిణాం, పేయా వాతవాతై స్సిద్ధాః కాలత్యాధవ్యజ్ఞ రసాః. 5.
ఖ డాః సమచమూలా శ్చి గుల్మిణాం భోజనే హితాః.

తేలికియన్నము దీపము మృదవై వర్షము అన్నము వాతమును పోగొట్టు
ను. బృంహణమును వన్నమును గుల్మమును హితకరియును. గుల్మములు పోవుటకొ
ఱకు స్నిగ్ధభోజనమును చేయవలయును. స్వేదములును చేయవలయును. ఇట్టిస్వేదము
ప్రాశస్త్యమును మృదవుగా చేసి పాపక్రమమును తగ్గించి గుల్మముల బోగొట్టును.
వైద్యుల సేవతోడను కింకపే న్నిటుకలు మున్నగువారివలన చెప్పటను పుట్టింపవల
యును. ఉపనాహము స్వేదమును మదివెచ్చుని శాల్యజము మున్నగు వానిని చేయింపవల
యును. అన్నిగుల్మములములను స్వేదానులోమనములు హితకరియును. వాతహర
పంథముల చేయును ఉలవలకి నానుమును పీటకపిండరసము త్రాగుట మంచిది. పంచ
మూలములతో కడచక్కెనను తిరుటయును హితకరిమే యగును.

—ॐ షోడశధర్మాలు. ॐ—

శ్లో. మాతులుంగరసా హింగు దాడిమం విడ్డసైంధవమ్. 6.
సురామండేన పాతశ్యం పాతిగుల్మయజానహం, నాగరాథపలం పిప్ప్లం
ద్వేపలే టుంచితస్య. 7. తిలస్సైకిం గుడఃలం క్షీరశోషేన పాయ
యేత్, వాతిగుల్మ ముదావర్తం యోనిశూలం చ నాశయేత్. 8. పిబే
దేరండ్వజైలం వా వారుణేమండమిత్రతమ్, తదేవ తైలం పయసా వాత
గుల్మ పిబే స్పరః. 9. సాధయే చ్చుద్ధశుష్కస్య లశునస్య చతుఃపలమ్,
క్షీరోదకేష్టగుణితే క్షీరకేషం చ పాయయేత్. 10. వాతిగుల్మ ము
దావర్తం గృధ్రసీం విషమద్యరం, హృద్రోగం విస్రధిం శోషం శమయ
త్యాశు తిత్పయః. 11. ఏవం తు సాధితేక్షీరే స్తాక మప్యత్ర దీయతే,
సర్జికాకుప్తసహితః ధారః కేళికిణిపివా. 12. తైలేన పీతః శమయే
ద్గుల్మం పవనసంభవం.

మాతులుంగరసము ఇంగువ దానిమ్మ పేటుప్పు సైంధవలవణము వీటిని సురా వంశముతో త్రాగిన వాతగుల్మములబాధ యుపశమిల్లును. శొంఠి, అరపలము గోధుమ మార్ణము అరపలము తిలుపలము బెల్లముపలము వీటినిచూర్చుముచేసి వెచ్చనిపా తో త్రాగిన వాతగుల్మములు ఉదావర్తములు యోనిశూలము నశించును. వారుజీమండుముతో కలిపిగాని పాలలో ఆయుదమును వైచికోని గాని త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును. శుద్ధిచేసిన యుల్లిగడ్డను 4 పలములను ఎనిమిదికట్ల పాలలో కలిపి పక్వముచేసి పాలను మిగిల్చికోని త్రాగవలయును. ఇది వాతగుల్మములు ఉదావర్తము గృధ్రసి పిష మజ్జరము హృద్రోగము విద్రధి శోఫ వీటిని గోగొట్టును. ఈపాలలో సజ్జక్షారము కోష్ఠ యవక్షారములను గాని మొగలిరసమును గాని విచ్చుచేసి ఆయుదముతో త్రాగిన వాతగుల్మములు నశించును.

❖ వాతగుల్మముల కుపాయములు. ౨౯ ❖

శ్లో. వాతగుల్మే కఫే నృధ్యే వాన్తి శ్చుర్ణాది రప్యతే,
13. పైత్తే తు రేచనం స్నిగ్ధం రక్తే రక్తిస్య మోక్షణం, స్నిగ్ధోష్ణే
నోదితే గుల్మే పైత్తికే సంసనం హితం. 14. రూక్షోష్ణేన శు సాభూ
తే సర్పిః ప్రశమనం షరం, కాకోల్యానిమహాతిక్త వాసాన్త్యో పిత్తి
గుల్మినం. 15. స్నేహనం స్త్రోమయే త్పుశ్చ ద్యోజయే ద్వస్తోర్మ
ణా, స్నిగ్ధోష్ణజే పిత్తగుల్మే కంపిల్లం మధునా లిహేత్. 16. రేచనాన్
రసంవా పి ద్రాక్షాయాః సగుడం పిబేత్, దాహశూలాని లక్ష్యభ
స్యష్టనాశారుచి జ్వరైః. 17. విదహ్యామానం జాసీయా స్త్యుల్ల
త ముపనాహయేత్, పక్షేతు ప్రణవ త్కార్యం నృధశోధనరోపణ
మ్. 18. స్వయ మూర్ఘ్య మధోవాపి సచే ద్దోషః ప్రసద్యతే, ద్వా
దశహ ముపక్షేత రక్ష న్నన్యా నుపద్రవాత్. 19. పరంతు శోధనం
సర్పిః శుద్ధం సమధుతిక్తకమ్, రోపణేకటుకానింజం మధుకక్రిశలా
త్వచః. 20. కర్షాంశా స్త్రోమయమాణా చ ంటోల త్రివృతానలే,
ద్విపలం చ మసూరాణాం సాధ్య మప్యగుణేం భసి. 21. ఘృతా చే
షం ఘృతసమం సప్షష శ్చ చతుఃపలమ్, పిబే త్సమూర్ఛితం తేన
గుల్మః శామ్యతి పైత్తికః 22. జ్వర స్తృష్ణా చ శూలం చ భ్రామ
మూర్ఛా రతి స్తథా, దీప్తాగ్నయో మహాకాయాః స్నేహసాత్త్యాశ్చ

యే నరాః. 23. గుల్మి నః సర్వవస్తా శ్చ విసర్వోపహతాశ్చ యే, జ్యేష్ఠాం మాత్రాం పి బేయు స్తే పలా న్యప్తా విశేషతః. 24.

వాతగుల్మములను కఫవృద్ధికిని వాంతులు చూర్ణములు మున్నగువి హితకరములు. రక్తగుల్మములకు రక్తస్రావము హితకరము. స్నిగ్ధోష్ణజనితమగు గానికి పిత్తజమగు దానికి స్పృశఃముత్తమము. కాకోలీమున్నగు గణపుటోపధములతో ఉత్తగుల్మగోగులకు స్నేహవిధి జేయవలయును. పిష్టుట వృద్ధివిధి చేయవలయును. స్నిగ్ధోష్ణజమగు పిత్తగుల్మగోగులను కంపిల్లమును తేనెతో నేవించవలయును. రేచనాథియగువాడు గ్రాక్షాదనులతో బెల్లమును వైచికొని త్రాగవలయును. దాహశూన్యులు వాతక్షోభము స్వప్ననాశము అరుచి జ్వరము కీటిలో బాధపడువానిని గుల్మగోగినిగా తెలిసికొని ఉపనాహము జేయవలయును. పక్వమైన ప్రణాళోధనాదులను ప్రణాలునకువలె నేచికిత్స చేయవలయును. తనంతనని ఉపనాని క్రిందగాని పుట్టినియడల పండ్రెండుగోజాలకమును నుపేక్ష చేయవలయును. అయినను శోధనము చేయు నేతినిచ్చి నెలవేము నేకిని చుట్ట త్రొంగింపవలయును. కటుకగోహిణి నింబము యష్టిమధుకము త్రిఫలములు నీటిని కాలుకాలు పలమును చెరపొద్ల స్థానైగద ఒక్కొక్కపలమును మూడును చందుపలమును నీటిని ఎనిమిదొడ్ల నీటిలో పక్వముచేసి 4 పలముల నేకిని కలిపి నిద్రముచేసి నేయు మాత్రము మిగిలియుండగా ఇంచు దానినిత్రాగినచో స్వరము దప్పి శూల భ్రమ మూర్ఛాదులు నశించును. దిప్రాగ్నికిలవారును మహాకాయులును స్నేహసామ్యమును గుల్మగోగులును స్పృహవృద్ధులును విసర్జిగులును ఎనిమిదిపలముల మానముగల పెద్దమాత్రా నేచిని నేవించవలయును.

❖ కిఫగుల్మమున ఘృతాదులు. ❖

శ్లో. లంఘనోల్లభనే స్వదే కృతే గ్నా సంక్రధుక్షేణే, ఘృతిం సత్కారకటుకిం పాతివ్యం కిఫగుల్మినామ్. 25. మందోగ్ని ర్వేధనామం దా గురు స్తిమితకోష్ఠతా, సాత్లే శాచారుచి ర్విస్య నగుల్లో నమనోపమః. 26. మదాగ్నా నిలలే మూఢే జ్ఞాత్వా సన్నేహ మాశయం, గుడికా శ్చూర్ధి సర్యూహః ప్రయోజ్యాః కిఫగుల్మినాం. 27. క్షౌరా రిప్టగణ శ్చపి దాసాశోషే విధీయతే, పంచమూలీకృతిం తోయం పురాణం వాగుణీరసం. 28. కిఫగుల్మి పి బే త్కాలే జ్వరం మాధ్వక మేవ వా, తిలై రిండాతీబీజ సర్పపైః పలివ్య వా. 29. శ్లేష్మగుల్మమయః పాత్తైః సుఖోష్ణైః స్వేదయే ద్భిషక్, యమాన చూర్ణితం తక్రం

బిడేన లవణీకృతం. 30. పిబే త్సందీపనం వాతమూత్రవర్షినులోమ
నమ్, వ్యామిశ్రదోషే వ్యామిశ్రో సర్వవన క్రియాక్రమః. 31.

లంఘనమునం దుల్లేఖనములను స్వేదములను చేయుంపవలయును. కఫగుల్మరోగు
లకు యవక్షారక టుకరోపి-ణులతో నేతిని సిద్ధముచేసి త్రాగింపవలయును. మందాగ్ని
కలనాడు అల్పబాధక లిగిన తిమ్మిగలగుల్మ రోగి కఫగుల్మరోగులకుచేసి మాత్రలనుచూడి
చేసి యుపయోగింపవలయును. క్షౌరములు అంత్యగణితధనులును దాహశోషలయుందు
వినియోగింపవలయును. వంగములపుక మాయమును ప్రాతిపద్ధతద్వమును గాని ప్రాతగిలిన
ద్రాక్షసారాయమునుగాని యుపయోగింపవలయును. సువృణులు ఆముడపుష్పములు అనాసి
విత్తులు వీటి ననుపపాత్రముతో వేయించి గుల్మములై స్వేదక్రియను చేయుంపవల
యును. బోడసరపువత్తుల చూర్ణము మజ్జిగ అటుప్పు వీటిని కట్టి తాగిన అగ్నిదీపక
మగును. వాతమును మూత్రమును విషము అల్పామితమును చేయును. మిశ్రదోష
ముల గుల్మములకు మిశ్రమనుగు చికిత్స చేయవలయును.

❧ సన్నిపాగుల్మమునకు చికిత్స. ❧

శ్లో. సన్నిపాతద్వపే గుల్మే త్రిదోషఘ్నో విధిః ప్రతి, వచాబి
డాభయాశుంతీ హింగుకుస్మాగ్ని దీప్యకాః. 32. ద్విత్రి పల్చుశురేవాప్త
సప్తపంచాశికాః క్రమాత్, చూర్ణం మద్యాదిభిః పీతం గుల్మానా
హూదరాపహం. 33. శూలార్యాః శ్వాసకాసస్త్వం గ్రహణీదీపనం
పరం, యమాసీహింగుసింధూత్థ త్సారసావర్చలాభయాః. 34. సురా
మండేన పాతవ్యా గుల్మశూలనివారిణాః.

సన్నిపాతగుల్మమునకు త్రిదోషనాశకమగు విధి నాచరింపవలయును. సస 2 భా
గములు, అంటుప్పు 1 భాగములు, కరక్కాయలు 6 భాగములు, శొంతి నాలుగు
భాగములు ఇంగువ ఒకభాగము, శోష్ణ 8 భాగములు చిత్రమాలము 7 భాగములు
వాము 5 భాగములు ఇవిక్రమముగా చూర్ణముచేసి మద్యముతో తాగిన గుల్మ
దులునశించు. వామము ఇంగువ వైడధవలవణము యవక్షారము సౌవర్చలవణము కర
క్కాయలు వీటిని మద్యమండముతో తాగిన గుల్మములు శూలలు నశించును.

❧ హింగ్వాదిచూర్ణము. ❧

శ్లో. హింగు త్రికటుకం పాతాం హపుషా మభయాం శిరం.
35. అజమోదాజగంధే చ తిన్తిడికాప్లువేతిసా, దాడిమం పౌష్కతం

ధాన్య మజాజీ చిత్రకం వచాం. 36. క్వా తూరా లవణే ద్వే చ
చవ్యో చైకత్ర చూర్ణయేత్, చూర్ణ మేత త్ప్రియోక్తవ్య మన్నపా
నే వ్యసత్యయం. 37. ప్రాగ్భక్త మధవా పేయం మద్యే నోష్ణోదకేన
వా, పార్శ్వహృద్వస్తీశూలేషు గుల్లే వాతకపాత్తకే. 38. ఆనాహే
మూత్రకృచ్ఛే చ గుదే యోసిరుజాసు చ, గ్రహణ్యరోష్ణో వికా
రేషు స్తీహ్ని పాండ్వామయే లగుచౌ 39. ఉరోవిబంధే హిక్మా
యాం శ్వానే కానే గళగ్రహే, భావితం మాతులుంగస్య చూర్ణ మేత
ద్రవేన వా. 40. బహుశో గుడికాః కార్యాః కార్షికాః స్యు సతో
ధికం.

ఇంగువ శొంఠి మిరియలు పిప్పళ్లు అగరుశొంఠి బోడతరము కరక్కాయలు
కచ్చారలు అజామోదము కుంజివాలు చింతపండు అల్లువేతసలు దారిస్తు పుష్కర
మూము ధనియలు జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వస మవక్షారమున్నుగువానిని త్రిలవ
ణములు చవ్యము వీటినికలిపి పొడిచేసి అన్న పానాదులగా నేవించి హితకరము. ప్రాతః
కాలపుభోజనమునకు మందు మద్యముతోను వేడినీళ్లతో దీప్తాగవలయును. పార్శ్వ
శూలము హృద్భాగము పస్తీశూలము వాతకఫగుల్తుములు ఆనాహము మూత్రకృచ్ఛము
గుదయోనిబాధలు మూలగోగములు స్తీహగోగము పాండుగోగము అరుచి తీయ్యుప
ట్టట వెక్కిళ్లు శ్వాసలు దర్శనగళగ్రహము టి.నంద హితకరమగును. లేనిచో ఈ
చూర్ణమును మానీష్యుని సునకో భావ చేసి ఒక్కొక్కశూలపుమాత్రముచేసి ధరించిన
చేలగును.

— శిశుగ్యాదిప్రతిపాదము. —

శ్లో. పూతీషతగదచ్చిటిచననచ్చి వ్యోమం చ సంస్తరచితం
లవణోదధానం, దద్ధావ పీచూర్ణస్య డిధినుంజయుతం ప్రయోజ్యం
గుల్తోదరశ్వయథు పాండుగరోద్భవేషు. 41. హింగుపుష్కర మూ
లాని శుబుమూణి హరీతికేం, శ్యామాం బిడం సైంధవం చ యవ
క్షారం మపశాపథ. 42. యవక్యానోదకే నైతి ఘృతభృష్టం తు
పాయయేత్. 43. తేనా స్య భిద్యతే గుల్మః సకూలః సపరిగ్రహః,

వచా హరీతకీ హింగు సైంధవరసాస్తు వేతసం. 44. యవక్షారం యమా
 నీం చ పి బే దుష్టేన వారిణా, ఏతిద్ధి గుల్త నిచయం సహౌలం సపరిగ్ర
 హం. 45. భిన్నతి సప్తరాత్రేణ వహ్నేర్ద్విప్తిం కరోతి చ, విష్పలీవిష్పలీ
 మూల చిత్రకాజాజిసైంధవైః. 46. యుక్తా పీతా సురా హన్తి గుల్త
 మాశు సుదుస్తరం, నాదేయూ కుటజార్క శిగుబృహతీ స్నుగ్బిల్వభ
 ల్లాశక, వ్యాప్తీకింశుక పారిభద్రక జటాపానూర్గనీపాగ్నికం, వాసా ము
 వ్మక పాటలాః సలవణాః దగ్ధ్వా జలే పాచితం, హింగాద్వి ప్రతి
 వాప మేతమదితం గుల్తోదరాష్ఠీలిప్య. 47. హింగాగ్రగంధాబిడశుంక్య
 జాజీ హరీతకీపుష్కరమూలకుష్ఠం, భాగోత్తరం చూర్ణిత మేతదిప్యం
 గుల్తోదరాజీర్ణవిఘాచికాను. 48.

సెమలియడ్గుచెక్క జాజిపత్రి నాగకేసములు రక్తచందనము చవ్వము చిత్రి
 మూలము శొంఠి మిరిములు పిప్పళ్లు వీటిని సైంధవలవణముతోడి పాత్రలోపై చి
 కాల్చి మార్చముచేసి రథమండముతో నేవించిన గుల్తములు ఉదరరోగములు వాపు
 పాండురోగము మున్నగువి నశించును. ఇగువ పుష్కరమూలము తుడుగులు
 కరక్కాయలు సౌవ్యూదిలవణత్రయము శొంఠి వీటిని నేటితో వేయించి యువసా
 యముతో త్రాగవలయును. వీనశూలములు గుల్తములు నశించును. నన కరక్కాయలు
 ఇంగవ సైంధవలవణము అద్దు వేళసము యవక్షారము వామము వీటిని వేడినీళ్లతో త్రాగ
 వలయును. ఇవిషదుదినములలో శూలలను జడసహితములగు గుల్తములను పోలగొట్టి అగ్ని
 ని దీపింపజేయును. పిప్పళ్లు మోడి చిత్రమూలము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణము వీటిని
 చేర్చిన మద్యము భయంకరములగు గుల్తరోగములను నశింపజేయును. నీటిప్రబృలి
 కోష్ఠ జిల్లేడు మనగ సెద్దములకి జెముడుచెక్క మారేడు నల్లజీడిపత్తి నములును దేవ
 దారుచెక్కపేళ్లు కలిపి చిత్రమూలము వాసపాటలిపుష్పము వీటితో ఉప్పు వేసి తగు
 లంబెట్టి నీటితో పక్వముచేసి ఇంగువ మున్నగు వానిని ప్రతివాపము చేయవలయు
 ను. గుల్తము ఉదరరోగము అష్ఠీలనాతరోగము వీటికి హితమగును. ఇంగువ 1 భాగ
 ము వన 1 భాగము పేటుప్ప 3 భాగములు శొంఠి 4 భాగములు జీలకఱ్ఱ 5 భాగములు
 కరక్కాయలు 6 భాగములు పుష్కరమూలము 7 భాగములు చెంగల్యకోష్ఠ 8 భాగ
 ములు వీటిమార్గము గుల్తములను ఉదరరోగములను అజీర్ణములను విఘాచికలను పో
 గొట్టును.

— కాంకాయనగుటిక. —

శ్లో. త్రిఫలా కాంచనక్షీరీ సప్తలా నీలిని వచాః, త్రాయస్తి
హపుసా తిక్తా త్రివృష్టైర్గుణవపిష్పలీః. 51. పిబే త్సంచూర్ణ్య మూత్రో
ష్ణవాగ్మాంసరసాదిభిః, సర్వగుల్మోదరస్థిహ కుష్ఠార్కః శోథ భేదితః.
52. శేతీగ పుష్కరమూలం చ దంతీం చిత్రక మాఢకీం, శృంగభేరం
నచాం చైవ పల్కీకాం సమాహరేత్. 53. త్రివృతాయాః పలం చైవ
కుర్యా త్త్రణి చ హింకునః, యవక్షారపతే ద్వే చ ద్వేపలే చాప్లువే
తసాత్. 54. యమాన్యజాజీనుఃచ ధాన్యకం చేతి కార్షికం, ఉపకుం
జ్యజమోదాభ్యాం తథాచాప్టమికా మపి. 55. చూతులుంగరిసేనైవ
గుటికాః కారియే నిష్కమక, వాసా మికాం పిబే ద్వే చ త్రిో వాపి
సుఖంబునాం. 56. అష్టశ్చ ముద్వైర్హృష్టై శ్చ స్మృతేన పయసా
ఫివా, ఏషా కాంకాయనే నోక్తా గుడికా గుల్మనాశినీ. 57. అన్భోహృ
ద్గోగవనీ త్రివిధాః చ వినాశినీ, గోమూత్రముక్తా శమయే త్కి
స్సగుల్మం చిరోత్థమ్. 58. క్షీరేణ పితృగుల్మం చ ముద్వై రస్తు శ్చ
వాతికమ్, ప్రేఫలాంసమూత్రైశ్చ నియచ్ఛే త్సన్నిహతికమ్. 59. రక్త
గుల్మే చ నాగోణ ముష్టశ్చిరేణ పాయశుత.

త్రిఫలములు శమదు సాంధ్రాణిచెట్లు సప్తం నీలి వన కలుకానుగ బోడతరము
కటకం హిణి తెల్లతెగడ తైంధవలవణము పిప్పళ్లు నీలి చూట్లము చేసి ఆవుమాత్ర
ములు వేడినీళ్లు మూసోసమును కలిపి త్రాగిన సగుల్మముగు గుల్మములు స్థిహలు కు
ష్ఠులు వాపులు మూగోగములు నశించును. కిచ్చూరము పుష్కరమూలము దంతి
చిత్రమూలము కఢి (తొవరిమన్ను) కండులు శొంఠి వన కీటిగ ఒక్కొక్క పల
మును తెల్లతెగడ 1 పలము ఇగువ 3 పలములు యవక్షారము 2 పలములు ఆమ్లవేతము
2 పలములు వామము ఆదిమోదము అర్ధపలము చొప్పునను పీసికొని వీటిని చూర్ణము
చేసి మాత్రలను మాచిపత్రిరసముతో కట్టకలయును. ఈమాత్రలలోఒకటిగాని గండి
టిని గానిసేవించుచున్నమూలరోగము హృద్గోగము క్రిమిరోగములు వీటినిపోగొట్టును.
గోమూత్రముతోసేవించిన పౌత్రగిని గుల్మములనైనను పోగొట్టును. పితృగుల్మములకు

పాలతోను వాతగుల్మములకు మద్యమునున్నగుపులుపుపదార్థములతోను నేవింపవలయును. త్రిఫలములరసమును గోమూత్రముతో నేవించినచో సన్నిపాతగుల్మములు నశించును. శ్రీలు రక్తగుల్మములయందు జెముడుపాలతో దీనిని నేవింపవలయును.

—౧౦ హాపుషాద్యఘృతము. ౧౦—

శ్లో. హాపుషా వ్యోష పృథ్వీకా చవ్యచిత్రక సైంధవైః, సా
జాజీ పిప్పలీమూలీ దీప్యకై ర్విపచే ఘృతమ్. 60. సకోలమూలకరసం
సక్షీరం దధిదాడిమం, తత్పరం వాతగుల్మఘ్నం శూలానాహవిబంధ
నుత్. 61. యోన్యర్శోగ్రహణీదోష శ్వాసకాసాదుచిచ్ఛిరమ్, పార్శ్వ
హృద్వస్తిశూలం చ ఘృత మేత ద్వ్యహోహతి. 62.

బోడతరకు త్రిఫలములు చవ్యము చిత్రమూలము సైంధవలవణము జీలకఱ్ఱ
మోడి అజమోదము వీటితో నేతినిపక్వముచేసి కేగుముల్లంగులరసమును పాలు పెఱుగు
మండము దానిమ్మ వీటిని కలిపి పక్వముచేసి ఘృతమును చేసి నేవించిన వాతగుల్మములు
శూలము అనాహములు విబంధములు యోనిగోగములు మూలగోగములు శ్వాస చర్మ
అరుచి జ్వరము పార్శ్వశూలము హృద్యాచలము వస్తిశూలము వీటిని పోగొట్టును.

—౧౧ సంపలకఘృతము. ౧౧—

శ్లో. పిప్పల్యాః పిచురథాగో దాడిమా గ్విలం పలమ్,
ధాన్యాత్ పంచఘృతా చ్ఛుంత్యాః కర్షః క్షీరం చతుర్గుణమ్. 63.
సిద్ధమేతైః ఘృతం సద్యో వాతగుల్మం చికిత్సతి, యోనిశూలం శిరః
శూల మర్శాంసి విషమజ్వరాన్. 64.

పిప్పళ్లు ఆర్ధశులము దానిమ్మ 2 పలములు ధనియములు ఒకపలము నెయ్యి 5
పలములు శొంఠి కాలుపలము వీటికి నాలుగుగెట్లు పాలు కలిపి నేతిని సిద్ధము చేసి
నేవించిన వాతగుల్మములు యోనిశూలము శిరశూలము మూలగోగములు విషమజ్వర
ములు నశించును.

—౧౨ త్రావ్యపణాదిఘృతము. ౧౨—

శ్లో. త్రావ్యపణాత్రిఫలా ధాన్య విడంగం చవ్యచిత్రకైః, కల్కి
కృత్తైః ఘృతం సిద్ధం సక్షీరం వాతగుల్మనుత్. 65.

త్రికటుకములు త్రిఫలములు వాయువిడంగములు చవ్యము చిత్రమూలము వీటి
ని కల్కముచేసి పాలుపోసి దీనియందు నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతగుల్మములు
నశించును.

● త్రాయమాణఘృతము. ●

శ్లో. జలే దశగుణే సాధ్యం త్రాయమాణా చతుఃపలమ్,
పంచభాగస్థితం పూతం కల్లై స్సూయోజ్య కాష్ఠికైః. 66. రోహిణీ
కటుకా ముస్త త్రాయమాణా దురాలభాః, కల్లై స్త్వామలకీపీరా
జీవస్తీ చందనోత్పలైః. 67. రసస్యామలకీనాం చ క్షీరస్య చ ఘృతస్య
చ, పలాని పృథ గస్తాప్తే దత్వా సమ్యగ్విపాచయేత్. 68. పితృ
గుల్మం రక్తగుల్మం విసర్పం వైత్తికం జ్వరమ్, హృద్రోగం కామలాం
కుష్ఠం హన్యా దేతత్ స్ఫురోత్తమమ్. 69. పలోల్లేఖాగతే మానే న
త్వైగుణ్య మిహేష్యతే, చత్వారింశత్పలం తేన తోయం దశగుణం
భవేత్. 70.

పది గట్టనీటిలో 4 పలముల కిలు కానుగను సిద్ధముచేసి అయిదవపాలునీరు మిగు
లుగలయప్పుడు పడియకట్టి 2 కొక్కపలములు కలకాను కటుక రోహిణీ తుంగము
స్త్రీలు కిలు కానుగ యనాన క్షీరకాణోలి జీవంతి చందనము తెల్లకల్ల వీటికిల్లమును
ఉసిరికరసమును నేటిని పాలను గిపలములచొ పోసిచక్కగావక్కముచేసి నేవించిస్త
వాతగుత్తుములును విసర్పి పిత్తజ్వరము హృద్రోగము కాషేల వాష్టు ఇయ్యవి నశించును.
ఈవిధిలో పలముపలమునిన కాండుగట్టుగాచేకొనరాదు. కావున 44 పలముల నీరు పది
గట్టములుగా నగును.

● ద్రాక్షాఘృతము. ●

శ్లో. ద్రాక్షా మధుక ఖర్జూరం విదారీం సశతావరీమ్, పరూష
కాణి త్రిఫలాం సాధయే త్వలస్పృతమ్. 71. జలాథకే పాదశేషే
రస మామలకస్య చ, ఘృత మిక్షురం స క్షీర మభయూకల్పసాధతమ్.
72. సాధయే త్సు స్ఫుతం సిద్ధం శర్కరాక్షౌద్రపాదికం, యోజయే
త్పితృగుల్మస్థుం సర్వపిత్తవికారసత్. 73. సాహచర్యా దిహ పృథ
గ్ఘృతాదేః క్వాఢితుల్యతా.

ద్రాక్ష యష్టిమధుకము ఖర్జూరము విదారీకంద పిల్లకీచర చేదుపొళ్ళ త్రిఫలము
లు వీటిని ఒక్కొక్కపలము చొ సాధింపవలయును. పిష్టట నొకయాథకపు నీటిలో
వైచి వండి నాలుగవపాలు మిగిలిప్పుడు ఉసిరికరసము నెయ్యి చెఱుపపాలు నాలుగ
వపాలు కరక్కాయకసాయము నీటిని కలిపి ఘృతమును సిద్ధము చేసి కండచక్కరను

తేనెను కలిపి నేవించిన పిత్తగుల్మములు పిత్తవికారములు నశించును. ఈవిధిలో సామాచర్యమును బట్టి నేయ మొదలగు వానికి క్వాధతౌల్యము గ్రహింపదగును.

—౧౭ ధాత్రీపట్టలఘృతము. ౧౭—

శ్లో. ధాత్రీఫలానాం స్వరసే పడంగం పాచయే ద్భృశం. 74.
శర్కరానైంధనోపేతం తద్ధితం సర్వగుల్మనామ్.

ఉసిరికరసములో పడంగఘృతమును పక్వముచేసి కండచిక్కెర నైఘవలవలమును కలిపి త్రాగిన గుల్మరోగములు నశించును.

—౧౮ భార్జీపట్టలఘృతము. ౧౮—

శ్లో. పుష్పిః పల్లె ర్నగధజా ఫలమూల చవ్య విశ్వోషధిజ్వలన
యానజకల్కపక్వమ్, స్వస్థం ఘృతస్యదశమూల్యురుబూకి భార్జీ క్వాథే
వ్యథో పయసి దక్షి చ పటోపలాఘమ్. 75. గుల్కాదగారుచి భగవ
దర్ పపిసాద కానద్వర త్తయశిరోగ్రహణీ వికారాన, సద్యః క్షయం
నయతి యే చ క్షణానిలోత్థాన్ భార్జ్యైః పట్టల మిదం ప్రసవన్తి
తత్ జ్ఞాః. 76.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటిని ఒక్కొక్క
పలము చేసి కల్కము చేసి నెయ్యి 16 పలములు దశమూలములు అముదము భారంగి పిప్ప
లి కషాయములో పాలలో పెరుగులో కలిపి సిద్ధము చేసి నేవించిన గుల్మము ఉదరరో
గము అరుచి భగంధరము మందాన్ని కావజ్యంగము త్తయ శిరోగ్రహణీ మూల గము
మిక్కిలి త్వరగా నశి చును.

—౧౯ ఊరపట్టలఘృతము. ౧౯—

శ్లో. పిప్పలీ పిప్పలీమూల చవ్యచిత్రక నాగరైః, పల్లికైః సవరు
పక్షాదైస్సప్తిప్రథం విసాచయేత్. 77. ఊరప్రస్థేన తత్సృష్ట వైది
గుల్మంకఫాత్మకమ్, గ్రహణీ పాండురోగఘ్నం ప్లేహ కాస జ్వరాప
హమ్. 78.

పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమూలము శొంఠి యవక్షారము వీటిని ఒక్కొక్క
పలము చేసి కల్కము చేసి నెయ్యి 16 పలముల పాలలో పక్వముచేసి సిద్ధము
చేసి నేవించిన కఫగుల్మములు గ్రహణిరోగములు పాండురోగము ప్లేహ కాసజ్వరము
లు నశించును.

—७७ భల్లాతకఘృతము. ౭౭—

శ్లో. భల్లాతకానాం ద్విపలం పంచమూలం పలోన్మితమ్, సా
ధ్యం విదాగంధాధ్య మాసోతసలిలాథ కే 79. పాదావశేషే పూతే
చ పిష్పలీ నాగరం వచామ్, విడంగం సైంధవం హింగు యూవశూకం
విడం శతీమ్. 80. చిత్రకం మధుకం రాస్నాం పిష్ట్యా కర్మచమాన్నిష
క్, ప్రస్థం చ పయసో దత్వా స్ఫుతప్రస్థం విపాచయేత్. 81. ఏత
ద్భల్లాతకం నామ కఘగుల్మహారం పరమ్, ప్లిహపాడ్వామియన్వస
గ్రహణేకాసగుల్మసత్. 82.

స్థలీడిపిత్తులు 2 పలములు, యువంచమూలములు పిదగాకింప చండనము పీటి
నొక ఆంధ్రక పునీటిలో నైది కాచి నాగపాండుమిగిలియున్నప్పుడు వడిముక్తదానియందు
శొంతి వన వాయువిడంగములు సైంధవలవణము ఇగున యువక్షౌరము కమ్మము పి
త్రిమూలము మధుకము రాస్నా పీటిని కాలుకాలు పలము గూ తీసి నూర కలిపి 16
పలముల పోలాటోసి 16 పలముల నేల నిందు పక్వముచేసి నేవించిన కఘగుల్మములు
ప్లిహపాండు శ్వసనకోగములు గ్రహణము దగ్గులు గుల్మములు నశించును.

—७౮ కిసోనాకఘృతము. ౭౮—

శ్లో. కిసోనస్యరిసే సర్పిః పంచమూల రస నిస్థితం, సురారినాల
నిధ్యమ్మ మూలకస్యరస్స స్సహ. 83. వ్యోమ దాడిమపృథ్వామ్ల య
మాసే చివ్యసైంధవైః, హింగ్వమ్లవేతిసాజాతీ ఆస్థికై శ్చ పిలాన్వితైః.
84. సిద్ధం గుల్మగ్రహణార్థం శ్వసన్వాచ త్రయజ్వరాన్, కాసాప
స్తార మందాగ్ని ప్లిహశూలాసాలాన్ జయేత్. 85.

కిస్లీరసమును పంచమూలములరసమును మద్యము గల పానమును ముల్లగిరస
ము ముసగరసము శొంతి మిరియములు చిప్పల్లు దానిమ్మ జెరకు మాచికామ దీమము చ
వ్యము సైంధవలవణము ఇగున ఆస్థికై శ్చ వేతిసము జీలకఱ్ఱ కొడిసెపాండులు ఇవి పలము
చొప్పున కలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన గుల్మము గ్రహణము మూలరోగము
లు శ్వాస పిచ్చి శ్చయ జ్వరము దగ్గు మందాగ్ని ప్లిహ శూలులు వాతకోగములు మృగీ
కోగములు మేదలగునవన్నియు నశించును.

—౭౯ దంతిహరీగుడములు. ౭౯—

శ్లో. జలద్రోణే విపక్తవ్యా వింశతిః పంచ చాభయాః, దన్త్యా
పలాని తావంతి చిత్రకస్య తథైవచ. 85. తేనాష్టభాగ శేషేణ పచే

ద్వస్తీసమం గుడం, తా శ్చాభయా త్రివృత్తా చ్చూర్ణా తైలా చ్చాపి చతుఃపలం. 87. పల మేకం కణాశుంఠ్యోః సిద్ధే లేహే చ శీతలే, ఊద్రం తైలసమం దద్యా చ్చతుర్జాతపలం తథా. 88. తతో లేహ పలం లీఢ్యా జగ్ధ్యా చైకాం హరీశకీం. సుఖం విరిచ్యతే స్నిగ్ధో దోష ప్రస్థ మనామయః. 89. స్తీహశ్వయథు గుల్తార్శో హృత్పాండుగ్రహణీ గదాః, శామ్య స్త్యుత్క్లేశవిషమజ్వగకుష్ఠా న్యరోచకాః. 90.

25 కరక్కాయలను ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి దంతి చిత్రమాలము వీటిని 25 పలములచొవ్వైచి పాకముచేసి 25 పలముల బెల్లమునందుచేర్చి పక్వముచేసి తెల్లతెగడ చూర్ణము 3 పలములును తైలము 3 పలములు సిప్పళ్లు శొంతి పలముచొవ్వైచి లేహమును చేసి చల్లపడిన పిప్పుట 4 పలముల లేనే ౬వ గళపట్ట జాపత్రి ఏల కులు నాగకేసరములు వీటిహ్మమును 1 పలముకలిపి ఒకపలములేహముచొవ్వైచి నేవించ వలయును. పిప్పుట ఒకకరక్కాయను తినిన సుఖముగా విరేచనము కలుగును. అనేక దోషములు పశశమిల్లును. స్తీహ వాపు గుల్తగోగము హృద్రోగము పాండురోగము గ్రహణీరోగము క్లాని విషమద్వారము కుష్మము అగోచకము ఇవియన్నియును శాంతించును.

❖ పుష్కీరాశ్యరిప్తము. ❖

శ్లో. పుష్కీర మురుబూకం చ వర్షాహ్వాం బృహతీద్వయం, చిత్రకంచ జలద్రోణే పచేత్పాదావశేషితం. 91. మాగధీ చిత్రక ఊద్ర లిప్తకుంభే నిధాపయేత్, మధునః ప్రస్థ మావాప్య పథ్యా చూర్ణార్థసంయుతం. 92. వ్యఘోషితం దళాహం చ జీర్ణభుక్తః పిబేన్న రః, అరిష్టోయం జయేద్దుల్ల మవిపాకం సుదుస్తరమ్. 93.

తెల్లగలిశేరు ఆముదపుచెక్క గలిశేరు వానడు చిత్రమాలము వీటిని ఒకదోణమువీటిలో పాకముచేసి నాల్గవపాలునీరు మిగిలియున్న ప్పడుపిప్పళ్లు చిత్రమాలము లేనే వీటితోఘ్రాసిన కలశములో దానిని పోసియుంచి 16 పలముల కరక్కాయపాడి కలిపి పదిరోజులుంచి జీర్ణంచెడియున్నముగలవాడు నేవించవలయును. ఇయ్యది పక్వము కాని గుల్తములపైనను జయించును.

❖ రక్తగుల్తాపాయములు. ❖

శ్లో. రాధిరస్య తు గుల్తస్య గచ్ఛకాలవ్యతిక్రమే, సిగ్ధస్విన్న శరీరాయై దద్యాత్ సిగ్ధం విరేచనమ్. 94. శతాహ్వచిరిబిల్వత్వ

ద్వారభాగీకణోద్భవః, కల్మః పీతో హరే ద్దులం తిలక్వాఢేన రక్త
జమ్. 95. తిలక్వాఢో గుడవ్యోప హింగుభాగీయతో భవేత్, పానం
రక్తభవే గుల్లే నప్తపుష్పే చ యోషితామ్. 96. సత్కారం త్రూషణం
మద్యం ప్రపిబే ద్దస్తగుల్మినీ, పలాశక్షారతోయేన సిద్ధం సర్పిఃపిబే చ్చ
సా. 97. ఉష్ణైర్వా భేదయే ద్భిన్నే విధి రాస్పద్గరో హితః, న ప్రభి
ద్యేత య ద్యేవం దద్యా ద్యోని విశోధనమ్. 98. తూరేణ యుక్తం
పలలం సుధాక్షరేణ వా పునః, రుధిరేతప్రసృతే తు రక్తపిత్తహరీ
క్రియా. 99. భల్లాతకా త్కల్మశకషాయ పక్వం సర్పిః పిబే చ్చ
ర్మరయా విమిశ్రమ్, తద్రక్తపిత్తం వినిహన్తి పీతం బలాసగుల్మం
మధునా సమేతం. 100. వల్లూరం మూలకం మత్స్యం శుష్కశా
కానివేదనం, న ఖాదే చ్చాల్మకం గుల్మే మధురాణి ఫలాని చ. 101.

గర్భకాలపు న్యతిక్రమమునందలి రక్తగుల్మములను తైలము చెప్పట మున్నగు
వానిద్వారమున విరేచనమున కిష్టంపవలయును. పిల్లిపీచర నెయలిఆడుగు దేవదారుపు
భాగం పిప్పళ్లు వీటినికల్మము చేసి తిలక షాయముతో కలిపికొని త్రాగిన రక్తగుల్మ
ములు హరించును. తిలక కషాయములో బెల్లము శొంఠి, మిరియముల పిప్పళ్లు ఇం
గువ గంటుభారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి స్త్రీలను త్రాగించిన రక్తగుల్మములను ముట్టు
డిగిపోవుటకు పోగొట్టును. యవక్షాగము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మద్యము వీటిని
రక్తగుల్మపురోగి త్రాగవలయును. మోదుగరసముతో సిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవింప
వలయును. లేనిచో ఉష్ణదస్తుఫలద్వారాగుల్మములనుపగుల్మగావలయును. పగిలినపిమ్మట
ప్రదర్శకగుల్మవశే నిండున, చికిత్సను చేయవలయును. చాలరక్తము ప్రవించుచుండి
నచోపిత్తిరోగపుచికిత్సల చేయవలయును. జీడికల్మములలోనుక షాయములోను సిద్ధము
చేసిన నేతిని కండచక్కారితో నేవించిన రక్తగుల్మములు నశించును. తేనెతో నైనచో
కఫగుల్మములు హరించును. గుల్మరోగులు ఎండుమాంసము మల్లంగి చేపలు ఎండినకూ
రలు బియ్యపుఅన్నము ఆలుగడ్డ తియ్యనిపండ్లు వీని భక్షింపగారాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గుల్మాధికారప్రకరణము చుగిసెను.

30. హృద్రోగాధికారము.

❖ వాతీకహృద్రోగోపాయములు. ❖

శ్లో. వాతోపసృప్తే హృదయే వాయుయే త్సిద్ధ మాతురం,
ద్విపంచ మూలీ స్వధేన సన్నేహాలవణేన చ. 1. పిప్ప లేళిలా వచా
హింగు యవక్షారోధ సైంధవం, సౌవర్చల మధో శుంఠీ మజమోదాన
చూర్ణితమ్. 2. ఫలధాన్యామృకౌలుత్థ దధిమద్యాసవాదిభిః, వాయుయే
చుద్ధదేహం చ స్నేహేనానృతమేన వా. 3. బాగరం వా పిబే
దుష్టం కషాయం చాన్నిరధనమ్, కాసశ్వాసానిలహరం శూలహృద్రోగ
నాశనమ్. 4. శ్రీశర్ణిమధుకక్షౌద్ర సితాగుడజలై ర్వమేత్, పిష్టో
పసృప్తే హృదయే సేవేతి మధురైః శ్రుతిమ్. 5. శ్మతం కషా
యాం శ్చోద్దిప్తా నిప్తజ్వరివినాశినాన్.

వాతపుష్కరోగమునందు వాంతి చేయింపవలయును దశమాలముల కషాయ
ముగ్ధ తైలమును ఉప్పును వేసి ఈయవలయును. పిప్పళ్లు విలకులు వన ఇంగువ యవ
క్షారము సైంధవలవణులు సౌవర్చలవణము శొంఠి అబామోద వీటిచూర్ణమునో లేనచే
సిన ఫలములను గలిగి అన్నపుగంజి ఉలవలగంజి పెరుగు మద్యము మన్నగు వానిలో
దేనైనను పానమును చేయింపవలయును. శొంఠి కషాయమును వేడిగాత్రగుటయును
మంచిది. ఇది అగ్నిదీపనము కలిగించును. దగ్గు శ్వాసము ముగ్ధ గ్నిశూల హృద్రోగము
వీటిని పోగొట్టును. శాలిపర్ణి మధుకము లేనచే క్షౌర జెల్లపునీరు వీటితో వమన
ములజేయించినచో, పిత్తపు హృద్రోగములను నశింపజేయును.

❖ ఇతరము లగు శీతప్రదేహోద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. శీతాః ప్రదేహాః పరిషేచనాని తథా విరోకో హృది పిత్త
దుష్టే. ద్రాక్షా సితా క్షౌద్ర పరూషకై స్సాస్వి చుద్ధే చ పిత్తాపహ
మన్నచానం. 6. పిష్ట్యా పిబే ద్వాపి శితాజలేన యష్ట్యాహ్వాయం తిక్త
కరోహిణీం చ, అర్జునస్య త్వచా సిద్ధం క్షీరం యోజ్యం హృదామయే,

సితయా పంచమూల్యా వా బలయా మధుకేన వా, పృతేన దుగ్ధేన గుడాంభసా వా పిబంతి చూర్ణం కకుభత్వచో యే. 8. హృద్రోగశీర్ణజ్వరరక్తపిత్తం హత్యా భవేము శ్చిరజీవినస్తే.

శీతలప్రదేహములు శీతలములగు పరిషేకములు విరేచనము ఇవియన్నియును పిత్తహృద్రోగములకు హితకరములు. ద్రాక్ష తేనె చక్కెర ఫర్పాటకము వీటితో చేసిన అన్నపానములను శుద్ధుడైన మనుష్యునకు ఈయవలసివది. మధుకము కటుకగోహిణి నూగి కలకంఠ పానకము చేసికొని త్రాగవలసివది. మద్దిచెక్కతో తయారు చేసిన పాలను హృద్రోగములకు పయోగింపవలసివది. పంచవారతోగాని పంచమూలములతోగాని ముక్తువపులగుతోగాని యష్టిమధుకముతోగాని నేయి పాలతోగాని బెల్లపుపానకముతోగాని మద్దిచెక్కను చూర్ణముచేసి కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగము శీర్ణజ్వరము రక్తపిత్తము వీటిని పోగొట్టి చిరజీవనము నిచ్చును.

— పిప్పల్యాదిచూర్ణము. 9 —

శ్లో. వచానంబకషాయూభ్యాం వాస్తం హృది కపోత్థితే. 9. వాతహృద్రోగ హృచ్చూర్ణం పిప్పల్యాది చ యోజయేత్, త్రిదోషజే లగ్గున మాదితః స్యాదన్నం చ సర్వేషు హితం విధేయమ్. 10. హీరాదిమధ్యత్వ మవేక్ష్య చైవ కార్యం త్రయాణా మపి కర్త శస్తమ్, చూర్ణం పుష్కరజం లిహ్య న్నాక్షి కేణ సమాయుతమ్. 11. హృచ్చూలకాసశ్వాసస్సుం క్షయహిక్మానివారిణం, తైలాజ్యగుడవిచక్వం గౌ ధూమం వాపి పార్థజం చూర్ణమ్. 12. పిబతి పయోఽనుచయం స భవతి జితసకలన్మాన్మజః పురుషః, గోధూమకకుభచూర్ణం ఛాగపయోగ వ్యసర్పిసా పక్వమ్. 13. మధుశిర్కరాసమేషం శమయతి హృద్రోగ ముద్ధతం పుంసామ్.

వసకషాయము వేపకషాయములతో చేసి కఫహృద్రోగములయందు వాంతి చేయింపవలయును. వాతజహృద్రోగనివారణమునకై పిప్పల్యాది చూర్ణమును వాడవలయును. త్రిదోషపుహృద్రోగమందు మొదల లగ్గునము చేయించుటయును తక్కినవానికి హితమగు నన్నును పెట్టించుటయు నుత్తమములు. పుష్కరమాలచూర్ణమును తేనెతో కలిపి నాకిన హృచ్చూలము కాస శ్వాసక్షయవేగి, భుజశించును. తైలము నేయి బెల్లము వీటితో పక్వముచేయఁబడిన గోధూమలనుగాని మద్దిచెక్కనుగాని చూర్ణముఁ జేసి త్రాగినచో హృద్రోగములు నశించును. గోధూమలు మద్దిచెక్క వీటిచూర్ణ

మను మేకపాలు ఆవునెయ్యి వీటితో పక్వముజేసి చక్కెరను కలిపి త్రాగినచో హృద్వోగములన్నియు హరించును.

—● నాగబలాదిచూర్ణములు. —●

శ్లో. మూలం నాగబలాయా స్తు చూర్ణం దుగ్ధేన పాయయేత్.
41. హృద్వోగశ్వాసకాసఘ్నం కకుభస్య చ వల్కలమ్, రసాయనం పరం బల్యం వాతజి న్నాంసయోజితమ్. 15. సంవత్సరప్రయోగేణ జీవే ద్వర్షశతద్వయం, హింసూగ్రగంధాభిశిశ్వాస్తా కుష్ఠాభయూచిత్రక యావశూకమ్, పిబే చ్చ సావర్చలపుష్కరాభ్యం యవాంభనా శూ లహృ దామయేషు. 16. ఓశమూలీకపాయం తు లవణక్షౌ యోజి తం, కాసంశ్వాసం చ హృద్వోగం గుల్మం శూలం చ నాశయేత్. 17. పాతాం వచాం యవక్షౌర మభయా మమ్లవేతనం, దురాలభాం చిత్ర కం చ త్రూప్యణం చ వలత్రికం. 18. శరీరం పుష్కరమూలం చ తింతిడికం సదాడినుం, మాతులుంగస్య మూలాని శ్లేష్మచూర్ణాని కార యేత్. 19. సుఖోదకేన మద్యై ర్వా చూర్ణా న్యేతాని పాయయేత్, అర్కశూలాని హృద్వోగం గుల్మం చాశు న్యపోహతి. 20. పుటద్గమ శ్శపిప్థం హరిణవిపాణం తు సర్పిషా పిబతే, హృత్పృష్ఠశూల ముపశ య ముపయూ త్యచిరేణ కష్టమపి. 21.

పెద్దముక్తువపులగపుచ్చామును పాలతోకలిపి త్రాగినను మద్దిచెక్కచూర్ణమును పాలతో త్రాగినను హృద్వోగములు శ్వాస దగ్ధు నశించును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు సాయనము. దీనిని మాంసముతో నేవించిన వాతమును హరించును. దీనిని ఒకసంవత్స రమునేవించిన మనుజుడు నూరేండ్లుబ్రదుకును. ఇంగువ వన శొంఠి పిప్పళ్లు కోస్తు కర క్కాయలు చిత్రమూలము త్రిలవణములు పుష్కరచూర్ణము వీటిని చూర్ణముచేసి యవ గంజితో నేవించిన శూలలు హృద్వోగములకు సుఖకరము. వన యవక్షౌరము కర క్కాయలు ఆమ్లచేతము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రి ఫలములు కచ్చారము పుష్కరమూలము తింతిడికములు దానిమ్మ మాచిపత్రి వీటినిచూర్ణముచేసి దానినివేడి నీళ్లతో గాని మద్యముతో గాని నేవించిన మూలవోగము శూల హృద్వోగము గుల్మము వీటిని పోగొట్టును. లేడికోస్తులను పుటపాకము చేత తగులఁబెట్టి నూరి నేటితో చేర్చి నేవించిన హృచ్ఛూలము పృష్ఠశూలమును మిక్కిలి శీఘ్రముగా నశించును.

—ॐ మాంసాశనమును, వల్లభఘృతమును. ॐ—

శ్లో. క్రిమిహృద్గోగిణం స్నిగ్ధం భోజయే త్పిశితౌదనం, దధ్నా
చ పలలోపేతం త్ర్యహం పశ్యా ద్విరేచయేత్. 22. సుగుంభిః సల
పజై ర్యోగైః సాబాజిశర్కరైః, విడంగగాఢం ధాన్యామ్లం పాయయే
ద్ధిత ముత్తిమం. 23. క్రిమిజే చ్చ పిబే స్తూత్రం విడంగామయసంయుతం,
హృది స్థితా పతస్త్యేవ మథస్తా త్క్రిమయో నృణాం. 24. యవాన్నం
వితరే చ్చాస్తై సపిడంగ మతిఃపరం. ముఖ్యం శతార్థం చ హరీతకీనాం
సౌవర్చల న్యాపి పలద్వయం చ, పక్వోఽఘృతం వల్లభ కేతిరామ్నా
హృచ్ఛ్యాసశులోదరమాయతన్నం. 25.

క్రిమిగోగమును హృద్గోగమును కలవానిని మాంసపుటన్నమును తినిపింపవల
యును. పెలుగుమాంసములతో మూడుగోబాల్లిట్లు తినిపింపవలయును. గుమగుమ పదమ
లిండుమన్న జీలకఱ్ఱ చక్కెరయులనిన యోగములచేత నుప్పువేసియును వాయువిడం
గములతో కూడికొనిన వియ్యపుంజిని త్రాగించవలయును. క్రిమిజనుగు హృద్గోగము
నందు వాయువిడంగములు కొట్టుచేర్చిన గోమూత్రమును త్రాగవలయును. ఇట్లులైస
మహానివృద్ధులలో నున్నపురుగులుపడిపోవును. మంచికర్కాయలు 50 సౌవర్చ
లవణము 2 పంచములు వీటిలో నేతనిపకవ్వనుచేసి పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్యది వల్లభ
ఘృతము. హృద్గోగములను శ్వాసమును శూలమును ఉచరరోగములను వాతరోగములను
నశింపజేయును.

—ॐ శ్వదంష్ట్రోద్దిఘృతము. ॐ—

శ్లో. శ్వదంష్ట్రోగ్గీర మంజిష్ఠా బలాకాశ్చ ర్యకత్ప్రణాం, దర్శ
మూలం సృగక్షణ్ణీ పలాశర్ష భక్తో స్థిరా. 26. పలికా న్సాధయే త్తే
షాం రసే ఊరే చతుర్గుణే, కల్తైః స్వగుప్తైర్భక్ మేదాజీవన్తిజీర
కైః. 27. శతావ ర్మ్యున్తి మృద్వీకా శర్కరాశ్రావణీవిషైః, ప్రసః
సిద్ధోఽఘృతా ద్వాతపి త్తహృద్గోగశూలనుత్. 28. మూత్రక్పచ్చి ప్ర
మేహర్షః శ్వాసకాసక్షయాయహః, ధనుస్త్రీమద్యభారాధ్వ ఊణానాం
బలమాంసదః.

పల్లెరు పట్టివేరు మంజిష్ఠము ముత్తనపులగము గుమ్మడి గోహిషమును తృణము
కొక్కెదంపలు పృష్ఠపర్ణిపలాశము ఋషభకమును గంధద్రవ్యము జీవంతి జీలకఱ్ఱ పిల్లి
వీచర ఋద్ధి వ్రాక్ష కండచక్కెర బోడసగము అగరుశొంతి వీటియొక్క కల్కములలో

16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతపిత్తపుష్పవ్యోగము శూల మూత్రకృచ్ఛము ప్రమేహము మూలగోగము శ్వాసము దగ్గుత్యయ వీటిని నశింపజేయును. ధనుస్సు శ్రీలు కిల్లు భారము వారినిడక వీటివలన క్షీణించినవారికి బలమునిచ్చి కండరముల వృద్ధినిొందించును.

❖ బలాఘృతమును, నర్జునఘృతమును. ❖

శ్లో. ఘృతం బలానాగబలాద్బునాఽంబు సిద్ధం సయష్టమధుకల్పపాదం, హృద్రోగశూలక్షతరక్తపిత్త కాసాసలాస్పత్ శమయ త్యుదీర్ణం. 30. పార్థస్య కల్కస్వ రసేన సిద్ధం శస్తం ఘృతం సర్వహృదామయేషు.

మూత్రవపులగము పెద్దమూత్రవపులగము మద్గిచెక్కరసము వీటితో యష్టమధుకళుకల్కమును నాలవపాలుగా గలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన హృద్రోగము శూల త్యయ రక్తపిత్తము దగ్గు పెచ్చు పెరిగిన వాతరక్తము ఇయ్యవి శాంతించును. అరునవృత్తుచెక్క కల్కమును రసమును వీటితో సిద్ధముచేసిన నీఘృతము అన్నవిధములగు హృద్రోగములందును ప్రశస్తమని చెప్పబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు హృద్రోగాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

తిథి

30. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

❖ అభ్యంగద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. అభ్యంజన స్నేహ నిరూహవస్త్రీ స్వేదోఽపనాహోత్తరవస్త్రీసేకాన్, స్థిరాదిభి ర్వాతహలై శ్చ సద్ధాస్తద్యా ద్రసాం శ్చ నిలమూత్రకృచ్ఛి. 1. అమృతాం నాగరం ధాత్రీ వాజిగంధా త్రికంటకాన్, ప్రపిబే ద్వాతరోగార్తః సశూలీ మూత్రకృచ్ఛివా. 2. సేకావగాహః శిశిరాః ప్రదేహః కైష్టోవిధిర్వస్త్రీపయోవికారాః, ద్రాక్షావిదారీక్షురస్తైః ఘృతైశ్చ కృచ్ఛిషు పిత్తప్రభవేషు కార్యాః. 3. కుశఃకాశఃశరోదర్భ ఇక్షుశ్చేతి తృణోద్భవం, పిత్తకృచ్ఛిహరం పంచమూలం వస్త్రీశోధనం, పతత్సిద్ధం పయః పీతం మేఢగం హన్తి శోణితం. 4.

అభ్యంజనము స్నేహము నిరూహవస్తి స్వేదనకర్త ఉపనాహము ఉత్తర వస్తి సేకము మన్నగువానిని వాతనాశకములును స్థిగాదిగణపతియులైనవియు నగు రసములను మూత్రకృచ్ఛమున నుపయోగింపవలయును. తిప్పతీగె శొంఠి ఉసిరిక ఆశ్వగంధ పల్లెరు వీటిని వాతనోగులను శూలాల మూత్రకృచ్ఛరోగులును తాగివలయును. సేకము ఉపనాహము శీతలములగు లేపములు గ్రీష్మరువిధానములు వస్తులు పాలపదార్థముల ద్రాక్ష నేలగుమ్మడు నెఱుంగురసము నేను ఇయ్యవి సీత్రగోగమునకు చిక్కిన పంచమూలములు మూత్రకృచ్ఛములను హరించును. వస్తులను శోధించును. వీటితో నిద్రము చేసిన పాలను త్రాగిన లింగజగులగు రక్తగోగములు నశించును.

శతావర్యాని క్వాధములు.

శ్లో. శతావరీకాశకు శాశ్వదంష్ట్రా విదారి శాలీక్షుక శేరుకాణాం, క్వాధం సుశీతం సుధుశర్కరాక్షం పిబం జయే త్ప్రతికమూత్రకృచ్ఛి. 5. హాలికే గోక్షుర రాజవృక్ష పామాణభిధన్వయవాసకానాం, క్వాధం పిబే న్నాక్షికసంప్రయుక్తిం కృచ్ఛే సదాహ సరుజే విబుధే. 6. గుడే నామలకం పుష్ప శ్రమన్నం తిర్పణం పరం, పితృశృద్ధాహ శూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛి వివారణం. 7. ఏర్వారుబీజం మధుకిం సదా స్వం పైత్రే పిబే త్తిండులధావనేన, దార్ద్రం తిథ్థే నామలకీనేన సమాక్షికాం పైత్తికమూత్రకృచ్ఛే. 8. ఊరోష్ణ తీక్ష్ణోషణ మన్నపానం స్వేదో యవాన్నం ఎమరం నిరూహాః, తక్రం సతిక్తాపధస్థితైలాన్య భ్యంగపానం కఫమూత్రకృచ్ఛే. 9. మూత్రేణ సురయా వాపి కదళీ స్వరసేన వా, కఫకృచ్ఛి వినాశాయ శ్లష్ణం పిప్ప్లవ్రుటిం పిబేత్. 10. తక్రేణ యుక్తం శితిమారకిన్య బీజం పిబే త్కృచ్ఛి వినాశ హేతోః, పిబే త్తథా త్తిండుల ధావనేన ప్రవాళచూర్ణం కిఫమూత్రకృచ్ఛే, శ్వదంష్ట్రావిశ్వశోయం వా కఫకృచ్ఛి వినాశనం. 11.

శతావరి కెల్లు దర్భవేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు శాలి చెఱుగువేళ్లు కశేరు వీటి కషాయమునందు కండశర్కరను చేసికొనిత్రాగిన దాహము శూలము మలబద్ధము కల మూత్రకృచ్ఛములు నశించును. దెల్లముతోకలిపి యుసిరికను తినిన పీర్వవృద్ధి యగును. శ్రమను పోగొట్టును. మూత్రకృచ్ఛమును తొలగించును. కర్బూఙింజలు యష్టిమధు కమమూనిపసపు వీటిని కడుగుతోపిత్తమూత్రకృచ్ఛములను త్రాగవలయును. మ్రాని

పసపు లేనె ఉసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమూత్రకృచ్ఛములు హరించును. క్షారము నుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చేయవలయును. గోమూత్రమద్యములతోను కడశీరసముతోగాని విలకులను నూరి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛములు నశించును. తుమికిపిత్తములను మజ్జగతోగాని బియ్యపు కడుగుతో హిగడచూర్ణమునుగాని తుమికిఇగుళ్ళచూర్ణమునుగాని నేవించిన మూత్రకృచ్ఛములు హరించును. పల్లెరు శొంఠి వీటితోనైన యదకనుమూత్రకృచ్ఛముల బోగొట్టును.

❖ భిన్నభిన్నకృచ్ఛములకు భిన్నములగు నుపాయములు. ❖

శ్లో. సర్వం త్రిదోష ప్రభవం తు వాయోః, స్థానానుపూర్వాన్వ
ప్రసమీక్యత్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్వమనం కఫేస్యా, త్విత్తే విరేకః
పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనీపాతా యష్టిమధుక లింగకాః, పాచ
నీయో బృహత్యాదిః కృచ్ఛదోష త్రయాపహాః, తథాభిఘాతజే కుర్యా
త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రికృచ్ఛే సదా చాన్య కార్యవౌతె
హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణకీయాభ్యంగ వస్త్రయస్సుపురీషజే. 14. క్వా
థం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయుతం పిబేత్, మూత్రికృచ్ఛశిశ్నోకృజ్జే
చ పీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వశ్చి రిశర్కరా
యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమాయతోత్థే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నానుపూర్వగా పరికించి కపాధిక్యమ
య్యెనేని పమనమును పిత్తాధికమగునేని పిరేచనమును వాతాధికమగునేని వస్త్రయును
చేయవలెనది. పెద్దవాడు శోలపాన్న అగుశొంఠి మధుకము కొడిశెపాలవిత్తులు
ఈమొదలగునవి బృహత్యాదిగణమనఁబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించును. గాయ
ముచేనగుదానికి సద్యోవ్రణమనఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పుడును దీనికి
వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణక్రియలభ్యం
గము వస్త్ర ఇయ్యవి చేయవలయు. కఫవాతజములగు వానియందువలెనే పల్లెరు కాయల
కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❖ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❖

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాః తు సమాక్షిక్తం, వృష్యైః
బృంహితథాతో శ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహింగుయుతః
క్షీరం సర్పిర్మైత్రం పిబే న్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం శుక్రదోష

హరం చ తత్. 17. యస్తూత్రకృచ్చ్రో విహితం తు పైత్తే తత్కారయే చోఽఽతమూత్రకృచ్చ్రో, త్రికంటకారగ్వధదర్శకాశి దురాలభాపర్యతథేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి వీతామధు నాశ్శ్రీం చ, సంప్రాప్తమృత్యో రపి మూత్రకృచ్చ్రమ్. 18. క సాయేఽబలామూలసాధితః సర్వకృచ్చ్రజిత్. 19. ఏలాశ్శభేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని తండులజలై ర్దులితాని వీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిప్యా తాని, చాసన్నమృశ్యు రపి జీవతీ మూత్రకృచ్చ్రో. 20. అయోరజః శక్త్యపిష్టం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్చ్రో నిహన్త్యాశు త్రిభి ర్లేహై ర్న సౌశయః. 21. సిఞాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృచ్చ్రోనివారిణః, నిర్దికారనః నాపి సక్షాద్రః కృచ్చ్రనాశనః. 22.

వీర్యబంధకమగు మూత్రకృచ్చ్రో రుసంఘ శిలాజతులేన సేవింపవలయును. వీర్యవృద్ధికరము లగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధముచేసిన పాలలో నేలిన పై చికొని త్రాగిన మూత్రదోషములను వీర్యదోషములు నష్టమగును. పిత్తమూత్రకృచ్చ్రోచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్చ్రోములను చేయునది. పల్లెరు లేలచెక్క దస్యము మూలగొండి కరక్కాయ వీటికపాయములతో లేనను కలిపి త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్చ్రోములు నశించును. ఏలకులు పాపాపాభేదము శిలాగిండ్ల పిష్టర్లు వీటిమార్గమును నియంత్రింపడుగుతో త్రాగినను బెల్లమును కలిపి తినినను మూత్రాసన్నుడైన మూత్రకృచ్చ్రోరోగియును బ్రదుకును. మండురమును చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్చ్రోములు నశించును. బెల్లనావలి యవక్షాగియు సనముగా నేవించినను, వాకుడుకపముతో తేనెను త్రాగినను కృచ్చ్రనాశనము అగును.

— శతావరీ ఘృతము. —

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వసంప్రా విదారికేక్ష్వామలకేషు సిద్ధం, సర్పిః సయోవా సితయా వినిశ్చం కృచ్చ్రేషు పిత్తప్రభవేషు యోజ్యం. 23.

పిల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుచ్చుడు ఉసిరిక వీటితో సిద్ధము చేసిన నేయిని గాని పాలను గాని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజములగు మూత్రకృచ్చ్రముల కుపయోగించికొనవలయును.

◀◀ త్రికంబక ఘృతము. ౨◀◀

శ్లో. త్రికంబకైరంశకుశాద్యభీరు కర్పూరుకేక్షుగ్వరసేనసిద్ధమ్,
సర్పిర్గుఢారాంశయుతం ప్రసేయం కృచ్ఛాత్తీర్తిమూత్రవిఘాత
హేతోః. 24.

పల్లెరు అమదము నెల్లు పిల్లిపీచర కర్పూజాగింజలు చెఱకుగడలు వీటిఁగముతో
సిద్ధముచేసిన నేతియందు నేతిలో సగభాగమును బెల్లమునుచేర్చి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛ
ములు అశ్మరులు మూత్ర విఘాతములు నశించును.

◀◀ సుకుమార ఘృతిము. ౨◀◀

శ్లో. పునర్నవా మూలతులా దశమూలంశతావరీ, బలా తురగ
గంధా చ తృణమూలం త్రికంబకమ్. 25. విదారీ వంశనాగాహ్వా గుడూ
చ్యతిబలా తథా, పృథగ్దశపలా న్భాగాన్ జలద్రోణే విపాచయేత్. 16.
తేన పాదావశేషేషుతస్యాధాధకం పచేత్, మధుకం శృంగభేరం చ
ద్రాక్షా సైంధవపిప్పలీ. 27. పృథగ్ద్విపలికానద్యా ద్యవాన్యాః కుఙ్కు
తథా, త్రింశద్దశపలా న్యత్ర తైలసైర్వరంశజస్య చ. 28. ప్రస్థం దత్వా
సమాలోడ్య సమ్యజ్చృద్వర్షి నాపచేత్, ఏతదీశ్వరపుత్రాణాం సాగోభ
జనమందితిమ్. 29. రాజ్ఞాం రాజసమానాంచ బహుక్రీపతయశ్చయే,
మూత్రకృచ్ఛే కటిస్తంభే తథా గాఢపురీషణమ్. 30. మేఢ్రవర్షణ
శూలే చ యోనిశూలే చ శస్యతే, యథోక్తానాం చ గుల్మీనాం వా
తశోణితకాశ్చయే. 31. బల్యం రసాయనం శీతం సుకుమారకుమార
కమ్, పునర్నవాశ్శేదోణో దేయోన్యేషు తథా పరిః 32.

గల్జెరువేళ్లను 100 పలములును సశమూలములు శతావరి ముత్తవపులము
పెన్నేరు పట్టివేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు వంశనాచనము నాగకేసరములు తిప్పహిగె
పెద్దముత్తవపులము ఇవి పదిపదిపలములును అర్ధాధకపరిమితమగు నుదకములో పక్వ
మును చేయవలయును. నీరు నాలుగవపాలు విగిలియున్నప్పుడు 32 పలముల నేయిని
మధుకము అల్లము ద్రాక్ష సైంధవలంకణము పిప్పళ్లు రెండేసిపలములును, వామము
నాలుపలములును, బెల్లము 40 పలములును అమదము 16 పలములును కలిసి కలియఁబె
ట్టుచు పక్వముచేసి ప్రాతఃకాలముల నేవించుటయ్యుత్తమము. ఇయ్యది దొరలబిడ్డలు గా
బాలు రాజకుల్యులును నేవించఁదగినది. క్రితును పురుషులును దీనినిమూత్రకృచ్ఛము

కటిస్తంభము మలబద్ధకము లింశకాల అండకాల యోనికాల గుల్మగోగములు
వాతరక్తపు మూత్రకృచ్ఛిములు సున్నగువానియందు పయోగింపవలయును. ఇయ్యది
బలకరమును సుఖమారతః గలిగించునదియును చల్లనిదియు నగు రసాయనము. మారుకల
ముల గజేరువేళ్లను ఒకద్రోణపునీటిలో ఇ దు వేయవలయును. ఇతర ఔషధములయందు
మరియొక ద్రోణమును కూడ చేర్చవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూత్రకృచ్ఛినికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౨. మూత్రాఘాతాధికారము.

— మూత్రాఘాతోపాయములు. —

శ్లో. మూత్రాఘాతా న్యథాగోషం మూత్రకృచ్ఛి హరై
ర్జయేత్, వస్తిముత్తరవస్తి చ నిద్రా త్స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 1. కల్ప
మేర్పాదుబీజానా మక్షిమూత్రం సస్యేంద్రవమ్, ధాన్యామ్లయుక్తం పీత్యై
న మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 2. పాటల్యాయనశూకాచ్చ పాఠి
భద్రాత్తిలాపి, త్సారోదకేన మదిరాం త్యగేలోషణసంయుతామ్,
పిబే ద్యుగోషదంశా న్యా లిఖ్య దేతా నృపకృష్టకమ్, త్రిఫలాకల్ప
సంయుక్తం లవణం నాపి పాయమేత్. 4. నిద్రాకాయా స్వరసం
పిబే ద్యస్తానరస్తుతమ్, జలే కుంకుమకల్ప నా సత్కౌర్మ ముషితం
నిశి. 5. సత్తైలం పాటలాభస్త త్సారవర్షా యుగముతమ్, సురాం సౌవర్ణ
లవణం మూత్రాఘాతీ పిబే న్నరః. 6. దాడిమా బుయుతం ముఖ్య
మేర్పాదుబీజం సనాగరమ్, పీత్వా సురాం సలవణం మూత్రాఘాతా
ద్విముచ్యతే. 7. పిబే చ్చిలాజనుక్వాథే గణే వీరతిరాదికే, రసం
దురాలభాయా వా కషాయే వాసకస్య నా. 8.

దోషానుసారముగా మూత్రాఘాతములను మూత్రకృచ్ఛినాశకములగు చికిత్స
లతో పోషింపవలయును. వస్తి ఉత్తరవస్తి విరేచనము వీనిని చేయింపవలయును. కరు
బూజవిత్తనములను కల్పముచేసి ఒక తులముతీసికొని అందు సైంధవలవణమును గంజిని
చేర్చికొని త్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును. రక్తపాటలపుష్పము యవక్షారము వేణ
తిలలు వీజిని త్సారోదకములతో మద్యమునుగా చేసి లవంగపువట్ట నిలకులు మిరియ

ములు నీటితోచేర్చి త్రాగినను వాకుమరసమును వడియఁజెట్టిత్రాగినను నీటిలో నుండు మపూవుకల్మసును తేనెను నైచిగాత్రియంతయు నుంచి త్రాగినను, పాటలభస్మమును తైలమునో కలిపి త్రాగినను సౌవర్చలవణసులతో మద్యమును చేసి త్రాగినను దాని వృషంధ్యరసములలో చిన్నయేలకులను శొంఠిని కలిపిత్రాగినను సైంధవలవణమును మద్యముతోచేర్చి త్రాగినను శిలాజిత్తు కషాయములలోగాని కీరతరాది గణకషాయములలోగాని యవక్షారరసములలోనైనను అద్ధపరము కషాయములలోనైనను కలిపిత్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును.

—ॐ త్రికంఠకాదిపయస్సు. ॐ—

శ్లో. త్రికంఠకైరండ శతావరీభిః సిద్ధం పయో వా తృణపంచ మూలైః, గుడప్రగాఢం సఘృతం పయో వా రోగేషు కృచ్ఛాచ్చదిషు శస్త్ర మేతత్. 9. నలకుశి కాశేక్షుశిఘ్రం క్వధితాం ప్రాతః సుశీతలాం శీతామ్, పిబతః ప్రయాతి నియతం మూత్రగ్రహ ఇత్యువాచ కచః. 10. గోదావత్యా మూలం క్వధితం ఘృతజైలగోరసై ర్మిశ్రమ్, పీతం నిరుద్ధ వచిరా ద్భిన్నత్తి మూత్రస్య సంఘాతం. 11. జలేన ఖాదిరీబీజం మూత్రాఘాతాశ్శరీరం, మూలం రుద్రజటాయా శ్చ తక్రపీతం తదర్థకృత్. 12. మూత్రేపిబద్ధే కిరూర్పరచూర్ణం లింగే ప్రవేశయేత్, శృతశీతపయోన్నాశీ చందనం తండులాంబునా. 13. పిబే త్సశర్కరం శ్రేష్ఠ ముష్ణవాతే సశోణితే, శీతోఽవగాహ ఆవస్తి రుష్ణవాతనివా రణః. 14. కూష్మాండుకిరస శ్చాపి పీతః సక్షారశర్కరః, స్త్రీణామతిప్రసంగేన శోణితం యస్య సిచ్యతే. 15. మైథునోపరమ శ్చాస్య బృంహణీయో హితో విధిః, స్వగుప్తాఫలమృద్వీకా కృష్ణేక్షురసికా రజః. 16. సమాంశే మర్కభాగాని క్షీరక్షాద్రఫృతానిచ, సర్వం సమ్యగ్విమధ్యాత్ మానం లీడాపయః పిబేత్, హస్తి శుక్రాశయోత్థాంశ్చ దోషా న్వంధ్యాసుతప్రదం. 17.

ఏనుసపల్లేరు ఆముదపువేళ్లు పిల్లిపీచరము వానితో సిద్ధముచేసిన నేయిగాని పాలుగాని తృణపంచమూలములతో సిద్ధముచేసిన నేలినిగాని పాలనుగాని బెల్లముతో త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛాచ్చదిగోగములకు మంచిది. పట్టివేళ్లు దర్భలు కల్లు చెఱుకు నీటి వేళ్ళతోనైన కషాయమును చల్లార్చి ప్రాతఃకాలమున నియతముగా పుచ్చుకొనిన మూత్రాఘాతము మానును అని కచయుని చెప్పెను. హంసపాదిచెట్టువేళ్లను కషాయముచేసి

నేయిమానె ఆవుమజ్జిగలతో కలిపి త్రాగిన మూత్రాఘాతము వెంటనే నశించును. ఖదిర బీజములను నీటితో నూరిత్రాగి మూత్రాఘాతము నశ్చరియును హరించును. త్రిజటామూల మునుమజ్జిగతో త్రాగినను మూత్రాఘాతాదులు నశించును. మూత్రము బంధించినచో కర్పూరపుమార్దమును లింగమునందు రాయవలయును. కాచినల్లాచ్చినపాలను త్రాగవలయును. బియ్యపునీటితో చందనమును శర్కరతో నుష్ణవాతములందు త్రాగవలయును. వస్త్రపట కుచన్నీటిలో కూరుచున్ననుష్ణవాతము హరించును. గుమ్మడిపండులతో చక్కెరనైచి త్రాగిన త్రాగవలయును. శ్రీలయొక్క అతిప్రసంగముచే రక్తము ప్రవించుచున్నచో సంగమము పనికిరాదు. మరదలొడిగ్రాక్ష పిప్పళ్లు చెఱువ చక్కెర వీటిని సమాభాగములుగను, పాలు తేనె నేయి సమాభాగములుగను చేర్చి తిఱచి ఒకతులముచో నేవించి పాలను త్రాగిన వీర్యాశయ రోషములు నశించును. గొడ్డుతనమును మానును.

❖ చిత్రకొడిపుతము. ❖

శ్లో. చిత్రకిం శారబా వైవ బలం కాలానుశారిబా, ద్రాక్షావి శాలా పిప్పల్యస్తభా చిత్రకలా భవేత్. 18. తథైవ మధుకం దద్ద్యా ద్దద్ద్యా దామలకాని చ, ఘృతాథకం పచేదేభిః కల్తై రక్షసమన్వితైః. 19. క్షీరదోణే జలదోణే తత్స్నిగ్ధమవతాం యేత్, శీతం చంద్రుతంచైవ శర్కరా ప్రసవలయుతం. 20. తుగాక్షీర్యా శ్చ తత్సర్వం మతిమాన్ ప్రతి మిశ్రయేత్, తతోమితం పిబే త్కాలే యథాదోషం యథాబలం. 21. వాతరేతాః పిత్తరేతాః శ్లేష్మరేతా శ్చ యో భవేత్, రక్తరేతా గ్రంధిరేతాః పిబే దిచ్చ న్నరోగతాం. 22. జీవనియం చ వృష్యం చ సర్పిరేత స్సహగుణం, ప్రజాహితం చ భవ్యం చ సర్వరోగాపహం శివం. 23. సర్పిరేత త్వేయుంజానా శ్రీ గర్భం లభతే చిరాత్, అ పుగ్దోషం జయో చైవ యోనిదోషం శ్చ సంహతాన్. 24. మూత్ర దోషేషు సర్వేషు కుర్యా దేత చ్చికిత్సితం.

చిత్రమూలము సుగంధిపాల ముత్తువపులగము నల్లసుగంధిపాల గ్రాక్ష కొడిసె పాలవిత్తులు పిప్పళ్లు యష్టిమధుకము ఉసిరిక వీటిని కాలుపలముచో అఘకమునేతిలో పక్వముచేసి కల్కమునొక ద్రోణము పాలుమరయొకదోణము నీరువీటితో సిద్ధముచేసి దింపి చల్లార్చివడియగట్టి 16 పా చక్కెరనువైచి వంశలోచన 16 పలములుకలిపి బలదోషునుసారిము త్రాగిన రక్తక్షితము మున్నగురోగములు నశించును. వాతపిత్తశ్లేష్మరోగములు నశించును. ఈఘృతము జీవనోపధము. వృష్యయోగమునైయున్నది. దీనిని నేవించిన

శ్రీ గర్భవతి యగును. రక్తదోషములు నశించును. సంహతము లగు యోనిదోషము లన్నియు నడుగంటును. సమస్తములగు మూత్రదోషములందును దీనితో చికిత్సఁ జేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూత్రాఘాతాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

33. అశ్వర్యధికారము.

—* అశ్వరీగోగమునకు సామాన్య చికిత్సలు. —

శ్లో. వరుణస్య త్వచం శ్రేష్ఠాం శుంతీ గోక్షురసంయుతాం, య వత్సారగుడం దత్వా క్వాథయిత్వా పిబేద్ధితాం. 1. అశ్వరీం వాత జాం హన్తి చిరకాలానుబంధినీ, వీరతిరిః సహచరీ దర్భో పృథ్వాదనీ నలః. 2. గుంద్రాకాశకుశా వశ్శభేద మోరటటుండుకాః, కురంటికాచ వశిరో వసుకం సాన్నిమంథకః. 3. ఇందీవరీశ్వదంస్త్రా చ తథా కాపోత వక్రకః, వీరతిరాది రత్నేష గణో వాతవికారనత్. 4. అశ్వరీ శర్కరామూత్ర కృచ్ఛాఘాతరుజాః హః, శుంత్యగ్నిమంథపాషాణ శిగ్రున రుణగోక్షురైః. 5. అభయారిగ్వధపల్లైః క్వాథం కుర్వా ద్విచక్షుణః, రామకత్వారలనణ చూర్ణం దత్వా పిబేన్నరః. 6. అశ్వరీమూత్రకృచ్ఛా ఘ్నం పాచనం దీపనం పరిమ్, హన్యా త్కోష్ఠాశ్రితం వాతం కిటూప్య రుగుదమేధ్రగమ్. 7.

ఉలిమిరచెక్క శొంఠి పల్లెరు కీటిక సాయమును యవక్షాగము బెల్లెములతోసిద్ధము చేసి త్రాగిన చాలకాలమునుండి యున్న ఆశ్మరియును నశించును. కురువేరు గోరింట దర్భ తిప్పతీగే భద్రముస్తలు కాశము పీశలు చెఱును పచ్చనిలొద్దుగ పల్లెరు బ్రాహ్మము వీరతిరాదిరణమనబడును. ఇయ్యదివాతివికారమును హరించును. అశ్వరీశర్కర మూత్రకృచ్ఛము మూత్రాఘాతములనిది పోగొట్టును. శొంఠి అగ్నిమంథము పాషాణము మునగ ఉలిమిరి కరక్కాయ తేలపండ్లు వీటితో క సాయము. జేసి ఇంగున యవత్సారమునుచేర్చి త్రాగిన అశ్వరి మూత్రకృచ్ఛములనుపోగొట్టి అగ్నిని దీపింపజేయును. కటి తొడలు గుదస్థానము మేఘస్థానము మున్నగువానిలోగలవాతములను నశింపజేయును.

* అశ్వరి యనగా, మూత్రద్వారమునందు తాయి పెట్టిగడి గోగము.

—ॐ పాపాణ భేదాది ఘృతము. ॐ—

స్తో. పాపాణభేదో వసుకో వశిరోఽశ్చస్త్రకం తథా, శత్రావర్ శ్వదంష్ట్రా చ బృహతీ కంటకారికా. 8. కపోతవక్త్రార్త గల కాంచనో శీర గుల్మకాః, వృక్షాదనీ భల్లుక శ్చ వరుణః శాకజం ఫలం. 9. య వాః కులుత్థాః కోలాని కతకస్య ఫలాని చ, ఉషకాదిప్రతీవాప మే షాం క్వాభేశృతం ఘృతం. 10. భినత్తి వ్ఞాతసంభూతా మశ్చిరీం ఊప్ర మేవ తు, త్వారా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణి పయాంసి చ, భోజనాని చ కుర్వీత వగ్దేఽస్మి న్వాతనాశనే. 11.

కొండపిండిచక్క మారనవేళ్లు సమగుప్పళ్లు పిల్లిపేచు పల్లెరు వామడు బ్రాహ్మీ గొరింట పెట్టివేళ్లు గన్నేరు పిల్లగన్నేరు బదవిక ఉలిమిని వెలగపండు వీడిక్వాధములో ఉషకాదిగణౌపధములను ప్రతివాపముచేసి నేతినిచేసి నేపింపవలయును. ఇయ్యది వాత జమగు నశ్చగ్రీకోగమును శీఘ్రముగా పోగొట్టును. త్వారపదార్థములను గంజి పేయక మా యములును చేసి భుజింపవలయును. వాతనాశకివర్గములగు వానిని భుజింపవలయును.

—ॐ ఉషకాది గణము. ॐ—

స్తో. ఉషకాంతైంఘం హింగు కాశీసవ్యయగుగులుః, శిలా జతుః తుత్థికం చ ఉషకాని రుదాహ్యతః. 12. ఉషకానిః కిఫం హన్తి గణో మేదోవిశోధనః, అశ్చగీశర్కరామూత్ర శూలస్మి కిఫగు ల్లనుశ్. 13.

చెఱుగు సుంధవలవణము ఇంగువ గండు తెఱగులగు కాశీసములు గుగులుము శిలాజిప్తు మైలుశిథ్థము ఇయ్యవి ఉషకాది గణము. ఇవి కిఫమును పోగొట్టి మెదడును కుద్ధిచేసి అశ్చర్యాదుల సంపదేసి గుల్మములను పోగొట్టును.

—ॐ కషాది ఘృతము. ॐ—

స్తో. కుశః కాశః శరో గుల్మ ఇత్కరో మోరటోశ్వభిత్. 14. దర్భో నిదానీ వారాహీ శాలిమూలం త్రికంటకః, భల్లూకః పాటలీ పాతా పత్తూరోథ కురంటకాః. 15. పుసర్నవే శిశిషశ్చ క్వథితా స్తేషు సాధితం, ఘృతం శిలాహ్వమధుకం బీజై రిందీవరస్య చ. 16. త్రపుషై ర్వారుకాణాం వా బీజై శ్చావాపితశ్శ్చుతమ్, భినత్తి పిత్తసంభూతా మశ్చ

రిం ఊప్ర మేన తు. 17. తూరా న్యవాగూః పేయా శ్వ కషాయాణి
ఫయాంసి చ, భోజనాని చ కుర్వీత వర్గైస్త్విన్విత్తనాశనే. 18.

కుశకాశములు తెల్లు నల్లుచెఱుకు చెఱుకువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండి దర్భకాలిమా
లము త్రికంటకములు పాటలి అగరుశొంఠి నేలగుమ్మడు నేతాడి పత్తూరము గోరింట
శిరీషము గలిజేరు వీటితోనైన కషాయములలో సాధించినదియును, శిలాజిత్తు మధుకము
కమలబీజములు దోసకాయ కరుబూజాపిత్తులు వీటితో ప్రతివాపను చేయఁబడినవియు
నగు నేలిన పితౄశరీరీగులు త్రాగవలయును.

—ॐ వరుణాది ఘృతము. ౧౯—

శ్లో. గణే వరుణకాదౌ చ గుగ్గు లేవలాహ రేణుభిః, కుప్తముస్తా
హ్యమరిచ చిత్రకైః ససురాహ్వయైః. 19. ఏతై స్సిన్ధ మజా సర్పి రు
షకాదిగణేనచ, భినత్తి కఫసంభూతా మశ్లేరిం ఊప్ర మేన తు. 20.
తూరా న్యవాగూః పేయా శ్వ కషాయాణి ఫయాంసి చ, భోజనాని
ప్రకుర్వీత వర్గైస్త్విన్విత్తనాశనే. 21. ముణార్తిగలఃశిగుః తక్కారి మ
ధుశిగుకాః, మేషశ్మోగీ కిరంజౌ చ బింబ్యగ్నీమంథ మోరిటాః. 22.
శైర్య శిరీషోదర్భో చరీవనుక చిత్రకా, బిల్వం చైవాజశ్మోగీ చ
బృహతీద్వయమేనచ. 23. వరుణాదిగణో హ్యేష కఫమేదో నివార
ణః, వినిహన్తి శిరీశ్శూల గుల్మాద్యస్తరవిద్రధిన్. 24.

వరుణాదిగణములందును గుగ్గులము ఏలఱులు రేణుక కోష్ఠ తుంగముస్తలు మిరియ
ములు చిత్రమూలము దేవదారు వీటికి పాయమందు నుషికాదిగణమును ప్రతివాపను చేసి
సిద్ధముచేసిన మేకపాలు కఫాశ్మరినిపోగొట్టును. కఫనాశకములగు తూరాదుల నిందు
భుజింపవలయును. ఉలిమిరి నల్లగోరింట మనగ తీయనునగ మేషశ్మోగి నెమిలియడు
గుచెక్క దొండపండు అగ్నిమంథము చెఱుకు శైరీసుము శిరీషము దర్భ వరివనుక
చిత్రకములు పిల్లిపీచర బిల్వము అజశ్మోగి దుష్టుపుత్రీగ వాకుడు ఇయ్యది వరుణాది
గణము. కఫమేదనివారణము, శిరీశ్శూల గుల్మము విద్రధి మున్నగువానిని ఇది నశింపఁ
జేయును.

—ॐ వరుణాదిక పాయము. ౨౦—

శ్లో. వరుణత్వక్రమాయం తు వీతం చ గుడసంయుతమ్, అశ్వ
రిం పాతయ త్యాశు వస్తీశూలనివారణమ్. 25. యవతూరం గుడోన్వి

శ్రం పి బే త్పుష్పఫలోద్భవమ్, రసం మూత్రవిబంధఘ్నం శర్కరాశ్చ రి
 నాశనమ్. 26. పి బే ద్వికామూల్యైః క్వాఢ్యం చిత్క-ల్కసాయుతం,
 క్వాఢ్య శ్చ శిగ్రుమూలోత్థః కదుష్టో శ్చ సూతకః. 27. నాగరవారుణ
 గోక్షుర పాషాణభేదకపోతినల్కజః క్వాఢ్యః, గుడయావశూకిమిశ్రః
 వీతో హ స్త్యశ్చరీ ముగ్రామ్. 28. వరుణత్వక్కులాభేద శుంఠీగోక్షురకైః
 కృతః, కి సాయః త్వారసంయుక్తః శర్కరాం చ భిసత్త్యపి. 29. శ్వదం
 ప్రైరండపత్రాణి నాగరం వరుణత్వచమ్, ఏత త్క్వాఢ్యధవరం ప్రాతః
 పి బే చశ్శ్చరిభేదనం. 30. మూలం శ్వదస్త్రాక్షురకోరుభూకాత్ క్షీ
 రేణ పిష్టం బ్రహతీద్వయా చ్చ, ఆలోఽద్యదధ్నా మధురేణ పేయం
 దినాని స ప్రాశ్నచభేదనార్థం. 31. ప క్షేత్వాకురసః త్వారః సితాయుక్తో
 శ్చరీహరః, పాషాణగోగ్రసీడాం సౌవర్ణ్యముక్తా సురా జయతి. 32.
 తద్వన్మధుదగ్ధయుక్తా త్రిరాత్రం తిలనాఽభూతిశ్చ. 33.

ఉలిమిరికసాయములో బెల్లమును కలిపి త్రాగిన ఆశ్శర్కరులు శీఘ్రముగా నశిం
 చును. పక్షిసూలము నశించును. యవక్షాముతో బెల్లముతో పుష్పఫలసమును త్రాగిన
 మూత్రబంధము శర్కరాశ్చరులుంశించును. ఉలిమిరిచెక్క కసాయములో కంఠమును
 వ్రేచి త్రాగిన మురగచెక్క కసాయమును గోరువెచ్చగా త్రాగినను ఆశ్శరీ నశిం
 చును. శొంఠిశ్చలిమిరి పల్లెరు కొండపిండివేళ్లు బ్రాహ్మి వీటికసాయములో యవ
 త్వారము బెల్లమును కలిపి త్రాగిన శర్కరగ ఆశ్శర్కరులు నశించును. ఉలిమిరి కొండపిండి
 శొంఠి పల్లెరు వీటికసాయమును యవక్షాముతో త్రాగినచో శర్కరులు నశించును. పల్లె
 రు ఆముదపానము శొంఠి ఉలిమిరిచెక్క వీటికసాయమును ప్రాతఃకాలమునందు త్రా
 గిన శర్కరులు నశించును. పల్లెరు తిలపుచెక్క ఆముదపువేళ్లు వాగుడు వీటిని పా
 లగోనూరి పెఱుగుతో కలిపి ఏనుగురాసులు త్రాగినచో శర్కరులు నశించును. చేదుసార
 రసమును యవక్షారము చక్కెర వీటిని కలిపి త్రాగినచో శర్కరులు నశించును. ఆశ్శ
 రీబాధను సౌవర్ణ్యలవణముతో చేసిన కల్లును త్రాగిన చోగొట్టును. నువ్వుకట్టెలఁగాల్చిన
 బూదినిత్రాగిన మూడురాసులలో పోగొట్టును.

❀ ఏలాదిక్వాఢ్యము. ❀

శ్లో. ఏలోపకుల్యా మధుకాశ్చ భేద కాంతి శ్వదంస్త్రా) వృషకో
 రుబూకైః, క్వాఢ్యం పి బే దశ్చ జతుప్రగాఢం శశర్కరే చాశ్చ రిమూత్ర
 కృచ్ఛే. 34.

విల్లలు పిప్పళ్లు యష్టిమధకము కొండపిండివేళ్లు రోణుకబీజములు పల్లెరు అడ్డ సరము ఆముదములు వీటిని కిసామును చేసి పెన్నేగు లక్క వీటిని కలిపి నేవించిన శీర్కర మూత్రకృచ్ఛము అశ్వరులు కించును.

—ॐ త్రికంటకాది చూర్ణము. ॐ—

శ్లో. త్రికంటకస్య బీజానాం చూర్ణం మాఝీకిసంయుతం, ఆపి ఝీరేణ సస్తాహం పిబే దశ్శరీరనాశనం. 35. శుక్రాశ్శర్యాం తు సామా న్యో విధిరశ్శరీరనాశనః.

పల్లెరుగింజలము పొడిగొట్టి తేనె నందు కలిపి మేక పాలతో నేడుదినములు త్రాగిన కల్లుగట్టుట (అనగా నశ్శరీరోగము) మానును. శ్లెల్లఅశ్శరియందు అశ్శరీసామాన్య చికిత్సను చేయవలయును.

—ॐ పాపాణభేదచూర్ణము. ॐ—

శ్లో. పాపాణభేదం వృషకం శ్వదంహ్రా పాతాభయావ్యోవశేణికుం భాః, హంస్రాఖరాశ్వా సితిమాదకాణా మేర్వారుకా చ్చ త్రపుషా చ్చ బీజం. 36. ఉపకుచికాహిః గుసవేతిసామ్లం స్యాద్ద్యేబృహత్యో హపుషా వచా చ, చూర్ణం పిబే దశ్శరీభేదిపక్వం సర్ప శ్చి గోమూత్ర చ తుర్గుణం ధైరి. 37.

కొండపిండివేళ్లు అడ్డసరము పల్లెరు అగడశొంతి కరక్కాయలు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు క చూర్ణము కరక్కాయలు శాలింజ శాకము నక్కదోషశస్త్రము నున్నగువానిచూర్ణమును గాలులెట్లగోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి నేతితో త్రాగిన నశ్శరులు హరించును.

—ॐ కుబ్జత్వ చూర్ణము. ॐ—

శ్లో. కుబ్జత్వ సింధూభృ విడంగసారం సశర్కరిం శీతలయావశూకం, బిజానికూష్మాండక గోక్షురాభ్యాం ఘృతం పచే న్నావరుణస్య తోయే. 38. దుఃసాధ్య సర్వాశ్శరీ మూత్రకృచ్ఛం మూత్రాభిఘాతం చ స మూత్ర బంధం, ఏతాని సర్వాణి నిచ నిశీఘ్రం ప్రరూఢవృత్తా నివ వర్జితాతః. 39.

ఉలవలు సైంధవలవణము వాయువిడంగములు కలకండ కర్పూరము యవత్తారము గుమ్మకవిత్తలు పల్లెరు వీటితో ప్రతివాపమును చేసి ఉడిమిరిక మాయముతో నేతిని త్రాగిన దుస్సాధ్యములగు నశ్శరీరోగము లన్నియును మూత్రకృచ్ఛము మూత్రాభి

పూతము మూత్రబంధము మున్నగువానిని వజ్రము వృక్షములగుంపునువలె నశింపఁ జేయును.

శరాది పంచమాల ఘృతము. ౩౯

శ్లో. శరాదిపంచమూల్యాయా కషాయేణ పచేద్ఘృతమ్, ప్రస్థం గోక్షురకల్కేన సిద్ధమద్యా త్సశర్కరమ్. 40. అశ్లేషమూత్రకృచ్ఛ్యం ఘ్నం రేతోమార్గరుజాపహమ్.

తృణపంచమాలముల కషాయములో పల్లేరుకల్కమును 16 పలములనేలని పక్వముచేసి చక్కెర కలిపి నేపించిన ఆశ్లేష మూత్రకృచ్ఛ్యము మున్నగు మూత్రగోగములు హరించును.

వరుణాదిఘృతము. ౪౦

శ్లో. వరుణస్య తులాం త్సుణ్ణాం జలద్రోణే విపాచయేత్. 41. పాదశేషం పరిస్రావ్య ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, వరుణం కదళీం బిల్వం తృణజం పంచమూలకమ్. 42. అమృతాం చాశ్శజం దేయం బీజం చ త్రపుషోద్భవమ్, శతసర్వతిలక్షారం పలాశక్షార మేవ చ. 43. యూధికాయాశ్చ మూలాని కార్షికాణి సమావపేత్, అస్య మాత్రాం పిబ జ్వంతు ర్దేశకాలాద్యపేక్షయా. 44. జీర్ణే తస్మిన్పిబే త్పుర్యం గుడం జీర్ణం తు మస్తునా, అశ్లేఠీం శర్కరాం చైవ మూత్రకృచ్ఛ్యం చ నాశయేత్ 45.

ఈలిమిచెక్క చూర్ణమును ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలి నప్పు డొక ప్రస్థము నేలనిపక్వము చేసి ఈలిమిరి అరటి బిల్వము తృణపంచమాలములు కరక్కాయకొండపిండివేళ్ళు త్రపువనీజములు వంశలోచన తిలక్షారము మున్నగువానిని ఒక్కొక్కకాలుపలము తీసి స్థాపితాపసునిచ్చి దేశకాలానుసారముగా త్రాగి జీర్ణమైన పిచ్చుట పూతబెల్లమును మజ్జగ లేటతో త్రాగినచో అశ్లేష్యాది గోగములు నశించును.

వీరతరాదితైలము. ౪౧

శ్లో. బ్రహ్మధికారే య తైలం సైంధవాద్యం ప్రకీర్తితమ్, త తైలం ద్వీగుణక్షీరం పచే ద్వీరతిరాదినా. 46. క్వాథేన పూర్వకల్కేన సాధితం తు భిషగ్వరైః, ఏత తైలవరం శ్రేష్ఠ మశ్లేఠీణాం వినా శనమ్. 47. మూత్రాఘాతే మూత్రక్రిచ్ఛ్యే పిచ్చితే మథితే తథా, భగ్నే శ్రమాభిషన్నే చ సర్వధైవ ప్రశస్యతే. 48.

బ్రహ్మగోగపుటధికారమునందు జెప్పిన సైంధవాదితైలమును రెండురెట్లపాలు వీరతరాదిగణకషాయమును కల్పము చేసి పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది అశ్వరిని పోగొట్టును. మూత్రాఘాతాది మూత్రగోగముల నన్నింటిని హరించును.

—● పరుణాద్యతైలము. ●—

శ్లో. త్వక్ష్మత్రములపుష్పస్య పరుణా త్సత్రికంటకాత్, కషా యేణ పచే తైలం వస్తినా స్థాపనేన చ. 49. శర్కరాశ్శర్శూలఘ్నం మూత్రశ్చచ్చినివారణమ్.

ఉరిమిరిచెక్క వేళ్లు పూవులు పల్లెరు పీటిక షాయముతో తైలమును పక్వము చేసి యుంచి పస్తులయం దపయోగించిన శర్కర అశ్వరి శూల మూత్రచ్ఛిచ్చిము నశించును.

—● శ్లోర్ధ్వరణాద్యపాయములు. ●—

శ్లో. శల్యవిత్తా మశామ్యంతీం ప్రత్యాఖ్యాయ సముద్ధరేత్. 50. పాయుషిస్తాంగులీభ్యాం తు గుర మేధ్రాస్తరే గతాం, సేసన్యాః సవ్యపార్శ్వే చ యవమాత్రం విముచ్య తు. 51. వ్రణం కృత్వా శ్చ ధీమాత్రం కర్షే తాం శస్త్రకర్షవిత్. భిన్నేతు వస్తా ద్భాగ్భానా స్సృత్యః స్యా దశ్చరీం వినా. 52. నిశేషా మస్త్రిం కుర్యా ద్వస్తా రక్తం చ నిష్కరేత్, హృతాశ్చరీ కదుష్టాభో గాహయే ద్భోజయే చ్చ తమ్. 53. గుడం మూత్రవిహర్షర్థం మద్వాజ్యాక్షవ్రణం తతః, దద్యా త్సాజ్యాం త్ర్యహం పేయాం సాధితాం మూత్రశోధిభిః. 54. ఆదశా హం తతో దద్యా త్పుయసా మృదునోదనమ్, స్వేదయే ద్యవమథ్వా ధ్యం కషాయైః ఘృతయే ద్వ్రణమ్. 55. ప్రపాండరీక మంజీషా యష్టి లోధ్రై శ్చ శేషయేత్, ఏతైశ్చ సలిలైః సిద్ధం ఘృత మభ్యంజనే హితం. 56. అప్రశాన్తే తు సప్తాహా ద్వ్రణే దాచూపి చేష్యతే, దైవా న్నాభ్యాం తు యా లగ్నా తాం విపా ట్యాపకర్షయేత్. 57.

శల్యచికిత్స నెఱిగిన వైద్యుడు అసాధ్యములగు నశ్మరులను వదలివెట్టి గుడనా నముననున్న రెండంగుళములదూరమును అశ్వరిని తీసివేయవలయును. నీవనియొక్క ఎడ ముచక్రమున యవగింజంత వదలి గాయమును చేసి అశ్వరిని తీసివేయవలయును. తెలివి లేనిచే వస్త్ర పగిలిపోయె నేని అశ్వరిగోగి చనిపోవును. నిశ్శేషముగా నశ్వరిని తొలగింప

వలయును. పిమ్మట వేడినీళ్లతో కాచి భుజింపచేయవలయును. యాత్ర శోభాకరములగు నాపధములతో సిద్ధముచేసిన నేయిని వేయను త్రాగించవలెను. పదిదినుములవఱకు నిట్టులు పాలతో మృదువగు నన్నమును పెట్టవలయును. యవలు తేనె కలిపిన పదార్థములతో స్వేదము నిప్పించి కషాయముతో గాయమును కడుగువలయును. కమలములు మరజి ప్తము యష్టిమధుకము లొడ్డుగ వీటి సముదో పూయవలయును. వీటితో సిద్ధముచేసిన నేతిని రుద్దుట మంచిది. ఏడువినములవఱకును గాయముమానదేని వ్రణమునందు రెండు చుఱకలును వేయవలయును. దైవయోగమున బొడ్డుదగ్గఱ సంక్రమించిన యశ్చరిని పెకల్చి పోంకొట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అష్టర్షధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౪. ప్రమేహాధికారము.

— సప్రమేహోపాయములు. —

శ్లో. శ్యామాక కోస్త్రవద్దాల గోధూమ చణకాఢకే, కులు త్థా శ్చ హితా భోజ్యే పురాణమేహనాం సదా. 1. జాంగలం తిక్తశా కాని యవాన్నం చ తిథా మధు, పారిజాతజయ నిబవప్నిగాయ త్రిణాం పృథక్. 2. పాతాయాః సాగురోః వీతా ద్వియస్య శారద స్యచ, జలేక్షుమధ్యసికతాం శన్తై ర్లనణపిష్టకాన. 3. సాంద్రమేహః స్కామాత్ స్నున్తి హ్యష్టౌ క్వాథాః సమాక్షికాః, దూర్వా కశేరు పూతీక కుంభీవల్వల శైవలమ్, జలిన క్వధితం వీతం శుక్ర మేహహరం ప రమ్. 4. శ్రీఫలాగర్వధద్రాక్షా కషాయో మధుసంయుతః, వీతో నిహ న్తి ఫేనాఖ్యం ప్రమేహం నియతం సృణాం. 5.

ప్రాచీనమగు మేహగోగములు గలవాగలకు చామలు కొఱ్ఱలు గోధుమలు ఉద్దాలకములు నెనగలు అరికలు ఉలవలు ఇవి పథ్యధాన్యములు. అడిగి ధాన్యములు చేదు గలవూరలు యవాన్నము తేనె హితములు. దేవదారు అరణి వేప చిత్రమూలము ఖదిరము అగరుకొంతి అగరు తెల్లకమలము వీటిని నేరుమేలుగా లేనతోకలిపి క్వాథములను చేసి నేవించినచో జలప్రమేహము ఇక్షుప్రమేహము మదిరాప్రమేహము

సికతా ప్ర మేహము శస్త్రైః ప్ర మేహము లవణ ప్ర మేహము పిష్ట ప్ర మేహము సాంద్ర ప్ర మేహము క్రమముగా నశింపజేయును. దూర్వము కశేరువు నెమలియడ్డువేరు కంకుమపువ్వు నూత్నకైవాలము వీటిని నీటితో కషాయము చేసి త్రాగిన శుక్ర ప్ర మే హములు హరించును. త్రిఫలములు ఆమ్లవేతము ద్రాక్ష వీటికషాయమును తేనెతో కలిపి త్రాగినచో ఘేన ప్ర మేహము నశించును.

—ॐ లోద్రాధి కషాయములు. ॐ—

శ్లో. లోద్రాధియాకట్ఫలము స్తకానాం విడంగ పాతాద్జనధన్వనాసామ్, కదంబ శాలార్జున దీప్యకానాం విడంగదార్ద్యధవ శల్లకీ నామ్. 6. చత్వార ఏతే మధునా కషాయాః కఫప్రమేహేషు నిషేచణీయాః, అశ్వాత్థా చ్చతురంగుల్యా న్యగ్రోధాదేః ఫలత్రికాత్. 7. సజ్జగిరక్తసారా చ్చ క్వాథాః పంచ సమాక్షికాః, నీలహరిద్రఘేనా ఖ్యతౌరమాంజిష్ఠకాహ్వయాన్. 8. మేహాన్ హన్యంతి క్రమాదేతే స ఔద్లో రక్తమేహనుత్, క్వాథః ఖర్జురకాశ్చ ర్య తిందుకాస్థ్యమృతాకృతాః. 9. లోద్రాద్జనోశీరకుచందనానా మరిష్టసేవ్యామలకాభయానామ్, ధాత్ర్యర్జునార్జిష్ఠకవత్సకానాం, నీలోత్పలైలాతిని శ్శార్దూ నానాం. 10. చత్వార ఏతే నిహితాః కషాయాః పితృ ప్రమేహే మధుసంప్రయుక్తాః.

లోద్రాధి కరక్కాయలు కట్ఫలము తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు అగరుశొంతి అర్జునవృక్షము యవాసయును మ్రానిపసపు శల్లకియును కడిమి మద్ది అజమోదలును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములలో తేనెను కలిపికొని కఫ ప్రమేహములయందు నేవింపవలయును. పిష్టశ్లతో ఆమ్లవేతముతో న్యగ్రోధాదిగణముతో త్రిఫలములతో మంజిష్ఠ రక్తచందనములతో వేత్సీరుగా నైదు విధముల కషాయములనుకాచి తేనెతోకలిపి త్రాగిన నీలము హరిద్రము ఘేనము ఔషధము మంజిష్ఠకము అను ప్రమేహములు నశించును. ఖర్జురము గుర్ముడి తుమికి తిప్పతీగ వీటికషాయములలో తేనెను చేర్చికొని త్రాగిన రక్త ప్రమేహములు హరించును. లోద్రాధి అర్జునము వట్టివేళ్ళు రక్తచందనములును మంజిష్ఠ కురువేరు ఉసిరిక కరక్కాయలును ఉసిరిక అర్జునము నింబము కోమలము నల్లకిమలములు ఏలకులు పసపు అర్జునవృక్ష పునెక్కయును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములను తేనె కలిపి త్రాగినచో ప్రమేహములలో హితకరము అగును.

❖ చిన్నాదిక్వాథములు. ❖

శ్లో. చిన్నావహ్నికసాయేణ పాతాకురజ రామతం, తిక్తాం
కుష్ఠంచ సంచూర్ణ్య సర్పి ర్దేహే పి బే న్నరః. 11. ఖాదిరపూగక్వాథం
క్షౌద్రాహ్వయే పి బేత్, అగ్నిమంథకసాయం తు వసామేహే ప్రయోజ
యేత్. 12. పాతాశిరీషదుస్సర్ప మూర్వాకింశుక తిందుకమ్, కపిత్థానాం
భిషక్ క్వాథం హస్తమేహే ప్రయోజయేత్. 13. కంపిల్లసప్తచ్ఛదశా
లజాని విభీత రాహితకకాలజాని, కపిత్థపుష్పాణి చ చూర్ణితాని క్షౌద్రే
ణ లిహ్య త్కఫపిత్తమేహి. 14. సర్వమేహహరా ధాత్యై రసః క్షౌ
ద్రనిశాయితః, కసాయ త్రిఫలదారుముస్తకై రథవా కృతః. 15.
ఫలత్రికం దారునిశాం విశాలాం ముస్తం చ నిఃక్వాథ్య నిశాంశ కల్కమ్,
పి బే త్కసాయం మధుసంప్రయుక్తం సర్వేషు మేహేషు సముత్థి
తేషు. 16.

తిప్పణిగ చిత్తమూలముల కసాయములో ఆగరుశొంతి కోష్ఠి ఇంగువ కటుకి
గోహితీ వీటిమార్గమును కలిపి ఘృతప్రమేహి త్రాగవలయును. తెల్లచంద్ర చంద్ర
వాకి వీటి కసాయమును క్షౌద్రప్రమేహి త్రాగవలయును. అగ్నిమంథకసాయమును
వసాపృమేహమునందును ఆగరుశొంతి శిశీపము యవాన చాకింకుకము తుమికిచెక్క
వెలగ వీటికసాయమును హస్తమేహమునందును కంపిల్లము సప్తచ్ఛదము శాలవర్ష
తాండ్ర గోహితలాడి కుటబము (గిరిమల్లిక) వెలగ రాతిపూవు వీటిచూర్ణమును తేనె
లో కఫపిత్తమేహమునందును నేవింపవలయును. ఉసికరిసము తేనెపసపుగోచేర్చి త్రా
గిన యన్ని విధముల మేహములు నశించును. శోనిచో త్రిఫలములు దేవదారుపుతంగ
ముస్తలతో కసాయమును గాని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు పూనిపసపు ఇంద్రవారు
ణి తుంగముస్త వీటికసాయములో పసపుపాడివేసి తేనెతో త్రాగిన ప్రమేహము లన్ని
యును నశించును.

❖ మూనిపసపు కసాయము. ❖

శ్లో. కటం కపేరీమధుక త్రిఫలా చిస్తకై స్సమైః, సిద్ధః కసా
యః పాతవ్యః ప్రమేహశాం వినాశనః. 17. త్రిఫలా దారుదార్వ్యబ్ద
క్వాథః క్షౌద్రేణ మేహహః, కుటజాసనదార్వ్యబ్ద ఫలత్రయ భవో
ధవా. 18. త్రిఫలాలోహశిలాజతు పథ్యాచూర్ణం చ లీఢ మేకైకం,

మధునామరాస్వరసథవ సర్వా స్నేహా నిరస్యతి. 19. శాలముష్కక కంపిల్ల కల్క మక్షసమం పిబేత్, ధాత్రిగ సేన సక్షాద్రం సర్వమేహ హరం పరమ్. 20.

ప్రానిపసపు మధుకము త్రిఫలములు చిత్రిమూలములు వీటితో చేసిన కషాయ ము ప్ర మేహములను పోగొట్టును. త్రిఫలములు దేవదారు ప్రానిపసపు వీటికి షాయమును తేనెతో త్రాగిన ప్ర మేహములు నశించును. తేనిచో కొప్పు ప్రానిపసపు దేవ దారు త్రిఫలములు వీటికషాయమైనను ప్ర మేహమును హరించును. త్రిఫలములు మం దూరము శిలాజీతు కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును తేనెతోనాకిన ప్ర మేహములు న శించును. లిప్పతీగరసము అరునపుచెక్క ముష్కము కంపిల్లము కీటికల్కమును అక్ష మంత త్రాగిను ఉసిరికరసముతో తేనెను త్రాగినను సర్వమేహములును నశించును.

—౧౦ స్వగ్రోధచూర్ణము. ౧౧—

శ్లో. స్వగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ న్యానాకారగ్వధాశనమ్, ఆమృ జంబూ కపిత్థం చ ప్రియాలం కకుభం ధవమ్. 21. మధుకోమధుకం లోధ్రిం వరుణం పారిభద్రకం, పటోలం మేవశృంగీ చ దన్తీ చిత్రక మాఢకీ. 22. కరంజత్రిఫలా శక్రభల్లాతక ఫలానిచ, ఏతాని సమభా గాని శ్లక్షణచూర్ణాని కారయేత్. 23. స్వగ్రోధాద్యమిదం చూర్ణం మధు నా సహ లేహయేత్, ఫలత్రయరసం చాను పిబే స్నూత్రం విశుద్ధ్యతి. 24. ఏతేన వింశతి ర్దేహా మూత్రకృచ్ఛాణి యాని చ, ప్రశమం యాన్తి యోగేన పడకా న చ జాయతే. 25. స్వగ్రోధాద్య మిదం త్యత్ర చామృజం స్వ స్థి గృహ్యతే. 26.

మట్టి మేడి రాగి పెద్దమ్రాను ఆమృవేళము తేకమామిడి నేరేడు వెలగ ప్రియా లు అర్జునవృక్షము చండ్ర మధుకము ముల్లంగి లొద్దుగ ఉలిమిరి కేప చేదుసొగ్గ పల్లేరు దంతి చిత్రమూలము ఆఢకి నెమలిఅద్దు త్రిఫలములు కొడిసెపాల జీడి వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి చూర్ణము చేసి తేనెతో నేవించి తలుపాతి త్రిఫల ముల యదకముతో త్రాగిన మూత్రము శుద్ధమగును. వినివలన వింశతి మేహములును శాంతించును. పిడక వ్యాధులు పుట్టనే పుట్టవు. ఇయ్యది స్వగ్రోధాచూర్ణము. ఇందు మామిడి నేరేడును విత్తులు చేర్చవలయును.

● త్రికంటకతైలము. ●

శ్లో. త్రికంటకాశ్చస్తక సోమవల్లై- ర్భల్లాతకై స్సాతివిష్టై
స్సలోద్ధైః, వచాపటోలాద్భున నింబమునై వ్విరిద్రయా దీప్యకప
ద్మకై శ్చ. 27. మంజిష్ఠపాతాగురుచందనైశ్చ సర్వై స్సయన్తైః కఫ
వాతజేషు, మేహేషు తైలం విపచేద్ధ్యైం తు పితైషు మిశ్రం త్రిషు
లక్షణేషు 28.

పల్లెరు ఆరె తెల్లచంద్ర వల్ల జీడివిస్తలు అతివస లొద్దుగ వస చేదుపొళ్ల అర్జున
చెక్క వేపవేళ్లు తుంగముస్తలు పసపు అనమోద కమలములు గంజిష్ఠము అగరుశొంఠి
అగురు చందనము వీటితో తైలమును పక్వము చేసి కఫవాతపు ప్రమేహములకు నీయ
వలయును. పిత్తప్రమేహములయందు నేతని పక్వము చేయవలయును. త్రిదోషార్థమగు
దానికిని త్రిలక్షణములందును మిశ్రముచేసి ఈయవలయును.

● ఛాన్దంతర ఘృతము. ●

శ్లో. కఫమేహహరః క్వాఢ స్సిద్ధం సర్పిః కఫే హితం, పిత్తమే
హఘ్ను నిర్యూహసిద్ధం పిత్రే హితం ఘృతం. 29. దశమూలం కరంజౌ
న్వా దేవదారుః హాణికి, వన్నాభూ ర్వరుణోదన్తీ చిత్రకం సపునర్న
వం. 30. సుధాసేవకదంబా శ్చ బిల్వభల్లాతకాని చ, శతీపుష్కరమూ
లం చ పిప్పలీమూలమేవ చ. 31. పుశ్ప ద్దశవలా న్భాగాం స్తత స్తా
యార్ణవేపచేత్, యవకోలకులుత్థానాం ప్రస్థం ప్రస్థం చ దాపయేత్.
32. తేన పాదావశేషేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, నిమలం త్రిఫలా
బాగ్లి రోహిషం గజపిప్పలీ. 33. శ్రౌగ బేరం విడంగాని వచా కంపిల్ల
కం తథా, గర్భణానేన తత్సిద్ధం పాయయే త్తు యథాబలమ్. 34.
ఏత ఛాన్దన్దరం నామ విఖ్యాతం సర్పి రుత్తమం, కుప్తం గుల్తం ప్రమే
హం శ్చ శ్వయంఘ్ర వాతకోశితమ్. 35. స్త్రీహృదారం తగ్గార్యాసి వి
ద్రఘం పిడకా శ్చయాః, అనస్తారం తథోన్మాదం సర్పి రేతన్నియచ్ఛతి.
36. పృథక్తోయార్ణవే తత్త్రి పచేద్ద్రవ్యాచ్ఛతం శతమ్, శతత్రయా
ధికే తోయముత్సర్గక్రమతో భవేత్. 37.

కఫమేహహరములగు కషాయములతో చేసిన ఘృతము కఫమునకును పిత్తమేహహర
కషాయసిద్ధఘృతము పిత్తమునకును హితములు. దశమూలముఇటుతెలుగులగు నెమలియడ్లు

వేరులు దేవగారు కరక్కాయలు గల్లేరు ఉలిమిరి చిత్రమూలము నఖమనుగంధ ద్రవ్యము జెనుడుపాలు కడిమి మారేడు నల్లజీడివిత్తనములు కచ్చూరిము బోడతరము అగురు ఖాంతి వీటిని వేత్తురుగా పదిపలములచొ॥ తీసికొని 250 రీ పలముల నీటిలో పక్వముచేసి యవలు ఉలవలు 16 పలములచొ॥ వైచిపక్వముచేసి నాల్గవపాలుమిగిలియుండగా 16 ప॥ నేయినందు వైచి పక్వముం జేయవలయును. జలవేతనము త్రిఫలములు గంబుభారంగి రోహిషతృణము ఏనుగుపిప్పళ్లు ఆల్లము వాయువిడంగములు వస కంపిల్లకము నీటికల్కమునందు వైచి సిద్ధముచేసిన ఘృతమును బలానుసారముగా నేవించిన కృష్ణగుల్మములు ప్రమేహములు వాపులు వాతరక్తములు స్త్రీహోదగములు మూలరోగము విద్రధి పిడకవ్యాధులు మృగీరోగము పిచ్చి వీటిని పోగొట్టును.

❧ త్రూషణగుటికలు. ❧

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా చూర్ణ తుల్య యుక్తం తు గుగ్గులుమ్,
గోక్షురక్వాథసంయుక్తం గుటికాం కారియే ధ్విషక్. 38. దోషకాలబ
లాపేక్షి భక్షయే చ్ఛానులోమిక్సిమ్, న చాత్ర పరిహరోఽస్తీ కర్త
ర్యా ద్యభేషితమ్. 39. ప్రమేహ స్తూత్రాఘాతాం శ్చ బాలరోగో ద
రం జయేత్.

ఖాంతి మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు నీటిచూర్ణమును సమముగా గుగ్గులు పల్లెదల కషాయములో వైచి మాత్రలంచేసి దోషకాలబలముల ననుసరించి యిచ్చి ప్రమేహములు మాత్రరోగములు ఉదరరోగములు నశించును. పథ్యములేదు. పలసి నవనిని చేయవచ్చును.

❧ శిలాజిత్తు యోగము. ❧

శ్లో. శాలసారాదితోయేన భావితం య చ్ఛిలాజతు. 40. పిబే
త్తేనైవ సంశుద్ధ దేహః పిష్టం యథాబలమ్, జాంగలానాం రసై
స్సార్థం తస్మి న్నితే చ భోజనమ్. 41. కుర్యా దేవం తులాంయావదు
పముంజీత మానవః, ఘృధుమేహం విహయాఽసౌ శర్కరా మశ్నోర్
తథా, వపు ర్వర్ణబలోపేతః శతం జీవ త్వగామయః. 42.

శాలసారాదికషాయముతో భావనచేసి శిలాజిత్తును మరి బలానుసారముగా భక్షించి జీర్ణించిన పిష్టం అడవిజంతువుల మాంసపురనముతో భుజింపవలయును. ఇది మధుమేహములను తప్ప తక్కిన శర్కరాశ్చరులనన్నింటిని పోగొట్టును.

❖ విడంగాది లేహ్యము. ❖

శ్లో. విడంగత్రిఫలాముస్తైః కణయా నాగరేణ చ. 43. జీర కాభ్యాం యతో హన్తి ప్రమేహః సతిదుస్తరాన్, లోహా మూ త్రవికారాం శ్చ సర్వ మేవ న సౌశయః. 44.

నాయువిడంగములు త్రిఫలములు తుంగముస్తలు పిప్పిల్లు శొఠి జీలకఱ్ఱ నల్లజీల కఱ్ఱ వీటితోచేర్చిన మండూరము మిక్కిలియును భయంకరములగు ప్రమేహములను మూత్రవికారములనైనను నిస్సంశయముగా హరి గొట్టును.

❖ ముక్తికా ద్యుపాయములు. ❖

శ్లో. ముక్తికం ధాతు మప్యేవం యుంజ్య త్తస్యా ప్యయం గుణః, శాలసారాది వర్గస్య క్వాథే తు ఘనతాం గతే. 45. దస్తీలో ధ్రుశివాకాంత లోహాకాంతరజః క్షీపేత్, సునీభూత మదగ్ధం చ ప్రాశ్య మేహః స్వ్యప్రోహతి. 46. వ్యాయామజాతమఖిలం భజన్తేహ న్యప్రో హతి, పాదత్రచ్ఛత్రహితో భక్ష్యాశీ మునివ ద్యతి. 47. యోజ నానాం శతు గచ్ఛే దధికం వా నిరస్తరమ్, మేహా జేతుం బలే నాపి సీవారామలకాశనః. 48. శరావికాద్యాః పిడకాః సాధయే చ్ఛో ధవ ద్భిషక్, పక్వా శ్చికిత్సే ద్వృణవ త్తాసాం పానే ప్రశస్యతే. 49. క్వాథం వనస్పతే గ్వాస్తం మూత్రం చ వ్రణశోధనమ్, ఏలాది కేన కుర్వీత తైలం చ వ్రణరోపణమ్. 50. అరగ్వధాదినా కుర్యాత్ క్వాథ ముద్వర్తనాని చ, శాలసారాదికేకం చ భోజ్యాదిం చ కణా దినా. 51. సోపీరకం సురాం శుక్తం తైలం క్షీరు ఘృతం గుళమ్, అమృత్యురసపిష్టా న్నానూపమాంసాని పర్జయేత్. 52.

హేమక్షికమును శాలసారాదిగణపుటోపధుల కషాయముతో పక్వముచేసి గట్టిపడిన పిప్పిట దంతి లాదు కిరక్కాయు లోహకాంతము తామ్రము వీటిచూ రమును వైచి గట్టిపడిన పిప్పిట దించి భక్షించిన ప్రమేహములు నశించును. శరీరపరిశ్ర మలను చేసినను ప్రమేహము శాంతించును. కాళ్లకుబోడు లేకుండ పైకిగొడుగు లేకుండ భిక్షాశీయుగు మునివలె 400 క్రోనులు ఎల్లప్పుడును తిరుగవలయును. నీవారముల అన్న ము ఉసిరికరసమును తినిన ప్రమేహములు నశించును. శరావికాదిబాధలలో శోభకువలె చికిత్స చేయవలయును. పక్వములయిన పిడకావ్రణములకు వ్రణచికిత్సను చేయవల యును. మూలికలకషాయమును మేకమూత్రమును గాయములను శోధించును. ఏలాదిగ ణకషాయముల్లాతైలమును తయారుచేసి గాయముపైన పూయవలయును. అరగ్వధగణపు

కషాయముతో తడుపవలయును. కశాదిగణపు బొప్పధములను భుజింపవలయును. గంజి మద్యము శుక్రము తైలము పాలు నేయి బెల్లము పులుసు చెఱుపరిసము నూరిన అన్నము నీటిపట్టుల జంతువుల మాంసము ఇయ్యవి అపథ్యపదార్థములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ప్ర మేహాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

3గ. స్థాల్పాధికారము.

— స్థాల్పహాస పాయములు. —

శ్లో. శ్రమచింతావ్యవసాయాధ్వక్షాద్రజాగరణపియః, హస్త్య వశ్య మస్త్రాస్థాన్యం యవశ్యామాకభో ॥ 1. అస్వాపం చ వ్యనాయం చ వ్యాయామం చింతనాని చ, స్థాల్ప మిచ్చ న్నర్హ్యక్షం క మే నా తిప్రవర్ధయేత్. 2. ప్రాత ర్నాథ్యమునం. వాం నేవితం స్థాల్పనాశనమ్, ఉష్ణమిన్నస్య మ డం వా పిబ న్మౌళ్యాను ర్భవేత్. 3. సచర్య జీరక వ్యోష హింగు సౌవర్చలానలాః, స్తుతా సక్తవః పీతా మేదోఘ్నా వహ్నిదీపనాః. 4 విశిష్టానాగరక్షార కాలలోహరజోమఘ, యనా మలక చూర్ణం తు ప్రయోగః స్థాల్పనాశనః. 5.

పరిశ్రమము విచారము దుర్యవసము మైధుఃము నడక క్షుద్ర జాగరణము ఇయ్యది నేవించువారలును, యవలు చామలు నీటి అన్నమును తినెడి వా లును, స్థాల్పమును పోగొట్టుకొందును. నిద్రలే పోవుట మైధునము వ్యాయామము ఆలోచనములు వీటిని అతిస్థాల్పము కూడదనుకొ నెడివాడును పెంపు చేయవలయును. ప్రాస్తవ తేనెతో నీటిని త్రాగినను వేడియన్నమును గాని గంజిని గాని త్రాగినను కృశి చిన శరీరముగల వాడగును. చవ్యము జీలకఱ్ఱ త్రికటుకములు ఇంగున సౌవర్చలవణము చిత్రమాలము వీటిని సత్తుపిండి మంచితీర్థము పెఱుగు వీటితో నేవించిన మేదస్సు నశించును. అగ్ని యుద్ధిపించును. వాయువిడంగుములు శొంఠి యవక్షారము ఎఱ్ఱచిత్రమాలము మం డూరము యవలు ఉసికరసము వీటిచూర్ణమును నేవించినను అతిస్థాల్పమునశించును.

— వ్యోషాది ప్రయోగములు. —

శ్లో. వ్యోషం విడంగశిగ్రాణి త్రిఫలాం కటురోహిణీం, బృహ త్యో ద్వే హరిద్రే ద్వే పాతా మతివిహం స్థిరాం. 6. హింగుకే బూక మూలాని యమానీధాన్యచిత్రకం, సౌవర్చల మజాజీం చ హాపుషాం

చేతి చూర్ణయేత్. 7. చూర్ణంతలస్పృతక్షౌద్రై రాభిగాః స్యుర్భాన
తః సమాః, సక్తానాం షోడశగుణో భాగః సంతర్పణం పిబేత్. 8.
ప్రయోగా తస్య శావ్యన్తి రోగాః సంతర్పణోత్థితాః, ప్రమేహ
మూఢవాతా శ్చ కృష్ణా న్యర్భూసే కామలాః. 9. స్త్రీహపాండ్వామయః
శోఢో మూత్రకృచ్ఛ్ర మరోచకః, హృద్రోగో రాజయత్క్షౌద్ర కాస
శ్వాసౌ గలగ్రహః. 10. క్రమయో గ్రహణోహః వైవ్రత్యం స్థౌల్య
మతీవ చ, సరాణాం దీప్యతే చాగ్నిః స్తృతి ర్భుద్ధి శ్చ జాయతే. 11.

శ్లోతి మిరియములు పిష్టాన్ని వాయువీడంగములు ముగ్ధ త్రిఫలములు కటుక
రోహిణి వామదు పనుపు మారీచనపు అగరుశొంఠ అతిశన శాలిపత్త ఎండువ రోక
ముల్లంగి ఓమము ధనియములు చిత్త మూలము సోమర్చలవణము జీలకఱ్ఱ హఠా జేరము
కీటినిమ్మనుచేసి సన్న పైము నేము లేనె వీటితో భాగపరమాణులుగా సేవింప
వలయును. సన్నపు 16 భాగములు సేవింపవలయును. దీనివలన సంతర్పణోత్థములగు
రోగములు నశించును. ప్రమేహములు మూఢవాతములు కృష్ణులు మూలరోగములు
కామల స్త్రీహ పాదురోగము వాపు మూత్రకృచ్ఛ్రము అరోచకము హృద్రోగము
క్షయరోగము కాస శ్వాసము గల్గ్రహము క్రిమిరోగములు గ్రహణులు బొల్లి
స్థౌల్యములును నశించును. అగ్ని దీపించును. బుద్ధి వృద్ధియగును.

— అమృతాది గుగ్గులును. —

శ్లో. బదరీపత్రకల్కేన వేయా కాంజిః సాధితా, స్థౌల్యను
తస్య శాన్నిమంధరసం వా పి శీలాజన్తు. 12. అమృతాత్రుటివేల్లవ
త్పక్షిం కిలింగపథ్యామలకాని గుగ్గులుకః, క్రమవృద్ధ మిదం మధుప్లుతిం
పిడక స్థౌల్యభగస్తరం జయేత్. 13.

రేగానుకల్కముతోకంజిని వేయగా చేసి యిచ్చినను, నెల్లరసముతో
శీలాజన్తు నిచ్చినను స్థౌల్యను హరించును. తిప్పతీగ సన్నవలములు మారేడుచెక్క
కొడిశపాలపట్ట కొడిశపండు కంక్కాయలు ఉసిరిక తిప్పతీగ వీటిని క్రమవృద్ధిగా
చూర్ణముచేసి లేనెతో సేవించిన పిడికలు స్థౌల్యములు భగందరములు నశించును.

— నవక గుగ్గులును. —

శ్లో. వ్యోషాన్ని త్రిఫలా ముస్త విడంగై ర్గుగ్గులం సమమ్, ఖా
దన్య ర్వా జయే ద్వాస్త్రీదః శ్లేష్మా మ వాలజాన్. 14.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమాలము త్రిఫలములూ తుంగముస్తల
వాయువిడంగములు వీటిలో నమముగా గుగ్గిలమును కలిపి తినిన మేదము శ్లేష్మము వా
తము వీటివలనపుట్టిన యన్నిరోగములును నశించును.

❧ లోహరసాయనము. ❧

శ్లో. గుగ్గులు స్థాలమూలీ చ త్రిఫలా ఖాదిరం వృషమ్, త్రివృ
తాలంబుమా స్సుకృ నిర్గుండీ చిత్రకం తథా. 15. ఏషాం దశపలా భా
గాంస్తాయే పంచాథ కేపచేత్, పాదశేషం తతః కృత్వా కషాయ మవ
తారయేత్. 16. పలద్వాదశకం దేయం తీక్ష్ణతాహం సుచూర్ణితమ్,
పురాణసర్పిషః ప్రస్థం శర్కరాప్తపలోన్మితమ్. 17. పచేత్తామ్రమయే
పాత్రే సుశీతేచావతారితే, ప్రస్థార్థం మాక్షికం దేయం శిలాజతుపలద్వ
యం. 18. ఏలాత్వక్ష్వ పలార్థం చ విడంగాని పలద్వయం, మరీచం చాంజ
నం కృష్ణా ద్విపలం త్రిఫలాన్వితమ్. 19. పలద్వయం తు కాసీసం సూ
క్ష్మచూర్ణీకృతం బుధైః, చూర్ణం దత్వా సుమథితం స్నిగ్ధే భాండే నిధా
పయేత్. 20. తత స్సంశుద్ధదేహ స్తు భక్షయే దక్షమాత్రకమ్, అనుపా
నంపిబేత్ క్షీరం జాంగలానాం రసం తథా. 21. వాతశ్లేష్మవారం శ్రేష్ఠం
కుష్ఠ మేహోదరాపహమ్. కామలాం పాండురోగం చ శ్వేయధుం
సభగంధరమ్. 22. మూర్ఛామోహనిఘోస్తాదగరాణి వివిధాని చ, స్థూ
లానాం కర్షణం శ్రేష్ఠం మేదురే పరమావధమ్. 23. కర్షయే చ్ఛాతిమా
త్రేణకుక్షిం పాతాలనన్నిభమ్, బల్యం రసాయనం మేధ్యం వాజీకరణ
ముత్తమమ్. 24. శ్రీకరం పుత్రజననం వలీపతితనాశనం, నాశ్నీయా త్క
దలీకందం కాంజికం కరమర్దకం, కరీరం కారవేల్లం చ షట్కకారాణి
వర్జయేత్. 25.

గుగ్గిలము కేలతాటిగడ్డ త్రిఫలములు చంద్ర అడ్డసరము తెల్ల తెగడ అలంబుష
జెనుడు నీలిక చిత్రమాలము వీటిని 10 పలములను అయిదాధకముల నీటిలోపక్వము
చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండగా నెంపవలయును. మంధూరమును 12 పలములు
ను ప్రాతశీతిని ప్రస్థమును శర్కర ఎన్నిది పలములును వైచి రాగిపాత్రలోపక్వము చే
సి చల్లార్చి దింపవలయును. తేనె 8ప. శిలాజిత్తు 2పల. ఏలకులు లవంగపుపట్ట అరతు
లము చొ. వాయువిడంగము 3 పలములు మనగ పిప్పళ్లు త్రిఫలములు ఇది 2 పలములు కా
సీసము 2 పల. వీటిని చూర్ణము చేసి దీనిని పైదానియందువైచి మధించి దినమొక తు!

చొప్పున భక్షింపవలయును. పాలు నీటిపట్టుమృగములమాంసము అనుపానము చేయవలయును. వాతకఫముల నిది పోగొట్టును. కామెరలు పాండుగోగములు వాపులు భగం దరము మూర్ఛ మోహము విషము పిచ్చి కృత్రిమవిషములు వీనిబోగొట్టును. స్థౌల్యము ను తగ్గించును. పాతాళకుల్యముగా కుక్షిని చేయును. ఇది బలకరము వాణీకరణమునగు రసాయనము. ముడుతలు తలనెరియుట మున్నగువాని బోగొట్టును. సంతానప్రదమగును. అరటిఊచ గంజి ఓక కూర ఓకపండ్లు కరీరము కాకరకాయ కరమర్దకము అనునాఠిం టిని తినరాదు.

❖ శ్రీఫలాద్య తైలము. ౨౦ ❖

శ్లో. శ్రీఫలాతివిషా మూర్ఛా త్రిపు చ్చిత్రక వాసకైః, ని
బారగ్వధ షడ్గంధా సప్తవర్ణ నిశాద్యయైః. 26. గుఱూచీంద్రసురా
కృష్ణా కుప్తసర్వపనాగతైః, తైల మేభి స్సమం పక్వం సురసాదిరసాన్లు
తం. 27. పానాధ్యంజన గంధోష నస్యచ స్తిషు యోజితం, స్థూలతాల
స్య కండ్వాదీన్ జయే త్కృతాన్ కృతాన్. 28.

శ్రీఫలములు ఆతివస చాగఫలము తెల్లతెగడ చిత్రమూలము అష్టసరము నింబ
ము ఆప్లవేతనము వస పాతాలపసపు హ్రనిపసపు తిప్పతీగ కొడెసెసాలవిష్టులు పిప్పళ్ళు
కోష్ఠు ఆవాలు శొంఠి కీటికల్కము సురసానిగణాసము వీటిలో తైలమును పక్వము
చేసి త్రాగవలయును. అధ్యంజనము గంధూషము (పుక్కిలింత) వస్త్రీకర్మము వీటియం
దు నుపయోగింపవలయును. పార్శ్వము మాంధ్యము గజ్జ మున్నగు గోగములను జయించును.

❖ శిరీషాదిప్రహేహము. ౨౧ ❖

శ్లో. శిరీషలామజ్జక హేమలోధ్రై స్త్యగ్ధోషసంస్వేదహరః
ప్రహర్షిః, పత్రాంజలౌహభయచందనాని శిరీశార్గంధ్యహరః ప్రదే
హః. 29. వాసాదలరసాలేపా చ్ఛంఖచూర్ణేన సంయుతః, బిల్వసత్తర
పై ర్వాపి గాత్ర శార్గంధ్యనాశనః. 30. హరీతకీలో ధ్రుమరిష్టపత్రంచూత
త్వచో దాడిమవల్కలం చ, ఏషోంగరాగః కథితోఽంగనానాం జంఘా
కిషాయ శ్చ సరాధిపానాం. 31. దలజలలఘుమలయభవ విలేపనం
హరతి దేహశార్గంధ్యం, విమలారనాశసహితం వీత మివాలంబుపా
చూర్ణం. 32. గోమూత్రపిష్టం వినిహంతి కుష్ఠం, వర్ణోజ్వలం గోపయ
నా చ యుక్తం, కక్షాది శార్గంధ్యహరం పయోభిః శిస్తం పశిక్మ ద్ర

జనీద్వయేన. ౩౩. చించాపత్రస్వరసమృదితం కక్షాదియోజితం జయతి,
దగ్ధహరిద్రోద్వర్తన మచిరా ద్వేహస్య జ్వార్గధ్యం. ౩౪. హస్తపాదశ్రు
తో యోజ్యం గుగ్గులుం పంచతిక్తకం, అథవా పంచతిక్తాఖ్యం ఘృణం
ఖాదే దతంద్రితః. ౩5.

దిరిసెన అవిరిగిడి కర్పూరము లొద్దుగ వీటితో సంఘర్షణచేసిన త్వగ్దోషములు
హరించును. చెవ్వుటపోవును. యవలగంజి మండూరము తగరము చందనము వీటితోనైన
పైపూసె యొడలిచెడువాసనను బోంగొట్టును. అడ్డసరపు అకులరసములో శంఖచూర్ణమును
కలిపి పూసినఁగాని మారేడు అకులరసముతోపూసినను గాని శరీరమునదుగ్ధములు హరిం
చును. కర కొయ్యలు లొద్దుగ వేపఅకు మిడిచెక్క దానివ్వు బెఱుడు వీటిని రాచిన
శ్రీయంగములు పీతఁగలిగించును. రాజసుఖమునొనగును. బాహ్య కురువేరు తగరము
వేప వీటిలేపము దుర్గంధము నణఁగించును. గోమూత్రముతో నూరినపన్నపు కుమ్మను చో
గొట్టును. కాంతినిచ్చును. నంకలు మున్నగువాని వాసనపోవును. వశీకరణముఁ గావించును.
చింతామరసముతో పసపుగాల్చి నూరిపూసికొన్నను కాల్చిపసపును నలుగు పెట్టుటచేత
ను శరీరపువాసన నశించును. పంచతిక్తములును గుగ్గిలము హస్తపాదశ్రోతములయందు లే
వఁ జేసికొనినను పంచతిక్తఘృతమును చక్కగా త్వరపడక త్రాగినను శరీరపు దుర్గంధ
ములు తొలగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఘోల్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౬. ఉదరరోగాధికారము.

— ఉదరమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు. —

శ్లో. ఉదరే దోషసంపూర్ణే కక్షా మందో యతోఽనలః, తస్మా
దోభ్యాన్విని యోజ్యాని దీపనాని లఘూని చ. 1. రక్తశాలీ న్యవాన్తు
ద్ధాం జాంగలా శ్చ మృగద్విజాన్, పయోమూత్రాసవారిష్ట మధు
సీధు తథా పితేత్. 2. వాతోదరం బలవతః పూర్వంస్నేహై రుపాచ
రేత్, స్నిగ్ధాయ స్వేదితాంగాయ దద్యా త్స్నేహావిరేచనం. 3. హృ
తే దోషే పరిష్కూనం వేప్తయే ద్వాససోదరం, తథా స్యా నవకాశ
త్వా ద్వాయునా ధ్వాపయే త్స్వనః 4. దోషాతిమాత్రోపచారా తోస్త్రి

తోమార్గనిరోధనాత్, సంభవత్యుదరం తస్మాన్నిత్య మేనం విరేచయేత్. 5. విరిక్తే చ యథా దోషహరైః పైయా శ్రుతా హితా, వాఙ్మోదరీ పిబేత్తక్రం పిప్పలీలవణాన్వితం. 6. శర్కరామరిచోపేతం స్వాదు పిత్తోదరీ పిబేత్, యమాసీసైంధవాజాజీ వ్యోషయుక్తం కఫోదరీ. 7.

దోషపూర్ణమగు నుదరరోగమునందు కుక్షియందు మందాగ్ని యుండుటచేత నాహారపదార్థములను దీపనమును లఘువులనుగా నీయవలయును. ఎఱ్ఱరి వరివియ్యము యవలు పెసలు నీటిపట్టుజంతువులయు పక్షులయు మాంసము పాలు గోమూత్రము మద్యము మధువు మున్నగునవి పథ్యపదార్థములు. వాతోదరముగలవానికి మున్నందుగా స్నేహ విధులతో చికిత్స జేయవలయును. చెమటపట్టించిన సింపుట విరేచనములను ఇప్పించవలయును. దోషము హరించినపుడు గుడ్డతో బొట్టను చుట్టవలయును. అపకాశములేకపోవునట్లుగాని నింపవలయును. దోషముల నుపసరించుటచేతను స్తోమార్థముల నరికట్టటచేతను ఉదారోగములుపుట్టును. కావునవిప్పుడై ను సుయే. విరేచనమున కిప్పించవలయును. సింపుట దోషహరములను పదార్థములతో పేరునుచేసి యియవలయును. వాతోదరరోగి సింపుట ఉప్పు వేసికొని మజ్జిను త్రాగవలయును. చక్కెర మిరియములు కలసిన నానిని పిత్తోదర రోగియును అంటుప్పు సైంధవలవణముతో కూడిన తక్రము కఫోదర రోగియు త్రాగవలయును.

— తక్రయోక్తిమద్యాదులు. —

శ్లో. పిబేత్తద్ధుయుతం తక్రం వ్యక్తామ్లం నాలిపేలవం, మధు పైలచచాశుంధీ శిశాహ్వకుష్ఠసైంధవైః 8. యక్తిం స్త్రీహేమాదరీ జాతం సన్యోషం తు దకోదరీ, బద్ధోదరీ తు హాపుషా దీప్యకాజాజీసైంధవైః. 9. పిబేచ్ఛిద్రోదరీ తక్రం పిప్పలీక్షౌద్రసంయుతం, త్రామణక్షౌరలవణై ర్యుక్తం సు చిచయోదరీ. 10. గారవారోచకార్తానాం సమం దాగ్ని తిసాచిణాం, తక్రం వాతకఫార్తానా మమృతత్వాయ కల్పయేత్. 11. వాతోదరే పయోభ్యాసో నిరూహే దశమూలకః, సోదావరే వాతఘ్నమృశ్యైరేరండానువాసనః. 12.

తేనతో కలిపి మజ్జిగను పుల్లనివిగను చలచనివిగను కాసుండునట్లు త్రాగవలయును. తేన తైలము ౧౧ శొంఠి శతావరి శోష్ఠ సైంధవలవణము వీటిని చేర్చి మజ్జిగను త్రాగిన స్త్రీహోదరరోగము నశించును. త్రికటుకములతో మజ్జిగను కఫోదరరోగియును

బద్ధోదరరోగి హపుషము ఓనుము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణములతోను పిప్పళ్లు తేనెతో తక్రమును ఛిద్రోదరరోగియును త్రికటుకములు ఖారములు లవణములతో నివయోదరియును త్రాగవలయును. ఒడలుబలుపు ఆరోచకము మందాన్ని అలిసారము వాతము కఫము వీటితో బాధపడెడివారికి తక్రము అమృతమువంటిది. వాతోదరమునందు పాలను త్రాగుటయును నిర్వస్త్రీ జేయుటయు హితములు. ఉదావర్తనహితములగు వాతోదరరోగిమునందు వాతనాశకములగు నాప్లుడౌషధములను ఆయుడము మున్నగు వానితో వస్తులను యిచ్చుట మంచిని.

— సాముద్రాది చూర్ణము. ౧—

శ్లో. సాముద్రసావర్షలసైంధవాని, ఖారం యవానా మజుమోదకం చ, సపిప్పలీచిత్రక శృంగభేరం, హింగావిడం చేతి సమాని కుర్యాత్. 13. ఏతాని చూర్ణాని ఘృతప్లుతాని భుంజీత పూర్వం కవలం ప్రశస్తం, వాతోదరం గుల్మ మజ్జీర్ణభుక్తం వాయుప్రకోపం గ్రహణీ చ దుష్టాం. 14. అర్యాసి దుష్టాని చ పాంశురోగం భగంధరం చేతి నిహన్తి సద్యః. 15.

సముద్రము ఉప్పు సావర్షవణము సైంధవలవణము యవఖారము ఓమము పిప్పళ్లు చిత్రమూలము అల్లము ఇంగువ ఆంతుప్ప ఇవి సమానభాగాములుగా తీసికొనవలయును. చూర్ణము చేసి (వీటిని) ఆచూర్ణమును అన్నములతో తొలికబగ్గమున తేనెతో తినుట మంచిది. వాతోదరము గుల్మము అజీర్ణము వాతప్రకోపము గ్రహణీ మూలము పాండురోగము భగంధరము వీటిని యాచూర్ణము సళింపజేయును.

— పిత్తోదరాదులకు విరేచనాదులు. ౨—

శ్లో. పిత్తోదరే తు బలినం పూర్వ మేవ విరేచయేత్, అనువాస్యా బలం క్షీరవస్తీశుద్ధవిరేచయేత్. 16. పయసా సత్త్రివృత్కల్కేనోరుబూకశృతేన వా, శాతలాత్రాయమాణాభ్యాం శృతేనారగ్వధేన వా. 17. కఫా దుదరిణం శుద్ధం కటుఖారాన్నభోజితం, మూత్రారిష్టాయస్కృతిభి ర్యోజయే చ్చ కఫాపహైః. 18. సన్నిపాతోదరే సర్వాం యథోక్తాం కారయే త్క్రియాంస్తీ హేమాదరే స్తీహహరం కర్తోదరిహరం తథా. 19. స్విన్నాయ బద్ధోదరిణే మూత్రం తీక్ష్ణౌషధాన్వితం, సతైలం లవణం దద్యాన్నిర్యూహం సానువాసనం. 20. పరిస్రంసీని చాన్నాని తీక్ష్ణం చైవ విరేచనం, ఛిద్రోదరమృతే స్వేదో శ్లేష్మోదరవదాచ

రేత్. 21. జాతంజాతం జలం స్రావ్యం శాస్త్రోక్తం శత్రుకర్త చ, జలోద
రే విశేషేణ ద్రవసేవాం వివర్జయేత్. 22. దేవదారు హలాశర్క హస్తాపి
పులిశిగుక్తైః, సాశ్వగంధైః సగోమూత్యైః ప్రదిహ్య దుదరం శ
నైః. 23. మూత్రాణ్యస్తావదుదరిణాం నేకే పానే చ యోజయేత్, స్ను
హీపయోభావితానాం పిప్పలీనాం పయోఽశనః. 24. సహస్రం చ ప్ర
యుంజీత శక్తితో జఠరామయూ, శిలాజతూనాం మూత్రాణాం గుగ్గు
లో స్తైఫల స్య చ. 25. స్నుహీక్షీరప్రయోగ శ్చ శమయ త్యుదరా
మయమ్, స్నుకృయసా పరిభావితతంఘలమౌర్ధ్వైర్నిర్మితః పూపః. 26.
ఉదర ముదారం హింస్యా ద్యోగోయం సప్తరాత్రేణ, పిప్పలీవర్ధమా
నం వా కల్పదృష్టం ప్రయోజయేత్. 27. జఠరాణాం వినాశాయ నా
స్తి కేస సమం భువి.

పిష్తోదరమునందు బలవంతునికి తొలుత విరేచనములఁ జేయించవలయును.
దుష్టులఁడగు నేని క్షీణమందుచే శుద్ధముచేసి విరేచనమునకు విప్పించవలయును. తెల్లతె
గడ కల్కమునో పాలనుగాని అసుదపుకల్కముతో సిద్ధముచేసిన పాలనుగాని పుల్ల
ప్రబృహితోనైన పాలతోగాని ప్రవర్తికీయవలయును. కఫముచేతనగు నుదరగోగికి
శీత్రమును క్షారమునగు నాహగమును, కిఫనాశకములగు గోమూత్రము అరిష్టము మం
దూరము వీటితో బెట్టించవలయును. సన్నిపాతోదరములకు నిదే చికిత్సఁ జేయవలయు
ను. ప్లిహోదరములకు ప్లిహ నాశకములును ఉదా నాశకములు నగు పద్మాములను నేవిం
పవలయును. స్పేదితముఁ జేయించిన బద్ధోదరగమునకు తీక్ష్ణవర్ధములగు గోమూ
త్రము నీయవలయును. పరిస్రంపగోగి అన్నమును విరేచనమును కిఫోదరగోగివలె
నాచరింపవలయును. వెంట వెంటనే జలమును వేడలించుటయును, శాస్త్రప్రకారము
శత్రుకర్తములఁ జేయించుటయును మంచిది. జలోదరమునందు విశేషముగా జలపదా
నిములను తినరాదు. దేవదారుపు మారుగు జిల్లేడు వినుగుసిప్పలి మునగ పెన్నేరు గో
మూత్రము వీటితో నుదరమును లేపనచేయవలయును. వేయిపిప్పళ్లను జెనుడుపాలలో
నానవైచి వానిని శక్త్యనుసారముగా నుదరగోగి తినవలయును. జెనుడుపాలలో
బియ్యమును నానవైచి పొడిచేసి కట్టిన విడురాత్రులలో నుదరగోగము పోగొట్టును.
లేనిచో శాస్త్రసిద్ధముగా వర్ధమానసిప్పలి నుపయోగించినను ఉదరగోగములు నశించు
టకు సాటికిలేని యౌషధము అగును.

—ॐ పటోలాది మార్గము. ౦—

శ్లో. పటోలమూలం రజనీ విడంగం త్రిఫలాత్వచం, 28. కం
పిల్లకం నీలినీం చ త్రివృతాం చేతి చూర్ణయేత్, షడాద్యా న్నా-
ర్షికా సన్త్యాం త్రింశ్చ ద్విత్రిచతుర్ధణాన్. 29. కృత్వా చూర్ణం
తతో ముష్టిం గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, విరిక్తో జాంగలరసై-
ర్బుంజితే మృదు మోదనం. 30. ముడం పేయాం చ పీత్వా చ సవ్యో-
షం షడహః యః, శృతం పిబేత్తు తచ్చూర్ణం పిబే దేవం పునఃపునః.
31. హస్తీ సర్వోదరా జ్యేత చూర్ణం జాతోదకా న్యపి, కామలాం
పాండురోగం చ శ్వయంఘ్ర చాపకర్షతి. 32.

చేదుపొళ్ల పసపు నాయువిడంగములు కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక కంపిల్లము
నీలినీ కెల్లతెగడ వీటిని మార్గము చేయవలయును. మొదటిఆరింటి నొక్కొక్కరులము
చొక్కంపిల్లమును రెండుతున్నీలినీ కెల్లతెగడపలమును మార్గముచేసిఒకపలముపొడిని
గోమూత్రముతో త్రాగవలయును. విరేచకములు గలిగినచో అడవింతువుల మాంసము
తో మెత్తనియన్నమును తినవలయును. త్రికటుకములను మండమును చేయును చేసికొని
ఆరుపుటలు త్రాగిన సమస్తోదరరోగములును నశించును. కాచినపాలతో దీనిని మాట
మాటికి త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగములను కామెలను పాండురోగములను
వాపును నశింపజేయును.

—ॐ నారాయణ మార్గము. ౦—

శ్లో. యమానీ హపుమా ధాన్యం త్రిఫలా సోపకుంచికా, కారవీ
సిప్పలీమూల మజగంధా శతీ వచా. 33. శతాహ్వ జీరకం వ్యోషం
స్వర్ణక్షీరీసచిత్రకమ్, ద్వైతాశాపౌష్కరంమూలం కుష్ఠం లవణపంచ-
కం. 34. విడంగం చ సమాంశాని దన్త్యా భాగత్రయం తథా, త్రివృ-
ద్విశాలే ద్విగుణే శతలా స్యా చ్చతుర్ధణా. 35. ఏష నారాయణో
నామచూర్ణో రోగగణాపహః, నైసం ప్రాప్య భివర్ధస్తే రోగా విష్టు-
మివాసురాః. 36. తక్రేణోదరిభిః పేయో గుల్మిభి ర్బదరాంబునా,
అనద్ధవాతే సురయా వాతరోగే ప్రసన్నయా. 37. దధిమండేన
విట్సంగే దాడిమాంబుభి రర్చసి, పరికర్తేచ వృక్షామై రుష్ణాంబుభి-
రజీర్ణకే. 38. భగందరే పాండురోగే కాసే శ్వాసే గలగ్రహే, హృ-
ద్రోగే గ్రహణీ దోషే కోష్ఠే మందానలే జ్వరే. 39. దంష్ట్రావిష్టే

మూలవిషే సగరే కృత్రిమే విషే, యథార్హం స్నిగ్ధకోష్ఠేన పేయ
మేత ద్వితీచనం. 40.

నామయ బోధతరము ధనియములు త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ అడవిజీలకఱ్ఱ
కలంజి అజమోదము మోడి తులసి కచూరము వస పిల్లిపీచర జీలకఱ్ఱ శొంఠిమిరియ
ములు పిప్పర్లు చుక్కలకు చిత్రమూలము యవజ్ఞారము సజ్జజ్ఞారము పుష్కరమూల
ము కోష్ఠ పంచలవణములు నాయువిడంగములు వీటిని సమానభాగములను దంతి
మూడుభాగములను తెల్లతెగడ విశాల రండుతెల్లను పద్మ నాలుగుభాగములను చేర్చి
చూర్ణముచేసిన నారాయణచూర్ణ మనంబడును. ఇయ్యది రోగిసమూహములను హా
గొట్టును అసురులు విష్ణువు నొంది పృథ్వి నొందలేనట్లు దీనినొందిన రోగములు వర్ధిల్ల
జాలవు. ఉదాహరణలు మజ్జగ్రంథము గుల్మగ్రంథము కేకునీటితోను వాతరోగమునందు
కిల్లితోను విట్సంగమునందు దధిమండముతోను మూలరోగములందు గానిమ్మపండ్లరసము
తోను పక్షి ర్తమునందు చింతపాడుతోను అజీర్ణమునందు ఉష్ణాదిక గులతోను భగవదగము
పాండురోగము కాసము శ్వాసము గలగ్రహము హృద్రోగము గ్రహణి కుష్టు మందా
నిలము జ్వరము దంష్ట్రావిషమముల విషము కృత్రిమములను వీటియందును ఈచూర్ణ
మును సేవింప వలయును.

—ॐ దంత్యాదికల్పము. ॐ—

శ్లో. దస్తీ వచా గవాక్షీ చ శంఖనీ తిల్లకం త్రిచృత్, గోమూ
త్రేణ పిబే త్కల్పం జతరామయనాశనం. 41. సక్షీరం మాహిషం
మూత్రం నిరాహారః పిబే న్నరిః, శామ్య త్యనేన జతరం సప్తాహా దితి
నిశ్చయః. 42. గవాక్షీ శంఖనీ దంతీ నీలిని కల్కసంయుతం, సర్వోదర
వినాశాయ గోమూత్రం పాతు మాచరేత్. 43. అర్కపత్రం సలవణ
మస్తర్ధూమం దహే త్తతః, వస్తునా తత్పిబేత్ క్షీరం గుల్మస్తీహేద
రాహం. 44. వీతః స్తీహేదరం హన్యా త్పిష్పలీమరిచాన్వితి, అ
ప్లువేతససంయుక్తః శిగుక్వాథః ససైంధవః. 45. గృహీత్వా య
స్య సంజ్ఞా ముత్పాటయిత్సేంద్రవారుణీమూలం, ప్రక్షిప్యతే సుమా
రే శామ్యతే స్తీహేదరం తస్య. 46. రోహితకాభయాక్షోద భావి
తం మూత్ర మంబు వా, పితం సర్వోదరస్తిహ మేహార్కః క్రిదిగుల్మనుత్.

దంతి వస కొడిసెపాలవిత్తులు శంఖిని లాడుగ తెల్లతెగడ వీటికల్కమును గోమూత్రముతోత్రాగిన ఉదరరోగములు నశించును. గోదేహూత్రము పాలుకలిపి నిరాహార్యై ఏడుదినములు త్రాగిన నుదరరోగము నశించును. గవాక్షి శంఖిని దంతి నీలిని వీటికల్కముతో గోమూత్రమునునర్వోదరరోగ శాంతి కై త్రాగవలయును. జిల్లేడాకునకు ఉప్పురాచి పొగలేకుండ మండించి దధిమండముతో పాలలో కలిపి త్రాగిన గుల్మములు స్త్రీహోదరములు నశించును. మునగ కషాయమును పైంథవలపణము పిప్పళ్లు మిరియములు ఆమ్లవేతము వీటితో చేర్చి త్రాగిన స్త్రీహోదరములు నశించును. రోహితకము కరక్కాయఃపాడినో భావన చేసిన మూత్రము నుదకమును త్రాగిన ఉదరములు స్త్రీహ మేహము మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము మున్నగునవి నశించిపోవును.

—● దేవదారు కషాయము ●—

శ్లో. దేవద్రుమం శిగ్రుమయూరకం చ గోమూత్రపిప్లవ సథవా శ్వగంధాన్, వీత్వా శు హన్యా దుదరం ప్రవృద్ధం కృమీ నృశోభాను దరం చ దూప్యం. 48. దశమూలదారునాగర చ్చిన్నమహాపునర్నవా భయాక్వాభః, జయతి జలోదర శోథ శ్లేష్మదగలగండ వాతరోగాం శ్చ. 49. హరితకీనాగర దేవదారు పునర్నవాచిన్నరుహకషాయః, సగుగ్గులు గ్భూత్రయుత శ్చ పేయః శోధోదరాణాంప్రవరః ప్రయోగః. 50. ఏ రండతైలం దశమూల మిశ్రం గోమూత్రయుక్త స్త్రిఫలారసో వా, ని హన్తి వాతోదరశోథశూలం క్వాభః సమూత్రో దశమూలజ శ్చ. 51.

దేవదారు మునగ మయూరకము గాని గోమూత్రముతోనూలిన పెన్నేరుగాని ఉదరరోగములఁ పోగొట్టును. దశమూలములు మ్రానిపనపు శొంఠి ఛిన్నరుహా పునర్నవ కరక్కాయ వీటికషాయము జలోదరము వాపు శ్లేష్మదము గలగండము వాతరోగము వీనినిపోగొట్టును. కరక్కాయలు శొంఠి దేవదారు పునర్నవా ఛిన్నరుహ వీటికషాయమును గుగ్గిలము మూత్రముతో నూరి త్రాగిన వాపు ఉదరములు శాంతించును. ఆముదమును దశమూలములతో కలిపి గాని త్రిఫలముల రసమును గోమూత్రముతో గాని త్రాగిన వాతోదరము శోథ శూలము నప్తమగును.

—● పునర్నవాప్తకము. ●—

శ్లో. పునర్నవా నింబపటోల శుంఠీ తిక్తాభయా దార్వమృతౌ కషాయః, సర్వాంగశోధోదర కాసశూల శ్వాసాన్వితం పాండుగదం

నిహన్తి. 51. పునర్నవాం దార్వభయాం గుడూచీం పిబే త్సమూత్రాం
మహిషాక్షయుక్తాం, త్వద్గోషశోభోదరపాంశురోగ స్థౌల్యపనేరోర్వ
కఫామయేషు. 52. గోమూత్రయుక్తం మహిషీపయోవాక్షీరం గవాం
వా త్రిఫలావిమిశ్రమ్, క్షీరాన్నభుక్తేవలమేవ గవ్యం మూత్రం పిబే
ద్వా శ్వయభూదరేషు. 53. పునర్నవాదార్వమృతా పాతా బిల్వం
శ్వదంష్ట్రీకా, బృహత్యే ద్వే రజన్యే ద్వే పిష్పల్య శ్చిత్రకం వృష
మ్. 54. సమభాగాని సంచూర్ణ్య గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, బహు
ప్రకారం శ్వయభుం స్వగాత్రవిసారిణమ్. 55. హన్తి శూలోదరా
ణ్యప్తే వ్రణం శ్చైవోదతా నపి, పురాణం మాణకం పిష్ట్యా ద్విగుణీ
కృతతండులమ్. 56. సాధితం క్షీరతోయాభ్యా మభ్యసే త్పాయసం
తతః, హన్తి వాతోదరం శోభం గ్రహణీం పాంశుతా మపి. 57. సిద్ధో
భిషగ్ని రాఖ్యాతిః స్రయోగోయం నిరత్యయః, దశమూలతులార్థసే
సక్షార్థః పంచకోలేః పల్విక్షేః, సిద్ధం ఘృతార్థపాత్రం ద్విమస్తుక ముద
రగుల్మఘ్నం. 58.

పునర్నవ నింబము చేదుపోర్ల శొంతి పిష్పళ్లు కరక్కాయ మ్రానివసపు తిప్ప
తీగ వీటికి పాయమును త్రాగినచో సర్వాంగశోభము ఉదరము కానము శూల
శ్వాస పాండురోగములు నశించును. గలిజేరు మ్రానివసపు లేః తిప్పతీగ మహిషాక్షి
వీటిని గోమూత్రముతో త్రాగినచో ద్వద్గోషములు వాపు ఉదరగోగములు పాండువు
దొండబారుట కఫరోగము ఇవి యన్ని యానుతోలగును. గోమూత్రముతో ఎనుముపా
లుగాని త్రిఫలములతో అపుపాలుగాని కేవలగోమూత్రముతో పాలను చేర్చిన అన్న
మునుగాని నీవించిన వాపులు ఉదరగోగములు నశించును. గలిజేరు మ్రానివసపు కర
క్కాయ అగరుశొంతి బిల్వఫలము శ్వదంష్ట్రీ పెండువిధములగు నాకుళ్లు పసపు మ్రాని
వసపు, పిష్పళ్లు చిత్రమూలము వృషము వీటిని సమానభాగములను పొడిచేసి గోమూ
త్రముతో త్రాగిన సమస్తాంగములయందు వ్యాపించిన వాపులు శూలలు అష్టవిధోదర
ములు వెచ్చుపెరిగిన వ్రణములు నశించును. ప్రాతదియగు మాణకమును పొడిచేసి పెం
డుకెట్లు బియ్యముతో చేర్చి పాలతో నీటితో పాయసముగా చేసి త్రాగిన వాతోదర
ము వాపు గ్రహణి పాండురోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది సిద్ధవ్రయోగమని
వైద్యులచేతఁ జెప్పఁబడినది. దశమూలముల రసము అరతులవంతలలో పంచకోలములు
2 కపలము సమానభాగము నేయివైచి మజ్జగలేటతో త్రాగిన గుల్మగోగములు నశించును

—ॐ చిత్రక ఘృతము. ౧—

శ్లో. చతుర్ముఖే జలే మూత్రే ద్విగుణే చిత్రకా తృలే, కల్కే
సిద్ధం ఘృతప్రస్థం సత్కారం జఠరీ పిబేత్. 59.

నాలుగు చెట్లనీళ్లలో రెండుచెట్లమూత్రములో ఒకపలము చిత్రమూలము కల్క
మనందు 16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి యవక్షారమును చేర్చికొని ఉదరరోగి
త్రాగవలయును.

—ॐ బిందు ఘృతము. ౨—

శ్లో. అర్కక్షీరపలే ద్వేచ స్నహీక్షీరపలాని షట్, పథ్యా కం
పిల్లకం శ్యామా సంపాకం గిరికర్ణికా. 60. నీలినీ త్రివృతా దస్తీ శంఖ
నీ చిత్రకం తథా, ఏతేషాం పలిక్తై ర్భాగైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్.
61. అథాస్య పులినే కోషే బిందుమాత్రం ప్రదాపయేత్, యావతో
స్య పిబేద్బిందూం స్తావ ద్వారా నివిరిచ్యతే. 62. కుప్తం గుల్మము
దావర్తం శ్వయంభుం సభగందరం, శమయ త్యుదరాణ్యష్టౌ వృక్ష మిం
ద్రాశని ర్యథా. 63 ఏతద్బిందుఘృతం నామ యేనాభ్యక్తో విరిచ్యతే,

జిల్లేడుపాలు 2 పలములు జేముడుపాలు 8 పలములు కిరక్కాయలు కంపిల్లక
మునల్లతెగడ అద్దువేతిము విష్ణుక్రాంత నీలి తెల్లతెగడ దంతి శంఖుని చిత్రమూలము వీటిని
ఒక్కొక్కపలము చొ॥ 16 పలముల నేతిలో వైచి పక్వముచేసి మలిశోష్ణమునందొక
బొట్టును విడువవలయును. ఎన్ని బిందువులను వేసిన నన్నిమాటులు విరోచనముగును.
కుప్త గుల్మము ఉదావర్తము వాపు భగందరము అప్తవిధోదరములు నశించును. వజ్ర
ము చెట్లను వలె నశింపజేయును. దీనిని రుద్దకొనిన విరోచనములఁ గలుగఁ జేయును.

—ॐ నారాచఘృతము. ౩—

శ్లో. దధిమండాఢకే సిద్ధా త్సుహీక్షీరపలకల్కితాత్. 64.
ఘృతప్రస్థా త్విబే న్నాత్రాం తద్వజ్జఠరశాస్తయే, తథా సిద్ధం ఘృతప్రస్థం
పయ స్యష్టగుణే పిబేత్. 65. స్నుక్షీరపలకల్కేన త్రివృతా షట్ప
లేనచ, స్నుక్షీరదంతీ త్రిఫలా విడంగ, సింహిత్రివృచ్చిత్రకకల్క
యుక్తం, ఘృతం విషక్వం కుడపప్రమాణం, తోయేన తస్యాక్షమ
ధార్ధకర్షం. 66. పీతోష్ణమంభోను పిబేద్విరిక్తే పేయాం సుఖోష్ణాం

వితరేద్విధిజ్ఞః, నారాచ మేత జ్జతరామయానాం యుక్తోపయుక్తం శ
మనం ప్రదిప్యమ్. 68.

దధిమండము ఒక ఆఘకము జెముడుపాలు ఒకపలము వీటిలో సిద్ధముచేసిన 16
పలముల నేయి త్రాగిన నుదరములు నశించును. అట్లులే సిద్ధము చేయబడిన నేలని
ఎన్నిదిగెట్లపాలలో కలిపి త్రాగవలయును. జెముడుపాలు 1 పలము తెగడ 8 చ||
జెముడు అట్లువేతము త్రిఫలములు వాయువిడంగుములు వాకుడు తెల్లతెగడ చిత్ర
మూలము వీటిని 4 పలముల కల్గములో సిద్ధముచేసి నేలని మంచినీటితో ఒక కుల||
త్రాగవలయును. వేడినీటిని త్రాగరాదు. దప్పియైన వేడినీయను త్రాగవలయును.
ఇయ్యది నారాచరసము. ఇది ఉదరగోగములు పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదరగోగధికారప్రకరణము ముగిసెను.

32. స్త్రీహరోగాధికారము.

— స్త్రీహరు సామాన్యోపాయములు. —

శ్లో. యమానికా చిత్రక యావశూక వడ్డ్రీ ధి దస్తీ మగ
ధోద్భవానామ్, స్త్రీహన మేతద్వినిహంతి చూర్ణముష్ణాంబునా మస్తును
రా ననైర్వా. 1. పిప్పలీం కింశుకతూర భావితాం సంప్రయోజయేత్,
గుల్మ స్త్రీహం పహం చహ్నిదీపనం చ రసాయనం. 2. విడంగా జ్యాగ్నీ సిం
ధూత సక్తాం దద్ధ్యా నచాన్వితాన్. పిబేత్తే రేణ సంచూర్ణ్యా గుల్మస్త్రీ
హోదరాపహం. 3. తాలపుష్పభవః తూరః సగుడః స్త్రీహనాశనః,
తూరం వా విడకృష్ణాభ్యాం పూతీకస్యాప్లనిఃస్రవం. 4. స్త్రీహం యకృత్ప్ర
శాన్త్యర్థం పిబేత్ప్రాతర్యథాబలం, పాతవ్యో యుక్తితః తూరః క్షీరే
ణో దధిశుక్తిజః. 5. పయసా వా ప్రయోక్తవ్యాః విప్పల్యః స్త్రీహశా
స్తయే, భల్లాతకా భయా జాడీ గుడేన సహ మోదకః. 6. సప్తరాత్రాన్ని
హన్త్యాశు స్త్రీహన మతిదారుణం, శోభాంజనక నిర్యూహం సైంధవాగ్ని
కణాన్వితం. 7. పలాశతూరయుక్తం వా యవతూరం ప్రయోజ
యేత్.

వామము చిత్రమూలము యవతూరము వస దంతి విప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లు
మజ్జిక లేట కల్లు అసవము అనువీటిలో దేనితో నైనను త్రాగినను స్త్రీహరోగములు నశించును.

మోడుగ ఊరములో భావనచేసిన పిప్పళ్ళ నైన నుపయోగింపవచ్చును. వాయువిడంగులు నెయ్యిచిత్తమాలము పైఁధవలవణము వన వీటినిచూర్చు ముచేసి వేయించి పాలతో త్రాగిన గుల్మము స్త్రీహర్షముగనవినశించును. బెల్లముతోతాటిమోపు ఊరమును (అసగా తాటి బెల్లమును) తినిన స్త్రీహ పోవును. అంటుపు పిప్పళ్లు నెమలిఅడ్డు వీటిని బలానుసారముగా ప్రాంతకాలమునందు స్త్రీహయకృద్గ్రోముగలవారు భక్షింపవలయును. సముద్రపు ముత్తియము వలనఁబుట్టిన ఊరమును యుక్తిపూర్వకముగా నేవంపవలయును. పిప్పళ్ళు పాలతోనైనను నేవంపవలెను. జీడివిత్రనములు కరక్కాయలు జీలకఱ్ఱ వీటిని బెల్లముతో మాత్రము కట్టికొని తినినచో నేడురాత్రిలలో ససాధ్యమైన స్త్రీహర్షములైనను నశించును. మునఁగ కాయ కషాయములో నైంధవలవణము చిత్తమాలము పిప్పళ్లను వేసికొని యవఊరముతో గాని మోడుగఊరమును నేవించిన స్త్రీహాలు నశించును.

—ॐ ఇతరములగు నుపాయములు.ॐ—

శ్లో. తిలా న్సలవణాం శ్చైవ ఘృతం పట్వలకం తథా. 9. స్త్రీహర్షాద్దిష్టాం క్రియాం సర్వాం యకృతః సంప్రయోజయేత్, లశునం పిప్పలీమూలమభయాం చైవ భక్షయేత్. 10. పిబేద్గోమూత్రగం డూపం స్త్రీహర్షోగ విముక్తయే, స్త్రీహజిచ్ఛరపుంఖాయాః కల్మస్తక్రేణ నేచితః, శరపుంఖైవ సంచర్వ్య జగ్ధ్వా పేయాభయాథవా, శర్దిశా నిర్యాహానసైంధవ స్తిన్తిడీకసంమిశ్రః. 12. స్త్రీహవ్యపరమయోగ్యః పక్వామ్రసోఽథవా సమధుః, దధ్నా భుక్తవతో వామబాహుమధ్యే శిరాంభిషక్. 13. విధ్యేత్స్త్రీహావినాశాయ యకృన్నాశాయ దక్షిణే, స్త్రీహానం పుర్దయే ద్ధాథం దుష్టరక్తప్రవృత్తయే. 14.

ఉప్పుతో తిలలను పట్వలఘృతమును గాని స్త్రీహర్షోగమునం దియ్యవలయును. ఉల్లిగడ్డ పిప్పలీమూలము కరక్కాయలు వీటిని తినవలయును. గోమూత్రపుపుక్కిళ్లను పుక్కిలింపవలయును. శరపుంఖకల్మసును మజ్జితో నేవించిన స్త్రీహర్షోగములునశించును. శరపుంఖనే చర్వణచేసి తిని త్రాగవలయును. బోడతరము కషాయములో పైఁధవలవణము చింతపండుపులును చేర్చి త్రాగినను పక్షముచేసి అమరసమునందు లేని నువైచికొనియైనను త్రాగిన స్త్రీహర్షోగములు నశించును. స్త్రీహర్షోగములు నశించునిమిత్రమున యకృద్గ్రోము నశించుటకయ్యును దక్షిణబాహుమధ్యమునందు శిరసు ఛేదంప

వలయును. దుష్టరక్ష ప్రప్రతికొఱకై అనగా దుష్టరక్షము నశించి మంచిరక్షము ప్రవహించుటకు స్త్రీహను గాఢముగా మర్దింపవలయును.

— మూలాద్యగుటికా. —

శ్లో. మాణమాగ్ధా మృతా వాసాస్థిరా చిత్రక సైంధవమ్, నాగరం తాళగండం చ స్రత్యగం తు త్రికాక్షికమ్. 15. బిడసావర్చల యోర పిప్పల్య శ్వాపి కాక్షికాః, ఏతచ్ఛూర్ణీకృతం సర్వం గోమూత్ర న్యాధ కే పచేత్. 16. సాంద్రీభూతే గుడీం కుర్యాద్దత్వా త్రిఫలమాక్షికమ్, యక్యత్ స్త్రీ హేలాదరిహరో గుల్మార్శో గ్రహణీహరః. 17. యోగః సర్కరో నామ్నా చాగ్ని సందీపనః పరిః.

ప్రమాణితమగు కస్తూరి తిప్పతీగె శొంఠి అడ్డపరము శాలపల్ల చిత్రమాలము సైంధవలవణము శొంఠి తాళగండము వీటిని ముక్కలు ముక్కలుపలచి చొలి తీసికొని అంటుప్పు సావర్చలవణము పిప్పళ్లు వీటినిపలము చొలి తీసికొని మార్జము చేసి 64పలముల గోమూత్రములో పోయుచేసి గట్టిపడినపిమ్మట నీ పలముల తేనెనుకలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. వీనిని నేవించిన యక్యద్రోగము స్త్రీహానరగోగములు మూలగోగము మున్నగునవి యన్నియు నశించును.

— రోహితాది చూర్ణము. —

శ్లో. రోహితకాభయాక్షోదభావితం మూత్ర మంబు వా. 18. పీతం సర్వోదరస్త్రీ హమేహర్యః క్రిమిగుల్మనుత్, పిప్పలీ నాగరం దస్త్రీ సమాంశం ద్విగుణాభయమ్. 19. చూర్ణం పీతం బిడగ్ధాంశం స్త్రీహఘ్నం హ్యుష్ణవారిణా, క్రమవృద్ధ్యా దశాహని దశాపిప్పలికం దినమ్. 20. వర్ధయే త్వయసా సార్థం తథై వాపనయే త్వునః, జీర్ణే జీర్ణే చ భుంజీత పాప్తికం ఊరసర్పిషా. 21.

రోహితకత్ఫణము కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును అవుమూత్రములోకలిపిగాని మంచివీటితోగాని త్రాగిన ఉదరరగోగముమున్నగునవన్నియు నశించును పిప్పళ్లు శొంఠి దంతెన వీటిని సమానభాగములనుగాగైకొని కరక్కాయ కండుకాట్లు చేర్చి పొడిచేసి అచూర్ణమునందు సగభాగము అంటుప్పును కలిపి వేడినీళ్లతో త్రాగినచో స్త్రీహరోగములు నశించును. క్రమక్రమముగా పచేసి పిప్పళ్ళను వృద్ధిచేయుచు పాలతో దీనిని త్రాగి జీర్ణించినపిదప వృద్ధిధాన్యపు గంజని నేలినో చేర్చి త్రాగవలయును.

—ॐ విష్వలీలక మానములు. ॐ—

శ్లో. విష్వలీనాం ప్రయోగోయం సహస్రస్య రసాయనః, దశ
విష్వలికః శ్రేష్ఠో మధ్యమః పట్నీకీర్తితః. 22. యస్త్రి విష్వలి పర్యంతః
ప్రయోగః సోపరః స్తుతః, బృంహణం వృష్య మాయుష్యం స్త్రీ హేలూ
దరవినాశనం. 23. వయసః సాపసం మేధ్యం విష్వలీనాం రసాయనం,
పంచవిష్వలిక శ్చాపి దృశ్యతే వర్ధమానకః. 24. పిస్తా స్తా బలిభిః పేయాః
శృతా మధ్యబలై ర్నరైః, శీతీకృతా హస్తబలై ర్దేహదోషామయా
స్మృతి. 25.

వేయి విష్వళ్లు తెచ్చి వైదానివలెనే పాక మచేసినచో నియ్యది రసాయనమగును.
ఇందు పదివిష్వళ్ళు దినమును తినుట యత్తము. ఆరతినుట మధ్యమును చూడుతినుట
కనీసము. ధాతువుల నిది వృద్ధిపొందించును. వీర్యమునకు హితకరము. ఆయువును వృద్ధి
పొందించును. స్త్రీహాదరములను పోగొట్టును. వయస్సును నిలుపును. బుద్ధిని పెంచును.
ఇంక నెన్నియోగుణము లనేకము లిందు గలవు.

—ॐ విష్వలీచిత్రక ఘృతము.

శ్లో. విష్వలీచిత్రకా స్తూలం పిష్టా సమ్యగ్విపాచయేత్, ఘృతం
చతుర్గుణక్షీరం యక్పత్న్య హేలూదరాపహం. 26.

మోడి చిత్రమూలము వీటినినూరి నాలుగు గెట్లు పాలుకలిపి నేతిని పక్వముచేసి
నేవించిన యక్పత్ స్త్రీహాదరములు నశించును.

—ॐ విష్వలీఘృతము. ॐ—

శ్లో. విష్వలీకల్కసంయుక్తం ఘృతం క్షీరచతుర్గుణం, పిబేత్స్త్రి
హాగ్నిసాదాది యక్పద్ద్రోగహరం షరం. 27.

విష్వళ్ల కల్కమును నాలుగు గెట్లపాలు వీటిలో సిద్ధముచేసిన ఘృతము స్త్రీహా
మందాగ్ని మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—ॐ ద్వితీయ చిత్రకఘృతము. ॐ—

శ్లో. చిత్రకస్య తులకాక్వాఢే ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఆరనా
లంతద్ద్విగుణం దధిమండం చతుర్గుణం. 28. పంచకోలకతాళీస త్తూరైర్ల
వణసంయుతైః, ద్విజీరకనిశాయుగై ర్నరిచం తత్ర దాపయేత్. 29.
ఘృహగుల్లోదరాద్ధాన పాండురోగరుచిజ్వరాన్, బస్తి హృత్సార్వ

కట్టూరు శూలోదావర్త వీనసాన్. 30. హన్యాత్ప్రీతం తదర్హోఘ్నం శోధఘ్నం వహ్నిదీపవం, బలవర్ణకరం చాపి భస్మకం చ నియచ్ఛతి. 31.

చిత్రమాలము క్వాథములో 100 పలములంతలో 16 పలముల నేటిని పక్వము చేసి గంజి రెండురెట్లు మజ్జితేట నాలుగు రెట్లు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంతి తాడిశపత్రి యవక్షారము జీలకఱ్ఱ ప్రానిపసపు మిరియములు పీటి కల్కమును చేర్చి పక్వము చేసి నేవించిన స్త్రీహాగోగములను గుల్మగోగములను ఉదరగోగములను ఆనాహమును పాండుగోగమును ఆరుచిని జ్వరమును వస్తీశూలులు మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇది అగ్నిని దీపింపజేయును. బలవర్ణములనుకూడ కల్గించును. భస్మకగోగముల నిది పాఠద్రోలును.

— రోహితకఘ్నతము. —

శ్లో. రోహితకత్వచః శ్రేష్ఠాః పలానాం పంచమిశతిః, కోలద్విప్రస్థసంయుక్తం కషాయ ముపకల్పయేత్. 32. సలిక్షైః కంచకోలై శ్చ తత్సర్వై శ్వాపి తుల్యయా, రోహితకత్వచాపిష్టే ఘ్నతప్రస్థ విపాచయేత్. 33. స్త్రీహాభివృద్ధిం శమయే దేత దాశు ప్రయోజితం, తథా గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాంశుత్వ కామలాః 34.

రోహితకత్వము 25 పలములు పెద్ద తేగుపండ్లు రెండు ప్రస్థములు పీటిని కషాయము కాచి పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంతి పీటిని ఒక్కొక్క రుచిలో అన్నిటితో సమానభాగములను గాగ్రహించి 16 పలములనేటిని పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది స్త్రీహాగోగములను గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండువులను కామరలను రూపుమాపును.

— మహారోహితక ఘ్నతము. —

శ్లో. రోహితకాత్మలశతం ఖీదయేద్వదరాధకం, సాధయిత్వా జలద్రోణే చతుర్భాగావశేషితే. 35. ఘృతప్రస్థం సమావాప్య ఛాగ ఖీరచతుర్దణం, తస్మిన్ దద్యాద్దిమా స్కల్మా న్సర్వాం స్తానక్షసమ్మితాన్. 36. వ్యోషం ఫలత్రికం హింగు యమానీం తుంబురుం బిషం, అజాజీం కృష్ణలవణా దాడిమం దేవదారు చ. 37. పునర్నవాం విశాలాంచ యవక్షారం సపౌష్కరం, విడంగం చిత్రకం చైవ హపుషాం చవికాంచ చాం. 38. ఏతైః ఘృతం విపక్వం తు సాపయేగ్భాజనే దృఢే, పాయ

యే త్త్రిఫలాం మాత్రాం వ్యాధిం బలమపేక్ష్య చ. 39. రసకేనాథ
 యూషేణ పయసా వాపి భోజయేత్, ఉపముక్తే ఘృతే తస్మి న్వాస్య
 ధీన్ హన్యా నిమా స్పహూన్. 40. యృక్తీ మౌఘాదరం చైవ స్తీహ
 శూలం యక్ష్మ త్తథా, కుక్షీ శూలం చహృచ్చూలం పార్శ్వశూలమరోచ
 కం. 41. విబంధశూలం శమయే త్స్పృగురురోగం సకామలం. ఛర్ద్యతీ
 సారశమనం తంద్రాజ్వరవినాశనం, మహారోహితకం నామ స్తీహఘ్నం
 తువిశేషతి. 42.

రోహితకతృణము 100 పలములు, శృగు 64 పలములు వీటిని ద్రోణపు నీటిలో
 పక్వముచేసి నాలువపాలుగా దిగక్రాగినప్పుడు నాలుగురెట్ల మేకపాలను పోసి 16 పల
 ముల నేటిని పక్వము చేయవలయును. అందు ఒక్కొక్క తులప్రమాణముగా కల్క
 మును వేయుచుండవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయలు తాడి
 యొళిరిక యింగువ వామము ధనియములు అంటుప్పు జీలకఱ్ఱ సోవర్నపణము దాని
 వు దేవదారు గలిజేరు కొడిసెపాలవిత్తులు యవక్షారము పుష్కరమూలము వాయువి
 డంగములు చిత్రమూలము మఱారము చవ్యకు వస వీటితో పక్వముచేసి ఆఘృత
 మును దింపి యుపయోగపలయును. దీనిని నేవించెడి రోగీతనబలము ననుసరించి నేవించ
 వలయును. యక్ష్మద్రోగస్థీరోగములు మున్నగునవి దీని వలన నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్తీహారోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

3౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. శుంఠి పున్నర్నవై రంధ పంచమూలశ్శుతం జలం, వాతీకే
 శ్వయభౌ శస్త్రం పానాహారపరిగ్రహం. 1. దశమూలం సర్వథాచ శస్త్రం
 వాతే విశేషతః, క్షీరాశనః పిత్తికృతేఽథ శోథే త్రివృద్ధుడూచీ త్రిఫ
 లాకషాయం. 2. పిబే ద్దవాం మూత్రవిమిశ్రితం వా ఫలత్రికాచూర్ణ
 మథాక్షమాత్రం, అభయా దారు మధుక తీక్తా దస్తీ సవిష్పలి. 3. ప
 ణోలం చందనం దాగ్ధ్యం త్రాయమాణేంద్రవారుణీ, ఏషాం క్వాథః స

సర్విష్కః శ్వయంధు జ్వర దాహహః. 4. విసర్ప తృష్ణా సంతాప సన్నిపాత విషాపహః, శీతపీఠైర్వర్తిమజలై రభ్యంగాదీం శ్చ కారయేత్. 5.

శొంఠి గలిజేరు ఆముదపువ్వులు పంచమూలములు వీటికషాయమును వాతశోధలలో తాగవలయును. భోజనము అభ్యంజనమును శ్రేష్ఠములు. అన్నివిధములగు దశమూలపుఃపాయము వాతగోగములకు విశేషము శ్రేష్ఠము. పిత్తశోధము నందుపాలు త్రాగే వానైనచో తెల్లతెగడ త్రిఫలములు వీటికషాయమును గోమూత్రములో కలిపికొని ఒక్కతులము త్రిఫలచూర్ణమును కలిపి తాగవలయును. కరక్కాయలు దేవదారు పు మధుకము కటుక రోహిణి దంతెన పిప్పళ్లు పొళ్ల చందనము మ్రానిపనపు కలుక్రానుగ పాపర వీటికషాయమును నేతితో త్రాగిన జ్వరమును దాహమును నశించును. విసర్పము దప్పి సంతాపము సన్నిపాతము విషము వీటిని పోగొట్టును. శీతవీర్యము గలవారు చలివీటితో అభ్యంగనాదులను దీనిని నేవించు కాలములో చేసికొనవలయును.

—● పున్నవాష్టకము. ●—

శ్లో. పునర్నవా విశ్వేత్రివృద్ధుడూచీ సంపాక పథ్యామరదారు కల్గం, శోథ కపోలే మహినాక్షయుక్తం మూత్రం పిబేద్వా నలిలం తథేనాం. 6. కఫేతు కృష్ణా సికతా పురాణ పిణ్యాక శిగ్రుత్వగునూ ప్రలేపః, కులుత్థ శుంఠి జలమూత్రనేక శ్చుడాగురుభ్యా మనులేపనం చ. 7. అజాజి పాతా ఘనపంచకౌల వ్యాఘ్రేరజన్యః సుఖితోయ వీతాః, శోథం త్రిదోషం చిరిజం ప్రవృద్ధం నిఘ్నంతి భూనింబమహాషథేచ. 8. పునర్నవా నింబ పటౌల శుంఠి తిక్తామృతా దార్వభయాకషాయః, సర్వాంగశోథోదరకాస శూల శ్వాసాన్వితం పాండుగదం నిహంతి. 9.

గలిజేరు శొంఠి తెల్లతెగడ తిప్పటిగె ట్టెలచెక్క కరక్కాయలు దేవదారు చెక్కగుల్లయు వీటిని గోమూత్రమునందు గాని కషాయమునుచేసి తాగిన కఫశోధములు నశించును. కఫశోధయందు పిప్పళ్లు చక్కెర తురుష్కము మునగ చెక్క పసపు వీటిలేపమును ఉలవలు శొంఠి వీటి నీటిలోను గోమూత్రమునందువైచి నేచన చేయుటయును శివలింగితోకూడ అగరును రాయుటయును హితములు. జీలకఱ్ఱ అగరుశొంఠి తుంగముస్తెలు పిప్పళ్లు మోడి చవ్వము చిత్రమూలము శొంఠి వీటిచూర్ణమును సుఖపూర్వకముగా వేడినీటితో తాగవలయును. త్రిదోషజనుగు శోథయును చిరకాలము నుండి యున్నశోథయును నశించును. నేలవేరు శొంఠి కషాయములు శోథను పోగొట్టును.

గలిజేరు వేప చేదుపాళ్ల శొంఠి కటుకరోహిణి తిప్పతీగ దేవదారువు కరక్కాయలు
వీటికషాయము సంపూర్ణముగా శరీరమునందలి శోఫలను పోగొట్టును.

◀ శోధయందు గుడయుక్తార్ధిక రసాదులు. ▶

శ్లో. ఆర్ద్రకస్య రసః పీతః పురాణగుడమిశ్రితః, అజాక్షీరాశి
నాం శీఘ్రం సర్వశోధహరోభవేత్. 10. పునర్నవా దారు శుంఠీ క్వా
థే మూత్రేచ కేవలే, దశమూలరసే వాపి గుగ్గులుః శోధనాశనః. 11.
బిల్వపత్రరసం పూతం శోషణం శ్వయంధౌ త్రిజే, విట్సంగే చైవ దు
ర్వామ్ని సిదధ్యాత్కామలాస్వపి. 12. గుడపిప్పలిశుంఠీనాం చూర్ణంశ్వ
యథునాశనం, ఆమాజీర్ణప్రశమనం శూలఘ్నం వస్తీశోధనం. 13. పురో
మూత్రేణ నేవేత పిప్పలీ వా పయోన్వితా, గుడేన వా లభయా తు
ల్యా విశ్వం వా శోధరోగినాం. 14. గుడార్ధికం వా గుడనాగరం
వా గుడాభయం వా గుడపిప్పలీ వా, కర్షాభిసృద్ధ్యా త్రిఫలప్రమాణం
ఖాదేన్నరః పక్ష మథాపి మానం. 15. శోధప్రతిశ్ఛాయ గలాస్యరో
గాఽ సశ్వాసకాసారుచివీనసాం శ్చ, జీర్ణజ్వరార్కోగ్రహణీవికారాన్
హన్యా త్తథా ల్పాన్క-ఫవతిరోగాన్. 16.

ప్రాతఃబెల్లముతో చేర్చి అల్లపురసమును త్రాగవలయును. మేకపాలను త్రా
గిన శోధ సకించును. గలిజేరు దేవదారు శొంఠి వీటికషాయమునందుగాని కేవలమును
గోమూత్రములోగాని దశమూలముల రసములోగాని చేర్చి గుగ్గిలమును నేవించినచో
శోధలు సకించును. త్రిదోషముల శోధలందు బిల్వపత్రరసమును వడియట్టి త్రాగిన
కుష్కించును. దీనినే మలబద్ధమునందును శూలరోగమునందును కామెలయందును
దీనినే చేయవలయును. బెల్లము పిప్పళ్ళు శొంఠివీటిచూర్ణము శోధలనుపోగొట్టును. అను
పుటజీర్ణమును పోగొట్టును. శూలలను పోగొట్టును. వస్తీని శోధించును. గుగ్గులమును గో
మూత్రముతోగాని పిప్పళ్లను పాలతోగాని బెల్లముతో కరక్కాయనుగాని లేక శొంఠి
ని గాని తినిన శోధ(నాపు) సకించును. బెల్లము అల్లముగాని బెల్లము శొంఠిగాని బె
ల్లము కరక్కాయలు గాని బెల్లము పిప్పళ్ళు గాని కర్షముచో పెంచి మూడువలముల
వఱకు పదిహేను రోజులు వఱకు గాని ఒకనెలగాని తినినచో నాపు పీనస మున్నగు
రోగములు సకించును.

— పదకల్కాదులు. —

శ్లో. స్థలపద్మమయం కల్కం పయసాఽలోఽప్య పాయయేత్, స్త్రీహామయహరం చైవ సర్వాంగై కాంగశోధజిత్. 17. దాసుగుగ్ధులుశుం తీనాం కల్కో మూత్రేణ శోధజిత్. వర్షాభూశృంగ బేరాభ్యాం కల్కో వా సర్వశోధజిత్. 18. సింహస్యామృతభండకీక్వాభం కృత్వా స మాక్షికం, పీత్వాశోధం జయేజ్ఞుతుః శ్వాసం కాసం వసుం జ్వరం. 19. భూనింబవిశ్వకల్కం జగ్ధ్వా పేయః పునర్న వా క్వాభః, అపహంతి ని యత మాశు శోధం సర్వాంగకం స్మృణాం. 20. శోధను త్కోకిలాక్ష స్య భస్త మూత్రేణ వాగభసా, క్షీరం శోధహరం దారు వర్షాభూనాగ రైశ్చ సం. 21. పేయం వా చిత్రకవ్యోపత్రివృద్ధారు ప్రసాధితం.

స్థలకమలముల కల్కమును పాలతో నాలొడితము చేసి త్రాగించినచో స్త్రీహ గోగమును సర్వాంగముల గలవాపును ఏకాంగశోధను పోగొట్టును. దేవదారుచెక్క గుగ్గలము శొంఠి వీటికల్కమును గోమూత్రముతో నేవించిన శోధను జయించును. లేకపోయినచో, గలిజేరు అల్లము వీటికల్కము అన్నివిధములగు నాపులను పోగొట్టు ను. అడ్డసరము వారాహీకండ ములక వీటిని కషాయమును పెట్టి త్రాగిన నాపు శ్వా సము కాసము ఛద్ది జ్వరములు నశించును. నేచేము శొంఠితోచేసిన కల్కమును తిని గలిజేరు కషాయమును త్రాగుట మంచి. ఇయ్యది సర్వాంగశోధలను పోగొట్టును. గొలిమిడిని భస్తముచేసి గోమూత్రముతో నేవించిన నీటితో త్రాగినను దేవదారుపు శొంఠి గలిజేరు వీటితోపక్వముచేసినపాలనుగాని చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తెల్లతెగడ దేవదారుపు వీటితో సాధించిన పాలనుగాని త్రాగుట మంచి.

— ఔరగుటిక. —

శ్లో. పునర్నవా మూల కపిత్థ దారు చ్చిన్నోద్భవా చిత్రకమూ ల సిద్ధాః, రసా యవాగ్వాం చ సయాంసి యూసాః శోధే ప్ర దేయాః దశమూలగర్భాః. 22. ఔరద్వయం స్యాల్ల వణాని చ త్వార్యయోరజో వ్యోషఫలత్రికే చ, సపిప్పలీ మూల విడంగ సారం మస్తాదమోదా మరదారు బిల్వ. 23. కలింగక శ్చిత్రకమూల పాతే యప్ట్యాహ్వయం సాతివిషం పలాశం, సహింగుకర్షం త్వధ శుష్కచూర్ణం ద్రోణం తథామూ

లకశుఠికానాం. 24. స్యాద్భస్మన సత్సలిలేన సాధ్య మాలోఽద్య యావ
ద్భనమప్యదగ్ధం,స్యానంతరికొలసమాంచమాత్రం కృత్వాసశుష్కాం
విధినా ప్రయుంజ్యాత్. 25. స్త్రీహృదంశ్చిత్త హలీమకార్యః సాండ్వా
మయాలోచక శోభశోమాన్, విషూచికా గుల్మగర్భాశ్చ రీశ్చ స శ్వాసకా
సాన్ప్రణుదే త్సకుహాన్. 26. సౌవర్పలం సైంధవం చ బిడ మాద్భిన
మేవ చ, చతుర్లవణ మత్ర స్యా జ్వల మప్తగుణం భవేత్. 27.

గలిజేరువేళ్లు వెలగ దేవదారువు లిప్పటికీ చిత్రమాలపువేళ్ళు వీటితోసిద్ధము
చేసిన దనము పాలు యూషము దశమాలముల కల్కముతో చేర్చి నేవించిన హితమ
గును. సజ్జక్షారము యవక్షారము లవణచతుష్టయము లోహమార్జ్యము శొంఠి మిరియ
ములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు మోడి వాయువిడంగములు తుంగము స్తలు వాము దేవదా
రువు మారేకు కోష్ఠ చిత్రమాలపువేళ్ళు అగరుశొంఠి ముల్లంగి ఆలివప ఒక తులము
ఇంగువ మునగ వేళ్ళు వీటిని. ద్రోణమునీటితో కషాయముచేసి, పైవాని భస్మమును అందు
పై చి ఆలోడినచేసి గట్టిపడినపిమ్మట రేగుపండంతమాత్రలనుగట్టి యథావిధిగానుపయో
గింప వలయును. స్త్రీహృదరము శ్చిత్త కుష్మము హలీమకము మూలగోగము పాండుగో
గము అగోచకము వాపు విషూచిక, శోప మున్నగువానినిది నశింపజేయును. సౌవర్ప
లవణము, సైంధవలవణము, అంటుప్పు, నేలయుప్పు అనునీనాలుగింటితో నాలుగుకెట్లు
నీటినియోగవండు చేర్పవలయును.

—౧౧ పునర్నవాది ఘృతము. ౧౧—

శ్లో. పునర్నవా చిత్రక దేవదారు పంచోషణ క్షార హరితకీ
నాం, కల్కేన పక్వం దశమూలతోయే ఘృతోత్తమం శోభనిషూద
నం చ. 28.

గలిజేరు చిత్రమాలము దేవదారువు పిప్పళ్ళు ఏనుగుపిప్పళ్లు చవ్యము కాయఫ
లము శొంఠి యవక్షారము కిరక్కాయలు వీటికల్కమును దశమాలకషాయముతో
పక్వముచేసికలిపిన ఆవునీయమును శోభలను పోగొట్టును.

—౧౨ శుంఠిఘృతము. ౧౨—

శ్లో. పునర్నవా క్వాథ కల్కసిద్ధం శోభహరం ఘృతం, విశ్వా
వధస్య కల్కేన దశమూలజలే శృతం. 29. ఘృతం నిహన్యాచ్ఛవ
యథుం గ్రహణీం పాండుతామయం. 30.

గజ్జేయొక్క కషాగుకల్కములలో నిద్ధముచేసిన నేయి శోధలనుపోగొట్టును. శొంతిని కల్కముచేసియును, దశమాలముల కషాయములో నేతిని నిద్ధముచేసియును నేవించిన శోధలు నశించును. గ్రహణులు పాండు నోగములును కూడ నశించును.

❖ చిత్ర కాద్యపుత్రము. ❖

శ్లో. సచిత్ర కా ధాన్య యమాని పాతాః సదీప్య కత్యూహణ వేతసాన్లుః, బిల్వాశ్శలం దాడిమయావశూకం సపిప్పలీమూల మశా పి చవ్యం. 31. పిష్టాక్ష మాత్రాణి జలాధకేన పక్వా పుత్రప్రస మ భోషయంజ్యోత్, అర్కాసి గుల్మ చ్చ్యయథుం చ కృచ్ఛం నిహన్తి వహ్నిం చ కరోతి నీప్తమ్. 32.

చిత్రమాలము ధనియములు వామము అగరుశొంతి అజమోద శొంతి మిరియములు సింధు ఆమ్లవేతనము మారేడుచెక్క దానిమ్మ యవక్షారము మోడి చవ్యము వీటినిన్ని నీని కాలుకాలుపలముచో ఒక ఆఢక ప్రమాణపు నీటిలో పక్వముచేసి 16 పలములనీనిని నిద్ధముచేసి నేవించిన మూలనోగములు శోధలు మున్నగునవి నశించును.

❖ పంచ శోలాగ్యపుత్రము. ❖

శ్లో. రసే విపాచయే త్వర్ణిః పంచకోల కులత్థయోః, పునర్నవా యాః కల్మేన పుత్రం శోఽథ వినాశనం 33.

సింధుశ్శు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంతి ఉలవలు వీటిగసములో గలితేరు కల్కమునుచేసి నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన శోధలు నశించును.

❖ చిత్రక పుత్రము. ❖

శ్లో. క్షీరం ఘృతే చిత్రక కల్కలిప్తే దధ్యాగ్రం సాఘ విమధ్య తేన, తిజ్జం పుత్రం చిత్రక మూలకల్కం తక్రేణ నిద్ధం శ్వయంధుమ్న మ గ్ర్యం. 34. అర్భోతిసారా నిల గుల్మ మేహం స్తద్ధన్తి సావర్ధయ తే బలం చ.

చిత్రమాలపుకల్కముతో లేపనచేసిన కుండలో పెఱుగును పాలను పోసి చక్కగా అచి తీసిననేతిని చిత్రమాలపువేళ్లకల్కమును మజ్జగతో నిద్ధముచేసిన దానిని నేవించుట యుత్తమము. ఇది శోధను పోగొట్టును. మూలనోగము అతిసారము వాతిగుల్మములు ప్రమేహము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టి బలమునిచ్చును.

❖ మాణక పుత్రము. ❖

శ్లో. మాణక క్వాఢకల్కాభ్యాం పుత్రప్రసం విపాచయేత్. 35. ఏకజం ద్వంద్వజం శోఽథం త్రిదోషం చ వ్యపోహతి.

ప్రేఖణపు కషాయకల్మసులలో 16 పలముల నేటిని పక్షము చేసి నేవించి వికదోష ద్విదోష త్రిదోషజముల వాపులు నయితము నశించును.

—౧౬ స్థలపద్మకఘృతము. ౧౬—

శ్లో. స్థలపద్మపలాన్వష్టౌ త్రూషణస్య చతుఃపలమ్. 36. ఘృత క్రస్థం పచే దేభిః క్షీరం దత్వా చతుర్దశమ్, పంచకాసాన్ హరే చ్చీఘ్రం శోఽథం చైవ సుదు స్థరమ్. 37.

మెట్టతామర 8 పలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు 4 పలములు వీటిని కషాయము చేసి అందు నాల్గు రెట్లు పాలుకలిపి 16 పలముల నేటిని అందు పక్షము చేసి నేవించిన పంచవిధములగు దగ్గులు భయకరములగు వాపులును కూడ నశించును.

—౧౭ శైలేయాదిఘృతము. ౧౭—

శ్లో. శైలేయ కృష్ణాగురు దారు కాంతీ త్వికృష్ణకైలాంబు పలా శముస్థైః, ప్రియ గు సౌణ్డీయక హేమమూనీ తాళీనపత్రప్లవత్ర ధాన్యైః. 38. శ్రీ వేష్టక ధ్యామక పిప్పలీభిః పృక్కానభైర్వాపి యథోపలాభమ్, వాతాన్వితేభ్యంగ ముశన్తి తైలం సిద్ధం నుపిష్టై రపి చ ప్రదేహమ్. 39.

శైలేయము శోఘ అగరు దేవదారు రేణుకవీజములు లవంగపుపట్ట కమలములు విలహణ కురు నేరు తుంగముస్థైః ప్రియంగువు దవనము హేమము జటామాంసి తాడికపత్రి ధనియములు బావత్రీ శ్రీ వేష్ట ధూపము గోహిపత్పణము పిప్పళ్ళు పృక్కాయను ద్రవ్యము నఖమను గంధ ద్రవ్యము వీటిని దోఱకినంతగా తెచ్చి తైలమును సిద్ధముచేసి మరించిన గాని వీటిని నూరి పట్టు వేయుటగాని శోధలను హితకరము అగును.

—౧౮ శుష్కమూలాద్యఘృతము. ౧౮—

శ్లో. శుష్కమూలక వర్షాభూ దారు రాన్నా మహాపథైః, పక్ష మభ్యంజనా తైలం సశూలం శ్వయంధుం జయేత్. 40.

ఎండినముల్లంగివేళ్ళు గలిజేరు దేవదారువు సన్నరాస్త్ర శొంఠి వీటిలోపక్షము చేసిన తైలమును రుద్దినను వాపులు నశించును.

—౧౯ పునర్నవారేహము. ౧౯—

శ్లో. పునర్నవా మృతా దారు దశమూలరసాధకే, ఆర్ద్రక స్వరసే ప్రస్థే గుడస్య తు తులాం పచేత్. 41. తత్పిద్ధం వ్యోష చవ్యై లా త్వక్ఫలైః కార్షికైః పృథక్, చూర్ణీకృతైః క్షిపే చ్చీతే మధునః క

దపం లిహేత్. 42. లేహః పౌనర్నవా నామ శోభ శూల నిషూదనః, శ్వాస కాసాఽరుచిహారో బలవన్దాగ్ని వర్ధనః. 43.

గల్గితేరుతిప్పతీగేదేవదారువు దశమాలములు వీటియొక్క అధిక పుపరిమాణముగల రసములొను 16 పలముల అల్లపురసమును 100 పలముల బెల్లమును పక్వముచేసి శొఠి మిరియములు పిప్పళ్ళుచవ్యమువలకులు లవంగపుపట్ట జాపత్రి వీటిని ఒక్కొక్కకాలు పలము చొప్పున చూర్ణము చేసి చల్లారిన పిమ్మట వైదానిలో వేసి నాలుగుపలముల తే నెలొను కలపవలసినది. ఇయ్యది వాపులను శూలాలను శ్వాసకాసములను అరుచిని పోఁ గొట్టి బలమును కాంతిని పెంపుఁజేయును.

❖❖ చశమాలహారీతకీ. ❖❖

శ్లో. దశమూలకషాయస్య కంసే పథ్యా శతం పచేత్, తులాం గుడాద్ధనే దద్యా ద్యోవ్యవత్సారం చతుఃపలం. 44. త్రిసుగంధం సువ ద్దాంశప్రస్థాం మధునో హిమే, దశమూలీ హారితక్యః శోధాహా న్యః సుదారుణాః. 45. జ్వరారోచక గుల్మారో మేహ పాంహదరా మయాన్, ప్రత్యేక మేక కర్షాంశం త్రిసుగంధ మితో భవేత్. 46. కంసహారీతకీ చైవా చరకే పత్యతేఽన్యథా, ఏతన్నానేన తుల్యత్వం తేన తత్రాపి వర్ణ్యతే. 47.

48 పలముల దశమాలపు కషాయములో నూగుకరక్కాయలను పక్వముచేసి గట్టిపడినపిమ్మట 100 పలముల బెల్లము శొఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు యవత్సారము 4 పల ములును లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణము ఒక తులమును చేర్చి సిద్ధముచేసి చల్లారినపిమ్మట 8 పలముల తేనెను కలిపి నేవించి చో భయంకరములగు వాపులను నశిఁచును. జ్వరము అగోచకము గుల్మము మూలరోగము ప్రమేహము పాండువు ఉద రరోగము వీటికైనచో లవంగపుపట్ట మున్నగు మూటినీ మూడుతులములు చేర్చవల యును. ఇదికంసహారీతకీ అందురు. చరకములో మఱియొకరీతిగాచెప్పఁబడినది. ఇందు వర్ణించిన మానమునే అందును వర్ణించి యున్నారు.

❖❖ కంసహారీతకీ. ❖❖

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్క్రిసాయే కంస్యేఽభయానాం చ శతం గుడాచ్ఛ, లేహే సుసిద్ధే చ విసీయ చూర్ణం వ్యోషత్రిస్థాగం ధ్యముషాశితే చ. 48. ప్రస్థామాత్రం మధునః సుశీతే కించిచ్ఛచూ

ద్వాదశి యావశూకాత్, ఏకాభయాం ప్రాశ్య తతశ్చ లేహా చ్చుక్తిని హన్తి శ్వయంధుం ప్రవృద్ధం. 49. కానజ్యరారోచక మేహగుల్మస్త్విహ త్రిదోషోద్భవ పాండురోగః, కార్మమవాతావస్పగమ్లపిత্তం వైవ ర్ణ్యమూత్రానిల శుక్రదోషాన్. 50. అత్ర వ్యాఖ్యాన్తరం నోక్తం వ్యాఖ్యా పూర్వైవ యచ్ఛభా.

దశమాలము^౧ కషాయము 48 పలములలో కరక్కాయలు నూరు బెల్లము నూరుపలములు వేసి లేహము చేసి అందు శొంతి మిరియములు సిప్పర్లు లవంగపుపట్ట పిలకులు బాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి వేయవలయును. చక్కగా చల్లావనపిమ్మట 4పలముల లేనను కలిపి కొంచెము యవక్షా^౨ము సిమ్మట కరక్కాయలు తిని అరపలము లేహమును తినవలసినది. ఇయ్యది ప్రబలమైన వాపులను నైతము నశింప జేయును. దగ్గు జ్వరము అగోచకము ప్రమేహము గుల్మము స్త్రీహ^౩గము త్రిదోషజనితమగు పాండువు కృశించిపోవుట ఆమవాతము క్తరోగము అమ్లపిత్తము విసర్జిత మూత్రదోషములు వాతదోషములు వీర్యదోషములు అనువీటిని పోగొట్టును. ఇచ్చట ఇతరవ్యాఖ్యలేవియును చెప్పబడలేదు.

❧ వాపునకు లేహములు. ❧

శ్లో. లేహో^౪ అరుష్కరశోధం నిహన్తి తిల దుగ్ధమధు నవన్తి^౫.
51. తత్తరుతలమృద్ధిర్వా శాలదలైర్వా తు న చిరేణ, శోధే విషని మిత్రే తు విషోక్తా సమృతా క్రియా. 52. గ్రామ్యజానూపంపిశితలవణం శుష్కశాకం సవాన్నం, గోడం సిష్టాన్నం దధి సకృశరం విజ్వలం మన్య మమ్లం, ధానావల్లారం సమశిన మభోగుర్వసాత్కల్యం విదాహి స్వ ప్నం చారాత్రో శ్వయంధుగదవా న్వర్జయేన్నైధునం చ. 53.

తిలలు లేన పాలు నవనీతము వీటితోచేసిన లేహమును అరుష్కరశోధమును పోగొట్టును. జీడిచెట్టు క్రిందిమట్టితో గాని ఆయాపల సోటిగాని లేపనచేసిన వాపు నశించును. విషోత్పన్నములగు శోధలకు సిషోక్తములగు చికిత్సలనేచేయవలయును. మేకమాంసము నీటిపట్టులందలి ౭౦తువుల మాంసము ఎండుకూరలు క్రొత్తధాన్యములయ న్నము బెల్లపుపదార్థములు పెలుగు పుల్లము గలవేతనము కల్లు అమ్లరసము గోధునులు మాంసము మంచిభోజనము ప్రకృతి విరూధములగు భోజనములు ఈవస్తువులగు శోధ రోగులు బొత్తుగా పరిత్యజింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శోధరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౯. వృద్ధ్యధికారము.

—● వాతవృద్ధికి గుర్తులు తెలుసు. ౧—

శ్లో. గుర్గులుం రుబుతైలం వా గోమూత్రేణ పిబేన్నరః, వాత
వృద్ధిం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీం. 1. సక్షీరం వా పిబే తైలం
మాస మేరంశసంభవమ్, పునర్న వాయాస్తైలం వా తైలం నారాయణం
తథా. 2. పానే నస్తా రుభో స్తైలం పేయం వా దశకాంభసా,
చందనం మసుకం పద్మ ముశీరం నీల ముర్బలమ్ 3 క్షీరపిష్టైః ప్రదే
హస్యాస్య ద్దాహశోభగు జాపహః, సంచవల్కలక లేన సస్మతేన ప్ర లేప
నమ్. 4. సర్వం పిత్తహం కార్యం రక్తజే రక్తమోక్షణమ్, శ్లేష్మవృ
ద్ధి తూష్ణవీర్జ్యే స్థూత్రపిష్టైః ప్ర లేపయేత్. 5. వీరదారుక సాయం
చ పిబే స్థూత్రేణ సంయుతమ్, స్విన్నం మేవః సముత్థాగు లేపయే త్సు
రసాదినా. 6. శిరోవిరేక ద్రవ్యైర్వా సుఖోష్ణే స్థూత్రసంయుతైః, సం
స్వేద్య మూత్రప్రభవాం నత్త్రుత్తేన వేష్టయేత్. 7. సీరన్యాః పార్శ్వ
తోధస్తా ద్విధ్యే ద్వీహిముఖేనచై, శంఖోపా చ కర్ణానే త్యక్త్వా సీవ
సిమాద హేత్. 8. వ్యత్యాసాద్వా శిరా విధ్యేనంత్రవృద్ధిచృత్తయే,
అంగుష్ఠమధ్య త్వ క్షీత్వా ద హేదంగవివర్యయే 9.

గుర్గులమును గాని ఆరుదమును గాని గోమూత్రముతో త్రాగవలయు
ను. ఇయ్యది చిరకాలాత్పన్నము గు వాతవృద్ధులను పోగొట్టును. లేనిచో పాలతో
ఆరుదమును గాని గలికేరు తైలమును గాని నారాయణ తైలమునుగాని త్రాగినను
ఆరుదమును దశమాలముల కసాయముతో త్రాగినను హితము. వక్షిరర్తులను చేయు
టయు సుత్తమములు. చందనము ముల్లంగ కమలము వట్టివేర్లు నల్లకలువలు వీటిని పాల
తోనూరి లేపనచేయవలయును. ఇది దాహము శోభము మున్నగు రోగములను పోగొ
ట్టును. మట్టివేర్లు సిప్పర్పు రావి వేరినను వీటిని నేతితో కల్పముచేసి లేపనచేసిన
సంపూర్ణముగా పిత్తనాశనమగును. గక్త వృద్ధియందు రక్తమును నెడలింపవలయును.
కఫవృద్ధియందు గోమూత్రముతో నూరిన యుష్ణవృద్ధులతో లేపన చేయవలయును.

పచ్చిదేవదారుక సాయమును గోమూత్రముతో చేర్చి త్రాగవలయును. మేదనుగోమూత్రముతో స్వేదితముచేసి నురసాదిగణాపదములతో కలిసి లేపనచేయవలయును. మూత్రజమగు వృద్ధికిచక్కగా చెయ్యటఁబట్టించి పట్టువేయవలయును. లేనిచో నీ హిముఖశస్త్రముతో ఛేదించవలయును. చెవికొనయందు గూబను వడలిపెట్టి నూదితో కాల్చవలయును. అంత్రవృద్ధిని పోగొట్టుటకై వృత్తాసముగా రక్తనాడిని ఛేదించవలయును. అంగవృత్తునడిమి చర్మమును అంగవిపర్యయమునందు కాల్చవలయును.

— రాస్నాక సాయాదులు. —

శ్లో. రాస్నాయప్త్యామృతైరండబలాగోక్షురసాధితః, క్వాథోంత్రవృద్ధిం హస్త్యాశు రుబుతైలేన మిశ్రితః. 10. తైలమేరండజం పీత్వా బలసిద్ధపయోన్వితమ్, ఆధ్వాన శూలోపచితా మంత్రవృద్ధింజయే న్నరః. 11. హరీతకీం మూత్రిసిద్ధాం సతైలాం లవణాన్వితాం, ప్రాతః ప్రాతశ్చసేవేతక ఫవతిమయాఽహమ్. 12. గోమూత్రసిద్ధాం రుబుతైలభృష్టాం హరీతకీం సైంధవసంప్రయుక్తాం, ఖాదే న్నరః కోష్ణజలానుపానాం నిహన్తి వృద్ధిం చిరజాంత్రవృద్ధాం. 13. త్రిఫలాక్వాథగోమూత్రం పిబేత్సాతరంత్రితః, కఫవాతశ్చదృఢవం హన్తి శ్వయంధుం వృషణో త్థితం. 14. సగళాగురుకుష్మాని దేవదారుమపశావధః, మూత్రారనాశసంయుక్తం శోథఘ్నం కఫవాతనుత్. 15. భృష్టైరుబుకైలేన కల్కఃపథ్యాసముదృఢః, కృష్ణాసైంధవసంయుక్తో వృద్ధిరోగహరః పరః. 16.

సన్న రాస్త్ర యష్టిమధుకము తిప్పతీగె ఆముదము ముత్రవపులగము పల్లెరు వీటితోనైన క సాయమునందు ఆముదపు తైలమును చేర్చి త్రాగఁ అంత్రవృద్ధి నశించును. ముత్తువపులగముతో సిద్ధముచేసిన పాలతో ఆముదమును త్రాగిన అనాహము శూల ఆంత్రవృద్ధి నశింపును. కరక్కాయలను గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి తైలము ఉప్పు కలిపి ప్రొద్దుటఁ బుచ్చుకొనిన కఫవాతశ్చగములు నశించును. గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసిన ఆముదములో వెయిలిన కరక్కాయచూర్ణమును ఉప్పును చేర్చి తిని కొంచెము జేడినీళ్లను త్రాగవలయును. ఇయ్యది పొచ్చినములగు వృద్ధులనుగూఁబోగొట్టును. సరలము అగరు కోష్ఠ దేవదారుపు కొంత వీటిని గోమూత్రము గంజితో చేర్చి త్రాగిన వాపునశించును. కరక్కాయలకల్కమును ఆముదముతో వెన్నచేసి పిప్పళ్లు సైంధవలవణములను చేర్చికొని నేవించినచో వృద్ధిరోగములు నశించును.

❖ గవ్యఘృతాది ప్రయోగములు. ❖

శ్లో. గవ్యం ఘృతం సైంధవసంప్రయుక్తం శంబూకభాంజేనిహితం ప్రయత్నాత్, సప్తాహ మాదిత్యకైర్దైవికస్య నిహన్తి కూరండ మతిప్రవృద్ధం. 17. ఐంద్రీమూలభవం చూర్ణం రుబుతైలేన మర్దితం, త్ర్యహ్నోపయసా పీతం సర్వవృద్ధినివారణం. 18. దుర్లబజటా మూలలిప్తా కరటవ్యజ్జచర్మణా, బద్ధావృద్ధిః శిమం యాతి నిరజాపి న సంశయః. 19. నిష్పిష్టమాగనాలేన రూపికామూలచల్కలం, లేపో వృధ్యామయం హన్తి బద్ధమూల మపి దృఢం. 20. వచాస్సర్వ కల్మేన ప్రలేపో వృద్ధినాశనః, లజ్జాగృధ్రమలాభ్యాం చ లేపో వృద్ధిహరః పరః. 21.

ఆవుకేయి నైఋతవలవణములను శంఖపాత్రలో విడువజూలించి సూర్యపుట ముఁబెట్టి త్రాగిన మిక్కిలిపెటిగనైనను కూరండములు నశించును. పావకజేల్ల మూర్చ మను ఆముడపుత్రైలముతో మర్దించి మూడుగోజూలు ఆవుపాలతో త్రాగినచో అన్ని విధములగు వృద్ధులును నశించును. దుర్లబజడవేరుతో లేపనచేసినను కరటచర్మముతో కట్టినను పొచ్చినములగు వృద్ధులును నశించుటకు సందేహములేదు. జిల్లేడువేల్లను యెక్కువ గంజితో నూరి లేపనచేసినచో దృఢములగు వృద్ధిగోగములును నశించును. వస ఆనాలు పీటికల్కముతో లేపనచేసిన వృద్ధులు నశించును. లజ్జావంతి గద్దరెట్ట పీటితో లేపనచేసినచో వృద్ధిగోగములు నశించిపోవును.

❖ బిల్వాదికావధమార్గములు. ❖

శ్లో. మూలం బిల్వకపిత్థయో రరలుకస్యాగ్నే ర్భూహతోర్ద్వయోః, శ్యామా పూతికరంశ శిగుకతిరోవ్యక్ష్వేషధానుష్కరం. కృష్ణాగ్రంధికచవ్య పంచలవణ తౌరాజమోదాన్వితం, పీతం కాంచిక కోష్ఠతోయమధితం చూర్ణీకృతం బ్రధ్ననత్. 22. ఆవిక్షీరేణ గోధూమకల్కం కుందురుకస్య వా, ప్రలేపనం సుఖోష్ణం స్యాద్భృష్ణశూల హరః పరః. 23. మృతమాత్రే తు నై కాకే విశిష్టే సంప్రవేశయేత్, బ్రధ్నం ముహూర్తం మేధావీ తత్క్షణాదరుజం భవేత్. 24. అజాజీహపుషా కుష్మం గోధూమం బదరాణి చ, కాంజికేన సమం పిష్ట్యా కుర్యాద్భృష్ణప్రలేపనం. 25.

మాలేడు వెలగ అగరుశొంతి చిత్రమూలపువేళ్లు వాకుడు నల్లతెగడ కలు క్రాసుగ మునగచెక్క శొంతి బీడివిత్తులు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము పంచలవణములు య

వక్షారము అజమోద వీటిచూర్ణమును కొంచెమంత వేడినీటితో త్రాగినచో బ్రధ్నగోగములు నశించును. గోధుమకల్మమును గాని అందుగ కల్మమును గాని మేకపాలతోనూరి వెచ్చజేసి లేపనచేసిన బ్రధ్నశూలలునశించును. అప్పుడు (క్రొత్తగా) చచ్చిన కాకియందు బ్రధ్నమును రెండుగడియలుంచినచో వెంటనే రోగమునశించును. జీలకఱ్ఱ బోడతరము కోళ్ళు గోధుమలు రేగుపండ్లు వీటిని సమాభాగములను గంజితోనూరి పట్టించినను బ్రధ్నగోగములు నశించును.

—ॐ బృహత్సైందవశ్చైలము. ॐ—

శ్లో. సైందవం మదనం కుప్తం శతాహ్వం నిచుశవచామ్, స్త్రీ
బేరం మధుకం భారీ దేవదారు సనాగరం. 26. కల్పలం పౌష్కరం మే
దాం చవికం చిత్రకం శతీం, విడంగాతిఃపే శ్యామాం రేణుకాం నలినీం
స్థిరాం. 27. బిల్వాజమోదేకృష్ణాంచ దంతీ రాస్తే ప్రపిప్య చ, సాధ్య
మేరండజం శైలం శైలం వాతవికారనుత్. 28. బ్రహ్మాదావర్తిగుల్మ
ర్యః స్త్రీహమేహాఢ్యమూరతాన్, ఆనాహమశ్లేఠంచైవ సాన్యాత్తవనువా
సనాత్. 29. ఘృతిం సౌరేశ్వరం యోజ్యం బ్రధ్నవృద్ధినివృత్తయే. 30.

సైందవలవణము ఉష్ణైత్తికాయ కోళ్ళు పిల్లిపీచరి నీటిప్రబృలి వస కరువేరు
యష్టిమధుకము గంటుభాగి దేవదారువు శొంత గుమ్మడు పుష్కరమూలము
మేద చవ్యము చిత్రమూలము కిన్నూర్ము వాయువిడంగములు ఆతివస నల్లతేగడ
రేణుక బీజములు నీలి కాళిపర్ణ మారేడు అజమోద సింపుల్లు దంతి సన్నరాస్త వీటిని
నూరి అనుదముతో సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతవికారములు నశించును. బ్రధ్నము ఉ
దావర్తము గుల్మము మూలగోగము స్త్రీహగోగము ప్రమేహము అఘ్యవాతము ఆనాహ
ము మన్నగ వాటిని నిది అను గాఢసూత్రముననే పొంగొట్టును. బ్రధ్నగోగమును వృద్ధి
రోగమును తొలగించుటకు సౌరేశ్వరఘృతమును సైశను ప్రయోగింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వృద్ధ్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. గళగండాధికారము.

—ॐ గళగండమునకు యవముద్గాది ప్రయోగములు. ॐ—

శ్లో. యవముద్గపటోలాని కటురూక్షం చ భోజనం, ఛర్దిం న
రక్షముక్తిం చ గళగండే ప్రయోజయేత్. 1. తండులోదకపిష్టేన

మూలేన పరిరేపితః, హస్తీకర్ణపలాశస్య గళగండః ప్రశామ్యతి. 2. సర్వ
పాణి శిగురీజాని శిగురీజాతీసీయవాన్, మూలకస్య చ బీజాని త
క్రేణోష్టేన పేషయేత్. 3. గండాని గ్రంథయత్ప్రేష్య గళగండః సుదా
రుణః, స్రుతేపాతేన శామ్యన్తి విలయం యాన్తి చాచిరాత్. 4.
జీర్ణకర్కారుకరసో బిడనైంధవసంయుతః, నస్యేన హన్తి తరుణం గళ
గండం న సంశయః. 5. జలకుంభీకజం భస్మ పక్వీగోమూత్ర గాలితం,
పిబేత్కోద్రవభక్తాశీ గళగండప్రశాన్తయే. 6. సూర్యావర్తరచనా
భ్యాం గళగండోఽనాహనే, స్ఫటాస్త్రాభ్యః శిమం యాతి గళగండో న
సంశయః. 7.

యవలు, పెసలు, పొట్లకాయ, కటువు, రూక్షము అగు అన్నము, ఛర్ది
రక్తస్రావము మున్నగుకవి గళగండమునందు హితకరములు. కడుగునీటితో ఆముదవు
గింజలను మోగుచువేళ్లను నూరి లేపవేసిన గళగండములు నశించును. ఆవాలు
మునగవిత్తులు జువవిత్తులు అవి నె యవలు ముల్లంగివిత్తులు వీటివన్నిటిని పులిమజ్జిగ
తోనూరి లేపవచేసినను ఉంచినను గండములు కలుగులు భయంకరములగు గళగండ
ములు ఈలేపవలన శీఘ్రముగా నశించును. ప్రాతసారకాయరసములో అంటుప్పు
నైంధవలణములను చేర్చి నవ్యవిధి చేసిన తరుణములగు గళగండములు నశించును.
సందియము లేదు. జలోత్పన్నమగు చంగల్యకోఘము కాల్చి గోమూత్రములో వైచి
కొని త్రాగినను కొఱ్ఱలను తినినను గళగండములు నశించును.

— తుంబీతైలాదులు. —

శ్లో. తిక్తాలాబుభలే ఏకేష్వ సప్తాహముషితం జలం, మద్యం వా
గళగండఘ్నం పానా తృప్త్యానుసేవినః. 8. కిట్టలచూర్ణాన్తర్గలవన్నో గళ
గండ మపహరతి, ఘృతమిశ్రం వీతమివశ్వేతగిరికర్ణికామూలం. 9. మహి
షీమూత్రవిమిశ్రం లోహమలసాస్థితం ఘృతే నూనం, అస్తభూమవిద
గ్ధం లిప్యన్తధునాథ గళగండే. 10. జిహ్వయాః పార్శ్వతోఽధస్తాచ్ఛి
రాద్వాదశ క్షేరితాః, తాసాం స్థూలశిరే ద్వేఽధ శ్చిన్ద్యా తే చ శనై
శ్చనైః. 11. బడిశేనైవ సంగృహ్య కుశిత్రేణ బుద్ధిమాన్, స్రుతే ర
క్తే వ్రణే తస్మిన్దద్యా త్సగుడ మార్ద్రకం. 12. భోజనం చానభివ్యన్తి
యుషః కాలేభ్య ఇష్యతే, కర్ణయగ్గ బహిస్సంధిమధ్యాభ్యాసే స్థితం చ

యత్. 13. ఉపర్యుపరి తచ్చిద్యాద్దలగండే శిరాత్రయం, విడంగతూర
సింధూగ్రరాన్నాగ్నివ్యోపదారుభిః. 14. కటుతుంబీఫలరస్యైః కటుతైలం
విసాచయేత్, చిరోత్థమపి నశ్యేత గళగండం నివారయేత్. 15.

పక్వమైన చేదుసారకాయలలో నాలుగుగోజులుంచిన నీటిని గాని కల్లును
గాని త్రాగి పథ్యభోజనముఁ జేసినచో గళగండములు నశించును. కట్ఫలమార్గమును
నల్లదింటెనతో నూరి గాని శ్వేతగోక్షి వేళ్లరసములో నేయుని వేసికొని త్రాగినగాని
గళగండములు నశించును. చుండూరము మేఃమూత్రము గండలో నుంచి ఒక నెలయైన
పిష్టుటసాగ బయటికిరానట్లు దగ్ధము చేయవలయును. పిష్టుఁ తేనెలో కలిపి దీనిని
నేవించి గళగండములకు మిక్కిలిహితమగును. గండంబివుల వెనుపలి సంధుల నడు
మను సమీపమునను మీదనున్న నాడుకల మూడిటి నైనను ఛేదించవలయును. వాయువి
డంగములు యవక్షారము ప్రాధలకణము నన్నరాన్న వని చిత్తమూలమునొకటి మిరి
యములు పిప్పళ్లు జేవకారువు చేసినసారసము వీటిలో ఆవనూనెను పక్వము చేసి నస్య
విధి చేసినను గళగండములు నశించును.

—ॐ ఆమృతాద్యఘృతము. ॐ—

శ్లో. తైలం పిబే చ్చామృతవల్లీనింబహింస్రాహ్వాయా వృక్షకపిష్ప
లీభిః, సిద్ధం బలాభ్యాం చ సదేవదారు హితాయ నిత్యం గళగండ
రోగీ. 16. మాక్షికాఢ్యః సకృత్ప్రీతః క్వాఢో వరుణమూలజః, గండ
మాలాం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబుధినిం. 17. పిష్టా శ్వేష్టాంబునా
పేయాః కాంచనారత్వచః శుభాః, విశ్వభేషజసంయుక్తా గండమాలా
పహాః పరాః. 18. ఆరగ్వధశిఘ్నీప్రం పిష్టా తండులవారిణా, సమ్య
జ్జస్యప్రలేపాభ్యాం గండమాలాం సముద్ధరేత్. 19. గండమాలామ
యార్తానాం నస్యకర్తృణి యోజయేత్, నిర్గుండా శ్చ శిఘ్రం సమ్య
గ్వారిణా పరివేషితం. 20.

తిప్పతీగ వేప ఆమృతేతము పిప్పళ్లు చిన్నముత్తువపులగము పెద్దముత్తువపులగము
జేవజారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును గళగండరోగి త్రాగవలయును. ఉలిమిరివేళ్ల
కషాయములో తేనెను వేసికొని యొకమారు త్రాగిన చాలరోజులనుండి యుండిన గల
గండములును నశించును. కాంచనారచూర్ణమును బియ్యపుకడుగుతో శొంఠిచూర్ణ
మును వైచికిని త్రాగిన గళగండములు నశించును. ఆమృతేతపువేళ్లను బియ్యపునీళ్లతో

నూరి చక్కగా నస్యవిధినిన్నీ లేపనములను చేసిన గలగండములు నశించును. నల్లవా విలిసి నీటితో చక్కగానూరి గండమాలతో పీడింపబడెడు వారికి నస్యకర్తముగా నుపయోగింపవలయును.

❖ కోశాతక్షనస్యము. ❖

శ్లో. కోశాతక్షనాం స్వరసేన నస్యం తుంభ్యాస్తు వా పిష్పలిసం
యుతేన, జైలేన వాచిష్టభవేన కుర్యా ద్వచోపకులేన సహమాక్షి కేణ.
21. వింద్రా వా గిరికణ్డా వా మూలం గోమూత్రయోగతః. గండ
మాలాం హరే త్ప్రీతం చిరకాల్లోత్థితామపి. 22. అలంబుపా దభోద్భూ
తా త్వరసా ద్వేషలే పితేత్, అపచ్యాగండమాలాయాః కామలాయా
శ్చ నాశనః. 23. గళగండగండమాలాకురండాంశ్చ వినాశయేత్, పిష్టం
జ్యేష్ఠాంబునా మూలం లేపాద్బాహుయస్త్రికం. 24.

తక్కిలపురసముతో గాని చేద సారసముతోగాని పిష్పలినిచేర్చిగాని లేనతో
వన పిష్పల్లనుగాని నూరి నస్యవిధి నుపయోగింపవలయును. శ్వేతగోక్షి వేళ్లను గోమూ
త్రముతో నూరి త్రాగిన చిరకాలమైన గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును. గంటు
భారంగిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి లేపనచేసినచో గలగండములును గండమాల
లును నశించును.

❖ చుచందరీశ్శాఖోటక బింబ్యశి తైలము. ❖

శ్లో. అభ్యంగా న్నాశయేన్నృణాం గండమాలాం సుదారుణామ్,
ఘృఘండర్య విపక్వం తు క్షణా తైలవరం ధ్రువమ్. 25. గళగండాపహం
తైలం సిద్ధం శాఖోటకత్వచ, బింబాశ్వమాం నిర్గుండీసాధికం చాపి
నావనమ్. 26.

చుచందరీతైలమును రుద్దిన భయంకిరములను గండమాలలు శీఘ్రముగా నశిం
చును. శాఖోటకపుత్రులతో తియ్యనుచేసిన లేక చేదసార గన్నేరు వావిలి నీటి
తోసాధించిన తైలమును నస్యముగా నుపయోగించినచు గలగండగోక్షములుకాంతిల్లును.

❖ నిర్గుండీతైలము. ❖

శ్లో. నిర్గుండీస్వరసే చాథ లాజ్వలీ మూల కల్కితమ్,

తైలం నస్యాన్నిహన్త్యాశు గండమాలాం సుదారుణామ్. 27.

వావిలి రసములను పొత్తిగడ్డ కల్పమునందును సిద్ధము చేసిన తైలము భయం
కరములగు గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును.

◀ కాంక్షానికాపూపాదులు. ▶

శ్లో. వనకాంక్షానికామూలం తండులై స్సహ యోజితమ్, ప
క్త్యా తు పూపికాం ఖాదే దపచీనాశనాయ తు. 28. శోభాంజనం
దేవదారు కాంక్షకేన తుపేషితమ్, కోష్ఠం ప్రలేపతోహన్యాదపచీ మతి
దుస్తరామ్. 29. సర్వపారిష్టపత్రాణి దద్ధ్యా భల్లాతకై స్సహ, ఛాగమూ
త్రేణ సంపిష్టమపచీఘ్నం ప్రలేపనమ్. 30. అశ్వత్థకాష్ఠంనిచులం గవాం
దంతం చ దాహయేత్, వారాహమజ్జనంయుక్తం భస్మహస్త్యపచీవ్ర
ణాన్. 31. పార్శ్నిం ప్రతి ద్వాదశ చాజ్ఞులాని భిత్యేన్ద్రీనస్తి పరివర్జ్య
సమ్యక్, విదార్య మత్స్యంఽనిభాని వైద్యో నికృష్య జాలా న్యసలం
విదధ్యాత్. 32. మణిబంధోపరిస్తాద్వా కుర్యా దేఖాత్రియం భిషక్,
అంగుళ్యస్తరితం సమ్యగపచీనాం ప్రశాన్తయే. 33. దండ్తోత్పలాభవం
మూలం బద్ధం పుష్పేఽపచీంజయేత్, అపామార్గస్య వా ఛిన్ద్యాన్జహ్వ
తలగ తే శిరే. 34.

అడవి క్రత్తివేళ్ల నుబియ్యముగంజితో పూరీగ చేసిపక్వముచేసితినినచో అపచీ
గోగములు నశించును. మునగ దేవదారుపులను గంజితోనూరి వెచ్చజేసి లేపనజేసినభ
యంకరములైన అపచీరోగములునునశించును. ఆవాలు చేప జీడివిత్తులుకలిపి భస్మముచేసి
మేకపాలతో నూరి లేపనచేసినను నుంచిదియే. రావిచెక్కను జలశతమును ఆపువం
టిని కొల్చి పండిమజ్జగతో చేర్చి లేపనచేసినను అపచీరోగములు నశించును. ఇంద్ర
వస్తివిషయములో క్రిందపండ్లెండు అంగుళములు పదిలిపెట్టి చేపగుడ్డు పలెతోలచి
నివ్వు నంటింపవలయును. తనిచో మణిబంధముమీదను అంగుళుల పందులలోను మూ
డురేఖలను అంటింపవలయును. అపచీరోగము కాంతించటకై పుష్యవత్సత్రమునా
నాటిన సహదేవచెట్టు వేరు నుపయోగింపవలయును.

◀ వ్యోమాద్యలైలము. ▶

శ్లో. వ్యోమం విడంగం మధుకం సైంధవం దేవదారు చ,
తైల మేతై శ్శృంగం సస్యాత్కృచ్చాచ్చిమప్యపచీం జయేత్. 35
త్రికటుకములు వాయువిడంగము యష్టిమధుకము సైంధవలవణము దేవదారుపు
వీటికసాయముతో సిద్ధముచేసిన తైలము భయంకరములగు సపచీరోగములనైనను
పోగొట్టును.

— చందనాద్యతైలము. —

శ్లో. చందనం సాభయీ లాతూ వచా కటుకరోహిణీ,

వృత్తై స్తైలం శృతం పీతం సమూలా మపచీం జయేత్. 36

చందనము కరక్కాయలు లక్క వస కటుకరోహిణి కీటితైలము నిర్మలముగా నపచీరోగములను పోగొట్టును.

— గుంజాద్యతైలము. —

శ్లో. గుంజా హయారిశ్యామాక సర్వపైర్మాత్రనాధితమ్, తైలం శు దశధావశ్చ త్కణాలవణపంచకమ్. 37. మరిచైశ్చచ్చిత్తై ర్యుక్తం సర్వావస్థాగతాం జయేత్, అభ్యంగా దపచీముగ్రాం నమీకార్యోర్బుదవ్రణాన్. 38.

చిరసేనలు గన్నేరు నల్లతెగడ జల్లేడు ఆవాలు వీటితో నిష్పల్లు పంచలవణములు మియముల చూర్ణముతో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దిన అన్నివిధములను నపచీరోగములను మూఁదోగములు నశింపును.

— గ్రంథులందు శోధనక్రియలు. —

శ్లో. గ్రంథి స్వామేషు గుర్వీత భిషక్కోభప్రతిక్రియామ్, పక్వా నాపాట్య సంశోధ్య రోషయే ద్వ్రణభేషజైః. 39. హింస్రాసరోహణ్య మృతా చ భాన్జ్య శ్యామాః బిల్వ గురుకృష్ణగంధాః, గోపిత్తిపిప్టాస్స హతాశః శ్యా గ్రంథావిధేయోఽపిలజేప్రలేపః. 40. జలాత్త కాః పిత్త కృతే హితాస్తు క్షీరోదకాభ్యాం పరిషేచనం చ, కాకోలివర్గస్య తు శీతలాని పిబేత్కషాయాణి సశర్కరాణి. 41. ద్రాక్షారసేనేక్షురసేన వాపి చూర్ణం పిబేద్వాపి హరితికీనా, మధూకజంబ్యునవేతసానాం త్వగ్భిః ప్రదేశావతతారయేచ్చ. 42. కృతేషు దోషేషు యథానుపూర్వా గ్రంథా భిషక్ శ్లేష్మసముత్థితే శు. 43. స్విన్నే చ విష్ణూపన మేవ కుర్యా దఙ్గమరేణుదృశదీనుతై శ్చ.

పచ్చిగ్రంథులను వాపును పోగొట్టుచికిత్సను చేయవలయును. పక్ష్యములగు వానిని శోధించి గాయపుటొషధులతో అంకురింపఁ జేయవలయును. తటామాంసి కటుకరోహిణి తిప్పటిగ గలుగుభారంగి శ్యామాకము మారెడు అగురు కీటిని గోపిత్తముతో నూరి వాతగ్రంథులను లేపవలయును చేయవలయును. పిత్తగ్రంథులందు జలక్రియ

హితకరము. పాలు నీళ్లు వీటితో నేచన చేయుట, కాకోలిగణపుటోపధుల కషాయము ను చల్లార్చి చక్కెరతోకలిసి నేవించుటయును హితకరములు. కరక్కాయచూర్ణమును ద్రాక్షరసముతో గాని ఇత్తురసముతో గాని త్రాగవలయును. మధుకము నేరేడు మున్నగు వానిని నూరి పైనిపట్టింపవలయును. దోషముల ననుసరించి చికిత్సలను చేయుచుండవలయును. ఇట్లుచేసినపిమ్మట కఫగ్రంథులను స్వేదముచేయించి అపిమ్మట అంగుష్ఠమును దుమ్ముతోను చిన్నరాలతోను విఘ్నాపనను చేయవలయును.

❧ వికంకతాది లేపము. ❧

శ్లో. వికంకతారగ్వధికాకణస్తీ కాకాదనీ తాపసవృక్షమూలైః, ఆలేపయేదేనమలాబుభాద్ధీ కరంజకాలామదవై శ్చ విద్వాన్. 44. దస్తీ చిత్రకమూలత్వ్యవృధార్కసయసీ గుడః, భల్లూతకాస్థికాసీసం లేపోభి ద్ద్యోచ్చిలామపి. 45. గ్రన్థ్యర్బుదాదిజి లేపోమాణ్యవాహకకీటజః, సర్జికామూలకక్షారః శంఖచూర్ణసమన్వితః, ప్రలేఖ విహితస్తీక్షణహస్తగ్రంథ్యర్బుదాదికాన్. 46.

ములుదంతి రేల ఎఱ్ఱచిరసెంగ ఆడవిదొండ ఇంగుదీపుత్రమువేళ్లు వీటితోను సార గంటుభారంగి నల్లతెగడ ఉమ్మెత్తకాయ వీటితోను లేపనములను చేయించినను, దంతి చిత్రమూలము వేళ్లు జనుడుపాలు బెల్లను జీడివితైసములు కాసీసము వీటితో లేపనచేయించినను రాత్రినను లేకిపోవును. బురదలో తిటిగడి పురుగులు మునగి యవక్షారము శంఖచూర్ణము వీటిని నూరి లేపనచేసినను గ్రంథులు మున్నగునవనశించును. మర్కటము తప్ప తక్కినచోట్ల పుట్టి-పక్వముకానట్టి-గ్రంథులను కాల్యవలయును.

❧ గ్రంథిపాచన విధి. ❧

శ్లో. గ్రంథినమర్చ్యై భవానపక్వానధ్యవృత్తి వాగ్నిం విదధీత వై ద్యః, త్సారేణ వై తాస్ప్రతిసారియేత్తు సంలిఖ్య సంలిఖ్య యథోఽదే శమ్. 47. గ్రంథ్యర్బుదానాం సయతోవిశేషః ప్రదేహహేత్వా కృతి దోషదూషైః, తితశ్చిత్తేన్నద్భిషగర్బుదానివిధానవిద్యౌంధిచికిత్సితేన్. 48. వాతార్బుదేచాపుష్పనాహనాన్. స్నిగ్ధశ్చ మాంసైరిధ వేశవారైః, స్వేదం విదధ్యాత్కుశలస్తు చాడ్యా శ్చింగేణరక్షిం బహుశోహరేచ్ఛ. 49. స్వేదోపనాహవృద్ధుదస్తుపథ్యాః పిత్తార్బుదేకాయవిరేచనాని, విఘ్నవ్యచోదుంబరశాకగోజీవత్రైః భృశం తౌడ్రయ్యతైః ప్రలింపేత్. 50.

శక్తికృతై స్సజ్జగసప్రియంగువతంగలోధాజ్జన కుష్టికాహ్వైః, లేపనం శంఖచూర్ణేన సహచూలకభస్మనా, కఫార్చుదావహం కుర్యాద్ద్రంభ్యా దిషు విశేషతః. 51.

వైద్యోపదేశము ననుసరించి క్షీరజ్వరములలో ప్రతిపారమును చేయవలయును. ప్రదేశమును కారణమును ఆకారమును దోషమును దూష్యమును గుఱైతిగి వైద్యుడు అర్బుద గమనము చికిత్సను చేయవలయును. వాతార్బుదములందు ఉపనాహమును స్వేదమును స్నిగ్ధమును మాంసమును నుపయోగించవలయును. వైద్యుడు నేర్పరము నాశములను చెఱుటను పట్టించుచుండును. శృంగులవ్యాధి రక్తమును విస్తారముగా వెడలించవలయును. సిక్తార్బుదములందు స్వేదమిచ్చుట కిడికట్టు మెల్లగా ప్రవర్తికిప్పించుటలను చేయవలయును. మేడి, కడ్డి కాయలమును కీటిలలోహాద మారి పిచ్చుట సజ్జరసను స్త్రియంశు ల్లాగ్ధ గ రక్తవిచలము శుభ్రవృక్షము యిష్టిచక్రము కీటిని లేనెలో నూని పట్టు చేయవలయును. కఫార్బుదములందు గ్రంథి మున్నగువా నికిని శంఖచూర్ణమును మునగ భస్మమును కలిపి లేపనము చేయవలెను.

❧ నిష్పావారి లేపనము. ❧

శ్లో. నిష్పావనిష్కాళకకులుశకల్నై స్త్వానప్రగాఢై ర్విధిమర్దితై శ్చ, లేపం విదధ్యాత్క్రిమయో యథాత్రి ముంచస్త్య పశ్యాన్యథ మక్షికా వా. 52. అల్పవశిష్టం క్రిమిభిః సజగ్ధం లిఖేత్తతోగ్నిం విదధీత పశ్చాత్, యదల్పమాళం త్రపునామసేవీః సంవేప్త్య పత్త్రై రథ వాయుసై ర్వా. 53. తూరాగ్నిశస్త్రాన్యనతారయేచ్చ ముహుర్తు హుః స్నానమవేక్ష్యమాణః, యదృచ్ఛయా హోగతాని పాకం పాక క్రమేణోచరేద్యథోక్తిమ్. 54. ఉపోదికారసాధ్యక్తా ప్రత్యత్రహరివే ప్పితాః, ప్రణశ్యస్త్యచిరాన్నాణాం పిడకార్చురజాతయః 55. ఉపోది కా కాంజితక్రపిష్టా తయోపనాహేనా లవణేన మిశ్రక, దృష్టోర్బుదా నాం ప్రశమాయ కై శ్చిద్ధినేదినే వా త్రిషు మర్తజానామ్. 56. లేపోర్బు దజిద్రంభా మోచకభస్మ తుషశంఖచూర్ణాశ్చిః, సరిటారుధిరాద్ధృక గంధకయవబిడంగ నాగరైర్వాథ. 57. స్నుహీగుడింకాస్వేదో నాశయేద ర్బుదాని చ, సీస కేనాఽథ లవణైః పిడారకఫలేన వా. 58. హరిద్రా లోధ్ర పత్తుంగ గృహఘామ మనశ్శిలాః, మధుప్రగాఢోలేపోయం మే

దోర్బుగహరః పరః. 59. ఏతామేవ క్రియాం కుర్యాదశేషాం శర్కరాద్భదే. 60

అనుములు పిణ్యోక్తము ఉలవలు వీటికల్గవును మాంసమును పెరుగుతో మర్దించి లేపన చేయవలయును. పురుగులవలన తినఁబడి కొలదిగా మిగిలిన దానిని కాల్చివేయవలయును. ఇంకను మిగిలినచో వంగము రాగి నీసము వీటి రేకులతోచుట్టి జ్వరము అగ్ని శస్త్రచికిత్సలనుచేయవలయును. దైవయోగమున పక్వమైనదానిని క్రమముగా చికిత్సచేయవలయును. ఉల్లంఘనముతో తడిసి ఆయాకులతోచుట్టి పెట్టిన పురాతన ములైనను అన్నిదజాతి నశించును. మర్దజమును అర్బుదము వీనితో మూడేసిగోజాలు కట్టించుండుటచేత నశించును. అరటి చాగవృక్షములబూడిద శంఖభస్మము వీటితో లేపనచేసినను అర్బుదములు నశించును. జెనుడుసాలు కాశజెనుడు స్వేదము అర్బుదములను పోగొట్టును. దిరిసెలనణము గాని పిండితకపు ఫలమునుగాని నూరి లేపనచేసినచో అర్బుదములు నశించును. పసపు లొద్దుగ రక్తచందనము ఇంటిబూజా మనశ్శిల వీటిలో తేనెను వైచి నూరి, లేపనము చేసినచో అర్బుదములు నశించును. శర్కరాద్భదరోగములకు ఈపైని చెప్పిన చికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గళగండాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. శ్రీపదాధికారము.

శ్రీపదమున సామాన్య చికిత్సలు. ౧

శ్లో. లంఘనాలేపనస్వేదరేచనైః రక్తమోక్షణైః, ప్రాయశ్చేష్టహరై రుజ్జైః శ్రీపదం సముపాచరేత్. 1. ధత్తురై రండనిర్గుండి వర్షాభూశిగు సర్వపైః, ప్రలేపః శ్రీపదం హస్తచిరోత్థ మతిదారుణమ్. 2. పిన్పిష్టమారనాలేప రూపికామూలవల్కులమ్, ప్రలేపాచ్ఛ్లేపదం హస్త బద్ధమూల మథో దృఢమ్. 3. పిండారకతరుసంభవ వగదాకశిఫా జయతి సర్పిషా వీతా, శ్రీపద ముగ్రం నియతం బద్ధ్వా సూత్రేణ జంఘాయాం. 4. హితశ్చాలేపనే నిత్యం చిత్రకో దేవదారు వా, సిద్ధార్థశిగుకల్కో వా సుఖోష్ణో మూత్రపేషితః. 5. స్నేహస్వేదోపనాహం శ్చ శ్రీపదే నిలజే భిషక్, కృత్వా గుల్ఫోపరిశిరాం విధ్యేత్తు చతురంగుళే. 6.

గుల్ఫస్యాధః శిరాం విధ్యేచ్ఛేచ్ఛదే పిత్తసంభవే, పిత్తస్థీం చ క్రియాం
కుర్యాత్పిత్తార్బుదవిసర్పవత్. 7. మంజిష్ఠాం మధుకం రాస్నాం సహిం
స్రాం సపునర్నవామ్, పిష్ట్యారనాల్లై రేపోయం పిత్తశ్లేపద శాస్తయే. 8.
శిరాం సువిదితాం విధ్యేదంగుష్ఠే శ్లేష్మశ్లేపదే. మధుయుక్తాన్తి చాభ
క్ష్యం కషాయాణి విబేన్నరః. 9. విబేత్సర్వప తైలేన శ్లేపదానాం నిన్మత్త
యే, పూతీకరంజచ్ఛదజం రసం వాపి యథాబలమ్. 10.

లంఘనము లేపనము స్వేదనము విరేచనము గక్తస్రావణము కఫనాశక
పదార్థములను నేవించుట నను వీరిచేత శ్లేపదరోగమునకు చికిత్స జేయవల
యును. ఉష్ణైత్ర ఆముదము వావిలి గలిజేరు మునగ ఆవాలు ఓటినినూ లేపన
చేసిన ప్రాతిబడిన శ్లేపదములను కూడ నశింప జేయును. జిల్లేడువేళ్లను గాని
ప్రతివేళ్లను గాని గంజితో నూరి లేపనచేసిన శ్లేపదము మొదలంబు నశించును. మంగ
వేళ్లు చందాక వేళ్లు నూరి నేతితో కలిపి త్రాగినను మొలత్రాటిలో నెల్లప్పుడును కట్టుకొ
నియున్నను శ్లేపదములు నశించును. చిత్రిమూలము దేవదారుపులు యొక్కగాని ఆవ
మనగలయొక్క గాని కిల్కమును గోమూత్రి ములో నూరి వెచ్చజేసి లేపన చేసిన
హితమగును. నాశశ్లేపదములందు స్నేహము స్వేదము ఉపనాహమును వైద్యుండు చేయు
చు. ఉదలయును. పిత్తశ్లేపదమునందు గుల్ఫమునను క్రిందనాడులను ఛేదనంపవలయును.
పిత్తార్బుదము పిత్తవిసర్పి వీట్లు చేసిన శ్లేష ఇంద చికిత్సను చేయవలయును. మంజిష్ఠ యష్టి
మధుకము సన్నరాస్త్ర జటామాంసి గలిజేరు వీటిని గంజితో నూరి లేపనచేసిన పిత్తశ్లేపద
ములు నశించును. కిఫశ్లేపదమును అంగుష్ఠమునందు చక్కిగా గుత్తించి నాడీచ్ఛేదన
ము జేయవలయును. మధుయుక్తములగు కషాయములను పిన్నట్రాగవలయును.
లేనిచో శ్లేపదరోగశాంతికై నెమలిఅడుగులరసమును తైలముతో త్రాగవలయును.

— వృద్ధదారక చూర్ణము. —

శ్లో. అనేనైవ విధానేన పుత్రజీవకజం రసమ్, కాంజికేన పిబే
చూర్ణం మూత్రై ర్వా వృద్ధదారకమ్. 11. రజనీం గుడసంయుక్తాం
గోమూత్రేణ పిబే న్నరః, క్షోభితం శ్లేపదం హస్తే దద్రుకుప్తం విశేష
తః. 12. గంధర్వతైలభృష్టాం హరితకీం గోజలేన యః పిబతి, శ్లేపద
బంధనముక్తో భవ త్యసౌ సప్తరాత్రేణ. 13. ధాన్యామ్నం తైలసంయు
క్తం కఫవాతవినాశనమ్, దీపనం చామదోషఘ్న మేత చ్ఛ్లేపదనాశ
నమ్. 14. గోధావతీమూలయుక్తాం ఖాదే న్నాపేండరీం నరః, జయే

స్థిపదకోపోత్థం జ్వరం సద్యో న సంశయః. 15. శ్రీపదఘ్నో రసా
భ్యాసా ధ్వుడూచ్యా స్తైలసంయుతః, త్రికటు త్రిఫలా చవ్యం దాద్య
వరుణగోక్షురమ్. 16. అలంబుషాం గుడూచీం చ సమభాగాని చూర్ణ
యేత్, • సర్వేషాం చూర్ణ మాహృత్య వృద్ధదారస్య తత్సమమ్. 17.
కాంజికేన చ తత్ప్రేయ మక్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం
స్యా ద్భోజనం సర్వకామికమ్. 18. నాశయే స్థిపదం స్థౌల్య మామ
వాతం సుదారుణమ్, గుల్మ క్షుణ్ణానిలహరం వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్. 19.

ఇదేవిధముగా (పుత్రజీవి) లక్ష్యణపంజరసమును త్రాగివిదారీహృత్మును గంజి
తోగాని గోమూత్రముతోగాని త్రాగవలయును. పసపురు గోమూత్రముతో త్రాగినచో
ఒకవర్ష పు శ్రీపదమును కుళుసునశించును. తెల్లఱుచుదపు తెలయునందు జేచిన కరక్కా
యలను గోమూత్రముతో నేవించిన వాడు ఏడురోజులతో శ్రీపదబాధనుండి విముక్తు
డగును. తెలమును చేర్చిన గంజి కఫవాతములను పోగొట్టును. దీపనముజేయును. అను
దోషమును పోగొట్టును. చెప్పటట్టాకుతో కాదుమినుపరసమును నేవించిన శ్రీపదజనుగు
గోగము మిగుల త్వరలో నశించును. తిప్పతీగెరసములో తెలమును వేసికొని దినమును
నేవించుచుండిన శ్రీ పదములు నశించును. శొంఠి మిరియములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు చ
వ్యము మ్రానివసుపు పల్లెను తిప్పతీగె వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని చూర్ణమును
చేసి దానితో సమానముగా నేలగుడ్డుదుమ్మమును ఒక్కతులమంత గంజితోకలిపి
త్రాగవలయును. జీర్ణించినపిప్పట అన్నిపదార్థములను భుజింపవచ్చును. భయంకరమగు
సామవాతము శ్రీ పదము మున్నగువి నశించును.

— పిప్పల్యాదిచూర్ణము. —

శ్లో. పిప్పలీ త్రిఫలా దారు నాగరం సపునగ్నవం, భాగై ర్ద్విప
లికై రేషాం తత్సమం వృద్ధదారకం. 20. కాంజికేన పిబే చూర్ణం
కర్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం స్యా ద్భోజనం సర్వకా
మికం. 21. శ్రీపదం వాతరోగాం శ్చ హన్యా త్త్రిహాన మేవ చ, అ
గ్నిం చ కురుతే ఘోరం భస్తకం చ నియచ్ఛతి. 22.

పిప్పళ్లు త్రిఫలములు దేవదారువు శొంఠి గలిజేరు వీటిని కండుపలములచొప్పున
వీటింతతో సమానముగా సముద్ర పాల చూర్ణముచేసి కాలుపలమును గంజితో
త్రాగి జీర్ణించినపిప్పట ఇప్టమువచ్చినట్లులు భుజించినచో శ్రీపదములను వాతరోగములను
పోగొట్టును, జఠరాగ్నిని కలిగించును,

—ॐ కృష్ణాద్యమోదకము. ॐ—

శ్లో. కృష్ణాచిత్రకదన్తీనాం కర్ష మర్ధపలం పరం, వింశతి శ్చ హరీతకో గుడస్య తు పలద్వయం, మధునా మోదకం ఖాదే చ్చీపదం హన్తి దుస్తరం. 23.

పిప్పళ్లు చిత్రమూలము దంతి ఇవి ఒక్కొక్కకాలు పలమును, కరక్కాయలు ఇరువదియును, బెల్లము గండు పలములును చూర్ణము చేసి తేనెతో మాత్రలను కట్టి తినిన భయంకరములగు శ్రీ పదములు నశించును.

—ॐ సౌరేశ్వరఘృతము. ॐ—

శ్లో. సురసాం దేవకాష్ఠం చ త్రికటు త్రిఫలే తథా, లవణాన్యథ సర్వాణి నిడంగా న్యథ చిత్రకం. 24. చవికా విష్పలీమూలం గుగ్గులు ర్వాపుషా నచా, యన్వాగ్రజం చ పాతా చ శత్ర్యేలా వృద్ధదారు కం. 25. కల్లైశ్చ కార్మికై రేభి ర్మృతస్థం విపాచయేత్, దశమూలీకషాయేణ ధాన్యయాషన్తవేణ చ. 26. దధిసుంహసమాముక్తం ప్రస్థం ప్రస్థం పృథక్పృథక్, పక్వం స్వాదు ఘృతం క్లృత్ప్రే త్కర్తృత్రయం హవిః. 27. శ్రీపదం కఫవాతోక్తం మాంసరక్తాశ్రితం చ యత్. మేదశ్శ్రితం చ ప్రిష్ఠోష్ణం హన్యా దేవ న సుశయః. 28. అపచీం గుడమాలాం చ అన్త్రీవృద్ధిం తథార్బదం, నాశయే ద్ద్రహణీదోషం శ్వయంధుం గుదజాని చ, పర మ్నీకరం హృద్యం కోష్ఠక్రమివి నాశనమ్, ఘృతం సౌరేశ్వరం నామ శ్రీపదం హన్తి నేవితం. 30. జీవకేన కృతం హ్యేత ద్రోగానీకవినాశనమ్.

సురస దేవదారుపు శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు త్రిఫలములు పంచలవణములు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము చవ్యము మోడి గుగ్గలము బోడతరము వసయ వక్షారము అగరుశొంఠి కచూర్ణము ఏలకులు వృద్ధదారుకము వీటినిొక్కొక్కతులము చొప్పున తీసికొని కల్లముచేసి ఇందు 16 పలముల నేరిని పక్వము చేయవలయును. దశమూలముల కషాయముతోను ధనియముల యూవరసముతోను దధిసుంహముతోను వేర్వేరుగా నొక్కొక్క ప్రస్థము చొప్పున నేరిని పక్వము చేసి మూడుతులములు త్రాగవలయును. కఫవాతశ్రీపదములను మాంసరక్తాశ్రితముగు శ్రీపదమును పిత్తపు శ్రీపదమును నశింపఁ జేయును. అపచీ గుడమాల ఆంత్రవృద్ధి అర్బదము గ్రహణీదోషము వాపులను ఇయ్యది పోగొట్టును. ఇయ్యని సౌరేశ్వరమును ఘృతము.

—ॐ విడంగమర్చనము. ॐ—

శ్లో. విడంగమరిచార్కేషు నాగరే చిత్రకే తథా. 31. భద్రా
దార్శ్వలకాభ్యేషు సర్వేషు లవణేషు చ, తైలం షక్యం పిబే ద్వాపి
శ్లేషదానాం నివృత్తయే. 32.

వాయువిడంగములు మిరియములు అర్కిపత్రము శొంతి చిత్రమూలము తుంగ
ముస్తైలు మ్రానివసపు విలకులు లవణములు వీటియందు పక్వముచేసిన తైలమును సేవించి
నను శ్లేషదములను పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్లేషదాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

తెలి

౪౨. విద్రద్యధికారము.

—ॐ విద్రధికి సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. జటాకాపాతనం శస్త్రం సర్వస్థి న్నేవ విద్రధౌ, మృదు ర్వి
రేకో లఘున్నం స్వేదః పిత్రోత్తరం వినా. 1. వాతఘ్నమూలకలైస్త్తు
వసాత్తైలఘృతప్లుతైః, సుఖోష్ణో బహుభో లేపః ప్రయోజ్యో వాతవిద్ర
ధౌ. 2. స్వేదోపనాహః కర్తవ్యః శిగ్రుమూలసమన్వితాః, యవగో
ధూమముద్గైశ్చ సిద్ధాపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 3. విలీయతే క్షణే నైవ
మపక్వైశ్చైవ విద్రధిః, పునర్నవాదారువిశ్వదశమూలాభియాంభసా.
4. గుగ్గులుం రుబుణైలం వాపిబే న్నాకుతివిద్రధౌ, పైతికం శర్కరాలా
జామధుకైః శారివాయుహైః. 5. ప్రదిహ్యత్ క్షీరపిష్టైర్వా పయ
స్యాశీరచందనైః, పిబే ద్వా త్రిఫలాక్వాథం త్రివృత్కల్కాక్షిసంయుత
మ్. 6. పంచవల్కలకల్కేన ఘృతమిశ్రేణ లేపనం, యష్ట్యాహ్వ శారి
బా దూర్వా నలమూలైః సంచందనైః. 7. క్షీరపిష్టైః ప్రలేపస్తు పిత్త
విద్రధిశాంతయే, ఇష్టకాసికతాలోహగోశకృత్తుషపాంశుభిః. 8. మూ
త్రపిష్టైశ్చ సతతం స్వేదయేచ్ఛేష్టవిద్రధిమ్, దశమూలకపాయేణ స
న్నేహేన రసేన వా. 9. శోథం ఎణం వాకోషేన సశూలం పరిక్షేచ

యేత్, త్రిఫలా శిగువరుణ దశమూలాంభసా పితేత్. 10. గుగ్గులుం
 మూత్రయుక్తం వా విద్రథౌ కఫసంభవే, పిత్తవిద్రధివ త్వర్వాం క్రి
 యాం నిరవశేషతః. 11. విద్రథ్యోః కుశలః కుర్యా ద్రక్తాగంతునిమిత్త
 యోః, శోభాంజనకనిర్యూహౌ హిం గుసైంధవసంయుతః. 12. అచి
 రం విద్రధిం హన్తి ప్రాతఃప్రాత ర్నిషేవితః, శిగుమూలం జలే ధాతం
 దరపిష్టం ప్రకాలయేత్. 13. తద్రసం మధునా పీత్వా హస్త్యస్తర్విద్ర
 ధిం సరః, శ్వేతవర్షాభువో మూలం మూలం వరుణకస్య చ. 14. జలే
 న క్యధితం పీత మపక్వం విద్రధిం జయేత్, వరుణాదిగణక్వాథ మప
 క్వేభ్యస్తస్థితే. 15. ఉషకాదిప్రతీవాపం పిబేత్సంశయనాయ నై, శ
 మయతిపాతామూలం, క్షౌద్రయుతం తంకులాంభసా పీతమ్. 16. అస్త
 ర్భూతం విద్రధి, ముద్ధత మాశ్వేప మనుజస్య, అపక్వే త్వేత దుద్దిష్టం
 పక్వేషు వ్రజావత్క్రియా. 17. స్రుతేఽపూర్వార్థమథశ్చైవ మైరేయా
 మ్లనురాసన్వైః, పేయోవిరుణకాదిస్తు మధుశిగ్గురిసోఽథవా. 18. ప్రి
 యంగుధాతేకీలోద్ధం కిట్ఫలం తీనిశత్వచం, ఏతైస్తైలం విపక్తవ్యం వి
 ద్రథౌ రోహణం పరిమ్. 19.

ఆన్నికేంద్రధులగున జలగలను కరిపించుట మంచిది. మృదువుగా విరేచనము
 జేయించుట స్వేదము నుత్తిమములు. వాతహరములగు కిల్కములను వెచ్చజేసి లేపన
 చేయించుట వాతవిద్రధికి మంచిది. ముంగవేళ్లతో స్వేదము చేపనాహమును చేయించ
 వలయును. యవలు గోధుమాల పెసలు నీటిపిండిని కట్టవలయును. గలిజేరు దేవదా
 రువు శొంఠి దశమూలములు కరక్కాయలు పీటిక్వాథముతో గుగ్గిలమును కాని ఆము
 దమును గాని వాతవిద్రధియందు త్రాగవలయును. పిత్తవిద్రధికి చక్కెర పేలాలు
 మధుకము ముగంధిపాల పీటితోగాని పాలు పట్టివేళ్లు చందనము నూరికొనిగాని లేపన
 చేయవలయును. దశమూలముల కషాయమునుగాని తైలసహితముగు మాంసరసమును
 గాని కొంచెము వెచ్చజేసి శూలసహితములగు వాపులను గాయములను తడుపవలయు
 ను. త్రిఫలములు మునగ వరణధశమూలములు పీటికషాయముతోగాని గోమూత్రముతో
 గుగ్గిలమును గాని కఫవిద్రధికి త్రాగవలయును. మునగకషాయములో ఇంగువ సైంధ
 వలవణములను వైచికోని ప్రాతఃకాలమున నిత్యమును ద్రాగుచుండిన విద్రధి శీఘ్రముగ
 నేరణించును. అగరుశొంఠివేళ్లను లేనతో కలిపికొని వియ్యపుకడుగుతో త్రాగిన అతి
 భయంకరములగు విద్రధులయినను నశించును. ఇయ్యది పక్వముగాని విద్రధి విషయ

ము. ఇక పక్షములయినదానిని గాయములకువలెనే యుపచరింపవలయును. క్రిందిమీదికి స్రావముగలవిద్రధులలో మైశేయాష్టునురాసవములగాని ఖరణాదిగణకౌష్ఠ్యమును గాని మునగరసములలో తేనెను వైచికోని గాని త్రాగవలయును. కొఱ్ఱలు ధాతక్రీకుసుమము లొద్దుగ కట్ఫలము అజగరత్వము వీటితో తైలమునుచేసి విద్రధికిగోపణము చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విద్రద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౩. వ్రణశోధాధికారము.

—ॐ వ్రణశోధ కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. ఆఘా విస్తూపనం కుర్యాద్ద్వితీయ మవసేచనం, తృతీయ ముపనాహం చ చతుర్థీం పాటనక్రియాం. 1. పంచమం శోధనం చైవ షష్ఠం రోపణ మిష్యతే, ఏతే క్రమా వ్రణశోధకైః సప్తమో వైకృతాపహః. 2. మాతులుంగుమ్మిమంథౌ చ భద్రదారుమపశాషధం, అహింసా చైవ రాస్నా చ ప్రలేపో వాతశోధహః. 3. కల్కః కాంజిక సంవిప్రః స్నిగ్ధః శాఖోటకత్వచః, సువర్ణఇవ సాగానాం రక్తశోధవి నాశనః. 4. దూర్వాచనలమూలంచమధుకంచందనంతథా, శీతలాశ్వగణాస్సర్వే ప్రలేపః పిత্তశోధహః. 5. స్యగ్రోఘోదుంబరాశ్వత్థస్థక్షువేతసవల్కలైః, ససర్పిష్కైః ప్రలేప స్స్వచ్ఛోధనిర్వాపణ స్త్వనితః. 6. ఆగస్తౌ శోణితోత్థే చ ఏవఏవ క్రియాక్రమః, అజగంధాశ్వగంధా చ కాలాసరలయా సహ. 7. ఏకే శికాజశ్యంగీ చ ప్రలేపః క్షేప్తశోధహః, పునర్నవా శిగ్రుదారు దశమూల మపశాషధైః. 8. కఫవాతకృతే శోథే లేపః కోష్ఠో విధీయతే, న రాత్రౌ లేపనం దద్యాద్దత్తం చ పతితం తథా. 9. న చ శర్యుషితం శుష్యమాణం నైవావధారయేత్, శుషత మాణ ముఫేతేత ప్రదేహం వీడనం ప్రతి. 10. నచాపి ముఖ మావ్యపే త్తేన దోషః ప్రసించ్యతే, స్థిరా స్తందరుజః శోథా స్సేషో హ్వం కఫాపహ్నైః. 11. అభ్యుద్య న్నైదయుత్వా చ వేణునాడ్యా శతః శనైః,

విష్ణావనాథీ మృద్నీయా త్తలేనాంగుష్ఠ కేనవా. 12. రక్తావశేచనం కు
ర్యా దాదా వేవ విచక్షణః, శోధేమహతి సంబద్ధే వేదనావతి చప్రణే.

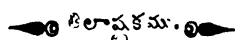
మొదట వాడ్చుటయును పిమ్మట నేచనము మూడవది ఉపనాహము నాలవది పగల్చుట అయిదవది శోధించుట ఆరవది మాన్పుట అను నీచికిత్సాక్రమము గాయములను చెప్పఁబడినది. ఏదవది వికారనాశక కర్తవ్యము చేయుటయైయున్నది. మాదీఫలము తక్కిండు తుంగముపైలు దేవదారువు శొంఠి జటామాంసి రాన్నా వీటి లేపము వాతపు వాపులనుపోగొట్టును. బూరుగుచెట్టు చెక్కను గంఠోనూరి కల్పమునుచేసి లేపన చేసిన రక్తశోఫలు నశించును. గరికి వట్టివేళ్లు యష్టిమధుకము చందము శీతలగణపుటొ వధులు వీటితోనగు లేపము పిత్రవాపులను పోగొట్టును. మట్టి మేడి రావి జువ్వ ప్రబ్బలి వీటి పట్టలను నేతితోనూరిలేపన చేసిన వాపులు నశించును. అగంతుక వ్రణము నకును రక్తజ శోధకను ఈచికిత్సనే చేయవలయును. తులసి పెన్నేరు నల్లతెగడ తెగడ మున్నగు వీటితోనగు లేపనము వాపులను తగ్గించును. గలిజేరు మనగ దేవదారువు దశ మూలములు శొంఠి పిటిని నెచ్చుజేసి లేపన చేయుట కఫవాతమును హితకరము అగును. గాయములపైని పట్టించరాదు. బొటనవ్రేతో విష్ణావనకై రుద్దవలయును. పృథ్వినిండిన వాపునందును వేదనగలుగు వ్రణమునందును మొదటనే విచక్షణబుడై వైద్యుడు రక్తమును వెడలించుచుండువలయును.

— ప్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు. —

శ్లో. యో న యాతి శమం లేద స్వేదనేకావతర్నణైః, సోఽ
పి నాశం వజ త్యాశు శోధ శ్శోణిత మోక్షణాత్. 14. ఏకత శ్చ
క్రియా స్పర్శా రక్తమోక్షణ మేకతః, రక్తం హి వ్యమితాం యాతి
తచ్ఛేన్నాస్తి నచాస్తి రుక్. 15. స చే దేవ ముపక్రాంతః శోధో న
ప్రశమం ప్రణేత్, తస్యోపనాహైః షక్వ్యో పాలనం హిత ముచ్య
తే. 16. శైలేన సర్పిషా వాపి తాభ్యాం వా శక్తుపిండికా, సుఖో
ష్ణః శోధపాకార్థ ముపనాహః ప్రశస్యతే. 17. సతిలా సాతసేబీజా దధ్య
మాశక్తుపిండికా, సకిణ్యకుప్తలవణా శస్తా స్యా దుపనాహనే. 18.
బాలస్పృహసహజీణభీరూణాం యోషితా మపి. మర్దోపరి చ జాతే చ
పక్ష్యే శోధే చ దాగుణే. 19. గవాం దంతం జలేఘృష్టం బింకుమాత్రం
ప్రలేపయేత్, అత్యంతశునీ చాపి శోధే పాచనభదనం. 20. కట్టుతై
లాన్వితై శ్లేషా త్సర్పనిర్దోకభస్మభిః, చయః శామ్యతి గండస్య ప్రకో

ప స్సుటతి ద్రుతమ్. 21. చిరబిల్వాగ్నికౌ దంతీ చిత్రక్తోహయమూ
రకః, కపోతకంకగృధ్రాణాం పురీషాణి చ దారణం. 22. తూర్ద్రవ్యాః
వా యాని తూరో వా దారణః పరః, ద్రవ్యాణాం పిచ్ఛిలానాం తు
త్వజ్మాలాని ప్రవీడనం. 23. యవగోధూమమాషాణాం చూర్ణాని చ
సమాసతః, తతః ప్రతూలనం క్వాథః పటోలీనింబపత్రజః. 24. అవిశుద్ధే
నిశుద్ధే చ న్యగ్రోధాది త్వగుద్భవః, పంచమూలద్వయం వాతే న్యగ్రో
ధాది శ్చ పైత్తకే. 25. ఆరగ్వధాదికో యోజ్యః కఫజే సర్వకర్తసు.

లేపస్వేదాదులచే నుపశాంతి నొందని శోధర క్తమోక్షణమువలన శిశువుగా
నశించుచున్నది. ఒకవైపు సంపూర్ణముగా చికిత్సను చేయుచు రెండవవైపునందు రక్త
మును వెడలించవలయును. రక్తమే వ్యవస్థితుమనొందును. వ్యవస్థ మే కానిచో బాధయే
యొందదు. ఇట్టి చికిత్సచేసినను శాంతింపని శోధను ఘాతోపనాహములచే బీల్చుట
మంచిది. తైలముతో గాని నేతితో గాని రెండింటితో గాని సత్తువును ముద్దజేసి వె
చ్చవెచ్చగా కాచుట మంచిది. తిలలు అవిసెవిత్తులు దధి అమ్లము వన శోష్ణ ఉష్ణ
వీటితోనైన సత్తుపిండముపనాహమునకు ప్రశస్తము. పిల్లలు ముదునగ్లు ఓర్వలేనివారు
క్షీణించినవారు భయస్వభావులు స్త్రీలు పురుషులు వీరికి ముచ్చమునందు కలిగిన దారు
ణమును శోధమునందును ఆపుదంతమును నీటితో అఱగిడిసి ఒకబొట్టు లేపనచేసిన
అత్యంతకఠినమును శోధమునందును పాచనముగలిగించును. నెసలి—ధుచెక్క సూరేడు
దంతి చిత్రమూలము గన్నేరు పావురపుపెంట కంకిపుపెంట గద్దపెంట కీడిని లేపన
చేయటయును దారణమే యగును. సమస్తద్రవ్యములును తూరియులును భేదించునట్టి
వేయగును. యవలు గోధుమలు మినుములు వీటిమాన్యుమును లేపనచేయవలయును. పిమ్మ
ట చేదపొళ్ల వేప కషాయముతో చక్కగా కడుగవలయును. శుద్ధముకాని దానికిని
శుద్ధమైన దానికిని న్యగ్రోధాధి కషాయము హితకరము. వాతశోధమునందు దశమూల
ములక్వాథమును సిత్తశోధలకు న్యగ్రోధాది గణపు కషాయమును కఫశోధమునందు
ఆరగ్వధాది కషాయమును హితకరములు అనియందరు.

శ్లో. తిలకల్మః సలవశౌ ద్వే హరిదే త్రివృద్ధృతమ్. 26. మ
ధుకం నింబపత్రాణి లేప స్నాన్య ద్వీణశోధనః.

సన్నిపాతిశోధమునందు తిలలను కల్మసుచేసి ఉష్ణ పసపు మ్రానిపసపు తైలైతె
గడ నేయి యష్టిమధుకము వేపఅకులు వీటితోనైనలేపనము గాయములనుశోధించును.

— నింబపత్ర లేపాదులు. —

శ్లో. నింబపత్రం తిలాదస్త్రీ అవృతైః సుధవమాక్షికిమ్. 27. దుష్టవ్రణప్రశమనోలేపః శ్లోధనకేసక, ఏకంవా శారిబామూలం సర్వః ప్రణవిశోధనః. 28. పటాలం తిలయస్త్వాన్యోన్యోన్యత్రపుష్పస్త్రీ నిశాహ్వయం, నింబపత్రాణి చాలేపః సకటు ప్రణశోధనః. 29. త్రిఫలాదిరోదాక్షిన్యగ్రోధాదిబలకాశాః, నింబకోలకపత్రాణి కసాయః శోధనే హితం. 30. అనేన పూతిరూంసానాం మాంససాన మరోహతామ్, కల్కసంరోపణః కార్య స్తిలానాం మధుకాన్వితః. 31. నింబపత్రమధుభ్యాం తు యుక్త స్సంశోధనః స్త్రుతః, పూర్వాభ్యాం సర్పిశా వాపి యుక్త శ్చాఘ్నపరోహణః. 32. నింబపత్రత్రైకే కల్కో మధునా క్షతశోధనః, రోపణః సర్పిశా యుక్తో యవకల్కే స్వకుం విధిః. 33. నింబపత్రపుష్పక్షౌద్రదాట్వేనధుకరయంతా, పర్తిస్త్రులాహం కల్కో వా శోధయే దోషహనే ద్రవ్యమ్. 34

వేపాన సువృణు దంతి శ్లొగ్గడ పైంధవలము లేనె నీటిని నూరి లేప నచేసి గాయమునుమాన్యును. శోధనచేయుటలో నింహ తో నిదనాటి మెట్టిది. వేపలమును బిడ్డ మురుబంబేళ్ల సంతానమును గాయమును శోధింపఁబడును. చేదుపాళ్ల తిలలు సుధకము తెల్ల క్షేరడ పసుపు మృనికపపు వేసాను ఉప్పు నీటినినూరి లేపనచేసి న గాయమును శోధించును. త్రిఫలములు కాచు మ్రోపపు న్యగ్రోధాదిబలపుటోషధ సులు ముష్టపపులగును కుశలు వేపలను నీటికి నాయును శోధన చేయుటలో హిత కరము. ద్విధమై మాంసము లేక మాంససాన నన నంబరములే లేని గాయములకు సువృణులకములో లేనెగలవి ప్లూనే రుహ నీది. వేపలనులను లేనెతో నూరివైచిన ప్రణానిను సంశోధి చును. నేతితోకి లికిన రోపణమునుఅగుచుండును. యవకల్కము సంకు గూడ నిదయ పద్ధతి. వేపలనులు నేయి లేనె మ్రోపపు మధుకము నీటి తో నూవులను వత్తిచేసి గాని కల్కము చేసి గాని యుపయోగించిన గాయము లను శోధించును. అంశురములనుకూడ పుట్టించును.

— సప్తదశదుగ్ధాదులు. —

శ్లో. సప్తదలనుగ్ధకల్కః శమయతి దుష్టవ్రణంప్రలేపేన, మధుయుక్తా శరఫుంఖా సర్వవ్రణరోపణీ కథితా. 35. మానుషశిరఃకపాలం తదస్థి వా లేపయేతి మూలేగ్రేణ, రోపణ మిదం క్షతానాం యోగశత్రై

రవ్యసాధ్యానామ్ వ్రణాన్విశోధయే ద్వర్త్యా సూక్ష్మాస్యా స్తర్క సంధి
గాన్. 36. అభయాత్రివృతాదస్తీ లాంగలిమధునైంధవైః, సుషవిపత్ర
ధత్తూరకర్ణ మోటకుతేరకాః. 37. పృథగేతేప్ర లేపనగంభీర వ్రణరోపణాః,
పంచవల్కలచూర్ణైర్వా శుక్తిచూర్ణసమన్వితైః. 38. ధాతకీచూర్ణలో
ధైర్వ్యా తథా రోహన్వితేవ్రణాః, సదాహా వేదనావహ్నో వ్రణాయే మా
రుతోత్తరాః. 39. తేహం తిలాణుమాం వైష్ణవ భృష్టా న్ప్రయసి నిర్వృ
తాన్, తేనైవ కయసా పిష్ట్యా దద్యా దాలేపనం భిషక్. 40. వాతా
దిభూతా న్నాస్త్రావా ధూపయే దుగ్ధ వేదనాన్, యశాజ్యభూర్జ మద
న శ్రీవేష్టకసురాహ్వయైః. 41. శ్రీవాసగుగ్ధుల్వగురు శాలనిర్యాసధూ
పితాః, కఠినత్వం వ్రణా యాన్తి నశ్యం త్యుగ్రా శ్చ వేదనాః. 42. తి
లాః పయః సితా త్కాద్రం వైలం మధుక చందనం, లేపన శోధరుగ్ధా
హరక్తం నిర్యాపయే ద్రవణాన్. 43. పిత్తవిద్రధివిసర్పశమనం లేపనా
దిక్ష్మ్, అగ్నిదగ్ధే వ్రణే సమ్యక్స్పృయింజీత చికిత్సకః. 44. మహారాష్ట్రీ
జటాలేపో దగ్ధపిష్టావచూర్ణితం, జీర్ణగేహతృణా చూర్ణం దగ్ధవ్రణహితం
మతమ్. 45.

ఏడానల పాన్మ అకులను పాలలో కల్పముచేసి లేపన చేసిన దుష్టవ్రణములు
సుపశాంతి నొందును. లేనె కలిపిన వెంసలి అన్నివిధములగు గాయములను మాన్పును.
మనుజుని శిరఃక పాలమును గాని ఎముకను గాని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసి
నచో కోట్లకోలది యోగములకు సాధ్యముగాని గాయములును మానును. చిన్నమూతి
గలిగి మర్కటానములంగన్న గాయమును వస్త్రద్వారా శోధింపవలయును. కరక్కాయ
లు తెల్లతెగద దంతి లేనె వైంధవలణము బాపత్రి లపంగపుపట్ట చుక్కమార వీటిని
వేరు వేరుగా లేపనచేసినచో గంభీరములగు అంకురములయినను మొలక లేతును. పంచ
వల్కలచూర్ణమునందు శంఖచూర్ణమును వైచి గాని ధాత్రీఫలచూర్ణముతో గాని లా
ద్దగచూర్ణముతో గాని అంకురములు వచ్చును. భగ్గునమండుచు బాధించెడి గాయము
పశాంతి నొందుటకై సువ్యలను పాలతో నూరి లేపనం జేయవలయును. వాతాదుల
వలనంబుట్టినస్తావరహితములగు గాయములకును భుజపత్రము ఉష్ణైత్తకాయ శ్రీవేష్టధూ
పము దేవదారుపు శ్రీవాసము గుగ్గిలము అగరు వీటితో పొగవేసిన మంచిది. దీన గా
యముగట్టిపడును. బాధయు సుపశమిల్లును. సువ్యలు పాలు కలకండ లేనె తైలము
మధుకము చందనము వీటినినూరి లేపనచేసిన వ్రణములందలి నాపు కూల దాహము.

రక్తము ఉపశమిల్లును. పిత్తవిద్రధులును పిత్తవిసర్జులు నుపశాంతించుటకు వైద్యుడు చుఱక వేయవలయును. నీటిపిష్పలికలను గాల్చి నూరి పట్టించి వ్రణములను శాంతి నొందింపవలయును. పూరింటిచూరు పుడకలను మార్జముచేసి కట్టుటయును హిత కరమే యగును.

❖ తీవి కా కల్కము ❖

జీవకకల్కం పశ్చాత్తిక్తక సర్జరసమిశ్రేణం హరితి, ఘృత మభ్యంగాత్పానక దగ్ధోద్యుభం క్షణార్ధేన. 46. అస్తర్దగ్ధకుఠారకో ద హనజం లేపాన్నిహన్తి వ్రణ, మశ్వత్థస్య విశుష్క వల్కలకృతం చూర్ణం తథా గుండనాత్, అభ్యంగా ద్వనిహన్తి జ్వల మభిలం గంఢాపద్దే నాస్థితం, పిష్ట్య ఇల్లాలితులకై ర్జలగతా లేపా త్తిథా వాలుకాః. 47. సద్యః క్షతం వ్రణం వైద్యః సశూ లం హరిషేచయేత్, యష్టమధుకక త్లేన కించి దుష్టేన సర్పిశా. 48. బుద్ధ్యాగంతు వ్రణం నైద్యో స్ఫుతం క్షౌద్రసమన్వితమ్, శీతాం క్రయాం ప్రయుంజీత పిత్తరక్తోష్ణనాశినం. 49. కాస్త్రకవలక మేయం సుశ్లేష్మం గ న్యసర్పిశా పిష్టం, శమయతి లేపాన్నియతం వ్రణ మాగంతూద్భవం న సందేహః. 50. అపామార్గస్య సంసిక్తం పత్రోత్థేన రసేన వా, స ద్యోవ్రణేషు రక్తం తు ప్రవృత్తం హరిష్యతి. 51. కర్పూరపూరితం బద్ధం సఘృతం సంప్రరోహతి, సద్యః శత్రుక్షతం పునాం వ్యధాపక వివర్జితం. 52. శరఫుంఘా కాకజంఘా ప్రసూతమహిషీమలమ్, లజ్జా వతీ చ సద్యస్క-వ్రణఘ్నం పునగేవతు. 23. శునోజహ్వకృత శూచ్యశః సద్యఃక్షతవిరోహణః, చక్రతైలం క్షతే విధే రోపణం పరమం మతం. 54. యవక్షారం భక్షయిత్వా పిండం దద్యా ద్వ్రోణోపరి, శృగాలకో లిమూలేన నష్టశైలం వినిస్సరేత్. 55. లాంగలీమూలలేపా ద్వా గవా ఢీమూలతి స్తథా, క్షితోష్ణణౌ సిగ్రహార్థం తిక్తాల్కా విపుతస్య చ. 57.

తీవికాకల్కమునందు మైనము ధూపరసమును కలిపి నేలిన సిద్ధము చేసి దుద్దిన చో ఒక్కఘడియలో కాలుటవలన నగు వ్రణములు తొలగిపోవును. అరవికులసిప్పక్ష ముయొక్కచేళ్ల నొక పాత్రలో వైచి పొగబయలునుకురాకుడుట్లు కాల్చి లేపనచేసి న అన్నిదగ్ధమగునాయముమానును. పిప్పలివృక్షము త్వక్కుసుమార్జముచేసి కట్టినను అ

గ్నితగ్ధములగు వ్రణములు నశించును. అప్పుడు నలుగురుపడి బాధ గలిగించు గాయములకు మధుకకల్కమును నేతితో చేర్చి కొంచెము వెచ్చబెట్టి నేచనము జేయవలయును. ఆగంకు వ్రణముల నెరిగి వైద్యుడు తేనెగలిపిన నేయి మున్నగుశీతలక్రియలను ప్రయోగింపవలయును. మంచిపోక నొకదానిని ఆవునేతితో నూరి దినమును లేపనచేసిన ఆగంతుక వ్రణములుమానును. కొంచెమైనను సందియములేదు. ఈ త్రరేణు పడరును సిండిన అప్పటికప్పుడు రక్తస్రావము ఆగిపోవును. కర్పూరమును నేతితో కట్టినచో తత్కాలమునందలి శస్త్రఘాతములు మానును. వెంపలి గురివెండరితు తొలియారి గేదెయొక్క పేద లజ్జావంతి ఇవియన్నియును ప్రత్యేకము తత్కాలక్షతములను మానును. కుక్కనాలుకను చూర్చును చేసి రుద్దిన తత్కాలమే చర్మమంతుగించును. చక్రలైలము గాయములకు వేదలకు నోవణమనిచెప్పబడి యవక్షారమును తిని గాయముపైని స్పృశగుచెట్టు మూలముతో నొక హస్తమూరిపెట్టినచో నశించినదనను మఱివెలువడి వచ్చును. ముయ్యాకుపొన్న వేల్పును లేపన చేసియు తెల్లనిపెన వేల్పును లేపనచేసినను తత్కాలక్షతములు తొలగి సుఖములు కలుగును.

—ॐ కషాయ లేపాదులు. —

శ్లో. కషాయశతమధురాః స్నిగ్ధా లేపాదయో హిత్యా, ఆమాశయస్థే రుధిరే చమనం కథ్య ముచ్యతే. 57. ఏకావశయస్థే దేయం చ విరేచన మనంశయః, ద్వాభోవంశత్వగేరంశ శ్వరంబ్యాశ్చభిదా నివృత్తిః. 58. సహిగుస్తైధనః నీలః కోష్ఠస్థం స్త్రావయే కస్తూక్, యవకోలకుళుతానాం సిస్నేహేన రిసేన చ. 59. భుంజితాన్నం యవాగూం వాపిబే తైస్థైధనంయుక్తం, అశ్వర్థి మస్త్రం ప్రవతి ప్రాయశో యత్ర ఏక్షతే. 60. తతో రక్తక్షయే ద్వానూ కుపితేఽతిరుజాకరే, స్నేహపానం పరిషేకం స్నేహలేహవాపనాహనం. 61. స్నేహవస్త్రం చ కుర్వీత వాతఘ్నాషధసాధితాం, ఇతి సాప్తాహికః ప్రోక్తః సద్యోవ్రణహితో విధిః. 62. సప్తాహో స్వీరతః కుర్యా చ్చాగీరవ్రణసత్క్రియాం, కరం జారిష్టవిర్గుడిరసో హన్యా ద్వృణక్రిమీన్. 63. కలాయవిదలీపత్రం కోషామ్రాఫి చ పూరయత్, సురసాదరపై స్పృశో లేపనః స్వరసేన హ. 64. సంబంధపాశ జాత్యైర్గు సప్తపద్మాశ్విమారకాః, క్రిమిఘ్నా మూత్రసంయుక్తాః సేకాలేపనధావనైః. 65. ప్రక్షాళ్యమాంసపేష్యా

వాక్రిమీ నపహారే ద్వృణాన్, లభనే నాథ వా దద్వా ల్లేపనం క్రి
మినాశనం. 66.

పగరుగను చిల్లగను మధురయగను మెత్తగనున్న శేపాదులు హితకరములు. ఆ
మాశయము నందున్న రక్తవిషయమై వాంతిని చేయించుట మంచిది. పక్వాశ
యస్థితరునకు విరేచనముత్తమము. వెదురుఆకు ఆసుదపువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండి వీటి
ని కపాయమును పెట్టుకొని అందు సైంధవలవణము ఇంగువ వేసికొని త్రాగి, చోళోష్ఠ
గతమగు రక్తమును వెడలించును. యశలు తేగులు ఉలవలు వీటిని నిస్థెలనుగా అన్న
ముతో భక్షించినను సైంధవలవణము వేసికొని గంజినైగు త్రాగినను ఉత్తమము.
ఎక్కువతృతములు గలిగిన నిస్థారము రక్తము నశించుచున్నది. రక్తతయమైనచో వాత
ము ప్రకోపించి బాధించును. అప్పుడు తైలపానాదులను చేయవలయును. ఇట్లు ఏడు
సంజాలవణును సద్యోవృణానకు చికిత్సను చేయవలయును. ఏడుసంయు తలెనాత
శరీరపు గాయములవలెనే చికిత్సచేయవలయును. చిరసంకలు నిడాకుల పొన్నాకులు
చింతపండుముద్యలు వీటిని గ్రాసించుట చేతను ముసాదిగణపుంసముల చల్లుట చేతను పు
రుగులు నశించును. లేనిచో మాంసం గ్రుడ్డుతో గాయములను కడిగి పురుగులను పో
గొట్టవచ్చును. ఉల్లిగడ్డను పుంసించు పురుగులు నశించును.

— త్రిఫలగుగ్గలము. —

శ్లో. యే క్లేదిపాకస్త్రుతిగంధవంతో వ్రణా మహావ్రః సరుజ స్స
శోథాః, ప్రయాన్తి స గుగ్గులుమిశ్రితేన పీతేన శాన్తి త్రిఫలార
సేన. 67.

క్లేదము పాకము స్రావము గంధము గలిగిన వ్రణములను మిక్కిలిబాధయును
వాపును గల వ్రణములును గుగ్గులము కలిపిన త్రిఫలారసమును త్రాగుటచేత నశించి
పోవును.

— వటికాగుగ్గలము. —

శ్లో. త్రిలాచూర్ణసంయుక్తో గుగ్గులు ర్వటకీకృతః, నిర్భవ్రణో
విబంధస్మాన్ వ్రణశోధనరోషణః. 68. అమృతాగుగ్గులు శ్చస్తా హితం
తైలం చ వజ్రకం, విహంగత్రిఫలావ్యృషచూర్ణం గుగ్గులునా సమం.
69. సర్పిషా వటకీకృత్వా ఖాదే ద్వా హితభోజనః, దుష్టవ్రణాపచీ
మేహ కుష్ఠనాడీవ్రణాపహః. 70.

త్రిఫలములచూర్ణమునందు గుగ్గిలమునుకలిపి ఉండలనుచేసి వ్రణములనుంచిన చో వ్రణశోధనముఁ జేసి రోపణఁజేయును. అమృతగుగ్గలమును వజ్రతైలమును హిత కరములు. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు గుగ్గిలము వీటిని సమానభాగములను గాఢీనికొని నేతితో మాత్రలను కట్టి హితభుక్కు అయినవాడు భుజింపవలయును. దుష్టవ్రణములు అపచీప్రమేహము మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

—౭౭ అమృతగుగ్గలు. ౭౭—

శ్లో. అమృతాపటోలమూల త్రిఫలత్రికటుక్రీమిఘ్నానాం, సమ భాగానాం చూర్ణం, సర్వసమో గుగ్గలో ర్భాగః. 71. ప్రతివాసర మే కైకాం ఖాదే ద్ద్రింక్షణప్రమాణం, జేతుం వ్రణాన్వాతాస్స గుల్లో దరశ్వయధురో గాదీక్ష. 72.

తిప్పతిగి చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగ ములు వీనిని సమాన భాగములను గాఢీనికొని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణమంటేసి గుగ్గలమును కలిపి ఒక్కొక్కగులము చొప్పున మాత్రలను కట్టి దినమును తినుచుండినచో గాయ ములు వాతరక్తములు గుల్లోదరములు మున్నగునన్నిరోగములు శాంతించును.

—౭౮ బాతికాద్యఘృతము. ౭౮—

శ్లో. జాతీ నింబ పటోల పత్రకటుకా దార్ద్ర నిశా శారిబా, మం జిష్టాభయతీర్థ సిక్ధమధుకై ర్నక్తాహ్వజీజై స్సమైః, సర్పిస్సిద్ధ మనేన సూక్ష్మవదనా మర్జాశ్రితాః స్రావిణో గంభీరాః సరుజో వృణాః సగతి కాః శుష్కన్తి రోహన్తి చ. 73.

బాజి వేప చేదుపొళ్ల ఆకులు కటుకరోహిణి సోంపు పసపు శారివ మంజిష్ఠా మగు కేరు మైలతుత్తిము మైనము యష్టిమధుకము నెమలిఅడుగువి త్రనములు వీటిని సమా నభాగములను టీసికొని కల్కముచేసి కల్కముతో సిద్ధముజేసిన నేతినిత్రాగిన సూక్ష్మ వదనములు గలిగి గంభీరములైనట్టి వ్రణములును నశించును.

—౭౯ గౌరాద్యఘృతము. ౭౯—

శ్లో. గౌరా హరిద్రా మంజిష్ఠా మాంసీ మధుక మేవ చ, ప్ర పాండరీక్షం హ్రీబేరం భద్రముస్తం సచందనమ్. 74. జాతీనింబపటోలం చ కరంజం కటురోహిణీ, మధూచ్ఛిష్టం సమధుకం మహామేదాతత్తై వ చ. 75. పంచవల్కలతోయేన ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఏష గౌ రో మహావీర్యః సర్వవృణవిశోధనః. 76. ఆగంతు స్సహజా త్వైవ సు

చిరోత్థా శ్చ యే వృణాః, విషమా మపి నాడీం చ శోధయే చ్చీఘ్ర
మేవ చ. 77. గౌరాద్యం జాతికాద్యంచ తైల మేవం ప్రసాద్యతే, తై
లం సూక్ష్మాననే దుష్టే న్రణే గంభీర ఏవ చ. 78.

గోరోజనము పసపు మంజిష్ఠ జటామాంసి మధుకము తెల్లకమలములు కురువేరు
భద్రముస్తలు చందనము జాజి నింబము చేదుపొళ్ల నెరులితడుగు కటుకరోహిణి మైన
ము మధుకము మహామోద పంచవల్క్కులములు వీటిని కషాయముచేసి అంనోక ప్రథమ
నేతిని పక్వముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది మహావీర్యసమన్వితముగు గౌరఘృతము
అనఁబడును. ఆగంతకములును సహజములును ప్రాచీనములును గను గాయములనుమాన్వి
విషచరూపములగు నాడులను మిక్కిలి శీఘ్రముగా శోధించును. గౌరాద్యజాతికా
ద్యతైలములు ఈవిధముగ నే సిద్ధమగును. సూక్ష్మముఖములును దుష్టములును గంభీరములు
నగు వ్రణములకు ఇయ్యది హితకరములు.

— ౭౭ కరంజాద్యఘృతము. ౭౭ —

శ్లో. స క్తమాలస్య పత్రాణి చరుణాని ఫలాని చ, సుచునాయా
శ్చ పత్రాణి షటోలారిష్టయో స్తథా. 79. ద్వే హరిద్రే మధూచ్ఛిప్తం
మధుకం తిక్తరోహిణీ, మంజిష్ఠా చందనోశీర ముత్పలం శారిబే త్రివృ
త్. 80. ఏతేషాం కార్షికై ర్భాగై ర్ముతప్రస్థం విపాచయేత్, దు
ష్టవృణా ప్రశమనం తథా నాడీవిశోధనం. 81. సద్యశ్చిన్నవృణానాంచ క
రంజాద్యమిహేష్యతే. 82.

నెరులితడుగులను ఉలిమిరి పొళ్ల వేపఆకలను పసపు మ్రానిపసపు మైనము
మధుకము కటుకరోహిణి మంజిష్ఠము చందనము వట్టివేళ్లు తెల్లకమలములురెండు
విధములగు మనుబాలలను తెల్లతెగడ వీటితో ఒక్కొక్కతులము చొప్పున 16 పల
ముల నేనుని పక్వము చేసి దుష్టవ్రణములను శాంతినిొంపవలయును. ఇయ్యది
నాడీ వ్రణములను శోధించును. తత్కాలఘాతములనుకూడ పోగొట్టును.

— ౭౮ ప్రపాండరీకతైలము. ౭౮ —

శ్లో. ప్రపాండరీక మంజిష్ఠా మధుకోశీర పద్మకైః, సహరిద్రై
శ్శృతం సర్పి స్సక్షీరౌ వృణరోషణమ్. 83.

కమలములు మధుకము కాకోలి క్షీరకాకోలి చందనము వీటితో సిద్ధముచేసిన
తైలము గాయములను మాన్వి మఱల చర్మమును పుట్టించుటయందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠము.

—ॐ తిక్తాదిఘృతము. ७—

శ్లో. తిక్తా సిక్థ నిశా యష్టి నక్తావ్యభలపల్లవైః, పటోలమా
లఠీనిబ పత్రై ర్య్రణ్యం ఘృతం సచేత్. 84.

కటుకగోళిణి మైనము పసుపు మధుకము నెమలి అద్దుచెక్క కాాయ అకులు
పటోలము బాజి వేప వీటిఅకులలో సిద్ధముచేసిన నేయి వ్రణములకు హితకరము.

—ॐ విపరీతమల్లతైలము. ७—

శ్లో. సిందూరకుప్తవిషహిం గురసానచిత్ర బాణాంఘ్రిలాంగలికక
ల్కవిషక్ష్మతైలం, ప్రాసాద మంత్రయుత ఘృత్కృత నున్నఫేనో దు
ష్టవ్రణప్రశమనో విపరీతమల్లః. 85. ఖడ్గాభిఘాతగురుగండమహేప
దంశ నాడీవ్రణ వ్రణ విచర్చిక కుప్తపామాః, ఏతాన్నిహన్తి విపరీ
తకమల్ల నామ తైలం యథేష్టశయనానభోజనస్య. 86.

సిందూరము శోఘ విషము ఇంగువ ఉల్లిగడ్డ చిత్రమూలము గొంటవేళ్లు వీటి
కల్కమునుండు పక్వముచేసిన తైలమునే విపరీతమల్లతైలమని యందురు. ఇదిదుష్టవ్రణ
ములను మాన్పును. ఖడ్గఘాతములం బోగొట్టును. గండగోగము ప్రమేహము ఉపదంశ
ము నాడీవ్రణము గాయము విచర్చిక కుప్త వీటినిపోగొట్టును. దీనినేవిచయనస్యడు స్వేచ్ఛ
గా మజ్జన భోజనాదులను నెఱవవచ్చును.

—ॐ అంగారకతైలము. ७—

శ్లో. కుతారకా త్వలశతం సాధయే న్నల్వణోభిసి, తేని పా
దావశేషేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 87. కల్లైః కుతారాపమార్గ
ప్రోష్ఠికామక్షికాయుతైః. 88.

తెల్లకులసి నూరుపలములు తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వము చేసి
నాల్గవపాలు నీరు మిగిలినప్పుడు 16 పలముల తైలముండు పక్వము చేసి తెల్లకులసి
ఉత్తరేణు ప్రోష్ఠికాయుచేప తేనెతోగ వీటితోకల్కముచేసి నేపించిన అన్ని నాడీవ్రణ
ములును నశించును.

—ॐ రెండవప్రపాండరీకతైలము. ७—

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం కాకోత్వా ద్వే సచందనే, సిద్ధ
మేభిః సమం తైలం తత్త్వరం వ్రణరోపణం. 89.

కమలములు మధుకము రెండువిధములకాశోలులు చందనము వీటితో తయారు
చేసిన తైలము గాయముల మాన్పుటలో చాలయుంచిది.

—ॐ దూర్వాశ్శుతము. ॐ—

శ్లో. దూర్వాస్వరససిద్ధం వా తైలం కంపిల్లకేన వా, దాక్షిత్వ
చ శ్చ కల్పేన ప్రధానం రోపణం నృణాం. 92. యేనైవ విధినా తైలం
ఘృతం తేనైవ సాధయేత్, రక్తపితౄశ్చైర్వా జ్ఞాత్వా సర్పి రే వావపా
చయేత్. 93.

దూర్వారసములో సిద్ధముచేసినతైలము గాని కాంపిల్లకములో సిద్ధముచేసిన తై
లము గాని ప్రానిపసపు ఛాలికాకల్పములతో నైవ తైలము గాని గాయములను
మాన్యును.

—ॐ మంజిష్ఠాశ్శుతము. ॐ—

శ్లో. మంజిష్ఠాం చందనం మూర్వాం పిప్ప్లాసర్పి ర్విపాచయే
త్, సర్వేషా మగ్నిదగ్ధానా మేషా ద్రోణ మిష్యతే. 94.

మంజిష్ఠ చందనము ఛాగఫలము వీటిని నూరి శేతిలోవైచి పక్వము చేసి అన్ని
విధములగు దగ్ధవ్రణములకును సోపణ చేయవలయును.

—ॐ పాటలీశైలము. ॐ—

శ్లో. సిద్ధం కిషాయకల్కాభ్యాం పాటల్యైః కిలుతైలకం, దగ్ధ
వ్రణయజ్ఞాస్తావ దాహవిఘ్నోటనాశనమ్. 95.

పాటలీకషాయముల కల్పముతో సిద్ధముచేసినతైలము దగ్ధవ్రణములబాధను
స్తావము మన్నగు వాటిని పోగొట్టును.

—ॐ చందనతైలము. ॐ—

శ్లో. చందనం ఘటశుంకం చ మంజిష్ఠామధుకం తథా, ప్రపౌం
డగీకం మూర్వా చ వతిగం ధాతకీ తథా. 96. ఏభి స్తైలం విపక్తవ్యం
సర్పిశ్చీరసమన్వితమ్, అగ్నిదగ్ధవ్రణే ష్విప్తం మ్రక్షణా ద్రోపణం పర
మ్. 97.

మంచిగంధము మట్టియిగళ్లు మంజిష్ఠము మధుకము కమలములు చాగఫల
ము రక్తచందనము తేలకాయలు నెయ్యి పాలు వీటితో తైలమును పక్వముచేసి దగ్ధ
వ్రణములకు రుద్దవలయును.

—ॐ మనశ్శిలాది లేపములు. ॐ—

శ్లో. మనశ్శిలా లే మంజిష్ఠా సలాక్షా రజనీద్వయం, ప్రలేపస్స ఘృతక్షౌద్ర స్త్వగ్విశుద్ధికరః పరః. 98. అయోరజ స్సకాసీసం త్రిఫలా కుసుమాని చ, ప్రలేపః కురుతే కార్ణ్యం సర్వపవ నవత్వచి. 99. కాలీయకరతామ్రాస్తి హేమకాలారనోత్తమైః, లేప స్సగోమయరసః సవ ర్ణకరణః పరః. 100. చతుష్పదాం హి త్యగ్రోమఖురశృంగాస్థిభస్మనా, తైలాక్తా చూర్ణితా భూమి ర్భవే ద్రోమవతీ పునః, వ్రణగ్రంధిం గ్రంధి వచ్చ జయేత్ తూరేణ వా భిషక్. 101.

మనశ్శిల హరిదశము మంజిష్ఠము లక్క పసపు ప్రానిపసపు నేయి లేన వీటితో నగు లేపము చర్మమును శుద్ధిచేయును. అహచూర్ణము కాసీసము త్రిఫలకుసుమములు వీటిలేపము క్రొత్తచర్మమునుపుట్టించును. ప్రానిపసపు మామిడిలెంకలు కాంచనము మంజిష్ఠము వీటిరసములతోనగు తైలమునుపూసినను గోమములు దట్టముగా మొలచును. హతీ యు నీవ్రణగ్రంధులను గ్రంధులకువలెనే వైద్యుడు చికిత్సచేసి జయింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వ్రణశోధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౪. నాడీప్రణాధికారము.

—ॐ నాడీప్రణమున కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. నాడీనాం గతి మన్విష్య శస్త్రేణాపాట్య శస్త్రవిత్, సర్వ వ్రణక్రమం కుర్యా చ్ఛోదనం రోపణాదికం. 1. నాడీం వాతకృతాం సాధు పాటితాం లేపయే ఢ్యుషక్, ప్రత్యక్షుష్పీఫలయుతై స్తిలైః పిష్టైః ప్రలేపయేత్. 2. పైత్తికీం తిలమంజిష్ఠా గాగద స్తీనిశాయుగైః, శైష్వికీం తిలయష్ట్యాహ్వా నికుంభారిష్టసైంధవైః. 3. శల్యజాం తిలమధ్యాజ్యై ర్లేపయే చ్చిన్నశోధితాం. 4. ఆరగ్వధనిశాకాలా చూర్ణాజ్యక్షౌద్రసం యుతా, సూత్రవర్తి ర్వ్రజే యోజ్యా శోధనీ గతినాశినీ. 5. ఘోంటా ఫలత్వద్దనాత్ఫలాని పూగస్యచ త్సక్లవణం చ ముఖ్యం, స్నుహ్య

ర్కదుగ్ధేన సహౌష కల్యో వర్తీకృతో హ స్త్యచిరేణ నాడీమ్. 6. వర్తీకృతం మాక్షికసంప్రయుక్తం నాడీఘ్న ముక్తం లవణోత్తమం వా, దుష్టవ్రజే య ద్విహితం చ తైలం తత్సేవ్యమానం గతి మాశు హన్తి. 7. జాత్యర్కసంపాకకరం చ దస్తీ సింధూత్థసౌవర్చలయావ శూక్తేః, వర్తిః కృతా హ స్త్య చిరేణ నాడిం స్రుక్ ఊరపిష్టాసహ మా షీకేణ. 8. మాహాపదధికోద్రవాన్నం మిశ్రితం హరతిచిరవిరూఢాం చ, భుక్తం కంగునికామూల చూర్ణ మతి దారుణాం నాడీమ్. 9.

శస్త్రము చేయ నెఱిగినవాడై వైద్యుఁడు నాడులగతిని కనిపెట్టి ఛేదన చేసి అన్నివ్రణములకు వలెనే శోధనమును శోపణమును చేయవలయును. వాతనాడిని ఛేదించిన తెల్లఁడి తైలేణి ఫలములను తిలలను నూరి లేపన చేయుంపవలెను. పిత్తనాడిని తిలలు మంజిష్ఠము పసపు మ్రానిపసపు వీటితో లేపనచేయవలయును. కఫనాడులను తిలలు మధుకము దంతి నేప సైంధవలవణము వీటితో లేపనచేయుంపవలయును. చిన్నములును శోధితములు నగు శల్మనాడులను తేనెతో నేలితో లేపనచేయవలయును. అప్లవేతము మ్రానిపసపు వీటిచూర్ణమునందు నేతిని లేనెను కలిపికొని వత్తిచేసి గాయమునందుంచిన శోధించును దోషములనుపోగొట్టును. పోకచెక్క లవంగపుపట్ట ఉష్ణైత్త వీటిని జెముడు పాలతోను జిల్లేడుపాలతోను కల్మషు చేసి దానితో వత్తినిచేసి యుపయోగించిన నాడీవ్రణములు నశించును. సైంధవలవణముతో వత్తిచేసి తేనెతో కలిపియుపయోగించినను నాడీవ్రణములు నశించును.

— శ్లోకాదులకు శిరోవ్యాసోపాయములు. —

శ్లో. కృశదుర్బలభీరూణాం గతి ర్మర్తాశ్రితా చ యా, త్కారసూ త్రేణ తాం చింద్యా న్న శస్త్రేణ కదాచన. 10. ఏషణ్యా గతి మన్విష్య త్కారసూత్రానుసారిణీం, సూచీం విదధ్యా దభ్యస్తే చోన్నామ్య చాశు నిర్హరేత్. 11. సూత్రస్యాస్తం సమానీయ గాఢం బంధం స మాచరేత్, తతః క్షీణబలం వీక్ష్య సూత్ర మన్యత్ప్రీతేకయేత్. 12. త్కారాక్తం మతిమా న్నైద్యో యావ న్న చ్ఛిద్యతే గతిః, భగందరే ష్యేష విధిః కార్యో వైద్యేన జానతా. 13. అర్బుదాదిషు చోక్షిప్య మూ లే సూత్రం నిధాపయేత్, సూచీభి ర్యవక్త్రాభి రాచితం శ్వాస మం తతః. 14. మూలే సూత్రేణ బద్ధీయా చ్ఛిన్నే చోపచరే ద్వ్రణమ్.

కృశించినవారు దుర్బలులు భయస్వభావులు అగు వారలకు మరస్థానపు వాటిని ఔరనూత్రముతో కాయవలయునేకాని శస్త్రముతో చికిత్సచేయరాదు. ఏషణీశస్త్రముతో ఔరనూత్రము ననుసరించి నూదులనుచొప్పించి లోపలి మలినమును పోగొట్టవలయును. భగందరమునకు ఇదియే పద్ధతి, అప్పుడాదులయందు ఉత్తేపణచేసి నూత్రస్థాన నచేయవలయును. యవసమానముగు ముఖముగల నూదితో ఛేదింపఁబడిన వ్రణమును నూత్రముతో చక్కగా కట్టవలయును.

—● సప్తాంగగుగ్గిలము. ●—

శ్లో. గుగ్గలు త్రీఫలా వ్యోమైఃసమాంస్తై రాజ్యయోజితః, నాడీదుష్టవ్రణశూల భగందర వినాశనః. 15.

గుగ్గిలము త్రీఫలములు శౌంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని నూరి నేతితో చేర్చి నేవించినచో నాడీవ్రణాదులు మానును.

—● పర్జికానీతైలము. ●—

శ్లో. పర్జికా సింధుదన్త్యాగ్ని రూపికా నలసీలికా, స్వరముజరీ బీజేషు తైలం గోమూత్ర సాచితమ్, దుష్టవ్రణప్రశమనం కఫనాడీచ్రణానహం. 16.

పర్జికాను సింధువలవణము దంతెన చిత్రమాలము ప్రతిష్ఠా నీలి తులసి విత్తనములు గోమూత్రము వీటితో తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో దుష్టవ్రణములు నశించును.

—● కుంభీకానీతైలము. ●—

శ్లో. కుంభీక ఖర్జూర సిపిత్థ బిల్వ వనస్పతీనాం తు శలాటువర్జే, కృత్వా కషాయం విపచేత్తు తైల మవాప్య ముస్తం సరలం ప్రియం గుమ్, 17. సౌగంధికా మోచనసాహ పుష్ప లోధ్రాణి దత్వా ఖలు ధాతకీం చ, ఏతేన శల్యప్రభవా హి నాడీరోహే ద్వ్యణో వైముఖ మాశు చైవ. 18.

పున్నగము ఖర్జూరము వేలగ మారేమ ఈవనస్పతుల కని గాయలను కషాయము పెట్టి అందుతైలమును పక్వము చేయవలయును. అందు తుంగమూతైలు సరలము లవంగపుపట్ట విలములు జాపత్ర నాగసరములు మచికాయ లాద్దగ ఛాత్రిపుష్పము వీటికల్పమును చేర్చివాడిన నాడీవ్రణములు శిఘ్రముగా మాని చర్మము పెట్టును.

—ॐ భల్లాతకతైలము. ॐ—

శ్లో. భల్లాతకార్కమరిచై ర్లనణోత్తమేన సిద్ధం విడంగరజనీద్య
య చిత్రకై శ్చ, స్యాన్యార్కవస్య చ రసేన నిహంతి తైలం నాడీం
కఫానిలకృతా మపచీం వ్రణాం శ్చ. 19.

నల్లజీడి జిల్లేడు మిరియములు సైంధవలవణము వాను విడంగములు పసపు మ్రాని
పసపు చిత్రమూలము వీటికల్కమును గుంటకలగరాకు రసముతో సిద్ధముచేసిన తైలము
కఫవాతపు నాడీవ్రణముల పోగొట్టును.

—ॐ నిర్గుండీతైలము. ॐ—

శ్లో. సమూలవతాం నిర్గుండీం వీడయిత్వా రసేన తు, తేన సిద్ధం
సమం తైలం నాడీదుష్టవ్రణాపహం. 20. హేతిం పామాపచీనాం తు పా
నాభ్యంజనసావనైః, వివిధేషు చ స్ఫులేషు తథా సర్వవ్రణేషు చ. 21.

వేళ్లు ఆకులతో గల వానిని మర్దించి రసము తీసి అందు సమానముగా తైల
మును పోసి పక్వము చేసి వాడినచో దుష్టవ్రణము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
ఇయ్యది అనేకవిధము లగు గోగములను హితకరము.

—ॐ హంసపాదాదితైలము. ॐ—

శ్లో. హంసపాదార్చిపత్రం జాతీపత్రం తతోరసైః,
తత్కల్పైర్చిపచేత్తైలం నాడీవ్రణవిరోహణమ్. 22.

ఎఱ్ఱనివేపయిగుళ్లు జాజిఆకులు రసముతీసి కల్కముచేసి తైలమును కాచి వాడిన
చో నాడీవ్రణములు శాంతించును.

ఇట్లు చిత్రదత్తయందు నాడీవ్రణాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౪౫. భగందరాధికారము.

—ॐ భగందరకు సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. గుదస్య శ్వయంధుం జ్ఞాత్వా విశోష్య శోధయే త్తైః, రక్తా
వసేచనం కార్యం యథా పాకం న గచ్ఛతి. 1. వటపత్రేష్టకాశుంఠీగు
డూచ్యః పువనర్నవాః, సుపిప్తాః వీడకాలంభే లేపః శస్త్రో భగందరే. 2.
వీడకానా ముపశ్వానా మపతర్పణపూర్వకం, కర్త కుర్యాద్విరేకాంతం

భిన్నానాం వక్ష్యతే క్రియాం. 3. ఏషణీపాటనం త్కారవహ్నిదాహాది కం క్రమం, విధాయ వ్రణవ త్కార్యం యథాదోషం యథా క్రమమ్. 4. త్రివృత్తిలానాగదస్తీ మంజిష్ఠాసహసర్విహ, ఉత్సాదనం భవే దేత త్సైంధవక్షాద్రసంయుతం. 5. రసాంజనం హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా నింబపల్లవాః, త్రివృత్తేజోవతీ దస్తీ కల్కో నాడీవ్రణాపహాః. 6. కుప్తం త్రివృత్తిలాదస్తీ మాగధ్యః సైంధవం మధు, రజనీ త్రిఫలాతుణ్ఠం హితం వ్రణవిశోధనం. 7. స్నుహ్యర్కదుగ్ధదార్శ్వభి ర్వత్తిం కృత్వా విచక్షుః, భగందరగతం జ్ఞాత్వా పూరయే త్తాం ప్రయత్నితః. 8. ఏషా పర్వశరీరస్థాం నాడీం హన్యాన్న సంశయః, తిలాభయాలోద్ర మరిష్ట సత్తం నిశావచాలోద్ర మగారధూమః. 9. భగందరే నాడ్యుపదంశ యోశ్చ దుష్టవ్రణే శోధనరోపణోఽయం. 10.

గుదస్థాపు వాపును ఎండించి శోధింపవలయును. పక్వము కానట్టులుండగనే రక్తమును వెడలింప వలయును. ముట్టికలు ఇటుకలు శొంఠి తిప్పతీగ గలిజేరు వీటిని చక్కగా నూరి భగందరవిషయునుల లేపన జేయుట మంచిది. పక్వము కాని పిడకలను (రోగములను) లంఘుపూర్వకమైన విలేచనకర్తము సుపయోగింప వలయును. ఏషణీపాటనము త్కారము కాల్పు మున్నగు వానిని దోహదసారముగా చేయవలయును. తెల్లతెగడ తిలలు నాగదంతి మంజిష్ఠము సైంధవలవణము నెయ్యి లేనె వీటిలో నలుగు పెట్టుకొన వలయును. రసాంజనము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ వేపలకు తెల్లతెగడ తేజోవంతి దంతి వీటికల్కము నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. శోష్ణ తెల్లతెగడ తిలలు దంతి పిప్పళ్లు సైంధవలవణము లేనె పసపు త్రిఫలములు వీటికల్కము గాయములను శోధించును. జనుడుపాలు జిల్లేడుపాలు మ్రానిపసపు వీటితో వత్తులను చేసి భగందరమునెఱిగి వైద్యుఁడుపయోగింప వలయును. ఇయ్యది శరీరమునందంతటను గల నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. సందియము లేదు. తిలలు కరక్కాయ లొద్దుగ వేపాకు పసపు పస ఇంటిబూజు వీటికల్కము భగందరము నాడీరోగము ఉపదంశము దుష్టవ్రణములు వీనిని శోధించి మాన్పును.

— సవకార్మిక గుణము. —

శ్లో. ఖరాస్ర పక్వభూరోగ చూర్ణలేహో భగందరం, హస్తీదన్త్యగ్మృతివిహ లేప స్తర్వ చ్చునోస్థి వా. 11. త్రిఫలారససంయుక్తం బిడాలాస్థిప్రలేపనం, భగందరం నిహ న్నైశు దుష్టవ్రణహరం పరం. 12.

త్రిఫలాపురకృష్ణానాం త్రిపంచై కాంశయోజితా, గుడికాం శోధగుల్తా
రోభగందరవతాం హితా. 13.

గాడిదెనెత్తుటిలో పక్షముచేసిన మద్దిచూర్ణలేపము కాని దింటెన చిత్రమూ
లము అతివస వీటిలేపము గాని కుక్కయెముకలను నూరి లేపన చేసినఁ గాని భగంద
రములను నశింపఁ జేయును. త్రిఫలములరసములలో పిల్లియెముకలను నూరి లేపనచేసినను
భగందరము నశించును. త్రిఫలములు నీ భాగములు గుగ్గిలము ఏ భాగములు పిప్పళ్లు
ఒక భాగము వీటిమాత్రము వాపులు గుల్తములు మూలగోగము భగందరము మున్నగు
వానిని పోగొట్టును.

— సప్తవింశతి గుగులుము. —

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా ముస్త విడంగమృతచిత్రకం, శశ్యేలాపి
ప్పలీమూలం హపుషా సురదారు చ. 14. తుంబురుపుష్కరంచవ్యం
విశాలారజనీద్వయం, బిడం సావర్చలం తూరౌ సైంధవం గజపిప్పలీ.
15. యావ న్యేతాని చూర్ణాని తావ ద్ద్విగుణగుగ్గులుః, కోలప్రమా
ణం గుడికాం భక్షయే న్నధునా సహ. 16. కాసశ్వాసం తథా శోధ
మర్శాసి సభగందరం, హృచ్చూలం పార్శ్వశూలం చ కుక్షివస్తిగుదే
రుజం. 17. అశ్లేరీం మూత్రకృచ్ఛ్చి చ అంత్రవృద్ధిం తథా క్రిమిన్,
చిరజ్వరోపసృష్టానాం క్షయోపహతచేతసాం. 18. ఆనాహం చ శ్మో
న్తాదం కుష్ఠాని చోదరాణిచ, నాడీదుష్టవ్రణా న్సర్వా స్ప్రిమేహశ్లేప
దం తథా. 19. సప్తవింశతికోప్యేష సర్వరోగనిఘ్నాదనః.

శాంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంబురుపైలు వాయువిడంగములు
తగరము చిత్రమూలము కచ్చూరము ఏలకులు మోడి దేవదారుపు ధనియములు పుష్కర
మూలము చవ్యము ఇంద్రవారుణి పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు సావర్చలవణము
యవక్షారము సజ్జక్షారము సైంధవలవణము గజపిప్పలి వీటిచూర్ణమంత రెండింతలు
గుగ్గిలమును వేసి రేగుపండంత మాత్రలను గట్టి తేనెనో తివలయును. దగ్గు శ్వాసము
వాపు మూలగోగము భగందరము హృచ్చూలము మున్నగువాని నిది పోగొట్టును.

— విష్యందన తైలము. —

శ్లో. జంబుకస్య చ మాంసాని భక్షయే ద్వ్యంజనాదిభిః. 20.
అజీర్ణవర్జ మానేన ముచ్యతే నా భగందరాత్, పంచతిక్తం ఘృతం శ

స్తం పంచతిక్తశ్చ గుగ్గులుః. 21. స్యగ్రోధాదిగణో యన్తు హిత శ్శోధన రోపణః, తైలం ఘృతం వా తత్సక్త్యం భగందరవినాశనం. 22. చిత్ర కార్కా త్రివృత్తావే మలపూహాయమూరకౌ, సుధాం వచాం లాంగ లికం హరితాలం సువర్చికాం. 23. జ్యోతిష్తతీం చ సుయోజ్య తైలం ధీరో విపాచయేత్, ఏత ద్విష్యన్దనం నామ తైలం దద్యా ద్భగందరే. 24. శోధనం రోపణం చైవ సవర్ణకరణం తథా.

అజీర్ణము లేని రోగియైనచో నక్కమాంసపు వ్యంజనాదులతో నెలనోజాలు భక్షించిన భగందరము నశించును. పంచతిక్తఘృతము పంచతిక్త గుగ్గులము నిందులకు ప్రశస్తములే యగును. స్యగ్రోధాదిగణాపధులు రోపణశోధనలయందు హితకరములు. తైలమును గాని నేతని గాని దీనిలో పక్వము చేసి నేవించిన భగందరము నశించును. చిత్రమూలము జిల్లేడు తెల్లతెగడ అగరుశొంతి నల్లగులరు గన్నేరు జముడు వన హరిదళము సజ్జ కీటిని కలిపి తైలమును పక్వము చేసి ప్రయోగించినను భగందరములు మానిపోవును.

◀◀ కరవీరద్యతైలము. ▶▶

శ్లో. కరవీర నిశా దన్తీ లాంగలీ లవణాగ్నిభిః, మాతులుంగా ర్క-వత్సప్రోః పచే తైలం భగందరే. 25.

గన్నేరు పసపు దంతివేళ్లు ముమ్మాకు పొన్న సావర్ణవలము చిత్రమూలము మాచిపత్రి జిల్లేడు కోష్ఠ పీటితో తైలమును పక్వము చేసి భగందరమునకు ప్రయోగించు పవలయును.

◀◀ నిశాద్యతైలము. ▶▶

శ్లో. నిశార్క ఊరసింధ్వగ్ని పురాశ్వహనవత్సకః, సిద్ధ మభ్యం జనే తైలం భగందరవినాశనం. 26. వ్యాయామం మైథునం యుద్ధం పృష్ఠయానం గురూణి చ, సువత్సరం పఠహరే దుపరూఢ ప్రణో నరః. 27.

పసపు జిల్లేడుపాలు సైంధవలము చిత్రమూలము గుగ్గులము గన్నేరు కోష్ఠ పీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దినచో భగందరములు నశించును. వ్యాయామము మైథునము యుద్ధము పృష్ఠయానము మున్నగునవి ఒక సం॥ వఱకును వదలిపెట్టి పలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగందరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౬. ఉపదంశాధికారము.

—●— ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తింత్రము. —●—

శ్లో. స్విగ్ధస్విన్నశరీరస్య ధ్వజమధ్యే శిరావ్యధః, జలౌకఃపాతెనం
వాస్య దూర్ధ్వాధఃశోధనం తథా. 1. పాకో రక్ష్యః ప్రయత్నేన శిశ్నుక్ష
యకరో హి సః, పటోలనింబ త్రిఫలాగుడూచీ క్యాభం పి బే ద్వా
ఖదిరాశ నాభ్యాం, సగుగులుం వా త్రిఫలాయుతం వా, సర్వోపదంశా
పహరః ప్రయోగః. 2.

స్విన్నమును స్విగ్ధమునగు శరీరములయొక్క. లి గమధ్వమునందలి నరములను
ఛేదించిగాని నలగలను పట్టించిగాని వచనములను విరచనములను చేయుంప వల
యును. ప్రయత్నముగా పాకమును కాపాడవలయును. లేనిచో శిశ్నుమును తినివేయు
ను. పటోలము నింబము త్రిఫలములు తిప్పేగ వీటిక పాయమునుగాని కాచు గుగ్గ
లము త్రిఫలములు వీటిక పాయమునైనను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉపదంశలను
పొంగొట్టును.

—●— ఉపదంశయందు సామాన్యోపాయములు. —●—

శ్లో. ప్రపాండనీకం మధుకం రాస్నా కుష్ఠం పునర్నవా, సరలా
గురుభద్రాహ్వైర్వాతి కే లేపనేచనే. 3. గౌరీకాంజన మంజిస్తా మధుకోశీ
రపద్మకైః, సచందనోత్పలైః స్నిగ్ధైః సైత్తికం సంప్రలేపయేత్. 4. నిం
బాస్తునా శ్వత్థికదంబశాల జగబూవటోదుంబుర వేతసేషు, ప్రక్షాళ
నాలేపఘృతాని కుర్వా చూర్ణాని పితౄప్రభవోపదంశే. 5. త్రిఫలా
యాః కిషాయేణ భృంగరాజరసేన వా, వ్రణప్రక్షాలనం కుర్వాదుప
దంశప్రశాంతయే. 6. దహే త్కృటాహే త్రిఫలం సమాంశాం మధు
సంయుతాం, ఉపదంశే ప్రలేపోయం సర్వో రోపయతి వ్రణం. 7. రసాం
జనం శరీషేణ పథ్యయా వా సమస్వితం, సక్షౌద్రం వా ప్రలేపేన స
గ్వలింగగదాపహం. 8. బబ్బూలదలచూర్ణేన దాశిమత్వగ్భవేన వా,
గుండనం వ్రణిచూర్ణేన ఉపదంశహరం పరం. 9. లేపః పూర్వఃఫలే నా

శ్వమారమూలేన వా తథా, నేవే నిత్వం యవాన్నం చ పానీయం
కాప మేవ చ. 10. జయాజాత్యశ్వమారార్క సంపాకానాం దత్తైః
వృథక్, కృతం ప్రక్షాలనే క్వాథం మేథ్రపాకే ప్రయోజయేత్. 11.

కమలములు యష్టిమధుకము రాస్తా కోష్ఠ గలిజేరు సరలము అగరు
భద్రము నైలు వీటిలేపమును నేకమును వాతోపదంశములందు హితకరములు. నింబము
మద్దిచెక్క రాగిచెక్క కదంబము సాలము నేరేడు నుట్టిజావ్వి వేగము వీటియా
ర్జముతో పిత్తరక్తమునందు ప్రక్షాళన చేయవలయును. ఈమూలికలతో సిద్ధముచేసి
న ఘృతము హితకరము. త్రిఫలములను కషాయమును చేసి గాని గుంటగలగరాకు
రసముతో గాని గాయములను తోమిన నుపదంశములు శాంతించును. ఉసిరిక కర
క్కాయలు తాడి వీటిని సమభాగములుగా కటాహమునందు వైచి దగ్ధము చేసి
తేనెలో కలిపి లేపన చేసిన తత్కాలము నందు రోగములు కలుగును. తున్న
చెక్క చూర్ణముతో కాని దానివత్తుచెక్క చూర్ణముతో గాని మనుజుని యెరుక
ల చూర్ణముతో గాని గుండన ముపదంశమును పోగొట్టును. పోక చెక్కలను గన్నే
రునుగాని నూరి లేపన చేయవలయును. యవలత్తమును బావిసీర్లు నిండు పథ్యములు.
అగణి బాజి గన్నేరు బిల్లెడు ఆప్లవేతము వీటిఆకులతో కషాయమును కాచి లిం
గమును పక్వముగా కడుగుట ద్వారా ప్రయోగింపవలయును.

❖ భూనింబాద్య ఘృతము. ❖

శ్లో. భూనింబనింబత్రిఫలాపటోల కరంజజాతీఖదిరాశనానాం,
సత్తోయకలైర్ఘృత మాశు పక్వం సర్వోపదంశాపహరం ప్రదిప్తం.

నేలవేము నింబము త్రిఫలములు చేదుపొత్ల నెమలియడుగు బాజి కాచు
రాన్న వీటికషాయ కల్కములలో సిద్ధము చేసిన ఘృతము సమస్తవిధము లగు
నుపదంశములను పోగొట్టును.

❖ కరంజాదిఘృతము. ❖

శ్లో. కరంజనింబార్జునశాలజంబూ వటాదిభిః కల్కకషాయసి
ద్ధం, సర్పి ర్నిహన్త్యా దుపదంశదోషం సదాహపాకం సుతిరాగయు
క్తం. 18.

నెమలియడ్గు వేప అర్జునము మద్దినేరేడు వీటికల్కకషాయములలో సిద్ధము
చేసిన నేయి దాహపాకసహితమును స్రావసహితము నగు ఉపదంశములైనను పో
గొట్టును.

—ॐ అగారధూమతైలము. ॐ—

శ్లో. అగారధూమరజనీ సురాకిట్టం చ తైత్రిభిః, భాగోత్తరైః
పచే తైలం కంఠాశోధరుజాసహం. 14. శోధనం రోషణం చైవ సవ
ర్ణకరణం తథా, అర్చనాం చిన్నదగ్ధానాం క్రియాకార్యోపదంశ
వత్. 15.

ఇంటిబూజు పసపు మద్యము వీటిని భాగోత్తరములుగా తైలముతో పక్వముచే
సి యుపయోగించినను యుపదంశాదులు నివర్తించును.

ఇది చక్రదత్తయందు ఉపద. శాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

౪౭. శూకదోషాధికారము. .

—ॐ శూక దోషములకు సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. హితంచ సర్పిషః పానం పథ్యం చాపి విరేచనం, హితశ్శోణి
తమోక్ష శ్చ య చ్చాపి లఘుభోజనం. 1. సర్వపీల్లిఖితాం సూత్యైః
కషాయై రవచూర్ణయేత్, తైరేవాభ్యంజనం తైలం సాధయేద్వీణరో
షణం. 2. క్రియేయ మధిమంధేపి రక్తం స్రావ్యం తథోభయోః, అష్టిలా
యాం వృతే రక్తే శ్లేష్మగ్రంథివ దాచరేత్. 3. కుంభికాయాం హరే
ద్రక్తం పక్వాయాం శోధితే వ్రజే, తిందుకాత్రిఫలాలోధైర్లేప సైలం
చ రోషణం. 4. అలజ్యాం హృతరక్తాయా మయ మేవ క్రియాక్రమః,
స్వేదయేద్గోధితం స్నిగ్ధం నాడీస్వేదేన బుద్ధిమాన. 5. సుఖోష్ణై రుప
నాహై శ్చ సన్నిధై రుపనాహయేత్, ఉత్తమాఖ్యాం తు పిడకాం సంఘి
ద్య బడిశోద్ధృతాం. 6. కల్లైః శుష్పైః కషాయాణాం క్షౌద్రయై
రుపాచరేత్, క్రమః పిత్త విసర్పిక్తః పుష్కరీమూఢయో ర్హితః. 7.
త్యక్వాకే స్పర్శహన్యాం చ సేచయేత్సృదితం పునః, బలాతైలేన కో
ష్ఠేన మధురై శ్శోపనాహయేత్. 8. రసక్రియా విధాతవ్యా లిఖ
ితే శతహానకే, పుథక్పల్ల్యాదిసిద్ధం చ తైలం దేయ మనస్తరం. 9. పిత్త

విద్రధివచ్చాపి క్రియాశోణితజేర్బుదే, కషాయకల్మసద్వీంపి తైలం
చూర్ణం రసక్రియాం. 10. శోధనే రోషణే చైవ విక్ష్య విత్యావతార
యేత్, అర్బుదం మాంసపాకం చ విద్రధిం తిలకాలకం. 11. స్రత్యా
భ్యాయ ప్రకుర్వీత భిష క్తేషాం ప్రతిక్రియాం. 12.

నేయి త్రాగుటయును విరేచనము జేయించుటయును నెత్తుటని వెడలించుట
యును లఘ్వాహారమును ఇందు విక్కిలి హితకరములు. ఆవాలు కషాయములతోచేర్చి
సిద్ధము చేసిన తైలమును రుద్దిన గాయములం దంకురములు కలుగును. ఈచికిత్సనే అధి
మంథమునకును చేయవలయును. ఈచెడిట్లో రక్తస్రావము అష్టిలాయందు రక్తస్రా
వము అయినపిమ్మట గ్రంథులకువలె చికిత్సను చేయవలయును. కుంభికయందు రక్త
మును వెడలింపవలయును. పక్షమైన కుంభికయందు గాయమును శోధించి త్రిఫల
ములు లోగ్ర వీటిలేపమును తైలమును రుద్దిన గాయములు అంకురించును. అలజీక రక్త
మును వెడలించిన పిమ్మట ఈచికిత్సనే చేయవలయును. గ్రధితమును స్నిగ్ధమును చేసి
బుద్ధిమంతుడు నాడీస్వేదముతో స్వేదనం జేయింపవలయును. సుఖభుగ్ధముగా
వెచ్చని స్నిగ్ధముగు వాటితో నుపనాహము చేయింపవలయును. పెద్దపిడికలను చక్క
గా ఛేదనచేసి బడికముతో ఉద్ధరించి కషాయము కల్మసు చూర్ణమునందు తేనెను
కలిపి నేవ్వింపవలయును. శిత్తవిస్ఫోయందు చెప్పినక్రమమే పుష్కరియందును హితక
రము. త్వక్వాకము స్పృశ హాని మృదితము వీట్లకు మాటిమాటికిని నేచన చేయవల
యును. కొంచెము వెచ్చజేసిన నుత్తువపులగపు తైలమును మధురపదార్థములతో నుప
నాహము చేయవలయును. శతపోషకమునందు రసక్రియను చేయుట మంచిది. కష
ాయము కల్మసు నేయి తైలము చూర్ణము రసక్రియ వీటిని చక్కగా పరీక్షించి శోధ
నమునందు నుపయోగింపవలయును. అర్బుదము మాంసపాకము విద్రధి తిలకాలకము
వీటిని వదిలిపెట్టి తక్కినవానికి వైద్యుడు చికిత్సచేయఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూక రోషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౮. భగ్నాధికారము.

—● భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు. ●—

శ్లో. ఆచారభగ్నం విదిత్వా తు సేచయే చ్చుతలాంబునా, పంకే
నారేపకం కార్యం బరధనం చ కుశాన్వితం. 1. సుశ్రుతోక్తంచ భగ్నే

షు వీక్ష్య బంధాది మాచరేత్, అవనామిత మున్నహ్యే దున్నతం
చావనామయేత్. 2. ఆచ్ఛేదతి క్షిప్త మథోగతం చోపరివర్తయేత్,
ఆలోపనార్థం మంజుసా మధుకంచాప్లుపేషితం. 3. శతధౌతస్ఫుతోన్మిత్రం
శాలిపిష్టం చ లేపనం, సప్తరాత్రా త్సప్తరాత్రా త్సేమ్యే వ్యవృతుషు
మోక్షణం. 4. కర్తవ్యం న్యా త్త్రిరాత్రా చ్చ తథాగ్నేయేషు జానతా,
కాలే చ సామసీతోష్ణ పంచరాత్రా ద్విమోచయేత్. 5. న్యగ్రోధాది
కషాయం చ సశీతం పరిషేచనే, పంచమూలీషవక్ష్వం తు క్షీరం దద్యా
త్సవేదనే. 6. సుఖోష్ణ మవతార్యం వా చక్రతైలం విజానతా, మాం
సం మాంసరస స్సర్పిః క్షీరం యూషః సతీనజః. 7. బ్రూహణం చా
న్నపానం చ దేయం భగ్నం విజానతా, గృప్తిక్షీరం ససర్పిష్కం మ
ధురౌషధసాధితం. 8. శీతలం ద్రాక్షయా యుక్తం ప్రాత ర్భగ్నః పిబే
న్నరః, సఘృతేనాస్థిసంహరం లాక్షాగోధూమ మర్జునం. 9. సంధి
యుక్తే స్థిభగ్నే చ పిబేత్ క్షీరేణ మానవః, రసాన మధులాక్షాజ్య
సితాశిలకం సమశ్నితాం. 10. భిన్నభిన్నమృతాన్ధీనాం సందాన మచి
రా ద్భవేత్, వీతవ రాశుకాచూర్ణం ద్విగుంజం వా త్రిగుంజకం, అప
క్వక్షీరపీషం న్యా దస్థిభగ్న ప్రరోహణం.

తొలుతవిటిగింజలమును గుర్తించి చల్లనినీటితో నేచనచేయవలయును. బురద
తోలేపన చేయుటయును కుశలతో కట్టుటయును హితకరములు. భగ్నములందు నుశు
తుడు చెప్పినదాని చక్కగా చూచి చేయవలయును. పంగినదానిని ఎత్తి కట్టవలయును.
ఎత్తి కొనియున్నదానిని వంచి కట్టవలయును. లేపనకొఱకు మంజుషము మధుకమును
పుల్లనిరసముతో నూరి మూడువందల మారులు వడియకట్టి సెతిలోకి లిపి బియ్యమును
నూరి పట్టింపవలయును. పంచమూలములలో పక్వముచేసిన పాలును బాధకల భగ్నలో
గమనందు ఈయవలయును. లేనిచో నిపుణుడైనవైద్యుడు వెచ్చగా చక్రతైలము నుప
యోగింపవలయును. మాంసరసము నేయి పాలు చిరిసెనగలయూషము పుష్టిని కలిగి
చు అన్నమును భగ్నలోగమనం దుత్తములు.

— లాక్షాగుర్తము. —

శ్లో. క్షీరం సలాక్షా మధుకం ససర్పి స్వాస్థ్య జ్ఞేవనీయం చ సుఖా
వహం చ, భగ్నః పీబే త్వక్వయ వార్జునస్య గోధూమచూర్ణం సఘృ

తేన వాధ. 12. లాక్షాస్థి సంహృత్కకుభాశ్వగంధా, శూర్పకృతానా
గబలాపురశ్చ, సంభగ్నయుక్తాస్థిరుజం నిహన్యా, దంగాని కుర్యాత్కు.
లిశోపమాని. 13. అత్రాన్యతోపి దృష్టత్వా త్తుల్య శూర్పేన గుగ్గులుః.

పాలు లక్క మధుకము నేయి జీవనీయగణపుటోపధములను త్రాగవలయును.
అర్జునపుచెక్కను పాలతోనైనను నేతని పాలతోనైనను గోధుమలచూర్ణమును నే
వించిన భగ్నములంద హితకరమగును. లక్క అర్జునపుచెక్క పెన్నేరు పెద్దముత్తవ
పులగము గుగ్గిలము వీటిని మార్గముచేసి తినిన ఎముకలు విఱుగుటతోటికూడిన సమస్త
బాధలును నశించును.

—ॐ ఆబాగుగ్గులు. ॐ—

శ్లో. ఆభాఫలత్రికై ర్వోషై స్సర్వై రేభి స్సమీకృతైః

తుల్యో గుగ్గులు రాయోజ్యో భగ్నసంధుప్రసాధకః. 14.

పెద్దపిల్లవీచగ త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటినిసమానభాగము
చేసి వీటినిన్నిటియంత గుగ్గిలమును చూర్ణముచేసి నేవించిన భగ్నసంధు లదుకుకొనును.

—ॐ గంధతైలము. ॐ—

శ్లో. సప్రణస్య శు భగ్నస్య ప్రణం సర్పి ర్మధూత్తమైః, ప్రతి
సార్య కషాయై శ్చ శేషం భగ్నవ దాచరేత్. 15. భగ్నం వైతి య
థాపాకం ప్రయతేత తథా భిషక్, వాతవ్యాధివినిర్దిష్టా న్నేన్నహ సత్ర
ప్రయోజయేత్. 16. రాత్రౌ గాత్రౌ తిలా న్యుష్ణా న్వాసయే దస్థిరే
జలే, దివా దివైవ సంశోష్య క్షీరేణ పరిభావయేత్. 17. తృతీయం స
ప్తరాత్రం చ భావయే స్వధుకాంబునా, తతః క్షీరం పునః వీతా స్సు
శుష్కం శూర్పయే ద్భిషక్. 18. కాకోల్యాదిశ్వదంష్ట్రాం చ
మంజుషాం శారివాం తథా, కుష్ఠం సర్జరసం మాంసం సురదారు
సచందనం. 19. శతపుష్పాం చ సంచూర్ణ్య తిలచూర్ణేనయోజ
యేత్, వీడనార్థం చ కర్తవ్యం సర్వగంధై శ్శృతం పయః. 20. చతు
ర్గుణేన పయసా తత్తైలం విపచే త్పునః, ఏలా మంశుమతీం పత్రం
జీరకం తగరం తథా. 21. లోధ్రం ప్రపౌండరీకం చ తథా కాలాను
శారిబాం, శైలేయకం క్షీరశుక్లా మనన్త్రాం సమధూలికాం. 22. పిష్ట్యా

శృంగాటకం చైవ ప్రాగుక్తా న్యౌషధాని చ, ఏభిస్తద్విపచే తైలం
శాస్త్రవి స్మృదునాగ్నినా. 23. ఏత తైలం సదా పథ్యం భగ్నానాం సర్వ
కర్మసు, ఆక్షేపకే పక్షుభూతే చాంగశోషే తథాద్ధితే. 24. మన్యా
స్తంభే శిరోరోగే కర్ణశూలే హనుగ్రహే, బాధిర్యే తిమిరే చైవ యే
చ శ్రీషు క్షయం గతాః. 25. పథ్యం పానే తథాభ్యంగే నన్యే వస్తి
షు యోజయేత్, గ్రీవాస్కంధోరసాం వృద్ధిరనే నైవోపజాయతే.
26. ముఖం చ పద్మప్రతిమం స్వస్వగంధిసమీరణం, గంధతైల మిదం
నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్. 27. రాజార్హ మేత త్కర్తవ్యం రాజ్ఞా
మేవ విచక్షణైః, తిలచూర్ణచతుర్థాంశం మిళితం చూర్ణమిష్యతే. 28.
లవణం కటుకం క్షౌర మమ్లం మైథున మాతపం, వ్యాయామం చ న
సేవేత భగ్నో రూక్షాన్న మేవచ, 29.

గాయములైన భిక్షువు గాయములగు తేనె త్రిఫలములు వీటికషాయముతో ప్ర
తిసారణము చేసి తక్కినదానిని భగ్నమునకువలెనే చికిత్స జేయవలయును. రాత్రులు
నల్లనవ్వులు పారెను నీటిలో వాసితిమచేసి ప్రతిసనమును ముఖముగా పాలతో భావ
న చేయవలయును. మూడవన ప్రరాత్రులు మధుకకిషాయముతో భావన చేసి పాలను
పీల్చిన తిలలను మార్చును చేయవలయును. కాళోల్కానిగణము పల్లెరు మంజిష్ఠ మను
బాల కోష్ఠ జటామాంసి సగరసము దేవదారువు నందనము సోంపు వీటిచూర్ణమును తిల
చూర్ణముతో చేర్చి పీడనార్థము గంధద్రవ్యముతో పక్వము చేసి పాలను కాచవల
యును. పిమ్మట దానికి నాలుగురెట్లు తిలతైలమును వజ్రల పక్విము చేయవలయును.
ఏలకులు అంశుమతి బాపత్రి జీలకర్ర తగగము లోధ్రము ఉత్తరేణు లోవాసము
క్షీరకాళోలి మధుకములును శృంగాటకమును పూర్వపు దౌషధులును వీటితో తైల
మును సన్ననినెగతో పక్వముచేసి యుపయోగించినచో హితకరము. దీనిని ఆక్షేప
కము పక్షుభూతము అంగశోషము మున్నగు వానియందు వాడవలయును. ఇయ్యది
గంధతైలము. సమస్త వాతవికారములను పోగొట్టును. రాజయోగ్యమగు తైలము. తిల
లచూర్ణము నాలుగవపాలు కలిపిన చూర్ణముగా నుండవలయును. ఉప్పు కటు
క్షౌరము పులుసు శ్రీభోగము రూక్ష భోజనమును భగ్నగోగి వదలివేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగ్నాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౯. కుష్ఠాధికారము.

—●—
 —●— కుష్ఠకు పంచక సాయములు.

శ్లో. వాతోత్తరేషు సర్పి ర్వమనం శ్లేష్మోత్తరేషు కుష్ఠేషు,
 పిత్తోత్తరేషు మోక్షో రక్తస్య విరేచనం చాగ్ర్యం. 1. ప్రోచ్ఛన మలే
 కుష్ఠే మహతి చ శస్త్రం శిరావ్యధనమ్, బహుదోషః సంశోధ్యః కుష్ఠీ
 బహుశోఽనురక్షతా ప్రాణాన్, వచావాసాపటోలానాం నిబస్య ఫలి
 నీత్వచః, కషాయో మధునా పీతో వానికృ స్తదనాన్వితః. 3.

వాతాధిక్యముగలదానికి నేయియును కపాధిక్యతగల కుష్ఠమును వచనమును
 పితృధిక్యతగల కుష్ఠమును రక్తవిప్రావమును విరేచనములును శ్లేష్మమును. అస్వస్థువునకు
 ప్రోచ్ఛనమును ఎక్కువదానియందు గాఢీవేధనమును శ్రేష్ఠములు. బహుదోషములుగల
 కుష్ఠుగారి సంశోధము చేయఁదగినవాడు. వగ అడ్డసరము పటోలము ని బము కలు
 క్కానుగ పీటిబెడును కషాయము చేసి తేనె యుష్మైత్తరసములను చేర్చి త్రాగినచో
 వాంతులను గణించును.

—●— విరేచనాదులు. —●—

శ్లో. విరేచనం తు కర్తవ్యం త్రివృద్ధస్తీఫలత్రికైః, యే లేపాః
 కుష్ఠానాం, ప్రయుజ్యంతే నిర్గతాస్త్రదోషాణాం, సంశోధితాశయానాం
 సుదృఢస్థిర్భవతి తేషాం. 4. మనశ్శిలాలే మరిచాని తైల, మార్కం
 పయః కుష్ఠపారః ప్రదేహః, కరంజబీజై డగజః సకుఘ్నో, గోమూత్రపిప్లశ్చ
 వరః ప్రదేహః. 5. పత్రాణి పిష్ట్యా చతురంగులస్య, తక్రేణ వణ్ణా న్యధ
 కాకమాచ్యాః, తైలం క్తగాత్రస్య సరస్య కుష్ఠా న్యద్వర్తయేదశ్వహన
 చ్ఛదైశ్చ. 6. ఆరగ్వధః సైడగజః కరంజో వాసాగుడూచీ మదనంహ
 రిద్రే, శ్వాహ్వః సురాహ్వః ఖదిటో ధవ శ్చ నింబో విడంగం కరవీర
 క శ్చ. 7. గ్రంథి శ్చ భాజ్జాలశునశ్శిరీషః సలోమశో గుగ్గులు కృష్ణ
 గంధే, పణిజ్ఞకో వత్సకసప్తపత్నీ పీలూని కుష్ఠం సుమృసః ప్రవాలః. 8.
 వచాహరేణుత్రివృతాని కుంభీ భల్లాతకంగై రికమంజనం చ, మనశ్శి

లా లే గృహధూమవలూ కాసీసలోద్ధాపునము స్తనజ్ఞాః. 9. ఇత్యర్థయా
పై ర్విహితా ష డేతే గోపిత్తపీతాః పునరేవ పిప్సాః, సిద్ధాః పరం స
ర్వపత్రైలయక్తా శ్చూర్ణప్రదేహా భిషజా ప్రయోజ్యాః. 10. కుశాని
కృచ్చాచ్ఛిణి నవం కిలాసం సురేంద్రలుప్తం కీటిభం సదస్తుం, భగంద
రార్కాం స్యవచీం సపామాం హన్యః ప్రముక్తా అచిరా న్మ
రాణాం. 11.

తెల్లతెగడ దంతి త్రిఫలములు వీటితో విరేచనమున కిష్టించవలయును. నిగ్గ
తా స్రవోఘలకు సంశోధితమగు ఆమాశమును గలవానికి కుష్టుగులకు ఇట్టి లేపమును
ప్రయోగించిన ప్రియముగా సిద్ధి అగును. మనశ్శిల హాసలము మిరియములు తెలము
జిలేడుపాలు వీటిలేపము విఘ్నములను హరించును. నెమలిఅడుగువిఘ్నము బాపంచాలవిఘ్నము
కొఱ్ఱ వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసిన నుష్ణములకు మంచిది. అన్లువేతపు
అకులను మజ్జికతో కాకమాచి మఱోహాపుఅకులు నూరి గన్నేరురసముతో తెల
మును తడిసి ఉద్వర్తనము (నలుగు) పెట్టింపవలయును. రేలచెక్క నెనులియడుగు అడ్డ
సరము తిప్పవీగ ఉమ్మెత్తకాయ పసపు మ్రానిపసపు మారేడు భుజపత్రిము ఉల్లి
గడ్డ దిరిసెం నీలి గుడ్డులు నంగ కాను శ్వేతి మరువము కొఱ్ఱు సప్తల వీలు కుష్మము
జాజిటిగుడ్లు పస చేణుకనీజములు తెల్లతెగడ దంతి హస్తాశయ ఇంటిబూజు వల
కులు కాసీసము లొద్దుగ అర్జునము తుంగము స్థలు వీ ని అగ్గ అగ్గ శ్లోకములలో
చెప్పినరీతి ఆరు మార్కములు చేసి గోపిత్తముతో ముద్ద జేసికొని అవనూతతో చేర్చి
లేపన చేయవలయును. కష్టసాధ్యములగు కుష్టులు మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

— మనశ్శిలాదీతిరి ప్రదేహము. —

శ్లో. మనశ్శిలా త్వక్కుటజా త్వక్కుస్తా త్వలోమశః సైడగజః క
రంజః, గ్రంధిశ్చ భార్జః కరవీరమూలం చూర్ణాని సాధ్యాని తుశో
దకేన. 12. పలాశనిగ్ధాహరసేనహపి క్షిరోద్ధృతా న్యాధక సంమితేన,
దర్విప్రలేపం ప్రవదన్తి లేప మేతిత్పరం కుష్టవివాశనాయ. 13. కుష్టం
హరిద్రే సరసం పటాలం నింబశ్విగంధే సురదారు శిగ్రు, ససర్వపం
తుంబురుధాన్యవన్య చండా శ్చ దూర్వా శ్చ సమాని కుర్యాత్. 14.
తైస్రక్రయైకైః ప్రథమం శరీరం తెలాక్త ముద్వర్తయితుం యతేత,
తథాన్య కంఢూః పిడకాః సకోఠాః కుష్మాని శోధాశ్చ శ్రమం ప్రయాన్తి. 15.

కొడిసెపాలవిత్తులు కొప్పు సైంధవలవణము గంజి వాయువిడంగములు వీటిలేపనము క్రిమిరోగములను దద్రుమండలకుష్టువులను పోగొట్టును. జెముడుకాడరసములో సర్వ పకల్కమునుంచి బొగ్గునిష్ఠులతో ప్వసు చేసి లేపన చేసినచో విచ్చుకలు నశించును. జెముడుకాడరసములో బూజు సైంధవలవణములనుంచి పిగ బడుటపోకుండ భస్మము చేసి తైలముతో లేపన చేసిన విచ్చుకలు నశించును. తగిరినెవిత్తులు తీలలు ఆ వాలు కొప్పు పిప్పళ్లు అంటుప్పు సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని దుర్వాసన కలుగచేసి లేపనచేసిన విచ్చుకాదలు నశించును. ఉమ్మెత్తగింజలు ఖాగోదకములతోను ఆవనూనెతోను కాచి యుపయోగించినచో విపాదికలు నశించును.

❧ ధాత్ర్యదిశములు. ❧

శ్లో. ధాత్ర్యక్షపథ్యాక్రిమిశత్రువహ్ని భల్లాతకావల్లుజతాహ
భృంగైః, భాగాభివృద్ధై స్తీలతైలమిశ్రైః సగ్వాణి కుష్మాణి నిహన్తి లే
పః. 16. విడంగసైంధవశివా శశిరేఖాసర్వ పకరంజరజనిభిః, గోజలపిష్టో
లేపః కుప్తహరో దివసనాథసమః. 17. విడంగై డగజాకుప్త నిశాసింధూత్థస
ర్వపైః, ధాన్యామ్లపిష్టై ర్లేపోయం దద్రూకుష్టరుజాపహ. 18. దూర్వా
భయాసైంధవచక్రమర్ద కుతేరకాః కాంజితక్రపిష్టాః, త్రిభిః ప్రలేపై
రతిబద్ధమూలం దద్రుం చ కుష్టం చ నివారయన్తి. 19. తుల్యో రస
స్సాలతరో స్తుషేణ సచక్రమర్దే వ్యభయావిమిశ్రః, పానీయభక్తేన త
దాంబుపిష్టో లేపః కృతో దద్రుగజేంద్రసింహః. 20.

తాడి యసిరిక కరిక్కాయలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము నల్లజీడి
విత్తములు బావంచాలు లోహము గంటుభారంగి—వీటిని ఉత్తరోత్తరముగా వృద్ధి
భాగములతో గ్రహించి అనగా క్రమముగా నొకదానికంటె నొకటి హెచ్చుగాచేసి
తీలతైలమును కలిపిలేపనచేయించినచో సమస్తములగు కుష్టులును నశించును. వాయువిడం
గములు సైంధవలవణము కరిక్కాయ బావంచాలు చెంగళ్ళకొప్పుపసపు—వీటినిగో
మూత్రముతోనూరి లేపనచేసినచో సూర్యునితోసమానముగా సమస్తకుష్టుములను ఉ
ష్ణాలింపజేయును. వాయువిడంగములు తింటెపుచెక్కకొప్పు పసపు సైంధవలవణము ఆ
వాలు పీనినిధాన్యామ్లముతోనూరిలేపనజేసినను కుష్టుగోగములుహరించును. దూర్వలు
(గరికలు) కరిక్కాయ సైంధవలవణము తింటెపుగింజలు వసతులని—వీటిని గంజిగో

గాని మజ్జగతో గాని నూరి లేపన చేసినచో దద్రురోగములను కుష్ఠరోగములను కూడ నశింపజేయును. మద్దిచక్కెరసముతో తింటెపుగింజలు కరక్కాయవీటిని నీటితో నూరి లేపన చేసినచో దద్రురోగముల నెడి ఏనుగులకియ్యది సింహస్రాయము కాగలదు.

— ప్రపున్నాడాది ఉద్వర్తనము. —

శ్లో. ప్రపున్నాడస్య బీజాని ధాత్రి సర్జరసస్సుహీ, సౌవీరపిష్టం దద్రుణా మేత దుద్వర్తనం పరం. 21. చక్రమర్దక బీజాని కరంజం చ సమాంశకం, స్తోకం సుదర్శనామూలం దద్రుకుష్ఠవిनाశనమ్. 22. లేపనా ద్భక్షణాచైవ తృణకం దన్తనాశనం, యూధీపున్నాగమూలం చ లేపా త్కంజిక పేషితం. 23. కాసమర్దకమూలం చ సౌవీరేణ చ పేషితమ్, దద్రాకిటిభకుష్ఠాని జయే దేతత్ప్రలేపనాత్. 24. శిఖరీర సేనసుపిష్టం మూలక బీజం ప్ర లేపత సిద్ధ, తూరేణ వా కదల్యార జనీమిశ్రేణ నాశయతి. 25. గంధపాషాణచూర్ణేన యవత్తూరేణ పేషితమ్, సిద్ధనాశం వ్రజ త్యాశు కటుతైలయుతేన వా. 26. కాసమర్దక బీజాని మూలకానాం తథైవ చ, గంధపాషాణమిశ్రాణి సిద్ధానాం పరమాషధమ్. 27. ధాత్రిరస స్సర్జరస స్సపాక్యః సౌవీరపిష్టశ్చ తథాయు తశ్చభవన్తి సిద్ధాని యథా న భూయన్తథైవ ముద్వర్తనకం కరోతి. 28.

తింటెపుగింజలను ఉసిరిక రసము జెనుడుపాల- అను వీనిని గంజితో నూరి పట్టించిన దద్రువులను హితము. మఱియు తింటెపుగింజలను కానుగ వీటిని సమాన భాగములను తేచ్చి కొంచెము సుదర్శనమూలమును చేర్చి నూరి లేపన చేసిన దద్రువులు నశించును. తృణకమును (సుగంధితృణమును) నూరి లేపన చేసినను లేక భక్షించినను దద్రువులు నశించును. సంధ్యవర్తపుపూవులు పున్నాగమూలము వీటి గంజితో నూరి పూసినను, కాసమర్దకమూలమును సౌవీరలవణముతో నూరి పూసినను, ముల్లంగిగింజలను ఉత్తరేణురసముతో నూరి పూసినను, యవత్తూరము అరటి ససపు వీటిని నూరి పూసినను, గంధపాషాణచూర్ణముతో యవత్తూరమును నూరి పూసినను లేక కటుతైలముతో లేపన చేసినను సిద్ధులన్నియును నశించును. చేదుపొట్లగింజలను ముల్లంగివీర్తులను గంధపాషాణముతో నూరి పూసినను సిద్ధులు కుదురగలవు. మఱియును ఉసిరిక రసము మద్దిరసము అంటుప్పు వీనిని గంజితో నూరి ముద్దచేసి నలుగు పెట్టినను సిద్ధులు నశించును.

—ॐ కుష్ఠాదిలేపములు. ॐ—

శ్లో. కుష్ఠం మూలకబీజం ప్రియజ్వల సర్వపాస్తకారజసీ, ఏత
త్కేసరకుష్ఠం నిహన్తి బహువాద్వికం సిద్ధమ్. 29. నీలకురంతుకవత్తం
స్వరసేనాలిప్య గాత్ర మతిబహుశః, లింపే న్మూలక బీజైస్తక్తే జైత
ద్ధి సిద్ధనాశాయ. 30. చక్రాహ్వయం స్నుహీక్షీరభావితం మూత్రసం
యుతం, రవితిప్త్రం హి కించిత్తు లేపనా త్కిటిభాపహమ్. 31. ఆరగ్వ
ధస్య పత్రాణి ఆరనాశేన పేషయేత్, దద్రుకిటిభకుష్ఠాని హన్తి సిద్ధాన
మేవ చ. 32. బీజానివా మూలక సర్వ పాణం లాక్షారజన్యో ప్రపునా
డబీజం. 33. శ్రీవేష్టకవ్యోషవిడంగకుష్ఠం పిష్ట్యా చ మూత్రేణ తు లే
పనం న్యాత్, దద్రూణి సిద్ధం కిటిభాని పామాం కాపాలకుష్ఠం విష
మం చ హన్యాత్. 34.

కోష్ఠ ముల్లంగివిత్తులు శ్రేణిము ఆవాలు పసపు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో
అనేకములగు విండ్రునుండి వచ్చుచున్న సిద్ధరోగమైనను నశించును. నల్లరోగింటరిసము
తో ముల్లంగివిత్తులను నూరి మజ్జగకలిపి పూసినచో సిద్ధలు నశించును. దింటెనును జెము
డుపాలలో భావనచేసి గోమూత్రములో నెండలో నెండించి నూరి పూసినను, రేలపూ
వులను గంజితోనూరి పూసినను దద్రుకిటిభకుష్ఠములు నశించును. సిద్ధలును నివర్తించు
ను. ముల్లంగిగింజలను ఆవాలు లక్కపసపు తింటెనగింజలు వీటినిన్నీ శ్రీవేష్టకము వాయు
విడంగములు చెంగలవ్యకోష్ఠలను గోమూత్రముతో నూరి పూసినచో దద్రురోగములు
సిద్ధలు కిటిభరోగములు పామ కాపాలకుష్ఠము ఇయ్యపి నశించును.

—ॐ ఏడగజాదిలేపములు. ॐ—

శ్లో. ఏడగజకుష్ఠసంధవ సౌవీరసర్వజైః క్రిమిఘ్నేశ్చ, క్రిమిసి
ద్ధదద్రుమండల కుశానాం నాశనో లేపః. 35. స్నుక్కాండే సర్వపా
త్కిల్కః కుకూలానిలపాచితః, లేపాద్విచర్చికాం హన్తి రాగవేగ
ఇవ త్రపామ్. 36. స్నుక్కాండే సుషిరే దగ్ధ్యా గృహధూమం సస్సైంధ
వమ్, అస్తద్ధూమం తైలయుక్తం లేపాద్ధన్తి విచర్చికామ్. 37. ఏడగ
జాతిలసర్వప కుష్ఠమాగధికా లవణత్రయమస్తు, పూతికృతం దివసత్ర
య మేతద్ధన్తి విచర్చికా దద్రుసకుష్ఠం. 38. ఉన్నత్తకస్య బీజేన మాణకక్షౌ
రవారిణా, కటుత్తైలం విపక్తవ్యం శీఘ్రం హన్యా ద్విపాదికామ్. 39.
నారికేలోదకే న్యస్తా స్తండులః పూతితాం గతాః, లేపాద్విపాదికాం

ఘ్నన్తి చిరకాలానుబంధినీం. 40. సర్వరసః సింఘసంభవ గుడమధుమ హి మాక్షుగైరికం సఘృతం, సిక్థక మేతత్పక్వం పాదస్పటనాపహం సి ధ్ధం. అవల్లుజం కాసమర్థం చక్రమర్థం నిశాముతమ్. 41. మాణిమంథే న తుల్యాంశం మస్తు కాంజికపేషితం, కచ్ఛాం కంఠాం జయ త్యు గ్రాం సిద్ధ ఏష ప్రయోగరాత్. 42. కోమలం సింహస్యదలం సనిశం సురభిజలేన సంపిప్టమ్, దివసత్రయేణ నియతం క్షపయతి కచ్ఛాం వి లేపనతః. 43.

తింఘనగింజను కోఠ్ఠ పైంధవలవణము సౌవీరాంజనము అవాలు వీనిని నూరి లేపన చేసిన క్రిమిసిద్ధ దధ్రు కుఘ్నపులునశి చును. జెముగు పాలకాడలను అవాలతోనూరి కోల దిపాటి నెగమీద కల్కము చేసి లేపన చేసినచో విచర్చికలు నశించును. ఇంటిబూజు తైలముతో నూరి పూసినను విచర్చికలు నశించును. తింఘనవిత్తులు నువ్వులు అవాలు కోఠ్ఠ లవణములు మూడును నూరి పూసినచో పూతిగంధము గలవిచర్చికలును దద్రువు లును కుఘ్నోగములును నశించును. ఉమ్మెత్తగింజలను నూనకంద వీటినిక్షాలోదకముల తోకలిసి కిటుతైలమును సిక్థముచేసి పూసినచో విచర్చికలు నశించును. ఎడవీటికా యలో బియ్యము నూనబెట్టి నూనెనతిర్వాతి నూరి పూసినను దద్రువులు కుఘ్నపు విచర్చికలును నశించును. సజ్జనము పైంధవలవణము బెల్లము లేనె మైసాక్షిగుగ్గలము వీటిని నేతితోనూరి పూసినను సిక్థకములు హరించును. బావంచాలను పసపు తింఘనగింజలను నూరిపూసినను కచ్ఛాంకండాదులు నశించును. అడ్డనరముయొక్క లేతఅకురసముతో పసపును నూరి పూసినప్పటికిని మూడు బలలో కచ్ఛపులు నశించిపోగలవు. ఇయ్యది సిద్ధక్రియ యనియు నెఱుంగి గా వలయును.

— గోమూత్ర పానాదులు. —

శ్లో. హస్తద్రాకిల్కసంయుక్తం గోమూత్రస్య వలద్యయం, పిబే న్నరః కామచారి కచ్ఛాపామావిసాశేసం. 44. శోథపాండ్వామయహారీ గుల్మమేషే కఫావహా, కచ్ఛాపామాహారీ చైవ పథ్యా గోమూత్ర సాధితా. 45. పిబతి సకటుతైలం గండపాపాణచూర్ణం, రవికిరణమతప్తం పామలో యః పలార్థం, త్రిదినతదనసిక్తః క్షీరభాజీచ శీఘ్రం, భవతి కనకదీప్త్యా కామయుక్తో మనుష్యః 46.

రెండుపలముల గోమూత్రములో హస్తద్రాకిల్కమును చేర్చికొని కామచారి యగు వాడు త్రాగినే కచ్ఛపు పామ నశించును. గోమూత్రముగా సాధించిన కర

క్కాయలు శోభ పొందుకోగము గుల్మము ప్రమేహము మున్నగువానిని హోగొట్టును. గంధపాపాణచూర్ణమును ఆవనూనెలో కలిపి కొని నూర్యకిరణములతో పక్వముచేసి అరపలము చొ॥ పామవ్యాధి గలవాడు త్రాగవలయును. దానితోనే నేకమును చేయవలయును. పాలనే త్రాగుచుండవలయును. ఇట్లైనచో బంగరువంటి కాంతి గలవాడగును.

❀ హరిద్రాలేపము. ❀

శ్లో. నిశానుధారగ్వధ కాకమాచీ పత్రై స్సదార్వీప్రపునా
డబీజైః, లిక్త్రేణ పిప్లైః కటుతైలమిశ్రైః పామాది షూద్వర్తన మేత
ద్విష్టం. 47. సిందూరమరిచచూర్ణం మహిషీనవనీశసంయుతం బహుశః,
లేపా ద్వినిహంతి పామాం తైలం కరవీరసిద్ధం వా. 48. మాంసే
చందనసంపాక కర్ణజూరిష్టసర్వపమ్, శతీకుటబదార్వ్యబ్దం హంతి
కుష్ఠమయం గణః. 49. భల్లతకద్వీపసినుధార్కమూలం గుంజాఫలం
త్యూషణశంఖచూర్ణమ్, తుత్థం సకుష్ఠం లవణానిపంచ త్రూర
ద్వయం లాంగలికాం చ పక్త్వా. 50. స్నుహ్యర్కదుగ్ధేఘన మా
యసస్థం శిలాకియా తం విదధిత లేషమ్. 51. కుష్మే కిలానే తిల
కాలకే చ అశేషదుర్నామను చర్మకీలే, విషవరుణహరిద్రాచిత్రకా
గారధూమ, మనిలమరిచదూర్వాః క్షీరమర్కస్నుహీభ్యాం. 52. దహతి
పతిలమాత్రా త్కుష్ఠజాతీ రశేషాః, కులిశ మివ సరోషా చ్ఛక్రహస్తా
ద్విముక్తమ్.

వసపు జముడు తేల కామంచి వీటిఆకులను తగ్గిసెవిత్తులు వీటిని మజ్జితో నూరి తైలములో కలిపి పామాదిగోగములందు మర్దించుట మంచిది. సిందూరము మిరి యకులచూర్ణమును గోదెనేతిలో కలిపిగాని గన్నేరుతో సిద్ధముచేసిన తైలమును గాని లేపన చేసిన పామ నశించును. జీడివిత్తులు చిత్రమూలము జెముడుచెక్క జల్లేడుచెక్క చిరిసెనగ శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు శంఖచూర్ణము మైలుకుత్తము కోష్ఠ పంచలవణములు వీటిని గంగ శములోవైచి జెముడు జల్లేడు పాలతో పక్వము చేసి గడ్డగట్టిన పిట్టు లేపన చేయవలయును. కుష్ఠము కిలాసము మూలగోగము మున్నగునవి నశించును. ఇందు విషము వరుణపసపు చిత్రమూలము ఇంటిబూజు మిరియములు గరిక

అర్కః క్షీరస్సుహీక్షీరములును కలవవలయును. వీటిని పట్టించినమాత్రముననే సమస్త కుష్మములును నశించును.

—● నవకషాయము ౪. —●

శ్లో. శశాంక లేఖా నవిడంగసారా సస్పిలీకా సహతాశమూ
లా, సాయోమలా సామలకా సతైలా సవ్యాణి కృష్ణా న్యుపహన్తి లీ
ఘా. 53. తీవ్రేణ కుష్ఠేన పరీతదేహేనా యస్మిన్మరాజీం నియమేన
ఖాదేత్, సంవత్సరం కృష్ణతిలద్వితీయాం సహమరాజీం వపుషా తిశేత్.
54. ఘర్త సేవీ కనుష్ఠేన వారిణా వాగుజీం పిబేత్, క్షీరభోజి త్రిసప్తాహా
త్కుష్మరోగా ద్విముచ్యతే. 55. ఏక స్త్రీలస్య భాగా ద్వా సోమరా
జ్యా స్తథైవ చ, భక్ష్యమాణ మిదం సాతే ద్గుహ్యదప్రవిహశనమ్. 56.
అవల్లుజా ద్బీజకర్షం పీత్వా కోష్ఠేన వారిణా, భోజనం సర్పిశా కార్యం
సర్వకుష్మప్రణాశనమ్. 57. త్రిఫలాపటోలరజసి మంజిష్ఠా రోహిణీవహా
నింబైః, ఏష కి సాయోభ్యస్తో నిహన్తి కఫపిత్తజం కుష్మమ్. 58.

భావంచి వాయువిడంగములు పిష్పస్థు చిత్రమూలము మందూరము ఉసిరిక
తైలము వీటిని కలిపి భక్షించిన అన్నివిధములగు కుష్మములు నశించును. భయంకర
మగు కుష్మగలవారు నల్లనువ్వులతో చేర్చిన బావంచి విత్తనములను ఒక్కసంవత్సరము
నియముగా భక్షింపవలయును. ఘర్తమును నేవించువాడు వేడినీళ్లతో నేనుగోజాలు త్రా
గి పాలను త్రాగుచుండిన కుష్మ నశించును. తిలలు 1 భాగము బావంచి 2 భాగములు
వీటిని ప్రాద్దుటనే భక్షించుచున్న గుప్తద్రువులును నశించును. బావంచిని ఒకత్తు
లము విత్తనములను వేడినీళ్లతో త్రాగి నేతని తినిన అన్నివిధములగు కుష్మములు నశించు
ను. త్రిఫలములు పటోలము పపపు మంజిష్ఠ కటుకరోహిణి వన నింబము వీటికషాయ
మును నిరంతరమును త్రాగినను కుష్మములు నశించును.

—● ఛిన్నాస్వరసాది నేవనము. —●

శ్లో. ఛిన్నాయాః స్వరసా వాపి నేవ్యమానో యథాబలమ్, జీ
ర్ణో ఘృతేన భుంజీత స్వల్పం యూషాద కేన వా. 59 అతిపూతిశరీరో
పి దివ్యరూపో భవే స్మరః, పటోలఖదిరారిష్ట త్రిఫలాకృష్ణవేత్రజమ్.
60. తిక్తాశనః పిబే త్కాష్ఠం కుష్ఠీ కుష్ఠం వ్యపోహతి, తిలాజ్యత్రిఫ
లాక్షౌద్ర వ్యోషభల్లాత శిర్కరాః. 61. పృష్యా స్తప్త సమో మేధ్యః

కుష్ఠహః కామచారిణః, విడంగ త్రిఫలాశ్మస్తా చూర్ణం లీఢం సమాక్షికమ్. 62. హస్తా కుష్ఠం క్రిమీ నైహః న్నాడీవ్రణభగందరాన్, ఇంద్రాశనం గమాదాయ ప్రశస్తేహని చోద్భవం. 63. తచ్ఛూర్ణం మధుసర్పిర్యాఽం లిహేత్త్విరఘృతాశనః, హత్వాచ సర్వకుష్ఠాని జీవే ద్ద్విశతిద్వయమ్. 64. యః ఖాదే దభయోక్త్యం మంచామలకాని వా, స జయేత్సర్వకుష్ఠాని మాసా దూర్ధ్వం న సంశయః. 65. దహ్యామానా చ్ఛ్వితః కుంభే మూలగే ఖదిరాద్ర సః, సాజ్యా ధాత్రిరసక్షాద్రో హన్యాత్కుష్ఠం రసాయనమ్. 66.

లేనిచో బలానుసారముగా తిప్పతీగె రసమును నేవించి జీర్ణించిన పిమ్మట నేతితో గాని గంజితో గాని కొలదిగా భుజింపవలయును. మిక్కిలియును దుగ్గంధశరీరముగలవాడైనను దివ్యరూపము కలవాడగును. పటోలము కాచు నింబము త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ వేతను వీటిక మాయమును తిక్తమగు భోజనమును కుష్ఠులనుపోగొట్టును. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును లేనెతో నేవించిన కుష్ఠువులు క్రిమిరోగములు ప్రమేహములు నాశీప్రణములు భగంధము మున్నగు నవి నశించును. మంచిననుమందు పెళ్లగించి తెచ్చిన పాపర వేరును చూర్ణము చేసి లేనెను నేతిని కలపి పాలను నేతిని త్రాగున భ్యాసముగలవాడు నేవించవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు కుష్ఠులను పోగొట్టి 200 ఏండ్లు జీవింపజేయును. కరక నింబములనుగాని మిరియుములను నీరకుగాని తినిన నొక నెలలో కుష్ఠములు తొలగిపోవును. ఈరసాయనము కుష్ఠును హరించును.

❧ వయస్యాది లేపములు. ❧

శ్లో. వయస్యేడగజా కుష్ఠ కృష్ణాభి ద్గుడికా శృతా, బస్తమూత్రేణ సంపిష్టా లేపా చ్ఛ్విత్ర వినాశినీ. 67. పూతీకార్కస్నుజ్జురేంద్ర ద్రుమాణాం, మూత్రే పిష్టాః పల్లనాః సౌమనాశ్చ, లేపా చ్ఛ్విత్రం ఘ్నన్తి దిద్రువ్రణాః శ్చ, కుష్ఠా న్యర్థాంసి భగ్ననాడివ్రణాం శ్చ. 68. గజచిత్ర వ్యాఘ్రచర్మ మస్తీతైలవిలేపనాత్, శ్విత్రం నాశం వ్రజే త్త్రింవా పూతి కీటవిలేపనాత్. 69. కుడవోఽవల్లుజబీజా ధర్మితాలచతుర్థ భాగసంమిశ్రః, మూత్రేణ గవాం పిష్టః సవర్ణ కరణః పరః శ్విత్రే. 70.

మధుకము తగిరినె కోఱు పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేసి మూత్రమునందునూరి లేపనచేసినచో తెల్లకుష్ఠులు నశించును. నెమలిఅడుగుచెక్క జిల్లేమ జెముడు పువ్వుర

మూలము 'తీల జాజి వీటిలగులను గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసినచో' శ్విత్రములు దప్తులు కుంఠపు మున్నగునవి నశించును. దంతి చిత్రమూలము గుంటకలగర వీటి తైలమునందు పక్వము చేసి లేపనచేసినను, దుగ్ధంధముగలపురువులను నూరి లేపనచేసినను శ్విత్ర కుష్మములు నశించును. బావంచీవిత్తనములు నాలుగు పలములు హరిదళము ఒక పలము వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపనచేసినను సమానముగు వర్ణము వచ్చును.

—ॐ ధాత్రీ క్వాధములు. ॐ—

శ్లో. ధాత్రీ ఖదిరయోః క్వాధం వీశ్వా వల్లుజసంయుతమ్, శంభేందుధసలం శ్విత్రం తూర్ణం హస్తిన సంశయః. 71. క్షీరేషు దగ్ధే గజలండజేచ గజస్య మూత్రేణ బహుస్సుతే చ, ద్రోణప్రమాణం దశభాగయుక్తే దత్వా పచేద్వీజ మవల్లుజస్య. 72. ఏత ద్యదా చిక్కణతా ముపైతి తదా సుసిద్ధాం గుడికాం ప్రయుంజ్యత్, విశ్లేం విలింపే దథ తేన ఘృష్టం తదా వ్రజ త్యాశు సవర్ణభావమ్. 73. శ్వేతఃకాయంతీ మూలం పిష్టం పీతం చ గవ్యపయసైవ, శ్విత్రం నిహస్తి నిమతం గవివారే వైద్యనాథ సృజ్ఞ. 74.

ఉసిగిక కాచు వీటిక పాయములో బావంచీని కలిపికొని త్రాగిన చంద్రనివలె తెల్లగానున్న కుంఠులును నశించును. సంజేహము లేదు. తగరిసెను చిక్కగా దగ్ధముచేసి ఏనుగు మూత్రముతో కడిగి ద్రోణమువీటిలో పదవపాసు బావంచీ విత్తనములను వైచి పక్వము చేసి గట్టిపడిన సిమ్మట మూత్రలనుచేసి వీటిని లేపనచేసినచో తెల్లకుంఠులు నశించును. తెల్లనిసెల్లి వేరును నూరి గోమూత్రముతో చివఱవఱకును నియమముగా త్రాగినచో శ్విత్ర కుష్మములు నశించునని ధన్వంతరి యాజ్ఞయే యున్నది.

—ॐ కష్టహరమాగ్ధము. ॐ—

శ్లో. పుష్పకాలే తు పుష్పాణి ఫలకాలే ఫలాని చ, సంచూర్ణ్య పిచుమర్దస్య త్వజ్జ్వాలాని దలాసి చ. 75. ద్వీరంశాని సమాహృత్య భాగికాని ప్రకల్పయేత్, త్రిఫలాత్రాప్యశణం బ్రాప్త్వా శ్వేదంష్ట్రాసుష్కరాగ్ని కాః. 76. విడంగసారవారాహి లోహచూర్ణామృతా స్సమాః, హరిద్రాద్వయావల్లుజవ్యాధిఘాతాః సశర్కరాః. 77. కుష్మేంద్రయవపాతా శ్చ కృత్వా చూర్ణం సుసంయుతమ్, ఖదిరాసననింబానాం ఘనక్వాథేన భావయేత్. 78. సప్తథా పంచనింబం తు మార్కవస్వరసేన తు, స్నిగ్ధ

శుద్ధతను రీమా న్యోజయే చ్చ శుభే దినే. 79. మధునా తిక్తహవిషా ఖదిరాశనవారిణా, లేహ్య ముష్ణాంబునా వాపి కోలవృద్ధ్యా పలంపి బేత్. 80. జీర్ణే చ భోజనం కార్యం స్నిగ్ధం లఘుహితం చ యత్. విచర్చి కోదుంబరపుండరీక కపాలదమ్యాకిటిభాలసాదనే, శతాక్షవిస్ఫుటవిస ర్పహమాంకఫలకోపం త్రివిధం కలాసమ్. 81. భగందరస్త్రీపనవతరక్తం జాతాన్ధ్యనాడిప్రణశీర్ష రోగాన్, సర్వా స్ప్రమేహా స్ప్రదరాం శ్చ సర్వాన్ద్రస్త్రావిషం మూలవిషం నిహన్తి. 82. స్థూలోదరః సింహాశ్చకోద ర శ్చ సుశ్లేష్టస. ధి ర్మధునోపయోగాత్, సమోపయోగాదపి యే దశ న్తి సర్వాదయో యాన్తి వినాశ మాశు. 83. జీవే చ్చిరం వ్యాధిజరా విముక్తః శుభే రతి శ్చంద్రసమానకాన్తిః. 84.

పంచనింబముల పుష్పములను ఫలకాలములో ఫలములను చెక్కిన వేళ్లను రెండు రెండు భాగములుగా తెచ్చి త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బ్రాహ్మీ పల్లెరు జీడి చిత్రమాలము వాగాహికంద తిప్పతీగె వీటిని సమానభాగములుగా చేర్చి నవలయును. పసపు హ్రానిపసపు బావంచి ఆరె కండచక్కెర కోష్ఠంబు ఇంద్రయవము అగరుశొంఠి వీటిమార్చును అందు కలుప వలయును. కాచు వేగిచెక్క నింబము వీటిక హనుసునందు ఏడువారములు భావనచేసి పంచనింబములను గుంటగలక రాకు రనములో భావన చేయవలయును. పిప్పట స్నిగ్ధమును శుద్ధమును నగు శరీరముగలవాడు శుభదినమునందు దీనిని ప్రయోగింపగావలయును.

— వికవింశతిగుగ్గలము. —

శ్లో. చిత్రకంత్రిఫలావ్యోష మజాజీం కాగవీ వచామ్, సైంధవా తివిషేకుప్తం చ వై న్రిలాయావశూకజమ్. 85. విదంగాన్యజమోదాం చ ముస్తాన్యమరదారు చ, యావ న్యేతాని సర్వాణి తావన్నాత్రం తు గు గ్గులుమ్. 86. సంక్షుద్ర్య సర్పిశా సార్థం గుడికాం కారయే ద్భిషక్, ప్రాత ర్భోజనకాలే చ భక్షయే త్తు యథాబలమ్. 87. హస్త్యస్తాదశకుప్తాని క్రిమీన్దష్టప్రణాని చ, గ్రహణ్యిర్యోవికారాం శ్చ ముఖామయగ శగ్రహన్. 88. గృధ్రానీ మథ భగ్నం చ గుల్లం చాశు నియచ్ఛతి, వ్యాధీ న్యోషగతాం చాన్యాయో జయే ద్విష్టు రివాసురాః. 89.

చిత్రమాలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కార వివన సైంధవలణము అతివన కోష్ఠ చంద్రము విలకులు అజమోద వాయువిదంగములు

తుంగముపైలు దేవదారువు వీటిని టియంత గుగ్గిలము వీటిని చూర్ణముచేసి శేలి తోమాత్రలను గట్టి ప్రాళకాలపు భోజనమయమునందు బలానుసారముగా భక్షింప వలయును. ఇది పదునెనిది విధములగు కుష్టులు కృమిగోగములు దుష్టప్రణామలు గ్రహణీదోషములను రాక్షసులను విష్ణువుభోలి ఇయ్యది నశింపజేయును.

— తిలపట్టలఘృతము. —

శ్లో. పంచభల్లాతకాం శ్చిచ్ఛత్వా సాధయే ద్విధివ జ్వలే, కషాయం తం పిబే చ్చీతం ఘృతే నాక్తాష్టతాళుకః. 90. పంచవృద్ధ్యా పిబే ద్యా వత్సప్తతిం హాసయే త్తతః, జీర్ణేంద్రా దోదను శీతం ఘృతం క్షీరో పసంహితమ్. 91. ఏత ద్రసాయను మేధ్యం వలీవలితనాశనమ్, కుష్టార్థః క్రిమిదోషఘ్నం దుష్టశుక్రవిరాశనమ్. 92. తెలు భల్లాతకా నాం చ పిబే న్నాసం యథాబలం, సర్వోపతాపవిచ్ఛక్తో జీవే ద్వర్షశతం దృఢమ్. 93. ప్రలేపోద్వర్తనన్నాన పానభోజనార్హిణీ, శీలితం ఖాది రు నారి సర్వత్వగ్లోషనాశనమ్. 94. నింబు పటోలు దార్ద్రం దురాల భాం తక్తకగోహిణీం త్రిఫలాం, కుర్యా ద్దర్దనలంకా నృన్పటకం త్రాయమాణాం చ. 95. సలిలాధకసిద్ధానాం రిసేఽప్తభాగసిద్ధితే క్షిపే త్పూతే, చందినకీరాతతిక్తక మాంగధికా త్రాయమాణాం చ. 96. ముస్తావత్సికబీజం కల్మీశృత మర్థకర్షా న్భాగాన్, నవసర్పిషశ్చ పట్ట ల మేత త్సిద్ధం ఘృతం పేయం. 97. కుష్టజ్వరగుల్మార్హో గ్రహణీపాం డ్వామయ శ్శ్యనుభూన్, హన్తి పాచూవిసర్పవీడ కాన్కూమామదగంధ సిద్ధంచ. 98.

అయిదుజీడిగింజలను ముక్కలుచేసి నీటిలో యథావిధిగా సాధించి కషాయముఁ జేసి త్రాగిన కుష్టువులు నశించును. ఇయ్యది జలీపలితమును కుష్టు మున్నగు వానిని పోగొట్టును. జీడితైలమును బలానుసారముగా నొక నెలగోజులు త్రాగినచో సమస్తములయి నట్టి దుఃఖములును నశించి 100 నిండ్లుబ్ర మకంగలుగును.

నింబము పటోలము మ్రనిపసపు దురదగొండి కటుకగోహిణీ త్రిఫలములు పిత్త పాపడ కలుక్రాసగ వీటినర్థముల చొ. తెచ్చి 64 ఫలములనీటిలో పైచి కషాయము చేసి ఎన్నిదవ పాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియగట్టి పిష్టట చందము నేలవేసు పిష్టఘ్న తుంగముపైలు వీటి నర్థములచొ. కల్మముచేసి 6 ఫలముల శేలివందు సిద్ధ ముచేసి త్రాగిన కుష్టువులు జ్వరములు గుల్మములు మొదలగునవి నశించును.

—పంచతిక్తకఘృతము. —

శ్లో. నింబం పటోలం వ్యాఘ్రిం చ గుఱూచీం వాసకం తథా,
కుర్యాద్ధశ పలాన్భాగా నేకైకస్య సుకుటితాన్. 99. జలద్రోణే విషక్త
వ్యం యావత్పాదావశేషితం, ఘృతస్థం పచేత్తేన త్రిఫలాగర్భ
సంయుతం. 100. పంచతిక్త మిదం ఖ్యాతం సర్వః కుష్టవినాశనం, అశి
తిం వాతజా నోగ్గాం శ్చృత్వాంశి చ్చ పైత్తికాన్. 101. వింశతిం
శైష్వికాం శ్చైవ పానా దే వాపకర్షతి, దుష్టనృణక్రిమీ నర్యః పం
చకాసాం శ్చ నాశయేత్. 102.

నింబము పటోలము తిప్పతీగె అడ్డపరము వీటినిన్నిటిని నూరి పడిపడి పలములు
తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో పక్వము చేసి నాల్గవ పాలు నీరు మిగిలినప్పుడు త్రిఫల
ములక్కమును కలిపి 16 పలములనేటిని అందు పక్వము చేయవలయును. దీనినే పంచ
తిక్తఘృతమందురు. ఇది కుష్టును 80 విధములగు వాతరోగములును 40 విధములగు పిత్త
రోగములును 20 విధములగు కఫరోగము నుడుప్తవ్రణములు కృమిరోగములు మున్నగు
వానిని పోగొట్టును.

—తిక్తకఘృతము. —

శ్లో. త్రిఫలాద్వినిశా వాసాయా సపార్పటకూలకాన, త్రాయన్తి
కటుకానింబౌ స్ప్రత్యేకం ద్విచలోన్తి తాన్. 103. క్వాథయిత్వా జల
ద్రోణే పాదశేషేణ తేన ను, ఘృతస్థం పచేత్కల్కైః శిష్పలీవన
చందనైః. 104. త్రాయంతీశక్రభూనింబై స్తత్ప్రీతిం తిక్తికం ఘృతమ్.
హన్తి కుష్టజ్వరాన్కాసి శ్వయంధుం గ్రహణీగదమ్. 105. పాండురోగం
విసర్పం చ క్లీబానా మపి శిశ్యతే.

త్రిఫలములు పసపు మ్రానిపసపు అడ్డపరము పిత్తపాపడ కూలకి ము కలుకానుగ
కటుకరోహిణి నింబము వీటిని రెండేసిఫలము లొక ద్రోణపు నీటిలో కషాయముచేసి
పిప్పళ్లు తుంగనుపైలు చండీకము కలుకానుగ ఇంద్రయవనేలవేము వీటికల్కమును చే
ర్చి నేటిని సిద్ధముచేసి నేపించిన కుష్టాదిరోగములు నశించును.

—సుహతిక్తకఘృతము. —

శ్లో. సప్తచ్ఛదం ప్రతివిహం సంపాకం తిక్తరోహిణీం, పాతాం
ముస్త ముశీరం త్రిఫలాం పటోలపిచుమర్దపర్పలకమ్. 106. ధన్వయా

సం సచందన ముపకుల్లే పద్మకం రజన్యో చ. 107. పద్మకంఠం సవి
శాలాం శతావరీశాలివే చోబే, వత్సకబీజం వాసాం మూర్వా మమృ
తాం కిరాతతిక్తం చ. 108. కల్కా న్కుర్యా న్నతిమా న్యప్రాహ్వం
త్రాయమాణాం చ, కల్కస్తు చతుర్భాగో జల మష్టగుణం రసోఽ
మృతేఘలానాం. 109. ద్వీగుణో ఘృతా చ్చ దేయ స్తత్సర్పిః పాయ
యే తీర్థధమ్, కుష్మాని రక్తపిత్తం ప్రబలా న్యర్కాంసి రక్తవాహీని. 110.
విసర్ప మల్లుపిత్తం వాతాస్పృక్పాండురోగం చ, విస్ఫుటకా స్సపామా
నున్తాదకా న్కామలాం జ్వరం పాండుం. 111. హృద్రోగగుల్మపిడకా
మస్పగ్ధరం గండమాలాం చ, హన్యాదేత త్సద్యః పీతం కాలే యథా
బలం సర్పిః, యోగశతై రప్యజితా న్నహావికారా న్నహాతిక్తం. 112.

మయ్యాకుహాన్న ఆతివస సంపాకము కిటుకరోహిణి అగరుశొంఠి తుంగము
నైలు పట్టివేళ్లు పటోలనింబములు పిత్తిపాపడ యవాసచందనము విష్ణుకు పద్మాక్షము
పపభ్రమ్రానిపపభ్ర వస పిల్లపీచు మనుబాల మధుకము త్రాయమాణము వీటిని కల్కము
లను చేయవలయును. కల్కము నాలుగుభాగములు నీళ్లుఎన్నిదిభాగములు పటోలరసము
రెండు రెట్లు 2 కి పాలు నెయ్యి కలిపి సిద్ధముచేసి నేటి చిన కుష్టు రక్తపిత్తము మూలగో
గము ఆవుపిత్తము పాండుగోగములు మున్నగు వానిని సమయానుసారముగా నేవించిన
నశింపచేయును. ఇయ్యది మహాతిక్తఘృతము. వందలకొలది యోగములగు కుదురనిగో
గముల నెల్లను ఇది పోగొట్టును.

— మహాఖాదినిఘృతము. —

శ్లో. ఖాదిరిస్య తులాః పంచ శింశపాశేనయో స్తులే, తులా
థాః సర్వ ఏవై తే కరంజాచిప్తవేతసాః. 113. పర్వటః కుటజ శ్చైవ
వృష్యః క్రిమిహరః తథా, హరిద్రే కృతమాల శ్చ గుడూచీత్రిఫలా
త్రివృత్. 114 సప్తపర్ణస్తు సంక్షుణ్ణో దిశిద్రోణీ చ వారిణః, అష్టభా
గావశేషం తు కషాయ మవతారయేత్. 115. ధాతీరసం చ తుల్యాం
శం సర్పిష శ్చౌఢకే పచేత్, మహాతిక్తకకల్మేశ్చ యథోక్తైః పలస
మ్మిత్తైః. 116. సిహంతి సర్వకుష్మాని పానాభ్యంగన్ని షేవణాత్, మహా
ఖదిరి మిత్యేతి త్పిరం కుష్ఠవినాశినం. 117.

చంద్రచెక్క విదుతులములు ఇరుగుడు ఒకతులము కరంజము నింబము వేప పిత్త పాపడ కోష్ఠు చెఱుకుగాని ఉసిరిక వాయువిడంగములు పసపు మృగినిపసపు తేల తిప్పతీగె త్రిఫలములు తెల్లతెగడ సప్తల వీటినిగాని చూర్ణముచేసి పదిద్రోణముల నీటిలో పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలింపుడు దించి ఉసిరిక రసము 64 పలములు నేయి 64 పలములు కలిపి మహాతిక్తకఘృతమును పక్వము చేయవలయును. కాని పై యౌషధములును ఒక్కొక్కపలమే వేయవలయును. ఇది మహాఖిదిరఘృతిము. దీనిని నేవించిన సుష్టు లన్నివిధము లగుఁజ్ఞివియును నశించును.

— పంచతిక్తకగుఢము. —

శ్లో. నింబామృతావృషపటోలనిద్ధిగానాం, భాగా స్పృథ గ్ద
శపలా నివచే ధ్వుటేపామ్ 118. అష్టాంశ శేషితజలేన సునిఃసృతేన,
ప్రస్థా ఘృతాస్య విపచే త్పిచుభాగకైః 119. పాతావిడంగసురదారుగ
జోపకుల్యా, ద్విత్వారనాగరనిశామశిచవ్యకుష్ఠైః. 120. తేజోవతీమరిచ
వత్సకదీవ్యకాగ్ని రోహణ్యకుష్కరనచాకణమూలయుక్తైః, మంజిష్ఠ
యాతివిషయా వరయా యమాన్యా సంశుద్ధగుఢులుపలైరపి పంచసం
భ్రైః. 121. తత్సేవినం విషమతీప్రబలం సమీరం సస్పృశిమజ్జగత
మవ్యథ కుష్ఠ మీదృక్, నాడీవ్రణార్పునిభగందరగండమాలాం జత్తూ
ర్థ్వసర్వగతగుల్మగుదోత్థమేహాన్. 122. యత్త్వరూచిశ్చిసనపీనసకాస
శోష, పృత్యాండురోగగళవిద్రధివారిరక్తం. 123.

వేప తిప్పతీగె రేణుకము పటోలము వాకుడు వీటిని పడేసి పలములు ప్రత్యేక
ముగా పక్వముచేసి ఎనిమిదవపాలు మిగులగా ఒకప్రస్థము నేరిని ఒకతులముకల్ప
మును అగరుకొంతి వాయువిడంగములు దేవదారువు ఏనుగుసిప్పళ్లు సజ్జత్వారము యవ
త్వారము కొంతి పసపు సోంపు చవ్యలు కోష్ఠు తేజోవంతి మిరయములు వాము చిత్ర
మూలము కరక్కాయలు బీడిగింబలు వస సిప్పళ్లు మండవృత్తము అతివస త్రిఫలములు
వీటి నన్నిటిని తీసికొని చక్కగా శుద్ధముచేసిన గుగ్గలమును 64 పలములు కలిపి నేవం
చిన దుస్సాఫ్యము లయినను కుష్ఠు నాడీవ్రణము మున్నగు రోగములు నశించును.

— వజ్రకఘృతము. —

శ్లో. వాసాగుహాచీత్రిఫలాపటోల, కరంజనింబాశనకృష్ణవేత్రం
తత్కావ్యథకల్మేనఘృతంవిపక్వం, తద్వజ్రకం కుష్ఠహరం ప్రదిప్తం. 124.

విశీర్ణకర్ణాగుళిహస్తపాదః, క్రిమ్యద్విత్ భిన్నగలోపి మర్త్యః, పారా
ణికిం కాన్తి మవాప్య జీవే, దవ్యాహతో నర్నశతం చ కుష్ఠే. 125.

అడ్డనరము తిప్పకే త్రిఫలములు పటోలము నెమలిఅడుగుచెక్క నింబము వేగి
నల్లమును బా... వీటిక హయముల కల్గములతో నేతిని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్య
ది కుష్టును పోగొట్టును. దీనిని నేవించిన కాళ్లు వ్రేళ్లు తిరి పోయినవారికైనను యథా
ప్రకారపు కాంతియును కాయయును వచ్చి 100 ఏడ్లు శీవించెదరు.

❖ తేలతైలము. ❖

శ్లో. ఆరగ్వధం ధనం కుష్టుం హరితాశం మనశ్శిలామ్, రజనీద్వ
యసంయుక్తం సచే తైలం విధానవిత్, ఏతేనాభ్యంజయే చిచ్ఛిత్రీ
క్షిప్రం శ్విత్త్రం వినశ్యతి. 126.

తేల కాచు కోష్ఠ హరిదశం మణిశిల పసపు మార్గినిపసపు వీటికల్గమును
చేయుటను చక్కగా నెఱిగి చేసి నేవించిన కుష్టులు నశింపును.

❖ తృణకతైలము. ❖

శ్లో. మంజిష్ఠా రుక్షా శాచన్త మర్దారగ్వధపల్లవైః, తృణకస్వరసే
సిద్ధం తైలం కుష్టుహరం కిటు. 127.

మంజిష్ఠము కోష్ఠ పసపు తగినినెత్తులు తేలకలు వీటికల్గము, గోహిపత్య
ణరసము వీటితో అవనూ నెను సిద్ధుచేసి నేవించిన కుష్టులు నశించును.

❖ మహాతృణకతైలము. ❖

శ్లో. హరిద్రా త్రిఫలాదారు హయమారకచిత్రకమ్, సప్తచ్ఛద
శ్చ నింబశ్చ క్షిర్రాజో వాలకం నభీ. 128. కుష్ట మేడగజాబీజం లాం
గలిగణికాదకా, జాతీపత్రం చ వార్వీ చ హరితాలం మనశ్శిలా. 129.
కళింగా తిలపత్రం చ అర్కక్షీరం చ గుగ్గులుః, గుడత్విజ్జ రిచం చైవ
కుంకుమం గ్రాధిష్వజమ్. 130. సర్వప్రణాశఖదిర విడంగం పిప్పలీం వ
చామ్, ఘనరేణ్యమృతాయష్టికేశరం ధ్యామకం విషం, విశ్వకట్ఫల
మంజిష్ఠా వాలస్తుంబీఫలంతథా, స్నుహీసంపాకయోః పత్రం వాగుజీబీ
జమాంసికే. 131 ఏలాజ్యోతిష్తతీమూలం శిశిపోగోమయాద్రసః, చం
దనేకుప్తనిర్గుండీ విశాలా మల్లికార్దవ్యయమ్. 132. వాసాశ్వగంధాబ్రాహ్మ

చ శ్రావ్యోచంపకకట్టలం, ఏతైః కల్పైః పచే తైలం తృణకస్వరస ద్రవం. 134 సర్వత్వగోషహరణం మహాత్పాక సంజ్ఞితం.

పసపు త్రిఫలములు దేవదారువు గన్నేరు చిత్రమూలము సప్తల వేపెచ్చెక్క నెమలియడ్డుచెక్క కులువేరు నఖము కోష్ఠ తగ్గినెవిత్తులు బాజిచిగుళ్లు మ్రానిపసపు హరిదళము మనశ్శిల తెల్లతెగడ తిలలు తేజపత్రి జల్లేడుపాలు గగ్గిలము అవంగపు పట్ట మిరియములు కేసరములు చిట్టిఆకులతులసి కాచు వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు పస కుంగముపైలు రేణుక తిప్పతీగె మధుకము గోహిషత్పాణము మంజిష్ఠము సారవిత్తులు జెముడు ఆకులు బావంచవిత్తులు విల్వలు మున్నగువాని కల్కమునందు తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో త్వగోషములు సమస్తమును హరించును.

—● పజకతైలము. ●—

శ్లో. సప్తవర్ణకరంజార్కమాలతీకరివీరజం. 135. మూలం స్ను హీశిరీషాభ్యాం చిత్రకాస్థాపియో రపి, కరంజబీజం త్రిఫలాం త్రికటుం రజసిద్వయమ్. 136. సిద్ధార్థకం విడంగం చ ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, మూత్రసిష్టేః పచే తైలం ఏభిః కుప్తమ్ వినాశసం. 137. అభ్యంగా ద్వ జ్రకం నామ నాడీదుష్టవ్రణాపహం.

విడాకులపొన్న నెమలియడ్డుచెక్క జల్లేడు బాజి గన్నేరు వీటివేళ్లును జముడు శిరీషములవేళ్లును చిత్రమూలపువేళ్లు తెల్లమును బాలవేళ్లును నెమలియడ్డుగు విత్తనములును త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలు వాయువిడంగములు తగ్గినె తిలలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుప్తము చొగ్గటను. దీనినిపెనెరుగ్గినచో నావ్రణాదులు మానును.

—● మరిచాద్యతైలము. ●—

శ్లో. మరిచాలశిలాశ్వర్క పయోశ్వజటాశ్రివృత్. 138. శక్చద్రసవిశాలారు జ్ఞిశాయుగ్ధారుచందనైః, కటుతైలా త్వచేత్ప్రీఢం ద్వ్యక్షి ర్విషవలాన్వితైః. 139. సగోమూత్రం తదభ్యంగా ద్దద్రశ్విత్రవివాశసం, సర్వేష్వపి చ కుఠేషు తైల మేత త్ప్రీశస్యతే. 140.

మిరియములు హరిదలము మణిశిల అర్కక్షీరము గన్నేరువేళ్లు తెల్లతెగడ కేద ఇంద్రవారుణి కోష్ఠ పసపు మ్రానిపసపు దేవదారువు చందనము వీటినివీటి సరపలముచో|| వీటిని కల్కముచేసి అందు 16 పలముల ఆవనూనెను కలిపి పక్వముచేసి గోమూత్రమును కలిపి రుద్ది న శ్విత్రకుషములును నశించును.

● బృహన్నరీచాద్య తైలము. ●

శ్లో. మరిచం త్రివృతా దంతీ ఊరమార్కం శక్యద్రసః, దేవ
దారు హరిద్రే ద్వేమాంసీ కుష్ఠం సచందనః. 141. విశాలా కరవీరం చ
హరితాలం మనశ్శిలా, చిత్రకోలాం గలాఖ్యా చ విడంగం చక్రమర్దకం.
142. శిరీషం కుటజో నింబం సప్తపర్ణస్స హృమ్బతాః, సంపాకో నక్త
మాలోబ్ధః ఖదిరం పిప్పలీ వచా. 143. జ్యోతిష్పతీ చ పలికా విషస్య
ద్విపలం భవేత్, ఆఢకం కటుతైలస్య గోమూత్రం తు చతుర్థణం.
144. మృత్యాత్రే లోహపాత్రే వా శనై ర్బృహస్పినా సచేత్, పక్వా
తైలవరం హేత త్స్త్రిక్షయే త్కౌష్ఠికా న్యకాన్. 145. పామా విచ
ర్చికా దద్దు కంఠా విస్ఫోటకాని చ, వలయః పలితం ఛాయా నీవీ
వ్యంగ స్తథైవ చ. 146. అభ్యంగేన ప్రాశ్యంతి సౌకుమార్యం చ
జాయతే, ప్రథమే వయసి స్త్రీణాం యాసాం నస్యం తు దీయతే. 147.
పరా నుపి జరాం ప్రాప్య న స్తనా యున్తి నమ్రతాం, వలీచర్మ స్తురం
గో నా గజో వా వాయుపీడితః. 148. ఏభి రభ్యంజనై ర్గాఢం భవే
న్నారతవిక్రమః.

మిరియములు తెల్లతెగడ దంతి అర్కమీదము పేదరిసము దేవదారువు పసపు
మ్రానిపసపు జటామాంసి కుష్ఠచందము గన్నేరు హరిద్రము మణిశిల చిత్రమాలము
లాంగరీ వాయువిడంగములు తగిలె నెనెన కోష్ఠచెక్క నింబము విడకులపొన్న
తెముడు లిప్పలిగ తేల నెనెలిఅడ్డు తుంగుపై పిప్పళ్లు వస పిటిలి పలము చొ
అవనానె ఒకియాళకము వాయుగుట్టు గోమూత్రము వీటిని మట్టిమండలోగాని
లోహపాత్రలోగాని సన్ననిరెగను పక్కముచేసి దించి ఈతైలమును కుష్ఠప్రణయలకు
పూయవలయును. గజ్జ విచర్చిక దద్దులు జల విస్ఫోటకము వలీపలితము ఇలియన్నియు
నశించును. గోగల్బప్రథమావస్థా నస్యమును చేసినచో స్త్రీలకు వృద్ధావస్థలో నైనను
చను మొనలు త్రేలబడవు.

● విషతైలము. ●

శ్లో. నక్తమాలం హరిద్రే ద్వే అర్క స్తగర మేవ చ. 149.
కరవీరం వచా కుష్ఠ మాస్ఫితా రక్తచందనం, మాలతీ సప్తపర్ణం చ
ముజ్జిస్తా సింధువారికా. 150. ఏషా మరపలా న్భాగాన్ విషస్యాపి
పలం తథా, చతుర్థణే గవాం మూత్రే తైలప్రసం విపాచయేత్. 151

శ్వేత్ర విస్ఫుటకిటిభ కీటలూతా విచర్పికాః, కంఢూకచ్ఛువికారా శ్చ
యే వ్రణా విషదూషితాః. 152. విషతైల మిదం నామ్నా సర్వనాణ
విశోధనం.

సేమలిఅడుగు పసపు మ్రానిపసపు జిల్లేడు తగరము గన్నేరు వస కోష్ఠ తైల
మనుబాల రక్తచందనము జాజి సప్తపర్ణము మంజిష్ఠ వావిలి వీటి సర్ధపలముంతయును
పొన్నతైలము నొకపలమును నాలుగుతెల్లు గోమూత్రమును వీటిలో 16 పలముల తైల
మును పక్వముచేసి వాడిన శ్వేత్రకుస్తాగలను పోగొట్టును.

—● కరవీరతైలము. ●—

శ్లో. శ్వేతకరవీరరసో గోమూత్రం చిత్త్రకం విడంగం చ, కుష్ఠే
షు తైలయోగః సిద్ధోయం సమృతో భిషజాం. 153.

తెల్లగన్నేరురసము గోమూత్రము చిత్త్రమాలము వాయువిడంగములు వీటిలో
సిద్ధముచేసిన తైలము కుష్ఠుల నన్నిటిని పోగొట్టును.

—● తెల్లగన్నేరు తైలము. ●—

శ్లో. శ్వేతకరవీరమూలం విషాంశ సాధికం గవాం మూత్రే, చ
ర్మదళపామా సిద్ధవిస్ఫుట క్రిమికిటిభజి తైలం. 154.

తెల్లగన్నేరువేళ్లు పొన్నతైలము వీటిని గోమూత్రముతో సాధించి లేపనచేసి
నచో పామాదిరోగములు నశించును.

—● సిందూరార్ధతైలము. ●—

శ్లో. సిందూరార్ధపలం పిష్ట్యా జీరకస్య పలం తథా, కటుతైలం
పచే న్నానీం సద్యః పామాహరం పరం. 155.

సిందూరము అరపలము జీలకఱ్ఱపలము వీటిని రి పలముల ఆవనూనెతో పక్వము
చేసి యుపయోగించినచో తత్త ణమే పామను పోగొట్టును.

—● మహాసిందూర తైలము. ●—

శ్లో. సిందూరం చందనం మాంసీ విడంగం రజనీద్వయం, ప్రి
యంగుం పద్మకం కుష్ఠం మంజిష్ఠాం ఖదిరిం వచాం. 156. జాత్యర్క
త్రివృతానింబ కరంజవిష మేవ చ, కృష్ణవేత్రకలోధ్రం చ ప్రభున్నా
దం చ సంహరేత్. 157. శ్లక్షుపిష్టాని సర్వాణియో జయే తైలమూత్ర
యా, అభ్యంగేన ప్రయుంజీత సర్వకుష్ఠవిनाశనం. 158. పామావిచర్పి

కాకండ్లూ వినర్వాదివినాశనం, రక్తపితౌత్తితాన్ హన్తి రోగా నేవంవి
ధాన్యహూన్. 159.

సిందూరము చందనము జటామాంసి వాయువిడంగములు పసపు మ్రానిపసపు
ప్రియంగువు పద్మాక్షము కోష్ఠ మంజిష్ఠము కాచు మున్నగువానిని నూరి తైలములూ
పక్వముచేసి రుద్దినచో కుష్ఠులు నశించును.

—ॐ ఆదిత్యిక తైలము. ॐ—

శ్లో. మంజిష్ఠాత్రిఫలాలాక్షా నిశాశిలాలగంధకైః, చూర్ణితై
స్తైల మాదిత్యపాకం పామాహారం పరం. 160.

మంజిష్ఠము త్రిఫలములు లక్కపసపు మణిశిల హరిదలము గంధకము వీటిచూ
ర్ణమునందు తైలమును ఎండలో కాచవలయును. ఇయ్యది పామగోగములనుపోగొట్టును.

—ॐ మూర్వాద్యతైలము. ॐ—

శ్లో. స్వరసేన చ దూర్వాయాః పచే తైలం చతుర్గుణం, కచ్చా
విచర్చికా పామాః అభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 161.

నాలుగుకెట్ల గరికరసములూ తైలమును కాచి రుద్దినను పామగోగములు నశిం
చును.

—ॐ అర్కతైలము. ॐ—

శ్లో. అర్కపత్రరసే పక్వం కటుతైలం నిశాయుతిం, మనశిల
యుతిం వాపి పామా కచ్చాద్వినాశనం. 162.

జిల్లేడాకుల రసమునందు అకనూనెను పక్వముచేసి పసుపును గాని మణిశిలను
గాని చేర్చి పూసికొనిన పామాదులు నశించును.

—ॐ గంఢీరాది తైలము. ॐ—

శ్లో. గంఢీరికా చిత్రక మూర్కవార్క, కుష్ఠద్రుమ స్విగ్లవణై స్స
మూత్రైః, తైలం పచే న్నండలదద్రుకుప్త, దుష్టనృణాం రుక్మిటిభావ
హరీం. 163.

తెయిదు చిత్రమాలము గుంటకి లగరాకు జిల్లేడు వీటిరసముచేర్చి ఉప్పు గోమూ
త్రములలో తైలమును కాచి రుద్దినచో కుష్ఠులు నశించును.

—ॐ పృథ్వీసార్ తైలము. ॐ—

శ్లో. చిత్రకస్యాథ నిర్గుణ్డ్యా హయమారస్య మూలతః, నాడీచ
బీజా ద్వివతిః కాంజిపిష్ఠం పలరపలం. 164. కరంజ తైలాప్తపలం కాంజిక

స్య వలం పునః, మిశ్రితం సూర్యసంతప్తం తైలం కుష్ఠవృణా స్రజిత్. 165.

చిత్రమూలము వేర్కు వావిలి వేర్కు గన్నేరు వేర్కు నాడీ కాకపుబీజములు పొన్న వీటిని ఒక్కొక్కపలము గంజిలో నూరి మర్దిచినను కుష్ఠము నశించును.

— సోమరాజి తైలము. —

శ్లో. సోమరాజి హరిద్రే ద్వే సర్వ పాచగ్వధం గదం, కరంజైడగ జాబీజం గర్భం దత్వా విపాచయేత్. 166. తైలం సర్వ పసంభూతం నాడీ దుష్టవృణాపహం, అనేనాశు ప్రశామ్యన్తి కుష్ఠా న్యస్తాదతైవ తు. 167. నీలికాపిడకా న్యంగం గంభీరం వాతశోణితం, కంఢూక చూర్ణప్రశమనం కచ్చుపామావినాశనం. 168.

బావంచిప్తులు పసపు ప్రానిపసపు ఆవాలు తేల కోస్తు నెమలి యదుగు లగిరి పెత్తులు వీటికిల్కమును ఆవనూనెలో సిద్ధముచేసి రాచినను పదు నెనిమిది విధములగు కుష్ఠమును నశించును.

— రేచనాది తైలము. —

శ్లో. షతౌత్పతౌ చ్చర్దనా న్యభ్యుపేయా, న్నానా న్నానా త్స్రిం సనం చా న్యధస్తాత్, త్యక్తిహా త్యక్తిహా న్నస్యత శ్చాపవీణా, న్నా సేవ్య సృజ్జోక్షయే త్షట్సు పట్సు. 168. యోషిన్తాంసనురాత్యాగః శాలి ముద్గయవాదయః, పురాణా స్తిక్తభాకం చ జాంగలం కుష్ఠినాం హితం. 170.

పరిహేనుగోజాలకు నమనమును నెల నెలకు విరేచనములను మూడేసిగోజాలకు నెఱయును ఆరేసి నెలలకు రక్తస్రావమును చేయవలయును. శ్రీసంగాది అపథ్యములను వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కుష్ఠాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

గం. ఉదర్ధకోశ శీతపితృధికారము.

— ఉదర్ధకాదులకు అభ్యంగములు. —

శ్లో. అభ్యంగః కటుతైలేన సేక శ్శోష్ణాంబుభి స్తతః, ఉదర్ధే వమనం కార్యం పటోలారిష్టవారిణా. 1. త్రిఫలాపురకృష్ణాభి ర్విరేకే

శ్వాత్ర శస్యశే, త్రిఫలాం ఊద్రసహితాంపిబే ద్వా నవకార్షి కాం.2. విసర్వోక్త మమృతాది భిష గత్రాపి యోజయేత్, సితాం మధుకసం యుక్తాం గుడ మామలకై స్సహ. 3. సగుడం దీప్యకం యస్తు ఖాదే తృభ్యాన్నభు జ్జురః, తస్య సశ్యతి సప్తాహో దుదర్శః సర్వదేహజః. 4. సిద్ధార్థంజనీకలైః ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, కటుతైలేన సంమిశ్ర మేత దుద్వర్తనం హితం. 5. దూర్వానిశాయితో లేపః కచ్చుపామావినా శనః, క్రిమిదద్రుహర ఘ్నైవ శీతిపిత్తహరః పరః. 6. అగ్నిమంథభవం మూలం పిష్టం వీతం చ సర్పశా, శీతిపిత్తోద్దగ్ధకోతా స్సప్తాహో దేవ నా శయేత్. 7. కుష్ఠోక్తం చ క్రమం కుర్యా దన్దుపిత్తస్థ మేవ చ, ఉప ర్థోక్తం క్రియాం చాపి కోశరోగే సమాసతః. 8. సర్పః పీత్వా మహా తిక్తం కార్యం శోణితమోక్షణం.

ఆవనూనెతో తిలంతికోని వేడినీళ్లు పోసికొని నాంతులను చేయవలయును. త్రిఫలాదులతోవిరేచనముచేయించుటమంచిది. లేనిచో త్రిఫలములను లేనైననుత్రాగ వలయును. విసర్పికిచెప్పిన ఆమృతాదియొగనుల నిడునవలంబింపవలయును. మధుకము చక్కెరతోగాని ఉసిరికను బెల్లముతో గాని తినవలయును. గుడసహితముగు అజమా దను సేవించిన ఉద్రుకు నశించును. దూర్వలను పసపును నూరి లేపన చేసిచో కచ్చ దద్రువు పాము నశించును. అరణివేళ్లను నూరికొని నేతితో త్రాగిన శీతిపిత్తాదులు ఏడు రోజులలా నశించును. కుష్టును చెప్పిన చికిత్సలను ఆమృతిమును పోగొట్టెడిచికిత్సలను విస్తారముగా కోశరోగమునందు చేయవలయును. మహాతిక్తమును త్రాగి రక్తస్రావణ మునుచేయుటయును మంచిది.

❖ నింబపత్ర సేవనాదులు. ❖

శ్లో. నింబస్య పత్రాణి సదా ఘృతేన ధాత్రివిమిశ్రాణ్యథ వోప యుంజ్యత్. 9. విసర్ఫటకోరక్షతశీతపిత్తం కండ్వప్రపిత్తం సహనా చ జహ్యత్, ఊరసింధూతైలై శ్చ గాత్రాభ్యంగం ప్రయోజయేత్.10. గంభారికాఫలం పక్వం శుష్క ముత్పేదితం పునః, క్షీరేణ శీతిపిత్త ఘ్నం ఖాదితం పథ్యనేవినా. 11. తైలోద్వర్తనయోగేన యోజ్య ఏలాదికో గణః, శుష్క మూలకయూషేణ కౌలుత్థేన రసేన వా. 12. భోజనం సర్వదా కార్యం లావతిత్తిరిజేన వా, శీతలా న్యన్నపానాని

బుద్ధ్యా దోషగతిం భిషక్. 18. ఉష్ణాని వా యథాకాలం శీతపితౌ ప్రయోజయేత్.

ఎల్లప్పుడును వేపఆకులను నేతితో గాని ఉసిరిక తో గాని కలిపి తినచో విస్ఫోటకము శోష్ణ తుతము శీతపిత్తము గజ్జి మున్నగువి నశించును. పండినగుమ్మడు నెండించి పాతతో తినిన శీతపిత్తములు నశించును. ఏలాది గణపుటోషధములను తైలముతో నలుగు పెట్టవలయును. ఎండినమునఁ గాయల రసముతో కాని ఉలవలక పాయముతో గాని తిత్తిరపక్షిమాంసపు రసముతో గాని భుజింపవలయును. దోషములను చక్కగా నెఱిగి శీతలములు గాని ఉష్ణములు గాని యైన యన్న పానములను శీతపిత్తోగముల ననుసరించి వైద్యుఁడు పెట్టించుచుండ వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదర్ధశోష్ణ శీతపితౌధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

గం. ఆముపితాధికారము.

—ॐ ఆముపితృమునకు సామాన్యోపాయములు. ॐ—

శ్లో. వాన్తి కృత్వాప్లవి త్తేతు విరేకం మృదు కారయేత్, సమ్యగ్వాంతవిక్రమ్య సుస్మిగ్ధ స్యానువాసనం. 1. ఆస్థానం చిరోద్భూతే దేయం. దోషాద్యపేక్షయా, క్రియాశుద్ధస్య శమనీ హ్యనుబంధవ్యపేక్షయా. 2. దోషసంసర్గజే కార్యాభేదజాహరకల్పనా, ఉద్ధర్వగం వమనైర్ధిమా నధోగం రేచనైర్హరేత్. 3. తిక్తభూయిష్ట మాహారం పానం వాపి ప్రకల్పయేత్, యవగోధూమవికృతీ స్తీక్ష్ణసంస్కారవర్జితాః. 4. యథాస్వం లాజసక్తూ న్వాసితా న్నధుయుతా స్పిశేత్, సిస్తుషయపవృషథాత్రీ, క్వాథ స్త్రీసుగంధిమధుయుతః పీతః, అపనయతి చాప్లవిత్రం యది భుంక్తే ముద్గయాపేణ. 5. కఫపిత్తవమికంఢూజ్వరవిస్ఫోటదాహహః, పాచనో దీపనః క్వాథః శ్మిగ బేరపటోలయోః. 6. పటోలం నాగరం ధాన్యం క్వాథయిత్వా జలం పిబేత్, కంఢూపామార్తిశూలఘ్నం కఫపిత్తాగ్నిమాంద్యజితే. 7. పటోలవిశ్వామృతగోహణీకృతం, జలం పిబేత్పిత్తకపోచ్చయేతు, శూల భ్రూమా రోచక వష్ణిమాంద్యదాహజ్వరచ్ఛర్దినివారణం తత్. 8. యనకృష్ణాపటోలనాం క్వా

ధం డ్రాయుతం పిబేత్, నాశయే దమ్లుపిత్తం చ అగుచిం చ చమిం తథా. 9.

ఆమ్లపిత్తమునకు వాంతులను చేయించి పిష్టు వృద్ధులుగా విరేచనముల క్రియవలయును. చిరోద్భూతమగు దానియందు దోషాదులకంటె నెక్కుడుగా నాస్థాపన జేయవలయును. దోషసంస్కరణములగు వానికి ఔషధమును ఆహారమును కష్టపఱపవలయును. ఊర్ధ్వగతమైన ఆమ్లపిత్తము వాంతులచేతను అధోగతమైన ఆమ్లపిత్తమును విరేచనములచేతను సోగొట్టవలయును. తిక్తములగు నాహారములను కల్పింపవలయును. పొట్టుతీసిన యవలు అడ్డపము ఉసికి వీటిక పాయములలో లవంగపువట్ట వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణమును తేనెను వేసికొనిత్రాగి ముద్గయూపమును భుజించినచో ఆమ్లపిత్తము నశించును. అల్లము పటోలము వీటిక పాయము పాచి మును దీపనము నగును. తటోల శొంఠి ధనియములు వీటిక పాయమును త్రాగినచో పాను శూల మున్నగువి నశించును. పటోలము శొంఠి వారాహీ కండ వీటిక పాయము లి పిత్తికఫాధికృతయందును ఆమ్లపిత్తమునందును త్రాగిన శూల భ్రమ మున్నగువి నశించును. యవలు పిప్పళ్లు పటోలము వీటిక పాయములో తేనెను వైచికిని త్రాగిన ఆమ్లపిత్తము ఆగుచి మున్నగువి నశించును.

—ॐ వాసాదశాంగము. ౧౦—

శ్లో. వాసామృతాకర్పటకానింబధానిబమార్కనైః, త్రిఫలాకులకైః క్వాథః సక్షాద్ర శ్చాస్లునాశనః. 10. ఫలత్రికం పటోలం చ తిక్తాక్వాథః సితాయుతః, వీతిః క్లేతకమధ్వాక్తో జ్వరచ్ఛర్ద్యమ్లపిత్తజిత్. 11. పథ్యాభృగరజః చూర్ణం యుక్తం జ్వీగుజీన గు, దయే దమ్లుపిత్తజన్యాం చర్ది మన్నసిదాహజా. 12.

అడ్డపము తిప్పత్రిగ పిత్తపాపద వేప శేలవేసు గుండకలగరాక, త్రిఫలములు పటోలము వీటిక పాయములో తేనెను కలిపి త్రాగిన నామ్లపిత్తములు నశించును. త్రిఫలములు పటోలము కటుకగోహిణి వీటిక పాయములో చక్కెర మధుకము తేనె వేసి శొనిత్రాగినను ఆమ్లపిత్తములు జ్వరములు నశించును. కరక్కాయలు గుండకలగరచూర్ణమును ప్రాతబెల్లమునో తినిన పిత్తజములు విదాహము శర్ద మున్నగువి నశించును.

—ॐ వాసానింగులము. ౧౧—

శ్లో. వాసానింబపటోలత్రిఫలాశనయాసయోజితో జయతి, అధికకఫామ్లపిత్తం ప్రయోజితో గుగ్గులుః క్రమేణ, భిన్నాభిదిరయస్యోవ్యవ్య

దార్శన్యభోవా మధుద్రవం. 13. సద్రాక్షా మభయం ఖాదే త్వ
క్షాద్రం సగుడాం చ తాం, కటుకాసితావలేహ్య పటోల విశ్వం
చ త్కౌద్రసంయుక్తాం, రక్తస్తుతౌ చ యుక్త్యా వా ఖండకూష్మాండకం
శ్రేష్ఠం. 14. పటోలధన్యక మహాపథాబ్జైః కృతః కషాయో వినిహ
న్తి శీఘ్రం, మందానలం పిత్తబలాసదాహ చ్చర్ధి జ్వరానూనిలశూల
రోగాన్. 15. చ్చిన్నోద్భవాసింబపటోలపత్రంపలత్రికం సుక్ష్వధితం సు
శీతం, త్కౌద్రాన్వితం పిత్త మనేకగూఢం సుదారుణం హన్తి హి చాప్లు
పిత్తం. 16.

అడసరము నింబము పటోలము త్రిఫలములు ఆశన వీటితో గుగ్గులమును
చేర్చి నేవించిన ఆంధ్రపితృమును పోగొట్టును. తిప్పతీగ కాచు మధుకము మృగిపసపు
వీటికషాయునందు లేనను వైచికోని త్రాగినను ద్రాక్ష కరక్కాయలను లేనె బెల్లము
లతోగాని నేవించినను మంచిని. అట్లే పటోలమును శొంఠిని లేనెలో కరివికొని తినిన
రక్తస్రావములకు మంచిని. పటోలము ధనియములు శొంఠి తుంగమునైలు వీటికషాయ
ము అగ్నిమాంద్యాదులను పోగొట్టును. తిప్పతీగ నింబము పటోలము వీటిని 12 కుల
ముల కషాయమును చేసి చల్లార్చి లేనె వైచికోని త్రాగిన ననేకవిధము లగు నాంధ్రపితృము
లను పోగొట్టును.

పటోలాదికషాయములు. ౧౦

శ్లో. పటోల త్రిఫలా నింబ శ్రుతం మధుకముతం పిబేత్, పిత్త
శ్లేష్మజ్వరచ్ఛర్ధివాహశూలోపశాంతయే. 17. సింహస్యామృతముండాకీ
క్వాథం వీత్వా సమాశ్రికం, ఆంధ్రపిత్రం జయే జ్వరః కాసం శ్వాసం
జ్వరం విమి. 18. వాసాఘృతం త్రిక్షణ్ద్రుతిం పిష్పలీఘృత మేవ చ, ఆ
ంధ్రపిత్రే ప్రయోక్తవ్యం గుడకూష్మాండకం తథా. 19. పక్తిశూలాపహ
యోగా స్తథా ఖండామలక్యపి, పిష్పలీమధుకముక్తా చాంధ్రపిత్రవినా
శిశి. 20. జంబీరస్వరసః వీతః సాయం హస్త్యమపి త్రకం, గుడపిష్పలి
పథ్యాభి స్తుల్యాభి ర్దోదకః కృతః. 21. పిత్తశ్లేష్మాపహః ప్రోక్తో మంద
మగ్నిం చ దీపయేత్, హింగుం చ కతకఫలాని చించాత్వచోఘృతం చ
పుటదగ్ధం. 22. శమయతి తదంధ్రపిత్ర మంధుభుజో యది యథోత్తరం

ద్విగుణం, కాంతాపాత్రే వరాకల్లో వ్యుపిత్తోభ్యాసయోగతః, సితాక్షౌద్రసమాయుక్తః కథపితృహర స్సృప్తః. 23.

చేదపాళ్ల త్రిఫలములు నింబము వీటికషాయములూ లేనెను వేకినాని త్రాగిన పిత్తము కఃము జ్వరము మున్నగువి శాంతించును. అడ్డపరము వారాహీకుండ పెద్దవా కుడు వీటికషాయమును లేనెతో త్రాగిన శాంతించును. బెల్లము పిప్పళ్లు కరక్కాయలు వీటినినూరి మాత్రలనుకట్టి తినినను పిత్తకఃఫలులు నశించును. ఇంగువ చిల్లగింజులు చింతబెటలు నేయి వీటిని పుటపాకముచేసి యథోత్తరముగా నల్లుమును భుజించువారు భుజించిన అష్టపితృము హరించును. కాంతలోహపాత్రములూ త్రిఫలకషాయమును రాత్రియంతయు నుంచి చక్కరను లేనెను చేర్చికొని నేవించిన మంచి.

❖ పంచనింబాదిచూర్ణము. ❖

శ్లో. ఏకోంశః పంచనింబానాం ద్విగుణో వృద్ధదారకః, సక్తు రశగుణో దేయః శర్కరామధురీకృతః. 24. శీతేన నారిణా పీతః శూలం పిత్తకపోత్థితం, నిహన్తి చూర్ణం సక్షౌద్ర మష్టపితృ సుదా రుణం. 25.

పంచనింబములు ఒకపాలు బొద్దికూర గొండుపాళ్ళు సక్తు పదిపాళ్ళు పొడిచేసి చక్కరకలిపి చల్లనినీటితో త్రాగిన పిత్తకఃఫలులు నశించును. లేనెతో త్రాగిన భయంకరములగు నాష్టపితృములును నశించును.

❖ లోహాకీట్టాదిధాతుశోధనములు. ❖

శ్లో. ఆశు భక్తోదక్షైః పిష్టి భృమకం తత్ర పశ్యతం, కందమూ ణాసిసంహారం శిండకర్ణరస్యై రథ. 26. తిండులీయం చ శాలిం చ కాల మారిషశేన చ, వృశ్చీరబృహతిభృంగ లష్ట్రేణా కేశగాజజైః. 27. మేషణం భావనం కుర్మా త్సుటం చానేకశో భిషక్, యావన్మిశ్చంద్రకం త త్సావ్య చృద్ధి రేవం విహాయ సఃస్వర్ణమాషో శాలిం చ ధ్వాతం నిర్వాపితం జలే. 28. త్రైపతేథ విచూర్ణ్యేనం తాహం కాంతాదికం పునః. 29. బృహత్ప త్రకరీ కర్ణత్రిఫలావృద్ధదారజైః, మాణకం దాస్థిసంహార శృంగ బేరభ నై రసైః. 30. దశమూలీముండతికా తాలమూలీసముద్భవైః, పుటితం సా ధు యత్నేన శుద్ధి మేవ మయో వ్రజేత్. 31. వశిరం శ్వేతవాత్యా లం మధుహర్ణీ మయూరకం, తిండులీయం చ వక్షాహ్వం దత్వా థ శోష్

ర్వమేవ చ. 32. పాశ్యం సజీర్ణమండూరం గోమూత్రేణ దినత్రయం, అంతర్బాష్పమదగ్ధం చ తథా స్థాప్యం దినత్రయం. 33. విచూర్ణితం శుద్ధి రియం లోహాకిట్టస్య దర్శితా, జయం త్యావర్థమానస్య ఆర్దికస్య రసేన తా. 34. వాయస్యా శ్చానుపూర్వైవ్యవం మర్దనం రస శోధనం, గంధకం సవనీతాఖ్యం క్షుద్రితం లోహభాజనే. 35. త్రి ధా చండాతపే శుష్కం భృంగరాజరసాప్లుతం, తతో వహ్నా ద్రవీ భూతం త్వరితం వస్త్రగాలితం. 36. యత్నా ద్భృంగరసే క్షిప్తం పునః శుష్కం విశుద్ధ్యతి.

కలికడుగుతో నభ్యిక్రమమునూరి యుంచి మాణకందమా ఆముదము లవంగపుపట్ట వీటి రసమును ఎఱ్ఱగలిజేరు గుంటకలగర వీటితో మాటిమాటికి భావనచేసి పుటమువేయ వలయును. చంద్రుడు ప్రకాశింపనంతవఱకును దీనిని పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు లోహమును శుద్ధిచేయగావలయును.

❖ యథావత్సూచిక. ❖

శ్లో. గగనా ద్విపలం చూర్ణం లోహస్య పలమాత్రికం. 37. తాహాకిట్టపలార్థం చ సర్వ మేకత్ర సంస్థితం, మండూకపర్జీవశిరతాల మూలీరసైః పునః. 38. వరీభృంగకేశరాజ కాలమారిషజై రథ, త్రి పలాభద్రముస్తాభిః స్థాలీపాకా ద్విచూర్ణితం. 39. రసగంధకయోః కర్షో ప్రత్యేకం గ్రహ్య మేకతః, తన్నర్దనా చ్చిరాఖల్వే యత్నతః కజ్జలీకృతం. 40. వచా చవ్యంయమానీచ జీవకేశరపుష్పికా, వ్యోషం ముస్తంవిడంగంచ గ్రంథికం ఖరమంజరీ. 41. త్రివృతా చిత్రకోదంతీ సూర్యావర్తో సిత స్తథా, భృంగమాణకకంద శ్చ ఖండకర్ణక ఏష చ. 42. దగ్ధోత్పలా కేశరాజకాలావకడకోపిచ, ఏషా మర్ధపలం గ్ర హ్యం పటఘృష్టం సుచూర్ణితం. 43. ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ పలార్థం పల మేవ చ, ఏత త్వర్వం సమాలోడ్య లోహపాతే తు భావయేత్. 44. ఆతపే దండసంఘృష్ట మార్ద్రకస్య రసైః త్రి ధా, తద్రసేన శిలాపిష్టం గుటికాం కారయే ద్భిషక్. 45. బదరా స్థి నిభాం శుష్కం సునిగుప్తాం నిధావయేత్, త త్ప్రీత రోభజనా ద్దా తు సేవితం గుటికాత్రియం. 46.

అమోదకానుపానం చ హితం మధురవర్జితం, దుగ్ధం చ నారికేళం చ వర్జనీయం విశేషతః. 47. భోజ్యం యథేష్ట మిష్టం చ వారిభక్తాన్లు కాంజికం, హం త్యన్లుపిత్తం వివిధం శూలం చ పరిణామజం. 48. పాండు రోగం చ గుల్మం చ శోథోదరగుదామయాన్, యత్యైతాం పంచకాసాం శ్చ మందాగ్నిత్వ మరోచకం. 49. స్త్రీహానం శ్వాస మానాహ మామ వాతం సుదారుణం, గుడిక్షుధావతీ నేయం విఖ్యాతా రోగనాశినీ. 50.

అభిధాతుచూర్ణమును 2 పలములు లోహము 1 పలము లోహమలము అరపల మువీటిసొకచోటుననుంచి మంజిష్ఠము ఏనుకపిప్పలి ముసలి వీటినిరసముతీసి యుంచుకొని పిల్లపీచర గుండుకలగర నీలి కీటినిరసముతీసి పిమ్మట త్రిఫలములు తుంగముపైలు భద్రముపైలు వీటితోస్థానిపకర్షముతో చూర్ణము చేసి పాదరసము గంధకము నొక్కొక్కపలము కలపనలయును. రాతిఖల్వములో వీనిని దిక్కుగా నూరి కాటుకవలె చేయవలయును. వన చవ్యము వామము జీవకము సోఘా శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు తుంగముపైలు వాయువిడంగులు పిప్పలిమూలము తులసి శైల్బతెగడ చిత్రమూలము దంతి గంటుభారంగి వెలగ మానకండ సహదేవాపి నల్లతెగడ వీటిని అరపలమరపలము చొచ్చూర్ణముచేసి గుడ్డతో వస్త్రకాళితము బట్టవలయును. మతీయును కరక్కాయలు తాడి ఉసిరిక వీటిని ప్రత్యేకముగా నెండేసి నాల్గేసితులముల చొప్పునచూర్ణించిఅన్నిటిని లోహపాత్రము నందు భావనచేసి మూడుమారులు కలియఁబెట్టవలయును. ఎండలో అల్లమును కఱ్ఱతో నలగబొడిచి అరసముతో రాతిపైని నూరి మాత్రలను కట్టవలయును. తేగు గింజంతగాకట్టి ఎండించియుంచుకొని ప్రతిదినమును ప్రాతఃకాలమునందు మూడుమాత్రల చొప్పున సేవింపవలయును. అమలరసము ననుపానము చేసికొని మధురపదార్థములను త్యజింప వలయును. ఇయ్యది అనేకవిధములగు అమృషిత్తములను ఉదరగోగాదులను పోగొట్టును.

— శీరకఘృతము. —

శ్లో. విప్ర్యాజాజీం సధన్యాకం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, కఫ పిత్తారుచిహరం మందానిలవమిం జయేత్. 51.

శీలకఱ్ఱను ధనియములును నూరి 16 పలములనేటిలి పక్వముచేసి సేవించిన కఫ పిత్తారుచులు మానును. మందాగ్నిని ఛ్చని ఇది పోగొట్టును.

— పటోలకుంఠీ ఘృతము. —

శ్లో. పటోలశుంఠ్యోః కల్కాభ్యాం కేవలం కులకేన వా, ఘృతప్రస్థం విపక్తవ్యం కఫపిత్తహరం పరం. 52.

పటోలమును కొంతని కల్కములను చేసి 16 పలముల నేయి పక్వముచేసి నేవించిన కఫపిత్తములు నశించును.

—ॐ పిష్పలిఘృతము. ౧—

శ్లో. పిష్పలీక్వాభకల్కేన ఘృతం సిద్ధం మధుప్లుతం పితే త్త త్పాత రుత్థాయ ఆంధ్రపిత్తనివృత్తయే. 53.

పిష్పల్లక సాయముల కల్కములతో నేతని సిద్ధముచేసి ప్రద్దుటిబాట చే నను కలిపికొని త్రాగినచో ఆంధ్రపిత్తములు నశించును.

—ॐ ద్రాక్షాద్యఘృతము. ౨—

శ్లో. ద్రాక్షామృతాశక్రపటోలపక్షైః సాశీరధాత్రిఘనచలదనై శ్చ, త్రాయంతికా పద్మకిరాతిధాన్యైః కల్కైః పచేత్సర్పి గుపేత మేభిః. 54. యంజీతి మాత్రాం సహ భోజనేన సర్వర్తుపానేపి భిషి గ్విదధ్యాత్, బలాసపిత్తం గ్రహణీం ప్రవృద్ధాం కాసాగ్నినాదం జ్వర మప్లుపిత్తం. 55 సర్వం సహన్యా ద్భూత మేత దాశు సమ్యక్ప్రయుక్తం హ్యమృతోపయం చ.

ద్రాక్ష తిప్పతీగ కొడిసెపాల పటోలము వట్టివేళ్లు ఉసిరిక తుంమునై చందన ము కలుకానిగ పద్మాక్షము నేల వేము ధనియములు వీరికల్కముతో నేతనిచేర్చి పక్వ ముచేసి భోజనమయములగు దీనిని ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది కఫపిత్తాది గొగ ములను అన్నిటిని నశింపజేయును.

—ॐ శతావరీఘృతము. ౩—

శ్లో. శతావరీమూలకల్కం ఘృతప్రస్థం పయస్సమం, పచేత్స్తృ ద్వగ్నినా సమ్యక్ క్షీరం దత్వా చతుర్గుణం. 56. నాశయే దప్లుపిత్తం చ వాతిపిత్తోన్మథవా న్దదాన్, రక్తపిత్తం తృషాం మూర్ఛాం శ్వాస సంతాపమేవ చ. 57.

శతావరీకల్కమును జలమును సమానభాగములుగా చేర్చి 16 పలముల నేయి నాలుగుచెట్లపాన కలిపి స్నానియెను పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది ఆంధ్రపిత్తమును వాతిపిత్తమువలన పుట్టిన గొగములను రక్తపిత్తమును దర్పి మూర్ఛలను శ్వాసమును సంతాపములను నశింపజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆంధ్రపితృధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౨. విసర్వవిస్ఫోటాధికారము.

— విసర్వవిస్ఫోటములకు ఉపాదాయములు. —

శ్లో. విరేకవమనాలేపసేచనాస్పృగ్విమోక్షజైః, ఉపాచరేద్యథా
 నోషం విసర్వా నవిదాహిభిః. 1. ఓటోలపిచుమద్దాభ్యాం విప్పల్యా
 మదనేన చ, నిసర్వే వమనం శస్త్రం తత్తై వేద్రయన్తై స్సహ. 2. త్రి
 ఫలారససంయుక్తిం సర్వ శ్రీచృతయూ సహ, ప్రయోక్షవ్యం విరేకార్థం
 విసర్వజ్వరశాంతయే. 3. రసమామలకానాం వా ఘృతమిశ్రం ప్రదా
 ఎయేన్, పృణవర్జం ప్రయోక్షవ్యం పంచమాలచతుష్టయం. 4.
 ప్రదేహసేకసర్పిర్భిర్విసర్వే వాతసంభవే.

విరేచనములు వమనములు లేపనములు సేచనములు స్పృకస్థాములు మున్నగువానిని,
 నోషమసారముగా విసర్వవిదాహ కర్మములకు చికిత్సలను చేయవలసినది. పటోలము
 నిఘ్నిము పిప్పలి ఉమ్మై వీనిమాలమున విసర్పికోగము నంను వివనము చేయించుట
 మంచిది. త్రిఫలారసము తోను తెల్లతెగడితోను విరేచనములకై ఘృతము నిచ్చుట
 మంచిది. దీనిచే విసర్పిర్భిములు నశించును. లేనిచో ఉసికిరసములో నేతనికలిపి ప్ర
 యోగింపవలయును. లేనిచో తృణపంచక వజ్రతమగు పంచమాలక చతుష్టయమునై
 నను ఈయవలయును. వాతమువలనఁబుట్టిన విసర్పిములకు రోపములు నేకములతో చికిత్స
 లను చేయగా వలయును.

— వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు. —

శ్లో. కుష్ఠం శతాహ్వ సురదారుముస్తా వారాహి కున్ఠంబురు
 కృష్ణగంధాః, వాతేర్కమంశార్థిగిలా శ్చ యోజ్యః సేకేషు లేపే
 షు తథా ఘృతేషు. 5. ప్రపౌండరీక మంజస్తా వద్దకోశీరచందనైః,
 సయప్తీందీవరైః పితైః క్షీరపిప్టైః ప్రలేపయేత్. 6. కశేరుశ్మంగాటకప
 ద్మగుండ్రాః సజైవలాః సోత్పలకర్షమా శ్చ, వస్త్రాంతరాః పితృకృ
 తే విసర్వే లేపా విధేయాః సఘృతాః సుశీతాః. 7. ప్రదేహాః పరి
 షేకా శ్చ శస్యంతే పంచవల్కలః, వద్దకోశీరమధుక చందనై ర్వా

ప్రశస్యతే. 8. పితౄ తు పద్మినీపంకం పిష్టం వా శంఖశైవలం, గుండ్రా
మూలం తు శుక్తి ర్వాగైరికం వా ఘృతాన్వితం. 9. న్యగ్రోధపాదా
గుండ్రాచ కదళీగర్భ ఏవ చ, బిసగ్రంధక లేపః స్యా చ్చతృథౌతఘృతా
ప్లుతః. 10. హరేణవో మసూగా శ్చ మద్ధా శ్చైవ సశాలయః,
పుష క్షృష క్షృదేహ స్మ్యుః సర్వైర్వా సర్విహసహ. 11. ద్రాక్షార
గ్వధకాశ్చ ర్య త్రిఫలైరండపీలుభిః, త్రిన్మధ్యతకీభి శ్చ విసర్వే శోధనం
హితం. 12.

కోమ పిల్లపీచర దేవదారుపు తుంగముపైలు వాణాహీకండ నేపాశపువిత్తులు ధ
నియుములు మునగ తాడిశసత్రి నీలి గోరింట పీటిసన్నిటిసనూరి నేతితోచేర్చి సేక లేప
ములను చేయవలయును. కమలములు మంజిష్ఠ పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు చందనము మధుక
ము నల్లకమలములు నీటిని పాలతో నూరి విసర్పికి లేపనచేయవలయును. క నేరుపు
శృంగాటక య కమలములు భద్రముపైలు నేవంతి తెల్లకమలములు నీటిని నూరి వడి
యంగట్టి నేతితో పిత్తవిసర్పయందు లేపనచేయుట మంచిది. ఇట్లే వంచవల్కలముల లేపన
సేకములును హితకరములు. పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు మధుకము చందనము కీటితోలేపనచే
సినను శ్రేష్ఠమే. పిత్తవిసర్పయందు కమలపు బురదను గాని శంఖముగాని నూరి
లేపనచేయవలయును. మట్టియూడలు తెల్ల అజటి పొట్ట కమలనాశము వీటిని నూరి
నూరుమాటులు వడియంగట్టిన నేతిలో కలిపి లేపనచేయ వలయును. రేణుకబీజములు
నల్లతెగడ పెసలు శాలీదాన్యము నీటిని వేరువేటుగా సమము గా నేతిలోకలిపి నూరి
లేపనచేయవలయును. ద్రాక్ష ఆమ్లవేళము తేల గుమ్మడు త్రిఫలములు ఏరండము పీలుపు
తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నీటితో శోధనచేయుట విసర్పిగోగములకు మంచిది.

—ॐ ఖదిర లేపాదులు ॐ—

శ్లో. గాయత్రీసప్తపర్ణాబ్రవాసారగ్వధదారుభిః, కుటన్నతైర్భవే
ల్లేపో విసర్వే శ్లేష్మసంభవే. 18. అజాశ్వగంధాసరలాథకాలా
నైకేశికా వా ప్యధవాజశృంగీ, గోమూత్రపిష్టో విహితః ప్రభేహో
హన్యా ద్విసర్పం కఫజం సుశీఘ్రం. 14. మదనం మధుకం నింబం వత్స
కస్య ఫలాని చ, వమనం చ విధాతవ్యం విసర్వే కఫసంభవే. 15. త్రిఫ
లాపద క్షోకీర సమంగాకరవీరకం, ఫలమూల మనంతా చ లేపః శ్లేష్మ
విసర్పహ. 16. ఆంగ్వధస్య పత్రాణి త్వచః శ్లేష్మాతకోద్భవాః, శిరీషపు
ష్పకామాచీ హితా లేపావచూర్ణనై. 17.

కాచు ముయ్యకు పొన్నతుంగముపైలు అడ్డసరము తేలచెక్క దేవదారువు భద్రముపైలు వీటిని లేపనచేసి క్షేప్తవిసర్వులకు మంచిది. కరదగొండి అశ్వగంధ తెల్లతెగడ నల్లతెగడ వీటిని గోమూత్రముతోనూ చల్లని దానినే లేపనచేసిన విసర్వునకించును. ఉమ్మెత్త మధుకము నింబము కొడిసెపాల విత్తులు వీటితో వమనములను చేయుచుట నిస్సకి హితము. త్రిఫలములు పద్మాక్షము వట్టివేళ్లు మ జిష్ణము గన్నేరు వీటిలేపము కఫవిసర్పిని పోగొట్టును. తేలపత్తములు వింగిచెక్క దిరిసెనూపులు కాకమాచి వీటితో లేపనములను అవహంగాములను చేయింపవలయును.

—● నవకషాయగుగ్గులము. —●

శ్లో. ముస్తారిష్టపటోలానాం క్వాథః సర్వవిసర్పమత్, ధాత్రీపటోలముద్గానా మథవా ఘృతసంప్లుతః. 18. అమృతవిషపటోలం నింబకల్మేష రుపేతం త్రిఫలఖదిరసారం వ్యాధిభూతం చ తుల్యం, క్వధితమిద మశేషం గుగ్గులో ర్భాగయక్తం, జయతి విషవిసర్పా స్కుప్తమస్తాదశాఖ్యాన్. 19.

తుంగముపైలు నింబముపటోలము వీటికషాయము విసర్పిగోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. ఉసిరికపటోలము మద్గక్వాథము వీనిని నేతితో చేర్చివర్తిజేసిన విసర్వులు నశించును. వారాహీకంద అమృతివిషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యకుపొన్న కాచు వేపఆకు పసపు మ్రానిపసపు వీటినినూరి లేపన చేసినచో విషములు విసర్వులు కష్టము విసోభిటములు గజ్జ శీతపిత్తము జ్వరము మున్నగువి నశించును.

—● అమృతాది క్వాథము. —●

శ్లో. అమృతనవృషపటోలం ముస్తకం సస్తపణ్ణం ఖదిర మసితవేత్త్రనింబవత్త్రం హరిద్రే, వివిధవిషవిసర్పా స్కుప్తవిసోభిటకంధూ రపనయతి మసూరీం శోషిత్తం జ్వరం చ. 20. పటోలామృతభూనింబ వాసకారిష్ట పగ్వలైః, ఖదిరాబ్ధముత్తైః క్వాథో విసోభిటాన్జ్వరహహః. 21.

తిప్పతిగే వృషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యకుపొన్న ఖదిరము నల్లవేతనము వేపికు పసపు మ్రానిపసపు వీటికషాయము అన్నివిధములగు విషములను విసర్పములను విసోభిటములను గజ్జిగోగములను మమూరికాగోగములను శీతపిత్తములు జ్వరములు మున్నగువానిని నశింపజేయును. పటోలము తిప్పతిగే నేలచేయి అడ్డసరము అరిష్టము పిత్తపాపడ కాచు తుంగముపైలు వీటిని కషాయము చేసి నేవించినచో విసోభిటాదివీడలును జ్వరములును నశించును.

— పటోలాదికషాయములు. —

శ్లో. పటోల త్రిఫలారితృగుణాచీముస్తచందనైః, సమూర్వా
 గోహిణీపాతా రజనీ సదురాలభా. 22 కషాయం పాయయే దేత స్లేష్మ
 ప్షపి త్తజ్వరాపహం, కంఠూత్వగ్దోషవిస్ఫోట విషవీసర్పనాశనం. 23.
 భూనింబ వాసా కటుకా పటోల ఫల త్రికా చందననింబసిద్ధః. వినర్ప
 దాహ జ్వర వక్త్రశోష విస్ఫోట శ్మిష్టా వమిను త్కషాయః. 24. సకఫే
 పిత్తయుక్తే తు త్రిఫలాం యోజయే త్పురైః, దురాలభాం పర్పటకం
 పటోలం కటుకాం తథా. 25. సోష్ణం గుగ్గులుసమ్మిశ్రం పిబే ద్వా
 ఖదిగాష్టకం, కుండలీపిచుమర్దాంబు ఖదిరేంద్రయవాంబు నా. 26.
 విస్ఫోటం నాశయ త్యాశు వాయు ర్జలధరా నివ, చందనం నాగపు
 ష్పం చ తండులీయక శారితే. 27. శిరీషవల్కలం జాతీలేప స్నాన్య ద్దా
 హనాశనః, శుకతరునతమాంసే రజనీషద్దాచ తుల్యాని. 28. పిష్టాని శీ
 తతోయేన లేపన్యా త్సర్వవిస్ఫోటే, శిరీషమూలమంజిష్ఠా చవ్యామ
 లకయష్టికాః. 29. సజాతీపల్లవక్షౌద్రా విస్ఫోటే కవలగ్రహాః, శిరో
 షోదుంబరౌజంబూ నేకాలేపనయోర్హితాః. 30. శ్లేష్మాతకత్వచోవాపి
 ప్రలేపా శ్చోత్పతనే హితాః. 31. శిరీషయష్టీనతిచందనైల మాంసాహరి
 ద్రాద్వయకుష్ఠవాలైః, లేపో దళాంగః సస్పృశః ప్రతిష్ఠో విసర్పకంఠా
 జ్వరశోధహరీ. 32. శిరీషకోశీర నాగాహ్వా హిస్త్రాభి లేపనా స్త్రితం,
 వినర్పవిషవిస్ఫోటాః ప్రశమ్నంతి స సంశయః. 33.

పటోలము త్రిఫలములు నేప తిప్పతీగె తంగమునైలు చందనము చాగఫలము
 కరక్కాయలు ఆరుకొంతి పసుపు పువ్వు కొండి వీటికి షాయమును త్రాగవలయును. ఇ
 య్యది కఫము పిత్తజ్వరము ఖజ్జ విస్ఫోటము విషములు విసర్పములు నశింపజేయును.
 నేలవేము అడ్డపరము కటుకరోహిణి పటోలము త్రిఫలములు చందనము నింబము వీటి
 తో సిద్ధముచేసిన కషాయము విస్ఫోటములను దాహములను జ్వరములను నుఖశోష
 లను విస్ఫోటములను నశింపజేయును. కఫపిత్తపు విసర్పములను దు గుగ్గిలముతో త్రిఫ
 లములను నేవింపవలయును. చాగఫలము పిత్తపాపద పటోలము కటుకరోహిణి వీటి
 కషాయమును త్రాగినను తిప్పతీగె నింబము కురువేరు కాచు కొడిసెపాల వీటికషాయ
 మును త్రాగినను విస్ఫోటములు నశించును.

●● పృషాద్యఘృతము. ●●

శ్లో. పృషఖదిరపటోల స త్రినిబత్వగమృతామలకీ కషాయక
త్రైక్రి, ఘృత మభినవ మేత దాశు పక్వం జయతి విసర్పదాన్ సకుస్థ
గులాన్. 34.

అడ్డసరము కాచు చేదుపొళ్ల లవంగపుపట్ట తిప్పతీగ ఉసిరిక వీటిక షాయము
లోను కల్కములోను నూత్నఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది విసర్ప
మున్నగువానిని పోగొట్టును.

●● పంచలిక్తఘృతము. ●●

శ్లో. పటోలస స్తచ్చదనింబవాసా ఫలత్రికం ఛిన్నరుహవిప
క్వం, తిత్తంచలిక్తం ఘృత మాశు హన్తి త్రిదోషవిస్ఫోటవిసర్ప
కంఠూః. 35.

చేదుపొళ్ల ముయ్యాకులన్న పేపాకు అడ్డసరము త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటి
తో పక్వము చేసిన ఘృతము విస్ఫోటము విసర్పము కండువులను పోగొట్టును.

●● మహాపద్మకఘృతము. ●●

శ్లో. పద్మకం మధుకం లోద్రం నాగపుష్పస్య కేసరం, ద్వే హ
రిద్రే విడంగాని సూక్ష్మైలాతగరం తథా. 36. కుష్ఠంలాక్షాపత్రకం చ సి
క్థికం తుత్థ మేవ చ, బహువారః శిరీష శ్చ కపిత్థఫల మేవ చ. 37.
తోయే నాలోడ్య తత్పర్వం ఘృతిప్రస్థం విపాచయేత్, యాం శ్చరో
గాన్నిహన్యా ద్వై తాన్నిబోధ మహామునే. 38. సర్పకీటాఖుదప్తే
షు లూతామూత్రకృతేషు చ, విపధేషు నిస్ఫోటకేషు తథా కుష్ఠవిసర్పి
షు. 39. నాడీషు గండవూలాసు ప్రభిన్నాసు విశేషతః, అగస్త్యవి
హితం ధన్యం పద్మకం తు మహాస్పృతం. 40.

పద్మాక్షము మధుకము లొద్దగ నాగకేసరములు పసపు మ్రానిపసపు వాయువిడం
గములు చిట్టి యేలములు తగరము కోష్ఠ లక్క తాడిశపత్రి మైలతుత్తము మైనము
విఱిగిచెక్క శిరీషము వెలగపండ్లు వీటిని నీటిలో నూరి అందు 16 పలములతైలమునుప
క్వము చేసి నేవించినచో విసర్పములు పురువులు మూత్రకృచ్ఛిరోగములు అనేకవిధము
లగు నిస్ఫోటకములు కుష్ఠము విసర్పము నాడీ వ్రణములు గండమూలము నశించును.

—ॐ స్నాయువులకువావిలిరసము. ॐ—

శ్లో. రోగస్తు స్నాయుకాభ్యో యః క్రియా తత్ర విగర్భవత్,
గవ్యం సర్పి త్ర్యహం పీత్వా నిర్బంధీస్వరసం త్ర్యహం, పిబే త్స్నా
యుక మత్యుగ్రం హ స్త్యవశ్యం న సంశయః. 41. శోభాంజనమూల
దళైః కాంజికపిష్టైః సలవణై ర్లేపః, హన్తి స్నాయుకరోగం యద్వా
మోచకత్వచో లేపః. 42.

స్నాయువను రోగమునకు విసర్పకు వలె చికిత్సచేయవలయును. అవునేలని
మాడురోజులు త్రాగినప్పటికీ వావిలి రసమును మాడుదినములు త్రాగినచో స్నాయురో
గములు నశించును. సందియుమలేదు. ముసలచెక్కలకులు వీటిని గంజిలో నూరి పైంధ
వలవణమును కలిపి లేపనచేసినను ఇందుగుచ్చెక్కును నూరి లేపనచేసినను స్నాయురోగ
ములు నశించి పోవును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విస్ఫోటాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౩. మసూర్యధికారము.

—ॐ మసూరికకు సామాన్యోపాయములు ॐ—

శ్లో. సర్వాసాం వమనం పథ్యం పటోలారిష్టవాసకైః, క సాయై
శ్చ వచావత్సయస్త్యోహ్వోఫలకల్మిషైః. 1. సత్కేద్రం పాయయే ద్రావ
హ్యం రసం వా హైలమోచికం, వాంతస్య రేచనం దేయం శమనం
చాబలే నరే. 2. సుషవీపత్రనిర్యాసం హరిద్రాచూర్ణసంయుతం, రోమం
తీజ్వరవిస్ఫోట మసూరీశాంతయే పిబేత్. 3. ఉభాభ్యాం హృతదోష
స్స విశుష్కంతి మసూరికాః, నిర్వికారా శ్చల్పపూయాః సచ్యంతే
చాల్పవేదనాః. 4. కంటాకుంభాండుమూలం క్వధనవిధిక్రతం హింగు
మాపైకయుక్తం, వీతం బీజం జయాయాః సఘృత ముషితవాః వీత
మంఘ్రిః సికట్యా, మాఘామూలం శిఫావా దమనకుసుమజా సో
షణా వాఽథ పూతిః, యోగావాస్యంబునై తే ప్రథమ మథ గదే దృశ్య

మానే ప్రయోజ్యః. 5. ఉద్భృత్య ముష్టి మాచ్ఛాద్య భేషజం య త్ప్రియుజ్యతే, తస్మష్టియోగ మిత్యాహు ర్మష్టియోగపరాయణాః. 6.

అన్ని విధములగు మనూరికలయందును చేదుపొల్లవేహకు అడ్డపరము వీటికషాయమును పసకోష్ఠుచెక్క మధుకము ఉష్ణైత కామ వీటికల్గమును ఇచ్చి వాంతులను చేయించుట మంచిది. బ్రాహ్మీరసమునందుతేనెను వైచికొని త్రాగినను జలబ్రాహ్మీరసమును త్రాగినను చిలుకకూర రసమును త్రాగినను హితమును కలిగించును. వమనమును చేయించి ప్రవర్తల క్రియవలయును. నిర్బలమునుఘ్ననకు ఇట్లైనచో శమనము కలుగును. కాకర జీలకఱ్ఱ ఆకుల రసమునందు పసపు వైచి త్రాగినచో జ్వరములు విసోటములు మనూరికలు శాంతించును. వమనము చేయించుటచేతను విరేచనమున కిష్పించుటచేతను దోషరహితము అయినవానికి వచ్చిన మనూరికలు నశించిపోవును. తెల్లవాకుడు తిప్పతీగ వీటికషాయములలో ఒకమాషమంత ఇంగువనువైచిగాని నేతితో క్రొంచ బీజములను నూగని నేవించినచో మనూరికలు నశించును.

సికటీమూలమును నూత్రాగినను మహాకంద వఃస్ఫులివేశ్వనునూ త్రాగినను మిరియములతో నెమలి యడుగుచెట్టు వేశ్వను నూరి త్రాగినను మనూరికలు నశించును.

❖ ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు. ❖

శ్లో. ఉష్ణికంటకమూలం వా ప్యనంతామూల మేవ వా, విధి గృహీతం జ్యేష్ఠాంబువీతం హన్తి మసూరికాం. 7. తద్వ చ్ఛృగాలకం టకమూలం చ వ్యపితాంభసా, మసూరీం మూర్ఛితో హన్తి గంధ కార్ధ స్తు పాండః. 8. నిశాచించాచ్ఛదే శీతవారిపీతే తథైవ తు, యావ త్సంఖ్యా మసూర్యంగే తావద్భిః శైలుజైః దిలైః. 9. ఛిన్నై రాతు రనామ్నాతు గుణీ వ్యేతి న వర్ధతే, వ్యపితం వారి సక్షాద్రం వీతం దా హగుణీ హరం. 10 శేలుత్వక్ష్మశశీతాంభః సేకోవా కాయశోషణే, ఉగ్రజ్యవంశసీలీ యవవృషకార్పాస కీకస బ్రాహ్మీ. 11. స్వరసమయూర క లాక్షాధూపో రోమాంతికాదిహరః, తర్పణం వాతజాయాం ప్రాగ్లా జమాన్తై స్సశర్కరైః. 12. భోజనం తిక్తయాపై శ్చ ప్రతుదానాం రసేన వా, ద్విసంచమూలం రాస్నా చ దా ర్హ్వశీరం దురాలభాః. 13. సామృతం ధాన్యకం ముస్తం జయే ద్వాతసముత్థితాం. 14.

ఉష్ణమూలపు వేరును గాని అనంతమూలమునుగాని యథావిధిగా తెచ్చి వియ్యపు కడుగుతో నూరి త్రాగినచో మనురీకలు నశించును. నక్కపొన్న మారేడు వీటివేళ్ళనువేసి వామఃగట్టిన నీటితో నేపింపవలయును. పసపు చింతాకులు వీటిని నూరి చల్లనినీటితో కలిపి త్రాగవలయును. ఎన్నిమనురీకలు అంగములయందుండిన నన్నివీటిగి యాకులను త్రుచినచో మనురీకలు త్రమమైనవియైనచో నశించును. విడిగిచెక్క కషాయమును చల్లార్చి రాత్రియంతను నుంచి తేనెతో త్రాగినను గాని శరీరశోషమునకు సేచనఁ జేసిననుగాని మనురీకలు నశించిపోవును. పస నేయి నీలి నెమలియడుగు చెక్క అడ్డసరము ప్రతివేళ్ళు క్రిక సము బ్రాహ్మి తెల్లయు త్తరణు లక్క వీటితో వైచిన ధూపము నోమంతికలు మున్నగు మనురీకలను నశింపఁజేయును. వాతపు మనురీకము లందు తొలుతి పేలపిండిలో చక్కెరను కలిపి తర్పణ క్రియను చేయవలయును. కటుపదార్థములతో చేసినయూషమనందు గాని ముక్కుతో పొడిచితను పక్షుల మాంసరసముతో గాని భుజింపచేయవలయును. దశమూలములు రాస్త్ర మ్రానిపసపు వట్టివేళ్ళు పిన్నదూలగొండి వారాహీకంద ధనియములు తుంగములైలు వీటితో వాతపు మనురీకలను జయింపవలెను.

—● వాతజనులందు గుడూచ్ఛాదులు. —●

శ్లో. గుడూచీం మధుక్క్మరాన్నాం పంచమూలం కసిష్ఠకం, చందనం కాశ్మర్యఫలం బలామూలం వికంకితం. 15. పాకకాలే మసూర్యం తు వాతజాయాం ప్రయోజయేత్, ద్రాక్షాకాశ్మర్యఖర్జూరసటో లారిష్టవాసకైః. 16. లాజామలకిదుప్పరైః శితాయుక్తై శ్చైత్తికే, శిరీషాదుబురాశ్వత్థ శేలున్య గ్రోధలక్మలైః. 17. ప్రలేప స్పృశ్యతిః శీఘ్రం నణవిస్ఫుటదాహహా, దురాలభాం పర్పటకం భూనింబం కటురో హిణిం. 18. శ్లేష్మిక్యాం పిత్తజాయాంవా పానే నిఃక్వాధ్య దాపయేత్.

తిప్పత్రీగే మధుకము రాస్త్ర లఘు పంచమూలములు గుమ్మడుకాయలు ముత్తువపు లగము వీటినన్నిటిని వాతమనురీకల విషయములో పాకకాలమునందు పక్వము చేసి యియవలసినది.

ద్రాక్ష గుమ్మడు ఖర్జూరము పటోలము వేప అడ్డసరము కేలాలు ఉసిరికి వీటిని నూరి చక్కెరను కలిపి త్రమమనురీకలలో ప్రయోగింపవలయును. దిరిసెన పేడిరారి బూరుగు మట్టి వీటివల్లములను నేతిలోనూరి లేపనచేయవలయును. గాయములు

విస్ఫోటకపుమంటలు శీఘ్రముగా నశించును. దులదగొండి. పర్వాటకము నేలవేము కటుకగోహిణి వీటికషాయము కఫమనూరికలయందుగాని పిత్తపుమనూరికలయందుగాని త్రాగవలయును.

—ॐ నింబాదులు. ॐ—

శ్లో. నింబం పర్పటకం పాతాం పటోలం కటురోహణీం. 19. వాసాం దురాలభాం ధాత్రీ ముశీరం చందనద్వయం, ఏష నింబాదికః ఖ్యాతః వీతః శిర్కరయా యుతిః. 20. హస్తీ త్రిదోషమసూరీం జ్వర వీసర్పసంభవాం, ఉత్థితా ప్రవిశే ద్యా తు పున స్తాం బాహ్యతో నయేత్. 21.

వేప పిత్తపాపడ అగరుకొంతి పటోలము కటుక గోహిణీశడ్గపరము దులదగొండి వట్టివేళ్లు చందనము రక్తచందనము ఇమ్యువి నింబాదులని చెప్పఁ బడియెను. ఈనింబాదులను కండచక్కెరతో కలిపికొని భక్షించినచో త్రిదోషములవలనఁ బుట్టిన మనూరికలు జ్వరములు విసర్పినల్ల పుట్టినమనూరికలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. మనూరిక లేచి మఱలనణగి పోయినేని దానిని వెడలించుటయే యుత్తమము.

—ॐ పటోలాదిజలము. ॐ—

శ్లో. పటోలకుండలీముస్త పృషధన్వయవానకైః, భూనింబనింబకటుకా పర్పితు శ్చ శృతం జలం. 22. మసూరీం శమయే దామాం పక్వాం చైవ విశోషయేత్, నాతిః సరతిరం కించి ద్విస్ఫుట జ్వరశాంతయే. 23. పటోలమూలారుణతండులీయకం పిబే న్ధరద్రామల కల్కసం యుతం, మసూరికాస్ఫుటవిదాహ శాంతయే తదేవ రోమాంతివమిజ్వరాపహమ్. 24. పటోలమూలారుణ తండులీయకిం తథైవ ధాత్రీఖది రేణ సంయుతం, పిబే జ్వలం సుక్ష్మధితం సుశీతలం, మసూరికారోగవి నాశనం వరం. 25.

పటోలము తిప్పతీగె తుంగముస్తైలు అడ్డపరము దులదగొండి నేలవేము వేపకటుక గోహిణి పర్వాటకము వీటికషాయముత్రాగిన పక్వాపక్వములను సునూరికలైనను శోధించును. విస్ఫోటజ్వరములు నశించుటకింకంఁజెను మంచుమంచుమందుమఱియొక్కటి లేదు. చెదుపొళ్ల మంజిష్ఠము వీటికషాయములో పసపు ఉసిరిక రసమును వేసికొని

త్రాగినను త్రిమను. మనురికలు విస్ఫోటకములు వీటియందైన మంటలుపోవును. మఱియు నియ్యదియే గోమంతికా ఛస్తిజ్వరములనుకూడ పోగొట్టును. పటోలపు వేళ్లు మంజిష్ఠము బియ్యముకడుగు వీటికి హయములలో యుసిరిక చండ్ర వీటికి హయమును వైచి చల్లార్చి త్రాగినచో నన్ని మనురికలు నిశ్చయముగా నశించును.

❖ ఖదిరాష్టకము. ❖

శ్లో. ఖదిరి త్రిఫలార్యవటోలామృతవాసకైః, క్వాథోష్ఠకాంగో జయతి రోమాంతికి మనురికాః. 26. కృష్ణవీసర్పవిస్ఫోటకండ్వాదీ నపి తా సతిః.

చండ్ర త్రిఫలములు వేపపటోలములు శారాహీకంద అడ్డనరము కీటి అష్టాంగ క్వాథము విసర్పి విస్ఫోటకములను రోమంతికా మనురికలను కృష్ణము విసర్పమును విస్ఫోటము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

❖ అమృతాదిక్వాథములు. ❖

శ్లో. అమృతాదిక హయ స్తు జయే త్ప్రీతకఫాత్తి కాం. 27. సువీ రేణ తు సంపిష్ఠం మ తులుంగస్య కేసరిం, ప్రలేపా త్వతయ త్యా శు దాహం చాశు నియచ్ఛతి. 28. పాదదాహం ప్ర కరుతే పిడకాపా దసంభవా, తత్త్ర సేకం ప్ర శంఖంతి బహుశ స్తండులాంబునా. 29. పా కకాలే తు సర్వా స్తా విభోషయతి మారుశిః, తస్మా త్స్నిభృంహణం కార్యం నహి పథ్యం విశోషణం. 30. గుడూచీమధుకం ద్రాక్షా మోర టం దాడిమై స్సహ, పాకకాలే తు దాతవ్యం భేషజం గుడసంయుతం. 31. తేన పాకం వ్రజ త్యాశు నచ వాయుః ప్ర కుప్యతి, లిహే ద్వా బాదరిం చూర్ణం పాచనార్థం గుడేన తు. 32. అనే నాశు విపచ్యంతే వాతపి త్తకఫాత్తి కాః.

అమృతాదిక్వాథములు పిత్తమనురికలను జయించును. మాతులుంగ కేసరములను గంజితోనురి లేపనచేసి మనురికలు నశించును. దాహమును శీఘ్రముగాను పశమిల్లును. కాళ్ళపైని పుట్టిన పిటకములకు దాహములను పుట్టించును. అప్పుడు బియ్యపుకడుగుతో చాలమారులు కడుగుట మంచిది. పక్ష్యముకాబోవు కాలమునందు మనురికల వాయువులు నశించును. కనుక పుష్టిగలిగించువస్తువులను గోగికి పెట్టవలయును. తిప్పతీగె మధుకము ద్రాక్ష ఇక్షుమూలము దానిమ్మ వీటిలో బెల్లమును చేసి పక్ష్యకాలమునం దొసగవలయును. ఇట్లయిన శీఘ్రముగా మనురికలు నశించును. వాయువు ప్రకోపింపదు. పక్ష్యము అగుటకై

తగుమార్గమును బెల్లములోకలిపి యైనను తినిపింపవలయును. ఇట్లయినచో వాతపితృ కఫసంబంధము లగు మనురికలు శాంతించును.

—ॐ ధన్యమాంసరసాదయః. ॐ—

శ్లో. శూలాధానపరీతస్య కంపమానస్య వాయునా. 33. ధన్య మాంసరసాశ్చ స్తా ఈషతైస్సంధనసంయుతాః, దాడిమాన్తురస్యై ద్యుక్తా యూషాస్సుః దగుచౌ హతాః. 34. పిబే దుభస్తప్తశీతం భావితం ఖది రాశినైః, శౌచే వారి ప్రయుజీత గాయత్రీబహువారజం. 35. జాతీ పత్రం సమంజస్థం దావ్యపూగఫల శమీం, ధాత్రీఫల సమధుకం క్వ ధితం మధుసంయుతం. 36. ముఖరోగే కంఠరోగే గంఢాషార్థం ప్ర శస్యతే, అష్టాః సేకం ప్రశంసంతి గవేధుమధుకాంబునా. 37. మధు కం త్రిఫలా మూర్వా దావ్యేభ్య స్తీల ముత్పలం, ఉశీరలోధ్రమంజుషాః ప్రలేపా శోచ్యంతే హితాః. 38. నశ్యం త్యజేన దృఢ్జాతా మసూర్యో న ద్రవంతి చ, పంచలక్ష్మలచూర్ణేన క్లేదీనీ మవచ్ఛాయేత్. 39. భ స్తనా కేచి దిచ్ఛంతి కేచి గ్రోమయరేషునా. క్రిమిపాతభయూ చ్ఛాపి ధూపయే త్సరూదినా. 40. వేదనాదాహశాంత్యర్థం స్నూతానాంచ విశుద్ధయే, సగుగ్ధలు సరాక్వాళం మంజూ ద్వా ఖదిరాప్తకం. 41. కృష్ణాభయారజోలిఖ్య స్తధునా కంఠశుద్ధయే, అఘాష్టాంగావలే హాలావా కబల శౌర్ధ్రికాదిభిః. 42. పంచతిక్తం ప్రయుజీత పానా భ్యజనభోజనైః, కుర్యా ద్వ్రావిధానం చ తైలాదీ న్వర్జయే చ్చిరం. 43. విషమైస్స స్పిధమంత్రై శ్చప్రసృజ్యత్తు పునఃపునః, తిథా శోణిత సంస్పృహః కాశ్చి చోణిత మోక్షయైః. 44.

పోటు ఉబ్బువాతకంపము గలవానికి అడవిజంతువుల మాంసరసములో సైంధవ లవణమును వేసి త్రాగించుట మంచిది. ఆరుచికి దానివృత్తమున కాయరసముతో చేర్చినయూ పమునిచ్చుట మంచిది. శోధనచేయుటకు చంద్రలఘుము సేతికి పాయోదకములు త్రమ ములు. జాపత్ర మంజిష్ఠము మ్రానిపవపు పోక జమ్మి ఉనికిక మధుకము వీటిని క సాయము చేసి లే నెను కలిపికొని త్రాగిన ముఖరోగములు కంఠరోగములును నశించును. మధు

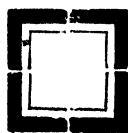
కడు త్రిఫలములు చాగఫలము మ్రానిపసపు జాపత్రి నల్లకమలములు వట్టివేళ్లు లోధ్ర మంజిష్ఠ వీటిని కన్నులకు లేపన చేసినను కంటిలో పిండినను నుత్తమములు. శ్లేష ములుగల మనూరికలయందు పంచదల్కలచూర్ణమును పూయవలయును. క్రిములు పడు ననెడిభయమునకు సరలాది భూపముల నిచ్చుట మంచిది. త్రిఫలముల కపాయములో గుగ్గిలమునుగాని ఖదిరాష్ట్రక చూర్ణమును గాని కలిపి నేఃముచేసి నవీడలు తొలగులు. పిప్పళ్లు కగక్కాయల చూర్ణము లో తేనెనువైచికొని త్రాగినను అష్టాంగచూర్ణము నాకీ నను మంచిది. పానము మర్దనము భోజనములయందు పంఙ్గతికపాయము సీయవల యును. గాయము పూడుట కుపాయము నాళాచింప వలయును. తైలాదలను వర్జింప వలయును. విషనాశకములగు సిద్ధమంత్రములతో మాటిమాటికి తుడువవలయును. రుధి రోత్పన్నము లగు మనూర్యకలకు రుధిరమును వెడలించవలయును.

❖ హరిద్రాదిప్రలేహము. ❖

శ్లో. నిశాద్వయోశీరశిరీషము స్తకైః సలోధృభద్రశ్రియవాగ కేసరైః, సస్వేదవిస్ఫులివిసర్పకుష్ఠ శార్గంధ్యరోమాంతిహరః ప్రదే హః. 45. బింబ్యతీముక్తకాఽశోకస్థక్ష నేతిసవల్లవైః, నిశి పర్యుషితః క్వాథో మశూరీభయనాశనః. 46. చైత్రాసితభూతదినే రక్తపతాకా న్వితా స్నుహీ భవనే, ధవళితకలశన్యస్తా వాచరుజో దూరతో ధత్తే. 47.

పసపు మ్రానిపసపు వట్టివేళ్లు కిసెన తుంగముపైలు లోధ్ర చందనము నాగి కేస రములు వీటినిలేపనచేసినచో స్వేదగోగములు విస్ఫోటకములు విసర్పములు కుళ్ళులు డుర్గంధములు మున్నగు గోగములు నశించును. దొండ ఆలిముక్తప్రవేళ్లు ఆశోకము జావ్వి వేతనము వీటిఆకులను రాళ్ళులు నీటిలోతడిసి ప్రోద్దుటిపుట వీనిచే కడుగుటవలన మనూరికలు నశించును. చైత్ర బహుళ చతుర్దశినాడు జెముడు చొట్టును తనయింటికి తెచ్చి తైల్లని కలశములో నుంచి ఎఱ్ఱని పతాకతో నళంకరించినేని మనూరికలు నశించిపో గలుగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మనూర్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౫౪. క్షుద్ర రోగాధికారము.

శ్లో. తత్రా జగల్లికా మామాం జతాకాభి రుపాచరేత్, శుక్తి సౌరాష్ట్రీకా తూర కల్లై శ్చలేపయే న్నుహుః. 1. కశినాం తూరయో గైశ్చ ద్రావయేదజగల్లికామ్, స్లేష్మనిద్రధి కల్లై న జయే దనుశయీం భిషక్. 2. వివృతా మింద్రవృద్ధాంచ గర్ధభిః జాలగర్ధభామ్, ఇరివేల్లి కాం గంధనామాం జయే త్ప్విత్రవిసర్పిత. 3. మధురౌషధసిద్ధేన సర్పి షా శమయేద్వృణాన్, రక్తావస్థేకై ర్భహుభి స్స్వేదనై రపతర్పణైః. 4. జయే ద్విదారికాం లేప్తైః శిగుదేవన్రు మోష్ణనైః, పనసికాం కచ్చపి కా మనేన విధినాభిషక్. 5. సాధయే త్క్రిమినానన్యాం చోఢాన్దోషన ముద్భవాన్, అన్త్రాలజీంకచ్చపికాం తథా పాషాణగర్ధభమ్. 6. సురదారు శిలాకుష్ఠైః స్వేదయిత్వా శ్చలేపయేత్, కఫచూరుతశోధఘ్నో లేపః పాషాణగర్ధభే. 7.

అపక్వముగానున్న అజగల్లికారోగమును జలగలనుపట్టించి యుపచరింపవలయును. ముతైపునున్నయును సౌరాష్ట్రీలవణమును కల్కముచేసి పుయ్యుటచేత శమింపచేయవల యును. గట్టిగానున్న అజగల్లికను ఉష్ణపదార్థముల లేపనచేత కరిగింపవలయును. అనుశయీగమును కఫవిద్రధికి చెప్పిన కల్కముతో పోగొట్టవలయును. వివృత ఇంద్రపుద్గ గర్ధభి జాలగర్ధభి ఇరివేల్లి కా అనునీగోగములయందు పిత్తవిసర్పికి చెప్పిన యౌషధములచేత జయింపవలయును. మధురములగు నౌషధులచే తయారుచేయబడిన నేతితో గాయములను మాన్పవలయును. విదాకిరొగమును నెత్తురువెడలించుట, చెమటపుట్టించుట, లంఘనము చేయించుట మున్నగువానిచేతను మును దేవదారుల చెక్కలను నూరి లేపనచేయుట చేతను ఉపచరింపవలెను. పనసికను కచ్చపికను గూడ నీతి యననే చికిత్సచేయవలయును. ఇతరులగు దోషములవలన గలిగిన దుస్సాధములగు శోధలలో (వాపులను) ఇట్లే చికిత్సచేయవలయును. అంత్రాలజీ పాషాణగర్ధభము కచ్చ పిక అను నీగోగములను గూడ, చెమ్మటపట్టించి దేవదారుచెక్క మణిశిల శోఘ్ణ వీటిని నూరి పట్టువేసి పోగొట్టవలయును. పాషాణగర్ధభమునందు కఫవారములను పోగొట్టు నట్టి పట్టులను తేయవలయును.

— శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు. —

శ్లో. శస్త్రోద్ధృత్యవల్క్యం తూర్వాగ్నిభ్యాం ప్రసాదయేత్, మన
శ్శిలాల భల్లాత సూక్ష్మైలాగురు చందనైః. 8. జాతీపల్లవకల్పైశ్చ ని
బత్తైలం విపాచయేత్, వల్క్యం నాశయేత్తద్ధి బహుచ్ఛిద్రం బహుస్వనం.
9. పాదగారీషు చ శిరాం వ్యధయే త్తలశోధనీమ్, స్వేదస్నేహౌప
పన్నాతు పాదాచా లేపయే న్నుహుః. 10. మధూచ్ఛిష్ట వసా మజ్జ
ఘృతతూరై ర్వి మిశ్రితైః, సర్జాఖ్య సింధూద్భవయో శ్శూర్ణం మధు
ఘృతాఘృతమ్, నిర్మధ్య కటుతైలాక్తం హితం పాదప్రమార్జనమ్. 11.

వల్క్యకర్తాగమనందు శస్త్రముతోఁజేచి తూరముచేత అగ్నిచేత చికిత్సచేయవలయు
ను. మణిశిల జీడివిత్తులు చిన్నయేలములు అగరుచందనము బాపత్రి నీటితో నగు కల్కము
నందు వేపనూనెను పక్వముచేయవలయును. ఈతైలము బహుసంధ్రములు పడిన వల్క్య
రోగమునుపోగొట్టును. పాదగారీ గోగమనందు నోపలి నాడులను శోధింపవలయును.
నూనె చెవ్వుటల నూరుచుండెడి కాళ్లకు మైనము వన త్రిలవణములునీయి వీటినికలిపి
లేపనచేయవలయును. సముద్ర శేనము చేపదారుచెక్క వీటిమార్జములొ లేనను
నీయిని ఆవనూనెను కలిపి చికిత్స కాళ్లకు పట్టువేయుట యుత్తమము.

శ్లో. ఉపోది కానర్ష ప నింబమోచ కర్కారు కైర్వారు కభస్త్రి
తోయే, తైలం విపక్వం లవణాంశ యుక్తం తత్త్వానదారీం వినిహంతి
లేపాత్. అలసేష్టైశ్చిరం సిక్తా చరణౌ పరిలేపయేత్, కటోలారిష్టకాసి
సత్రిఫలాభి ర్దుహుర్దుహుః. కరంజబీజం రజసి కాశీసం మధుకం మధు,
రోచనాహరితాలం చ లేపోయ మలసేహితః. లాక్షాభయా రసాలేపః
కార్యం వా రక్త మోక్షణమ్, జాతీపత్రంచ సంమర్ద్య దద్యా దలసకే
భివక్. 15.

దుంబబచ్చలి ఆవ వేప బూరుగు సార దోస వీటినికాల్చిబూదిచేసి అనీటిలొ
తైలమును పక్వముచేసి ఒకపాలు ఉప్పునందుకలపవలయును. దీనిని లేపనచేయుట చేత
పాదదారీరోగమునశించును. కాళ్లు మొద్దుబొరినట్లుండురోగమునందు పుల్లనిక సాయము
లతోను కల్కములతోను మాటిమాటికి కాళ్ళను కడుగవలయును. పిష్టుట చేదుకాళ్ళ
లేపకాశీసము త్రిఫలములు వీటినినూరి మాటి మాటికి లేపన చేయవలయును. నెనులియ

దుగు విత్తనములు పసపుకశీసము మధుకములేనె గోరోచనము హరిదళము వీటిని నూరి లేపనచేయుట అలసరోగమునందు హితకరము. లక్కకరక్కాయలు వీటిరసమును పూసినను విషపునెత్తురును వెడలిచినను జాపత్రినూరి పట్టు వేసినను అలసరోగములు కుదురును.

ప్రసారణాదులు. ౧౦

శ్లో. బృహతీరససిద్ధేన తైలేనాభ్యజ్య బుద్ధిమాన్, శిలారోచనకాశీ సచూర్ణైర్వా ప్రతీసారయేత్. 16. దహేత్కదర ముద్భృత్య తైలేన దహనేనవా, చిప్పముస్థాంబునా స్విన్న ముత్కృత్యాభ్యజ్య తం వ్రణమ్. 17. దత్వా స్వరసం చూర్ణం బద్ధ్వా వృణవదాచరేత్, స్వరసేన హరిదామూః పాశ్చేష్ఠాయ సేభయామ్. 18. శుష్పా తజ్జేన కల్మేన లిచే చ్చిప్పం పునఃపునః, చిప్పే సటంకణాస్ఫృతా మూలలేపో నఖవృనః. 19. నింబోదకేన వమనం పద్మినీకంటకే హితం, నింబోదకశ్చ తులసిర్విః సక్షాద్రం వాన మిష్యతే. 20. పస్తనాశకృతః క్షారః పద్మినీ హంతి లేపనం, నింబారగ్వధకైర్లైర్వా ముఖం రుద్వరసం హితం. 21. నీలీపలోలమూలాభ్యాం సాజ్యాభ్యాం లేపనం హితం, జాలగర్దభరోగే తు సర్వో హంతి చ వేదనామ్. 22.

బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు వాకుండురసముతో సిద్ధముచేసిన నూనెతో మణి శిలగోరోచనము కాశీసము వీటినిసాడిచేసికలిపి పట్టింపవలయును. కాలిలో కదరమును కణితిలేచెనేని నూనెతో గాని అగ్నితోగాని నశింపచేయవలయును. చిప్పమునుగోగమును గోరు నెచ్చినీటితో చెమటపట్టించి శస్త్రముతో ఛేదించి ఆగాయమునందు తైలమునువేసి అందుస్వరసమూర్తమును పోసి కట్టవలయును. పసపును పసపురసముతోను కరక్కాయను నల్లని యినుపపాత్రము గాను నూరి కల్కముచేసి చిప్పమునకు చికిత్సచేయవలయును. టంకపుచెక్క తల్లచాగ చెక్క వీటిని నూరి పట్టించిన చిప్పరోగముతోలగును. పద్మినీకంటక రోగమునందు వేపరసముతో వాంతి చేయించుట హితము. వేపరసముతో సిద్ధముచేసిన నేతిలో తేనెను కలిపికొని త్రగుట హితకరము. కమలపుత్రీవలముండ్లను నూరి పట్టించిన పచ్చనీరోగములు నశించును. లేనిచో వేప ఆక వీటిని కల్కముచేసి మాటిమాటికి నలుగు పెట్టుటమంచిది. నల్లచేదుపొల్ల ముల్లంగి వీటిని నేతితోనూరి లేపనచేసిన హితమగును. ఈలేపము జాలగర్దభరోగమునందు తక్షణమే నొప్పిని పొగొట్టి హితమును చేయును.

— స్వశోధనాదులు. —

శ్లో. అహిపూతనకే ధాత్యాః పుంస్వంస్తన్యం విశోధయేత్, త్రిఫలాఖది రక్వాఢైర్వ్రాణానాం ధావనం సదా. 23. కరింజత్రిఫలాతి క్తైః సర్పిసిద్ధం శిశోర్హితం, గుదభృంశే గుదం స్నేహైః అభ్యజ్యాశు ప్రవేశయేత్. 24. ప్రవిష్టస్వేదయే చ్చాపి బద్ధం గోష్పణయా భృశం, కోమలం వద్దిసీపత్రం యః ఖాదేచ్ఛర్కరా స్వితం. 25. ఏతన్నిశ్చిత్త్య నిర్దిష్టం న తస్య గుదనిర్గమః, వృక్షామ్లానల చాంగేరీబిల్వ పాతాయవా గ్రజమ్. 26. తక్రేణశీల యేత్పాయు భృంశారోఽనల దీపనమ్, గుదం చ గవ్యపయసా మృత్యు దవిశంకితః. 27. దుష్ప్రవేశో గుదభృంశో విశిత్వాశు న సంశయః, మూషికాణాం వసాభిర్వా గుదే సమృక్ష్పి లేపనం. 28. స్నిన్నమూషిక మాంసేన చాధవా స్వేదయే ద్గుదమ్.

చన్నులకుగలిగెడు అహిపూతనకోగములపట్టులందు తల్లియొక్క పాలను శుద్ధి చేయవలయును. త్రిఫలములు కాచు వీటికి పాయముతో గాయమును కడుగవలయును. నెమలిఅడుగు విత్తనములు త్రిఫలములు వేపవేళ్ళవీటితో తయారుచేసిన నేతిని పిల్లవానికిచ్చుట మంచిది. ఎక్కువగా మెలుకుత్తయు పానలేపనయందు పయోగింపవలయును. గూదదిగినచో తైలము మున్నగువానిచే గూదను మెత్తిబయిలోపలకు శిఘ్రముగా నెట్టవలయును. పిష్టుల చెమటపుట్టించి గోష్పణయంత్రముతో కట్టుటనుంచుది. లేతకమల దళములను చక్కెరతో చేర్చి తినినచో నిక నెన్నటికిని గూద దిగదు. చింత పండు చిత్రిమూలము చుక్కూర మారెడు విషబొద్ది యవక్షారము వీనిని మజ్జిగలో కలిపి నేపించిన గూదదిగుటమాని ఆకలియట్టించును. ఆవుపాలతో తడుపుచుండిన గుద భ్రంశము తప్పక తొలగిపోవును. ఎలుకవసన రాచినను లేక ఎలుక మాంసముతో చెమట పట్టించినను గూదదిగుట నిలచి పోవును.

— చాంగేరీ ఘృతము. —

శ్లో. చాంగేరీకోలదధ్యమ్లనాగర త్కారసంయుతమ్. ఘృతము త్త్వధిలం పేయం గుదభ్రం శరూజావహం, శుంఠీక్షారా వత్ర కల్కా శిష్టం తు ధ్రవ మిష్యతే. 30.

ఇలిచింత రేగు పెలుగు గంజి శొంతి యవక్షారములనుచేర్చి నేతిని చక్కగా కాచి త్రాగినచో గూదదిగుటమానును. ఇందుశొంతి యవక్షారములు కెండును కల్కములుగాను తక్కినవి ధ్రవముగాను చేర్చవలయును.

—ॐ మూషికాద్య తైలము. ॐ—

శ్లో. క్షీరే మహత్పంచమూలం మూషికా మంత్రవర్జితాం, పక్వాత్పిన్ద్ర స్పచేత్తైలం వాతఘ్నాషధ సాధితమ్, గుదభ్రంశ మిదం తైలం పానాభ్యంగా త్ప్రసాదయేత్. 31.

ఆంధ్రములేని యెలుకిను బృహత్పంచ మూలములను పాలలో పక్వముచేయ వలయును. పిమ్మట వాతనాశకములగు మూలికలతో సిద్ధముచేసిన తైలమునిందు మరల పోసి కాచవలయును. ఈతైలమును నేవించినను అంటుకొనినను గూదదిగుటను పోగొట్టి మేలు చేయును.

—ॐ హక్తకచికిత్స. ॐ—

శ్లో. స్వేదోపనా హం పఠక ర్తికాయాం కృత్వాపమభ్యజ్య ఘృతేన పశ్చాత్, ప్రమేయే చర్మశ్శనైః సస్పిష్టై ర్ధాంసై స్సుఖోష్ణై రుపనాహయే చ్చ. 32. స్నేహస్వేదైః స్తథైవైనాం చికిత్సే దవపాటికాం, సినుస్థస్థశ్చ నాడీ ద్వియఃఖం కనకాదిజాం. 33. క్షిప్తా త్యక్తా త్సుల్లకాన్ స్నేహం పఠయేత్, తైలేన వా పచాదారు గంధైః సిద్ధేన చ త్ప్రసాదయేత్. 34. పునః స్థూలతిరా నాడీ దేయా స్తోవిషధయే, శస్త్రేణ నేననిం త్యక్తా భిత్వా న్రణానదా చరేత్. 35. సిగ్ధంచ భోజనం బద్ధే గుదే ప్యేష క్రియాత్ప్రమే, చర్మకీలం జతుమణిం మసకాం స్థిలకాలకాన్. 36. ఉద్భ్రష్ట శస్త్రేణ దహేత్ క్షారాగ్నిభ్యాం విశేషతః, రుబునాలస్యచూర్ణేన ఘ్నీమస కి నాశనః. 37.

లింగసంబంధమును చర్మరోగమునందు ఉపనాహకమును చెమటను పుట్టించినేలి తోతడిని మెల్లమెల్లగా లోపలను నెట్టి చప్పుగా నుండువేడి మాంసమును గట్టిచెమట పుట్టింపవలయును. అవపాటికాగోగము (అనుగా లింగపు చర్మము జారిపోవుట చేత వాయుని) ధమై కలిగెడి ప్రకాశమునుగోగము) నందు ఉపనాహక స్వేదమును పట్ట వలయును. లేనిచో చుల్లికాదులను తైలముతో తడుపవలయును. అదియును కానిచో వస మ్రానిపసపు గంధకము వీటియందు సిద్ధము చేసిన తైలముతో మూడురోజులవఱకును తడుపుచుండవలయును. నాడీప్రవాహము అభివృద్ధిజెందుటకై లింగపుమొదటి యందు తప్పుతిక్కిచోటుల శస్త్రము చేసి గాయములనువలెకట్లు కట్టి మెత్తనియా హారము బెట్టింపవలయును. గూదను ఇదేచికిత్స. చర్మకీలకము జతుమణిమసక (మ

త్సాగము) తిల్లిగోగము అనువానియందును శత్రుము చేసి అగ్నితోను జ్వరపదార్థములతోను దహింపచేయవలయును. అముదపు కాడలను పొడిచేసి రుద్దిన మత్సాగము తొలగిపోవును.

—ॐ తారుణ్యసిడికాగోగచికిత్స. —

శ్లో. నిర్లోకభస్మ ఘృహాద్వా మనశ్శాంతిం వ్రజేత్సదా, యువానపిడకాన్యచ్చ నీలికావ్యంగ శర్కరాః. 38. శిరావ్యధైః ప్రలేపైశ్చ జయే దభ్యంజ నైస్తథా, లోధ్రధాన్యవచాలేప స్తారుణ్యసిడికాహః. 39. తద్వద్గోగోచనాముక్తం మరీచం ముఖలేపతే, సిద్ధార్థకవచాలోధ సైంధవైశ్చ ప్రలేపనం. 40. సమసంచ ని హత్యాశు పిడికాం యావనోద్భవామ్, వ్యగేషు చాద్వనశ్విగ్వా మంజిష్ఠా వా సమాక్షీకీ. 41. లేప స్పననసీతా వా శ్వేతాశ్చఖురజానుసీ, రక్తచందనమంజిష్ఠా లోధ్రకుష్ఠ పియంగవః. 42. వటూకుర మసూరాశ్చవ్యం గఘ్నాముఖకాంతిదాః, ప్య గానాం లేపనం శస్త్రురుధిరేణ శశస్య చ. 43. మసూరైస్సర్పిషా విష్టైర్లవ్హ మాస్యం పయోన్వితైః, సప్తాహాచ్చ భవేత్సిత్యం పుంషోదశ ప్రభవం. 44. మాతులంగ జటాసర్ప శ్శిలాగోశశ్చిరోరసః, ముఖకాంతి రోలేపః పిడకాతిలకాలజత్. 45. నవనీతగుడ క్షౌద్రకోలమజ్జాప లేపనమ్, వ్యంగజి ద్వరుశ్శ్విగ్వాభాగక్షీరప్ర పేషితా. 46. జాతీఫలకల్క లేపో నీలవ్యం గాదినాశసః, సాయంచ కటు తైలేనాభ్యంగో వక్త్రసాధః. 47.

యావదశయంను పుట్టెడిమొటిమలు మచ్చలు నీలికవ్యంగము శర్కర అను రోగములకు నాడిచ్చేద్రవ్య లేపనము అభ్యంజనము ననువానివలన చికిత్స చేయవలయును. లొద్దగపూవు కొతిమెరలు వస నూరి పట్టించిన మొటిమలు నశించును. అట్లే మిరియములను గోగోజనముతోనూరి రాచిన పోవును. మఱియును ఆవాలు వస లొద్దగ పూవునైంధవలవణము వీటితో లేపనను చేసినను వాంతిచేయించినను తక్షణమే పిడిక (మొటిమ)లను పోగొట్టును. వ్యంగగోగమునందు మద్దిచక్కమంజిష్ఠము లేనె వీటితో లేపన చేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో శల్లనింపెన బూడిదను నవనీతముతో కలిపి రాచినను శ్రేష్ఠమే యగును. ఎఱ్ఱగంధము మంజిష్ఠ లొద్దగ కొప్పు ప్లేంజింజుచక్క మజ్జియ గుళ్లు మసూరధాన్యము వీనిని నూరి లేపన చేసినను వ్యంగము తొలగిపోవును. కుండేటి నెత్తురునుపూసినను వ్యంగమునశించును. మసూరధాన్యమును నేతితో పాలతో నూరి

విడుగోజులు పూసిన వ్యంగమునశించి కమలమువలె ముఖము వికసించును. లేనిచో మాదీ ఫలపు చెక్కును జటామాంసి నేము మణిశిల పేదవీటితో కలిసి గాచిన ముఖకాంతివర్ణమును. సిడికగోగములు తిల్లిగోగములునుతొలగును. నవనీతమతో చేసిన నెయ్యి బెల్లము లేనె తేగుపండ్లరసము వీటిని నూరి లేపనచేసినను వ్యంగములు నశించును. మేకపాల లో ఉలిమిడిచెక్కును నూరి ముఖమునకు పూసిన వ్యంగములు నశించును. జాజికాయ కల్కమును పూసినచో నీలిగోగము వ్యంగగోగము మన్నగునవి క్షీణించిపోవును. సాయంకాలమునందు ఆవనూనెతో రుద్దకొనిన ముఖమునకు స్వచ్ఛమగు కాంతి కలుగును.

—ॐ ముఖకాంతి కై మరికొన్ని ఉపాయములు. ॐ—

శ్లో. కాలీయకోశ్వమామయ దధి సరబదరాస్థి మన్యఫలిసేభిః,
లిప్తం భవతి చ వదనం శశి ప్రభం సప్తరాత్రేణ. 48. తుషరహిత మన్యూ
యవచూర్ణస యష్టిమధుకలోధ్రాలేపేన, భవతి ముఖం పరినిష్ఠితచామీ
కరచారుసౌభాగ్యమ్. 49. రక్షోష్ణు శిర్వదీప్వయ మంజిష్ఠాగైరికాహ్వ
యై స్తు పయః, సిద్ధేన లిప్తమానన మున్యవ్యసంబింబన ద్విధాతి. 50.
పరిణతిదధిశరపుంభైః కునలశుదశేకుష చాదినోశీరైః, ముఖకిమల
కాంతికారీ భ్రుకుటితలకాలకాన్తయతి. 51.

నల్లఅగురు కలువలు కోష్ఠపెఱుగు శింఖునాభిప్రేంఖణపుచెక్కు వీటిని నూరి
విడుగోజులు పూసినచో చంద్రునితో సమానముగా ముఖమగును. పొట్టుతీసిన యవల
చూర్ణము కమలనాళము మల్లగి మధుకము లూడ్డగపువ్వు వీటితో లేపనచేసిన మిసి
మిసిలాడుచు మొలము బంగరవన్నె గలిగియుండును. శిరీషపువ్వుము (దిరిసె) పసపు
మానిపసపు మంజిష్ఠము గైరికధానువు వీటిని గొత్తెపాలతోపండి లేపనచేసిన చంద్రు
నివంటి కాంతిగలిగి ప్రకాశించును. తిగగము పెఱుగు క్లెక్కిమలదశములు కోష్ఠ చం
దనము పడ్డిచేళ్లు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో ముఖకాంతి వృద్ధివొందును. భ్రుకుటిగోగ
మును తిలకాలికమును ఇయ్యని పోగొట్టును.

—ॐ హరిద్రాద్యయ తైలము. ॐ—

శ్లో. హరిద్రాద్యయ యస్త్వాహ్వా కాలీయక కుచందనైః, ప్ర
పౌండరీకమంజిష్ఠా పద్మపద్మక కంకుమైః. 52. కషిత తిమిరకన్లక్షవట
పత్త్రైః పయోన్వితైః, లేపయే తక్మలితైరేభిః తైలం వాభ్యంజనం చ

శ్లో. 58. విప్లవం నీలికావ్యంగాం స్థిలకాన్తుభద్రామికాన్, నిత్యనేపి
జయే త్త్రిపుం ముఖం కుర్యాన్మనోరమమ్. 54.

పసపు మ్రానిపసపు ముల్లంగి ఎల్లఅగరు ఎట్టగంధము పుండరీకము గంధర్వవ్య
ము మంజిష్ఠము కమలములు పద్మాక్షి కేసరి వెలగపండు కాసుగచెక్క జువ్వి మట్టి
వీటిఅకులుసాను కలసి నూరి కల్కముచేసి అందుతైలమును వంశి దానిని రుద్దికొనిన
పిష్టరోగము నీలికావ్యంగము తిలకాలికము మున్నగురోగములను జయించుట మాత్రమే
గాక మొగమునను సొగసును తెచ్చును.

—● కనకతైలము. —●

శ్లో. మధుకస్య కషాయేణ తైలస్య కుడవం పచేత్, కల్కైః
ప్రియంగుమం జిష్ఠాచందనో త్వలకేసరైః. 55. కనకంనామ తత్తైలం
ముఖకాంతికరం పరం, అభీరునీలికావ్యంగశోధనం పర మర్చితమ్. 56.

అతి మధుకపు కషాయసునందు నాల్గుపలముల తైలమును చేర్చి మంజిష్ఠ పక్ష
చందనము కమలములు కేసరి వీటినివైచి కల్కముచేసి తైలమును దొవలయును. ఇ
య్యది ముఖమునకు కాంతినిచ్చును. నీలికావ్యం గు మున్నగు ముఖరోగముల నన్నింటిని
బోగొట్టును.

—● మంజిష్ఠా తైలము. —●

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం లాక్షా మాతులుంగం సయష్టికమ్, క
ప్రమాణై రేతైస్తు తైలస్య కుడవం తథా. 57. ఆజు పయస్త గ్నిగుణం
శనైర్బ్రష్టస్త్వినా పచేత్, నీలికా విడికావ్యంగా సభ్యంగాదేవ నాశ
యేత్. 58. ముఖప్రసన్నో పచితం వలీపలికపర్జిమ్, సప్తరాత్రి
యోగేణ భవేత్కనకసన్నిభమ్. 59.

మంజిష్ఠ అతిమధురము లక్ష్మీమాచికాయ ముల్లంగి వీటిని పావుపావు పలము
చొప్పనతెచ్చి నాల్గుపలముల తైలము అయిదుపలముల మేకపాలును చేర్చి మెల్లమె
ల్లగా సన్ననిసిగ పైనివీటిని వండవలయును. ఈతైలమును రుద్దికొనిన నీలికా విడికావ్యం
గము అను వీనిని బోగొట్టును. ముఖము స్వచ్ఛమైనదగును. దీనిని ఏడురోజులు నేపించి
సంతమాత్రాననే ముఖము బంగారువంటి దగును.

—● కుంకుమాది తైలము. —●

శ్లో. కుంకుమం చందనం లాక్షా మంజిష్ఠా మధుయష్టికా, కాలీ
యక ముశీరం చ పద్మకం నీల ముత్పలమ్. 60. న్యగ్రోధపాదాః స్లక్ష్యస్య

.శుంగాః పద్మస్య కేసరం, ద్విపంచ మూలసహితైః కసాయైః పలికైః
పుథక్. 61. జలాధకం విపక్తవ్యం పాదశేష మభోధ్య రేత్, మంజిష్ఠా
మధుకం ద్రాక్షా పతంగం మధు యష్టకా. 62. కర్షప్రమాణై రేతైస్తు
తైలస్య కుడపం తథా, అజాక్షీరం తద్ద్విగుణం శనై ర్మలద్వగ్నినాప
చేత్. 63. సమ్యక్పక్వం చరం హ్యేతన్ముఖవర్ణప్రసాదనమ్, నీలికాపిడ
కావ్యంగా నభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 64. సప్తరాత్ర ప్రయోగేణ
భవేత్కాంచన సన్నిభమ్, కుంకుమాద్య మిదం తైల మశ్విభ్యాం
నిరి తం పురా. 65.

కేసరి చందనము లక్క మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము కాలీయకము వట్టి శేల్లు పద్మా
క్షము నల్లగల్పలు మట్టియూడలు జాబ్బిచ్చగుళ్లు కమల కింజల్కములు వీటి నన్నిటిని
ఒక్కొక్కపలము చొప్పున తైచ్చి దశమూలములను 64 వలముల నీటితో కసాయముగా
గాచి దానిలోపైయోషధములను కలపవలయును. తరువాత మంజిష్ఠము అతిమ
ధురము లక్క పతంగము యష్టిమధుకము వీటిని పావుపలముచొప్పున తీసికొని
కల్కమును చేసి న్నాల్పలముల తైలమును చేర్పవలయును. అయిదుపలముల మేక
పాలును ఈ క్వాధములో కలపవలయును. పిమ్మట సన్నని నెగపైన మెల్ల మెల్లగా
పక్వముచేసి చక్కగా పక్వమైన పిమ్మట యుపయోగించి కొనవలయును. ఇయ్యది
మొగమునకు మెఱుగుబెట్టును. నీలికపిడక వ్యంగ మున్నగురోగములను అభ్యంజనము
చేసికొనిన మాత్రాననే సోగొట్టును. దీని నేడునినములు నేవించినచో ముఖము
బంగారుతో తుల్యమగును. ఇయ్యది అశ్వినీదేవతలచే పూర్వమునిర్మింపబడిన కుంకు
మాదితైలము.

❧ మఱియొకవిధమగు కుంకుమాదితైలము. ❧

శ్లో. కుంకుమం కింశుకం లాక్షా మంజిష్ఠా రక్తచందనమ్, కాలీ
యకంపద్మకంచ మాతులుంగస్య కేసరం. 66. కసుంభం మధుయష్టీ
కం ఫలినీ మదయంతికా, నిశేద్వే రోచ నాపద్మము త్పలంచమనశ్శిలా.
67. కాకోల్యాది సమాయుక్తై రీతైరక్షసమై ర్భిషక్, లాక్షారసప
యోభ్యాంచ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 68. కుంకుమాద్య మిదం తైలం
చాభ్యంగా త్కాంచనోపమమ్, కరోతివదనం సద్యః పుష్టిలావణ్య
కాంతిదమ్. 69. సౌభాగ్యలక్ష్మీ జననం నశీకరణ ముత్తమమ్.

కేసరి మోదుగ మొగ్గ లక్కమంజీష్ఠ రక్తచందనము కాలీయకము పద్మాక్ష మాది మొగ్గలు మ్రానివసపు యష్టిమధుకము కుసుంభపసపు మ్రానిపసపు కమలము మణిశిల వీటినిన్నిటిని ఒక్కొక్క పాపుపలముచో॥ కాళోల్వాది గజాక్షములగు ఔషధుల నో కలిపి లత్తుకమేకపాలు నీటితోనుడకబెట్టి ఇందు ఒక నేరు తైలమును పోసి పక్వము చేయవలయును. ఇది కుంకుమాదితైలము. దీనిని రుద్దుకొనినచో శరీరమును బంగురువలె మెఱయఁజేయును. యుఖమునకు వన్నె నిచ్చును. బలమును సంపదను కలిగించును. అందరిని వశులఁజేయును.

❖ వృక్షఘృతము. ❖

శ్లో. మధుకం చందనం కంగుః సర్పశంపద్దకం తథా. 70. కాలీయకం హరిద్రాచ లోద్ధ్ర మేభిశ్చ కల్కితైః, విపచేద్ధి ఘృతం వైద్యః తత్పక్వం వస్త్రగాలితమ్. 71. పాదాంశం కుంకుమం సింధు క్షిప్త్యామం దానలేపచేత్, తత్ప్రిద్ధం శిశిరే నీరే ప్రక్షిప్త్యాకర్షయేత్తతః. 72. తదేతద్వర్ణకంనామ ఘృతం వర్ణ ప్రసాధనమ్, అనేనాభ్యాస లిప్తంహి వలీ భూతమపి క్రమాత్. 73. నిష్కలంకేందుబింబాభం న్యా ద్వీలాసవ తీముఖమ్, ఆరూషికాయాం రుధి రేవసిక్తే శిరవ్యధేనాథ జలౌకసా వా, నింబాంబుసిక్తై శ్శిరసిప్రలేపో దేయోఽశ్వస ర్పరససైం థవా భ్యాం. 74. పురాణ మథ విద్యాకం పురీషం కుక్కుటస్య వా. 75. మూత్రపిప్లవం ప్రలేపోయం శీఘ్రం హన్యా దఽరూషికాం, అరూషిఘ్నం భృష్ట కుష్ఠ చూర్ణం తైలేన సంయుతమ్. 76.

యష్టిమధుకము చందనము శ్రేణుము పద్మాక్షము కాలీయకము కమలము మ్రాని పసపు లాద్దుగ వీటిని కల్కుముచేసి అందు నేలని పక్వముచేసి పిన్నట నడియఁగట్టి అందు నాలుగవ పాలు కుంకుమ పువ్వు మైసము కలిపి సన్ననిరెగపైన మెల్లమెల్లగా పక్వము చేసి శల్లనినీటిపై జీసి పాకమును కనుగొని దింపవలయును. ఇయ్యది వర్ణకమనెడి ఘృతము. కాఁతనిచ్చును. దీనిని నిత్యమును నియమముగా నేనించెడి వానికి మొగ్గపుము దుతలు తలనెఱుపును రావు. శ్రీల కిద్దానంద్ర బింబముతో సహాముగా యుఖము కళకళలాడుచుండును. ఆరూషికారోగమునందు నాడీభేదనచేత గాని జలగలను కరిపించిగాని నెత్తురును వెడలింపవలయును. ఆటుపిమ్మట నింబోదకములతో తడిసిగుట్టుపు లద్దెసాదరసము పైంధవలవణము వీటిని కలిపి తలకు పట్టువేయవలయును. లేనిచోపాతవడినగానుగసిండినిగాని కోడిపెట్టుగాని మూత్రముతో నూరి పట్టు చేసిన పెంటనే

అరూషికారోగమును నశింపజేయును. కోష్ఠము వేయించి పొడిచేసి తైలముతో కలిపి నేవించినను అరూషికలు నశించిపోవును.

— హరిద్రాద్వయతైలము. —

శ్లో. హరిద్రాద్వయ భూనింబ త్రిఫలారిష్టచందనైః, ఏతత్తైల మరూషీణాం సిద్ధమభ్యంజనేహితమ్. 77. దారణేతు శిరా విధ్యేత్ స్నిగ్ధాం స్విన్నాం లలాటజాం, అవవీడశిరోవస్త్రీ నభ్యంగం శ్వావచారయేత్. 78. కోద్రవాణాం తృణక్షీరపానీయం పరిధాపనే, కార్యో దారణకే మూర్ధ్ని ప్రలేపో మధుసంయుతః. 79. ప్రియాలబీజ మధుకకుటృ మిశ్రైస్సస్రైస్సైంధవైః, కాంజకస్థా త్రిసప్తాహం మాషా దారణకాపహః. 80. సహ నీలోత్పలకేసరయష్ట మసుకత్తైస్స దృశమా మలకమ్, చిరజాతిమపి చ శీర్షే దారణరోగం శమం నయతి. 81.

పసుపు మానిపసుపు నేలవేయి త్రిఫలములు వేపవేళ్లు చందనము వీటికల్పము లో తైలమును వండి దానిని రుద్దకొనిన యెడల అన్నివిధములగు అరూషికారోగములు ను తొలగిపోవును. శిరస్సును బ్రద్దలించెడి దారణరోగమునకు నునుపుగను చుమ్మగిలు చున్నట్లుగను నున్న నాడిని ఛేదింపవలయును. అవవీడనశిరోవస్త్రములను రుద్దవలయును. ఆ కె గడ్డిరసపు పానీయమును పోసికడుగ వలయును. ఈక్షీరమునందే లేనను కలిపి తలకు పట్టు వేయవలయును. లేనిచో మోరటి విత్తనములు యష్టిమధుకము కోష్ఠ సైంధవ లవణము వీటిని కలిపి పట్టు నైనను వేయవలయును. లేనిచో ఇరువదియొక్క రోజువఱకు గంజిలోనానవైచిన మినుములను నూరి పట్టు వేసినను మంచిదే. నల్లకల్లులు కుంకుమపువ్వు యష్టిమధుకము నూపులు ఉసిరిక కాయలు వీటిని నూరి పూసినను చాలరోజులనుంచి యున్నదైనను దారణరోగము ఉపశాంతి నొందును.

— త్రిఫలాద్వయతైలము. —

శ్లో. త్రిఫలాద్యారణో మాంసీమార్క వోత్పలశౌరివైః, సస్రైంధవైః ఏతత్తైల మభ్యంగా దుగ్ధకాం జయేత్. 82. చిత్రకందంతిమూలం చ కోమాతికిసమన్వితమ్, కిల్కంపిప్ట్యై సచే తైలంకేశదద్రు వినాశనమ్. 83. గుంజాఫలై శ్శృతింతైలం భృంగరాజరసేనవా, కంఠూదారణ హృత్కుప్త కపాలవ్యాధి నాశనమ్. 84.

త్రిఫలముల మార్జము జటామాంసి గుంటకలగరాకు కమలములు సుగంధపాల ప్రేళ్లు సైంధవలవణము వీటియందు తయారుచేయబడిన తైలమును రుద్దికొనిన శిరస్సునకు

దు పుట్టెడిదారణ రోగములు అన్నియును నశించును. చిత్రమాలము దంతిమాలమునేల గుమ్ముడి వీటిని కల్గఁముచేసి అందు ఆవాలనూ నెను సిద్ధముచేయవలయును. ఈతైలము చుండును పోగొట్టును. గురిగించులు గుంటకలగ రాకువీటితో కాచఁబడినతైలము జీలలను దారణరోగములను కుష్మగోగమును తలపోటులను నశింపజేయును.

—ॐ భృంగరాజతైలము. ॐ—

శ్లో. భృంగరాజ త్రిఫలోత్పల శారితాహపురీష సమన్వితకారి,
తైలమిదం పచ దారుణహరి కుంచితకేశశఘనస్థికారి. 85. ప్రపాండరీక
మధుకపిప్పలీ చందనోత్పలైః, కార్షిక్వైస్తైలకుడపం తైర్ద్విరామలకీగసః
సాధ్య స్సప్రతిమర్శ సాస్య త్వర్వశీర్షగదాపహః. 86.

గుంటకలగర త్రిఫలములు కలువలు సుగంధిపాలతేక్లుమందూరము వీటితో చేసిన కల్గఁమువందు సిద్ధము చేసిన తైలము శిరస్సును బలగు దారుణరోగములను హరించును. క్షీణించినవారిక మఱలవెంట్రుకలను మొలపించునట్టిది. వేయి రేకులకమలములు యష్టిమధుకము పిప్పళ్లు చందనము కల్వలు వీటినికొక్కొక్క మెత్తుతెచ్చి ఓదియూరు తులముల ఆవనా నెను ఇరునది తులముల యునిక రసమును కలిపి అట్లుపైని తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని రుద్దికొనుట వలన అన్నివిధములగు రోగరోగములు కుదురును.

—ॐ మాలత్యాదితైలము. ॐ—

శ్లో. మాలతీకరవీరాన్ని నక్తమాలావిసాచితమ్, తైలమభ్యంజనే శస్తమింద్రలుప్తాహం పరమ్. 87. ఇదంహి త్వంతిం హంతి దారుణం నియతంనృణాం, ధాత్ర్యామృతజ్వలే వాతాస్థిత్థినిరోరు స్నిగ్ధకేశతా. 88. ఇంద్రలుప్తే శీరాంవిధ్వాశీలాకాసీసతుత్థక్తైః, లేపయేత్పరితః కల్మైస్తైలంచాభ్యంజనే హితిం. 89. కుటన్నటశిఖజాతీ కరంజకర వీరజైః, అవగాఢపదం చైవప్రచ్ఛయిత్వా పునః పునః. 90. గుంజాఫలైశ్చిరం లింపే త్కేశభూమిం సమంతతః, హస్తదంతమసీం కృత్వా ముఖ్యం చైవరసాంజనమ్. 91. లోమాన్యనేన జాయంతే నృణాం పాణిశిరేష్వసి, భల్లాతకబృహతీఫలగుంజామూలఫలేభ్య ఏకేన, మధుసహితేన లలిప్తం సురరుతులిప్తం శిమం యాతి. 92. బృహతీఫలరసపిష్టంగుంజాఫలమూలం చేంద్రలుప్తస్య, కనకనిఘృష్టస్య సతో దాతవ్యంప్రచ్ఛితస్యస

దా. 93. ఘృష్టస్యకర్మశ్చైః పత్రైః ఇంద్రులపతస్య గుండనమ్, చూర్ణితైర్దరిచైః కాయమింద్రులపైనివారణమ్. 94. ఛాగక్షీరరసాంజనపుటదగ్గరజేంద్రదంత మపిలిప్తాః, జాయంతే సప్తరాత్రా త్థిల్వామపి కుంచితాశ్చికురాః. 95. మధుకేంద్రీ వరమూర్వాతిలాజ్యగోక్షీర భృంగలేపేన, అచిరాద్భవంతి ఘనకేశా దృఢమూలాయతా ఋజవః. 96.

జాజిపువ్వు గన్నేరు చిత్రమూలము నెమలితడుగు వీటితో సిద్ధముచేయబడిన తైలము ఇంద్రుల పత్రము (బట్టతలయగుటయును) రోగమును పోగొట్టును. దీనిని నియమముగా నేవించువారిని దారణరోగములు చేరజాలవు. ఈనిరిక మామిడి వీటిరసమును లేపన చేయుటచేత వెంట్రుకలు నట్టముగను స్థిరముగను నెఱుగగలవు. ఇంద్రుల పత్ర రోగమునందు శిరోవాడులను ఛేదించియంతటను శిలాజిత్తుకాసీసము మ్రెలుతుత్తము వీటిని లేపన చేయవలయును. వీటికల్కములతో సిద్ధము జేయబడిన తైలమును రుద్దటయును హితకరమే యగును. చాలకాలమునుండి పుట్టియున్నయింద్రులపత్ర రోగమునందు చిత్రమూలము జాతీభ్రమ నెమలియడుగు గన్నేరువీటికషాయముతో వెంట్రుక బూడిపోయిన చోటుల గుర్తింజులు వాని చెక్కివీటిని నూరి లేపన చేయవలయును. లేనిచో ఏమగు దంతపు మసితో గసాంజనము నూరి లేపన చేసి చో మనుజులను అరచేతులలో నొడ వెంట్రుకలు మొలచును. జీడిపత్తములు వాకుడు గురుగిజవేళ్లు బరడునూరి ఇంద్రుల పత్ర రోగమునకు లేపనమును చేయవలయును. కఠినములగు అలలతో నొరిసికొని పోయిన తలలలో మిరియములచూర్ణమును పట్టించిన యింద్రుల పత్ర రోగము తొలగిపోవును. మేకపాలు రసాంజనము పుటపాకము పెట్టిచేసిన ఏనుగుదంతపు మసి వీటిని కలిపి లేపన చేయుటచేత నేడురోజులలో బట్టతలపైనను ఈ త్రమములగు కేశములు పుట్టగలవు. మధుకము కిమలములు మూర్వ (చాగచెక్క) తిలలు నేయి అవుపాలు గుంటకలగరాకు వీటినినూరి పట్టించిన మిక్కిలి శీఘ్రకాలములోనే మనుజుడు శోభన కేశములు గలవాఁడు అగును.

—● స్నుహ్యదితైలము. —●

శ్లో. స్నుహీపయః పయోర్కస్య మార్కవో లాంగలీ విషం, మూత్రమాదం సగోమూత్రం రక్తికా సేంద్రవారుణీ. 97. సిద్ధార్థం తీక్ష్ణతైలం చ గర్భందత్వా విపాచితం, వహ్నినా మృదు నాపక్వం తైలంఖాలిత్యనాశనమ్. 98. కూర్మపృష్ఠ సమానాపి కు జ్యాయా రోమతస్కరీ, దిగ్ధా సానేన జాయేత ఋక్ష శారీరలోమశా. 99.

జముడుపాలు జిల్లేడు పాలుగుంటకలగరాసు నీరుసిప్పలితపసమేకమూత్రముల
పుపంచిలము కొడెనెపాలవత్తులు ఆవాలు (తెల్లవి) ఈయోషధులలో ఆవనూనెను
పోసి మెల్లమెల్లగా నన్నని సెగను పాకముచేసి ఈతైలమును శోషన చేసినయెడలబట్టతలపోయి
మంచిగా వెంట్రుకలు కలుగును. తాబేలి చిప్పవలె మొద్దుబాటినతలగల వారను దీనిని
సేవించిన ఎలుగబంటుకు వలె పాడవగు వెంట్రుకలను పొందగలరు.

—ॐ ఆదిత్యపాక గుడూచీతైలము. ॐ—

శ్లో. వటావరోహ కేశినోష్ణ శ్చూర్ణే చాదిత్యపాచిశమ్, గుడూ
చీస్వర సే తైలు చాభ్యంగా తేష్కేశోషణం. 100.

మట్టియూడజటామాంసి శీశినిచ్యుముచేసి తిప్పతీగె రసమునందుకి లిపి ఎండ
లోపుటము పెట్టి పక్వముచేసి సిద్ధముచేసిన తైలమును ఆంటుకొనినయెడల వెంట్రు
కలు ఉత్పత్తియగును.

—ॐ చందనానీ తైలము. ॐ—

శ్లో. చందనం మధుకం మూర్ధ్వా త్రిఫలా నీలముత్పలం, కాం
తా నటావరోహ శ్చ గుడూచీరస మేవచ. 101. లోహచూర్ణం త
థాకేశీ శా బరే ద్వై తిథైవచ, మార్కవ స్వర సేనై వ తైలం మృద్వగ్ని
నా పచేత్. 102. శింస్యుత్పతితాః కేశా జాయంతే ఘనకుంచితాః,
దృఢమూలా శ్చ స్థిగ్భాశ్చ తథా భ్రమరిసన్నిభాః. 103. సన్యేనా కాల
వలీన నిహన్యా తైల ముత్తమమ్.

చందనము ముష్టినుధుకము (అనగా సతినుధురము) చాగ త్రిఫలములు నల్వక
ల్వలు దూర్వ ముట్టియూడలు తిప్పతీగెరసము లోహచూర్ణము జటామాంసి గండు తె
లుగులగు లొడ్డులు కిమలపుడంప వీటి కలగము చేర్చి గుంటకలగరాసురసముతో తై
లమును సన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. దీనిని సేవించుటవలన రాగిపోయిన
వెంట్రుకలు మఱల మెలుచును. వెంట్రుకలు దట్టముగను గట్టిగను నున్నగను నల్లగను
పెఱుగును. ఈతైలము అసమయమున పుట్టిన నెఱుపునైనను పోగొట్టును.

—ॐ మధుకాదితైలము. ॐ—

శ్లో. తైలం సయప్తిమధుకైః క్షీరే ధాత్రిఫలైశ్శృతిమ్. 104. సన్యే
దత్తం జనయత కేశాన్ శ్చశ్రోణీచావ్యథ, త్రిఫలానీలిని సత్రం లోహం
భృంగిం జస్సమమ్. 105. అవిమూత్రేణ సంయుక్తం కృష్ణగీరణ ముత్త
మమ్, త్రిఫలాచూర్ణ సంయుక్తం లోహచూర్ణం వినిక్షిపేత్. 106. ఈ

పత్నకేవల నారికేలే భృంగరాజరసాన్వితే, మాషమేకంతు నిక్షిప్త స
మ్యగ్గర్భా త్సముద్ధరేత్. 107. తతశ్చిగో ముండముత్వాతే పదద్యా
ద్భిషగ్వరః, సంవేప్య కడళీపత్రై ర్నోచయే త్సప్తమేదినే. 108. త్వా
యే త్రిఫలాక్వాథైః క్షీరమాంసరసాసీనః, కపాల రంజనం చైత త్కృ
ష్ణీకరణ ముత్తమమ్. 109. ఉత్పలం నయసాసార్థం మాష భూమా ని
ధాపయేత్, కేశానాం కృష్ణకరణే స్నేహించ విసేచుతే. 110. భృం
గ పుష్పంజసా పుష్పం మేషీదుగ్ధ ప్రపేషితం, తేనైవాలోడితం లోహ
వాత్రస్థం భూమ్యధఃకృతుం. 111. సప్తాహదుద్భృతః కశ్చ ద్భృంగ రా
జరసేనతు, ఆలోడ్యాభ్యజ్య చ శిరో వేప్య ముత్వా వనే స్నీకాం. 112.
ప్రాతస్తు త్కాలసం కార్య మేవంస్యా స్థూర్ధరంజనమ్, ఏవం సింహార వా
లాంబ శంఖభృంగరసైః క్రయా. 113

అతిమధురము మధుకము ఉసిరిక వీణో పక్వము చేసినపాలతో నైవ
క్వాధమునందు సిద్ధముచేసిన తైఃమును నస్యముగా నిచ్చుట చేత తలకు నెడమనకు
ను వెంట్రుకలు మొలచును. త్రిఫలములు నీలిగూకులు గుంటికలగరాకు పొడి వీటినిన
మాషభాగములను అడుపేకి మూత్రముతో నూరి వెంట్రుకలను నల్లనజును.
కొంచెముగా పక్వమైన కొబ్బరి కాయలో (మండూనియ) భూమామాషమును త్రిఫల
ముల చూర్ణమును పోసి దానియందు గుంటికలగరాకు పసరును పోసి మూలిని నూ
సి ఒక నెలరోజులుంచి తరువాత వైద్యుడగువాడు తలకుక్షౌరము చేయు చి దీనిని పూ
సి ఆరోగ్యకాలలో చుట్టికట్టి ఏడుదినములైన పిమ్మట విప్పవలయును. తరువాత త్రిఫల
ముల కషాయముతో కడుగవలయును. పాలు మాంసరసము నాహాముగా పెట్టి-పవ
లయును. ఇయ్యది కపాలమును రంజింపజేసి వెంట్రుకలను నల్లనజుచును. కలువను పాల
తో నొక నెలరోజులు భూపుటమును వేయవలయును. తరువాత తీసి నూరిపట్టించిన శిరో
జములు నల్లపడును. గుంటికలగరాకు పువ్వుజసాపుష్పము వీటిని అడుమేకపాలతో
నూరి ఇనుపపాత్రలో పోసి భూమిలో పాతిపెట్టి ఏడు రోజులుంచి తీసి గుంటికల
గరాకు పసరును కలిపి సాయంకాలమునందు శిరస్సునకు లేపజేసి ప్రాతఃకాలము
నందు కడుగుచుండవలయును. ఇదేవిధముగా సింహాగము శంఖపుష్పము గుంటికల
గరాకు వీటిరసములతోటియును చికిత్సలను చేయవలయును.

శంఖచూర్ణమున్నగు లేపనములు. ౧౧

శ్లో. నవదగ్ధ శంఖచూర్ణం కాంజికసిక్తం హి సీసకం ఘృష్టాఽ,
లేపా త్కచా నర్కదలావబద్ధాన్ శుభ్రాన్కరోతి నీలతరాన్. 114. లో
హమలామల కత్తై స్సజపాకుసుమై స్సదా నరన్నాయాత్, పలితా
నీహన పశ్యతిగంగాస్నాయీవ నరకాణి. 115. నింబస్య బీజానిహి భావి
తాని భృంగస్య తోయేన తథాశనస్య, తైలంతు తేషాం వినిహంతి న
స్యాద్ధుగ్ధాన్నభోక్తుః పలితం సమూలం. 116. నింబస్యతైలం ప్రకృతిస్థ
మేవ నస్యేనిషిక్తం విధి నాయథావత్, మానేనగోక్షీరభుజోనరస్యజరా
గ్రభూతం పలితం నిహంతి. 117. క్షీరాత్సమార్క వసాత్ ద్విపస్థే
మధుకాత్పలే, తైలస్యకుడపం పక్వం తన్నస్యం పలితావహం. 118.

కొత్తగా కాల్చిన శంఖచూర్ణమును గంజితో తడిసి సీసమునూ కలుపవ
లయును. పిమ్మట దీనినిపూసి తలకు జిల్లేడాకులను కట్టవలయును. ఇట్లుచేసిన తైలని
వెంట్రుకలును మిక్కిలియును నలుపెక్కును. మందూరము ఉసిరిక జపాపుష్పము నీటి
కల్కమును రుద్దికొని స్నానము చేసిన గంగలో స్నానము చేసినవాడు పాపములను
వలెనే తల నెఱుపుకొనును పోగొట్టుకొన గలుగును. వేపవత్తనములను గుంట కలగ
రాకురసములో గాని పుల్ల నీటితో (తనవాణి) గాని భావనచేసి దానితో తైలమును సి
ద్ధముచేయ వలయును. దీనిని సస్యవిధిచేయుచు పాలనన్నమును తి నెడివాడు పలితగ్ర
ములను పోగొట్టుకొనును. వేపనూనెనే సస్యవిధిగా నుపయోగించిన వానికి వృద్ధదశ
యందును నెఱుపుతనము రాజాలదు. పాలను గుంటకలగరాకురసమును 32 తులములు
తెచ్చి పెండుపలములు అతిమధురమును చేర్చి 4 పలముల తైలమును పక్వముచేసి మర్ద
న చేసినచో తల నెఱియుట సశించి పోగలదు.

మహానీలతైలము. ౧౨

శ్లో. ఆదిత్య వల్లిమూలాని కృష్ణశైరీయ కస్యచ, సురథస్యచప
త్రాణి ఫలం కృష్ణాశనస్య చ. 119. మార్క వంకాక మాచీచ మఘంకం
దేవదారుచ, పృథ గ్దశవలాంశాని పిప్పలీ త్రి ఫలాంజనం. 120. ప్ర
పాండరీకం మంజిష్ఠా లోధ్రం కృష్ణాగరూత్పలం, ఆమ్లాశ్శికర్దమః కృ
ష్ణామృణాలీర క్తచందనం. 121. నీలీభల్లాతకాసీని కాసీనం మదయంతి
కా, సోమరాజ్య శనశ్శత్రం కృష్ణో పిండితచిత్రకా. 122. పుష్పాణ్యర్జు
నకాశ్శర్యోః ఆమ్రజంబూ ఫలానిచ, పృథ క్పంచపలై ర్భాగైః సుపి

ప్రైరాధకంపచేత్. 123. వైభీతకస్య తైలస్య ధాత్రి రస చతుర్గుణమ్, కుర్యా దాదిత్యపాకం వా యావచ్ఛుష్క భవే ద్రసః. 124. లోహపాశే తతః పూతం సంశుద్ధ ముపయోజయేత్, పానే నస్యక్రియాయాం చ శిరోభ్యం గే తథైవచ. 125. ఏతద్బాక్షుప్య మాయుప్యం శిరస స్సర్వరోగనుత్, మహానీల మితి ఖ్యాతం పలితఘ్న మనుత్తమమ్. 126.

నూర్యవల్లితీగయొక్క పేరు నల్లగోరింటరసము సురసపత్రములు నీలివిత్తనములు గుంటకలగరాకు కాచఆకు దేవదారు వీటి నన్నిటిని వేర్వేరుగా పదిపదిపలములు తెచ్చి సిప్పుళ్లు త్రిఫలములు తుళాంజనము కమలము మంజిష్ఠ లాద్దగ ఆగరు మామిడి టెంక నల్లగలువలు ఎఱ్ఱగంధము నీలి జీడివిత్తనములు కాసీసం మదయ తి సోమవల్లి ఆళ ము చిత్రమాలము మద్ది నేలగుమ్మడు మామిడి నేరడు వీటిని వేలువేలుగా నై రైదు పలములును తెచ్చి అన్నిటిని నూరి సిద్ధముచేసి పిష్టుట 74 పలముల తాడితైల మును తైలముకంటెను నాలుగు ట్లధికముగా నునిక కాయలొసఁగును తీసికొని కలిపి (అన్నిటిని) ఎండలో పెట్టి తర్వాత వడియగట్టి యుచుపాత్ర ములో పోసి యుంచవల యును. ఈతైలమును త్రాగుటకును నస్యబిద్ధిని తొంటునకును ఉపయోగించిన శీత్రము లకు వికాసము నిచ్చును. ఆయుప్యమును పెంపొందించును. శిరోరోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఇయ్యది మహానీలతైల మనఁబడును. తల నెఱియుటను పోగొట్టును. ఉత్తమమైనది.

● భృంగరాజఘృతాదులు. ●

శ్లో. భృంగరాజ రసే పక్వం శిఖిపిత్తేన కక్కితం, ఘృతం నన్యేన పలితం హన్యా త్సప్తాహయోగతః. 127. కాఙ్గికాపిప్ప్లవేలుకమజ్జి సచ్చి ద్రతాహగే, యదర్కతాపా త్వతతి తైలం తి న్నస్య ప్రక్షణమ్. 128. కేశా నీలాలి సంకాశా స్సద్య స్సిద్ధా భవంతి చ, నయన శ్రవణ గ్రీవా దంతరోగాంశ్చ హం త్యజి. 129. కాసిసంరోచనాతుల్యం హరి తాలం రసాంజనం, అష్టపిష్టైః ప్రలేపోయం వృషక చ్ఛ్వహిపూత యోః. 130. పటోల పత్ర త్రిఫలా రసాంజన విపాచితం, వీతం ఘృ తం నిహంత్యాశు కృచ్చామి ప్యహిపూతనాం. 131. రజనీ మార్క వమూలం పిష్టం శీతేన వారిణా తుల్యం, హంతి విసర్పం లేపా ద్వరా

పాదశనా హ్వయం ఘోరం. 183. నాగకేసరచూర్ణం వా శతధౌతేన
సర్పిషా, పిష్ట్యా లేపో విధాతవ్యో దాహే హర్షే చ పాదయోః. 183.

“నైమలిపి త్తమతో కల్కముచేసి నేయి కలిపి గుంటకలగరాకు రసమునందు
పక్వముచేసి నస్యమువేసిన తలనెరియుట మానును. కిరిగిచెక్కను గంజితోనూరి
కల్కముచేసి రంగ్రములు గల లోహయంత్రమునందు ఎండకు ఎండించి నస్యముగా
నుపయోగించిన తక్షణమే కురులు నలు పెక్కును. ఇయ్యదియే పండ్లు కండ్లు చేవి మెడ
మున్నగువాని రోగములను పోగొట్టును. గోరోచనమును కాసీనమును హరితాశమును
తుత్తమును వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి గంజితో నూరి వృషకచ్చా ఆహిపూ
తనరోగములయందు లేపనచేయుట మంచిది. చేడుపొళ్ల త్రిఫలములు రసాంజనము
వీటితో పక్వముచేసిన నేయిని త్రాగుటవలన చిరకాలమునుండి యున్న యహిపూతన
రోగములు నశించును. పసపు గుంటకలగరాకు వేళ్లును సమానభాగములను చేకొని
చల్లినవీటితో నూరి లేపనచేసినయెడల భయంకిరములగు దంతరోగములును నశించును.
మఱియును నూరుమారులు వడియకట్టిన నేతిలో నాగకేసరముల చూర్ణమును కలిపి
లేపనచేసినచో కాళ్లగుంటలును నశించి పోగలవు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఊద్రరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

గి. ముఖరోగాధికారము.

— ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు నుపాయములు. —

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపే వాతోష్ఠే శాల్యన్నేనో పనాహనమ్, మస్తి
ష్కేచైవనస్యే చ తైలం వాణి హరై శ్శ్చుతిం 1. స్వేదో భ్యంగ
స్నేహపానం రసాయన మిహోచ్యతే, శ్రీవేష్టకం సర్జరసం గుగ్గు
లుం సురదారు చ, యష్టిమధుఃచూర్ణం చ విదధ్యాత్ప్రతిసారణమ్. 2.
వేధం శిరాణాం కమనం విరేకం తిక్తస్యపానం రసభోజనం చ, శీతా
న్నలేవా న్పరిషేచనం చ పిత్తోపస్పృష్టే ప్వధరేషు కుగ్ధ్యాత్. 3. పి
త్తరక్తాభి ఘాతోత్థాన్ ఒత్థాకాభి రుపాచరేత్, పిత్తవిద్రధివచ్చాపి
క్రియాం కుర్యా దశేషతః. 4. శిగోవిరేచనం ధూమ స్వేదః కవ
లధారణం, హృతరక్తే ప్రయోక్తవ్య మౌష్ఠకోపే కఫాత్తకే. 5. త్రిక
టు స్సర్జికా ఊరః ఊరశ్చ యవశూకజః, ఊద్రయుక్తం విధాత

వ్య మేతచ్చ ప్రతిసారణం, మేదోజే శ్వేదితే భిన్నే శోధితే జ్వలనే హితః. 6. ప్రియంగు త్రిఫలాలోధ్రం సక్షౌద్రం ప్రతి సారణం, హితం చ త్రిఫలాచూర్ణం మధుయుక్తం ప్రలేపనం. 7. సర్జరస కనకగైరికథాన్యక ఘృతతైల సింధుసంయుక్తం, సిద్ధం సిక్తకమధురే స్ఫుటితోఽఘృతీతే వ్రణం హంతి. 8.

వాత ప్రళాపము చేతగు ఓష్ఠగోగమునందు వేడివరియన్నముచేత నావిరి పట్టవలయును. తలలోను ముక్కులోను నగు వానియందు వాతహారములగు నప్యక్రియలను చేయవలయును. చెమటపట్టించుట తలంటుట త్రాగుట యనునివి ఈగోగమునందు రసాయనము లనబడును. సర్శరూపము గుగ్గిలము దేవదారు మధుకమువీటిచూర్ణము నెక్కించుట మంచిది. పిత్తప్రకంఠములగు నధోష్ఠ్య గములందు నాడులను కుట్టుట, విరేచనమున కిచ్చుట చేదువస్తువుల తినిపించుట శీతలౌదకముల చేత లేపనన్నా నాడులును చేయవలయును. పిత్తిరక్తము చేతనైన దానికి నలగలను పట్టించుట మంచిది. తక్కినవాటియందు సిత్తగ్రధికి చేసినచిత్రనే చేయవలయును. కఫము వలన రక్తమునుహరించి వచ్చినయాష్ఠ్యోగమునందు నాడీచ్ఛేదము విరేచనము పొగపట్టుట చెప్పుటపట్టుట నోట ముద్దనుపట్టుకొనుట చేయింపవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సర్పికాక్షారము కేటు ఉప్పు లేనె కలిపిరాచిన ఓష్ఠసాకము నశించును. మేదో జనితమగు దానికి చెమటపట్టించి శోధించుటయును కాల్చుటయును మంచిది. ప్రియంగుచక్క త్రిఫలములు లాద్దగ వీణినినూని లేనెలో కలిపిరాచిన హితమగును. సర్జరసము. నాగకేశరము ఎఱ్ఱమట్టి ధనియములు నేయి నూనె సిందూరము వీటిలో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచిన పగిలినదియును గాయమైనదియును అగు నోష్ఠగోగములను పోగొట్టును.

— దంతగోగమున కుపాయములు. —

శ్లో. శీతాదే హృత రక్తేతు తోయే నాగరసర్వపాన్, నిమ్బాధ్వ ధ్వ త్రిఫలం చాఽపి కుర్యా న్నండాష ధారణం. ప్రియంగవశ్చ ముస్తా చ త్రిఫలా చ ప్రలేపనం. 9. కుష్ఠం దార్ద్ర మబ్జలోధ్రం సమంగా సాతాతిక్తాతేజసీ వీతికా చ, చూర్ణం శస్తం ఘృతణం తద్విజానాం రక్తస్రావం హంతి కంఠాం రుజాంచ. 10. చిలదంత సిరకరం కార్యం పకులచర్వణం, ఆర్తగలదలక్వాథ గంఢాషోదంతచాలనుత్. 11. దంతచాలే హితం శ్రేష్ఠం తిలోగ్రాచర్వణా సదా, దంతపుష్పటకే కార్యం తరుణే రక్తమోచనం. 12. సపంచలవణే క్షారః సక్షౌద్రః

ప్రతిసారణం, దంతానాం తోదహర్తే చ వాతఘ్నాః కవలాహితాః. 13. దంతచాలేతు గంఢూపో వకుల త్వక్ష్మాతో హితః, మాక్షికం పిప్పలీ సర్పి ర్నిశ్చితం ధారయే స్తుభే. 14. దంతశూలహరం ప్రోక్తం ప్రధాన మిద మౌషధం, విస్త్రావితే దంతవేష్టే వ్రణంతు ప్రతిసారయేత్. 15. లోధ్రపత్తుంగ మధుక లాక్షాచూర్ణై ర్మధూత్తరైః, గంఢూషే క్షీరిణో యోజ్యా సృజౌద్ర ఘృతశర్కరాః. 16.

శీతాదమున దంతరోగమునందు శొంఠి యావాల కషాయములతో త్రిఫలములను కూడచేర్చి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. పేర్కొనబుచ్చెక్క తుంగ ముస్తెలు త్రిఫలములు నూరి పట్టు చేయవలయును. కోష్ఠ మ్రానివపపు తుంగముస్తెలు లొద్దగ మంజిష్ఠ విష బొద్ది కటుకగోహిణి చాగ సరిశవృక్షము చేక్క వీటిని చూర్ణము చేసి పండ్లను తోమి కొనినచో రక్తము కారుట మరద మున్నగు నవియన్నియును తోలగి పోవును. పొగడ చెక్కను నమలిన కదలేడి పండ్లు అట్టివడును. నల్లగోరింట కషాయమును పుక్కిట నుంచి కొనిన పండ్లకదలుట మానిపోవును. నువ్వులును వపయను తినుచుండిన పండ్లకదలేక యందు పితమగును. పుష్పిపన్నులందు తిరుణములోనున్న రక్తమును వెడలించుట మంచిది. పంచలవణములు యవక్షారము వీటిలో తేనెను కలిపి లేపన చేసిన పుష్పిలోలగి పోవును. దంతతోదమనిగాని దంతహర్ష మనిగాని యనబడు రోగమునందు వాతనాశకౌషధములతో కబలధారణ ముత్తిము. పండ్లకదలిన పొగడకషాయముతో గట్టి పరుపవలయును. తేనె పిప్పళ్లు నెయ్యి వీటిని కలిపి నోటికి రాచికినుట మంచిది. ఇయ్యది దంతశూలముల పోగొట్టుటలో ముఖ్యమైనది. రక్తమును వెడలించిన దంతవేష్టన రోగమునందు గాయమును లొద్దగ పతింగము మధుకము లక్కివీటిని కలిపి పొడిచేసి తేనెతోకలిపి పట్టించవలయును. వేపమొదలగు పాలవృక్షముల బెరడు తోనగుకషాయములూ తేనె నేయి చక్కర కలిపి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును.

— పండ్లు పట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు. —

శ్లో. తైశిరే హృతరక్తే చ లోధ్రము స్థిరసాంజనైః, సత్తోద్రై శ్శిష్యతే లేపో గంఢూషే క్షీరిణో హితాః. 17. క్రియాంపరిచరే కుర్యా చ్చీతాదోక్తాం విచక్షణః, సంశోధ్యోభయతః కార్యం శిర శ్శీచకుశే తతః. 18. కాకోదుంబరికాగోజీ పత్రై ర్విస్తావయే ద్భిషక్, డౌద్రయైశ్చ లవణైః స్పష్టోషైః ప్రతిసార

యేత్. 19. పిప్పల్య స్సర్వ పా శ్వేతా నాగరం నైచులం ఫలం,
 సుఖోదకేన సంగృహ్య కవలం తస్య యోజయేత్. 20. శస్త్రేణ దంత
 వైదర్భే దంతమూలం ని శోధయేత్, తతః ట్టారం ప్రయుంజీత
 క్రియా స్వర్వాశ్చ శీతలాః. 21. ఉద్ధృత్యాధిదంతం తు తతోగ్ని
 మవచారయేత్, క్రిమిదంతకవ చ్ఛాత్ర విధేయో హ విజానతా.
 22. ఛిత్వాధిమాంసం సక్షాదై రేతై శ్చున్తై రుపాచరేత్,
 పాతా వచా తేజోవతీ సర్జికాయావశూకజైః. 23. ట్టాద్రః ద్వితీయః
 పిప్పల్యః కవల శ్చాత్ర క్షేర్తితః, పటోల నిబ త్రఫలా కషాయ శ్చా
 త్రధావనే. 24. శిరో విరేకశ్చ హితో ధూమో వైరేచనశ్చయః, నా
 డీన్ద్రణహరం కర్తృ దంతనాడిషు కారయేత్. 25. యం దంత మధిజా
 యేతి నాడీ త దంత ముద్ధరేత్.

దంతములకువై శిరోగోమము (పట్టకొనుట) వచ్చినప్పుడు దంతమును స్రవించి
 తేని నొద్దగతుంగముపైలు వీటిని నూరి తేనెలోకలిపి పట్టించవలయును. క్షీరవృక్షముల
 (వేపనున్నగనవి) కషాయములచేతచిగుళ్ల గట్టి పరుపవలయును. పరివరమును రోగ
 ముందు శిరోదనునక్షత చికిత్సనే చేయవలయును. ఉపశుశ మనుదానియందు వాంతి
 చేయించుట భేదికి ఇష్టించుట మంచిది. తరువాత కుక్కమేడి గోభీనీటికషాయముతో
 తలగడుగవలయును. మఱియును శొంఠి మిరియుములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని
 నూరి తేనెలోకలిపి సూటికపూయుట హితకరము. మఱియును పిప్పలి తెల్లదిరిశన
 శొంఠి నీటిప్రబులిపండ్లు వీటితో కషాయముచేసి పెచ్చుచెచ్చగా ఖక్కిటనుంచుకొనవల
 యును. దంతవైదర్భమును గోగమునందు శస్త్రముతోపండ్లను శోధింపవలయును. పిచ్చుట
 ట్టారమునుఇచ్చి శీతలోపచారముల నన్నిటినిచేయవలయును. ఎక్కువపంటి నూడఁబెట్టికి
 పుష్పిపంటికవలెనే చికిత్స చేయవలయును. దంతములపైసెటిగెడి దుర్వాంశమును శోని
 వైచి వివబొద్ది తేజోవతి సర్జి ట్టారము యవఢ్టారము వీటిచూర్ణములూ తేనెను కలిపి
 తేనెనమును చేయవలయును. పిప్పలియు నింతకుకెండింతలు తేనెయునుకలిపి ధరింపవల
 యును. చేదుపళ్ల వేపకటన్ త్రఫలములు వీటికషాయముతో పండ్లుతోమిక్కినుట మంచి
 ది. తలను కడుగుటయును మంచిది. శిరస్సుకు విరేచనమును గలిగించునట్టిపొగను పట్టుట
 హితకరము. దంతగోగములయందును నాడీగోగములయందును నాడీప్రణయను పొగ్గా
 ట్టు బొప్పధనులనే యుపయోగింపవలయును.

— పండ్లనూడ బెఱుకుట —

శ్లో. చిత్వాధిమాంసం శస్త్రేణ యదినో పరజో భవేత్. 26.
 శోధయిత్వా దహ చ్చాపి తూరేణ జ్వలనేన వా, గతి ర్హి నస్తి హన్వ
 స్థి దశనే సముపేక్షితే. 27. తస్మా త్సమూలం దశన ముద్ధరే ద్భ
 గ్న మస్థి చ, ఉద్భృతే తూత్తరే దంతే శోణితం సంప్ర సిచ్యతే. 28.
 రక్తాభియోగా త్పురోక్తా ఘోరా రోగా భవంతి హి, చలమ
 ప్పుత్తరం దంత మతో నాప హరే ద్భిషక్, కషాయం జాతి మదన
 కటుక స్వాదుకంటకైః. 29. లోధ్రఖాదిరమృజస్తా యష్టాష్టౌ శ్వాపి
 యత్ప్రతం, తైలంసంశోధన తద్ధి హన్యాద్దంతగతాం గతిః. 30. కషా
 యం పరతః కృత్యాపిష్టా లోధ్రాదికల్మితం, కంటకీమదనో యోజ్యః
 స్వాదుకంటావికంకతః. 31. సుఖోష్ణా స్నేహకబలా సర్విషస్తైస్స
 వృతస్యవా, నిర్యాహశ్చానిలఘ్నానాం దంత హర్షప్రమర్దనాః. 32.
 సైహికశ్చహితో ధూమః సస్యంసైహిక మేవచ, అహంసన్ దంత
 మూలాని శర్కరా ముద్ధరే ద్భిషక్. 33. లాతూమాణ్డై ర్మధుయై
 స్తత స్తాం ప్రతినారయేత్, దంతహర్షక్రియాం చాపి కుర్యాన్నిర
 వశేషతః. 34.

నాడిరోగముగలలోపంటినూడ బెఱుకుటయును మంచిదియే. పండ్లనై బెఱిగినదు
 ర్దాంసమును శస్త్రముతో ఛేదించి నిప్పుతోగాని యుప్పుతోగాని శోధించి కాచవలయు
 ను. వెలిదవడలలోని యెముకను పంటిని యుపేక్షించితిమేని కడులనేలేక పోయెదము.
 కనుక మెదలంటు పీకివేయుటయే మంచిది. పైదంతముల నూడ బెఱికిన నెక్కువగా నెత్తు
 రుకారును. అప్పుడు అనెత్తుటివలన భయంకరములగు రోగములుపుట్టును. కనుక బుద్ధి
 మంతుడై వైద్యుడు కదలచున్నప్పటికి పైపంటిని ఊడతీయరాదు. బాపత్రి ఉష్ణైత్తకటు
 కరోహిణి పల్లెరు లొద్దగ కాచు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము వీటియందు సిద్ధము
 చేయబడిన తైలము దంతరోగములను సంశోధించును. దంతములకదలుట మాన్పును.
 లేనిచోలోధ్రాది కషాయముతో పుక్కిలింపవలయును. లోధ్రాదులగు నౌషధులను
 కల్కముచేసి యందు వాకును నుష్ణైత్తయును చేర్చిపల్లెరు పుల్లవెలగ తేల్లతెగడ ము
 న్నగువానితో సిద్ధముచేసిన నేయి కలిపి పక్వముచేసి వెచ్చవెచ్చగా చమ్మగానుండు
 నట్లు కాచవలయును. వాతనాశకములగు నౌషధులతో సిద్ధముచేసిన కషాయమును

ఇచ్చుటవలన దంతహర్షగోగము (చివట్లుపూచుట) నశించిపోవును. స్నేహసహితమగు భూమయను నస్యమును చేయుపవలయును. దంతమూలములను కొఱికి వేయుచుండెడి శర్కరను వైద్యుఁడు కనిపట్టి శస్త్రముతో తీసి వేయవలయును. తఱువాత దానిపైని లేనెలో కలిపిన లక్కచూర్ణమును వేయవలయును. దంతహర్షగోగమును చికిత్సను పూర్తిగా చేయవలయును.

❖ దంతకాపాలికగోగములకు చికిత్స. ❖

శ్లో. కపాలికాః కృచ్ఛ్రసాధ్యాః తత్రాప్యేషా క్రియామతా,
జయే ద్విస్తావణై స్స్విన్నమచలం క్రిమిదంతకం. 35. తథావప్తైర్వాత
మైః స్నేహగండాషధారణైః, భద్రదారవాది వర్షాభూలేపై స్ని
గ్భృత్ భోజనైః. 36. పింగు సోష్ణంతు మతిమాన్ క్రిమిదంతేషు దాప
యేత్, బృహతీభూమి కదంబక పంచాంగులి కంటకారికాక్వాథైః. 37.
గండాషైస్తైలయుశిః క్రిమిదంతక వేదనాశమనః, నీలీజంఘా వాయస
జంఘాను ద్దుగ్ధాదీనాంతు మూలమేకైకం, సంచర్యస్థానందశన విధృ
తం దశనక్రిమిపాతినం ప్రాహుః. 38. చల ముద్భృత్య వా స్థానం ద
హేత్తుసుషిరస్య వా.

దంతకాపాలికాగోగములు కృచ్ఛ్రసాధ్యములు. అయినను ఈదిగువచికిత్సను చేయుట యుత్తమము. దంతక్రిమిలయందు వాతమును పోగొట్టెడి తైలములు మున్నగు వానిని పుక్కిట నుంచుకొనుటలచేతను విస్త్రావణములచేతను చెమటను పుట్టింపవలయును. తుంగముపైలు ప్రాసపసపు గజ్జర పీటిని లేపనచేయవలయును. మృదువు లగు ఆహారములభిజింపవలయును. క్రిమిదంతములయందు బుద్ధిమంతులగు వైద్యులువెచ్చని యింగువను ధరింపచేయవలయును. నీలికాచిచెక్క ఆముదపువ్వులునీటితోనైన కషాయమునందు తైలమును కలిపి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. లేకున్ననీలి మున్నగు వానిలొ నేదొని యొక్కచెక్కనుగాని వేరునుగాని పంటిసందున పెట్టికొని నమలినచో పురుగులు పడి పోవును. కదిలిన పల్లునూడ బెటికి ఆచోటును కాల్చుట మంచిది.

❖ విదార్యాదితైలము. ❖

శ్లో. తతో విదారీయస్త్వాహ్వా శృంగాటక కశేరుభిః. 39. తై
లం దశగుణం క్షీరం సిద్ధం నన్యేతు యోజయేత్, హనుమోక్షే సము
ద్భిషా కార్యా చార్దిశవత్క్రియా. 40. ఫలాన్యమ్లా విశీతాంబు రూక్షా

న్నం దంతథావనం, తథాతికలివా నృత్యో న్దంతరోగే వివర్జయేత్. 41. సప్తచ్ఛదార్కదుగ్ధాభ్యాం పూగణం క్రిమిదంతనుత్, జీవనీయేన రంధ్రేణ క్రిమిదంత ప్రపూరణం. 42. అర్కక్షీరేణైకయోగ ఏవసద్భిః ప్రశస్యతే, ద్రోణపుష్పీద్రవః ఘనమధుత్తైల సమాయుతః. 43. క్రిమిదంతవినాశాయ కార్యం కర్ణస్య పూరణం, పటోల కటుకావ్యోష పాతాసైంధవభార్జికైః. 44. చూర్ణైర్మధుయుతో లేపః కనలో మధుత్తైల కైః, జిహ్వరోగేషు కర్తవ్యం విధాన మిదముత్తమం. 45. ముస్తామధుకనిర్గుండీ ఖదిరోశీరదారుభిః, సమంజస్థా విడంగైశ్చ సిద్ధం శైలం హరే త్క్రిమీన్. 46.

విదారకంద యష్టిమధుకము శృంగాటకము (సింగాడాదుంపలని యందురు) క శేరుకము నెడికలద వీటికల్కములలో తైలమును కలిపి తైలము కంటె పదితల్లెక్కువ పాలను చేర్చి పక్వముచేసి నన్యముగా నుపయోగింపవలయును. హమమోక్షగోగమున కగుచికిత్సలను చేయునది. పక్వముకానిపండ్లను చల్లనీటిని వేడియన్నమును పీనితో పండ్లు రుద్దికొనుటనుంచిని. గట్టిగానుండు భక్ష్యములను దంతిరోగము కలవాఁడు వదలకొన వలయును. ఏడాకులసొన్న జిల్లేడు వీటిపాలతో క్రిమిదంతములను తిడువవలయును. లేక ద్రోణపుష్పపురసమునందు సముద్రపు నులుగుక లిపి తేనెను నూనెనందు. కలిపి పుక్కిట నుంచికొనిన దంతిరోగములు నశించును. దీనినే జిహ్వరోగములకు చేయును. తుంగముపైలు యష్టిమధుకము నీలిచెక్క కాచు పట్టివేళ్లు దేవదారుచెక్క మంజిష్ఠ వాయువిడంగములు వీటితో సిద్ధము చేసిన తైలము నేవించిన క్రిమిరోగములు నశించును.

— జిహ్వరోగచికిత్సా (నోటిపూతలు). —

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపేనిలజే యదుక్తం ప్రాక్ చికిత్సితా, కంటకేష్వ నిలోత్థేషు తత్కార్యం భిషజాఖలు. 47. పిత్తజేషు ని ఘృష్టేషు నిస్సృతే దుష్టశోణితే, ప్రతిసారణగంధూ షాన్నస్యంచ మధురంహితం. 48. కంటకేషు కఫోత్థేషు లిఖితేష్వస్యజః క్షయే, విప్పల్యాదిర్త ధుయుతేకార్యంతు ప్రతిసారణం. 49. గృష్ణీయా త్కబలాన్వాపి గౌరవస్థ ప సైంధవైః, పటోలనింబ వార్తాకుత్సారయూషైశ్చభోజయేత్. 50. జిహ్వజాడ్యంచిరజం మాణకభస్మలవణ ఘృణం హంతి, ఈషత్సుక్ ఊగా

క్తం జంబీరాద్యష్టచర్వణంవాపి. 51. కర్కటాంఘ్రి క్షీరపక్వస్పృతాభ్యం
గేనసశ్యతి, దంతశబ్దః కర్కటాంఘ్రిలేపాద్వా దంతయోజతాత్. 52.
ఉపజిహ్వంతు సంలిఖ్య త్కారేణ ప్రతిసారియేత్, శిరోవిరేక గంఢూష
ధూమైరేనానిపాచయేత్. 53. వ్యోషత్కారాభయావహ్నిచూర్ణమేత
త్ప్రేమర్షణం, ఉపజిహ్వప్రశాంత్యర్థమైత్యైస్థలం విపాచయేత్. 54.
ఛిన్నాంఘ్నేద్దలశుంఠీ వ్యోషోగ్రాక్షాద్రసింధుజ్ఞైః, కుష్ఠోషణవచాసిం
ధు కణా పాతాప్లవైరపి. 55. సత్తోదైర్భిషజా కార్యం గలశుంఠ్యాపి
ఘర్షణం, ఉపనాసావ్యభోహంతిగలశుంఠీమశేషతః. 56. గలశుంఠీ హరం
తద్వచ్చేఫాలీ మూలచర్వణం, వచా మతివిహం పాతాం రాన్నాంకటుక
రోహిణిం. 57. నిష్కావ్యభ్య పిచుమర్దంచ కబలం తత్ర యోజయేత్.

వాయువువలననగు మోఘపాక రోగమునందు తొలుతఁజెప్పఁబడిన చికిత్సనే
వాతమువలన పుట్టెడి జిహ్వకంటకరోగములకును చేయవలయును. పిత్తజములగు జిహ్వ
కంటకరోగములకు వరిపిడిగల పదార్థములతో రుద్ది చెడురక్తమును వెడలించి మధురౌష
ధములను పూసి మధురౌషధులను పుక్కిట నుంచుకొనవలయును, నస్యవిధులను చేయవ
లయును. కఫోత్పన్నములగు కంటకములకు దుష్టరక్తమును వెడలించి పిప్పళ్లు శొంఠి
మిరియములు నూరి లేనెతో పూయవలయును. లేనిచో తెల్ల ఆవాలు సైంధవలవణ
ము వీటిముద్దను పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. చేదుసొల్ల వేప వామడు వీటితో సిద్ధము
చేయఁబడిన గంజిని త్రాగవలయును. మాణకభిస్తమును ఉప్పును రుద్దిన జిహ్వరోగము
చిరకాలపుదియైనను నశించును. లేనిచో నివృత్తకాయ మున్నగు పులుపు పదార్థములను
తిననను నశించును. వృషభమును ముల్లంగివేరు పాలు నేయి వీటిని పక్వముచేసి
దీనిని రాచిన జిహ్వరోగము పోవును. వృషభమూలికను నూరి పట్టించినను పుష్కలసంధున
నుంచుకొనినను దంతముల కడకడమును ధ్వని నశించును. ఉపజిహ్వను గీచి క్షారముతో
పూయవలయును. మఱియును శిరోవిరేకము పుక్కిలింత ధూమపానము వీటినిన్ని చే
యవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు యవక్షారము కరక్కాయలు చిత్రిమూల
ము వీటిచూర్ణమును రుద్దినచో గాని వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచినఁగాని
నాలుక మొద్దుబారుట తగ్గిపోవును. మెడకణితిలూ శత్రువుచేయించి అచ్చట శొంఠి
మిరియములు పిప్పళ్లు వసలేనే సముద్రఘ్నేనము వీటితో గాని, శోమ పిప్పళ్లు వస సము
ద్రఘ్నేనము అగరశొంఠి వీటిని నూరి లేనెగలిపి పట్టుచేసినను గలశుంఠి (కణితి)
తగ్గిపోవును.

◀ కంఠరోగచికిత్స. ▶

శ్లో. తూరసిద్ధేషు ముద్ధేషు యూషా శ్వాప్యశనే హితాః. 58.
తుండి కేర్యధృషేకూర్తేసంఘాతే తాలుపువ్వుటే, ఏవఏవ విధిః కారోఽ
విశేషశ్శస్త్రకర్తృణి. 59. తాలుపాకేతు కర్తవ్యం విధానం పిత్తనాశనం,
స్నేహస్వేదాతాలుశోషే విధిశ్చానిల నాశనః. 60. సాధ్యానాం రో
హిణీనాంతు హితం శోణితమోక్షణమ్, ఛర్దనం ధూమపానంచ గండూ
పోసస్యకర్తవ్యం. 61. వాతికీంతు హృతేరక్తేలవణైః ప్రతిసారయేత్, సు
ఖోష్ణం సైలకబలా న్ధారయేచ్ఛాప్యభీక్షశః. 62. పతంగ శర్మరాక్షా
దైః వైత్తికీంప్రతిసారయేత్, శ్వేతావిడంగదంతీషు సిద్ధంతైలం ససైం
ధవం. 63. నస్యకర్తృణి దాతవ్యంకబలంచకఘోచ్ఛ్చయే, పిత్తవ త్సాధ
యే ద్వైద్యో రోహిణీం రక్తసంభవామ్. 64. విస్తాప్య కంఠశాలూకం
సాధయే త్తుండికేరివత్, ఏకకాలంయవాన్నంచ భుంజీతస్నిగ్ధమల్పశః.
65. ఉపజిహ్వికవచ్చాపి సాధయే ద్దధిజిహ్వికాం, ఉన్నామ్యజిహ్వామా
కృప్య బడిశేనాథ జిహ్వికం. 66. ఛేదయేన్దండలాగ్రేణ తీక్ష్ణైఃషెరిర్
ణాదిభిః, ఏకబృందంతు విస్తాప్యవిధిం శోధన మాచరేత్. 67. శిలాయు
శ్వాపియోవ్యాధి స్తంచ శస్త్రేణ సాధయేత్, అమర్కస్థంసుపక్వంచ
శోధయే ద్గలవిద్రధిం. 68. కంఠరోగేష్వస్పృశ్యేత్తేన్ద్రైర్నస్యాదికర్త
వ, క్వాథపాతం తు దార్వీత్వజ్జ్వంబత్పార్క్షకలింగజం. 69. హరితకీ కషా
యోవా పేయో మాక్షికసంయుతః, కటుకాతివిషా దారుపాతాముస్త
కలింగకాః, గోమూత్రకృద్ధితాః పేయాః కంఠరోగవినాశనాః.

తుండికము అగ్ర్యస్థులము కూర్చును సంఘాతము తాలుపువ్వుటము అనునీరోగ
ములయందు తూరపద్ధాంతులతో సిద్ధము చేసిన పెసరపప్పు గంజనిఆహారముగా పెట్టు
టమంచిది. ఈరోగములన్నిటికిని ఇయ్యదియేవిధానము కానిశస్త్రకర్త మునందు ఆధిక్య
ముగలదు. తాలుపాక రోగమునకు పిత్తనాశక చికిత్సను చేయవలయును. తాలుశోష
మునకు స్నేహమును స్వేదమును ఇప్పింపవలయును. వాతనాశకవిధులను ఆచరింపవల
యును. రోహిణియును రోగమునందు నెత్తురు వెడలించుట మంచిది. ఛర్ది భూమపానము

నస్యకర్త ఈవిధులను చేయవలయును. వాతమువలననగు గోహిణిగోగమునకు నెత్తురును వెడలించి ఉష్ణనూరి కట్టవలయును. మాటిమాటికి పెచ్చుపెచ్చని తైలముతో కాచవలయును. పీత్తోత్పన్నముగు రోహిణీ గోగమునకు తేనెమైనము కండచక్కరలేని వీటి పట్టుహితకరము. ద్రాక్షపమాపకము వీటికషాయమును పుక్కిటనుంచి కొనుటయు తమము. కఫోత్పన్నములగు గోహిణులకు బూజు కటుకగోహిణి నూరిపట్టును వేయవలయును. తైలసంభాలు మాఠేడుచెక్కదంతిచెట్టు వీటివేళ్లతో సిద్ధముచేసిన తైలమునందు సైంధవలవణమునుకలిపి కఫోత్పన్నములగు గోహిణులకు నస్యవిధిగానుపయోగించిన దూరములగును. రుధిగోత్పన్నరోహిణులకు పితృపువాటివలె నేచికిత్స చేయవలయును. కంఠకాలూకగోహిణులను రక్తమును స్రవింపజేసి మండితేరికివలెనే చికిత్సచేయవలయును. యవభోజనమును ఒక్కపూట భుజింపవలయును. గురుభోజనమునుకొలదిగా తీసికొనవలయును. అధిజహ్వికాగోగమును ఉపజిహ్వికలకువలెనే లాగి బడిశమును శస్త్రముచేతఛేదించి తీర్చుములగు పహర్థములను రుద్దవలయును. ఏకబృందముగళగోగమును రక్తమును స్రవింపజేసి శోధింపవలయును. శిలాయవను పేరుగల కంఠరోగమును శస్త్రముతో ఛేదించి కట్టుగట్టవలయును. మర్తస్థలములందుండక చక్కగాపక్వమైన గలవిద్ధిని కొసివేయవలయును. కంఠరోగమునకు రక్తమును స్రవింపజేయుటయును నస్యవిధులను చేయుటయును మ్రూనివసపులవంగపుపట్ట వేపకాయ కొడిసెపాలవిత్తులు కరక్కాయవీటికషాయములతోతేనెకలిపికొని త్రాగుటయును శ్రేష్ఠము. కటుకరోహిణి అతివసమ్రూనిపసపు అగరుశొంఠి తుంగమునైలు కొడిసెపాలవిత్తులు వీటిని ఆపుపంచితముతో కషాయముచేసి త్రాగిన కంఠరోగములు పూర్తిగా నశించును.

కాలక మార్గము. ౭౧

శ్లో. గుడధూమో యవక్షారః పాతావ్యోపారసాంజనం. 71.
తేజోహ్వత్రిఫలాలోహం చిత్రకశ్చిత్రచూర్ణితం, సక్షౌద్రం ధారయే దే
తద్గలరోగవినాశనం. 82. కాలకంనామ తచ్ఛూర్ణం దంతజిహ్వస్య
రోగనుత్, సిప్పలీసిప్పలీమూలచవ్యచిత్రకనాగరైః. సర్జికాక్షారతుల్యం
శైశ్శూర్ణాయం గళరోగనుత్.

ఇంటిలోనిబూజాయవక్షారము అగరుశొంఠి శొంఠి మిరియములు సిప్పర్లురసాంజనము తేజోవంతి తాడియసిరికలుకరక కాయలు మందూరము చిత్రమాలము వీటినిచూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి నోటికిరాచికొనిన ముఖగోగములన్నియు నశించును. ఇయ్యది అన్ని గళగోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఈ కాలకముచూర్ణము పండ్లు నాలుక నోరు మొదలగు వానికి గలుగు జబ్బులను పోగొట్టును. సిప్పర్లు మోడి చవ్యము

చిత్రమాలము శొంఠి సర్జికాక్షారము వీటిని సమానభాగములుగా చేర్చి మార్గముచేసి నేవించిన గలరోగములు నశించిపోవును.

—౧౭ పీఠకమార్గము. ౧—

శ్లో. మనశ్శీలాం యవక్షారో హరితాశం ససైంధవం. 74. దాఙ్గీత్వకేచి తచ్చూర్ణం మాక్షీ కేణ సమాయుతం, మూర్ఛితం ఘృతమండన కంఠరోగేషు ధారయేత్. 75. ముఖరోగేషు చ శ్రేష్ఠం పీఠకం నామ కీర్తితం.

మణిశిల యవక్షారము సైంధవలవణము హరిదలము మ్రానివనపు ఎవంగళుపట్ట వీటినిచూర్ణము చేసి అందులో తేనెకలిపి పిమ్మట ఘృతమండములో భావనచేసి ఈమార్గమును ముఖమునందు ధరించిన (నోటిలో నుంచుకొనిన) ముఖరోగము లన్నిటిని పోగొట్టును.

—౧౮ క్షారగుటికా. ౧—

శ్లో. యవగ్రజం తేజవతీం సపాతాం రసాంజనం దారునిశాం సకృష్టాం. 76. క్షౌద్రేణ కుర్యాద్గుడికాంముఖేన తాంధారయే త్స్వర్గళామయేషు, దశమూలం పిబేదుష్ణం యూషం మూలకులు త్రయోః. 77. క్షీరేక్షురసగోమూత్ర దధి మస్త్యమ్లకాంజికైః, విదధ్యా త్కబలాస్వీక్యదోషంతైలంఘృతైరపి. 78. పంచకోలకతాలీసపత్త్రైలామరిచత్వచః, పలాశముష్కకక్షౌర యవక్షారాశ్చ చూర్ణితాః. 79. గుడేపురాణే కృద్ధితే ద్విగుణేగుడికాః కృతాః, కర్కంధు మాత్రాస్సప్తాహం స్థితాముష్కకభస్మని, కంఠరోగేషు సర్వేషుధార్యాస్స్యరమ్యతోపమాః.

యవక్షారము తేజోవంతి అగరుశొంఠి రసాంజనము మ్రానివనపు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును తేనెలో కలిపి మాత్రలను కట్టి పుక్కిటనుంచుకొనిన గళరోగము లన్నియును నశించును. దశమూలములకషాయములను వేడిగా త్రాగవలయును. లేనిచో ముల్లంగి ఉలవలు వీటిలో సిద్ధముచేయఁబడిన యూషమునైనను పాలు చెఱుగురసము గోమూత్రము గంజి వీటిని గాని పుక్కిటఁబెట్టుకొనవలయును. దోషనుసారముగా నేతనిగాని తైలమును గాని ధరించిన కంఠరోగములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి శొంఠి చవ్వము చిత్రమాలము తాడిశపత్రి ఎవంగములు వీలకులు మిరియములు అవంగళుపట్ట మోదుగక్షారము పొటలీ వృక్షపుక్షారము యవక్షారము వీటిని చూర్ణముచేసి రెదదు

రెట్ల బెల్లపు కషాయముతో రేగుపండంత మాత్రలనుగాచేసి ఏడురోజులు పాటల పుష్పపు బూడిదలొనుంచి నేపించిన సంపూర్ణముగా కంఠరోగములను పోగొట్టును.

— ముఖరోగమునకు ఇతరము లగు చికిత్సలు. —

శ్లో. నూత్రస్విన్నాం శివాంతుల్యాం మధురీకుష్ఠతాళకైః. 81. అభ్యస్య ముఖరోగాం స్తు జయే ద్విరసతామపి, వాతాత్పర్వసరం చూర్ణైర్లవణైః ప్రతిసారయేత్. 82. తైలం వాతహారైస్సిద్ధం హితం కబళన స్యయోః, విత్తాత్తకే సర్వరసే శుద్ధకాయస్య దేహినః. 83. సర్వపిత్త హరః కార్యః విధి ర్మధురశీతలః, ప్రతిసారణ గంధూషా న్ధూమం సంశో ధనానిచ. 84. కఫాత్తకే సర్వసరేక్రమం కుర్యాత్కఫాపహం, ముఖ పాకే శిరోవేధః శిరఃకాయవిరేచనం. 85. కార్యంచ బహుధా నిత్యం జాతీపత్రస్య చర్వణం, జాతీపత్రాన్యతాద్రాక్షా యాస దాగ్నిఫలత్రికైః. 86. క్వాథః క్షౌద్రయుత శ్శీతో గంధూషా ముఖపాకనుత్, కృష్ణజీరకకు ప్లేంద్రయవానాం చూర్ణత త్ర్యహత్. 87. ముఖపాకే వ్రణక్షేదనార్థం ధ్య ముపశామ్యతి, రసాంజనం లోధ్రీమథాభయంచ మనశ్శిలానాగరైరికంచ. 88. పాతాహరిద్రాగజప్పలీ చ స్యా ద్వారణం క్షౌద్రయుతం ముఖస్య.

గోమూత్రముతో తడిపి పెట్టిన కరక్కాయలు ఉసిరిక కోష్ఠ తాడిశపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి భక్షించిన ముఖరోగములును అసహ్యతయును నశించును. వాతము వలన సర్వసరరోగము పుట్టినేని ఉష్ణము రాయవలయును. లేక వాతనాశకములగు నాపథులచేత తయారుచేసిన తైలమును నవ్యవిధిగా నుపయోగించుచు దానినే పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. పిత్తపు సర్వ సరములకు విరేచనముతో శరీరమును నిర్మలము చేసి బాగుగా నల్లని తియ్యని పిత్తనాశక విధుల నొనర్పవలయును. కఫాత్పన్నములగు వాని యందు ప్రతిసారణము పుక్కిలింత ధూమపానము సంశోధనము నగువీని నన్నిటిని చేయవలయును. ముఖపాక రోగమునందు నాడీవేధనమును శిరోవిరేచనమును చేయవలయును. వ్రతిదినమును బాపత్రిని తినుట మంచిది. బాపత్రి తిప్పతీగ ద్రాక్షతీటకసింద మ్రానిపనపు త్రిఫలములు వీటికషాయమునందులేనను వైచికోని చల్లార్చి పుక్కిటనుంచి కోనిన ముఖరోగములు నశించును. నల్లజీలకఱ్ఱ కోష్ఠ కొడిగెపాలవిత్తులు వీటిచూర్ణమును మూడురోజులు పుక్కిట నుంచుకొనిన ముఖపాకము దుర్గంధము గాయములు క్షేదము

మున్నగునవి యన్నియును నశించును. రసాంజనము లొద్దుగూవు కరక్కాయ మణిల శొంఠి ఎఱ్ఱమట్టి అగరుశొంఠి పసపు ఏనుగు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణము లేనెత్తోకలిసి పుక్కిట నుంచికొనిన హితకర మగును.

—౧౭ పటోలాదిక సాయము. ౧—

శ్లో. పటోల నిబజంబ్వామ్రమాలతీనవపల్లవాః. 89. పంచ పల్లవజశ్శ్రేష్ఠః కషాయో ముఖధావనే, పంచపల్లకషాయోవా త్రిఫలాక్వాథ ఏవ వా. 90. ముఖపాకేషునక్షాద్రః స్రయోజ్యోముఖధావనే, స్వరసః క్వథితోదాశ్వాసః ఫణిభూతో భస్మక్రియా. 91. సక్షోద్రా ముఖరోగాస్తద్గోషనాడీ ప్రణావహా, సప్తచ్ఛదోశీరపటోల ముస్త హరితకీ తిక్తకరోహిణీభిః. 92. యష్ట్యాహ్వరాజద్రుమ చందనైశ్చ క్వాథం పిబేత్పాక హరం ముఖస్య, పటోలశుంఠీ త్రిఫలావిశాలా త్రాయంతి తిక్తా ద్వినిశామృతానాం, పీతః కషాయో మధునానిహంతి ముఖే స్థిత శ్వాసస్య గదా స శేషాన్. 94. క్వథిత శ్రీఫలాపాథామృ ద్వీకాజాతి పల్లవాః, నిషేవ్యా భక్షణీయ్యావా త్రిఫలాముఖపాకహా. 95. తిలానీలోత్పలం సర్పిశ్శర్కరాక్షీరమేవచ, సక్షోద్రో దగ్ధవక్త్రస్య గంఢూషోదాహపాకనుత్. 96. తైలిన కాంజికే నాథగంఢూషశూర్ణ దాహహా, ఘనకుష్ఠే లాధాన్యకయస్థీ మధ్యేలవాలుకాక బళిః, వద నేతిపూతిగంధం హరతి సురాలశునగం ధంచ. 94.

చేదుపొళ్ల వేపవిత్తులు నేరేడుపండ్లు మామిడిచిగుళ్లు మాలతిచిగుళ్లును గాని పంచ పల్లవములను గాని తెచ్చి కషాయమును పెట్టి ముఖమును కడిగికొనుట శ్రేష్ఠము. పంచపల్లముల కషాయమునందుగాని త్రిఫలముల కషాయమునందుగాని లేనెత్తోకలిసి ముఖపాక రోగమునకై ముఖమును కడుగుట మంచిది. మ్రానిపసపు కషాయమును పెట్టి గట్టిపడిన పిట్టలు లేనెగలిపికొని ముఖమునం దుంచికొనినచో ముఖరోగములు రక్తపురోషములు నాడీవ్రణములును నశించును. ముయ్యాకుపొన్న పట్టివేర్లు చేదుపొళ్ల కుంగముస్తలు కరక కాయలు నేలవేము కటుకరోహిణి యష్టిమధుకము చందనము వీటికషాయములో లేనెత్తోకలిపి త్రాగిన ముఖరోగములు నశించును. చేదుపొళ్ల శొంఠి త్రిఫలములు కొడిసె పాలవిత్తులు త్రాయమాణము కటుకరోహిణి పసపు మ్రానిపసపు తిప్పతీగ వీటిని కషాయముచేసి లేనెత్తోకలిపి త్రాగిన ముఖసంబరధము లగు రోగము లన్నియును తొలగిపో

పును. త్రిఫలములు అగరుశొంఠి ద్రాక్ష జాపత్రి వీటిక మాయముగాని త్రిఫలములను గాని నేవించినయెడల ముఖపాకరోగములు తొలగిపోవును. తిలలు నల్లగల్వలు నేయి కలకండ పాలు వీటిలో లేనను కలిపికొని పుక్కిట నుంచికొనినచో, దగ్ధముఖపు ముఖపాక రోగముగూడ తొలగిపోవును. తైలముచేతగాని గంజితోగాని పుక్కిట నుంచికొనిన ముఖదాహము నశించును. తుంగముపైలు కోష్ఠ వీలవలు ధనియములు ముల్లంగి లేనె వీలువ వీటిని ముద్దగా చేసి నోట నుంచికొనిన దుర్గంధము కలువలన ఉల్లిగడ్డలవలన గలిగిడి కంపునైనను నశింపజేయును.

— మహాసహచరతైలము. —

శ్లో. తులాంతథా నీలకురంటకస్య ద్రోణేంభసఃసంశ్రవయేద్యధా వత్, పూర్వా చతుర్భాగరసేతుతైలం పచేచ్ఛనై రథపలప్రయుక్తైః. 98. కల్లైరనంతాఖదిరారిమేదజంబ్వాప్ర యష్టిమధుకోత్పలానాం, తతైలమాశ్వేవ ధృతం ముఖేన స్థైర్యం ద్విజానాం విదధాతి సద్యః. 99.

నల్లగోరింటను నూరుపలములును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి షక్వము జేయ వలయును. నాలుగవపాలు బాక్లి యుండునప్పుడు క్రమముచొప్పున తైలమును కలిపి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. దానిలో తిప్పతీగె కాచు దుర్గంధముగల ఖదిము నే శేడు ఉసిరిక యష్టిమధుకము కలువ పీటి నన్నిటిని అరపలము చొప్పున వైచి కల్పించును చేసి ఉడుకుచున్న ఆ తైలములో పోయవలయును. పిమ్మట దించి ఈ తైలమును పుక్కిట నుంచికొనిన పండ్లు కదలుటను పోగొట్టును.

— చంద్రతైలము. —

శ్లో. అరిమేదత్పకృలశత మభినవమాషోత్థం ఖండశః కృత్వా, తోయాథకై శ్చమర్చిః నిష్కావ్యభ్య చతుర్థశేషేణ. 100. తేనక్వాఢేన మతిమాం స్థైలస్యార్థాథకం విపచేత్, కల్లైరక్షసమాంశై ర్నంజిష్ఠా లో ధ్రమధుకానాం. 101. అరిమేదఖదిరకట్టలలాక్షాన్యగోధముస్త సూక్ష్మలలానాం, కర్పూరాగురు పద్మకలవంగ కంకోలజాతీ ఫలానాం. 102. పతంగగైరిక వరాంగకుసుమ ధాతకీనాం చ, సిద్ధంభిషగ్వి దధ్యాది దం ముఖోత్తేషు రోగేషు. 103. పరిశీర దంత విద్రధితైశ్చిర శీతాద దంతహర్షేషు, క్రిమిదంత దారణ చలిత ప్రదుష్టమాంసావశీర్ణేషు, ముఖదాగ్గంఢ్యే కార్యం ప్రాగుక్తే ష్వామయేషుతైల మిదమ్. 104.

దుర్గంధముగల చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి ముక్కలు చేసి ఒక ద్రోణపు నీటితో కషాయమును కాచి నాలుగవపాలు వీసము మిగిలియుండగా ముప్పదిరెండుపలముల తైలమును కలిపి నన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము దుర్గంధపుచంద్రచెక్కను కాయఫలము లక్క మణ్డివేళ్లు తుంగము సైలు చిన్నయేలకులు కర్పూరము అగురు పద్మాక్షము లవంగము కంకోలము జాపత్రి త్రిఫలములు పతంగము ఎఱ్ఱమట్టి లవంగపుపట్ట ఉసిరిక కాయలు వీటిని కాలుకాలుపచో. తీసికొని వచ్చి కల్కమును చేసి పైతైలము మఱుగుచుండగా నందు వేయవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు దంతరోగములను పోగొట్టును. పరికిర్యము దంతవిద్రుధి మంచుకు పండ్లు పట్టికొనిపోవుట దంతహర్షము పుష్పిపన్న దారణము పండ్లకదలిక దుర్ఘాంసము పెఱుగుట మాంసము తినిపోవుట ముఖదోర్గంధము మున్నగు రోగములలో దీనిని వాడుట శ్రేష్ఠము.

లాక్షాదితైలము. ౧౧

శ్లో. తైలం లాక్షారసం క్షీరం ఘృతక్రస్థం సమం పచేత్. 165.
చతుర్దశేరిమక్వాథే ద్రవైశ్చపలసంమితైః, లోధౌకట్ఫలమంజిష్ఠాపద్మ
కేసరపద్మకైః. 106. చందనోత్పలయష్ట్యాష్ట్యాస్టైలంగండాషధారణం,
దాలనందంతచాలంచ హనుమోక్షం శిశాలికాం. 107. శీతాదం పూతి
పక్వంచ హ్యరుచిం వీరసాగ్యతాం, హన్యా దాస్యగతా నేతాన్ కుర్యా
ద్దంతా నపి స్థిరాన్. 108.

తైలము లాక్షారసము పాలు వీటిని ప్రత్యేకముగా నేరు చొ తెచ్చి ఇంతకు నాలుగు రెట్ల చంద్రకషాయమునందు పక్వమును చేయవలయును. లొద్దుగ కట్ఫలము మంజిష్ఠము కమలకింజల్కములు కేసరి పద్మాక్షము చందనము కమలము యష్టిమధుకము వీటి నొక్కొక్కపలము చొప్పునచేర్చి కషాయమునుచేసి పైదానియందు కలపవలయును. పిమ్మట నీతైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని పుక్కిటనుంచుకొనిన దంతచలనము హనుమోక్షము కపాలిక శీతాదము పూతివక్త్రము అరుచి అసహ్యత మున్నగు రోగములు నశించును. పండ్లు గట్టిపడును.

వకుళాది తైలము.

శ్లో. వకుళస్య పలం లోద్రం వజ్రవల్లికురంటకం, చతురంగుళ
బబ్బోలవాజి కర్ణేరిమూశనం. 109. ఏషాంకిషాయ కల్కాభ్యాం తైలం
పక్వముఖేధృతం, స్థైర్యంకరోతి చలతాందంతానాం ధావనేనచ. 110.

పొగడ చెట్టు బెఱుడు లూడుగ వజ్ర వల్లి గోరింట అమ్మ వేతనము వసుళము చేల చెక్క చంద్ర సారము ఆశ్వ గంధి వీటిని కల్గమును కషాయమును చేసి అందు తైలమును కలిపి పక్వము చేయవలయును. పిమ్మట ఈ తైలము పుక్కిటకుంచి కొనవలయును. లేనిచో ముఖమును కడిగి కొనుటకైన నుపయోగించి కోనవలయును. పండ్లు గట్టిపడును.

— సహకారగుటికలు. —

శ్లో. ఏలాలతాల వనికాఫల శీతకోష కోలగ్నికాని ఖదిరస్య కృతే కషాయే, తుల్యం శకానిదశ భాగమితే నిధాయ ప్రోద్భిన్న కైతకపుటే పుట వద్విధాయ. 111. పాగంశతుల్యశశినాభి తదేకన ఘంపిస్త్యా నవేన సహకారరసేన హస్తా, లిప్త్యా యథాభిలషితాం గుడికాంవిదధ్యాత్, స్త్రీపుం సయోర్వదన సారథ బంధుభూతాం. 112.

ఏలకులు కమ్మూ నూనీఫలము త్రిఫలములు కర్పూరము కోషఫలము కంకోలము వీటిని గండుకాట్టనుగా తెచ్చి అంతకు పదిగట్లు చంద్ర సారమును కొనివచ్చి కషాయమును చేసి ఈయాషధుల కల్గమును కలిపి మొగలిదొప్పలలో పెట్టి పుటపాకము చేసి యథావిధిగా పక్వము గానింపవలయును. పిమ్మట ఈయాషధులంత కర్పూరమును కస్తూరిని కలిపి వైద్యుడగువాండు తనచేతులతో మామిడిరసమును పునీకొని గుటికలను చేయవలయును. ఇవి పుక్కిటకుంచికొనినచో దుగ్గంధమును పోగొట్టి మగంధమును కోగించును.

— స్వల్పఖనిరపటికా. —

శ్లో. ఖదిరస్య తులాంసమ్యుజ్జలద్రోణే విపాచయేత్, శేషేషభాగే శుక్రైరప్రతివాపం ప్రదాపయేత్. 113. జాతీకర్పూరపూగాని కక్కోలకశలాని చ, ఇత్యేషా గుడికా కార్యా ముఖశాభాగ్యవర్ధినీ. 114. దంతోష్ఠముఖరోగేషు జిహ్వతాల్వామయేషు చ.

నూరు ఫలముల చంద్రచెక్కను ద్రోణపు నీటిలోకాచి ఎనిమిదవపాలు నీరు మ్మిగిలియుండునప్పుడు జాపత్రి కర్పూరము పోక చెక్కలు కంకోలము వీటిమార్జమునుపోసి పిమ్మట మాత్రలను కట్టియుంచికొనవలెను. ఇయ్యిని ముఖమునను కాంతినిచ్చి ముఖరోగములను దంతరోగములను ఓషధోగములను జిహ్వరోగములను తాల్వరోగములను నశింపజేయును.

—ॐ బృహత్సర్వవికా. ॐ—

శ్లో. గాయత్రి సారథులయేరిమవల్కలానాం సార్థం తులాయు
గలముంబుఘటై శ్చతుర్భిః, నిష్కాన్వభ్య పాద మనశిష్టం సువస్త్ర పూ
తం భూయః పచేదధ శనైర్భృదు పావ కేన. 115. తస్మిన్ స్థనత్వముపగ
చ్ఛతి చూర్ణమేషాం శ్లక్షణం క్షిపేచ్ఛ కబలగ్రహభాగికానాం, ఏలామృ
ణాలసిత చందన చందనాంబుశ్యామా తమాలవికసా ఘనలోహాయ
ష్టి. 116. లజ్జాఫలత్రయర సాంజనధాతకీ భశ్రీపుష్పగైరిక కటంకటక
ట్ఫలానాం, పద్మాహ్వలోధృ వటరోహాయ వాసకానాం మాంసీ నిశా
సురభి వల్కుల సంయుతానాం. 117. కక్కోలజాతి ఫలకోషల వంగ
కాని చూర్ణీకృతాని విదధిత పలాంశికాని, శీతేవ తార్యమన సారచ
తుః పలం చ క్షిప్త్వా కలాయనదృ శీర్వటికాః ప్రకుర్యాత్. 118. శు
ష్కాముఖే వినిహితా వినికారయంతి రోగాన్తత్సారస నాద్విజతాలు
జాతాన్, కుర్మ్యర్తుఖే సురభితాం పటుతాం రుచిచ స్థైర్యం పరం దశ
నగం రసనాలఘుత్వమ్. 119.

చంద్రచెక్కును నూరుపలములు తెచ్చి ద్విందపుచంద్రము 150 పలములును
తెచ్చి వీటిని నాలుగుద్రోణముల నీళ్లలో వండి నాల్గవపాలు నీళ్లు మిగిలియున్నప్పుడు
వాసెనగట్టి సన్నని మంటతోపక్వముచేసి గట్టిపడునప్పుడు ఏలములు పుష్కలములు
తెల్లచందనము రక్తచందనము కురుజేను తెల్లతెగడ జాపత్రి నుంజివము తుగముపైలు
మండుగము యష్టిమధుకము లజ్జావంతి త్రిఫలములు రసాంజనము ధాతకీకుసుమము.
నాగికిసములు లవంగములు గేరు మ్రానిపసపు కొడిసెపాలవిత్తములు పద్మాక్షము
లోధ్ర మట్టిఇగుళ్లు యవాస జటామాంసిపసపు పొగడచెక్కు వీటినిన్నీటిని ఒక్కొక్క
పిడికిలిచొప్పన తీసికొని పొడిచేసి ఉడికెడి ఆరసములో పోయవలయును. కక్కోలము
జాతిఫలము కోషఫలము లవంగము వీటివొక్కొక్కపలముచొ॥ చూర్ణమునునుండుకీ లిపి
దింపవలయును, చల్లారిసప్పటి నాలుగుపలములకర్పూరమునుకీ లిపి నూగురోస కాయంత
వేసి మాత్రముచేసి ఎండించి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. మెడపెడవి పండ్లునాలుక
దవడలు మున్నగువానియందు పుట్టినరోగము లన్నియును నశించిపోవును. ముఖమునకు
పరిమళమును గలిగించును, దంతములను గట్టిపఱచును. నాలుకను తేలికగాఁ జేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ముఖరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౬. కర్ణగోగాధికారము.

❀ కర్ణగోగమునందు చేయవలగు సుపాయములు. ❀

శ్లో. కషిత్త మాతులుంగాన్లు శృంగ బేర రసై శ్శుభ్రైః, సుఖో
 ష్టైః పూరయేత్కర్ణం కర్ణశూలోప శాంతయే. 1. శృంగ బేరం చ మ
 ధు చ సైంధవం తైలమేవ చ, కటూష్ఠం కర్ణయోద్ధేయ మే తద్వావే
 దనా పహు. 2. లశునార్ద్రక శిగ్రూణాం సురంగ్యామూలకస్య చ,
 కదల్య స్వరస శ్శ్రేష్ఠః కదుష్ఠః కర్ణపూరణే. 3. సముద్ర ఫేన
 చూర్ణైః యుక్త్యా వాప్యవచూర్ణయేత్, ఆర్ద్రక సూర్యావర్తక
 శోభాంజన మూల మూలక స్వరసాః. 4. మధు తైల సైంధవ యుతాః
 పుథగుష్ఠాః కర్ణశూల హరాః, శోభాం జనక నిర్వాస స్థిల తైలేన
 సంయుతాః. 5. వ్యక్తోష్ఠః పూరణేకర్ణే కర్ణశూలోప శాంతయే, అస్థానా
 మపి మూత్రాణాం మూత్రేణా న్యతమేన చ. 6. కోష్ఠేన పూరయే
 త్కర్ణా కర్ణశూలోప శాంతయే, అన్విభృత్ర ఖల్వంవా విధాయ బహు
 పత్రకమ్. 7. తైలాక్త మంగారపూర్ణం విదధ్యా చ్ఛ్చివణోప, య
 తైలం చ్యవతే తస్మాత్ ఖల్వా దంగరతాపితాత్. 8. తత్సౌప్తిప్తం
 శ్రవణస్మృతి స్సద్యో గృహ్యతి వేదనాం, అర్క-వత్ర పుశేదగ్ధ స్సుషీ
 పత్ర భవోరసః కదుష్ఠం పూరణోద్దేవ కర్ణశూల నివారణః. 9.

వెలగ మచికాయ వీటితోనైన గంజి నల్లపురసమును వెచ్చజేసి చెవిలో
 పోసిన చెవిపోటులు మానును. అల్లము లేనె సైంధవలవణము నూనె వీటిని కొంచెము
 వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన చెవిబాధలు తప్పిపోవును. లేనిచో ఉల్లిండ్ల అల్లము ము
 నంగ ఆకు నురంగి ముల్లంగి అరటి వీటిరసమును వెచ్చజేసి యీ నూనెను పోయివలయును.
 సముద్ర ఫేనపు పొడిని పోసినను పోటులు తగును. అల్లము నీటి గంటక లగరాను ము
 గ చెక్క వీటిరసముతో లేనెను సైంధవలవణమును కలిపి చెవికి పోసిన కర్ణశూల
 హరించును. మునగబంకును నువ్వుల నూనెలో వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన కర్ణశూల
 హరించును. గోమూత్రము నున్నగు నప్తమూత్రములను ఏదైనా నొకదానిచేత మూత్ర

మును వెచ్చజేసి చెవిలోపోసిన కర్ణశూలము తొలగించును. లేనిచో రాపిటకులను బొత్తిగాపట్టి చమరుతోతడిపిసిప్పుమీదపెట్టితీసి నానితోకాచవలయును. జిల్లేడుకలల దొన్నెలో పాలతో సిద్ధము చేయఁబడిన జెమిటికాడలరసమును కొంచెము వెచ్చజేసి చెవిలోనఁ బోసినచో కర్ణశూలము శాంతించును.

❖ దీపికాతైలము. ❖

శ్లో. మహాతః పంచమూలస్య కాండాన్యస్తాంగులాపి చ, ఊషే
ణావేప్య సంసిచ్య తైలేనాదీవయేత్తతః. 10. యస్తైలం చ్యవతే
తేభ్యః సుఖోష్ణం తత్రయోజయేత్, జ్వయం తద్దీపికాతైలం సద్యో
గృహ్లాతి వేదనాం. 11. ఏవంకుర్యా ద్భద్రకాపే కుష్మేకామ్మే చనారలే,
మతిమాన్ దీపికాతైలం కిరణుల నినారణం. 12. అర్కస్య పుత్రం
పరిణామవీతు ఆజ్యేన లిప్తుం శిఖనానతిస్తం, ఆవీడ్య తోయగ శ్రవణేని
షిక్తం నిహంతి శూలం బహువేదసం చ. 13. తీవ్రశూలా తుర్రేకేణ్డే సశి
ద్దేక్షేతివాహిని, బస్తమూత్రం క్షిపేత్కోష్ణం సైంధవనావచూర్ణితం.
14. వంశావలేఖ సంయుక్తే మూఢే వాజావికే భువక, తైలం పచేత్తేన
కర్ణంపూరియే త్కర్ణశూలినః, హింగుతుంబురు శుంఠిభిః సాధ్యంతై
లంతు నార్షపః, కర్ణశూలే ప్రథానం తు పూరిణం హితముంచ్యతే. 16.

బృహత్పంచమూలములను గైకొని పట్టుబట్టలో చుట్టి నూనెలోముంచి నిప్పునను
ముట్టించవలయును. అయ్యి మఁడునప్పుడు పగడి వేడివేడి నముగను దీపికాతైలముని
యనెదరు. ఇది కర్ణశూలము పోగొట్టును. ఈవిధముగ నే భద్రకాపము కోష్ఠ సరలపు
క్షుకుకొమ్మ వీటినికూడను పట్టునట్లతో చుట్టి తైలములోముంచి తైలమును ఏడి చెవి
లోపోసిన చెవిపోటులు నశించును. పండువాడిన జిల్లేడామకు నేయిపుసి నిప్పుపైని
కాచి చెవిలోపించెదరని మిక్కిలియనుగుల చెవిపోటులును నశించును. ఎక్కువపోటు
ను బుంఝముని ధ్వనియును గల చెవియునునని మేక యుచ్చలో సైంధవలవణమును
చేర్చి వెచ్చజేసి పోయవలయును. అక్షిర మేకయుచ్చలతో సిద్ధము చేసినతైలమును
పోసినను కర్ణశూలములు హరించును. మఱియు ఇంగువ ధనియాలు కొంత వీటితో
తయారు చేయఁబడిన అవనూనెను చెవిపోటులకు తిప్పక పోయవలయునని పెద్దలు
పలుకుదురు.

❖ ఊరత్తలము. ❖

శ్లో. బాలమూలకశంఠీనాం ఊరోహింగు సనాగం, శతపు
స్సావనా కుష్ఠం దారుశిగురసాంజనం. 17. సావర్చలం యవతూరః సర్జి
కోద్భిదస్తంధవమ్, భూర్జగ్రంధిబిడం ముస్తంమధుశుక్తం చతుర్ధణమ్. 18. మాతులుంగరస్తప్తన కదల్యారసపవవా, తైలమేభిర్విపక్తవ్యం
కర్ణశూలారంజరమ్. 19. బాధిర్యం కర్ణనాదశ్చ పూయాస్రావశ్చ
దారుణః, పూరణదస్యైలస్య క్రిమయః కర్ణస్సృగితాః. 20. క్షిప్రం
వినాసం గచ్ఛంతి కృష్ణాత్రేయస్య శాసనాత్, ఊరత్తలమిదం శ్రేష్ఠం
ముదిదంతామయాపనమ్. 21. మధుప్రధానం శుక్తంతు మధుశుక్తం
తథాకరమ్, జుబీరస్య ఫలరసం పిప్పలీమూలసంయుతం. 22. మధు
భాండే వినిక్షిప్య ధాన్యరాశోసధాపయేత్, మాసేన తిజ్జతరసం మధు
శుక్తముదాహృత్. 23. కర్ణనాదేకర్ణత్వే జ్ఞే కటుత్తలేన పూర
ణమ్, నాదబాధిర్యయోః కుక్కుత్కర్ణ శూలోక్తిమాపదమ్. 24.

కురువేర మూలకము శొంఠినీటిఊరము ఇంకవ తుంగము పిల్లు సోంపువనకోష్ఠ
ప్రాచీనమపునానగియవిఊగమునజ్జిఊరము సావర్చలవణము సైంధవలవణము భుజపత్రిపు
గిట్టపేల పుష్కరింగు పిల్లు నా గుగ్గలు మధుశుక్తముమాదిఫలపురసముక దళీరసము వీటి
కోష్ఠలమును పిష్టముచేసి వాడిన కర్ణశూలము పోగొట్టును. చెవిటియము చెవిదిబ్బె
డపూయస్రావము చెవిలోబడి పురుగులు ఈమొదలగు రోగములను పోసినమాత్రాహ
రించును. ఇయ్యదికృష్ణాత్రేయముననయును. ఈఊరత్తలము ముఖకోగములను దంత
రోగములను పోగొట్టును. కుఘువు (తేనె) ఇందుప్రధానము. పిష్టువు గనుక ఇయ్యది
మధుశుక్తమునగు నవంబడును. నిమ్మపండ్లరసము కేపపండ్లరసము పిప్పళ్లు మోడి
పీటివర్జము కలిపి తేనె పాత్రములో పోసి వాసనగట్టి ధాన్యపు కుండలోనుం
పవలయును. ఒక నెలగోజు లిట్లుయిన పిమ్మట పైకి తీసియుపయోగించి కొనవలయును.
ఇదియును మధుశుక్తమును రసమునియే చెప్పబడును. చెవిదిబ్బెట చెముడు చెవిపోటు
మున్నగు వానియందు బాధిర్య రోగమునకును కర్ణశూలమును చెప్పిన గానపదములే
యుటచుంచిది.

❖ అపహర్గ ఊరత్తలము. ❖

శ్లో. అపహర్గఊరజలే తత్కృత్రికలేన సాధితం తిలజమ్,
అపహరతి కర్ణనాదం బాధిర్యం చాపి పూరణతః. 25.

ఉత్తరేణు ఖారముతో కలిసిని నీటియందు ఉత్తరేణుకల్కమును కలిపిలితైలమును కాచిచెవిలో పోసిన చెవిదిమ్మచెముడు మొదలగునవి హరించును.

—ॐ స్వకాదైతైలము. ౨॥

శ్లో. సర్జికామూలకం శుష్కం హింగుకృష్ణ మపశాపధం, శత
పుష్పాచైతై స్తైలా పక్వం శుక్తచతుర్ధణం. 26. ప్రణాదశూలబాధి
ర్యం స్రావంచాశువ్యపోహతి.

సర్జకము నుండు పుల్లంగి ఇంగువపిష్పశ్శు శొఠి సోంపు పీచిపొత్తైలమునుకాచవలయును. పక్వమగుచున్న ఆత్తైలములూ నాలుగు రట్లు గంజికలిపి సిద్ధముచేసి యవయోగించిన కర్ణనాదమును కర్ణశూలముచెవుడురక్తము చీముకారుట మున్నగునవి నశించును.

—ॐ దశమూలీతైలము. ౩॥

శ్లో. దశమూలీకసాయేణ తైలప్రథం పిపాచయేత్. 27. ఏతి
త్కల్కః ప్రదేయః వై బాధిర్యే పరమాపధమ్.

దశమూలముల కి సాయమునుచును కిల్కమునందును తైలమును పోసి పక్వముచేసిచెవిలో పోసిన చెవిసంబంధములగు శోగములను మాన్పుటకు పరమమగు నౌషధమగును.

—ॐ బిల్వతైలము. ౪॥

శ్లో. ఫలంబిల్వస్యమూత్రేణ పిష్టాస్తైలంపిపాచయేత్. 28. సజ
క్షీరం తద్ధిహరేద్బాధిర్యం కర్ణపూరణే, ఏషఏవవిధిః కార్యః ప్ర
ణౌదేకర్ణపూరణే. 29. గుడనాగరతోయేన నస్యం స్యాదుభయోరపి,
చూర్ణం పంచకషాయాణాంకపిత్థిరససంయుతం. 30. కర్ణస్రావేస్త్రశంసంతి
పూరణం మధునాసహ, మాలతీదల రసచుధునాపూరితి మథవా
గవాంమూత్రైః. 31. దూరేణ రిత్యజ్యతే శ్రవణయుగంపూతిరోగేణ,
హంతౌతాలం సగోమూత్రం పూరణం పూతికర్ణజిత్, సర్జతిక్కుర్ణ
సంయుక్తః కాష్ఠాస్థిఫలజోరసః. 32. మధునాసంయుతం స్సాధుకిర్ణ స్రావే
ప్రశస్యతే.

బిల్వఫలమును గోమూత్రముతో నూరి మేకపాలతో కలిపి తైలమును పక్వమును చేయవలయును. దీనిని చెవిలోపోసిన బాధిర్యము నశించును. కర్ణనాదముమున్న

గువానియందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము శొంతి వీటిరసముతో న్యవధిసాన
ర్భుట మంచుది. కర్ణస్రావణోగమునందు పంచకషాయములను వెలగరసముతోను తేనె
తోను కలిపి చెవిలోపోయవలయును. బాజిఆమల రసమును తేనె కలిసికొని గోమూత్ర
మును కలిపిగాని చెవిలోపోసిన కర్ణసంబంధముగు దుర్గంధము హరించును. దేవనార
చక్కసాడిని పత్తికాయలరసము కలిపి తేనెనుచేర్చి కర్ణస్రావణమునకై యుపయో
గింపవలయును.

❧ జంబ్వామృతైలము. ❧

శ్లో. జంబ్వామృతైలం తరుణం సమాంశం కపిత్థ కార్వాసఫలం
చ సార్వం. 33. క్షణ్వారసం తల మధునావిమిశ్రం సావాహనం సం
ప్రవదంతి తజ్జాః, వస్త్రశృతం ని బురగజ్జ్వలం ససార్వం స్రావహరం
ప్రదిష్ఠం, పుటపాకివిధిస్విన్న హస్తవిజ్ఞాతిగోపకః రసః స్థలైరిసింధూ
తః కర్ణస్రావహరః షగః. 34.

మామిడి నేరేడు చిగుళ్లను సమభాగములనుగా చేర్చి వెలగపండు పత్తికాయ
లు వీటిరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి చెవిలోపోసిన కర్ణస్రావములు నశించును. ఈయో
షధులతో సిద్ధముచేసిన నింబతైలముగాని నెమలితముగు తైలముగాని ఆవనూసెతో
కలిపిపోసి, పెద్దలు కర్ణస్రావములు మానునని చెప్పెదరు. ఏనుగల్గిని పుటసుపెట్టి
చక్కగా పండికాల్పింపవలయు తీసి దానిరసముతో తైలమును సైంధవలవణమును కలిపి
చెవిలోపోసికొని కర్ణస్రావమును హరించును.

❧ నాడీశోధకతైలము. ❧

శ్లో. జంబూకీస్య తు మాంసేన కటుష్ఠైరివిపాచయేత్, తస్య
పూరిణమాత్రేణ కర్ణనాడీ ప్రణామ్యతి. 35. నిశాగంధ పలే షక్యం
కటుష్ఠైరి పలాష్ఠకం, ధుత్తూరిపత్రజరీనే కర్ణనాడీ జిమత్తమమ్. 36.

గ్రద్ధమాంసముతో ఆచనూసెను కాచి చెవిలోపోసింపనే కర్ణనాడి యుపశ
మించును. గంధకము పసపు ఒకపలమును రి పలముల తైలములో వైచికాచి యుపైతై
రసముపోసి ప్షయ్యు చేయవలయును. ఇయ్యది కర్ణనాడీగోగములను జయించును.

❧ స్నేహము స్వేదమునున్నగు నితిరయలగు నుపాయములు. ❧

శ్లో. అథకర్ణ ప్రతీనాహి స్నేహస్వేణా ప్రయోజయేత్, తతో
విరిక్తశిరసః క్రియాంల వ్రాప్తం సమాచరేత్. 37. కర్ణపాకస్య భైష

జ్యం కుర్యాత్తతవిసర్వవత్, నాడీస్వేదోధ వమనం ధూమమూర్ధ్వ విరేచనం. 38. విభిన్న కఫహాసరవ్యః కర్ణః సుఖం వ్యపోహతి, క్షేదయి త్వాతు తైలేన స్వేదేన ప్రవిలాప్యచ. 39. శోధయేత్కర్ణగూఢంతు భిషక్సమ్యక్ఫలాకయా, నిర్గుండీస్వరసస్తైలం సింధూధూమరజో గుడః. 40. పూరణాత్పాతికర్ణస్య శమనో మధుసంయుతః, జాతీపత్ర రసే తైలం విపక్వం పూతికర్ణజిత్. 41. వరుణార్కకపిత్థామ్రజాబూపల్లవ సాధితం, పూతికర్ణాపహం తైలం జాతీపత్ర రసేనవ. 42. సూర్యా వర్తక స్వరసం సింధువారరసస్తథా, లాంగూలీమూలజగనం శ్రూషణే నావచూర్ణితం. 43. పూరయేత్క్రిమికర్ణంతు జఠూనాం నాశనం పరం, క్రిమికర్ణక నాశార్థం క్రిమిఘ్నం యోజయే ద్విధమ్. 44. వార్తాకుధూమశ్చ హేతిః స్వప్నపన్నేహవచ, హతిసూర్యావర్త వ్యస స్వరసేనాతిపూరితే. 45. కర్ణేపతంతి సహసా సగ్వాస్తు క్రిమిజాతయః, నీలబున్నా రసస్తైల సింధుకాంజిక సంయుతః. 46. కడుష్ఠః పూరణా త్కర్ణే నిశ్శేష క్రిమిపాతనః, ధూపనఃకర్ణనార్థంధ్యే గుగ్గులు శ్శ్రేష్ఠ ఉ చ్యతే. 47. రాజవృక్షాదితోయేన సురసాదిజలేన వా, కర్ణప్రక్షాళనం కార్యం చూర్ణైశ్చైతైః ప్రపూరణం. 48. ఘృతం రసాంజనం నాస్యః క్షీరేణ క్షౌద్రసంయుతం, ప్రశీస్యతే చిరోక్షేపి సస్త్రవే పూతికర్ణకే. 49.

కర్ణప్రతీనాహగోగమునందు స్నేహస్వేదములను చేయవలయును. చెవుట శివ విరేకమును గలిగించు చిత్తశుభ్రతయవలయును. కర్ణపాకమునకు తుతిసన్నివిధము చేసి త్నచేయవలయును. నాడులను చెవుటపట్టిచుట వానికి పోగ డొక్కవ్యవహారము కఫమును పోగొట్టెడి విధమును కర్ణకంఠాగోగమును పోగొట్టును. వైద్యుండు తైలముతో చెవుటపట్టించి తైలముతో కఱగించి శలాః (కడ్డీ)తో శోధనమును చేయవలయును. వా విలితనుపసరును తైలమును మైద్రవః పణమును బాజా ఔల్లము లేనే నీలబున్నాటినికాచ కలిపి చెవిలోపోసినచో చెవిదుర్గంధము తొలగిపోవును. బాజిలనుపసరులతో తైలమును పోసినచెవి దుర్గంధము నశించును. ఉలిమిరిఅను జిల్లేడుఅకులు చెలగఅకు నేరేడు మామిడిచిగుళ్లు వీటిపసరుతో కలిపిసిద్ధముచేసిన తైలముగాని బాజిలకు పసరుగాని కర్ణపు దుర్గంధమును పోగొట్టును. సూర్యావర్తకపు (ప్రాద్దతిలుగుడు) పసరుగాని ఉలిమిరి అకులరసముగాని నీరుపిప్పలి ముల్లంగిరసముగాని త్రికటవుల చూర్ణముతో కలిపి

పోసినచెవిలోనిపురుగులు నశించును. క్రిమికర్ణకోగము నశించుటకు క్రిములఁజంపెడి విధుఁ నుపయోగి పవలయును. వాకుడుఅకు పొగ వేయుటగాని అవమానము పోయుటగాని మిక్కిలి మంచిది. పొద్దుతిరుగుడు చెట్టు త్రికటుకములు వీటిరసమును చెవిలో పోసిన తత్క్షణమే క్రిములుపడిపోవును. నీలిరసములో నైంధవలవణము గంజిక లిపివెచ్చ జేసి చెవిలో పోసినను క్రిములు నశించును. చెవిదుర్గంధము అడఁగుటకు గుగ్గులుఘృపము శ్రేష్ఠము. చెవిని పిచికారు పట్టుట పైచూర్ణముతో చెవిని పూరించుట నల్లతులసి రసమును పోయుట మున్నగుఁవిశీతకరములు. రసాంజనమును నేయిచి చనుబాలతో లేసెను చేర్చిచెవిలో పోసికొనినచో చిరకాలమునుండి యుండిన కర్ణశ్రావములు కర్ణములదుర్గంధమును నశించును.

—ॐ కుష్మాదితైలము. ॐ—

శ్లో. కుష్మహింగు వచాదారు శతాఘ్వావిశ్వ సైంధవైః, పూతి కర్ణాపహం తైలం బస్తనూత్రేణ సాధితం. 28.

కోమిథిగువ వసపసపు శతావరి శొంఠిసైంధవలవణము వీటితోసిద్ధము చేయఁబడిన తైలమును మేకమూత్రముతో కాచి చెవిలో పోసికొనిన చెవివాన నశించును.

—ॐ విద్రధి మన్న గువానికి ఇతరములగు ఉపాయములు. ॐ—

శ్లో. విద్రధౌచాపి కుర్వీత విద్రధ్యుక్తం హి భేషజం, శతావరి వాజిగంధాఃస్యస్యైరండజీవక్తైః. 29. తైలం విషక్వం సక్షిరం పాలీ సాంపుష్టికృత్సిరం, గుఞాచూర్ణయుతే జాతే మాహిషే క్షీర ఉద్ధతం, నవనీతం తరభ్యంగాత్కర్ణపాలీవివర్ధనం, విషగర్భంతి క్తతుం బీజై ల మప్తగుణే స్వరాత్. 31. మూత్రే షక్వం తరభ్యంగాత్కర్ణపాలీవివర్ధనం. కల్కేన జీవనీయేనతైలం పయసి సాధితం. 32. అనూపమాం సక్వాభేన పాలీపోషణవర్ధనం, మాహిషసననీతియుతం సప్తాహం ధాన్యరాశివరిసితం. 33. నవముసలికందచూర్ణ సృద్ధికిరం హి కర్ణపాలీ నాం, కర్ణస్య దుర్వ్యధే భూతే సంరంభో వేదనా భవేత్. 34. తత్రదుర్వ్యధోహర్థం లేపో మధ్యావ్యసంయుతైః, మధూకయవమంజిష్ఠా రుబుమూలైస్సచుంభితః. 35. అనేకధాతుచ్ఛిన్నస్య సంధిః కర్ణస్య వై భిషక్, యో యథాభినివిష్టస్యైత్తం తథా వినియోజయేత్. 36. ధాన్యామైష్టాదకానాం తు నేకో వాతేన దూషితే, రక్తపిత్తేన పయసా శ్లేష్మణా తూప్యవారిణా. 37. తతస్సీవ్యస్థిరం కుర్యాత్సంధిం బంధేన వా

పునః, మధ్యాజ్యేన తతోఽభ్యజ్య పిచునాసంధివేష్టకం. ౩౮. కపాల
మాన్దేనతతస్పృశ్యైత్పథ్యయాఽథవా.

కర్ణ విద్రులకు విద్రుకి చెప్పిన చికిత్సనే చేయవలయును. పిల్లపీచర ఆశ్వ
గంధ (పెన్నేరు) పాలచెట్టు అముదపువీళ్లు వీట్లతో తైలమును పక్వముచేసి పాలును
కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణ పాలి వృద్ధినింగును. మఱియు నన్ని రోగములును కుదురు
ను. గురిగింజపాడిని పోసికేదె పాలను కాచి దానినుండి వెన్ననుతీసి దానినిరాచినకర్ణ పా
లీలు (చెవితమ్మెలు) పెఱుగును. విషగర్భమును తైలమును చేదసారతైలమును ఎనిమిది
రెట్ల గాడిదమాత్రమును పక్వముచేసి లేపనచేసినచో కర్ణ పాలి వృద్ధియగును. జీననీ
యగణపు ఓషధులను కల్కముచేసి పాల నందుకలిపి తైలమునుచేర్చి పక్వముచేసి చెవి
లో పోసిన కర్ణ పాలి పుష్టినిొందును. నీటిపట్టులలోని మృగములమాంసమును క్వాధము
చేసి పోసిన కర్ణ పాలి పెఱుగును. లేనిచో గేదవేతిని ఎనుగోజాలు ధాన్యపుకుండలో
నుంచి తీసిరాచిన కర్ణ పాలి వృద్ధియగును. మనలికందను తినినను వృద్ధియగును. చెవిలో
చెడునీరు నిలిచిన పోటు పుట్టును. అద్దానిని పోగొట్టికొనుటకై యష్టిమధుకియు యవలు
మంజీష్ఠము అముదపువేళ్లు వీటిని లేనె నేయి కలిపి నూరి అనేకవిధములుగా తెగిన చెవు
లకు పట్టించవలయును. ఎట్లుతెగినదానినట్టులనే నోడింపవలయును. గంజి వేడినీరు వీటిని
పోయుటచేతను వాతదూషితములయందు హితము కలుగును. రక్తపిత్తదూషితుడు చె
విని పాలతోను కఫదూషితముగదానిని వేడినీరుతోను కడిగి పిమ్మట తెగినచెవినినరి
గాచేర్చి కట్టు కట్టవలయును. లేనె నేయి కలిపి వేపఆకునూరికట్టనైనను కట్టవలయును.
శంఖచూర్ణముతోగాని కరక్కాయ పోడితోగాని కట్టను కట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కర్ణరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౭. నాసారోగాధికారము.

—ॐ నాసారోగోపాయములు. ॐ—

శ్లో. పంచమూలీశ్చైతం క్షీరం స్యాచ్చిత్రకహరిభిః, సర్పిర్గుడ
వడంగశ్చ యూషః పీనసశాంతయే. 1.

పంచమూలములకషాయము పాలు చిత్రమూలము కరక్కాయ బెల్లము నేయి
అను నీయారువస్తువులతో సిద్ధముచేసిన యూషము పీనసరోగములకు వాడవలయును

—ॐ వ్యోమాదిచూర్ణము. ॐ—

శ్లో. వ్యోమచిత్రక తాలీసతింతిడిచామ్లవేతనం, సచవ్యాజా
జీతుల్యాంశే మేలాత్వకృత్త మాదికం. 2. వ్యోమాదికం చూర్ణవిదం
పురాణగుడసాయుతం, వీనసశ్వాసకాసఘ్నం దుచిష్వరకరం పరం. 3.

శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమాలము తాడిశపత్రి ఆమ్లవేశసము, చవ్య
ము బచ్చలి, జీలకఱ్ఱ వీలకులు లవంగపుపట్ట మున్నగువాని సమానభాగములనుగా
చేకొని చూర్ణముచేసి ప్రాతబ్రెళ్లును అందు కలిపి నేవి పవలయును. ఇయ్యది వీనస
శ్వాసదగ్గులను పోగొట్టి రుచిని కలిగించును.

—ॐ పాతాదులగు పివిధతైలములు. ॐ—

శ్లో. పాతాద్విరడసీమూర్వా పిప్పలీ జాతిపల్లవైః, దంత్యాచ
తైలం సంసిద్ధం నస్యం సమ్యక్తు వీనసే, వ్యాఘ్రే దంతీ వచాశిగుసు
రసవ్యోమసైంధవైః, పాచితం నావసంతైలం పూతినానాగదంజయేత్. 5. త్రికటువిడంగసైంధవబృహతీఫలశిగుసురసదంతీభిః, తైలం గోజల
సిద్ధం నస్యం స్యాత్పూతినస్యస్య. 6. కలింగహింగుమంచలక్షాసురస
కల్బలైః, కుష్ఠోగ్రశిగుజంతుఘ్నై రవపీడః ప్రశస్యతే. 7. తైరేవ
మూత్రసంయుక్తైః కటుతైలం విపాచయేత్, అవీనసే పూతినస్యే
శమనం కీర్తితంపరం. 8. నానాపాకే పిత్తహరిం విధానం కార్యంసర్వం
బాహ్యమభ్యంతరం చ హరేద్రక్షంతీరవృక్షత్వచశ్చ యోజ్య
స్యేకే సఘృతాశ్చ ప్రదేహః. 9. పూయాస్తరక్తపిత్తఘ్నః కషా
యానావనాని చ, శుంతీకుషకణాబిల్వ ద్రాక్షాకల్మకషాయవత్. 10. సాధితం తైలమాజ్యం వా నస్యం క్షవఘృకృణుత్, దీప్తేరోగే
పైత్తికే సంవిధానం సర్వం కుర్యాత్తాఘగం శీతలం చ, నానానాహే
న్నేహపానం ప్రధానం స్నేగ్ధాధూమా మూర్ఖ్ని వస్త్రైశ్చ నిత్యమ్. 12.

విషబొడ్డి పసపు మ్రానిపసపు చాగచక్క పిప్పళ్లు జాబియగుళ్లు దంతి వీటితో
సిద్ధము చేయబడిన తైలమును నస్యముగా నుపయోగించినచో వీనసరోగము తొలగిపో
వును. వాకుడు దంతిచెట్టు పన మునంగచెక్క పల్లకులని శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు
సైంధవలవణము వీటినివైచి తైలమును కాచవలయును. దీనిని నస్యముగాజేసిన నానా
సంబంధముగు పూతిరోగమునశించును. శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు

పైంధవలవణము వాకుడుచెక్క. మునగ కల్లుతులసి వీటిని ఆవుమాత్రముతో కలిపి తైలమునుపోసి పక్వము చేసి నస్యమిచ్చిన పూతిసానలు నశించును. కొడిశెపాలవిత్తులు ఇంగువ మిరియములు లక్క మోచరసము శోష్ణ పిప్పళ్లు మునగచెక్క వాయునిదం గములు వీటితో నవపీడము (పట్టు) చేయుట హితకరము. ఈయాషధములనే ఆవు పంచితముతోనూరి ఆవనూనెతో ఉడుకి బెట్టి నస్యవిధి జేసినను పీవస మున్నగు రోగములు నశించును. నానాపాకరోగములందు సిత్రనాశకముగు చికిత్సను చేయవలయును. రక్తమును వెడలించవలయును. పాలుగలచెట్టుల బెడును వీటితో తడుపవలయును. నేతిని పైని రాయవలయును. రక్తపిత్తమును నశింపజేసెడి కషాయములనుగాని నస్యములనుగాని యిచ్చుట నానాపాకరోగమునందు హితకరము. శొంఠి శోష్ణ పిప్పళ్లు మాతేడు చెక్క ద్రాక్ష వీటితోచేసి కల్కనునందుకాని కషాయమునందుగాని సిద్ధముచేసిన తైలమును లేక నేతిని నస్యముగా నుపయోగించుటవలన తుమ్ములు కున్నగువిని నిలిచిపోవును. పిత్తజమగు నానాసక్రోపమునకు పూర్తిగా మధురమును శీతలము నగు చికిత్సను చేయవలయును. నానానాహరోగమునకు పొగవేయుట యుత్తమము. శిరోవస్తినిన్ని చేయింపవలయును.

❧ వాతకములగు నానారోగములకు ఘృతిపానాదులు. ❧

శ్లో. వాతకేషు ప్రతిశ్యాయే పిశేత్సర్పి ర్యథాక్రమం, పంచ భిల్లవణైస్సిద్ధం ప్రథమేన గణేన చ. 13. నన్యాచిషు విధి కృత్స్నము వేక్షే తార్దితేరిణం, పిత్తరక్తోత్థయోఃపేయం సర్పిర్ధురకైశ్శృతం. 14. పరిషేకా స్ప్రిదేహంశ్చ కుర్యాదపి చ శీతలాణ్, కఫజే సర్పిషాస్థిగ్ధం తిలమాషవిపక్వయా. 15. యవాగ్వా వామయిత్వా వా కఫఘ్నం క్రమమాచరేత్, దాట్వంగుదీనికుంభిశ్చ క్రిణిహ్యసురసేనవా. 16. వర్తయోఽత్రకృతామోజ్యాధూమపానేయథావిధి, అథవాసఘృతాణ్ సక్తూన్ కృత్వామల్లిక సంపుటే. 17. నవప్రతిశ్యాయవతాంధూమంవైద్యః ప్రయోజయేత్, యః పిబతి శయనకాలే శయనారూఢం సుశీతలం మహ్యం. 18. సలిలంపీనసయుక్తం సముచ్యతేతేన రోగేణ, పుటపత్రిం జయాపత్రం సింధుతైలసమన్వితం. 19. ప్రతిశ్యాయేషుసర్వేషు శీలితం పరమాషధం, సోషణం గుడసంయుక్తం స్నిగ్ధదధ్యమ్మభోజనం. 20. నవప్రతిశ్యాయహరం విశేషాత్కఫపాచనం, ప్రతిశ్యాయేన వేశస్తాయామ

శ్చించాదలోద్భవః, తతః పక్షం కథం జ్ఞాత్వా హరేచ్ఛిర్న విరేచనైః, శిరసోఽభ్యంజనస్వేథ సస్యకట్యమభోజనైః. 20. వసునైర్మృతపానై శ్చ తాన్యథాస్వముపాచరేత్, భక్షయతి భుక్తమాత్రే సలవణము ఖిన్న మాషమత్సుష్ణం 23 స జయతి సర్వసముత్థం చిరజాతం చ ప్ర తిశ్చాయమ్, పిష్పల్యా శ్శిగురీజాని విషంగః మరీచాసంచ. 24. అవపీడః ప్రశస్తాఽయం ప్రతిశ్చాయని వారణః సమూత్రపప్తాశ్చోద్ధృష్టాః క్రియాః క్రిమిఘయోజయేత్. 25. నావనార్థం క్రిమిఘ్నాని భేషజాని చ బుద్ధి మాన్, శేషాణాం తు ఏకాకాణాం యథాస్వం న్యాచ్ఛికిత్సితం. 26.

వాతమువలనఁ బుట్టిన వీరసరోగమునందు విరుసగా పంచలవణములతో సిద్ధము చేసిన ఘృతమును ప్రథమగఱోక్తముగు ఘృతమును త్రాగవలయును. రోగ నాశనరంది నస్యానివిధులను చేయవలయును. పిత్తిరక్తోత్పన్నముగు నాసారోగమునందు వాఘరౌష ధములచే సిద్ధము చేసిన నేతిని త్రాగవలయును. కఫజముగానికి నేతితో న్నేహనముఁ జేసి నిద్రప నువ్వులు మినుములు గంజిచేసి త్రాగించి వాంతిఁ జేయింపవలయును. లేని చో మ్రొనిపపపు గార కాయలు మాలుగోటా వీటినన్నింటిని రసమునుతీసి పత్తుల నం దురతిపి యథావిధిగా ధూను నీలమును చేయింపవలయును. లేనిచో అటుకులను నేతి తోఁతిడిసి మల్లికార్పుటమును చేసి పొదలో పెట్టి కల్పవలయును. దానిపొగు నీల్చిన చో వీరస యుపశమించును. గొట్టి పరుండుటకు ముంఁగ వట్టినేలపై పరుండి చల్లని నీటిని త్రాగినచో వీరసరోగములు నశించును. జాజి ఆకులను పుటపాకము చేసి సైంధ వలవణమును తైలమును అందుకలిపి నాసికయందుంచవలయును. ఇవియున్నయును వీరస రోగమునకు పరమాషధములు. శొంఠి మిరియుములు పిప్పళ్లు వీటిని బెల్లములొకలిపి తిని నను చిక్కనిమజ్జిగను పురియఁబెట్టి త్రాగినను క్రొత్తగా నంకురించు వీరస నశించిపోగ లదు. క్రొత్తగావచ్చిన వీరసకు చింతఆకులను గంజిచేసి త్రాగుట మంచిది. ఇందు కఫము కలిగినచో మెల్లగా శిరోవిరేకములనుచేయవలయును. అభ్యంజనము స్వేదము నస్యము మున్నగువానిని చేయవలయును. ఘృతాదులవలన వమనము హేతిఁ రుమగును. భుజించిన పిష్టట పొట్టుతీసిగమినపపవ్వును ఉప్పును కలిపి వీనిని భక్షించుచుండిన చిరకాలము నుండి యుండినను వీరసరోగము తొల్లిపోవును. నాసికనుండి పురుగులు పడుచున్నచో క్రిమినాశకములగు నౌషధములను ఆపుపంచితముతో కలిపి నూరి నస్యవిధిన చేయవల యును. తక్కినవాని ఆయైదోషముల నననరంది చికిత్సను చేయవలయును.

● గన్నేరు తెలము. ●

శ్లో. రక్తికరవీరపుష్పం జాత్యశనకమల్లికాయాశ్చ, ఏతైస్సమం
తు తైలం న సారోఽనాశనం శ్రేష్ఠమ్. 27.

ఎజ్జాన్నేరు అశోకిపుష్పము బాజీపువ్వు మల్లియ వీటినితెచ్చి జైలముచేర్చి శకవి
ముచేసి ఆతైలమును నవ్యముగా నుపయోగించినచో నానాగోగములును మూలగోగ
ములును ఉపశమిలును.

శిఖరిత్రయము.

శ్లో. గృహధూమకణాదరుక్షారనక్తాహ్వానైః సద్ధిం
శిఖిరీజైశ్చ తైలం నానార్కసాధ్యతం. 28

బూజు పిప్పళ్లు పసపు యవక్షాము కాగుచెక్కి నైంధవలవణము నెమలియ
ద్దువిత్తులు వీటితో నిద్దముచేసిన తైలము నానికారోగములను పోగొట్టును.

❧ చిత్ర కళైలము. ❧

శ్రో. చిత్రక చవికానీప్య క నిద్ధిగాః రుజబీజలవణరైః, గో
 మూత్రయుక్తం సిద్ధం శైలం నాసార్వసాంవిహితం. 29.

చిత్రమాలము చివరము ఓనుము వాచనదు నెమలియ నగువిత్తులు జల్లేడు ఆవు
మూత్రము వీటితో తైలమును సిద్ధముచేసి నద్యమును గానిచ్చిన నానారోగములు మూల
రోగములను నశించును.

❧ చిత్రకర సాయము. ❧

శ్లో. చిత్రకన్యామలక్యాశ్చ గుడూచ్యా దశమూలజం, శతం
శతం రసం దత్త్వా పథ్యాచూర్ణాథకం గుడాత్. 30. శతం పచేద్ధనీభూ
తేపలం ద్వాదశకంక్షిపేత్, వ్యోషత్రిజాతయోః ట్రాతాత్పలార్థమపరే
ఽహని. 31. ప్రసార్థం మధునోదత్వా యథాగ్నృద్వాదతంద్రితః, వృద్ధ
యేఽగ్నేః క్షయం కాసంపీన సందుస్తరం క్రిమిన్. 32. గుల్కాదాపర
దుర్నామశ్వాసాస్తం తిరిసాయనమ్.

చిత్రమూలము ఉసిరిక తిప్పటిగ దశమూలములు వీటిని 100 పలముల చొ॥ వేర్వేరుగా రసమునుతీసి అందొక అథకనూత్రమును కరక్కాయలను మార్జ్యముచేసివైచి పక్వముచేసిఉడికిగట్టిపడునప్పుడు 12 పలముల బెల్లమును కలపవలయును. కంఠ వదనము

దానిలో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లును ముత్తెలుగులగుజ్జారములును అర్ధపలముచొవైచి 8 పలముల లేననుపొసి సిద్ధముచేయవలయును. పిమ్మట నీర సాయనమును జరగాగ్నినను సరిచిభక్షించినజర రాగ్నియుద్దీపించును. తయదగ్గక్షింసజంతువాతముగుల్మము ఉదావర్తము మున్నగు రోగము లన్నియు తొలగి పోవును. ఇయ్యని చిత్రక హరీతకీరసాయన మని చెప్పబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తమందు వాసారోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. నేత్రరోగాధికారము.

—● నేత్రరోగములకు సామాన్యములగు ఔషధములు. ●—

శ్లో. లంఘనాలేపనస్వేదపరేచనశిరావ్యత్రైః, ఉపాచరే దభి
వ్యదా నంజనాన్ శోఘ్యతినాదిభిః. 1. శ్రీవాసాతినిషాలోఽగ్రైః చూర్ణి
తైరల్పసైంధవైః, అవ్యక్తేక్షిగ దేకార్యం ప్రోతస్త్వేంద్రుండనం బహిః. 2.
అక్షిక్షుక్షిహరా రోగాః ప్రతిశ్యాయన్రణజ్వరాః, పంచైతే పంచరా
త్రేణ ప్రశమం యాంతి లంఘనాత్. ౩. స్వేదః ప్రలేప స్త్రిక్తాన్నం నేకో
దినచతుష్టయాత్, లంఘనం చాక్షిరోగాణామామానాం పాచనాని
వత్. 4. అంజనం పూరిణం క్వాధపానమామేన శిశువే, ధాత్రీఫల
నిర్యాసా ననద్యుక్తోఽనిహతి పూరిణతి. 5. సక్షోద్్రస్సైంధవోవా
శిగ్రూద్భవ పత్రరిసనేకః, దాన్వేరిసాడనం వాపిస్తస్యయుక్తం ప్రపూర
ణమ్. 6. నిహతి శీఘ్రం దాహస్త్రివేదనాస్స్యందనంభవాః, కరవీర
తరుణకిసలయచ్ఛేదోద్భవ బహుశలిలస. పూర్ణమ్. 7. నయనయు
గం భవతి దృఢం సహసైవ తిక్షణాత్కుపితం, శిఖోమూలం తామ్రక
భాజనే స్తాక సైంధవోన్మిశ్రిం. 8. చస్తునిభుప్తం భంగాధుతి నవం లో
చనోత్తోసం, సైంధవదారుహారిద్రాగైః పథైరసాంజనైః పిష్టైః.
9. దత్తోబహిః ప్రలేపః భవత్యశేషాక్షిరోగహారిః, రిథాశారవకం
లోద్రం ఘృతభృష్టం బిడాలకః, కార్యోహతికెద్వద్ధృష్టాభృష్టోబిడా
లకః. 10. శాలాశ్యక్ష్ణోర్బహిల్లేపో బిడాలక ఉదాహృతః, గిరిమృచ్ఛం

దన నాగర ఖటికాంశయోజితో బహిర్లేపః. 11. కురుతేవచయా మిశ్రో
లోచన మగదం నసందేహః, భూమ్యామలకీఘృష్టా సస్థైంధవ గృహ
వారియోజితా తామ్రే, యాతాఘనత్వ ముత్క్లిరజయతి బహిర్లేపతః
వీడామ్. 12.

నేత్రాభిప్రదములందు (ఎఱ్ఱవడుట పుసికట్టుట మనకకలుగుట మొ||) కాటుక
వేయుట ఆశోచితము అనగా కలికము మున్నగునానిని వేయుటను చేయవలయును. స
రలపుక్షుపు గెఱును అతివసలూర్ధ్వగ వీటిని చూర్ణము చేసి కొంచెము సైంధవలవణమును
కలిపి అస్పష్టముగా నుండిన కంటిజబ్బులను వేయవలయును. కంటిలోను కనుగుడ్డులో
ను పుట్టెడి ప్రతిశ్ఛాయము ప్రణములు జ్వరములు మున్నగు నీ యెదురోగములును లం
ఘనమును చేయించుటచేత నయుదురాత్మలలో నెవ్వుదించును. స్వేదము పట్టువేయుట
చేదుపదార్థములనుట నేకము నాలుగురోజులు లంఘనము ననుసీయారును ఆమములగు
నక్షిరోగములను పక్ష్యుచేయును. అపక్ష్యనేత్ర రోగమునకు కాటుకలు కలికములు క
షాయపానములు చేయింపరాదు. ఉసికపండులోని జిగుట కంటిలోబెట్టిన నూత్నము
లగు నక్షిరోగములు నశించును. మునగానునములో సైంధవలవణమును లేనెను కలిపి
కన్నులకు నేకనముచేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో మ్రోనిపసపు రసాంజనము వీటిని చన్ను
పాలతో నూరి కలికముగా నైనను వేసికొనవలయును. దీని నలిశీఘ్రముగా నేత్రవీడలు
తొలగి పోవును. కన్నులు పోటులెత్తునప్పుడు తొలుతనే గన్నేరుఇగుళ్లగిల్గిఉండుండి
చెరుర్చువీటిని కంటియందుంచికొనవలయును. నెమలియడుగువేరునురాగిపాత్రపైనూరి
అందుకొంచెమత సైంధవ వణమును కలిపి పిమ్మట మజ్జిలోనూరి పట్టువేసినచే నేత్ర
రోగములన్నియును నశించును. సైంధవలవణము మ్రోనిపసపు గైరికిము కరక్కాయ
రసాంజనము వీటిని కన్నులనుపై పట్టును వేసీయెడల నేత్రరోగములు సంపూర్ణ
ముగా నశించును. లోద్ర నేతితో వేయించిన కరక్కాయ వీటిని నూరి కంటికిపైని
కడ్డితో రాచీయెడల నేత్రములు నిర్మలము లగును. కొండమట్టి చుండము వన వీటిని
నూరి కన్నులకు వెలుపట పట్టువేసి నక్షిరోగములు నశించును. నేలముసీరిక సైంధవ
లవణము వీటిని తామ్రపాత్ర ముపై గట్టిపడునంతకునూరి కన్నులకు వెలుపల పట్టువైచిన
నక్షిరోగములు హరించును.

—● నేత్రాభిప్రదమునకు సేకాదులు. —●

శ్లో. ఆశోచ్యతనం మూరుతజే క్వాథో బిల్వాదిభిర్జితం, కోష్ఠ
సైస్థైంధవప్రాతీతి రాగ్రిమఘశిగుభిః. 13. ఏరండపల్ల వేమూలేత్వ

చిచాజం పయాశ్శతం, కంటకార్యాశ్చ మూలేషు సుఖోష్ణం సేచనేహితం.
 14. సంపక్ష్వేక్షిగదే కార్యం చాంజనాదికమిష్యతే, ప్రశస్తవర్జతాచా
 క్ష్ణోః సంరంభాశ్చప్రశాంతతా. 15. మందవేదనతా కంఠాః పక్వాక్షి
 గదలక్షణం, అంజనాదివిధిశ్చాగ్రే నిఖలేనాభిధాస్యతే. 16. బృహత్వే
 రంజమూలత్వక్ శిగ్రోద్దూలం ససైంధవం, అజాక్షీరేణ పిష్టంస్యాద్వర్తి
 వాతాక్షిరోగనుత్. 17. హరిద్రే మధుకం పథ్యా దేవదారు చ పేషయే
 త్, ఆజేన పయసా శ్రేష్ఠమభిష్యం దేత దంజనం. 18. గైరికం సైంధవం
 కృష్ణం నాగరం చ యథోత్తరం, పిష్టద్విరంశతోఽన్నిర్యాగుభికాంజన
 మిష్యతే. 19. ప్రపాండరీకయస్త్వాహ్వనిశామలకపద్మకైః, శీతైర్న
 ధుసితాయుకైః సేకః పితాక్షిరోగనుత్. 20. ప్రాతరాశ్చోష్ణితనం పథ్యం
 శోధమూలాక్షిరోగిణం.

నాతోత్పన్నమగు నేత్రాభిష్యందయనకు బిల్వాద్యౌషధులక హయమును వెచ్చ
 వెచ్చగా కాచవలయును. ఆముదపుఆకులు వానడు చుష్టిమధుకము మునగచె
 క్క పీడికహయసతో కన్నులను తడుపుచుండవలయును. ఆముదపువ్రేళ్లయందు
 గాని ఆసులయందుగాని పట్టయందుగాని పాలనుకాచి ఆపాలతో కన్నులను తడుపు
 చుండవలయును. లేనిచో నాగుడువ్రేళ్లలో పాలను పోసి కాచి కన్నులను నీటితో త
 డుపుచుండవలయును. కన్నులు పొటు లెత్తుచున్నచో అంజము వీయుటయే యుత్త
 మును. కన్నులు చక్కగానగుపడుట కింటినిరు ఆటవేగముగా వచ్చుట స్వల్పముగా వేదన
 కలిగియుండుట ఇయ్యవి పక్విమగు సక్తిగోగములకు లక్షణములు. పెద్దవాకుడుచెక్కివ్రే
 ల్లున్న మునగ వ్రేల్లున్న సైంధవలవణమున్న మేకపాలలో నూరి వత్తిచేసి కన్నులలో
 పెట్టుకొనిన నేత్రగోగములు నశించును. పసపు మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము కరక్కా
 యలు దేవదారువు వీటిని మేకపాలతోనూరి కింటిలో వేసికొనిన నభిష్యందగోగము
 లు నశించును. గైరికము సైంధవలవణము పిప్పళ్లు కొంత వీటిని ఉత్తరోత్తరము నధికము
 గా తీసికొని నీటితో నూరి యుండలు గాగట్టి కాటుక గా వేసికొనవలయును. కమల
 ములు ముల్లంగి పసుపు మ్రానిపసపు ఉసిరికి పద్మాక్షము వీటినినూరి లేనె చక్కెరలనిందు
 కలిపి తిత్తదూనియలగు నేత్రములకు పట్టువేయవలయును. ద్రాక్ష ముల్లంగి మంజిష్ఠము
 జీవనీయగణపుటౌషధములు వీటిని పాలలో కషాయముగాగాచి ప్రొద్దుటి పూటల కన్ను
 లలో వేసికొనుచున్న నేత్రకూలలు మున్నగువి లోలగి చును.

—ॐ నింబపత్రకల్కాదులు. ॐ—

శ్లో. నింబస్య పత్రైః పరిలిప్య లోధ్రం స్వేదాగ్నినా చూర్ణమథాపి
కల్కం, ఆశోఽప్యతనం మానుషదుగ్ధయుక్తం పితౄ స్రవాతాపహమ
గ్ర్యముక్తం. 21. కఫజే లంఘనం స్వేదః నస్య తిక్తాన్నభోజనం,
తీక్ష్ణైః ప్రథమనం కుర్యాత్తీక్ష్ణైశ్చైవోపనాహనం. 22. ఘణిజ్జకాస్ఫీ
తకషీతబిల్వధత్తూరపీలూసురసార్వభృగైః, స్వేదం విదధ్యాదథవా ప్ర
లేపం బర్హిష్ఠశుంఠీసురదారుకుష్ఠైః. 23. శుంఠీనింబదలైః పిండః సుఖోష్ణై
స్సల్పసైంధవైః, ధార్యశ్చక్షుషి సంలేపాత్ శోధకం చూరజావహః.
24. వల్కలంపారిజాతస్య తైలకాంజిక సైంధవం, కఫోద్భూతాక్షిశూ
లఘ్నం తనుఘ్నం కులిశం తథా. 25. స సైంధవం లోధ్రమథాజ్యభృష్టం
సౌవీరవిష్టం సితవత్ప్రబంధం, ఆశోఽప్యతనం తన్నయనస్య కుర్యాత్కం
డూం చ దాహం చ రుజాం చ మాన్యాత్. 26.

లొద్ధగవుష్మమును వేపాకులతో పొదివి కాచి చూర్ణముచేసి కాని కల్కమును
చేసి కాని చనుపాలతో రంగరించి కన్నులలో పెట్టినచో పితృక వాతములవలన పుట్టి
ననేత్రరోగములు హరించును. కఫోత్పన్నములగు నేత్రరోగములకు స్వేదము నస్య
విధి తిక్తాన్నభక్షణము తీక్ష్ణములగు నౌషధములచేత కాచుట పిండికట్టులను కట్టటమున్నగు
వానిని చేయవలయును. ఘణిజ్జకము శ్వేతగోక్షరి మారేడుపండు గోగు కులసి వీటికల్క
మును కంటిలో వైచి స్వేదక్రియను చేయవలయును. లేనిచో కురువేరు శొంఠి దేవ
దారు చెక్క శొంఠి వీటితో చెమట పట్టించుట గాని హితకరము అగును. శొంఠి నింబ
పత్రములను పిడుచగా చేసి కొంచెము వెచ్చజేసి సైంధవలవణమును కలిపి నేత్రముల
కు పట్టునుజేయుట మంచిది. నింబవృక్షపు బెరడుగంజి సైంధవలవణమును వీటికల్కమును
లేపనముచేసినను కఫోత్పన్నములగు నేత్రశూలలు హరించును. లొద్ధగను నేటిలో నుం
చి సైంధవలవణమును కలిపి గంజిలో నూరి తెల్లని వత్త్రమునందు కట్టి కంటిపైని పె
ట్టికొనినయెడల దురద మంట బాధయును తొలగిపోవును.

—ॐ వాతాధిక్యమునందు భిన్నము లగు సుపాయములు. ॐ—

శ్లో. స్నిగ్ధై రుష్ణై శ్చ వాతోత్థః పిత్తజో మృదుశీతలైః, తీక్ష్ణ
రూక్షోష్ణవిశదైః ప్రశ్నామ్యంతి కఫాత్తకాః. 32. తీక్ష్ణోష్ణమృదుశీతా

నాం వ్యత్యాసా త్సన్నిపాతికాః, తిరీటత్రిఫలాయష్టిశర్కరాభద్రముస్తకాః. 83. పిష్టే శ్శీతాంబునా నేకో రక్తాభివ్యందనాశనః, కశేరుమధుకానాం చ చూర్ణ మంబరసంయుతం. 84. న్యస్త మ స్వంత రీత్యాగుహిత మాశ్చోత్పతనం భవేత్, దర్శ్యపటాలమధుకం సనిబంప ద్దకోత్పలం. 85. ప్రపాండరీకం చైతాని పచే త్తోయే చతుర్గుణే, విపాచ్య పాదశేషం తు తత్పునః కుడవం పచేత్. 86. శీతభూతే తత్ర మధు దద్యా త్పాదాంశికం తతః, రిసక్రియైషా దాహాశ్రు రోగరక్తరు జాపహా. 87. తిక్తస్య సర్పిషః పానం బహుశ శ్చ విరేచనం, అట్టోర పి సమంతా చ్చ పాతనం తు జలౌకసః. 88. పిత్రాభివ్యందశమనో విధి శ్చాప్యవపాదితః, శిగురపల్లవనిర్యాసః సుఘృష్ట స్తామ్రసంపుటే. 89. ఘృతేన ధూపితో హంతి శోథఘ్నాశ్రువేదనాః, పిష్టే ర్నిబస్య పత్తై రతివిహలతరై ర్జాతిసింధూత్థమిశ్రా అంశర్గర్భం దధానా పటుతరగుటి కా పిష్టలోధ్విణ భృష్టా, తూలై స్సావీరసాంధ్రై రతిశయమృదుభి ర్వేష్టితా సా సమంతా చ్చక్షుఃకోపప్ర శాలిని చిర ముపధి దృశో ర్భామ్యమాణౌ కరోతి. 41.

వాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములను స్నిగ్ధములు నుష్ణములగు ఔషధములచేత బాగుచేయవలయును. కఫోత్పన్నములగు రోగములు తీక్షణములు రూక్షములు నగు ఓషధులచేత శాంతిని పొందింపవలయును. సన్నిపాతోత్పన్నములగు నేత్ర రోగములయందు తీక్షణములు నుష్ణములును కోమలములునగు చికిత్సను చేయవలయును. లోధ్ర త్రిఫలములు మధుకము కండచక్కిర భద్రముపైలు వీటిని నూరి చల్లని నీటిలో కలిపి నేకముచేసిన రక్తాభివ్యందములు తొలగును. కశేరువు మధుకము వీటిహార్ణమును షస్త్రమునందుంచి పొట్టునునుకట్టి నీటిలోనుంచి కంటిలో పిండుట మంచిది. మ్రానిపసపు పటాలము మధుకము నింబము పద్మాక్షము కమలము నల్లకల్వలు వీటిని నాలుగురెట్ల నీటిలో చక్రము చేసి నాలవపాలు బాక్షియుండగా దింపి చల్లార్చి యొకపలములే నెను కలపవలయును. ఇయ్యది రసక్రియ యనఁబడును. దాహము అశురోగము రక్తరోగము వీటిని పోగొట్టును. కటులైలమును త్రాగి విరేచనమునకు తీసికొనుట హితకరము. లేనిచో కన్నులకు నలుచ్ర క్కలను జలగలను పట్టించుట మంచిది. పిత్రాభివ్యందమును పోగొట్టు విధి చెప్పఁబడినది. మన గాఢరసమును రాగినంబ్రుటములూ నూరి నేత్రో ధూరణచేసిన శోథ

మున్నగునవి నశించును. జావిశ్రీ సైంధవలవణములను నూరి మాత్రులగట్టి వాటిపైని మెత్తని నింబపత్రములను నూరి పూసి లోద్రను పూసి మఱల దూదిని గంజితో తడిసి దానిపైని చుట్టి కంటిపైభాగమునందు కట్టిన అక్షిప్రణిపము బుపశాంతించును.

—ॐ బిల్వంజనము. ॐ—

శ్లో. బిల్వపత్రరసః పూతః సైంధవాజ్యేన చాన్వితః, శుల్బే వ
రాటికాఘృష్టే ధూపితో గోమయాగ్నినా. 42. పయసా లోడిత
శ్చాత్మ్యోః పూరణా చోద్ధశూలనుత్, అభివ్యం దేఽధిమథే చ స్రావే
రక్తే చ శస్యతే. 43. సలవణకటుతైలం కాంజికం కాంస్యపాత్రే ఘృని
త ముపలఘృష్టం ధూపితం గోమయాగ్నా, సజవనకఫకోఽం ఛాగదుగ్ధా
వసిక్తం జయతి నయనశూలం స్రావశోధం సరాగం. 44. తిరుస్థవిద్ధామ
లకరసః సర్వాక్షిరోగనుత్, పురాణం సర్వథా సర్పిః సర్వసేత్రమయా
పహం. 45. అయమేవ విధి స్సర్వో మంథాది వ్యపి శస్యతే, అశాంతౌ
సర్వథా మంథే భ్రువో రుపరి దాహాయేత్. 46. జలౌకః పాతనం శ
స్త్రం నేత్రపాకే విరేచనం, శిరావ్యధం వా కుర్వీత నేకాలేవా శ్చ శు
క్రవత్. 47.

బిల్వఫలపురసములో సైంధవలవణము నేతిని కలిపి రాగిపాత్రలో గవ్వల
తోనూరి గోమయాగ్ని చేత ధూపితముఁ జేసి పాలముందు కలిపి నేత్రములలో వేసికొ
నిన నేత్రశూలలు తొలగును. ఇయ్యది అభివ్యందము అధిమంథము రక్తస్రావము వీని
యందు శ్రేష్ఠము. ఉప్పు అవనూనె గంజి వీటిని కాంస్యపాత్రలో వైచి గట్టిపడు
నంతవఱకును తాతితో తఱచి గోమయాగ్నియందు ధూపితముఁజేసి మేకపాలతో తడి
సి కన్నులకు వైచిన వాతకఫముల ప్రకోపమువలన నుత్పన్నములయిన నేత్రరోగములు
శూలలు స్రావములు వాపు గజ్జి ఇవి యన్నియును తొలగిపోవును. వృక్షమునుండి
అప్పుడు కొనిన ఉసిరికరసమును కంటిలో పిండినచో సంపూర్ణరోగములు నశించును.
స్రావనేయి అన్నివిధములగు నేత్రరోగములను పోగొట్టును. ఈవిధియే నేత్రపు టిధి
మంథరోగమునకును చెప్పఁబడినది. అధిమంథరోగము శాంతింపనిచో కనుబొమ్మల
పైభాగమును కాల్చవలయును. నేత్రపాకరోగమునందు జలగను పట్టించుటయును ప్రవ
ర్తికిచ్చుటయును హితకరములు. లేనిచో నాడీచ్ఛేదనముఁ జేయవలెను. శుక్రరోగము
లకు వలె నేకము లేపన చేయవలెను.

— పడంగగ్గిలము. —

శ్లో. పిభీతక శివా ధాత్రీ పటోలారిష్ట వాసకైః, క్వాథో గుగ్గు
లునా పేయః శోధశూలాక్షిపాకహా. 48. పీలుం చ సప్రణం శుక్రం
రాగాదీం శ్వాపి నాశయేత్, ఏతై శ్వాపి ఘృతం పక్వం రోగాం స్తాం
శ్చ వ్యపోహతి. 49.

తాడి యునిరిక కరక పటోలములు నింబము అడ్డసరము వీటిని కషాయమును
బెట్టి గుగ్గిలమును కలిపి త్రాగిన నేత్రపునాపులు శూలపాకములు ప్రణములు గల పీలు
వును గజ్జి మున్నగు రోగములను పోగొట్టును.

— వాసకాద్యౌషధము. —

శ్లో. ఆటరూపాభయానింబధాత్రీ ముస్తాక్షుకోలకైః, రక్తస్రా
వం కఘం హంతి చక్షుష్యం వాసకాదికం. 50.

అడ్డసరము కరక్కాయలు వేప యునిరికలు తుంగమునై తాడికాయలు వీటి
కషాయము మున్నగువానివలన నేత్రసంబంధములగు రక్తస్రావాదులు అన్నియును
దూరములగును.

— బృహద్వాసాదిక్వాథము. —

శ్లో. వాసాఘనం నింబపటోలపత్రం తిక్తామృతాచందన వత్స
కత్వక్, కలింగదాన్వీ దహనం చ శుంఠీ భూనింబధాత్ర్యా వభయావిభీ
తం. 51. శ్యామాయవక్వాథమథాష్టభాగం పిబే దిదుం పూర్వదినే క
షాయం, తైమిర్యగంఢూ పటలార్బుదం చ శుక్రం నిహన్యా ద్వృణ
మప్రణం చ. 52. పీలుం చ కాచం చ మహారజ శ్చ సక్తాస్థ్యరాగం శ్వ
యధుం సశూలం, నిహంతి సర్వా న్నయనామయాం శ్చ వాసాది రే
ష ప్రథితప్రభావః. 53.

అడ్డసరము తుంగమునైలు నింబము పటోలపత్రములు కటుకరోహిణి తిప్పతీగ
చందనము కోళ్ళు కొడిగుపాలవిత్తులు మ్రానిపసపు చిత్తమూలము కొంత నేలవేము
ఉనిరిక కరక్కాయలు తాడి సిప్పళ్లు వీటి నెనిమిదిరెట్ల వీటిలో కషాయమును కాచి
త్రాగిన తిమిరము ఖాజ దురద పటలములు అర్బుదములు మున్నగు నేత్రరోగములు
నశించును. మఱియును కాచరోగము శోభశూలమును ఇంక నితరరోగములును
నశించును.

—ॐ వర్ణాదికావ్యములు. ॐ—

శ్లో. వర్ణా స్తిస్థో విభీతకళః షడ్ధాత్ర్యో ద్వాదశైవతు, ప్రస్థాథే
సలిలే క్వాభ మప్తభాగావశేషితం. 54. వీత్వా భిష్యంద మూస్తావం
రాగ శ్చ తిమిరం జయేత్, సంరంభరాగశూలాశ్రునాశనం దృక్ప్రసా
దనం, నేత్రే త్వభిహతే కుర్యా చ్చిహ మాశ్చోచ్చితనాదికం. 55. దృష్టి
ప్రసాదజననం విధి మాశు కుర్యాత్ స్నిగ్ధహ్నిమి శ్చ మధురై శ్చ త
థా ప్రయోగైః, స్వేదాగ్నిహూమభయ శోక రుజాభితాపై రభ్యాహ
తా మపి తథైవ భిష క్షికిత్సేత్. 56. ఆగంతుదోషం ప్రసమీక్ష్య కా
ర్యం వక్త్రోష్ణణా స్వేదితు మాదిత స్తు, ఆశ్చోచ్చితనం స్త్రీపయసా చ
సద్యో య చ్చాపి పిత్తక్షతజాపహం స్యాత్. 57. సూగ్యోపరాగాన
లవిద్యుదాదివిగోకనే నోపహతే క్షణస్య, సంతర్పణం స్నిగ్ధహిమా
దికార్యం సాయం నిషేవ్యా స్త్రిఫలాప్రయోగాః. 58. నిశాబ్దత్రిఫలా
దార్ద్ర సితా మధుక సంయుతం, అభిఘాతాక్షిశూలఘ్నం నారీక్షిరేణ
పూరణం. 59. ఇత్కుటాంకురజస్తద్వ త్వరసో నేత్రపూరణం, ఆ
జం ఘృతం క్షీరపాత్రం మధుకం చోత్పలాని చ. 60. జీవకర్షభకా
చాపి పిష్ట్యా సర్ప ర్విపాచయేత్, సర్వనేత్రాభిఘాతేషు సర్పి రేత త్ప్ర
శస్యతే. 61.

మూడు కరక్కాయలు తాడి ఆరు ఉసిరిక పండ్లెండు వీటిని 8 పలముల నీటి
లో కషాయముచేసి ఎనిమిదవపాలు మిగిలియుండగా దింపి త్రాగిన నేత్రాభిష్యందములు
స్థావములు రాగము తిమిరము ఇయ్యవి నశించును. దృష్టి నిర్మలమగును. కనుపోటులు
కుదురును. శీతలౌషధలక్షణమును పిండుట మంచిది. స్నిగ్ధములును శీతలములును మధు
రములునగు ప్రయోగములనుచేసి దృష్టిని స్వచ్ఛముచేయవలయును. స్వేదము నిప్పుహిగ
భయము శోకము బాధ అభితాపము మున్నగువానివలన దూషితమైన దానికిఁగూడ నీవి
కిత్సనే చేయవలయును. ఆగంతుకదోషములను చక్కగా కనిపెట్టి తొలుతనే నోటి
తో ఆనిరిని పట్టవలయును. చనుబాలతో తడుపుటనుగాని పిత్తక్షతములను హరించు
బౌషధములనుగాని చేయవలయును. సూర్యుని గ్రహణమును మంటను మెఱుపును
చూచుటచేత దృష్టి హతమయ్యేనేని స్నిగ్ధములును శీతలములు నగునౌషధములచేత తడుప
వలయును. సాయంకాలములగురించి త్రిఫలములకషాయముతో కడుగుట మంచిది.

పసపు తుంగముపైఁబు త్రిఫలములు మ్రానిపసపు చక్కెర మధుకము వీటిని చనుబాలతో నూరి కంటిలో వేసికొనిన కంటికి దెబ్బ తగులుటవలనఁ గలుగుశూల లన్నియును తొలగును. లేనిచో మేకయొక్క నేతిని పాలను మధుకము కమలములు జీవకము వృషభ మనుగంధద్రవ్యము వీటిని నూరి నేతిని పక్వము చేసి నేత్రములకు ప్రయోగించినచో, సమస్తములగు నేత్రాభిఘాతములును తొలగును.

— సైంధవాది ప్రయోగములు. —

శ్లో. సైంధవం దారు శుంఠీ చ మాతులుంగీరసో ఘృతం, స్త
నోదకాభ్యాం కర్తవ్యం శుష్కపాకే తదంజనం. 62. వాతాభివ్యంద
వ చ్ఛాన్య ద్వాతే మారుతసర్వయే, పూర్వభుక్తం హితం సర్విః షీ
రం చాప్యథ భోజనే. 63. వృక్షాదన్యాయం కపిత్థే చ పంచమూలే న
హ త్యః, సక్షీరం కర్కటరసే సిద్ధం చాపి పిబేత్ ఘృతం. 64. అభి
వ్యంద మధీమంధం రక్తోత్ర మథ వాష్ణనం, శిరోత్పాతం శిరాహర్ష మ
న్యాయం శ్చక్షిభవా న్దాన్. 65. స్నిగ్ధస్యాజ్యేన కాంభేన శిరావ్యధైః
శమం నయేత్, అమ్లాఘృషితశాంత్యర్థం కర్యా త్లేపా న్నుశీతలాఙ్. 66. త్రైంకుకం త్రౌఫలం సర్పి జ్జీర్ణం వా కేవలం హితం, శిరావ్యథం వి
నా కార్యః పిత్తస్పందహగో నిధిః. 67. సర్పిః క్షౌద్రాంజనం చ స్యా
చ్ఛిరోత్పాతస్య భేషజం, తన్వ త్రైన్నిధవ కాసీసం స్తన్యపిప్లవ చ పూ
జితం. 68. శిరాహర్షోజనం కుర్యా త్స్పణితం మనుసంయుతం, మధు
నా తారక్ష్యశైలం వా కాసీసం వా సమాక్షికం. 69.

సైంధవలవణము మ్రానిపసపు శొంఠి మాచిరసము నేను వీటిని చనుబాల
తోను నీటితోను నూరి శుష్కపాక నేత్రములకు వేయట హితకరము. వాయుజము
లగు సభివ్యందరోగములయందును ఇతరరోగములయందును మొదట ఘృతమును
తనిపించి కిమ్మట పాలను త్రాగించుట హితము. బదగి వేలగ బృహత్సంచమూల
ములు విలపిత్రము వీటితో మేమవేరుగా సిద్ధముచేయబడిన పాలతో కూడిన నేతిని
త్రాగుట మంచిది. అభివ్యందము అధిమంధము నేత్రార్జునము శిరోత్పాతము శిరోహ
ర్షము ఈరోగములకు ఇతర నేత్రరోగములను స్నిగ్ధము చేయించి నాడులను ఛేదించి
పోగొట్టవలయును. అమ్లాఘృషితరోగమును పోగొట్టుటకై శీతలద్రవ్యములను చేయవ

లయును. తిందుకచెక్కతో సిద్ధము చేసినట్టిగాని త్రిఫలములతో సిద్ధముచేసినట్టిగాని నేలినయినను కేవలము ప్రాతఃనేతినయినను లేపన చేయవలయును. నాడీభేదము లేకుండ సిత్తాభివ్యంధములను హరించు క్రియలను చేయవలయును. నేయియును త్వాద్రాంజనమును శిరోత్పాతమునకు తగినభేషజములు. శిరాహర్షమునందు సైంధవలవణము నీసము వీటిని చనుబాలతో నూరి అంజనము చేయవలయును. లేనిచో లేనతో రసాంజనమును గాని కానీసమును గాని కలిపివేయుట మంచిది.

❖ నేత్రవ్రణములకు పడంగగర్గులము. ❖

శ్లో. వ్రణశుక్రప్రశాంత్యర్థం పడంగం గుగ్గులుం పిబేత్, కతక
స్య ఫలం శంఖం తిందుకం రూప్యమేవ చ. 70. కాంస్యే నిఘృష్టం స్త
న్యేన క్షతశుక్రాద్ధిరాగజితై, చందనం గైరికం లాక్షామాలతీ కలికా
నమా. 71. వ్రణశుక్రహరీ వర్తిః శోణితస్య ప్రసాదనీ, శిరయా వా
హరే ద్రక్షం జతాకాభిశ్చ లోచనాత్. 72. అక్షమజ్జాంజనం సా
యం స్తన్యేన శుక్రనాశనం, ఏకం వా పుండరీకం చ ఛాక్షీరావసే
చితం. 73. రాగాశ్రువేదనాం హన్యాత్తుతపాకాత్యయాజకాః, తుత్థ
కం వారిణా యుక్తం శుక్రం హస్త్యక్షిపూరణాత్. 74. సముద్రఫే
నదక్షాండ త్వక్సిందూత్థైః సమాక్షిక్తైః, శిగుబీజయైర్వర్షైః శుక్ర
ఘ్నీ శిగువారిణా. 75. ధాత్రీఫలం నింబపటాలపత్రం యచ్ఛాహ్వా
లోధ్రం ఖదిరం తిలా శ్చ, క్వాథః సుశీతో నయనే నిషిక్తః సర్వ
ప్రకారం వినిహంతి శుక్రం. 76.

నేత్రవ్రణములు చుక్కలు నశించుటకై పడంగగర్గులమును సేవింపవల
యును. చిల్లంజలు శంఖపుష్పి తిందుకము కుప్పిచెట్టు వీటిని కంచుపాత్రలో చనుబా
లతో నూరి అంజనమును చేసిన క్షతశుక్రములబాధలు అన్నియును నశించును. చంద
నము గైరికములత్తుక జాజి వీటిని సమభాగములను వత్తిచేసి యుపయోగించినచో వ్రణ
ములు మున్నగునవి తొలగించును. లేనిచో కన్నులకు జలగలను పట్టించిగాని దుష్టగర్భ
మును వెడలించవలయును. తాడిగుటికలను స్త్రీస్తనయతో నూరి కాటుకవైచిన శు
క్రములు నశించును. కమలమును మేకపాలతో నూరి అవసేచనముఁ జేసినచో నేత్ర
రోగములకు నేత్రపాకములను నశించును. మైలుతుత్తమును నీటితో నూరి వైచిన శుక్ర
ములు నశించును. సముద్రఫేనము శోహలాచెక్క సైంధవలవణము మునంగవిత్తులు వీటిని
మునగరసముతో నూరి వత్తిచేసి కన్నులలో నుంచిన శుక్రములు నశించును. ఉసిరికకాయ

వేపాకులు పటోలపత్రములు మధుకము లోగ్ర కాచు తిలలు వీటిని కషాయముఁజెట్టి చల్లార్చి నేత్రములపైఁ చల్లించు నన్నివిధములగు నేత్రరోగములును నశించును.

— సేచనాదలు. —

శ్లో. క్షుణ్ణపున్నాగ పత్రేణ పరిభావితవాగిణా, శ్యామాక్వాథే
ఽంబునా వాధ సేచనం కుసుమాచహం. 77. దక్షాండత్వక్కిలాశంఖ
కాచచందన గైరిక్తేః, తుల్యై రంజనయోగోఽయం పుష్పార్థాదివిలేఖ
నః. 78. శిరీషబీజమచిపిప్పలీసైంధవై రపి, శుక్తే ప్రఘర్షణం కా
ర్య మథవా సైంధవేన చ. 79. బహుశః పలాశకుసుమస్వరసైః పరి
భావితా జయత్యచిరాత్, నక్తాహ్వబీజవ ర్తిః కుసుమచయం దృక్షు చి
రజ మపి. 80. సైంధవత్రిఫలా కృష్ణా కటుకా శంఖనాభయః, సతామ్ర
రజసో వ ర్తిః పిష్ట్యా శుక్రవినిశిని. 81. చందనం సైంధవం పథ్యా ప
లాశతరుశోణితం, క్రమవృద్ధ మిదం చూర్ణం శుక్తార్థాదివిలేఖనం. 28.

పున్నాగపు అకులను తెచ్చి నీటిలో కలిపి రసముతీని గాని పిప్పళ్ళకషాయము
తో గాని కన్నులకు సేచన చేసిన కుటిపూవులు నశించును. గోరంటచెక్క శిలాజిత్తు
శంఖము కాంధ్యము చందనము గైరికము వీటిని సుభాగములను అంజనముఁజేసి నేత్ర
ములపూవులకు సేసిన నశించును. దిరిసెఁజుట్టులు మిఁదుములు పిప్పళ్లు సైంధవలకషాయము
వీటితోగాని కేవలము సైంధవలకషాయముతోగాని శుక్రమును ఘర్షణచేసిన తొలగును.
మోడుగపూవులను నుతో కలిపి అనేకమారులు పుష్పాచరచేసిక శుక్రములునశించును.
సెమలముడుగువిమ్బులు వట్టిచేసి కుటిపూవులు చిన పువ్వులు నశించును. సైంధవలకషాయము
త్రిఫలములు పిప్పళ్లు కటుకనోహిణి శంఖపుష్పము రాగిసింఁడి వీటినినూరి వత్తిచేసి
కన్నులలో వేసికొని పూవులు నశించును. చందనము సైంధవలకషాయము కరక్కాయలు
వీటిని ఏకోత్తరములు పెచ్చుగా గ్రహించి మార్చుచేసి కన్నులలో వేసికొనిన శుక్ర
ములు అర్ధరోగములు నశించును.

— దంతవర్తి. —

శ్లో. దంతై ర్వాస్తివరాహోద్భ్రాగనాశ్యాబ్జఖరోద్భవైః, స
శంఖమాక్తికాంభోధిఫేనై ర్మృదచసాదిక్తేః. 83. క్షుతశుక్ర మపి వ్యా
ధిం దంతవర్తి ర్నివర్తయేత్, శాఖసృఖాగా శ్వత్పార స్తతోఽర్థేన మ
నశ్శిలా. 84. మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేన సైంధవం, ఏతిచూర్ణ
ర్ణాంజనం శ్రేష్ఠం శుక్రయో స్తిమిరేషు చ. 85. పిచ్చటే మధునా
యోజ్య మర్జదే మస్తునా తథా, తాప్యం మధుకసారోహిబీజం చా

క్షుస్య సైంధవం. 86. మధునాంజనయోగా స్ఫుస్య శృత్వా రః శుక్రశా
స్తయే, వటుక్షీరేణ సంయుక్తం శ్లేష్మం కర్పూరజం రజః. 87. క్షిప్ర
మంజనతో హన్తి శుక్రం చాపి ఘనోన్నతం, త్రిఫలామజ్జమంగల్యామ
ధుకం రక్తచందనం. 88. పూరణం మధుసంయుక్తం క్షుతిశుక్రాజకాశ్రు
జితే, తాలస్య నారికేరశస్య తదైవారుష్కరస్య చ. 89. కరీరస్య చ
వంశానాం కృత్వా ఊరం పరిశ్రుతం, కరభాస్థికృతం చూర్ణం ఊరే
ణ పరిభావితం. 90. సప్తకృత్వోష్ణకృత్వోష్ణ వా శ్లేష్మం చూర్ణం తు కా
గయేత్, ఏతచ్చుష్కేష్వసాధ్యేషు కృష్టికరణ ముత్తమం. 91. యా
ని శుక్రాణి సాధ్యాని తేషాం పరమ మంజనమ్.

ఏనుగు పంది ఒంటె ఆవు గుఱ్ఱము మేక గాడిద వీటిదంతములలో నాలవపాలు
శంఖము నుత్తెనులు సముద్రఫేసము మిరియములు వేసి వత్తిని చేయవలయును.
ఇయ్యది క్షుతిశుక్రముల నశింపఁజేయును. శంఖము నాలుగు భాగములు మణిశిల
అందర్థభాగము దానిలో నర్థభాగము మిరియములు మిరియములలో నర్థభాగ
ము సైంధవలవణము వీటిని చూర్ణముచేసి నేత్రములందు వైచిన శుక్రములు నశించును.
పిచ్చటర్గమునందు దీనినే తేనెలో కలిపి వేయవలయును. అర్బుదర్గమునందు
మజ్జికతేటతో నూరివేయుట మంచిది. విషబొద్ది మధుకము సత్తుతాడివిత్తులు సైంధవ
లవణము ఈనాల్గింటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు
పూచుట నశించును. కర్పూరమును మట్టపాలతోనూరి కాటుక వేసికొనినచో మిక్కిలి
పెరిగిన పూవునైనను పోగొట్టును. త్రిఫలములు కమలములు గోగోచనము మధుక
ము రక్తచందనము వీటిని తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనినను దెబ్బవలనఁ గలిగిన
శుక్రములు అంశువులు నశించును. తాళవృక్షము నారికేలము జీడివిత్తులు అడ్డసర
మువీటిని ఊరమునందు ఒంటె ఎముకల చూర్ణమును భావనచేసి పిష్టుట విడెనిమిది
మాటులు భావనచేసి ఈచూర్ణము నుపయోగింప వలయును. అసాధ్యములగు శుక్రము
లునశించును. సాధ్యము లగువానికి సుత్తమమగు అంజన మనఁదగును.

—● పటోలాద్యస్పృశము . ●—

శ్లో. పటోలం కటుకాం దార్ద్రం నింబం వాసాం ఫలత్రికాం. 92.
దురాలభాం పర్వటకం త్రాయంతీ చ పలోన్రితాం, ప్రస్థమామలకా
నాంచ క్వాథయే దుల్బ నేంభసి. 93. పాదశేషే రసే తస్మి స్ఫుతప్రస్థం

విపాచయేత్, కల్లైర్భూనింబకుటజ ముస్తాయప్త్యాహ్వాచందనైః. 94. సపిప్పలీకై స్తత్సిద్ధం చక్షుష్యం శుక్రయోర్హితం, మౌణికర్ణాక్షి నర్త త్వజ్ఞుఖ రోగవ్రణాపహం. 95. కామలా జ్వరవీనర్ప గండమాలా హరం పరం.

చేదుపొళ్ల కటుకగోహిణి మ్రానిపసపు నింబము అడ్డనరము త్రిఫలములు దూల గొండి పిత్తపాపడ లజ్జాపంతి వీటిని తొలినాల్గిటిని మూడుపలములు చొచివఱవానిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను తీసికొని 16 పలముల ఆమలకములను ఒకదోణపు నీటి లో కషాయముగాచి జొపధులనందు పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలియుండగా దింపి 16 పలముల నేతిని పక్వము చేయవలయును. నేలవేము కొమ్మ తుంగముస్తెలు మధుకము చందనము పిప్పళ్లు వీటిని కల్కముచేసి వైగానిలో కలిపి నేవించినచో, శుక్రములు నశించును. ముక్కు చెవి కన్ను ఒడలు ముఖము వీట్లయందుగల వ్రణము లను పోగొట్టును. కామలలు జ్వరము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును.

❖ కృష్ణాద్వితైలము. ❖

శ్లో. కృష్ణావిడంగ మధుయష్టికసింధుజన్త విశ్వేష్వధైః పయసి సిద్ధ మిదం ఛగల్యాః, తైలం నృణాం తిమిరశుక్రశిరోక్షిశూల పాకా త్యయాం జయతి నన్యవిధౌ ప్రయుక్తం. 97. అజకాం పార్శ్వతో విధ్వా సూచ్యా విస్త్రావ్య చోదకం, వ్రణం గోమయచూరేన పూరయే త్సర్పిషా సహ. 98. సైంధవం వాజిపాదం చ గోరోచనసమన్వితం, శేలుత్వగ్రసనంయుక్తం పూరణం చాజకాపహం. 99.

పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మధుకము సైంధవలవణము శొంఠి వీటికల్కము పాలలోపక్వముచేసి అందు తైలమును పక్వము చేయవలయును. దీనిని నన్యముగా నుప యోగించినచో తిమిరము శుక్రము మున్నగువనశించును. నేత్రజ్వలగుల అజగల్లికాదు లను నూనితో కుట్టి చెనునీటిని వెడలించి వేడచూర్ణము నాగాయమునందు పోయవల యును. సైంధవలవణము గోకర్ణి గోరోచనము వీటిని పూరించిన అజకారోగములు హరించును.

❖ శశకాది ఘృతము. ❖

శ్లో. శశకస్య శిరఃకల్పే శేషాంగకృత్తే జలే, ఘృతస్య కుడ వం పక్వం పూరణం చాజకాపహం. 100. శశకస్య కషాయే చ సర్పి

మః కుడవం పచేత్, యష్టిప్రపాండరీకశ్య కల్కేన పయసా సమం. 101. ఛాగల్యాః పూరణా చ్చుక్రక్షతపాకాత్యయాజకాః, హంతి భూశంఖశూలం చ దాహరాగా నశేషతః. 102.

కుండేటితలనునూరి కల్కముచేసి తక్కిన శరీరమును కషాయమును పెట్టి యందు నాల్గుపలముల నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన అజకలు నశించును. శశకషాయమునందు నాల్గుపలముల నేతిని పక్వముచేసి మధుకము కల్కము వీటికల్కములలో 4 పలముల మేకపాలను పక్వముచేసి అందునిద్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించిన నేత్రసంబంధములగు దాహదులు నశించును.

—ॐ త్రిఫలాదిసేవనము. ౧—

శ్లో. త్రిఫలాఘృతం మధుయవాః సాదాభ్యంగః శతావరీముద్గాః, చక్షుష్యః సంక్షేపాత్ వర్తః కథితో భిషగ్నిరయం. 103. లిహ్యో త్సదావాత్రిఫలాను చూర్ణితాం మధుప్రగాఢాం తిమిరేఽథ పిత్తజే, సమీరజే తైలయతాం కఫాత్తక్తమధుప్రగాఢాం విదధీత యుక్తితః. 104 కల్కః క్వాఢోఽథవా చూర్ణం త్రిఫలాయా నిషేవితం, మధునా హవిషా వాపి సమస్తతిమిరాంతకృత్. 105. యస్త్రిఫలం చూర్ణ మపథ్యవర్జీసాయం సమశ్నోతి హవిర్నధుభ్యాం, సముచ్యతే నేత్రగతై ర్వికారైః భృత్యై ర్యథ క్షీణాధనో మనుష్యః. 106. సఘృతం వా వరాక్వాఢం శీలయే త్తిమిరామయీ, జాతా రోగా విసశ్యంతి న భవంతి కదాచన, త్రిఫలాయాః కషాయేణ ప్రాత ర్నయనధావనాత్. 107. జలగండ్మాషైః ప్రాణి ర్భహుశోఽంబోభిః ప్రపూర్య ముఖరంధ్రం, నిర్దయ ముక్షు స్నక్షి క్షుపయతి తిమిరాణి నా సద్యః. 108. భుక్వా పాణితలం ఘృష్ట్యా చక్షుషో ర్యత్ప్రేదీయతే, అచిరేణైవ తద్వాగి తిమిరాణి వ్యపోహతి. 109.

త్రిఫలములు నేయి లేనె యవలు సాదాభ్యంజనము పిల్లపీచర పెసలు ఈవర్గము నేత్రములకు సుఖకరమని చెప్పబడినది. లేనిచో సమస్తనేత్రరోగములందును త్రిఫలాచూర్ణమును లేనెతో నేవించిన పిత్తోత్పన్న తిమిరరోగములకువలె చికిత్సఁ జేసిననుమంచిది. వాతజలులగువానికి తైలములలో కలిపియును కఫోత్పన్నములకు తిమిరములకుగూడ లేనెతో కలిపి నేవింపవలయును. త్రిఫలముల కల్కకషాయములను గాని చూర్ణమునుగాని లేనెతో లేక నేతితో భక్షించిన సమస్త తిమిరరోగములును నశించును. ఆపథ్యవస్తు

వులను త్యజించిసాయంకాలములందు త్రిఫలములచూర్ణమును లేనేలొకలిపి భక్షించి నచో సమస్తనేత్రరోగములునశించును. త్రిఫలములకసాయములొ లేనను కలిపి కంటిలో వ్రేచిన తిమిరరోగములు నశించును. త్రిఫలకసాయముతో కన్నులఁ గడిగిన సమస్తనేత్రరోగములు నశించును. క్రొత్తరోగములు పుట్టవు. త్రిఫలదకములను పుక్కిటి లొనుంచికొని కంటిమీద నుమిసిననేత్రరోగములు నశించును. భోజనముఁ జేసి చేతుల నుకడిగికొని నెండుచేతులతో కన్నులను అపటితోఁ దుడిచికొనినచో నేత్రరోగములు నశించును.

— సుఖావతీవర్తి. —

శ్లో. కతకస్య ఫలం శంఖం తూప్ర్యషణం సైంధవం సితా, ఘో
రసాంజనం క్షౌద్రం విడంగాని మనశిలా. 110. కుక్కుటాండకపాలా
ని వర్తి రేషా వ్యపోహతి, తిమిరం పటలం కాచ మర్చ శుక్రం తథైవ
చ, కంఠాక్లేదాన్బుధం హంతి మలం చాశు సుఖావతీ. 111.

కతకఫలములను శంఖచూర్ణమును శొంఠి విరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము శర్కర సముద్రఘోసము గసాంజనము లేన వాయువిడంగములు మణిశిల కోడిగుడ్డచి ప్పలు వీటిని వర్తిచేసి కంటిలో వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు కాచము ఆ ర్చము శుక్రము ఖజ్జలేదము అర్బుదము మున్నగు నేత్రరోగములు నశించును.

— చంద్రోదయవర్తి. —

శ్లో. హరీతకీవచాకుప్తం విష్పలీమణిచాని చ, సిభీతకస్య మజ్జా చ
శంఖనాభిర్తనశిలా. 112. సర్వ మేత త్సమం కృత్వా ఛాగక్షీరేణ
పేషయేత్, నాశయే త్తిమిరం కంఠాం పటలా న్యుబ్బదాని చ. 113.
అధికాని చ మాంసాని య శ్చ రాత్రౌ న పశ్యతి, అపి ద్వివార్షికం
పుష్పం మాసే నై కేన సాధయేత్. 114. వర్తి శ్చంద్రోదయా నామ
సృణాం దృష్టిప్రసాదనీ, హరీతకీ హరిద్రా చ విష్పలోక్త లవణాని చ.
115. కంఠాతిమిరజి ద్వర్తన క్వచి త్ప్రీతిహన్యతే.

శరక్కాయలు వస కోష్ఠ పిప్పళ్లు మిరియములు తాడిమజ్జ శంఖనాభి మణిశిల వీటిని సమముగాఁ దెచ్చి మేకపాలతో నూరి వర్తిచేసి కంటియందుంచికొనినచో తి మిరములు దురదలు పటలము అర్బుదము దుర్దాసము తేచీకటి మున్నగు వాటిని పోగొట్టును. శరగుసంవత్సరములు ముదిరిన పూవునైనను నశింపఁజేయును. ఇయ్యది దృ

ప్తి నిచ్చెడిది. కరక్కాయలు పసపు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని వత్తిచేసి కంట నుంచి కొనివ కంటిదురదలు నశించును.

—● కుమారికా వర్తి. ●—

శ్లో. అశీతి స్త్రీలపుష్పాణి పప్తిః పిప్పలితండులాః. 119. బాతీ కుసుమపంచాశ నర్తరదాని చ షోడశ, ఏషా కుమారికా వర్తి ర్గతం చక్షు ర్నివారయేత్. 117.

తీలపుష్పములను 80 పిప్పలి తండులములను 60 బాతీకుసుమములను 50 మిరియములను 16 ని వత్తిచేయవలయును. ఇయ్యని నష్టమైన దృష్టిని గూడ నొనగును.

—● త్రిఫలాదివర్తులు. ●—

శ్లో. త్రిఫలాకుక్కుటాండత్వక్కాసీసమయసారజః, నీలోత్పలం విడంగాని ఘనంచ సరితాంపతేః. 118. ఆజేన పయసా పిష్ట్యా భావయేత్తామ్రభాజనే, సప్తరాత్రం స్థితం భూయః పిష్ట్యాక్షీరేణవర్తయేత్. 119. ఏషా దృష్టిప్రదా వర్తి రంధస్యాభిన్న చక్షుషః, చందన త్రిఫలా ఘృగవలాశతకుశోణితైః. 120. జలపిష్టై రియం వర్తి రశేషతిమిరాఃహః, నిశాద్వయా భయా మాంసీ కుష్కకృష్ణా విచూర్ణితా. 121. సర్వనేత్రా మయాన్ హన్యా దేత త్సౌగత మంజనం, వ్యోషోత్పలా భయాకుష్క తార్ద్యైర్వర్తిః కృతా హరేత్. 122. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరా రాశ్రునిమ్రుతిం, త్ర్యాషణం త్రిఫలావక్ర సైంధవాల మనఃశిలాః, క్లేదో పదేహకండుాఘ్ని వర్తిః శస్తా కఘాపహః. 123. ఏకగుణమాగధికా ద్విగుణా చ హారీతకీ సలిలపిష్టా, వర్తి రియం నయనసుఖా ర్త్తమిర పటలకాచాశ్రుహరీ. 124.

త్రిఫలములు కోడిగుడ్డు చెక్కలు కాసీసము లోహపుపొడి నల్లకల్వలు వాయు విడంగాములు సముద్ర పేసము వీటిని తామ్రపాత్రలో నూరి విడుదినములు మేకపాలతో తడిపియించవలయును. పిప్పటఁ జక్కగా నూరి వత్తిని చేసి యుపయోగించిన గుడ్డివానికి గూడ కన్నలు వచ్చును. చందనము త్రిఫలములు పోకచెక్క మోదుగపూల లానికిం జక్కవములు వీటిని నూరి వత్తిచేసి కంటిలోనుంచికొనిన సంపూర్ణములగు తిమిరరోగములునశించును. పసపు మ్రానిపసపు జటామాంసి కోమి పిప్పలి వీటిని కాటుకచేసి వేసికొనిన కుమస్త్రోగములును నశించును. శొమిరియ ముతిలు పిప్పళ్లు

కరక్కాయలు శోష్ణ వీటితో వత్తిజేసి ధరించిన అర్చదము పటలము కాచము తిమిరము అర్చము అంశుపతనము మున్నగు రోగములు నశించును. శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తగరము సైంధవలవణము హరిదళము మణిశిల వీటివత్తి క్లేదము శోఫ దురద మున్నగునానికి పోగొట్టును. నేత్రములకఫమును తొలగించును. పిప్పళ్లు 1 భాగము కరక్కాయలు 2 భాగములు వీటిని నీటిలో నూరి వత్తినిచేసి కంటిలో నుంచిన దురద అర్చము తిమిరము పటలము నీళ్లుకారుట మున్నగునవి నశించును.

❧ చంద్రప్రభావర్తి. ❧

శ్లో. అంజనం శ్వేఽమరిచం పిప్పలీ మధుయష్టికా, విభీతకస్య మధ్యం తు శంఖనాభి ర్ననశిలా. 125. ఏతాని సమభాగాని అజాతీరేణ పేషయేత్, ఛాయాశుష్కాంకృతాం వర్తిం నేత్రేషు చ త్రయోజయేత్. 126. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరం రక్తరాజికాం, అధిమాంసం మలం చైవ యచ్చ శత్రో న షశ్యతి. 12. వర్తి శ్చింద్రప్రభానామ జాతాన్య మపి శోధయేత్.

అంజనము తెల్లమిరియములు పిప్పళ్లు మధుకము విభీతకమధ్యము శంఖనాభిమన శిల వీటిని సమభాగములను మేక పాలతోనూరి వత్తిచేసి నీడలో నెండింపవలయును. వీటిని నేత్రములొవైచినచో అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము కన్నులయెఱుపు దుర్మాంసము పుసి తేఁజీకటి ఇవి యన్నియును నశించును. ఇయ్యది చంద్రప్రభమును వర్తి. జాత్యంధునైనను శోధించును.

❧ నాగార్జునీయాంజనము. ❧

త్రిఫలావ్యోషసింధూత్థియప్తతుత్థిసాంజనం. 128. ప్రపాండరీకంజం తుష్ణం లోధ్యం తామ్రం చతుర్దశి, ద్రవ్యా జ్యేతాని సంచూర్య వర్తిం కార్యా నభోంజనా. 129. నాగార్జునేన లిఖితాస్తంభే పాటలిపుత్రకే, నాశనీ తిమిగాణాం చ పటలానాంత్యైవ చ. 130. సద్యః ప్రకోపం స్తన్యేన స్త్రియా విజయతే ద్రువం, కింశుకస్వరసేనాథ పీలు పుష్పకర క్తతిః. 131. అంజనాల్లోధ్యతోయేన చాసన్నతిమిరం జయేత్, చిరసంఛాదితే నేత్రే బస్తమూత్రేణ సంయుతా. 132. ఉన్నీలయ త్యక్తిచ్చేణ ప్రసాదం చాధిగచ్ఛతి.

త్రిఫలములు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము మధుకము మైలుతుత్తము రసాంజనము కమలము వాయువిడంగములు లోధ్య తామ్రము అనునీపదనాలు

గింటిని చూర్ణము చేసి వర్తి చేసి నేవింపవలయును. ఈవర్తిని నాగాజ్జనుండు పాటలిపుత్రపుస్తంభమున వ్రాసెను. ఇయ్యది తిమిరరోగములను నేత్రపటలములను తొలగించును. చనుబాలలో కలిపిచేసి తత్త్వణమేనేత్రప్రకోపమును పోగొట్టును. మోదుగరసములోనూటివైచిన క్షీలు పూవులు మున్నగునవిసశించు. లోఢ్రోదకములతో నూరివైచిన కొలదిరోజులతిమిరరోగములు నశించును. చాలగోజులనుండి మూసికొనిపోయిన కన్నకు మేకమూత్రమును వేయవలయును. శీఘ్రముగా నెమ్మది యగును.

❖ పిప్పల్యాద్యంజనములు. ❖

శ్లో. పిప్పలీం సతగర్వోత్పలపత్రాం వర్తయే త్సమఘృకాం సహరిద్రాం, ఏతయా సతత మంజయితవ్యం య స్సువర్ణసమ మిచ్ఛతి చ త్సుః. 133. వ్యోమాయశ్చూర్ణసింధూత్థా త్రిజలాంజనసంయుతా, గుడికా జలపిష్టేయం కోకిలా తిమిరాపహా. 134. శ్రీణి కటూని కరంజఫలాని ద్వే రజనీ సహస్రైంధనకం చ, బిల్యతరో ర్వరుణస్య చ మూలం వారిచరం దశమం ప్రవదన్తి. 135. హన్తి తమ స్తిమిరం పటలం చ పిచ్ఛిట శుక్రక మథార్జునం చ, అంజన కంఠన రంజనకంచ దృక్చ న సశ్యతి వర్షశతం చ. 136.

పిప్పళ్లు తగరము కమలపత్రములు పసపు వీటినినూరి తేనెను కలిపి వర్తినిచేయవలయును. ఈవర్తిని కన్నులలో వైచికొనిన గరుత్తంతునిబోలిన దృష్టి యలవడును. శాంతి మిరియములు పిప్పళ్లు లోహరజను. ప్రేంధవలవణము త్రిఫలములు అంజనము వీటిని నీటితోనూరి మాత్రలను కట్టియుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. శాంతి మిరియములు పిప్పళ్లు నెమలియడ్లువిత్తు శంఖము వీటిని నూరి కాటుక చేసి తేసికొనిన తిమిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును.

❖ నీలకమలాద్యంజనము. ❖

శ్లో. నీలోత్పలం విడంగాని పిష్పలీ రక్తచందనం, అంజనం సైంధవం చైవ సద్య స్తిమిరనాశనం. 137. షత్రైరికకర్పూర యష్టినీ లోత్పలాంజనం, నాగకేసరసంయుక్త మశేషతిమిరాపహం 138. శంఖస్య చతురో భాగా స్తదధేన మనఃశిలా, మనఃశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేనపిష్పలీ. 139. వారిణాతిమిరంహన్తిఅర్బుదంహన్తిమస్తునా,పిచ్ఛిటం మధునా హంతిస్త్రీక్షీరేణ తదుత్తమం. 140. హరిద్రానింజపత్రాణి పిష్పల్యో మరిచాని చ, భద్రముస్తం విడంగాని సప్తమం విశ్వభేషజం. 141.

గోమూత్రేణ గుడి కార్యా ఛాగమూత్రేణ చాంజనం, జ్వరాం శ్చ నిఖిలాన్ హన్తి భూతావేశం తథైవ చ. 142. వాదిణా తిమిరం హన్తి మధునా పటలం తథా, నక్తాంధ్యం భృంగరాజేన నారీక్షీ రేణ పుష్ప కం. 143. శిశిరేణ సరిస్రావ మర్బుదం పిచ్ఛిటం తథా.

నల్లకమలములు వాయువిహంగములు పిష్పళ్లు రక్తచందనము అంజనము నైంధవ లవణము వీటిని చూర్ణముచేసి కంటిలో వేసికొనిన తత్కాలపు తిమిరరోగములు నశించును. లేజపత్రి గైరికము కర్పూరము మధుకము నల్లకమలములు అంజనము నాగకేసరములు వీటికాటుకను వైచికోనిన తిమిరరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. శంఖము నాలుగుభాగములు మణిశిల చెండుభాగములు మిరియము లొకభాగము పిష్పళ్లు అర్ధభాగము వీటిని నీటితో నూరి మజ్జిక లేటతో కలిపి కంటిలో నుంచికొనినచో తిమిరములు నర్బుదములు నశించును. లేనెలో కలిపి వేసికొనిన పిచ్ఛిటరోగములు నశించును. సుస్యముతో నైన పూవులు నశించును. పసపు వేపాకులు పిష్పళ్లు మిరియములు భద్రముస్తలు వాయువిహంగములు శాంతి వీటిని గోమూత్రముతో నూరి మూత్రలను కట్టవలయును. పిష్పట మేకమూత్రముతో చాది వేసికొనిన జ్వరములు భూతప్రేతాదిబాధలు నశించును. నీటితో చాదిన తిమిరరోగములును లేనెతో పటలరోగములును గుంటక లగరాకు రసముతో తేజేశకటాలును సుస్యముతో నైన పూవులును నశించును.

—●● కజ్జలాంజనము. ●●—

శ్లో. సంగృహ్యేత్పతా నలక్తకరసే నామృజ్య గంధూప దాన్, లాక్షారంజితమాలవ ద్ధినిపితా న్యస్తీమధూ స్త్రిశితాన్. 144. ప్రక్షాళ్యోత్తమసర్పిషా నలశిఖాసంతాపజం కజ్జలం, దూరాసన్నని శాన్ధ్యసర్వతిమిరప్రధ్వంసకృహ్నోదితం. 145. భూమా నిఘృష్టయాం గుళ్యా అంజనం శమనం తయోః, తిమిరకాచార్తహరం ధూమికాయా శ్చ నాశనం. 146. త్రిఫలాభృంగమపశావధ మధ్వాజ్యచ్ఛాగపయసి గోమూత్రే, నాగం సప్తనిషిక్తం కరోతి గరుడోపమ చక్షుః. 147. త్రిఫలాసలిలయోగే భృంగరాజద్రవే చ, హవిషి చ విషక లేక్షూర ఆజ్యే మధుగ్రే. 148. ప్రతిదిన మథ సప్తం సప్తధా సీస మేకం ప్రణిహిత మథ పశ్చాత్కారయే త్తచ్ఛలాకాం, సవితు రుదయకా లే సాంజనా ౭వ్యంజనా వా కరకరికసమేతా నర్కపైచిట్యరోగాన్.

149. అసితసితసముత్థా స్పంధివర్త్యాభిజాతాన్ హరతి నయనరోగాన్ నేవ్యమానా శలాకా.

దీనిశేకర్పూరముతో నైన పరిస్రావము పిచ్చటము అర్బుదమును నశించును. చచ్చి నఎఱ్ఱలను తెచ్చి లత్తుక పూసి లత్తుకపూసిన దూదిలో చుట్టి యష్టిమధుకము తేనె దానిపై నిపూసి మండించి ఆపాగవలనఁ బుట్టినకాటుకను వేసికొనిన కనిపించకపోవుట తే చీకటి మున్నగునవి అన్నియును నశించును. అంగుళిని భూమికి రుద్ది కంటి కిద్ది తిమిరార్తాదులు నశించును. త్రిఫలములు భారంగి లొంతి తేనె మేకపాలు గోమూత్రము వీటిలో నేడుదినములు సీసము నుంచి చూర్ణముచేసి ధరించిన గరుడునివలె దివ్యదృష్టి వచ్చును. ఇది చేయువిధ మిట్లులు— త్రిఫలలోదకములో గుంటకలగరాసురసములో నేతికలగము లో తేనెలో మేకపాలలో గోమూత్రములో దినదినము నేడు రోజులవఱకును సీసమును తపింపఁజేసి పిమ్మట శలాకను చేసి ఒక్కదానినేగాని అంజనముతోఁగాని కన్నులకు తగిల్చి కొనుచుండినన యనరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

—ॐ చించాదిచూర్ణము. ॐ—

చించాపత్రరసం నిధాయ విమలే చోదుంబరే భాజనే, మూలగ తత్ర నిఘృష్టసైంధవయుతం గాంజ్యం విశోష్యాతపే, తచ్ఛూర్ణం విమలాంజనేన సహితం నేత్రాంజనే శస్యతే, కాచార్తాఙ్గనపిచ్చితు సతిమిరే స్రావం చ నిర్వాసయేత్. 150. చిత్రావష్టియోగే సైంధవ మమలం విచూర్ణ్య తేనాక్షి, శమమంజనేన తిమిరం గచ్ఛతి వర్షా దసాధ్య మపి. 151. దద్యాదుశీరనిర్యూహే చూర్ణితం కణసైంధవం, తచ్ఛృతం సఘృతం భూయః పచేత్కేద్రం క్షిపేద్ధనే. 152. శీతే తస్మిన్ హిత మిదం సర్వజే తిమిరేంజనం, ధాత్రీ రసాంజనక్షౌద్రసర్పి భిస్తు రసక్రియా. 153. పితానిలాక్షిరోగఘ్నై తైమిర్యపటలాపహం.

చింతాకురసమును మేడిపాత్రలో పోసి సైంధవలవణము చిఱిసెనగ వేరును నూరి కలిపి ఎండలో నెండించి కన్నులలోవేసికొనిన గుడ్డి అర్చము పిచ్చటము తిమిరముస్రావ ముమున్నగు నన్నియును తొలగును. చిత్రావష్ట్రపక్షియోగమునందు సైంధవలవణము ను చూర్ణముచేసి వేసికొని సంవత్సరములో అసాధ్యమైన తిమిరరోగమైనను నశించును. వట్టివేళ్ళనిర్యూహమునందు సైంధవలవణమును పిప్పలిచూర్ణమును కలిపి నేలని పోసి పక్వము చేసికట్టి పడినపిమ్మట తేనెను వేయవలయును. దీనిచల్లారిన పిమ్మటవాడినచో తిమిరరోగములను నశింపఁజేయును. ఉసిరిక రసాంజనము తేనె నేయి వీటిని రసక్రియను

చేసికంటిలో వైచికోనినచో పితృవాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములు తిమిరములు చ
టలములు తొలగిపోవును.

— శృంగి బేర నస్యములు. —

శ్లో. శృంగి బేరం భృంగరాజం యష్టితైలేన మిశ్రితం. 154.
నస్య మేతేన దాతవ్యం మహాపటలనాశనం, లింగనాశే కఫోద్భూతే
యథావ ద్విధిపూర్వకం. 155. విధ్వా దైవకృతే చిద్రే నేత్రం స్తన్య
న పూరయేత్, తతో దృష్టేషు రూపేషు శలాకా మాహరే చ్చనైః.
156. నయనం సర్విషాభ్యజ్య వస్త్రపట్టేన వేష్టయేత్, తతో గృహే నిరా
భాధేశయితోత్తాన ఏవ చ. 157. ఉద్గార కాస క్షవధుస్థవనోత్కంఠనా
ని చ, తత్కాలం నాచరే దూర్ధ్వం యంత్రణా స్నేహపోతవత్. 158
త్ర్యహస్త్ర్యహా ధారయే త్తు కషాయై రనిలాపహైః, వాయో ర్భయౌ
త్ర్యహా దూర్ధ్వం స్నేహయే దక్షి పూర్వవత్. 159. దశరాత్రం తు
సంయమ్య హితిం దృష్టిప్రసాదనం, పశ్చాత్కర్త చ సేవేత లఘ్వన్నం
చాపి మాత్రయా. 160. రాగ శోచోర్బుధం శోభో బుద్బుదం కేక
రాక్షితా, అధిమంథాదయ శ్చాన్యే రోగా స్సుప్త్య ద్దృష్ట వేధజాః. 161.
అహితాచారతో వాపి యథాస్వం తా మపాచరేత్, రుజాయా మ
క్షీరోగేవా భూయో యోగా న్నిబోధ మే. 162.

అల్లము గుంటకలగిర మధుకము వీటియందు సిద్ధముచేసినతైలమును నస్యముగా
నిచ్చిన ఫోపటలములు నశించును. కపోత్పన్నములగు లింగనాశమునందు యథావిధిగాదై
వకృతిరంధ్రమును వేధనచేసి స్తన్యముతో పూరింపవలయును. మాపములు కనుపింపనాగ
గనే కడ్డిని లాగి వేయవలసినది. పిమ్మట వా యూది బాధ లేనిఇంటిలో పరుండఁ బెట్టవ
లయును. అప్పుడు గోగి కేకరించుట దగ్గుట తుమ్ముట చీదుట వడకుట మున్నగు వానిఁ
జేయరాదు. బొమ్మలాగున కదలక యుండవలెను. పిమ్మట మూడురోజులైన తఱువాత
నేత్రమును వాతహరిములగు కషాయములతో నిండించి పిమ్మట వాతముచేయకుండుట
కై ఇంకను మూడురోజులు తైలముతోనిండించవలెను. ఇట్లువదిదినములు గడచినపిమ్మట
చక్కని దృష్టియలవడును. తరువాతకుండ మాత్రనుసారముగా తేలికపదార్థమును భుజిం
పవలయును. విపరీతముగా బ్రవర్తించెనేని ఎఱుపుచోషముఅర్బుదమువాపుబుద్బుదము
కేకరాక్షిత్విము అధిమంథము మున్నగు దుష్టరోగములు పుట్టును. ఈరోగములను పోగొ

ట్టుకొనుటకై అపథ్యవస్తువులను నేపింపరాదు. కంటిపోటు రోగమునందు చేయఁదగిన యోగముల నింకను వినుఁడు.

—ॐ దూర్వారసాదులచేత ముఖలేపము. ॐ—

శ్లో. కల్కితా స్సఫుతా దూర్వా యవగై రికశారిణాః, సుఖ
లేపాః ప్రయోక్తవ్యా రుజా రోగోపశాస్తయే. 163. పయస్యా శారి
బాపత్రమంజిష్ఠామధుకై రపి, అజాక్షీరాన్వితై ర్లేపః సుఖోష్ణః పథ్య
ఉచ్యతే. 164. వాతీశ్నీసిద్ధే పయసి సిద్ధం సర్పి శ్చతుర్ధనే, కాకో
ల్యాదిప్రతీవాపం ప్రయుంజ్యత్సర్వకర్తృసు. 165. శామ్యత్యేవం నచేచ్ఛా
లంస్నిగ్ధస్విన్నస్య మోక్షయేత్, శతశిరాం దహేచ్ఛాపి మతిమా స్క్రి
త్రితాం యథా. 166. దృష్టే రిలిః ప్రసాదార్థ మంజనే శృణు మే
శుభే.

గరికి యవలు గై రికము మనుబాల వీటిని నూరి నేతిలో కల్కమునుచేసి బాధాని
వృత్తికై సుఖపూర్వకముగా లేపనఁజేయవలయును. పాలచెట్టు మనుబాలాపలు మంజి
ష్ఠము యష్టిమధుకము వీటిని మేఱ పాలలోనూరి సుఖోష్ణముగా లేపనఁజేయవలయును.
వాతఘ్నములగువానిచేత సిద్ధము చేయఁబడిన పాలలో నాలుగురెట్లలో నేతిని సిద్ధము
చేసి అందు కాకోల్యాఃగణపు ఔషధములను నూరి కలపవలయును. సిద్ధుట దీనిని నేత్ర
కార్యములలో వియోగపెట్టవలయును.

—ॐ వర్జ్యంజనము. ॐ—

శ్లో. మేషశృంగస్య ఏత్రాణి శిరీషధవయో రిపి. 167. మాల
త్యా శ్వాపి తుల్యాని ముక్తా వైడూర్య మేష చ, అజాక్షీరేణ సంపి
ష్య తామ్రే సప్తాహ మావపేత్. 168. ప్రణిధాయ తు తద్వర్తిం
యోజయే దంజనే భిషక్, స్రాతోజం విద్రుమం ఘనం సాగరస్య మ
నశిశిలాః. 169. మడిచాని చ తద్వర్తిం కారయే త్పూర్వవ ద్భిషక్,
రసాంజనం పుత్రం ఔర్ద్రం తాలీసం స్వర్ణకై రికం. 170. గోశకృద్ర
సనంయుక్తం పిత్రోసహతిదృష్టయే.

మేషశృంగపుపత్రములును దిరిసెన చంద్ర వీటిఅకులును బాజియాకులును సమాన
ముగా గ్రహించి ముతైములు వైడూర్యమణి వీటిని సమానభాగములుగా గ్రహించి
విడదినమలఁదగు రాగిచాత్రలో మేక పాలతో తడిసియుంచి పిద్దుట నూరి వత్తిచేసి

వేసికొనిన హితకరము. శంఖము ముద్గములు సముద్ర క్షేపము మణిశిల మిరియుములు వీటిని వత్తిచేసి వేయుట మంచిది. లేనిచో రసాంజనము నేయి తేనె తాడిశపత్రి స్వర్ణ గైరికము వీటిని నూరి వేడరసములూ కలిసి వత్తిని చేసి ఆవత్తితో పిత్తోపహతములగు దృష్టులు శాంతించును.

— గుటి కాంఠము. —

శ్లో. నలినోత్పలకింజల్కం గోశేకృద్ధ్ర ససంయుతం. 171. గుడి కాంజన మేత త్స్వ ద్దినరాత్య్రిధయో ర్హితం, నదీజశేంభుత్రికటూ న్యథాంజనం నునఃశిలా ద్వే చ నిశే గవాం శకృత్, సచందనేయం గుడికాథ చాంజనే ప్రశస్యతే గాత్రిదినే ష్వపశ్యతాం. 172. కణాచ్ఛా గయక్ష్మిన్నధ్యే పక్వా త్తద్రసపేషితా, అచిరాద్ధన్తి నక్తాంధ్యం త ద్వ త్సక్షాద్రమూషణం. 173. పచేత్తు నౌధం హి యకృత్ప్రియుక్తం ప్రకల్పితం మాగధకాభి రంజనా, నిషేవితం త్సకృ దంజనేన నిహన్తి నక్తాంధ్య మనుశయం ఖలు. 174. దధ్నా నిసృష్టం మరిచం రాత్య్రిం ధ్యాంజన ముత్తనుం, తాంబూలయుక్తం ఖద్యోతిభక్షణం చ తదర్థకృ త్. 175. శశరీమత్స్వత్సారో నక్తాంధ్యం చాంజనా ద్వసిహంతి, తద్వ ద్రామత టంకణ కర్ణమలం చైకిశోంజనా స్తధునా. 177. కేశరాజా న్వితం విధం మత్స్యండం పాస్తి భక్షితం, నక్తాంధ్యం నియతం నృణాం సస్తాహ త్పిద్యనేవినాం. 177.

కిమలకేసరములను ఆవువేడలూకి లిసి ఉండలుచేసి కంటిలో నుంచుకొనిన పగలు దృష్టి చక్కగా నగుపడును. తేచికటియ నశించును. ఆత్యుత్పన్నమగు శంఖము శొంఠి మిరియుములు పిష్టర్లు ఆంజనము మణిశిల పపపు మౌనిపపపు వేడ చందనము వీటిని వత్తి చేసి కంటిలో వేసికొనిన దివారాత్రములును దృష్టిస్వచ్ఛముగా నుండును. పిష్టర్లు మేకక డుపులూ (కుడిదిక్కుననున్న) మాంసమునందు పక్వముచేసి కంటిలో వైచికొనిన నిశ్చయముగా తేజీకటులు నశించును. మిరియును పెరుగులూ నూరి కాటుకగా వేసికొన తేజీకటులు నశించును. తాంబూలములూ మిఠుగురువురువును తినినను చేపయొక్క త్సారమును కంటిలో వేసికొనిన తేజీకటులు నశించును. ఇంగువ నుహగపు ష్టును చెవిగుబిలి వీటి నొక్కొక్కదానిని తేనెతో చాచి వేయుట మంచిది.

—ॐ త్రిఫలాఘృతము. ॐ—

త్రిఫలాక్వాథ ల్కాభ్యాం సపయస్కం శృతం ఘృతం, తిమి
రాణ్యచిరాద్ధంతి పీత మేత నిశాముఖే. 178

త్రిఫలాకషాయ కల్కములతో పాలు సహితముగా నేతిని కాచి సాయం కాల
ములయందు త్రాగిన సంపూర్ణముగా తిమిరరోగములు నశించును.

—ॐ మహాత్రిఫలాఘృతము. ॐ—

శ్లో. త్రిఫలాయారసప్రస్థం ప్రస్థం భృంగరసస్యచ, వృషస్యచ రస
ప్రస్థం శతావర్యా శ్చ తస్యనుం. 179. అజాక్షీగం గుఱాచ్యా శ్చ
ఆమలక్యా రసం తథా, ప్రస్థం ప్రస్థం సమాహృత్య సర్వేభిర్ఘృతం పచే
త్. 180. కల్కః కణాసితాద్రాక్షా త్రిఫలా నీల ముత్పలం, మధుకం
క్షీరకాకోలి మధుపర్ణ నిద్ధికా. 181. తత్సాధు సిద్ధం విజ్ఞాయ శుభే
భాండే నిధాపయేత్, ఊర్ధ్వపాన మధఃపానం మధ్యపానం చ శిష్యతే.
182. యావంతో నేత్రరోగాస్తా న్వానా దేవాపకర్షతి, సరక్త రక్త
దుష్టే చ రక్తే చాతిస్ఫుటేఽపి చ. 183. సక్తాంధ్యే తిమిరే కాచే నీలికా
పటలార్బుదే, అభిష్యంధేఽధిమంధే చ పక్షకోపే సుదారుణే. 184. నే
త్రరోగేషు సర్వేషు వాతపిత్తః శేషు చ, అదృష్టిం మందదృష్టిం చ
కఫవాతప్రదూషితాం. 185. స్రవతో వాతపిత్తాభ్యాం సకండ్వాసన్న
దూరదృక్, గృధ్రదృష్టికరం సద్యో బలవర్ణాన్నివర్ధనం. 186. సర్వసే
త్రామయం హన్యా త్రిఫలాద్యం మహా ఘృతం.

త్రిఫలములరసము 16 ప|| గుంటకలగరాకు రసము 16 ప|| అర్జునరసము 16 ప||
16 ప|| పిల్లపీచరసము 16 ప|| మేకపాలు 16 ప|| తిప్పతీగరసము 16 ప|| అమలు ఆమ్ల
రసము 16 ప|| ఉసిరికరసము 16 ప|| చొ, తెచ్చి ఈరసమునందు నేతిని పక్వముచేయు
వలయును. అనేతిలో విప్పళ్లు చక్కెర ద్రాక్ష త్రిఫలములు నల్లకన్నులములు మధుకము
క్షీరకాకోలి పాలవాకుడు వీటిని కల్కమును చేసి పక్వముగునపుడు కలిపి చక్కగా
పచనమైన పిమ్మట నొక పాత్రలో నుంచవలయును. పిమ్మట నీఘృతమును ఊర్ధ్వపాన
ముగాని అధఃపానమునుగాని మధ్యపానమునుగాని చేయవలయును. దీనిని త్రాగుటచే
నేత్రరోగము లన్నియును నశించును. రక్తసహితమైన దానియందును రక్తగుచ్ఛమునందు
అతిస్రావమునందును తేజఃకటియందును తిమిరము కాచము నీలికపటలము అర్బుదము అభి
వ్యంధము అధిమంధము వీటియందును భయంకరముగు పక్షప్రకోపమునందును సమస్త

వాతపిత్తకములగు నేత్రరోగములయందును అదృష్టి మందదృష్టి వాతపిత్త స్రావము జల అసన్నదూరదృక్త్యము మున్నగువాని నియ్యది తొలగించును.

● గండవ త్రైఫలఘృతము. ●

శ్లో. త్రిఫలాత్ర్యుషణం ద్రాక్షా మధుకం కటురోహణీ. 187.
ప్రపాండకం సూక్ష్ణలా విడంగం నాగకేసరం, నీలోత్పలం శారీరీ ద్వే
చందనం రజనీద్వయం. 188. కార్షికైః పయసా తుల్యం త్రిగుణం
త్రిఫలారసం, ఘృతప్రస్థం పచే దేత త్వర్వనేత్రరుజావహం. 189. తిమి
రం దోష మాస్రావం కామలం కాచ మర్బుదం, వీసర్పం ప్రదరం కం
డూం రక్తం శ్వయంధు మేవ చ. 190. ఖాలిత్యం పలితం చైవ క్షేశా
నాం పతనం తథా, విషమజ్వరమర్కాణి శుక్రం చాశు వృషోహతి. 191.
అన్యే చ బహవో రోగా నేత్రజాయే చ వర్తమాః, తా స్సర్వా
న్నాశయ త్యాశు భాస్కర స్తిమిరం యథా. 192. నచైవాస్తా త్వరం
కించి దృషిభిః కాశ్యపాదిభిః, దృష్టిప్రసాదనం దృష్టం యథా న్యై త్రై
ఫలం ఘృతం 193. ఫలత్రి కాభీరుకి మాయసిద్ధం కల్మలయష్టిమధుకస్య
యుక్తం, సర్విస్సమం క్షౌద్రచతుర్థభాగం హన్యా త్రిదోషం తిమిరం
ప్రవృద్ధం. 194.

త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ద్రాక్ష మధుకము కటుకరోహణి
కమలములు చిన్నయేలకులు వాయువిడంగములు నాగకేసరములు నల్లగిల్వలు మనుబొల
చందనము పసపు మ్రానిపసపు వీటిని ఒక్కొక్కటలము చొ॥ వీటినిన్నిటితో సమాన
ముగా పాలను దానికి మూడునెట్లు త్రిఫలములగునను చేర్చి పక్వముచేసి 16 పల
ములనేతిని పక్వముచేయవలయును. ఇచ్చుది నేత్రరోగములను సంపూర్ణముగా
పోగొట్టును. తిమిరదోషములు ఆస్రావములు కామెరలు కాచము అర్బుదము వీసర్పము
ప్రదరము కంఠూరిక వాతము ఖాలిత్యము నెండుక్రకలనెఱుపు విషమజ్వరములు మున్న
గునవి నశించు. కాశ్యపాదిముఖులు ఈ త్రిఫలాఘృతముకింజె మించిన యౌషధము
నేత్రములకు హితకరమైనది లేదు. త్రిఫలములు పిల్లవీర నీటికషాయములో మధుక
ము వీటికషాయములో సమానభాగములను నేతిని కలిపి పక్వము చేసి నాలవపాలు తేనె
ను కలవవలయును. ఈనెయి త్రిదోషములగు తిమిరరోగములు నశించును.

—౧౦ భృంగరాజతైలము. ౧౦—

శ్లో. భృంగరాజరసప్రసేయస్త్రీమధుపలేనచ, తైలస్య కుడవం
పక్వం సద్యో దృష్టిం ప్రసాదయేత్. 195. సన్న్యాద్యలీపలితఘ్నం మాసే
నైశ శ్న సంశయః, గవాం శక్ప త్యాభవిపక్వ ముత్తమం హితం చ
తైలం తిమిరేషు నస్తతిః, ఘృతం హితం కేవల మేన పైత్తికే తథా
ణుతైలం పవనాస్పగుత్తయోః. 196.

16 పలముల గంటకలగరాకురసములో నొక పలము మధుకకల్కమును కలిపి
4 పలములతైలమును పక్వము చేయవలయును. ఈతైలమును నశ్యము నిచ్చి దృష్టి స్వ
చ్ఛమగును. ఒక నెల నేవించిన వలీపలితరోగములు నశించును. ఆవువేడరసములో తైల
మును పక్వముచేసి యుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. కేవలపిత్తజము లగు
తిమిరరోగములకును ఈచికిత్సనే చేయవలయును.

—౧౧ సృపవల్లభతైలము. ౧౧—

శ్లో. జీవనకర్షభకౌమేధా ద్రాక్షాంశుమతీ నిద్ధిగికా బృహతీ, మ
ధుకం బలా విడంగం మంజిష్ఠా శిర్కరా తథా రాన్నా. 197. నీలో
త్పలం శ్వదంస్త్రా ప్రపాండరీకం పునర్నవాలవణం, పిప్పల్యః సర్వేషాం
భాగై రక్షాంశికైః పిష్టైః. 198. తైలం యది వా సర్పిర్దత్వా క్షీరం
చతుర్థణం పక్వం, తిమిరం పటలం కాచం నక్తాంధ్యం చార్బుదం త
థాంధ్యం చ. 199. శ్వేతం చ లింగనాశం నాశయతి పరం చ నీలికా
వ్యంగం, ముఖనాసాశార్దంధ్యం పలితం చాకాలజం హను సంభం.
200. కాసం శ్వాసం శోషం హిక్మాస్తంభం తథాశ్మయం నేత్రే, ము
ఖజైర్వమరభేదం రోగం బాహుగ్రహం శిరఃస్తంభం. 201. రోగా
నధోర్ధ్వజత్రోః సర్వా నచిరేణ నాశయతి, నన్యార్థం కుడవం తైలం
పక్తవ్యం సృపవల్లభే. 202. అక్షాంశైః శాణ్శికైః కిల్బై రన్యే భృం
గాదితైలవత్.

ఘృతము జీవక ఋషభకములను గంధద్రవ్యములు మేద ద్రాక్ష గొలిమిడి వాకు
దు మధుకము ముత్తపపులగము వాయువిడంగములు మంజిష్ఠ చక్కెర రాన్న నీలకమల
ములు పల్లెరు గలిజేరు లవణము వీటిని కాలుపల్లించి నూరి నేతిని గాని నూనెను గాని అం
దు కాచి ఈతైలముకంటే నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి పక్వము చేసి నేవించినచో తి
మిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును. ముఖరోగములు అర్ధాంగవాయువులు

నశించును. ఇందు తైలమునుగాని ఘృతమునుగాని నాలుగుపలములను స్వీకరింప వలయును. కొందఱాచార్యులు భృంగరాజతైలమువలె సిద్ధము చేయవలయు ననిరి.

❖❖ అభిజితైలము. ❖❖

శ్లో. తైలస్య పచే త్కుడవం మధుకకస్య పలేన కల్కపిప్లేన,
203. ఆమలకీరసప్రస్థం క్షీరప్రస్థేన సంయుతం కృత్వా, అభిజిన్నా
మ్నా తైలం తిమిరం హన్యా న్మనిషోక్తం. 204. వినులాం కురుతే దృ
ష్టిం నస్తా మప్యానయే దిదం శీఘ్రం.

ఒకపలము మధుకకల్కములో నాలుగుపలముల నూనెను ఉసిరికగ్రసమును పాలను 16 పలములను కలిపి పక్వముచేసి నేవించిన తిమిరరంగములు నశించును. నష్టమైన దృష్టి మఱల వస్తును.

❖❖ శుక్తజ్వరములకు ఛేదనాదులు. ❖❖

శ్లో. అర్తః ఛేతు ఛేదనీయం స్యా త్కృష్ణస్తాప్తం భవే ద్యథా, బ
డిశావిధ మున్నమ్య త్రిభాగం చాత్ర వర్జయేత్. 205. పిప్పలీత్రిఫలా
లాక్షా లోహచూర్ణం ససైంధవం, భృంగరాజరసే పిష్టం గుడికాంజన
మిష్యతే. 206. అర్త సతిమిరం కాచం కంఠూంశుశ్కం తదర్జవం, అడకాం
నేత్రరోగాం శ్చ హన్యా న్నిరసశేషతః. 207. పుష్పాఖ్య తార్క్ష్యజ సీ
తోదధి పేనశంఖ సింధూత్థ గైరికశిలా మరీచై స్సమాంశైః, పిప్టై
శ్చ మాక్షికరసేన రసక్రియేయం హంత్యర్త కాచ తిమిరార్జవవర్జ
రోగాన్. 208. కాంతస్య సర్పషః పానై ద్విరేకాలేపసేచనైః, స్వాదు
శీతైః ప్రశమయే చ్ఛుక్తికా మంజనై స్తతః. 209. ప్రవాలముక్తా
వైదూర్య శేఖస్ఫటిక చందనం, సుందర్లరజతం ఔద్ర మంజనం శుక్తి
కాపహం. 210. శంఖః ఔద్రేణ సంయుక్తః కశకిః సైంధవేన వా,
సతియార్జవఘ్నోవా పృథగాంజన మురునే. 211. పైత్తం విధి మశేషేణ
కుర్యా ద్దన్వనశాంతయే, వైదేహీ శ్వేతమచిచం సైంధవం నాగరం స
మం. 212. మాతులుంగరసైః పిష్ట మంజనం పిప్టకాపహం.

అర్తరోగము నల్లగుడ్డుపైకి ప్రాకన శస్త్రము చేయుట మంచిది. ఎత్తిపట్టికొని బడిశ మనుశస్త్రముచేత ఛేదంపవలయును. పిప్పళ్లు త్రిఫలములు అత్తుః లోహచూర్ణము సైంధవలవణము వీటిని గుంటగలగ రాకురవముగా నూరి సిద్ధముచేసి నేవించిన అర్త

ము తిమిరము కాచము దురద శుక్రము తెలుపు అజక మున్నగు నేత్ర రోగములను పోగొట్టును. సోంపు రసాంజనము మిశ్రీ సముద్ర ఘోనము శంఖము సైంధవలవణము గైరికము శిలాజిత్తు మిరియములు వీటిని సమభాగములను తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన అర్చము కాచము తిమిరము పూవులు మున్నగు నేత్ర రోగములు తొలగును. రేణుక బీజములతో నైన నేతిని త్రాగుటచేతను విరేచనములు లేపనలు నేచినలు చేయుట చేతను శుక్తి మున్నగు రోగములు నశించును. వెసలు ముత్తెములు వైడూర్యమణులు శంఖము కర్పూరము చందనము బంగారము వెండి తేనె వీటినికలిపి నూరి అంజనముఁ జేసి వేసికొనిన శుక్తికలు నశించును. లేనిచో శంఖమును నూరితేనెలోకలిపి కన్నులలో వేసికొనిన వలయును. మిశ్రీ సముద్ర ఘోనము వీటిని నూరి కాటుకగా వేసికొనిన పూవులు నశించును. పూవులు శాంతించుటకై తలుచుగా పిత్తశాంతి చికిత్సను చేయవలయును. పిప్పళ్లు తెల్లమిరియములు సైంధవలవణము శొంఠి వీటిని మాచీరసములోనూరికాటుక వేసికొనిన సిప్పకములు నశించును.

—● సంధిజముల నుపనాహభేదనాదులు. —●

శ్లో. భిత్త్వోపనాహం కిఫజం విప్పలీమధు సైంధవైః. 213. విలిఖే న్నండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సమంతతః, పథ్యాక్షధాత్రీ ఫలమధ్య బీజై శ్రీద్వ్యేకభాగై ర్విదధీత వర్ధి, తయాంజయే దశ్రుమతి ప్రగాఢ మత్త్యోర్నారే త్కృష్ట మపి ప్రకోపం. 214. స్రావేషు త్రిఫలాక్వాథం యథాదోషం ప్రయోజయేత్, షోడ్రేణ జ్యేష్ఠ సప్తల్యా మిశ్రం విధ్యే చ్చిగాం తథా. 215. త్రిఫలామూత్ర కాసి సైంధవైః సరసాంజనైః, రసక్రియా క్రిమిగ్రంథౌ భిన్నే న్యా త్ప్రతిసారణం. 216.

కపోత్పన్నములగు నుపనాహములను భేదనమును చేసిపిప్పళ్లు సైంధవలవణము తేనె వీటినిందు నింపవలయును. కరక్కాయలు 1 భాగము తాడి 2 భాగముల కలిపి వీటిని మధ్యబీజములను క్రమముగామాడు రెండు ఒక భాగమును గ్రహించి నూరి వత్తిచేసి ధరించిన నేత్రములోని యాశువులను తొలగించును.

—● ప్రతిసారణాదులు. —●

శ్లో. స్విన్నాం భిత్వా వినిష్పద్య భిన్నా మంజననామికాం, శిలైలానతసింధూత్థై స్సక్షౌద్రైః ప్రతిసారయేత్. 217. రసాంజనమనుభ్యాం చ భిన్నాం వా శత్రుకర్షణా, ప్రతిసార్యాంజనై ర్యుంజ్యా మష్టే ర్విపశిఖోద్భవైః. 218. స్వేదయే దభృష్టయాంగుల్యా హరే ద్ర

క్తం జతాకసా, రోచనాక్షారతుత్థాని పిప్పల్యః ఖౌద్ర మేవ చ. 219. ప్రతిసారణ మేకైకం భిన్నేన గణ ఇష్యతే, నిమిషే నాసయా పేయం సద్విస్తేన చ పూరణం. 220. న్వేదయిత్వా బినగ్రంథిం ఛిద్రాణ్యస్య నిరాశ్రయం, పక్వం భిత్వా తు శస్త్రేణ సైంధవే నావచూర్ణయేత్. 221. వర్ణావలేఖం బహుశ స్తద్వ చోఽణితమోక్షణం, పునఃపున ర్వరేకం చ పిల్లరోగాతురో భజేత్. 222. పిల్లీ స్నిగ్ధో వమే త్పూర్వం శీరావ్యధం స్రుతేఽస్పృజ, శిలారసాంజనవ్యోమగోపితై శ్చక్షు రంజయేత్, హరితాలవచాదారు మురసారసపేషితం, అభయారసవిష్టం వా తగరం పిల్లనాశనం. 223. భావితం బస్తమూత్రేణ సన్నేహం దేవదారు చ, కాకమాచీఫలై కేన ఘృతయుక్తేన బుద్ధిమాన్. 224. ధూపయే త్పిల్లరోగార్తం పతంతి క్రిమయోఽచిరాత్.

అసజనమనుగోగమునందు చెమటను పట్టించి భేదన చేసి నిప్పీడనము చేయవలయును. పిప్పట శిలాజిత్తు ఏలకులు తగరము సైంధవలవణము లేనె వీటితో ప్రతిసారణమును చేయవలయును. లేచో శస్త్రకర్త నెఱిగి వైద్యుండు రసాంజనము లేనెలతో ప్రతిసారణమును చేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసారణమును చేసి దీపశిఖాద్భవము లగు నుష్ణముతో చెమటను పట్టింపవలయును. పోలిన రుద్ది ఆవిరిపట్ట వలయును. జెలగలను పట్టించి రక్తమును వెడలింపవలయును. పిప్పట క్రమముగా గోరోచనము యవక్షారము మైలుతుత్తిము పిప్పళ్లు లేనె వీటి నొక్కొక్కదానిని ప్రతిసారణము చేయింపవలయును.

● చూర్రాంజనము. ●

శ్లో. రసాంజనం సర్జరసో జాతీపుష్పం మనశీశిలా. 226. నముద్ర ఫేనో లవణం గైరికం మరిచాని చ, ఏతత్సమాంశం మధునా పిష్టం ధాన్యసర్జని. 227. అంజనం క్షేదకంఢూఘ్నం పక్ష్యణం చ ప్రరోహణం, మస్తకాస్థిచులుక్యా స్తు తుషోదలవణాన్వితం. 228. తామ్రసాత్రే అంజనం ఘృష్టం పిల్లై పక్లిన్నవర్జని, తామ్రసాత్రే గుహామూలం సింధూత్థి మరిచాన్వితం. 229. ఆరనాలేన సంఘృష్ట మంజనం పిల్లనాశనం, హరిద్రే త్రిఫలాం లోధ్రం మధుకం రక్తచందనం. 230. భృంగరాజ

రసే పిష్ట్యా ఘర్షయే ల్లోహభాజనే, తథా తామ్రే చ సప్తాహం కృత్వా వర్తిం రజోఽథవా. 281. పిచ్చిటిధూమదర్శిత తిమిరోపహతేక్షణః, ప్రాత ర్ని శ్యంజయే నిత్యం సర్వనేత్రామయాపహం. 282. మంజిష్ఠామధుకోత్పలో దధి కఫత్విక్నేవ్యగోరోచనా మూంసీచందనశంఖపత్రగిరిమృతాలీసపుష్పాంజనైః, సర్వై రేవ సమాంశ మంజన మిదం శస్త్రం సదా చక్షుషోః కంఢాక్షేదమలాశ్రుశోణి తరుజా పిల్లార్కశుక్రాపహం. 283.

రసాంజనము సర్వరసము బాజిపుష్పము మనశ్శిల సముద్రఫేనము ఉప్పు గైరికము వీటిని సమముగా చేకొని లేసెలోనూరి కంటిలో వేసికొనిన క్లిన్నములు వర్జిగములునశించును. చేపతలలోనుండు యెముకను గంజిని ఉప్పునుకలిపి రాగి పాత్రలోనూరి క్లిన్నవర్జి మున్నగు వానినుపయోగింప నలయును. కొలపొన్న వేళ్లను రాగిపాత్రలోనూరి సైంధవలవణము మిరియములు కలిపి గంజితో ఘర్షణచేసి అంజనముఁజేసివేసికొనిన పిల్లగోగములు నశించును. వసపు ప్రానిపసపు త్రిఫలములు లోధ మధుకము రక్తచందనము వీటిని గుంటకి లగ రాసుఁ సులులో కలిపి లోహపాత్ర మునందు గాని రాగి పాత్రములో గాని ఘర్షణచేసి వత్తినిచేసిగాని అంజనము చేసిగాని కంటికి వేసికొనిన పిచ్చిట బూజు గ్రమ్మినట్లొండుట తిమిగము మున్నగునవి సంపూర్ణముగా నశించును. మధుకము మంజిష్ఠము కమలము సముద్రఫేనము లేజపత్రి గోరోచనము జటామాంసి చందనము శంఖము కొండమట్టి తాళిశపత్రి వీటినిసమాంశములను గొని అంజనము చేసి ధరించిన నేత్రములకు హితము. కంఢువు క్షేదము రక్తపుటేడ మున్నగునవి నశించును.

—● తుత్థికాంజనము. ●—

శ్లో. తుత్థికస్య పలం శ్వేతిమఃకాని చ వింశతిః, వింశతా కాంచికపలైః పిష్ట్యా తామ్రే నిధాపయేత్. 284. పిల్లా నపిల్లా న్కురుతే బహువర్షోత్థితా నపి, తత్సేకే నోపదేహాశ్రు కంఢాశోఢాం శ్చి నాశయేత్. 285. యాస్యః పక్ష్యోపరోధ స్తు రోమోద్ధరణలేఖనైః, వర్తన్యపచితం లేఖ్యం ప్రావ్య ముత్క్లిప్తశోణితం. 286. ప్రవృద్ధాంతర్ముఖం రోమ సహిష్ణో రుద్ధరే చ్ఛునైః, సందంశే నోద్ధరే ద్వష్ట్యాం పక్ష్యరోమాణి బుద్ధిమాన్. 287. రక్షన్నక్షిదహే త్పక్ష్య తప్తహేమశిలాకయా, పక్ష్యరోగే పునర్నైవం కదాచి ద్రోమసాభవః. 288. ఉత్పంగిణీ బహుల

కర్దమవర్తనీ చ శ్యావం చ యచ్చ పటుతంత్యహ బద్ధవర్త, క్షిప్త చ పోధకియుతం త్యహ వర్త యచ్చ కుంభీకీనీ చ సహ శర్కరయా వలే ఖ్యాః. 239. శ్లేష్టోపనాహనగణం చచిసం చ భేదోఽ, గ్రంథిశ్చ యః క్రిమిక్యతోఽంజననామికా చ. 240.

మైలుతు త్రిము 1 పలము తెల్లమిరియములు 20 పలములు వీటిని 40 పలముల గంటలో కలిపి తామ్రపాత్రిలో ఘర్షణచేసి అంజనముగా వేసికొనిన ఒహుకాలము నుండియుండిన పిల్లనేత్రి గోగము నశించును. లేక ఈయోషధులలో నేకము చేసినను ఉపదేహము వాపు మున్నగునవి నశింపజును. పలక దులయందు రక్తకస్తావమును చేయింపవలయును. ప్రవృద్ధులగు అంత ర్ముఖిగములను బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు చినుటలాంటికీ త్రిగో వేడలింపవలయును. గరదగల గ్రంథులు మున్నగువానియందు లేఖనకర్మమున్నగు చికిత్సలం జేయవలయును.

— వర్తజనులకు ఘృతాదిచోష్టనము. —

శ్లో. ఘృతస్నైగధచూర్ణేన కఫానాహ పునఃపునః, విలిఖేన్మండలాగ్రేణ సచ్చమే ద్వా సమంతతః. 241. పటోలామలకక్వాథై రా శోష్వీతనవిధి స్త్వితిః, ఘణిజ్జకరినిశస్య రస్యైః పోధకినాశనః. 242. అనాహపిడకాం స్విన్నాం తిన్ద్ర గ్భిగ్వాగ్నినా దహేత్, అర్చస్తథా వర్తనామ్నా శుష్కార్కౌఽగ్నిడ మేహచ. 243. మంఠలాగ్రేణ తీక్షణ మూలే భంద్యా చ్ఛిషక్ శెనైః, సిందూత్థిషప్పరీకుప్తపరిణీ త్రిఫలా రస్యైః. 244. సురామృదేన వర్తి స్సాస్యత్ శ్లేష్టాభిష్యందనాశనీ, పోధకీ వర్జోపరోధ క్రిమిగ్రంథకతూణకే. 245.

కఫానాహ రోగమును ఘృతస్నైగధచూర్ణముచేత పోగొట్టవలయును. పటోలము ఉనికిక వీటిక పాచునుతోగాని ఘణిజ్జకరసముతోగాని పోధిగ్రంథలను పోగొట్టవలయును అనాహపిడికలను చెమ్మట మున్నగునవివలన పోగొట్టవలయును. శేత్రపుఅర్చదము వర్తనార్చము శుష్కార్కము ఈరోగములను మొదల శస్త్రముచేసి పిదప స్నైగధవలణము మున్నగు నౌషధులను త్రిఫలములచేసిన లో తడిసిమదిరామండములూ వర్తిచేసి ధరించిన అభిష్యం దానిరోగములు నశించును.

ఇటు చక్రదత్తయందు శేత్రగో గాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౫౬. శిరోరోగాధికారము.

— వాతశిరోగమునకు చిక్ష. ౧ —

శ్లో. వాతీకే శిరసో గోగే స్నేహస్వేదా స్సనావనాన, పానా
న్నముపహారాం శ్చ కుర్యాద్వాతామరూపహన్. 1. కృష్ణ కేరండ
తైలం చ లేపా త్కంజక పేషితం, శిరోర్థం నాశయ త్యాశు పుష్పం
వా ముచుకుందజం. 2. పంచమూలీశ్పితం క్షీరం నన్యే దద్యాద్భి
రోగదే, ఆశిరోవ్యాయతం చర్మ కృత్వా ఒస్తాంగుల ముచ్చితం. 3.
తే నాపేప్య శిరో ఒధస్తా న్నామక లేపన లేపయేత్, నిశ్చల న్యవవిష్ట
స్య తైలై రుష్ణేః క్రిపూరయేత్. 4 భారయే దారుజః శాస్తే ర్వా
మం యామార్థ మేవ వా, శిరోబస్తి ర్దయ త్యేష శిరోరోగం మరు
ద్భవం. 5. హను మన్యాక్షికర్ణార్త మర్దితం మూర్ధకంపనం, ప్రలే నా
పూర్వ మూర్ధానం పంచమాత్రాశతాని చ. 6. శిష్టేచ్ఛేష్టగోపిస్తే ఒస్తా
దశి వాతే శిరోగదీ, ఏకఏవ విధః కార్యః తథా నిర్దాక్షిపూరణ. 2.

వాతశిరోగమునకు స్నేహస్వేదములు పానములు హితము. బోధి త్తైన
న్నపానములు చేయవలయును. కోష్ఠ ఆముదమును గంజిలోనూరి లేపనచేసి శిరఃపీడ
లుతొలగును. లేనిచో ముచుకుందపక్షపువ్రాలను లేపన చేయవలయును. పంచమూల
ములలో పాలను కిషాయముగాగాచి నస్యము నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును. తల
చే నలు ప్రక్కలను రాగలచ్చు ముతో కట్టిక్రిందివైపున మినుకుల కల్గమును లేపన
నూసి రోగినిస్థునిగా మార్చుండఁబట్టిఆచర్మ ముపైని వెచ్చనినూనెను పోయవలయును.
రోగికి బాధ యుపశమిల్లువఱకును జాముగాని కండుజాములుగాని ఉంచిన సమస్తశిరో
రోగములు నశించును. తల త్రిష్ణుడు మన్నగువి పోవుటకు ఈరీతిగా నే తైలముతోతల
ను పూరింపవలయును. ఇయ్యదివినూరు మాత్రం తైలము కఠోత్పన్నములును, పిత్రోత్ప
న్నములును ఎన్నిది వందలవాతపు శిరోరోగములను పోగొట్టును. దీనినే కర్ణములకును
శ్రోత్రములకును చేయవలయును.

— పెత్తిక శిరోరోగములకు. —

శ్లో. పైత్రే పుత్రం పయః సేకాః శీతలేపాః సనావనాః, జీవనీ
యాని సర్వంపి పానాన్నం చాపి పిత్తమత్. 8. పిత్తాత్మకే శిరోరోగే
స్నిగ్ధం సమ్యగ్విరేచయేత్, మృద్వికాత్రిఫలేక్షూణాం రసైః క్షీరైః
ఘృతై రపి. 9. శీతధాతస్మృతాభ్యంగః శీత వాతాది సేవనం,
శీతస్పర్శాశ్చ సంసేవ్యాః సదా దాహార్తిశాస్తయే. 10. చందనోశీర
యప్త్యాహ్వబలావ్యాఘ్రే నఖోత్పలైః, క్షీరపిప్పైః ప్రదేహః న్యాచ్ఛృ
తై ర్వా ఇరిషేచనం. 11. మృణాలబిసశాలూక చందనోత్పలకేసరైః,
స్నిగ్ధశీతైః శిరో దిహ్యత్తద్వ దామలకోత్పలైః. 12. యప్త్యాహ్వ
చందనానంతా క్షీరసిద్ధం పుత్రం హితం, నావనం శర్కరాద్రాక్షా
మధుకై ర్వాపి పిత్తజే. 13. త్వక్పిత్రశర్కరాపిప్తానావనం తండు
లాంబునా, క్షీరసర్పి ర్మిత్తం నస్యం ర సావా జాంగలాః శుభాః. 14.
రక్తజే పిత్తవ త్పర్వం భోజనాలేపసేచనం, శీతోష్ణయో శ్చ వ్యత్యా
సో విశేషో రక్తమోక్షణః. 15.

పైత్తిక శిరోరోగములందు నేతని పాలను నేకము చేయవలయును. శీతలలేపములు
నస్యవిధులు జీవనీయాగణపు బౌషధులచేత సిద్ధము చేయబడిన యన్న పానములు నేనింప
వలయును. పిత్తశిరోరోగములందు స్నిగ్ధపుష్పధులు గ్రాక్ష త్రిఫలములు చెఱుకు వీటితో
విరేచనములను చేయించుట మంచిది, శిరోదాహములు శాంతించుటకై నూరు పర్యాయములు
శుద్ధిచేసిన నేతని రుద్దవలయును. చందనమువట్టివేళ్లు మధుకము ముత్తవపులగ
మువాసిడు కమలములు వీటికి పాలతో నూరలేపన చేయవలయును. లేనిచో ఈయోష
ధులనే పాలతో క సాయముచేసి నేకము చేయవలయును. కమల నాళములు గడ్డలు జా
జకాయ చందనము కమల పేరములు వీటికి నేతితో పక్వముజేసి శీతలలేపములను చేయ
వలయును. ఈపుత్రమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని కిందపక్కెర గ్రాక్ష యప్తిమధుకము
వీటిక పాయమును నస్యమిచ్చుటచేత గాని శిరోరోగములు నశించును. లేనిసత్రి కలకం
డ వీటిని బియ్యపుకడుగుతోనూర నస్యవిధిఁ జేసినచో హితము గును. రక్తజములగు శిరో
రోగములందు సంప్రాగ్గములగు భోజన లేపనాదులను సత్తిమధానపురీతిని చేయవలయు
ను. శీతోష్ణముల మార్పున రక్తస్థావమును విశేషము.

—కఫశిరోరోగములు. ౧—

శ్లో. కఫజే లంఘనం స్వేదో నూత్నోష్ణైః పాచనాత్తక్తైః, తక్తౌ
నవీడా ధూమాశ్చ తీక్ష్ణా శ్చ కివలాహితాః. 16. అచ్చం చ పాయ
యే త్వర్చిః పురాణం స్వేదయే త్తబిః, నుధూకసారేణ శిరః స్విన్నం
చాస్య విరేచయేత్. 17. కృష్ణాబ్జశుంఠీమధుక శతామౌళ్యాత్పలపాక
లైః, జలపిష్టైః శిరోలేః సద్యః పూలనివారణః. 18. దేవదారునతం
కుష్ఠం నలదం విశ్వభేషజం, లేపః కాంజికసంపిష్టతైలయంతః శిరోద్ధి
నుత్. 19. సన్నిపాతభవే కార్వా దోషత్రయహరీ క్రియా, సన్నిపా
నం విశేషేణ పురాణం త్వాదిశంతి హి. 20. త్రికటుక పుష్కర రిజ
నీ రాస్నా సురదారు తురగగంధానాం, క్వాథః శిరోర్రిజాలం నాసా
వీతో నివారయతి. 21. నాగరకల్కమిశ్రం క్షీరం సస్యేన యోజితం
పుంసాః, నానాదోషోద్భూతాం శిరోరుజం హన్తి తీవ్రతరాం. 22. నీ
లోత్పలం చందనకుష్ఠయుక్తం శిరోరుజాయాం సఘృతః ప్రదేహః,
ప్రపాండరీకం సురదారు కుష్ఠ యష్ట్యాహ్వ మేలాకిమలోత్పలే చ.
23. శిరోరుజాయాం సఘృతః ప్రదేహో లోహారకాక్షర్షక చో
రకై శ్చ.

కఫశిరోరోగములకు లంఘనముచేయవలయును. నూత్నములు, సుష్ణములు పాచనా
త్తకములగు వస్తువులవలన చెమటబుట్టించవలయును. స్వచ్ఛమైన ప్రాశినేయిన త్రాగించి
చెమటపట్టించి యష్టిమధుకపు సత్తుతో నస్యము నిష్పించవలయును. పిష్టర్షతుంగములై
లు శొంఠి మధుకము పిల్లపీచర కమలములు కోష్ఠ పేడిని వీటితోనూరి లేపనచేసిన శిర
శ్శూలలు తొలగును. దేవదారువు తిగరము కోష్ఠ తురు నేరు శొంఠి వీటిని గంజితో
నూరి తైలమునకలిపి శిరస్సునకు లేపనచేసినచో శూలమునశి చును. సన్నిపాతపు శిరో
రోగమునందు త్రిరోషహగములు పిక్విలము పురాణఘృతపానమును చేయింపవల
యును. త్రికటుకము కమలము పసుపుగాన్న దేవదారువు పెన్నేరు వీటికి పాయమును
ముక్కతో పీల్చిన శిరోబాధ నివారకమిట్లును. తిగరము కమలములు చందనము కోష్ఠ
వీటినినూరి లేపనచేసిన లేపనచేసినను కమలములు దేవదారువు కోష్ఠ మధుకము వలకులువీటి
కల్కములతో లేపనచేసి గాని లోహరము కమలములు కచోరము కీటికల్కములతో
లేపి కలిపి గాని లేపనచేసినను శిరోరోగములు నశించును.

శతాహ్వయతైలము. ౭౭

శ్లో. శతాహ్వయరండమూలం చ గృహవాప్యస్త్రీఫలైః శృతం,
తైలం నస్యం మరుచ్ఛేచ్ఛ తిమిరోర్ధ్వగదాసహం. 24.

పిల్లిపీచర ఆయదపు వేళ్లు తగిరియు వాకుండు వీటితో పక్ష్యముచేసిన తైలమును నస్యముగా నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును.

జీవకాద్యతైలము. ౭౮

శ్లో. జీవకర్ణభక్తా ద్రాక్షా సితాయష్టబలోత్పలైః,
తైలం నస్యం పయః పక్వం వాతపిత్తశిరోగదే. 25.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష కండచక్కెర మధుకము ముత్తవపులగము కమలము లు పాలు వీటితో పక్ష్యముచేసిన తైలమును నస్యము నిచ్చిన వాతపిత్తజములగు శిరోరోగములు నశించును.

బృహజ్జీవక తైలము. ౭౯

శ్లో. జీవకర్ణభక్తా ద్రాక్షా మధుకం మధుకం బలా, నీలోత్ప
లం చందనం చ విదారీ శిర్కరా శధా. 26. పైలప్రస్థం పచేదేభిః
శిలైః పయసి పిష్టతే, జాంగలస్య ధూమాంసస్య తులార్ధస్య రసేన
తు. 27. సిద్ధ మేత ద్భవే న్నస్యం తైల మిద్ధావభేదకిం, బాధిర్యం కర్ణ
శూలం చ తిమిరం గలభిః జీవాం. 28. వాతీకం పైత్తికం చైవ శీర్ష
రోగం నియచ్ఛతి, దంతిచాలం శిరఃశూల మిద్దతా చాపకర్షతి. 29.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష మధుకము మధుకము ముత్తవపులగము నల్లగల్వలు చందనము విదారి చక్కెర వీటిని 16 పలముల నేతితో పక్ష్యముచేసి నేతికంటె నారునె ల్లెక్కువ పాలను 50 పలముల నడవిజుతువులమాంసమును కఠిని పక్ష్యముచేసి నేవించిన చెవుడు కర్ణశూలులు తిమిరములు మున్నగునవి నశించును.

పచ్చింద తైలము. ౮౦

శ్లో. ఏరండమూలం తగరం శతాహ్వయ జీవంతి రాస్నా సహ
స్రైంధవం చ, భృంగం విడంగం మనుయస్త్రికా చ. విశ్వేషధం కృష్ణతి
లస్య తైలం. 30. ఆజం పయ స్తైలవిమృశ్చితిం చ చక్షుస్సతే భృంగ
రసే విపక్వం, పచ్చిందవో నాసికాయా విధేయాః శీఘ్ర నిహన్యః శిర
సో వికారాన్. 31. చ్యుతాం శ్చ కేశాం శ్చులితాం శ్చ దంతాన్ దు

ర్బద్ధమూలాం శ్చ దృఢీకరోతి, సుపర్ణదృష్టిప్రతిమం చ చక్షుః బా
 మ్బా ర్బలం చాభ్యధిం దదాతి. 32. క్షయజే క్షయ మాసాద్యం
 కర్తవ్యో బృంహణో నిధిః, పానే నస్యే చ సర్విః స్యా ద్వాతమై
 ర్మధురైః శృణ్వైః. 33. క్రిమిజే వ్యోపనక్తాహ్వా శిగుబీజై శ్చ నావ
 నం, అజామూత్రయుతం నస్యం క్రిమిజే క్రిమిజి త్వరం. 34.

విగండమూలము తగరము పిల్లపీచర జీవంతిక రాష్ట్ర సైంధవలవణము గంటు
 భారంగి అంటుప్పు యష్టిసుధుకము శొంఠి నల్లనూవులతైలము మేకపాలు వీటిని గుంట
 కలగరాకురసములో పక్వము చేసి ఆరుబిందువులు ముక్కులో పోసిన శిరోవికారము
 లన్నియును నశించును. కాలిన వెండ్రుకలను కనిలిన పండ్లను గట్టిపఱచును. గరుడునితో
 సమమగు దృష్టి నిచ్చును. క్షయోత్పిన్నములను వీర్యవర్ధకములగు చికిత్సలను చేయవల
 యును. వాతనాశకములు మధురములు నగు నోషధులతో సిద్ధముచేసిన నేతని త్రాగింప
 వలయును. మతియును నస్యము చేయింపవలయును. పురుష్వలనఁ బుట్టిన శిరశ్శూల
 లందు శొంఠి మియుములు పిప్పళ్ళు ముచగవిత్తులు వీటిని మేకమూత్రములొనూరి నస్య
 మును వేయవలయును.

అపామార్గతైలము. ౩౫

శ్లో. అపామార్గ ఫల వ్యోష నిశాక్షారక రామతైః, సవిడంగం
 శృతే మూత్రే తైలం నస్యం క్రిమిం జయేత్. 35. నాగరం సగుణం
 విశ్వం పిప్పలీ వాససైంధవా, భుజస్తంభాదిరోగేషు సర్వే షూర్ధ్వగదే
 షు చ. 36. సూర్యావర్తే సధాతప్యం నస్యకర్తాభేషజం, పాయయే
 త్సగుడం సర్పి ర్భృతపురాం శ్చ భక్షయేత్. 37. సూర్యావర్తే శిరా
 వేగో నావనం క్షీరసర్పిషా, హితః క్షీరపుతాభ్యాన స్తాభ్యాం చైవ వి
 రేచనం, క్షీరపిష్టే స్తితే స్వేదో జీవనీయై శ్చ శస్యతే. 38. సశర్క
 రం కుంకుమ మాజ్యభృష్టం నస్యం విధేయం పవనాస్పగుత్తే, భూశంఖ
 కర్ణాక్షిశిరోర్ధ్వూలే దినాభివృద్ధిప్రభవే చ రోగే. 39. కృతమూలపల్ల
 వరసే ఖరమంజరికల్కసిద్ధనవనీతిం, నస్యేవ జయతి నియతం సూర్యా
 వర్తం సుమర్వారం. 40.

ఉత్తరేణు త్రిఫలములు శొంఠి మియుములు పిప్పళ్ళు పసుపు యవక్షారము
 ఇంగువ వాయువిడంగములు వీటిని గోమూత్రముతోపక్వముచేసి నస్యమిచ్చిన క్రిములు
 నశించును. తుంగముపైలు బెల్లము శొంఠి పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము వీటికల్కమును

నస్యమిచ్చిన భుజస్తంభరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. నూర్యవర్తమునకు పగటి పూట బాధగల శిరోరోగములకు నస్యము నివ్వవలయును. లేనిచో నూవులను పాలలో నూరి లేపనచేసి చెఱ్ఱుటను పుట్టింపవలయును. జీవనీయగణపుటోషధులను నూరి లేపన చేసినను హితమే యగును. కుంకుమపువ్వును నేతితో వేయించి చక్కెరను కలిపి నస్యము చేయించిన వాతర క్తజములగు శిరోరోగములు నశించును. నెమలియడుగుఆకుల రసముతో ఉత్తిరేణువును కల్గించి నవనీతినునందు పక్వముచేసి నస్య మిచ్చినచో దారుణములగు మూత్రవర్తగ్రహములు తొలగిపోవును.

❖ దశమూలక్యాధాయము. ❖

శ్లో. దశమూలకషాయం తు సస్యే స్తైంద్రవసంయుతం, నస్య మధ్వావభేదఘ్నం సూర్యావర్తశిరోర్తనుత్. 41. శిరీషమూలకఘ్నై రవ పీడిం చ యోజయేత్, అపవీణో హితో వా స్యా ద్వచాపిప్పలిభిః శృతః. 42. జాంగలాని చ మాంసాని కారణే దుపనాహనం, తేనాస్య శా మ్యతి వ్యాధిః సూర్యావర్తః సుదారుణః. 43. ఏష ఏవ విఘాతకృత్త్విః కార్య శ్చాధ్వావభేదకే, శారివోత్పలకుస్థాని మధుకం చాప్లుపేషి తం. 44. సర్పి స్తైలయుతో లేపః సూర్యావర్తార్థభేదయోః, పిబే త్సశ గ్గురం క్షీరం సిరం వా నారికేలజం. 45. సుశీతం వాపి పానీయం సర్పి ర్వా స స్తైంద్రయోః, అనంతవాతే కర్తవ్యః సూర్యావర్తహితో వి ధి. 46. శిరావేధ శ్చ క్తిర్తివ్యౌనంతివాతప్ర శాంతయే, ఆహార శ్చ విధాతవ్యో వాతపి త్తివినాశనః. 47. మధుమస్తుఃసంయూవహవిఃపూరై శ్చ యః ప్రియః, సూర్యావర్తే హితం య త్త చ్ఛంఖకే స్వేదవర్జి తం. 48. క్షీరసర్పిః ప్రశాంతి నస్యపానం చ శంఖకే, శతావరీ కృష్ణతిలా స్తధుకం నీల ముత్పలం. 49. మూర్వాం పునర్నవాం చాపి లే పం సా ధ్వవతారయేత్, శీతతోయావసేకాం శ్చక్షీర సేకాంశ్చ శీతలా న్. 50. కల్లైశ్చ శ్చ క్షీరపుత్రాణాం శంఖకస్య ప్ర లేపనం, క్రౌంచకా దుబహంసానాం శిరాస్యః కచ్చనస్యచ. 51. రస్యైః సంవిహితస్యాథ తస్య శంఖకసంధిజాః, ఉర్ధ్వం తిస్రః శిరాః ప్రాజ్ఞో భింద్యా దేవ న తాడయేత్. 52. శిరఃకంపేమృతం రాన్నా బలాన్మేహ సుగంధిభిః, స్నేహస్వేదాదివాతఘ్నం శిరోబస్తి శ్చ శస్యతే. 53.

దశమాలపుకషాయములో సైంధవలవణమును తేనెను కలిపి నవ్యమిచ్చిన శిరః కంఠఃకులు సూర్యావర్తము మున్నగునవినశించును. దిరిసెనవేళ్ళు పండ్లు వీటితో అవసీదనము చేయుట మంచిది. వన సిప్పుళ్లు వీటితో సిద్ధముచేసిన కషాయముతోనైన నవసీదనము చేయుట మంచిది. అడవిజంతువులమాంసముతో చెమ్మటను పుట్టించిన, దారుణములగు సూర్యావర్తిరోగములును నశించును. కిలకిండతో పాలను త్రాగినను టెంకాయనీళ్ళలో చిక్కెరను వేసికొని త్రాగినను చల్లచినీళ్ళతోగాని నేతితోగాని నవ్యమిచ్చినను అసంతివాతము సూర్యావర్తము మున్నగునవి నశించును.

◀ యష్టాదిఘృతము. ▶

శ్లో. యష్టమధుబలా రాన్నా దశిమూలాంబుసాధితం, మధురైశ్చ ఘృతం సిద్ధ మూర్ధ్వజత్రుగదాపహమ్. 54.

మధుకము ముత్తవపులగము రాన్న వీటికిల్కమును దశమాల కషాయముతో పక్వముచేసి నేతినందు కాచి నేకించి ఊర్ధ్వజత్రుపు మున్నగు రోగములు నశించును.

◀ మయూరఘృతము. ▶

శ్లో. దశమూలబలం రాన్నా మధుకైః స్త్రిపులైః స్పహా, మయూరం పక్షిపితాంత్ర శిశ్యున్నా దాన్యవిద్యతం. 55. జలే పక్త్వా ఘృతసంస్థం తస్మిన్ తీర్ణసముం పచేత్, మధునైః కాష్ఠకైః కల్మైః శిరోరోగార్దితాపహం. 56. కిర్ణినానాక్షిహవ్యస్య గలరోగవినాశినం, మయూరాద్య మిదం ఘృత మూర్ధ్వజత్రుగదాపహం. 57. ఆఖుభిః కుక్కుటైర్హంసైః శిశైః శ్చాపి హ బుద్ధిమాన, కల్మే నానేన విపచే త్పిర్విరూర్ధ్వగదాపహం. 58. దశిమూలాదినా నేల్యో మయూర ఇహ గృహ్యతే, అన్యే త్వశ్చత్తిమానేన మయూరగ్రహణం విదుః. 59.

దశమాలములు ముత్తవపులగము మధుకము వీటిని మూడుమూడుపలములు తెచ్చి టెక్కిలు పిత్తము అంత్రము శులము కాళ్ళముఖము తీసి వైచిన మయూరమును చెప్పబోవు నౌషధులను నీటిలో పక్వము చేయవలయును. పిత్తట నానీటిలో 16 పలములనేయిని 1రపలముల పాలను పక్వము చేసి టెక్కి క్కతులనుచో మధురములగునౌషధులకల్కమునందు కలిపి ఘృతమును రుద్దికొనినచో సంపూర్ణముగా శిరోరోగము లన్నియును నశించును. చెప్పియుక్కు కన్నునాలుక ముఖము కుతిక వీటిరోగములును నశించును. ఇయ్యని మయూరాద్యఘృతము. ఊర్ధ్వజత్రువులను పోగొట్టును. బుద్ధిమంతుడగు సైన్య డీయౌషధులలోనే ఎటుకొని హింస కండేలు వీటికిల్కములోను

ఈ యోషధులతోనే నేటిని పక్షముచేయవలయును. ఈవిధియందు మయూరమాంసమును శశమూలములు మున్నగువానిని సమభాగములను గ్రహింపవలయును. కొందఱు ఆత్మశ్రీమానముచేత మయూరమునే గ్రహింపవలయునని యందురు.

— ప పౌండరీక తైలము. —

ప్ర. ప్రపంచగీతి మధుర పిప్పలీ చందనాత్మ్యైః, సిద్ధం భాత్రీ
రసే చైలం పస్యే వాభ్యంజనేన వా. 60. పర్వా నూర్ధ్వగదా వ్యంతి
ఃలితాని చ శీలితం.

వేయి రేకులు గల కమిషనుల మధ్యను పిప్పయ్య చంద్రుని స్వల్పముల వలు ఊరి
రకరసము వీటిలో నిద్దము చేసిన ప్రైమును సమ్యక్విధంగా నుపయోగించిన మదనచేసి
నను ఊర్ధ్వగతములగు సోదముల నన్నిటిని సోగట్టును. తలనెఱియుటనుగూడ పోగొ
ట్టును.

❖ బృహద్రహస్యము ❖

శ్లో. శతం మమూరమాంశ్య దినమూలంలాశులాం. 61.
 ద్రోణేఽంభసః పతే ధృత్యా తస్మి న్నావస్థతే శతాః, నిశిచ్ఛ్య కయసో
 ద్రోణం పతే తత్ర, శ్రుతాథామే. 62 ప్రవాహినీవద్యోక్తైః జీవనీయై
 శ్చ ధేమజైః, మేధాబుద్ధిర్వైశ్చోకం మూఢ్యజస్రుగతాపహం. 58.
 మయూర మేతి ప్రిద్యుతానాన్వనిలహరం చ, మన్యాకన్యశిరోనేత్ర
 రజాప స్తారనాశనం. 64. పిపినాతామయశ్శృంగపపినాబద్ధురకానుతే.

మయూంమాంసము నూరుపలము ౧ దశమాలములు ముగ్ధవపులగము నూరుపలములు ఏటినికల్కముచేసి దాని నొక ద్రోణపునీటిలో కషాయముచే రవలయును. నాలవపాలు నీరు మిగిలియుండుకప్పుడు ఒకద్రోణము పాలను గలిపి ప్రపాండరీకవర్గమునందు చెప్పియున్నట్టియు జీవనీయు గణమునందు చెప్పినట్టియు నౌషధులకల్కమును చేర్చవలయును. ఈశ్వుతము బుద్ధినిజటివృద్ధినీయును. మేడకు పైనుండు గముల నన్నిటిని పోగొట్టును. పాలోత్పన్నములగు సుఖాత్మి గోగములను నశింపజేయును. మన్యకర్ణములు శిరస్సునేమ్రము వీటిబాధను అపస్థానియలను విషవాంఛుగములను క్వాసవిషమజ్వరములను దగ్గు మున్నగువానిని పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్కదనయందు శిశు 'రో' గాధికార ప్రకిరణము ముగిసెను.

౬౦. అస్పృగరరోగాధికారము.

—ॐ అస్పృగరమన కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. దధన్ సాంర్పలాజాతీ మధుకం నీల ముష్పలం, పిబేత్
క్షౌత్రయశం నారీ వాతాస్పృగపీడితాః. 1. పిబే దైతేయశం రక్షం
శర్కరామధుసంయుతం, వాసనీ స్వరసం పైత్రే గుడూచ్యా రస మేవ
వా. 2. రోహితకా న్మూలకల్కం పాండురేఽస్పృగరే పిబేత్, జలే నా
మలకా ద్దీప్యకల్కం వాసనితామధు. 2. ధాతిక్యా శ్వాప్తిమాత్రం
వా ఆమలక్యా మధుద్రవం, కాంచాదుశిమూలం వా మూలం
కార్వాస మేవ హి. 4. పాండుప్రసరిశాంశ్యర్థం పిబే త్త్రిమలనా
రిణా, అశోశిష్కాలక్ష్మ్యశృణ్వం దుగ్ధం సుశీతలం, యథాబలం పిబే
త్ప్రతి స్త్రాస్పృగరనాశనం. 5. దాఘ్య రసాంజనవృషాబ్జ కిరీతి బిల్వ
భల్లాత్తికై రహస్తో మధునా కషాయశి, పీతో య త్యతిబలం సద్ద
రం సఖాలం పీతాసితాదుణపిలోహితనిలశుక్లం. 6. రసాంజనం కిరీతి
యస్య మూలం క్షౌద్రాన్వితం తామలశోయపీతం, అస్పృగరం సర్వభ
వం నిహన్తి శ్వాసం య భగ్గీసమానాగరేణ. 7.

నల్లయుప్పి జీలకఱ్ఱ మధుకము నల్లకల్వలు వీటిని పెలుగులాకలిసి తేనెను వేసి
కొని త్రాగిన వానిజములగు ప్రదరములు నశించును. జింక పెత్తుటిలో తేనెను కండచ
క్కరను కలిసికొని త్రాగినచో ప్రదరములు నశించును. గోహితకపు (సోమిచెట్టు) క
ల్కమును పాండుర వర్ణముగా రక్తము స్రవించు ప్రదరగోగములను త్రావలయును.
ఉసిరిక కల్కమును నీటిలో కలిసి కండచక్కర తేనె కలిసి త్రాగుట మంచిది. తేనిచో
ఆరెపూవులను తాడియసిరికి రసములతో తేనెతో త్రాగుట మంచిది. కాకిబానుకపృ
క్షువువేళ్లుగాని ప్రత్తివేళ్లుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగిన పామివులు ప్రదర
గోగములు నశించును. అశోశిపు చెక్కతో నాన్నిసపాలనుకాచి చల్లాల్ని బలానుసాం
ముగా ప్రాత్రకాలమున నేపింప వలయును. స్త్రావిపసపు రసాంజనము అడ్డసరిము రేతు
గమునెట్లు నేలచేసు మా కేరిచుక్క జీడిబిత్తులు కీటిని కషాయముపెట్టి తేనెను వైచి

కొని త్రాగిన శూలము కలప్రదరగోగము లైనను నశించును. పచ్చనినల్ల నియెఱ్ఱనిరం గులుగల యోనిసంబంధములగు రక్తగోగములును నశించును.

— శ్రీప్రదరమునకు దశమాలాదులు. —

శ్లో. దశమూలం సమద్ధృత్య పేషయే త్తంశులాంబునా, ఏత త్ప్రత్యా త్ప్రహ్నా న్నానీ ప్రదరా త్పరిముచ్యతే. 10. ఔద్రయుక్తం ఫలరసం కోఠోదుంబరజా పిబేత్, అస్పగ్ధిరవినాశాయ సశర్కరప యోఽన్నభుక్. 11. ప్రదరం హస్తబలాయా మూలం దుగ్ధేన మధు యుతం పీతం, కుశవాహ్యలకమూలం తండులసలిలేన రక్తాఖ్యం. 12. శినుయతి మదిరాపానం తదుభయ మపి రక్తసంజ్ఞశుక్లాఖ్యా, గుడేన బరీచూర్ణం మోచ మామం తథా పయః. 13. పితా లాక్షా చ స ప్పుతా పృథక్ప్రదరనాశనా, రక్తపిత్తవిధానేన ప్రదరాం శ్చ ప్పుపా చరేత్. 14. అస్పగ్ధరే విశేషేణ కుటజాష్టక మాచరేత్.

దశమూలములను తెచ్చి కిడుగుతోనూ మూడుగజాలు త్రాగిన ప్రదరములు న శించును. నల్లమేడి పండ్ల సమలలో లే నను కలిపికొని త్రాగిన ప్రదరగోగములు నశించు ను. ముత్తవపులగపు మేను పాలతో లే నెగో నూని త్రాగినను ప్రదరములు నశించును. దంభలు ముత్తవపులగము పిటిని కడుగునో నూని త్రాగిన రక్తప్రదరములు నశించును. మద్యమును త్రాగినను రక్తశుక్లపు ప్రదరముల నశింపజేయును. కేగుచూర్ణములో బె ల్లము కలుపుకొని పాలతో త్రాగినను ఇందుగు చెక్కిన పచ్చపాలతో నూని త్రాగినను ప్రదరములు నశించును.

— పుష్కరగుచూర్ణము. —

శ్లో. పాతాళుబిష్టమ్రయో ర్గ్ధ్యం శిలాభేదగిసాంజనం. 15. అంబుచకీమోచరసః సమంగా పద్మకేసరాన్, బాహ్వీకాతివిషా ముస్తం బిల్వం శోధ్రం సగైరికం. 16. కిట్టలం మదనం శుంఠీ మృద్వీకా రక్త చందనం, కిట్టంగవత్పికానంతా ధాతికీ చ సుకాన్తునం. 17. పుష్పే ణోద్ధృత్య శుల్కాని శ్లష్టిచూర్ణాని కారియేత్, తాని ఔద్రదోషణసంయు జ్య పానుయే త్తంశులాంబునా. 18. అస్పగ్ధరాతిసారేషు రక్తం య చ్చోపవేశ్యతే, దోషాగంతుకృతా యే చ బాలానాం తాంశ్చ నాశ యేత్. 19. యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం నీలం సవీరకం, శ్రీణాం

శ్యావారుణం యచ్చ తత్ప్రసవ్యా నివర్తయేత్. 20. చూర్ణంపుష్యాను
గం నామ హితమాత్రేయపూజితం.

విషబొడ్డి నేతేడు మామిడి శింజిత్తు రసాంజనము మజ్జిషము కమలకేసరము
లు ఇంగువ అశివన తుంగుపైలు మాతేడు చెక్క... లోధ్ర గైరికము కట్ఫలము మిరి
యములు శొంతి ద్రాక్షరక్త చందనము కట్వంగము శోభుచెక్క తిప్పతీగె ఆరె మధుక
ము అర్జునపుత్రపుచెక్క వీటి నన్నిటిని పుష్కలక్షతములతో తెచ్చి సమభాగములు
గా చక్కగా మార్చుచేసి తేనె లిపి కడుగుతో త్రాగించి అస్పృగరాగిగోగులను
మంచిది.

—ॐ యద్రాది ఘృతము. ౨౧—

శ్లో. ముద్గమాషప్య నిర్యూహే రాస్నాచ్చిక్రకనాగరైః. 21.
సిద్ధం సపిప్పలీబిల్వైః సర్పిః శేష్ మస్పృగరే, కుముదం పద్మకోశీరం
గోధూమో రక్తశాలయః. 22. ముద్గపట్టి పయస్యాచ కాశ్మరీ మధు
యష్టికా, బలాబలయో ర్మూల మ్మూలం తాలమస్తకం. 23. విదారీ
శతమూలీ చ శాలక్యే సజీవకా, ఫలత్రికస్య బీజాస ప్రత్యగ్రం కదళీ
ఫలం, ఏషా మర్ధపలా న్భాగా న్నవ్యం క్షీరం చతుర్గుణం. 24. పా
నీయం ద్వీగుణం దత్వా ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 25. సువరే రక్త
పితై చ రక్తగుత్తే హలీమకే, బహురూపం చ యత్ప్రిత్యం కామలావా
తశోణితే. 26. అరోచకే జ్వరే జీర్ణే పాండురోగే మచే భ్రమే, తరు
ణే చాల్పపుష్పా చ యా చ గర్భం న విదతి. 27. అహస్యహని చ
స్త్రీణాం భవతి ప్రీతివర్ధనం, శీతకల్యాణం నామ పర ముక్తం రసా
యనమ్. 28.

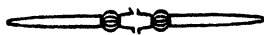
పెసలు మినుములు వీటి కషాయముతో రాస్న చిత్రమూలము తుంగుపైలు
సిప్పళ్లు మారేడు చెక్కవీటితో సిద్ధము చేసిన ఘృతము ప్రదాములందు హితకరము.
కుముదిని కమలములు పట్టివేళ్లు గోధూమలు ఎఱ్ఱబియ్యము ముద్గపట్ట గుమ్మడు మధుక
ము ముత్తువపులగము వీటివేళ్లు కమలములు తాళమస్తకము విదారీకంద పిల్లవీచర
సాలపట్టి జీవకము త్రిఫలములు క్రొత్తయరటిపండ్లు వీటినిన్నిటిని అర్థఫలము చొక్కెచ్చి
ఆవుపాలు ఈయాషధులతో నాలుగు రెట్లుచేసిని బొషధులకంటె రెండింతలు నీళ్లు
కలిపి కషాయముచేసి 16 పలకులవేలి నందు పక్వము చేసి నేవించిన రక్తగుల్మములు
హలీమకము మున్నగుగోగులు నశించును.

—ॐ బృహచ్చతాపరీ ఘృతము. ॐ—

శ్లో. శతావరీరసప్రస్థం ఖీదముత్వాఽవపిజయేత్, ఘృతప్రస్థ
సమాయుక్తం క్షీరద్విగుణితం భిషక్. 29. అత్ర కల్కా నిమాన్ ద
ద్యా త్సులోదంబురసంమితాన్, జీవనీయాని యా న్యప్టౌ యప్తిప
ద్దకచందనం. 30. శ్వదంష్ట్రా చాత్మగుప్తా చ బలా నాగబలా తథా,
శాలపర్ణి పృశ్నిపర్ణి విదారీ శారిబాద్వయం. 31. శర్కరా చ సమా
దేయా కాశ్శర్కాశ్చ ఫలాని చ, సమ్యక్ సిద్ధం తు విజ్ఞానం తద్భృతం
చావతారయేత్. 32. రక్తపిత్తవికారేషు వాతపిత్తకృతేషు చ,
వాతరక్తం క్షయం శ్వాసం హిక్మాం కాసం చ దుస్తరం. 33. అంగ
దాహం శిరోదాహం రక్తపిత్తసముచ్ఛనం, అస్పగ్ధరం సర్వభవం
మూత్రకృచ్ఛ్చిం సుదారుణం. 34. ఏతా న్రోగాన్ శమయతి భాస్కర
స్తిమిరం యథా.

ఒక ప్రస్థము శతావరీరసం దంచి గనబు తీసి 4 పలములనేతిని పక్వముచేసి ఆనేతి
లో పెండింతలు పాలను కలపవలయు. సింహట నీ నేతిలో ముడు చెప్పబోవు ఔష
ధముల కల్కమును పెద్దమేడిపంకెంతయుండఁ జేసికొనువలయును. జీవనీయాద్యష్టగ
ణముల యౌషధులను మధుకము కి మలములు చుంచుము పట్లను ముత్తువల్లులను సా
లపర్ణి విదారీగింద గలికి వీటిని కల్కము చేసి కిరీతి ఈ ఔషధులతో సమముగా కండ్
చెక్కర నందు కి లిపి గుమ్మలు పలముల నందు కలుపవలయు. సింహటనిందులో నేరిని
చక్కగా పక్వము చేసి నీ నేరిని దీనితో రక్తపిత్తవికారములను వాతపిత్తవికారముల
ను పోగొట్టుటకు త్రవ మైనవనఁ జూను. వాతరక్తములు క్షయశ్వదగోగము ఎక్కిళ్లు కాస
అంగదాహము శిరోదాహము రక్తపిత్తములవలనం బుట్టిన ప్రదరగోగములు దారుణ
ములగు మూత్రకృచ్ఛిములు మన్నగునానిని ఈఘృతము మూర్ఛుడు చీకటులను పో
గొట్టునట్లులు నశింపఁజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అస్పగ్ధాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౧. యోనిరోగాధికారము.

—ॐ యోనిరోగాదున కుపాయములు. ॐ—

శ్లో. యాని వ్యాపత్సు ధూమిష్టు శస్త్రశేకర్కవాలెజిత్, వస్త్ర
భ్యంగపరీషేకప్రలేపాః పిచుధారణం. 1. నచోపకుంచికా జాతీ కృష్ణా

వృషక సైంధవం, అజమోదాం యవక్షారం చిత్రకం శర్కరాన్నివృతం. 2. పిష్టాప్రసన్నయా లోడ్య ఖాదే తద్వృతభజితం, యోనిసార్వాత్రిహృద్గోగగుల్మారోగినివృత్తయే. 3. గుడూచీ త్రిఫలా దస్తీ క్వాథై శ్చ పరిషేచనం, నతవార్తాకినీకుష్ఠసైంధవామరదాదుభిః. 4. తైలా త్వ్రీసా దితా ధ్ధార్యః పిచు ర్యోనౌ రుజాపహః, పిత్తలానాం తు యోనీనాం నేకాభ్యంగాః పిచుక్రియాః. 5. శీతాః పిత్తహారాః కార్యాః స్నేహనార్థం ఘృతాని చ, యోన్యాం బలానదుష్టాయాం సర్వరూక్షోష్ణమాషధం. 6. పిష్టల్యా మరిచై ర్దాషైః శతాహ్వ కుష్ఠసైంధవైః, వర్తి స్తుల్యాప్రదేశీన్యా దార్యా యోనివిశోధనీ. 7. హింస్రాకల్మం తు వాతార్తా కోష్ణ మభ్యజ్య ధారయేత్, పంచవల్కలస్య పిత্তార్తా శ్యామాదీనాం కపోత్తరా. 8. మూషికామాంససంయుక్తం తైల మాతపభావితం, అభ్యంగగా ధన్తి యోన్యర్కః స్వేద స్తన్నాంససైంధవైః. 9.

యోనివ్యాపదలలో వాతనాశక చికిత్సలను వస్తిగ్గులు అభ్యంగములు పరిషేకములు లేపములు పిచికారిపట్టుట యుత్తమములు వన, క్రౌంగచ్చ జాజికాయ పిష్టర్లు అడ్డసరము సైంధవలవణము అజమోద యవక్షారము చిత్రమూలము కండచక్కెర వీటిని కల్లు లేటతో నూని కలియఁ బెట్టి నేతితో నేయించి తినిన యోనిరోగములు పాగ్మ్యరోగములు హృద్గోగములు గుల్మములు మూలరోగములు అన్నియును లోలగును. లిప్పతీగే త్రిఫలములు దంతి వీటికసాయముతో పరిషేచనము చేయవలయును. అగరువాకుడు కోష్ఠ సైంధవలవణము దేవదారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలములో దూదిని తడిపి యోనియందుంచిన బాధయువశమిల్లును. పిత్తయోనిరోగులకు నేకాభ్యంగములను పిత్తనాశకశీతలక్రియలను చేయవలయును. స్నేహనమునకై నేతిని యుపయోగింపవలయును. కఫదుష్టములగు యోనులకు సంపూర్ణములగు రూక్షోష్ణములగు నౌషధులను చేయవలయును. పిష్టర్లు మిరియములు మినుము సోంపు సైంధవలవణము వీటిని నూరి తర్జని యంతవత్తిని చెసి ధరించిన యోనిని శోధించును. పిత్తపీడితములగువానికి పంచవల్కలములకల్మసును ధరింపఁజేయవలయును. కఫపీడితుఁడు శ్యామాదికల్మసును ధరింపవలయును. ఎలుకమాంసముతో తైలము నెండలో నెండించి తలంటుకొనిన యోనుల యర్కోగోగములు నశించును.

❀ గోరొచనా చూర్ణము. ❀

శ్లో. గోపితే మశ్యపితే వా క్షౌమం త్రిస్సప్తభావితం, మధునా కిణ్వచూర్ణం వా దద్యా దచరణాపహం. 10. సోతసాం శోధనం శోధకంఘ్నాక్షేదహరం చ తత్, కామిన్యాః పూతియోన్యా శ్చ కర్తవ్యః స్వేదనో విధిః. 11. క్రమః కార్య స్తత స్నేహపిచుభి స్తర్పణం భవేత్, శల్లకీ జంగినీ జంబు ధనత్య క్షౌచవల్కలైః. 12. కషాయై స్నాధిత స్నేహాః పిచు స్నాస్య ద్విపుతాపహాః, కర్ణిన్యాం వర్తికాకుపిపిప్ల్యర్కాగ్రస్సేధవైః. 13. బస్తమూత్రకృతా ధార్యా సర్వం చ క్షేప్యను ధితం, త్రిపుతం స్నేహనం స్వేద ఉదావర్తానిలాత్తమః. 14. త దేవ చ మహాయోన్యాం ప్రస్తారూం తు విధీయతే, ఆఖోర్త్వాంసం సపది బహుధా ఖండిఖండి కృతం యత్. 15. తైలే వా చ్యం ద్రవతి నియతం యావ దేత న్న సమ్యక్, తష్టైలాక్తం వసనమనిశం యోనిభాగే గధానా హన్తి ప్రీడాకరభగ్గలం నాత్రనం దేహబుద్ధిః. 16.

గోవుత్తమునందుగాని చేపపిత్తమునందుగాని 21 మాస్లు భావనచేసిన పట్టుగు డ్డనైన కిల్లుతో వస ద్రవ్యచూర్ణమును అయినను ఇచ్చిన, ఆచరిణమును యోనిరోగము నశించును. రక్తపుకాళవలను పరిశోధించును. వామినిపూతి యోనిరోగములకు స్వేదనముఁజేయుపవలయును. అందుగ గోగిత్వ, నేతేడు సంద్రవీటిచెక్కలను పంచనల్కలములను కషాయు చేసి అందుసాధించిన తైలమును ఇచ్చిన విప్లుతములు నశించును. కర్ణనియందు కొప్పు పిప్పళ్లు జల్లేడు సైంధవలనణము మేకమూత్రము వీటినికలిపి చేసిన వర్తిని ధరించినను కఫనాశకౌషధులనిచ్చినను హితము.

❀ శతపుష్పతైలాదిరేపములు. ❀

శ్లో. శతపుష్పతైలలేపా ద్భదరీదలజా త్తథా. 17. పేటికా మూలలేపా చ్చ యోని ర్భిన్నా ప్రశామ్యతి, సుషవీమూలలేపేన ప్రవిస్తాస్త ర్భహి ర్భవేత్. 18. యోని ధూమరసాభ్యంగా నిస్సృతా ప్రవిశే దపి, లోధ్రతుంబీ ఫలాలేపో యోనిదార్ధ్యం కరోతి చ. 19. వేతసమూలనిః క్వాధ క్షౌలనేన తతైపి చ, మూషికా వాగులివసా మ్రక్షణం యోనిదార్ధ్యదం. 20. వచానీలోత్పలం కుషం మరిచాని త

శ్లో ౧౪ చ, అశ్వగంధా హరిద్రా చ గాఢీకరణ ముత్తమం. 21. మదన
ఫలమధుకర్పూరపూరితం భవతి కామినీజనస్య, విగలితయావనస్య చ
వరాంగ మతిగాఢం సుకుమారం. 22.

జనుపల్లెలమును లేపనచేసినను లేగుచక్కనూరి లేపనచేసినను పేటికామూలము
ను లేపనచేసినను భిన్నములగు యోనులు చక్కనగును. సువసీమూలము లేపన చేసిన
చో బాహ్యంత ములగు యోనిలో గమలం బోలెట్టును. లాద్దుగ సార వీటిలేపనము
యోనిని గట్టిపఱచును. వేతనక మాయముతో కడిగినను యోనిదృఢపడును. వన నల్లకన్న
లు కోప్పు మిరియములు అశ్వగంధ పసపు వీటినిలేపముచేసినను యోనినిగట్టి పఱచును.
ఉమ్మెత్తకాయ లేనె కర్పూరము వీటితోయోనిని పూరించిన ముసలిస్త్రీకి గూఢయోని
మిక్కిలి గాఢముగను సుందరముగను ముత్తగను నగును.

— పంచపల్లవపుష్పము. —

శ్లో. పంచపల్లవ యష్ట్యాహ్వ మాలతీకుసుమై ర్ఘృతం, రవిప
క్వ మన్యథాపా యోనిగంధా ర్చితనాశనం. 23. ఇత్యక్షుకుబీజదంతీ చ
పలాగుడ మదన కిణ్వ యష్ట్యాహ్వః, సన్నుక్తీరై ర్విర్వి ర్యోనిగ
తా కుసుమసంజననీ. 24. సక్రాజిం జపాపుష్పం భృష్టం శ్లోతిష్ఠతీ
దలం, దూర్వాపిష్ఠం సప్తాశ్వ చనితా త్వార్తవం లభేత్. 25. ధా
త్య్రాజనాభయాచూర్ణం శ్లోయపితం రజో హరేత్, శేలుచ్చద మి
శ్రపిష్ఠం భక్షణం చ తిదర్థకృత్. 26. పుష్కోద్భృతం లక్షణాయా శ్చ
క్రాంగాయా స్తు కన్యయా, పిష్ఠ మూలం దుగ్ధఘృత వీతమృతో తు
పుత్రద. 27. క్వాఢేన హయగంధాయాః సాధితం సఘృతం పయః,
ఋతున్నాతా బాలా పితౄ గర్భం ధత్తే స సంతయః. 28. పిప్పల్యో
శృంగ బేరంచ మరిచం కేసరింతథా, ఘృతేన సహ పాతవ్యం వంధ్యాపి
లభతే సుతం. 29.

పంచపల్లవములు మధుకము బాజిపుష్పము వీటితో నేతిని ఎండలోబెట్టి గాని
మఱియేవిధముగానైననుగాని కఠియపయోగించినచో యోనులదుర్వాసలు బోవు
ను. చేమ సారవిత్తనములు దంతివేళ్లు సెప్పళ్లు బెల్లము ఉమ్మెత్తకాయ మద్యముతో వన
మధుకము జెముడుబాలు వీటితో వత్తిచేసి ధరించిన ముట్టు తప్పక యగుచుందురు.
గంజితో దాసెనపుష్పము దుర్బలతో సారిన మాలకాంగనీపత్రములను తినినచో స్త్రీ
అర్తవము నొండదరు. పుష్కసత్త్రమునందు లక్షణ చక్రాంగి పిల్లవేళ్ళను నూరి షా

లు నేతులలోక లిపి బుకుకాలమునందు త్రాగిన పుస్తోత్పత్తియగును. అశ్వగంధకపాదు మునుచేసి నేతితో సిద్ధముచేసిన పాలను త్రాగి గర్భమును ధరింపఁగల్గుటకు సందీయము లేదు. పిష్టాన్ని అల్లము మిరియములు కుంకుమపువ్వు నీటిని నేతితో త్రాగిన గొడ్డుబోతు కూడ బిడ్డలను కనును.

శ్లో గోష్ఠోత్పత్తి కుపాయములు. ౨౯

శ్లో. స్వర్ణస్య చూఢ్యకస్య చచూర్ణే తామ్రస్య చాఙ్గసమిక్తే, పితే శుద్ధే టేత్రే ధవజయోగా ద్భవేద్గర్భః. 30. కృత్వా శుద్ధాన్నా నం నిలంఘ్య దివసాంతే తతిః ప్రాతః, స్నాత్వా ద్విజాయ భక్త్యా సంపూజ్య తథైవ లోకనాథశం. 31. శ్వేతబలంఘ్రిక ముష్ణు కన్యకర్షం పలం తు శిర్కరాయాః, పప్టేకన్యజివితవత్సయా గోస్తు దుగ్ధేన. 32. సమాధికప్యతేన పీతా న్నా దినే దేయ మన్నమస్య చ్చ ఊధితే సమగ్ధ మన్నం వద్యాదాపురుషసన్నిధే స్తస్యాః. 33. సమదివసే శుభ యోగే దక్షిణపార్శ్వాల బిదే గా, త్యక్తత్త్వంకరంగ ప్రహృష్ట మన్నోత్తివృద్ధిసాతో శ్చ. 34. పురుషస్య సంగమాత్త్రాల్లభతే పుత్రం తతో నియతం

బంగారు నెండు రాగిమూర్తిలలో నేతిని కలపి కొని త్రాగించో శుభయోని యందు శౌపథయోముని గర్భము ప్రాపించును. పశుధ్వనిగా స్నానముచేసి రోజు అంతయు కుపవసించి ప్రాతః కాలమునందు బ్రాహ్మణులను గొనివిచ్చి పార్వతీని పూ జింపవలయును. ముష్టివపులగును నేర్లను సుధుకమును ఆర్ధపలము నీసికొని ఒకపలము కండచక్కెర నందుకలిపి నూని ఒకేదాగుగలిగి జీవించియుండువత్సముగలిగిన ఆయొక్క పాలతో నేతినికలుపుకొని త్రాగించో గర్భముకలుగును. పురుష సంయోగ పర్యంతము సమదివసలులలో శుభదినములలో దక్షిణపు ప్రక్కలఁబరుండుచు ధీరురాలై పురుషుని కలసినచో తప్పక పుత్రులు పుట్టెదరు.

శ్లో పుత్రజనోపాయములు. ౩౦

శ్లో. గోష్ఠజాతవటకస్య స్నాగుక్తశాఖజే శుభే. 35. మాషా న్నా చ తథా గౌరసర్వపా దధియోజితో, పుష్యాపీతౌ ధృతా సన్న గర్భాయాః పుత్రకారకౌ. 36. కానకా న్రాజతా న్వాపి లోహా న్నరు

షకా నమూన్, ధ్యాత్యాన్నివన్తా న్నయసో దధోనీవా ప్యుదకస్య వా.
37. క్షిప్తాంజలా పిబే త్సుప్తే గర్భే పుత్రత్వకారకాన్.

సులభము.

—ॐ ఫలఘృతము. ॐ—

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం కృష్ణం త్రిఫలా శర్కరా బలా.
38. మేధా పయస్యా కాకోలీ మూలం చైవాశ్వగంధజం, అజ
మోదా హృద్యే ద్వే హింగుకం కిటునోహణీ. 39. ఉత్పలం కుము
దం ద్రాక్షాకాకోత్యా చందనద్వయం, ఏణేహం కార్షకై ర్భృగై ర్భృ
తప్రస్థం విపాచయేత్. 40. శతావరీరసక్షీరం ఘృతా ద్వేయం చతు
ర్గుణం, సద్వి రేలీ న్నరః పీత్వా నిత్యం స్త్రీమి పృషాయతే. 41. పు
త్రాం జనయతే నారీ మేధాధ్యా స్ప్రియదర్శనాన్, యా చైవ స్థిరగ
ర్భా స్యా ద్యా వా జనయతే మృతం. అల్పాయుషం వా జనయే ద్యా
చ కన్యాం ప్రసూయతే. 42. యోనిదోషే రజోదోషే పరిస్థావే చ
శిశ్యతే, ప్రజావర్ధన మాయుష్యం సర్వగహనివారణం. 43. నా
మ్నా ఫలఘృతం హ్యే తి దశ్వభ్యాం పరికీర్తితం, అనుక్తం లక్ష్మిణా
మూలం క్షిపంత్యత్ర చికిత్సకాః. 44. జీవద్వైత్సేకవర్ణాయాః ఘృత
మత్ర ప్రశస్యతే, అరిణ్యగోమయే నాపి వహ్నిజ్వాలా ప్రదీయతే. 45.

మంజిష్ఠము మధుకము రోష్ణ త్రిఫలములు కండచక్కర మస్తవపులగము మేద
క్షీరకాకోలీ పెన్నేరు అజమోద పసపు మ్రానిపసపు ఇంగుప కిటుక హిణి కమలములు
ద్రాక్ష రక్తచందనము చందనము వీటి సర్ధిపలముచో 16 పల్ల. నేతిలో పక్వముచేసి పిల్ల
పీచరసము చూబు రీతి పలములు కలిపి ప్రేనేతిని త్రాగిన సుఖముగా భోగింపఁగలుగును.
స్త్రీనేవించిన ప్రియదర్శనులును బుద్ధిమంతులునగు పుత్రులనుకనఁజాలును, గర్భము నిలు
వనివారు చచ్చినబిడ్డలనుకనువారు యోనిదోషము రజోదోషము కలవారు నేవించినచో
సంతానాయుష్యోగ్యముల నొసఁగి సుఖంపఁజేయును.

—ॐ రెండవఫలఘృతము. ॐ—

శ్లో. సహచరే ద్వే త్రిఫలాం గుహాచీం సపునర్నవాం, శుని
నాసాం హరిద్యే ద్వే రాన్నా మేదాం శతావరీం. 47. కల్మీకృత్య
ఘృతప్రస్థం పచేత్ క్షీరచతుర్గుణం, తత్పిద్ధం ప్రపిబే న్నారీ యోక

శూలప్రవీడితా. 48. పిండితా చవితా యా చ నిఃసృతావివృతా చ యా, పిండయోని స్తు విస్త్రస్తా పండయోని శ్చ యా స్త్వతా. 49. ప్రవద్యంతే తు తాః స్థానుగర్భం గృహ్లాంతి చానకృత్, ఏత త్వలఘృతం నామ యోనిదోషహరం పరం. 50.

గోరింటలు త్రిఫలములు తిప్పతీగె గోరేరు గమ్మడు పసపు మ్రానిపసపు రాష్ట్ర మేద పిల్లపీచర వీటిని కలపించేసి 64 పలములపాలనుకలిపి 16 పలములనేతిని పక్వముచేసి సేవించిన పిండితాదిగోగము లన్నియును నశించి మాటిమాటికి గర్భము ధరింపగలుగుదురు.

సోమఘృతము. ౧

శ్లో. సిద్ధార్థకం వచా బ్రాహ్మి శంఖపుష్పీ పునర్నవా, ఏయస్యా మయ యష్ట్యాహ్వ కటుకైలా ఫలత్రయం. 51. శారవే రజనీ పాతా భృంగదారుసువర్చలా, మంజిస్తా త్రిఫలా శ్యామా వృషపుష్పం స గైరికం. 52. ధీమా నృక్త్వా ఘృతిప్రస్థం సమృజ్జాత్రాభిమంత్రితం, ద్విమాసగర్భణీ నారీ షణ్మాసాన్న ప్రయోజయేత్. 53. సర్వాంగం జ నయే త్పుత్రం శూరం పండిత మానిసం, జడగద్గదమూకిత్వం పానా దేవాపకర్షితి. 54. సప్తరాత్రిప్రయోగేణ నరః శ్రుతిధరో భవేత్, నాఽగ్ని ర్దహతి తద్దేశ్యే న పత్రం హన్తి న గ్రహః. 55. న తత్ర మ్రియతే శాలో యత్రాస్తే సోమపంగితి, వంధ్యా లపి లభతే పుత్రం సర్వామయవివర్జితం. 56. యోనివిహృత శ్చ యా నార్యో రేతో దుష్టాశ్చ యే నరాః, అస్యప్రభావాత్కుక్షీఫః స్ఫుటవా గ్వ్యాహర త్యపి. 57. దాక్షాపరూషకాశ్చ ర్యో ఫలత్రయ ముదాహృతం “ఓన్న మో మహావినాయకా యామృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం, దేహి రు ద్ర వచనేన స్వాహా సప్తదూర్వాభిమంత్రితం”. 58.

తెల్లఆవాలు వస బ్రాహ్మి శంఖపుష్పి గోరేరు క్షీరకాళోలి కోమమధుకముకటు కగోహిణి త్రిఫలములు అనంతమాలములు పసపు వివబొద్ది గుంటకలగర దేవదారు ఆదిత్యభక్తి మంజిష్ఠము తెల్ల తెగడ అడ్డనరము గైరికము వీటిని 16 పలములనేతితో పక్వము చేసి చక్కగామంత్రించి గండపమాసపు గర్భణీయగుస్త్రీ సేవించిన సంప్రాక్తాంగుడును శూరుడును పండితుడును అగుశుమారుని కి నగలును. ఏడుగోజులు దీనిని సేవించినచో మనోఘోడు శ్రుతధరుడగును. ఈసోమఘృతమున్న ఇల్లు కాలదు. వజ్రమును భేదింపఁ

జాలదు. గ్రహములు బాధింపజాలవు. బాబురుమరణింపదు. దీనినినేవించిన గొడ్డాలను విడలను కనును. ఈ క్రిందిమంత్రముతో ఏడుగురికి పాలను మంత్రంప వలయును. ఓం నమో వినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం దేహి దేహి రుద్రవచ సేన స్వాహా అని.

❖ సింహాత్పలాదిఘృతము. ❖

శ్లో. సింహాత్పలోశీరమధూకయష్టద్వాతా విదారీ కుశిపంచమూ
లైః, స్యా జీవనీయై శ్చ ఘృతం విపక్వం శతావరీకారసమగ్ధమిశ్రం 59
తచ్ఛర్కరాపాదయుతం ప్రశస్తం ప్రసృగ్ధరే మాయతరక్తపితై, ఊనే
బలే రేతసి సుప్రణాప్తే కృచ్ఛే చ రక్తప్రభవే చ గుల్మే. 60.

తాత్పర్యము సులభము.

❖ బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ❖

శ్లో. శతావరీమూలతులూ శ్చతస్రః సంప్రవీడయేత్, రసేన ఊ
రతులేన్యన పచే త్రేన ఘృతాథకం. 61. జీవనీయై శ్చ తావరీకార మృద్వీ
కాభిః పరూషకైః, పిష్టైః ప్రియూలై శ్చాతూనై ర్వియష్టేమధుకై
ర్భిషక్. 62. సిద్ధశీతేచ మధునః పిష్పల్యా శ్చాష్టకం పలం, దణ్డా దశ
పలం చాత్ర సితాయా స్తద్విమిశ్రితం. 63. బ్రహ్మణా నృశియే
త్పూర్వం లిహ్యా త్పాణితలం తతో, యోన్యస్థక్ శుక్రదోషక్షుం వృ
ష్యం పుంసవనం చ తత్. 64. క్షుతిక్షుయం రక్తపితై కాసం శ్వాసం
హలీమకం, కామలం నాతరక్తం చ విస్ఫుం హృచ్చిగోగ్రహం. 65
ఉన్నాదాదీ సుస్తారా న్వాతపిత్తాత్తకా జయేత్, దగ్ధ్వా శింఖం ఊపే
ద్రంభాస్వరసే తత్తు పోషితం. 66. తుల్వాలం లేపతో హంతి రోమగు
హ్యాదిసంభవం, రక్తాజనావుచ్చూర్ణయైక్తం హైలం తు సార్వపం. 67.
సప్తాహం వృషితం హన్తి మూలా దోమా న్యసంశయః, కుసుంభ
తైలాభ్యంగో వా గోష్ఠా ముత్పాటితే లతకృత్. 68.

పిల్లపీచర వేళ్లు 400 పలములు తెచ్చి రసముసిండి ఆరసముతో సమముగా పాలను కలిపి 64 పలముల నేయిని పక్వముచేసి 56 జీవనీయగణపు ఔషధులను శతావరీ ద్రాక్షమున్నగు వానిని కాలుకాలుపలములు మధుకము నర్ధపలమునుకలిపి సిద్ధమైన పిష్టట చల్లాల్పితేనే పిష్టట్లు 8 పలములు కలిపి 10 పలముల కండచక్కరను వైచి ముండుబ్రా

ప్రాణులను పెట్టి శఱువాత ఒకశులమంతచో తాను నేవింపవలయును. ఇయ్యది యోని గోగ్ర దరగోగ్ర వీర్యదోషములను నశింపజేయును. వీర్యమును పుష్టిజేయును. పుం స్త్ర్యము నిచ్చును. క్షతక్షయ రక్తపిత్తము దగ్గుశ్వాస కామెరలు విసర్పము హృద్రో గము ఉష్ణాదము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— ఆరగ్వధాది తైలము. —

శ్లో. ఆరగ్వధమూలపలం కర్న ద్విత్వయం చ శంఖచూర్ణస్య
హరితాలస్య చ ఖరజే మూత్రప్రసే కటుతైలం పక్వం. 68. తైలం త
దిను శంఖహరితాలచూర్ణితం లేపాత్, నిర్మూలయతి చ రోమా
ణ్యన్యేషాం సంభవో నైవ. 69. కర్పూరభల్లాతికశంఖచూర్ణం త్వా
రో యవానాం చ మనశశిలా చ, తైలం విపక్వం హరితాలమిశ్రం రో
మాణి నిర్మూలయతి క్షణేన. 70.

తీలచెక్క 1 పలము శంఖచూర్ణ మగ్రపలము హరిదళము అరగపలము గాడి
దె ఉన్న 16 పలములు నీటిలో అవనూనెను పక్వముచేసి లేపనచేసిన గోమమును
పోగొట్టును. కర్పూరము జీడివిత్తులు శంఖచూర్ణము నీటిని చూర్ణము చేసి యవక్షార
ము నణిశిల హందళము నీటిలో పక్వముచేసిన తైలము 2క నిమేషములో రోమము
లను హరించును.

— ఔగ్రతైలము. —

శ్లో. శుక్తిశి బూరి శిఖానాం వీధ్యన్మృణా త్సుముష్కకాత్,
దగ్ధా త్వారం సమాదాయ ఖరమూత్రేణ గాలయేత్. 71. త్వారార్థ
భాగం విపచే తైలం చ సార్వం బుధః, ఇదమంతాపురే దేయం తైల
మూత్రేయపూజితం. 72. బిందురేకిః పతే ద్యత్రి, తత్ర రోమా పున
గృహి, మదనాదివ్రణే దేయ మశ్వభ్యాం చ వినిర్జితం. 73. అర్భసాం
కువ్రోగాణాం పామాదద్రువిచర్చకాం, త్వారతైల మిదం శ్రేష్ఠం సర్వ
క్షేదహరం పరం. 74.

మత్తైపుచిప్ప శంబూకపు శంఖము దుండిగపు నెట్టు వీటిని కాల్చి త్వారము చేసి
గాడిదయుచ్చలో నూరి త్వాముకన్న నైదుసార్లు అవనూనెనుకలిసి పక్వము చేయవల
యును. అంతఃపురములలో నియ్యదగినతైలము అత్రేయమునిచేపెను. దీనిబొట్టఒక్క
టి పడినను అచ్చట నెన్నటికిని రోమములు మొలవవు. మదనవ్రణములకు ఈయవలసి

నదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చకులు కుష్ఠుగోగములు పామ దస్త్రపు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

—౧ గర్భహితములగు నుపాయములు. —౨

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్తంతకః కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లి శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తథైవోత్పలశారిభా. 2. అసంతా శారిభా రాన్నాపద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్చిర్య క్షీడిశ్యంగా స్త్యచో ఘృతం. 3. పృథక్పల్లీ బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటక బిసా ద్రాక్షా కశేరు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్ఫుటః అర్థశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థలివ్య బృహతీ పటోలేక్షు నిదిగ్ధికాః, మూలాని క్షీరిసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగప్తమే. 6. సవమే మధుకానంతా పయస్యా శారిభాః పిబేత్, పయస్తు దశమే శుంఠ్యా శృతిశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్తీవారుక్ చోపశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీర కాణోలి దేవదారుపులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజిష్ఠ శతావరియును, (3) తిప్పతీగె క్షీర కాణోలి కమలములు మనుబాల అనంతమాలము, (4) అనంతమాలము మనుబాల నన్నిరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మడు క్షీరవిదారి అవంగపుపట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పల్లీముత్తువపులగము మనగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగిడ్డ) తాను రతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయేడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగింప వలయును. వెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటోలము చిన్నవాకుడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణోలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పక్షయవ నెలలో శొంతితో కాచి చల్లార్చిన పాలు త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుష్టమై బాధలుపడమిట్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెరవేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

—● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. —●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశతావరీభిః, సిద్ధం
పయః శర్మరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముద్గీర్ణశూలం. 10.
కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గపణ్ణీమధుకం సశర్మరం, సశూల
గర్భస్తుతివీడితాంగనా ఏయోవిమిశ్రం పయసాన్నభుక్తి బేత. 11. గ
ర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతా, సితామధుక
కాశ్చైవై స్థిత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే. త్వామగర్భాః
ప్రసహశ్చ సదా హితాః.

కసేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు ఔషధములు కమలములు తెల్లమ
లములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కంచచక్కెరను కలిపికొని
త్రాగి స్పృశించిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కసేరువు శృంగాటకము కమలములు
మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేపించిన శూలగా గర్భస్థావములు మున్న
గునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలరమను శుష్కత కలు
గును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుమ్ముడు వీటితో సిద్ధముచేసి పాలు హితక
రము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచి.

—● నాభిలేపములు మున్నగునవి. —●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజ్జలైః పృథక్, నాభి
వస్తిభగాలేపా త్పుఖం నారీ ప్రసూయతే. 18. పరూషకస్థిరామూల
లేప స్తద్వ త్పృథక్పృథక్, వాసామూలే చ్చతం తద్వ త్కటిబధ్ధే
ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిశాం యోనౌ యా నారీ సంప్రధార
యేత్, ఉగ్గః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. శుశాంబుప
రిపిష్టేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాంగల్యా శ్శరణౌ సూతే క్షిప్ర
మేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః,
తాలతరూద్భవమూలే ముక్తకచ్ఛే శ్శుతే పుంసాం. 17. గృహంబునా

గేహధూమపానం గర్భాపకర్షణం, మాతులుంగస్య మూలాని మధుకం
మధుసంయుతం. ఘృతేన సహ పాతన్యం సుఖం నారీ ప్రసూయతే. 18.
పుటదగ్ధసర్పకంచుకమస్తృణమసీకుసుమసారసహితం జితాక్షీ, రుణితి
విశల్యా జాయేత గర్భవతాం మూఢగర్భాపి.

నిషబ్దా లాంగలి అడ్డసరము మయూరకము వీటిని ప్రత్యేకముగానూరి నా
భిస్థానమునందు లేపనచేయుటహితము. బొడ్డుపస్తియోని వీటికి లేపనచేసిన సుఖప్రస
వమగును. పరూషకము మయూరకు పొన్న వీటివేళ్లను వేర్వేరుగానూరి లేపనచేసినను
బాలకుడు పుట్టును. అడ్డసరపువేళ్లను మొలలోగట్టిన తత్తుణమే ప్రసవించును. విషబా
ద్దివేరును యోనిపైఁబంచికొని స్త్రీప్రసవకాలమున సుఖముగా ప్రసవించును. ముల్లం
గిని యవగంజితోనూరి కాళ్లకులేపనచేసిన గర్భిణీస్త్రీ శీఘ్రముగా ప్రసవించును.
పాముకుటుసమును పుటమువై నిస్సగ్ధమగుసిరాను లేనెలో కలిపికన్నుల కంఠముగా
వైచినమూఢగర్భముగలదానిని శీఘ్రమే ప్రసవించును.

— సుఖప్రసవమునకు మంత్రితోడకములు. —

శ్లో. గృహాంబునా హింగుసింధు పానం గర్భాపకర్షణం. 20.
ఇహామృతం చ సోమ శ్చ చిత్రభాను శ్చ భామిని, ఉచ్చైః శ్రీవా
శ్చితురశో మందిరే నివసంతు తే. 21. ఇద మమృత మపాం సముద్భృ
తం వైభవ లఘుగర్భ మిమం విముంచతు స్త్రీ, తదనల పవనార్కవా
సవాస్తే సహలవణాంబుధై ర్దశెంతుశాంతి. 22. ముక్తాః పాశా విపా
శా శ్చ ముక్తా సుశ్చర్యేణ రశ్మయః, ముక్త స్సర్వభయా ద్గర్భవహ్యే
హి మారిత స్వాహా. 23. జలం చ్యవనమంత్రేణ సప్తవారాభిమం
త్రితం, వీత్వా ప్రసూయతే నారీ.

ఇంటినీళ్లలో ఇంగువనైంధవలణము కలిపి త్రాగిన గర్భాపకర్షణమగును. తిప్ప
తీగ సోమవల్లి చిత్రభానుఉచ్చైశ్రవము ఓచిన్నదానానీయింటిలోనెప్పుడుంచొనుము.
జలాంధ్రతము లగు నీయమృతము ద్రావి గర్భమును ప్రసవింపును. వాయునూర్యచంద్ర
లు అనీగర్భమును రక్షింతురు గావుత. పిష్టముక్తాః పాశాలనుచ్యవన మంత్రముతో
నీని మంత్రించి త్రాగి నేని స్త్రీసుఖముగా ప్రసవించును.

— గర్భయంత్రాదులు. —

శ్లో. దృష్ట్వాచోభయత్రంశికం. 24. తిథోభయపంచదశదర్శనం
సుఖసూతికృత్, నారీ జతువసుభిస్సహ, పక్షిదిగప్తాదశభి రేవ చ

26. అర్కభవనాభిసహితై రుభయత్రింశక మిద మాశ్చర్యం, వసు గుణాభ్యేక బాణ సవపట్నప్రయుగైః క్రమాత్. 26. సర్వం పంచదశ ద్విస్తు త్రింశకం సవకోష్ఠకే, కటుతం బృహనిర్ముక కృతివేధన సర్వ పైః. 27. కటుతైలాన్వితో ధూమో యోనే పాతయతే మరాం, క చవేష్టితయాంగుల్యై ఘృష్టే కంశే సుగం పత త్యమరా. 28.

ఉభయత్రింశకమును (అనగా నెటుకూడేను ముప్పదివచ్చునట్టిది) ఉభయపంచ దశ నర్కసమును (ఎటుమాచిన పడునైదు) అగుయంత్రిమనుమాచిన సుఖముగా ప్రస వించును. ఆరు ఎన్నిది పడునైదు పడునైది పనిపండ్రెడు పడునాలుగు నాలుగు ఈయం కలతో ఉభయత్రింశక చక్రమున. ఎనిమిది మూడునాలుగు ఒకటి అయిదు తొమ్మిది ఆరుఏడు ఇదిక్రమముగా పడునైదు యంత్రిము లగును. ఇట్టిచిన ముప్పదియగును. చేడుసోగ పామునలుగును అనగా పీటిని ఆవనూనెలోవైచి మాషితముజేసి యోని కి లేపన చేయవలయును.

—ॐ స్ఫటిక పితల్యకరణమంత్రిము. ౨౯—

శ్లో. ఏరంహస్య సినేనోశో గంగాతీర ముపాగతః, ఇతః పిబతి పానీయం విశలాగ్నా స్ఫటికభి వత్. 29. అనేన సప్తధా ౭౭మంత్ర్యై జలం దేయం విశల్యకిం, యూతన లాంగలిక్యా వా సంలిప్తే పాణిపాదే చ. 30. అమరాపాతినం విశ్లేష్ట పిష్పల్యాదిరజః పిబేత్, గర్జమద నదహ నమూలం చిరజ మపి. 31. గర్భం మృత మమృతం వా సిపాతయతి.

ఏరంహవనే అనుయంత్రిమును పడుమాలులు నీటిలో చూపుంచి ఇచ్చిన శల్యములు నశించును. లాంగులీమూలముతో కాలు నేతులను లేపన చేసినను నద్యముతో పిష్పలిచూర్ణము త్రాచించినను గర్భము జాలును.

—ॐ మదిరాసేవనాదులు. ౩౦—

శ్లో. శాలిమూలాక్షమాత్రం వా మూస్త్రేణామైన వాన్వితం. 31. ఉపకుంచికాం పిష్పలీం చ మదిరాం లాభతః పిబేత్, సౌవర్చలేన సంయుక్తాం యోనిశూలనివారణీం. 32. సూతాయా హృచ్చిరోబస్తి శూలం మక్కందసంజ్ఞితం, యక్షాకారం పిబేత్తత, నిర్విషోష్ణోదకేన వా. 33. పిష్పల్యాదిగణక్వాథం పిబేద్వా లవణాన్వితం, పారావతశ కృత్వీతం శాలితండులన రిణా. 34. గర్భవాతాంఽతరోత్థే తు రక్తస్రా

వనివారణం, జలపిష్టవరుణాంత్యైః సస్పృతైః రుద్వ్యర్థనాలేపౌ తు. 35.
కిక్కిసరోగం హరతి గోమయఘ్నా దధో విహితౌ.

ఎఱురాజనపు వేళ్లు ఒకటలము గోమూత్రముతో గాని గంజిలోగాని త్రాగిన
గర్భశూనములు నశించును. నల్లఉప్పిలో మద్యముఁ ద్రాగిన యోసిశూలము నశించును. ప్ర
సవించిన శ్రీకిగల పృచ్ఛాలము వస్త్రశూలము మున్నగువియును నశించును. ఘృతము
తోగాని యవక్షారమునుగాని వేడినీళ్లతోగాని త్రాగిన గర్భపాతమునందలి రక్తస్రావము
లు నశించును. నీటిలో నూరిన దుతిని త్రాగిన కిక్కిస రోగములు నశించును.

— శ్రీబేరాది కషాయములు. —

శ్లో. శ్రీబేరారనాల రక్తచందన బలా ధన్యాక వత్సాదనీ. 36.
ముస్తా శీర యవాస పర్పటవిషా క్వాథం పిబే ద్దర్భణీ, నానాదోషయు
తా తిసారకగదే రక్తస్రతో వా జ్వరే. 37. యోగోఽయం మునిభిః పు
రా నిగదితః సూత్యామయే శస్యతే అమృతానాగర సహచర భద్రో
త్కట పంచమూల జలదలశృతం, మధుసంయుక్తం నివారయతి సజ్వ
రం సూతికాతంకం. 38. సహచరపుష్కర వేతిసమూలం వైకలకతం
దారుకులత్థం సమం, జలమత్ర సైంధవహింగుయుతం సద్యో ఘోరసూ
తికాశూలహరం. 39.

మరువేరు విషబౌద్ధ రక్తచందనము ముత్తువపులగము ధనియులు నిప్పటిగ
తుంగముగ్గులు వట్టివేళ్లపిత్తపాపద వీటికషాయమును గర్భణీ శ్రీ త్రాగవలయును. దీనిని
అనేకదోషములు గలరక్తస్రావముల నుపయోగింపవలెనని మనులనినది. నిప్పటిగ శొంఠి
గోరింట భద్రముపైలు లవంగపుపట్ట పంచమూలములు మరువేరు లేజపత్రి వీటికషాయ
ములలో తేనెనుచేర్చి త్రాగిన సూతికాగోగములు నశించును. గోరింట పుష్కరమూలము
వేతనము వీటివేళ్లను దేవదారుకులత్థకషాయముతో సైంధవలవణము ఇంగువను చే
ర్చికొని త్రాగిన సూతికాగోగములు శీఘ్రముగా నశించును.

— వజ్రకాంజికము. —

శ్లో. దశమూలీకృతః క్వాథః సద్యస్సూతరుజాపహః, పిప్పలీ పిప్ప
లీమూలం చవ్యం శుంఠీ యవానికా. 40. జపకేద్యే హరిద్రే ద్యే విడ
సౌవర్పలం తథా, ఏతై రేవౌషధైః పిష్టై రారనాలం విపాచితం. 41.
ఆమవాతహరం వృష్యం కఫఘ్నం వహ్నిదీపనం, కాంజికం వజ్రకం నా

మ స్త్రీణా మగ్ని వివర్ధనం. 42. మక్కుందశూలశమనం పరం క్షీరాభిమ
ర్దనం, క్షీరపాకవిధానేన కాంజికన్యాపి సాధనం. 43.

దశమూలములక మాయము నూతికలను వెంటనే పోగొట్టును. సిప్పట్లు సిప్పలి
దుంపలు చవ్వము శొంఠి వామము జీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు
నల్లయప్పి వీటిని నూరి గంజితో పక్వము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు హరించును. వీర్య
పుష్టి నిచ్చి కఫముల నశింప చేయును. అగ్నిని దీపింప చేయును. స్త్రీలలోగములను
పోగొట్టును.

— పంచజీరకగుడము. —

శ్లో. జీరకం హపుషా ధాన్యం శతాహ్వ సురదారు చ, య
మానీ త్రిష్టకోహింగు పత్రికా కాసమ్ధకం. 44. సిప్పలీ విప్పలీమూల
మజమోదాఫబాష్పికా, చిత్రకం చ పలాంశాని తథాన్యచ్చ చతుఃప
లా. 45. కశేరుకం నాగరం చ కుషు దీప్యక మేవ చ, గుడచ్య చ శ
తం చద్వాన్యకైష్టమ్ తద్దైవ చ. 46. క్షీరద్విప్రస్థసంయుక్తం శ
వైర్విద్యన్వినాపచేత్, పంచజీరక ఇత్యేష సూతికానాం ప్రశస్యతే. 47.
గర్భార్థినాం నారీణాం బృహదేయే సమారుతే, వింశతివ్యాపకా
యోనేః కాసం శ్వాసం ద్వ్యగం క్షయం. 48. హాలీమకం పాండురోగం
సార్వధ్యం బహుమూత్రతాం, హంతి వీర్యోన్మీకుచాః సప్తపత్రాయ
తేక్షణాః. 49. ఉపయోగాత్ స్త్రీయో నియో మలక్ష్మీమలవర్జితాః.

జీలకఱ్ఱ హపుషము ధనియములు శతావని సురదారు వామము త్రిష్టకము
(కొబ్బరి) హింగు పత్రికా కాసమర్దము సిప్పట్లు సిప్పలి మూలము జీలకఱ్ఱ చిత్రమూల
ము వీటిని ఒక్కొక్క పలమును ఇతరవస్తువులను 4 పలముల చొక్క నేరువు శొంఠి
కోష్ఠ ఆజమోద బెల్లము 100 పలములును నేము 16 పలములును చచ్చి 32 పలముల
పాలను మెల్లని పెగపైని పక్వముచేయవలయును. ఇది పంచజీరకము. నూతిక మున్నగు
వానిని నశింపజేయును. గర్భానులను బలము నిచ్చును.

— దుగ్ధవర్ధనోపాయము. —

శ్లో. వనకార్పాసకేక్షణాణాం మూలం సోమీర కేణ హ. 50 విదా
దీకందం సురయా పిబే ద్వాస్తవ్యవర్ధనం, దుగ్ధేన శాలితంసుల చూర్ణ
పానం వివర్ధయేత్. 51. స్తవ్యం సప్తాహతిః క్షీరసేవిన్యా స్తు న సంశ

యః, హరిద్రాదిం వచానిం వా పి బే త్తస్యవిశుద్ధయే. 52. తత్ర వా తాత్పర్యే స్తస్యే దశమూలజలం పి బేత్, పిత్తదృష్టేఽన్యుతా భీరు పటా లం నింబచందనం. 53. ధాత్రీకుమార శ్చ పి బే త్కాష్ఠ్యథయిత్వా సశా రిబం, కి ఫే వా త్రిఫలా ముస్తా భూనింబం కటుగోపాణీం. 54. ధాత్రీ స్తస్యవిశుద్ధ్యర్థం ముద్గయూషరసాశిని, భాగ్జీ వచా దారుపాతాః పి బేత్సాతివిషాః శృతాః. 55. కుక్కురా మంజకామూలం చర్మిత మాస్యే విధారితం జయతి, సప్తాహం త్తస్యనీలం స్తస్యం చైకాంతితః కరుతే. 56.

అడవి ప్రత్తి చెఱు పీటివేళ్లను గంజితో నూగని విదారీకందను మద్యము తోగని త్రాగిన పాలు హెచ్చును. వరిబియ్యపు పిండిని పాలతో నేడు నోజులు త్రాగిన పాలుత్రాగడిదానిపాలు హెచ్చును. హరిద్రాదిగణపు జోషధములుగాని వచాదిగణ పు జోషధులుగాని పాలను వృద్ధినించును.

—౯ స్తనశోధలకు చికిత్స. ౧—

శ్లో. శోధం స్తనోత్థితమవేక్ష్యభిషగ్విదధ్యా, ద్యద్విద్రథావభిషా తం త్విహ భేషజం తు, ఆమే విదహ్యాతి తథైవగతేచపాకం, తస్యాః స్తనా సతతమేవచనిర్దుహితం. 57. విశాలామూలః స్తు హంతి పీడాం స్తనోత్థి తాం, నిశాకనకఫాలాభ్యాం లేప శ్వాపి స్తనాన్నిహ. 58. మూషికవపరూ సూకర, గజమహిషమౌసచూర్ణస్యయుతీరూ. 59. అభ్యంగమర్దనా భ్యాం కఠినపీనస్తచౌ భవతికి, మహిషేభవనవనితం వ్యాధిబలోగ్నా స్త దైవ నాగబలా. 60. పిష్టామ్బుసయోగా త్వేనం కఠినం స్తనం కరుతే.

చనుమొనలు గలవాపులకు విద్రధాగమానకు వలె చికిత్స చేయవలయును. ఇంద్రాయణీవేరు నూరి రాచి చనుమొనలపోటు తగ్గును. ఎలుకపండి ఏనుగు దున్నపో తు వీటిమాంసము చూర్ణముచేసి రుద్దిని చూచుకములు కఠినములును పుష్పములు నగును.

—౯ శ్రీపర్వతైలము. ౨—

శ్లో. శ్రీపర్వతరసలక్ష్మిభ్యాం తైలం సిద్ధం తిలోద్భవం. 61. తతై లం తూణకే నైవ స్తనస్యోపరి ధాంయేత్, పతితా పృథితౌ శ్రీణాం భవేయాతాం పయోధరా. 62.

కాలిపట్ట రసమునందు కల్పమునందు సిద్ధముచేసిన తిలతైలమును గూడితో చను మొనల నుంచిన పతితములై నప్పటికిని పయోధరములు మఱల నున్నతము లగును.

—ॐ కాసీనసిద్ధతైలాదులు. ॐ—

శ్లో. కాసీనతురగగంధా శాలివా గజపిష్పలీ విష క్షేపన, తైలేవ యాంతి వృద్ధిం స్తనకర్ణవరాంగలింగాని. 63 ప్రథమర్తౌ తండులాంభో నస్యం కుర్యాత్తస్మా స్థిరా, గోమహిషీఘృతసహితం తైలం శ్వా మాకృతాంజలివచాభిః. 64. సత్రికటునిశాభిః సిద్ధం నస్యం స్తనోత్థా పనం పరం, తనూకరోతి మధ్యం పీతు మథితేన మాధవీమూలం. 65. స్యా చ్చిథిలాపిచ గాఢా సురగోపాజ్ఞాభ్యంగసంగతో యోనిః, శరబ హాలసిరబంధనరజ్జ్వ సంతాడనాద్ధి దయితేన. 66 నశ్య త్యబలాద్యేషః పత్యో సహజః కృతోఽథనా యోగైః, దత్తైవ దుగ్ధభక్తం విప్రా యో త్పాట్య సితబలామూలం. 67. పుష్పే కన్యా పిష్టంద త్తసి మనిచ్ఛా హరం భక్త్యే.

కాసీనము ఆశ్వగంధ మనుబాల వినుగుపిష్పలీ వీటితైలము చను మొనలు చెవు లు యోష్ణి లింగము వీటిని పెంచును. ప్రథమార్తవసమములందు బియ్యపుకడుగు ను నస్యవిధి చేసిన చూచుకములు స్థిరములై యుండును. ఆవు గేదె వీటినేతితో తైలమును నల్లతెగడ వన శొఠి మిరియములు పిష్పల్లు పనల్లు వీటితో సిద్ధముచేసిన నస్యమును తీసి కొనిన చూచుకము లుద్ధితములగును. తెల్లు సుయ్యాకుపాన్న వీటితో కట్టిన త్రాటితో భిర్తతాడనముచేయుట సిగుకుటచలనను అబాద్యేషము నశించును. పుష్పకక్షత్రమున సిత(వాపలి) వేలను తెచ్చి బ్రాహ్మణుని భుజింపఁ జేసి సేవించిన అరుఁడు నశించిపోవును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్రీగోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౩. బాలరోగాధికారము.

—ॐ బాలరోగ దుగ్ధాదులు. ॐ—

శ్లో. కృష్ణవచాభయాబ్రాహ్మీ కమలా త్మోన్మసర్విషా, వర్ణా యుః కాన్తి జననం లేహం బాలస్య దాపయేత్. 1. స్తన్యా భావే పయశ్చాగం గవ్యం వా లిద్గుణం పిబేత్, తర్క్వాఘో గుడికాం తప్తా నిర్వాప్య కటుతైలకే. 2. తత్తైలం పానతో హంతి

బాలానా ముల్బముద్ధతం, వ్యోమశివోగ్రాగజనీకల్కం వా వీత మధ పయసా. 3. ఉల్బం నిశ్శేపం కురుతే పటుతాం బాలస్య చాత్యంతం, మృత్పిండే నాగ్నితప్తేన క్షీరసిక్తేన సాష్పణా. 4. స్వేదమే దుర్భితాం నాభిం శోథ స్తేన ప్రశామ్యతి, నాభిపాకే నిశా లోధ్రస్త్రియం గుమధుకైః శ్మితం. 5. తైల మభ్యజనే శస్త్ర మేభి ర్వాప్యనచూర్ణనం.

కోష్ఠ వస కరక్కాయలు బ్రాహ్మీ కమలసు వీటిని తేనెతోను నేతితోనుకూపి లేహసును చేసి పిల్లలకియవలయును. ఇయ్యది బలమును ఆయుష్యమును కాంతిని కలిగించును. స్త్రీలకు పాలుతేనిచో మేకపాలుగాని ఆవుపాలుగాని మాతృస్థవ్యము వలె గుణమునిచ్చును. తర్కాధమును (హిం = బడవేరీ) గుటికనుచేసి కాటి కటుతైల మునందు మంచి త్రాగిన బాలసులకు ఉల్బము నశించును, శొంఠి మిఁయమును పిప్పళ్లు కరక్కాయలు వస పసపు వీటికల్కమును పాలలో త్రాగి పవలయును. ఉల్బములు నశించును. బాలకులు మిక్కిలియును చతురులగుదురు. అగ్నిలో తప్తముచేసిన నుద్గలను పాలతోచల్లార్చి ఆయావిగని బొడ్డునఁ పట్టించినచో వాపులు నశించును.

❖ మమూశిఖాధారణాలు. ❖

శ్లో. సోమగ్రహణే షధివత్ కేకశిఖామూలముద్భృతం బద్ధం, జఘనేదథ కంఠగాయూం క్షుద్రయ త్యహిండికాం నియతం. 6. సప్తదల పుష్పం మరిచం పిష్టం గోరోచనాసహితం, వీతం తద్వత్త మలభక్త కృతో దగ్ధసీప్తకప్రాశః. 7. జంబూకనాసావాయసజిహ్వనాభిర్వలాహ సంభూతా, కాంస్యం సంశోభగరలం ప్రాప్తద్భేకస్య నావజంఘాస్థి. 8. ఇత్యేకశోభమిలితం విధృతం గ్రీవాదికిటిదేశే, ఆహిండికాప్రశమ న మభ్యంగో నాతిపథ్యవిధిః. 9. అనామకే ఘర్భురికా జక్కా ము రిచరోచనా, నవసీతం చ సంమిశ్లో ఖాదే తద్రోగనాశనం. 10. ప్రాలక్తశిరస్సాలుని సప్తదలార్కన్నహీభవం క్షీరం, దత్వా రజనీచూర్ణే దత్తే నన్యే దనామకో రోగః. 11. లేహయే చ్చ శునా బాలం నవ నీతేన లేపితం, స్ఫుటకపత్ర జరసోద్వర్తనం చ హి తద్దితమ్. 12.

చంద్రగ్రహణమునందు యథావిధిగా నెమరింపఁబడును పెల్లగించి జఘనము నందుగాని మెడలోగాని కట్టినచో ఆహిండికరోగములు నశించును. మయ్యాకుపాన్నపుష్పములు మిరియములు గోరోచనము వీటిని నూనె అన్నముతో తినినను ఆహిండి

కలుగజించును. గ్రద్దుముక్కు కాకినాలుక పందిబొడ్డు కంచు పాదరసము విషము వర కా
లపుకప్పయొక్క వామజంపుపుటెముక ఈరీతిగా ఒక్కొక్కదానిని గాని అన్నిటినికలిపి
గాని కటియందు ధరించినచో ఆహిండికలునశించును. ఈవిధికి పథ్యమేమియును లేదు.
అనామకగోగమునందు ఘర్జురికామాంసము మిరియములు వంచలోచనము నవనీతము
పిటిని కలిపి తనిన మంచిది. నవనీతమును పిల్లనికి రాచి నుక్క చేతనాచించినచో అనా
మకగోగము నశించును.

— తైలాభ్యంగములు. —

శ్లో. పైలస్య భాగ మేకం మూత్రస్య శ్వాచ శింబిదలరసస్య,
గవ్యం పయ శ్చతుర్ధణ మేచం పచే తైలం. 13. తేనాభ్యంగ స్ఫుతతం
రోగ మనానుకాఖ్య మపహరతి, అర్కతూలక మాచికరోమాణ్యదా
య కేశరాజస్య. 14. స్వరసేనాక్తే న ప్ర కృత్వా నర్తం చ తైలాక్తం,
తజ్జాతజ్జలంచితలోచనముగలోఽన్యంకృతోబాలః. 15. కష్ట మనా
మకరోగం క్షయతి భూతాదికం చాఽసి, చాలనికాతలసంసిత పోతం
నాస్థాస్య గవ్యమూత్రేణ. 16. బకోదశాలికాయాం రజకక్షారోదక
స్నానం, దానక్రయణ శ్రావణ నరాటికా రసేంద్రపూరితా ధృతా
కింఛి, నలినీదలే చ శయనం నుకష్ట మనానుకాఖ్యరోగఘ్నం. 17.
భైషజ్యం పూర్వ ముద్భిష్టం నరాణాం య జ్వరాదిషు, దేయం తదేవ
బాణానాం మాత్రా తస్య కసియసీ. 18. ప్రళమే మాసి హతస్య శిశో
శ్చేషజరక్తకా, అనలేహ్యం శుశ్రవ్యా మనుక్షీరసి తాఘ్నుః. 19. వృక్ష
కాం వర్ధయే త్తాన ద్యావ త్స్వినత్సరో భవేత్, తద్మూర్ధ్వం మాషపుష్పి
స్సాస్య ద్యావదాహోదశాబ్ధికాః. 20.

మాన 1 భాగము, గోమూత్రము 2 భాగములు, శింబిదంసులరసము 2 భాగ
ములు, ఆవుపాలు నాలుగుకట్లు వీటిలో తైలమును పక్వముచేసి దానిని తలంటుమండిన
అనామకగోగములు నశించును. బిల్వేడు దూది మేకఉన్నిన గంటకలగనరసములో పశ్చ
యము తడిసి పెత్తినిచేసి తైలములో మంచి కాల్చి అమనసి కాటుక వేసిగ నసాధ్యము
లగు అనామకగోగములును నశించును. పడచున్నగు నాన్ని బొటకుమంచి గోమూ
త్రముతో స్నానము చేయించి ఏకాంతస్థానమునందు గుద్దవలయును. ఇది యన్నియును
కష్టరూపములగు ననామకములను పోగొట్టును. పెద్దలకు జ్వరాదులచే యాషధములు
మున్ను చెప్పబడినచో ఆవియే పిల్లలకు నియ్యందగినవి. అయితే, పుట్టికబ్బిడ్డకు కుండలి

నెలలో ఒక చిన్నమాత్రయంత, రెండవనెలలో రెండుచిన్న మాత్రలంత ఇవ్విధం బున సంవత్సరమువరకు హెచ్చించుచు నొషధమును తేనెలోగాని, పాలలోగాని చక్కెరలోగాని, నేతిలోగాని కలిపి నాకించవలయును. ఆవల సంవత్సరము మొదలు వదునాటుసంవత్సరము లగువఱకు నొక్కొక్క మినపగింజంత హెచ్చింపవలయును.

❖ హరిద్రాదులు. ❖

శ్లో. హరిద్రాద్వయయస్త్వాహ్వానింహిశక్తయవైః కృతః, శిశో
జ్వరాతిసారఘ్నః కషాయ స్తస్య దోషజిత. 21.

పసపు మ్రనిపసపు మధుకము కొడినెపాలవిత్తులు వీటికి సాయము పిల్లల అతిసార
రగోగములను మాన్పును.

❖ బాలచక్రర్భుక్రికి. ❖

శ్లో. ఘనకృష్ణారుణా శృంగీ చూర్ణం డౌద్రేణ సంయుతం, శిశో
జ్వరాతిసారఘ్నం కాసశ్వాసపమీహరం. 22.

తుంగము ప్తలు పిప్పళ్లు శృంగి వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతోకలిపి పిల్లల కిచ్చిన
జ్వరాతిసారములు దగ్గు శ్వాస వాంతులు నశించును.

❖ ధాతుక్యాదులు. ❖

శ్లో. ధాతుకీబిల్వధాన్యాక లోక్తేంద్రయవవల్మికైః, లేహః డౌ
ద్రేణ బాలానాం జ్వరాతిసారవాంతిజిత. 23. రజనీదారుశిరలశ్రేయ
సి బృహతీద్వయం, పృశ్నివర్ణీశతాహ్వచ లీఢం మాఝీక సర్పిసా. 24.
గ్రహణీ దీపనం హస్తీ మాధుతార్తిం సకామలాగ్ని, జ్వరాతిసారపాండు
ఘ్నం బాలానాం సర్వశోధనుత్. 25. మిశ్రీకృష్ణాంజనం లాజ శృంగీ
మరిచమాఝీకైః, లేహః శిశో ద్విధాతవ్య శ్చర్దికాసజ్వరాపహః. 26.

ధాతుకీఫలము మామిడి దనియములు లోక్త కొడినెపాలవిత్తులు కురువేరు
తేనె వీటి లేహము పిల్లలకు జ్వరాతిసారములను వాంతిన పోగొట్టును. పసపు దేవదారు
కరక్కాయలు వాకుడు శతావరి వీటిని తేనెతో నేతితో కలిపి లేహమునుచేసి ఈయ
వలయును. గ్రహణీ పాతగోగము కామెల అతిసారము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
సోంపు పిప్పళ్లు కుర్చా వేలాలు మిరియములు తేనె వీటితోచేసిన లేహమును పిల్లల
కిచ్చిన వాంతిన మున్నగునవి నశించును.

❖ శృంగగ్యాదిలేహము. ❖

శ్లో. శృంగీగ్ని సముస్తాతివిసాం విచూర్ణ్య లేహం విదధ్యా స్తధునా

శిఖానామ్. 27. కాసజ్వరచ్ఛర్మిభి రర్థితానాం సమాక్షి కాం చాతివిషాం
తథై కామ్. 28. వీతం వీతం వమే ద్వస్తు స్తస్యం త స్తధుసర్పిశా, ద్వివార్తాకీ
ఫలరసం పంచకోలం చ లేహయేత్. 29. ఆమ్రాస్థిలాజసింధూత్థై ర్లేహాః
క్షౌద్రేణ ఛర్దినుత్, పిప్పలీ మరిచానా తు చూర్ణం సమధు శర్కరం.
30. ర సేన మాతులుంగస్య హిక్కు ఛర్దినివారణం, పేటీపాఠామూలా జ్ఞం
బ్ధః సహకారవల్కలతః కల్కః. 31. ఇత్యేకశ శ్చ పిండో విధృ
తో హృన్నాభిమధ్యతాల్యాది, ఛర్ద్వతిసారజం వేగం ప్రజలం ధత్తే త
దేవ నియమేన. 32.

శృంగి, తుంగములు అతివన వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతో లేహముచేసిగాని
అతివన తేనె లేహమును చేసిగాని తినిన దగ్గు జ్వరము ఛర్ద్వ మున్నగునవినశించును. పా
లను త్రాగిత్రాగి క్రిక్కుచు డిగ్గిలకు నాకుడుకాయలగనమును తేనెతోను సేతితోను
నాకింపవలయును. పంచకోలములు తినింపవలయును. మామిడి బెంకలు పేలాలు
నైంధవలవలయు వీటిని లేహముచేసి తేనెతో నాకించిన వాంఛింశించును పిప్పళ్లు మి
గియుములు వీటిచూర్ణమును తేనె కించు క్కరిల్పిస్త దికిని మాచీఫలరసముతో నాకిం
చిన ఎక్కిళ్లును ఛర్ద్వమును శించును. వేటిక విషహస్తవేరు సేతీడు పెక్కి గోరంటితో
క్కు వీటిని వేరువేరుగా కల్కముచేసి నాభిండుమును నవడలు మున్నగుచోటులను
పట్టుకెచిచో ఛర్ద్వీసారములు తిప్పి శించును.

❖ బిల్వక్వాథాదులు. ❖

శ్లో. బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం జలం పలోద్ధ్రం గజపి
ప్పలీ చ, క్వాథానలేపణా గుధునా విముశ్చ బాలేషు యోజ్య వతి
సారితేషు. 33. సమంగా ధాతకీ లోధ, తాడివాభిః శృతింజలం, దుర్ధరే
ఽపి శిశో ర్దేయ మతీసారే సమాక్షిం. 34. నాగరతివిషా ముస్త బా
లకేంద్రియవైః శృతం, కుమారిం పాయయే త్ప్రతిః సర్వాతీసారనాశ
నం. 35. సమంగా ధాతకీపద్మం వయస్యా క ద్దుగ్ధా తథా, పిష్టై రే పై
ర్యవాగూ స్యా త్సర్వాతీసారనాశనం. 36. బిల్వమూలక పాయేణ
లాజా త్తైచ సశర్కరం, ఆలోడ్య పాయయే ద్బలం ఛర్ద్వతీసార
నాశనం. 37. కల్కః ప్రియంగుకోలాస్త మధ్యము స్తరసాంజనైః, క్షౌ
ద్రరీధః కుమారస్య ఛర్దితృష్ణాతిసారనత్. 38.

బిల్వము ఆరెపువ్వులు పురువేరు లోగ్ర విమగుపిష్టులు వీటి కషాయములను అవలేహమున దను లేనెను కలిపి అతిసారముగల బాలకుని క్షీయవలయును. మంజిష్ఠము ధాతేక్షకునుమయు లోగ్ర మనుబాల వీటి కషాయములూ లేనెను కలిపి బాలకులకు భయంకరములగు సతిసారములనూ నీయవలయును. శొంఠి అతివస తుంగము స్థలు పురువేరు కొడిసెపాల వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలమునందే బాలకునిచేత త్రాగింపవలయును. అన్ని అతిసారములను నశింపజేయును. మంజిష్ఠ ధాతేక్షకునుమయు ఉసిరిక కమలము వీటినినూ గండిని కాచి ఇచ్చిన అన్ని అతిసారగోగములును నశించును. మాశేడు వేళ్లు కషాయముగా గాచి కండచక్కెర పేలాలు వీటిని కలిపి పిల్లలకు త్రాగించినచో చర్మ అతిసారమును నశించును.

—● మోచరసాయ వాగము. ●—

శ్లో. మోచరస స్సగంగా చ ధాతేకే వర్షకేనరసః, విష్ణే ర్శైవ్య ర్యవాగూ స్యా ద్రక్తాతీసారనాశినీ. 39. లేహ స్తైలసేనాక్షౌద్ర తిలయస్యాప్యాకత్కితః, బాలస్య రుంధ్ర్యాన్నియతి రక్తిస్తానం ప్రవాహికాం. 40. లాజా సయష్టిమధుకం శర్కరాక్షౌద్ర మేవ చ, తండులోదకసాసిక్తిం షుప్తం హన్తి ప్రవాహికాం. 14. అంకోట మూల మథవా తండులసలిలన పటజమూలం వా, పితం హంత్యేతీసారిం గ్రహణీరోగం సుకుహ్వరం. 42. సితజీర సర్జచూర్ణం బిల్వదలోత్థం జమిశ్రితం పీతం, హాత్యామరక్తిశూలం గుడసహితం శ్వేతసర్జనా. 43. మరిచమపశుషధపటబం ద్విగుణ్యేతి ముత్తరోద్ధరం క్షిమశ్శి, గుడతక్రయుక్త మేతద్ గ్రహణీరోగం నిహం త్యాహం. 44. బిల్వక్రాంబ మోచాబ్దసిద్ధ మాజం పయః శిశోః, సామాసరక్తాం గ్రహణీపీతం హన్యాత్తి రాత్రతః. 45. తద్దవదజాక్షీరస మో జంబూత్వ గుద్భనో రసః, గుడపాకేతు బాలానాం పిత్తఘ్నం కారయే త్క్రియాం. 46. రసాంజనం విశేషేణ పానాలేహనయో ర్హితం.

బూరుగుజీట మంజిష్ఠము ధాతేక్షకునుమయు కమలం పురులు వీటినినూరి గండి జేసి త్రాగించిన రక్తాతిసారములు నశించు. తైలము కండచక్కెర లేనె తిలలు మధుకము వీటికల్గము పిల్లలకుగల రక్తస్తానము ప్రవాహికను బోగొట్టును. పేలాలు మధుకము కండచక్కెర వీటిని నీళ్లతో త్రాగించిన ప్రవాహికను నశించును. అంకోటమూలమును గాని మట్టియూడనుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూర త్రాగించిన అతిసారములు

నశించును. మిరియములు శొంఠి కోష్ఠ నీటి నుత్తిగోత్తిరముగా పెట్టింపు లేచ్చి బెల్లము మజ్జిగ వీటియందు కలిపి త్రాగి గ్రహణులు నశించును. మాలేడు కొడిసెపాల కరు, కేరు బూరుగుజిగటలు గుగ్గలు పీడిలో మేకపాము సిద్ధము చేసి త్రాగిన ఆమనహి తమలగు గ్రహణులు మూడు గాసులతో నశించును. అట్లే నేత్రోడుచెక్కిరసమును కలిపి త్రాగవలయును. గ్రాంటునను లేపనమును రసాజనము హితకము.

❖ సిప్పరీలేహములు. ❖

శ్లో. కణోషణసితాక్షోద్ర సూక్ష్మేలాసైంధవైః 47. మూత్రిగ్రహి హస్తయోక్త్యవ్యః శిశూనాం లేహాడత్తినః, పృతేన సిందువిశ్వే లాద్దిగుభాగ్ని రజోలిహన్. 48. ఆనాహం వాతీకం శూలం జయే త్తోయేనవా శిశుః, హాతీకే నచాకుష్ఠం కల్కం మాక్షికసముతం. 49. పీత్వాకుమారః స్తన్యేన ముచ్చతే తాలుపాతినాత్, ముఖపాకేతు బాలానాం నాస్రసారివయోరంజః. 50. కైరంక్షోద్ర సంయుక్తం భేషజం సుసంజనం, అన్విభిత్వగ్ధలక్ష్యైర్ముఖపాకే ప్రలేపనం. 51. దాన్వీయస్యాభయాజాతీ సత్రక్షోద్రైర్స్థానం, సహ జంబీర రసేన స్ఫుగ్ధలగనఘృణం సద్యః. 52. కృతి మనహంతి హి పాకం ముఖజం బాలస్య చాశ్వేన, లావతిత్తివల్లారి నిజః పుష్పరసాన్వితం, ధృతం కరోతి బాలానాం పన్నకేనరచక్షుం.

సిప్పళ్లు మిరియములు కలకంఠ లేన చిన్నిపిల్లము సైంధవలనణము వీటిలేహమును మూత్రి గ్రహమునం దీయవలయును. నేత్రోత్తైంధవలనణము శొంఠి పిల్లములు ఇంగువ గంటుబారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి నీటితో నేవించిన ఆనాహములు వాతకూలములు నశించును. కింకాయలు కన కోష్ఠ వీటిని లేనతో కలిపి కల్కమును చేసి పాలతో త్రాగిన తాలుపాతములు నశించును. ముఖపాకములను మామిడిఃత్తులు లోహచూర్ణమును గైరికమును రసాజనమును లేనతో కలిపి నాకవలయును. కాగిచెక్క ఆకులు లేనతో నూరి లేపనచేసిన ముఖగంధములు నశించును. మాచికాయరసమును రాచిన ముఖపాకములు నశించును. లావ నిత్తిపిట్ట చక్ర నాకిము వీటిచూర్ణమును పుష్కరసమును తిని పించిన ముఖపాకములు నశించును.

❖ పండ్లు వచ్చుప్పటిరోగములు. ❖

శ్లో. దంతోద్భవోత్థరోగేషు స బాల మతియంత్రయేత్. 54. స్వయం మప్యవశామ్యుతి జాలదంతస్య తేగదాః, సదగతో యస్తు వాయే

తు దంతాః ప్రోఢస్యచో త్తరాః. 55. కుర్వస్తస్య కుతః శాంతిం బాలస్యా
 పి ద్విజాతయః, దద్యాత్సినక్షీణం బాలం దైన మేవం ప్రపూజయేత్.
 56. పించమూలీకషాయేణ సఘృతేన పయః శృతం, సశృంగబేరం సగు
 డం శృతం హిక్మార్దితః పిబేత్. 57. సువర్ణగైరికస్యాపి చూర్ణాని మధు
 నాసహ, లీఢ్వా సుఖమవాప్రోతి క్షీప్రం హిక్మార్దితః శిశుః. 58. చిత్ర
 కం శృంగవేరం చ తథా దంతీగవాత్స్యపి, చూర్ణం కృత్వా తు సర్వే
 షాం సుఖోన్మేనాంబునా పిబేత్. 59. శ్వాసం కాస మథో హిక్మాం
 కుమారాణాం ప్రణాశయేత్, ద్రాక్షాయా సాభయా కృష్ణా చూర్ణం
 సత్కేద్రసర్పిషా. 60. లీఢం శ్వాసం నిహంత్యాశు కాసం చ తమకం
 తథా, పుష్కరాతివిషా శృంగీ మాధవీధన్వయాసక్తేః. 61. తచ్చూర్ణం
 మధునా లీఢం శిశూనాం పంచకాసనుత్, దాడిమస్య చ బీజాని జీరకం
 నాగకేసరం. 62. చూర్ణితం శర్కరా త్కేద్రలీఢం తృప్తానివాశనం.

పండ్లు పుట్టునప్పటిరోగములయందు పిల్లలకు ఎక్కువ చికిత్సను చేయరాదు. పం
 డురాగానే ఆరోగములు తమంత తామే శాంతించును. పండ్లువచ్చినవాడుగాని తొలి
 పండ్లువచ్చినవాడుగాని యగు బాలకుల కెట్లు శాంతిని చేయవలయు ననగా ద
 క్షిణతో నాబాలకు నిచ్చి నేయవలయును. కాని యంచుకొనరాదు. పంచమూలక్వాథ
 ము నేయి పాలు అల్లము బెల్లము వీటిని పక్వముచేసి ఎక్కిళ్ళతోగి త్రాగింపవలయును.
 బంగరపంజీరంగుల గైరికిము లేనెతో నాకించిన ఎక్కిళ్లునశించును. చిత్రమూలము
 అల్లము దంతి దంతివేళ్ళు వీటినిచూర్ణముచేసి వెచ్చజీస్మిన్తోగవలయును. శ్వాసకాసములు
 ఎక్కిళ్లు మున్నగునవి నశించును. ద్రాక్ష పిన్నదూలగండి కిరక్కాయలు పిప్పళ్లు వీటి
 చూరమును లేనెతోనాకినచో దగ్గు మున్నగునవి నశించును. పుష్కరిమూలము అతి
 వస శృంగి పిప్పళ్లు పిన్నదూలగండి వీటిచూర్ణమును లేనెతోకలిపినాకిన పంచవిధము
 లగు దగ్గులును నశించును. దానిమదిత్తులు జీలకర్ర నాగకేసరములు వీటిని చూర్ణముచే
 సి కండచక్కరను కలిపి త్రాగిన తృప్త నశించును.

—౭ తృషాశాంత్యుపాయములు. ౭—

శ్లో. మయూరపక్షభస్మవృషితజలం తేన భావితం పేయం.
 63. తృప్తాఘ్నం వటకాప్తకభస్మజలం వక్త్రశోషజిద్భుతం వక్త్రే, పిష్టే
 శ్వాగేన పయసా దార్ద్రము స్తకగైరికైః. 64. బహి రాలేపనం శస్త్రం
 శిశోర్నేత్రామయాసహం, మనఃశిలాశంఖనాభిః పిప్పలోద్ధగసాంజనం.

65. వర్తిః ఊద్రేణ సంయుక్తా బాలే సర్వాక్షిరోగమత్, మాతః స్తన్యం కటున్నేహకాంచితై ర్భావితో జయేత్. 65. స్వేదా ద్దీపశిఖోత్తప్తా నేత్రాయ మలక్తకః, శుంతీభృంగనిశాకల్కః పుటపాకః సస్యేంద్రసః. కుకూలకేఽక్షిరోగేషు భద్ర మాశోఽప్యతనం హితం, కమిఘ్నూలశిలా దావ్యేలాక్షా కాంచన గైర్నికైః. 67. చూర్ణాంజనం కుతూలే న్యాచ్ఛిశూ నాం పోధకీషు చ, సుదర్శనామూలచూర్ణా దంజనం న్యాత్కుకూల కే. 69. గృహధూమనిశాకుష్ఠవాజికేంద్రయనైః శిశోః, లేప స్తక్రేణ హస్త్యాశు సిద్ధ పామావిచర్చికాః. 69.

నెమలిత్కయొక్క బూడిదలో నీల్లను కలిపి త్రాగినను వటకష్టమును ధరించినను తృప్తులగును. ప్రానిపసపు శుంఠిముస్తైలు గైర్నికము వీటిని మేవాలతోనూ రికన్నలకు పట్టువేసినచో నేత్రరోగములు నశించును. మణిశిల శంఖనాభి పిప్పర్లుర సాంజనము లేనె వీటివత్తినుపయోగించిన నేత్రరోగములు నశించును. లత్తుకరసము పాలు కట్టులము గంజి కేటిలో తడిపివత్తిచేసి వెలిగించి కాచిన నేత్రరోగములు నశించును. వాయువిషంగాను హరిదళము మణిశిల ప్రానిపసపులక్క విషబాద్ధి వీటిచూర్ణమును పిల్లలకుఁగూఁ రోగదులు పోగొట్టును. సుదర్శనపు వేళ్లను కాటుక వేసిన కుమారులను ముంచునది. బూజు పసపు గొప్ప పెన్నేరు కొడిసెసాల వీటిని మజ్జిగలో నూరి లేప నచేసిన సిద్ధ పామ విచర్చిక మున్నగు గోగములు నశించును.

● ఆస్యేంద్ర ఘృతము. ●

శ్లో. పాదకల్పే శ్విగ్గంధాయాః క్షీరం దశగుణే ఐచేత్, ఘృతం పేయం కుమారాణాం పుష్ట్యైర్బలవర్ధనం 69.

పెన్నేరుకల్కము పాలు పసగల్లును తీసికొని అందు నెలిని సిద్ధముచేసి త్రాగి యన్న పిల్లలకు బలము కలుగును.

● చాంగేరీ ఘృతము. ●

శ్లో. చాంగేరీస్వరసే పర్విశ్చాక్షీరం మే ఐచేత్, కపిశ్చవ్యోష సింధూత్థి సమంగోత్పలబాలకైః. 71. సర్వైష్వాతీకే మోచైః సిద్ధం స ర్యాతిసారమత్, గ్రహణీం దుస్తరాం హంతి బాలానాం తు వి శేషతః. 72.

చాంగేరీరసము మేకపాలు వీటిని సమభాగములను గ్రహించి అందు నేలిని ప క్వము చేసి వెలగ శొంఠి మిరియములు పిప్పర్లు స్తైంధవలవణము మంజిష్ఠ తెల్లకముల

ములు కరువేరు మానేడు ధాతక్రీకనుమము బూరుగుబంక వీటికల్కమును కలిపిసేవించిన అన్నివిధములగు అలిసారాదులు నశించును.

—ॐ కుమార కల్యాణఘృతము. ౭౭—

శ్లో. శంఖపుష్పీవచా బ్రాహ్మీ కుష్ఠం త్రిఫలయా సహ, ద్రాక్షాస శర్కరా శుంఠీ జీవంతీ జీరకం బలా. 73. శతీ దురాలభా బిల్వం దాడి మం సురసః స్థిరా, ముస్తం పుష్కరమూలం చ సూక్ష్మేలా గజవిప్పలీ. 74. ఏషాం కర్షసమై రాభ్యగై ర్ముతప్రస్థం విపాచయేత్, కషాయే కంటకార్యా శ్చ క్షీరే తస్మిం శ్వతుర్దశే. 75. ఏతత్కుమారకల్యాణ ఘృతరత్నైః శుఖప్రదం, బలవర్ణకరం ధన్యం పుష్ప్యగ్నీబలవర్ధనం. 76. ఛాయా సర్వగ్రహలక్ష్మీక్రిమిదంతగదాపహం, సర్వబాలా మయ హ గం దంతోద్భేదం విశేషతః. 76.

శంఖపుష్పి వస బ్రాహ్మికోష్ఠ త్రిఫలములు ద్రాక్షకలకండ శొంఠి జీవంతి జీలక ఱ్ఱ ముస్తవపులగము కర్షసము మారేడు దానివ్వు బూరుగుబంక శాలిష్ఠ తుంగమస్తై లు పుష్కరమూలము చిన్నయేలకులు ఏనుగుపిప్పళ్లు వీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పు నతెచ్చి 16 పలముల తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. వాకుడుకషాయములో నాలు గురెట్లు పాలను గలిపిసిద్ధముచేసి సేవించిన బాలరోగములు దంతరోగములు నన్నియు ను నశించును.

—ॐ అష్టమంగళఘృతము. ౭౮—

శ్లో. వచాకుష్ఠం తథా బ్రాహ్మీ సిద్ధార్థక మథాపి చ, శోరివా నైంధమం చైవ పిప్పలీఘృత మష్టమమ్. 77. మేధ్యం ఘృత మిదం సి ధ్ధం పాతవ్యం చ దినేదినే, దృఢస్మృతిః క్షిప్రమేధాః కుమారో బుద్ధి మా న్భవేత్. 78. న పిశాచా న రక్షాంసి న భూతా న చ మాత రః, ప్రభవంతి కుమారాణాం పిబతా మష్టమంగలం. 79.

వసకోష్ఠ బ్రాహ్మి దిరిసెన మనుబాల నైంధవలణము పిప్పళ్లు ఎనిమిదవది నేయి వీటిని సిద్ధముచేసి యిచ్చిన బుద్ధి వృద్ధి నొందును. పిశాచరాక్షసాదిబాధలు బాలుకుల గలుగవు.

—ॐ లాక్షాది తైలము. ౭౯—

శ్లో. లాక్షారససమం సిద్ధం తైలం మస్తు చతుర్దశం, రాన్నా చందనకుష్టాబ్ధవాజిగంధానిశాయగైః. 80. శతాహ్వ దారుయప్త్యా

హ్వ మూర్వాతిక్తాహరేణుభిః, బాలానాం జ్వరరక్షోఘ్న మభ్యంగా
ద్బలవర్ణకృత్. 81.

లాక్షారసముతో సమముగా తైలమును మజ్జిగ లేట నాలుగురెట్లును రాస్తూ
చందనము కొమ్మ తుంగముపైలు పెన్నేరు పసపు మ్రానిపసపు పిల్లపీచర దేవదారు మధు
కము చాగఫలము కటుకగోహిణి రేణుక బీజములు వీటికల్కములతో తైలమును సిద్ధము
చేసి రుద్దినచో బాలజ్వరములు రాక్షసదోషములు మున్నగునని నశించును.

— గ్రహపీడారాస్తాదులు. —

శ్లో. సహముండితికోదీచ్యక్వాథస్నానం గ్రహపహం, సప్త
చ్ఛాదనిశాకుప్తచందనై శ్చానులేపనం. 82. సర్వత్వగ్గళునం మూర్వా
సర్వ పారిష్టపల్లవాః, బైడాలిబిడజాలోమ మేషశృంగీవచా మధు. 83.
ధూపః శిశోర్బ్వరఘ్నోఽయ మశ్మేషగ్రహనాశనః, బలిశాంతీప్తకర్తాణి
కార్యాణి గ్రహశాంతయే. 84. మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తివ్యస్తత్రా
నా సర్వకామికః.

రాణిపెసలు ముండితకము తుంగముపైలు వీటిని కషాయముచేసి ఇచ్చినను స్నాన
ముచేసినను గ్రహదోషమునుపోగొట్టును. సప్తపల్ల పసపు కొమ్మ చందనము వీటిని లేపన
ముచేయవలయును. పాముకుబుసము లకునము ఛాగఫలము ఆనాలు వేపాకులు పిల్లిమలము
మేకరోమములు వస లేన వీటిని ధూపముచేసిన బాలకులకు జ్వరారుదులు నశించును.

— బలిమంత్రములుగా, విధులును. —

శ్లో. “ఓం నమో భగవతే గరుడాయ త్య్రంబకాయ సద్యస్త
వ స్తుతస్వాహా ఓం కం పం టం శం వై నతేయాయ నమః, ఓం
హ్రీ హూం క్షః”. 85. బాలదేహప్రమాణేన పుష్పమాలాంతు సర్వ
తః, ప్రగృహ్య మక్షికా భక్తబలి దేయ స్తు శాంతికః. 86. “ఓంకారీ
స్వర్ణపక్షి బాలకం రక్ష రక్ష స్వాహా, గరుడబలిః ఓం నారాయణా
య నమః. 87.

ఓన్న మోభగవతే గరుడాయ అను మంత్రముతో పిల్లవానిదేహమును కొలచి
అంత మాలనుచేసి నాలుగుదిక్కులకు త్రిపుచు ఓంకారీ అనుమంత్రముతో గరుడబలి
ని చేయవలయును.

—ॐ ప్రథమవర్ష మాసదివసులలోని గ్రహపీడలు. ॐ—

శ్లో. ప్రథమే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి నందనా నామ
మాతృకా, తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. అశుభం
శబ్దం ముంచతి ఆత్మారం చ కరోతి స్తన్యం న గృహ్లాతి, బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. నద్యుభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్రలికాం కృత్వా శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః సప్త
ప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః సప్తనటకాః. సప్తశమ్కులికాః జంబులికాః సప్త
ముష్టికాః గంధం పుష్పం తాంబూలం మత్స్యం మాంసం సురా మగ్ర
భక్తం చ పూర్విస్యాం దిశి చతుష్పథే మధ్యాహ్ని బలి ద్వేయః.
తతోఽశ్వత్థవత్రం కుంభే ప్రక్షిప్య శాంతుదకేన స్నాపయేత్. రసా
నసిద్ధార్థకమేష శ్రింగ సింబవత్ప్రశివనిగ్దాత్యై ర్బాలకం ధూపయేత్.
ఓం నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హనహనముంచముచ
ప్రీం ఫలక్ స్వాహా, ఏనా దిన తియం బలిం దత్వా చతుర్దశివసే బ్రాహ్మ
ణం భోజయేత్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 89.

తొలియేడు తొలిమాసము తొలిదినమునందు బాలుని మాతృకయను గ్రహము
కబళించును. గ్రహము ఆవేంచిన మాత్రాన జ్వరమువచ్చును. ఏడుపు. ఆపులించును.
పాలుత్రాగుడు. ఈరోగము శాంతించుటకు బలినిచెప్పచున్నాను. ఏటికి రుప్రక్కలను
న్నమట్టిని తెచ్చిబొమ్మనుచేసి తెల్లఅన్నము తెల్లని పూవులు తెల్లనిఏడుజండాలు ఏడుదీపము
లు ఏడుస్వస్తికలు ఏడువటకములు ఏడుశమ్కులిములు ఏడునేరేడుపండ్లు గంధము పూ
లు తాంబూలము మత్స్యములు మాంసము కల్లు తీసికొనిపోయి తూర్పుదిక్కున నాల్గు
ప్రక్కలు గలసిన శ్రోవణో బలివేయవలయును. పిమ్మట రావిఆకును కుంభములోనుంచి
శాంతుదకముతో స్నానమును చేయింపవలయును. ఉల్లిఆకులు మేకకొమ్మలు వేపా
కులు గంగాజలము ఏటితో గొగ వేసి ఓన్న మోనారాయణాయ యు మంత్రముతో
మాడురోజులు బలికూరువలయును.

—ॐ చండవయేడు. ॐ—

శ్లో. ద్వితీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి సునందా నామ
మాతృకా, తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః చక్షురు
న్మలయతి గాత్ర ముద్వేజయతి న శేతే క్రందతి స్తన్యం న గృహ్లాతి. ఆ

త్కార శ్చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, తంజలం హస్తపుష్పైకం దధిగుడఘృతం చ మిశ్రితం, శరణైకం, గంధతాంబూలం వీతపుష్పం వీతసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః దశస్వస్తికాః మత్స్యమాంససురాతిలచూర్ణాని పశ్చిమస్యాం దళి చతుష్పథే బలి ద్దేయః, ఓనాని త్రిణి సాధ్యాయాం తతిః శాంఖ్యదకేన స్నాపయేత్, శివనిర్దాల్యసిద్ధా మార్జురిలోమ అశీరవాలఘృతైర్ధూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నాంయణాయ అముకిస్య వ్యాధిం హనహన ముంచముంచ హీం శతీ స్వాహా. చతుర్థిననే బ్రహ్మణం భోజయే త్తతిః సంపద్యతే శుభమ్. 90.

గంధవయేడు గంధవమాంసము గంధవరోహ సునందయును గ్రహము గ్రహించును. వెంటనే జ్వరము వచ్చును. కన్నలు మూసికొనును. ఒకలు పడినను. నిద్దరబోడు. పిడుగు. పాటుత్రవం. అశ్వశతలు పెట్టి చూడును. ఇందులకు బో:—బియ్యము ఫులి నెడు పుల్లిగ బెల్లము నెయి వీటితో మిశ్రము చేసియుక మూచుడు గంధముతాంబూలము పచ్చనిపూలు పచ్చనిధ్వజములేడు నిమిషములు దశమాలములు మత్స్యమాంసము మసాలాచురము వీటి పశ్చిమదిక్కున ఓన్నమోనారాయణాయ అముకిస్య అనిమంత్రముతో మూడురోహ బరవేసి నాంవనాడు బ్రహ్మణభోజనముజేయవలయును.

—ॐ మూడవనాడు. ॐ—

శ్లో. తృతీయే చిన సమాసే పన్నేవా గృహ్లాతి పూతనానామ మాతృకా, తథా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమా భవతి జ్వరః, గాత్రముద్వేజయతి స్తస్యం నగృహ్లాతి ముష్టిం బద్ధాతి క్రందతి ఊర్ధ్వం నరీక్షతే, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యుభయతటమృత్తికా గృహీత్వా పుత్తిలికాం కృత్వా గంధపుష్పతాంబూల రక్తచందనం రక్తపుష్పం రక్తసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః పక్షిమాంససురా అగ్రభక్తం చ దక్షిణస్యాం దళి అపరాహ్ణే చతుష్పథే బలి ద్దాతవ్యః, శివనిర్దాల్య గుగ్గులు సర్ప పనింబపత్ర మేషశృంగైర్దినత్రయం ధూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యా

ధిం హన హన ముంచముంచ హ్రాసయ హ్రాసయ స్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 91.

మాడవయేడు మాడన మాసము మాడవ దినమునందు పూతనయను గ్రహము బానిని గ్రహించును. తొలుత జ్వరము వచ్చును. ఒడలు వడకును. పాలుత్రాగడు. పిడికిలి బట్టికొనును. ఏడ్చును. మైచుచును. ఇందులకుబలి:— ఏటికెండువైపులమట్టితో బొమ్మనుచేసి గంధపుష్పతాంబూలచందనములను రక్తచందనము రక్తపుష్పములు ఎఱుని ధ్వజములేడు ఏడుదీపములు ఏడుస్వస్తికలు పక్షిమాంసము చంద్యము వీటిని దక్షిణపు దిక్కున మధ్యాహ్నకాలములో ఓంనమోనాగాయణాయ బాలస్య వ్యాధిం అను మంత్రముతో బలినివేసి గంగోదను గుగ్గలము మన్నగువానితో ధూపమును వేయవలయును.

— నాలవయేడు. —

శ్లో. చతుర్థదివసే మాసే వస్త్రేవా గృహ్లాతి ముఖతుండికా నామ మాతృకా, లయోగృహీతి మాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గ్రీవాం నామయతి అక్షిణీ ఉన్తిలయతి స్తన్యం న గృహ్లాతి రోదితి స్వపితి ముష్టిం బద్ధాతి బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యభయతటమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా ఉత్పలపుష్పంగంధతాంబూలం దశధ్వజాః చత్వారః ప్రదీపాః త్రయోదశస్వస్తికాః, మత్స్యమాంసమరా, అగ్రభక్తం చ ఉత్తరస్యాం దశి అపరాష్ట్రే చతుష్పథే బలిం దద్యాత్ ఆద్యమాసికో ధూపః. ఓన్నమో నారాయణాయ హరి హన ముంచ ముంచస్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 92.

నాలవయేడు నాలవ నెలనాలవనాడు ముఖతుండికయను గ్రహము గ్రహించును. మొదల జ్వరమువచ్చును. మెడ వంచికొనును. కన్నులను తెరిచికొనును. పాలను త్రాగడు. ఏడ్చును. కలవరించును. పిడికిలి పట్టును. అందులకు బలి:— ఏటియుభయతటముల మట్టిని బొమ్మనుచేసి కలువ గంధము తాంబూలము పదిజండాలు నాలుగుదీపములును, పడమాడు స్వస్తికలు మత్స్యమాంసాదులు వీటి నుత్తరదిక్కున నపరాష్ట్రకాలమున చతుష్పథమునందు బలిని వేయవలయును. ఓన్నమోనాగాయ మంత్రముతో ధూపమును వేయవలయును. ఇట్లు మాడు రోజులు చేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

—ॐ అయిదవయేడు. ॐ—

శ్లో. పంచమే దివసే మానే వర్షే వా గృహ్లాతి కటపూతనా నా
మ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్ర
ముద్వేజయతి స్తస్యం న గృహ్లాతి ముష్టిం చ బద్ధాతి, బలిం తస్య ప్ర
వత్య్యామి యేన సంపద్యతే శుభం. కుంభకారచక్రస్య మృత్తికాం గృ
హీత్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ గంధతాంబూలం శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం
సంచ ధ్వజాః పంచప్రదీపాః పంచ వటకాః ఐశాన్యాం దిశి బలి ద్దాత
వ్యః, శాంతుదకేన స్నాపయే చ్చివనిర్ణాల్య సర్పనిర్లోక గుగ్గులు నింబ
పత్ర వాలకఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్ “ఓన్నమో నారాయణాయ అ
ముకస్య వ్యాధిం చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహా” చతుర్థది
వసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 93.

అయిదవయేడు అయిదవదినమున కటపూతన యవఅయిదవనెల గ్రహము
గ్రహించును. గ్రహవేశమునకు మందుగా జ్వరము వచ్చును. పిడికిలిని పట్టుకొనును. ఇందు
లను బలిని చెప్పచున్నాను:—శుక్రవారిచక్రముక్రిందిమట్టిని తెచ్చి బొమ్మనుచేసి
గంధతాంబూలములను తెల్లనియన్నమును తెల్లనిపూవులు ఐదుధ్వజములు ఐదదీప
ములు ఐదుభక్ష్యములు ఈశానదిక్కునందు ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయన
మంత్రముతో బలిని కేయవలయును.

—ॐ ఆరవయేడు. ॐ—

శ్లో. షష్ఠే దివసే మానే వర్షే వా గృహ్లాతి శకునికా నామమా
తృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్రభేదం చ
దర్శయతి నివారతా పుత్తానం భవతి ఊర్ధ్వం నిక్షేపతే, బలిం తస్య
ప్రవత్య్యామి యేన సంపద్యతే శుభం. పిష్టకేన పుత్తలికాం కృత్వా శు
క్లపుష్పం రక్తపుష్పం వీరపుష్పం గంధతాంబూలం దశ ప్రదీపాః దశ
ధ్వజాః దశ స్వస్తికాః దశ ముష్టికాః దశ వటకాః క్షీరజంబూడికా
మత్స్యమాంససురా ఆగ్నేయాం దిశి నిస్కర్షితే మధ్యాహ్నే బలిం
దాపయేత్. శాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్ణాల్యరిసానగుగ్గులు
సర్పనిర్లోక నింబపత్ర ఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయ
ణాయ చూర్ణయ చూర్ణయ హనహనస్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం
భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 94.

అరవయేడు ఆరవ నెల అరవదినమునందు శకునికయను మాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరమువచ్చును. రేయిం బవళ్లు పక్కనుండి లేచుచుండును. ఇందులకు బలిని చెప్పువన్నాఁడు:—పిండితో బొమ్మను చేసి తెల్లపూలు ఎఱ్ఱపూలు పచ్చనిపూలు గంధ తాంబూలములు పదిదీపములు పదిధ్వజములు పదివస్త్రములు పదిపిండికిళ్ళు పదివటకములు నేతీడుపండ్లు మత్స్యమాంసమద్యములు ఆగ్నేయపు దిక్కున నుద్భావము కాలమున బలి వేసి శాంతు్యదకముతో స్నానము చేయించి ఉల్లిపాట్లు గుగ్గిలము మున్నగునానిని ధూపము వేసి ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ అనుమంత్రముతో బలి నొనగ వలయును.

❖ ఏడవ యేడు. ❖

శ్లో. సప్తమే దివసే మాసే వర్షే వా యదా గృహ్లాతి శుష్క-
రేవతీనామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వ-
రః గాత్ర ముద్వేజయతి ముష్టిం బద్ధాతి రోదితి. బలి. తస్య ప్రవక్ష్యా-
మి యేన సంపద్యతే శుభం. రక్తపుష్పం శుక్లపుష్పం గంధ తాంబూలం
రక్తాదనం పృశరా త్రయోదశ స్వస్తికాః మత్స్యమాంససురా త్రయో-
దశ ధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పశ్చిమదిగ్భాగే గ్రామనిష్కానే అపరాహ్ణే
వృక్ష మాశ్రిత్య బలిం దద్యాత్, శాంతు్యరక్తేన స్నానం గుగ్గులు మే-
షశృంగసర్పపోశీరవాలకఘృతై ధూపయేత్, ఓన్నమో నారాయ-
ణాయ దీప్తతేజసే హన హన ముంచముంచన్వాహు. చతుర్థదివసే బ్రా-
హ్మణం భోజయేత్తతః సంపద్యతే శుభం. ౧.

ఏడవయేడు ఏడవ నెల ఏడవదినమునందు శుష్కరేవతీయను గ్రహము ఆవేశిం-
చును. తొలుతి జ్వరమువచ్చును. గాత్ర ముద్వేగమునొందును. పిండిలి పట్టుకొనును. ఇందులకు బలి:—రక్తపుష్పములు శుక్లపుష్పములు గంధతాంబూలములు రక్తాదనము పదుమాడు తొండలు పదిధ్వజములు అయిదు దీపములు స్వస్తికములు మత్స్యమాంస మద్యములు వీటిని పశ్చిమదిగ్భాగమునందు ఊరివెలుపల అపరాహ్ణ కాలమునందు వృక్షము క్రింద బలినిచ్చి ఓన్నమోనారాయణాయ అనుమంత్రముతో శాంతు్యదకము ను స్నానమును చేయింపవలెను.

❖ ఎనిమిదవయేడు. ❖

శ్లో. అష్టమే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి అర్యశో-
నామ మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గృ-

ధ్రుగంధః పూతిగంధ శ్చ జాయతే, ఆహారం చ న గృహ్లాతి ఉద్వేజయ
తి గాత్రాణి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సమృద్ధ్యతే శుభమ్. రక్త
వీరధ్వజాః చందనం పుష్పం శమ్ముల్యః పర్వటికాః మత్స్యమాంస
సురాజంబుడికాః ప్రత్యాషే. బలి ద్వేయః ప్రాస్తరే. మంత్రః—ఓన్నమో
నారాయణాయ చతుర్దిక్షోక్షణాయ వ్యాధిం హనహన ముంచముంచ
ఓం హ్రీం ఘోం స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సం
పద్యతే శుభమ్. 96.

ఎనిమిదవయేడు ఎనిమిదవ నెల ఎనిమిదవదినమునందుగాని ఎనిమిదవయేటియం
గాని అర్యకయను మాతృక బాలుని గ్రహించును. తొలుత జ్వరము వచ్చును. గృధ్రగం
ధము పూతి గంధమును కలుగును. తిండితినఁడు. గాత్రోద్వేజనకలుగును. అందులకు బలి
నిచెప్పచున్నాను:—రక్తవీర ధ్వజములు చందనము పూవులు శమ్ములు పర్వటికలు
మత్స్యమాంసమద్యములు వీటిని ఓన్నమో యను మంత్రముతో ప్రాతఃకాలమున బలి
వేయవలయును.

— తొమ్మిదవయేడు. —

శ్లో. నవమే దివసే మాసే వన్దే వా గృహ్లాతి భూసూతికానామ
మాతృకా. తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, నిత్యం
ఛర్ది ర్భవతి గాత్ర భేదం దర్శయతి; ముష్టిం బద్నాతి; బలిం తస్య ప్రవ
క్ష్యామి యేన సమృద్ధ్యతే శుభమ్. సద్యభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ శుక్లవస్త్రేణ వేష్టయే చ్చుక్లపుష్పం గంధ
తాంబూలం శుక్లత్రయోదశధ్వజాః త్రయోదశ దీపాః త్రయోదశ
స్వస్తికాః త్రయోదశ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః ఉత్తరదిగ్భాగే
గ్రామనిష్కామే బలిం దద్యాత్. శాంతు్యదకేన స్నానం గుగ్గులు నిం
బవత్ర గోశృంగ శ్వేతసర్పపశ్చుత్తైర్ధూపం దద్యాత్. మంత్రః—“ఓ
న్నమోనారాయణాయ చతుర్భుజాయ హన హన ముంచ ముంచ
స్వాహా.” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. 97.

తొమ్మిదవయేడు తొమ్మిదవ నెల తొమ్మిదవ దినమున గాని తొమ్మిదవయేడుగాని
భూసూతికయను గ్రహము గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. ఛర్దికలుగును. ఒ
డలు విఱుపులును. ఇందులకుబలి:—ననియొక్క కొండుగట్టులమట్టితోను బొమ్మను చే
సి శ్వేతవస్త్రము శ్వేతక్షునుమములు చందనతాంబూలములు తెల్లజండాలు పదుమూ
డు పదుమూడుదీపములు 13 ముల్లంగులు 13 బొమ్మలు 13చేపలు మద్యమాంసములు వీటి

తో నుత్తరదిక్కున 'ఓం నమో నారాయణాయ' యను మంత్రముతోబలిని వేసి శాంతి స్నానమును చేయింపవలయును.

—ॐ పదపయేడు. ॐ—

శ్లో. దశమే దివసే మాసే వషే వా గృహ్లాతి నిబ్బుతా నామ
మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర
ముద్వేజయతి ఆత్మారం కరోతి, రోదితి, మూత్రం పురీషం చ భవతి.
బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పారావారమృత్తి
కాం గృహీత్వా పుత్రలికాం నిర్తాయ గంధతాంబూలం రక్తపుష్పం
రక్తచందనం పంచవర్ణధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పంచ స్వస్తికాః పంచ
పుత్రలికాః మత్స్యమాంససురాః వాయువ్యాం దిశి బలిం దద్యాత్,
కాకవిష్టాగోమాంసగోశ్మంగరసాన మార్జారలోమ నింబపత్ర ఘృ
తైర్ధూపయేత్. ఓన్నమోనారాయణాయ చూర్ణితహస్తాయ ముంచ
ముంచ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణ భోజయే త్తతి సుస్థో భవతి
బాలకః. 98.

పదపయేడు పదన నెల పదపదిసముగాని పదపయేడుగాని నిర్జతయను మాతృ
క గ్రహించును. జ్వరము వణకు ఆత్మారములు ఎక్కువగా మలమూత్రములు కలుగు
ను. ఇందుకు బలి యిట్లు:—సముద్ర పురుటితో బొమ్మనుచేసి గంధతాంబూలములు ఎఱ్ఱ
నిపూలు ఎఱ్ఱనిగంధము పంచవర్ణధ్వజములు పంచదీపములు పంచస్వస్తికలు పంచపు
త్రలికలు మత్స్యమాంస మద్యములు వాయువ్యదిక్కున బలి నిచ్చి కాకవిష్టాదులతో ఓ
న్నమోయను మంత్రముతో ధూపమువేసి నాలవరోజు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయిం
పవలయును.

—ॐ పదునొకండవ యేడు. ॐ—

శ్లో. ఏకాదశే దివసే మాసే వషే వా యది గృహ్లాతి బలిపిచ్చి
కానామ మాతృకా. తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః
ఆహారం న గృహ్లాతి; ఊర్ధ్వదృష్టి ర్భవతి; గాత్రభగ్గోభవతి, బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, పిష్టకేన పుత్రలికాం కృత్వా
రక్తచందన రక్తం చ తస్యా ముఖం దుగ్ధేన సింఛేత్. వీరపుష్పం గంధ
తాంబూలం సప్త వీరధ్వజాః సప్త ప్రదీపాః అష్టా వటకాః అష్టా శమ్భు

లికాః అష్టౌ పూరికాః మత్స్యమాంసనురాః, పూర్వస్యాం చిశి బలి ర్దా
తవ్యః శాంతుదకేన స్నానం, శివ నిర్తాల్యగుగ్గులు గోశృంగ సర్ప
నిర్దోకఘృతై ర్భూపయేత్, “ఓన్న మో నారాయణాయ ముంచ ముంచ
స్వాహా” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః, సుస్థో భవతి
బాలకః. 99.

పదునొకండవయేడు పదునొకండవ నెల పదునొకండవదినుసుగాని పదునొకండవ
వర్షముగాని పిలిపిచ్చికయను మాతృక గ్రహించును. దానియావేశ మాత్రమున జ్వర
ము అన్నము తినకపోవుట ఊర్ధ్వసృష్టిగాత్రభంగము మున్నగునవి కలుగును. అందుల కీ
క్రిందిరీతిని బలిసీయవలయును:—పిండిబొమ్మను చేసి రక్తచందనము రక్తము, ఆబొమ్మ
ముఖమును పాలతో తడిసి పచ్చనిపూవులు గంధతాంబూలములు పచ్చనియేడుజం
డాలు ఏడుదీపములు రి వడలు ఎన్నిది చక్కిలములు ఎన్నిదిపూటిలు మత్స్యమాంసమ
ద్యములు వీటిని పూర్వదిక్కున బలిసీయవలయును. ఓన్నమోనారాయణాయ యనునది
బలిమంత్రము.

— పండ్రెండవయేడు. 100 —

శ్లో. ద్వాదశే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి కాము
కా నామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః,
విహస్య వాదయతి కరేణ తర్జయతి గృహ్లాతి క్రామతి నిశ్శ్వసితం ము
హుర్ముహు రాహరం న కరోతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంప
ద్యతే శుభం. ఊరేణ పుత్తలికాం కృత్వా, గంధం తాంబూలం శుక్ల
పుష్పం శుక్ల సప్తధ్వజాః, సప్త ప్రదీపాః సప్త పూపికాః కరణేన దధి
భక్తేన సర్వకర్మబలిం దద్యా చ్చాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్తాల్య
గుగ్గులు సర్పవఘృతై ర్భూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ ముం
చ ముంచ హన హన స్వాహా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః
సుస్థో భవతి బాలకః. 100.

పండ్రెండవయేడు పండ్రెండవ నెల పండ్రెండవదినుసునందుగాని పండ్రెండవ
వర్షమునందుగాని కాముకయనుమాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. వెనుక
నవ్వు నవ్వును. వాదించును. బెడరించును. పట్టుకొనును. దాలును. నిట్టూర్పు విగును. భు
జింపకుండును. ఇందుల కీ క్రిందివిధమున బలి నిచ్చిన మేలు కలుగును:—పాలతో బొమ్మ
ను చేసి గంధతాంబూలాదులు శుక్లపుష్పములు తెల్లని ఏడుధ్వజములు ఏడుదీపములు.

విడువూరీలు చేతిలో పెరుగన్న మును ఉంచికొని బలినిచ్చి శాంశ్యుదకములలో స్నానమును చేయుంపవలయును. శివనిర్వాణ్యము గుగ్గిలము ఆవాలు నేయి పీటిలోపా గ వేయవలయును. బలిమంత్రము:— ఓన్నమో నారాయణాయ మంచ మంచ హస హస స్వాహా” అని. నాల్గవదివమునందు బ్రాహ్మణ భోజనమును చేయించినచో బాలుడు నున్నట్లై యుండును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు బాలగోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనము మంత్రమును, విషహానిములగు ప్రయోగములునుగాని, ఈదుఫలమును తినుటగాని విషఘ్నములగు చికిత్సలు.

శ్లో. అరిష్టా నృంధనం మంత్రం ప్రయోగ శ్చ విషాసహః, దంశనం దంశక స్వాహాః ఫలస్య మృదునోఽపి వా. 1. మూలం తింసులవారిణా పిబతి యః ప్రత్యంగిరానభవం, నిష్పిప్తం శుచి భద్రయోగదివసే తస్యాహిభీతిః కుతః. 2. దర్పాదేవ ఫణీ యథా దశతి తం మోహాన్వితో మూలపం, స్థానే తత్ర స ఏవ యాతినియతం వక్త్రం యమస్యాచిరాత్. 3. మసూరం నింబపత్రాభ్యాం ఖాదే న్నేషగతే రవా, అబ్జ మేకం న భీతి స్నాన్య ద్విషా త్తస్య న సంశయః. 4. ధవలపునర్న వజటయా తండులజలపీతయా చ పుష్కరే, అపహరతి విషధరవిజో పద్రవ మావత్సరం పుంపామ్. 5. గృహధూమో హరిద్రే ద్వే సమూలం తండులీయకం, అపి వాసుకినా దప్తః పిబే ద్దధి ఘృతాప్లవం. 6. కూలికామూలనస్యేన కాలదప్తోఽపి జీవతి, శ్లేష్మణః కర్ణయుధస్య వామానామికయా కృతః. 7. లేపో హన్యా ద్విషం ఘోరం సృమూత్రాసేచనం తథా, శరీషపుష్పస్వరసే భావితం శ్వేతసర్పవం. 8. సప్తాహం సర్పదప్తానాం నస్యపానాంజనే హితం, ద్విపలం సతకుప్తాభ్యాం ఘృతక్షౌద్రం చతుఃపలం. 9. అపి తక్షకదప్తానాం పాన మేత త్సుఖప్రదం, వంధ్యకర్కోటజం మూలం ఛాగమూత్రేణ భావితం. 10. నస్యం శాంజికసరయ్యుక్తం విషోపహతచేతసః.

ప్రశ్నంగిరా (ముండ్లదిరిసెన) మూలమును బియ్యముకడుగుతో నూరి త్రాగినచో సర్వభయములేదు. ఒకవేళ యెప్పుడైనను భ్రాంతివలనఁ గఱచినచో నాసర్వమే నశించును. నల్లతెగడను వేపాకును మేషమునందు నూర్చుఁ దుండఁ గా భక్షించినచో ఒకసంవత్సరమువఱకును సర్వభయము కలుగదు. పుష్కలక్షత్రము నందు తెల్లగలిజేలును బియ్యపుకడుగుతో నూరి నేవించిన సంవత్సరము వఱకును విషభయ ముండదు. ఇంటిబూజు పసపు మ్రానిపసపు మూలకము బియ్యపు కడుగు వీటిని నూరి నేలిన చేర్చికొని త్రాగినచో వాసుకీ గఱచినను బ్రదుకఁగలఁడు. దంతివేళ్లను నస్యవిధిచేసిన కాలదప్పుడైననుబ్రదుకును. గుమిలిలో వామనాసికయందు చేసిన లేపముగాని పిషమును పోగొట్టును. మనుష్యునిమూత్రముతో తడుపుట యను విషహరమగును. తెల్లయావాలను దిరిసెనపూవులతో భావన చేసి ఏడుగోజులు నస్యపానాంజనములు గా నేవించుట మంచిది. తగరము కోప్పు 2 పలములును నెయ్యి లే నే 4 పలములును త్రాగించిన తక్షకదగ్దులెనను నుభంపగల్గుదురు. మధ్యకంఠకుటకపు వేరును మేకమూత్రములూ భావనచేసి గంజని 1 లిపి నస్యము నిచ్చిన విషములు నశించును.

— త్రివృతాదిచూడ్లము. —

శ్లో. త్రివృద్విశాలా మధుకం హరిద్రే మంజిష్ఠవర్గో లవణం చ సర్వమ్, కఙ్కుత్రికం చైవ విచూర్ణితాని శృంగే నిదధ్యాన్తధునాయుతాని. 11. ఏషోఽగదో హం శ్యుపయుజ్యమానః పానాంజనాభ్యంజన నస్యయోగః, అవార్యవీర్యో విషవేగహంతా మహాగదో నామ మహాప్రభావః. 12. పీతే విషే స్యా ద్వమిసం చ త్వక్ష్ణే ప్రదేహసేకాది సుశీతలం చ, కపిత్థమాంగం ససితాక్షౌద్రం కంఠగతే విషే, లిహ్య దామాశయగతే తాభ్యాం చూర్ణపలం నతాత్. 13. విషే పక్వాశయగతే పిష్పలీరజనీద్వయం, మంజిష్ఠాం చ సమం పిష్ట్యా గోపితేన నరః పిబేత్. 14. రజనీసైంధవక్షౌద్రసంయుక్తం ఘృత ముత్తమం, పానం మూలవిషార్తస్య దిగ్ధవిధస్య చేష్యతే. 15. సితామధుయుతం చూర్ణం తామ్రస్య కనకస్య వా, లేహః ప్రశమయ త్యుగ్రం సర్వసంయోగజం విషం. 16. అంకోటమూలనిఃక్వాథం పాణితం సఘృతం లిహేత్, తైలాక్షః స్విన్నసర్వాంగో గరదోపవిషాపహః. 17. కటభ్యంజన శైరీయ శేలుక్షీరదుమత్సచః, కషాయచూర్ణకల్కాః

స్మృతి కీటలూతా వ్రణాపహః. 18. అగారధూమ మంజిష్ఠా రజనీలవ
ణోత్తమైః, లేపో జయ త్యాఖువిషం కర్ణికాయా శ్చ పానతః. 19.

తెల్లతెగడ కొడిసెపాలవిత్తులు మధుకము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠవర్ణము
సమస్తలవణములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని మార్జముచేసి తేనెతో నాకి
నను అంజనము మర్దనము మున్నగు రీతుల నుపయోగించినను న్యర్ధముగాక విషవేగ
ములను శాంతినిొందించును. విషమును త్రాగిన వాంతి చేయింపవలయును. కంఠస్థితమై
నచో లేపనచేచనాదులఁ జేయునది. కపిత్థమును మార్జమును కలకంఠ తేనెతోనే
వింప వలయును. పక్వాశయము నందున్నచో పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ
వీటిని సమభాగములను గోపితములొనూరి త్రాగవలయును. పసపు నైంధవలవణము
తేనెనెయ్యి వీటినిత్రాగినచో కాల్చిన తెగనఱకిన మూలపువిషములును నశించును. రాగి
యొక్కగాని బంగారుయొక్కగాని మార్జములలో చక్కెరను తేనెను గలిపి నాకిన
సంయోగజములగు విషములు హరించును. అంకోటమూలమును కషాయముచేసి తేనెతో
త్రాగవలెను. నల్లమద్దిమద్ది గోరింటలకునను పాలవృక్షపు బెరడులు వీటిచెక్కలను
మార్జముచేసి కషాయఃస్కములనుజేసి నేపించిన లూతావిషములు నశించును.

—౦౦ వృశ్చికాదివిషములు. ౦౦—

శ్లో. యః కాసమర్దనపత్రం వదనే ప్రక్షిప్య కర్ణే పూత్కారం,
మనుజ్యో దదాతి శీఘ్రం జయతి విషం వృశ్చికానాం సః. 20. దంశే
భృమేణ విధినా వృశ్చికవిషహృత్కుచైరపదగుడికా, పురిధూపపూ
ర్వ మర్క చ్చద సువ పిష్ట్యా కృతో శేషః. 21. జీరకస్య కృతః కల్లో
ఘృతనైంధవసంయుతః, సుఖోష్ణో వృశ్చికార్తాణాం సులేపో వేదనాప
హః. 22. అమలాఘర్షణం దంశే కంటకం చ త దుద్ధరేత్, కరణే
విషజే లేపా శృణిజ్జక రసోధనా. 23. కుంకుమకునటికర్కట హరితా
లైః కుసుంభసమ్మిలితైః, కృతగుడికాభ్రామగతో విదప్తగోధాసరట
విషజిత్. 24. అంకోటపత్రధూమో మిషవిషం రుటితి విఘటయే
చ్ఛృంగీ, గోధాంఝరటీవిషవిష ఆలేపేన కుటజక పాలిజటా. 25. కనకో
దుంబరఫలమివ తండులజలపిష్టం వీత మపహరతి, కనకదలద్రవ ఘృతి
గుడ దుగ్ధపత్రైకం శునాం గరలం. 26. లేప ఇవ భేకగరలం శిరీషబీజైః
స్ఫుహీవయస్సిక్తైః, హరతి గరలం త్య్రహ మశితాంకోటజటాకుష్ఠ

సమ్మిలితా. 27. మరిచమహాపదవాలక నాగాహ్వైర్వర్తీ కావిషే. లేపః, లాలావిష ముపసయతో మూలే మిలితే పటోలనీలికయోః. 28.

కాసమర్దనపు ఆకును (కసి నెండ) ఆకును నోటిలోబెట్టికొని చెవిలో నూదిన తేలువిషములు శాంతించును. భ్రమచేతఁ గుట్టినేని మణిశిలను మారి లేపనచేసిన విషములు హరించును. జీలకఱ్ఱను కల్కయుచేసి తేనెసైంధవలవణములను కలిపి యిచ్చిన వృశ్చికపీడలు నశించును. లేనిచో కుట్టినచోట ఉసిరికను రుద్దినను ముంటితో కుట్టినను మంచిది. కుంకుమపువ్వు మణిశిలదంతి హరిదళము పీటినీ నూరి మాత్రచేసి గాయముచుట్టును త్రిప్పినచో బల్లిమున్నగువాని విషములు హరించును. అంజోటపత్ర పుధూము చెపవిషమును పోగొట్టును. ఉమ్మెత్త మేడిఫలములను కడుగుతో నూరి ఉమ్మెత్త రసము నేయి బెల్లము పాలు కలిపి ఒకపలము త్రాగిన శుశుకవిషములు నశించును.

— సోమవల్క్ర-కావ్యములు. ౨ —

శ్లో. సోమవల్క్ర-శ్వకర్ణశ్చ గోజిహ్వహంసపాద్యపి, రజన్యాగైరికం లేపో నఖదంతవిషాపహః. 29. వచాహింగువిడంగాని సైంధవంగజపిప్పలీ, పాతాప్రతివిషావ్యోషం కాశ్యపేన వినిర్మితమ్. 30. దశాంగ మగదం పీత్వా సర్వకీటవిషం జయేత్, కీటదష్టక్రియా స్మర్యాః సమానాః స్వర్ణర్ణలౌకసామ్. 31. పృక్కాప్లవస్థానేయ కాక్షి శైలేయరోచనాతగరిమ్, ధ్యామకం కుంకుమ మాంసే సురసా గైలా లక్ష్మణఘ్నం. 32. బృహతీశిరీషపుష్ప శ్రీవేప్తక పద్మచారటివిశాల్యా, సురదారు పద్మకేశర, శారవక మనఃశిలాకాంత్యః. 33. జాత్యర్కపుష్పసర్వప రజనీద్వయ హింగుపిప్పలీ ద్రాక్షాః, జలముద్గపల్లీ మధుక మదనక మథ సింధువారా శ్చ, సంపాక లోధ్రమమురక గంధఫలీలాంగలీ విడంగాః. 34. పుష్పే నముద్భృత్య సమం పిప్టా గుడికా విధేయా స్సన్యః, సర్వవిషహ్నో జలకృద్విషసంజీవనో జ్వరనిహంతా. 35. పేయవిలేపనధారణ ధూమగ్రహణై ర్గ్రహస్థస్య, భూతివిషజా త్వలక్ష్మీకార్తణమంత్రాగ్నృశస్యరీ హన్యాత్. 36. దుస్స్వప్నశ్రీదోషా కా లమరణాంబుచారభయం, ధనధాన్య కార్యసిద్ధి శ్రీపుష్టిర్వర్ణాయుద్వర్ధనో ధన్యః, మృతసంజీవన ఏవ పాగమృతా ద్భృహ్మశాభిహతః. 37.

వెలిచండ్ర అశ్వకర్ణ సృక్షము పసపు మ్రానిపసపు వీనినినూరి లేపనచేసిన నఖిదం
తవిషములు నశించును. పస ఇంగువ వాయువిడంగము సైంధవలవణము ఏనుగు పిప్పలి
వివబొద్ది అతివస శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు ఇయ్యవి త్రాగిన నమస్తపీడలను పోగొ
ట్టును. ఈదశాంగపు బొప్పగము సర్వకీటకముల విషమునుఁ బోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౫. రసాయనాధికారము.

—ॐ రసాయనప్రకారము. ॐ—

శ్లో. యజ్జరావ్యాధి విధ్వంసి భేషజం త ద్రసాయనం, పూర్వే
వయసి మధ్యే వా శుద్ధదేహః సమాచరేత్. 1. నావిశుద్ధశరీరస్య
యుక్తో రసాయనో విధిః, నాభాతి వాససి మ్లిష్టేరంగయోగ ఇవార్పితః.
2. గుడేన మధునా శుంథ్యా కృష్ణయా లవణేన వా, ద్వేద్వే ఖాద
స్సదా పథ్యా జీవే ద్వర్షశతం సుఖి. 3. సింధూత్థ శర్కరాశుంఠీ కణా
మధుగుడః క్రమాత్, వర్షాదిష్యభయా సేవ్యా రసాయనగుణైషిణా.
4. త్రైఫలేనాయసీం పత్రీం కల్కేనా లేపయే న్నవాం, త మహూ
రాత్రికం లేపం విబేత్ ఔద్రోదకాప్లుతం. ప్రభూతన్నేహ మశనం జీ
ర్ణే తస్మి న్ప్రయోజయేత్. అజరోరుక నాభ్యాసా జీవే చ్ఛాపి సమాః
శతం. 6.

ముసలితనమును వ్యాధిని పోగొట్టెడిదానిని రసాయనమందురు. ప్రథమావస్థలో
కాని మధ్యావస్థలోగాని శుద్ధశరీరుండై మనజాడు దీనినిచేయవలయును. శుద్ధశరీరకాని
వానికి రసాయనమును బ్రయోగింపరాదు. బెల్లము లేనె శొంఠి పిప్పళ్లు ఉప్పు వీటి
లో దేనితోనైననొక దానితోటి కరక్కాయలను తినెడి మనుష్యుఁడు నూరువర్షములు
జీవించును. సైంధవలవణము కండచక్కెర శొంఠి పిప్పళ్లు లేనె బెల్లమును వర్షాదియు
కువులందు రసాయనము వంటిగుణమును కోరెడివాడు సేవింపవలయును. త్రైఫలరస
ముతో లాహపత్రిని నూరి దినరాత్రులంతయును లేనెతో నీటితో లేపనచేసినచో
మంచిది. జీర్ణించిన పిచ్చుట చాలాన్నేహయుక్తమగు భోజనమును పెట్టింపవలయును.
వీని నభ్యసించుటవలన ముదుసలితనము లేక నూరువర్షములు జీవింపఁగలడు.

—ॐ త్రిఫలారసాయనము. ॐ—

శ్లో. పం చాష్టౌ సప్త దశ వా పిష్పలీః క్షౌద్రసర్పిషాః, రసా
యనగుణాన్వేషీ సమామేకాం ప్రయోజయేత్, తిస్త్ర స్తిస్త్ర స్తు పూ
ర్వాహ్నా భుక్త్వాగ్రే భోజనస్య చ. 7. పిష్పల్యః కింశుకక్షౌరభావితా
ఘృతభర్జితాః, ప్రయోజ్యా మధుసంమిశ్రా రసాయనగుణైషిణా. 8. జీ
తుం కాసం క్షయం శ్వాసం శోషం హిక్మాం గలామయం, అర్ఘాసి
గ్రహణీదోషం పాండుతాం విషమజ్వరం. 9. వైస్వర్యం పీనసం శో
షం గుల్మం వాతబలాసకం, జరణాంతేభయా మేకాం ప్రాగ్భక్తే ద్వే
విభితకే. 10. భుక్త్వాతు మధుసర్పిభ్యాం చత్వా ర్యామలకాని చ,
ప్రయోజయే త్సమా మేకాం త్రిఫలాయా రసాయనం, జీవే ద్వర్షశ
తం పూర్ణ మజరోఽవ్యాగ్ని రేవ చ. 11.

అయిదున్నది లేక ఏడు పదిపిష్పళ్లు లేనెతోను నేతితోను రసాయనగుణమును
కోరువాడు ఒక వత్సరము నేవింపవలయును. ప్రాద్దుటిపూట భోజనమునకు ముందు మూడేసి
కాయలను మోదుగక్షారముతో భావనచేసి నేతితోవేయించి లేనెగలిసి నేవింపవలయు
ను. దగ్గు క్షయ శ్వాసము వాపు ఎక్కిళ్లుగల రోగము మూలరోగము గ్రహణీరోగము
పాండురోగము విషమజ్వరము స్వరభేదము పీనస శోష గుల్మము వాతము కఫము నశిం
చును. భోజనమైనపిమ్మట ఒకకరక్కాయను భోజనముకు వెనుక పెండు తాడికాయలను
నాలు ఉసిరిక కాయలను లేనె నేతులతో తీసికొనవలయును. దీని నొకసంవత్సరము
నేవింపవలయును. అట్టివాడు ముసలితనము రోగము లేక నూరేండ్లు జీవించును.

—ॐ మండుకపర్ణాదిరసాయనము. ॐ—

శ్లో. మండుకపర్ణాః స్వరసః ప్రయోజ్యః క్షీరేణ యష్టిమధు
కస్య చూర్ణం, రసో గుడూచ్యాస్తు సమూలపుష్పాః కల్కః ప్ర
యోజ్యః ఖలు శంఖపుష్పాః. 12. ఆయుఃప్రదా న్యామయనాశకా
ని బలాగ్నివర్ణస్వరవర్ధనాని, మేథ్యాని చైతాని రసాయనాని మే
థ్యావిశేషేణ తు శంఖపుష్పి. 13. పీతాశ్వగంధా పయస్థాగ్ధాసం
ఘృతేన తైలేన నుఖాంబునా వా, కృశస్య పుష్టిం నపుషో విధత్తే బా
లస్య సస్యస్య యథాంబువృష్టిః. 14. ధాత్రీలీలాస్ఫూగరజోవిమిశ్రా
న్ యే భక్షయేయర్తునాః క్రమేణ, తే కృష్ణకేశా విమలేంద్రి
యా శ్చ నిర్వాధయో వర్షశతం భవేయుః. 15.

దుండిగ పురసమును మధుకచూర్ణమును పాలతో ప్రయోగింపవలయును. ముల్లం గిరసము తిప్పతీగెరసములతో శంఖపుష్టికల్పమును చేసి ప్రయోగింపవలయును. నేతి తో తైలముతో లేక వేడినీటితో నేవించిన కృశశరీరము పుష్టమగును. ఉసిరిక తిలలు గుంటకలగరచూర్ణము వీటిని కలిపి క్రమముగా నేవించువాడు నల్లని కురులు గలిగి స్వచ్ఛములగు నింద్రియములు కలవాడై వ్యాధిరహితుడై నూరేండ్లు జీవించును.

—౬ వృద్ధదారక చూర్ణము. —

శ్లో. వృద్ధదారకమూలాలని శ్లఙ్ఘ్యచూర్ణాని కారయేత్, శతావర్యా రసేనైవ సప్తరాత్రాణి భావయేత్. 16. అక్షమాత్రంతుతచ్ఛూర్ణంసర్పిషా సహ భోజయేత్, నూసమాత్రోపయోగేనమతిమాన్ జాయతేనరః. 17. మేధావీ స్మృతిమాం స్తైవ వలీఃలితవర్జితః, హస్తకర్ణరజః ఖాదే త్స్పృత రుత్థాయ సర్పిషా. 18. యథేషాహారాచారోఽపి సహస్రాయు ర్భవే న్నరః, మేధావీ బలవాన్కామీ శ్రీశతాని వ్రజత్యసా. 19. మధునా త్వశ్వవేగః స్యాద్భలిప్తః శ్రీసహస్రగః, మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తవ్యో భిషజా చాభిమంత్రణే. 20. “ఓన్నమో మహావినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం దేహి రుద్రవచ నేన స్వాహా.”

వృద్ధదారకపు వేళ్లను చక్కగా పొడిచేసి శతావరసముతో నేడుగాళ్లు భావన చేసి అక్షమాత్రమును నేతితో నెలరోజులు నేవించినచో బుద్ధిమంతుడగును. మేధావియును స్మృతిమంతుడగును తలనెఱపులేనివాడుగను అగును. ప్రాదున లేచి ఆరుదపు చూర్ణమును నేతితోగాని హస్తకందమాంబుము గాని తిని మనోవాంఛితమగుభోజనముఁ జేసినచో వేయేండ్లు ఆయుష్ష కుడగును. ఉత్తమబుద్ధి గలవాడుగను, బలిష్ఠుడుగను కామిగను అగును. తేనెతో కలిపి త్రాగినగుఱ్ఱమువంటి వేగముకలవాడుగను అధికమగు బలము కలవాడుగను వేలశ్రీలతో భోగించు వాడుగ నగును. వైద్యుడు సభిమంత్రించుటలో ఓంనమో మహావినాయకాయ యను మంత్రము నుపయోగింపవలెను.

—౭ ఉసిరిక తిప్పతీగెలచూర్ణము. —

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణస్య కర్నం స్వరసపరిగతం క్షౌద్రసర్పిసమాం శం, కృష్ణామానీసితాష్టప్రస్ఫుతముత మిదం స్థాపితం భస్తరాశౌ. 21. వర్షాంతే తత్సమశ్నన్మతః విఫలితో రూపవర్షప్రభావై, ప్నిర్వాసిధి

ర్బుద్ధిమేధా స్మృతిబలవచన సైర్యసత్త్వై రుపేతః. 22. గుహాచ్యపా
మార్గవిడంగశంఖినీ వచాభరూకుప్త శతావరీసమా, ఘృతేన లీడా
ప్రకగోతి మానవం త్రిభిర్ద్రినైః శ్లోక సహస్రధారిణం. 23.

ఉసిరిక మార్గము 64 పలములు ఉసిరిక రసములో కలిపి తేనెను నేతని సమ
భాగములను కలిపి పాత్రలో వైచి అన్నములో నుంచి ఒక వర్షమువఱకు నేవించుచున్న
మనుజుడు రూపవర్ణప్రభావములు కలవాడై వ్యాధిరహితుడై యుత్తమమగు ధార
ణను స్మృతిన కలిగి యుండును. తిప్పతీగె ఉత్తరేణ వాయువిడంగములు శంఖినీ వస
కరక్కాయలు శ్లోఘ పిల్లప్తీనర వీటిని సమభాగములను నేతిలో కలిపి నేవించిన మా
డుగోజులలో వేయిశ్లోకములు ధరించువాడగును.

—ॐ బ్రాహ్మణీఘృతము. ॐ—

శ్లో. సమూలపత్ర మాదాయ బ్రాహ్మీం ప్రత్యాశ్య వారిణా,
ఉలూఖిణీ క్షోదయిత్వా రసం వస్త్రేణ గాలయేత్. 24. రసే చతుర్గు
ణే తస్మి స్మృతప్రసం విపాచయేత్, బౌషధాని తు పేష్యాణి తా
సీమాని ప్రదాపయేత్. 25. హరిద్రామాలతీకుప్తం త్రివృతా సహారీత
కీ, ఏతేషాం పలికా న్యాగాన్ శేషాణాం కారి కాణిశు. 26. పిప్పల్యోధ
విడంగాని సైంధవం శిర్కరా వచా, నిర్విమేత త్సమాలోఽప్య శనైః
మృద్వగ్నినా పచేత్. 27. ఏత త్యాగితమాత్రేణ వాగ్విశుద్ధి శ్చ
జాయతే, సప్తరాత్రప్రయోగేణ కిన్నరై స్సహ గీయతే. 28. అర్ధమా
సప్రయోగేణ సోమరాజీవపు ర్భవేత్, మాసమాత్రప్రయోగేణ శ్చుత
మాత్రం తు ధారియేత్. 29. హం త్యస్తాదశ కృష్ణాని అర్ఘాంసి వివి
ధాని చ. పంచగుల్తా స్ప్రమేహం శ్చ కాసం పంచవిధం జయేత్. 30.
పంధ్యానాం చైవ నారీణాం సగాణాం చాల్పరేతసాం, ఘృతం సార
స్వతం నామ బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 31.

అపలు వళ్లతో బ్రాహ్మిని నీటితో కడిగి తోటిగొదంచి వడిముగట్టి నాలుగు రెట్లు
రసములో ఒక ప్రస్థము నేనుని పక్వముచేసి శుక్రించి యౌషధలనుసారి కలపవలయు
ను. పసపు బాజిశ్లోఘ తెల్లతేగడ కరక్కాయలు నీటిని 2 శ్లోక్ ప్రపలము తక్కినవా
టిని కిర్ణముచొప్పునను కలపవలయును. పిప్పళ్లు నాయువిడంగములు సైంధవలవణము
చక్కెర వస వీనిని కలిపి సన్నముంటపైని పక్వముచేసి తినివ్యాకుఢ్ధిలుగును. వీడు

రాత్రులు సేవించిన కిన్నదులవంటి కంఠముకలుగును. పదునైదు రోజులు సేవించిన శ్రుతధరుడగును. అష్టాదశకష్టవులు మూలరోగములు పంచగ్రమ్మలు ప్రమేహములు కాస బైదూతెఱుగులును నశించును. గొడ్డుపోయిన స్త్రీలకును అల్పరేతస్కులగు పురుషులకును బలమును తేజమును అకలిని పెంచెడి ఘృతమియ్యది సారస్వతఘృతమనఁబడును.

❀ ఉపశాపము. ❀

శ్లో. కాస శ్వాసాతిసారజ్వరపిటక కటి కుష్ఠకోరప్రకారాన్, మూత్రాఘాతోదరార్చః శ్వయంధుగలశిరఃకిర్ణశూలాక్షిరోగాన్, యే చాన్యే వాతపిత్తక్షతజకఘృతా వ్యాధయ స్సంతి జంతో స్తాన్తా నభ్యాసయోగా దపనయతి పయః పీత మంతే నిశాయాః. 32. వ్యంగ వలీపలితఘ్నం పీనస వై స్వర్య కాసశోధఘ్నం, రజనీక్షయేంబు సస్యం రసాయనం దృష్టిజననే చ. 34.

రాత్రియంతయు నుంచిన నీళ్ళను ప్రాతఃకాలము (అనగా తెల్లవారు జామున) త్రాగినచో దగ్గుత్వాసము అతిసారము జ్వరము పిడకములు కటిరోగములు కుష్ఠం మూత్రాఘాతములు ఉదరరోగములు మూలరోగములు క్షయరోగములు గలితి శిరములు చెవి పోటు కంటిరోగములు ఇంకిన వాతపిత్తకఘృత జనితములగు రోగములును నశించును.

❀ లోహరసాయనపు రతులు. ❀

శ్లో. నాగార్జునో మునీంద్రః శశాన యల్లోహశాస్త్ర మతిగ హాసం, తస్యాగ్రస్య స్మృతిగో పయ మేలి ద్వివిదాక్షరైఃబ్రాహ్మః. 35. మేనే మునీః స్వతంత్రే భూయః పాకిం స నిలంచకా దర్వాక్, సుబ హుప్రయోగదోషా దూర్ధ్వం న పలత్రయోదశకాత్. 36. తత్రాయ సి పాచనీయే పంచ కలాశా త్రయోదశి పలకాంతే, లోహా ద్విగుణా త్రిఫలా గ్రాహ్యో షడ్భిః పలై రధికా. 37. మారణపుటనస్థాలీ పాకా స్త్రిఫలైశ్చ భాగసంపాద్యః, త్రిఫలాయా భాగద్విశయం గ్రహణీయం లోహపాకార్థం. 38. సర్వత్రాయ స్తుటనాద్యైశ్చకాంశేశరావ సంఖ్యాతం, ప్రతిపల మేష త్రిగుణం. పాథః క్వాథార్థ మాధేయం. 39. సప్తప లాశా భాగే పంచదశాంతేంభసాం శరావై శ్చ, ద్వావి ద్యైకాదశకాంతై రధికం తద్వారి కర్తవ్యం. 40. తత్రాష్టమో వి

భాగః శేషః క్వాథస్య యత్నతః స్థాప్యః, తేన హి మారణపుటన
స్థాలీపాకా భవిష్యంతి. 41.

దురవగాహ మైనలోహశాస్త్రమును నా గార్జునమునీంద్రుఁడు చెప్పెను. దాని
యగ్గమును స్మృతికై మేము స్పష్టముగా చెప్పుచున్నాము. తనశాస్త్రమునందు అయిదు
పలములకంటె పైన మఱి రెడవపాకమును ఒప్పుకొనఁజయ్యెను. నుబహుప్రయో
గదోషమువలన పదిపలములకంటె పైనిరెండవపాకము నంగీకరింపలేదు. అయఃపాచ
నమునందు అయిదుపలములు మొదలుకొని 13 పలములవఱకు లోహము కంటెను మూ
డురెట్లు త్రిఫలములను తీసికొనవలయును. 6 పలములకు పైన అధికముగా మారణపుటన
స్థాలీపాకాదులను త్రిఫలములలో నొక భాగముతో చేయవలయును. లోహపాకము
కొఱకు త్రిఫలములను రెండుపాళ్లు గ్రహింప వలయును. (తిక్కినది సుగమము.)

— లోహశుద్ధికరణములు. —

శ్లో. పాకార్థే తు త్రిఫలా భాగద్విషయే శరావసంఖ్యాతం,
ప్రతిపల మంబుసమం స్యా దధికిం ద్వాభ్యాం శరావాభ్యాం. 42. త
త్రిచతుర్థోభాగః శేషో నిపుణేన యత్నతో గ్రాహ్యః, అయసః పాకార్థ
త్వాత్ స చ సర్వస్థా త్ప్రధానతమః. 43. పాకార్థ మశ్మసారే ంచప
లానాం త్రయోదశిపలాంతే, దుగ్ధశరావద్విత్తయం పాస్తై రేకాదికై ర
ధికిం. 44. ంచపలాధికిమానా తదభావే తస్య సారతో గ్రాహ్యం,
చతురాదిక మేకాంతం శక్తౌ ధికిం త్రయోదశికాత్. 45. త్రిఫలా
త్రికిటుక చిత్రక కాంతక్రామక పిండంగచూర్ణాని, అన్యా న్యపి దే
యాని పలాశపృక్షస్య ఏ బీజాని. 46. శాతీఫలజాతీకో మైల క
క్కోలక లవంగానాం, సితకృష్ణజీరకయో రపిచూర్ణా న్యయసః సమా
ని న్యుః. 47. త్రిఫలాత్రికిటువిడంగా నియతా అన్యే యథా ప్రకృ
తి, కాలాయనదోషవృత్తే రాతిఫలాదే ర్లవంగాంతస్య. 48. తేషః
ప్రాప్త్యనురూపః సర్వస్యస్య చైకాద్యైః, కాంతక్రామక మేకం
నిశేషం దోష మపహర త్యయసః. 49. ద్విగుణత్రిగుణ చతుర్గుణ
మాజ్యం గ్రాహ్యం యథాప్రకృతి, యది భేషజభూయ స్త్వం స్తక
త్వం వాపి చూర్ణానాం. 50. అయసా సామ్యం సంఖ్యా భూయోఽల్ప
త్వేన భూయోఽల్పా, ఏవం ధాత్విషసారా త్తిత్తిక్కిధి తౌషధస్య
బాధేన, సర్వత్రైవ విధేయ స్తత్తిదిగిథి స్యాషధ స్యాహః. 51.

పాకముకొఱకు త్రిఫలముల శంకుభాగములలో ఒకశరావము చెప్పబడినది. ప్రతిఫలమునను నీరుసమానము. శంకుశరావములకంటె నెక్కువయండిన నాలవభాగమును నేర్పుగా గ్రహింపవలయును. అయస్సు పాకము నిమిత్తమగుట వలన యిన్నిటికంటెను ప్రధానము. పాకారమైనలోహసారముఁ బొందు మొదలుకొని 13 ఫలములవఱకు పాలుగల శంకు మూళ్లుపోయవలయును. ఒక్కొక్కపాదమునకు నిట్లధికమగును. అందువలనులది మాత్ర. అయ్యది లేనిచో తదనుసారముగా గ్రహింపవలయును. కరక తాడి యునికిక త్రికటుక చిత్రమాలము తెల్లలాద్దగ వాయువిడంగములు వీటిని మాల్లము చేసి మోదుగ మాడను పొడిచేసి జాజికాయ జాపత్రి ఫలములు లవంగము తెల్లజీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని చూర్ణము చేసి లోహముతో సమముగా స్వీకరింపవలయును. కరక తాడియునికి శొంతి మియములు పిప్పళ్లు వీటి తప్పక తీసికొనవలయును. తక్కినవానిని ప్రకృత్యనుసారముగా గ్రహింపవలయును. జాజికాయమొదలవంగము వఱకున్న యాపధములు ఆయాదోషమును పోగొట్టిస్తాప్తానుసారముగా ఫలమునిచ్చును. జాజికాయ తెల్లలాద్దగ లోహదోషములను పోగొట్టును. ప్రకృత్యనుసారముగా శంకుమాడునాలుగు గట్లు కూడ నెత్తిని గ్రహింప వచ్చును. జాపధ మెక్కువై చూర్ణము తక్కువైని లోహమును భర్తీచేయ వలయును. ఇట్లు ధాత్యను సారముగా చెప్పనిఫలముల శౌపధుల నూహించుకొనునని.

—౧౦ కాంతోదిలోహమారణవిధులు. ౧౦—

శ్లోక. కాంతాదిలోహమారణవిధానసర్వస్వముచ్యతేతావత్, యస్య కృతే తల్లోహం పక్తవ్యం తస్య శుభే దిననే. 52. సమృదంగా రక ఎలితసతభూభాగే శిమ సమభ్యర్చ్య, వైదికవిధనా వహ్నిం నిధాయ హృత్వా౭౭హుతి స్తత్ర. 53. ధర్మాత్సిధ్యతి సర్వం శ్రేయ స్తద్ధర్మ సిద్ధయేకిమపి, శక్త్యనరూపం దద్యా ద్విజాయ సంతోషిణగుణినే. 54. సంతోష్య కర్తకారం ప్రసాదపూగాది దాససంమానైః, ఆశౌ తదశ్చ సారం నిర్మల మేకాంతతః కుర్యాత్. 55. తదనుకుతారచ్ఛిన్న త్రిఫలాగిరికణ్ణి కాస్థిసంహారైః, కరికణ్ణి చ్ఛదమూలకశతావరీకేశరాజా ఘ్రైః. 56. శాలిం చ మూలక కాశీ మూలప్రావృజ్ఞ భృంగరాజై శ్చ లిప్తావ దగ్ధవ్యం తత్ దుష్ప్రక్రియలోహకారణ. 57. చిరజలభావిత నిర్మల శాలాంగారేణ పరిత ఆచ్ఛాద్య, కుశలాద్ధాపిత భస్మా నవరత

ముక్తేన పవనేన. 58. వహ్నే ర్భావ్యాజ్వాలా బోధవ్యా జాతా నైవ కుంచికయా, మృల్లవణ నలిలభాజా కింతు స్వచ్ఛాంబుసంప్లుతయా. 59. ద్రవ్యాంతరసంయోగా త్స్వం శక్తిం భేషజాని ముంచంతి, మల ధూలిమ త్సర్వం సర్వత్ర వివర్జయే త్తస్మాత్. 60. సందంశేన గృహీత్వాంతః ప్రజ్వాలితాగ్నిమధ్య ముపసీను, గలతి యథాయథ మగ్రే తథైవ మృదు వర్జయేన్నిపుణః. 61. తెలనిహితోర్ధ్వముఖా జ్ఞుశలగ్నం త్రిఫలాజలే వినిక్షిప్య, నిర్వాపయేచ్ఛేషం త్రిఫ లాంబు రక్షేచ్ఛు. 62. యల్లోహం న మృగం త త్సున రపి ప క్తవ్య ముక్తమార్గేణ, య న్న మృతం తథాపి తత్త్యక్తవ్యమ తాహ మేవ తతః. 63. తదను ఘనతాహపాత్రే కాలాయసో ముద్గ రేణ సంచూర్ణ్య, దత్వా బహుశః సలిలం ప్రక్షాళ్యాంగార ముద్భృ త్య. 64. తదయః కేవల మగ్నా, శుష్కీకృత్యాధవా తపే పశ్యాత్, తాహశిలామూః పింష్యా దసితేన్ద్రేన వా తదప్రాస్తా. 65.

తాత్పర్యకాంతాదిలోహమారణోపాయములను చెప్పుచున్నాము:—లోహమును సాకముచేయవలసిన శుభరసమునందు మట్టినిప్పగల భూభాగమునుక్రిందు శివుని పూ జించి వైడివిధితో అగ్నిని పూజింపవలయును. పిమ్మట ఆహుతును ప్రేల్చవలయును. ధర్తమువలన సమస్తమును సిద్ధించును. అధర్త సిద్ధి కొఱకు అనిష్టావ్యమగు శ్రేయస్సు చలయును. కావున తమతమశక్తి నకుసరించి సంతోషియును గుణియునగు బ్రాహ్మణు నకు ఈయవలయును. ప్రసాదము పూగములు తాంబూలముమున్నగు వానినిచ్చి శిల్పిని సంతోషపెట్ట వలయును. అపిమ్మట లోహమును ఏకాంతముగా నిర్మలమును చేసి గొడ్డలితో నఱకి తెచ్చిన త్రిఫలమును గిరిగిర్జిగా ఖేజులు విష్ణుక్రాంతి ఆముదపు ఆకు లు వేళ్లు శతావరి గుంటకలగరాకు చెఱకువేళ్లు వస్త్రపులూని గుంటకలగర వీటిరసము తోపూసి లోహమును సగ్ధము చేయవలసినది. చిర కాలము నీటిలో భావనచేయఁబడిన బొగ్గలతో నూవైపుల నాచ్ఛాదనముజేసి నేర్పుగా నూది నిప్పులో జ్వాలలు వెలు పటికరాకుండ న్నచ్చునగు నుదకముతోతడిపిన మట్టిలవణము నీళ్లు వీటితో ద్రవ్యాంతర సంయోగమువలన నొషధులు తమతమశక్తిని వదలిపెట్టును.

—ॐ స్థాలీపాకవిధి. ॐ—

శ్లో. అథ స్థిత్వా యో భాండే దత్వా త్రిఫలాంబుశేష మ న్య ద్యా ప్రథమం స్థాలీపాకం దద్యా ద్ద్రవక్షయా త్తదను. 66. గజ

కర్ణ పత్రమూల శతావరీ భృంగ కేశరాజరసైః, పాగ్వాత్సానీపాకం
కుర్యాత్ప్రత్యేక మేకైకం వా. 67.

శ్శిఖాత లోహపాత్రములో త్రిఫలాజలములను తక్కిన ద్రవ్యములను చేర్చి
సానీపాకమును చేయవలయును. ఆముదపుఆకులు వేళ్లు శతావరీ గుంటకలగర వీటి ర
సములతో ప్రత్యేకముగా సానీపాకమును చేయవలయును.

—పుటపాకవిధి. ౭౦—

శ్లో. హస్తప్రసూణవదనం, శ్వభృం హస్తైః కఘాతసమమధ్యం,
కృత్వా కటాహనదృశం, తత్ర కరీషం తుషం చ క్వాచుచ. 68. అంత
ర్ఘనతరమధ్యం శుషిరం పరిపూర్య దహనమాయోజ్య, పశ్చాదయస
శూచ్యం శ్లక్ష్యంపంకోపమంకుర్యాత్. 69. త్రిఫలాంబుభృంగ కేశరశతా
వరీకందమాణసహజరసైః, భల్లతక కరికర్ణ చ్చదమూల పునర్నవాస్వ
రసైః. 70. క్షిప్త్వాథ లోహపాత్రే మార్దే వా లోహమార్దపాత్రా
భ్యం, తుల్యాభ్యం పృష్ఠే నాచ్ఛా ద్యాంతే రంధ్ర మాలిప్య. 71.
తత్పుటపాత్రం తత్ర శ్వభృజ్వలనే నిధాయ భూయోఽపి, కాష్ఠకరీష
తుపై స్తత్సంచా ద్యాహర్షిశం దహే త్యాజ్య. 72. ఏవం నవభి
ర్భేషజరాజైస్తు పచేత్సదైవ పుటపాకం, ప్రత్యేక మేక మేభి ర్మిలి
తైర్వా త్రిచతురా న్వరాన్. 73. ప్రతిపుటనం తత్ప్రిష్ఠ్యాత్ సానీ
పాకం విధాయ తథైవ, తాదృశదీపం పిష్యా ద్విగలద్రజసా తు యు
జ్యతే యత్ర. 74. తదయశూచ్యం పిష్టం ఘృష్టం ఘనసూక్ష్మవాససి
శ్లక్ష్యం, యది రజసానదృశం స్యాత్ కేతక్యాస్తర్మితదృఢం. 75. పుట
నే సానీపాకేఽధికృతపురుషే. స్వభావమనధిగమాత్, కఠిత మపి హే
య మాషధ ముచిత ముపాదేయ మన్య దపి. 76.

ఎటుచూచినను మూరెడు వెడల్పు పొడుగు కలుగునట్లు గంగాశమువలె త్రవ్వి
అందు పేడ పొట్టు కట్టెలు లోపల గట్టి రంధ్రమునుచేసి అగ్నిని తగిల్చి లోహచూర్ణ
మును పంకమువలెనూరి త్రిఫలములు కురువేరు గుంటకలగర శతావరీ మానికంద గోరిం
ట వీటిరసముతీసి జీడివెత్తులు ఆముదపు ఆకులు వేళ్లు గలిజేరు వీటిరసములనుకూడ తీసి
లోహపాత్రములో గాని మట్టికుండలోగాని వైచి చిక్కగా మూసి యించి నీలుచేసి
దానిని స్వచ్ఛగు నిప్పులో నునిచి కట్టెలు పొట్టు పిడకలు మున్నగువానితో రాత్రిం

దివములు పుటపాకమును వైచి పిమ్మట నందలి యొక్కొక్క వస్తువును స్థానీపాకమును చేసి తెగని రాతిపైని నూరి మొగలిననుతో కలిసి నేవింపవలయును.

— ౭౭ లోహపాకామృతసారములు. —

శ్లో. అభ్యస్తకర్త సిధిభి ర్బలకుశాగ్రీయబుద్ధిభి ర్లక్ష్యం, తాహ
స్య పాక మధునా నాగార్జ్యనశేష్ట మధిదధ్నుః. 77. లోహరకూటతా
మ్రజకటాహే దృఢమృణ్మయే ప్రణమ్య శీవం, తదయః పచే దచ
పలః కాష్ఠేంధనేన వహ్నినా మృదునా. 78. నిక్షేప్య త్రిఫలాజల ముదితం
య త్తద్భుతం చ దుగ్ధం చ, సంచాల్య తాహమయూ దర్వా
లగ్నం సముత్పాద్య. 79. మృదు మధ్య ఖరభావైః పాక స్త్రివిధోఽత్ర వ
క్ష్యతే పుంసాం, పిత్తసమీరణశ్లేష్మ ప్రకృతీనాం మధ్యమస్య సమః 80.
అభ్యక్తదర్విలోహం సుఖదుఃఖస్థలనయోగి మృదుమధ్యం, ఉష్ణ తదర్వి
ఖరం పరిభాషంతే కేచి దాచార్యాః. 81. అన్యే విహీనదార్విప్ర లేప
మాఖాత్మరాకృతిం బ్రవతే, మృదుమధ్య మర్థచూర్ణం సికతాపుం
జోపమం తు ఖరం. 82. త్రివిధోఽపి పాక ఉదృక్ సర్వేషాం గుణ
కృదేవ నతు విఫలః, ప్రకృతివిషయే చ సూక్ష్మో గుణదోషా జనయతీ
త్యల్పం. 83. విజ్ఞాయ పాక మేవం ద్రా గవతార్యక్షితౌ క్షణా నిన్దియ
తః, విశ్రామ్య తత్ర లోహేత్రఫలాదేః ప్రక్షిపే చూర్ణం. 84. యది
కర్పూరప్రాప్తిర్భవతి తతో విగళితే తదుష్ణత్వే, చూర్ణీకృత మను
రూపా క్షిపేన్న వా న యది తల్లాభః. 85. పక్వం నిదశ
సారం సుచిరఘృతసిత్యభావిరూక్షత్వే, గోదోహనాదిభాండే తాహ
భాండాభావే సతి స్థాప్యం. 86. యది తు పరిప్లుతిహేతోః ఘృత
మిక్షేతాధికం తతోఽన్యస్త్రిన్, భాండే నిధాయ రక్షే ద్భవ్యపయో
గో హ్యనేన మహాన్. 87. అయసి విరూక్షీభూతే స్నేహ స్త్రిఫలా
ఘృతేన సమ్పాద్యః, ఏత త్తతో గుణోత్తర మి త్యమునా స్నేహనీ
యం తత్. 88. అన్యంతఃఫలప్రకృతే ర్భక్షణ మయసోఽమునైవ శం
సంతి, కేవల మవీద మశితం జనయ త్యయరో గుణా నిన్దియతః. 89.

చికిత్సాసిద్ధి సభ్యసింధివారలును కుశాగ్ర బుద్ధులు నగువారలగు వైద్యులు నాగా
ర్జ్యను సమశిష్టునిచేతఁ దలవఁబడిన లోహ పాక విధిని చెప్పుచున్నాము:—లోహము విత్తలి

రాగి వీటికళామాలలో గాని మట్టిపాత్రలో గాని లోహమును వేసి ఈకునకు నమస్కరించి కట్టెలతో స్నాని మంటను పెట్టవలయును. అందుపైని చేప్పిన త్రిఫలదళములు నేయి పాలును చేర్చి లోహపుగరిటెతో కలియబెట్టి గట్టిపడినపిమ్మట నేవించిన పిత్తవా రికఫప్రకృతులగు ముఘ్యులకు హితముగా లిగించును. గరిటెకు కఱచికొన్న లోహము మృదువును వేణుపడినది ఆల్పమును నగును.

ఈరీతిగా మూడువిధములగు పాకములును గుణము నిచ్చును. ఇట్లు పాకమును గుర్తి చి దింపికొన్నినిమిషము లుంచి అలోహమునందు త్రిఫలాదిచూర్ణమును కలిపివలెను కర్పూరమును వేయవలసినచో ఆరినపిమ్మట వేయవలయును.

—●● రెండవపాక విధి. ●●—

శ్లో. అథవా పక్తవ్యవిధః సంస్కృతకృష్ణాభ్రకచూర్ణమౌదాయ, తాహచతుర్థాంశ సమద్విత్రిచతుఃపంచగుణభాగాన్. 90. ప్రక్షి ప్తాయః ప్రాగ్వత్ పచే దుభాభ్యాం భవే దయో యావత్, తావన్నానానుస్మృతేః స్యా త్త్రిఫలాదిద్రవ్యపరిమాణం. 91. ఇద మాప్యాయిక మిదమతిపిత్తను దిద మేవ కాంతిబలజననం, స్తభ్నాతి తృప్తక్షుధౌ తిత్ పరమ మధికమాత్రయా యుక్తం. 92.

పక్వయోగ్యమునుగా చేసి కృష్ణాభ్రకచూర్ణమును లోహమును రెండుమూడు నాలుగు భాగములును కలిపి పూర్వమునలెనే లోహమును పక్వముచేయవలయును. రెండువిధములను పూర్వమునలెనే పక్వముచేయ అతపఃమాణ్యముతోనే త్రిఫలాది ద్రవ్యములను గ్రహింపవలయును. ఇయ్యది బలమును కలిగించును; పిత్తమును సోగొట్టును. కాంతిని బలమును కలిగించును. ఎక్కువగా నిచ్చిన అకలిదప్పులు నశించును.

—●● అభ్రకవిధి. ●●—

శ్లో. కృష్ణాభ్రక మేకవపుః వజ్రాఖ్యం చైకపత్రకం కృత్వా, కాష్ఠమయోదూఖలకే చూర్ణం ముసలేన కుర్వీతి. 93. భూయో దృషది చ పిష్టం వాసఃసూక్ష్మైవకాశతలగలితం, మండూకపర్ణి కాయాః ప్రచురరసే న్ధావయే త్త్రిదినం. 94. ఉద్భ్రష్టద్రవా దథ పింష్యాద్దైమం తథాన్యభక్తస్య, అక్షోదాత్యంతాప్లున్వచ్ఛజలేన ప్రయత్నేన. 95. మండూకపర్ణి కాయాః పూర్వం స్వరసేనాలోడనం కుర్యాత్, స్థాలీపాకం పుటనం చాద్యై రపి భృంగరాజాద్యైః. 96. తాలాదిపత్ర

మధ్యే కృత్వా పిండం నిధాయ భస్మాగ్నా, తావ ద్దహే న్న యావల్లి
నో నిర్దృశ్యతే సుచిరం. 97. నిర్వాపయేచ్ఛ దుగ్ధే దుగ్ధం ప్రక్షాల్య
వారిణా తదను, పిష్ట్యా ఘృష్ట్యా వస్త్రీచూర్ణం నిశ్చంద్రికం కుర్యాత్.

కృష్ణాభ్యంగమును ఒక శరీరమును గాని వజ్రము నొక అనుగా గానిచేసి కొయ్య
తోటిలో తోకిటితో చూర్ణము చేయవలయును. పిష్టుట దానినే బండపైనినూరి వస్త్ర
కాళితమును చేసి మండుక వర్ణ రసములో కి దినములు భావన చేసి పిష్టుట హేమంతకు
పునఃబుట్టినదియ్యపునీటితో చేర్చి త్రాగవలయును. స్థాలీపాకపుటపాకములను గుం
టకలగ రాకు ముష్ణగునానితోను మూత్రము చేసి కొలిమిలోబెట్టి లీనమై నిప్పు కనిపించ
నంతవఱకును దగ్ధము చేయవలయును. పాలలో తడిసి పిష్టుట నీటితో కడిగి నూరి
చూర్ణమును చేయవలయును.

— ఆభక్తపు సమంత్రకమగువిధ. —

శ్లో. నానావిధగుక్తాంత్యై పుష్ట్యై కాంత్యై శివం సమభ్య
ర్చ్య, సువిశుద్ధేహని పుణ్యే తదమృతమాదాయ తాహఃఖ్యం. 99.
దశకృష్ణల పరిమాణం శక్తివయోభేద మాకలయ్య పునః, ఇద మధి
కం తదధికతిరజయదేన న మాతృమోదకవత్. 100. సమమన్యూణా
మలపాత్రే తాహే తాహేన మర్దయే ద్దృఢం భూయః, చత్వా మధ్య
నుగూపం తదనుఘృతం యోజయే దధికం. 101. బంధం గృహ్లాతి య
థా మధ్యపృథక్త్వేన పంచ మవశింషేత్, ఇద మిహ దుష్టోపకరణ
మేతిద్దృఢం తు మంత్రేణ. 102. స్వాహంతేన విమగ్తో భవతి ఘడంతే
న లోహబలరక్షా, సనమస్కారేణ బలి ర్భక్షణ మయసో హేమామం
తేన. 103. “ఓం అమృతోద్భవాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రాంఘట్ ఓం
నమ శ్చండవజ్రపాణయే, మహాయక్షసేనాధిపతయే, సురగురువిద్యా
మహాబలాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రాం.

అనేక విధములగు పీడలు కాంతించుటకును, పుట్టి కాంతి గలుగుటకును ముందు
శివుని బూజించి పవిత్రమగుదినమునందు లోహమును నాయమృతమును పదిరకు
లు తీసికొని శక్తివయో భేదములను ఎచ్చు తగ్గులను గుర్తించి గట్టిదియును ముటిలేని
దియునగు లోహపాత్రములో మాటిమాటికి చక్కగా మర్చిరవలయును. పిష్టుట తద

నురూపమురా లేనను ఘృతమునందు చేర్చవలయును. లేన వేఱుపడక ముద్దయ గుఱ్ఱులు మర్దన చేయవలయును. దుష్టోపకరణముగు దీనిని మంత్రముతో స్వాహా ఘోరమునవలయును. లోహబలమును రక్షింపవలయును. హాంత్రముగల మంత్రముతోలోహమును తినవలయును. మంత్రము ఓం ఆమృతోద్భవాయ అమృత స్త్రీమ్. అని.

—ॐ అధికమును సేవించుటయు. ౧౦—

శ్లో. జగ్ధ్వా తదమృతసారం సీరం వా క్షీర మే నానుపి బేత్, కాంతక్రామక మమలం సంచార్య రసం పబే న్నతు తత్. 104. ఆచమ్య చ తాంబూలం లాభే ఘనసారసహిత ముపయోజ్యం, నాత్యుప విష్టో నాత్యతిభాషీ నాతిస్థితి స్తిష్ఠేత్. 105. అత్యంతవాతశీతాతప యానన్నానవేగరోధాదీన్, జహ్యచ్చ దివానిద్రాసహితం చాకాల భుక్తం చ. 106. వాతకృతిః పిత్తకృతిః సర్వా న్కట్వస్థుతిక్తక కషాయాన్, తత్త్వణవి నాశే హేతూన్ మైథునకోపశ్రమా స్థూరే. 107. అశీతం తదయః పశ్చాత్పిత్తేతు నవా పాటవం ఛద్య ప్రథతాం, అర్చి ర్భవతి నవాంత్రం కూజతి భోక్తవ్య మవ్యాజమ్. 108.

ఆ యమృతసారమును తినిన తేఱువాత పాలనుగాని నీటినిగాని త్రాగవలయును. కాంతమును క్రామకమును అమలరూపమును అనురసమును త్రాగరాదు. చమనముచేసి కడ్పూరముతో తాంబూలమును నమలవలయును. ఎక్కువగా కూర్చుండరాదు. అతిగా మాటలాడరాదు. గాలి మిక్కిలియును, చలిగాలి ఎండ ప్రయాణము స్నానము వేగము నిర్బంధము మున్నగు వానిని వదలిపెట్టవలయును. పగులు నిద్రపోవుట ఆకాలమునందు భుజించుటయును మంచిదికాదు. వాతకారకములును తిక్తకారకములును కట్వస్థుతిక్త కషాయములను తత్త్వణమే నాశనమునకు కారణము లగు మైథునాదికర్మలను సేవింప రాదు. లోహసారమును సేవించుకొనివుట్ట పడరాదు. కపటమును చేయరాదు. బాధ కలుగనిభోజనమును సేవింపవలయును.

—ॐ అధిక సేవనమునకు పథ్యములు. ౧౧—

శ్లో. ప్రథమం వీత్వా దుగ్ధం శాల్యన్నం విశదసిద్ధ మక్లిన్నం, ఘృతచంఘృత మశ్నీయాత్ మాంసై రైవహంగమైః స్రాయః. 109. ఉత్తమ మూషరభూచర విష్కిరమాంసం తథాబ్జ మైశాని, అన్యదపి భుజయేత్తాం వృథురోమాపేక్షయా జ్యాయః. 110. మాంసాలాభే

మత్స్య అదోపలా స్థూలసద్గుణా గ్రాహ్యః, మధురరోహిత శకులా
దగ్ధాః పలలా స్తనా గూనాః. 111. శృంగాటక ఫలకేశరు కదళీఫల
తాల నారికేళాది, అన్య దపి యచ్చ నృప్యం మధురం పనసాదికం
జ్యాయః. 112. కేజరి తాడకీరగాన్ వార్తాక పటోల ఫల దలసమ
తాన్, ముద్గమసూరేక్షురసాన్ శంసంతి నిరామిషే ష్వేతాన్. 113.
శాకం ప్రహేయ మఖిలం స్తకం రుచయే తు నాస్తుకం దద్వాత్,
విహితనిషిద్ధా ద్యన్త్యన్త్యమకోటిస్థిం విద్వాత్. 114 తప్తమగ్ధాను
పానం ప్రాయ స్స యతి ర్దకోష్ఠ్య, అనుషే మబు యద్వా కోమ
లఫలనారికేస్య. 115.

మొదలపాలను త్రాగి నిర్మలమును క్రిష్ణం వైనవర మన్నును నేతితో తినవలయు
ను. పక్షిమాంసములతోను చేర్చుకొనవలయును. ఊషణములు భూచరములు నగు మేక
ఇట్టిమున్నగువానిమాంసమును జలచరములతో మత్స్యములకంటె తఱుచు మంచిది.
మాంసము దొఱకనిచో దోషహితములు అత్తమనుకొనికొను నగు మత్స్యముల
ను గ్రహింపవచ్చును. శృంగాటక ఫలము క నేరు కదళీఫలము తాటిపండు కొబ్బరి
కాయమున్నగు నృప్యపదార్థములను మధురములగు పనసాదులను నేవివలయును.
క్రమకము తాడఫలము అడ్డనరమకాయ పొట్ట మున్నగు మాంసభక్షకులు కానివారికి
హితకరములు. నిహితనిషిద్ధములకంటె నిరసములను మధ్యమములు గా గ్రహింపవలయు
ను. కాచినపాలను త్రాగి ను కోమలమును నారికేలొదకములను త్రాగినను బద్ధకోష్ఠము
లు నశించును.

— అభ్యక్త సేవనములందు హృదయవృద్ధికులు. —

శ్లో. యస్య న తథా సరతి సయనక్షారం జలం విబే త్కోష్ఠం,
కోష్ఠం త్రిఫలాక్వాధీసనాథం క్షారం తతో ఒప్యధికం. 116. త్రిణి
దినాని సమం స్యాదహ్ని చతుర్థే తు వర్ధయే త్క్రిమశః, యావ
చ్చాష్టమ మాసం న వర్ధయే త్సన రితోఒప్యధికం. 117. ఆణో రక్తి
ద్వితియం ద్వితీయవృద్ధా తు రక్తికాత్రితయం, రక్తిపంచకపంచక మత
ఊర్ధ్వం వర్ధయే నియతం. 118. వాత్సరికకల్పసత్తే దినాని యావంతి
వర్ధంత ప్రథమం, తావంతి వర్ధశేషే ప్రతిగోమం క్రూరయే త్తదయః.
119. తే ష్వప్తమాసశేషు ఛాతర్వాషత్రియం సమశ్చియాత్, సాష్టం

చ తావ ద మోక్షా మధ్యే మాసద్వయం శేషం. 120. ఏవం తద మృత మశ్నన్ కాంతిం లభతే చిరస్థిరం దేహః సప్తాహత్రయమా త్రాత్ సర్వరుజో హంతి కిం బహునా. 121. ఆర్యాభి రిహ సవత్వా నప్రవిధీనాం యథావ దాఖ్యాతం, అమతివిషర్జయసంశయశూన్య మనుష్టాన ముచీతం. 122. మునిరచితశాస్త్రపార గత్వా సారం తతిః సముద్భృత్య, నిబబంధ బంధవానా ముపకృతయే కోఽపిపట్కుర్తా. 123. యత్త తత్ప్రదృశం తాహం నిఃశేషం మాఽత్యం యది, త్రిఫలావ్యోష సంయుక్తం భక్షయే ద్వలినాశనం. 124. నామాన్యో ద్విగుణం చౌ డ్రం కలిగోఽష్టగుణ స్తతిః, తస్మా చ్ఛ్చతిగుణం భద్రం భద్రా ద్వజ్రం సహస్రధా. 125. వజ్రా త్తప్తిగుణః పాండి ద్విరవి ర్గతభి ర్దుఃఖైః. తతిః కోటిసహస్రం వా అయన్మాంతం మహాగుణా 126. రసత స్తా మ్రం ద్విగుణం తామ్రా త్ప్రస్థాభక్తం ద్విగుణం, పృథ గేవైషాం శు ద్ధి స్తామశుద్ధి స్తో ద్వివిధా. 127.

అంత ఎక్కువగా బాధకలుగనివారు యనక్షారమును గోరు వెచ్చని వేషినిల్లను త్రాగవలయును. మూడురోజులు సమానముగా నౌపదమును గ్రహించి నాలవదియు నందు క్రమముగా వృద్ధిసేయవలయును. ఎనిమిది నెలలవఱకు నింతకంటె వృద్ధిసేయ రాదు. తొలుత రెండురత్నము, పిమ్మట మూడు, అటుతరువాత దినమున కైదురత్నము సేవింప వలయును. సంవత్సరమంతయును ఔషధమును సేవింప వలసినే ప్రారంభము న నెన్నిరోజులు వృద్ధి జేసిరో చివఱకు అన్నిదినములు లోహమును సంఘటింప వల యును. ఆయెన్నిది నెలలలో ప్రొద్దుట మూడుమాషములును సాయంకాలము మధ్యాహ్న ములందు రెండుమాషములను తినవలెను. ఈరీతిగా నమృతమునుతినచో కాంతిని స్థిర మగు దేహమును పొందును. ఇరువదియొక్క రోజులు సేవించిన సమస్తరోగములు నశిం చును. ఈయేడు పిఠులను యథావిధిగా 90 ఆర్యావృత్తములతో చెప్పిరి. మతివిపర్య యము సంశయమును లేనియనుష్ఠానమును చేయవలెను. మని రచించిన శాస్త్రముల నంతమువఱకు చదివి అందలిసారము తనబంధువులయుపయోగమునమిత్తమై ఒక బాప్తానుడు ఇట్లు నిర్దించెను.

— లోహసేవనమున కనుపానాదులు. —

శ్లో. పత్రీశ్చితస్య గంధః యోగా ద్వా మారిణం లిథా లవ ఙ్గైః, అక్రే ధ్వాపిత తామ్రే నిర్గుండీకల్పకంజికనిమగ్నే. 128. యత్పిత

తిగైరకాభం తత్త్విప్తం చార్థగంధకం తదను, పుటపాకేన విశుద్ధగ శు
ద్ధస్యా దభ్యక్షం తు పునః. 129. హిలమోచి మూలపిండే క్షిప్తం
తదను మార్దనంపుటే లిప్తే, తిక్షణ, దగ్ధం పిప్త మన్తూ భనా సాధు చం
ద్రికారపితం. 130. కేచితతామ్రేణ రసః స్వశిలాయాం ఘృష్య
పిండికా కార్యా, ఉత్పేద్య గృహసలితన నిర్గుండికల్కేన
కృచ్ఛృణా. ఏత త్సిద్ధం త్రివిధం చూర్ణితతామ్రార్దితైః సృధ గృ
క్తం. 131. పిప్పలి విడింగమరిచైః శ్లక్షణం ద్విత్రీమాసికం భక్ష్యం,
శూలామ్ల పిత్తశ్లేషయథు, గ్రహణీయత్త్వాది కుక్షిరోగేషు, రసాయనం
మహా దేత త్పిండహానో నియమతో నాత్త. 132.

ఎచ్చటెచ్చటఁబుట్టిన బాహమునైనను నిశ్శేషముగా మరణచేసి త్రిఫలాదక
ములతో నేవింపవలయును. సామాన్యముగా నెందు నెట్లు బొండ్లములు ఎన్నిదికెట్లు
కొడిసెపాలిఁజ్తును నూరుకెట్లు తుంగముపైలు వేయికెట్లు వజ్రము అరువది గుణ
ములు పాండిన రవి పదికెట్లు ఇంతకంటెను వేయికెట్లు కాంతమును రసమునకింటె రాగి
నెందుకెట్లును రాగికంటె కృష్ణాశ్రకము నెందుకెట్లును వ్రత్యేకముగా శుద్ధిచేసి చేర్ప
వలయును.

తామ్రయోగము. ౧౧.

శ్లో. తనువప్రకృతం తామ్రం నైపాలం గంధకం సమ, దత్వా
చోర్ధ్వ మథో మధ్యే స్థాలికామధ్యమస్థితం. 134. కృత్వా స్వల్పవిధా
నేన స్థాలీమధ్యే కిథాయచ, నిర్మలాభస్తేజసేన లిప్తా సంధిం తదూ
ర్ధ్వతి. 135. వాల్మీకాపూరితస్థాల్యాం పిప్పితాయాం పునస్తథా, సులి
ప్తాయాం చ ముత్తైకమథో బ్యాలాం ప్రదాపయేత్. 136. తత ఆకృష్ట
తామ్రస్య మృతస్య త్విహ యోజనా, అథ కర్షణ గంధకస్య వహ్నిస్థంబో
హపాత్రగం. 137. శిలాపుత్రేణ సంమర్ద్య నిశితం ఘృష్టం పునఃపునః,
కృత్వా దేయం వృతం తామ్రం కర్షమానం తతిః పునః. 138. రసోఽన్లు
మధితః శుద్ధస్తావస్తాత్రైః ప్రదీయతే, తత స్తథైవం సమర్ద్య పున రాజ్యం
ప్రదాపయేత్. 139. అప్టబిందుకీమాత్రంచ మర్దయే న్నూర్చితం తథా,
సర్వం స్యాత్తస్య ఆకృష్ట శిలాపుత్రాదికం దృఢం. 140. సంహృత్యా
లంబుషరస ప్రసృతేన విలోడితం, పున స్తథైవ వహ్నిస్థలానాపాత్రే విమ

ర్దయేత్. 141. యావద్ద్రసక్షయం పశ్యా దాకృష్య' సంప్రపేషితం, అలంబుపరనే నైవ గుడకం సుప్రకల్పయేత్. 142. తత్ప్రిండం వత్సవిస్తీర్ణం పిండే త్రికటుజే పునః, నననాంతరీతే దత్వా స్వాట్టలీం కారయేద్బుధః. 143. తత స్తాం స్వాట్టలీ మాజ్యమగ్నాం కృత్వా విధారితాం, సూత్రేణ డండసంలగ్నాం పాచయేత్కుశలో భిషక్. 144. యదా నిష్పేనతా చాజ్యే పుటితా చ దృఢా భవేత్.

రాగినిరేకులుగ చేసిన గంధక సంయోగమునగాని ఉష్ణతోగాని మాణమగును. వానిలి కల్కమును గంజనిపోసి గైరికసమానమగు కాంతిగలదాని నందు మంచి నూరి అర్థము గంధకమునుకలిపి పుటపాకముతో శుద్ధిని చేయవలయును. పిమ్మట భిక్రమును శుద్ధిచేయవలయును. హిలమోచికపువేళ్ల మద్దలొనంచి గుడ్డనుచుట్టి దగ్ధము చేయవలయును. పిమ్మట పుల్లనిరసములో నూనచంద్రికలు నశించును. తఱువాత రేచియును చేసిన రాగితో చిన్న గాలిపైనినూ మద్దచేయవలయును. ఇట్లే మూడునుసిద్ధముచేసి సగముసగము భాగాలను కలిపి తామ్రముకంటె వేలుపఱుపవలెను. పిష్పర్లు వాయువిడంగములు మిరియును నీటినినూరి గండు మూడుమాషము లంత తినిన అన్లుపిత్తాదులగు నఖిలరోగములు నశించును.

❖ తామ్రధస్త పుట పాకనవిధి. ❖

శ్లో. తదా పక్వం తి మాకృష్య పంచగుంజా తులాఘ్నం. 145. త్రికటు త్రిఫలాచూర్ణం తుల్కం ప్రాతః ప్రయోజయేత్, తక్రం స్యా దనపానం తు అన్లుపత్తోచ్చ) ను పునః. 146. త్రిఫలైవ సమాదేయా కోష్ఠం వారి పిబే దను, సప్తమి దివసే రక్తవృద్ధి స్సామ్రాత్తుమాసకిం. 147. యావత్ప్రియోగి శ్వ తిదై వాపకర్షిః పునర్భవేత్. యోగో2యం గ్రహణీయత్కృ పిత్తిశూల్యం పిత్తిహ. 148. రసాయనం చైతదిష్టం గుడకీలాదినాశనం, నచ త్రైవిహ్యో స్తి ఓషధీరాశ రః ర్హణి.

నేపాల తామ్రమున తేకులుగ చేసి సములుగ గంధకమును తెచ్చిస్తానికి క్రిందను మీదను నడుమనుంచి చిక్కని కొన్నును నూరి శుభ్ర చేసి పిమ్మట ఇనుకను పూరించి ఒకజామువఱకు తిలలబెట్టవలయును. పిమ్మట మారణము చేసి తామ్రమును కలుపవలయును. పిమ్మట మృష్ణమైన తామ్రమునందు ఒకతులము గంధకమువైచి రాలినోనూరి మరల మృతతామ్రమును చేర్చవలయును. పుల్లని రసములో మథించిన రసమునుకూడ నులే చేర్చవలయును. పిమ్మట అట్లే మద్దనచేసి నేతినికలిపి ఎన్నిదినిండుపుల

మాత్రను చేర్చి మద్దన చేయవలయును. పిమ్మట తీసి గట్టిరాతిలోనూరి 2 పలములు లజ్జా వంతిరసమును పోసి కలిపి పెట్టవలయును. ద్రవములేకుండుంతవఱకు లజ్జావంతిరస మును పోయుచు మాత్రను కట్టి గుడ్డలోనుంచి త్రిఫలములపిండములోనుంచి పొట్లము కట్టి నేతిలో తరిగి నూత్రములమున దండముపైనుంచి పక్వముచేయవలయును.

— తామ్రసేవనము. —

శ్లో. హేమాద్యాఽపి సూర్యసంతప్తాః స్రవంతి గిరిధాతవః,
జతాభం మృదుమృత్సాచ్ఛం యస్మిలం త చ్చిలాజతు. 150.
అనమ్లం చాకషాయం చ కటుపాకి శిలాజతు, నాత్మ్యష్ణశీతం ధాతుభ్య
శ్చతుర్భ్య స్తస్య సంభవః. 151. హేమ్నోఽథ రజతా త్తామ్రా ద్వరం
కృష్ణాయసా దపి, మధురిం చ సతిక్తం చ జవాపుష్పవిభం చ యత్.
152. విపాకే కటుతిక్తం చ తిక్తుచర్లస్య నిస్సృవం, రాజితం కటుకం
శ్వేతం స్వాదు శీతం విపచ్యతే. 153. తామ్రా ద్భర్త్విణకంఘాభం
తీక్ష్ణోష్ణం పచ్యతే కటు, యత్తు గుగ్గులుసంకాశం తిక్తకం లవణాన్వి
తం. 154. విపాకే కటుశీతం చ సర్వశ్రేష్ఠం తిదాయసా, గోమూత్ర
గంధః సర్వేషాం సర్వకర్మసు యోగికః. 155. రసాయనప్రయోగేషు
శ్చిమం తు విశిష్యతే.

పక్వమైనపిమ్మట తీసి విడురతులఁబడయును సమముగా నేతిని శొంఠి మిరియ
ములు పిప్పల్లు త్రిఫలములు చూర్ణముచేసి కలిపి ప్రాళికాలమునందు నేవించుచుండ
వలెను. అన్లుపిత్తాధిక్యమునందు మజ్జిగను అనుపానముచేసి కొనవలయును. త్రిఫలము
లను సమానముగా చేర్చి కొంచెము వెచ్చ జేసి త్రాగవలయును. విడవనోజున రక్తిని
వృద్ధిచేయవలయును. ఇయ్యది గ్రహణి మున్నగు గోగములకు పోగొట్టును.

— శిలాజతు భిక్షాదులు. —

శ్లో. యథాక్రమం వాతపిత్తే శ్లేష్మపిత్తే కఫే త్రిషు. 156. విశే
షేణ స్రవశస్యంతే మలా హేమాదిధాతుజాః, లాహికిట్టాయతేవహ్నా
విధూమం దహ్యతేఽంభసి. 157. తృణాత్యగ్రే కృతం సర్వ మధోగలతి
తంతువత్, మలినం య ద్భవే త్తచ్చ త్కాలయే త్కేవలాంభసా. 158.
రాహపాలేషు విధినా ఊర్ధ్వభూతం చ సంహరేత్, వాతపిత్తకఫమై
స్తు నిరూపితౌ స్త త్సుభావితం. 159. వీర్యోత్కర్షం పరం యాతి

సర్వై రేకైకశోఽపివా, ప్రక్షిప్యోద్ధృతమావానం పునస్తత్ప్రక్షిపేద్రిశే. 160. కోష్ఠే సప్తాహ మేతేనవిధినా తస్య భావనా, తుల్యం గిరిజేన జలే చతుర్గుణే భావనాపథం క్వాద్యం, తతః క్వాథే సాదాంశే పూతోష్ణే ప్రక్షిపేద్గిరిజం, తత్సమరసతాం యాతం సంశుష్కం ప్రక్షిపేద్దశే భూయః. 161.

హేమాదులగు గిరిభాతువులు నూర్యసంతాపమువలన మృదువుగా స్వచ్ఛముగా లక్ష్మవలెకలుగును. అదియే శిలాజతు వనబడును. పులుపులేకను రసాయనము లేకను కటుపాకము గలిగి వేడిగను చల్లగనుండక నాలుగు భాతువులవలన శిలాజతు పుట్టచున్నది. బంగారము వెండి రాగి యినుము వీటినుండి స్త్రవించినది శ్లేష్మము. వెండి వలనఁబుట్టిన శిలాజతు తెల్లగానుండును. పక్వముచేసిన స్వాదుగను శీతలముగనుండును. తామ్రజమగునది మయూరకంఠమువలె కాంతిగలిగి కొంచెము వెచ్చగానుండును. గుగ్గిలమువలె నుండునది లోహజము. అన్నిశిలాజతులలోను గోమూత్రమువంటి వాననియుండును. సమస్తకర్మలందును చేర్పఁదగియుండును.

— శిలాజతు భస్మము సేవించుటవలని ఫలము. —

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన బౌహే శూన్యోక్తౌ సై స్సహ, తత్ప్రేతం పయసా దద్యాద్దీర్ఘ మాయుః సుఖాన్వితం. 162. జరావ్యాధిప్రళమనం దేహదార్ధ్యకరం పరిం, మేధాస్మృతికరం ధన్యం క్షీరాశీ తప్రయోజయేత్. 163. ప్రయోగః సప్తసప్తాహత్రయశ్చైక శ్చ సప్తకః, నిర్దిష్ట త్రివిధ స్తస్య పురో మధ్యో వర స్తథా. 164. మాత్రాసలం త్వర్ధపలం స్యాత్క్లిర్నం తు కసీయసీ, శిలాజతుప్రయోగేషు విదాహీని గురూణి చ. 165. వర్జయే త్వర్ధకాలం చ కులుత్థా న్పరివర్జయేత్, పయాసి శుక్తాని గసాః సయాషా స్తోయం సమూత్రం వివిధాః కషాయాః, ఆలోడనార్థే గిరిజస్య శస్తా స్తే తే ప్రయోజ్యాః ప్రసమీక్ష్య కార్యం. 166.

పూర్వోక్తవిధానములతో చూర్ణముచేసి పాలతో సేవించిన ఆయుష్వసును అభివృద్ధి నేయును. ముసలితనమునుపోగొట్టును. మేధాస్మృతులను వృద్ధి నేయును. దీనిని విడు సప్తాహములును మూడుసప్తాహములును, ఒక సప్తాహమును సేవించిన ఉత్తమమధ్య మాధమము లనఁబడుదురు. నాలుగుతులములు ఉత్తమమగును. రెండుతులములు మధ్యమము. ఒకతులముది అధమమునగును. శిలాజతును సేవించ నవ్వడు వాహకారకము

లును గురుపదార్థములును వర్జింపవలయును. పాలు శుక్తము గంజిరసము యావము నీరు గోమూత్రము అనేకవిధములగు కషాయములును ఆలూడనార్హమై యుత్తమములగును.

❀ శిలాజితుద్భవములగు శిలాగుటికలు. ❀

శ్లో. చరకోక్తశిలాజతునో విధానం సోపస్కరం హ్యేతత్, కాలేతు రవితాపాధ్యే కృష్ణాయసజం శిలాజతుప్రవరం. 168. త్రిఫలారససంయుక్తం త్యక్తిహ శ్చ శుష్కం పునః శుష్కం, దశమూలస్య చ గుడూచ్యా రసే బలాయా స్తథా పటోలస్య. 169. మధుకరస్సైర్గోమూత్రే త్యక్తిహం త్యక్తిహం భావయే త్క్రిమశః, ఏకాహం క్షీరేణ తు తి చ్చ పున ర్భావయే చ్చుష్కం. 170. సప్తాహం భావ్యం స్యాత్కృథే నైషాం యథాలాభం, కాకోల్మ్యో ద్వే సుదే విదారియుగ్లం శతావరీ ధాక్షా. 171. ఋద్ధియుగ్లం భవీకా ముండితికా జీరకేంశు మత్యే చ, రాస్నాశుష్కరచిత్రకిదంతీభక్తిణాకలింగచవ్యాబ్జాః. 172. కటుకా శృంగీ పాతా ఏణాని పలుంశికాని కార్యాణి, అద్రోణే సాధితానాం రసేన పాదాంశికేన భావ్యాని. 173. గిరిజ సైవ్యవం భావితశుద్ధస్య నలాని దశ పట్న, ద్విపలం చ విశ్వధాత్త్రీ మాగధికాయా శ్చ మరచానాం. 174. చూర్ణం పలం విదార్యా స్తాతీపవలాని చత్వారి, షోడశసితాపలాని చత్వారి ఘృతస్య మాక్షిక స్యాష్టే. 175. తిలతైలస్య ద్విపలం చూర్ణార్థపలాని పంచానాం, త్యక్తక్షీరీపత్రత్వక్ నాగైలానాం చ మిశ్రయిత్వా శు. 176. గిరిజస్య షోడశపత్రై ర్గుడికాః కార్యా స్తతోఽక్షసమాః, తాః శుష్కా నపకుభే జాతీపుష్పాధివాసితే స్థావ్యాః, తాసా మేకా కాలే భక్ష్యా పేయాపి వా సతతం. 177.

చరకయనందుచెప్పబడిన శిలాజితుయొక్క విధానమిట్లు:—నూర్యనివేదిమిగల కాలములో కృష్ణాయసమువలన బుట్టిన శిలాజితు శ్రేష్ఠమైనది. త్రిఫలారసముతో చేర్చి మూడుగోళు లెండించి దశమూలములు తిప్పతిగి ముక్తునపులగము చేపపొల్ల వీటి రసముతో మఱల నెండించి మధుకరసము గోమూత్రములలో మూడేసి గోళులును పాలలో నొకగోళును భావనచేసి ఎండిన సిద్ధుట ఏడుగోళులు కషాయముతో భావన చేయవలయును. ఇందు విధములగు కాకోలులు మేదలు విదారీలు పిల్లపీచర ద్రాక్ష, ఋద్ధి ఋషభము కీలకజ్జ బ్రాహ్మిసాలపర్ణి నన్నరాస్త పుష్కరమూలము దంతిశ్యకు

కోమల చక్రము తుంగముపైలు కటుక గోపిణి విషబొద్ది ఇయ్యదిఒక్కొక్కపలము తేర్చికోని ఒక దోణము నీటిలో ఒక్కముడేసి నాల్గవపాలు మిగులగా దించి ఖావన చేసి కుద్దచేసి శిలాజిత్తు 18 పలములు శొంఠి ఉసిరిక పిప్పళ్లు మిరియములు శంఢేసి పలములు విదారిగంద ఒకపలము తాడిశపత్రి 4 పలములు చక్కెర 16 పలములు నేయి 4 పలములు తేనె 8 పలములు లిలచైలము 2 పలములు వీటిని చూర్ణము ఆరవలము కలిపి మాత్రలను కట్టి ఎండించి జాజిపూలతో వాసించి నేవించుట మంచిది.

శివాగుటికానేపవధి. ౭౭

శ్లో. క్షీరరసదాడిమరసాః సురానవం మధు చ శిశిరతోయాని,
ఆలోడనాని తానా మనుషానే వా ప్రశస్యంతే. 178. జీర్ణే లఘున్న
పయో జాంగలినిర్భూహాయూషభోజీ స్యాత్, సప్తాహం యావ దతః
పరం భవే తోఽపి సామాన్యః. 179. భుక్త్యాపి భక్షితేయం యద్య
చ్ఛయా నావహే ద్భయం కిచిత్, నిరుపద్రవాప్రయక్తా సుకుమా
రైః కామిభి శ్చైవ. 180. సంవత్సరప్రయుక్తా హం త్వేహ వాతశో
ణితం ప్రబలం, బహువార్షిక మపి గాఢం యత్క్షాణం చాఢ్యవాతం చ.
181. జ్వరయోని శుక్రదోషస్థిహార్యః పాండుగ్రహణీరోగాన్, బ్రధ్న
గువగుల్మపీనస హిక్మా కాసారుచిశ్వాసాన్. 182. జఠరం శ్విత్రం కుష్ఠం
పాండ్యం కైబ్యం మదం క్షయం శోషం, ఉన్నాదాపస్సారౌ వదనాక్షిశి
రోగదా స్పర్శాన్. 183. ఆనాహ మతీసారం సాస్పగ్ధరం కామలాప్ర
మేహం శ్చ, యకృదర్పదాని విద్రధిం భగందరం రక్తపిత్తం చ. 184.
అతికార్య మతిస్థూల్యం స్వేద మథశ్లేషదం చ వినిహంతి, దంష్ట్రావిషం
పమాలం గరాణి చ బహుప్రకారాణి. 185. మంత్రేషధియోగాదీన్
విప్రయుతా నౌభృతికా న్నాహన్, పాపాలక్ష్మ్యా చేయం శమయే ద్దుడి
కా శివా నామ్నా. 186. బల్యా వృష్యా ధన్యా కాంతియశఃప్రజాకరీ
చేయం, దద్యా స్త్రుతివల్లభతాం జయం వివాదే ముఖిస్థా చ. 187.
శ్రీమా స్మృతిప్రమేధః స్త్రుతిబుద్ధిబలాన్వితోఽతులశరీరః, పుష్ట్యాజోవ
ర్ణోద్రియతేజోబలసంపదాదిసదుపేతః. 188. వలిపలితరోగ రహితో
జీవే చ్ఛరదాం శతద్యయం పురుషః, సంవత్సరప్రయోగా ద్వాభ్యాం
శతాం చత్వారి. 189. సర్వామయజి త్కిణీతం ముసగణభక్త్యం రసా

యనరహస్యం, సముదృభూ వామృతమంధనోత్థః స్వేదః శిలాభ్యోఽమృతపద్ధిరేః ప్రాక్. 190. యో మందర స్వాత్మభువా హితాయ న్యస్త శ్చైలేషు శిలాజరూపీ, శివాగుడికేతి రసాయన ముక్తం గిరిశే న గణపతయే. 191. శివపదనవినిర్గతా యస్తా న్నామ్నా తస్తా చ్చివా గుడికే తి.

పాలు దానిమరసము నురాసవము మధువు శిరోదకములు వీటి అలోదనములు గాని అనుపానములు గాని యుత్తములు. అడవిజతువుల మాంసమును తినెడివాడు జీర్ణమైన పిమ్మట లఘ్వస్థమును పాలను త్రాగవలయును. ఇట్లేదుగో జాలు గడచిష్ట పిమ్మట నదియును సామాన్యముగనే భుజింపవలయును. భుజించి దీనిని భక్షించినను య దృచ్ఛావశమున నైన భయమును కలిగింపదు. నునుమారులును కానుకులును దీనిని ప్ర యోగించిన నేయుపద్రవములు నుండవు. ఒక సంవత్సరము దీనిని నేవించినచో ప్రతి లములగు వాతకోటితములు హరించును. అనేక సంవత్సరములనుండి వచ్చిన క్షయ గోగమును అధ్యవారమును పోగొట్టును. జ్వరములును యోనిదోషములును శుక్ర దోషములును ప్లిహగోగములును మూలగోగములును పాండుగోగములును గ్రహణు లును బ్రథ్వములును పమి గుల్మములును పీనస నిక్రిష్టు కాసత్వాస అరుచి కుష్టు బొల్లి పాద క్రమంశకత్వము మదము క్షయ వాపు సిచ్చి యాపస్తాగము వదననేత్ర శిరోగోగము లును ఆనాహమును అలిసారమును అస్పగర్దమును కామేల ప్రమేహములు యకృత్తు అర్బుదమును విద్రధియును భగందగము రక్తపీత్తము మిక్కిలి కృశించుట ఊణుట చెమ్మ ట శ్లేష్మపదము మున్నగునవి నశించును. దంష్ట్రావిషములను బహుప్రకారములగు విషము లను మంత్రావిషాధిప్రయోగములను వియోతములగు భూతగోగములను పాపము అ భాగ్యములను శివయను నీగుటిక శమింపజేయును. బలకరమును వృష్యమును ధన్యమును కాంతిని కీర్తిని సంతానమును ఇచ్చునట్టిదిగుటిక. వివాద కాలమున ముఖస్థముచేసికొనిన జయమునిచ్చును. దీనిని నేవించినవాడు శ్రీమంతుడై ప్రకృప్తమేధాసంపన్నుడై స్మృతి బుద్ధిబలాన్నియుండై నిరుపమానముగు శరీరముగలిగి పుష్టితేజస్సు కాలి ఇంద్రియగుల ము మున్నగు సంపదలు గలవాడై వలీపలితములచే 200 వర్షములు జీవించును. ఒక సంవత్సరము నేవించినంత మాత్రానను రెండుసంవత్సరములు నేవించిన 400 వందలం డ్లు జీవించును. సమస్తగోగములను జయించును. మునిగణములు నేవంపదగిన రహస్యపు రసాయనమని చెప్పఁబడినది.

తొలుత సమద్రమథనకాలమునందు మంధరపర్వతమునుండి చెమ్మట పుట్టెను. దానిని బ్రహ్మగారు లోకల్యాణమునకై కొండలలో శిలాజిత్తురూపముగానురచెను.

ఈశవాగుటికయనురసాయనమును ఈశ్వరుడుగణపతికి చెప్పెను. శివునివలన నుక్తమయ్యెను కావున నిది శివాగుటిక యనబడెను. ఇయ్యది శైవసిద్ధాంతమునందు చెప్పబడియెను.

—ॐ ఆమృతభల్లాతకి. ౪—

శ్లో. సుపక్విభల్లాభిఫలాని సమ్యగ్ద్విధా విదా ర్థాధకసమ్మితాని. 192. విపాచ్య తోయేన చతుర్థణేన చతురశేషే వ్యసనీయతాని, పునః పచే త్క్రిరచతుర్థణేన పృథాంతయుక్తేన ఘనం యథాస్యాత్. 193. శీతోపలాబాడశభిః పతై స్తు విమిశ్యో సంస్థాప్య దినాని సప్త, తతః ప్రయోజ్యగ్నిబలేన మాతాం జయే ద్ధుడ్ధాత్థా నఖలాస్వికారాన్. 194. కచా న్నశీలా న్నచకుంచితాగ్రాన్ సుచర్చిపుష్టే సుకుమారతాం చ, జవం హయానాం చ మృశాగజం బలం స్వరేణ మయూరస్య హతాశదీప్తిం. 195. స్త్రీసల్లభత్వేన లభతే ప్రజాం చ నిరోగమబ్ధిశ్చితాని చాయుః, న చాన్నపానే పరాహర్ష మస్తి నచాతపే చాధ్వని ముదనే చ. 196. సయోగజాలే సకలామయానాం రాజాహ్మయం సర్వరసాయనానాం, భల్లంతికఃపద్ధిహ ప్రాగ్నిత్యుమ్మాగంబినాత్, ఘృతా చృతుర్ధణం క్షీం సృజ్యే ప్రస ఇమృతే. 197.

చక్కగా పక్వములైన జీడిపత్తములను నెండుగా చేర్చి ఒక అంశమును నాలుగు రెట్లనీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండుగా దించి నాల్గవపాలును కలిపి మఱి పక్వముచేయవలయును. ఇట్లు గట్టిపడుంతిరఱకును చేసి పిమ్మట 16 పలముల చక్కెరను కలిపి ఏడురోజులు వ్రుచవలయును. పిమ్మట అగ్నిజ్వాలానుసారముగ మాత్రలనుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది గుదరోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును. వెంట్రుకలను నల్లగను సన్నని యగ్రములు గలవానిగను చేయును. గరుడునిలా గంటిచూపును సుకుమారతను ఇచ్చును. గుఱ్ఱమునంటి వేగమును ఏనుగుల వంటిబలమును నెఱులిపంటి స్వరమును అగ్నినంటి లేజమును స్త్రీవల్లభత్వమును మంచి సంతానము నిచ్చి నీరోగముగా నెండున్నాయేండ్లయూయువు నొనగను. అన్నపానములలో పరిహరింపఁదగిన దేదియునులేదు. ఎండ, దారి, మైథునములు పరిహరింపనవసరములేదు. వ్రతరాగ కాలమునందు అన్నిరోగములకును స్వేచ్ఛగాదీనిని వాడవచ్చును. సమస్తరసాయనములలో నిది శ్రేష్ఠమైనది. జీడిపత్తులను శుద్ధిచేయుటలో పూర్వము చెప్పినచొప్పున వాంఛితముగు చూర్ణగుండనముతో చేయవలయును. నేతికంటె నాలుగు రెట్లుపాలును 16 పలముల నేతిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు రసాయనాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౬. వృష్యాధికారము.

—ॐ వాచీక రణోపాయములు. ॐ—

శ్లో. విష్ణులీలనణోపేతౌ బస్తాండా క్షీరసర్పిషా, సాధితౌ భక్ష
యే ద్యస్తౌ స గచ్ఛే త్ప్రేమదాశతం. 1. బస్తాండసిద్ధి పయసి సాధితా
ససక్తతిలాన్, యః ఖాదే త్స నరో గచ్ఛే త్ప్రీతాం శత మపూర్వ
పత్. 2. చూర్ణం విదార్యాః సుకృతం స్వరసే నైవ భావితం, సర్పిః
క్షీరయుతం లీడ్వా శతం గచ్ఛే ద్వరాంగనాః. 3. ఏవ మామలకం
చూర్ణం స్వరసే నైవ భావితం, శర్కరామధుసర్పిర్భి ర్ముక్తం లీడ్వా
పయః పిబేత్. 4. ఏతే నాశీతిన్నోఽపి యువేవ పరిహృష్యతే, విదారీ
కందకల్పం తు భృషేన పయసా నరః. 5. ఉమాబరసమం ఖాద స్వృ
ద్ధోఽపి తిరుణాయతే, స్వయంగుప్తాగోక్షురయో ర్భీజచూర్ణం సశర్క
రం. 6. ధారోష్ణేన నరః వీత్వా పయసా స క్షయం వ్రజేత్,
ఉచ్చటాచూర్ణ మప్యేనం క్షీరే ణోష్ణమ ముచ్యతే. 7. శతా
పర్యచ్చటాచూర్ణం పయ మేనం సుఖాప్నోతి, కర్ణం మధుకచూర్ణస్య
ఘృతక్షౌద్ర సమస్యతి. ౮. పయోనుపానం యో లిప్యన్ నిత్యవేగః స
నా భవేత్, గోక్షురకః క్షురకః సోమూలీ వానరిరాగబలాతిబలా చ.
9. చూర్ణ మిదం పయసా నిశి పేయం య్య గృహే ప్రమదాశత
మస్తి.

మేకాండములను పాలు నేయి వీటితో సిద్ధము చేసి విష్ణుస్థు లవణము కలిపి
తినినచో మామిడు ముసలులతో భోగింపగలవాండగును. మేకాండములతో సిద్ధము
చేసిన పాలలో ననేకమార్లు తిలలను పక్వముచేసి దీనితో కొత్తవనివలె ప్రమ
దాశతము ననుభవింపగలుగును. విదారీకందము మార్చముచేసి దానిరసముతోనే
భావనచేసి పాలతో కలిపి నాకిది శ్రీశతము నుపభోగింప గలుగును. ఇట్లే
యునింక కాయలను మార్చముచేసి యునింకరసముతో భావనచేసి కండచక్కర
లేన నేయి కలిపి నేవించి పాలమత్తాగి లయును. దీనిని చేసిన ఎనుబదియేండ్లవృద్ధునను
యువకునివలె సుభోగింపగలుగును. విదారీకందకల్పమును నేతితో పాలతో ఒకపల
మంతలిని వృద్ధుండును యువకునివలె నగును. దురదగొండి పల్లెరువీటిమార్చములో కం
డచక్కరను కలిపి ధారోష్ణములగు పాలతో త్రాగిన క్షయరోగములు నశించును. ఈరీ

తిగనే పిల్లపీచర నేలనునిక చూడముచేసి త్రాగనను ముల్లంగిచూడ మును ఒకతులము ను నేయి లేన వైచికొని తిని పాలుత్రాగినను నిత్యవేగము కలవాడగును. పల్లెరు త్సర కము పిల్లపీచర ముత్తువపులగము అతిబల వీటిచూర్లమును సాలతో రాకులు త్రాగ వలయును.

—ॐ శృతభృష్ట మాషాద్యౌషధములు. ॐ—

శ్లో. శృతభృష్టో దుగ్ధమాషపాయసో వృష్య ఉత్తమః. 10. ద ధ్నుః సారం శరచ్చంద్రసన్నిభం దోషవర్జితం, శంకరాక్షౌద్రమరిచై స్తుగాక్షీర్యా చ బుద్ధిమాన్. 11. యుక్త్యా యుక్తం ససూక్ష్మేలం నవే కుంభే శుచౌ పటే, మార్జితే ప్రక్షిపే చ్చీతే శృతాధ్యం పప్తికాద నం. 12. తద్దద్యా దుపవిష్టా చ్చ రసానాం మాత్రయా పిబేత్, వర్ణ స్వరబలోపేతః పుమాం స్తేన వృషాయతౌ. 13. ఆర్ద్రాణి మత్స్యమాం సాని శఫరీర్యా సుభర్జితాః, తప్తే సర్పిషి యః ఖాదేత్స గచ్ఛే త్తీసు న క్షయం. 14.

నేతిలో మినుములను వేయించి పాలలో నూరి కలిసి క్షీరాన్నమును చేయవల యును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు వాణీకరణము. శరచ్చంద్రసన్నిభమును దోషరహితము నగుదధిసారమును కలకండ లేనెమిరియములు వంశలోచనము చిన్నయేలకులు పీటిలో చేర్చి యుక్తిగా నవేనమును శుద్ధమగుగుడ్డలో వదియి కట్టవలయును. పిప్పట దానిలో నేయి గలిజేరు బియ్యమును వైచి మాత్రలను చేయించుమును. దీనినే నేయించినచో భోగింపనమర్థుడగును. ఆర్ద్రములగు మత్స్యమాంసములు లేనిచో వేడినేతిలో వేయించినచేపను తినెడివాడు స్త్రీలయందు క్షీణతి నొందను.

—ॐ నాగసింహ చూడము. ॐ—

శ్లో. శతావరీరజఃప్రస్థం ప్రస్థం గోక్షురకస్య చ, వారాహ్యో వింశతిపలం గుడూచ్యాః పంచవింశతిః. 15. భల్లాతకానాం ద్వాత్రింశ చ్చిత్రకస్య ద్వైవే తు, తిలానాం శోధితానాం చ ప్రస్థం దద్యాత్సు చూర్ణితం. 16. త్రూప్యషణస్య పలా న్యష్టై శర్కరాయా శ్చ సప్తతిః, మాక్షికిం శర్కరాధేన మాక్షికాధేన వై శృతం. 17. శతావరీసమం దేయం విదారీకందజం రజః, ఏత దేకీకృతం చూర్ణం స్నిగ్ధే భాండే నిధా ఫయేత్. 18. పలార్థ ముపయుంజీతయథేష్టం చాపి భోజనం, మాసైక

ముపయోగేన జరాం హంతి రుజా మపి. 19. వలీపలితఖలిత్యమే
హపాండ్వాద్యపీనసాన్, హం త్యష్టాదశ కృష్ణాని యథాష్టా పుగరాణి
చ. 20. భగందరం మూత్రకృచ్ఛం గృధ్రసీం సహలీమకం, క్షయం
చైవ మహాశ్వాసా స్పంచ కాసా స్పదారుణాన్. 21. అశీతిం హితజా
న్రోగాం శ్చ త్వారంత చ్చ పైత్తికాన్, వింశతిం శ్లేష్మికాం శ్చైవ సంస్పృష్టా
న్సాన్నిపాతికాన్. సర్వా నర్శోగదాన్ హన్తి పృథ్వి మింద్రాశనిర్యథా.
22. సకాంచనాభోమృగరాజవిక్రమ స్తురంగమం చాఽప్యనయాతి
వేగతః, శ్రీణాం శతం గచ్ఛతి సోఽతిరేకం ప్రకృష్టదృష్టి శ్చ యథా
విహంగః. 23. పుత్రా స్సంజనయే ద్వీరా న్నరసింహనిభాం స్తథా,
నారసింహమిదం చూర్ణం సర్వరోగహరం నృణాం. 24. వారాహీకంద
సంగ స్తు చర్తకారాలుకో మతః, పశ్చిమే ఘృష్టిశబ్దాభ్యో వరాహే
లోమవా నివ. 25.

శతావరి 16 పలములు, పల్లెరు 16 పలములు, వారాహీకంద 20 పలములు,
లిప్పటిగె 25 పలములు, జీడివిత్తులు, 62 పలములు చిత్రిమూలము 10 పలములు శుద్ధిచేసిన
దియు, చూర్ణము 16 పలములు, త్రికటుకములు 8 పలములు, చక్కెర 70 పలములు,
లేనె శర్మరలో సగము, లేనెలోసగము నేయి, శతావరితో సమముగా పిల్లపీచరి వీటి
నొకటి గాకలపి చూర్ణముచేసి స్నిగ్ధభాంశములో స్థాపన చేసియుంచి అర్ధపలముచొప్పన
తని మనోవాంఛితరీతిని భోజనమును చేయవలయును. ఒక నెలనెవించినచో వృద్ధత్వము
పీడలును నశించును. తల నెటియుట ఖలిత్యము మేహము పాండువు పీనస అష్టాదశకు
వృణులు అష్టాదశములు భగందరము మూత్రకృచ్ఛము గృధ్రసీం హలీమకము క్షయ
మహాశ్వాసములు కాసోగము లయిదును అశీచిపాతిరోగములును నలువదిపై లిక్తరో
గములును వింశతిశ్లేష్మములును సంగకములగు సన్నిపాతములును సమస్తములగు మూలరో
గములను పీడుగు చెట్టునువలె నశింపజేయును. దీనిని నేమించువాడు సింహవిక్రముముగల
వాడుగను స్వర్ణ లేజము ౧౮వాడుగను వేగవిషయమున తురంగమునుగూడ మించెడి
వాడు నగును. గరుడునివలె తీక్షణదృష్టిగలవాడుగను శ్రీకృతముతో భోగింపగల
వాడుగ నగును. నరసింహునితో కుల్కులగు కొమరులను పుట్టింపగలుగును. ఇయ్యది
సమస్తరోగములను హరించునట్టిది. నృసింహమార్గము. వారాహీకందతోగలిపి నేమించు
వాడు పశ్చిమవయస్సులో దృఢుగును.

❀ గోధూమాద్యమార్జము. ❀

శ్లో. గోధూమాచ్చ పలశతం నిఃక్వాధ్య సలిలాథకే, పాదావ శేషపూతే చ ద్రవ్యాణీమాని దాపయేత్. 26. గోధూమం యుంజాతఫలం మాషద్రాక్షాపరూషకం, కాకోలీ క్షీరకాకోలీ జీవంతి సశతావరీ. 27. అశ్వగంధా సఖర్జురారా మధుకం త్యూషణం సితా, భల్లాతకమాప్తగుప్తా సమభాగాని కారయేత్. 28. ఘృతప్రస్థం సచేదేకం క్షీరం దత్వా చతుర్థణం, మృద్వగ్నినా చ సిద్ధే చ ద్రవ్యాణ్యేతాని నిక్షిపేత్. 29. త్వగేలంపిప్పలీధాన్యకర్పూరం నాగకేశరం, యథాలాభం వినిక్షిప్య సితాక్షౌద్రపలాప్తకం. 30. శక్త్యేక్షుదండే నాలోద్య విధివ ద్వినియోజయేత్, శాల్యోదనేన భుంజీత పిబే న్నాంసర సేనవా. 31. కేవలస్య పిబే దస్య పలమాత్రాం ప్రమాణతః, న తస్య లింగశైథిల్యం నచ శుక్రక్షయో భవేత్. 32. బల్యం పరం వాతహరం శుక్రసంజననం పరం, మూత్రకృచ్ఛప్రశమనం వృద్ధానాం చాఽపి శస్యతే. 33. పలద్యయం త దక్షియా ద్దశరాత్ర మతంగితిః, స్త్రీణాం శతం చ భజతే వీత్వా చానుపిబే శ్వయః. 34. అశ్వేభ్యాం నిర్మితం చైత ద్గోధూమాద్యం రిసాయనం, జలద్రోణే తు గోధూమక్వాథే తచ్ఛేష మాధకం. 35. యుంజాతకస్య స్థానే తు తద్గుణం తాలమస్తకం, కల్కద్రవ్యసమం మానం త్విగాదేః సాహచర్యతః. 36.

గోధూమలు నూరుపలములు ఒక ఆధకపు నీటిలో పక్వముచేసి నాలవ పాలు మిగిలియుండగా నీక్రిందిద్రవ్యములను చేర్చవలయును. తపక్షిర యుంజాతకము మినుములు ద్రాక్షకాకోలీ క్షీరకాకోలీ జీవంతి పిల్లక్షీచర పెన్నేరు ఖర్జూరము మధుకము త్రికటుకములు సితజీడిగింజలు దురదగొండి వీటిని సమభాగములను చేసి వేయవలయును. ఒక ప్రస్థమునీటిని నాలుగురెట్లు పాలను అందు కలిపి సన్ననిపెగను సిద్ధముచేసి పిష్టుట నీక్రింది ద్రవ్యములను వేయవలయును. అవంగపుపట్ట ఏలకులు పిప్పళ్లు ధనియములు కర్పూరము నాగకేశరములు వీటిని దొగకింతవఱకు వైచి చక్కెర తేనె రి పలములువైచి ఇక్షుదండముతో ఆలోదనచేసి మధావిధిగా ప్రయోగింపవలయును. కాలితండులముల అన్నమునుగాని మాంసరసమునుగాని నేవింపవలయును. ఒక పలము మాత్రము నేవింపవలయును. లింగము శిథిలముగాదు. వీర్యముజాతిదు. బలమును వృద్ధి నీయును. వాతమును హరించును. వీర్యమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛములను బోగొట్టును.

2 పలములు తినిన వృద్ధులకును మంచిది. సావధానులై పదిరాత్రులనఱికు పాలను త్రాగుచుండిన శ్రీశతమును భోగింపగలడు. ఈరసాయనమును అశ్వినీశుమారులు రచించిరి. ద్రోణపుకషాయములో ఆధికమును మిగుల్పవలయును. యంజాతకమునకు బదులు తాడమస్తకమును చేర్పవలయును.

— శతావరీభృతము. —

శ్లో. ఘృతం శతావరీగర్భం క్షీరే దశగుణే పచేత్, శర్కరాపి పులీక్షాద్రయై కం తద్వృష్య ముచ్యతే. 37.

పదిరెట్లసాలలో శతావరికల్కమును వైచి ఘృతమునుపక్వముచేసి పిమ్మట కండచక్కర పిప్పళ్లు లేనె కలిపి త్రాగించో వీర్యవృద్ధి యగును.

— గుడకూష్మాండకము. —

శ్లో. కూష్మాండకా త్వలశతం సుస్విన్నం నిష్కులీకృతం, ప్రథం ఘృతస్య తైలస్య తస్మిన్ స్తప్తే ప్రదాపయేత్. 38. త్వక్ష్మత్రగన్యాక వ్యోమజీరకైలాద్యయావలం, గ్రంథికం చవ్య మానంగ పిప్పలీ విశ్వభేషజం. 39. శృంగాటకం కశేరుం చ ప్రలంబం తాలమస్తకం, చూర్ణీకృతం పలాంశం చ గుడస్య చ తులాం ఏచేత్. 40. కీటభూతే పలా స్య ప్టా మధునః సంప్రదాపయేత్, కఫపిత్తానిలహరం మందాగ్నీనాం చ శిశ్యతే. 41. కృశానాం బృంహణం శ్రేష్ఠం వాజీకరణ ముత్తమం, ప్రమదాసు ప్రసక్తానాం యే చ స్యుః క్షీణరేతసః. 42. క్షయేణ చ గృహీతానాం షర మేత ద్భివర్జితం, కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాహస్తా ఛర్ది మరోచకం. 43. గుడకూష్మాండకఘృత మశ్వభ్యాం సముదాహృతం, ఖండకూష్మాండవ త్పాత్రం స్విన్నకూష్మాండకద్రవః. 44. యత్కించి న్నధురం స్నిగ్ధం జీవనం బృంహణం గురు, హర్షణం మనసశ్చైవ సర్వం త ద్వృష్య ముచ్యతే. 45. భల్లాతకబృహతీ ఫల దాడి మఫలకల్కసాధితం, కురుతే, లింగం మద్దనవిధినా కటుతైలం వాజిలింగాభం. 46. కనకరసమస్థణవ ర్తితహయగంధామూలవిశ్వపర్యషేతం, మాహిష మిహ నవనీతం గతబీజే కనకఫలమధ్యే. 47. గోమయగాఢోద్వర్జితం, పూర్వం పశ్చాదనేన సంలిప్తం, భవతి హయలింగసదృశం లింగం కఠినాంగనాదయితం. 48.

కూష్మాండమును చెక్కుతీసి నూరువలయులు తెచ్చి తప్తముజేసి దానియందు ఒకప్రస్థముచొ॥ నేయిని నూనెను పోయవలయును. అవంగవువట్ట లేజపత్రి ధనియములు త్రికటుకములు జీలకఱ్ఱ వీలకులు చిత్రమాలము గ్రంథికము చవ్యము ఉమ్మెత్త పిప్పళ్లు శొంఠి శృంగాటకము కనేరువు తాడమస్తకము వీటినిచూర్చముచేసి ఒక కులము బెల్లమును చేర్చి పక్వముచేసి చల్లారిన పిమ్మట ఎన్నిదిపలములు లేనెను చేర్చవలయును. కఫ పిత్తవాతములను హరించును. మందాగ్నిని పోగొట్టును. చిక్కినవారి బలపఱచును. ఉత్తమమగు వాచీకరణమియ్యది. శ్రీప్రసక్తిగలిగి నవ్వడు క్షీణరేతసులగువారలకును శ్మయగోగులకును ఇయ్యది యుత్తమావధము. కాసశ్వాసజ్వరము ఎక్కిళ్లు చర్ది అశోచకములను పోగొట్టును. ఇయ్యది ఆశ్విినీకుమారులచేతఁజెప్పఁబడినది. ఏదేది మధురముగను స్నిగ్ధముగను ధాతువులకు బృంహణమును మనసునకు హర్షణము నైయుండునూ అయ్యదిల్లను వృష్యమేయగును. జీడివిత్తులు వాకుడుకాయలు దానిమ్మపండు వీటికిల్లముతో సిద్ధముచేసిన కటుతైలము లింగమును గుఱ్ఱపులింగముపాటిఁగాచేయును. ఉమ్మెత్తరసముతో పూసివర్తిచేసిన పెన్నేరువేళ్లు శొంఠిలూ నానబెట్టి గేదపాలతో నైన వెన్నను ఉమ్మెత్తలొనిగింజలుదీసి దాని మధ్యనుంచి గోమయముతో ఉద్వర్తనముచేసి పిమ్మటదీనితో లింగమును చుద్దించిన గుఱ్ఱపులింగమంత లింగమగును.

—ॐ అశ్వగంధాతైలము. ౦—

శ్లో. అశ్వగంధావరీకుప్తమాంసీసింహీఫలాన్వితం, చతుర్గుణేన దుగ్ధేన తిలతైలం విపాచయేత్. 49. స్తనలింగకర్ణపాళివర్ధనం మ్రక్షణాదిదం.

అశ్వగంధ పిల్లపీచర శోమ జటామాంసి వాకుడు వీటికల్లములూ నాలుగుకల్లు పాలను తిలతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఇది స్తనములను లింగములను చెవి తమ్మెలను పెంచును.

—ॐ ఇతరములగు వాచీకరణోపాయములు. ౦—

శ్లో. భల్లూతక బృహతీఫల సలిసీదల సింధు జలశూక్తైః, మాహాషనవనీలేన చ కరంబితైః సప్తదిన ముషితైః. 50. మూలేన హయగంధాయా మాహీషమలమర్దితపూర్వ మథ, లిప్తం భవతి లఘుకృత రాసభలింగం ద్రువం పుంసాం. 51. నీలోత్పలసితపంకజకేసరమధుక ర్మరావలిక్తేన, నురతే సుచిరం రిమతే దృఢలింగో భవతి నాభీవివ ర్ణః. 52. సిద్ధం కుసుమభక్తైలం భూమిలతామూర్ణమశ్రితం కరుతే, చర

ణాభ్యంగేన రతే ర్భజస్తంభా ద్దృఢం లింగం. 53. సప్తాహం ఛాగభవ
సలిస్థంకరభవారుణీనుమాలం, గాఢోద్వర్తనవిధినా లింగస్తంభం తథా
దృఢం కురుతే. 54. గోరేకోన్నతశృంగత్యగ్భవచూర్ణేన ధూపితం
వత్తు, పరిధాయ భజతి లలనాం నై కాంతే భవతి హర్షార్తః. 55. సమ
తిలగోక్షురచూర్ణం ఛాగీక్షీరేణ సాధితం సమస్య, భుక్తం క్షుపయతి
సాంఘ్యం యజ్జనితం సుప్రయోగేణ. 56. యోగజవరాంగబద్ధం మధి
తేన ఖాలిత్యం హరతి, ఉన్ముఖ గోశృంగోద్భవ మృల్లేపో యోగజద్వజ
భంగహరః. 57. కుష్ఠైలవాలుకైలా ముస్తకధన్యాకమధుజః కవలః,
అపహరతి పూతిగంధం రసాననుదిరాదిజం గంధం. 58. క్షౌద్రేణ బీజ
పూర త్వగ్గ్ధాధో వాతిగంధనుత్.

జీడివిస్తలు కోస్తు పెద్దనాకుడు క నులివీదళ ములు పైంధవలవణము కురువేరు వీటిని
శేదనేతితో కలిపి ఏడుగోళాలు భాగ పవలయును. పెన్నెరువెళ్లతో కలిపి పుచ్చుకొనవ
లయును. శేదనేతితో మొదల లేవనచేసి క్విట్ట దీనితో చేసి, గ డిదెలింగసంతయ
గును. నల్లకమలములు తెల్లకమలములు కుంకుమపువ్వు మధుకము కండచక్కర వీటిని
నూరిబొడ్డునకు రాచికొని భోగించిన దృఢలింగము కలవాడై చాలసేపు భోగింపకలుగును.
తిలలు పల్లెరుమ్మార్చము సమములుగా గ్రహించి మేకపాలతో సిద్ధుచేసి తేనెను కలిపి
కొని త్రాగిం కుత్తితప్రయోగములవలన గలిగిన నల్లంపకత్వము నశించును. మంచి
కాయచెక్కను తేనెతో కలిపి తినిన అధోనాతముల దుర్గంధము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు పుష్కాధికాన ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౭. స్నేహాధికారము.

— స్నేహ విచారము. —

శ్లో. సర్పి. పైలం వసా మజ్జా స్నేహాషు ప్రసరం మతిం, తత్రా
పి చోత్తమం సర్పిః సంస్కార స్యానువర్తనాత్. 1. కేవలం పైత్తికే స
ర్పి ర్వాతికే లవణాన్వితం, దేయం బహుక ఫే చాపి వ్యోషక్షారస
మాయురం. 2. తథా ధీస్త్వతిమేధాగ్ని కాంతీణాం శస్యతే ఘృతం,

గ్రంథినాడీక్రిమిశ్లేష్మ మేదోమారుతరోగిషు. ౩. తైలం బాఘవదోగ్యా
ర్థం క్రూరకోష్ఠేషు దేహిషు, వాతాతపాద్యభారస్త్రీవ్యాయామక్షీణ
ధాతుషు. 4. రూక్షక్షేళ తుయాత్యగ్ని వాతావృతసభేషు చ, శేషా
వసంతే సుధ్యస్థి మర్తకోష్ఠరుజాసు చ. 5. తథా దగ్ధాహతభృష్ట యో
నికర్ణ శిరోరుజి, తైలం ప్రావృషి వర్షాంతే సన్ని రంత్యే తు మాధవే.
6. సాధారణముతో స్నేహం పిబే త్కార్యవశా దిహ.

సేయి తైలము వస మజ్జ ఇయ్యది స్నేహములలో శ్లేష్మములు. అందునను సంస్కా
రము ననువర్తించుటచేత సేయి యుత్తమము. పిత్రగోగమునకు కేవలఘృతమును, వాతక
మునకు అవణసహితమగుఘృతమును, కఫమునందు త్రికటుకములు యవక్షారములతో
ఘృతమును ఇవ్వవలసినది. బుద్ధిస్థృతి మేధ జతరాగ్ని కావలసినవారు నేతిని త్రాగుట
యుత్తమము. గ్రంథులు నాడీగోగములు క్రిమిగోగములు శ్లేష్మగోగములు మేదోగోగ
ములు వాతగోగములు క్రూరములగు కొప్పలుగలవారికి బాఘవమును దార్ధ్యమును కలిగిం
చుటకు తైలము నీయవలయును. వాతము ఎండ మార్గాయాసము స్త్రీవ్యాయామము
ధాతుక్షీణము రూక్షక్షేళము తుయాతావృతమాగ్ముని కీటియందును తైలమునీయవల
యును. తక్కినవాని వసంతకాలమునందు సంఘలు అస్థులు మర్తకోష్ఠపురుజులు దగ్ధ
ములు సాహతములు నగుయోనులు కర్ణములు శిరస్సు వీటి నొప్పలను ఈయవలయును.
తైలమును వర్షాకాలములను నేతిని శరదృతువునందును వసామజ్జలను వసంతకాలము
నందును సాధారణముతువులలో స్నేహమును నేనింపవలయును.

❀ స్నేహపానమునకు యోగ్యకాలములు. ❀

శ్లో. వాతపితృధికో రాత్రా వృష్టేచాపి పిబే న్నరః. 7. శ్లేష్మాధి
కో దివా శీతేపి బే చ్ఛామలభాస్కరే. స్వేద్య సంశోధ్య మధ్యస్త్రీవ్యా
యామాసక్తిచింతకాః. 8. వృద్ధా బాలా బలశృణో రూక్షక్షీణార్ద్రారే
తనః, వాతార్తస్పందతిమిర దాశుణప్రతిరోధినః. 9. స్నేహ్య సత్వతి
మందాగ్నితీక్ష్ణాగ్నిస్థూలదుర్బలాః, ఊరుస్తంభాతిసారామగలరోగగ
రోదరైః. 10. మూర్ఛా ఛర్ద్యరుచి శ్లేష్మాత్పిష్టామద్యైశ్చ పీషితాః,
అమప్రసూతా యుక్తే చ నస్యే వస్తా విరేచనే. 11. స్నేహసాద్యుః
క్షేళసహా దృఢః కాలే చ శీతలే, అచ్చమేవ పిబే తేన్నహ మచ్చు
పానం హి శోభనం. 12. పిబే త్కుశమనం స్నేహ మన్నకాలే ప్రకాం

క్షీతః, శుద్ధ్యర్థం పునరాహారే నైశే జీర్ణేపిబే న్నరః. 13. అహోరాత్ర మహాః కృష్ణం దినార్థం చ ప్రతీక్షతే.

వాతపిత్తాధిక్యముగలవాడు రాత్రులను వేడిచేసినప్పుడును స్నేహమును త్రాగవలయును. కఫాధిక్యముగలవాడు పగలు శీతమునందు మూర్ఛ, ఉష్ణమించిన పిదప త్రాగవలయును. స్వేద్యమును సంకోధ్యమును అగుమద్యమునందును వ్యాయాయమునందు నాపక్తి గలవారును ముచులీవారు పసివారు బలములేనివారు రూక్షక్షీణములగు నస్త్రరేతస్సులు గలవారలు వాతాద్దుగు తిమిరములు ప్రతికోధములు గలవారు గుండాగ్నిక్షీణాగ్నిస్థాల్మదౌర్బల్యములు గలవారలును స్నేహపానమును చేయరాదు. ఊరుస్తంభము అతిసాగము అమము గళగోగము ఉదరరోగము మూర్ఛ ఛర్మ అరుచి క్షేప్తము తృప్త మద్యము వీటిచేత వీడితులైనవారును స్నేహమును నేవింపరాదు. అమప్రసూతయగు స్త్రీవస్త్రీవిరేచనమును సంఘోషించును. స్వచ్ఛముచేసిన స్నేహమునే త్రాగవలయును. అన్నకాలమునందు వలసినవాడు సంశయనరూపముగు స్నేహమును త్రాగవలయును. రాత్రిభోజనమైన పిచ్చుట జీర్ణమైన పిచ్చుట శుద్ధ్యర్థమై త్రాగవలయును. అహోరాత్రమును పగలును జీర్ణమగుట ఉత్తమాధమమధ్యమములు.

—● స్నేహప్రమాణాలు. ●—

శ్లో. ఉత్తమామధ్యమా ప్రాస్వా స్నేహమాత్రా జరాం ప్రతి.
14. ఉత్తిమస్య జలం మాత్రా త్రిభి శ్చాప్తై శ్చ మధ్యమే జఘన్యస్య పల్కారేన స్నేహక్వాఢ్యౌషధేషు చ. 15. జల ముష్ణం ఘృతే పీయం యూష స్తై లేఽనుశస్యతే, వసామజ్ఞో స్తు మండః స్యా త్సర్వే పూష్ణ మఘాంబువా. 16. భల్లాతే తౌరివే స్నేహశీత మేవ జలం పిబేత్, స్నేహపీతి స్తు తృష్ణాయాం పిబే దుష్ణోదకం నరః. 17. ఏవం చానుప్ర శామ్యంతం స్నేహ ముష్ణాంబు నోద్ధ రేత్, మిథ్యాచారా ద్భహుత్వా ద్వా యస్య స్నేహో న జీర్యతి. 18. విష్టభ్య నాపి జీర్ణే త్తం వారి ణోష్ణేన వామయేత్, తతి స్నేహం పున ర్దద్యా ల్లఘుకో హాయ దేహినే. 19. జీర్ణాజీర్ణపిశంకాయాం పిబే దుష్ణోదకం నరః, తే నోద్ధారో భ వే చుచ్ఛిరో రుచి శ్చాన్నం భ వే త్వృతి. 20. భోజ్యాన్నం మాత్రయా పాస్యన్ శ్వః పిబన్సీతివా నపి, ద్రవోష్ణ మనభిష్యంది నాతి సిద్ధ మశంకరం. 21. త్ర్యహవరం సప్తదినంపరంతు సిద్ధోఽపరః స్వేద

యితవ్య ఇప్తః, నాతః పరం స్నేహన మాదిశంతి సాత్త్వికభవే త్వత్త
దినా త్వరం తు. 22.

ఒకపలముది ఉత్తమమాత్ర, ముక్కాలుపలముది మధ్యమము, అరపలముది
హ్రస్వమాత్రయః బడును. స్నేహక్వాథాదులలో నిదియే మాత్రాక్రమము. ఘృతము
నందు వేడినీరును తైలమునందు యూషమును వసామజ్వలను మండమును అన్నిటికి వేడి
నీరు గాని త్రాగవలయును. స్నేహమును త్రాగినవానికి దప్పికలిగిన వేడినీటిని త్రాగవల
యును. మిథ్యాచారమువలనగాని ఎక్కువయగుటగాని అఱుగకున్నచో వేడినీటితో
వాంతిని చేయింపవలయును. ఘృతోష్ణముగల యాగోగికి మఱలస్నేహము నిప్పింపవల
యును. జీర్ణాజీర్ణసందేహమునందు వేడినీటిని త్రాగిన వాంతియైననును. జీర్ణమైననును.
భోజ్యాన్నము మాత్రతో త్రాగిపివాడుగాని త్రాగినవాడుగాని ద్రవోష్ణము కానట్టి
యును అనభివ్యందియు సంతిస్థిగ్ధము నగు స్నేహమును త్రాగవలయును.

—ॐ కోష్ఠభేదమువలన నేవనపరమాణుము. ౨౨—

శ్లో. మృదుకోష్ఠ స్త్రిరాత్రేణ స్నిహ్య త్యచోష్ణసేవయా, స్ని
హ్యతి క్రూరకోష్ఠ స్తు సప్తరాత్రేణ మానవః. 23. స్నిగ్ధద్రవోష్ణస
న్యోత్థ రసభు క్షేప్తద మాచరేత్, స్నిగ్ధః త్ర్యహం స్థితః కుర్యా ద్విరే
కం వమనం పునః. 24. ఏకాహం దిన మన్యచ్ఛ కఫ ముత్లేశ్వ
తత్కరైః, వాతానలోమ్యం దీప్తాన్ని ర్వరప్తః స్నిగ్ధ మసంహతం. 25
స్నేహాద్యేగః క్లమః సమ్యక్ స్నిగ్ధే రూక్షే విపర్యయః, అతిస్నిగ్ధే
తు పాండుత్వం ప్రాణవ క్త్రిగుదస్రవాః. 26. రూక్షస్య స్నేహనం క్వాన్య
మతిస్నిగ్ధస్య రూక్షణం, శ్యామాః కోరదూసాన్న తక్రవిణ్యాకసక్తుభిః.
27. బాలవృద్ధాదిషు స్నేహపరిహారాసహజ్ఞాషు, యోగా నిమా నను
ద్యేగా న్సద్యః స్నేహ స్ప్రియోజయేత్. 28. భృష్టే మాంసరసే స్ని
గ్ధా యవాగూః స్వల్పతండులా, సత్తోద్రా సేవ్యమానా తు సద్యః స్నే
హన ముచ్యతే. 29. సర్పిస్తైలవసామజ్ఞా తండులప్రసృతైః శృతా,
పాంచప్రసృతికీ పేయా పేయా స్నేహన మిచ్ఛతా. 30. సర్పిష్కతీ బ
హుతిలా తక్రైవ స్వల్పతండులా, సుఖోష్ణా సేవ్యమానా తు సద్యః
స్నేహన ముచ్యతే. 31. శర్కరాఘృతసంస్పృష్టే దుహ్య ద్దాం కలశే
ఽథవా, పాయదేదక్షమే తద్ధి సద్యః స్నేహనముచ్యతే. 32. గ్రామ్యా

నూపాదుకం మాంసం గుడం దధి పయ స్తిలాన్, కుష్ఠీ శోధ ప్రమే
హీ చ స్నేహనేన ప్రయోజయేత్. 83. స్నేహై ర్యథాస్యం తా
న్విద్యైః స్నేహయే దవికారిభిః, పిప్పలీభి ర్హరీతక్యా సిద్ధైః త్రిఫలయా
సహ. 84. స్నేహ మగ్రే ప్రయుంజీత తతః స్వేద మనంతరం, స్నేహ
స్వేదోపపన్నస్య సంశోధన మథాంతరం. 85.

మృదుకోష్ఠము గలవాడు స్వచ్ఛమును నేవించుటచేత మూడురాత్రులలో స్ని
గ్ధుడగును. మూరకోష్ఠం జేమరాత్రులలో నగును. స్నిగ్ధములు ద్రవములు ఉష్ణములు
రసము వీటిని నేవించుచు స్వేదమును పట్టవలయును. స్నిగ్ధుడై మూడుగోళాలైన
పిప్పట విరేచనమునకు ఇష్టించవలయును. ఒకటి నెండుదినములు కఫకారకములగు వాని
తో కఫము నుత్థేళించినపిప్పట వాతానులోమక దీప్తాగ్ని అసంహతములము నగును.
స్నిగ్ధునికి స్నేహోద్వేగమును రూక్షమునందు తద్విపరీతమును హితకరములు. చామలు
కొఱ్ఱలు తక్రము పిండిపత్తువు వీటిని బాలవృద్ధాదులకును స్నేహపరిహారానహిష్ణువుల
కును ఈయోగములను ప్రయోగింపవలసినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్నేహాధికారప్రకరణము చుగిసెను.

౬౨. స్వేదాధికారము.

— స్వేదాధికారులును తదుపాయములును. —

శ్లో. వాతశ్లేష్మణి వాతే వా కఫే వా స్వేద ఇవ్యతే, స్నిగ్ధ
రూక్ష స్తథా స్నిగ్ధో రూక్ష శ్చ త్యుపకల్పితః. 1. వ్యాధౌ శీతే శరీ
రే చ మహా స్వేదో మహాబలే, దుర్బలే దుర్బల స్వేదో మధ్యమే
మధ్యమో మతిః. 2. ఆమాశయగతే వాతే కఫే పక్వాశయాశ్రయే,
రూక్షపూర్వో హితః స్వేదః స్నేహపూర్వ స్తథైవ చ. 3. పృషణౌ
హృదయం దృష్టి స్వేదయే స్మృదువా నవా, మధ్యమం వంక్షణ శేష
మంగావయః మిప్తతిః. 4. స స్వేదయే దతిస్థూలరూక్షదుర్బలమూ
ర్ఛితాన్, స్తంభనీయక్షతక్షీరవిషమద్యవికారిణః. 5. తిమిరోదర
వీసర్పకుష్ఠశోషాఢ్యరోగిణః, వీతదుగ్ధదధిస్నేహమధూ స్మృతివిరేచ

నాన్. 6. భృష్టదగ్ధ గుడమ్మాని కోధశోకభయార్దితాన్, త్కుత్తృష్టా కామలాపాండుమేహినిః పిత్తపీడితాన్. 7. గర్భిణీం పుష్పితాం సూతాం మృదు ర్వాత్యయికే గదే, స్వేదో హిత స్త్వనాగ్నేయో వాతే మేదఃకఫావృతే. 8. నివాతగృహ మాయాసో గురుస్థావరణం భయం, ఉపనాహహవకోధ భూరిపాన త్కుఢాతపాః. 9. స్వేదయంతి దత్తైతా ని సర మగ్నిగుణాదృతే, శీతశూలవ్రువరమై స్తంభగౌరవనిగ్రహే. 10. సంజాతే మూర్ధవే స్వేదే స్వేదనా ద్విరతి ర్కతా.

వాతశ్లేష్మమునందుగాని వాతసునందుగాని కఫమునందుగాని స్వేదము హితము. వ్యాధియందును శీతలశరీరమునందును విస్తారము స్వేదము హితకరము. దుర్బలనక కొలదిగాను మధ్యమునికి హస్తముగాను స్వేదమును పట్టింపవలయును. ఆమాశయగతివాతమునందును పక్ష్యాశయగతికఫమునందును గూత్తుపుర్వకముగు స్వేదమును స్నేహపూర్వకముగు స్వేదమును పట్టుట మంచివి. నృపణములు హృదయము కన్నులు స్వేచ్ఛగా స్వేదమును పట్టవలయును. అంశసంధులను స్వేదితముల జేయవలయును. అతిస్థూలుడు రూక్షదుర్బలము మూర్ఛకలవారికి చెమటనుపట్టింపరాదు. స్తంభనీయుఁడతక్షిణులు విషమద్యవికారులును తిమిరము ఉదగోగము వినస్పీకృష్ట నాపుకలవారును పాలు పెరుగుతైలము లేనెను త్రాగినవారలును విరేచనమునకు తీసిగొనినవారును ఆకలి దప్పికామల పాండువు మేహముకలవారును పిత్తగోగముకలవారును గర్భిణి రిజన్వలపు నూతయైన శ్రీమణులు స్వేదమును పట్టుకొనుట హితము. గాలిలేనియుల్లు ఆయాసము బరువగు అచ్చాదనము భయము ఉపనాహము రుద్ధము కోపము విస్తారపుత్రాగుడు ఆకలి యెండ ఈషదియును అగ్ని మున్నగు లేకయే చెమటను కలిగించును.

— అతిస్వేదమున కుపశమనపురీతులు. —

శ్లో. స్ఫోటోత్పత్తిః పిత్తరక్తప్రకోపో మదో మూర్ఛా భృమదాపహా క్షమశ్చ, అతిస్వేదే సంధిపీడా తృషా చ క్రియాః శీతాస్తత్ర కుర్యా ద్విధిజ్ఞః. 11. సర్వా స్వేదాన్నివాతే తు జీర్ణా న్నేచావచారయేత్. 12. యేషాం నన్యం విధాతవ్యం వస్తి శ్చాపి హి దేహినాం, శోధనీయాస్తు యే కేచి త్పుర్యం స్వేద్యాస్తు తే మతాః. 13. పశ్చాత్స్వేద్యాహృతే శలేశ మూఢగర్భానుపద్రవాః, సమ్య

కృజాతా కాలే చ పశ్యా త్వేద్యా విజానతా. 14. స్వదః పశ్యా
చ్చ పూర్వం చ భగంద ర్యర్థసస్తథా. 15. తప్తైః సైకతపాణికాంస్య
వసనైః స్వేదోఽథ వాంగారకై, స్తేషా ద్వాసహరైః సహామలవణ
స్నేహైః సుఖోష్ణై ర్భవేత్, ఏవం తప్తపయోంబుసాత శమనక్వాథాది
సేకాదిభి స్తప్తై స్తాయనిసేచనోద్భవ బృహద్బాష్పైః శిలాద్యైః క్ర
మాత్. 16. తాపోపనాహద్రవబాష్పపూర్వాః స్వేదా స్తపోఽంత్య
ప్రథమా కఫే స్తః, వాయూ ద్వితీయః పవనే కఫే చ పిత్తోపసృష్టే వి
హితస్తృతీయః. 17.

అతిస్వేదము అయినచో బాబ్బలెత్తుట పిత్తరక్తప్రకోపము మదము మూర్ఛభి
మదాహములు క్లమము సంభవించి దప్పి కలుగును. కావున శీఘ్రములను చేయవలయు
ను. సర్వస్వేదములను నివారణమునందు అన్నము జీర్ణంచేసెత్తుట చేయవలసినది. నస్య
ము వస్తులు శోధనచేయఁదగు వాఁడతనికిని ముందు స్వేదమును చేయింపవలయును.
శల్యములు లేనివారును మూఁగర్భమును ఉండ్రవరహితులును పిత్తుట స్వేదము
ను చేయింపవలయును. భగందరము మూలగోగములయందు ముందును వెనుకను స్వేదమును
పట్టవలయును. కాచిన ఇనుక చేయి కిలచు గుడ్డ వీటితోగాని బొగ్గులతోగాని చెత్తుట
నియ్యవలయును. వాతనాశకఽద్రాక్షములు పులుపు ఉప్పు తైలము వీటిని కొద్దిగా వెచ్చ
జేసి స్వేదమునీయవలయును. ఘరీతిగ నే కాచిన పాలు నీళ్లు గాలి మున్నగువానివలన స్వేద
మునొందింపవలయును. తాపము ఉపనాహము బాష్పము ఇయ్యవి స్వేదములు. మొద
టివి చివరివి కఫమునందు హితకరములు. వామువునందు వాతకఫమునందు రెండవస్వే
దమును పిత్తవాతమునందు మూడవనీయును హితకరములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వేదాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౯. వమనాధికారము.

—● వమనవిధులు. ●—

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నం కఫే సమ్యక్ స్పంద్యోగే వా కఫోల్బజే, శోష్
వమ్య ముత్క్లిష్టకఫం మత్స్యమాంసతిలాదిభిః. 1. యథావికారం విహి
తాం మధుసైంధవసంయుతాం, కోష్ఠం విభజ్య భైషజ్యమూర్తాం ధృం

త్రాభిమంత్రితాం. 2. బ్రహ్మదత్తాశ్విరుద్రేంద్ర భూచంద్రార్కానిలాస
లాః, ఋషయః సోషధిగ్రామా భూతిసంఘా స్తు పాంతు తే. 3.
రసాయన మివర్షణాం దేవానా మమృతం యథా, సుధే వోత్తమనా
గానాం భైషజ్య మిద మస్తు తే. 4. పూర్వాష్టా పాయయే త్వీతో
జానుతుల్యాసనే స్థితః, తన్ననా జాతహృల్లాస ప్రసేక శ్చద్దయే త్త
తః. 5. అంగులీభ్యా మనాయస్తనాలేన మృదునాథవా, వృషేంద్రయ
వసింధూతృ వచాకల్మయుతం పిబేత్. 6.

స్థిగుః స్థిన్నుడైవానిని కఫమునంగుగాన కఫసంయోగమునందుగాని తదా
ధిక్యమునందుగాని తేజోదీపనము వాంతి చేయింపవలసినవానిని మత్స్యమంసలిదాదుల
చేత రుచి ననుసరించి తేజ సైంధవలవణములు కలసినట్టి భైషజ్యమాత్రిను బ్రహ్మదత్తీ
యను నీమంత్రిముతో మంత్రించి ఈయవలయును. పూర్వాష్టమునందు త్రాగింపవల
యును. మోకాళ్ళపైని కూర్చుని వమనమును చేయవలయును. విప్పళ్లు కొడిసెపాలవేళ్లు
వస సైంధవలవణము వీటితోచేర్చి కల్మమును త్రాగవలయును.

— పంచక సాయములు. —

శ్లో. యష్టక సాయం సక్షాద్రం తేన సాధు వమ త్విలం. 7. లిం
జులసలిలనిష్పిష్టం యః పితౄ సమతీ పూర్వాష్టా, ఫలిసి వల్కల
ముష్ణం హంతి గరం పిత్తకఫజం చ. 8. క్షాద్రలిఢం తామ్రరజో వమ
సం గరదోషనుత్, ఆటరూషం వచానింబం పటోలం ఫలినీత్వచం,
క్వాథాంత్యా పిబే త్తోయం వాంతిక్రన్తదనాన్వితం. 9. క్వాథ్య ద్ర
వ్యస్య కుడవం స్థాపయిత్వా జలాథకే, చతుర్భాగావశిష్టం తు వమనే
ష్వవచార యేత్. 10. నింబక సాయోపేతాం ఫలినీగదమదనమధుకసిం
ధూతాం, మధుయుత మేత ద్వమనం కఫతః పూర్ణాశయే సదా శస్తం.
11. ఫలజీమూతకేక్షాకుకుటజాః కృతవేధనాః, ధామార్దవ శ్చ సం
యోజ్యః సర్వథా వమనే ష్వమీ. 12.

తేజతో యష్టిమధుక పు క సాయమును త్రాగిన వాంతి యగును. బియ్యపు కడు
గులూ ప్రేఖణపుచెక్కను మారి వెచ్చతేసి నేవించిన పిత్తకఫజముగు విషము నశించును.
తేజతో తామ్రహస్తమును కలిపి వాంతిచేసిన విషదోషములు హరించును. అక్షరము

వన వేప చేదుపొల్ల ఉ మైత్త కీటిని క మాయముచేసి త్రాగిన వానికి క లిగించును. క్యాభ ములను నౌవధులను 4 పలములను ఒక అధక పునీటిలో కాచి నాలవమిలుగునటులు దింపి వనునముల కుపయోగింపవలయును. ఉ మైత్త తాడిఫలము చేదుసార కోష్ఠ రోహివత్పరము అన్నివిధములగు వనునములకు నుపయోగింపవలయును.

❧ వాంతిపరీక్ష. ❧

శ్లో. క్రమాత్కృతః పిత్త మథానిర శ్చ మస్త్యేతి సమ్య గ్వమి
తః స ఇష్టః, హృత్పృష్ఠసూక్ష్మేంద్రి యమార్గశుద్ధా తనో ర్లఘుత్వే
ఽపి చ లక్ష్యమాణే. 18. మచ్చర్దితే స్ఫిటకకోరకంధూ వక్త్రావిశుద్ధి
ర్గుహగ్రాత్రతా చ, శృణ్ణోబామూర్ఛానిబకోపచిద్దా బలాతిహాని ర్వమి
తేతి విద్యాత్. 14. తతః సాయం ప్రభాతే వా క్షుద్రా న్నేయాదికం
భజేత్, పేయాం విలేపీ మకృశం కృత చ యూషం రసం ద్వి త్రి ర
తైశశ శ్చ. 15. క్రమేణ నేవేతి విశుద్ధకాయః ప్రధాన మధ్యావరశుద్ధి
శుద్ధః, జఘన్యమధ్యప్రవరే తు వేగా శ్చ త్వా ఇష్టా వమనే పడ
షా, దక్షైవ తే ద్విత్రిగుణా విరేకే ప్రస్థ స్థా ద్విత్రిచతుర్గుణ శ్చ.
16. పిత్తాంశ మిష్టం సముపం విరేకా ద్ధిం కఫాంతం చ విరేకమా
హుః, ద్విత్తా న్సవిల్కా నసనీయ వేగా న్నేయం విరేకే వమనే
తు పీతం. 17.

కఫపిత్తవాతములు గలవానిని వమితుని చేయవచ్చును. హృదయము రక్తము లల ఇంద్రియమార్గము శుద్ధమగును. దుష్ప్రమనమువలన బొబ్బలు శోష్ణరోగములు మున్నగునవి కలుగును. అత్యంతవనునముచేత మూర్ఛాదులును కలుగును. సాయంకాల మునందుగాని ప్రాతఃకాలమునందుగాని అకలి దస్పిగలవాడు పేయముత్రాగవలయును. పేయ విలేపి కృతాకృతమగు యూషము వీటినిత్రాగవ యును. పిత్తము కలుగువఱకును వనున ముత్తమము. కఫపర్యంతము విరేచన ముత్తమము.

❧ వమనాదులకు మానము. ❧

శ్లో. వమనే చ విరేకే చ శుద్ధా శోణితమోక్షణే, సార్థ
త్రయోదశపలం ప్రస్థ మాహు ర్త్వసీణిణః, అయోగే లంఘనం
కార్యం పున ర్వాపి విశోధనం. 18. అతివాంతం ఘృతాభ్యక్త మవగా

హ్య హిమేజలే, ఉపాచరేత్సి తాక్షాద్ర మిశ్రై ర్లేహా శ్చికిత్సకః. 19. వసునే లతిప్రవృత్తే తు హృద్యః కార్యం విరేచనం, నవామయే తైమిరికం న గుల్మిణి నచాపి పాండుదరరోగపీడితం, స్థూలక్షతక్షీణకృశా తివృద్ధా నర్శోర్దితాక్షేషకపీడితాంశ్చ. 20. రూక్షే ప్రమేహే తరుణే చ గర్భే గచ్ఛ త్యథోర్ధ్వం రుధిరే చ తీవ్రే, దప్తే చ కోష్ఠే క్షమిభి ర్జనువ్యం, న వామయే దర్శసిచాతిబద్ధే. 21. ఏతే లస్యజీర్ణవ్యధితా వామ్యా యే చ విషాతురాః, అత్యుబృణాకఫాయే చ తే చ స్యుర్మధుకాంబునా. 22.

వసుము విరేచనము రక్తస్రావము వీటిను దు 1:2 పలములు ప్రసవనీగి. యోగము లేనిచో లంఘనము గాని శోధనముగాని చేయవలయును. ఎక్కువగా నమితుఁడగువానికి నేతితో చల్లనినీటి నీయవలయును. చక్కెర లేనె కలిపిన రేహమును వైద్యుఁ డాసంగవలయును. అస్థింతము వసునములు కానిచో విరేచనమున నీయవలయును. రూక్ష ప్రమేహము తుణగర్భము లేమిది గుల్మములు పాండు రోగినిగూర్చియు ఊర్ధ్వగతరక్తము మూలరోగము అద్దతనాతను పెచ్చుకటిగిన మూలరోగము పీటయందు వాంతులను చేయింపరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వచనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

20. విరేచనాధికారము.

— విరేచన విధులు. —

శ్లో. సిగ్ధస్విన్నాయ వాంశాయ దానివ్యం తు విరేచనం, అన్యదా యోజితం హ్యేతద్విహాగేగదక్ష్పిన్వతం. 1. మృదుః పిత్తేన కోష్ఠః న్యా తూక్తిరో వాతకఫాశ్రయూత్, మధ్యమః సమదోషత్వా ద్యోజ్యా మాత్రానురూపతః. 2. శిర్కరాక్షాద్రసంయుక్తం త్రివృచ్ఛుర్ద్ధావచూర్ణితం, రేచనం సుకుమారాణాం త్వక్ష్వత్తమనిచాంశుకం. 3. త్రివృచ్ఛుర్లగ సీతాయుక్తం పిబేత్, శ్రేష్ఠం విరేచనం ఛిత్వా ద్విధేక్షుం పరిత్యజ్య కల్లైః స్త్రిమండిజాతైః పంచేష్ట్య బద్ధా, పక్షింతు సమ్యక్పటపాక యక్త్యా, ఖాదేత్తు తం పిత్తగదీ సుశీతం.

4. విష్ణులీనాగరక్షారం శ్యామా త్రివృతయా సహ, లేహయే
న్నధునా సార్థం కపవ్యాశౌ విరేచనం. 5. హరితకీవిడంగాని
పైంధవం నాగరం త్రివృత్, మరిచాని చ తత్సర్వం గోమూత్రేణ విరే
చనం. 6. త్రివృద్ధాశ్రయసమా త్రిఫలా తత్సహాని చ, తూర
కృష్ణా విడంగాని తచ్ఛూర్ణం మధుసర్పిషా. 7. లిప్య ద్ధుడేన గుడికాం
కృత్వా వా పుష్పయోజయేత్, కఫవాతకృతా స్తుల్తా స్త్విహూదగ
భగందరాన్. 8. హం త్యన్యా నపి చా ప్యేత నిరపాయం విరేచనం.

స్విగుడును స్విన్నుడును వమితుడునగువానికి విరేచనముల కిష్టింపవలెను. లేని
చో గ్రహణిగోగమును కలిగించును. పిత్తముచేత శోష్ణము మృదువుగను వాతకఫముల
వలన కఠినముగను సమనోములవలన మధ్యముగనుండును కావున మాత్రానురూప
ముగా నేవింపవలయును. కడచుక్కెర తేనెయును కలిపి త్రివృద్ధాశ్రయచేత సహమా
ర్థితము చేసి అవలగింపవలె. తేజపత్రి టిని సమభాగములుగా చేర్చి మనమారులకు విరేచ
నముకల్పింపవలయును. త్రివృద్ధాశ్రయమును చక్కెరతోకలిపితినిన విరేచనము శ్రేష్ఠముగా
నగును. చెఱుగు పెండుగు చేర్చి కల్కములతో ననలేపనముచేసి ఫలపాకమువలె
చుట్టి చక్కగా కట్టి పక్వముచేసి నల్లార్చుని తినవలయును. పిష్టాన్ని శొంఠి యవ
క్షారము నల్లతెగడ తేనె వీటితో కఫహరికరీ విరేచనములు చేయింపవల
యును. కగిక్కాయము వాయుదండములు పైంధవలవణులు శొంఠి నల్లతెగడ మిరియ
ములు వీటిని గోమూత్రముతో తీసికొనిన విరేచనములగును. తెల్లతెగడ త్రిఫలములు
యవక్షారము పిష్టాన్ని వాయువిడంగములు వీటిని తులమునా తీసికొని మార్జముచేసి
తేనెతో తినినూ తెల్లమునో మాత్రులగట్టి తినినను కఫవాతపు గుల్మములను స్థిహోదర
గోగములను భగందర మున్నగువానిని హరిగొట్టును.

— ఆధ్యాత్మికసహితము. —

శ్లో. అభయా విష్ణులీమూలం మరిచం నాగరం తథా, త్వికృత్త
విష్ణులీముస్త విడంగామలకాని చ. 9. కర్షక ప్రత్యేక మేషాం తు
దంతాః కర్షత్రయం తథా, పట్కర్షాశ్చ సితాయా స్తు ద్విపలం
త్రివృత్తోభవేత్. 10. సర్వంను చూర్ణితం కృత్వా మధునా మోదకం
కృతం, ఖాదే త్ప్రీతిదినం చైకం శీతం చాను పిబే జ్వలం. 11. తావ
ద్విరిచ్యతే జంతుర్యావ దుష్టం న శీర్యతే, పాండురోగం విషం కాసం

జంఘాపార్శ్వరుజౌ తథా. 12. పృష్ఠార్థిం మూత్రకృచ్ఛం చ దుర్మా
మసభగందరం, అశ్శరీమేహకుస్మాని దాహశోథోదరాణి చ. 13.
యత్క్షణం చక్షుషోరోగం క మం వై ద్యేన జానతా, యోజతో 2యం
నిహంత్యాశు అభయాద్యో హి మోదః. 14. ఏరండతైలం త్రిఫలా
క్వాథేన ద్విగుణేన చ, యుక్తం వీత్వా సయోధి ర్వా నచిరేణ
విరిచ్యతే. 15.

కరక్కాయలు పిప్పలిమూలము మిరియనులు శొంఠి అవంగపుపట్ట లేజపత్రి
పిప్పళ్లు కుంగము ప్తలు వాయువిడంగములు ఉసిరిక వీటినికాలుకాలు పలముచొదంతి
ముక్కాలుపలము కలకండ్ ఒకటిన్నరపలమును తెల్లతెగడ 2 పలములును మార్గము
చేసి లేనతో అడ్డులుగాచేసి ప్రతినిత్య మొకటిచొప్పునతని చన్నీటిని త్రాగి పాండు
రోగాదిసమస్తరోగములు నశించును.

❖ విరేచనమైనవానిలక్షణము. ❖

శ్లో. స్తోతోవిశుద్ధీద్రియసంప్రసానా లఘుత్వ మూర్జోఽగ్నిరనా
మయత్వం, ప్రాప్తి శ్చ విట్పితకఘానిలానాం సమ్యగ్విరిక్తస్య భవే
త్క్రమేణ. 16. న్యాజ్లేచ్ఛపితానిలసంప్రకోహః సాన స్తథాగ్నే ర్దురు
తా ప్రతిశ్శ్యా, సంధ్రాతిథా ఛర్ది రరోచకశ్చ వాతానులోమ్యం
న చ దుర్వింక్తే. 17. కఘాస్రపితృక్షయజానిలోత్థాః సుప్త్యంగమ
ర్ద క్లమ లేపహద్యాః, నిద్రాబాధాన తమఃప్రవేశాః బాన్ధా
దహికా శ్చ విరేచితేఽతి. 18. మందాగ్ని మక్షీణ మసద్విరిక్తం
న పాయయే తద్దివనే యవాగూం, విచర్యయే తద్దివనే తు సాయం పే
యాక్రమో వాంతవ దివ్యతే తు. 19. యథాణు రగ్ని స్తృణగోమ
యాద్యైః సంఘక్ష్మమాణో భవతి క్రమేణ, మహాస్థిరః సర్వసహ
స్తథైవ శుద్ధస్య పేయాదిభి రంతరాగ్నిః. 20.

స్తోతోవిశుద్ధియును ఇంద్రియములకు నైర్మల్యమును లేకతనమును అగ్నిరోగ
ములేకుండుట మలవీత్త కఘములు కలుగుట ఇయ్యవి సమ్యగ్విరిక్తుకి లక్షణములు. కఘ
పితృవాతముల ప్రకోహము మందాగ్ని ఒడబరువు తంద్ర ఇయ్యవి దుర్విరేచనమున
గలుగును. కఘపితృరక్తక్షయ జసితమగు పీడ మున్నగునవి విరేచన మధికమగుటచేత
కలుగుచున్నవి. మందాగ్ని కలవారలకు విరిక్తులకు గంజీనియరాదు. తృణాదులసంఘ

క్షణమున నగ్నిగ్ధిరమై మండునట్లే శుద్ధుడగు మనుష్యున కిచ్చిన పేరూదులవలన ఉద రాగ్ని బలిపడును.

— పితృదులకు భిన్నములగువిరేచనములు. —

శ్లో. కషాయమధురైః పితైః విరేకః కటుకైః కఫే, స్నిగ్ధోష్ణలః
దై ర్వాయో రప్రప్రతే చ పాయయేత్. 21. ఉష్ణాంబు స్వదగ్ధే చ్చా
స్య పాణితాపేనచోదరం, ఉత్థానేఽర్చే ది నేతస్మిన్భుక్త్వా న్యేద్యుఃపునః
పిబేత్. 22. అదృఢస్నేహకోష్ఠం పిబే దూర్ధ్వం దశాహతిః, భూ
యో ప్యుపస్కృతతనుః స్నేహస్వేదై ర్విరేచనం. 23. యాగికం సమ్య
గాలోఽప్యస్తరి న్సూర్య మనుక్రమం, దుర్బలః శోధితః పూర్వ మల్ప
దోషః కృశో నరః. 24. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠం పిబే న్నృద్వల్పమా
షధం, రూక్షబహ్వనిలక్రూర కోష్ఠవ్యాయామ సేవినాం 25. దీప్తాగ్ని
నాం చ నైవజ్య మవిరే చ్యైవ జీర్వతి, తేభ్యో వస్తిం పురా దద్యాత్తత
స్నిగ్ధం విరేచనం. 26. అస్నిగ్ధే రేచనం స్నిగ్ధం గూఢం స్నిగ్ధే శస్య
తే, విరూక్ష్య స్నేహసామ్యం తు భూయః స్నిగ్ధం విరేచయేత్. 27.
పద్మకోశీర నాగాహ్వ చందనాని ప్రయోజయేత్, అతియోగే విరేకస్య
శానా లేపన సే చనైః. 28. సోవీరపిష్టామృతలక్ష్మణాభిలేపోతీసారహః, అవి
రేచ్యాః బాలవృద్ధ శ్రాంతభీతనవజ్వరాః 29. అల్పాగ్న్యధోగపితౄన
క్షతపాయ్యతినారిణః, సశిల్యా స్థాపిత క్రూర క్యాసాతిస్నిగ్ధశోషిణః. 30.
గర్భిణీ నవసూతా చ తృష్ణార్తో జిర్ణవా నపి.

కషాయ మధురములతో పిత్రుల నందును స్నిగ్ధోష్ణలవశములతో వాతమునందును
విరేచనమును చేయింపవలయును. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠుడగు వాడు మృదువు నల్పమునగు
నాపథమును సేవింపవలయును. అగ్నిదీప్తిగలవానికి విరేచన మక్కుటలేకయే యావ
ధము జీర్ణమగును. అట్టివారికి ముందు వస్తులు ౪ పిష్కాట విరేచనమును ఈయవలయును.
స్నేహములతో విరేచనములచేయవలెను. విరేచనము అధికమైనచో పద్మకము ఉశీరము
చందనము వీటిని సానా లేపన సేచనముల నుపయోగింపవలయును. బాలురు వృద్ధులుపరి
క్రమకరులు భీతులు క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చిన వారలు అల్పాగ్నులు అధోగతములు

పితృప్రములు మున్నగు నవికలవారలు విరేచనములకు తీసికొనరాదు. గర్భిణీయును క్రొత్తగా ప్రసవించిన స్త్రీయును ఆజీర్ణముగా నున్నను విరేచనములకు తీసికొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విరేచనాధికారక్రమము ముగిసెను.

20. అనువాసనాధికారము.

—ॐ అనువాసనార్హులు. ॐ—

శ్లో.వాంతోల్బణేషు దోషేషు వాతేవా వస్తి రిష్యతే, యథోచితా త్వాదహీనం భోజయిత్వా న వాసయేత్. 1. నచాభుక్తవతేన్నేహః ప్రణిధేయః కథంచన, సూక్ష్మత్వాచ్ఛ్వాస్యకోష్ఠస్య క్షీప్రమూర్ధ్వ మథోత్పతేత్. 2. షట్పలీచ భవేచ్ఛేషా మధ్యమా త్రిఫలీ భవేత్, కనీయసా సార్థపలా త్రిధా మాత్రానువాసనే. 3. ప్రాగ్దేయ మాద్యే ద్విపలం పలార్థవృద్ధి ర్ద్వితీయే పల మక్షవృద్ధిః, కర్షద్వయం వా వసుమాషవృద్ధి ర్యస్తౌ తృతీయే క్రమపషడక్షైః. 4. మాషమాత్రం పలేన్నేహ సింధుజన్తశ్చ తాహ్వయోః, సశు సైంధవచూర్ణేన శతాహ్వన చ. సంయుతః. 5. భవేత్సుఖోష్ణ శ్చ తథా నిరేలి సహసాముఖ, విరిక్తశ్చానువాస్య శ్చేత్సప్తరాత్రా త్వరం తదా. 6.

వాతోల్బణవోషములందు గాని వాతమునందు గాని వస్తియు తమము. యథోచితముగ నాలవపాలు తిక్కువగా భోజనముజేయించి అనువాసన చేయింపవలయును. భుజింపనివాని కెప్పుడును నేహమే ఈయరాదు. లేనిచో శూన్యకోష్ఠము సూక్ష్మమైన దగుటచేత ఊర్ధ్వమునకు స్పృశించును. అనువాసనకు షట్పలి యుత్తమమును త్రిఫలి మధ్యమముగను అర్థపలి అధమముగనుండును. తొలుతి తొలుతిటిని రెండుపలముల నిచ్చి పిమ్మట సార్థపలము ఎక్కవచేయ వలయును. రెండవదానిని పలమునిచ్చి అర్థపలము పెంచవలయును. మూడవదాని సార్థపలము నిచ్చి ఎన్నిదిమాషములను పెంచవలయును. ఇయ్యది క్రమము. ఒకపలము నేహములో సైంధవలవణము శతావరిమాష మాత్రము చేర్చవలయును. అయ్యదియును సైంధవ చూర్ణముతోను శతాహ్వనముచేర్చి సుఖోష్ణముగానిచ్చిన నుఖించును. విరిక్తుడు అనువాన్యుడుకాదగు నేని ఏడురోజులు దాటిన తర్వాత చేయవలయును.

❖ వస్త్రీయంత్ర నిర్మాణపురీతులు. ❖

శ్లో. సువర్ణ రూప్య త్రపుతామరీతి కాంస్యాయసాస్థిదుమ
వేణుదంతైః, నవై ర్విషాణై ర్నణిభి శ్చ తై స్తైః కార్యాణి నేత్రాణి
సుకర్ణికాని. 7. పద్మాదశాష్టాంగుశసమ్మితాని పద్వీంశతి ద్వాదశవర్ష
జానాం, స్యుర్ముద్గకర్మంధుసతీనవాహి చిద్రాణి వర్త్యాపి హ తాని
చాపి. 8. యదా యవోంగుప్తకనిష్ఠికాభ్యాం మూలార్గయోః స్యుః ప
రిణాహవంతి, బుజూని గోపుచ్ఛసమాకృతీని శ్లత్త్వాని చ స్యుర్ద్వడికాము
ఖాని. 9. స్యా త్కర్ణికైకాగ్రచతుర్థభాగే, మూలార్గితే వస్త్రీనిబంధ
నే ద్వే, జారద్దవో మాహిషహరిణౌ వా, స్యా చ్చౌకరో వస్త్రీ ర
జస్య వాపి. 10. దృఢ స్తనుర్నప్తశిరోవిబంధః, కషాయరక్తః సుశ్చురుః
సుశుద్ధః, నృణాం వయోనీక్యయథానురూపం నేత్రేషుయోజ్యైస్తు సు
బద్ధసూత్రైః.

స్వర్ణమునున్నగువానితోనుండరముగను కర్ణ కాయతముగను నేత్రములను నిర్మిం
పవలయును. ఇయ్యది 20 వది 12 వర్షముల ప్రాయము వారికి 6, 12, 8 అంగుళ ప్రమా
ణములుగా నేత్రములను చేయవలయును. పెసలు తేగలు చిరిపెనగలు పట్టతగింతగా
వస్త్రీని చేసిఅచ్చాదని చేయవలయును. అంగుష్ఠాప కనిష్ఠిలయొక్క మూలార్గముల
కొలతలు గలవియును గోపుచ్ఛపు ఆకారము కలవియునగు గుటికాముఖములగు కండ్ల
ను చేయవలయును. కర్ణకక్షానను చతుర్థభాగముగాని మూలార్గిత వస్తులను చండిటిని
కట్టవలయును. పృథ్వీపభిపు వస్త్రీగాని మహిషపస్త్రీగాని హరిణపస్త్రీగాని నూకరివస్త్రీ
గాని మేకవస్త్రీగాని చేయవలయును. విబంధములు లేనిదియును కషాయ రక్తమైపు
దువై పరిశుద్ధమైన సూత్రముతో కట్టి మనుష్యుల స్థితిని కనిపెట్టి తదనుసారముగా ప్ర
యోగింపవలయును.

❖ వస్త్రీవిధి. ❖

శ్లో. నిరూహమాత్రా ప్రథమే ప్రకుంచో వత్సరే పరం, ప్రకుంచ
వృద్ధిః ప్రత్యబ్దం ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ప్రసృతం వర్జయే దూర్ధ్వం
ద్వాదశాష్టాదశస్య తు, ఆసప్తతే రిదం మానంద్యైవ ప్రసృతాః పరం,
యథాయథం నిరూహస్య పాదో మాత్రానువాసనే, కృతచంక్రమణం
ముక్తవిష్టాత్రం శయనే సుఖే. 14. నాత్యుచ్చితే నశోచ్చితే సంవి

ప్రసాదావర్జితః, సంకోచ్య దక్షిణం, సక్తి ప్రసార్య చ తతోపరం. 15. వస్తి సవ్యే కరే కృత్వా దక్షిణే నావవీడయేత్, తథా స్య నేత్రం ప్రణయే త్సిద్ధగే సిద్ధముఖం గుడే. 16. ఉచ్ఛ్వాస్య బస్తే ర్వదనం బద్ధ్వా హస్త ముకంఠయన్, పృష్ఠవంశం ప్రతి తిసో నాతిద్రుతివిలంబితం. 17. నాతివేగం నవా మందం సక్య దేవ ప్రవీడయేత్, సావశేషం ప్రకర్విత వాయుః శేషే హి తీవ్రతి. 18. నిరూపాదానేపి విధిరయమేవ నిమోచితః.

తా. సులభము.

శ్లో. చితిః ప్రణహితే స్నేహ ఉత్తానో వాక్ శతం భవేత్
19. ప్రసార్జితై స్సర్వగాత్రై స్తథావీర్యం ప్రసర్వతి, ఆకుంఠయే చ్ఛనై
స్త్రీ స్త్రీః సక్తిభావనా తతః పరిం. 20. తాడినం త్తలయో శేష
త్రి స్త్రీ నావరాం చ్ఛనై శ్చనైః, స్థిరం శ్చైచనం తతః శ్రోణిం స
యాం త్రి రుక్షిపే చ్ఛనైః. 21. ఏనం ప్రణహితే వస్తా మందాయా
సా భ మండవాక్, ఆస్తీరే శయనే కారు మాసీతాచారికే రతః. 22.
యోజ్యః శీఘ్రం నిపుత్రేభ్యః స్నేహా తిష్ఠ న్న కార్యకృత్, సానిలః
సఫురీష శ్చ స్నేహః ప్రత్యేతి యస్య వై. 23. వినావీడాం త్రియామ
ఖః ససమ్యగనమాసితః, క్వాథార్థమాత్రయా ప్రాతీ ధాన్యశంతీజలంపిబే
త్. 24. పిత్తోత్తరే కడుష్టాంభ స్తావన్నాత్రం పిబే దను, తేనాస్య దీప్య
తే వహ్ని ర్భక్తాకాంతా చ జాయతే. 25. అహోరాత్రా దపి స్నే
హః ప్రత్యాగచ్ఛ న్న దుష్కృతి, కుర్యా ద్వస్తిగుణాం శ్చాపి జీర్ణ స్వ
ల్పగుణో భవేత్. 26. యస్య నోపద్రవం కుర్యా త్స్నేహావస్తి రసి
స్పృశతః, సర్వోల్ప వా వృతోరాత్ర్యా దుపేక్ష్యః సంవిజానతా. 27.
అనాయంతి మహోరాత్రా త్స్నేహం సోపద్రవం హరేత్, స్నేహావ
స్తావనాయాతే నాన్యః సేకో విధియతే. 28.

గా. సులభము.

—ॐ అశుద్ధియందు నిరూపములు. ॐ—

శ్లో. అశుద్ధస్య మలోన్మిశ్రః స్నేహో నైతి యదా పునః, త
దాగసదనా ధ్వాన శూల శ్వాస శ్చ జాయతే. 29. పశ్చాత్య
గురుత్వం చ తత్ర దద్యా స్మిరూపణం, తీక్ష్ణ తీక్ష్ణావధై రేవ సిద్ధం
చాప్యనువాసనం. 30. స్నేహపస్తి ర్విధేయ స్తు నావిశుద్ధస్య దేహినః,
స్నేహవీర్యం తదాదత్తే స్నేహో నానువిసర్పతి. 31. అశుద్ధ మపి
వాతేన కేవలే నాభివీడితం, అమోరాత్రస్య కాలేషు సర్వే ప్సేవా
నువాసయేత్. 32. అనువాసయే తృతీయేహి పంచమే వా పున శ్చ
తం, యథా వా స్నేహపక్తిః స్యా త్తతో ప్యుబ్బణమారుతాన్. 33.
వాయూమనిత్యాం దీప్తాగ్ని స్రూతాం శ్చ ప్రతివాసరం, ఇతి స్నేహౌ
స్త్రిచతురైః సిద్ధో న్నాతోవిశుద్ధయే. 34. నిరూపం శోధనం యం
జ్యో దస్మిన్దే స్నేహనం తనోః, విష్టభానిలవిష్టాత్రఃస్నేహోహీనేను
వాసనే. 35. దాహజ్వరిపిపాసార్తకర శ్చ త్యనువాసనే.

తా. కులభసు.

—ॐ వస్త్యాదులందరి పరిణామములు. ॐ—

శ్లో. స్నేహపస్తిం నిరూపం వా నైక మేవాతిశీలయేత్. 36.
స్నేహ త్పిత్తః ఫోల్లేదో నిరూపం త్వననాద్యయం, అనాథా వ్యాయే
భిధేయా నానువాస్యా శ్చ తే మతాః. 37. విశేషత స్త్వమీ పాండు
కామలామేహపీనసాః, నిరష్లుప్తీహవిచ్ఛేదీ గురుకోష్ఠకఫోదరాః. 38.
అభిష్యందభృశస్థూల క్రిమికోస్తాఢ్యమారుతాః, వీతే విషే గరే ౭వ
చ్యాం శ్లేపదీగలగండవాన్. 39. అనాథా వ్యస్త్యతిస్సిగ్ధః క్షతోర
స్కో భృశం కృశః, ఆమాతిసారీ వమిమా న్సంశుద్ధో దత్తనావనః. 40.
శ్వాసకాసప్రసేకార్శో హిక్మాద్ధానాల్పసన్నయః, శూలపాయుః
కృతాహరో బద్ధచ్ఛిద్రదకోదరీ. 41. కుష్ఠి చ మధుశేహీ చ మాసా
న్మృత చ గర్భణీ, నచైకాంతేన నిర్దిష్టే వ్యత్రాభినిశితే దృఢః. 42.
భవే త్కహచి త్కార్యతే విరుద్ధాపి మతా క్రియా, ఛర్దిహృద్రోగగు

ల్లారే వమనం సుచికిత్సితే, అవస్థాంప్రాప్య నిర్దిష్టం కుష్ఠినాం చ స్తి
కర్త చ. 44.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అనువాసనాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౭౨. నిరూహాధికారము.

— నిరూహవిధియును సమయమును. —

శ్లో. అనువాస్య స్నిగ్ధతనం తృతీయేహ్ని నిరూహయేత్, మ
ధ్యాహ్న కించి దావృతే ప్రముక్తే బలిమంగళే. 1. అభ్యక్తి స్వేది
తోత్సృష్ట మలం నాతిబుభుక్షీతిం, మధున్నే హేనకిల్లాశ్చ కషాయా
వాళపః క్రమాత్ 2. త్రీణిష ద్వే దశ త్రీణి పలా స్యనిలరోగిషు,
పిత్తే చత్వారి చత్వారి ద్వే ద్వే పంచ చతుష్టయం. 3. పటో త్రీణి
ద్వే దశ త్రీణి కఫే చాపి నిరూహణం, ఏత్వానో సైంధవ న్యాతం
మధునః ప్రసృతద్వయం. 4. వినిర్మధ్య తతో దద్యాత్సేహస్య ప్ర
సృతద్వయం, ఏకీభూతే తతః స్నేహ కల్కస్య ప్రసృతం క్షిపేత్. 5.
సమ్మూర్ఛితం కషాయం తం సంచప్రసృతసామితం, షతిరే తు య
థావాప మంతే ద్విప్రసృతోన్మితం. 6. వత్త్రపూతి స్తథోష్ణాంబు కుంభీ
బాష్పేణ తాపితః, ఏవం ప్రకల్పితో వస్తి ద్వాదశి ప్రసృతో భవేత్. 7.
సథావ త్యోషణం పాణి న త్స్థి త్ప్రవర్తిత్య చ, న కరోతి చ సేము
తం సనిరూహః సుయోజితః. 8.

అనువాసచేసి స్నిగ్ధశరీరముగఁ జూచికి మూడవనా జూచినిరూహవస్తిసేయవలయును. మధ్యాహ్నకాలమునందు కొంచెము ఆవరణచేసి అంగ బలిమ గళాచాణాదులను చేసి అభ్యంజనముచేసికొని స్వేదితుడై శుద్ధుడైయున్న వానిని మిక్కిలి యావలిగొనని వానిని మధువు స్నేహనము కల్కము క్వాథము ఆతపము వీటిని వరుసగా 3-6-2-10 3 పలములనువాతనొగిసి, పిత్తమునందు 4-4-2-2-5-10-4 పలములును 15 క్షమునందు 6-3-2-10-3 పలములును నిరూహన స్తిని ఈయవలయును. తొలుత సైంధవలవణము ఒక కులము లేనె 2 పలములు కలిపినూరి, పిమ్మట 4 పలముల తైలమును పోసి 2 కడిగాచేసి 2 పలముల కల్కమును చేయవలయును, 10 పలముల కషాయము వివక్ష

ములో 4 పల్లముల అనాపమును చేర్చి వడియకట్టి వస్త్రీచేసి ప్రయోగించిన నిరూహము గును.

— నిరూహము చేయునీకులు. —

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన గుదవస్త్రీని నిధాపయేత్, త్రింశ
స్త్రాత్రాస్థితో బస్త్రీస్త్రీ స్తుత్కటకో భవేత్. 9. జానుమండల మావే
ప్ర్య దత్తం దక్షిణపాణినా, కుప్తనేత్రచ్ఛటాశబ్దశతం తిష్ఠే దవేగవా
న్. 10. ద్వితీయం వా తృతీయం వా చతుర్థం వా యథార్థతః, సమ్య
జ్నిగు హలింగేతు ప్రాప్తే నస్త్రీనివారయేత్. 11. ప్రసృష్టవిణ్ణాత్రస
మీరణత్వం రుచ్యగ్నివృద్ధ్యాశయలాఘవాని, రోగోపశాంతిః ప్రకృతి
స్థతా చ బలం చ తి తస్య త్సునిరూఢలింగమ్. 12. అయోగ శ్చ
తియోగశ్చ నిరూహ శ్చ విచిక్తవత్, స్నిగ్ధోష్ణ ఏకః పవనే సమాంశౌ
శ్వాస్వాదుశ్శ్చౌ ఏయసా చ సితే, త్రయస్సమూత్రాకటుకోష్ణరూక్షాః.
కఫే నిరూహ నవరం విధేయాః, ఏకోపకర్ష త్యనిలగ స్వమార్గాత్
సిత్తం ద్వితీయ స్తు కఫం తృతీయః. 13.

పూర్వోక్తవిధానమున గుదము దుంచవలయును. జానుమండలమును చుట్టిని
దక్షిణహస్తముతోనియవలయును. నిరూహపుప్రయోగప్రతియోగములు విశేషనమునకు
వలెనే ఎఱుంగునని. వాతమునందు సమానాంశము గలిగి స్నిగ్ధరూపముగు ది యొకనిరూ
హము. పిత్తమునందు స్వాదువును శీతలమునగు పాలతో రెండవనిరూహము. కఫమునందు
గోమూత్రముతో వెచ్చజేసి ఇచ్చిన నది మూడవనిరూహము. ఈమూటికంటెను ఇకను
నిరూహ మేదియును లేదు.

— నిరూహ చేయలేని వారికి ఉపాయములు. —

శ్లో. ఆయుమాంతం ముహూర్తాంతం నిరూహం శోధనైర్వా
రేత్, నిరూహై రేన మతిమాన్ ధౌరమూత్రాప్లుసంయుతైః. 14. వి
గుణాసలవిష్టబ్ధ శ్చిరు తిష్ఠ నిరూహణః, శూలారతిజ్వరాటోపాస్తర
ణం వా ప్రయచ్ఛతి. 15. నతు భుక్తవతే దేయ మానాపన మితిస్థితిః,
ఆమం తద్ధి హరే న్భుక్తం చర్షిదోషాం శ్చ కోపయేత్. 16. ఆపస్వికః
క్రమః చాపి మత్వా కార్యో నిరూహణే, అతిప్రవీడితో వస్త్రీరతిక్ర
మ్యాశయం తతః. 17. వాతేరితో నాసికాభ్యాం ముఖితో నా ప్రప

ద్యతే, ఛర్దిహృల్లాసమూర్ఛాసీ స్ఫుకర్యా ద్దాహ మేవ చ. 18. తత్ర చూర్ణం గలాపీడం కుర్యా ఛ్చా ప్యవధూననం, శిరఃకాయవిరేకా చ తీక్ష్ణౌ సేకా శ్చ శీతలాన్. 19. సునిరూఢ మథోష్ఠాంబు స్నాతం భుక్త రసాదనం, యథోక్తేన విధానేన యోజయే త్స్నేహబస్తినా. 20. తద హ స్తస్య పవనా ద్భయం బలవ దివ్యతే, రసాదన స్తేనశ స్తస్తదహ శ్చానువాసనం. 21.

యామము వఱకుగాని సుహృత్తుము వఱకుగాని నిరూహమును శోధనలతో పోగొట్టవలయును. దప్తవాయువు చేతపిష్టబిష్టమై చాలసేపటి వఱకునున్న నిరూహము శూలగాని జ్వరాదులనుపుట్టించును. భుజించిన వానికి ఆస్థాపనను ఈయరాదు. ఆభుక్త పదార్థము అమమునుహరించి ఛర్దిదోషమును తీర్పును. నిరూహమునందు ఆవసిక క్రమమునుగూడ యోచించి చేయవలయును. అతివృషీడితహగుప స్తిఆశయమును దాటి వాత ప్రేరితమై నాసికద్వారాగాని ముఖద్వారాగాని బయలు వెడలును. ఛర్దుమున్నగు వాటిని ప్రకోపి. పంచేయును. శీఘ్రముగా గలాపీడమునుపుట్టించును. వాడీవిరేచనములను శరీరమునను పిరేచనములును చల్లనినేకములును ఇచ్చుచేయదగును. చక్కగా నిరూహముచేసినవారిని వేడిసిళ్ళుగా స్నానముజేయించి భుజింపజేసి యథోక్తవిధిని స్నేహపస్తినిబ్రయోగింపవలయును. ఆపూట గాలిలోతిలుగ రాదు. కావున రసాదనమును అనువాసనయును నిచ్చు చక్రస్తములు.

అర్థమాతృక నిరూహము

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ శతాహ్వయం ప్రయోజయేత్, సైంధవాక్షం చ మనునోః ద్విపలం ద్విపలం తథా. 22. తైలస్య పల మేకం తు పలస్యైకత్ర యోజయేత్, అర్థమాతృకసంగోయం వస్తి ర్దేయో నిరూహవత్. 23. నచ స్వేదో నచ స్నేహః పరహారవిధి ర్నచ, ఆత్మయానుమతో హ్యేష సర్వరోగనివారణః. 24. యత్క్షుశ్చ శ్చక్రిమిఘ్న శ్చ శూలఘ్నశ్చ విశేషితః, శుక్ర సంజననో హ్యేష వాతశోణిత నాశనః, బలవర్ణకరో వృష్యో వస్తి పునువనః పరః. 25.

దశమూల క్వాథముతో సోంపునుగాని శతావరికల్కమును 1 తులముగాని ప్రయోగింప వలయును. సైంధవలవణము తులములేన 2 పలములు తైలము రెండు పలములు ఇయ్యది అర్థమాతృకసంగము. దీనిని గూడ నిరూహమువలెనే వస్తినిచేయ వల

యును. స్నేహముగాని స్వేదముగాని అపద్యముగాని ఏదియునులేదు. ఇయ్యది ఆత్రేయమతముచేత ననుమతించబడినది. త్తయ మున్నగు ననుష్ఠాన రోగములను పోగొట్టును. శుక్రమును కలిగించును. వాతశోణితములను పోగొట్టును. బలమును కాంతి నిచ్చును.

—● ఔరవస్తులు. —●

శ్లో. స్నేహం గుడం మాంసరసం పయ శ్చ అమ్లాని మూత్రం మధుసైంధవే చ, ఏతా న్యనుక్తాని చ దాపయే చ్చ నిరూహయోగే మదనా త్వలం చ. 26. లవణం కార్షికం దద్యాత్త్వల మేకం తు మాదనం, వాతే గుడః సితా పితై కఫే సిద్ధార్థకాదయః. 27. సైంధవాక్షం సమాదాయ శతాహ్వతం తథైవ చ, గోమూత్రస్య పలా న్యష్టౌ వస్తికాయాః పలద్వయం. 28. గుడస్య ద్వే పలే చైవ సర్వ మాలోద్యయత్నతః, వస్త్రపూతం సుఖోష్ణం చ వస్త్రం దద్యాద్విచక్షణః. 29. శూలం విట్పంగ మానాహం మూత్రకృచ్ఛ్చ, చ దారుణం, క్రిమ్యుదావర్తగుల్మాదీ సుదోహన్యాన్నిషేవితః. 30. పలశుక్తి కర్షకుడవై రమ్లిగుడసింధు జస్తగోమూత్రైః, తైలముతోయం నస్త్రైః శూలానాహమవాతహరః. 31.

స్నేహము బెల్లము మాంసరసము పాలు అమృతపదార్థములు గోమూత్రము సైంధవలవణము ఉష్ణైత్రకాయ వీటిని చెప్పవచ్చును నిరూహములో చేర్చవలయును. ఉష్ణ ఒక కర్షము ఉష్ణైత్ర ఒక పలమును చేర్చవలయును. వాతమునందు బెల్లము కఫమునందు ఆవాలుమున్నగు నవిపిత్తమునందు చక్కెర చేర్చవలయును. సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చు ర ఒక్కొక్కరులమును గోమూత్రము 8 పలములును శంఖరలవణము 2 పలములు బెల్లము 2 పలములు కలిపి అంగుడనచేసి వడియగట్టి నులివెచ్చని వస్త్రించేసి ఈయవలయును. ఇయ్యదిశూల మలబద్ధకము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—● వైతరణ వస్త్రాదులు. —●

శ్లో. వైతరణః ఔరవస్త్రైర్భుక్తేవాపి ప్రదీయతే, బద రైర్యరావతీ శేలుశాల్మలీ ధన్వనాంకురాః. 32. ఊరసిద్ధాః సుసిద్ధా స్సుయః సాస్త్రాః పిచ్చిలసంగతాః, వారాహమాహిషారభౌ బైజాలైశ్చేయకొక్కుటం. 33. సద్యస్క మస్మ గాజం వా దేయం పిచ్చిలవస్త్రీషు, చరకాచా సముద్దిష్టా వస్త్రయో యే సహస్రశః. 34. వ్యవహారో న తైః సా

యో నిబద్ధా నాత్ర తేన తే, వస్తి ర్వయఃస్థాపయితా సుఖాయు
ర్బలాగ్ని మేధాస్వరవర్ణకృచ్చు, సర్వాధికారీ శిశువృద్ధయూనాం నిర
త్యయః సర్వగదాహ శ్చ. 85.

వైతరణము త్కారవస్తియును భుజించిన వానికినియఃబడుచున్నది. తీగువటపత్రి
పానాణ భేదము బూరుగు ధన్వ వీటిని పాలతో సిద్ధిచేసిన పిచ్చిలమగు వస్తి యగు
చున్నది. పండులుదున్నలు గొట్టలు పిల్లులుమృగములు కోళ్లుమేకలు వీటి
యొక్క అప్పుడు ప్రసించిన రక్తమును పిచ్చిలవస్తు లందీయవలయును. చరకా
దులలో వేలకొలది చెప్పబడిన వస్తువులు వీటికింటె నెక్కుడుగా వ్యవహరింప బడు
చుండుటలేదు. కావున అయ్యవి అన్నియు నిచ్చట చెప్పలేదు, ఇది వస్తి వయోవస్థను
నిలుపును. సుఖపూర్వకముగా నాయుష్యమును వృద్ధిసేయును. బలము జాతరాగ్ని బుద్ధి
మున్నగువాని సభివృద్ధి సేయును. పిల్లలు పెద్దలు యువకులు మున్నగు నందఱియు ఈ ప
యోగించును. ఇయ్యది సమస్తగోగములను పోగొట్టునదియు గూడనైయున్నది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నిరూపాధికారము ముగిసెను.

23. నస్యాధికారము.

—నస్యవిధిప్రకాశములు. —

శ్లో. ప్రతిమ ర్యోవపీడ శ్చ నస్యం ప్రధనునం తథా, శిరోవిరే
చనం చేతి నస్య శర్మచ పంచధా. 1. ఈషదుచ్చింఘనా త్స్నేహో
యావా న్యక్తం ప్రవస్యతే, నస్తో నిషిక్తం తు విద్యా త్ప్రతిమర్శం
ప్రమాణతః. 2. ప్రతిమర్మస్తు నస్యార్థం కరోతి నచ దోషనాన్, నస్తః
స్నేహంగులిం దద్యాత్ప్రతి ర్నిశిచ సర్వదా. 3. సచే చ్చింఘే
దరోగాణాం ప్రతిమర్మః సదాధ్యకృత్, నిశాచా ర్భుక్తవంతో హః
స్వన్నాధ్వశ్రమరేతసాం. 4. శిరోభ్యంజనగంఢూష ప్రస్తావాంజన వర్చ
సాం, దంతకాష్ఠస్య హస్యస్య యోజ్యంజే సాద్విబిందుః. 5. శోధ
నః స్తంభన శ్చ స్వా దవపీడో ద్విధా మతః, అవపీడ్య కీయతే యస్తా
దవపీడ స్తతస్తు సః. 6. స్నేహార్థం శూన్య శిరసాం గ్రీవాస్కంధోర
సాం తథా, బలార్థం దీయతే స్నేహో నస్తః శబ్దోత్త వర్తతే. 7.
నస్యస్య స్నేహికస్యాథ దేయా స్వప్నోతు బిందవః, ప్రత్యేకశో న
స్తకయో ర్మృణా మితి వినిశ్చయః. 8.

ప్రతిమర్మము అవపీడము నన్యము ప్రధమనము శిరోవిరేచనము అని నన్యకర్త అయిదువిధములు. కొంచెము పీల్చుటచేత శైత్యమును ముఖములొనికి వచ్చునో అంత నాసికలో పోయిందగినది. ఇది ప్రతిమర్మమనఁబడును. ఇయ్యది నన్యముకొఱకై చేయ బడుచున్నది. నోవ మేదియునిందులేదు. ప్రతిమర్మము దార్ధ్యమునుకలిగించును. రాత్రి దినభోజనమును చేయువాడును, పగలు నిద్రభోయెడువాడు దానినడచువాడును, శిరో భ్యంజనగంఢాపాదులుగల వారలును, పండ్లుతోమిగిలిన పిమ్మట రెండుబిందువులు దీనిని నన్యముచేసికొన వలయును. శోధన స్తంభనములని అవపీడ రెండులేఱుగులు. అవపీ డితముచేసి ఈయఁబడును గనుక అవపీడిత మైనది. శిరలులేనివారికి స్నేహము, కంఠ ము తొమ్మను లేనివారలకు బిర్యమును స్నేహము ఈయఁబడుచున్నది.

—● నన్య ప్రమాణాదలు. —●

శ్లో. శుక్తి శ్చ పాణిశుక్తి శ్చ మాత్రా స్తిస్యః ప్రకీర్తితాః, ద్వాత్రింశి ద్విందవ శ్చాత్ర శుక్తి రత్యభీధీయతే. 9. ద్వే శుక్తి పాణి శుక్తి శ్చ దేయాత్ర కుశిలై ర్నైరైః తైలం కఫే చ వాతే చ కేవలే ఐవనే వసాం. 10. దద్యాత్ స్తస్యః సదా పితే సద్వి ర్భజనమూయతే. ధ్వాసనం రేచన శ్చూర్ణో యుంజ్యా త్తం ముఖవాయునా. 11. పడం గులద్విమృఖయానాడ్యాభేషజగర్భయా, సహ భూరితిరం దోషం చూ ర్ణత్యా దపకర్షతి. 12.

శుక్తి పాణిశుక్తియని మాడుమాత్ర ౫, 32 బిందువులది శుక్తిరెండుశుక్తులైన పాణిశుక్తియగును. కఫవాతములగు తైలమును కేవలవాతమునకు వసను పిత్తమునకు ఘృతమును ప్రశస్తములు.

—● శిరోవిరేచనములు. —●

శ్లో. శిరోవిరేచనద్రవ్యైః స్నేహై ర్వాతైః ప్రసాధితైః, శిరో విరేచనం దద్యా ద్రోకేష్వే తేషు బుద్ధిమాన్. 13. గౌరవే శిరసః శూలే. బాఙ్యే స్యందే గళామయే, శోషగంఢక్రిమిగ్రంధి కుష్ఠా పస్తాంపీనసే, స్నిగ్ధస్విన్నోత్తమాంగస్య ప్రాక్షాతావశ్యికస్య చ, నివాతశయనస్థాస్య జత్వార్ధ్యం స్వేదయే త్సునః. 14. అథోత్తానార్ధచే హస్య పాణిపాదే ప్రసాదతే, కించిదున్నతపాదస్య కించి స్పృగ్ధని నామి తే. 15. నాసాపుటం పిఠాయైకం పర్యాయేః స పేచయేత్, ఉష్ణాంబు తక్తుం భైషజ్యైః ప్రణాట్యా పిచున్మాతః. 16. ఏతే పాదతలస్సం

ధహస్త కర్ణాది మర్దయేత్, శనై రుచ్చింఘ్య నిష్ఠితే త్పార్శ్వయో
రుభయో స్తతః. 18. ఆభేషజక్షయా దేవం ద్విశ్రీత్వా నన్య మా
చరేత్, స్నేహం విరేచన స్యాంతే దద్యా ద్దోషాద్యపేక్షయా. 19.

శిరోవిరేచన ద్రవ్యములతోను స్నేహములతోను శిరోవిరోచనములకిప్పించవలయును. శిరోభారము కూలమున్నగునవి దీనశించును. ఉత్తానమగు సగముశరీరము గలవానికి పాణిపాదములు స్వేదము నొందింపవలయును. ముక్కురంద్రము నొకదానిని మూసి కంఠపదానిలో వేడినీళ్లతో కలిపినమందును పోయవలయును. పిమ్మట కాళ్లు స్కంధము చేతులును మర్చింపవలయును. ఇట్లు జ్ఞాపధిఅయిపోవునంత వఱకు 2-3 సార్లుచేసి విరేచనము అయినపిమ్మట రోషాద్యపేక్షచేత స్నేహమును తీసికొనవలయును.

—● నన్యవిధియందు కాలపరిమాణము. —●

శ్లో. త్యక్తో త్యక్తో చ్చ సత్తాహం స్నేహకర్త సమాచరేత్, ఏకాహంతరితం కుర్యా ద్రేచనం శిరసస్తథా. 20. సమ్యక్స్నిగ్ధ సుఖోచ్చాస సస్వప్నబోధాక్షిపాలనం, రూక్షేక్షిస్తద్భతాశోభానానాస్యే మూర్ధశూన్యతా. 21. స్నిగ్ధేతికింఞా గ్గురుతా ప్రసేకారుచిపీనసాః, సువిరక్తే లక్షీలఘుతా వక్త్రస్వరవిశుద్ధయః. 22. దుర్విరిక్తే గదోద్రేకః త్సామతాతివిరేచితే, త్సోయమద్య గరస్నేహపీతానాం పాతు మిచ్ఛతాం. 23. భుక్తభక్త శిరఃన్నాత స్నాతుకామస్తుతాస్పజాం, నవపీనసరో గార్తసూతికాశ్వాసకాసినాం. 24. శుద్ధానాం దత్తవస్తీనాం తథాచార్తవ దుర్దినే, అన్యత్రాత్యయిక వ్యాధౌ నైషాం నన్యం ప్రయోజయేత్. 25. న నన్య మూసనస్తాద్యే నాతీతాశీలి వత్సరే, నచోనద్వాదశే ధూమః కివలో నోనపంచమే. 26. నశుద్ధి రూనదశమే నచాతిక్రాంత సప్తతౌ, ఆజన్తమరణం శస్త్రః ప్రతిమర్శస్తు పస్తివత్. 27.

మాడేసిరోజులకుగాని ఏడురోజులకుగాని స్నేహకర్తః జేయవలెను. దినము కూర్చుండినను శిరోరేచనము జేయవలయును. చక్కగా విరేచనమైనందునకు కనులు లేలికియిచ్చుట వక్త్రస్వరము శుద్ధముగా మాటుట చిహ్నములు, దుర్విరిక్తమునందు దోషోద్రేకాదులు చిహ్నములు. ఏడేండ్లకుమందును ఎనుబది సంవత్సరములకు పైసను నన్యమును చేయరాదు. పండ్రెండు సంవత్సరములకు లోవుగను భూమమును చేయరాదు.

దు. పదిసంవత్సరములలోపునను డెబ్బది సంవత్సరములు దాటినను శోధనచేయరాదు. ఆజన్మమరయును ప్రతిమర్మము వస్త్రవలెనే శ్రేష్ఠమైనది.

ఇట్లు సక్రమతయందు సన్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౪. ధూమాధికారము.

● ధూమాదులు, తదుపాయములు. ●

శ్లో. ప్రయోగిణః స్నేహిక శ్చ ధూమో వై రేచన స్తథా, కాస హరో వామన శ్చ ధూమః సంచవిధోమతిః. 1. ఋజుత్రికోశ ఫలితం కోలాస్థ్యగ్రస్తమాణిత, వస్త్రినేత్రసమద్రవ్యం ధూమనేత్రంప్రశస్యతే. 2. సార్థ త్ర్యంశయుతిః పూర్ణోహస్తః ప్రాయోగికాదిషు, నేత్రే కాసహరే త్యంశహీనః శేషే దశాంగులః. 3. ఔషధై ర్వర్తికాం కృత్వా శరగర్భావిశోషితాం, విగర్భా మగ్నిసాప్లుప్తాం కృత్వా ధూమం పిబేన్నగః. 4. వక్త్రేక్షైః పవమే ధూమం సర్వే వక్త్రేణ వా పిబన్, ఉరః కంఠగతే దోషే వక్త్రేణ ధూమ మాపిబేత్. 5. నాసయా తు పిబేద్దోషే శిరోఘ్రాణాక్షిసుశ్రియే, గంధై రకుష్ఠతగై ర్వర్తిః ప్రాయోగికే మతా. 6. స్నేహికే తు మధూచ్ఛిప్తస్తేహగుగ్ధులుసర్జకైః, శిరోవిరేచనద్రవ్యై ర్వర్తి రైవరేచనే మతా. 7. కాసహ్నే రేవ కాసఘ్నీ వా మనై ర్వామనీ మతా, యోజ్యాని పిత్తరక్తార్తి విరిక్తోదరమేహిషు. 8. తిమిరోద్ధావిలాధాన రోహణీదత్తవస్త్రీషు, మత్స్య మద్య దధిక్షీరక్షౌద్రస్తేహపిహిషిషు. 9. శిర స్యభిహతే పాండురోగే జాగరితే నిశి, రక్తపిత్తాంధ్య బాధిర్య పృష్ణార్భామదమోహకృత్. 10. ధూమోఽకాలేఽతిపీతో వా తిత్ర శీతో విధి ర్హితః, ఏతద్ధూమవిధానం తు లేశతః సంప్రకాశితం. 11.

ప్రాయోగికము స్నేహికము ధూమము వైరేచనము నామనము నని ధూమము లయిదు విధములు. కోమలమగు త్రికోషఫల మంతయుండి తేగుగింజంతప్రమాణముతో వస్త్రినేత్రముతో సమానమగు ధూమమువలన నేత్రములు శ్రేష్ఠములుగును. ప్రాయోగికాదులలో మప్పుదివ్వర తంశలుగలిగి పూర్ణమైన వాస్త్రప్రమాణమును దహస్తా

రమగు శేత్రలోగమునందు త్ర్యంశహీనమగు దశాంగులమును ఓషధులతో వత్తినిచేసి నిప్పులోనంటించి ఆసోగము నోటినుండి పీల్చియుక్కు గుండావదలి పెట్టవలయును. తొమ్మిదికలలో గలసమస్తరోగములకు ధూమమునుత్రాగవలయును. ప్రాయోగి ధూమము నందు తిగరము కోవ్వలేకుండను పైహికమున తేనెపైనున్న స్నేహము గుట్టులము సరి కములతోను వైరోచనమునందు శిరోవిగ్గచనద్రవ్యములతోను వత్తినిచేయ వలయును. పితృక్తాదులందు దీని నుపయోగింపరాదు. తిమింగిములు మున్నగునానియందు పయోగింప వలయును. ఇది ధూమవిధానం. తేనెపై గాస్త్రకాశము జేయుబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయిచ్చు ధూమాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

“ ”

౭౫. కవలగంఢూషాధికారము.

—౭౫ కవలగంఢూషాధికారద్వైతం. ౭౫—

శ్లో. స్నిగ్ధోష్ణేః స్నిహికో వాతే స్వాదవశ్శైః ప్రసాదనం, పితృ కట్వప్లవతైః చూడైః సంశోధనం కింఛే. 1. కషాయస్వాదవత్తిక్తై శ్చ కవలో రోషణో వ్రణే, సుఖం సంచార్యతే యాతు సా మాత్రా కవలే హితా. 2. అసంచార్యాతు యా మాత్రా గంఢూషే. సా ప్రకీర్తితా, తావచ్చ భారణీయే-యం యావ ద్దోషప్రవర్తనం. 3. పున శ్చా ద్యోపి దాతవ్య స్తథా క్షౌద్రఘృతాదిభిః, వ్యాధే రిపచయ స్తుష్టి ర్వైశన్యం పక్తలాఘవం. 4. ఇంద్రియాణాం ప్రసాదశ్చ కవలే శుద్ధి లక్షణం, దాహత్ప్రస్థావ్రణాన్ హన్తి మధుగంఢూషధారణం. 5. ధా న్యాప్తే మాస్యవైరస్య మలశార్ద ధ్వనాశనం, తదీషల్లవణం శీతం ముఖశోపహరం పరం. 6. ఆశు క్షౌరాప్లుగంఢూషో భిన్నత్తి శ్లేష్మణశ్చ యం, సుసే హితం వాతహరం తైలగంఢూషధారణం. 7.

వాతమునందు స్నిగ్ధములు స్వప్నములు నగువానిలో, స్నేహికము పితృము స్వా దువులును శీతలములగు వానిలో ప్రసాదవములును, కశమునందు తూత్రములగు అప్లల వణములతోను సంశోధనమును చేయింప వలయును. కషాయస్వాదులిక్తములతో కబళమును చేసి ధరింప వలయును. సుఖసంచారముగ మాత్రహితకరము. సంచారములేని దేగంఢూషము నందు ధరింపవలెను. దోషము లందునంతవఱకు మాత్రమే దీనినుపయోగించవలయును. పిష్టుల తేనె పైయున్నగువానితో నింకొక చానియే వలయును.

ఇంద్రియములు శాంతముగా నుండుటయే క బలరోగమునందు శుద్ధియని యెఱుగునది. దాహము తృప్తవ్రణములు మున్నగునవిశించును. ధాన్యాల్లును నోటివాసన అరుచిని పోగొట్టును. అందుకొంచెము ఉప్పువైచి చల్లార్చినేవించిన ముఖశోషలను పోగొట్టును. జ్వరాల్లు గంఠాపము తిత్తణమే శ్లేష్మములను పోగొట్టును. వాతమును హరించును స్వస్థత గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కవలగంఠాషాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

ఆశోచ్ఛ్రీత నాంజనతర్పణపుటపాకాధికారము

శ్రీ త్రైలోకములకు ఆశోచ్ఛ్రీతము. ౧౦

శ్లో. సర్వేషా మక్షీరోగాణా మాదా నాశోచ్ఛ్రీతనం హితం, రుక్తోద కంఠాఘర్షాస్తు ద్దహరాగని బర్హణం. 1. ఉష్ణం వాతే కఫేచోష్ణగతచ్ఛీతం రక్తపిత్తయోనివాతిస్థస్య వామేన పాణినోస్థ్యలోచనం. 2. శుక్తా ప్రలంబయా న్యేన పిచువర్త్య కినీనకే, దశ ద్వాదశ వా భిందూన్ ద్యవంగులా దవనేచయేత్. 3. తతః ప్రమృజ్య మృదునా చేలేన కఫవాతియో, అన్యేన కోష్ణసానీయప్లుతేన స్నేదయే న్మృదు. 4. అత్యుష్ణతీక్ష్ణం ద్విగ్రాగదృష్నా శాయాక్షీనేచనం, అతశీతం తు కురుతే నిస్తాదస్తంభ వేదనా. 5. కసాయవర్జితాం ఘర్షం కృచ్ఛాప్రీతం మేహనం బహు, పికారప్యర్థ మప్యిల్ప సురింభ వివస్వతిం. 6.

అర్చిధిములకు శ్రీ త్రైలోకములకు తొలుత నాశోచ్ఛ్రీతముచేయుట మంచిది. రక్తము ఉదకిముజిల కన్నీళ్లుగాయట మంట ఎత్తపనుటలను పోగొట్టును. వాతమునందు ఉష్ణముగను కఫముగను శుష్కముగను రక్తపిత్తములందు చల్లగను ఈయవలయును. గలిలేనిచోట, చేతితోఁ జెడిచి తెరిచి కనుగ్రంధములందు పొడవగు పిచువర్తచేత పది పండ్రెండు బిందువులను వేయవలయును. పిమ్మట మెత్తనిగుడ్డతో తుడిచి వెచ్చని నీటితో కాచి చెప్పుటను పుట్టింపవలయును.

శ్రీ త్రైలోకములకు కంజములు. ౧౧

శ్లో. అథాంజనం శుద్ధతినో ధ్నేత్రమాత్రాశ్రయే మలే, పక్వలింగేల్పశోధార్తి కంఠాపైచ్ఛిన్య లక్షిణే. 7. మందఘర్షాస్తురాగేక్షిప్రయోజ్యం ఘనదూషికే, లేఖనం దోషణం దృష్టిప్రసాదన మితి త్రిధా. 8.

అంజనం లేఖనం తత్ర కషాయాఘ్నపటూషణైః, రోపణం తిక్తకై ర్ద్రివ్యై
స్సాన్విదుశీతైః ప్రసాదనం. 9. దశాంగులా తనుర్న ధ్యే శలాకాముకులా
ననా, ప్రశస్తా లేఖనే తామ్రా రోపణే కాలలోహజా. 10. అంగులాలచ
సువర్ణోత్తా రూపజా చ ప్రసాదనే, పిండోరసక్రియా చూర్ణం త్రిధై
వాంజనకల్పనా. 11. గురౌ మధ్యలఘూ దోషే తాం క్రమేణ
ప్రయోజయేత్, అథానూస్థిలయ స్థలప్తే అంతఃసంచారయే చ్ఛనైః.
12. అంజితే వర్జ్యసి కించి చ్ఛాలయే చ్ఛైవ మంజనం, అపేతౌషధ
సంబంధం సిర్వ్యశం సయనం యదా. 13. వ్యాధిదోషం తు యో
గ్యాభి రద్భిః ప్రక్షాలయే త్తదా, దక్షిణాంగుష్ఠకేనాక్షి తతో వామం
సవాసనా. 14. ఊర్ధ్వవర్జని సంగృహ్య శోధ్యం వామేన చేతరత్,
నిశి స్వప్నేన మధ్యాహ్నాపానాన్వీష్ణగభ స్తిభిః. 15. అక్షిరోగాయ దో
షాస్సుర్వర్ధితోత్పీడితద్రుతాః, ప్రాత స్నాయం చ తచ్ఛాన్విత్యై వ్యశ్రకే
౭తో౭ంజయే త్సదా. 16. కందూజాడ్య౭ంజనం తీక్ష్ణం ధూనుం
వా యోజయే త్సునః, తీక్ష్ణాంబునా భి లిప్తేతు తూర్ణం ప్రత్యంజనం
హితం. 17.

శరకుఢశరీరుని శేత్రములో మలముండినచో పక్షిలక్షణము కొలదగ వాపు
దురద నీరుగారుట నున్నను అంజనమును వేయవలయును. లేఖనముని రోపణమునిదృష్టి
ప్రసాదముని అంజనము మూడువిధములు. వీటిలో కషాయములు ఉష్ణములు మున్నగు
వానివలన గీచుట లేఖనమునబడును. కటువులగు నౌషధులతో చేయునది రోపణము.
ప్రసాదనము నిచ్చునది అంజనమునబడును. పది మంగుళముల పొడవుగలిగి నడుమనన్న
గలి ముకుళించిన అగ్రము గలరాగికిట్టి లేఖనమునకు శ్రేష్ఠము. రోపణమునకు ఇట్టిదే
ఉక్కుగిశ్రేష్ఠము. ఒక అంగులముండిన బంగారు దిప్రసాదనమునకు శ్రేష్ఠము. దోష
ము ఎక్కువగను లఘువుగనున్న దీనిని ప్రయోగింపవలసినది. శేత్రములను తెఱవక
యేలో పలత్రిప్పవలయును. పిష్టుట కన్నులను తెఱచి నడిపిటన శ్రీలితోతెప్పను
పైదాని నెత్తిపెట్టి ఎడమవ్రేలితో శోధింపవలయును. రాత్రులు నిదురించుటలోను మ
ధ్యాహ్నమున అన్నపానములు ఉష్ణకిరణములు వీటితోను అక్షిరోగమునకు వలయు
దోషములు వెఱుగును కనకను ఈబాధతోలగు టకైప్రాద్దుటను సంజవేళను అంజనము
ను వేసికొనవలయును. దుఱద మున్నగు రోగములన్నియు నశించును,

— తర్పణము. —

శ్లో. నాంజయే ద్భీత వమిత విరిక్తాసిత వేగితే, కృద్ధజ్వరిత భ్రాంతాః శిరోరుక్ శోషజాగరే. 18. అదృష్టేఽర్కే శిరఃస్నాతే పీత యో ధూమమద్యయోః, అజీర్ణే ప్యర్కసంతప్తే దివాస్వప్నే విపాసితే. 19. నిర్వాతే తర్పణం యోజ్యం శుద్ధయో హృద్ధకాయయోః, కాలే సాధారణే ప్రాతః సాయం వోత్తానశాయినః. 20. యవనూషమయీం పాలీం నేత్రకోణా దృహిఃసమాం, ద్వ్యంగులోచ్ఛాం దృఢాం కృత్వా యథాస్వం సిద్ధ మావపేత్. 21. సప్నిమీలితే నేత్రే తప్తాంబు ప్రవి లాయిత్, నక్తాంధ్యవారతిమిర కృచ్ఛ్రకోధాధికే నసాం. 22. ఆపత్త్య గ్రా దధోన్మేషం శనక్తై స్తస్య కుర్వతః, మాత్యాం విగణయే త్తత్ర వర్జసంధిసితాసితే. 23. దృష్టౌ చ క్రమశోవ్యాధౌ శతం త్రీణి చ పంచ చ, శతాని సప్తచాష్టౌ చ దశమంధే నిలే దశ. 24. పితౌ షట్ స్వస్థస్థితే చ బలాసే షంచ ధారయేత్, కృత్వాపాంశే తతోద్వారం స్నేహం పాత్రే నిగాలయేత్. 25. విభే చ్చ ధూమ- నేత్రేతి వ్యోమ గూఢం చ భాస్వరః, ఇత్థం ప్రతిదినం వాతే పిత్రే త్వేకాంతరం కఫే. 26. స్వస్థే చ ద్వ్యంతరం దద్వా చాత్మస్తే రతి యోజయేత్, ప్రకాశ త్కమతా స్వాస్థ్యం విశదం లఘులోచనం. 27.

భీతులు వమితులు విరిక్తులు అశితి వేగితులు అంజనమును వేసికొనరాదు, కృద్ధులు మున్నగువారును వేసికొనరాదు. నిర్వాతఫలము నందు శుద్ధములగు తలశరీరములకు తర్పణచిక్కిత్య చేయవలయును. సాధారణ కాలములో ప్రాతఃకాలమునందుగాని సాయంకాలమునందుగాని వెల్లడిలపరుండిన వానికి యవనూషపిశాచమైన చెండఁగుళముల వత్తినిచేసి నేలినిచేడి నీటిలాగునచేసి కటిలోనైచి కొనవలయును. తేజీకటి వాతము తిమిరము మున్నగునవి అన్నియును నశించును. వర్జసంధులయందు మాత్రలను లెక్కింపవలసినది. ధూమమును త్రాగవలయును. వ్యోమరూపమగు భాస్వరును చూడ కూడదు. ఈరీతిగా చక్క నగువఱకును వాతపిత్తకఫములలోను స్వస్థతయందును చేయు చుండవలయును.

— పుటపాకము. —

శ్లో. తృప్తే విపర్యయోఽతృప్తే తృప్త్యేతిశ్లేష్వజా రుజః, పుటపాకం ప్రయుంజీత పూర్వోక్తే ష్వేవ పక్షసు. 28. సవాతే స్నేహనః

శ్లేష్మసహితే లేఖనో ముఖః, తృణాశ్చ త్యేగిరే పిత్రే రక్తే స్వస్థే పృ
 సాదనః. 29. బిల్వమాత్రం పృథ క్షింశం మాంసభేషజకల్మయోః,
 ఉరుబూక వటాంభోజ పత్తైః స్నిగ్ధాదిషు క్రమాత్. 30. వేష్టయిత్వా
 మృదా లిప్తం ధవధన్వనగోమయైః, పచే తృప్తీపై రగ్న్యభం సోఽపి
 నిష్పిద్య తద్రసం. 31. నేత్రే తర్పణవ ద్యుఃజ్యా చ్చుతం ద్వే తీణి
 ధారయేత్, లేఖనస్నేహనాగత్యేషు కోష్ఠా పూర్వో హి మోఽపరః.
 32. ధూమపాంతే తయో రేవ యోగా స్తత్రచత్వప్తివత్, తర్పణం పుట
 పాకం చ నన్యా నర్హేన యోజయేత్. 33. యావం త్యహాని యుంజీత
 ద్విగుణో హితభా గ్భవేత్.

తృప్తమైన పిష్టుట స్వస్థముగాను సుందరముగాను తేలికగాను నేత్రముండును.
 లేనిచో నిందులకు విపరీతలక్షణములను కలిగియుండును. పూర్వోక్తములగు ఆంజనములకు
 పుటపాకమును ప్రయోగింపవలయును. వాతసహితమునకు స్నేహనమును శ్లేష్మసహిత
 మునకు లేఖనమును దాహదౌర్బల్యము నాతము పిత్తము క్షుత్తము వీటియందు ప్రసాదన
 మును చేయవలయును. బిల్వమాత్రమును మాంసభేషజ కల్మయలపిండమును ఆముదపు
 ఆకులు మట్టిఆకులు తామరఆకులుతో చుట్టి మట్టినిపూసి పక్వముచేసి ఎఱ్ఱగా నిప్పు
 వలె పక్వముకాగానే అరసమునుతీసి కంటికి తర్పణమువలెనే గండుబొట్టు ఉపయోగిం
 పవలయును. లేఖనస్నేహన ప్రసాదనములలో తొలి రెండును కొలదిపాటి శీతోష్ణ
 ములు కలుగునట్లుగా తర్పణచేయవలసినది. ఎన్నిదినములు దీనిని నేవించునో అందు
 లకు రెండు రెట్లదినములు పథ్యమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశోఽపిత్తనాంజనపుటపాకాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

22. శిరావ్యధాధికారము.

శిరావ్యధమునకు ఆధికారములు.

శ్లో. అథ స్నిగ్ధతనుః స్నిగ్ధరసాన్నప్రతిభోజితం, ప్రత్యాగత్య
 ముఖః స్వీన్నో జానూచ్ఛానసంస్థితః. 1. మృదుపట్టాత్తకో శాంతో
 జానుస్థాపితకూర్మరః, అంగుష్ఠగర్భముష్టిభ్యాం మన్యే గాఢ నివీడ
 యేత్, 2. దంతసంపీడనోత్కాస గండాద్ధానాని చాచరేత్, పృష్ఠతో

యంత్రయే చైస్యం వస్త్ర మావేష్టయే స్మరః. 8. కంధరానూం పరి
క్షిప్య నస్యాంతర్వామతర్జసిం, ఏవ ముత్తాప్య నిధినా శీరాం విధ్యే
చ్చిరోగతాం. 4. విధ్యే ధస్తశీరాం బాహూ వనాకుంచితకూర్పరే,
బద్ధ్యా సుఖోపవిష్టస్య ముష్టి మంగుష్ఠగర్భణం. 5. ఊర్ధ్వం వేధ్యప్ర
దేశా చ్చ పట్టికాం చతురంగులే, పాదే తు సుస్థితేధస్తా జ్ఞానుసంధే
ర్నవీడితే. 6. గాఢం కరాభ్యా మాగుల్ఫం చరణే తస్య చోపరి, ద్వివీ
యే కుంచితే కించి దారూఢే హస్తవ త్తతః. 7. బద్ధ్యా విధ్యే చ్చిరా
మిత్ర మను క్తేష్వపి కల్పయేత్, తేషు తేషు ప్రదేశేషు తత్త ద్యంత్ర
ముపాయవిత్. 8. తతో వ్రీహిముఖం వ్యధ్య ప్రదేశే న్యస్య వీడ
యేత్, అంగుష్ఠతర్జనీభ్యాం తు తలప్రచ్ఛాదితం భిషక్. 9. వామ
నాస్తేన నిన్యస్య కుతారీ మితరేణ తు, తాడయే స్తద్ధ్యమాంగుల్యం
గుష్ఠోష్ఠబిము క్తయా. 10. మాంసలే నిక్షిపే ద్వేశే వ్రీహ్యస్యం వ్రీహి
మాత్రకం, యనార్థ మస్మా ముపరి శీరాం విధ్య న్ముతారికాం. 11.

సిగావ్యధలను చేయునప్పుడు స్నిగ్ధతనుండును స్నిగ్ధములను రసములననుమును
భుజించెడివాడును సూర్యునికెదురుగా పద్మాసనముతో కూర్చుండి చెవుట బెట్టబడిన
వాడై మృదుఃకట్టా తకుడై శాంతములవాడై మండికొనిన పిడికిలితో గట్టిగానొక్క
వలయును. దంతసంప్రీడనము ఉత్కాశము గంధాధానము వీనినిచేయవలయును. వెనుక
స్త్రవునకు కట్టివైచి బట్టను చుట్టవలయును. కంధరయందుంచి ఎడమతర్జని కేలికెత్తి
వాడిని ఛేదించ వలయును. ఇట్లే తక్కినదియును.

— రక్తాతిస్రావములను శమనోపాయములు. —

శ్లో. అనమ్య గస్తే ప్రవతి బైల్వహ్యోపనిశానతైః, సాగర
ధూనులవణ తైలై ద్విహ్య చ్చిరాముఖం. 12. సమ్య క్ప్రవృత్తే కోష్ఠే
న తైలేన లవణేన చ, అశుద్ధో బలినోవ్యస్తం న ప్రస్థా త్సానియే
త్పరం. 13. అతిస్థితో హి మృత్యు స్సస్య ద్వారుణా హ్యనిలామయాః,
తత్రాభ్యంగరసక్షీర రక్తపానాని భేషజం. 14. సుతే రక్తే శనై ర్యం
త్ర మపసీయ హిమాంబునా, సక్షౌల్య తైలప్రోతాక్తం బంధనీయం
శీరాముఖం. 15. అశుద్ధం స్థావయే ద్భూయః సాయ మన్నాపరేపి
వా, రక్తే త్వతిష్ఠతిక్షిప్రం స్తరభనీ మాచరేత్క్రియాం. 16. లోధ

ప్రియంగు పత్తుంగ మాష యష్ట్యాహ్వై గై రికైః, మృత్కపాలాంజన
క్షౌమ మసీక్షీరిత్వగంకురైః. 17. విచూర్ణయే ద్వ్యణముఖం పద్మకా
దిహిమం పిబేత్, తామేవ వా శిరాం విధ్యే ద్వ్యధా తస్మా దనం
తరం. 18. శిరాముఖం వా త్వరితం దహే త్తప్తశలాకయా, సశేష
మ ప్యస్పృగ్ధార్యం నచాతిస్మృతి మాచరేత్, హరే చ్ఛృంగాదినా శేషం
ప్రసాద మథవా నయేత్. 19.

రక్తము చక్కగా స్రవించునుచో శొంఠిమిరియులు పిప్పళ్లు పసపుతగరము
గృహధామము వీటితో శిరలను లేపన చేయవలయును. చక్కగా స్రవించు చుండిన
వేడినూనెతో గాని ఉప్పుతో గాని అశుద్ధమగు రక్తమును ఒకటి వెడలింప వల
యును. ఎక్కువగా రక్తము స్రవించినచో మరణమును భయంకరము అగు వాతరోగము
గాని పుట్టుచున్నది. అప్పుడు అభ్యంగము మాంసగ్రసముపాలు రక్తమువీటిని నేవించుట
మంచిది. రక్తస్రావమైన పిమ్మట కట్టును విప్పి తైలముతో తడిపి నాడులను కట్టుకట్టుట
యైత్తమును. రక్తము నెలువక పోయినచో శిశువుగా రక్తము స్తంభించు చికిత్సను
చేయవలయును. లోడ్ల ప్రియంగువు రక్తచందనము మిశ్రములు మధుకము గైరికము
వీటిచూర్ణముతో పద్మకాదిహిమమును త్రాగవలయును.

❖ వేధనస్థానములు. ❖

శ్లో. మర్మహీనే యథా సన్నప్రదేశే వ్యధయే చ్ఛిరాం, సతూన
పోడ శాతీత సప్తత్వబ్రుతాశృజాం. 20. అస్నిగ్ధాస్వేదితాత్యర్థ స్వేదితా
నిలగోగిణం, గర్భణీసూతికాజీర్ణ పితృసృశ్వాసకాసినాం. 21. అతిసా
రోదరచ్ఛర్దిపాండుసర్వాంగశోషిణం, స్నేహపీతం ప్రయుక్తేషు తథా
పంచసు కర్తసు. 22. నాయంత్రితాం శిరాం విధ్యేన్న తిర్యజ్జ్విప్య
నృత్థితాం, నాతిశీతోష్ణవాతాభే వ్యస్యత్రాత్యయికా ద్గదాత్. 23.
నాత్యుష్ణశీతం లఘుదీపనీయం, రక్తేపనీతే హిత మన్నపానం, తదా
శరీరం హ్యవనస్థితాశృక్, వహ్ని ద్విశేషేణ చ రక్షణీయః. 24. సరో
హితా హారవిహరనేపి, మాసం భవే దాబలలాభతోవా. వ్రసన్న
వర్ణేంద్రియ మింద్రియార్థా, నిచ్ఛంత మవ్యాఘాతశక్తివేగం. 25. సు
ఖాన్వితంపుష్టిబలోపపన్నం, విశుద్ధరక్తం పురుషం వదన్తి.

మర్కహీ నములు సమీపప్రదేశము నందున్నవియగు నాడులను ఛేదింప వలయు న. పదిఆరు సంవత్సరములకు తక్కువగాని, డెబ్బది ఏండ్లకు మించిన, రక్షస్రావ రోగులకును గర్భిణీస్త్రీలు మున్నగువానికి నాడులను ఛేదింపరాదు. ఇట్లైన ప్రసన్నవర్ణము ప్రసన్నేంద్రియములును ఇంద్రియార్థములను కోరుచున్నవాడై పురుషుడు నుభాన్వితుడై బలము కలిగియుండునని యుచురు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శిగావ్యధాధికారి ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౦. సుస్థాధికారము.

— ౭౦ దినచారవిధులు. —

శ్లో. బ్రాహ్మే ముహూర్తే ఉత్తిష్ఠే తుస్సార్థ మ్మాయుషః, శరీరచింతాం నిర్విర్త్వి కృతశోచనిధిః తతిః. 1. ప్రాతర్భుక్త్వా చ మృద్వగ్రంకి పాయకటుత్తిక్తికి, భక్షయేద్దంతక్షవనం దంతమంసాన్యబాధయన్. 2. నాద్యాగజ్జీర్ణసమధుశ్వాసకాశజ్వగార్దిభిః, తృష్ణాస్యపాకహృన్నేత్రశిరఃకిద్దామయీ చ తత్. 3. సౌవీర మంజనం నిత్యం హిత మక్ష్యః పయోజయేత్, సప్తంత్రేష్టరాత్రే వా స్రావణార్థం రసాంజనం. 4. తతో నావచగంఢూపధూనతాంబూలభాగ్భవేత్, తాంబూలం క్షతవీత్తాస్రరూక్షోత్కుపితచక్షుషాం. 5. విషమూర్ఛామదార్తానా మపథ్యం చాపి శోషిణామ్.

బ్రాహ్మముహూర్తములోలేచి ఆయుష్యగతముఃకై శరీరచింతనముచేసి శౌచములను తీర్చికొన వలయును. ప్రాదుట కోమలమును కసాయ కటుత్తిక్తములు గలదియునగు నాహారమును భుజించి పండ్లచిగుళ్లకు నొప్పిలేకుండ తాంబూలమును నేవింపవలయును. అబీర్ణము ఛర్దిశ్వాసకాశములు జ్వరము దాహము ముఖపాకము హృద్రోగము నేత్రరోగము శిరోరోగము కర్ణరోగము కలవారు దీనినిభక్షింపరాదు. సౌవీరాంజనమును ప్రతినీత్యమును కంటికిపెట్టుకొనవలయును. ఏడు రోజులకుగాని ఎన్నిది రోజులకుగాని మలము పోవుటకై రసాంజనమును నేవింప వలయును. పిప్పట తాంబూలము నస్యము మున్నగువానిని చేసికొనవచ్చును. తయి పిత్తరక్తము రూక్షఉత్కుశిత నేత్రకులు. అనగాకంటి జబ్బులగల వారు మాత్రము తాంబూలమును నమలరాదు.

—ॐ అభ్యంగములు. ॐ—

శ్లో అభ్యంగమూచరేన్నృత్యం సజరాశ్రమవాతహః. 6. శిరః
శ్రవణవాదేషు తం విశేషేణ శీలయేత్, బాహ్యభ్యంగః కఫగ్రస్తకృ
తసంశుద్ధ్యజ్జీర్ణభిః. 7. శరీరచేష్టా యా చేష్టా సైన్యాత్థా బలవర్ధనీ, దే
హవ్యాయామసంఖ్యాకామాతి యా తాం సమాచరేత్. 8. వాతపి
త్తామయీ బి'లో వృద్ధో జ్యేష్ఠో చ తాం న్యజేత్, ఉన్వృత్తం తథా కా
ర్యం తతిః స్నానం సమాచరేత్. 9. ఉన్వృంబునాధిక్యాన్యసంషేకో
బలవహః, తేనైవ తూత్తిమాంగస్య బలప్రాప్త్యేహ చక్షుషోః. 10.
స్నానమర్చితనేత్రాన్యగ్గోగతిసారము, ఆర్థానపిననాజ్జ్యం క్షుత్తంశ్చ చ
గర్హితం. 11. నీచరోమశ్శక్తిశ్చ స్త్రీలంఘ్రిమలాయా సః, స్నానశీలః
ససురభిః సు. వహో స్త్రీలంబరః. 12. ధారయేత్సతతం వస్త్రం రత్నం సిద్ధ
మంత్ర మహశాపధిః.

అభ్యంగమూచ ప్రతిదిగును సేవింపవలయును. ఇని వృద్ధత్వమును పరిశ్రమను
పోగొట్టును. తల చెవులు కాళ్లు మున్నగు వానికి అభ్యంగమును ఎక్కువగా చేయవల
యును. కఫగ్రస్తములు శోధించిని కొనినవారలు అజీర్ణము గలవారిని దేహవాహ్యభ్యం
గనము జేసికొనుట మంచిది. దేహవ్యాయామములచేత దాని సుపచంపవలయును
వాతపిత్తగోగముకలవాడు బాహ్యుడు వృద్ధుడు అత్యంగగి అభ్యంగమును పరిత్య
జింపవలయును. నలుగు పెట్టికొని స్నానమును చేయవలయును. దేదీనీళ్లతో అధః కాయ
మును కడిగికొనుట మంచిది. శిరస్సును కూడ నిట్లే కడిగిన కన్నులకును కేశములకును
బలమునశించిపోవును. స్నానమర్చిత నేత్రాన్యగోగముగల వారికిని అతిసారగోగము
గలవారికిని అభ్యంగము మంచిది కాదు. పరిశుద్ధ జలములో స్నానమును చేయవల
యును. నియమముగా స్నానము చేయుచు పరిమళ ద్రవ్యములను శుభ్రములగు వస్త్ర
ములనుధరించి సిద్ధ మంత్రములును ఓషధులను చేర్చుకొనినవలయును.

—ॐ గమనాచ్యుపకరణములు. ॐ—

శ్లో. సాతపత్రపదత్రాణో విచరే ద్యగమాత్రదృక్, నిశిచాత్వ
యికే కార్యే దండి మానీ సహాయవాన్. 13. జీర్ణో హి తం మిత్రం చా
ద్యాన్నవేగాధారయేద్బలాత్, సవేగితోన్యకాన్యస్యాన్నాజత్వాసాధ్య
మామయం. 14. దశధా. సాపకర్తాణి కాయవాఙ్మనసైస్త్వజేత్,

కాలేహితం మితం బ్రూయాదవిసంవాదిపేశలం. 15. ఆత్మవత్సరతం పశ్యే
నపి కీటపిపీలికాం, ఆత్మనః ప్రతికూలాని పశేషాం స సమాచరేత్. 16.
సక్తం దినానిమేయాంతి కథంభూతస్య సంప్రతి, దుఃఖభా జ్జుభవత్యే
వం నిత్యంసన్నిహితస్త్పృతిః. 17.

గొడుగు చెప్పులు ధరించికొని పరికించుచు నడువవలయును. రాత్రులేదియైన
నావశ్యకముగు కార్యముగలిగినేరి కిట్లునుధరించి మానియై సహాయుని తీసికొని బయలు
వెడలవలయును. తీర్థమగుచుండినచో హితముగను మితముగను భుజింపవలయును.
త్వరపడరాదు. బలముకొలదివేము నడంపరాదు. సాధ్యముగు రోగమును పోగొట్టుకొ
నక అన్యకార్యమునకై వేగిరపడకూడదు. శరీరము వాక్కుమనస్సు వీటితో పదివిధ
ములగు పాపకార్యములను త్యజింపవలెను. సమయమునందు హితముగను ప్రమాణము
గను భుజింపవలయును. ఎవ్వరితోను విసంవాదముగా వరుసనాడరాదు. తనవలెనే అం
దఱును చూచికొనవలయును. క్రిమిలనైనను వీటిలికములనైన నిట్టులే చూడవలయును.
తనగ ప్రతి పలుకులగు మానిని ఇతరుల కెవ్వరిగిగాని చెయరాదు. నాకు ఇవ్వడితీటున
రాత్రింకివలయు గడచుచున్నది అని నన్ని హితస్త్పృతియై దుఃఖింపరాను.

—ॐ ఋతుచర్య. ॐ—

శ్లో. మౌనైర్విసృజ్యైర్హృద్యైర్హృద్యైః కి మాతృషడ్భృతనిస్తృతాః,
బలిసః శీతసంరోధా ద్దేమతే ప్రభుగోఽనలః. 18. సేవేతాతో హి మేస్మి
గ్ధస్వాద్వమ్లవనాన్రసాన్, గోధూమపిష్టమా నేక్షా కీరోత్థవిప్రతీః సు
రా. 19. నపిచున్నం చనాం ప్రలం శేచికాశ్యే సుఖోదకం, యు
క్త్యైర్కకుణాన్సేర్వయ సాచత్రానిచ చర్విదా. 20. పానానాజనకా
శేయప్రవేణుభకాన్ప్రసరి, ఉష్ణస్యభావైర్విఘ్నభిః ప్రావృతః శయనం
భజేత్. 21. అంగరజాపసంత వగర్భభావేశ్చ నిప్రియం, వీవరోనుస్తన
శ్రోణీమాలింగ్యాగురచ్చతాం. 22. ఆయుమేవ విధిః కార్యః శిశిరేపి
విశేషతః, తదాపి శీతమాధ్వీకం రాక్షం చాదనకాలజం. 23. కఫశ్చి
తోహి శిశిరే వసంజ్యోతిశుహాపితః, హన్యాన్నికురుతే రోగాంస్తత
స్తత్ర ప్రయోజయేత్. 24. తీక్ష్ణం నమనసస్యాం కవచగ్రహమంజనం,
వ్యాయామోద్వర్తనం ధూమం భోచికాశ్యే సుఖీవరిం. 25. స్నాతో
నులిప్తః కర్పూరచందనాగురుకుంకుమైః, పురాణాయుగోఽఘామఘౌద్ర
జాంగలశూల్యభుక్, ప్రపిబేదాసవారిష్టసీధుమాధ్వీకమాధవాన్, 26.

మాఘాదిమాసములు గెండేసిరెండేసి చొప్పున ఒక్కొక్కముతువగును. బలముగలవానికి చలీవలన హేమంతర్తువునందు జర రానలము హెచ్చును. కావున చల్లనివియును స్నిగ్ధములును స్వాదువులును పులుపుకొప్పు కలవియునుగా వాని నేవింపవలయును. గోధుమసిండి మాంసము చెఱుకుపాలు కల్లు క్రొత్తబియ్యపుఅన్నము వన తైలము వీటిని కాచకర్తుమునకై వెచ్చఁజేసియును నీటిని చెప్పులను సూర్యవారణ సంస్పర్శమువలనను శుద్ధి చేసి నేవింపవలయును. ప్రావారము అజినము పట్టుబట్ట కఁబలిమున్నగునవి పఱచినపాన్పునందు పరుండ వలయును. బొగ్గులవేడిమికి వెచ్చఁబడిన యింటిలోనుండవలయును. అగురుచర్మితయును పుధుస్తనియునగు భార్యను ఆలింగనము చేసికొని యుండవలయును. శిశిరర్తువులో కూడ విశేషముగా నీరీతిననే నడచికొనవలయును. భోజనకాలమున వేడిగా భుజింపవలెను. వసంతర్తువునందు సూర్యకిరణసంతాపితుండగుటచేత అగ్నినశించి గోగములు జనించును. కావున తీక్ష్ణములగు వస్తువులును నస్యవిధులును చేయవలయును.

— ౨౯ వసంత విహారాదులు. ౩౦ —

శ్లో. వసంతే ౭౨౩ భవేత్త్రిణాం కాననానాంచయావనం, గురూష్ణస్నిగ్ధమధురందివాస్వప్నంచవరజ్జ్వలత్. 27. మయూఖైరగతిస్నేహం గ్రీష్మే పేషీయతెరవిః, స్వాదుశీతం ద్రవం స్నిగ్ధమన్నపాసం తదాహితం. శీతం సశర్కరం మంథం జాంగలాన్తృగవక్షిణః, స్మృతిం పయః సకాల్యనయం భజన్గ్రీష్మే న సీదతి 29. మన్యమల్పం సవాపేయమథవా సుబహూదకం, మధ్యాహ్నే చందనార్ద్రాంగః స్వస్వాధారాగృహేనిశి. 30. నిశాకరకరాక్షేణే ప్రవాతెసాధమస్తకే, నిమృత్తకామో వ్యజనైః పాణిస్పరైః సచందనైః. 31. నేవ్యమానో భజేతాస్యా ముక్తామణివిభూషితః, లవణామృతటూష్ణాని వ్యాయామం చాశ్రవర్జయేత్. 32. భూజామ్పానేఘనిష్యందా త్పాకాదమ్లా జ్వలస్య చ, వర్షాస్యగ్నిభవే షీబేకుప్యంతి పీవనాదయః. 33. భజేత్సాధారణం సర్వమూర్షణస్తేజసంచయత్, ఆస్థాపనం శుద్ధతనుర్జీర్ణం ధాన్యం కృతాన్సనాన్. 34. జాంగలం పిశితం యూషాన్మధ్వచ్ఛిప్తం చిరింతనం, దివ్యం కౌపం శృతం వాంభోభోజనం త్యజితుంధినే. 35. వ్యక్తామృతం లవణస్తేహం సంశుష్కం త్రోద్రవల్లభుః, నదీజలోదమంథాహః స్వప్నారూపాతపాన్స్తృజేత్. 36. వర్షాశీతోచితాంగానాం సహసై వార్కురశ్శిఖిః, తప్తానామా

చితం పితం ప్రాయః శరది కువ్యతి. 20. తజ్జయాయ ఘృతం తిక్తం
ఏరేకో రక్తమోక్షణం, తిక్తస్వాదుకషాయం చ క్షుధితోన్నం భజే
ల్లఘు. 21.

వసంతర్తువులలో స్త్రీలు ఉన్వానవనములును ఉపభోగింపఁదగినవి. పగలు నిద్దర
పోకూడదు. నూర్యును కెరణములచేత లోకమును పీల్చిపిప్పిచేయునుగనుక స్వాదుఘృత
శీతముగను ద్రవముగనుండు అన్నపానములను సేవింపవలయును. జాంగలములగు పశుప
క్ష్యాదుల మాంసము పాలు నేయి వరియన్నమును సేవించుచున్న గ్రీష్మమున క్లేశమునొం
దరు. కొంచెనంత యైనకల్లును త్రాగకూడదు. ఎక్కువ నీళ్లనుత్రాగరాదు. మధ్యాహ్న
మునందు చందనమును పూసికొని ధారాగృహమునందు నిద్రపోవలయును. చంద్రకిరణ
ప్రసాగితమగు మేడపైని కామమును పీడి చల్లగాలి విసరికొనుచు ముక్తామణి మున్నగు
వానిచేత సలంకృతుఁడై యుండవలయును.

వర్షఋతువులలో అగ్నిబలము క్షీణించుట చేత వాతాదులు ప్రపించును. సా
ధారణముగా వెట్టనిచ్చు వస్తువులను ఉపయోగించికొనవలయును. పరిశుద్ధుఁడై ప్రాతః
స్వమును రసద్రవ్యములను అడవిజంతువులమాంసములను యూషమలను దివ్యమగు
కూపోదకములు మున్నగు వానిని పరిత్యజింపవలయును.

వర్షకాలమునందు నెఱ్ఱుతగిన అవయవములు గలవారలు వాడలో కూర్చుం
డిరేచి అయ్యది శరత్కాలమునందు విషమించును. దానినితొలగించి కొనుటకై తిక్తమ
గుఘృతమును విరేచనమును రక్తస్రావమును తిక్తములు స్వాదువులనగు కషాయముల
ను సేవింపవలయును.

— శరత్కాలపదార్థములు. —

శ్లో. ఇక్షువః శాలయో ముద్గాః సరోంభః క్వధితం పయః, శర
ద్యేతాని పథ్యాని ప్రదోషే చేందురశ్శయః. 22. శారదాని చ మా
ల్యాని వాసాని విమలాని చ, తుషారిక్షారసాహిత్య దధితైలరసాత
పాన్. 23. తీక్ష్ణ మద్య దివాస్వప్న పురోవాతాతపాం స్త్యజేత్
శీతే వర్షాసు చాద్యాం స్త్రీ స్వసం తే త్యా న్రసా న్భజేత్. 24.
స్వాదూన్నిదాఘే శరది స్వాదుతిక్తకషాయకాః, శరద్వసంతయో
రూక్షం శీతం ఘృత్తఘనాంతయోః. 25. అన్నపానం సమాంసేన విపరీ

త మతోన్యధా, నిత్యం సర్వరసాభ్యాసః స్వస్వాధికర్య మృతావృతౌ.
 26. ఋతోరాద్యంతసప్తాహా వృతుసంధి రితి స్మృతః, తత్రపూర్వో
 విధి స్త్యాజ్యః సేవనీయో పరః క్రమః. 27. ఇ త్యుక్త మృతసాత్త్వ్యం
 య చేష్టాహారవ్యపాశ్రయం, ఉపశేతే యచాచిత్యా దోకసాత్త్వ్యం
 త మచ్యతే. 28. దేశానా మామయానాం చ విపరీతం గుణం గుణైః,
 సాత్త్వ్య మిచ్ఛంతి సాత్త్విజ్ఞా శ్చేష్టితం చాద్య మేవ చ. 29. సచ్చ నిత్యం
 ప్రయంజీత స్వాస్థ్యంయే నానువర్తతే, లజాతానాం వికారాణాం అను
 త్పత్తిం కథంచ యత్ . 30. నగరీ నగర స్వేవ రథ స్వేవరథీ యథా, స్వ
 శరీరస్యమేగావీ శృత్యే వ్యసహియో భవేత్ . 31.

చేతులు వరివియ్యము పెసలు సరస్సులోని నీరు క్షణితోదకము చంద్రకిరణ
 ములు ఇయ్యవి శరత్కాలమునందు పథ్యములు. శరద్వృతు సంబంధములగు మాల్యము
 లు నిర్మలములగు వస్త్రములు తుషారోదకములు తృప్తిని కలిగించు అన్నము పెలుగు
 తైలము రసము వీటినివదలి పెట్టవలయును. మఱియు శీర్షమగు మద్యము దివాస్వప్నము
 పురోవాతము ఎండ వీటిని త్యజింపవలయును. శీతకాలమునందును వర్షాకాలమునందును
 మొదటి మూడిటిని వసంతమునందు చివఱకొండెటిని సేవింపవలయును. మొత్తమీదన్న
 పానములను విపరీతముగా భుజింపవలెను. ఋతువులలో తొలుతను కొనను ఎదుర్కొన
 లు ఋతు సంధియనంబడును. దేశకాలములకును రోగములకును గుణములకును అనుగుణ
 ముగా ప్రవర్తింపవలెను. స్వాస్థ్యమును కలిగించు దానిని ప్రతిదినమునందును సేవింప
 వలయును. లేనిచో లేనిరోగములను పుట్టించును. పట్టణములను పట్టణవాసులవలెను
 రథమును రథకుడువలెను శివశరీరమును కనిపెట్టి తాను బుద్ధిమతుడై జాగ్రత్తగా
 కాపాడుకొనుచు మెలగవలయును.

—● గ్రంథకర్తః గూర్చిన ప్రశంస. —●

శ్లో. గొడాదినాధరసవత్సాధికారిపాత్ర

గారాయణస్య తనయః సునయోంతరంగాత్,

భానో రనుప్రథితలోధ వలీకులీనః

శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికారీ.

శ్లో. య స్సిద్ధయోగ లిఖితాధికసిద్ధయోగా
నత్రైవ నిక్షిపతి కేవల ముద్ధరే ద్వా,
భట్టత్రయ త్రిపథవేధవిదా జనేన
దత్తః పతే త్సపది మూర్ధని తస్య శాపః.

గౌడరాజుగారి రసవత్ప్రథికారులలో యోగ్యుడగు నారాయణుని కొమరుడున, ఉత్తమకులోత్పన్నుండును చక్ర దత్తుడను పేరుతో బహిఃస్థితేను ఈ గ్రంథము యొక్క కర్తృపదమునకు అధికారిని. (అనగా దీనిని రచించినది గౌడరాజుగారి రసవత్ప్రథికారియైన నారాయణుడనువాడని తాత్పర్యము.)

ఇందు ప్రాయఃబడిన సిద్ధయోగములలో అధికముగా చేర్చువారు గాని ఉష్ణవాటిని తీసివేయువారు గాని ఎవ్వరు కలగో నాని తలపై వేదపాఠులు ఇచ్చినశాపము బడును. కాన దీనియందు చేర్పులుగాని తూర్పులుగాని ఇవారులు చేయరాదని భావము.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు సుస్థాధికాంశ ప్రకరణము యుగిసెను.

చక్ర దత్త ముగిసెను.

చెన్నపురి : వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే
శ్రీ 'రామ' ప్రెస్సున ముద్రితము.—1926.

వైద్యగ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి రూ. ఆ.

అనుపానమంజరి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	8
అజీర్ణమంజరి	...	0	4
ఇలాజుల్ గుర్బా, యూనాని వైద్యగ్రంథములలో మిక్కిలి యుత్త			
మమైనది, ఉద్దూకుతగుమా, కానికోబైండు	...	8	0
కాలజ్ఞానము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	4
కుమారతంత్రము, రావణకృతము	...	0	6
చక్రదత్త	...	8	12
గదనిగ్రహము, సోధలకృతము, సాంధ్ర తాత్పర్యము		2	8
నాడీజ్ఞానము	...	0	4
భేషజకల్పము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	6
రసప్రదీపిక, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	...	0	12
రాజమూర్తాండము	...	0	10
లోలంబరాజీయము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	8
విషవైద్యచింతామణి	...	2	0
వృక్షాయుర్వేదము	...	0	4
వైద్యకతశ్లోక	...	0	6
శార్ఙ్గధరసంహిత, క్రొత్తకూర్పు	...	8	0
శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	0	8
సుశ్రుతశాసీరము	...	2	0
షడ్రసనిఘంటువు, అభిధానరత్నమాల, సటీక	...	0	12
బసవరాజీయము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	...	7	0
సహదేవ పశువైద్యశాస్త్రము	...	0	6

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్.ఎల్.నెట్, చెన్నపురి. ఈ.

